8.62 C.24

Tabula nuper diligenter correcta totius ſum/
me beati Antonini archiepiſcopi Florenti/
ni ordinis predicatorum.
Itez ſuꝑ materias predicabiles de btā virgine
Item ſuꝑ auctoritates expoſitas in dicta ſum/
ma de tota biblia.
Item ſuper epiſtolas ⁊ euangelia totius anni.
Item tabula de ſanctis in particulari ⁊ in cōi.
Item tabula ſuper totam chronicam.

S. Marie de scala

Fratris Dominici Bugelle ordinis predicatorum obſeruantie in nouam Tabule correctionem Epiſtola.

Antiquum eſt latinis prouerbium: poetica etiam illuſtratione vulgatiſſimũ. Non minor eſt virtus q̃ȝ querere: parta tueri. Parum enim profuerat homi/nem de limo terre finxiſſe: huncq; aereis volucribus: equoreis piſcibus ⁊ vniuerſis terre animantibus prefeciſſe: ſi hunc mox creatum ⁊ peccantem patentes ditis hiatus excepiſſent. Et opus valde bonum plaſmatoris incuria redime/re negligens: non tantum formando iuuaſſe: quantum perdendo nocuiſſe videretur. Quid itidem vtilitatis humano generi attulerant florentini Archipreſulis diuine po tius q̃ȝ humane editiones: ſi has tum obſcuro indice faſtidioſas: tum confuſis falſiſq; annotationibus inutiles: damnoſaſq; ſtudioſorum quiſq; vel merito fugere: vel longi/oris temporis diſpendio pertinaci animo proſequi appareret? Quãobrem ego quoq; Dominice religionis profeſſor: decreui ⁊ legentium: quantum in me ſit: deſiderio face re ſatis: ⁊ vtriuſq; conſulere cõmodo ⁊ vtilitati. Compegi igitur: primi collectoris mi/ſertus: Archetypam tabulam antique editionis errores ⁊ impreſſionis anfractus ac/curatiſſima cenſura caſtigans: qua ſiue celeſtia edicta proclamator proponas: ſiue con/ſcientialis fori iudex in audiendis confeſſionibus immoreris: ⁊ valeas predicabiles ma terias vel pontificij: vel diuini iuris. adiunctis ſanctorum teſtimonijs diffuſa declara/tione certiſſimo iudice inueſtigare: ⁊ queas circa erratorum diſtinctionem: circa pre/ſtanda conſilia: circa eradicanda peccatorum fomenta: virtutumq; iacienda ſemina ſe curus agricola laborare: qua deniq; poſſit vnuſquiſq; vel mediocriter doctus ad pro/curandam animarum ſalutem indubitato calle contendere: ⁊ contẽdendo victoria po tiri exoptatiſſima. Suſcipite igitur leta fronte vniuerſi dominice vinee cultores accu/ratiſſimi: repertorium nouum: qđ fidelis Lazarus preſſit Soardus: quoniam non me diocri fore adiumento ad inueniendas: ⁊ faciliter quidem inueniendas accõmodatas ſententias legentium quilibet apertiſſime diiudicabit.

Quiſquis dedalei poteras timuiſſe laboris:
  Et nimium dubie fila recurua vie:
Ingrediare licet roſei pomaria peſti:
  Que referant proprijs gramata certa locis.
Alpha vetus: longumq; nequit preſtare legenti
  Betha tibi: quod nunc pagina curta poteſt.

Vale.

¶ Incipit prologus in tabulas totius ſumme beati Antonini archiepiſcopi florentinēſis ordinis predicatorum ꝙ doctiſſimi.

Quia reuerēdiſſimus ⁊ eximius pr̄ beatꝰ Antoninus florētinoꝝ archipreſul in ſua ſingularis ꝓrogatiue ſumma varia diuerſoꝝ doctoꝝ auctentica ſcripta: atq; ad oēm materiā tā theologicā ꝙ canonicā ſnīas ex doctoꝝ dictis: vt muro inuincibili firmatas: atq; cū omni diligentia collectas tam ꝑdicantibus ꝙ confeſſoribus: ac cuilibet pro ſue conſcientie ſerenatione neceſſarias poſuit atq; conſcripſit diffuſe per titulos capitula ac paragraphos propter dependentiam ad illā materiam quam ipſe reuerendiſſimus pater ꝓſequi intendebat: orta eſt non modica difficultas inquirendi per totā ſummā eas materias quas vnuſquiſq; ſuo ꝓ libitu īuenire deſiderat. Neceſſarium itaq; fuit ac perutile ſingulas materias in tota ſumma comprehenſas: quis non ſine labore ſub alphabeti ordine collocari: vt ſic legentes ex facilitate inueniendi optatas materias ampliꝰ ad hanc vtiliſſimā ſummā accurate perlegendum animentur. ¶ Continet igit̄ iſte liber tabularū quinq; ꝑncipales ptes: quarū due prime tabule cōuenienter notari potuerūt. Alie aūt tres ptes ſub noīe notularū deſcribunt̄. ¶ Prima ergo tabula iuxta ordinē alphabeti poſita complete cōtinet ſm litteras alphabeti fere omnes materias notabiles in tota ac ꝑcellenti beati Antonini ſūma diffuſe cōprehenſas: ⁊ ſciet̄ terminꝰ huius tabule ex fine litterarū alphabeti. ¶ Scḋa tabula in ꝑncipio oſtendit quaſi preābulariter loca in quibus inuenitur materia de feſtiuitatibus beatiſſime xp̄ifere virginis Marie ſcḋm eius feſta eo modo quo occurrunt in klendario. Et ꝑncipaliter ponit̄ tabula de his materijs que concernūt beatiſſimā dei genitricem iuxta ordinē alphabeti: cuius initium ⁊ finis ſtudioſo lectori facile occurrūt. ¶ Prima vo notula que nō eſt ſz ordinē alphabeti ſicut nec alie ſequētes: cōtinet auctoritates biblie: q̄ inueniunt̄ expoſite in p̄ſenti ſumma. Et inceptio eius patet ex ſuperſcriptiōe tituloꝝ ſm diuerſos libros biblie. ¶ Secūda autē notula ponit declarationes ſiue expoſitiones ſuper epiſtolas ⁊ euangelia per totū annū debito ordine per remiſſionē. ſ. ad ea que in hac ſumma cōtinent̄: vt etiā predicaturus populo ſtatim inueniat q̄ requirit. Et inceptio eius patet ex ſuperſcriptione titulorum. ¶ Tertia inſuper notula ponit de quibuſdam ſanctis in ꝑticulari: de apoſtolis in cōi de vno martyre: ac etiā de pluribꝰ: de confeſſoribꝰ ⁊ virginibꝰ materias in ſūma deſignatas. Et cōtinet̄ illa notula in vltimis folijs huiꝰ libelli: ſicuti iſcriptiones titulorum admonēt. Quas tabulas ⁊ notulas ſiquis diligēter inſpicere voluerit inueniet ſingulas: ac ꝓ omni ſtatu hominum neceſſarias pulcherrimaſq; materias quas ſe minime inuenturum ſperaſſet.

¶ Sequitur ergo primo de littera. A

Aron ſummꝰ ſacerdos in q̄ figurat xp̄m. 1. par. tit. 6. c. 2. §. 5. poſt mediū. ibi. Aaron. Aaron quomō quadruplici ſigno in virga oſtenſus eſt ⁊ vocatꝰ a domino per illa quattuor habita videtur quis eſſe a domino vocatus in prelaturam tertia parte tit. vigeſimo capitulo primo. §. tertio. p to.

Abbas non per epiſcopum ſed per monachos debet inſtitui quis debet in abbatem ordinari qualis debet eſſe in regimine: ⁊ monachus plus debet obedire abbati ꝙ epiſcopo in inſtitutione eccleſie ſeculari: ⁊ vnus abbas non poteſt preſidere multis monaſterijs ⁊c̄. tertia parte titulo 16. capitulo. ſeptimo. ante. §.

Abbas ſiue ꝓlatus quomodo debet corripere inquietos: cōſolari puſillanimes: ſuſcipere: infirmos patiens ad oēs ⁊ magis debet a ſubditis amari ꝙ timeri. ibidem. §. 1. per totum.

Abbas excommunicare poteſt ſuos ſubditos ⁊ de ipſis habet iuriſditionem. tertia par. tit. 9. c. 5. circa principiū.

Abbas negligens qui non reuocat monachū vagabundū quomodo ordinarius ſupplere debeat vices ipſius ⁊c̄. ibidem. §. 3. poſt prin.

Abbates benedicti vtrum dare poſſunt q̄ttuor ordines minores abſq; alio priuilegio ⁊c̄. tertia par. tit. 14. capi. 16. §. 7.

Abbates quomodo ſibi eligere poſſunt proprium confeſſorem ⁊c̄. 3. par. tit. 7. capitulo. 2. §. 2. circa medium. ⁊. §. 3.

Abbas exemptus bene poteſt eligi ſiue in epiſcopum ſiue in abbatem eiuſdem regule ⁊ habitus. 3. par. ti. 20. c. 2. vltra medium.

Abbas quomodo ſe habere debet circa eiectos ⁊ fugitiuos habes. j. ſub apoſtaſia. ⁊. 3. par. ti. 16. capi. 5. ⁊. 1. ⁊. 2. §.

Abbatibus ⁊ de religioſorum locis dr̄ in eccleſijs vbi monachi habitāt: populus per monachum non regatur ſed capellanus qui ppl̄z regat ab abbate per cōſiliū monachoꝝ inſtituat̄ ⁊c̄. 3. par. ti. 16. c. 9. §. 3. circa principium.

Abbas vel alius iferior epo: an poſſit ꝓſcribere iſtitutionē. ſ. in eccleſijs ⁊ dare curas aiaꝝ ⁊c̄. 3. par. ti. 20. capitulo. 12. circa medium.

Abbatum vide etiā varia notabilia. ⁊. ſub litte/

ra.p.ſ.prelatus:ꝛ ſub littera.r.ſ.religioſus:ꝛ
principaliter.3.parte:titulo.20.cap.xj.quaſi p
Abbatiſſa nec aquã bñdicere (totũ de plaris.
põt:nec cõfeſſiones audire:nec penitẽtias in/
iungere:nec aliquẽ actum ſacramẽtalẽ exerce
re:nec põt ordinẽ recipe:nec in ſpũalibꝰ iudi/
care.Et quõ curam habere debet vario modo
in ſibi cõmiſſis.3.par.ti.16.c.7.§.2. per totũ.
Abbatiſſa q̃uis iura epiſcopalia exerceat niſi
hẽat pꝛiuilegiũ ſpeciale non põt ſibi cõfeſſorẽ
eligere ⁊c.3.par.ti.18.c.2.§.2.circa medium.
Abbatiſſã eẽ virginẽ nõ eſt neceſſariũ:ꝛ corru/
pta monialis que petit ab epiſcopo benedici
quomõ teneaṫ benedici vł ſibi denegare ⁊c.3.
parte titulo.18.cap.1.§.1.infra medium.
Abraã quomodo vt lucerna ꝛ ſtella ſplendida
oꝛtus eſt docens mundum perfectam obediẽ/
tiam ⁊c.3.par.ti.32.ca.7.ante.§.in.2.col.
Abrae duplex gñatio deſcribiṫ.iuxta illud mul
tiplicabo ſemen tuũ.2.parte.ti.12.ca.10.§.4.
Abſolutio quomõ fit p ſacerdotẽ miniſterialiter.
Et ſacerdos diciṫ ſoluere ꝛ ligare tribꝰ mo
dis:ꝛ hꝫ triplex iudiciũ.Et quõ in illis abſol
uiṫ.ꝛ clauis regni celoꝝ ẽ triplex ⁊c.3.p.ti.17
Abſolutiõis modus ꝛ foꝛma quis (ca.7.añ.§.
eſt.Et miſereatur ante confiteoꝛ non eſt neceſ/
ſarium quare tamẽ diciṫ. Et quid ſignificaṫ p
abſolutionẽ ꝛ per crucẽ:ꝛ pꝰs debꝫ abſoluere
ab excõicatiõe q̃ a peccatis.ibidẽ.§.1.p totũ.
Abſolutio de plenitudine poteſtatis quomõ ꝛ
qualr̃ fieri dꝫ que eſt foꝛma ipſiꝰ abſolutiõis ꝛ
vtrũ p iſtis reqraṫ ſpãlis foꝛma ⁊c.ibidẽ.§.2.
Abſoluens ſecularẽ vbi nõ potuit ex (p totũ.
ignoꝛantia verecundia ⁊c.Et ꝯfeſſoꝛ percipit
ſe erraſſe:nunqd hoc teneṫ ſeculari dicere ⁊c.
ibidem.§.3.Utrum penitentiam ſiue ſatiſfa/
ctionem impoſitam per abſolutionẽ debitam
i moꝛtali factã in toto vel in parte tenetur ite
rare ⁊c.ꝛ vtrum valet in foꝛo militantis eccle/
ſie ⁊c.3.parte ti.14.c.20.ante mediũ. Qui ſint
canones penitẽtiales quos qꝫ ſacerdos ſcire
dꝫ.Et ſunt q̃draginta ſex.3.par.ti.17.c.7.i fi.
Abſolutionem a culpa ſine conditione q̃ abſo
lutionem a pena quare deus magis acceptat.
3.parte.tit.14.c.20.col.5.poſt medium.
Abſoluere nõ põt nõ ſacerdos in caſu neceſſita
tis q̃uis audire poſſit ꝯfeſſiões. Et nemo põt
abſolui niſi a ꝓpꝛio ſacerdote:qs ꝓpꝛius dr̃ ſa/
cerdos:ꝛ q illi poſſint abſoluẽ.3.p.ti.17.ca.1.
Abſoluens aliquem a caſu a quo (§.1.p totũ.
nõ poteſt quid talis facere debet.3.parte.titu.
17.capitulo.7.§.3.in pꝛincipio per totum.
Abſolutio pape reſeruaṫ ꝯ inqſitoꝛes qui male
ꝛ contra ꝯſcientiã exercent tale officium cõtra
quoſdam ⁊c.3.parte tit.25.c.7.circa pncipiũ.
Abſolutio incẽdiarioꝝ eccleſiarũ ꝛ pioꝝ locoꝝ
reſeruatur pape:ꝛ hoc poſtq̃ fuerint denũcia/
ti:de quibus locis itelligitur ꝛ quomodo iſta
denunciatio fieri debet.ibidem.ca.xj.p totũ.
Abſolutio effractoꝝ ſacroꝝ locoꝝ pape reſuaṫ:
ꝛ hoc poſtq̃ fuerit denũciati.ibidẽ.c.12.p to.
Abſolutio falſarioꝛum litterarum papaliũ pa/
pe reſeruatur vt ibi.capitulo.13.per totum.
Abſolutio q coꝛrigũt vł apponũt vł remouent
aliqd de lr̃is papalibus pape reſeruaṫ: deſup
poniṫ queſtio quedam.ibidẽ cap.16.per totũ.
Abſolutionem a cenſuris eccleſiaſticis per vim
vel metum extoꝛquẽtes excommunicati ſunt
maioꝛi ſententia.ibidem.capitulo.27.
Abſolutio eoꝝ qui ſpoliãt romipetas ꝛ pyrata
rum p pe reſeruatur.ibidẽ.ca.31. per totum.
Abſoluti in excõmunicatione in articulo neceſ/
ſitatis:ſi poſtea cũ poſſunt ſi non ſe pꝛeſentãt
eis qui oꝛdinarie abſoluere debent excõmuni
cati ſunt maioꝛi ſententia.ibidẽ.c.47.p totũ.
Abſolutio exenterantium vel ſcindentium coꝛ/
pus defuncti pꝛo oſſibus eius trãſferendis pa
pe reſeruatur.ibidem.capitulo.64.per totũ.
Abſolutio ab excõmunicatione maioꝛi quomo
do fieri debet ibi.ꝛ a quo ca.77.in pꝛincipio.
Abſolutio ex falſa cã q̃re nõ tenet quõ qs abſol/
ui põt inuitus ab excõicatione ꝛ abſolutio ab
excõicatiõe ẽ duplr̃ ⁊c.ibidẽ.c.77.añ mediũ.
Abſolutio a maioꝛi excõicatiõe q̃tuoꝛ hꝫ obſer/
uanda:quomõ defunctus excõicatus dꝫ abſol
ui:ꝛ quomõ in neceſſitate ſimplici v̄bo.Et qd
dꝫ fieri cũ quis aliquem abſoluit ignoꝛanter
ibidem cap.77.a medio quaſi vſq; ad finem.
Abſolutio ab excõmunicatione aliqua quomo
do fieri debet.ibidem.circa finem.
Abſolutio quomodo fieri debet a ſuſpenſione
tertia parte.titulo.28.capˡo.4.poſt medium.
Abſolutio quõ ꝛ qñ fieri poſſit a iuramẽto pꝛo/
miſſoꝛijs ⁊c.2.par.ti.1.ca.6.vſq; ad pmũ.§.
Abſoluere vtrũ papa poſſit p cõicationẽ indul/
gentie plenarie contritos ꝛ cõfeſſos a tota pe/
na ꝛ culpa:ꝛ ꝙ nõ tranſeatur per ignem pur/
gatoꝛij.3.parte.titu.24.ca.6.§.7.per totum.
Abominatio quomodo eſt quarta paſſio anie
pꝛima parte.titulo.6.capi.4.§.1.circa finem.
Abominabilem quõ ſe facit anima per mundi
amoꝛẽ.2.par.titu.5.c.14.§.3.poſt pncipium.
Abſtinẽtia quõ eſt vna de partibus ſubiectiuis
temperantie:quomodo per abſtinentiam alie
virtutes cauſantur:ꝛ quomodo ipſa abſtinen
tia commendatur.4.parte.titulo.4.capitu.4.
Abſtinẽtie ꝓpꝛietate tria bona hoi ſequunṫ. Et
quomõ iſta tria pertinẽt ad mentẽ danṫ multi
in exemplum qui hoc fecerunt ⁊c.ibidẽ.§.1.
Abſtinẽtie ꝓpꝛietates que ſunt quãtũ ad coꝛpꝰ.
quõ coꝛpus p ipſam dei templum efficiṫ.quo/
modo per eam ciuiliter viuitur ⁊c.ibi.§.pmo

Abſtinentia quomodo ſe homo aſſuefacit ad q̄tuor bona: ⁊ quinq̄ conditiones ſunt conſiderande in ſumptione cibi que nos inducūt ad parcitatem cibi. ibidem. §. 3.

Cetera que ſequunt̄ in ſequētib⁹. §. plus pertinent ad ieiuniū: idēo de iſtis vide. j. ſub lr̄a. i. ſ. ieiunium. ⁊ etiam ſub ebrietate.

Abſtinētia ab eſu carniū quō ⁊ quādo ſit abſtinendum ⁊c̄. 4. par. ti. 4. cap. 4. §. 5.

Abſtinere a quibus debent perſone ſpirituales que ſubtiliter temptantur a diabolo. tertia part. titulo. 2. cap. 2. §. 8. per totum.

Abſtinere quō q̄s dꝫ maxime a pctīs dieb⁹ feſtiuis. 2. par. ti. 9. ca. 7. §. 3. per totum.

Abſtinē q̄ nemo poſſit a pctō ſine dei grā: oſtēditur ⁊ pbatur. 4. par. ti. 9. cap. 5. §. 3.

Abuſus poteſtatis quō ſit per prauā adeptionē ⁊ per prauā executionē: ⁊ per prauā intētionē 3. par. titulo. 23. cap. 2. ante. §.

Abuſiōes. 12. cōiter repiunt̄. ſ. ſapiens ſine operibus: ſenex ſine religione: adoleſcēs ſine obedientia: diues ſine elemoſyna: femina ſine pudicitia: dn̄s ſine virtute: xp̄ianus cōtentioſus pauper ſuperbus: rex iniquus: ep̄s negligēs plebs ſine diſciplina: populus ſine lege. 1. pte ti. 5. cap. 2. §. 8. a pn̄. vſq̄ ad mediū quaſi.

Abſens ab electione quō cōſtituere poſſit pcuratorem ⁊c̄. 3. par. ti. 20. ca. 2. poſt principiū.

Abſentes quō ꝯhere poſſunt matrimoniū ⁊c̄. 3. par. ti. 1. cap. 19. ante. §. circa medium.

Acceptio perſonarum quō phibet̄ ī iudicio ⁊ ipſa phibet̄ ⁊ ſcriptura ⁊ cōi exēplo. 2. p. ti. 1. c. 19. §. 2. per to.

Acceptio perſonarū in iudicijs phibetur multipliciter: ⁊ probatur varijs auctoritatibus. 2. par. ti. 1. cap. 20. §. 4. per totum.

Accedētes iuſte vel iniuſte ad bellū: vide. j. ſub lr̄a. b. ſ. bellū. 3. par. ti. 4. c. 2. §. 4. 5. 6. 7. p to.

Accidia ponit̄ vltimo quā inter vitia capitalia Greg. 31. mora. pōit. quō diuerſimode diffinitur. q̄ triſtitia accidie ſemper eſt mala oſtenditur dupliciter: quando eſt mortale. q̄ eſt vitiū capitale probatur: ⁊ quō ex accidia oriunt̄ ſex filie: ⁊ quomodo quis vario modo repugnat ab accidia ⁊c̄. 2. par. ti. 9. cap. 1. per totum.

Accidia deſcribit̄ p thema: qd̄ ⁊ de ipſa declarat̄ cum triplici mēbro. ibi. c. 2. ante. §. per totū.

Accidia vnde dicitur q̄ ſunt magis accidioſi: ⁊ q̄re ⁊ q̄d eſt accidia. ibidē. c. 2. §. 1. per totum.

Accidie detrimētum in quo cōſiſtit: ⁊ per ipſam incurrit homo triplex malū: ⁊ quomodo per ipſam incurritur mors aie. ibidē. ca. 2. §. 2.

Accidie datur remedium. ſ. deuota oro ſiue meditatio: ſacramentorum frequentatio: varia ⁊ bona exercitatio. ibi. cap. 2. §. 3. per totum.

Uide etiam aliqua de accidia. j. ſub littera. n. ſ. negligentia. ⁊ ſub littera. p. ſ. pigritia.

Accidia quō dr̄ via tedioſa ⁊ ē multū ſaxoſa q̄d iſta ſignificat: ⁊ quomodo dꝫ repelli. 1. par. ti. 5. capitu. 3. §. 1. circa finem. ſeptima via.

Aciem duplicē ad bellandū quō ꝯ nos mittit mundus. 4. par. ti. 13. cap. 3. an̄. §. poſt princi.

Actio hūana deſcribit̄ vario mō. j. ſub lr̄a. h. ſ. humanoꝝ. 1. par. ti. 4. cap. 12. ante. §. per to.

Actio humana q̄ habet bonitatem vel malitiā pbat̄. Et q̄ hō per malitiā ſit abominabilis. Quomō actio humana hēt bonitatē vel malitiam ex circunſtantia ⁊c̄. ibi. §. 1. per totum.

Actio humana hꝫ bonitatē ⁊ malitiā pcipue ex fine. pbatur ex diffōne Boetij que auctoritas etiam exponitur ⁊c̄. ibidem. §. 2. per totum.

Actionum humanarū alique ſunt indifferētes ſm ſpeciem: ſed nulla eſt idifferens ſm idiuiduum: ⁊ q̄ nullus actus ſm idiuiduum eſt indifferens ⁊c̄. ibidem. §. 3. per totum.

Bonitas volūtatis humane in actib⁹ ſuis quō dependet ex quatuor. ibidem. §. 4. per totū.

Bonitas ⁊ malitia quomodo magis ꝓprie requirantur in īteriori voluntatis actu q̄ ī actu exteriori probatur auctoritate auguſtini. ⁊ bonitas ⁊ malitia actus exterioris poteſt conſiderari dupliciter ⁊c̄. ibidem. §. 5. per totum.

Actio humana quomō dicit̄ bona vel mala recta vel peccatū laudabilis vel culpabilis: meritoria vel demeritoria ſecūdū diuerſos reſpectus ⁊c̄. ibi. §. 6. ⁊. 7. per totum.

Actuū hūanoꝝ eſt triplex dr̄ia: ⁊ aliq̄s act⁹ eſt ī differēs dupl̄r que per oīa applicant̄ ad actū matrimonij. 3. par. ti. 1. c. 20. §. 14. circa prin.

Act⁹ fidei eſt triplex. ſ. volūtaria cordis aſſenſio publica oris cōfeſſio: ⁊ ſalutifere mortis ſuſceptio. 4. par. ti. 8. ca. 3. in principio.

Acolitus q̄s dr̄. qd̄ eſt eius offm̄. ⁊ q̄s act⁹ dicit̄ acolitatus ⁊c̄. 3. par. ti. 14. capi. 16. §. 3. e.

Actiua vita deſcribit̄. j. in lata mā cū contēplatiua vita ſub lr̄a. v. ſ. vita contemplatiua ⁊c̄.

Acq̄ſitū aliq̄d illicite tripliciter pōt eē: ⁊ quō illa acquiſita debent reſtitui ⁊c̄. 2. par. ti. 2. ca. 5. §. 1. 2. ⁊. 3. per totum. Cetera vide. j. reſtitutio

Acquiſitum illicite poteſt dici aliquid tripliciter quomodo hoc fit declaratur. 4. parte titul. quinto. cap. 18. §. 10. poſt medium.

Acq̄rere q̄ vult v̄tutes dꝫ tria obſuare. 4. parte

Actori non licet qd̄ reo licitum non (ti. 1. ca. 2. exiſtit. Eſt vna de regulis iuris q̄ ⁊ declarat̄. 1. par. ti. 20. ca. vnico ſub. n. ibi. Nō licet ⁊c̄.

Accuſatiōis modus q̄s dꝫ eē ī iudicio: ⁊ iudex quare damnare nō dꝫ ſine accuſatore: fallit tn̄ in octo caſib⁹. 3. par. titulo. 9. c. 8. ante. §.

Accuſare q̄ phibent̄ ī iudicio ⁊ q̄re ⁊ quō: q̄ n̄ excludunt̄ ab eadē ⁊c̄. ibidē. §. 1. ante mediū.

Accuſationi clericoꝝ vtrum admitti debēt lai

ci:⁊ accuſatio debet fieri in ſcriptis: quõ accuſatio reddit vitioſa per calũniã:⁊ qñ qs tenet ad accuſationem. ibidem. §. ii. poſt medium.
Accuſationi matrimonij quãdo accuſat per aliquod impedimentũ quod in eis eſt vel fuit: q matrimonium accuſare poſſunt ⁊ qui ab eade prohibentur ⁊c. ibidem. §. ſecundo.
Accuſans aliquẽ ad morte quã penaꝫ incurrit ſecundum canones. 3. part. titulo. 17. ca. 7. §. 3. in canonibꝰ. penitentialibꝰ. ibi. Septimus.
Accuſator in iudicijs hẽs varia. j. ſub lra. i. ſcꝫ iudicio humano. ⁊. 2. par. ti. 1. ca. 19. §. 5. Et de reo qui accuſat habes varia. ibi. §. 6. per to.
Accuſans falſe aliquẽ in iudicio ſeculari: vel q contra eum teſtificatur quantum eſt peccatum 2. par. ti. 14. ca. 4. §. 12. ante medium.
Adam pmus hõ quõ ſe ſimilem fecit iumẽtis inſipiẽtibus per decem ſigna que cognouit prima parte titulo. 1. capit. ſecundo. §. quinto ante medium.
Adiuratio qd ẽ, quõ exercet erga creaturaꝫ rõnalem quõ ad creaturã intellectualẽ: ⁊ quõ ad creaturã irrõalẽ vario mõ. 2. p. ti. 10. c. 8. p to.
Adiurationis obſeruantia quomodo eſt cauenda: ⁊ a quibus in illa eſt abſtinendũ ⁊c. ſcda par. ti. 12. c. primo. §. 13. per totum.
Adiutoriũ quõ habemus a deo contra peccata mortalia. pma par. ti. 7. c. 2. §. 6. per totum.
Admiratio quõ ẽ ſpẽs timoris nãlis ⁊ in q̃ cõſiſtit illa admiratio ⁊c. 4. par. tit. 4. c. 4. §. 2. d.
Adoleſcentia quomodo dicitur tertia etas hominis. q̃diu durat. quomodo te homõ niũgis ĩpugnat: quod remedium tunc eſt: ⁊ quid ſpũaliter ſignificat illa etas. 4. par. ti. 7. cap. 5. §. 6. ibi. Tertia etas poſt principium.
Adoleſcẽti qd eſt magis neceſſariũ. q̃ periculoſa eſt ſine obedientia: ⁊ qũo dꝫ flecti ⁊c. 1. p. titu. 5. ca. 2. §. 8. ibi. Tertia abuſio.
Adorãdi deũ eccia eſt dtermiata p loco ſpeciali ppter adorãtes triplici rõe. Et ex triplici cã adoramus ꝟſus orientẽ. 3. par. ti. 12. c. 2. añ. §
Adorari quomodo deus debet in templo. ſ. mẽte per deuotionem: ⁊ corpore per genuflexionem: qũo ſancti debent adorari: qũo corpora ſanctoꝝ ſunt veneranda: ⁊ quõ beata ꝟgo debet adorari. 3. par. ti. 12. c. 7. §. 2. per totum.
Adorari ⁊ venerari qño debemus reliqas ſanctorum ⁊ veſtes ⁊c. ibidem. c. 9. ante. §.
Adorari quõ debẽt imagines. vñ habuit ortuꝫ adoratio imaginũ: qua adoratione debẽt adorari: quomodo picturas dbemꝰ adorare: ⁊ ad qd ſunt facte ⁊c. ibi. c. 9. §. 1. per totum.
Adoratio interior ⁊ exterior: in quo cõſiſtunt: ⁊ quelibet earum eſt duplex. Et eſt triplex adoratio ſcilicet: latria: dulia: ⁊ yperdulia. ibi. capitulo. 9. §. 2. per totum.
Adoratio latrie ſoli deo exhibet: ita ⁊ ſacrificiũ quod pertinet ad latriam: ⁊ ſicut eſt triplex hominis bonum: ita triplex eſt ſacrificiuꝫ ⁊c. ibidem capitulo. 9. §. 3. per totum.
Adoratio imaginũ deſcribit quõ ẽ duplex motus in imagine quõ imagines xpi ⁊ ſanctorũ debent adorari: ⁊ quomodo imago beate virginis debet adorari. ibi. c. 9. §. 4. per totum.
Adorari qũo debet crux xpi: ⁊ qua adoratione: ⁊ crux que depingitur quomodo debet venerari ⁊c. ibi. capitulo. 9. §. 5. per totum.
Quomodo gentiles adorabãt tria genera falſorum deoruꝫ: ⁊ que hoc ſpãliter fecerũt ⁊c. 3. par. ti. 31. ca. 1. poſt me. ibi. Ubi ſciendum.
Aduerſa q̃ patienter ſint toleranda. dãtur qndecim remedia. quarta par. titu. 3. ca. 7. añ. §. 4. vſqꝫ ad finem huius capituli.
Aduerſitatis exultatio ponit pro qnta filia iudie: que ⁊ triplr dꝫ vitari. 2. par. ti. 8. cap. 6.
Adulatio vñ aliqñ pcedit qũo in adulatiõe frequẽter fiunt mendacia: ⁊ qũo triplr contingit humanũ colloquium: ⁊ qũo in illis cõmittit adulatio ⁊c. 2. par. ti. 10. c. 2. ante. §. per totuꝫ.
Adulatio q̃re appellat oleuꝫ: qd eſt adulatio: ⁊ ipſa triplr deſcribit: ⁊ velle alteri placere fieri põt quadrupliciter ⁊c. ibidẽ. §. 1. per totum.
Adulatio qũo inficit hoiem ⁊ non ſemper ſꝫ in tribus caſibus eſt mortale. ibidẽ. §. 2. per to.
Adulatio qũo eſt graue pctm̃: qũo per eã incurritur dei maledictio ⁊c. ⁊ an adulatio ſit grauius peccatum homicidio. Et an adulator ita grauiter peccet ſicut ille cui adulat. §. 3. p to.
Adulationis remedia ſunt qnqꝫ: qbus iſtõ peccatum vitet ⁊c. ibi. §. 4. per totum.
Aduentus chriſti tripliciter deſcribitur. prima par. titu. 3. cap. 6. §. 17. per totum.
Aduentus antichriſti quomodo figuratur per quatuor beſtias: de quibꝰ Danielis. 7. 4. part. titulo. 13. capitulo. 4. §. 1. per totum.
Adulteriũ eſt ſecũda ſpecies luxurie: ⁊ vnde dr: ⁊ qũo duplr quis offendit per adulteriũ cõtra caſtitatem: quaſi ſemper eſt mortale: ⁊ qbꝰ modis ſumit ⁊c. 2. par. ti. 5. c. 3. ante. §. per totuꝫ.
Adulterij grauitas ſiue deteſtatio oſtẽdit ex oi genere cauſarũ. ſ. ex cã efficienti mãli formali finali: ⁊ circunſtãtiali. ibidẽ. §. 1. per totum.
Adulteriũ qũo arguit dñs. pmo p legẽ intrinſecam ⁊ nãlẽ. p legeꝫ moſaicaꝫ ⁊ pphetalẽ: p legeꝫ euãgelicã ⁊ ſupnalẽ: per legẽ canonicaꝫ ⁊ ſinodalẽ: p legẽ ciuilicã ⁊ iperialẽ. §. 2 p totũ.
Adulteriuꝫ quomodo vario modo punit a deo ibi. §. tertio. per totum.
Adulterio ſi concipit mulier vel ſupponit alienum partum: quomodo tenet viro ad reſtitutionem: ⁊ quomodo ⁊ qualiter debet viro reuelare ⁊c. 2. par. ti. 1. capi. 18. §. 8. per totum.

Adulterio qñ vxoꝛ ꝯcipit filiū quē vir reputat ſuū eſſe: quō mulier tenet ad reſtitutionē: quō tenet ſpurio ⁊c. ⁊ ſi mulier dēat ſꝫ reuelare. Et ſunt quattuoꝛ ſigna q̄ reddūt ſuſpectā talē mulierē ⁊c. 2. par. ti. 2. c. 7. §. 4. per totum.

Adulterio ꝯiugum manēs incoꝛrigibilis ali⁹ hoc ſciens non pōt exigere nec reddere debitum: ⁊ ſunt q̄nq̄ caſus in q̄bus innocēs nō tenet dimittere adulterantē ꝯiugē: licet poſſit. 3. p. tit. 1. c. 20. vel. 21. ſm aliā ſtāpā. §. 13.

Adulterio ſiue in foꝛnicatione pōt vir dimittere vxoꝛē ⁊ econuerſo: niſi in ſeptem caſib⁹ ⁊c. ibi. cap. 21. §. 5. ⁊. 6. quaſi per totum.

Adulterium quomodo accuſari debet ab altero coniugum: qualiter fieri debet iſta accuſatio: quomodo procedendū ſit coꝛam iudice eccleſiaſtico ꝓpter ſeparationem ⁊c. 3. par. titul. 9. ca. 8. §. 2. circa medium. ibi. contracto.

Adultus amēs vel freneticus ſi añq̄ icurreret amentiā habuit ꝓpoſitū ⁊ volūtatē ſuſcipiendi ſacramēta nō debēt ſibi denegari. 1. par. ti. 4. c. 14. §. 3. q̄ſtū ad ſcdm. poſt pꝛincipium.

Adulti quando petunt baptiſmū nō ſtatim cū cōuertunt eſt ipſis dādus baptiſm⁹: ſed ex triplici cauſa differri dꝫ vſq̄ ad certum tpꝰ. Et ſi ipſis iminet periculū quō ſunt baptizandi ⁊c. 3. par. ti. 14. cap. 13. §. 13. per totum.

Aduocatoꝝ offm̄ deſcribit per thema ex ps. qđ ⁊ de ipſo declarat ⁊c. 3. par. titul. 6. cap. 1.

Aduocatoꝝ offm̄ ⁊ exercitiū qđ eſt: quomodo dꝫ aliq̄s poſtulare iudicē: ⁊ que ſunt attēdēda in poſtulationib⁹ eorūdē ⁊c. ibidem. §. 1.

Aduocatus quō ⁊ q̄re debet poſtulari: ⁊ in quibus negocijs: ꝙ aduocatōis ars nō ſit illicita: q̄b⁹ lꝫ ⁊ q̄b⁹ nō: ⁊ perfecti⁹ quō debent ſtare in iudicio. ibidem. cap. pꝛimo. §. 2. per totum.

Aduocatus accedēs coꝛā iudice ad aduocādū q̄liter debet eſſe veſtitus. ibidē. capi. 2. ante. §.

Aduocatus qualiter ſe habere debꝫ ad illū cui⁹ cāz ſuſcipit ad defendendū que debet ſcribere que debet ſibi dicere ⁊c. ibidem. capitulo. 2. poſt pꝛincipium. ibi. aduocatus.

Aduocat⁹ quomodo debet ſe habere ad aduocatum alterius partis: ad ſocios quando plures aduocati ſunt ex parte cuius cauſaꝫ gerit ⁊c. ibidem. ca. ſecundo. in. 3. col.

Aduocatus qualiter ſe habere debet ad iudicē cum eum pmo alloquitur. Et quomodo ſe maturuꝫ habeat pncipaliter quo ad tria. Et a q̄b⁹ ſe dꝫ cauere: quō debet factum ſuum pꝛonunciare ⁊c. ibidem. ca. 2. in quinta col.

Aduocato licet vendere ſuum patrociniū quomodo a iuſto patrono licet recipere ſalarium ſecundum ſuum laboꝛem: quando ipſis ſit ſoluendum ſalarium ⁊c. ibidem. c. 2. §. 1.

Aduocatoꝛum vitia in quibus ſunt communiter defectuoſi: ſunt numero viginti quinque ibidem. capitulo. 2. §. 3. per totum.

Aduocatus pꝛocuratoꝛ ⁊ iuriſconſultus quomodo multipliciter peccare poſſunt: quomodo ⁊ quando tenētur ad reſtitutionē: ⁊ q̄ttuoꝛ ſunt conſideranda circa eorundē ſalariū ⁊c. 2. par. ti. 1. capi. 19. §. 8. ⁊. 9.

Aereis inequalitate quomodo aliqui deſuper murmurant contra deum ⁊c. ſecunda part. titulo. 7. capitulo. 2. §. 3. circa finem.

Affabilitas quomō alio nomine dꝫ amicitia ipſa vario mō ſcribitur. ſ. ſub amicitia. ⁊. 4 par. ti. 5. ca. 20.

Affectus inoꝛdinatus contingit pcipue ꝓpter mali operis frequentiam: ꝓpter mentis maliciam: ⁊ ꝓpter paſſionis vehementiā. 2. par. ti. 9. capi. 4. §. 3. poſt medium.

Affinitas: conſanguinitas: ⁊ cognatio ſpiritualis deſcribit: quō ⁊ quando ipediunt mr̄imonium ⁊c. 2. par. ti 5. §. 1. capitulo. 5. b.

Affinitas quomodo impedit mr̄imoniuꝫ: quibus mōis cōtrahit affinitas ⁊ cōtrahētes ſcienter in gradu ꝓhibito vſq̄ ad quartū gradum excōmunicatus eſt. Et vtrū papa poſſit diſpēſare ⁊c. 3. par. titu. 1. cap. 11. per totum.

Afflictio in ꝓſperis ponit a beato Greg. inter filias iuidie in quo differt a matre ſua. Et quomodo eſt cauſa erroꝛis falſitatis affectionis cupiditatis ⁊ defectionis bonitatis. 2. par. titul. 8. capitulo 2. §. 1. 2. ⁊. 3. per totum.

Afflictionis tempoꝛe quomodo ſperare debemus in deum: ⁊ hoc triplici ratione. 4. parte. titulo. 7. capitulo. 1. §. 5. pꝛope medium.

Agilitas quid erit in coꝛpoꝛib⁹ gloꝛificatis: qđ eſt agilitas: per qđ eſt iſta agilitas: ⁊ vtrū motus coꝛpoꝝ gloꝛificatoꝝ ſit in iſtanti. 3. par. ti. 30. cap. 7. §. 3. p. to.

Agn⁹ paſcalis quō figurat ſacr̄m euchariſtie ⁊ ⁊ qđ ſignat ſpūalr cerimōie i comeſtiōe agni paſcalis. 1. p. titu. 14. cap. 5. §. 7. per totum.

Agricultura quomodo neceſſaria eſt vite hūane: quomodo hodie agricole ſūt aſtuti: ⁊ quomodo vario modo comittunt fraudes in varijs ſuis actibus ⁊c. tertia parte titulo. 8. capitulo. 4. §. 13. per totum.

Agriculture q̄ttuoꝛ ſunt ſpēs. 1. par. ti. 1. capi. 3. §. 3. ibi. agricultura. circa pꝛincipium.

Alleluia ⁊ glia in excelſis q̄re ꝑmittunt tpe ſeptuageſime: ⁊ i paſca quare alleluia geminatur: ⁊ quomodo alleluia interpꝛetatur ⁊c. 3. par. ti. 13. capitulo. q̄nto. §. pꝛimo. poſt medium.

Alienare nulli lꝫ rem immobileꝫ eccleſie. quid continet alienationis verbum. quando lꝫ: que foꝛma alienationis req̄rit ⁊c. tertia parte titulo. 12. capitulo. 5. ante. §. per totum.

Alienare quomodo ⁊ quãdo poſſunt fruct⁹ beneficiorum ⁊c̃.3.parte titu.15.cap.1.§.19.

Altaris cõſecratio quomodo alia eſt ⁊ alia eccleſie. quando altare debet conſecrari: ⁊ quando opus eſt propter fracturam ⁊ quando non ⁊c̃.3.par.titu.12.cap.6.§.9.per totum.

Altaris miniſtri quales eſſe debent tertia parte titulo.14.capitulo.7.per totum.

Altaria qũo iunguntur ⁊ quomodo alia varia iunguntur.3.par.ti.14.c.8.§.2.per totum.

Alearum ludus vario modo deſcribitur.j.ſub littera.l.ſcilicet ludus: ⁊ ſecũda parte.titu.1.capitulo.23.quaſi per totũ.

Ambitio qũo dr̃ cathedra ſupbie: ex 1.pſal.cum varijs declarationibus.2.par.titu.3.capitu.5.ante.§.

Ambitio ꝙ peccatum ſit oſtenditur tripl'r: quomodo inordinatus appetitus reperiť in ambitione. Et tripliciter contingit appetitũ honoris eſſe inordinatum.ibi.§.1.per totum.

Ambitiõi pertinet querere honores ⁊ dignitates. ꝗ̃ piculoſũ iſtud eſt oſtẽdiť varijs auctoritatib⁹ ⁊ exẽplis: ⁊ qũo qlibꝫ ſibi caueť dꝫ ab huius ꝓcuratiõe ex triplici cã.ibi.§.2.per totũ.

Ambitionis vitiũ qũo eſt querere dignitates vt epiſcopatũ ⁊c̃. ⁊ vtrum ſit licitum talia querere.ibidem.§.3.4.5.⁊.6.per totum.

Ambitio qũo oſtendiť vł reperiť i exteriori cultu.ſ.ornatu corporis ⁊c̃.ibi.§.7.per totum.

Ambitionẽ qũo a ſe debent excludere prelati. 3.par.titu.20.cap.1.§.1.per totum.

Ambulãdo qualẽ cõpoſitionem habere dꝫ religioſus.3.par.titu.16.ca.8.§.2.per totum.

Ambulare qũo diuerſimode videnť in via charitatis.1.par.titu.11.c.1.§.3.per totum.

Amicitia q̃ alio noĩe vocať affabilitas ꝙ ṽtus ſit. ꝓbať: qũo ꝓceptũ dať in ſcriptura de amicitia ſiue affabilitate: ⁊ ponitur duplex amicitia 4.par.titu.5.ca.20.ante.§.per totum.

Amicitia quomõ vnuſqſq; habere debet ꝓpter virtutẽ acquirendã rõne vtilitatis cõmunicãde: pacis ſuãde: ⁊ rõne neceſſitatis: ⁊ qũo neceſſaria eſt diuitib⁹: pauperib⁹: iuuenibus: ſenibus: tribulatis ⁊ perfectis.ibidẽ.§.1.per totum. Item.2.parte titu.8.c.5.§.3.

Amicos nõ habere qũo eſt magne ſtoliditatis. Et qũo amicitia diſſoluiť: ꝓpter finis defectũ. ꝓpter amoris ſimulationẽ: ꝓpť criminis cõmiſſionẽ: ⁊ ꝓpter ṽtutis pfectionẽ.ibi.§.2.p to.

Amicitie cõſeruande qũo reqriť permanẽtia in habitu: cõueniẽtia in affectu: reſidẽtia in cõuictu: ⁊ reſpondẽtia in effectu.ibi.§.3.per totũ.

Amicitia qũo diffiniť: ⁊ que eliciunť ex iſta diffinitione: ⁊ quomodo amicus debꝫ ſeruare quatuor erga amicum ſuum.ibi.§.4.per totum.

Amicitia ꝙ magis conſiſtit in amare ꝗ̃ amari: oſtẽdiť ⁊ ꝓbať ſex rõnib⁹. ꝙ magis ꝓpriũ amicitie eſt amare ꝗ̃ amari ⁊c̃.ibi.§.5.per totũ.

Amicitia quõ ꝯſiderať.iuxta illõ Greg. Probatio dilectionis exhibitio ẽ opis. Qui ſunt magis apti ad amicitiam: ⁊ quõ ſenes litigioſi ⁊ mordaces ſunt ad ipaꝫ inepti.ibidẽ.§.6.p to.

Amicitia quomodo requiritur multiplex concordia.ibidem.§.7.circa principium.

Amicus cum amico in quibus debent concordare ⁊c̃.ibidem.§.7.poſt principium.

Amicitie quõ reqruť beneficentia in exteriori effectu: quõ amicus amico tripl'r benefacit ⁊ ſeruit. Et poniť triplex amicitia.ſ.ficta vł falſa: ⁊ vera vel imperfecta: ⁊ perfecta: ⁊ ſumma ⁊ per quinqꝫ gradus quomodo perueniť ad perfectam amicinam.ibi.§.8.per totum.

Amicitie oppoſita q̃ ſt ⁊ quõ dñt fugi. Et enigmata Ariſtotelis exponunť.ibidẽ.§.9.p totũ.

Amicitia: amor: bñiuolẽtia: charitas ⁊ dilectio quõ iter ſe differũt.4.par.titu.6.c.1.ante.§.

Amicoꝝ propinquorum ⁊ inimicorũ dilectio vario modo deſcribitur.j.ſub littera.d.ſ. dilectio.⁊.4.par.titulo.6.capitulo.3.⁊ 4.

Amico fideli quomodo nulla eſt comparatio. Iſta fidelitas oſtenditur in tribus.4.par.titu. 5.capitulo.16.poſt principium.

Amicitiam habere neceſſariũ eſt propter quatuor rationes: quomodo per amicitiã neceſſitati hoium ſubuenitur ꝓbatur ex ſex generibus hoium qbus ipſa neceſſaria eſt.2.par. titulo octauo.capitulo quinto.§.3.per totum.

Amici ⁊ conſanguinei quomodo vario modo coanguſtant morientem. Et in quibus ⁊ quomodo cũ vno exẽplo.1.p.ti.5.c.2.§.2.p totũ.

Amoris paſſio deſcribitur cũ multiplici amore ⁊ effectibus amoris. ⁊ paſſionis anime ſunt xi.1.par.ti.6.cap.2.ante.§.

Amor quomodo eſt prima paſſionum ⁊ principalis. quid eſt amor. quid ⁊ amari debet. ⁊ ſꝫ triplicem appetitum qui reperitur in rebus ẽ triplex amor. ⁊ quomodo amor eſt via q̃ itur ad Chriſtum.ibi.§.1.per totum.

Amores iſti ſunt in nobis.ſ.ſenſualis. naturaľ. parẽtalis. ꝯiugalis. patrialis ſocialis. ⁊ amor rei temporalis.ibi.§.2.per totum.

Amoris effectus ſunt. extaſis. vnio. zelus. languor. liquefactio. inheſio. ⁊ inebriatio. q reducunť ad extaſim.§.3.4.5.6.7.8.9.⁊.10.p to.

Amor pñtis ſeculi poniť a beato Grego. p ſexta filia luxurie in quo cõſiſtit illud peccatũ. q̃re poniť ꝓ filia luxurie.2.p.ti.5.c.14.ante.§.

Amatoꝝ ſeculi ponitur thema ex pſalmo. quõ iſti ſunt corrupti ⁊ abominabiles.ibi.§.1.p to. Cetera in iſto caplo habes.j.ſub.m.ſ. mũdus

Amor ſui ponitur a beato Greg. pro quinta filia luxurie ⁊ amare ſeipſum contingit triplici

ter.2.par.ti.5.cap.13.ante.§.

Amore ſui quare quis inimicatur deo. Et quin qȝ ſunt conditiones vere amicitie. ⁊ quomodo mali ſe amant.ibidem.§.1.per totum.

Amore ſui quomodo quis iniuriatur proximo multipliciter.ibi.§.2.per totum.

Amore ſui quomodo peccata multiplicantur. ibidem.§.3.per totum.

Amore ſui inordinato quomodo procedit negligētia.⁊ minor amor poteſt intelligi dupliciter ⁊c̄.2.parte.titu.9.c.3.§.2.circa finem.

Amor inordinatus ſeptē mala facit.ſiue ſeptē mala procedunt ab iſto igne amoris inordinati.1.par.ti.3.c.4.§.2.per totum.

Amor quō deſcribitur ſm phm.quō proxim⁹ dȝ amari ⁊ ſibi velle bonum.3. par.titu.31.c.6.ante.§.circa medium.ibi.Sciendum.

Amor nālis quō eſt ſpeculū in quo nūc deū videre poſſum⁹ i enigmate.1.p.ti.3.c.6.§.5.p to.

Amor.beniuolētia amicitia charitas ⁊ dilectio quō iter ſe differūt.4.p.ti.6.c.1.poſt pncipiū.

Septem ſunt que valent ad hoc vt quis ametur a deo.ibidem.capitulo.3.§.10.per totuȝ.

De amore vīd ēt varia ſb charitate ⁊ dilectiōe.

Amor diuitiaꝝ dſcribit.ſ.ſub lra.d.ſ.diuitias.2.p.ti.1.c.1.§.1.circa mediū.ibi.Ubi ſciēdū.

Amplexus oſcula vel tactus impudicus quando ſunt cum conſenſu in malum quādo mortalia vel venialia.⁊ quare ſunt cauēda.2.par.titu.5.c.1.§.9.per totum.

Anathema dī excōicatio maior:⁊ quō ſepat hoīeȝ a ſepteȝ bōis magnis.⁊ quō ⁊ qñ lȝ cū ipſis excōicatis ꝯuerſari vl̄ pticipar.2.p.ti.4.c.6.§.4.p totū.

Angeli de qbus ponitur thema ex ps quod ⁊ de ipſis declaratur quō.ſ.ſunt dei miniſtri ⁊ noſtri cuſtodes.3.par.ti.32.c.5.añ.§.per to.

Angeli in cōmuni quō dicuntur pricipes.quō principantur demonibus.bellantes ꝓ nobis.quomodo principantur ſuper hoīes habēdo variā poteſtatē ſuper eos.ibi.§.1.per totum.

Angeli quomodo laudant deum.⁊ quomodo diſcurrunt pp iſta obſequia ⁊c̄.ibi.§.2.p totū.

Angeli quo ordine ſtant in ſuo conſortio.quō ſunt fortes ad ſufferenduȝ aduerſa.⁊ quō portant aīas ad paradiſuȝ ⁊c̄.ibidē.§.3.p totum.

Angeloꝝ ponit iteꝝ thema.qō ⁊ de ipſis declarat cū qdruplici mēbro.ibidē.ca.6.añ.§.p.1.

Angelorum que ⁊ quanta beatitudo.quō antiqui phi poſuerunt eſſe plures angelos. quomodo multitudo eorum excedit omnem multitudinem ⁊c̄.quomodo eorundem numerus diſtinctus eſt in tres hierarchias:⁊ quomodo inter ſe differunt.ibi.c.6.§.1.per totum.

Angeli quā locutionem habent.que eſt iſta locutio.quomodo vnus loquitur alteri:⁊ aliter loquuntur deo.alio modo angelis:⁊ alio modo hominibus ibidem.ca.6.§.2.⁊.3.p totuȝ.

Angeli quō ſunt vigoroſi ⁊ potētes.quō habēt duplicē cognitionēȝ:⁊ quō dicuntur potētes virtute ⁊c̄.ibi.c.6.§.4.5.⁊.6.per totum.

Angeli quō ſūt veloces ad obediēduȝ.q̄ de prima hierarchia nullus mittit.quō ⁊ quare aliqui mittunt ad cuſtodiā.⁊ ad quos angelos ptinet iſta cuſtodia.ibi.c.6.§.8.⁊.9.p totum.

Angeli quō deputantur ad cuſtodiā in itroitu hoīs in mundum.ibi.c.6.§.10.per totum.

Angeli quō hoīem cuſtodiūt donec veniat ad vſuȝ rōnis.ſ.pſeruādo a malo.reuocādo a vitio:⁊ ꝓmonēdo i bonū.ibi.c.6.§.11.12.⁊.13.

Angeli quō cuſtodiūt hoīeȝ qñ egredit de mūdo.Et quō dī q̄ angeli dolent:⁊ quō intelligitur hoc qō dī in Daniele q̄ vnus angelus ꝯtrariabatur alteri.ibi.c.6.§.14.⁊.15.p to.

Angelis ⁊ in beatis quare non eſt ſpes. probat etiam.4.par.ti.7.cap.2.poſt principium.

Angeli q̄ dicant purgare illuminare ⁊ pficere.quō itelligit.4.p.ti.9.c.4.añ.§.circa mediū.

Angeloꝝ choros quō ptrāſiuit btā vgo:⁊ quō ſup oēs aſcēdit.⁊ q̄ ſūt ꝓprietates iſtoꝝ āgeloꝝ.4.p.ti.15.c.44.§.1.2.3.4.5.6.7.8.⁊.9.p to.

Angelica nā ſiue itellectual.quō ē ſpeculū in q̄ nūc videm⁹ deū i pñti.1.p.ti.3.c.6.§.11.p to.

Angel⁹ bon⁹ vel mal⁹ q̄ p⁹ deū pōt opari circa potētiā imaginatiuā.ꝓbat.1.p.ti.2.c.6.§.4.⁊.5.p to.

Angeli quō ⁊ q̄re dicunt viri.1.p.ti.1.c.2.§.2.modicum poſt principium.

Angeloꝝ pulchritudinē admirandā tria oſtendunt.1.par.titu.1.ca.2.§.2.poſt principium.

Angeloꝝ eſt liberꝝ arbitrium ⁊ perfectius q̄ȝ in hominibus.1.par.ti.4.c.2.§.2.ante mediuȝ.

Angeli q̄uis fidelib⁹ ⁊ ifidelib⁹ deputati ſit ad cuſtodiā.tñ multo plus eccliē ꝓbat exēplis ex ſacra ſcriptura.1.p.ti.5.c.2.§.7.circa mediū.

Angelus ſupremus lucifer.quomodo ſimilis ⁊ equalis voluit eſſe deo ⁊c̄.2.p.ti.3.c.1.§.3.modicum ante medium ⁊ poſt per totum.

Aīa quō dī imago dei.iuxta illō faciamus hominē ad imaginē ⁊c̄. Et quō ſūt nouē ſilitudines ſcōm ꝓportionē inter deū ⁊ aīaȝ quantuȝ ad ſua naturalia.1.par.ti.1.ca.1.§.1.p totum.

Aīa quō eſt imago icarnate veritatis mediātibus virtutib⁹.⁊ quō recipit nouē virtutes in baptiſmo per fidem ⁊c̄.ibi.§.2.per totum.

Aīa quō eſt imago glificate itellectualitatis:⁊ quō pticipat nouē ordib⁹ āgeloꝝ:⁊ quō deuȝ diuerſimode i gnqȝ repſentāt.ibi.§.3.p totū.

Aīe mirabilis nobilitas deſcribit p thema ex ps.que ē iſta pulchritudo ⁊c̄. ibi.c.2. ante.§.

Aīa quō dī pulchra iter mulieres ex lra.o.q̄ ſex modis pulchre exponit ibidē.c.2.§.1.p totū.

Aīa quō aſſimilat mulieri pulchre quō ipſa cō

paratur angelis reperitur in feminis: ⁊ com/
mendatur in ſcientijs.ibi.c.2.§.2.⁊.3.p totū.
Aīa docet quō venire dʒ ad pfectionē3.⁊ qs ſit
terius deſcēd⁹.qs ſit terius regrēdus: ⁊ qs
locus colēdus.Et quō pm⁹ hō ſe fecit ſimile3
iumētis inſipiētib⁹ p decē ſigna.ibi.c.2.§.5.8.
Aīa quō ignorat ſuā iniq̄tatē actualē.ſuam in/
firmitatem virtualem ⁊ imbecillitatem viſua
lem.ibidem.cap.2.§.4.per totum.
Aīa quō a deo recipit varia bñficia collata q̄ ad
ſcias artes ⁊ virtutes.ibidē.ca.3.per totum.
Aīe deſcribunt duodecim ꝓprietates ſʒ diuer
ſos ſapiētes.Et quō ſpūſanct⁹ iſtas aliter in/
telligit q̄ꝫ philoſophi ibidē ca.4.añ.§.p to.
Aīa rōnalis quō diffinit ſm theologos a ſpū/
ſancto illuſtratos.ibidē.ca.4.§.1.per totum.
Anima rationalis quomodo eſt creata propter
quadruplicem finē.ibi.ca.4.§.2.per totum.
Aīam q dicunt in corpore mori heretici decla/
rant.⁊ ipſius immortalitas multipliciter pro
batur ⁊ oſtenditur.ibidem.cap.5.per totum.
Aīa quō vnit ad corp⁹.cur facta ē aīa.quō vni
tur corpi.qñ infundit ⁊c̄.ibi.c.6.añ.§.p to.
Aīa quō vnitur cū corpore: ⁊ de quadruplici
cōplexione hoīs ⁊c̄.ibidē.cap.6.§.1.per to.
Anima quare valde ꝯuenienter vnitur tali cor
pori humano.Et decuit deum animam corpo
ri humano vnire poſt peccatum triplici ratio/
ne.ibi.cap.6.§.22.per totum.
Anime quomō remanet pena temporalis poſt
baptiſmum: ⁊ q deus hoc voluit per tres ra/
tiones patet ibidem.cap.6.§.3.per totum.
Anima quomodo in ſcriptura multipliciter ſu
mitur ibidem.c.6.§.4.per totum.
Aīe plures nō ſunt in hoīe p eſſentiā: ſʒ vna tā
tum.ibidem titu.2.cap.1.ante.§.per totum.
Aīa rōnalis vnitur corpori non mediante ali/
quo corpore nec mediante aliqua diſpoſitiōe
accidentali: ſed per ſeipſam: ⁊ quomodo pter
iſtam aīa vniri poſſit deo ibidē.§.1.p totum.
Aīa quō ⁊ q̄re eſt in vnoquoqꝫ corpore tota: ⁊ i
qualibet parte corporis tota.ibi.§.2.p totū.
Anime eſſentia q non eſt eius potentia quare
aīa ſm eſſentiam non eſt actus: ⁊ qd eſt poten
tia anime: ex quo non eſt eſſentia ⁊c̄.⁊ que me
dia in potentijs.ibi.§.3.⁊.4.per totum.
Aīe potētias plures eſſe oſtēdit ex philoſopho
⁊ p magiſtrū ſententiarum.ibi.§.5.per totū.
Anime quinqꝫ ſunt genera potentiarū: ⁊ quō
diſtinguuntur ⁊c̄.ibi.§.6.per totum.
Aīe rōnalis potētie ſūt quinqꝫ quō actio hūa/
na ab his pcedit.⁊ quō ⁊ qñ ſunt meritorie:
quō diuerſis aſſimilant ⁊c̄.ibi.§.7.per totū.
Anime potentie quomodo ordinantur adinui
cem ⁊c̄.ibi.§.8.per totum.
Aīe potētia vegetatiua quō diſtinguitur i tres
partes.Et q vegetatiuum hʒ pro obiecto cor/
pus ipſum viuens per animam.Ad quod tri
plex operatio eſt neceſſaria.ibi.cap.2.ante.§.
Aīe potētia ſēſitiua ē duplex: ⁊ quō ſubdiuidi/
tur i qnqꝫ ſenſus exteriores.ibi.c.2.§.1.p to.
Aīa rōnalis in potentijs ſuis quō eſt ſpeculū
in quo nunc deū videmus.1.par.ti.3.c.6.§.1
Aīa quō cognoſcit p itellectū corpa cognitiōe
itellectuali mālī vlī ⁊ neccīa.1.par.ti.3.c.11.§.
Aīa quō cognoſcit p eēntiā ſuā corpa (1.p to.
medi.itib⁹ ſpēb⁹ itelligibilib⁹.ibidē.§.2.p.t.
Aīa q̄re nō itelligit p ſpēs nālr iditas ⁊c̄.ibidē.
Aīe quō nō effluūt ſpēs itelligibiliū (§.3.p.t.
ab aliqbus formis ſeparatis.ibi.§.4 p totū.
Aīa itellectiua quō cognoſcit res materiales i
rōnibus eternis ⁊c̄.ibi.§.5.per totum.
Aīa ſʒ doctores quō figurat p hierlʒ.Et ſex por
te i ipa qd ſpālr ſignificāt.1.p.t.q.c.3.§.7.p.t.
Aīa quō ſepat a corpe i morte ⁊c̄.1.p.ti.5.c.1.
Aīa quō habet triplex bellum in nouiſſimo.1.
par.ti.5.c.2.§.1.⁊.2.⁊.3.per totum.
Aīa ſepata quō pſitat añ diu p⁹ mortē.⁊ de q/
bus dn̄s exigit rōnē ab ipſa.ibi.§.4.p totū.
Aīa decedēs cū pctō mortali oñdit ſex rōnibus
iuſtiſſime dānanda.1.p.ti.5.c.3.§.2.p totū.
Aīa ꝑ in iferno ſunt ſeptē pene.ibi.§.3.p totū.
Aīa que peccato mortali decedit: quō mitat a
ſupno iudice ad purgatoriū.⁊ de diuerſis pe
nis ipſius purgatorij.1.p.titu.5.ca.5.p totū.
Anima ſeparata cognoſcit: ſed non conuerten
do ſe ad fantaſmata ſicut cum eſt vnita.decla/
ratur vario modo.1.p.ti.5.c.6.ante.§.p totū.
Aīa ſepata quō pfectā cognitionem hʒ de alijs
aīabus ſeparatis loquendo de cognitione na
turali anime: ⁊ q aīa ſeparata non cognoſcit
ſtatim omnia naturalia.ibi.§.1.per totum.
Aīa ſepata retinet ſibi hit⁹ ſciē h acq̄ſite: ſʒ non
remāet act⁹ ſʒ eūdē modū dicēdi.ibi.§.2.p.t.
Aīa ſepata hʒ nālē cognitionē q cōis ē ſaluatis
⁊ dānatis in alia vita nō cognoſcit q hic agū/
tur particularia ⁊ quare ⁊c̄.ibi.§.3.per totū.
Aīe defunctorum cuʒ apparent viuis quod ex
varijs cauſis fit.oſtendit ibi.§.4.per totum.
Aīe paſſiones ſūt amor odiū deſideriū.triſtitia
ſpes.deſperatio.timor.audacia ⁊ ira.1.par.ti.
Aīa peccatoris quō (6.a.2.ca.vſqꝫ ad.12.ca.
vexat in vita pñti a bonis tpalib⁹ nālib⁹ ⁊ ſpi
ritualibus.1.par.ti.7.c.3.§.1.2.⁊.3.p totum.
Anima noſtra quomodo habet ſeptem infirmi
tates contra quas dominus dedit ei ſepte3 re
media.2.par.titu.3.cap.9.§.9.per totum.
Aīa q̄ꝫ nobilis ſit oñdit: ⁊ quō p mūdi amore3
abomiabilē fac ſe.2.p.ti.5.c.14.§.3.añ me.
Aīa cuiuſlibet fidelis quō pōt eſſe regina ſtans
a dextris dei circundata cum varijs virtutib⁹
⁊c̄.3.par.in prologo ante.§.circa medium.

Aie tēplū quō ſanctificaſ ad ſiſtudinē cōſecra/
tiōis eccle ꝛ decē q̄ ꝯcurrūt ad ſcīficatiōez tē
pli.ſūt ēt i ꝯſecratiōe tēpli aie.3.p.ti.12.c.6.
Aie tēplꝫ quō violaſ ꝛ quō ite/ (§.2.per to.
rum reconciliatur.ibi.§.3.circa principium.
Aīa deuota quō pt eē ſepulchꝛū xpi.ꝛ q̄ ad hec
ſūt neceſſaria ꝛc.3.p.ti.14.c.4.§.3.poſt me.
Anime quō purganſ in purgatorio p peccatis
4.parte.titulo.14.ca.10.§.4 per totum.
Animaꝝ predatoria manus que eſt.ꝛ qui eius
digin ſiue modi.2.p.ti.2.c.1.§.22.per totuꝫ.
Anima quō reddet deo rōnem in morte de po/
tentijs ſuis.4.par ti.14.ca.9.§.1.per totum.
Aie exlīatio ē triplex.4.p.ti.15.c.29.§.1.i me.
Anima quō volat verſus deum tribus ꝯſidera
tionibus.4.par.ti.10.c.5.§.3.per totum.
Anime quō poꝛtanſ ad paradiſum ab angelis
ꝛc.3.par.ti.32.cap.5.§.3.in medio.
Aie potētie ſūt q̄tuoꝛ quō pctm̄ iducit maculaꝫ
in aia.ꝛ quare illa macula manet in aia ēt trā
ſeunte actu peccati.1.par.ti.9.cap.2.per to.
Animalibus ſiue iumentis quomodo pꝛimus
homo ſe ſimilem fecit per decem ſigna que ex
pertus eſt.1.par.ti.1.ca.2.§.5.ante medium.
Animus tuus ſi pꝛudens fuerit tria pꝛecogita
4.par.titu.3.cap.2.ante.§.per totum.
Anneruꝫ ſpirituali quando eſt ſimonia.2.par.
titulo.1.cap.5.§.21.per totum.
Annunciatio dominica deſcribitur.j.in tabu/
la ſpeciali de beata virgine ſub littera.a.ꝛ.4.
par.titu.15.cap.8.ꝛ.9.per totum.
Annus ſolaris quomodo habet quatuoꝛ tēpo/
ra mundi ꝛ quatuoꝛ tēpoꝛa quomodo varian
tur.ꝛ quid nobis ſignificant ꝛc.3.parte.ti.13.
cap.4.§.9.circa medium.ibi.Et nota.
Anni ꝙ fluxerunt a pꝛincipio mundi vſq₃ ad
xpi incarnationem. quot a pꝛincipio mundi
vſq₃ ad diluuium ꝛ ꝙ vſq₃ ad Abꝛaāꝫ ꝛ quo
modo deus poſuit incarnationem ſuā in me/
dio.3.par.ti.32.c.2.§.3.poſt pꝛin.
Annus diſcretionis deſcribitur in quo quis te
netur ad confeſſionem ꝛ opiniones aliquoꝛuꝫ
deſuper ꝛc.2.par.ti.9.cap.8.§.2.per totum.
Annus integer requiritur ante pꝛofeſſioneꝫ in
oꝛdine mēdicātiū.3.p.ti.16.c.3.poſt pncipiū.
Annualis pꝛoceſſus deſcribitur qui fit Rome
in cena domini contra multa genera hoīum
3.parte.titulo.25.cap.72.per totum.
Anime ſemel communicans vtrum ſatiſfacit p
cepto eccleſie ꝛc.2.par.ti.9.cap.9.ante.§.
Annos quot habere debet monialis que eligi
poſſit in abbatiſſam vel pꝛioꝛiſſam ꝛc.3.par/
te.ti.20.cap.2.ante finem.ibi.Circa electiōes.
Annualium redditum ꝛ contractuum ponū/
tur diuerſimode in diuerſis partibus. Et cir/
ca iſtam materiam ponuntur octo notabiles
queſtiones.2.par.ti.1.ca.11.per totum.
Antichꝛiſti tēpoꝛe quomodo erit maxima tri/
bulatio.quibus ipſa figuratur.quo tēpoꝛe ve/
niet:ꝛ quomodo multa reperiuntur pꝛenun/
ciata in ſacra ſcriptura per doctoꝛes declara/
ta.4.parte.ti.13.cap.4.ante.§.per totum.
Antichꝛiſti aduentus quomodo figuratur per
quatuoꝛ beſtias de quibus Danielis.7.quaꝝ
pꝛopꝛietates ſibi applicantur. Et quid ſignifi/
cat paruum coꝛnu.ibi.§.1.per totum.
Antichꝛiſtus quomodo figuratus eſt per qua/
tuoꝛ monarchias.de quibus in Daniele ibi/
dem.§.2.per totum.
Antichꝛiſtus quomodo tentat per pꝛolationeꝫ
falſarum doctrinarum ꝛ per oblationem plu/
rium diuitiarum.per illationem pꝛeſſuraruꝫ
ꝛc.ibidem.§.3.per totum.
Antropos.i.arboꝛ euerſa quare dicitur homo
quomodo plātatur.ꝛ quomodo fructificet.1.
parte.titulo.4.cap.14.§.5.per totum.
Apparitiones aiaruꝫ quō ſūt ex varijs cauſis quā/
do apparēt viuis.1.p.ti.5.c.6.§.4.per totuꝫ.
Apparitiōes i ſomnijs ſiue de bonis ſiue de ma
lis.quō eſt pctm̄ ꝛ quō non:ꝛ quō multi illu/
duntur in ſomnijs.1.par.ti.2.c.7.§.3.p totū.
Appetitus diuitiarum tripliri de cauſa nunq̄
ſatiatur.2.par.ti.2.c.2.§.1.per totum.
Appetitus honoꝛis tripliciter eſt inoꝛdinatus
2.par.ti.3.c.5.§.1.circa medium.
Appetituꝫ hoīs quō vario modo tentat diabo
lus ꝛc.4.par.ti.13.c.3.§.3.poſt medium.
Appetitꝰ inoꝛdinatus quō reperiſ in ambitio/
ne ꝛc.2.par.ti.3.ca.5.§.1.circa pꝛincipium.
Appetitum quomodo debet habere epiſcopus
ad epiſcopatum ꝛc.3.par.ti.21.c.2.§.4.
Appetitꝰ diuitiaꝝ vide.j.ſub lra.d.i.diuitias.
Appetitꝰ inoꝛdinatꝰ q̄re dꝛ gula.ꝛ duplex appe
titꝰ deſcribiſ circa gulā ꝛc.2.p.ti.6.c.1.an.§.
Appetitui quō ſe exhibet ira ꝛc.1.p.ti. (p to.
Appellatio qd eſt.vtꝝ (6.c.11.§.1.circa pnci.
valeat ſtatutum alicuius municipij ꝙ nō poſ/
ſit appellari niſi ad iudicem illius loci ꝛc.3.p.
ti.9.cap.14.ante.§.per totum.
Appellatio lꝫ ſit cōe remediū.tn̄ in multis caſi
bus rejcit. Et qñ vere vel ficte appellat contu
max ꝛc.ibidē an mediū.ibi.Lꝫ āt ꝛ ibi.Ficte.
Que ſunt ptes iudicis a quo appellaſ ſi ſibi vꝫ
ꝙ appellatio ſit fruſtratoꝛia.quō iudex poteſt
differre appellationē.ꝛ ab vna eademq₃ ſnīa
qñ vtraq₃ ps pt appellare.ibi.poſt mediū.ibi.
Appellātis iudicis que ſunt ptes. (Que ſunt.
in inhibitiōibꝰ frōdis:qñ ꝛ quō poſſit reuoca
ri.quō cā appellatōis pōt pſeq. ꝛ tertius pſe/
quēde appellationis ē triplex.ibidē.ante fi.
Appellare nō lꝫ a pāpa ad ſucceſſoꝛē ipſius vel

ad ꝯciliū generale.ꝓbaſ ex priuilegio romane
eccleſie.3.p.ti.24.c.3.qḋ incipit.Quā quidā.
A quo ⁊ ad quē lʒ appellare ⁊c̄.⁊ appellatio dʒ
fieri ad aliū ⁊c̄.b.ti.§.1.aū mediū ibi.Tertio.
Appellare qñ qs pōt a legato ⁊ qñ non. Et ꝙ a
mero executore nō appellaſ ⁊c̄.3.par.ti.9.ca.
3.§.4.⁊.5.⁊.§.7.circa finem patet.
Appellatiōe legitima facta excoicatio lata non
tenet quid eſt.gloſatur.3.par.ti.9.c.5.§.9.b.
Apocriphū dī aliqd dupl̄r.quoꝝ libri apocri-
phi dicunſ.Et triplex doctrīa daſ circa doctri
nas doctoꝝ.1.par.ti.17.ca.vnico.§.18.
Apocriphi q libri dn̄r ab eccl̄ia.Ubi ō ipis hꝫ
in iure.Uñ cōponiſ p deriuationē apocriphꝰ
q dicunſ apocriphi.3.p.ti.19.c.5.circa fineꝫ.
Apoſtaſia ꝓprie qd eſt.qd iportat quibus mo
dis contingit aliquē apoſtatare ſiue recedere
a deo ⁊ a fide ⁊c̄.2.par.ti.12.c.6.per totum.
Apoſtata eiecti ⁊ fugitiui mōachi vbi inēti fue
rint ſub cuſtodia reuocentur:⁊ quomodo mo
naſterium ſe habere debet circa fugitiuos re-
uerti volentes ⁊c̄.3.p.ti.16.c.5.ante.§.
Apoſtata vl̄ fugitiuus quis dicitur.cuius ſunt
bona que acquiſiuit in apoſtaſia:⁊ ſi ipſe acq-
ſiuit beneficiū vel fuerit ad laxioꝝ ordinē ⁊c̄.
qūo ſit cū illo faciendū ⁊c̄.ibi.§.1.per totum.
Apoſtata ſiue fugitiuꝰ ſi ter iuerit de monaſte-
rio non debet vlterius recipi.ſi autem recipi-
tur in quo loco debet poni inter monachos
ibidem.§.ſecundo.per totum.
Quis miniſtrabit expenſas huic qui detrudi-
tur ad aliud monaſterium ⁊c̄.⁊ quando quis
dicitur verus apoſtata ibi.§.3.per totum.
Apoſtata bona q̄ acqſiuit in apoſtaſia cuiꝰ ſunt.
Quas excoīcatiōes īcurrūt ali- (ibi.§.4.p to.
qñ religioſi in ſpeciali ibidem.§.5.per totuꝫ.
Apoſtate a religione in apoſtaſia ſuſcipientes
ordines ſunt ſuſpēſi ⁊ irregl̄ares.3.par.titu.
28.c.4.ibi apoſtate.ante medium.
Apoſtoli qūo ſunt principes eccleſie.⁊ quomō
a chriſto dignificati ſunt vario modo.tertia
parte.titulo.32.capitulo.8.ante.§.
Apoſtoli q̄ꝫ venerandam dignitatem accepe-
runt a chriſto quomodo conſtituit eos princi
pes populi.qūo ipſi cōpoſuerūt ſimbolū.⁊ qc
qd vnuſqſqꝫ in ſpāli cōpoſuit.ibi.§.1.p totū.
Apoſtolos qūo xp̄s mirabiliter elegit ex toto
mūdo per numeꝝ duodenarium:⁊ q̄re:⁊ qūo
miſit eos ad predicanduꝫ.quomodo ſe tenue
runt in victu ⁊ amictu ibidem.§.2.per totuꝫ.
Apoſtoli qūo ſunt a chriſto mirabiliter eleuati
ꝯ demones ⁊ malos hoīes ibidē.§.3.p to.
Apoſtoli qūo ſeptē ptātes receperūt a xp̄o.ter-
tia par.ti 23.c.5.ante.§.⁊.§.1.2.⁊.3.
Apoſtoli ꝙ emiſerūt votū paupṫatis.ꝓbaſ mul
tipliciter q̄rta par.ti.12.ca.4.§.20.per totuꝫ.
Apoſtoli ꝙ habuerūt aliqd in cōi quātū ad ius
⁊ dominiū ꝓbaſ ad longū.ibi.§.21.per to.
Apoſtoli ꝙ poſt reſurrectionem ⁊ aſcenſionem
domini aliqua habuerunt in communi. ꝓba-
tur.ibi.§.22.⁊ per ſequentes patet.
Apoſtoli ſicut ter vocati fuerunt a domino.ſic
etiam quis vocatur a domino in prelaturam
tribus modis.prima parte.titulo.5.capi.2.§.
6.modicum poſt medium.
Apoſtoli quomodo habuerunt poteſtatem īter
ſe ⁊ quomodo vnus alium precellebat tertia p
te.titu.23.ca.5.§.tertio in principio.
Apothecarij quomodo ⁊ quando fraudem cō-
mittunt in faciēdis medicinalibus ⁊ quomo-
do peccant in vendendo in diebus feſtiuis.3.
parte titulo.8.cap.4.§.6.per totum.

Aque ſancte ſiue benedicte q̄ eē de
bēt in eccl̄ia v̄tutes de
ſcribūſ.Et ꝙ ſi ē ſacꝫ.3.p.ti.12.c.10.§.3.p t.
Aquila quomodo allegorice ſignificat Joānēꝫ
euangeliſtam.1.parte.titu.3.capitu.3.§.ſcd̄o
ibidem quarto:⁊ vltimo prope finem.

Arbitri qui dn̄r quoꝝ alij ſunt ordi
narij:⁊ arbitriꝫ alij arbi
tri tm̄:quomō differunt ab ordinarijs:⁊ arbi-
troꝝ duo ſunt genera.quid debēt ſeruare ⁊c̄.
3.par.ti.9.capi.6.per totum.
Arbitriū liberꝝ deſcribiſ vario mō ſub liberꝝ ar
bitriū.Et.1.par.tit.4.c.2.ante.§.per totum.
Arbori vel ligno quō aſſimilatur hō. Et quare
dr̄ antropos:quō plantaſ:quō fructificet:⁊ q
fructus ipſiꝰ.1.par.ti.4.c.14.§.5.per totum.
Arbor quomodo deſignat hominem vel eius
voluntatem quomodo illa plantatur quid ſi-
gnificant moraliter ſtipes rami cortex ⁊ folia.
1.par.titu.4.cap.15.§.1.⁊ ſecūdo. per totum.
Arbor vt fructificet plures cōditiones ꝯcurrūt
que ⁊ moraliꝫantur.ibidem.§.2.circa mediū.
Arboris huius fructus quō diſcernanſ:quem
fructū arbor bona ꝓducit a malo ⁊ ē triplex ge
nus fructuū:⁊ ſunt ſeptē p q̄ cognoſcunſ.ibi.
Archiepiſcopoꝝ dignitas ſiue officiū (dē.§.3
vario modo deſcribiſ.l.ſub littera.e.ſ.epꝯ:pri
cipaliter.3.parte.titu.21.ca.3.⁊.4.
Archipreſbyteri quod officiū habent:quid per
tinet ad eorundem officium.tertia parte titu-
lo.20.capitulo.7.circa medium.ibidē.offm̄.
Archipreſbyter quō debꝫ eſſe ſubiectus archi
diacono.in quo ꝓcellit eum archidiaconꝰ ⁊c̄.
3.parte.titu.20.capitu.7.in principio.
Archipreſbyter ruralis que habet facere ī ſuo
officio:vtrū habet auctoritateꝫ inſtituēdi ſiue
confirmādi preſentatos a patronis eccl̄ie qui
ſunt ſub plebanatu.ibidem ante finem.
Archidiaconi dignitas deſcribitur per thema
ex pſalmiſta quem ſtatuꝫ ipſi habent ⁊c̄.tertia

parte titulo.20.cap.6.ante.§.⁊.§.1.
Archidiaconus quomodo in aliquibus eccle/
ſijs habet officium ⁊ in aliquibus iuriſditio
nem.que eſt differētia iter eū ⁊ archipſbyterū:
quā curam h̄z ⁊c̄.ibidem.§.2.per totum.
Archidiaconus quomodo habet examīare ꝓ/
mouendos ad ordines ⁊ preficiēdos in eccle
ſijs:⁊ quomodo poteſt inſtituere ⁊ deſtituere
decanos rurales ⁊c̄.ibidē.§.3.per totum.
Archidiaconus nō habet iuriſditionē niſi de
conſuetudine:⁊ que ſūt ipſi⁹ officia ſpecialia.
ibidē.ca.7.circa ꝑncipiū.⁊ circa medium.
Archidiacono in quibus cauſis epiſcopus cō/
mittit ſuū officiū ⁊ in quibus non ⁊c̄.3.par.
ti.xx.c.vij.poſt principiū ibi.Quedā vō ſūt.
Architectores quō in ſuis officijs fraudem cō/
mittūt quō hec ars licite eſt exercēda ⁊ cauē/
da a fraudib⁹.⁊ quō lapicide fraudē commit
tūt.3.par.ti.8.ca 4.§.8.per totū.
Artiū liberaliū: mechanicarū:⁊ phie inuento/
res qui fuerūt:quid ſcripſerūt.⁊ q̄ bn̄ vel ma
le ſenſerūt.1.p.ti.1.c.3.§.3.⁊.4.p totum.
Artes liberales q̄ quilibet ſtudere dē oſtendit
⁊ notabiliter probatur.⁊ que eſt vtilitas harū
artiū ⁊c̄.4.p.ti.16.c.vnico.§.1.
Uide de artib⁹ ⁊ ſciētijs etiā.j.ſub littera.s.ſ.
ſpiritus ſanct⁹.ſcriptura principalr ⁊ ſciētia.
Ars quō ponitur a pho pro v̄tute.quid eſt ars
⁊ cum arte quō ꝯuenit prudentia ⁊c̄.4.p.ti.1.
c.1.§.5.ibi ars etiam.vltra medium.
Artifices varij quō vario modo in officijs ſuis
fraudem cōmittūt.3.p.ti.8.c.4.per totum.
Et de varijs operibus artificū habes.j.ſub lit
tera.o.ſ.opus.⁊ ibi.c.1.per totum.
Artifices ⁊ mercatores quō in plateis faciunt
vſurā ⁊ dolū.2.p.ti.1.c.6.§.2. per totum.
Artificiū honeſtū exercere poſſunt clerici ſi idi
gent ⁊c̄.3.p.ti.13.c.2.§.3.circa principium.
Ars in quo conuenit ⁊ in quo differt a prudē
tia ⁊c̄.4.p.ti.1.§.5.c.1.circa finem.
In arcu quomodo ⁊ quare dominus veniet ad
iudicium ⁊c̄.4.p.ti.14.c.11.§.2.
Arma facientes vel vendentes q̄bus homines
leduntur.vtrum ſit licitum vel turpe lucrū.
2.par.titu.1.c.23.§.11.per totum.
Arma deferentes ſaracenis vel ligna vel mer/
cimonia excōmunicati ſunt maiori ſententia:
3.p.ti.25.c.30.per totum.
Arma ſi religioſi tenent infra ſepta monaſterij
ſine licētia abbatis excōicati ſunt maiori ſn̄ia
quō hoc intelligitur.ibidem.c.59.per totū.
Armatura habet duas ſpēs.ſ.architectonicā
⁊ fabrilē.⁊ edificiorū tres ſunt partes ⁊c̄.1.p.
ti.1.c.3.§.3 . circa principium.
Arma ſpiritualia que ſunt ⁊ quomodo cū ipſis
pugnare debemus ſpiritualiter.4.par.titu.1
cap.3.§.1.etiam.2.aliqua.
Arrogātia eſt ſextus gradus ſuperbie ⁊ ī quo
ipſa conſiſtit:⁊ adducunt nobis in exēplū illi
quos varie ſeduxit.2.p.ti.3.c.3.§.9.p totū.
Aromatarij ſiue apothecarij quomō ⁊ quādo
fraudē cōmittūt in medicinalibus ⁊c̄.⁊ quan
do peccant vendēdo diebus feſtiuis ⁊c̄.3.p.
ti.8.c.4.§.6.per totum.
Articuli fidei deſcribuntur vario mō.j.ſub lra
f.ſ.fides ⁊c̄.⁊.4.p.ti.8.c.4.§.1.2.3.⁊.4.
Articuli.14.ponūtur in quibus cōmuniter nō
tenetur magiſter ſententiarum ⁊ Gratianus
.in decretis.4.p.ti.11.c.8.añ.§.⁊.§.1.p totū.
Contra articulos pariſius damnatos an qui/
cūq̄ vel vbicūq̄ quis eos tenet excōmunica/
tus eſt ⁊c̄.3.par.ti.25.c.4.ante medium.
Articulo neceſſitatis abſoluti ab excōmunica
tione ſi poſtea cum poſſunt non ſe preſentant
eis qui ordinarie abſoluere habent excōicati
ſunt maiori ſentētia.3.par.ti.25.c.47.
Articlos fidei quō diuerſi heretici diuerſimode
ſenſerūt ⁊c̄.1.p.ti.5.c.2.§.8.ibi.Tertij oparij
Aſcenſio dn̄i vario mō deſcribit.1.p.ti.v.ca.4.§.1.2.⁊.3.p totū.
Aſcēſus dupliciter deſcribitur:vnus virtutū.
alius vitiorum.2.p.ti.3.c.3.añ.§.
Aſcendit per ſeptem gradus ad deū vel ad dī
viſionem.4.par.ti.15.c.17.§.1.circa mediū.
Aſpectus vanus oculorum ad q̄ta mala ⁊ pec
cata hoiē inducit.⁊ quare plus per viſū q̄ p
alios ſenſus exteriores.2.p.ti.3.c.7.§.12.p to.
Aſpectus libidinoſus deſcribit iuxta illō chri
ſti.qui viderit mulierē ad cōcupiſcendū ⁊c̄.
2.par.ti.5.c.1.§.7.per totum.
Aſpectus ſiue viſus quō eſt cā deſtructiua caſti
tatis.4.par.ti.4.c.6.§.2.ibi circa aſpectum.
Uide etiam.j.ſub littera.u.ſ.viſus.
Aſſeſſores qui ſcienter induxerint iudicem ad
male iudicandū tenentur de omni dāno ꝑti
leſe contra iuſtitiam:⁊ quare aſſeſſor eligitur.
3.par.titu.9.cap.2.§.1.
Aſſeſſores iudicis vel eius delegatos quomo/
do licet ipſis petere vel accipere a partibus
ſalarium ⁊c̄.ibidem.§.8.per totum.
Aſtronomia ſiue mathematica quomodo per/
tinet ad ſecundum genus diuinationis ⁊c̄.2.
par.titu.12.cap.2.§.6.
Aſſaſſini mandantes vel facientes aliquem in
terfici,excōmunicati ſunt maiori ſententia.3.
par.titu.24.vel.25.c.36.per totum.
Aſtutia fraus ⁊ dolus licet reperiantur in alijs
vitijs communibus:tamen in vitio auaritie.
Et quō ille terminus aſtutia aliqn̄ ſumit in bo
no:⁊ aliqn̄ in malo patet.2.p.titu.1.c.17.§.1.
Attētio vtrū ſit neceſſaria ī horis cano nicis ⁊ quō eccleſia non pōit in

tentionem ⁊ deuotionē ſub precepto ſed ḡre dei.3.p.ti.13.c.4.§.7.etiā.§.8.aliqua.

Attētio qlis dꝫ eē in horis ⁊c̄.2.p.ti.9.c.12.§.2

Atria quid erant in veteri teſtamento: ⁊ quid nobis ſignificant. Et ſunt tria atria domini ī quibus voluntas electorum eligit habitare.1.par.ti.4.c.7.§.5.per totum.

Attritio ⁊ contritio in quibus differunt ⁊c̄.3.parte ti.14.c.18.poſt medium ante primum.§.

Auaricia deſcribiꝭ per thema.qḋ ⁊ de ipo declaraꝭ. Et cū auaricia ſit imoderatꝰ amor habēdi.hec immoderatio pōt eē tripliciter.2.p.ti.1.c.1.ante.§.per to.

Auaricia ſiue cupiditas quō ſumiꝭ tripliciter. quomodo diffinitur: ⁊ aliud eſt diuitias amare ⁊ nō habere.aliud hēre ⁊ non amare : aliḋ nec habere nec amare.⁊ aliḋ hēre ⁊ amare. ⁊ q̄re auaricia eſt peccatū.ibi.§.1.per totum.

Auaricia quō aggrauat hominē:quare eſt graue peccatum:quomodo auarus diuerſimode peccat ⁊ tripliciter eſt mortale:⁊ q̄uis graue n̄ tamen maximum.ibi.§.2.per totum.

Auaricia quaſi omnia vicia producit. probaꝭ multipliciter.ibi.§.3.per totum.

Auaricie ſunt ſeptem filie : quarū prima eſt obduratio contra miſericordiam : ⁊ quō in hoc auarus vario modo excedit.Et ſeptē ſunt differentie tenacitatis ibi.§.4.per totum.

Auaricia quō multa mala cauſat:que oīa figurantur per prophetiam zacharie ibi.§.5.

Auaricia ⁊ theſaurizare ſit ex triplici de cā:⁊ q̄modo auarus eſt iſatiabilis ⁊c̄.ibi.c.2.an̄.§.

Auarus ſemper congregat ⁊ non ceſſat ex triplici ratione cum exemplo ibi.c.2.§.1.p to.

Auaricie quō importāt in auaro tres cecitates cum exemplo ibidem.c.2.§.2.per totum.

Auari quomodo habent triplex ſeruitiū ſb dominio diuitiarum ibi.c.2.§.3.per totum.

Theologꝰ vel predicator hn̄s plures libros ex quibus fructum facit: vtꝫ famis tp̄e vendere dꝫ ⁊ dare pauperibꝰ ⁊c̄.ibi.c.2.§.4.per to.

Auarus vnde dicitur cui aſſimilatur:cuius proprietates auaro aſcribuntur.Et ſex proprietates reperiūtur in auaricia ibi.c.3.an̄.§.p to.

Auarus quō triplicem anguſtiā doloroſam experiꝭ circa diuitias tpales ibidē.c.3.§.1.p to.

Auari tota vita quomodo eſt opprobrijs plena ibi.c.3.§.2.per totum.

Auarus quō ſe in multis illaqueat:⁊ que poteſtas diaboli eſt ſup eos ibidē.c.3.§.3.per to.

Auarus quō miro mō inter alia ſcelera pctōꝝ certificatur de ſua dānatione eterna. Et ad h̄ habet tria teſtimonia ibidē.c.3.§.4.per to.

Auarus quare raro confitetur eſt triplex cauſa ⁊ cum magna difficultate ad penitentiam verā poteſt reduci.ibi.c.3.§.5.per totum.

Auaris quō ineſt horribilitas mortis:⁊ h̄ accidere pōt eis ex triplici cā.ibi.c.3.§.6.p totū.

Auaricia eſt grauius pctm̄ q̄ꝫ prodigalitas triplici rōne.2.par.ti.6.c.8.an̄.§.circa mediuꝫ.

Auaricia quomodo ⁊ qualiter prohibetur clericis.quare cupidus prohibetur ordinari ⁊c̄.3.par.titulo.13.cap.3.§.11.per totum.

Auaricia quare dicitur via ſpinoſa . ⁊ terminꝰ huius vite eſt ifernus.1.par.ti.5.ca.3.§.1.ibi Secunda via.poſt principium.

Audacia dicitur contraria paſſio contra timorem.quomodo audacia conſequitur ſpē.ex qbus ſpes puocaꝭ:q̄ cauſat audaciā.q dicūtur audaces ſꝫ phm:⁊ q̄re.1.p.ti.6.c.9.p totum.

Auditu quomodo diabolus vario modo tentat hominem.4.par.ti.13.c.3.§.2.ibi. quantum ad auditum circa medium.

Auditu quō peccaꝭ ſpūaliter ⁊ corpaliter.⁊ que mala ex ipo pueniūt.1.p.ti.2.c.3.§.3.per to.

Augurium eſt ſpecies ſuperſtitionis ⁊ quomodo ſit multis modis patet.2.par.titu.12.cap.1.§.8.per totum.

Aureola quid eſt quomodo differt ab aurea .Et ſicut aurea principaliter eſt in anima.ſic ⁊ aureola:⁊ in quibus erit ⁊c̄.3.par. titulo.31.ca.8.ante.§.per totum.

Aureole martyrij quomodo requirunt penam cauſam.voluntatem. ⁊ qui meruerunt iſtam aureolam.ibi.§.1.per totum.

Aureola doctorum quibus debetur.cui doctrine conuenit iſta aureola.qui eam habere poſſunt ⁊ qui non.⁊ propter quem finē datur aureola doctorum.ibidem.§.ij.per totum.

Aureola virginuꝫ quomodo importat mentis puritatem ⁊ carnis integritatem.⁊ que virgines merentur iſtam aureolam.ibideꝫ.§.2.circa medium.ibi.De aureola virginitatis.

Aurea ⁊ ab aureola quomodo diſtinguunꝭ fructus caſtitatis in patria:⁊ quomodo diuiduntur iſti fructus ſecundum triceſimum ſexageſimum ⁊ centeſimum.ibi.§.3.per totum.

Aureola datur virginibus doctoribus ⁊ martyribus non alijs:⁊ in quo conſiſtit illud premium accidentale.patet.1.par.titu.5.ca.2.§.11.ante medium in.2.col.ibi.Unde aureola.

Artifices ſiue aurifabri quomodo ſe in aliquibus habēt vt mercatores:⁊ in aliquibus vt artifices:⁊ quomodo vario modo eorum opera bene vel male exercent ⁊c̄.3.par.titulo.8.cap.4.ante.§.per totum.

BAptiſmus deſcribiꝭ per thema ex pſalmo. quod ⁊ de ipſo declaratur.3.par.ti.14.c.2.ante.§.in principio.

Baptiſmo quō pſona filij dei viſa eſt in humana carne:⁊ quō nobis exēpluꝫ de-

derunt xps ⁊ Joānes bapti. quō xps precepit
baptiſmi ſuſceptionem. ibidē. añ. §. poſt pn.

Baptiſmo quomodo oſtenſus eſt pater omni/
potēs in voce. Et quomodo homo acqrit per
baptiſmū triplicem filiationē. ibi. poſt mediū

Baptiſmo quomodo apparuit ſpiritusſanctus
omnes aquas ſanctificans: ⁊ quomodo ſpiri/
tusſanctus apparuit in ſpecie columbe ꝓpter
tria ſuper baptiſmum inſtitutum. ibidē. §. 1.

Baptiſmus ē triplex. ſ. fluminis. flaminis ⁊ ſā
guinis: ⁊ quō grē ⁊ virtutes acgrant ī baptiſ
mo. 3. par. ti. 14. cap. 13. ante. §. per totum.

Baptiſmi materia eſt duplex. ſ. propinqua ⁊ re
mota. Mulier viua nullo modo dȝ ſcindi pro
pter baptiſmum pueri. ⁊ ſacerdos dȝ ſeruare
immerſionem patrie. ibi. §. 1. ⁊. 2. per totum.

Baptiſmi forma que eſt inuocatio trium perſo
narum eſt de ſubſtantia ſacramenti: ⁊ expreſ/
ſio actus baptizandi: ⁊ perſona baptizati ē de
ſubſtantia ſacramenti ⁊c. que ſunt de neceſſita/
te. ibidem. §. 3. per totum.

Baptiſmi forma ſex modis pōt variari. ibi. §.

Baptiſmi miniſter qs eſt. quis pōt. (4. p to.
eſſe in neceſſitate ⁊ quis non. ⁊ vbi plures re/
periuntur maior debet preponi. Et officio ſo/
lus ſacerdos habet baptizare. ⁊ qualiter pec/
cat malus miniſter. ibidem. §. 5. in principio.

In ſacramentis quomodo eſt triplex poteſtas.
Et vtrum peccet petens vel recipiens baptiſ/
mum a malo miniſtro ibidem. §. 5. ante medi
um. ibi. Nota ſecundum.

Baptizare vtrū vnꝰ poſſit plures ſil'. vtrū in ne
ceſſitate mutus vl' mācus. ibi. §. 6. 7. ⁊. 8. p to.

Baptizando quomodo requiritur vſus ratio/
nis. ⁊ quomodo non fidelium paruuli ꝯtoriꝰ
debent baptizari. quomodo baptizandus de/
bet habere fidem. ⁊ qui poſſunt baptizari ⁊ q
non ibidem. §. 9. per totum.

Baptizantis intentio vtrum ſit neceſſaria de/
ſuper eſt duplex opinio. ibi. §. 10. per totum.

Baptiſmum ficte accedentes quando ipſis va
let ⁊ quando non. Et quatuor modis contin/
git fictio in baptiſmo: quomodo intelligitur
quando aliquis dicit fictus. ⁊ poſtꝙ fictio re/
ceſſit ⁊ quādo valet ⁊c. ibi. §. 11. per totum.

Baptiſmus non debet iterari quadruplici ra
tione: quando aliquando eſt ſupplendus: qui
bus ⁊ quando baptiſmus non valet. ⁊ quare ⁊
que pena rebaptizantis ⁊ in vtero ſanctificati
quare ſunt baptizandi. ibi. §. 12. per totum.

Baptiſmum qn̄ petunt adulti ⁊ quō ⁊ quando
ſunt baptizandi ⁊c. ⁊ iudei ⁊ infideles quō ⁊
quando ſunt baptizandi. ibi. §. 13. per totum.

Baptizato cathecismo merito reqrunt ea que
ſunt de neceſſitate fidei. ibi. §. 14. ⁊. 15. p totū.

Baptiſmi qd ſignificāt inſtra ſpūalr. ſic exuf/
flatio. inſufflatio. ſal. vnctio ⁊c. ibi. §. 16. p to.

Baptizatis in articulo mortis: qre dāda eſt ex
trema vnctio. 3. par. ti. 14. c. 15. §. 6. circa finē.

Baptizandi poteſtatē quomodo ⁊ quādo xps
dedit diſcipulis. 3. par. ti. 23. cap. 5. ante. §.

Baptiſmi dilatio quomodo ⁊ quādo inducit
irregularitatē. ⁊ talis ī duobꝰ caſibꝰ pōt ꝓmo
ueri. 3. p. ti. 29. poſt pncipiū. ibi. Dilatio. c. 6.

Baptiſmo quomodo anima p fidem efficitur
ſponſa Chriſti ⁊c. quō ipſe xpus ꝯfert ei nouē
ornamēta virtutū. 1. p. ti. 1. c. 1. §. 2. īfra mediū.

Baptiſmi opus valet ad ſalutē ⁊ premiuȝ om/
nibus pueris ⁊ adultis vſu rōnis carentibꝰ:
cum tamen deſit in eis voluntas quod proba
tur. 1. p. t. 4. c. 14. §. 3. ibi. inſuper. añ mediū:

Baptiſmalis purificatio ē via q̄ imediate itur
ad celū. 1. p. ti. 5. c. 4. §. 2. ibi. ſcd̄a via. poſt pn.

Baptiſmi q' nō ſit dāda vel exigenda pecunia
vbi hec habent ī iure. Et ſi ſacerdos nō vellet
baptizare niſi p pecunia in nullo caſu ē ei dā/
da ⁊c. 2. p. ti. 1. c. 5. §. 16. p baptiſmo. poſt pn.

Baptiſmo nō ſūt recipiēdi filij iudeoꝝ ⁊ alioꝝ
infideliū inuitis parentibus. probatur triplu/
ci ratione. Et qui ſuſceperunt baptiſmuȝ quō
ſunt ſeparandi a parētibꝰ. 2. p. ti. 12. c. 2. §. 4.

Baptiſmo quomodo vario modo contrahitur
cognatio ſpūalis ⁊c. quō ipſa impedit mrimo
niū. 3. p. ti. 1. c. 15. ⁊. §. 1. 2. ⁊. 4. patet p totum.

Baptiſmo quomodo confirmatur homo per
ſacramentū confirmationis. ⁊ qs ſit eius effe/
ctus ⁊c. 3. par. ti. 14. c. 3. §. 2. poſt principium.

Baptiſmo carētiū puuloꝝ ſtatꝰ. pꝰ mortē quō
deſcribit ⁊ d libo eorūdē. 1. p. ti. 8. c. 1. §. 4. p. 1.

Barbitōſores quō in eorūdē officio cōmittunt
fraudē: qbꝰ diebꝰ facē pſſit ſine fractōe ſabbati
Et q̄ cauere debēt. 3. p. ti. 8. ca. 4. §. 7. p totuȝ.

Baſiliſcus quō ſignificat diabolū in tēiādo. 4.
par. ti. 13. c. 3. §. 1. ſcd̄o diabolus. ante mediū.

Beatitudo quō diffinit a Boē in 3
d cō. 4. p. ti. 7. c. 4. añ. §.

Beatitudo eſt triplex. prima eſt falſa ⁊ decepti
ua. ſcd̄a eſt imperfecta ⁊ diſpoſitiua. ⁊ tertia ē
perfecta ⁊ obiectiua ibidem. §. 1. per totum.

Beatitudo hoīs ꝙ ꝯſiſtat ī diuitijs oñdit ipoſ
Beatitudo hoīs ꝙ ꝯſiſtat (ſibile. ibi. §. 2. p to.
in honoribꝰ oñditur ipoſſibile. ibi. §. 3. p to.

Beatitudo ꝙ ꝯſiſtat in gloria humana ſiue in
fama oſtenditur impoſſibile. ibi. §. 4. p totuȝ.

Beatitudo hominis ꝙ cōſiſtat in poteſtate vel
in dominio oſtēditur ipoſſibile. ibi. §. 5. p to.

Beatitudo hominis ꝙ conſiſtat in voluntate
oſtenditur impoſſibile. ibi. §. 6. per totum.

Beatitudo ꝙ conſiſtat in ſanitate ⁊ quiete cor/
poris oſtēditur impoſſibile. ibi. §. 7. p totum.

Beatitudo perfecta ꝙ nō conſiſtat eſſentialiter
in cognitione quacunqȝ vel cuiuſcunqȝ rei ni

ſi in perſecta cognitione ibi.§.8.per totum.
Beatitudo perfecta q̄ nõ ꝯſiſtit in cõparatiõe intellectus practici probatur ibidẽ.§.9.p to.
Beatitudo q̄ nõ cõſiſtit in cognitiõe ſpeculatiuarũ ſcientiaꝝ oſtẽditur ibidẽ.§.10.p totũ.
Beatitudo q̄ nõ ꝯſiſtit in cognitiõe ſubſtantiarũ ſeparataꝝ oſtendit̃ ibidẽ.§.11.per totum.
Beatitudo pfecta vtrũ ꝯſiſtat in aliquo bono creato ſiue bono aie ſiue alio ibidẽ.§.12.p to.
Beatitudinis perfecte ad ſtatum que ſunt que hominem diſponunt:⁊ quomodo ipſa diſtinguitur in ſeptẽ partes ibi.c.5.añ.§.per totũ.
Beatitudines ſunt ſeptem:ſicut ſunt ſeptẽ dona ſpiritusſancti ⁊c̃.ibi.cap.5.§.1.per totum.
Beatitudines ſeptẽ que ponuntur Math.5. conuenientiſſime enũerãtur. Et quomodo aliq poſuerũt triplicẽ btitudinẽ.ibi.c.5.§.2.p to.
Beatitudinuꝫ dictarũ premia in vita preſenti quomodo poſſunt pertinere ad futuram beatitudinem.ibidem.ca.5.§.3.per totum.
Beatitudinum dictaruꝫ premia qũo ꝯuenientiſſime aſſignãtur prout pcipiunt in vita futura:⁊ quomodo premia ſe habent adinuicẽ p additionem ⁊c̃.ibi.c.5.§.4.⁊.§.5.per totuꝫ.
Beatitudines ſeptem quomodo adaptantur ad ſeptem etates hominum.ibi.c.5.§.6.p to.
Beatitudines ſeptem quomodo adaptãtur ad ſeptem etates mundi ibi.c.5.§.7.per to.
Beatitudines ſeptem que habentur Math.5. per ordinẽ declarantur ibi.c.6.per totum.
Beatitudo pfecta que eſt vltimus finis hominis qũo diffinitur.⁊ ſi eſt aliquid creatum vel increatũ ibidem.c.vij.⁊.§.1.2.⁊.3.per totuꝫ.
Beatitudinis perfecte quomodo requirit etiã comprehenſio ibi.c.7.§.4.per totum.
Beatitudo perfecta hominis non requirit corpus ei⁹ ad eẽ ſꝫ ad bñ eẽ ⁊c̃.ibi.ca.7.§.5.p to.
Beatitudo perfecta quare nõ requirit bona exteriora ibidem.ca.7.§.6.per totum.
Beatitudo iſta quomodo ab homine põt adipiſci:⁊ per que opera.ibi.ca.7.§.7.per totuꝫ.
Beatitudo iſta pfecta q̄ nõ poſſit hñi in hac vita.ſꝫ magis in alia ibidẽ.c.7.§.7.per totum.
Beatitudo ſi perfecta eſt non poteſt amitti probatur ex euã.ibi.ca.7.§.9.per totum.
Beatitudo hoïs in q̃ ꝯſiſtit ibi.circa medium.
Beatitudo alicuius dicitur dupliciter.⁊ quare beatitudo formalis ⁊ ſubiectiua eẽntialiter dicta non conſiſtit in aliqua perfectione corpali ⁊c̃.3.par.ti.51.ca.3.circa principium.
Beatitudinem quomodo reſpicit dos aureola ⁊ fructus. Et quare beatifica viſio ⁊ omnis forma accidentalis ſupernaturalis preexiſtit in potentia ſupernaturali ibi.añ medium.
Beatitudo in quo actu principaliter conſiſtit vtrum in actu intellectus an in actu voluntatis.ibi.capitulo quinto.§.1.per totum.
Btitudinẽ vtꝝ oẽs ſumme ⁊ de nec̃itate appetãt:⁊ d̃ appetitu btitudis actu elicito ſũt tres opiones.c.6.§.1.poſt pĩcipium. per totum.
Beatitudo ſctõꝝ futura vtꝝ maior erit poſt reſurrectiõeꝫ q̄ꝫ nũc ⁊c̃.ibidẽ.c.6.§.2.per totuꝫ.
Beatitudo ſiue felicitas quomodo eſt duplex. 4.parte.titulo.1.capitu.1.§.9.circa princi.
Btitudo hũane vite qũo eſt obꝫ ſpei:⁊ qũo hõ vario mõ agit pp finẽ.4.p.li.7.ca.3.añ.§.
Bti ſiue cõprehẽſores qũo cognoſcũt diuinaꝫ ſapiẽtiã.qũo magna audiũt ⁊ vidẽt de dõ ⁊c̃. 4.par.ti.10.c.7.añ.§.⁊.§.1.2.⁊.3.per totum.
Beghinis fauentes religioſi in ſtatu reprobo excõicati ſunt maiori ſnĩa:⁊ de quib⁹ ⁊ qũo intelligit̃.3.par.titu.25.c.51.poſt principium.
Beghine ⁊ bechardi ſumẽtes vitã fraticelloꝝ ſunt excoicati maiori ſnĩa.ibidem.ca.42.
Bellare qui dñt vł cui⁹ eſt bella mouere:⁊ ꝯ q̃s ⁊ qũo bellũ idicit̃ pp̃lo ⁊c̃.3.p.ti.4.c.2.añ.§.
Bellũ iniuſtũ moues vel adiuuãs ẽ (circa fi. graue pctũ mortale. Et qũo bellum iuſtũ hñs vel duces ſi ſpoliat clerũ religioſum ⁊ pegrinũ qũo tenet̃ ad reſtitutiõeꝫ ibidẽ.§.1.p totũ.
Bellantes ſi faciunt incendia ponendo ignem in domo ⁊c̃.qũo tenentur ad reſtitutionem:⁊ quis poteſt indicere bellum.ibi.§.2 per to.
Bellũ ſi moueret iperator ꝯ eccliaꝫ ſubditi nõ tenent̃ ſibi obedire. Et ſi papa mouet belluꝫ ꝯ aliquos qũo ſit ei obediendũ ⁊c̃.ibidem.§.3.
Bellũ accedentes pp̃o motu:ſꝫ nõ vocati obligẽt ſibi illi in cui⁹ ſuſtiũ vadũt ⁊c̃. Et pp̃o motu ꝯdicẽte dño nũqd tales ſunt obligati ⁊c̃.§.4.
Bellũ accedẽs pp gloriã ꝯſequẽ (4.p totum. dam qd meruit ⁊c̃.ibidem.§.5.in principio.
Bellum accedentes animo ſpoliandi quid facient vel qũo tenent̃ ad reſtitutionẽ. Et clerici an ad bellum accedere debẽt:⁊ quare clericis de iure non lꝫ bellare ⁊c̃.ibi.§.6.⁊.7.per to.
Bello capta vtꝝ efficiant̃ capientiũ ⁊c̃.vtrũ in bello ſit licitũ vti inſidijs.ibi.§.9.circa pn⁹.
Bello morientes vtrũ ſaluant̃ ⁊c̃.ponunt̃ adhuc ſimiles qõnes.ibidẽ.§.10.⁊.11.p totuꝫ.
Bello pticulariter qũo ⁊ qñ lꝫ ſe defendere.qñ ⁊ qũo debꝫ reſiſtere quo modo repellere:⁊ qñ defenſio dꝫ licita ibi.c.3.añ.§.per totũ. Quo ⁊ qñ liceat ſe defendẽ ꝯ quoſcũq; ſe iuadẽtes qũo lꝫ ſe defendẽ ꝯ ſuũ ſupiorẽ. Et ſeru⁹ magis tenet̃ adiuuare patrẽ q̄ꝫ dñm ſuũ.ibi.c.3.
Bellis particularib⁹ qũo liceat ſe (§.1.p to. defendẽ cuꝫ moderamie ⁊c̃.ibi.c.3.§.2.p to.
Bella pticularia dñr ẽt repreſalie que fiũt ad defenſionẽ corpis myſtici:qũo ⁊ quare introductum eſt:⁊ qñ licite fieri poſſunt repreſalie ⁊c̃.ibi.cap.4.añ.§.⁊.§.1.per totum.
Bellum aliud particulare qð dꝫ duellũ a qbus ſit ⁊ qũo

ſit ⁊ quo modo ⁊ quibus modis: vbi ⁊ qñ ꝓ hibetur ⁊c̄.ibi.ca.4.§.2.⁊.3.per totum.
Bellū qḋ iniuſtū q agūt rapinā cōmittūt ſ oībꝰ q̄ auſerūt. Qui .n̄ iuſte bellāt qcq̄d ab hoſtibꝰ accipiūt n̄ cōmittūt rapinā.2.p.ti.1.c.12.
Bellatoria manus quō deſcribit: ⁊ quid ſignificant eius quinq; digiti ſiue modi.2.parte.titu.2.cap.1.§.6.per totum. (§.4.p to.
Bella ſiue rixe.vnde oriantur.vnde dicitur rixoſus.2.parte.titulo.7.cap.7.ante.§.
Bellum internale ⁊ anguſtioſum in quo conſiſtit quomodo inchoandum ſit: ⁊ quomō bellandum ſit in iſto bello ⁊c̄.ibi.§.1.per totum.
Bellū 2ᵐ dr̄ ꝑticulare ⁊ rixoſum quō aliq anᵗiqui habuerunt inter ſe rixas. Et iſtius belli actus deſcribitur ibidem.§.2.per totum.
Bellū 3ᵐ dr̄ ꝑplare ⁊ ꝑiculoſuꝫ: ⁊ q̄re: ⁊ dſcribunt̄ vario mō bella diuerſorū: ⁊ qñ iuſtū: ⁊ ſi iniuſtū ē q̄ mala ex iп̄o ꝓueniūt ⁊c̄.ibidē.§.3.
Bella vide ēt.i.ſub lr̄a.m.ſ.militia. (p totuꝫ.
Bellū iuſtū eē pōt duobus modis.ſ. gn̄ale ⁊ ꝑticulare.4.par.ti.3.ca.2.añ.§. circa mediū.
Belli iuſtitia q̄ eſt: ⁊ quō actus ipſiꝰ fortitudis conſiderantur ⁊c̄.ibidem.§.1.⁊.2.per totum.
Bellum quomodo nō recuſat xp̄iana religio: nec dānat pro loco ⁊ tempore oppotūo. Et q̄ bellū iuſtuꝫ ſit tria requirunt̄.ibi.§.3.p totū.
Bella aſſumēdū: q̄re ꝑnceps nō dꝫ eſſe facilis ⁊ nō dꝫ aſſumere niſi coactꝰ ⁊c̄.ibi.§.4.p to.
Bello pugnare quō n̄ lꝫ ꝑlatis eccl̄ie.ibi.§.5.p
Bello quō ſe regere debēt clerici vel ſ (totū.
homicidio vel in mutilatiōe ne incurrāt irregularitatem.3.par.titu.29.ca.2.§.5.p totuꝫ.
Bellātiū triplex eſt genus ꝯ aīe ciuitatē in nouiſſimo.1.par.ti.5.c.2.⁊.§.1.2.⁊.3.per totuꝫ.
Bellū ſpūale cum ſuis armis vario modo deſcribitur.4.par.titu 1.ca.3.⁊.§.1.⁊.2.p totū.
Bello ꝑntis vite qn̄ ꝯ impugnamur a carne iſiciēte ab hoſte decipiente a mō retinente: ⁊ ab hoīe ſeuiēte: ⁊ quō illis dꝫ reſiſtē ⁊c̄.4.p.ti.2.
Bellare quomō debemus p fidem ſpem ⁊ charitatem.3.parte.titu.16.cap.10.§.10.poſt medium.ibi. Tria ſunt. (c.2.§.5.p to.
Benedicti beati regula in multis paſſibus declaratur: ⁊ vtrum obligat ꝓfitentes ipſam ad mortale ⁊c̄.3.par.ti.16.c.1.§.4.poſt ꝑnᵐ.
Bn̄dici quō dꝫ monial' ab epō: ⁊ quō ſibi denegare pōt.3.p.ti.18.c.1.§.1.infra medium.
Bn̄dicere quō eps dꝫ eccl'iā: qd deſignāt ꝑtes hꝰ eccl̄ie ⁊c̄.3.p.ti.12.c.1.§.3.⁊.4.⁊.5.p totū.
Beneficia triplicia quō a deo accipimus.ſ.ſingularia generalia ⁊ ſpecialia: quō deo debemus eſſe grati ⁊c̄.4.par.ti.5 c.12.§.2.p totū.
Beneficia ſpecialia ſunt triplicia que a deo acceptimus.ſ.expectationes iuſtificationes ⁊ cōſeruationes: ⁊ quomodo de iſtis debemus eē deo grati.ibi.§.2.per totum.
Benefactoribus varijs: quō debemꝰ eſſe grati de varijs beneficijs.ibi.§.3 per totum.
Beneficiorum collatione ſiue receptione ſeptē ſunt cauenda.ibidem.§.4.per totum.
Bn̄ficia q̄tuor deſcribūt̄ de qbꝰ ſingl'arit̄ debemus eē deo grati.1.p.ti.4.c.13.§.2.vltra me.
Bn̄ficia ſex deſcribūt̄ de qbꝰ dō grati eē debemus.ſ.propter beneficia dīnalia oblata.ſacramentalia collata.ſublata īfernalia.data naturalia.allata tēporalia. ⁊ reſeruata ſupnalia.2.par.ti.3.cap.9.§.8.⁊.9.10.11.12.13.p totū.
Bn̄ficia clericoꝝ prebēde dignitates: quō deſcribunt̄: ⁊ quō eccleſia habet dignitates ⁊c̄.3.parte.titu.15.cap.1.ante.§.per totum.
Prebēda qd eſt: ⁊ ſiīr qd canonicatꝰ in quo ꝯſiſtit ꝑbēda: ⁊ quō vocādi ſīt canōici ī collatiōe ꝑbēdaꝝ ⁊ qd iura de illis dicūt ibi.§.1.p to.
Beneficiū ſiue eccleſia aliud eſt ſimplex aliud curatum. quid pertinet ad canonicam inſtitutionem ⁊c̄.ibi.§.per totum.
Bn̄ficiū in q̄ etate qs pōt hr̄e vel poſſidere: qñ pōt iterari qui dignitatē habere debet aptus ad beneficia: quis poteſt dare ⁊ cum quibus poteſt diſpenſari.ibidem.§.4.per totum:
Bn̄ficiati in eccleſijs collegiatis q nō ſūt obligati ad iā ſupradictā etatē.ibidē.§.5.p totū.
Bn̄ficiū vacās īfra q̄ꝫ tꝑs dꝫ ꝯferri: qñ incipit currere illud tempus ⁊c̄.ibi.§.6.per to.
Beneficia plura quis habere poteſt in quinq; caſibus.ibi.§.7.per totum.
Beneficiorum collationi: quando diſpenſatio non prodeſt.§.8.per totum.
Beneficia plura vel ꝑbēdas habere abſq; diſpēſatiōe vtꝝ ſit mortale.ibidē.§.9.per totū.
Bn̄ficia plura ſiue ꝑbende: qñ nō prohibētur: qñ licet hr̄e plures ⁊c̄.ibidē.§.10.per totum.
Beneficijs curatis vel non curatis quis poſſit diſpenſare.ibi.§.11.per totum.
Bn̄ficiū curatū vl' ꝑſonatū habēs.ſi talis recipit 2ᵐ bn̄ficiū curatū vel ꝑſonatuꝫ vacat ꝑᵐ: ⁊ in qbꝰ caſibꝰ hoc fallit ibi.§.12.per totum.
Beneficia tenētes nō canonici habentes excellētiā ſine tacito conſenſu ꝑlatoꝝ vtꝝ ex dicta collatōe hn̄t ius ī ipſis bn̄ficijs.ibi.§.13.p to.
Beneficiati nō reſidētes in ſuis bn̄ficijs ſi moniti iuſta cauſa ceſſante non redeant poſſunt beneficijs ſpoliari.ibidem.§.14.per totum.
Bn̄ficijs q debēt ꝑſidentes reſidere tn̄ in veritate nō reſidet in qbus caſibus ꝓuari ſuis beneficijs non poſſunt: ⁊ accipere poſſunt fructus beneficiū ⁊c̄.ibidem.§.15.per totum.
Bn̄ficiatꝰ clericꝰ: quō in tribꝰ publicis edictis citabit̄ ad eccl'iā ⁊c̄. Et vtꝝ papa ſine cā poſſit aliquem priuare beneficio.ibidem.§.16.
Bn̄ficia vacātia vel dignitates in curia roma

na nõ pñt ꝯferri niſi per papã: ꝛ capl'z ſede va cãte nõ pt ꝯferre illa beneficia que ad collatio nẽ epiſcopi pertinẽt ibidẽ.§.17.
Beneficiũ nõ vacans nulli ꝓmitti poteſt nec in generali.§.18.
Bñficioꝝ fructus qñ: ꝛ quõ alienari pñt ꝛ bñfi ciati qui diuinis nõ interſũt nõ pñt pcipe quoti dianas diſtributiones ⁊c̃.ibidẽ.§.19.ꝑ totũ.
Bñficiorũ bona vel fructus quos vel ꝗ clerici dant conſanguineis vel turpibus pſonis vtꝝ dando peccent: ꝛ an teneantur ad reſtitutionẽ ⁊c̃.ibidẽ.§.20.per totum.
Beneficiati clerici qñq3 de cauſis tranſire poſ ſunt de vna eccleſia ad aliã: ꝛ quis eſt modus tranſeundi.ibi.cap.2.§.1.per totum.
Beneficioꝝ ꝛ prebẽdarum permutatio quõ ꝛ qualiter eſt fiẽda: in quo loco in iure illa mate ria tractatur.ibidem.cap.3.per totum.
Beneficioꝝ vel pbẽdaꝝ pmutãdaꝝ ad varios caſus ponunt multe queſtiones.ibidẽ.cap.3.
Bñficiũ vel offĩ ꝗliter qs renũciare dz. Et inñ quoꝝ man⁹ reſignabit.3.p.ti.20.c.v.pᵒpnᵐ.
Beneficys conferendis quõ epus dz eẽ ſollicitꝰ: ꝛ quantũ peccat quando dat indignis ⁊c̃.3. p.ti.21.c.2.añ.§.pᵒ mediũ ibi. In ꝯferendo.
Beneficiũ eccleſiaſticũ nõ põt licite ſine inſtitu tione canonica poſſideri. Eſt vna de regulis iuris: que ꝛ declaraꝛ.1.par.ti.20.c.vnico.
Beneficiũ ſimoniace tenens ꝛ veniẽs ad mor tem ſi vult ſaluari debet renũciare: ꝛ in quorũ manus ⁊c̃.2.par.titu.1.ca.5.§.xj.circa finem.
Beneficiorum renunciatione cautione vel ꝓ miſſione redemptione vel locatione hẽs va ria.ibi.§.11.12.ꝛ.13.ꝛ ſub littera.s.ſ.ſimonia vide de ipſis in particulari.
Beneficiorum in eccleſijs de locatione ꝛ con ductione ꝛ venditionibus fructuum: vide va ria ibidem.§.14.per totum.
Beneficiũ ad conſequendũ: nõ licet pecuniam dare imediate.ꝛ quare ⁊c̃.ibidẽ.§.21.p totũ.
Beneficium eccleſiaſticum qui ſimoniace recpe rit tenetur renũciare.ibidẽ.§.21.ante finem.
Beneficiorum collatione vtrum platus peccet in conferẽdo beneficium bono.ptermiſſo me liori ⁊c̃.2.par.titu.1.cap.20.§.1. per totum.
Bñficia curata ſiue officia ſiue dignitates ap petẽ vtꝝ ſit mortale pcm̃.2.p.t.3.c.5.§.4.p.t.
Beneficia plura habẽtes vel dignitates quid cum ipſis epiſcopus facere dz.3.parte.titulo. 9.cap.5.§.7.quaſi per totum.
Beneficia vel bona eccleſiaꝝ que vacant: quo modo epiſcopi debẽt eſſe ſolliciti circa ipa ⁊c̃. ibi.§.8.quaſi per totum.
Beneficẽtia ꝗre nõ ẽ vtꝰ ſpãlis.qd ipa ipoꝛtat quõ ipſa ẽ exercẽda ⁊c̃.4.p.ti.6.c.8.§.3.p to.
Benignitas: quõ dr fructus ſpũs.iuxta illud Gala.6.fructus aũt ſpũs eſt benignitas.4.p. titu.5.c.21.§.1.ibi.Eſt ergo ſeptimus.
Beniuolentia.amor.amicitia.charitas.ꝛ dile ctio: quõ inter ſe dñt.4.p.titul.6.c.1.pᵒpnᵐ.
Beſtys ſiue iumẽtis: quõ ſelpz hõ fecit ſimilez per.x.ſigna.1.par.ti.1.ca.2.§.5.ante mediũ.
Beſtys aliquibꝰ: quo aſſimilant peccata mor talia.1.par.titu.1.cap.1.§.3.poſt medium.

Bibliam. ſiue vetꝰ teſtamẽtũ: quõ he brei diuidũt ẽm ordinẽ ẽm libros ꝛ nouũ teſtm̃ quõ diſtinguit i ꝗtuoꝛ p tes.3.par.ti.19.c.5.circa medium.
Bigamie irregularitas: quõ contra viſ.8.mo diſ: quare bigamus ꝓhibet ꝓmoueri: quõ ꝓ uat omni priuilegio clericali ꝛ quis poſſit cũ ipſis diſpẽſare ⁊c̃.3 pte titu.29.ca.3.
Bigamia deſcribit varis mõ ex illo vbo apl'i ꝓ me Thimoth.3. Unius vxoris: quõ intelligitur auctoritas ⁊c̃.3.p.ti.13.ca.3.§.2.ꝛ ti.29.c.3.

Blada emẽs tpe meſſis ⁊c̃.vt poſtea ca riꝰ vẽdat dicit canon ꝙ eẽ turpe lucrũ: quõ ſit intelligẽdũ: quõ fieri põt ⁊c̃.2.p te ti.1.capi.23.§.16. De emptionibus ꝛ ven ditõibꝰ.ñ ꝗ plus ſcire velis vide ſb lr̃a.e.ꝛ.v.
Blaſphemia dei vnde ꝓcedit quõ deſcribitur. quid importat hoc nomẽ blaſphemia: ꝛ ſunt tres ſpecies blaſphemie: ꝛ quando eſt peccatũ mortale.⁊c̃.2.par.ti.8.ca.7.ante.§. per totũ.
Blaſphemia deſcribit per themã de pſalmo ꝙ ꝛ de ipſa declaratur cum triplici membro.ibi dem.§.primo per totum.
Blaſphemant aliqui dei prouidentiam dicen tes deum nõ habere prouidentiam de rebus hoc multipliciter probatur: ꝛ oppoſitũ oſten ditur.ibidem.§.2.ꝛ.3.per totum.
Blaſphemant aliqui dei potentiã dicentes ꝙ deus facere nõ põt hoc vel illud quaſi nõ eſſet omnipotẽs hoc multipliciter reprobat: ꝛ quõ deus vario modo punit.ibi.§.4.per totum.
Blaſphemant aliqui dei iuſtitiã dicentes deũ eſſe iniuſtum qḋ multum reprobat quid per tinet ad rationẽ blaſphemie: quomodo dam nati deum blaſphemant.ibi.§.5.per totum.
Blaſphemia in ſpiritũſanctũ quid eſt. de ipſa enim aliq antiqui doctores tripliciter loquun tur: quomodo diſtinguit illud peccatũ: ꝛ qḋ peccatum eſt peccare in patrẽ: qḋ in filium: ꝛ quod in ſpiritũſanctũ ⁊c̃.ibi.ca.8.añ.§.
Blaſphemie ponũtur tria mẽbra.ſ.ꝙ illḋ pec catũ habet in ſe nimiam grauitatem: ꝛ habet malicie preparabilitatẽ: ꝛ ꝙ habet venie irre miſſibilitatẽ.ibi.§.1.2.ꝛ.3.per totum.
Blaſphemie ſunt ſex ſpẽs pcti.ſ.pſumptio de ſperatio ⁊c̃.ibidẽ.ca.8.ante.§.poſt medium.
Blaſphemiam ponit beatus Gregor. eſſe filiaz ire: ꝛ ſic ſumit pro maledictione de quo vide

ſub littera.m.ſ.maledictio.ꝛ ſecūda parte tit. 7.c.5.ante.§.in prīn.

Bona tripliciter deſcribunt.ſ.naturalia ꝛ que ſunt ꝛ quomō deus de ipſis exiget rationē in die nouiſſimo.pma parte.titulo.5.cap.2.§.4.b.c.ſ.h.

Bonum pōt dici triplex.ſ.vtile : delectabile ꝛ honeſtum.1.par.ti.6.c.2.§.5.circa medium.

Bona tēporalia ꝛ ſi minima ſunt reſpectu aliorū:ſunt tamen bona a deo ꝛ huiuſmodi ſunt tripartita.ſ.diuitie honorificentia ꝛ preſidentia.1.par.ti.7.ca.3.§.1.per totum.

Bona autem naturalia ſunt tripartita.ſ.familia parentalis:conſiſtentia corporalis:ꝛ potētia animalis.ibi.§.ſecundo.per totum.

Bona ſpiritualia:quomodo ſunt munimenta ſuffragiorum:fulcimenta meritorum:ꝛ ornamenta virtutum.ibi.§.3.per totum.

Bona īclinatio:quomodo ineſt homini ſecundum naturam:ꝛ adhuc alijs modis. ſimiliter ineſt homini hoc bonum:ꝛ quomodo.prima parte.ti.13.ca.2.§.3.circa medium.

Bonum cōſiderando in communi ꝛ abſolute vt bonum deſcribitur. cognoſcitur tribꝰ modis.ꝛ bonum cōmune cōmunicat ꝛ diffundit ſeipſum tribus modis.ibi.§.4.per totum.

Bonum increatū q̄le eſt deus deſcribitur ꝛ cognoſcitur tribꝰ modis ꝛc̄.ibidē.§.5.p totum.

Bonitatem dei variaꝫ:quomodo nobis vario modo deus oſtendit.ibi.§.6.per totum.

Bonꝰ eſt dn̄s in ſe ꝛ in bonitate ſua quā cōicat creaturis docet nos ꝛ iuuat facere ꝙ lex nālis oñdit:ꝛ q̄d ē bonū pfectū ꝛc̄.ibi.§.7.p totuꝫ.

Bonis alicuius ꝛ pncipaliter dei ois creatura eget ꝛ rō naturalis appetit bonuꝫ: ſed diuerſa ꝛ multiplex diſtinctio daꝛ de bono:ꝛ bonorū noſtrorū eſt triplex dr̄ia ꝛc̄.§.8.per totum.

Bonum quomodo diſtinguiꝛ in bonum vtile delectabile ꝛ honeſtū.Appetiꝛ aūt aliq̄d bonū tripliciter ibi.§.9.per totum.

Bonum vnum oſtēdiꝛ pluribꝰ rōnibꝰ eſſe maius ſiue melius altero ꝛc̄.ibi.§.10.per totuꝫ.

Bona ſp̄ualia q̄ ſunt:ꝛ q̄n ſūt dimittēda vel nō dimittēda pp ſcādalū.2.p.ti.7.c.4.§.5.p to.

Bona tp̄alia vtrū ſint dimittēda ,ppter ſcandalū eoꝝ a q̄bꝰ repetunꝛ ꝛc̄.ibi.§.6.p totum.

Bonoꝝ corpaliuꝫ aīe ꝛ tp̄aliū q̄uo de ipſis deo ꝛ ſcīs ſint reddēda vota.2.p.ti.11.ca.1.§.3.q̄

Bonū quomodo reperiꝛ ſub triplici. (ſi.p to. dr̄ntia.3.par.titu.16.ca.10.in principio.

Bonoꝝ ſocietas quomodo ad tria valet.4.p te ti.4.ca.6.§.2.ante medium.

Bonoꝝ nr̄oꝝ ſunt ſeptē genera q̄ h̄ appetunꝛ ꝛ in p̄ſa poſſidenꝛ.4.p.ti.7.c.7.§.10 p totū.

Bona temporalia quomodo cadunt ſub meritū.4.par.titu.9.cap.7.§.4.per totum.

Bona temporalia perdere nō debemus timere ,ppter.ꝛ conditiones terrenorum.4.parte titu.14.cap.2.§.1.2.3 4.5.6.ꝛ.7. per totum.

Bonis ſp̄ualibꝰ quō hō ſpoliaꝛ p pctm̄ q̄ figuranꝛ p ornamēta tēpli ꝛc̄.4.p.ti.14.c.6.§.7.

Bona tria deꝰ dederat hoi originalr in (p to. ſua creatiōe.1.par.tit.1.ca.3.ante.§.p totum.

Bonoꝝ nr̄oꝝ poniꝛ triplex dr̄ntia.ſ. minima media ꝛ magna.1.par.ti.2.c.1.§.4.in princi.

Bona pui dere ꝯtingit dupl'r:vt.ſ.cognoſcanꝛ i ſeipſis ꝛ i cāis ſuis.4.p.ti.2.c.2.§.3.pꝰ pnᵛ.

Bonaꝝ mēriuꝫ ē ibi culpas cogſcē vbi culpa ñ ē.Iſta auctas expōiꝛ.1.p.ti.3.c.10.§.3. cir.ſi.

Bonis ſeptē quō diabolus ſpoliat hoiēꝫ initiādo ſp̄ualr i tēplū ſuū ꝛc̄.4.p.tit.14.c.6.§.7.p totū.

Bonitas quō dr̄ fructꝰ ſp̄us:iux illud Gala.6.fructus aūt ſpūs eſt gaudium bonitas.ꝛc̄.4.p.ti.5.c.21.§.1.ibi.Sert̄ fructꝰ dr̄.

Bonitatis ratio quomodo nos cogit vt deum ſuper oīa diligamꝰ : ꝛ quō bonitas vario mō accipiꝛ.4.par.ti.6.c.3.§.5.circa me.per to.

Bullarum inſtroꝝ teſtōꝝ ꝛ cartaruꝫ falſarij q̄ ſunt ꝛ q̄ꝫ grauiꝛ peccant.2.par.ti.1.c.18.§.7.per totū.

Bullarū ſiue litteraꝝ papaliū falſarij excōicanꝛ ſunt maiori ſentētia : ꝛ pape reſeruaꝛ abſolutio.3.par.ti.25.cap.13 per totum.

CAlix in miſſa q̄lis : ꝛ de qua mā eſſe dꝫ: ꝛ dꝫ eſſe ꝯſecratus ꝛc̄.3.par.titu.13.capi.6.§.2.ante finem circa medium.

Cābia ſunt triplicia: ꝛ de quolibet eorum vidēdum eſt. ſi eſt licitum ꝛ in quibus caſibus.in ipſis multipliciter poſſit committi pctm̄:ꝛ vbi nō ꝛc̄.2.par.ti.primo capi.7.§.47.48.ꝛ.49.per totum.

Cambiū q̄d exerceꝛ in curia romana a campſoribus ibidē exiſtentibus ,pbaꝛ ꝛ oſtendiꝛ ꝙ ē vſura. Et aliq tripliciter volūt ,pbare ꝙ licituꝫ ſit:ꝛ ipſis oñdiꝛ oppoſitū ibi.§.50.per totuꝫ.

Cambiū in negociationibus : quō multis modis fit:ꝛ campſores in curia quō ipſi faciūt: q̄ dicunꝛ bona ꝛ licita:ꝛ que nō ꝛc̄. 3.par. titul. 8.c.3.ante.§.per totū.

Cābiatoruꝫ qui ſunt ꝛ qui dn̄r mediatores : ꝛ quō in eorundē officijs fraudem cōmittūt ꝛc̄. 3.parte.titu.8.ca.4.§.1.per totum.

Camerarij ſiue redditnarij cōitatum habētes recipere pecunias ꝛc̄.q̄ruꝫ ꝛ q̄n faciunt fraudem ꝛc̄.2.par.titu.1.cap.17.§.7.circa me.

Canonicorum prebende ꝛ beneficia deſcribuntur vario modo ſupra ſub littera.b.ſ.Beneficium.ꝛ.3.par.titu.15.ca.1.2.ꝛ.3.per totum.

Canōicꝰ delegatꝰ in cā canōici:quō poterit recuſari.3.par.ti.9.ca.3.§.10.per totū.

Canōica lex dſcribiꝛ vario mō.J.ſb l̄ra.l.ſ.lege.

Canonica purgatio deſcribit varo modo in-
fra ſub littera. ſ. ſcz iudicio humano. 3ª par
te. titu. 9. cap. 10. per totum.
Canõica porrio i ſepltura dſcribit vario mõ. j.
ſb lra. ſ. ſcz. Sepltura. ⁊. 3. p. ti. 10. c. 5. §. 3. 4.
Canõice hore dſcribunt vario mo- (5. 6. ⁊. 7.
do infra ſub littera. h. ſ. hore canonice.
Canões penitẽtiales q ſunt quos qlz ſacerdos
ſcire dz ⁊c̃. 3. par. ti. 17. cap. 7. §. 3. ⁊ ſunt. 46.
Canonicoꝝ regulariũ trãſit' ad monachos: ⁊
ecõuerſo: vtꝝ liceat. 3. p. ti. 16. c. 4. §. 1. p totũ.
Canones: quomodo dz ponere papa. 4. par-
te. titulo. 12. capitu. 4. §. 4.
Canõici q appellãt: q eaꝝ vita: an ſint religio
ſe: an ſtat' eorũdẽ ẽ approbat': ⁊ qũo debent
viſitari. 3. p. ti. 16. ca. 2. §. 3. circa fi. aliqlr. ã.
Canon in miſſa per totũ exponitur: quare ora
tur pro papa: quid ſignificẽt cruces ⁊c̃. tertia
parte. titu. 13. capitu. 5. §. 3. ⁊. 4. per totuz.
Canõizatio ſcõꝝ: qũo ad papã ptinet: ⁊ qd eſt
canonizare ſanctũ. que reqrunt ad canoniza
tionẽ ſanctoꝝ: duodecim modi ſunt obſeruan
di in eoꝝ canõizatõe pp duo. iſti modi nõ ſer
nabãt i pmitiua eccſia. qñ dñi canõizari ⁊c̃.
Et quare nullus patrum veteris teſtamẽti ca
nonizatus. tertia par. ti. 23. cap. 6. §. 5.
Canõizatio ſcõꝝ qũo deſcribit. q reqrũt de ſan
cto: qñ dz canõizari. q dña i iterrogatõib' int
pfeſſores ⁊ martires ⁊c̃. 3. p. t. 12. c. 8. §. 1. p to.
Canonizatõe ſanctoꝝ vtꝝ eccleſia poſſit erra-
re ⁊c̃. ibi. §. ſecundo. per totum.
Cantilenas vel libellũ famoſum cõtra fratres
predicatores ⁊ miores faciẽtes ſũt excõmuni
cati maiori ſnia. 3. p. ti. 25. c. 70. circa mediũ.
Cantor vnde vocat: ⁊ hui' dñt duo gña in ar-
te muſica: ⁊ q iſta hñt facere: qđ ẽ officium cã-
toris q dz ordiare in ſuo officio: qũo diligẽs
dz eẽ i choro. pm' i itrãdo: ⁊ vltim' i exeũdo
⁊c̃. ⁊ qđ offm ſuccẽtoris. 3. p. t. 20. c. 8. §. 1. p. t.
Cantores q cantãt diſcãtũ qũo dñt cantũ iſtuz
ordinare in deũ ⁊ non ad vana ⁊c̃. ⁊ de diſcã
tu aliqua ⁊c̃. 3. par. tit. 8. ca. 4. §. 12. j. princi.
Cantãdũ vtꝝ ſit dinũ officiũ ⁊c̃. qũo cant' ſalu
briter eſt iſtitutus: qñ ⁊ qũo dimitẽdus: qlis
cant' deo fieri dz. q phibent in cantu. Et tres
ſũt ſpẽs ſonoꝝ. 3. par. titu. 13. c. 4. §. 9. p totũ.
Canticum canticorum ſalomonis quomodo
ſex famoſa preceſſerunt: ⁊ quid ſignificãt ⁊c̃.
4. par. ti. 15. c. 27. §. 3. ante mediuz ⁊ infra.
Caput eccleſie ⁊ oium hoium ſm diuerſos ſta
tus qũo ẽ xp̃s ⁊c̃. 3. par. ti. 32. c. 1. §. 1. p. totũ.
Capitalia q̃re dicunt peccata mortalia: qbus
figurant ⁊c̃. 1. par. ti. 7. ca. 2. §. 5. ⁊. 6. p totũ.
Caput eccleſie vniuerſalis vtrum ſit papa ⁊c̃.
3. parte. titu. 23. cap. 7. §. 2. per totum.
Caracter qũo eſt pm' effect' ſacroꝝ qũo diffi
nit: qd eſt caracter: qũo ipmit in ſacramẽ-
tis: qũo manet in ſaluatis ⁊ dãnatis: qũo eſt
ornatus ⁊c̃. 3. par. ti. 14. cap. 11. §. 5. per totũ.
Caracter in cuiuſlibet ordinatione ordis qũo
imprimatur ⁊c̃. ibidem ca. 16. §. 3. p totũ.
Caracter qũo ipmit diacono quã ptãẽ inde
Caracter pfirmatõis ⁊ baptiſ- (hz ⁊c̃. ibi. §. 3.
matis qũo vn' pcigit alteri ⁊c̃. ibidẽ. §. 3.
Caracteris epalis ponunt varioꝝ opiones ⁊c̃.
3. p. ti. 23. c. 5. §. 2. ibi. Quantũ ad tertiã ptãẽ.
Cardinaliũ ſtat' ⁊ legatoꝝ deſcribit p thema
ex pñ. qđ ⁊ de ipſis dclarat. 3. p. ti. 22. c. 1. p to.
Cardo qd ſignat: ⁊ vñ dr: ⁊ q̃re q moralr expo
nunt de ipſis: ⁊ triplr dñr. ibi. ca. 1. añ. §.
Cardinales qũo debent eẽ dñi dei amici ſin-
gulares per vite pfectiõez. ibidẽ. §. 1. p totũ.
Cardiales qũo aſſiſtunt pape. ſicut apli xp̃o. q
papa ad ipſos dicit i eorũdẽ iſignatõe: ⁊ qũo
repñtãt pſonas aploꝝ ⁊c̃. ibidẽ. §. 2. p totũ.
Cardinaliũ ſtat' vtꝝ pfectior eſt q̃ ſtat' epoꝝ.
Iſta pparatio põt itelligi triplr. ibi. c. 2. añ. §.
Cardinalium ſtatui vtrum conueniat abdica-
tio temporalium ⁊c̃. ibi. ca. 2. §. 1. per totũ.
Cardiales eligẽtes: q̃re dñt eẽ d varijs mũdi
ptib'. ponũt dſup tres rõnes. ibi. c. 2. §. 1. cir-
Cardinalium in collegio vtrum ma- (ca me.
net ptãs mortuo papa. ibi. c. 2. §. 1. circa finẽ.
Cardinalium collegiũ nihil poteſt mortuo pa
pa: niſi quod ipſis eſt permiſſum ſiue ſtatutũ
per predeceſſores. ibi capitu. 2. §. 2.
Cardiales qũo venire dñt ad iudicẽ mortuo pa
pa ad tractãdũ añq̃ pcedãt ad electiõem: ⁊ q
mora ibi ſit faciẽda ⁊c̃. ibi. c. 2. §. 2. circa me-
dium. ⁊. §. 3. circa principium.
Cardinales quomodo ordiare iſpicit electio:
⁊ quando ipſi deficiunt ad quez tunc ſpectat
electio. ibi. cap. 2. §. 3. poſt principium.
Cardinaliũ collegiũ vtꝝ eligẽ põt papã aliuz
q̃ de nũero ſuo ⁊c̃. ibi. c. 2. §. 3. poſt mediuz.
Cardinales vtrum eligere tenentur melioꝛem
ceteris aut doctiorez alijs aut magis peritũ
in theologia q̃ in ſcia iuris. ibi. c. 2. §. 4. p to.
Cardialiũ collegiũ q̃uis eligat papã: ⁊ p hoc
videat hz qd maſ' papa qđ vlteri' declat. ibi.
Cardiales i qb' pñt offedere i (c. 2. §. 7. p to.
electiõe: ⁊ ponũt nũero. 12. ibi. c. 2. §. 9. p to.
Cardinales q mittũt ſcripta vel nũcium ſecre
te dũ ſunt in pclaui p electiõe pape excõicati
ſunt maiori ſnia. 3. par. ti. 25. cap. 40.
Cardinales q ſunt qui fuerit hoſtiliter iſecuti
excõicati ſunt maiori ſentẽtia. ibi. c. 2. p totũ.
Cardinales cũ quot teſtib' debẽt reprobari de
malicia. 3. par. ti. 9. c. 11. añ. §. circa pncipiũ.
Cardinaliũ pfeſſor q̃ ſpe qs eſt: ⁊ qũo ſibi elige
re pñt pfeſſore. 3. p. ti. 17. c. 2. §. 1. per totuz.
Cardinales v̄tutes ſũt q̃tuor: qũo dñr cardia-

les:⁊ vñ qb⁹ figurāť.⁊c̃.4.p.t.1.c.1.§.6.⁊.8.
Charitas fides ⁊ ſpes quomodo dicunť virtu/ tes theologice:⁊ que eſt differentia inter beni uolentiam amicitiam charitatem ⁊ dilectiõez ⁊ eſt triplex charitas.4.p.tit.6.c.1.per to.
Charitas in creatura vtrum ſit aliquid creatuz vel increatum.ibi.§.1.per totum.
Charitas eſt virtus ⁊ ſpecialis : ⁊ vna excellen/ tiſſima omnium oſtenditur.ibi.§.2.per to.
Charitas quõ deſcribiť ſiue diſſiniť a magiſtro ſniaꝝ:⁊ quõ ꝓſper eãdẽ ðſcribit.ibi.§.3.p.t.
Charitas quõ deſcribiť iuẍ illud. Maioꝛ hoꝝ charitas quõ eſt maioꝛ oĩb⁹ donis ſpũalib⁹ in q̃tuoꝛ:quomodo dĩ mater vtutũ: ⁊ quõ com mendatur.ibi.§.4.per totum.
Charitas quare eſt in potẽtia volũtatis.ſicut in ſubiecto : quõ charitas in nobis cãtur : ⁊ quõ ipſa iſundiť ſm q̃titatẽ nãliũ.ibi.c.2.ante.§.
Charitas vtꝝ poſſit in nobis augeri:⁊ quõ ⁊ q per quẽlibet actum bonum ipſa augetur : ſed diſponiť ad augmẽtũ.Et quõ in via charitas põt magis ac magis augeri.ibi.c.2.§.1.p to.
Charitatis gradus ſunt tres q figurant icipiẽ tes ⁊ ꝓficiẽtes ⁊ ꝑfectos ⁊c̃.ibi.c.2.§.2.p to.
Charitatis ꝑfectio quõ eſt triplex.pᷓma ẽ diue eſſentie.ſecunda ſupne p̃ꝛie:⁊ tertia ẽ militan tis eccleſie:⁊ hec ẽ triplex.ibi.c.2.§.3.per to.
Charitas vtꝝ poſſit amitti.adducunť ſup hoc varie auctoꝛitates:⁊ quõ charitatẽ tripl̃r cõſi/ derare poſſumus ⁊c̃.ibi.c.2.§.4.per totum.
Charitas quomodo amittitur per vnum actuz peccati moꝛtalis quodcũq; ſit illud pꝛobatur ex ſcriptura.ibi.ca.2.§.5.per to.
Charitas vtꝝ poſſit diminui.Reſpondetur q̃ʒ iſta diminutio põt dici tripliciter:⁊ vnde cau/ ſanť iſte diminutiones.ibi.c.2.§.6.per totuz.
Charitatez an homo hʒ nemo ſcire põt : nec ẽt ſi eſt in grã:ponunť tñ nouẽ ſigna per que qs ſcire põt ſe hr̃e charitatẽ:⁊ conſequẽter eſſe in gratia.ibidem.c.2.§.7.per totum.
Capitulũ tertiũ eſt de charitate qua de⁹ ⁊ pꝛoxi mus diligiť.ð ipa vide.ĩ.ſub lr̃a.d.ſ.dilectio.
Charitas q̃ qs diligit deũ.ſeipm ⁊ pꝛimũ vtrũ ſit ex charitate diligenda ⁊c̃.ibi.c.3.§.9. Se/ ptẽ ſt q̃ valẽt ad h̃ vt qs ameť a deo.ibi.§.10.
Charitatis oꝛdo vtrum maneat in pa/ (p totũ. tria.⁊c̃.ibi.capitulo quarto.§.11.
Charitas quõ eſt ſub pꝛecepto ſʒ illud.Diliges dominum deum tuuz ⁊c̃.hoc eſt maximum ⁊ pᷓmũ mãdatũ.4.par.ti.6.c.5.per totũ.
Charitas eſt finis pꝛecepti de coꝛde puro.hec auctoꝛitas exponiť.ibidẽ.§.1.per totum.
Charitas quõ ẽt dr̃ ſapiẽtia:⁊ in qb⁹ ẽ iſta ſapiẽ tia.4.par.ti.10.ca.3.§.5.ibi.dř ẽt poſt pn̄ᵛ.
Charitas viatoꝛis vt trãſeat in charitatẽ cõpꝛe henſoꝛis : ſiť in ſubo.tria regrunť ad hoc.4.p. ti.15.c.17.§.2.poſt pᷓncipiũ:⁊ 9ñr per totum.
Charitatis viaz:quõ diuerſi dĩuerſimode am/ bulant pᷓma par.titul.11.ca.1.§.3.per totum.
Charitate mediante:quõ anima vnitur deo.1. par.titu.2.ca.pꝛimo.§.1.circa finem.
Charitatis feruoꝛ:quõ ſumitur dupliciter:⁊ in quo augeť ⁊c̃.1.par.ti.10.c.1.§.4.circa finez.
Charitatis act⁹:quõ dupliciter ꝯſiderať:⁊ quõ cadit ſub pᷓcepto.1.p.ti.14.c.3.§.3.poſt pn.
Charitas quõ cãt gaudiũ ⁊c̃.4.p.ti.6.ca.7.per
Carmelite quõ aliq̃ ex̃xerunt ex regl̃a btĩ (to. Baſilij ſm q̃ viuũt:⁊ aliq̃ addidit qdaz papa cũ qbuſdã additis declarãtib⁹ iſtã regulã per dñz Hugonẽ cardinalẽ oꝛdis pᷓdicatoꝝ.3.p. ti.16.c.1.§.5.vltra mediũ.ibi.Sub regula.
Carnalis timoꝛ deſcribiť vario modo.infra.ſb lr̃a.t.1.timoꝛ.⁊.4.parte.titulo.14.cap.3.
Caro.i.cõcupiſcẽtia q̃ hoiez tẽtat pbᷓť ex ſcri/ ptura:⁊ q̃re ⁊ quõ ſemp eſt pctm̃ ⁊c̃.1.p titul. 6.cap.13.§.1.Tertio tentat.ante medium.
Caro nr̃a dupl̃r eſt magna hypocrita:quõ.ſ.de cipit hoiez vario mõ.2.p.t.4.c.7.§.2.añ me.
Carnis tẽtatio:quõ moleſta ẽ v̾gib⁹ : viduis ⁊ ꝯtinẽtib⁹.Et quõ tales deſup nõ debẽt deſpa re:ſʒ viriliter reſiſtẽ ⁊c̃.3.p.ti.2.c.2.§.3.p to.
Carnis moleſtijs:quõ nõ opʒ aliquẽ deſperare vel paſſionib⁹ q̃l̃r aliqb⁹ danť moleſtie carnis: ⁊ quõ debẽt depelli ⁊c̃.3.p.ti.2.c.2.§.3.p to.
Carnis tẽtatio deſcribiť iuxta illud.Caro cõcu/ piſcit aduerſus ſpm̃ : quõ hec ꝯtẽtio multam vtilitatẽ nob ꝯfert.3.p.ti.16.c.10.§.10.cir.ſi.
Caro nr̃a:quõ ipugnat nos duplici telo: ⁊ quõ debem⁹ reſiſtẽ ⁊c̃.3.p.ti.2.c.2.§.5.p⁹ pꝛin.
Carnium eſus:quare ꝓhibeť tpe ieiunioꝝ aſſi gnato ab eccleſia.4.par.ti.4.cap.4.§.5.
Carniũ eſus:quõ in lege eccl̃ie ꝓhibeť ſextis fe. p totũ annũ:⁊ ieiunijs:⁊ q̃re aliqb⁹ religioſis interdicitur eſus carnium ⁊c̃. ſecunda parte. titu.6.c.1.§.1.poſt medium.
Carniũ eſus:quõ ꝓhibit⁹ eſt monacho in iure: ⁊ vtꝝ ſine cã rõnabili ⁊ licẽtia ꝓlati comedẽs carnes peccet mõtalr̃.⁊.3.p.t.16.c.6.§.4.p.t.
Carnes comedere.6.feria ſine nec̃itate ẽ moꝛta le ⁊ in ſabbatis comedere carnes vbi ñ ẽ con/ ſuetudo eſt pctm̃ moꝛtale ⁊c̃.2.p.titulo.6.ca. ſecũdo. §.3.circa finem.
Carpentarij quomodo: ⁊ qñ eoꝛũdem officiuz licite exercẽt.q̃ ptinẽt ad eorũdẽ officiũ : quõ ⁊ qñ defraudãt:⁊ ꝯñr peccãt ⁊c̃.3. p.titu.8.c. 4.§.10.p to.Et de architectis vide ſub lr̃a.a.
Carthuſienſes qui nõ comedũt carnes ẽt in ex/ trema neceſſitate vtruz hoc ſit rõnabile ⁊c̃.3. par.titu.16.cap.6.§.4.modicũ.ĩ.pn.
Caſtitas quõ eſt virt⁹:quõ delectationes impu gnãt hoiem cõtra caſtitatem : ⁊ quomodo he. ſunt cauende ⁊c̃.4.par.ti.4.c.6.ante.§.

Caſtitas quomõ laudaſ in cõmuni quinq̃ modis ſʒ eiuſdeʒ proprietates. ibi. §.1.p.totum.
Caſtitas q̃uo p q̃tuor deſtruiſ.ſ.p ociuʒ p maloruʒ ſocietatẽ.p turpiloquiũ:ꝛ p vſuʒ eoꝝ qbꝰ aius hoies emolleſcit ad amorẽ mlieꝝ.ibi.§.
Caſtitatis gradꝰ ẽ triplex.ſ.ꝯiugalis.c.2.p to. vidualis ꝛ ṽginalis ſm illud xp̃i. Semẽ cecidit in terrã bonã ꝛ attulit fructũ.aliud.30ᵐ.aliud ſexageſimũ.ꝛ aliud cẽteſimũ ibi.§.3.p to.
Caſtitas ꝯiugalis:q̃uo eſt tripl̃r cõmendabilis ꝛ q̃tuor ſunt ipſiꝰ fructꝰ:ꝛ tria debẽt caueri in hoc ſtatu:que ſunt ꝯ caſtitatẽ.ibi.§.4.per to.
Caſtitas vidualis deſcribiſ.vidue nomẽ multipliciter accipiſ.tria ſunt iducentia ad ſtatũ vidualeʒ tria ꝛ debet quis obſeruare ad conſeruandum ſtatum ſuum.ibi.§.5.per totum.
Caſtitas virginalis deſcribiſ ex ṽbis aplĩ:q̃uo ṽgitas cõparaſ lilio.ſex ſolia q̃ ſũt in lilio.Et qd ſignificãt tria aurea in ipſo.ibi.§.6.p to.
Caſtitate excellentior eſt ṽgitas.ꝓbaſ tripl̃r:ꝛ lʒ ṽginitas ſit melior caſtitate ꝯiugali.põt tñ ꝯiugatꝰ nõ ſolũ eẽ eq̃lis:ſʒ etiã melior virgine duplici rõne.4.par.ti.4.ca.7.§.2.per to.
Caſtitas q̃uo poniſ inter conſilia euãgelica:ꝛ eſt triplex gradus caſtitatis:ꝛ circa hanc caſtitateʒ ponitur multiplex error aliquoꝝ.4.parte.titu.12.cap.2.§.2.3.4.ꝛ.5.per totum.
Caſtitas religioſoꝝ q̃ ꝛ q̃lis eẽ dʒ:q̃uo vario modo ꝯ ipaʒ peccaſ:q̃ ſunt occaſiões caſtitatis:ꝛ q̃uo ſũt vitãde.3.p.ti.16.ca.1.§.7.p to.
Caſtitatis fructꝰ qs erit in p̃ria:q̃uo fructus diſtiguunſ ab aurea ꝛ aureola:q̃uo diuidiſ ĩ trigeſimũ bonũ ꝛ cẽteſimũ ꝛc̃.3.p.ti.31.c.8.§.3
Caſtitati quare magis virtuoſi ſtudẽt q̃ ſobrietati.3.parte.titu.2.cap.1.§.9.circa finem.
Caſtitati q̃uo p̃cipaliter virgines ꝛ vidue debent vacare:ꝛ ſex ſunt gradus caſtitatis.tertia parte.titu.2.cap.3.§.4.per totum.
Caſte viuere volẽtes a qbꝰ ſe debẽt abſtinere:ꝛ q̃uo p ſex g̃dus ꝑuenit ad ꝑfectã caſtitatẽ.ibi.
Caſtitatis votũ.ſ.ꝯiugatorum deſcribiſ vario modo:vt.j.ſb l̃ra m.ſ.matriꝰ.ꝛ.3.p.ti.1.cap.23.p.to.Uide ẽt aliq̃.j.ſb ꝯtinẽtia d caſtitate
Caſus qui ſunt reſuati pape deſcribunſ ad lõgum valde.infra ſub littera.e.ſ.Excõicatio.
Caſus qui ſunt reſeruati epĩs a qbꝰ ſimplex ſacerdos abſoluere nõ põt.3.p.ti.17.c.3.p.to.
Caſus ſex:q̃uo declinãt pctõres ſm oẽs ſex caſus declinandi.2.par.ti.9.cap.4.§.1.circa fi.
Caſus ſũt.16.in qbꝰ excõicatꝰ põt abſolui citra papã.3.p.ti.25.c.1.§.2.Quarto notãdũ.p to.
Caſus.15.excipiunſ in qbꝰ qs nõ incidit excõmunicationẽ.3.par.ti.25.ca.1.§.2.per totuʒ.
Cathecuminꝰ merito reqrit ea q̃ ſunt de neceſſitate fidei ꝛc̃.3.par.ti.14.ca.13.§.14.per to.
Cautio vel ꝓmiſſio in collatiõe ordinis bñficiorũ vel alioꝝ ſpũaliũ:ꝛ quomodo fieri dʒ ꝛc̃.ſʒ ante electionẽ vel ꝓmiſſionẽ an poſſit ꝛ regrẽtur cautio ꝛc̃.2.par.ti.1.ca.5.§.12.
Cecitas mẽtis poniſ a b.Gre.p ꝓma filia luxurie:quõ oriſ ex luxuria:ꝛ quõ quattuor actus rõnis ĩpediunſ p filias luxurie.2.parte titul.5.cap.9.
Cecitas mẽtis q̃ ẽ ſiue ĩ q̃ ꝯſiſtit:ꝛ cecitas mentalis ſiue ſpũalis eſt triplex.ibi.§.1.2.ꝛ.3.p t.
Cecitas mentis ſm b.Iſi. eſt priuatio eius qõ eſt ꝓncipiũ intellectualis viſionis.ꝯ ꝓncipiuʒ eſt triplex.ibi.§.1.per totum.
Cecitatẽ ſpũalẽ inducũt ſeptẽ que ꝛ auferũt viſum corporalẽ.1.par.ti.3.c.4.§.2.per totum.
Cecus ad collectas ꝑſonales cogi nõ dʒ de quibus ĩtelligiſ.ꝛ q̃re ꝛc̃.3.parte.titu.12.capi.4.ante.§.poſt ꝓncipium.Uide etiã infra ſub.v.ſ.viſus de illuminatione iſtius cecitatis ꝛc̃.
Celebrare ꝓhibeſ ſup ſepulchra hoiʒ niſi martyꝝ vel aliq̃rũ ſcõꝝ.3.p.ti 12.c.6.§.9. in fine.
Celebrãs excõicatꝰ quã penã incurrit ſm canones.3.parte.titu.17.capi.7.§.3. in canonibꝰ penitentialis.ibi.Sextus.ꝛc̃.
Celebrãtes ſiue p̃ticipãtes in diuis cũ publice excõicatis ſiue ĩterdictis ſunt ſuſpẽſi ab ĩgreſſu ecclie.3.p.ti.28.c.4.ibi.celebrãtes añ me.
Celebratio miſſaꝝ ꝛ defectus miſſe cũ ſacra cõmunione vario mõ d̃ſcribũſ ſb l̃ra.m.ſ. Miſſa.3.par.titu.13.cap.5.ꝛ.6.per oẽs.§.
Celebratio ſanctoꝝ ſiue feſtoꝝ deſcribiſ ſub littera.f.ſ. Feſtoꝝ.2.p.ti.9.c.7.ꝛ per totum.
Celebrare cũ pctõ mortali hoc tripliciter d̃claratur ꝛc̃.3.parte titu.13.cap.9.per totum.
Celebratio quõ requirit actualẽ deuotioneʒ ꝛc̃. ibi.§.quinto.circa principium.
Celebrationẽ iducẽtia freq̃nſ ponũſ q̃dam ꝛc̃. ibi.§.1.Et vide varia.j.ſub l̃ra. m. ſ.miſſa de
Celebratõeʒ quõ ĩpedit pollutio nocturna. (iſta mã. vide ĩfra ſub littera p.ſ.pollutio.ꝛ tertia parte.titu.13.capitulo.7.
Celi gaudiũ ſiue paradiſi: quõ quattuor oſtendunt eẽ glorioſuʒ.1.par.titu.6.ca.5.§.3.circa finem.ibi.Quinto ꝛ vltimo.
Celũ empireũ eſt tẽplũ dei: ꝛ quõ illud tẽplum figurabat ſancta ſctõꝝ:ꝛ tria que fuerũt ĩ ſctã ſanctoꝝ:quõ ſignificãt celũ empireũ.1.par.ti.14.capi.5.§.3.poſt me.ibi. Tertiũ templum.
Celũ quõ figuraſ domo mãli: ꝛ q̃ magna delectabilia in ipſa domo ſunt:ꝛ q̃uo generatões ĩ ipſa deũ bñdicunt ꝛc̃.3.p.tit.10.c.1.ante.§.
Celeſtia quomodo ſint reſpicienda ꝛc̃.1.parte.titu.3.capitu.7.§.3.per totum.
Celoꝝ ṽtutes:quõ mouebunſ añ iudiciũ diuĩ ꝛ qd ſigñat illa motio ꝛc̃.4.p.tit.14.c.xi.§.1.
Celuʒ multipliciter deſcribiſ: ꝛ quõ homo per celũ ſignificaſ.ꝓma.p.ti.1.cap.7.§.2.circa fi.

Celū quō dici pñt iuſti: ⁊ quō iſti ꝯſurgent mi-rabilia domini ⁊c̄.3.par.ti.32.c.10.ante.§.
Celi in loco: quo ⁊ quos tētauit diabolus ⁊c̄. ꝑma par.titu.6.c.13.§.3.prope medium.
Cēſuz ⁊ tributū eē ſoluēdū ei cui debet oſtēdit xp̄o v̄bo ⁊ exēplo: quō cēſum ⁊ tributuz licite pñt recipi ab aliqb⁹: ⁊ quō ꝯ eccliaſticis ñ ſūt dāda tributa ⁊c̄.3.p.ti.12.c.4.añ.§.in pꝛin.
Cēſuū ⁊ ꝓcurationū ēt de tributis hr titul⁹ ſpāl in decretis. Ex qb⁹ eliciūt aliq̄ ꝯclōnes magis ꝯuenietes q̄ ꝯ ſila mā declant.ibi.añ me. De
Cēſus ſi ſoluēdi ad ātiq̄ȝ mōctaȝ in q̄ (cēſib⁹. ꝯſtituti fuerint niſi ſit alteri⁹ monete ſolutiōe ꝯſcriptū hoc gloſat ⁊ declarat.ibi.§.1.per to.
Cēſure eccliaſtice abſolōnē extoꝛq̄ntes per vim vel metū excoicati ſt maioꝛi ſnīa.3.p.ti.25.ca.
Cerdōes ⁊ planetarij qb⁹ mōis frau- (27.p to. dez cōmittūt in eoꝛūdē officijs.3.par.titul.8. cap.4.ibi. Cerdones.circa finem.
Cerimōialia legis veteris deſcribūt vario modo infra ſub littera.p. ſ. precepta cerimonia-lia ⁊ prima parte.titul.14.cap.v.per totum.
Certitudo eſt triplex.ſ.ſupernaturalis: natura-lis ⁊ ciuilis ſiue moralis.pꝛima parte.titu.ter tio.cap.10.§.10.circa finem.
Cū qs certus eſt certioꝛari vlterius nō pōt. Eſt vna de reg.iur.que ⁊ declarat.pꝛima p.ti.20. ca.vnico ſub littera.e.ibi. Cum que rebus.

Ciboꝛum obſeruātia.ſilr ⁊ veſtiū i veteri lege qd nobis ſpūalr ſi-gnificāt: ⁊ quō vario modo diſtinguuntur ⁊c̄. ꝑma par.ti.14.c.5.§.4.per totū.ſub lfa.p.ſcȝ ꝑcepta cerimonialia habeo in particulari.
Cibos quō aliq māducāt in exceſſiua q̄ntitate: aliq cū lauta q̄litate: aliq de accurata ſtudioſitate: aliq ex nimia auiditate: ⁊ aliq ſub tpis in opoꝛtūitate.2.p.tit.6.c.1.§.5.6.7.8.⁊.9.p to.
Ciboꝛum conditiones vide etiam.J.ſub littera g.ſ.gula: ⁊ aliqua ſub littera.i.ſ.ieiunium ⁊c̄.
Cibum ſumēs ꝯſiderare hȝ qnq̄ ꝯditiones q̄ inducūt ad ꝑcitatē.4.par.ti.4.ca.4.§.3.
Cimiteria eccleſiaꝝ benedicunt ⁊ gaudēt etiaȝ immunitate ſicut eccleſie: ita violant ⁊ ꝯſecran-tur ſicut eccle. Et cimiteriū eſt pollutū qñ ipſa ecclia eſt polluta ⁊c̄.3.p.ti.12.c.6.§.7. per to.
Circūciſio quō erat pꝛimū ſacrm̄ veteris le. qñ hūit ꝑn. vbi ꝑcipit. ad qd oꝛdinabat. qd tolleret. eſt triplex rō circūciſiōis: ⁊ quō qlȝ xp̄ian⁹ dȝ eē circūciſus in trib⁹.1.p.t.14.c.5.§.6.p t.
Circūciſio quō erat ſacrm̄ veteris legis. q̄le re-mediū erat ipſis: qꝺ figurabat: ⁊ qd ꝯferebat circūciſio.3.par.ti.14.ca.11.§.2.per totum.
Circunſtātie peccatoꝝ: quō ſunt interrogāde q̄ aggrauāt vel alleuiāt pctūm: qñ circunſtantie ſunt ꝯfitende: ⁊ circūſtantie ſunt in qntuplici genere ⁊c̄.3.par.ti.17.c.5.ante.§.⁊ poſt.
Circūſtātia mediāte: quō actio hūana hēt bonitatē ⁊ maliciā ⁊c̄.1.par.titu.4.ca.12.§.1.p to.
Circūſtātie ſex: quō ſeruāde ſunt i locutiōe: qui vult bñ loq ⁊c̄.ꝑma p.ti.2.c.4.§.4.per totū.
Ciuilis ſiue politialis vnitas: quō necaria ē ad bonā gubernationē populi: ⁊ quō cauſatur: ⁊ quō ſeruatur iſta vnitas ⁊c̄.ꝑma par.tit.6.ca.2.§.5 poſt ꝑncipium.ibi. De tertia vni.
Ciuis qlibȝ quō ſe hēre dȝ p pꝛudētiā in agēdis q̄ntū ad ſinglarē ꝑfectōeȝ: q̄ntū ad familie gu-bernationem: ⁊ quantum ad ſui cōmunicationem ⁊c̄.q̄rta parte.titu.2.cap.3.per totum.
Ciuilis ars ſiue politialis deſcribitur: quō oīs hō naturaliter eſt ciuilis ⁊ politialis: que ſunt neceſſaria habitatoꝛi in ciuitate ⁊ q̄ȝ variam pꝛudētiā hēre dȝ.ibi.c.6.§.2.per totum.
Ciuitatū dominiū ⁊ regnoꝝ: quō introductum eſt ⁊ quō trāſferat ⁊ trāſlatū ē de vna ciuitate ad aliā ſiue de vno dño ad aliū ⁊c̄.3.p.t.3.c.2.
Ciuitates: quomodo habēt plateā nobilium ⁊ campſoꝝ: ⁊ in ea eſt platea ludentium ⁊ tēplorū.2.par.titu.pꝛimo.c.6.§.2.per totum.
Ciuitates ⁊ vniuerſitates mutuātes ad vſuraȝ nūquid ſinguli tenent ad reſtitutionē.2.parte titu.pꝛimo.cap.9.§.8.per totum.
Ciuitates q̄ ſubditis vel colr atrib⁹ iponunt grauamia ſiue īpōnes ſiue collectas ⁊c̄.quō licite fit: ⁊ quō ñ: ⁊ qñ ē rapia ⁊c̄.2.p.ti.1.c.13.p to.
Ciuitatum ⁊ caſtroꝛum diſcoꝛdie ⁊ ſeditiones deſcribuntur.infra ſub littera.d.ſ.diſcoꝛdia.⁊ ſecunda parte.titulo.4.capi.8.per totum.
Ciuilis lex deſcribitur vario modo.infra.ſb littera.l.ſcilicet lege ciuili.
Ciuis qlibet: quō ſe hēre dȝ per pꝛudētiā q̄ntuȝ ad ſingularē ꝑfectioneȝ: quantum ad familie gubernationē: ⁊ quantū ad ſuis conciuib⁹ cō-municationē.4.par.titu.2.c.3.per totum.
Citationis temp⁹ q̄drupliciter deſcribit: ⁊ quō ⁊ quādo fieri dȝ ⁊c̄.3.par.ti.9.ca.16.§.2.

Clandeſtinū mr̄imoniū quō ⁊ q̄lr ꝓhibet: q̄lr peccāt ꝯ facientes: q̄ pena illi⁹ pcī ē ⁊c̄.3.p.ti.1.c.16.añ.§.
Clādeſtia deſpōſatio fieri dr̄ ſex mōis.ibi.§.5.
Clandeſtinis nuptijs ſi ſacerdos intereſt quā penā incurrit ſm canones.3.par.ti.17.c.7.in canonib⁹ penitētialib⁹.ibi. Quart⁹.poſt pꝛinci.
Clādeſtine electōes: quō repꝛobant in iure ⁊c̄. 3.p.t.20.c.2.circa me.ibi. Electiones clande.
Clamoꝛ ponitur a beato Grego. inter filias ire: in quo conſiſtit iſte clamoꝛ: ⁊ eſt clamoꝛ intēſe affectionis: horrēde oſſenſionis: ⁊ cōfuſe ꝑtur-batōis: ⁊ qd iſti rſpōdeāt.2.p.ti.7.c.3.añ.§.p t.
Clamantia pctā ſunt tria que ad celuȝ clamāt.ſ. homicidium.ſodoma.⁊ oppꝛeſſio pauperuȝ. ibi.§.2.per totum.infra pꝛincipium.
Claritas dos: quō erit in coꝛpoꝛib⁹ gloꝛioſis: ⁊

quō corpa beatoꝝ erūt luciſſima coloribus: ⁊ pulcherrima puia.3.p.ti.31.c.7.§.5.p.to.

Claudi q: ⁊ quō admittunt ad ordines ꝓpter conſuetudinem.3.par.ti.29.cap.5.i medio.

Claues eccleſie quot ſunt.ponitur circa iſtam materiaꝫ error quorum qui ⁊ deſtruitur.quarta par.titu.12.cap.4 §.5.per totum.

Clauis regni celoꝝ eſt triplex.pma eſt auctoritatis.ſecūda eſt excellētie.tertia eſt miniſterialis.Et clauis miniſterialis ē duplex.3.parte.titu.17.cap.7.poſt principium.

Clauis quomodo figuratur varia ptās pape ⁊ eccleſie.3.parte.titu.23.cap.3.poſt pncipiuꝫ.

Claues quomodo ſignificant eccleſiaſtica ptātes que poteſtas eſt ſeptuplex.ibi.cap.5.

Clauem duplicem.ſ.ſcientie ⁊ potentie:quomodo habere debet ſacerdos ſiue cōfeſſor.3.parte.titu.17.cap.4.ante medium.

Claues ſeptem dantur ſiue regule per quas in multis aperitur intellectus ad intelligenduꝫ ſacras ſcripturas.quarta parte.titulo.xj.capitulo.2.§.13.per totum.

Clauſura monialium in monaſterijs deſcribitur infra.ſub littera.m.ſ.monialium.

Clementia quomodo diffinit.ꝙ virtus eſt ꝓbatur:quomodo habet excellentiaꝫ inter alias virtutes.4.pte.ti.4.c.9.ante.§.per totum.

Clementia.licet oībꝰ vtilis eſt ⁊ neceſſaria. Eſt tamen plus neceſſaria pncipibꝰ.adducuntur ad hoc decem exempla ⁊c̄.ibi.§.1.per totum.

Clementinaꝫ.Exiui de paradiſo.gloſantes.aliter ꝙ̄ dicat ſunt excōmunicati maiori ſententia.tertia par.titu.25.capitulo.69.

Clericoꝝ ꝯuerſatio deſcribit ſm regulā Apli. Oportet epm eſſe irrephenſibileꝫ ⁊c̄.ſub.13. conditionibus.3.p.ti.13.c.3.per totum.

Clericoꝝ ponit thema ex ps.qd ⁊ de ipſis declarat.Clerici quō dnr duo teſtamenta.vn̄ dr clericus ⁊c̄.ibi.cap.pmo in principio.

Clerici quō debent ſe abſtinere a negocijs ſecularibus ⁊ quieſcere:⁊ que negocia ipſis ꝓhibentur.ibi.cap.pmo.circa medium.

Clerici quomodo debent ſacris eloquijs ⁊ virtuoſis actibus ihere.ibidem.circa finem.

Clerici quomodo dbēt īſiſtere diuinis officijs ⁊ deuotionibus ibidem.in fine.

Clerici q ꝓhibent vt ab officijs abſtineant quomodo debent puniri.ibidem.c.2.§.pmo.

Clericus vel cōſtitutus in officio notarij qualiter ſe habere debet.⁊ ſi non eſt clericus:qualiter tunc.ibi.cap.2.§.2.per totum.

Clericus ſi indiget quomodo exercere pōt officium honeſtū ſiue artificiuꝫ:⁊ que pena clericoruꝫ.ſi alijs negocijs ſecularibus ſe immiſcuerint ⁊c̄.ibidem.§.tertio per totum.

Clericis vbi ⁊ quomō prohibet negociatio: ⁊ ꝙ clerici non ſolū abſtinere debēt a malis: ſed etiā ab alijs que hnt ſpēm mali ⁊c̄.2.parte.ti.1.c.16.§.2.poſt principiū.ibi.Scdo nego.

Clerici vtꝝ teneātur reſtituere illos fructus q̄s voluptuoſe cōſumunt.non facientes ſeruitia in eccleſia.⁊c̄.2.par.ti.2.c.2.§.7.per totum.

Clericis exponitur illud.in labore hominū nō ſunt ⁊c̄.de quadruplici ſuperbia eorundeꝫ.ſecunda par.titu.3.cap.4.§.3.per totum.

Clerici quō per ſacrilegiū luxurie pdunt honorem angelice miniſterialitatis:quō deo ſeruire debent in ſuo officio: ⁊ cauere a mulieribꝰ ⁊c̄.2.par.ti.5.c.8.§.tertio per totum.

Clerici beneficiati vouere nō pnt vel pegrinationē:vel aliud per quod relinquant eccleſiaꝫ ſiue beneficium ſine licentia prelati ſui.2.par.ti.xi.c.2.§.6.poſt medium.ibi.Quinto cle.

Clericalis militia i quo ꝯſiſtit.ꝯtra quos oportet eos bellare:⁊ quo modo ⁊ i quibus armis ⁊c̄.3.par.ti.4.cap.primo.§.2.per totum.

Clerici vtꝝ ad bella accedere pnt: q̄re ipſis de iure cōmuni bellare nō licet. qd facere debēt in bellis ⁊c̄.ibidem.c.2.§.6.⁊.5.7.per totuꝫ.

Clericos iudicare non pōt iudex laicus:⁊ clericus non poteſt in ſuum iudicem conſentire niſi ſit perſona eccleſiaſtica: ⁊ de cōſenſu epiſcopi ⁊c̄.3.par.ti.9.c.2.§.3.per totum.

Clericꝰ captus pp maleficiū a iudice laico quē petit iudex eccliaſticus quō cū illo dꝫ ꝓcedere. ⁊ q̄ interrogare ⁊c̄.Et mulieres nō pnt trahi ad iudiciū pro teſtimonio. ibidē.§.4.per to.

Clerici quō debēt accuſari i iudicio:⁊ vtꝝ laici admittant ad accuſationeꝫ clericoꝝ ⁊c̄.⁊ quō fieri dꝫ in ſcriptis.ibi.c.8.§.1. poſt medium.

Clerici ſeculares quō facere poſſunt teſtamentum ⁊ donare.3.par.ti.10.c.3.§.9. per totuꝫ.

Clericus q̄n̄q3 de cauſis poteſt tranſire de vna eccleſia ad aliam:⁊ quis modus.3.par.ti.15.cap.1.§.21.⁊.22.ibi. Hec materia.per totum.

Clericorum quō poteſtatem habet papa:⁊ ſi ad preces regum vel principum mouetur papa ad conferendum eccleſiaſtica beneficia ⁊c̄.3.par.titu.23.capitulo.6.§.17.per totum.

Clerici in ſacris conſtituti:⁊ oēs religioſi ꝓbate religiōis ſunt pſone eccleſiaſtice:⁊ gaudēt duplici priuilegio clericali: ⁊ q dnr eccleſiaſtici:⁊ qui ſub duplo.3.par.ti.24.c.5.per to:

Clericum percutiens quomodo ⁊ quādo cadit in canonem.3.par.ti.25.c.1.per totum.

Clerici participātes ſpōte ⁊ ſciēter in diuinis cum excōmunicatis a papa.excoīcati ſūt maiori ſententia.3.par. titu.25.c.32. per totum.

Clerici excoīcant maiori ſnīa locantes domos ſuas vſurarijs publicis ⁊c̄.ibi.c.49.per totū.

Clerici ⁊ religioſi excoicati ſunt maiori ſnīa. q īducūt ad ꝓmittēdū de mutatiōe ⁊ nō muta/

tione ſepulture.3.par.ti.25.c.51.per totum.

Clerici quō ſe regere debēt in bellis: vel in homicidio vel in mutilatione ne incurrant irregularitatē.3.par.ti.29.cap.2.§.5.per totum.

Clerici qui dicuntur gaudentes priuilegijs eccleſiarum.3.par.ti.24.cap.5.per totum.

Clericis ꝛ prelatis eccleſie nō licet pugnare in bello ꝑpter tres rōnes.4.par.ti.3.ca.2.§.5.

Clericoꝝ hore deſcribūt.j.ſb lr̄a.h.ſ.hore cañ.

Cogi quō vel q̄n nō dꝫ iudeꝰ vel pagānꝰ ad ſuſceptiōez fidei. ſi fidez ſuſcepīt ꝛ recederēt: quō ſt puniēdi ꝛc̄.2.p.ti.

Cogitat quō coiter ſumit p (12.c.2.§.1.p to. prie ꝛ p q̄dā inq̄ſitōe ꝛ diſcurſu circa p̄ticularia applīhēſa a ſenſibꝰ.1.par.ti.2.c.8.añ finez.

Cogitationes quecūqꝫ: quomō ſunt note deo: ꝛ quomodo cogitatio vel affectio pōt cognoſci ab aliquo tripliciter.ibi.§.1.per totum.

Cogitatiōes hoīuꝫ: quō ſunt multe ꝛ multipliciter variate: ꝛ ꝙ alique cogitatiōes ꝓcedant ab inſtigatione diabolica ponit deſuper pulchra ſimitudo. ꝛ vñ ꝓcedūt ꝛc̄.ibi.§.2.p totuꝫ.

Cogitationes quomodo ex defectu cogitantis ſunt deprauate: ꝛ quomodo cogitationes dicuntur vane ꝛc̄.ibi.§.3.per totum.

Cogitatio nr̄a vel ēt alicuius angeli quō poſſit ꝯpari.ſ.ad ſbm q̄ȯ iformat.ad obiectū q̄ȯ repſentat: ꝛ ad effectū.ad quē īclinat: ꝛ peri cogitatio ſit p q̄tuoꝛ cās ꝛc̄.ibidē.§.4.p totum.

Cogitare quō debemꝰ in magno ope huiꝰ mūdi.q̄d ſumus.quō ſumus: ꝛ ad quid cōſtituti ſumus.4.par.ti.15.cap.42.§.2.per totum.

Cogitationū variaꝝ quō deo reddemꝰ rōnē in nouiſſimo.4.p.ti.14.c.9.§.6.circa medium.

Cogitationū luxurioſaꝝ ſiue moroſe d̄lectationis ſiue in alia pctā mortalia habes varia notabilia.2.par.ti.5.c.1.§.5.ꝛ.6.etiam ante.

Cogitatiōes hoīs quō ſignificantur p capillos hoīs: ꝛ quō cogitatiōes nr̄e tripl̄r debēt eē b̄n ordīate ꝛc̄.4.p.ti.2.c.4.pꝰ p̄n.ibi.ſa dirigit.

Cogitatio de muliere quando eſt pctm̄: ꝛ quando non. ꝛ quale pctm̄.3.par.ti.16.cap.primo §.7.poſt principium.ibi.Secundo nota.

Cogitatiōes praue q̄re ꝛ quō ſunt repellēde.1.par.ti.3.c.7.§.5.circa finem.ibi.Reſpice.

Cogitari quō dꝫ hō antecedēter tria ſi animus ſuus prudens eſt.4.par.ti.2.c.2.ante.1.§.

Cogitatiōes cordis quō p̄nt dupl̄r conſiderari ꝛc̄.1.p.ti.2.c.8.§.4.i vltia diuiſiōe.circa finē

Cognatio legalis quō īpedit m̄rimoniū. ꝛ pōitur triplex cognatio.ſ.carnal̄r ſiue nāl̄is: q̄ dr̄ ꝯſanguinitas: ſpūalis q̄ dr̄ ꝯpaternitas: ꝛ legalis q̄ dr̄ adoptatio.3.p.ti.1.c.13.per totuꝫ.

Cognatio ſpūalis dr̄ ꝯp̄rnitas q̄ m̄rimonium impedit.ex q̄bꝰ ꝓuenit.in q̄bus ꝯhitur: ꝛ iſta cognatio hꝫ tres lineas.ibi.15.c.per totum.

Coḡſcēdo q̄ d̄ſia ē īter angelū ꝛ hoīem: ꝛ quō āgelꝰ ītelligit ꝛ quō hō.1.p.ti.2.c.6.§.1.p to.

Cognitio ſenſitiua quomodo ordinat ad duo.2.par.ti.3.cap.7.§.octauo.

Cognitio ſuipſiꝰ quō īducit prudētiā: ꝛ q̄ bona cognitio facit hoīeꝫ: ꝛ tria mala ꝓueniunt hoī ex ſui īḡrātia.4.p.ti.2.c.3.circa mediuꝫ.

Cognitio q̄ ad ſapiaꝫ ptinet deſcribit p thema ex ps.q̄ȯ ꝛ de ipſa declarat cū tribus mēbris 4.par.ti.10.c.7.§.1.2.ꝛ.3.per totum.

Cognitionē duplicē quō habēt angeli ꝛc̄.3.p.ti.32.c.6.§.4.poſt principiū.ibi.Habēt aūt.

Chorea ē filia gule: ꝛ ptinet ad ineptā letitiam. q̄ñ ē pctm̄: ꝛ q̄tū ex ſimplici d̄ cā p̄ſt male fieri q̄ñ ꝯcurrūt q̄ncꝫ.tūc nō ē rephēſibil̄: ꝛ q̄ñ ē pctm̄ mortale.2.p.ti.6.c.6.añ.§.per totum.

Chorizantiuꝫ ponit thema ex ps.q̄ȯ ꝛ de ipſis declarat cū triplici mēbro.ibi.§.1.per totuꝫ.

Chorea ſiue tripudiatꝰ quō ē q̄dā circuitꝰ.quō aſſilat diabolo q etiaꝫ circuit: ꝛ eos īflāmat. ꝛ quō aſſilat puteo īfernali ꝛc̄.ibi.§.2.p totuꝫ.

Chorizātes ꝙ efficiunt inimici dei pbat varijs auctoritatibꝰ: ꝛ nō ſolū efficiunt dei inimici: ſed etiam oium ſanctorum.probatur p auctoritates ꝛ per exemplum.ibi.§.3.per totum.

Chorizātes ꝛ tripudiātes quō deꝰ fecit eos chorizare in īferno varijs penis.ibi.§.4.p totū.

Chori in loco non debent laici cum clericis habitare.probatur tertia par.ti.12.cap.3.ante.§ circa medium.ibi.Item habet in mu.

Color quadrupl̄r deſcribit ex canticoꝝ.5.Dilectus meus cādidus ꝛc̄.ꝛ q̄d ſpūaliter ſignificant colores.pma par.ti.3.c.3.§.3.per totuꝫ.

Columbe ſpecie ſpūſſanctꝰ apparuit ſup baptiſmi inſtōne propter tria. Et ſeptem proprietates columbe adaptantur ad ſeptem dona.3.par.ti.14.cap.2.§.vnico.poſt principium.

Colūbas tenēs ſcīēter q̄ deuaſtāt ſemīa agroꝝ quō tenent ad reſtōnem.2.p.ti.1.c.12.§.21.

Columbe ſeptem proprietates deſcribūtur.3.par.ti.14.c.2.§.vnico.ante medium.

Colūba vbi ꝛ quō ſignificat eccliaꝫ.3.p.tit.13.c.1.poſt p̄ncipiū.ibi.Primo ergo ſciendum.

Colūnas ſeptē quō excidit ſapiēs ad ſuſtentandū domū ſuā. ꝛ q̄d ſpūal̄r ſignificāt.1.p.ti.3.cap.10.§.6.añ mediū.ibi.Quantū ad ſcōm.

Cometa q̄ ſtella dr̄.vñ orit.q̄d coiter ſignificat q̄ñ ipſa apparet nō ducit ad malū: ſꝫ eſt ſolū ſignum.2.par.ti.12.c.10.§.1.per totum.

Cōmodati vſus.ſ.q̄ñ alicui aliq̄d ꝯmodatuꝫ ē ad certū vſuꝫ: ꝛ ipſe ad aliū ē vſus.q̄d ē ꝯmodatū: ꝛ q̄s p̄t ꝯmodare ꝛc̄.2.p.ti.1.c.15.§.4.

Cōplexio hoīs quō ē q̄drupler. ꝛ ad (p totū. q̄d iſti ſunt magis inclinati ꝛc̄.1.par.ti.1.ca.6.§.1.poſt medium.ibi.Ad compo.

Cōplexionuꝫ q̄litatibꝰ quō ſe hoīes hn̄t ad va

rias ſcias: qđ oſtēdif ſm cōplexiōes hoīuȝ.3.par.ti.8.c.1.§.1.poſt pncipiū.ibi.Et ſic etiaȝ.

Cōmutatio reȝ ſȝ pħm eſt duplex.2.par.tit.1.cap.16.§.2.poſt principium.ibi.Eſt autē du.

Compoſitio moꝝ deſcribif vario mō.J.ſub iſta m.ſcȝ modeſtia ꝛc.4.par.ti.4.c.10.per totuȝ.

Compoſitionem qualem dȝ hře religioſus in ambulando.3.par.ti.16.c.8.§.2.per totum.

Compunctio intentionalis quomō eſt via qua imediate itur ad celum prima par.ti.5.c.4.§.2.ante medium.ibi.Tertia eſt in.

Cōceſſiōe gńali nō veniūt q̄ q̄s nō eēt veriſiſr in ſpē ɔceſſur⁹.Eſt vna de reg.iu.q̄ ꝛ declaraf prima par.ti.20.c.vnico ſub.i.ſ.in generali.

Cōciliū deſcribif p thema: qđ ꝛ declaraf ō ipſo ꝙ ɔciliū nō eſt ſup papā: q dña eſt iter ɔciliū ꝛ papā.qd boni ɔciliū in ſe hře dȝ.ꝛ de concilio Baſilieñ.3.par.ti.24.c.1.ante.§ in prin.

Concilium ꝛ ſtat⁹ eccleſie quō figuratur per ſolem lunam ꝛ ſtellas: ꝛ q̄ p iſta ſpūaliter intelliguntf.ibi.a p⁹ pn.añ.§.vſq; in finē capli.p to.

Conciliuȝ vel ſinodus quid eſt.vnde df.vnde tractum eſt: ꝛ conciliorum ſiue ſinodorum eſt triplex differentia ꝛc.ibi.cap.2.ante.§.

Conciliū pūinciale qs celebrare dȝ.ꝛ q ibideȝ debēt itereſſe: ꝛ qui nō.ibi.c.2.§.1.per totuȝ.

Conciliū epāle qđ magis dr ſinodus qd eſt.ad quē ſpectat illud ɔgregare.qui đbēt itereſſe que ibi fieri debent ꝛc.ibi.c.2.§.2.per totuȝ.

Concilium religioſorum vbi habetur in iure.ibi.cap.2.§.tertio per totum.

Concilium particulare pūinciale: vel epāle.ad qd celebraf.quo tpe.q tenētur itere ſe: ꝛ metropolitani nō debēt aliquid exigere ab epis.qui ibideȝ veniūt ꝛc.ibi.c.2.§.4.per totum.

Concilia gńalia qñ habuerunt initiū.ꝛ ex concilijs generalibus q̄tuor dicunf ceteris pncipaliora: ꝛ quo tempore alia fuerūt celebrata: ꝛ in quibus locis ꝛc.ibi.c.2.§.5.per totuȝ.

Concilia generalia non poſſunt pſīgere legem pape.ibi.§.6.per totum.ibi.Notat ab.

Concilium qñ dr legitime celebratum.ꝛ an papa teneretur omnes epos ꝛ ſuperiores cōuocare.ibi.cap.2.§.7.per totum.ibi.Quando.

Concilio quō non licet appellare: neq; a papa ad ſucceſſoreȝ ipſius ppter priuilegia que deſuper habet romana curia: ꝛ a quo: ꝛ ad queȝ licet appellare ꝛc.ibi.c.3.per totum.

Concilio particulari qui ſunt vocādi.ꝛ qui pñt dimittere ꝛc.ibi.c.4.ante.§.per totum.

Concilio tali que debēt tractari: quas cās epo differre poteſt ad iſtud concilium: que cauſe debent ibi tractari.ibi.c.4.§.1.per totum.

Concilijs ɔgregati q̄lē ptāte: an ordinariā vel delegataȝ hñt: ꝛ in quos ꝛc.ibi.§.2.per totū.

Concilijs quot requirunf in cognitione cauſarum que ibi tractantur ꝛc.ibi.§.3.per totuȝ.

Cōcilio exiſtēs hñt ius reuocādi.ſ.redeūdi ad domū ad placitū ſuū ꝛc.ibi.§.4.in principio.

Cōcilio pūinciali an ſtatutū fcm p archiepūȝ ꝛ ſuffraganeos ſuos ſup crimib⁹ eccliaſticis laicorū nō vocatis laicis valeat.ibi.§.4.cir.me.

Concilijs quō varia ſunt aduertēda: que ibidē ſunt reprehēſibilia ꝛc.ibi.§.5.ꝛ.6.per totuȝ.

Concilia ꝛ ſciſmata que varijs temporibus cōtigerunt.vide.J.ſub.a.ſ.Sciſma.ꝛ ſcđa par.titulo tertio.capitulo.xi.per totum.

Concordia multiplex quō ſit habēda in amicitia: q̄re ɔcordia in ſpeculatiuis nō facit amicitiā.ꝛ in qbus amicus cuȝ amico dȝ concordare ꝛc.4.par.ti.5.c.20.§.7.per totum.

Concordia quo modo differt a pace: ꝛ in quo conſiſtit concordia ꝛc.quarta par.titulo ſexto capitulo.8.per totum.

Conceſſum.ɔſultū mandatū: preceptū: phibituȝ ꝛ viſum: que eſt dña inter iſta.2.par.ti.3.c.7.§.13.poſt medium.ibi.Et quantum ad.

Concubinarij ſacerdotes nō debēt vitari in diuinis niſi ſint publici denunciati.quid dicit notorium.ꝛ quid ſit notorius fornicator ꝛc.3.par.titu.28.cap.tertio.per totum.

Cōcupiſcentia dici pōt triplex: ſpūalis: nālis ꝛ aialis ꝛc.1.par.ti.6.c.4.añ.§.Nō ɔcupiſces ꝛc.eſt nouum preceptū inter precepta decalogi: ꝛ propter quatuor rationes dȝ qs abſtinerē ab iſta concupiſcentia.1.par.ti.14.c.4.§.13.

Concupiſcentia carnalis quomodo impugnat ſiue tentat hominem.4.par.titu.13.cap.3.

Concupiſcentia quō in qbuſdaȝ plus.in qbuſdam minus iuenitur.quō ipſa cōſiderari pōt dupliciter.ꝛ quo modo ipſa ſenſualitas corrupta eſt multis modis.prima par.titu.4.capi.16.§.quarto poſt medium.ibi.Et nota.

Confeſſio quomodo diffinitur ab Augu.

Confeſſio fit tripliciter: ꝛ quare cōfeſſio fienda eſt homini.3.par.ti.14.c.19.ante.§.p totuȝ.

Confeſſio quō ꝛ qñ eſt de neceſſitate.de quib⁹ peccatis quomodo eſt de iure diuino ꝛ naturali: nec papa poteſt diſpenſare ne quis confitef ꝛc.ibi.§.primo.per totum.

Cōfeſſio q̄s ɔditiones dȝ hře que cōprehendūtur in vno verſu.ibi.§.ſecundo per totum.

Confeſſionis prima ɔditio eſt vt cito poſt peccatum mortale cōmiſſum confiteatur: ꝛ tamē in quatuor caſibus tenetur.quis confiteri ante terminū taxatuȝ ab eccleſia.ibi.§.2.p totū.

Cōfeſſionis ſcđa ɔditio eſt vt ſit frequēs: quod dupliciter intelligitur: ꝛ ponuntur caſus in qbus qs tenef iterare ɔfeſſionē.ibi.§ 3.p totū.

Confeſſionis tertia conditio eſt ꝙ ſit cum dolore ſiue diſplicentia: ſaltem de peccatis: deſup ponitur quedam.q.ibi.§.4.per totum.

Confeſſionis quarta conditio eſt q̄ dʒ eſſe integra atq̄ omnia dicat que habet in memoria ſua: de quibus non eſt rite confeſſus. de quibus peccatis hoc intelligitur. ibi. §. 5. per totum.

Confeſſionis quinta conditio eſt vt non inuoluat obſcuritatē. quomodo debet confiteri oēs circūſtantias que ſunt de circūſtantie: ⁊ ſunt in quintuplici genere. ibi. §. 6. per totum.

Confeſſionis ſexta conditio eſt vt ſit pura. i. vt confiteatur ad placandum deum: ⁊ ad obediēdum eccleſie: ⁊ non debet dicere peccata que non fecit ⁊c̄. ibi. §. 7. per totum.

Cōfeſſionis ſeptima ↄditio ē q̄ ſit verecūda. δ quo plus dʒ eē verecūda: quō ↄfitēs corā cōfeſſore debet erubeſcere. ibi. §. 8. per totum.

Confeſſionis octaua conditio eſt q̄ debet eſſe fortis propter verecundiam vel timorem penitentie iniungende. ibi. §. 9 per totum.

Cōfeſſiōis nona ↄditio ē vt accuſet ſe: ⁊ ñ excuſet. dʒ dicere ſua ⁊ ñ alioꝝ pctā ⁊c̄. ibi. §. 10. p totū.

Confeſſiōis decima ↄditio ē vt ſit ſimplex: vt dicantur preciſe peccata cū circūſtantijs: ⁊ dimittantur alie materie: ⁊ ſi confitens dicat confeſſori aliqua debita vel furta. cōfeſſor nullo modo debet reuelare. ibi. §. xj. p to.

Confeſſionis vndecima cōditio eſt vt ſit humilis interius ⁊ exterius: ⁊ quomodo debet eſſe humilis in mente ⁊c̄. ibi. §. 12. per totum.

Cōfeſſiōis duodecima cōditio ē vt ſit diſcreta. Utꝝ ēt qs teneat veīalia ↄfiteri: ⁊ q̄ ñ ē neceſſꝫ. eſt tñ multū fructuoſū ⁊c̄. ibi. §. 13. p totū.

Cōfeſſiōis tertiadecia ↄditio ē vt ſit volūtaria: ⁊ non aliquo timore ducta. ibi. §. 14. p totū.

Cōfeſſionis 14ª ↄditio ē q̄ ſit fidelis. i. q̄ fiat ī fide eccleſie: vtꝝ liceat ↄfiteri heretico vel excōicato in caſu neceſſitatis ⁊c̄. ibi. §. 15. p to.

Confeſſionis. 15. ↄditio ē q̄ ñ audiat ab alijs: ſꝫ ſolus ſacerdos. quō ↄfeſſor eē dʒ ⁊c̄. ⁊ in neceſſitate cui qs pōt ↄfiteri. ibi. §. 16. per totū.

Confeſſionis decimaſexta conditio eſt q̄ confitens ſit paratus obedire confeſſori in hijs que ſibi imponentur. ibi. §. 17. per totum.

Cōfeſſorē ſibi nemo eligere pt ī nulla ↄſuetudine ſine licētia ſupioris: ⁊ ſacerdos prochialis dʒ credere ↄfitēti ſe alteri eē ↄfeſſum: ⁊ ↄfeſſor īponit tripl'r aliqd penitēti. ibi. §. 18. p totū.

Confeſſionis negligentia q̄ eſt multū reprehēſibilis: ⁊ frequenter dānabilis pbat: ⁊ ēt alioꝝ ſacrorum in cōi: vt baptiſmi: eucariſtie: vnctionis ⁊c̄. 2. par. ti. 9. c. 8. de ipſis ponitur thema ex ps. qō ⁊ declarat: ⁊ quō aliq tripl'r. declinant a confeſſione. ſ. ipſam pretermittendo: indebite peragendo: ⁊ penitentiam iniunctam non implendo. ibi. §. 1. 2. 3. ⁊. 4. p totū.

Cōfeſſioni quō ⁊ q̄liter qs obligat: que pena ē ipſam non facientis: ⁊ qs dʒ annus diſcretionis in quo quis tenetur ad ↄfeſſionē. ibi. §. 2.

Confeſſionem caſibus quis male agere poteſt: ⁊ quomodo ipſa dr̄ infructuoſa. ibidem. §. 3.

Confitēs ſacerdoti ſuo qñ facit īfructuoſā ſuā penitentiam de pctīs ↄfeſſis. ⁊ vtrum talis tenetur iterare ↄfeſſionē vel pniaꝫ. ibidēꝫ. §. 4.

Cōfeſſionis dilatio q̄re non eſt fiēda. q̄ꝫ piculoſuꝫ ē differre ↄfeſſionē. q eſt in pctō mortali. ⁊ ī trib⁹ caſib⁹ ipa differt. ibi. c. 13. §. 2. 3. 4. ⁊. 5.

Cōfeſſionē de mortalibus non pōt qs differre in quatuor caſibus vſq̄ ad finem anni. alias mortaliter peccat. ibi. c. 13. §. quarto.

Cōfeſſionē qñ qs pt differre vſq̄ ad tps opportunū ⁊c̄. cū notabili exēplo. ibidē. c. 13. §. 5.

Confeſſio a nullo iudice xpiano eſt deneganda qui eam petit: ⁊ paratus eſt facere quicqd dʒ. etiam ſi timeretur ne ſuperuiueret qui eriperet eum tertia par. ti. 9. c. 2. §. 5. circa finem.

Confeſſio deſcribitur per thema ex ps. quod ⁊ de ipſa declaratur. 3. par. ti. 14. c. 6. ante. §.

Cōfeſſio ſacramētalis qñ ſit facienda: ⁊ oīs lex nobis data a deo clamat nobis ⁊ mandat confeſſionē pctōꝝ. ibidē. §. 1. 2. 3. 4. 5. ⁊. 6. p totū.

Cōfeſſio vt bene fiat quas ↄditiōes habere dʒ. ibi. §. 6. in fine. ⁊. 7. 8. 9. ⁊. 10. per totum.

Confeſſio quō multa bona homini adducit: ⁊ ſicut per pctm̄ multa nocumenta: ita per ↄfeſſionem multe virtutes ⁊c̄. ibi. §. xj. per totuꝫ.

Confeſſio ſimulata eſt nonus gradus ſupbie: ī quo conſiſtit iſta ſimulatio cum exemplo. ſecūda par. titu. 3. capitulo. 3. §. 12.

Confeſſionis ſacramentū ſiue pnīe quō euacuat humores ſuperfluos peccatoꝝ per tres partes penitētie. 3. par. ti. 14. c. 1. §. 4. per totum.

Confeſſionē audientes aut pniam iniungētes. nihil debent exigere. probatur ex iure: ⁊ qualiter peccant contra facientes. ſecunda par. ti. 1. ca. 5. §. 16. poſt medium. ibi. Item nec pro.

Confeſſiones audire non dʒ religioſus ſine auctoritate ⁊ licentia ſui plati. etiam quorūcūq ⁊c̄. tertia par. ti. 17. cap. 1. §. 8. in fine.

Cōfeſſionēꝫ ſi ſacerdos denudat quā penā meretur ſm cano. 3 par. titu. 17. cap. 7. in canonibus penitentialibus. ibi. Uigeſimus quītus.

Confeſſoꝝ ſtat⁹ deſcribit p thema ex ps. quod ⁊ de ipſis declaratur. 3. par. ti. 17. per totum.

Confeſſor quā poteſtatē ⁊ auctoritateꝫ hēe dʒ. qs pōt audire confeſſiones. qs ⁊ quo mō pōt abſoluere. qs dicit ꝓprius ſacerdos: ⁊ quō cōfitentes nō tenētur recipere licentiā a ꝓprio ſacerdote pro confeſſione. ibidem. c. 1. p totuꝫ.

Confeſſor ordinarius vniuſcuiuſq̄ quis ē. cui vnuſquiſq; in ſuo ſtatu tenetur cōfiteri: vt papa: cardinales: prelati: exempti ⁊c̄. a qb⁹ ⁊ eos abſoluere poſſunt. ibidem. cap. primo. §. ſecūdo. ibi. De ordinario con.

Confiteri in quibus caſib⁹ licet vnicuiqȝ alte/
ri ꝙ ſuo proprio ſacerdoti etiaȝ ſine ipſius li
centia.ibi.cap.primo.§.ſeptimo.
Confeſſionis audientiam quis cōmittere po/
teſt:⁊ qs non:⁊ ī quo ꝯſiſtit iſta ptās.ibi.§.8.
Confitendi licentia quomodo dare debet vl'ne
gare curatus cum ab eo petitur alteri ad con/
fitendum.ibi.c.1.§.8.poſt medium.
Confeſſiōes qualiter audire debēt fratres pre/
dicatores ⁊ miores ꝑtextu.cle.ibiđ.c.2.in ꝑn.
Cōfeſſores quē effcm̄ recipiūt in ptāte audien
di ꝯfeſſiōes ſunt nūero. 6.ibidē.c.2.añ me⁹.
Confeſſores curati ⁊ fres ꝑdicatores qūo diffe/
runt ꝑſentādo.ibidem.c.2.circa finem.
Cōfeſſiōis q ſūt caſus reſeruati epis a qb⁹ ſim
plex ꝯfeſſor abſoluere nō pōt.ibiđ.c.3.in ꝑn°.
Qui abſoluit aliquē a caſu a quo non pōt quid
iſte facere dȝ.ibidē.c.3.poſt medium.
Confeſſionis gn̄alis cōceſſio an contineant ſpe
cialem.ibidem.capitu.3.ante finem.
Quid pn̄t penitētiarÿ curie rōane.ibi.circa fi.
Confeſſor qn̄ nō itelligit ꝯfitentē vel penitēteȝ
quid tūc ſit faciendū.ibidē.c.3.in fine.
Confeſſor quā ſciam hr̄e dȝ.Eſt.n.duplex cla/
uis.ſ.ſcie ⁊ potentie.ibi.c.4.añ.§.per totū.
Confeſſor quātaȝ peritiā debet habere qūo ſci/
re dȝ iudicare inter peccata:qūo rn̄debit deo
pro confitentibus ſibi ⁊c̄.ibi.c.4.§.1.in prin.
Confeſſor vtrum ſcire teneaſ de oībus que ſibi
dicuntur in cōfeſſione an ſint mortalia vel ve
nialia ⁊c̄.⁊ quomodo cauere dȝ ne ſit ꝑceps
ad dandā ſniam de mortali.ibi.ante mediuȝ.
Cōfeſſor quā benignitatē dȝ hr̄e ad penitentem:⁊
qūo ſe hr̄e dȝ in ſuo officio.ibi.c.5.añ.§.ī ꝑn.
Confeſſor quomō in ſe habere debet duo.ſ.ti/
morē vnde fiat circūſpectus:⁊ zelum anima/
rum:vnde ſit ſollicitus.ibi.circa ꝑncipium:
Confeſſor quomō debet ſe habere ad peniten
tem:⁊ confitens dicere pōt confeſſionem ordi
ne quo vult.ibi.c.5.ante.§.poſt principium.
Confeſſor qūo iterrogare dȝ de vitÿs mortali/
bus:⁊ de eorūdē ſpēbus de qbus dȝ iterroga
re:⁊ iterrogatiōib⁹ tria dȝ ꝯuare.ibi añ me⁹.
Confeſſor quomō iterrogare debet non ſolum
de mortalibus:ſed etiam de circūſtantÿs que
aggrauant.ibi.c.5.ante.§.poſt medium.
Confeſſionis qn̄o ⁊ qn̄ circūſtātie ſunt confitē/
de:⁊ circunſtātie ſunt in qntuplici gn̄e:⁊ qn̄
circunſtantie dicuntur trahere peccatum ad
aliud genus ⁊c̄.ibi.§.vnico in ꝑncipio.
Confeſſor quo ſcire ⁊ obſuare dȝ vtilia ⁊ neceſ
ſaria in ipſo exercitio cōfeſſionis qūo diligen
ter querere dȝ de nūero peccatoꝝ:⁊ ꝙ cauere
dȝ audiēdo mlieres.ibi.c.5.§.vnico.p⁹ me⁹
Confeſſor qūo penitētiā dȝ iniungere.ſiue ſa/
tiſfactōȝ:qb⁹ ꝑſonis plus.ibi.c.6.añ.§.ī.ꝑn.
Confeſſor qualiter ſe habeat in ponēdo pniām
ne vileſcat auctoritas eccleſie:⁊ ne ptās claui
um cōtemnaſ:⁊ pro pctō occulto nō eſt iniun
gēda manifeſta pnīa ⁊c̄.ibi.c.6.añ.§.cir.me.
Confitēti qui nō confitetur mortale quod con/
feſſor nouit de eo ipſo:quia non reputat illud
peccatuȝ qd ſit faciendū ⁊c̄.ibi.§.vnico.ꝑ to.
Confeſſor qualiter ſe debet habere in mō ⁊ for
ma abſolutionis de canonibus penitētialib⁹
⁊c̄.ibi.c.7.per totum.
Confeſſor qui audiuit cōfeſſionē quo mō tene/
tur celare peccatuȝ:⁊ quale ponūtur deſuper
aliq caſus:⁊ quale pctm̄ eſt reuelare confeſſio
nem.3.par.titu.18.c.ĵ.ante.§.
Confeſſionis ſigillū que tenetur celare:⁊ alia ſe
creta ſuſcipiens qualiter peccat ibi.§.2.⁊.3.
Confeſſorē ꝓpriū quomō ſibi eligere pn̄t abba
tes ⁊c̄.3.par.titu.17.c.1.§.4.circa medium.
Cōfeſſorē ſpālē ſibi eligere nō pōt abbatiſſa ni/
ſi deſuper ſpecialem licentiam habeat ⁊c̄.ter/
tia par.titu.17.c.1.§.4.poſt medium.
Confeſſionis ſigillū ad que ſe extēdit:⁊ qn̄ qs
ad id tenetur ⁊c̄.3.par.ti.18.c.1.§.3.
Confeſſorib⁹ ſanctis ponit thema:qđ ⁊ de ipſis
declaraſ.quō iuſti pn̄t dici celū:⁊ quō iſti con
fitebūtur mirabilia dn̄i ⁊c̄.3.par.ti.32.c.10.
Confeſſores quō cōfiteri debēt dei mirabilia.⁊
cōfeſſorum eſt quadruplex ordo ſiue ſtat⁹ ſm
varias ꝓprietates celoꝝ.ꝑmi ſunt paſtores.ſe
cundi doctores. tertÿ heremite. quarti ſeculi
hitatores.ibi.c.10.añ.§.p⁹ ꝑn. .⁊.§.1.2.⁊.3.
Cōfidētia tripliciter deſcribiſ.ſ.de ſeipſo.đ alio
⁊ de aliquo vano.4.p.ti.7.c.1.§.1.per totuȝ.
Confirmationis ſacr̄m deſcribiſ per thema ex
ꝑs.qđ ⁊ de ipſo declaraſ. ⁊ ponitur ꝗdruplex
ꝯfirmatio.ſ.per glorificationē in celo.ꝑ ſctifi/
cationē in vtero.ꝑ ꝯſeruationē in mūdo.⁊ per
criſmationē ab epō.3.p.ti.14.c.3.ante.§.
Confirmatio quō dat plenitudinē ſpūs:⁊ con/
firmari qs dȝ per virtū ꝯfirmationē:ꝑ armoꝝ
additōeȝ:⁊ ꝑ mēbroꝝ vigoratōeȝ.ibi.§.2.ꝑ t.
Confirmatio iu baptiſmo quomodo ⁊ qliter cō
fortat hominē:⁊ quis eſt eius effect⁹ ⁊c̄.ibi.c.
3.§.2.poſt ꝑncipium .
Confirmatio electorū deſcribiſ vario mō.ĵ.ſub
e.ſ.electio.⁊.3.p.ti.20.c.4.per totum.
Confirmatio criſmatis deſcribiſ vario mō.ĵ.ſb
lr̄a.c.ſcȝ criſma.⁊.3.p.ti.14.c.14. per totum.
Coniugia tria legitima leguntur in ſcripturis
ſecūda par.ti.5.c.7.ante.§.circa finem.
Coniugia vario modo deſcribunſ.ĵ.ſub littera
m.ſ.matrimonium.⁊ tertia par. titu.1.ca.pri
mo.§.1.Et.ĵ.ſub lr̄a.n.ſ.de nuptÿs.
Cōiugalis caſtitas deſcribiſ vario mō.ō.ſub.c.
ſ.caſtitas.⁊.4.p.ti.4.c.6.§.4.per totum.
Coniugatoꝝ vitia ſunt nūero.25. ⁊ ꝗ mortalia

tertia par.ti.1.c.24.§.10.ibi.Et nota.p totū.

Cōmunitas que eſt: ad quā poſſunt vl' debeant fieri precepta iuſtitie. eſt enī triplex cōmunitas ⁊c̄.4.par.titulo.5.cap.4.§.3.

Cōmunio ſacri corporis xpi qualiter fieri debet: ⁊ cū quali deuotōe ⁊c̄.3.par.ti.13.c.6.§.4.5.6.7.⁊.8.p totū. Et tit.14.c.12.§.5.⁊.6. Uide etiam varia notabilia.j.ſub littera.e.ſ.euchariſtia.⁊ ſub littera.m.ſcʒ miſſa.

Cōmunicās ſemel in āno vtrūʒ ſatiſfaciat ꝑcepto eccleſie ⁊c̄.⁊ ꝙ in die paſce fieri debet probatur: ⁊ obiecta ſoluūtur ⁊ qūo vario mō circa illud fit negligētia ⁊c̄.2.par.ti.9.c.9.

Conſanguinitas dr̄ cognatio carnalis vel nālis. de ipſa tria declarātur ꝑmo qd eſt cōſanguinitas ⁊ gradus eius. ſcd̄o cōputātur gradus: ⁊ in qbus caſib⁹ ꝓhibet: ⁊ qn̄ dʒ dici cōſanguitas ⁊ qūo.3.par.ti.1.c.14.§.1.2.⁊.3. ⁊ de cognatione. vide ſupra loco ſuo.

Cōſciētia qd eſt. vnde dʒ oriri. ⁊ vnde dr̄ ⁊ eſt ſibi ſpēr facies ſpūal'.1.p.t.3.c.10.añ.§.p to.

Conſciētie actus qūo eſt teſtificari: accuſare ⁊ ⁊ ſoluere: ⁊ ꝙ eſt ipſius ſignificatum ⁊ effectus ⁊c̄.ibi.§.ꝑmo ⁊ ſecūdo.per totum.

Cōſcientia qūo notātur effect⁹ deuotionis modus obligatōis ⁊c̄.qūo errat duob⁹ modis.⁊ ille error: cauſat ex ſeptē cauſis.§.3.ibi.p tot.

Cōſcientia quomodo ligat: ⁊ quomodo non.⁊ quo intelligitur: ⁊ ꝯſcientia recta quomodo obligat hominem.ibi.§.4 per totum.

Cōſciētia recta ꝯſequit hō magnā ꝯſolationē: ⁊ ipſa optīda eſt ꝓpter quatuor. Et ꝯſcientia dr̄ mala triplici rōne.ibi.§.5.per totum.

Conſcientie ornatū quomō faciūt pictura: bonus odor: ⁊ illuſtratio: que duo ſpūaliter exponuntur.ibi.§.ſexto.circa finem.

Cōſcientia recta in ſcriptura quomō dr̄ dom⁹ vt recta ſit quomodo ſe habere debet ad modum domus materialis: ⁊ bone ꝯſciētie ſunt ſeptē gaudia ⁊c̄.ibi.§.6.per totum.

Conſciētiā rectā vtr̄ qs ſcire valeat ſe hr̄e: an nō.⁊ circa hoc ſunt attēdēde ſeptē dr̄e homi num: ⁊ q hñt: ⁊ q nō hñt.ibi.§.7.p totum.

Cōſciētie domū aliqs facit ſpeluncā latronūʒ ex ſeptē malis ibi.§.8.per totum.

Cōſcientia ſcrupuloſa que dr̄.⁊ q̄ eſt dr̄a inter ſciāʒ: fidē: opionē: dubitationē: ſcrupulū: ſiue ſuſpitionē.⁊ qd̄ nocumentum ſcrupuloſe cōſciētie.⁊ vnde cauſatur.ibi.§.9.per totum.

Cōſciētia ſcrupuloſa ſiue erronea dʒ deponi p ſeptē regulas.ibi.§.10.a ꝑn.vſqʒ ad mediū.

Conſcientie ſcrupuloſe ſeptuplex doctrina daſ p v̄tutē epicheie: ⁊ qn̄ qs cū bona cōſcientia vnā ptē tenē ꝑt ⁊c̄.ibid.§ 10.a me.vſqʒ ad fi.

Cōſcientia qūo dr̄ dom⁹.qūo nos oʒ in eā intrare ꝑ varia diſcuſſiōe ſiue purgatione: ⁊ qd in ipſa oʒ facere ⁊c̄.3.par.ti.10.c.1.§.ꝑmo.

Conſecrari qūo debēt epi ſiue inungi: ⁊ i quo loco. qd plus faciendū. quot epi debēt eē preſētes: quot ſufficiūt.⁊ qd dicaſ ⁊c̄.3.p.ti.14.cap.16.§.6.in vltima diuiſione.circa finem.

Cōſecratio eccleſiaꝝ deſcribiſ vario mō.j.ſub lr̄a.e.ſ.Eccleſia.⁊.3.par.ti.12.c.6.p totum.

Conſecra⁹ ⁊ cautela v̄ginū deſcribiſ vario mō j.ſb lr̄a v.ſ.Uirginū.⁊.3.par.ti.2.c.2.p totū.

Cōſecratio miniſtroꝝ in veteri le.erat triplex.⁊ ⁊ quomodo iſti figurant miniſtros noue le.1.par.ti.14.c.5.§.9.per totum.

Conſenſus ꝑmo pertinet ad virtutem appetitiuaʒ.ꝓbaſ.qd importat conſentire: que differētia eſt iter aſſentire ⁊ conſentire: ⁊ q̄re conſenſus nō eſt in brutis.1.p.ti.4.c.9.añ.§.per to.

Cōſenſus de qbus fit: in quo differt ab electione. Et ꝙ cōſenſus ad agendū ſemꝑ ꝑtinet ad rōnē ꝓbaſ: ⁊ ꝯſenſus ad delectationeʒ operis ꝑtinet ad ſuperiorē rōnē.ibi.§.1.per totum.

Conſenſus q eſt actus voluntatis tria notanſ: ⁊ quomodo cōſenſus bonus excludit triplicē malū conſenſum.⁊ conſenſus ad maluʒ interius poteſt tripl'r intelligi.ibi.§.2.per totum.

Cōſenſus in moroſaʒ delectationē: vel in peccatum quādo ⁊ quō eſt pctm̄ ⁊c̄.2.par.ti.5.cap.ꝑmo.§.5.vide etiam ibi.a.3.§.vſqʒ ad.10.

Cōſentire in pctm̄ ꝯtingit dupl'r.⁊ quō qs deſup teneſ ad reſtitutionē.2.par.ti.8.c.4.§.3.modicum.j.principiū.ibi. Pro cui⁹ declara.

Cōſeruationis bñficiū qd̄ a deo accepimus: ⁊ quō de ipſo reddemus rōnē: ⁊ quō deo debemus eſſe grati ⁊c̄.4.p.ti.5.c.12.§.2.j.mediū.

Conſeruatores reputanſ iudices delegati a papa. de qbus hñt iudicare. Et ponūtur tria genera ꝯſeruatoꝝ in qbus illi tres inter ſe drn̄t in ptāte vel officio: ⁊ quō poſſunt inuocare brachium ſecularem ⁊c̄.3.par.ti.9.cap.4.

Cōſeruatores quō ſe modeſte hr̄e debent erga epiſcopos in proceſſibus ꝯ eos: ⁊ quō debent procedere contra eos ⁊c̄.ibi.§.1.per totum.

Conſeruatoꝝ officiū q̄ reſpiciunt: q pñt eē conſeruatores. ponunſ ſex dr̄e inter ꝯſeruatores ⁊ iudices alos delegatos: ⁊ quō ꝑpetuaſ iuriſditio qn̄ ſūpl'ces ꝯſeruatores ⁊c̄.ibi.§.2.p to.

Cōſeruatores ꝓcurātes vt ſe intromittāt ꝺ aliis q̄ꝫ de manifeſtis iniuriis ſcienter ſunt excōicati maiori ſnia. quō hoc fit: ⁊ qñ expirat ſuum officium.3.par.ti.25.c.37.per totum.

Cōſeruatores nō pñt ſe intromittere niſi de manifeſtis iniuriis vel violentiis: orales ſunt ſuſpēſi.3.par.ti.25.c.37.ibi. Item ſi conſeruatores.

Cōſiderationes tres adiuuāt ſpeʒ nr̄am ad deuʒ ſ.cōſideratio diuine bonitatis circa nos. conſideratio nr̄e opoſitatis: ⁊ ꝯſideratio beatorū ſuffragioꝝ.4.par.ti.7.c.2.§.4.5.⁊.6.p totuʒ

Cōſideratio dʒ eē triplex circa ſubditos.ſ.circa
ſubditū vt reguletur:circa virtuoſū vt iuitet:ꝛ
circa prauū vt excitet.2.p.ti.5.c.xi.§.3.p to.
Cōſiderationis negligētia deſcribit vario mō
ſub lra.i.ſ.Incōſideratio.ꝛ ibi.c.xi.§.1.ꝛ.2.
Cōſideratione triplici quō aīa volat vſus deū.
4.par.ti.10.c.5.§.3.b.per totum.
Conſiliū qđ pcedit electionē qd eſt. vbi agitur
de ipſo in ſcriptura ad quid pertinet iſtud cō
ſilium ꝛc.1.par.ti.4.c.8.ante.§.
Cōſiliū ō qbꝰ rebꝰ fit:qre ꝯſiliū ē tm̄ ō his q̄ pti
nēt ad finē:ꝛ qd īpōtat iſtd ꝯſiliū.ibi.§.1.p t.
Conſilio iſto quomodo procedatur: quō ſit ibi
inqſitio fienda:ꝛ exponit illud.Deus q gloꝛi
ficatur in ꝯſilio ſanctoꝝ ꝛc.ibi.§.2.per totuʒ.
Conſiliuʒ iſtud eſt triplex.ſ.iternale: qđ qs ipſi
iſert.pticulare qđ qs alteri affert: ꝛ gn̄ale qđ
qs coītati confert.ibi.§.tertio.per totum.
Conſilia huiuſmodi quō in ſe hr̄e debēt occul/
tationē tractatoꝝ.itentionē rectā determinā/
doꝝ:ꝛ executiōeʒ diffinitoꝝ.ibi.§.4.p totuʒ.
Conſilium mutare quis non pōt in alteriꝰ de/
trimentū.eſt vna de reg.iu. ꝛ declarat pꝛima
par.ti.20.c.vni.ſub lra.m.ſ.Mutare ꝯſiliuʒ.
Conſilij donū quō tria reqrit.ꝛ tunc recte quis
ꝯſiliat qn̄ qs tria facit.4.p.ti.12.c.1.ante.§.
Conſilij donū quō reqrit celſitudinē pncipij vł
iudicij:ꝛ q̄ mens humana p donū conſilij in/
ſtruitur:dirigit ꝛ pficitur triplr̄.ibi.§.1.p to.
Conſilij donum quomodo requirit aptitudinē
conſilij ꝛc.ibidem.§.2.per totum.
Conſiliū primum euāgelicuʒ eſt conſiliuʒ obe/
dientie:ꝛ in quo hoc conſiſtit.ibi.c.2.ante.§.
Conſilij votū obedientie impugnatur ab aliq/
bus:quod non bene fit.per ſan.Tho.reprobā
tur tripliciter.ibi.c.2.§.pꝛimo.per totum.
Conſiliū paupertatis deſcribit vario mō.i.ſub
lra.p.ſ.Paupertas.ꝛ ibi.c.3.ꝛ.4.per totum.
Conſilia euāgelica vel religiōis nō ſunt dimit/
tenda ppter ſcandalū:ſiue etiā opera miſeri/
coꝛdie.2.par.ti.7.ca.4.§.5.an̄ medium. ibi.
Pro cuius declaratione.de conſilijs. vide.ō.
Conſolationē magnaʒ quō inducunt religioſo
tria in moꝛte.3.par.ti.16.c.10.§.7.p totum.
Conſoꝛtium mulierum q̄ periculoſuʒ eſt. quō
dʒ vitari ꝛc.3.par.ti.16.c.1.§.7.circa finem.
Conſtellationes deſcribunt.i.ſub lra.s.ſ.Stel
la ꝛc.2.par.ti.12.cap.10.per totum.
Cōſtitutiones ſiue lex poſterioꝛ qn̄ tollit poꝛeʒ.
ꝛ quō ꝛc.1.par.ti.17.c.vnico.§.17.per totuʒ.
Conſtitutiones fratrum predicatoꝝ in multis
exponuntur ꝛc.3.par.ti.16.c.1.§.10.p totuʒ.
Cōſtitutiōes religioſoꝝ quō iter ſe dr̄nt ꝛc.ter.
tia par.ti.16.c.1.§.3.vltra mediū.ibi.Nō ēt.
Cōſuetudo ſiue mos ponitur pꝛo quinta lege:
ꝛ quando illud habet exoꝛdium ꝛc.pma par.
ti.16.c.vnico.ante.§.per totum.
Conſuetudo ꝛ mos ſumitur triplr̄: ꝛ quō mos
diffinit ab Iſid.ꝛ cōſuetudo ꝛ mos qnq̄ ſunt
nomina iuris:ꝛ quomodo conſuetudo diuer
ſimode conſideratur ꝛc.ibi.§.1.per totum.
Cōſuetudis effectꝰ ſiue vtus ē multiplex.ꝛ q̄re
ꝯſuetudo pōt legē mutare ꝛc.ibi.§.2.p totū.
Cōſuetudo quō parificat legi in multis:ꝛ enu/
merant circa hoc.15.caſus.ibi.§.3.per totuʒ.
Conſuetudinē ſumendo large ponit triplex ge
nus ꝯſuetudis:quō ꝯſuetudo mala ē fugiēda
ꝛ bona imitanda:quādo conſuetudo dicit ra/
tionabilis ꝛ qn̄ quis ex conſuetudine excuſa/
tur a peccato:ꝛ qn̄ nō ꝛc.ibi.§.4.per totum.
Cōſuetudo quo ad iudicādū ſiue quo ad iudi/
cia deſcribit:ad quā ꝯſuetudinē eſt recurren/
dū in iudicijs:ꝛ quō varie ꝯſuetudines ſūt at
tēdēde in diuerſis negocijs. ibi.§.5.per totū.
Conſuetu.quando tollit legem:qn̄ pꝛeiudicat
legi:ꝛ quando non.ibi.§.6.per totum.
Conſuetu.peccādi eſt 12ꝰ gradus ſupbie:ꝛ q̄le
ē valde piculoſa.2.par.ti.3.c.3.§.15.p totuʒ.
Cōſue.nlla pōt itroduci vt qs ſibi eligat ꝯfeſſo/
rē pter ſupioris ſui licētiā.3.p.ti.14.c.19.§.
Cōſue.quō obligat hoies ad ie (18.circa pn.
iunandū:ꝛ ꝯſuetudo laicoꝝ nō ligat clericos
nec econuerſo:ꝛ vbi ius ieiunij preualet con/
ſuetudini.2.par.ti.6.c.2.§.2.per totum.
Cōtemptꝰ religioſoꝝ ꝛ inobediētia qn̄ eſt moꝛ/
tale ꝛc.3.par.ti.16.c.1.§.6.per totum.
Cōtēplatiuis quō vtilis eſt timoꝛ dei.q̄ facit in
ipſis ille timoꝛ.1.p.ti.6.c.10.§.5.circa fineʒ.
Contemplatiuis coꝛdibus quō deus iſedet tri/
pliciter.pꝛima par.ti.3.c.6.§.16.b.c.d.
Contēplatiua vita deſcribit vario mō.i. ſb lra
v.ſ.Uita.ꝛ.4.par.ti.10.c.4.per totum.
Cōtētio ē 7ª filia ianis glie.quō opponit ꝯcoꝛ
die ſiue charitati:quō diffinit:ꝛ qnō ipſa pmit
tit hoieʒ errare i iuio ꝛ nō i via.2.p.ti. 4.c.9.
Cōtētio triplr̄ dſcribit.ſ.emſatio/ (an̄.§.p to.
nis diſputatōis:ꝛ litigatōis.ibi.§.1.2.ꝛ.3.p
Cōtētio diſputatiōis tribꝰ modis ē vitio (to.
ſa:q: ꝯ ꝯſcie v̄itatē:q: ꝯ modeſtie ꝯgruitateʒ:
ꝛ pp m ie inutilitatē.ibi.§.2.per totum.
Cōtinētia quō diffinit:ꝛ hoc nomē ꝯtinētia in
q̄tū iportat quādam refrenationē accipit tri/
pliciter:quō ipſa cōiungitur caſtitati.quō au
get meritum ꝛc.4.par.ti.4.c.2.ante.§.
Cōtinentia ꝛ eius ꝯriuʒ incōtinentia quō perti
nent ad aiam magis q̄ ad coꝛpꝰ.quō ſibi ad/
uerſant.ꝛ quō qs illis reſiſtere debet duobus
modis ꝛc.ibi.§.pꝛimo ꝛ.2.per totum.
Cōcupiſcentie incontinentia qꝫ peioꝛ eſt ꝛ tur
pioꝛ q̄ incontinentia ire.quomodo hoc itelli
gitur.Et ppter q̄tuoꝛ motus ꝯcupiſcentie hʒ
maioꝛē inoꝛdiationē q̄ motꝰ ire.ibi.§.3.p to.

Continẽtia aſſumẽdo pro refrenatione animi a voluptatibꝰ inducũt.12.ꝛ diſſuadẽt inordinatum affectũ voluptatũ.ibi.§.4.per totum.
Cõtinentia ſiue caſtitas quõ ponit̃ iter conſilia euãgelica.Eſt eni triplex gradus caſtitatis.ꝛ circa hãc caſtitatẽ ponit̃ error aliquoꝝ: qui ꝛ deſtruit̃.4.p.ti.12.c.2.§.2.3.4.ꝛ.5.p totum.
Cõtractuũ diuerſi modi deſcribũt̃ i diuerſis p/tibꝰ.de vẽditõe ad terminũ ꝛc̃.2.p.ti.1.c.8.p to.ꝛ.J.ſb lr̃a.r.ſ.redditũ hẽs aliq̃ i pticlari.
Contractꝰ ꝛ trãſlatio reꝝ qbꝰ modis hũt q licti ꝛ q nõ: qõ dĩ mediũ illoꝝ:ꝛ trãſlatiõis rerũ ſunt ſex modi ꝛc̃.3.p.ti.8.c.2.vide ẽt varia.J. ſub littera.n.ſ.de negociationibus.
Contractuum variorum qui ſunt vel q dicunt̃ mediatores.ꝛ quomõ iſti bene vel male exer/cent officium ꝛc̃.3.p.ti.8.c.4.§.1.per totuꝫ.
Cõtractibꝰ vel in aliis actibꝰ q ꝯphendunt̃ ſb nomine emptionis ꝛ vẽditionis:quõ aliquã/do cõmimt̃ ſymonia.2.p.ti.1.c.5.§.8.p totũ.
Contractus ex conuentione legẽ accipere dinoſcuntur.Eſt vna de reg.iur. que ꝛ declaratur prima par.ti.20.c.vni.ſub.c.ſ.contractus.
Contritio quõ diffinit̃.quõ de pctis reqrit̃ cõ/tritio:ꝛ ad verã ꝯtritionẽ ꝯcurrũt q̃tuor q̃ re/quirunt̃ ad iuſtificationẽ ipꝫ:q̃ dĩa iter attri/tionẽ ꝛ contritionẽ:ꝛ quõ ꝯtritio ſufficit ſine confeſſione.3.p.ti.14.c.18.ante.§.per totuꝫ.
Cõtritio q̃re reqrit̃ nec̃io de omni pctõ actuali mortali.quõ ꝯtritio ſufficit de pctis oblitis d̃ qbꝰ qs ſpãliter nõ recolit:ꝛ qñ qs illoꝝ recor/dat̃.quõ tunc hr̃e dꝫ ꝯtritionẽ.ibi.§.1.p totũ.
Cõtritione qñ qs obligat̃:ꝛ qñ ẽ de nec̃itate ꝛ poſt mortale ſi nõ tenet̃ qs ad ꝯfitendũ.tenet̃ tñ ex neceſſitate ad ꝯtritionẽ.ibi.§.2.per to.
Cõtritiõis dolor ẽ duplex.ſ. actualis ꝛ ſenſibil̃ qñ qs tenet̃ ad illas ex neceſſitate quo modo debet habere dolorem de peccatis:ꝛ qd com/muniter inducit iſte dolor.ibi.§.3.per totuꝫ.
Cõtritio de pctis ſiue dolor q̃tus dꝫ eſſe:ꝛ contritus magis debet velle pati quãcunqꝫ penã in generali q̃ꝫ peccare mortaliter:ꝛ quare.ibidem.§.quarto per totum.
Contritionis cauſa pncipalis lꝫ ſit deus p gra/tiam ſuã:tamen ex parte noſtri diſpoſitõe ſex ſunt cauſe.ibi.§.5.vide etiaꝫ aliqua ibi.c.19. §.quarto de contritione ꝛ confeſſione.
Cõtritione mediante quõ abſoluit̃ qs a pctis: quõ deꝰ illã acceptat:ꝛ qñ ꝛ quõ ipſa ſola ſuf/ficit.3.p.ti.14.c.19.§.4.vltra medium.
Cõtritio quõ accipit̃ triplr̃:ꝛ quõ pctã dimit/tunt̃ per ꝯtritionẽ ꝛc̃.1.p.ti.10.c.1.§.4.ꝛ.
Cõtumax qñ vere vel ficte appellat.qñ vere qs dĩ cõtumax ꝛc̃.tertia par.titu.9.cap.14.§.1. ante medium.ibi.Jtem non appel.
Cõtumelia ponit̃ a.b.Greg.ꝓlia ire,vñ ma/gis oꝛit̃ ꝛ q̃re.quõ deſcribit̃ ꝛ q dicunt̃ ꝛ ſunt contumelioſi.2.p.ti.7.c.6.añ.§.per totum.
Contumelia ponit̃ per thema qõ ꝛ de ipſo de/claratur cum triplici mẽbro.ibi.§.1.p totum.
Cõtumelia qñ ẽ pctm̃ ꝛ q̃le:ꝛ ꝯtumelia põt in/ferri triplici intẽtione.ſ.aĩo corrigẽdi:aĩo pla/candi:ꝛ aĩo iniuriãdi.ibidẽ.§.2.per totum.
Cõtumeliã inferre primo quõ q̃libꝫ cauet̃ dꝫ ꝛ q̃re cũ notabili exẽplo.ibi.§.3.per totum.
Contumeliã factoꝝ ꝛ verboꝝ ꝛ aliqñ opꝫ repellere:aliquando decet ſufferre ꝛ qñ aliqñ quis debet reprehendere.ibi.§.4.per totum.
Contumelie quõ ꝛ qualr̃ qs tenet̃ ſatiſfacere q̃ dꝫ eſſe triplex.adducunt̃ tres rõnes.cõtume/lie ſatiſfactio hꝫ tres rõnes.ibi.§.5.per totũ.
Contumelia ꝛ detractio in qbus ꝯueniũt ꝛ dif/ferunt.2.par.ti.8.c.4.ante.§.J.principium.
Conuerſandi poteſtatẽ quõ ꝛ qñ xp̃us dedit diſcipulis ſuis.tertia par.titu.23.c.5.ante fineꝫ primi.§.ibi.Poteſtatem quartam.
Cõuerſatio religioſoꝝ q̃lis dꝫ eſſe in variis ſta/tibus.3.par.ti.16.c.8.§.5.per totum.
Cõuerſatio fideliũ cũ infidelibꝰ quõ ẽ ꝓhibita ꝛ qbus nõ.2.par.ti.12.c.2.§.3.per totum.
Cõuerſatio clericoꝝ deſcribit̃ ſm regulã Apo/ſtoli.Oportet epm̃ eſſe irreprehenſibileꝫ ꝛc̃. ſub.13.conditionibus.3.par.ti.13.cap.3.
Cõuerſio ad deũ nõ dꝫ eẽ tarda ſꝫ velox.qbꝰ aſſilat̃ quõ deꝰ vocat ꝛ expectat pctõrẽ: ꝛ ex pluribꝰ rõnibus ꝛ modis:ꝛ oñdit̃ ꝙ difficilior ẽ conuerſio dilata ꝛc̃.2.p.ti.9.c.13.§.1.per to.
Conuerſos de nouo ad fidẽ vel ad religionem vl̃ ad penitentiã quomodo illos diabolus vario modo tẽtat.prima par.ti.6.c.13.§.3.poſt medium.ibi.Et in principio quidem.
Conuerſe approbate religionis ſunt pſone eccleſie:ꝛ gaudent duplici priuilegio clericoꝝ:/ ꝛ que dicũtur eccleſiaſtice perſone:ꝛ que ſub dubio ꝛc̃.3.par.ti.24.c.5.quaſi per totum.
Cõuerſi in religionibꝰ quõ tenent̃ ad horas.3. par.ti.13.c.4.§.1.circa finem.ibi.Ex hoc.
Cõuiuioꝝ comeſtores.vel aĩs eꝰ.quo mõ manducant in exceſſiua q̃titate:aliq cũ lauta q̃litate:aliq de accurata ſtudioſitate:aliq ex nimia auiditate:ꝛ aliqui ſub tpis importunitate.2. par.ti.6.c.1.§.5.6.7.8.ꝛ.9.per totum.
Cor quomodo ſit exercendũ ꝛ voluntas huma na frequẽter in ſcriptura dĩ cor:ꝛ ſub nomie cordis tractatur de exercitio voluntatis.pma pte.titu.4.capi.13.ante.§.per totum.
Cordi noſtro ſeptem modis quomodo deꝰ co/operatur.ſ.voluntati vt eam ad perfectionem ducat ꝛc̃.ibidem.§.primo.per totum.
Cordis duri ꝓprietates que ſunt quomodo cor eſt emolliendum:quomodo deus i homi/ne pncipaliter poſtulat cor:ꝛ quare ꝛ quomõ

eſt coꝛ ad cuſtodiendū.ibi.§.2.circa pͥncipiū.

Coꝛ quomodo eſt deprimendum ꝛ humiliandum exemplo ſaluatoꝛis: qui hoc verbo ꝛ exēplo docuit: ꝛ quomodo eſt in bono exercēduȝ ꝛ in malo cuſtodiendūȝ.ibi.§.2.circa mediū.

Coꝛ quomō eſt diſpoſitum ꝛ quot per iſta ſignificant: ꝛ quō i bono multiplr exercēdū: ꝛ quō ſit in humilitate ſeruandum.ibi.§.2.añ finē.

Coꝛdiū iniquoꝝ ſunt ſeptē differētie. ꝛ q̄ mala ex ipſis proueniunt.ibi.§.3.per totum.

Coꝛdis duricia q̄ mala facit ꝛ obduratio duo impoꝛtat.ibi.§.3.ibi.De ſeptimo.

Coꝛdis cogitatiōes duplr poſſūt ꝯſiderari ꝛc̄. pͥma par.titu.2.c.8.§.4.in vltima diuiſione.

Coꝛdis liquefactio eſt conditio amoꝛis conueniens: ꝛ ip ius duricia eſt diſpoſitio amoꝛi repugnans: quod probatur ex tribus proprietatibus.prima par.titu.6.ca.2.§.8.per totū.

Coꝛdis conditiones que ſunt.2.par.titu.8.capitulo.3.§.4.vltra mediuȝ.ibi. Cōditiones.

Coꝛde mūdi qui dicunt beati: ꝛ quomodo ipſi deum videbunt hec imundicia in tribus intelligitur: ꝛ quomodo iſti tres dicūtur eſſe mūdi ꝛc̄.4.par.titu.7.ca.6.§.6.per totum.

Coꝛpoꝛalis creatura quomodo eſt ſpeculū per qō nunc deū videmus: ꝛ que ſunt partes iſtiꝰ ſpeculi.pͥma par.titu.3.cap.6.§.7.per totū.

Coꝛpoꝛalis ꝯſiſtentia ſiue ꝯſeruatio vite q̄ȝtuȝ amāda ſit oſtēdit quō hō fugere pōt īfirmitates ne inficiat.1.par.ti.7.ca.3.§.2.circa pͥnͫ

Coꝛpoꝛis leſio quō vario mō fit.ſ. per occiſionem: mutilationē: vulnerationē aut violentiā detentionem: ꝛ quomō in iſtis fienda eſt reſtitutio: ꝛ qñ.2.par.titu.2.cap.2.§.2.per totuȝ.

Coꝛpoꝛis defoꝛmitas quomodo: ꝛ quando impedit promotionem ad ſacros oꝛdines: q poſſunt admitti: quantū tps debēt expectare ꝛc̄. 3.par.titu.29.capi.5.per totum.

Coꝛpus defuncti ſcindentes pro oſſibus transferendis excōmunicati ſunt maioꝛi ſententia. 3.par.titu.25.capi.64.per totum.

Coꝛpoꝛis noſtri ꝛ mēbꝛoꝝ quō deo dabimꝰ rōnem in nouiſſimo 4.par.ti.14.cap.9.§.2.

Coꝛpoꝛales delectationes ſunt magis vehemētes ſpiritualibus propter tria.1.par ti.6.c.5. §.2.circa finem.ibi.Sed quoad nos.

Coꝛpoꝛum gloꝛificatoꝛum ſunt quatuoꝛ dotes 3.par.titu.31.capi.7.per totum.

Coꝛpus xp̄i ſi mus comedat quā penam ꝓpterea incurrit ſacerdos ſm canōes.3.par.ti.17. ca.7.poſt.3.§.i canōibꝰ penitētialibꝰ.ibi.43.

Coꝛpus quō coꝛrumpitur per immūdiciā ꝛc̄. 2.par.titu.6.cap.4.§.6.per totum.

Coꝛpoꝛis motum que modeſtia ſit ſeruanda. quarta par.titulo.4.capi.10.§.pͥmo.

Coꝛrectio fraterna q̄ in p̄cepͦto ſit ꝓbat.de qbꝰ pctis intelligit: vtrū oēs obligant ad hoc p̄ceptū fraterne coꝛrectiōis: vtꝝ huiuſmodi omiſſio ſit moꝛtale: ꝛ q̄ dr̄ia inter p̄cepta affirmatiua ꝛ negatiua.2.par.ti.9.ca.6.añ.§.per totū.

Coꝛrectio fraterna deſcribit per thema ex pſal. qō ꝛ de ipſo declaratur.ibi.§.1.per totum.

Coꝛrectio fraterna quomodo ſit contra dei p̄ceptum triplr pōt omitti: ꝛ omiſſio fraterne coꝛrectionis nō eſt moꝛtale niſi illud de quo fienda eſt ſit moꝛtale.ibi.§.2.per totum.

Coꝛrectio fraterna eſt īfructuoſa qñ coꝛrigens eſt pctōꝛ.ꝓbat coꝛrectio delinquētis ad quē ꝑtinet: de qbus pctis: ꝛ qñ ſubditi excuſant a coꝛrectione p̄latoꝛum ꝛc̄.ibi.§.3.per totum.

Coꝛrectio frña quō dȝ fieri in miſericoꝛdia ꝛ charitate: ꝛ cū debito mō: que ſunt ſeruāda in iſta coꝛrectiōe: quō pctā ſūt publicāda: teſtes iducunt ꝑp tria: q̄s oꝛdo ſeruādus: ꝛ q̄ ſūt ꝯſideranda in denūciando pctā.ibidē.§.4.p totū.

Quatuoꝛ ſunt cauſe diſſimulādi ꝛ nō coꝛrigendi pctā ſiue delicta.2.par.titu.9.cap.5.§.3. circa finem.ibi.Quatuoꝛ autem ſunt.

Coꝛrigi ſiue percuti quō ꝛ qñ ꝛ quibus modis debent clerici.ꝛ principaliter quō ep̄s ſubditos coꝛriget ſm illud Apoſtoli.non percuſſoꝛem.3.par.titu.13.cap.3.§.9.per totum.

Coꝛripere quomodo prelatus dȝ ſubditos ſm infoꝛmationem apoſtoli Pauli.3.parte.titu.16.cap.7.§.pͥmo.per totum.

Crapula deſcribit īfra.ſb lra.g.ſ.gula.2 par.ti.6.c.1.§.5.6.7.8.ꝛ.9.

Creatura coꝛpoꝛalis quō eſt ſpeculum per qō nunc deū videmus i p̄nti: ꝛ q̄ ſunt partes ſpeculi.pͥma par.ti.3.ca.6.§.7.per totū. (pͦ to.

Creatura oīs triplici voce alloquitur hoīeȝ: vt deo grās de ipſis referat.ibi.ca.7.§.2.p totū.

Creature irrationalis amoꝛ quis eſt: quomodo debemus deum imitari: ꝛ omnia amare: ꝛ aliter creaturas rationales: ꝛ aliter irratiōales. ibi.ti.6.ca.2.§.2.ibi.Septimus ꝛ vlti.

Creaturarum vniuerſitas quomodo nos tripliciter inuitat ad gratiarum actionem.4.par. ti.5.cap.12.§.1.ante medium.ibi.Scōȝ qō.

Creatura irrōnalis quomodo animat nos ad ſubueniendū indigentibus.4.par.ti.5.c.18. §.10.poſt pͥncipium.ibi.Creatura quoq̄.

Creatura oīs quō nos inuitat ad amoꝛē dei ꝛ quō duplr clamat vt deū amemꝰ.4.par.ti.6. ca.3.§.11.infra mediū.ibi.Quātū ad q̄ntuȝ.

Creature oēs quō manifeſtant veſtigiū trinitatis.pͥmo.ſ.in generali.ſecūdo in ſpeciali.ꝛ tertio in ſingulari.4.par.ti.10.ca.7.§.6.

Creatura omnis tres cōditiones habet.1.par. titu.13.cap.2.§.7.poſt pͥncipium.

Credere ē laudabile triplr.4.par.ti.8.ca.3.§. 3.circa pͥnͮ.Cetera q̄re.ī.ſub lra.f.ſ.fides.

Creditoꝛi

Creditori vtrum liceat accipere debitum qđ dꝫ ei vſurarius.2.par.ti.1.cap.9.§.11.per totum.

Crimē illud vocabulū accipit q̄drupliciter ex v̄bo apli. Opꝫ epm̄ eē ſine crimie: q̄le pcm̄ ē crimē quō itelligit: quō debet vitari.3.parte.titulo.13.capitulo.3.§.primo per totum.

Crimina tria impediūt matrimoniū et dirimūt contractum.3.par.ti.1.capi.5.per totum.

Cria aliqua enumerant̄ et declarant̄: que ēt impediunt mr̄imoniū.ibidē.c.16.§.4 per totū.

Cria varia que inq̄runt̄ i iudicio hūano vario mō deſcribunt̄ ſub lra.i.ſ.i iudicio hūano ꝛc̄.3.par.titu.9.ca.7.quaſi per totū.et capitul'.8.

Crimine crimínoſo pticipātes cū excōicato nominatim excōicati ſunt maiori ſnia: qđ m̄ vlterius declarat̄.3.par.ti.25.c.35.per totum.

Crimen notoriū quō inducit irregularitatē ad pmotionē ordinis.3.par.ti.29.c.6.vltra me.

Criminalis ſapientia que eſt ſiue in quo conſiſtit.4.par.titul'.10.capi.3.§.3.in medio.

Criale gaudiū in quo ꝯſiſtit deſcribit̄ cū alio duplici gaudio.1.par.ti.6.ca.5.§.3.per totū.

Crimine notorio vtrum papa poſſit deponi.tertia par.titu.23.capitulo.5.§.5.

Criſma ſiue ꝯfirmatio quomodo dr̄ ſacrum.ꝙ ſacrm̄ ſit pbat̄: quādo xp̄s inſtituit cōfirmationem: et quomō apli inſtituerunt et fecerunt ꝛc̄. 3.par.ti.14.c.14. Tali ſacramēto obligamur ex neceſſitate: quō eſt nec̄ium.ibi.§.1.p to.

Criſma ꝯſecratū ab epo quō eſt mā ꝯfirmatōis q̄ ſunt ad hoc neceſſaria.ibidē.§.2.per totū.

Criſma quomodo formā determinatā habet: et que eſt forma ꝛc̄.ibidē.§.3.per totum.

Cōfirmatiōis effect⁹ ē triplex.ibidē.§.4.p to.

Confirmatio quibus debet dari: vtrum eſt caracter.ibidem.§.5 per totum.

Cōfirmationē ſolus dꝫ dare eps: ſicut et conficere criſma: vtrum ſimplex ſacerdos poſſit confirmare. Et papa nō pōt cōmittere inferiori ſacerdoti ꝯfirmationē ꝛc̄.ibi.§.6.per totum.

Criſmate quomodo epiſcopus debet eſſe ſollicitus vt omnia debito modo fiant.ꝛc̄.3.parte titu.21.capi.2.§ primo.poſt principium.

Criſmate quō q̄s ꝯfirmat̄.vn̄ cōficit̄ criſma qđ ſignificant illa de q̄bus fit: et quō triplicit̄ dꝫ q̄s cōfirmari: que applicant̄ ad talē confirmationē criſmatis.3.par.tit.14.ca.3.§.2.per to.

Crux chriſti qualiter debet adorari et venerari: et q̄liter imago crucis: et qua adoratione ꝛc̄. et quomodo crucē alloq̄mur reſpectu xp̄i.ꝛc̄.3. par.titu.12.cap.9.§.5.per totum.

Culpa vna grauior eſt alia q̄tuor rōib⁹: et adhuc ex ſex rationibus aliis.1.parte titu.9.capi.primo.§.2.per totum.

Nō ē ſine culpa qui rei que ad eū nō pertinet ſe immiſcet. Eſt vna de reg.iu.que declarat̄.1.par.ti.20.c.vnico.ſub.n.ibi. Nō eſt ſine culpa. Remiſſionē quō operant̄ indulgētie ꝛc̄.1.par.titu.10.ca.3.ante.§. Et indulgentia a pena et a culpa quomodo ſit intelligēda.ibi.§.4.per totū.

Cultus diuinus quomodo ad tria ordinatur.2.par.ti.12.cap.1.§ 1.per totum.

Cultus dei qui eſt act⁹ v̄tutis religiōis: quō ipſe deo exhibet̄: et eſt triplex cultus.ſ. corporis cordis et oris.4.par.ti.5.cap.7.§.1.per totum.

Cultus diſparitas quō et q̄n īpedit mr̄imoniū: de q̄bus intelligit̄.ꝛc̄.3.par.ti.1.c.6.per to.

Cupiditas vel auaritia ſumit̄ tripliciter.2.par.titu.1.c.1.§.1.et.ē.lra a ſcilicet auaritia habes varia de ipſa in particulari.

Cupiditas quomodo phibet̄ clericis: quare talis cupidus phibet̄ ordinari: et que mala compꝛehendūtur ſub cupiditate: a q̄b⁹ ſe clici debēt cauere ꝛc̄.3.par.ti.13.c.3.§.11.per totū.

Curatores et tutores negociorum quo extorſerunt vel fecerunt rapinas: fraudes dāna ꝛc̄. vtrum per eos vel per ſuos fieri debet reſtitutio.2.par.ti.2.cap.4.§.3.per totum.

Curatus quomodo licentiā dare poteſt: vel nō audiendi confeſſiones.tertia par.titu.17.capitulo primo.§.8.ibi. Et q̄ poteſtas.

Curialis quomodo cenſetur irregularis ad pmotionem ſacrorum ordinum: quis dicit̄ curialis: et quare illis prohibetur.3.par.tit.29.capi.6.ante medium.ibi.Curialis.

Curioſitas eſt pm⁹ gradus ſupbie: et in quo ꝯſiſtit. Et quō genus humanū multiplr̄ infectū eſt hoc vitio.2.par.ti.3.cap.3.§.4.per totum.

Curioſitas quō deſcribit̄ in q̄ agit̄ de ſpectaculis et vitiis q̄ pcedūt ex vano aſpectu.2.parte.titulo tertio.capitulo ſeptimo.

Curioſitate quomodo homo ad varia inclinatur ꝛc̄.ibi.§.primo.per totum.

Curioſitas quō eſt duplex.ſ. ſenſitiua et itellectiua: q̄ et ſubdiuidit̄ q̄tū ad itellectiuā ipſa exercet̄ quinq; modis.ibidē.§.2.3.4.5.6.et.7.p to.

Curioſitas vana quomodo et qualiter eſt cauſa multorum malorum.ibidem.§.8.per totum.

Curioſitas et van⁹ aſpect⁹ oculoꝝ periculoſior ē plus q̄ꝫ alioꝝ ſenſuū abuſus: et q̄ꝫ ta mala inducit vanus aſpectus ꝛc̄.ibi.§.11.per totum.

Curioſitas criminalis quomodo obliuiſci facit dei et ſui pximi pma par.titu.2.capitulo.9.§.2.circa medium.ibi. Secūd' quod reddit.

Cuſtodis eccleſie ſiue ſacriſte offīn quod ē: quomodo debet ſubeſſe archidiacono: quomodo curam habere debet circa ea que illi cōmittuntur ꝛc̄.3.par.titu.20.capi.9.per totum.

Cuſtos eccl'ie quō dr̄: qđ eſt ſuum offīn. quō dꝫ eē ſollicit⁹ circa ornamenta et vaſa ſacra et alia q̄ ad ſuū offm̄ prinēt ꝛc̄.ibi.c.9.poſt prin.

Cuſtodes noſtri et dei miniſtri: quomodo ſunt

angeli.3.par.ti.32.capi.5.per totum.
Cuſtodiam noſtram quare ⁊ quomõ accedunt angeli.⁊ quomodo hominem vario mõ cuſtodiũt ⁊c̃.ibidem.cap.6.§.9.10.11.12.⁊.13.

D Amnati quomodo puniuntur in alia vita:⁊ q̃.mõ a deo puniſ peccatoꝛ ꝓpſ moꝛtale non ſolum in preſenti. Sed etiam in alia vita:⁊ hec pena eſt aliquo modo finita ⁊ aliquo modo infinita.1.par.ti.9.ca.3.añ.§.
Damnatoꝝ pma ⁊ pncipalis pena.que eſt coꝝ pena.qũo excedit incõparabiliter oẽm penaz pñtis vite : qũo ignis agit in animaz:⁊ de reſuſcitatione damnatoꝛum.ibi.§.1.per totuz.
Damnatis quomodo adhuc inerũt alie pene: vt fletus:fetoꝛ:⁊ pena de ſcientia acqſita:quomodo pena eoꝛum augetur ⁊ vermis eoꝛum non moꝛitur ⁊c̃.ibi.§.ſecundo.per totum.
Damnati vtrum ſciant que circa nos agunſ in hoc mundo.circa h̃ eſt duplex modus cognoſcendi:in quo modo ipſi damnati etiam vident gloꝛiam beatoꝛum.ibi.§.3.per totum.
Utrum anie defunctoꝝ pñt ad nos venire ⁊c̃.
Anime beate ad nos venire pñt:aie ad infernum ſentẽtiate nõ pñt adiuuari ſuffragijs noſtris ⁊c̃.⁊ q̃to peccatoꝛ expectaſ ad veniam ⁊ nõ reuertiſ tãto durius punieſ.ibi.§.4.p.to.
Damnati qũo ibunt ad ſuppliciũ.⁊ qũo triplices miſerias.ibi habebũt.1.par.ti.5.c.3.p.to.
Damnatoꝛum ⁊ demonioꝛum ꝙ non eſt ſpes: probatur ⁊ oſtenditur.quarta par.titu.7.ca. ſcdo.ante.§.circa medium.ibi.In damnatis
Damnati quomodo priuabuntur a ſubtractione omnium ſubſidioꝝ in inferno.ſ.a deo:ab ãgelis:a ſanctis:a notis:ab ecclie ſuffragijs: ab omnib⁹ beatis:⁊ a locis ſacris.quarta par. titulo.14.capi.5.§.11.per totum.
Damnati qũo hñt diuerſas miſias ⁊ penas.⁊ qũo nos iſta reſpicere debemus.1.par.titu.3. c.7.§.4.poſt pncipiuz.ibi.Reſpice tertio ad.
Dãnatoꝝ quare non extinguiſ ſindereſis inclinans ad bonum.1.par.ti.3.cap.9.circa finem
Damnatoꝝ penas vide.J.ſub.lra.i.ſ.infernus: ⁊.4.par.ti.14.ca.5.a.2.§.vſq3 ad.9.§.
Damnũ qd̃ quis ſua culpa ſentit ſibi dz.nõ alteri imputari.eſt vna de regulis iuris q̃ ⁊ declaraſ.1.par.ti.20.cap.vnico ſub lra.d.ſ.dãnuz.
Qui occaſionez damni dat damnũz quoq3 dediſſe videtur.eſt vna de regu.iuris ⁊ declaratur ibi ſub littera.q.ſcilicet.qui occaſionem.
Quicunq3 pticipãt in crimĩe iniuſte dãnificatiõis vel rapine furti vel ſacrilegij moꝛtaliter peccant:⁊ quibus modis in iſtis fit participatio. ſcda par.titu.1.cap.12.§.11.12.13.⁊.14.
Damnificatoꝛia manus quomodo deſcribitur: ⁊ quid ſignificant eius quinq3 digiti.ſecũda parte.titu.2.cap.pꝛimo.§.7.per totum.
Damnum quadruplex quis poteſt alteri īferre ⁊ quomodo ⁊ quibus modis teneſ ad reſtitutionem.ibi.cap.2.§.1.2.3.⁊.4.per totum.
Damni alterius quis poteſt eſſe occaſio q̃druppliciter.ibidem.§.pꝛimo.per totum.
Damnis datis adinuicem tempoꝛe guerraruz quomõ:⁊ per quos fieri poſſit remiſſio:qñ faciunt pacem.2.par.ti.2.cap.4.§.2. per totuz.
Damnificatio fame ⁊ honoꝛis quomodo fit p contumelie illationem : per detractionem ⁊c̃. ſecũda par.titu.2.cap.2.§.3.per totum.
Damnificatio quomõ fit quatuoꝛ modis.ſ.per occiſionem:per mutilationez:per vulnerationem:⁊ per violentã detentionẽ.⁊ quõ quis teneſ ad reſtitutionẽ.2.par.tit.2.ca.2.§.2.p to.
Damnificatio rerum exterioꝛum quomodo fit: ⁊ quomodo eſt fiẽda deſuper reſtitutio.ibidẽ. §.quarto.per totum.
Dauid quomodo cantu ſuo dominũ laudauit: quomodo ipſe diciſ eximius ꝓphetarũ: quomodo fuit maximus pꝛophetarum:⁊ quare ⁊ quomodo moyſes diciſ maxim⁹ ꝓphetaꝝ ⁊c̃. 3.par.titu.13.cap.4.§.nono.vltra medium.
Dauid quomodo dilectionem dei ⁊ hominum ſua conuerſatione hominibus demonſtrauit. tertia par.ti.32.ca.7.poſt medium ſcilicz ante.1.§.ibi.Dauid dilectionem dei.

Decalogus pꝛeceptoꝛum dei deſcribitur infra ſub littera p. ſcilicet pꝛecepta ⁊ pꝛima parte. titulo. 14.capitulo quarto.per totum.
Deceptio quomodo ⁊ quare fit : quomõ diffiniſ:⁊ quid eſt decipere ⁊ fallere ⁊c̃.2.par.ti.1. ca.18.§.pꝛimo.Uide etiaz infra ſub littera.f. ſcilicet fraudulentia:quia fratres.
Decipere quomodo ſolet diabolus trãſfoꝛmando ſe in angelum lucis ⁊ in varias foꝛmas ⁊c̃. 2.par.titu.4.ca.7.§.2.circa pncipiũ.⁊.4.par. titulo.13.ca.3.poſt medium ante.§.
Deceptiones hominum quomodo operaſ diabolus p fantaſias hoium.1.p.tituſ.2.c.6.§.5.
Decimarum ſolutio deſcribitur per thema ⁊ ſi excuſanſ non dantes decimas ⁊c̃. ſecũda par. titulo quarto.capitulo.3.ante.§.
Decime ſpũales per q̃ figuranſ ⁊ q̃liter ⁊ quõ de iſtis ſpiritualiter dare debemus deo decimas ſpirituales.ibi.§.pꝛimo.per totum.
Decima tempoꝛalis eſt obſeruatio quadrageſime cum debita obſeruatione ⁊ ieiunio ⁊ deuotione:quare iſte numerus obſeruaſ:⁊ qd nobis ſignificat ⁊c̃.ibi.§.2.per totum.
Decima ſubſtãtie tempoꝛalis eſt decima pe fructuum:quos quis colligit de terris ſuis ꝓbaſ ex ſcriptura.ibi.§.3.circa pꝛincipium.
Decime ꝙ ex debito regruſ pꝛobaſ : quid eſt

decimis: ⁊ quid pmitie: de qbus debeat dari: a qbus perſonis: ⁊ in quibus locis q̃re dātur pmitie: quō diſtinguunt decime perſonales ⁊ prediales ⁊c̃. ibi. §. 3. poſt principium.

Decime a qbus debent dari ⁊c̃. qui tenent ⁊ q non: qui ſunt exempti ⁊c̃. ibi. §. 4. per totum.

Decimas quare ⁊ quando tenent homines dare ex precepto. ibi. §. 5. per totum.

Decimas nō dantes vtrum excuſantur a peccato: qꝛ non eſt conſuetū dare in illis partibꝰ ⁊c̃. quando conſuetudo excuſat ⁊ quando non: ⁊ de quibus decimis ⁊c̃. ibi. §. 6. per totum.

Decimarū a ſolutione religioſi ſi retrahūt homines excōmunicati ſunt maiori ſententia. 3. parte. titu. 25. ca. 55. per totum.

Decimarum ſi religioſi non faciunt conſcientiam his qui eis confitentur excommunicati ſunt maiori ſententia. ibidem. capitulo. 57.

Decretorū in multis articulis Gratianus iam cōmuniter non tenentur. Et multa antiqua iura. quarta parte. titulo. 11. capitu. 8. §. 1. 2. ⁊. 3.

Per decretum vtrum papa poſſit facere canones ⁊ articulos fidei ⁊c̃. prima parte. titul. 17. capitulo. vnico. §. 15. circa medium.

Decretalis quid eſt: ⁊ q decretales epiſtole habeant eandem auctoritatem ſicut decreta. canones oſtenditur aperte. ibi. §. 16.

Defectionis tempore quomodo ſperare debemus in deum ⁊ hoc triplici ratione ⁊c̃. quarta parte. titu. 7. capi. 1. §. 5. infra medium.

Defectū triplicē quō habet peccator quem non conſiderat. 2. par. titu. 5. ca. 11. §. 1. per totum.

Defectus qui in miſſa occurrunt deſcribuntur infra ſub miſſa. ⁊. 3. par. ti. 13. c. 6. §. 2. añ me.

Defectus vnde cauſat: quō rō ſuperior ⁊ inferior ſiciunt ⁊c̃. pma par. titu. 3. ca. 8. §. 2. p to.

Defendere quomodo liceat. 3. parte titulo q̃rto ca. 3. ante. §. per totum.

Defendere ſe quō licitū ſit contra quoſcunq̧ ſe inuadentes iniuſte: quando ⁊ quomodo ſe defendere dꝫ cōtra ſuū ſuperiorē vel contra parētes vel ſeruos ꝯ dñm. Et ſeruꝰ magis tenetur adiuuare parētes q̄ dñꝫ ⁊c̃. ibi. §. 1. per totū.

Defendere ſe quomō licitū eſt cum moderamine: non ſolum pro perſona ſed etiā pro rebꝰ: ⁊ pro rebus etiam vim vi licet repellere cōtra omnes cōtra quos licitū eſt ⁊c̃. ibi. §. 2. p totū.

Defenſio corporis myſtici quō ⁊ q̃liter fiat ⁊c̃. 3. parte titulo quarto. capi. 4. ante. §.

Nullus pluribus vti defenſionibus phibet. Ē vna de regulis iuris: que declarat. prima parte. titu. 20. ca. vni. ſub littera. n. ſ. nullus.

Defenſio peccati eſt octauus gradus ſuperbie ⁊ in quibus hominibus magis reperit iſta defenſio. 2. par. titu. 3. cap. 3. §. 11. per totum.

Deformitas corporis quomō ⁊ quando ipedit pmotionē ad ſacros ordines qui poſſunt admitti ⁊ quando ⁊ ad q̃tū tēpus oportet eos expectare ⁊c̃. 3. par. titu. 29. ca. 5. per totum.

Defunctorū ſtatus deſcribit ifra. ſub littera. m. ſ. morte: ⁊ ſub. p. ſcilicet purgatorium.

Degradatio: depoſitio: ſuſpenſio in quibꝰ differunt ⁊ non omnis degradatus eſt tradendus curie ſeculari niſi in tribus. 3. par. titu. 28. ca. quarto. ante finem. ibi. Videt autem eſſe.

Degradatum quomō non poteſt epus reſtituere ⁊c̃. ponunt deſuper notabiles q̄ones. 3. p. ti. 21. c. 2. ante. §. poſt prin. ibi. epus non.

Delectatio vel gaudiū eſt alia paſſio appetitus ſenſitiui ⁊c̃. ⁊ quomodo ſunt quedam dr̃ie delectationū ⁊c̃. 1. par. ti. 6. c. 5. añ. §. Sꝫ decepti ſunt circa h̄ q̄dā antiqui ⁊ quare ⁊ que dr̃ia inter delectationem ⁊ deſiderium ⁊c̃. ibi. §. 1.

Delectatio cauſatur ab operatione ſicut a propria ⁊ pma cauſa pbatur: ⁊ delectatio cauſat a modo pp̄ter tranſmutationē q̄ fit triplr̃ ⁊c̃. Et delectatiōes corporales ſunt magis vehementes ſpūalibus pp̄ter tria. ibidē. §. 2. p to.

Delectatio duo req̄rit ⁊c̃. ⁊ per accñs ꝯtingit q triſtitiā aliq̄s magis fugiat q̄ delectationem appetat. 1. par. ti. 6. ca. 6. ante. §. circa pnci.

Delectatio venereorū triplr̃ d̄ſcribit: ⁊ quō: ⁊ q̄n eſt pctm̄ ⁊c̃. 4. par. ti. 4. c. 7. añ. §. infra princi.

Delectatiōes quō ipugnant hoiem ꝯ caſtitatē ⁊ quō ſunt cauende ⁊c̃. 4. par. ti. 4. ca. 6. añ. §.

Delectatio moroſa in actuꝫ luxurie deſcribitur quomodo fit ⁊ quomodo eſt peccatuꝫ talia cogitare ⁊c̃. ſecunda par. titu. 5. ca. 1. §. 5. per to. Vide etiam. j. ſub lr̃a. l. ſ. luxuria.

Delectationē ⁊ gaudium quō hñt ſancti in deo viſo ⁊ amato. 3. par. titu. 31. ca. 6. ante. §.

Delegati officiū vario mō d̄ſcribit. j. ſub lr̃a. l. ſ. legatus. ⁊. 3. par. titu. 9. ca. 3. per totum.

Delictū perſone nō debet in detrimentū eccl̄ie redundare. Eſt vna de regulis iuris q̄ ⁊ declaratur. 1. par. ti. 20. ca. vnico ſub lr̃a. d. ſ. d̄lictū.

In pari delicto vel cauſa potior eſt cōditio poſſidentis. Eſt vna de regulis iuris que ⁊ declaratur. ibi. ſub littera. i. ſcilicet. In pari.

Deliberatio magna vtrū ſit habenda circa ingreſſum religionis ⁊c̃. tertia par. titulo. 16. capitulo ſecūdo. ante. §. circa principium.

Demonuꝫ ſtatus deſcribitur vario modo. ifra ſub littera. d. ſ. diabolus.

Denunciatio in iudicio vel coram iudice ē duplex quō talis fieri dꝫ ⁊c̃. 3. par. titu. 9. ca. 9

Deponi vtrum poſſit papa pro aliquo notorio crimine ⁊c̃. 3. par. ti. 23. ca. 5. §. 5.

Depoſiti ꝯditionē. nota q ſi depoſito ſibi facto vſus ē vel retinuit ſibi vel alteri ꝯceſſit ad vſuꝫ tunc furtū cōmiſit: declarat vlteriꝰ q̄n licituꝫ ⁊ quādo nō ⁊c̃. 2. par. ti. 2. ca. 15. §. 5. per totum

Deriſio vnde frequenter ꝓcedit: ⁊ quõ differt a ſubſanatione ⁊c̃.2.parte.titu.6.cap.7.añ.§.
Deriſionis grauitas deſcribiť ex deriſione xp̃i in ſua paſſione ⁊ quomodo adhuc a diuerſis: deridetur ⁊ illuditur ⁊c̃.ibi.§.primo. ⁊ ſcd̃o.
Deriſio quod grauiſſimum peccatum eſt oſtenditur: ⁊ eſt deriſio diuinorum propinquorum ⁊ virorum iuſtorum.ibi.§.tertio.
A deriſione quomodo quilibet ſe cauere debet ⁊ quomodo aliqui ſanctos in hac vita diabolica deriſerunt ⁊c̃.ibi.§.quarto.
Deſideriorum eſt triplex genus ſcilicet deſideriũ peccatorum: iuſtorum ⁊ beatorum.ꝑma parte titu.6.capitulo quarto.§.1.per totum.
Deſideriorum ſunt ſeptẽ genera q̃ hic appetunť ⁊ in patria poſſidenť.4.parte.ti.7.c.7.§.10.
Deſideria ſeptẽ reperiunť in hoĩe que nunquã poſſunt repleri: ſed tm̃ in celo.ſ.deſideriũ cognitionis virtutis honorationis ⁊c̃.4.par.ti.10.capi.7.§.ſecundo poſt principium.
Deſideriũ ⁊ delectatio in quibus differũt ⁊c̃. prima parte.titulo.6.capitulo.5.§.primo.
Non deſiderabis vxorem ꝓximi tui.eſt dcĩmũ preceptum in decalogo: ⁊ declarať vario mõ. ꝑma par.ti.14.ca.4.§.14.per totum.
Deſperatio ꝙ eſt paſſio contraria ſpei ꝓbať p ſimile ⁊ in quid tendit ſperans ⁊c̃.prima parte titulo.6.capitulo.8.ante.§.per totum.
Deſperatio q̃zuis ipſa ſonat in vitium: tamen aliqñ ſine pctõ eſt: ⁊ aliquando non. Et huius deſperationis ſeptem ſunt cauſe: ⁊ quedã remedia deſperationis ponunť.ibi.§.1.per to.
Deſperatio de dei miſericordia quomodo periculoſa eſt ⁊ de ſpe venie: ⁊ ꝙ non ſit deſperandũ: ſed confidendũ de dei miſericordia ⁊ bonitate ⁊c̃.2.par.ti.9.ca.1.§.2.
Deſperatio poniť a b.Grego.pro filia accidie: que ⁊ vlterius declarať: q̃re de nullo viuente ſit deſperandũ in pñti vita: deſuper ponitur thema ex pſal.2.par.ti.9.cap.15.ante.§.
Deſperatio ꝙ omnibus periculoſior ſit probatur ratione inamiſſibilitatis ⁊ inſanabilitatis ⁊ inclinabilitatis.ibi.§.1.per totum.
Deſperatio ſecunda eſt de venia conſequenda pro peccatis. Et talis deſperans habet de venia falſam eſtimationem de rebus erga deũ. ſ.de dei miſericordia: de dei omnipotentia: ⁊ de propria malicia.ibi.§.2.per totum.
Deſperatio tertia eſt de miſeria euadenda que oſtendiť ex ſcriptura. Et eſt triplex miſeria de qua quis deſperat ſe poſſe euadere: ⁊ ꝯ quãlibet deſperationem danť notabilia remedia: ⁊ fortitudo hoĩs deſup ꝓuenit ex.4.ibi.§.3.
Deſperationẽ venie tria inducũt.3.par.tit.14. capi.17.§.4.circa finem.
Deſperatiõi de venia dať triplex remediũ ⁊ ꝯ deſpatõẽ pſeuerãdi ponũť tria reme⁹ ibi.§.5
Deſperatio in morte deſcribiť vario mõ.J.ſub lr̃a.m.ſ.morte.⁊.1.par.ti.5.ca.2.§.1.b.
Deſperare vel diffidere quis nõ debet quãdo quis nõ cito liberatur a flagello vel tentatiõe 4.par.ti.7.capitulo.2.§.6.in medio.
Deſponſatio clandeſtina quomodo fit ſex modis.tertia par.titu.primo.capi.16.§.5.cetera vide infra ſub matrimonio.
Detractio poniť a be.Greg. pro ſecũda filia inuidie quõ diffiniť ⁊ duplex drĩa deſcribiť inter ipſam ⁊ cõtumeliã.2.par.ti.8.capi.4.ante.§.
Detractio deſcribitur p thema ex pſal. qd̃ ⁊ de ipſa declarať: ⁊ de diffamatione ꝓximi: ⁊ quõ detractio variať ſeptupliciter: ⁊ quõ tales tenenť ad reſtitutionẽ: ⁊ quõ dz puniri.ibi.§.1.
Detractiõis grauitas oñdiť: q: deo odibilis: q: ꝓpo ſubdo nocibil.⁊ q: ꝓximo leſibilis.ibi.§.2
Detractiõis grauitas oſtẽdiť eo ꝙ purgať difficulter: ꝙ ad longũ ꝓbať: quõ tales tenenť ad reſtitutionẽ ⁊ non ſolũ loquentes: ſed etiã audiẽtes ⁊ ꝯſentire cõtingit dupliciť ⁊c̃.ibi.§.3
Detractor ⁊ ſuſurro i qb⁹ dĩnt.2.p.t.8.c.5.añ.§
Detractione quõ duobus mõis fama ⁊ honor ꝓximi damnificať: ⁊ quãdo audit detractiõeẽ dicit alijs per hoc ſilr dãnificať fama ⁊ honor ꝓximi: ⁊ quõ tal' teneť ad reſtitutionẽ.2.parte ti.2.cap.2.§.3.poſt pn̄.ibi.Quãtũ ad ſe.
Detractoria manus q eſt vel quõ deſcribitur: ⁊ qd ſignãt ei⁹ qnq; digiti.2.par.t.2.c.1.§.20
Detrahit qs ꝓximo cũ ꝯ eũ falſum teſtimoniũ dat: ⁊ q̃tũ malum hoc ſit vide.1.par.ti.14.c. 4.§.12.ante mediũ.ibi.Scd̃o loquitur.
Deuotio q̃ ⁊ q̃lis eẽ dẽat i diño officio: deuotio vñ dr̃.vñ dicunť deuoti: qd eſt deuotio.eſt duplex cã deuotiõis: ⁊ quõ neceſſe eſt vt meditatio ſit cã deuotionis.3.par.ti.12.c.10.añ.§.
Deuotiõis effect⁹ qs eſt.vñ ꝓcedit deuotio: q̃modo cauſat triſtitiã ⁊c̃.ibidẽ.§.1.per totũ.
Deuotio ⁊ attẽtio in horis nõ eſt in ꝑcepto: ſed dei gr̃a.3.par.ti.13.cap.4.§.7.per totũ.
Deuotio actualis quõ ⁊ qualiter requiritur ad celebrationem ⁊ ſacram cõmunionem ⁊c̃.3.parte titulo.13.cap.6.§.5.per totum.
Deuotione ⁊ corporis flexione quõ de⁹ ⁊ ſancti poſſunt adorari ⁊c̃.3.par.ti.12.cap.7.§.2.
Deuotiõib⁹ ⁊ diuinis officijs quõ debet iſiſtere clerici.3.par.titu.13.cap.2.ante.§.per to.
Deũ eẽ trinũ ⁊ vnũ tripliciter videre poſſum⁹ ſ.in ſcripturis ſiue doctrinis: i figuris: ⁊ i creaturis.4.par.ti.10.ca.7.§.4.5.⁊.6.per totũ.
De trino ⁊ vno ponitur thema: ex pſal. qd̃ ⁊ de ipſo declarať: ⁊ diuiditur in tria membra.tertia par.titu.31.cap.2.ante.§.
Deum quomodo vident beati que eſt tota merces eorum: quomõ vidẽt trinitatẽ.quõ ipſa trinitas

tas eſt noſtra beatitudo obiectiua: ꝛ quõ deus vario mõ deſcribiẗ a phis ꝛc̃. ibi. §. 1. ꝑ totuꝫ.

Deũ trinũ eẽ quõ deſcribũt ſcti doctores ƀꝫ varios actus ꝛc̃. ꝛ ꝙ deꝰ oĩa creauit: ꝛ ꝙ habeat ꝓuidentiã de omnibꝰ ꝛc̃. ibi. §. 2. per totum.

Deꝰ ſtat in rebꝰ qnqꝫ mõis. ibi. §. 3. per totum.

Deũ quõ diuerſimode qnqꝫ repñtat. 1. par. tit. ꝓmo. ca. 1. §. 3. poſt mediũ. ibi. Pro maiori.

Deũ quõ videre poſſumꝰ i pñti vita ꝑ. vij. ſpecula. 1. par. ti. 3. ca. 6. §. 4. vſqꝫ ad. 11. per totũ.

Deꝰ quõ vario mõ videẗ ꝛ ponunẗ ſeptem gradus per q̃s veniẗ ad viſionẽ dei ꝛc̃. 4. par. titulo. 15. c. 17. §. 1. circa mediũ. ibi. Triplr ergo.

Deũ quõ viderũt ꝓphete: ꝛ nos per eos. i. i diſpoſitione īminẽtis: inſtructis: ſtãtis: ſedẽtis: deambulãtis: comedẽtis ꝛ argẽtis. 1. par. tit. 3. ca. 6. §. 13. 14. 15. 16. 17. 18. ꝛ. 20. per totuꝫ.

Deũ ꝛ dñm ieſum ꝛ ipiꝰ magnalia videre poſſumus per q̃tuor media. 1. par. ti. 3. c. 3. §. 2. pꝰ ꝓncipium. ibi. Sunt autem quatuor.

Dei ſimilitudo eſt triplex. ſ. eſſe notitie ꝛ potentie. ſecunda par. titu. 3. cap. 1. §. 4.

Dei ꝙ ſit liberũ arbitriũ oſtẽdiẗ ꝛ ꝓbaẗ auctoritate ꝛ rõne. 1. par. ti. 4. ca. 2. §. 2. per totum.

Deus quomõ dupliciter videẗ ꝛ in duplici forma. 1. par. ti. tertio. c. 6. §. 18. ꝛ. 19.

Deus quõ videẗ facie ad faciẽ: ꝛ quõ intelligiẗ illa auctas. 1. par. ti. 3. ca. 6. §. 20. per totum.

Deus quõ ſedet in contemplatiuis ꝛ in celeſtibꝰ tripliciter. 1. par. ti. 3. cap. 6. §. 16. per totũ.

Deus ꝙ aliquid nulli debꝫ ex neceſſitate: ſed ex gratia probatur ꝛ oſtendiẗur. 1. par. tit. 15. c. 2. §. 11. ante medium. ibi. Nam deus glo.

Deum quõ ſcriptura dicit iratuꝫ. eſt aũt ira dei triplex ſiue dicere poſſumꝰ ꝙ deꝰ triplr iraſcitur. 1. par. ti. 6. c. 11. §. 2. a ꝓn. vſqꝫ ad mediuꝫ.

Deus ꝙ non ſit cauſa peccati neqꝫ directe neqꝫ indirecte ꝓbaẗ ꝛ declaratur vario mõ: ꝛ ꝙ deus dicitur execrare vel obdurare quid importat. ꝛc̃. 1. par. ti. 6. ca. 12. per totum.

Deus tẽtat hoïem: nõ tñ ſicut diabolus nec vt plus diſcat: ſed vt bonum occultum alqs pateſaciat: ꝙ ꝛ periculoſum eſt non tentari a deo ꝛc̃. prima par. ti. 6. capitulo. 13. per totum.

Dei varia bonitas deſcribiẗ. ṽ. ſub. b. ſ. bonitas

Deus quomodo oſtendit nobis ſuã variã bonitatem. 1. par. titu. 13. cap. 2. §. 6. per totum.

Deus bonus eſt ꝛ quomodo ſuam bonitatẽ cõl cat creaturis. ibi. §. 7. per totum.

Deus q̃o in corde noſtro. i. volũtate operaẗ ſeptem modis. 1. par. ti. 4. ca. 13. §. 2. per totuꝫ.

Deus quomodo vult a nobis. 9. quorum octo vult in preſenti ꝛ nonum in celo. ꝓma part. titulo. 12. capi. primo. §. 7. per totum.

Deꝰ qui eſt bonũ increatũ deſcribiẗ ꝛ cognoſciẗ tribus modis ꝛc̃. 1. par. ti. 13. c. 2. §. 5. per to.

Deus odit. ſed ſine ſui mutatione ꝓbaẗ ex ſcripturis ꝛ figuris vario mõ: ꝛ quid eſt odiũ dei ꝛc̃. prima parte. ti. 6. ca. 3. §. 1. per totum.

Deus qui eſt pater miſericordiaruꝫ quomodo ſuos liberat a ſex malis mundi. prima par. ti. 5. cap. 4. §. 3. per totum.

Dei nomẽ quõ ſumiẗ. a. 4. ſiue. ad. 4. ſ. ad ſctificationem: ad confeſſionem: ad implorationẽ: ꝛ ad dicti ſui cõfirmationẽ. ꝓma par. titu. 14. c. 4. §. 3. ante medium. ibi. Sciendum aũt.

Dei quomodo eſt triplex retributio. ſ. tẽporalitatis: penalitatis ꝛ eterne felicitatis. ꝓma pte. titu. 4. c. 6. §. 1. poſt mediũ. ibi. Sꝫ notãdum.

Deus quomodo diuerſimode vocat hominem ad laborandum in vinea eccleſie. prima parte titulo. 5. capitulo. 2. §. 6. per totum.

Deus qui odiri non poteſt oſtenditur ꝛ probatur quid ſit odium dei ꝛ quid odiri deum. ſecunda par. titu. 3. ca. 3. §. 2. per totum.

Deus quõ ab hoïe iudicatur temerarie: ponũẗ deſuper alique auctoritates que ꝛ exponũtur. ſcõa par. ti. 3. ca. 8. §. 2. per totum.

Deo quomodo debemus eẽ grati propter oblata diuinalia: collata ſacramentalia: ſublata infernalia: data naturalia: allata temporalia: ꝛ reſeruata ſupernaturalia. ſecunda par. tit. 3. capi. 9. §. 7. 8. 9. 10. 11. 12. ꝛ. 13.

Dei varie tẽtationes vide varia lĩra ſub lĩa. t. ſ. tentatio. ꝛ. 2. par. titu. 3. ca. 10. per totum.

Dei operatio que a peccatoribꝰ nõ cõſideraẗ. ſ. qua cuncta regit: qua aliquos deſerit: ꝛ q̃ vniuerſa cognoſcit. 2. par. ti. 5. ca. 11. §. 2. per to.

Deus quomodo habetur odio: ꝛ deus quomodo dupliciter cognoſcitur ſiue apprehendi poteſt ab homine: ab aliquibus poteſt deus odio haberi tripliciter: ꝛ q̃ñ pctm̃ iſtud ſit. 2. par. ti. 8. ca. 3. §. 4. poſt prin. ibi. Secũdũ odium.

Deum quõ nõ poſſumus arguere vel inculpare: ꝙ non ꝓuidit ſuis: ſed oïa que facit bonis ꝛ malis iuſte facit: hoc põt oſtendi tribꝰ rõibꝰ. 2. par. titu. 8. cap. 7. §. 3. per totum.

Deus quõ ꝓtexit ꝛ ꝓtegit ſuos triplici ſcuto. 2. par. titu. 12. cap. 7. §. 1. a medio. vſqꝫ ad fineꝫ.

Deus quomodo ꝛ quare dr̃ medicus: quomodo ꝛ qualiter ipſe reſuſcitat infirmos ꝛc̃. tertia parte. titulo. ſeptimo. capi. 1. §. ſcõo. c.

Deus ſolus peccata dimittit ꝛc̃. ꝛ quare h̃ nulli alteri poteſt communicare. tertia parte. titulo 14. capi. 13. §. 5. circa principium.

Deus quomodo flagellat hominem in preſenti vita quinqꝫ de cauſis. Et quomodo quis punitur a deo in preſenti: non ſolũ pro culpa ſua ſed etiam pro aliena: ꝛ hoc triplici ratiõe. tertia par. titu. 30. cap. 1. §. 1. 2. ꝛ. 3. per totum.

Deus quomodo vario modo viſitat per penas in preſenti ꝛ in purgatorio quomodo punit

peccata: ⁊ qualiter punit neſcientes: ⁊ qualiter ſcientes. ibi. ca. 2. per totum.
Dei nomen ſumptum per eſſentiam ⁊ per adoptionem: ⁊ per falſam eſtimationem deſcribitur per thema pſal. quod ⁊ de ipſo declaratur tertia parte. titu. 31. capi. primo. ante. §.
Dei nomē ꝓprie ⁊ ſtricte ſumptū quomodo a nobis cognoſcitur quō poſſumus eum nominare cum ſuis operibus ⁊c̄. ibi. §. 1. per totum.
Dei nomen large ſumptū quomodo dicitur cōmunicabile nobis dupliciter oſtēditur: ⁊ quomodo anima ſe eleuare debet in deum in cogitationibus ⁊c̄. ibidem. §. 2. per totum.
Deus quomodo dicitur falſa opinione ꝓbatur ex falſa ſcriptura: ſunt tria genera falſorū deorum: quo gentiles illos adorabant: ⁊ qui principaliter hoc fecerunt. ibi. §. 3. per totum.
Dei viſio deſcribitur vario modo. J. ſub littera v. ſ. viſio. ⁊. 3. par. ti. 31. cap. 4. per totum.
Deus quomodo eſt caput eccleſie ⁊ omniū hominū ſecūdū diuerſos ſtatus: ⁊ quomodo deus mirabiliter exaltauit caput eccleſie taꝫ militantis ꝙ triumphantis. 3. par. ti. 32. c. 1. ante. §.
Deus quomodo eſt caput eccleſie declaraſ plenius: ⁊ quomodo ⁊ quare hoc chriſto ſpecialiter competit: ⁊ quomodo xp̄s eſt caput oīum viatorum ⁊ omnium hominum ſecunduꝫ diuerſos gradus ⁊c̄. ibi. §. 1. per totum.
Deus. ſ. chriſtus quomodo operatus eſt ſalutē in medio diuinali: in medio virginali: in medio temporali: in medio locali: ⁊ in medio virtuali ⁊c̄. ibi. ca. 2. per totum.
Dei fruitio deſcribiſ vario mō. J. ſb lra. f. ſ. fruitio. ⁊ in. 2. par. ti. 31. ca. 6. per totum.
Dei filium decuit incarnari magis ꝙ patrem vel ſpiritum ſanctuꝫ tribus rationibus. tertia par. titu. 32. capi. 2. §. 1. per totum.
Dei dilectio deſcribitur. J. ſb dilectione. ⁊ quarta par. titu. 6. capi. 3. per ſequentia.
Deus ꝙ immortalis eſt probatur tribus rationibus: ⁊ quomodo perfectio ipſius operationis dependet ex quatuor: ⁊ quomodo beatitudo eſt perfectiſſimā ⁊c̄. 4. par. ti. 10. ca. 7. §. 1.
Deū quō aduolat anima tribus conſiderationibus. 4. par. titu. 10. ca. 5. §. 3. per totum.
Deus quomodo timeſ timore filiali: ⁊ quomodo iſte timor procedit ex ſeptem que excellentiſſime reperiuntur in deo. quarta parte. titu. 14. cap. 13. ⁊ per omnes. §. illius capituli.
Deus quomodo dicit eſſe in rebus creatis tripliciter. ſ. per eſſentiam preſentiā ⁊ potētiaꝫ. 4. par. titu. 15. cap. 21. ante. §. infra ꝓncipiuꝫ.
Dei iudicium deſcribitur vario modo infra ſub littera. i. ſcilicet iudicio dī.
Deo quomodo quis inimicatur per amorē ſui ipſius ⁊c̄. 2. par. ti. 5. capi. 13. §. 1. per totum.
Dei quomodo accipimus beneficia ſingularis generalia ſpecialia: quō ipſi debemus eē grati ⁊c̄. quarta par. ti. 5. ca. 12. §. 2. poſt princi.
Deus quō ſeptē modis operaſ in corde noſtro i. in voluntate vt eam ad perfectionem induca ⁊c̄. 1. par. ti. 14. c. 13. §. 1. per totum.
Deus quomodo in homine principaliſ poſitus laſ cor ⁊ ōre ⁊ quomodo eſt cuſtodiendū ⁊c̄. ꝓma par. titu. 4. ca. 13. §. 2. per totum.
De dei miſericordia ⁊ bonitate quō eſt ſperandum ⁊c̄. 2. par. ti. 8. ca. 8. §. 1. ante medium.
Deo viſo ⁊ amato quomodo ſancti habēt gaudium ⁊ delectationem. tertia parte titulo. 31. capitulo ſexto per totum.
Diaboli tentatio quomodo probaſ ex ſacra ſcriptura: qd eſt tentare: qd eſt experimētū ſumere: de aliquo quomodo proprium officium diaboli eſt tentare ⁊c̄. prima par. titu. 6. ca. 13. §. 1. circa finem.
Diabolus triplici cā moueſ ad tentādū hoīes. ſcilicet malitia ſuperbia ⁊ inuidia. Et declarantur circa hoc tres qōnes. ibidē. §. 2. per totuꝫ.
Diabolus quomodo tentat generaliter viſiorū varietate modorum: ⁊ qualitate tentatorum. ibi. §. 3. per totum. A princi.
Diabolus quomodo tētat ante ⁊ retro. a ſurſuꝫ ⁊ deorſum: a dextris ⁊ a ſiniſtris. ibi. §. tertio ante medium. ibi. Secundo tentat.
Diabolus quomodo tentauit in celo ⁊ quomodo ⁊ quos in paradiſo quos ⁊ in mundo. ibi. §. 3. J. medium. ibi. Tentauit.
Diabolus quomodo tentat omni tempore. ſ. a principio mundi vſqꝫ ad fineꝫ ⁊c̄. ibi. §. 3. circa medium. ibi. Tertio tentat.
Diabolus quō tentat vario mōis noniter puer ſos vel ad religioneꝫ vel ad pniam vel ad alia bona. ibi. §. 3. poſt mediuꝫ. ibi. Et in ꝓncipio.
Diabolus quō tentat oī tpe a ꝓncipio operationis ⁊ in medio ⁊ in fine ibi. §. 3. circa finem.
Diaboli ſeptem ſunt genera tentationū. quarū ꝓma eſt iportuna. ſcda dicit dura. tertia ſubtilis. qrta occulta: qnta violēta: ſexta perplexa. ſeptima fraudulenta. ibi. §. 4. per totum.
Diabolus quomodo tentat infideles: ⁊ quomō inter fideles: ⁊ quomodo inter fideles bonos ⁊ malos: ⁊ inter bonos perfectos ⁊ infideles vario modo tentat. ibi. §. 5. per totum.
Imperfecti ⁊ infirmi nullo mō debent appetē tentari: ⁊ hoc triplici rōe. ibi. §. 5. Juſti ⁊ perfecti appetere debent tentari ꝓpter varia merita. ibi. §. 5. ibi. Secundo debent.
Diabolus ſuperatus in tentatione homīs vtrū poſſit amplius tentare. circa qđ notatur duplex opinio. ibi. §. 5. Sed queritur.
Diabolus ꝙ reuertiſ ad eū quē dimiſit ꝓbatur auctē ſacre ſcripture. ibi. §. 5. ibi. qꝛ aūt dia.

Diaboli tentamentorum ponunt ſeptem remedia que probantur ex auctoritatibus ſacre ſcripture.ibi.§.6.per totum.
Diabolus quomodo vario modo ſe transferre in angelū lucis:⁊ in formas varias ad decipiendum hoies ponunt deſuper multa exempla ⁊ auctes.2.par.titu.4.ca.7.§.2.poſt princi.
Diabolus quō ⁊ qualiter ſubtiliter tentat ad decipiēdū vgine ⁊ alias pſonas ſpūales:de qbus iſti debent abſtinere:⁊ que ipſis valēt ad adiuuandū.3.par.ti.2.capi.2.§.8.per totum.
Diabolorum ſiue demoniorum ſunt ſeptem nomina:⁊ qd ſignificāt ⁊ quid figurāt.3.par.ti.19.c.4.ante medium.ibi. Sicut ſunt ſeptem.
Diabolus quō tentat hoiem vario mō de caſtitate.4.par.ti.4.ca.6.§.1.ibi.Prima quidez.
Diaboli ſiue demones quomodo habent fidez.iuxta illud Jaco.2.demones credunt ⁊c.4.p.ti.8.cap.2.§.3.circa medium.
Diabolus quomodo ſuper omnia impugnat ⁊ tentat hoiez ⁊ decipere querit.4.par.tit.13.c.3.poſt medium ante.§.ibi.Quintuz tentans.
Diabolus quomodo ſm quatuor ſtatus hominum quadrupliciter tentat hominez:quomodo aſſimilatur draconi:quomō baſiliſco:quomodo leoni ⁊c.ibi.§.1.per totum.
Diabolus quomodo decem modis tentat hominem:⁊ quomodo tentat per quinqʒ ſenſus hominis.ibi.§.2.per totum.
Diabolus quomodo tentat ⁊ ventilat animam quinqʒ cornibus:⁊ quomodo hominem terribiliter tentat ⁊c.ibi.§.3.per totum.
Diabolus quō a nobis illuditur:⁊ qbus ſuffragijs ⁊ modis debelīf.ibi.§.4.per totum.
Diabolus quō ſpūaliter ſpoliat ſiue violat templū aie.4.par.ti.14.c.6.§.7.per totum.
Diaboli quō infeſtant aiam varijs tentationibus in morte.4.par.ti.14.ca.8.§.6.
Diabolus quō operatur circa fantaſiaz hominis ad decipiēdū.1.par.tit.2.ca.6.§.5.
Diabolus quō immittit homini ſpūales tentationes:⁊ quō per donum ſcie poſſumus inter ipſius ſuggeſtiones ⁊ diuinas ſpirationes diſcernere ⁊c.4.p.ti.16.c.1.§.8.per totum.
Diabolus quomodo pcipue aggreditur hominez in fine grauiſſime ⁊ aſtutiſſime tentans ⁊ quare ⁊ de quibus:⁊ quomodo ponit obſidionem ⁊c.1.par.titu.5.ca.2.§.1.per totum.
Diabolus qꝫ mors dicitur pbatur:⁊ quare cuz vno exemplo.prima par.titu.5.capitu.3.§.3.poſt medium.ibi.Sexta eſt.
Diabolus quomodo vario modo imittit timorem in cordibus hoiuz:quomodo eſt rex ſup oēs filios ſuperbie:quomō ſupbiaz imittit in animas ⁊c.4.par.ti.14.c.4.§.4.
Diaconus in ordinatione ſua habet duos actus.legere euangeliū ⁊ portare ſacramentū ⁊c.quomodo imprimitur ſibi caracter:ſuper que hz poteſtatē ⁊c.3.par.ti.14.ca.16.§.3.añ.me.
Diaconem quid reſpicit:qō eſt ipſius officium quid ipſi debet cōmitti:quid habet facere ⁊c.ibi.§.6.circa finem.ibi.De diacono.
Archidiaconi officiū deſcribif vario mō.ē.ſub lra.a.ſ.Archi.⁊c.3.par.ti.20.ca.6.per totuz.
Diacono quomodo imprimitur caracter.quaz poteſtatem in illo accipit ⁊c.3.par.ti.14.cap.16.§.3.poſt principiuz.ibi.Sequif.impe.

Dies dominica quomō eſt multuz pⁱuilegiata propter mlta magnifica q̄ in ea facta ſūt:⁊ qbꝰ bonis hoies debēt vacare iſta die.⁊ q̄dā q̄ſtio deſuper.2.par.ti.9.cap.7.§.4.infra principiū.
Dies ſiue menſes quomodo computantur ſm kal.nonas:⁊ ydus ⁊ quid ſignificant.3.par.ti.6.capi.3.§.4.ante mediū.
Diei qꝫ maledixit Job.quomodo hoc intelligif.qd p hoc ſignificaf:⁊ dies clares ē multiplex 2.par.ti.7.c.5.§.4.ante mediū vſqʒ ad finez.
Dies ieiunij deſcribitur infra ſub littera.i.ſcʒ ieiunio.⁊.2.par.ti.6.c.2.§.1.per totum.
Dignitates ⁊ honores q̄rere vt epiſcopatū ⁊c.vtrum lʒ:⁊ quomodo.arguitur pro ⁊ contra.⁊ concluditur.2.par.ti.3.c.5.§.3 per totum.
Dignitates officia ſiue beneficia appetere infra epatū vtrum mortale ſit vel licitum.arguitur pro ⁊ cōtra.⁊ reſpondetur ad argu.⁊ quomodo huiuſmodi ſunt appetenda ibi.§.4.per totuz.Sed quid de dignitatibus ⁊ officijs ſecularibus ſi appetantur per preces obſequia ⁊c.vtrum ſit peccatum ⁊c.⁊ quomodo dicit iudici non eſt his qui preſunt ⁊c.ibi.§.5.per totū.
Dignitatis vel officij renunciatio qualiter fieri debet.3.par.ti.20.ca.5.per totum.
Dignitas eccleſiaſtica quomodo cognoſcitur in multis.3.par.t..20.c.6.per totum.
Dignitates ⁊ honores procurare q̄ʒ periculoſum ſit.quomodo quis ſe cauere debet ab huiuſmodi.2.p.ti.3.c.5.§.2.per totum.
Diligendus quomodo eſt deus qui eſt ſup nos quomodo noſipſos.quomodo proximuz qui eſt iuxta nos ⁊c.⁊ quo ordine iſta fieri debēt.4.par.ti.6.ca.3.ante.§.per totum.
Diligi quomodo dbet deus ſuper omnia ⁊ ante omnia.hoc pbatur vario modo ex ſcriptura ibi.§.1.Ad dilectionem dei quomodo nos inuitat ſacra ſcriptura.incitat nature.excitat gratia nobis exhibita.ſollicitat glia pmiſſa.⁊ hoc clamat vniuerſa creatura.ibi.§.2.p.to.
Diligi qꝫ magis debet deus q̄ʒ proximus probatur.⁊ vlterius declaratur ibi.§.3.per totū.
Diligere debemus deū magis q̄ʒ noſmetipſos quod ſimiliter probatur ibi.§.4.per totum.

Diligere deum ſuper omnia cogit ratio proui/ dentie. ratio varie bonitatis. ꝛ ratio attinentie ꝛ propinquitatis. ꝛ que vilitas eſt vt deum di ligamus ꝛc. ibi. §. 5. per totum.
Diligere quomodo debet homo ſeipſū ex cha ritate iſta dilectione. ibi. §. 6. per totum.
Dilectio ſuiipſius ex charitate quomodo conſi ſtit i. 5. ꝛ ꝙ ſūt iſta ſigna amicitie. ibi. §. 7. p. t.
Diligere quomodo debet homo ſeipſum ma gis ꝗ proximū. ꝛ magis animam proximi ꝗ corpus proprium. ꝛ magis corpus proprium ꝗ corpus primi ceteris paribꝰ. ibi. §. 8. p to.
Utrum charitas qua quis diligit deum ſeip/ ſum ꝛ proximum ſit ex charitate diligenda. ꝛ declarabitur. ibi. §. 9. per totum.
Septem ſunt que valent vt quis ametur a deo ibi. §. 10. per totum.
Dilectio primi deſcribitur vario mō. J. ſub lit/ tera. p. ſcilicet primo. ꝛ. 4. p. ti. 6. c. 4. ante. §.
Dilectio inimicorum quomō fieri debet. ꝛ quo modo intelligitur. ibi. §. 1.
Dilectiōis ſigna ꝛ effectꝰ ꝗ ſūt ꝛc. ibi. §. 2. p to.
Ad dilectionem proximi multa nos inuitant ꝛ multiplex emolimentum quod homo ꝯſequi tur ex huiuſmodi dilectione. ibi. §. 3. p totuꝫ.
Dilectionis ordo quomodo ſit ſeruandus vtꝝ ſit magis diligēdus vnꝰ ꝗ aliꝰ. ibi. §. 4. p to.
Diligere quem magis debemus an meliorem ꝗ coniunctiorem. ibi. §. 5. per totum.
Diligendus vtrum magis ſit qui eſt ꝯiunctus ſecundum carnalem copulam ꝗ coniunctus ſecundum alias coniunctiones. ibi. §. 6. p to.
Diligi vtrum magis debet ex charitate pater vel filius pprius ꝛc. quomodo iſti gradus cō putantur in ordine dilectionis. ibi. §. 7. p to.
Diligi vtrū magis dꝫ pater vel frater. ibi. §. 8.
Diligere vtrum quis plus debet vxorem ꝗ pa rentes. ibi. §. 9. per totum.
Diligere vtrum quis magis debeat benefacto rem ꝗ beneficiatum. ibi. §. 10. per totum.
Dilectionis ſiue charitatis ordo vtruꝫ maneat in patria. ibi. §. 11. per totum.
Dilectione vide etiam. ō. ſub charitate.
Dilectio ſiue charitas quomodo eſt ſub prece/ pto iuxta illud diliges dominum deū tuū ꝛc. hoc eſt maximum ꝛc. 4. p. ti. 6. c. 5. ante. §.
De dilectione ſufficienter ſunt data iſta duo p̄ cepta. vbi xp̄s dixit i his duobꝰ mādatis vni/ uerſa lex pēdet ꝛ pphe. ꝗre hꝰ ē ꝛc. ibi. §. 2. p. t.
Dilectionis preceptum quomodo diuerſimo/ de inuenitur traditum in ſcriptura. ꝛ duplici ter contingit diligere deum ex toto corde ꝛ ex tota anima ꝛc. ibi. §. 3. per totum.
Dilectio proximi deſcribitur iuxta illud Dili/ ges proximum tuuꝫ ſicut teipſum. vbi tangi tur ratio diligendi ꝛ modus dilectionis quo modo intelligitur iſta dilectio quomodo pro/ ximus debet diligi ꝛc. ibidem. §. 4. per totū.
Diligere quomodo debemus proximum ſicut Chriſtus dilexit nos iuxta illud. Hoc eſt prece ptum meum vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos. ibidem. §. 5. per totum.
Dilectio quando eſt principalis actus charita/ tis. ꝛ quomodo magis cōuenit charitati ama re ꝗ amari. Et huius eſt duplex ſignuꝫ ꝛc. ibi dem cap. 6. ante. §. per totum.
Diligendus quomodo eſt deus ꝓpter ſeipſum quid importat ly propter ibi. ca. 6. §. 1. p totū.
Dilectio inimicoꝝ quō ſit intelligenda. iuxta il lud. Diligite inimicos v̄ros ꝛc. ibi. §. 5. p to.
Diligere deum ꝛ proximum quod illorum eſt magis meritorium. ibidem. §. 3. per totum.
Diligere amicum vel inimicū quod eſt magis meritorium ibidem. §. 4. per totum.
Deus quomodo in hac vita immediate diligi/ tur ꝛ amatur. ꝛ ſine modo totaliter. hoc decla/ ratur quō ſit. ꝛ quis eſt modus dilectionis dei quid ipoꝛtat iſte modus ꝛc. ibi. §. 2. per totū.
Dilexit Chriſtus magis Petrum ꝗ Joannem euangeliſtam. 4. par. ti. 10. ca. 4. §. 3. in fine.
Dilectio ſiue tentio eſt ſecūda dos anime. quo/ modo iſta dilectio figuratur igni: ꝛ quomodo aliquis diligitur ꝛ amatur in patria ꝛc. 3. par. ti. 31. capitulo. 5. per totum.
Dilectio. amor. beniuolētia. ꝛ charitas quomo do inter ſe differunt. 4. par. ti. 6. cap. 1. ante. §. poſt prin. ibi. Eſt enim differentia.
Diluuio nōdum facto viuebant homines diu/ tius ꝗ nūc pp ſex cauſas. 1. p. ti. 5. c. 1. §. 5. e.
Dirigere quomodo vnuſquiſꝗ ſe debet ſecun dum noueꝫ regulas directiuas totius vite hu mane. 4. par. ti. 2. ca. 4. ante. §. per totum.
Diſciplina eſt triplex. ſ. diſciplina dei. prelati. ꝛ ſui. diſciplina ſuiipſius eſt triplex. 3. par. titu. 16. cap. 8. ante. §. per totum.
Diſciplina hominis in ſtando redditur repre/ henſibilis. 9. modis. ibi. §. 3. per totum.
Diſciplina hoīs quomodo figuratur p guttur ſuauiſſimum. Et quomodo homo debet eē be ne ordinatus per diſciplinam. 4. parte. titulo 2. cap. 4. circa finem. ante. §.
Diſcipline qualitate quomodo ſe habere debēt religioſi in ambulando. in ſtando. in habitu. ꝛ quomodo ſe habere debēt diuerſimode in di/ uerſis locis. 3. par. ti. 16. c. 8. per totum.
Diſcendo ſacram ſcripturam ſex ſunt que preci pue ad hoc valent. que figurantur per ſex gra dus quibus aſcendebatur ad thronū ſalomo nis. ꝛ tria ſunt que impediunt perfectionē ſtu dy. 4. par. ti. 4. ca. 11. §. 1. per totum.
Diſcretionis annus quis eſt in quo quis tenet ad confeſſionem. ꝛ aliquoruꝫ opiniones deſu

per.2.par.ti.9.c.8.§.2.per totum.
Diſcordia eſt ſexta filia inanis glorie ſecundūꝫ Greg.⁊ agitur de partialitatibus ciuitatum. ⁊ quando diſcordia eſt peccatum mortale.q̄n veniale.⁊ quando nullum. Et diſcordia tripliciter pōt ꝯtingere.2.par.ti.4.c.8.añ.§.p to.
Diſcordia ⁊ ſeditio que mala faciunt in multitudine.quomodo differt a ſciſmate ⁊ a bello ⁊ a rixa.quare eſt ſpeciale peccatum ⁊ mortale ⁊c̄.ibi.§.1.per totum.
Diſcordia ⁊ ſeditione particulari ciuitatuꝫ ⁊ caſtroꝝ tria mala deſcribunt.ibi.§.2.per totuꝫ.
Diſcordia vel cōtradictio vel ſeditio eſt triplex ſ.diſſenſionis internalis.diſcordatiōis fraternalis.⁊ ſeditionis popularis.⁊ huiuſmodi ſeditionibus particularibus oſtenditur magna fatuitas.magna crudelitas.⁊ magna i ea diuturnitas.Et tria ſunt que generant diſcordiaꝫ in vnitate eccleſie.§.3.per totum.
Diſcordie quomodo multiplex peccatum cauſant.principaliter tamen tres iniquitates ibi.§.4.per totum.
Diſcordie ⁊ ſeditiones particulares d3na horribilia ſequuntur.⁊ triplex malus labor eſt in iſtis diſcordijs.ibi.§.5.per totum.
Diſcutiēda quomodo ſint opa exteriora:⁊ quomodo vnuſquiſq3 procurare debet opus ſuuꝫ ſi recte ſcit ⁊c̄.3.par.ti.8.ca.1.§.1.
Diſſenſio in opinionibus inter habentes charitatem ſicut inter Paulum ⁊ Barnabā.Actuū.15.quomodo ſalua pace fieri poteſt.4.parte.ti.6.ca.8.§.1.circa medium.
Diſſimulandi ⁊ non corrigendi delicta ſūt quatuor cauſe.2.parte.ti.9.ca.5.§.3.ante finem.ibi.Quatuor autem ſunt.
Diſpēſare in legibus vel interpretare ad quos ſpectat.⁊ prelati poſſunt ⁊ debent diſpenſare cū cauſa rationalis adeſt.⁊ quibus:⁊ in q̄bus ꝓhibet diſpēſatio ⁊c̄.1.p.ti.17.c.vnico.§.20.
Diſpenſatio ⁊ irritatio in quibus differunt: vt in voti obligatione.2.parte.ti.11.cap.2.§.6.circa finem.ibi.Item no.
Diſpenſationibus quomodo ſe habere debet epiſcopus ad varios caſus ⁊ vbi poteſt ⁊ vbi nō poteſt ⁊c̄.⁊ in quibus ſolus papa habet diſpenſare.3.par.ti.21.ca.2.§.3.
Diſpēſare ſolus papa poteſt in quinquaginta caſibus qui per ordinem enumerantur ⁊c̄.3.par.ti.23.ca.6.qui incipit. Nota.vel.§.46.
Diſpenſare cū q̄bus poſſit papa i beneficijs habendis ⁊c̄.3.par.ti.15.c.1.§.4.circa mediuꝫ.
Diſpenſatio quando non prodeſt in collatione beneficiorum ibidem.§.8.per totum.
Diſpenſare vel miniſtrare quis habet ſacramētum euchariſtie:⁊ a quibus debet ſumi ⁊c̄.3.parte.titulo.14.cap.21.§.4.
Diſpenſare cum quibus poteſt eccleſia tempore ieiuniorum ⁊c̄.2.par.ti.6.ca.2.⁊.3.⁊.5.
Diſpenſationes quomodo fieri debent cum illegitimis.3.parte.titulo.29.cap.4.poſt medium.ibi.Diſpenſatur.
Diſpenſatio quomodo ⁊ quādo fieri debet cuꝫ ordinādis.⁊ in qua etate ⁊c̄.3.parte.titu.14.cap.16.§.12.per totum.
Diſplicentia eſt triplex propter quam quis habet odio proximum.ſcilicet propter diſplicentiā veritatis.pp diſplicentiam bonitatis.⁊ pp diſplicentiā recepte penalitatis.2.p.ti.8.c.3.§.4.ante medium.ibi.Et nota ſecundum du.
Diſplicentiam ſiue dolorem qualem quis habere debet de peccatis.3.parte.titulo.14.cap.19.§.quarto.per totum.
Diſponere quomodo quis ſe debet ad mortem que debet ordinare ⁊c̄.3.par.ti.10.c.1.§.2.
Diuitie quomodo lacerant mentes hominum ⁊ in diuerſis occupant.⁊ i varijs bonis impediunt ⁊c̄.1.parte.titulo.5.cap.3.§.1.ante medium.ibi.Secunda via ⁊c̄.
Diuitie ſiue ſubſtantie temporales que dicunt quō ſunt diſtribuende ⁊c̄.1.par.ti.7.c.3.§.1.
Diuitias aliqui amant ⁊ nō habent.alij habēt ⁊ non amant.alij nec habent nec amant.⁊ alij habēt ⁊ amant.2.parte.titulo.1.c.1.§.1.circa medium.ibi.Ubi ſciendum.
Circa diuitias temporales miſer auarus quomodo experitur triplicem doloroſam anguſtiam.2.par.ti.1.c.3.§.1.per totum.
Diuitiarum quomodo ⁊ quare eſt cupiditas inſatiabilis.ponuntur deſuper tres rationes.2.par.ti.1.ca.ſecundo.§.1.per totum.
Diuitie propter tria dicuntur mammona iniquitatis in euan.lu.cum exemplo.2.par.titu.1.cap.12.§.1.per totum.
Diuitiarum amor ſiue concupiſcentia quomodo ſit remouendus.⁊ quid ſit frui.quare diuitie non ſunt diligende.⁊ quomodo cor nō ſit apponendum ad diuitias.ibi.§.7.
Diuitie ſunt triplices.ſcilicet criminales.temporales.⁊ ſpirituales.⁊ quomodo aliqui vane gloriātur de primis.alij de ſecundis.⁊ alij de tertijs.2.parte.titu.4.cap.1.§.2.
Diuitie non habent in ſe beatitudinē hominis quod oſtenditur ⁊ probatur.Et ponuntur deſuper tres rationes.4.parte.titulo.7.c.4.§.2.
Diuitias ſiue bona temporalia nō debet homo timere perdere propter ſeptē conditiones terrenorum.4.par.ti.14.ca.2.per totum.
Diuites ⁊ pomposi quomodo gloriātur in ſuis edificijs.Et in gloria domus ſue vario modo declaratur ad lōgū.⁊ notabiliter p multa exēpla ⁊ auctoritates.2.p.ti.4.ca.4.§.6.p totuꝫ.
Diues ſine elemoſyna eſt quarta ꝯbuſtio inter

duodecim abuſiões diuerſoꝝ. ⁊ quomodo ſit
piculoſa.1.p.ti.5.c.2.§.8.ibi.Quarta abuſio.
Diuitibus ꝙ neceſſaria ſit amicitia vario mõ.
4.p.ti.5.c.20.§.1.circa mediũ.ibi.Et primo.
Diuinatio eſt ſecundũ genus ſuperſtitionis.⁊
quare mortale peccatum.vbi prohibetur.qui
dicuntur diuinatores.Et eſt triplex genus di/
uinationis.2.par.ti.12.ca.1.§.3.per totum.
Diuortiuȝ deſcribitur vario modo infra ſub lit
tera.m.ſ.matrimoniũ ⁊.3.parte.titu.1.ca.22.
per totum.⁊ ti.14.cap.10.per totum.
Diuiſio eccleſie tẽpore ſciſmatis deſcribitur in
fra ſub lra.s.ſ.ſciſma.⁊.2.p.ti.3.c.11.p.totuȝ.
Doctores ⁊ ſcholares quomodo de
bent poſtulare ⁊ procu//
rare ſcientiam per bonitatem diſciplinam ⁊
humilitatem quomodo debent vacare acquiſi
tioni. ponuntur multi magni in exemplum
qui hoc fecerunt ⁊c̃.tertia parte.titulo.5.capi/
tulo.primo.§.2.⁊.3.per totum
Doctor ſiue magiſter in theologia quare ſcire
debet humanas ſcientias ⁊c̃.ibi.ca.2.ante.§.
Doctor ſiue magiſter in theologia vtrum tene/
tur ſcire ius canonicum . ⁊ quomodo differt
theologia ⁊ ſcientia canonica modo conſide/
randi quantum ad quinqȝ.⁊ quomodo eſt il/
licitum procurare magiſterium ⁊c̃.ibi.capi.
2.§.ſecundo. per totum.
Doctores ⁊ magiſtri ſcholarium vtruȝ poſſint
ſcholaribus collectam imponere vel exigere
pro feſto celebrando vel pecuniam ibidem.
capitulo.2.§.quinto.per totum.
Utrum poſſint aliqua exigi pro ea vel ſolui aut
etiam pro licentia eundi ad ſtudium.aut ſub/
ſtituendo alium in locum ſui in docendo ibi/
dem capitulo.2.§.6.⁊.7.In doctorem vel ma
giſtrum vtrum recipi poſſit monachus vel
de ordine mendicantium.ibi.capitulo ſecũ
do.§.octauo.per totum.
Utrum auditores magiſtrorum tenentium di
uerſas opiniones excuſantur a peccato ſi opi
niones eorum tenent quando non ſunt bo/
ne ⁊c̃.ibi.c.2.§.9.per totum.
Doctorum ſiue magiſtrorum varia vitia enu/
merantur vltra communia in quibus cõmu/
niter ſunt culpabiles.vel in toto vel in parte.
ibi.capi.2.§.10.p totum.
Circa doctorum doctrinã nota triplicẽ differẽ/
tiam quedã ſunt reprobate tãquã falſe ⁊ erro/
nee.quedã vero declarant apocriphe. ⁊ quo/
rum ⁊ qs ordo tenẽdus eſt in ſolutiõe alicuiꝰ
queſtionis.1.pte.titulo.17.c.18.per totum.
Doctor pro doctrina quomodo recipere poteſt
pecuniam a ſcholaribus ⁊c̃.2.parte.titulo.1.
cap.5.§.17.g.ibi.Nota ſexto.
Doctorem qualem clericum opȝ eſſe ſecunduȝ
apoſtolum.in quo conſiſtit iſte doctoratus.⁊
quõ nõ debent propter ſubſanationem ⁊ deri
ſionẽ ceſſare ⁊c̃.3. pte titulo.13.c.tertio.§.8.
Doctores qui admittunt religioſos ſine habi/
tu ad lectiones legum vel medicine excom/
municati ſũt maiori ſentẽtia.hoc vlterius de/
claratur.3.parte.titulo.25.cap.38.per totum.
Doctorum aureola quibus debetur.cui doctri
ne conuenit iſta aureola.qui eam habere ⁊ q
non habere poſſunt.⁊ propter quem finem.3.
par.ti.31.ca.8.§.2.per totum.
Doctores boni quomodo dicũtur celi propter
lumen ſapientie.quomodo aſſimilantur gal/
lo cuius proprietates aſcribuntur ipſis ad fa/
ciendum ſimilia . quomodo ſancti doctores
ſe regebant ⁊c̃.3.par.ti.32.ca.10.ante.§. poſt
medium ibi.Secundi doctores.
Doctrina deſcribitur ſub littera.s.ſcilicet ſcien
tia ⁊ ſcriptura.Uide hic infra.
Doctrinarum eccleſie precipue doctorum que/
dam ſunt reprobate tanqȝ falſe ⁊ erronee.que
dam declarantur apocriphe.⁊ quarum.Et ali
quid dicitur apocripham dupliciter. quedaȝ
vero approbate ab eccleſia.⁊ quorum doctoꝝ
⁊ quis ſit ordo tenendus in ſolutiõe alicuius
queſtionis.1.par.ti.17.ca.1.§.18.per totum.
Doctrina ſacra deſcribitur ad longum ⁊ nobi/
liter.I.ſub littera.s.ſcilicet ſcriptura ſacra.
Doctrina gentilium philoſophorum vel poeta
rum quomodo non proſunt ad ſalutem ⁊c̃.4.
parte.titulo.11.cap.4.per totum.
Dolor ſiue triſtitia dicitur ſexta paſſio.⁊ per ꝙ
contingit ꝙ triſtitiaȝ aliquis magis fugiat.qȝ
delectationem appetat.⁊ huius ſunt tres ſpe/
cies ⁊c̃.1.par.ti.6.ca.6.ante.§.per totum.
Dolor contritionis ſiue de peccatis deſcribitur
vario mõ.ſ.ſub ↄtritiõe.⁊.3.p.ti.14.cap.18.
Dolores beate ṽginis deſcribunt.I.in ſpãli ta
bula de beata ṽgine poſt iſtã imediate ſub.d/
Dolus fraus ⁊ aſtutia licet in actibus aliorum
peccatorum reperiuntur:cõmunius tamen in
vitio circa acquiſitionem temporaliuȝ.2.par/
te.titulo.1.cap.17.§.1.per totum.
Dolus ſm.b.tho.ẽ executio aſtutie.in quo ↄſi/
ſtit quõ exercetur.2.par.titu.1.ca.17.§.2.⁊.3.
De dolo etiam habetur quedam regula in iure
que declaratur.1.par.titu.20.cap. vnico. ſub
littera.d.dolor facit.
Domeſtici vt vxor filij ſerui quõ ſunt regendi.
⁊ quomodo in domeſtica cõmunione ſũt tres
cõbinationes.ſ.dñi ad ſeruũ viri ad vxoreȝ ⁊
patris ad filiũ.1.par.ti.14.ca.6.§.5.p totum.
Dominica dies quõ eſt multũ priuilegiata pp
multa magnifica in ea die facta:⁊ quibus ho
mines debẽt vacare iſta die.⁊ quedam qõnes
deſuper ⁊c̃.2.par.ti.9.c.7.§.4.I.principiuȝ.

Dominium temporale quomodo eſt introductum.quibus figuratur.⁊ hic principaliter agitur de imperatore quomodo imperium ad varias gentes eſt tranſlatum.⁊ quomodo venit ad alemanos ⁊c.3.p.ti.3.c.1.ante.§.p totum.
Domini ſiue rectores non debent propria auctoritate vſurpare ſibi dominium.ſed debent inſtitui a ſuperiore quādo quis poteſt dici dominus.⁊ qui iniuſte ſibi dominium vſurpant fures ſunt.⁊ quomodo tenentur ad reſtitutionem.ibi.§.1.per totum.
Dñi quō debent eſſe ornati virtutibus.⁊ eaſdē poſſidere.ibi.§.2.3.4.5.⁊.6.per totum.
Dñi quō debēt hre actū ⁊ exercitiū regiminis regulariter ſcḋm rōnem ⁊ dñs qz dr̄ pp parcitatē.pp̄ter ſeueritatē.propter pietatē.⁊ pp̄ter liberalitatē.ibi.§.7.8.9.⁊.10.per totum.
Domini ⁊ principes quas bonas conditiones in ſe habere debent.ibi.§.11.per totum.
Dñi ⁊ rectores reipublice quō i ſe hr̄e debēt q̄tuor q̄ ſūt ipſis neceſſaria ⁊c.ibi.§.12.p totū.
Dominium ciuitatum ⁊ regnorum quomodo introductum eſt:⁊ quomodo tranſlatum eſt de vna ciuitate ad aliam ſine dominio ⁊ quō licite acquiratur vel etiā perdatur ibi.ca.2.añ.§.
Dominium ſiue vſus rerum quomodo non expedit eſſe cōmune pro ſtatu nature lapſe ibi.capitulo.2.§.1.per totum.
Dominia rerum vtrum ſint diſtincta.declaratur per tres cōcluſiones ibidem.ca.2.§.2.per to.
Dominij rerum diuiſio quomodo fieri potuit.aut qua lege poſitiua.ibi.ca.2.§.3.per totum.
Dominia rerum an ab initio iuſte diuiſa iuſte poſſint in alios a primis dominis vel dominijs transferri.ibidem.ca.2.§.4.per totum.
Dominij pp̄rietates ⁊ ius cū declaratiōe terminoꝝ vſuſfructus ⁊ vſus poſſeſſiōis vario modo deſcribunt ⁊ declarantur ibi.ca.3.p totū.
Dominorum ſiue principum ſiue rectorum cōmunitatū varia vitia deſcribuntur: in quib⁹ culpabiles reperiuntur.⁊ ſimiliter etiā eorūdem officiales.ibi.ca.4.per totum.
Dominorum de feudis ⁊ feudarijs habes.J.ſub f.ſcilicet feudis.⁊ ibi.ca.5.per totum.
Domini quomodo in aliquibus caſibus exigere poſſunt a ſubditis vltra conſuetum ſiue vltra ſtatutum.ibi.c.4.§.6.poſt principium.
De dominorum ſeruis ⁊ ſeruitio habes.J.ſub littera.s.ſcilicet ſeruitus.
Dominorum ſiue principum ⁊ rectorum communitatum ſiue officialiū adhuc alia vitia deſcribunt.in qbus cōmuniter ſunt culpabiles ibi.ca.6.§.11.per totū.Et principaliter.§.12.
Domini temporales qui imponunt collectas vel impoſitiones vel grauamina.vel pedagia.⁊ quando dicuntur rapine.quādo licite.⁊ q̄n non ⁊c.2.par.ti.1.ca.13.per totum.
Ponuntur ſex caſus in quibus licitum eſt dominis exigere a ſubditis vltra conſuetum vel ſtatutum.ibi.§.2.circa principium.
Dominus vide.J.ſub.p.ſ.principes ⁊ prelati.
Dominus ſine virtute eſt ſexta abuſio inter duodecim abuſiones diuerſorum.1.par.ti.5.c.1.§.8.⁊ ibi.Sexta abuſio.
Dominiū ſiue dignitates vel honores procurare q̄ piculoſum ſit quō quilibet ſe cauere dz ab huiuſmodi pcurationib⁹ dantur multi in exēplum q hoc fecerūt.2.p.ti.3.c.5.§.2.p to.
Dominus primus quis fuit:⁊ de dominio regali ⁊ iperiali loq poſſumus dupliciter.⁊ quī dñi fuerūt poſt cayn lōgo tpe ⁊c.3.p.ti.13.c.6.§.14.poſt principium.ibi.Pro cuius.
Domini tēporales quō comparantur lune.⁊ p proprietates lune ad ipſos applicant.3.p.ti.24.ca.1.añ.§.añ medium.ibi.Lune comparant.
Domini qui prohibent ſubditis ne faciāt obſequia corporalia pſonis eccleſiaſticis excōicati ſunt maiori ſnia.⁊ quomodo illud itelligitur verbum prohibent.3.p.ti.25.ca.18.per totū.
Domini ⁊ eorum officiales excōmunicati ſunt maiori ſententia.qui grauant aut grauādi ſententiam dant in clerū vel eorūdem conſanguineos p ſnias latas ꝯ eos.ibi.ca.24.per totum.
Domini ſiue pncipes quomodo ſe habere debent in regimine vario mō circa ſeipſos ⁊ circa alios.⁊ que mala proueniunt ex ipſoꝝ inſipientia.4.par.ti.2.ca.6.ante.§.per totum.
Domini quō deo reddēt rationē in nouiſſimo de ſibi commiſſis.4.par.ti.14.c.9.§.7.p to.
Domini quō ſe habere debent ad vxores ⁊ ad familiam in regendo.4.p.ti.2.c.5.per totum.
Domus quomodo vocat celum ſiue gloria ſupna.⁊ que magna ⁊ glorioſa in ipſa ſūt.⁊ quomodo generationes in ipſa benedicunt ⁊ laudant deum ⁊c.3.par.ti.x.c.1.ante.§.
Domus quomodo dicitur conſcientia.quomodo nos debemus in ipſam ſepe intrare p variā diſcuſſione ſiue purgatione ⁊ que oportet in ipſa facere ⁊c.ibidem.§.1.per totum.
Domus quomodo dicitur familia.que per familiam intelliguntur.quō iſta domus dz diſpōi.⁊ principaliter ⁊ circa mortē que tūc ſunt facienda.quomodo debet inſtituere ſpiritualiter executores ⁊c.ibidem.§.2.per totum.
Domus quō dicitur ſepulchrum ⁊ vtilitas in loco ſacro eſt triplex.quando ⁊ quomodo debent ſepeliri ⁊ q̄ laudabile eſt curam habere de ſepultura ⁊c.ibi.§.3.per totum.
Domus quō diſtinguit in tres cōmunitates.ſ.viri ad vxorē.dñi ad ſeruum.parentis ad filios quomodo iſti ſe habere debent ad inuicem in regendo ⁊c.4.par.ti.2.ca.5.ante.§.in pn.

Donationes in morte deſcribuntur quot teſtes eſſe debent in donationibus iſtis. 3. par. tit. 9. cap. xi. ante. §. circa principium.

Donatio cauſa mortis quomodo habet ſimilitudinem ad teſtamentum vel legatū. q̄ eſt iſta donatio. ⁊ in quibus differūt donatio cā mortis ⁊ legatum. qua de cauſa reuocatur. ⁊ que ē donatio inter viuos. 3. par. ti. 10. ca. 4. a.

Donare quis poteſt. cui poſſit donari. ibi. b.

Donatio in multis cauſis pōt reuocari. ⁊ qbus modis ponunt deſup aliq̄ q̄ones ibi. c.

Donatio facta inter virum ⁊ vxorem quib⁹ modis reuocatur quādo fallit: ⁊ vtrum ſacerdos parrochialis ⁊ alij clerici ſiue prelati poſſunt donare ⁊c̄. ibi. d.

Donationes vel dotes nuptiarum vario modo deſcribuntur infra ſub littera. m. ſcilicet mrimonium. ⁊. 3. par. ti. 1. capi. 24. ante. §.

Dona ſpūſſancti deſcribūt per thema ex ps. qđ ⁊ de ipſis declarat. 4. p. ti. 10. ca. 1. añ. §. p to.

Dona ſpūſſancti quō multipliciter fuerūt figurata in veteri ⁊ nouo teſtō. ⁊ principaliter per opera ſeptē dierū. Geñ. 1. ibi. §. 1. per totum.

Dona ſpūſſancti quō figurant p̄ ſeptē lucernas que in templo dei ardebant. ibi. §. 2. per to.

Dona ſpirituſſancti quomodo figurantur per ſeptem filios Job. ibi. §. 3. per totum.

Dona ſpirituſſancti quomodo ſunt ſeptē ſpiritus miſſi in oēm terram ⁊c̄. ibi. §. 4. per totū.

Dona ſpirituſſancti quomodo ſunt ſeptem columne de quib⁹ Prouer. ix. Et quomodo correſpondent ſeptē verbis que xp̄s dixit in cruce docēs hoiem ad bñ viuēdū ibi. §. 5. per to.

Dona ſpūſſancti quō figurant per ſeptē mulieres de quibus in Eſaia ibi. §. vi. per totum.

Dona ſpirituſſancti quomodo ſunt ſeptē oculi ſuper vnum lapidem ibi. §. 7. per totum.

Dona ſpirituſſancti quomodo ſunt diſtīcta realiter a virtutibus infuſis. ⁊ quomodo neceſſaria ſunt oīa ad ſalutem. ⁊ quomodo ſunt quidam habitus anime. ibi. ca. 2. §. 1. 2. ⁊. 3.

Dona ſpūſſancti quare ſunt numero ſeptem. ⁊ quō pficiant vires anime ibi. c. 2. §. 4. per to.

Dona ſpūſſancti quō ſūt ꝯnexa adinuicē ⁊ vnū haberi non poteſt ſine alio ibi. c. 2. §. 5. per to.

Dona ſpūſſancti quō aliq̄ mō remanēt in p̄ria: ⁊ aliquo mō non ⁊c̄. ibi. c. 2. §. 6. per totum.

Donum ſapientie deſcribitur vario modo. J. ſb littera. ſ. ſapientie. ⁊ ibi. ca. 3. per totum.

Donū itellectus deſcribit vario modo. J. ſb lra i. ſ. intellectus. ⁊ ibi. ti. xi. c. 1. per totum.

Donum pietatis deſcribit vario modo. J. ſb littera. p. ſ. pietatis. ⁊ ibi tit. 15. capitulo. 1. añ. §. ⁊. §. 1. ⁊. 2. per totum.

Donū ſcientie deſcribit vario mō. J. ſub lra. e. ſ. ſciētie. ⁊ ibi. ti. 16. ca. vnico quaſi per totum.

Donū v̄tutū quō ſunt ꝯnexa adiuicē ita q̄ vnū ſine altero hri nō pōt. 4. p. ti. 1. ca. 5. cir. finem.

Dos qd ē. vñ dr̄. ⁊ cui ꝯueniat. ⁊ ſūt tres dotes aīe. ſ. viſio. dilectio vel fruitio ⁊ cōprehēſio ſiue tētio. 3. p. ti. 31. c. 3. circa mediū. ibi. de dotibus ſciendum.

Dos prima anime eſt viſio. quomodo deus in preſenti a nobis poteſt videri. quomodo p̄res ve. teſta. deum viderunt ⁊ ſimiliter quomodo in nouo teſtamento. ⁊c̄. ibi. ca. 4. per totum.

Dos ſecunda anime eſt dilectio ſiue tentio. dilectio patrie quomodo comparabitur igni. ⁊ in quo conſiſtit iſta dilectio. ⁊ in quo actu conſiſtit principaliter beatitudo. ponūtur deſuper alique concluſiones ibi. ca. 5. §. 1. per totum.

Dos tertia anime eſt fruitio. que eſt delectatio ſiue gaudium quod habent ſancti in deo viſo ⁊ amato. ⁊ quid eſt amare ſecundum philoſophum ibi. cap. 6. per totum.

Dote glorificatorum corporum quomodo iuſti fulgebunt ſicut ſol. quomodo cōparantur ſoli ⁊c̄. ⁊ quare iſte quatuor ſufficiunt non plures ibi. capi. 7. ante. §. per totum.

Dos impaſſibilitatis quomodo erit in corporibus glorificatis. per quid erunt iſta corpora impaſſibilia. ⁊ in quibus conſiſtit. ⁊c̄. capitul. 7. §. primo. ⁊. 2. per totum.

Dos ſubtilitatis corporum glorificatorum in quo conſiſtit. ⁊ duo errores fuerunt aliquorū de dote ſubtilitatis. Iſti errores damnantur: ⁊ quomodo corpus illud tranſit per ianuas ⁊c̄. ibi. ca. 7. §. 3. per totum.

Dos agilitatis quid eſt. per que ē iſta agilitas. ⁊ vtrum motus corporum glorificatorum ſit in inſtanti. ibi. ca. 7. §. 4. per totum.

Dos claritatis quomodo erit in corporib⁹ glorioſis quomodo erunt luciddiſſima coloribus pulcherrima ⁊ peruſa ibi. ca. 7. §. 5. per totū.

Dos que datur viro a muliere p̄ onere matrimonij q̄diu durat: ⁊ due ſūt ſpecies dotis ⁊c̄. 3. parte titulo. 1. ca. 24. ante. §.

Dotem in quibus caſibus maritus lucrat. ⁊ nū quid mulier pōt repetē dotē ibi. §. 1. ⁊. 2. p to.

Dos cui ⁊ qñ eſt reſtituenda ibi. §. 3. ⁊. 4. p to.

Dubia ſunt in meliorem partem interp̄tanda. ſcilicet ea facta quorum dubium eſt. quo animo fiunt. Eſt vna de reg. iu. que ⁊ declaratur. 1. par. ti. 20. c. vnico.

In dubijs tutior via eſt eligenda. Eſt vna de regu. iur. que ⁊ declaratur ibidem.

In toto non eſt dubium partem contineri. Eſt vna de regulis iur. que ⁊ declaratur ibidem.

Dubia i iure diuino ⁊ naturali. ⁊ in iure humano poſitiuo declarare quomodo poteſtatem ſiue iuriſditionem habet papa. ⁊ declarare dubia in aliquibus contingit dupliciter. 3. parte

ti.23.c.4.§.1 per totum.

Utrum dubius in fide ſit cenſendus hereticus Et dubiū eſſe ī fide ꝯtingit q̄ncꝫ modis.3.p. ti.23.c.6.§.10.circa mediū.ibi. Jtē ſi q̄ritur.

Dubioꝝ determinatio ad quos magis ſpectat de vſuris ꝛc̄.2.p.ti.1.ca.7.§.4.poſt ꝑncipiū.

Duellum eſt bellum particulare.ꝛ ſit a duobꝰ quare ſit duellum.quomodo pꝛohibitū eſt in lege diuina.naturali ꝛ poſitiuo iure.3.parte. titu.4.ca.4.§.2.per totum.

Duellantes vtrum conſuetudo generalis excuſet a peccato.ponūtur deſuper varie opi. que ꝛ declarantur ibi.§.3.per totum.

Duri coꝛdis pꝛopꝛietates que ſunt. quomodo eſt emolliendū.quomodo eſt cuſtodiendū ꝛc̄. 1.parte ti.4.ca.13.§.2.circa pꝛincipium.

Duricia coꝛdis que mala facit.ꝛ quid impoꝛtat obduratio.ibi.§.3.ibi.de ſeptilo.Uide plꝰ de obduratione.ī.ſub littera.o.ſ. obduratio.

Duricia in peccatis quomodo ſit multum periculoſa.2.parte.ti.8.ca.9.per totum.

Durum vt lapis quomodo peccatum facit hominem ſiue eius voluntatem.1. parte. titulo 4.ca.13.§.2.circa pꝛincipium.

Ebꝛietas ē ſpēs gule.quō gula diuidit in cōmeſſationē ꝛ ebꝛietatē.Et eſt ebꝛietas ex vino diuinali. ex vino criminali:ꝛ ex vino materiali ꝛc̄.2.p.ti.6.c.3.an̄.§.p to.

Ebꝛietas ꝙ fomes eſt ꝛ nutrimentum omniuꝫ vitioꝛum oſtenditur.ibi.§.1.per totum.

Ebꝛietas vnde dicitur. culpa ebꝛietatis in immoderato vſu quod ꝯtingit tripliciter. ꝙ peccatum moꝛtale eſt pꝛobatur.ꝛ quomodo clericis interdicitur.ibi.§.2.per totum.

Jnebꝛietatiōis effectꝰ ſequēs ē multiplex ꝓbaſ ꝑ ṗs.ꝛ ꝑ alias auctoꝛitates.ibi.§.3.per totū.

Ebꝛietas quomodo abſoꝛbet vſum rationis:ꝛ in ebꝛietate ſunt attendenda effectus ꝯñs ꝛ actus precedens.ꝛ quomodo intelligitur auctoꝛitas philoſophoꝛum ꝙ ebꝛietas meretur duplicem maledictionem.ibi.§.4.per totuꝫ.

Ebꝛietas ꝛ voꝛacitas quomodo pꝛohibētur clericis.ꝛ quando licite poſſunt eſſe leti in conuiuys ꝛc̄.3.par.ti.13.ca.3.§.3 per totum.

Ebꝛietate quidem euchariſtiam euomens quā penam incurrit ſecundum canones.3.parte. ti.17.cap.7.§.3.ibi.35.

Ebꝛietate que mala homini pꝛoueniunt.4.p. ti.4.c.5.§.1.poſt me.ꝛ que bona pꝛoueniunt homini ex ſobꝛietate.vide ibidem ante.

Eccleſia ſancta dī regina pꝛopter multa.ꝛ etiā ꝑꝑ pꝛopꝛietates regine ꝛ quō ipa regina ſtat coꝛā deo oꝛnata ꝛ decoꝛata varys v̄tutibꝰ.3.p. ī ꝓlogo.§.1.ꝑ to.

Eccleſia quō hꝫ claritatem cognitionis ꝛ ſapiētie in ſe.ꝛ quō ſapientia eccleſie apparet mirabilis.maxime in eius documentis.in eius ſacramentis ꝛ toꝛmentis.ibi.§.2.per totum.

Eccleſia quō habuit ſtatuꝫ varietatem officioꝛum ꝛ gratiarum.vnde ꝛ quomodo dicit eccleſia ꝛ qñ eccleſia inchoaſſe.ibi.§.3.ꝑ totuꝫ.

Eccleſie ſtatus ſumitur tripliciter.ꝛ circa ſtatū ſpiritualem tria notantur.ꝛ decuit in eccleſia eſſe diuerſitatem ſtatuum officioꝛum ꝛ graduuꝫ pꝛopter tria.ibi.§.4.5.6.7.per totum.

Eccleſie ſtatū large ſumēdo quō in ipſa homo eſt ꝯſtitutus perpetue ad cultum dei. ꝛ quō a Chꝛiſto effectiue eſt inchoata. quomodo nūc ſtatus ſumitur ꝛc̄.ibi.§.8.ꝛ.9.per totum.

Eccleſiarum bona que vacant.quō ep̄i circa ipſa debent eſſe ſolliciti.3.par.ti.21.c.2.§.2.

De eccleſia ponit thema ex ṗē.quod ꝛ de ipſa declaraſ.3.par.ti.12.c.1.ante.§.per totum.

Eccleſia quō accipit pꝛo collectione fideliuꝫ generali que bonis ꝛ malis repleta eſt.ꝛ illa mixtura multipliciter eſt figurata in ve.teſt.ꝛ tolerantia maloꝝ quare eſt fienda.ibi.§.1.ꝑ to.

Eccleſia quomodo accipitur pꝛo congregatione fidelium beatoꝛum per charitatē chꝛiſto incoꝛpoꝛata.quis non poteſt dici de ipſa ecclia. que deſtruunt iſtam eccleſiam.ibi.§.2.ꝑ totū.

Eccleſia quō accipitur ꝑ edificio mālī.quō primo eam debet benedicere.quid deſignāt partes eccleſie.ꝛ quomodo deus tripliciter benedicitur in ipſa eccleſia.ibi.§.3.ꝛ.4.per totuꝫ.

Uarietates que ſunt in eccleſia vel lapides cementum tectum ꝛc̄.quid ſpiritualiter ſignificant.ibi.§.5.per totum.

Eccleſia eſt locus determinatus vbi deus adoratur ſpecialiter ex triplici ratiōe.ꝛ eſt triplex ratio quare in eccleſia adoꝛamus ad oꝛientem ibi cap.2.ante.§.

Eccleſia ſi eſt fundata in alieno loco domino ignoꝛante.quid ſit faciendum.ꝛ eccleſiam nemo edificare poteſt niſi auctoꝛitate dioceſani qui pꝛimo ponere debet pꝛimarium lapidem ibi.§.1.ꝛ.2.per totum.

Eccleſiam quis teneatur cuꝫ indiget reparare. ꝛ exempti non poſſunt conſtruere oꝛatoꝛia in locis inexemptis ſine dioceſanoꝛum licentia ꝛc̄.ibi.§.3.ꝛ.4.per totum.

Eccleſia ꝛ pꝛecipue conſecrata.oꝛatoꝛia.monaſteria ꝛ huiuſmodi non debent reuerti ad ſecularem habitationem ꝛ in pꝛophanos vſus. ꝛ altare non licet cōſtruere in eccleſia ſine licētia epiſcopi ꝛc̄.ibidem.§.5.6.ꝛ.7.per totuꝫ.

Eccleſie immunitas quid eſt ꝛ eccleſie cōſecrate habent tantam libertatem ꝙ ex ipſis nihil poteſt recipi.ꝛ qui debent ſepeliri in eccleſia. laici cum clericis non debent in choꝛo ſimul habitare.ꝛ que fieri non debent in iſtis locis

ibi.cap.3.ante.§.per totum.
Eccleſiam fugitiui accedentes quantūcūqȝ ſint malefactores non poſſunt de ipſa extrahi.qui tamen poſſunt extrahi abſqȝ violatiõe ⁊c.quā tum ſpacium habet immunitas. qualiter debeat talis defendi ⁊c.ibi.§.1 per totum.
Eccleſiaſtice perſone nec eccleſia debent fatigari.angarijs.in neceſſitate tamen excipiuntur. quantam immunitatē habet eccleſia circa reos temporales ⁊c.ibi.§.2.per totum.
Eccleſiarum immunitatem violantes quā; penam incurrunt.⁊ ſimiliter qui occupant bona vacantium eccleſiarum ⁊c.ibi.§.3.per totuȝ.
Eccleſiaruȝ immunitas vnde dicitur. quid eſt. in quo conſiſtit.⁊ quomodo contra eam fit.⁊ que priuilegia eccleſiarum ⁊ perſonarum eccleſiaſticarum ibidem.§.4.per totum.
Eccleſie libertas vel immunitas.quomodo dicitur violari.ponūtur deſuper multe queſtiones que ad multū declarant.ibi.§.5.p totuȝ.
Eccleſiaꝝ cēſus ⁊ tributa deſcribunt.s.ſub lr̃a c.ſcilicet Cenſus.⁊.3.p.ti.12 ca.4.per totuȝ.
Eccleſiaſticarum rerum alienationem vide ſupra ſub littera.a.⁊.3.par.ti.12.c.5.per totum.
Eccleſiaruȝ conſecratio deſcribitur per thema ex pō.quod ⁊ de ipſa declaratur. quomō nos debemus deo conſecrare ⁊ edificare eccleſiaȝ ſpiritualiter.3.p.ti.12.c.6.per totum.
Eccleſiarum conſecratione ſeptem fiunt corporaliter que pro nobis ſpiritualiter exponunt. quomodo ibi deus eſt in medio.Et ponuntur de eccleſia tria membra.ibi.§.1.per totum.
Anima quomodo ſanctificat ad ſimilitudinē conſecrationis eccleſie ibi.
Eccleſia materialis multiſpliciter nominatur que ſpūaliter exponunt.⁊ decē ꝯcurrūt ad ſanctificationē aie figurata p ea q̄ fiūt in ſanctificatione eccleſie materialis.ibi.§.2.per totuȝ.
Eccleſia ſiue templum aie quō violat ⁊ quō recōcilietur.⁊ eccleſia nō poteſt reconciliari niſi ab epiſcopo.⁊ quando preſumitur ꝙ eccleſia non eſt ꝯſecrata.q̄re ꝯſecrat.ibi.§.3.p totuȝ.
Ecclia in q̄tuor caſibꝰ polluit ſiue violat.⁊ ſemper idiget reconciliatione.ibi.§.4.per totuȝ.
Ecclia qn̄ ē violata pp q̄tuor p̄dicta.qs pōt eaȝ recōciliare ⁊ quomodo ⁊c.ibi.§.5.per totuȝ.
Eccleſia non ꝯſecrata qn̄ violat.⁊ quō ⁊ p queȝ debet reconciliari.ibi.§.6.per totum.
Eccleſiaꝝ cimiteria bn̄dicta etiā gaudent p̄uilegio ſicut eccleſie.ita violantur ⁊ reconciliantur ſicut eccleſie.⁊ cimiteriuȝ cenſentur pollutuȝ qn̄ eccleſia eſt polluta ⁊c.ibi.§.7.p totuȝ.
Eccleſia conſecrata debet iterum conſecrari in tribus caſibus.ibi.§.8.per totum.
Eccleſie conſecratio alia eſt.⁊ alia altaris. ideo vna ſine alia fieri poteſt.Altaris quomodo debent conſecrari.conſecrata iteruȝ conſecrari. ⁊ qn̄ quō hoc eſt neceſſe ⁊c.ibi.§.9.per totuȝ.
Eccleſiarum veneratio qualis debet eſſe. quomodo ſit ad ipſam accedendum.quid ibi agēdum.quomodo eccleſia ſiue templum eſt venerandum.ibi.ca.7.per totum.
Eccleſie ornatum quomodo poſite cauſant reliquie ⁊ imagines ſanctorum. ⁊ quomodo debēt adorari.quomodo ⁊ quādo decet ſanctos venerari.⁊ vtrum eccleſia poſſit errare in canonizatione ſanctorum.ca.8.per totum.
De adorationibus in eccleſijs.vide.s.ſub littera.a.ſcilicet Adoratio.⁊ ibidem.ca.9.p totuȝ.
Eccleſiarum deuotio que ⁊ q̄lis dȝ eſſe. ⁊ vnde dr̄ d̄uotio ⁊c.d̄ ornatu eccleſie vide ibi varia. ⁊ de aqua benedicta ⁊c.ibidem.c.10.p totuȝ.
Eccleſiam cui licet ornare.⁊ quō non debēt ibi fieri ſuperfluitates.ibi.c.10.§.2.per totum.
De eccleſiarum oblationibus vide.i.ſub littera.o.ſcilicet oblatio.⁊ ibi.ca.11.per totum.
Eccleſiarum patroni vide.i.ſub littera.p. ſcilicet patroni.⁊ ibi.cap.12.per totum.
Eccleſijs ſiue capellis vbi monachi habitāt populus per monachum non regatur.ſed capellanus qui populum regat ab abbate p ꝯſiliuȝ monachoꝝ inſtituatur ⁊c.3.p.ti.16.c.9.§.3.
Eccleſiam parrochialem quomodo nemo deinceps alicui nō cōſtituto in etate legitima ⁊ ſacerdotio cōmendare p̄ſumat.quod vlteriꝰ declarat.3.p.ti.20.c.11.§.4.qui icipit. Nemo.
Eccleſia quomodo paſſa ē.10.magnas perſecutiones quibus illi figurantur.qui fuerunt ſui pſecutores ⁊c.1.p.ti.5.c.2.§.8.circa mediū.
Eccleſia quō figuratur p vineam multiplici de cauſa.1.par.ti.5.ca.2.§.9.poſt principium.
Eccleſiaſticalis vnitas probatur ex ſcriptura: ⁊ quomodo neceſſaria eſt ad ſalutis conſecutionem.⁊ qbus figuratur iſta vnitas ⁊c.1.par.ti.6.c.2.§.5.ante medium.ibi.De quarta vnita.
Eccleſie ſuffragium eſt triplex.⁊ qui participes ſunt ⁊ q nō ⁊c.1.par.ti.7.ca.3.§.3.per totuȝ.
Eccleſia ſiue templum eſt triplex. eſt ſinagoge materiale.eſt eccleſie ſpirituale.⁊ eſt glorie ſupernaturale.1.par.ti.14.c.5.§.3.per totum.
Ante eccleſias quomodo cōmuniter ſunt artifices.luſores.venditores ⁊c.⁊ quomodo per illos exercetur vſura ⁊ dolus.1.parte.ti.1. cap. 6.§ 2.poſt medium.ibi.In plateis tertijs.
Eccleſie curam vtrum prelatus cōmittere poſſit cōſanguineo ſuo poſtpoſito meliori.2.par. ti.1.ca.20.§.2.per totum.
Eccleſia militans habet in ſe tria genera ſacrilegorum deflenda ſpiritualiter.2.parte.titulo 1.cap.21.§.5.6.⁊.7.per totum.
Eccleſia quomodo aſſimilatur naui. ⁊ quomodo in iſta naui ex mari huius mundi tranſire

debemus: vt ad celum perueniamus. ⁊ ſeptez iuuamina ſunt que habētur in iſta naui a quo regitur ⁊ cui figuratur. 2. par. ti. 2. c. 1. §. 23.
Eccleſia non pōt habere meliorē protectorez ⁊ fortiorem q̄z deū. ⁊ quomodo ipſe triplici ſcuto ſuos protegit. 2. par. ti. 12. c. 7. §. 1. per totū.
De eccleſia vide etiā. j. ſub littera. t. ſcilicet templuz. Contra eccleſiaꝝ p̄latos. religioſos ⁊ predicatores hipocritas inuehit dn̄s ſeptem maledictiones. 1. par. ti. 4. c. 7. §. 3. per totum.
Eccleſiaſtice perſone que dicuntur que gaudēt priuilegio clericorum. ⁊ que ſunt vere iſte perſone eccleſiaſtice ⁊ que nō. ⁊ que ſub dubio. 3. parte. titulo. 24. cap. 5. per totum.
In eccleſiaſticam perſonam manus violentas iniycientes excōmunicati ſunt maiori ſententia ⁊c. 3. parte. titulo. 25. cap. 1.
Eccleſiaꝝ incēdiary ⁊ effractores excōmunicati ſūt maiori ſentētia ⁊c. 3. par. ti. 25. c. 11. ⁊. 12
De eccleſiarum vicarijs in diuinis ⁊ de vicaria ⁊ bn̄ficijs vide varia. 3. parte. titulo. 20. c. 10. poſt medium. ibi. De vicarijs.
Eccleſiaruz prouiſores ⁊c. quomodo debēt viſitari a prelatis: ⁊ de quibus ſunt interrogandi. 3. parte. ti. 21. ca. 6. §. 1. ⁊. 2. per totum.
Eccleſiaſtica poteſtas quomodo eſt ſignificata per ſeptem claues ⁊c. 3. par. ti. 23. ca. 5.
Eccleſiaſtica poteſtas alia a papa ſubeſt ei quo ad tria. 3. par. ti. 23. ca. 4. §. 5. per totum.
Eccleſie caput ⁊ omnium hominum ſecunduz diuerſos gradus quomodo ē chriſtus: ⁊ quomodo deus caput eccleſie mirabiliter exaltauit ⁊c. 3. par. ti. 32. cap. 1. per totum.
Eccleſiam ſiue templū ſpirituale quō intrat diabolus ⁊ ſpoliat illud. ſcilicet recipiendo ſeptē bona ab homine: que ſignificantur per illa que in tēplo habentur. 4. par. ti. 14. c. 6. §. 7.
Edificiorum ſunt tres ꝑtes. 1. par. ti. 1. c. 3. §. 3. poſt principiū ibi. Edificioruz. Edificatores domorum ⁊c. quomodo vario modo fraudem cōmittūt in officio. 3. parte. ti. 8. ca. 4. §. 8. per totum.
Effundens Chriſti ſanguinē i miſſa quā penā incurrit ſecunduz canones. 3. p. ti. 17. c. 7. §. 3. in canonibꝰ penitētialibꝰ. ibi. 34. Cetera vide. j. ſb miſſa.
Effundere ſanguinem humanum vide hic i tabula homicidium. occaſio ⁊ defendere.
Eligi quō debet prelatus. ad quos ꝑtinet de iure iſta electio. qui non poſſunt eligere ⁊ vocem nō habent in electiōe qui nō ſunt idonei. 3. par. ti. 20. cap. 2. ante. §.
Electio infra quantū tēpus fieri debet: quō electores preſentare debent electū: quam penam incurrunt nō patientes: ⁊ electus infra mēſez tenetur conſentire. ibi. Infra quantum.
Electio in quo loco fieri debet: q̄uo debent vocari electores: abſens q̄uo conſtituere poteſt procuratorem: ⁊ q̄uo ſit faciendum: quando non concordant ⁊c. ibi. In quo loco fieri.
Electionis forma ſiue modus: q̄uo eſt per ſcrutiniū: per cōpromiſſuz: ⁊ p oēm inſpirationez: ⁊ quomodo debent inter ſe ſeruari: ⁊ quomodo ꝓcedif p ſcrutinum. ibi. De forma ſeu mō.
Electio qn̄: ⁊ q̄uo eſt caſſanda: ⁊ electiones clandeſtine reprobantur in iure. ⁊ q ſcienter eligit indignū quantuz peccat ⁊c. ibi. Caſſanda eſt.
Eligi quis pōt. in qua etate debent eſſe electi: ⁊ quomō abbas: ⁊ quomō religioſi: ⁊ quomō clerici alterius dioceſis. ibi. Quis poteſt.
Eligi quis non poteſt. electus poſt conſenſum ꝯiungif vt ſponſus eccleſie acquiſite. ſi electꝰ ante confirmationem adminiſtrat remouendus eſt ⁊c. ibi. Quis non poteſt eligi.
Electionis ius an acqraf religioſo ex ordinem ſuuz. ſi due electiones fiūt: qd tūc eſt faciēdū: ⁊ qn̄ iteꝝ tenēf eligē ibi. An religioſo acqraf.
Electio monialiū q̄liter fieri debeat q dz eligi: quot ānorū tenef eē q dz preponi in electiōez q̄uo collatio fieri dz zeli ad zelum ⁊c. q̄uo fieri dz appellatio. ibi. Circa electiōem monialiuz.
Electio p cōpromiſſionem quā ꝑtātez hz cui cōmitti pōt qn̄ reuocari pōt: ⁊ qn̄ electio non valet niſi dicanf aliq̄ verba in ſinglari: qn̄ hmōi poteſtas deuoluitur ad ſuum ſuperiorem ⁊c. ibi. De electione per compromiſſionem.
Electio p cōem inſpirationē: q̄uo fieri dz q̄ ſunt necīa in iſta electione ⁊c. ibi. §. 1. per totuz.
Poſtulatio. quis ſit poſtulandus vel non. vtrū clericus alterius dioceſis ſit poſtulandus vel poſſit eligi: ⁊ vtrum religioſus debet poſtulari ⁊ eligi. ibi. capitulo tertio.
A quo ſit aliquis poſtulandus. quis pōt poſtulare. quis effectus poſtulationis ⁊c. ibi. cap. 3. circa medium. ibi. A quo ſit aliquis.
Electoꝝ ꝯfirmatio a quo eſt fiēda. qualiter fieri dz confirmatio. que pn̄t obiyci ꝯtra ipſam qn̄ eſt irrita: q̄uo ſit faciendū. quando obiycif electo aliquod crimen ⁊c. ibi. cap. 4. per totum.
Renunciatio que fit in electiōe deſcribif vario mō. j. ſub lr̄a. r. ſ. renūciatio. ⁊. ibi. c. 5. p totū.
In electiōe: q̄uo vario modo cōmittitur ſimonia. ſecunda parte. titu. primo. cap. 5. §. 12.
Eligētes ſciēter indignū in epm̄ ꝯ formā iuris electores ſunt ſuſpenſi p trienniū a beneficios ponitur de clericis. tertia parte. tit. 28. c. 4. infra medium. ibi. Clerici qui ſcienter.
Electio pape vario mō deſcribif. ā. ſub lr̄a. c. ſ. cardinales. ⁊. 3. par. ti. 22. c. 2. §. 4. 5. 6. 7. 8. 9.
Electores impery qui ſūt ⁊c. vide. j. Imperator. ⁊. 3. par. titu.. 23. cap. 6. §. 13. ante medium.
Electio deſcribif ꝑut eſt actus voluntatis. qꝛ ſu

actus volũtatis ꝓbaꝛ: ꝛ quid importat: ꝛ q̃re nõ eſt electio brutoꝝ.1.par.ti.4.ca.7. ante.§.

Electio eſt eoꝝ que ſunt ad finẽ: ſicut voluntas eſt finis.ꝓbaꝛ per pħm ꝛc̃.ꝛ electio eſt reſpectu humanoꝝ actuum ꝛ paſſibiliũ tm̃: ꝛ non eſt ex neceſſitate in homine.ibi.§.1.p totum.

Electio ẽ triplex.pma ẽ eternaꝛ ad ſupnã felicitatẽ.ſcða rõnaꝛ ad hũanã dignitatẽ.ꝛ tña virtualis p nr̃az volũtatẽ.ibi.§.2.3.4.ꝛ.5.p to.

Electionis ſunt tria ſigna.ibi.§.tertio.poſt pncipium.ibi.Ubi tria nota.

Ad hoc vt electio iſta rõnalis ſit tria reqrũtur. ibidẽ.§.4.poſt principium.ibi.Ad hoc autẽ.

Electio ſepulture deſcribiꝛ vario mõ.ſ.ſub lr̃a. e.ſ.ſepulturã.ꝛ.3.par.titu.10.cap.5.p totuꝫ.

Elementa quomodo nobis manifeſtant veſtigium ſanctiſſime trinitatis.4.par.titu.10.ca. 7.§.6.ibi.Tertium genus.infra medium.

Elemẽtis quõ ꝯſtituiꝛ hõ: ꝛ ad qd ſunt iſti magis iclinati q̇ plus pticipãt cuꝫ vnoq̃ cũ altero ꝛc̃.prima parte.titu.primo.cap.6.§.pmo. in medio.ibi.Ad compoſitionem autem.

Elementa ſiue omnis creatura. quomodo triplici voce alloquitur hominem vt ſit deo gratus ꝛc̃.pma parte.titu.3.cap.7.§.2.per totũ.

Elemẽtis quõ figuranꝛ euangeliſte.1.par.ti.3. ca.3.§.2.poſt pncipiũ.ibi. Sed ꝛ euãgeliſte.

Elemoſyna quõ opponiꝛ obduratiõi ꝯ miſericordiã: quõ iſta miſericordia ꝓcedit ex charitate que nãliter inducunt ad miſericordiam ꝛc̃.4.par.titu.5.cap.18.§.2.ante medium.

Elemoſynis quõ ſubueniendũ eſt miſerijs aliorũ: que ſunt motiua ad dandum elemoſynas: quõ elemoſyna diffinitur: quõ elemoſynã dare eſt actus miſericordie.ibi.§.3.per totum.

Elemoſynarum genera ſunt ſeptem.ſ.paſcere eſurientẽ potare ſitientẽ.veſtire nudũ.recolligere hoſpitẽ.viſitare infirmum.redimere captiuum.ꝛ ſepelire mortuũ.ibi.§.4.p totum.

Elemoſyne ſpũales ſunt.docere ignorantẽ.cõſulere dubitanti.ꝯſolari triſteꝫ.corrigere peccantem.remittere offendenti. portare oneroſos: ꝛ pro peccatis exorare.ibi.§.5.per totuꝫ.

Elemoſyne corporales ꝛ ſpũales: quõ cõparantur adinuicẽ: quõ ſpirituales ſũt potiores corporalibus tribus modis.ibidem.§.6.p totũ.

Ad elemoſynã ꝛ miſericordiaꝫ: quõ nos inuitat ſcriptura.incitat natura.ꝛ animat rationalis creatura: ꝛ quomodo ipſa elemoſyna fieri debet recto animo.de licite acquiſito.ꝛ indigentie ſubiecto.ibi.§.decimo.per totum.

Elemoſyne fructus quis ꝛ q̃ntus ẽ. ꝛ quõ varij per elemoſynam ꝛ miſericordiaꝫ maxima bona ſunt conſecuti.ibi.§.xi.per totum.

De elemoſyna vide etiam.infra ſub miſericordia: quia ad propoſitum.

Elemoſyna nõ eſt danda pauperibus pro oratione ab eis fienda tanq̃ ex hoc quis intẽdat emere orationem: ſed gratuitum beneficium oſtẽditur ꝛ ꝓbatur.2.parte.ti.1.cap.5.§.17.

Elemoſyna quomodo ſit danda pauperibus. ſcða parte.titu.pmo.cap.24.§.1.per totum.

Elemoſyna ꝛ miſericordia: quõ euadiꝛ ſententia horribilis damnatiõis: ꝛ conſequitur homo per reconciliationem a deo: ꝛ opa miſericordie deſcribunꝛ ꝛc̃.ibidem.§.2.per totum.

Elemoſyne ꝛ miſericordie quadruplex fruct⁹ eſt in pſenti.vtꝝ elemoſynã facere ſit in precepto: quomõ de neceſſitate ad ipſas tenemur ꝛc̃.ibi.§.tertio ꝛ quarto per totum.

Elemoſynas nõ dare.qñ eſt mortale pctm̃. ponunꝛ deſuper quinq; caſus.ibi.§.5.p totum.

Elemoſyna ꝛ miſericordia: quõ euaditur ſentẽtia horribilis dãnationis: ꝛ quomodo opera miſericordie debẽt exerceri ad proximos ꝛc̃. ſecunda parte.titulo primo.cap.24.§.2.

Elemoſyna oratio vel ieiuniuꝫ qd̃ hoꝝ eſt magis ſatiſ actorium.tertia parte.titu.14.capitulo.20.circa finem.ante vnicum.§.

Religioſos quõ licet: ꝛ quõ non licet viuere de elemoſynis: ꝛ quõ q̃druplr viuere pñt de elemoſynis ꝛc̃.3.par.ti.16.ca.6.§.1.per totum.

Emptionum ꝛ vẽditionum varia mã ð ipis ðſcribiꝛ.ſ. ſb lr̃a.v.ſ.vẽditio.ꝛ.2.pte.ti.1.ca.7.8.ꝛ.9. vide ẽt ſub lr̃a.m.ſ.mercatoꝝ: ꝛ ſub lr̃a.n.ſ. negociatorum.ꝛ ſub lr̃a.c.ſcꝫ contractus.

Emens blada ſub tpe meſſiũ ꝛ tpe vindemiaꝝ vinũ: ꝛ alios fructus vt in futuro carius vẽdat quõ ꝛ qñ eſt licitum ꝛc̃.2.p.ti.1.ca.23.§.16.

Emens furtum: quõ incurrit ille multa mala.2 par.ti.1.cap.12.§.16.17.ꝛ.18.per totum.

Emptione quõ qs efficiꝛ ſeruus: ꝛ que ad hoc requirũtur.3.parte.titu.3.ca.6.§.5.p totum.

Emptiõe ꝛ vẽditione ſpũaliũ: quõ multiplr cõmittiꝛ ſimonia: que dñr ſpũalia: que dicuntur annexa ꝛc̃.2.par.titu.1.c.4.§.1.per totum.

Emunitas ſiue imunitas eccleſiaꝝ ꝛ pſonaruꝫ eccleſiaſticaꝝ vario mõ deſcribunꝛ.õ.ſub lr̃a. e.ſcꝫ eccleſia.ꝛ.3.par.titu.12.ca.3.per totuꝫ.

Enigma vnde dicitur: ꝛ quõ deũ videmus i enigmate ex ſeptuplici diſpõne.1.par.ti.3.cap.6.a.12.vſq; ad.19.§.

Enigmata qd eſt hẽe ibi.§.12.poſt pncipium.

Enigmata Ariſtotelis enumerantur ꝛ exponũtur.4.parte.titulo.5.capi.20.§.9.b.

Epiphania dñi deſcribiꝛ p ihema ſine p modũ ſmõis: ꝛ de varijs ſtellis ꝛ apparitiõib⁹.q̃rta parte.ti. 15. cap.32.vide etiã.infra ſub littera.ſ.ſ. ſtellis.

Epikeia virtus qd latine ſignificat.in quo ꝯſiſtit iſta virtus.ꝛ vñ dr̃: quõ correſpõdet iuſtitie legali:

tie legali:quomodo ipſa multipliciter ſumiſ pro equitate ⁊c̃.4.par.ti.5.cap.19.ante.§.
Epiſcopoꝝ archiepoꝝ ⁊ patriarcharum ſtatus deſcribiſ per thema ex ps quod ⁊ de ipſis declaratur.tertia parte titulo.21. capitu.primo.
Epi quō debēt hr̃e vite ſanctitatem:quō eſſe debent imitatores patrū ſuoꝝ:⁊ epiſcopi dicuntur filij apoſtoloꝝ:quō debēt eſſe ſolliciti de ſibi cōmiſſis.ibi.circa prin. ibi. Primum eſt.
Epiſcopi quā curā hr̃e debent circa ſibi cōmiſſa: ⁊ in ptāte ⁊ in auc̃te:⁊ quō ſunt principes terre:⁊ que diſtinctio eſt inter epiſcopos ⁊ archiepos.⁊c̃.ibi.Quantum ad ſecundum.
Epiſcopi quō pcurare ſiue offerre debēt eccleſie vtilitatē:quō debent eſſe memores nominis domini ⁊c̃.ibi.Quantum ad tertium.
Epus vnde dicit:⁊ que eſt differentia inter epiſcopū ⁊ pſbyterū:qualē oz eſſe epm: quō non poteſt reſtituere degradatū ponunſ deſuper qōnes notabiles.ibi.cap.2.ante.§.circa prin.
Epus qūo ſe hr̃e debet in ordinationib⁹ ſiue i ordinandis vario modo ad varios actus.ibi. añ mediū ibi.de ordinationibus fiendis.
Epus quomodo dz eſſe ſollicitus in conferēdis beneficijs:quantū peccat ſi tribuit indignis ⁊ que attēdere debet circa illa beneficia: vt bene dentur.⁊c̃.ibi.poſt medium.ibi.In conferendis beneficijs.
Epiſcopus quomodo debet eſſe ſollicitus circa negocia ſpūalia ſemp eam preponendo tēporalib⁹ad varios actus.ibi.§.1.per totum.
Eps quō dz eſſe ſollicitus circa bona mobilia ⁊ immobilia ſui epatus:⁊ que in iſtis ſunt cauēda : quomodo ſe habere debet circa rectores eccleſiarum.ibi.§.2.per totum.
Epiſcopus quō ſe hr̃e dz circa diſpenſationes varioꝝ ſtatuum ⁊ caſuum.ibi.§.3.per totum.
Epus quō ſe hr̃e dz circa appetitum epatus:vl circa recuſationē:vel circa renunciationē.vtꝝ epatū iniunctū a ſuperiore liceat omnino recuſare:⁊ qꝛuis nō eſt nec̃ariū de ſe.eſt tñ neceſſariū rōne precepti ſupioris ⁊c̃.ibidē.§.4.p to.
Epus ſumptus ex aliqua religione. vtꝝ teneaſ ad obſeruātias regulares ⁊c̃.ibi.§.5.per to.
Epiſcopi ſi nō ſunt prompti in largiendo pauperibus bona eccleſiaſtica que pcurāt peccāt mortaliter.ibi.§.6.per totum.
Epoꝝ ornamenta cū quibus celebrant:quō deſignant aliq̄ ſpūalia que in ſe habere debent epi pter ornamēta cū qb⁹ pticipāt cū alijs ſacerdotib⁹ q̄ debēt ſuare ex iure ⁊c̃.ibidē.§.7.
Epus que pōt exigere a clericis:⁊ in qbus caſibus ſiue etiā ab alijs eccleſijs : ⁊ quantū de illorum bonis redditibus. prebendis eccleſiaſticis:⁊ quantū exigere debet ab eccleſijs cathedralibus ⁊c̃.ibidem.§.8.per totum.
Epoꝝ iuriſditio q̄ eſt:qūo illā poſſunt exigere: quid comprehenditur ſub iuriſditione.ibi.p⁹ medium.§.8.ibi.de iuriſditio.
Archiepoꝝ dignitas ſiue officium deſcribitur per thema ex ps.quod declaratur:⁊ quomō debent eſſe potentes ⁊c̃.ibi.ca.3.ante.§.
Archiepiſcopus quomodo eſt eminens ⁊ potens in iuriſditione ſpirituali: quid ſignificat pallium ſuum:⁊ in pallio ponuntur quattuor cruces.quid ſignificant:⁊ adhuc quadruplex ſignificatio pallij.ibi.§.primo.
Archiepiſcopus quomodo debet eſſe potens vtēdo gladio dilectionis diuini ſermonis paſſionis.⁊ vltionis peccatoꝝ:que notabiliter declarantur.ibidem.§.primo.ante mediū.ibi. Opus congruum.
Archiepiſcop⁹ quomodo debet eſſe accinctus potentiſſime ſuper femur ſuum. quid ſignificat femur.vnde dicitur epiſcopus ⁊ vnde archiepiſcopus:⁊ quomodo actio reſpondere debeat nomini ⁊c̃.ibi.circa fi.debet vltimo ar.
Archiepiſcopi quomodo ſunt minores patriarchis ⁊ patriatibus: ⁊ que differentia eſt inter eos:⁊ archiepiſcopus ⁊ metropolitanus ſunt ſinonima.⁊ pro eodem ſupponunt. ⁊ vnde dicunſ iſta duo ⁊c̃.ibi.c.4.ante.§.per totum.
Archiepiſcopatus quando vacat.quis ſupplet vices eius ponunſ deſuper alique queſtiones que ⁊ declarantur.ibi.§.primo.per totum.
Archiepiſcopoꝝ pallium quid ſignificat.a quo debet peti.infra quot menſes.quid ſibi conferat pallium:⁊ quibus diebus ⁊ officijs debet vti.ibidem.§.ſecundo.per totum.
Epiſcopi quomodo debēt viſitare gregem ſibi cōmiſſum ad varios ſtatus ⁊ caſus.vide de viſitatiōe.infra ſub littera.u.ſ.viſitatio. Epiſcoporum caracterum ſiue poteſtatū ponunſ variorum opiniones tam theologorum q̄ iuriſtarum.3.parte.titulo.23.capitulo.5.§.2.
Epiſcopus negligens eſt decima abuſio inter duodecim abuſiones diuerſorum. vnde diciſ eps ⁊ quare ⁊c̃.1.par.titu.5.cap.2.§.8.
Epiſcopatū ⁊ dignitatē querere vtrum ſit licitū ⁊ multa groſſa de materia iſta habentur. ſecūda parte.titulo.3.cap.5.§.3.4.5.⁊.6.
Epiſcoporum exemptorum iuramentum i forma deſcribiſ.cōprehēdit aūt hoc iuramentū ſeptē articulos.q ⁊ declanſ.2.p.ti.10.c.5.§.2.
Epiſcopus quomodo ſine licentia pape nō poteſt emittere votum vel emiſſum implere.ſecūda parte titulo.11.capitu.2.§.6.
Epus in qbus caſibus:⁊ quando ⁊ quomō hēt delegare:⁊ quātū valet:⁊ quō delegare his q ſunt in alieno epatu.⁊c̃.3.par.tit.9.c.3.§.14.
Epiſcopi qui dicūtur ordinarij.eorundē offm diuerſimode deſcribiſ.i.ſub lr̃a.o.ſ.ordiari⁹.

Epiſcopi quomodo debent in eccleſijs cathe/dralibus inſtituere predicatores ⁊ cōfeſſores ordinare: ⁊ que pena negligentiu; iſta ⁊c̄. ter/tia parte. titu. 9. capi. 5. §. 4. per totum.
Epi que exigere pñt a clericis ⁊ religioſis ſibi ſubiectis: ⁊ que a laicis ⁊c̄. ibi. §. 5. per totum.
Epiſcoporu; duplex lex ſiue iuriſditio deſcribi/tur circa mōaſteria: ⁊ circa domeſticos: ⁊ quo modo epiſcopi debent viſitare monaſteria ſi/bi ſubiecta: ⁊ cu; quibus perſonis: ⁊ cū quot. ibi. §. ſexto. per totum.
Ad epiſcopi palatium quicunq; fugit d; defen/di ⁊ nō trahi ex̄ niſi in certis caſib⁹ ⁊c̄. 3. parte ti. 12. ca. 3. §. 1. ante mediū. ibi. Itē cōfugiēs.
Epiſcopu; oportet eſſe ſine crimine ⁊c̄. que om/nia per ordinem exponuntur de conuerſatio/ne clericorum etiam epiſcoporum per ipſos ſub tredecim conditionibus declaratis. tertia parte. titu. 13. capi. 13. per omnes. §.
Epiſcopatus quomodo eſt ordo: ⁊ quare epiſco/patus ⁊ ſacerdotium cū ſit vnus ordo: non ta/men vno die conferuntur. ſicut ceteri ordines ſed diuiduntur. 3. par. titul. 14. capi. 16. §. 6.
Epiſcopus quomodo debet conſecrari ſiue in/ungi: ⁊ in quib⁹ locis quid eſt faciendū: quot epiſcopi debēt eſſe preſentes: ⁊ quot ſufficiūt: quid dicant ⁊c̄. ibi. §. ſexto. circa finem. ibidē. Epiſcopus autem in conſe.
Epiſcoporum ⁊ patriarcharu; proprius ſacer/dos quis dicitur: cui confiteri poſſunt ⁊c̄. ter/tia parte. titulo. 17. c. primo. §. quarto.
Epiſcopi ⁊ prelati: quomodo debent excludere ambitionem. ⁊ vnde dicitur epiſcopus. 3. par/te. titulo. 20. capitu. primo. §. 1. per totum.
Epiſcopatus qūo d; renunciari: quomodo eps̄ debet promoueri: ⁊ quib⁹ caſibus admittēda vel petenda ſit renunciatio epatus: ⁊ que ſunt cauſe ⁊c̄. 3. par. titu. 20. cap. 5. per totum.
Eps̄ in qb⁹ cauſis cōmittit ſuum officiu; archi/diacono: ⁊ in quo nō. 3. par. titu. 20. capitu. 7. poſt principium. ibi. Quedam.
De epōrū vicarijs vide. j. ſub lrā. u. ſ. vicarij. ⁊ 3. p. ti. 20. ca. 10. poſt pn̄. ibi. De vicario epi.
Epoꝝ caſus deſcribunt q ipſis ſunt reſeruati ⁊c̄ 3. p. titulo. 17. capi. 3. per totum.
Epus qn̄ eſt excōicatus: nec ipſe: nec officiales ſui ſiue vicarij cognoſcent de cauſis cū idē ſit ↄſiſtoriu;. quid tunc eſt faciendū. 3. par. ti. 20. capi. 10. poſt medium. ibi. Itē nec epiſcopus.
Epoꝝ ↄditiōes. vide ēt. j. ſub lrā. p. ſ. prelatis.
Epi ⁊ alij plati curati boni q̄re ⁊ quō dñr celi: quō figurant p arietes qui ſunt duces gregu; ⁊c̄. ⁊ quō iſti confiteri debent mirabilia dei ⁊c̄. 3. par. ti. 32. capitulo. 10. ante. §.
Epiſcopi bannientes ſunt excōmunicati maio/ri ſententia: quid intelligitur per bānium vl/terius declarat. 3. par. ti. 25. ca. 3. per totum.

Equitatem qua; de⁹ approbat: qūo ⁊ qn̄ ſuare debem⁹: ⁊ large ſumendo equitatem poteſt dici triplex eqtas. 4. par. titu. 5. cap. 19. §. 1. per totum.
Equitas qūo requirit ad conſeruationem ami/citie: ⁊ circa hoc ponit triplex equitas. 4. par/te. titu. 5. cap. 20. §. 3. circa finem.

Errores gentiliū phoꝝ vario modo de/ſcribunt in qb⁹ errabāt. ſ. ↄtra diuinitatem ⁊ contra fidem ⁊c̄. quarta parte. titu. 11. cap. 5. ⁊ principaliter. §. 1. p totū.
Errores iudeorum ⁊ ſaracenorum deſcribunt. in quibus vario modo errabant ⁊ adhuc er/rant. ibi. cap. 6. ⁊. §. primo. per totum.
Errores hereticoꝝ ſunt numero. 80. quoꝝ etiā deſcribunt nomīa ⁊c̄. ⁊ quomodo eccleſia va/rio modo i diuerſis libris eos ⁊ eoꝝ errores damnat. ⁊c̄ ibidem. cap. 7. per totum.
Errores abbatis Joachim qui fuerūt: qūo cum alijs hereticis ſunt dānati. ibi. §. 2. per totu;.
Error aliquoꝝ dānat dicentiū ſpm̄ſanctu; pce/dere a patre ⁊ filio: vt a duobus pricipijs ⁊ duabus ſpirationibus: ⁊ aliquoꝝ alioꝝ erro/res ſimiliter damnant. ibi. §. 3. per totum.
Errores adhuc aliquorum ſimiliter damnan/tur. ibi. §. quarto. per totum.
Errores varioꝝ deſcribunt ↄ quos maxime or/do fratrū p̄dicatoꝝ militauit. ſ. ſanctus Dñi/cus. ſcūs Petrus ⁊ ſcūs Tho. ⁊ ibi. §. 5. p to.
Ponunt duodecim articuli in quib⁹ cōmuni/ter magiſter ſententiaꝝ non tenet. ibi. cap. 8.
Similiter in decretis magiſter Gratianus nō tenet in multis paſſibus: ⁊ multa antiqua iu/ra ſunt abrogata que non tenentur: ⁊ quomo/do aliqua ſunt intelligenda ⁊c̄. ibidem. cap. octauo. §. pmo ſecūdo tertio ⁊. 4. per totum.
Errores fraticelloru; vario modo: ⁊ ad locum valde deſcribunt. 4. par. titu. 12. ca. 4. p totū.
Errores abbatis Joachim. de vnitate i diuinis ponunt que ⁊ confundunt: ⁊ oppoſitum oſtē/ditur ex multis auctoritatibus ſacre ſcriptu/re. prima parte. titulo. 6. capitulo. 2. §. 5. ibi. De ſeptima vnitate. vſq; ad ſextum. §.
Errores paganoꝝ circa deū. iudeoru; ↄ xp̄m. ⁊ hereticoꝝ ↄtra animū noſtꝝ vario mō depo/nunt in qb⁹ errabāt: quoꝝ errores vario mō ſoluunt. 2. par. titu. 12. cap. 7. §. 3. per totum.
Erubeſcētia ⁊ verecūdia frequēter ſumit vnu; pro altero: qūo ſunt ſpēs timoris naturalis in quo ↄſiſtūt ⁊c̄. 4. p. ti. 14. ca. 4. §. 2. in medio.
Erubeſcētes facere bona: qūo oſtenduntur eſſe. §. 4. circa finē. ibi. Oſtenditur autē fatuitas.
Erubeſcētia quomodo quadruplicitet eſt vitio/ſa. ſecunda parte titu. 8. cap. 9. circa finem.
Erubeſcētia qūo non inuenit iperfecte virtus

ſis:⁊ quō inuenit in his q mediocriter ſe hñt
erm eandē ⁊c̄.4.par.ti.4.ca.1.§.4.per totum.

Erubeſcere de quib⁹ homo debet ſunt numero
ſexdeci ſumpta ex eccleſiaſtico.41.ibi.§.6. vi
de etiam infra ſub littera.u.ſcʒ verecundia.

Eſſentialis vnitas ſiue diuinar: quō
neceſſaria ē ad orbis gu/
bernationē.1.parte.titulo.6.ca.2.§.5.circa fi/
nem.ibi. Hoc autem.

Eſurientes tripl'r deſcribunt.ſuꝑ illud Matth.
Beati qui eſuriunt ⁊c̄.primo quomodo eſu/
riens variatur ſpiritualis : quomodo iuſtitia
eſuriat generalis:quomodo ſatiat anima ra/
tionalis:⁊ qui ⁊ quomodo dicuntur beati ⁊c̄.4.
parte.titu.7.cap.6.§.4.poſt principium.

Etates ſeptē hoīum:quomodo adaptan
tur ad ſeptē beatitudines.q̄rta p
te.titulo.7.capi.5.§.ſexto.per totum.

Etates mundi ſunt ſeptē: ⁊ quomodo adaptan
tur ad ſeptem beatitudines.ibi.§.7.per totū.

Etates ſex mundi :quomodo ſignificant p ſex
ydrias que fuerunt in nuptijs de quib⁹ Joan
nes.ſecūdo cap.4.parte.titu.15.capi.38.§.1.
ſecūdo.tertio.quarto qnto ⁊ ſexto.per totum.

Etatis cuius erit qui poſſit habere vel poſſide/
re beneficium ⁊c̄.tertia parte.titulo.15.cap.1.
§.tertio ⁊ quarto.per totum.

Etatis cuius debent eſſe electi.tertia parte.titu
lo.20.c.2.añ.§.circa mediū.ibi.Quis poteſt.

Etatis cuius erit qui tenetur ad ieiunia ⁊c̄.ſecū
da par.titu.6.ca.2.§.4.per totum.

Etas que requiritur ad matrimonium.tertia p
te.titulo primo.capitulo.19.ante.§.circa me/
dium.ibi.Item ante.

Euangelica ꝯſilia deſcribunt.ī.ſub
littera.c.ſcilicet.Cōſilia

Euāgelice legis varia vide infra.ſub littera. l.
ſcilicet lege euangelica.

Euangeliſte quomodo figurant per q̄ttuor ele/
menta.1.par.titu.3.ca.3.§.2.poſt princi.

Euchariſtie ſuperuenerabile ſacramentum de/
ſcribitur per thema ex ſpo. quod ⁊ de ipo d̄cla
ratur.3.parte.titulo.14.cap.4.ante.§.

Eucharistie ſacramentum:quare eſt excellētiſſi
mū:⁊ quomodo opera dei ſunt ſtupenda pro/
pter tria que declarantur ⁊ probant ad varia
mirabilia iſti⁹ ſanctiſſimi ſacri.ibi.§.1. p to.

Eucharistie ſacramentū:quomodo nobis chri
ſtus dedit ad palpandum ⁊ comedendum ex
nimia beniuolentia:quomodo cibus iſte con/
uertitur in hominē:⁊ quomodo in hoc ſacra/
mēto fecit xp̄s memoriā ſuā ⁊c̄.ibi.§.2.p to.

Eucharistie ſacramentum:quomodo debet ſu
mi cum bona conſcientia:quomō homo pus
ſe debet examinare ⁊ probare:⁊ quomō quie/
ſcere debet in chriſto vt in ſepulchro.ibi.§.ſe/
cundo poſt me.ibi.Quantū ad ter.Aliud the/
ma d̄ ipa deſcribit:qd.⁊ de ipa declat.ibi.c.5.

Eucharistie ſacramento:quomodo latet diuini
tas ſub ſpecie panis:quod oſtendit triplici ex
emplo:⁊ quomodo triplici ratione manet xp̄s
in ſpē panis.ibidē.capi.5.poſt principium.

Eucharistie deuota ſumptione quam vtilitateʒ
homo inde conſequitur:⁊ ſunt duodecim fru
ctus huius panis tritici deſignati per duode/
cim fructus ligni vite: ⁊ ſeptē ſunt differentie
ſapoꝝ in iſto ſacramēto.ibi.c.5.poſt medium.

Eucharistie ſumptione:quō florebunt homies
de virtute in virtutem.ibi.circa finem.

Eucharistie ſacramentum: quomodo eſt maxi/
mum ſacramentuʒ:quid continet eucharistia
in ſe:⁊ quāuis eſt vnum ſacramentum tamen
diuerſis nominibus nuncupatur.tertia parte
titulo.14.capit.12.ante.§.per totum.

Eucharistie ſacramentum : quare debuit inſti/
tui.ꝙ chriſtus in eo cōtinetur realiter ⁊ eſſen/
tialiter : ⁊ quomodo deuote manducans tra/
hitur ad chriſtum ⁊c̄.ibi.§.1.per totum.

Eucharistie ſacramentum quibus eſt dandum
vel negandum.hoc notabiliter declaratur.ibi
dem.§.ſecundo.per totum.

Eucharistie ſacramentum nō eſt negādūʒ occi/
dendis propter ſcelera ſua publica:⁊ qb⁹ alis
negandum ⁊ quib⁹ nō ⁊c̄.ibi.§.3.per totum.

Eucharistie ſacrū qs hʒ diſpēſare vel miniſtra/
re:⁊ a quibus nō debet ſumi ⁊c̄.§.4.

Eucharistie ſacramentum:quomodo in primi
tiua eccleſie fideles quotidie ſumebant: quo
modo:poſtmodum ex tepiditate ab ipſo decli
nabant : ⁊ quomodo ⁊ quibus conſulendum
eſt vt cōmuniter frequēter communicent.ibi.
§.4.ante finem.ibi.Quantum ad frequen.

Eucharistie huius deuote ſumptio: quomodo
importat multiplicem effectum ⁊ vtilitatem.
qui ſunt effectus huius:ſacramenti: quomo/
do debent conſiderari : quomodo conferunt
gratiam ⁊c̄.ibi.§.quinto.per totum.

Eucharistie ſacramentum : quomodo ſumitur
cum negligentia.vtrū communicans ſemel
in anno ſatiſſaciat precepto eccleſie : ꝙ in die
paſce ſumi debet probatur:⁊ obiecta ſoluun/
tur ⁊c̄.2.parte.titulo.9.ca.9.ante §.

Eucharistie ſacramentum qui indebite accedit
vel ipſum omittit quomodo peccat:⁊ omittis
indebite ſumendo q̄drupl'r.ibi.§.1.per to.

Eucharistie acceſſio fit idigne quadrupliciter
ſ.cum peccati mortalis remorſione:ſine men/
tis diſcuſſione.ſine criminis confeſſione:⁊ ſi/
ne ritus obſeruatione.ibi.§.2.per totum.

Eucharistie ſacramentum accedens cum tepi/
ditate ⁊ ſine.deuotiōe qualis negligentia eſt.
vtrum qui amiſit cōmunionē in paſca ex ne/

gligentia peccat mortaliter & ſeptem nocumē ta que eueniunt non communicando vel male communicando.ibidem.§.3.per totum.
Eucbariſtie ſacramenti duodecim mirabilia deſcribuntur que inueniuntur in ipſo.tertia parte.titulo.13.capitu.6.§.13.per totum.
Eucbariſtie ſacramenti adhuc ſeptem mirabilia ſunt.3.p.ti.9.c.4.p° me.ibi.Sermo.fecit.
Eucbariſtie ſacramentū:quomō figurat agnus paſcalis:& quid ſignificant ritus in comeſtione.1.par.titu.14.ca.5.§.7.per totum.
Eucbariſtie ſacramentum:quomodo eſt cibus reficiens & medicina ſanans infirmitatem.tertia parte.titulo.14.cap.1.§.3.per totum.
Exactiones quādo licite recipē poſſūt dñi a ſubditis vltra conſuetum vel ſtatutum:& ponunt ſex caſus in quib° ſecūda parte.titulo.1.capitulo.13.§.2.vide tamen per totū.capi.&.3.par.titu.3.cap.4.§.6.vide etiam infra exigere.
Excōmunicatio maior dicit anathema quod interpretatur ſeparatio:quia eſt ſeparatus a ſeptem magnis bonis:& quomodo licet cum ipſis conuerſari vel participare & quando.ſecūda parte.titulo.4.capitulo.6.§.4.añ mediū.ibi vnde excommunicatio.
Excōmunicatio quomodo dicitur excluſio triplici cōmunione fidelium:& eſt triplex excommunicatio:& quomodo ex varijs cauſis fertur maior ſententia.tertia parte.titulo.25.capitulo.primo.ante.§.&.§.1.2.&.3.
Excōmunicatio maior datur iniijcientibus manus violētas in perſonas eccleſiaſticas.ponūtur deſuper quinq; notabilia:& quando quis percutiens clericum incidit in canonem.ibi.capi.primo.Que autem dicuntur eccleſiaſtice perſone que gaudēt priuilegio clericali hēs varia.3.par.titu.24.capi.5.per totum.
Excōmunicationem quando quis incidit:& in quibus caſibus preter iniectiones manuum in clericum.3.par.titu.25.ca.1.§.1.per totum.
Excōmunicationem maiorem in aliquibus caſibus:quando quis non incurrit.ſ.pcutiens clericum.ibi.§.2.Ponuntur aliqui caſus in quibus.ſi quis incidit in canonem propter iniectionem manuum in clericum poteſt abſolui ab iſtis citra ſedem apoſtolicam.ibi.§.3.
Excōmunicantur.i.excōmunicati denunciant & declarātur qui ſancte eccleſie cardinales hoſtiliter fuerint inſecuti vel ceperint vel fuerint ſocij:que vlteri° declarant.3.par.ti.25.cap.2.
Excommunicantur bannientes epiſcopos:& ad hoc cooperantes:quid intelligitur per bānū.ibidem.capitulo tertio.per totum.
Excōmunicatur qui ſemel in hereſim dānatam labit.quid intelligit per occultum qui deſup habent poteſtatem:& vtrum damnatus ē qui cunq; tenet vbicūq; cōtra articulos pariſius dānatos & ſit excōmunicatus:& quō excōicantur eorundem fautores &c.ibi.cap.4.per to.
Excōmunicantur ſepelientes hereticos:& eorūdem receptatores & fautores:qui ſunt iſti heretici:& ex quibus operibus:qui ſunt defenſores:qui fautores &c.ibi.c.5.per totum.
Excōmunicantur rectores impedientes vel non iuuantes epiſcopos & inquiſitores in inquiſitione hereticor & fautor & receptator talium ſunt ſeptem genera.ibidē.c.6.per totum.
Excōmunicant inquiſitores qui male & contra conſcientiā exercent tale officium contra quoſdam:& pape reſeruatur abſolutio &c.qui dñr pertinaces.ibi.capi.7.per totum.
Excōmunicant inquiſitores & cōmiſſarij eorundē illicite extorquentes pecuniā ſub pretextu inquiſitionis:qui ſunt iſti commiſſarij:& quomodo fratres predicatores poſſunt mitti ad tale officium &c.ibi.cap.8.per totum.
Excōmunicationes contra alienationes & ordinationes factas a ſciſmaticis de reb° eccleſiaſticis:q ſūt iſti:& de qb° itelligit.ibi.c.9.p to.
Excōmunicant dicentes romanam eccleſiā nō eſſe caput aliarum eccleſiarum:& non poſſe cōdere canones & decretales:vel nō eſſe obediēdum.de quibus intelligitur iſta excommunicatio &c.ibi.capitulo.10.per totum.
Excōmunicantur incendiarij eccleſiarum & pioꝝ locorum:& ſi fuerint denunciati pape reſeruatur abſolutio:que ſunt iſta loca:& de quibus incendiarijs &c.ibi.cap.11.per totum.
Excōmunicantur effractores ſacror locorum:& pape reſeruatur abſolutio poſtquam fuerit denunciati.ibi.capi.12.per totum.
Excōmunicātur falſarij litterarum papalium:& pape vlteri° reſeruatur abſolutio:quod tamen declaratur vlterius.ibi.cap.13.
Excōicant q ſciēter vtunt lrīs papalib° falſis:quō hoc intelligit.ibidē.capitulo.14.per tot.
Excommunicant recipientes lras papales ſiue bullas in curia non de manib° pape vel deputatis ad hoc & quomodo de quibus hoc intelligitur.ibidem.capitulo.15.per totum.
Excōmunicant qui corrigūt.apponunt.vel remouent aliqd de lris papalib° & pape reſeruatur abſolō ponit notabilis qō.ibi.ca.16.p to.
Excōmunicant qui faciunt ſtatuta contra eccleſiaſticā libertatem:& ſeruari ea facientes & ſcriptores eorūdē:& officiales iudicantes ſm ea hoc vlteri° declarat.ibi.cap.14.per totum.
Excōmunicant domini qui phibent ſubditis ſuis ne faciant obſequia corporalia perſonis eccleſiaſticis:quomodo intelligitur iſta prohibitio.ibi.capitulo.18.per totum.

Excōmunicanť vſurpantes ſibi patronatū de nouo in locis pijs: vel vſurpantes bona vacātium eccleſiarum. Hoc ad longum declaratur. ibidem. c. 19. per totum.

Excōmunicanť cōpellentes ꝑlatos ⁊ ꝑſonas eccleſiaſticas ad ſubmittendum eccleſias vł bona eccleſiaſtica eorum: ⁊ femine ſub eadem cōprehenduntur ibi. capi. 20. per totum.

Excōmunicanť qui ꝯcedūt repreſalias ⁊ vtētes in clericos ⁊ bona clericoꝝ. ibidē. ca. 21. ꝑ to.

Excōmunicanť qui grauant ꝑſonas eccleſiaſticas in ſe vel in ſuis pro eo ꝙ noluerint eligere eos pro quibus rogati erant. Hoc vlteri⁹ declaratur. ibi. capitulo. 22. per totum.

Excōmunicātur impedientes litigare in foro eccleſiaſtico in cauſis que de iure vł conſuetudine vel ex impetratis in curia poſſunt retractari. ibi. capitulo. 23. per totum.

Excōmunicanť domini ⁊ coꝝ officiales q grauant aut licentiam grauandi dant clerum vel ſuos conſanguineos propter ſententias latas contra eos. ibi. capitulo. 24. per totum.

Excōmunicanť qui exigunt vel exigere faciunt pedagia vel gabellas a perſonis eccleſiaſticis pro reb⁹ ſuis vel eccleſiarum: quomodo ipſi gaudēt tali priuilegio ⁊c. ibi. ca. 25. per totū.

Excōmunicātur imponētes tallias collectas vł preſtantias clericis ſine licentia pape. Hoc ad longum declaratur: ⁊ quando excluditur appellatio ⁊c. ibidem. ca. 26. per totum.

Excōmunicantur qui extorquent abſolutionē a cenſuris eccleſiaſticis per vim vel metum: quod ad longum declarať. ibi. cap. 27. per to.

Excōicanť qui cogūt nō ſeruare interdictū vel excōicationē nō vitare. ibi. c. 28. per totum.

Excōmunicanť qui faciunt ſtatuta qđ vſure ſoluantur vel ſolute non repetātur aut reſtituantur ⁊ iudicantes ſecundū ea. Hoc ad longū declaratur ibi. c. 29. per totum.

Excōicanť q deferūt arma vel ligna vel mercimonia ad ſaracenos: ⁊ q ſup hoc hñt licētiam ⁊ quō tales debēt abſolui. ibidē. c. 30. per to.

Excōicanť q ſpoliant romipetas ⁊ contra piratas: ⁊ abſolo pape reſeruať. ibi. c. 31. per totū.

Excōicanť clerici. q participāt ſponte ⁊ ſcienter in diuinis cū excōicatis. ibidē. ca. 33. per to.

Excōicanť qui ſepeliunt interdictos ⁊ excōmunicatos vel publicos vſurarios. Hoc declarať ad varios caſus. ibi. cap. 33. per totum.

Excōmunicanť qui ſciēter ꝯhunt matrimoniū in gradibus ꝓhibitis: vel ordinat⁹ in ſacris: vel profeſſus in religione mares ⁊ femine ponunť deſuper alique ꝗones. ibi. capi. 34.

Excōmunicanť qui ſcienter participant excommunicato nominato in crimine criminoſo: qđ ad longum declaratur. ibi. cap. 35. per totum.

Excōmunicantur contra facientes vel mandantes aliquem interfici per aſſaſſinos: ⁊ qui dicūtur aſſaſſini. ibi. capi. 36. per totum.

Excōmunicanť qui procurāt ꝙ cōſeruatores ſe intromittāt de alijs ꝗ̄ de manifeſtis iniurijs ſcienter: qđ vlterius declaratur: quomodo ⁊ q̄liter hoc fit ibi. capi. 37. per totum.

Excōicanť doctores q admittūt ad lectiones legum religioſos ſine habitu vel ad medicinā; quō hoc intelligitur. ibi. capit. 38. per totum.

Excōicanť magiſtri ⁊ ſcolares Bononienſes q ꝯducunt hoſpitia irrequiſitis inquilinis: qđ etiam declaratur. ibidem. c. 39. per totum.

Excōmunicantur qui mittunt ſcripta vel nuncium ſecrete alicui cardinaliū dū ſunt in conclaui pro electione pape. ibi. ca. 40. per totū.

Excōicanť dñi officiales ⁊ rectores vbi fit electio pape ſi nō ſeruant ꝯſtitutionem capli. periculoſum de elec. in aucte. ibi. ca. 41. per totum.

Excōicanť bachardi ⁊ begnine qui aſſumūt vitam fraticellorū ⁊ eiſdem fauentes: quod ad longum declaratur ⁊c. ibi. ca. 42. per to.

Excōmunicantur qui aſſumunt dignitatem ſenatoris vel aliud regimen vrbis ſine licentia pape. ibi. capitulo. 43. per totum.

Excōmunicanť qui impediunt viſitatores monialium officio coꝝ poſt monitionem: tamen quod vlterius declaratur. ibi. cap. 44. per to.

Excōmunicantur fingētes caſum fraudulenter quo iudex mittat vel vadat pro teſtimonio ad mulierem. ibi. cap. 45. per totum.

Excōicanť ſe ingerentes ad officiādū hores alteri⁹ ligue irreq̄ſito dioceſano. ibi. c. 46. ꝑ to.

Excōicatio ꝯ abſolutos ab excōicatione in articulo neceſſitatis. ſi poſtea cū poſſint non ſe preſentāt eis q ordinarie debēt abſoluere qđ ad longū declarať. ibi. cap. 47. per totum.

Excōicatio ꝯ eū q elect⁹ in papā a paucioribus ꝗ̄ a duab⁹ ptib⁹ cardinaliū ſe gerit ꝓ papa: ⁊ q eū ſuſcepint. ſilr excōicati ſūt. ibi. c. 48. ꝑ t.

Excōicanť clerici q locāt domos ſuas publicis vſurarijs ⁊ alienigenis ad exercēdū publicum ſenus: qđ vlteri⁹ declarať. ibidē. ca. 49. ꝑ to.

Excōicatio ꝯ impediētes ſequeſtrū fructuū in certo caſu: qđ vlteri⁹ declarať. ibi. ca. 50. ꝑ to.

Excōmunicantur clerici ⁊ religioſi qui īducūt ad promittendum de mutatione vel non mutatione ſepulture. ibi. cap. 51. per totum.

Excōicanť clerici in dignitate conſtituti ⁊ religioſi audientes leges vel phyſicā. Hoc ad longum declarať quō ⁊ qñ ⁊c. ibi. ca. 52. per to.

Excōicanť religioſi profeſſi dimittētes temerarie habitū ſue religionis vel eūtes ad ſtudia ſine licētia ſuoꝝ ſuperioꝝ. ibi. c. 53. ꝑ totum.

Excōmunicanť religioſi qui dant ſacīm eucharistie vel extreme vnctionis vel ſolēnizant ma

trimoniuꝫ ſine licentia parrochialis vel epi. hoc ad longũ declarat:ibi.c.54.per totum.
Excõmunicant religioſi retrahentes homines a ſolutione decimar.ibi.c.55. per totum.
Excõmunicantur religioſi non ſeruantes interdictum qđ ſeruat mater eccleſia: quod ad longum declaratur.ibidem.cap.56.per totum.
Excõmunicantur religioſi nõ faciẽtes conſcientiã his qui cõfitent eis de decimis cum certo mõ:quõ hoc intelligit.ibi.cap.57. per totuꝫ.
Excõmunicantur monachi ⁊ canonici regulares qui nõ habẽtes adminiſtrationẽ cõferunt ſe ad curias principum.ibi.c.58.per totum.
Excõmunicant religioſi tenentes arma infra ſepta monaſterij ſine licentia abbatis de quib⁹ hoc intelligitur ⁊c̃.ibi.c.59.per totum.
Excõicatio ꝯ mẽdicãtes religioſos capiẽtes loca ad habitãdũ vel dimittẽtes ſine licentia pape qui dñr mẽdicãtes ⁊c̃.ibi.c.60.per totum.
Excõicant religioſi fauentes begninis in ſtatu reprobo.de quib⁹ ħ intelligit.quis begninas includit.de qb⁹ intelligit.ibi.cap.61.per to.
Excõmunicantur fratres minores ſi admittunt ad diuina tẽpore interdicti illos de tertio ordine ipſius.hoc declaratur. ⁊ vtrum gaudent puilegio clericali ⁊c̃.ibi.c.62.per totum.
Excõmunicantur omnes vtriuſqꝫ ſexus qui pactum fecerunt vel promiſerunt aliquid in curia pro aliqua gratia vel beneficio obtinendo ibidem.capitulo.63.per totum.
Excõmunicantur exenterantes vel ſcindentes corpus defunctorum pro oſſib⁹ ei⁹ transferendis:⁊ abſolutio eſt pape reſeruata.ibi.c.64.
Excommunicantur ſimoniaci in ordinib⁹ vel beneficijs ibi.capitulo.65.
Excõicatio ꝯ nõ reuelãtes ſimoniã.ibi.c.66.
Excõicant dantes,vel recipiẽtes aliqd ꝓ ingreſſu religiõis:qđ ꝓbat ⁊ declarat.ibi.c.67.
Excõicatio ꝯ impugnãtes lr̃as electi in papam etiam ante ſuam coronationem.ibi.c.68.
Excõmunicantur gloſantes gloſam ſiue exponentes in ſcolis clementinam. Exiui de paradiſo.aliter ꝙ lectio dat.ibi.capitulo.69.
Excõmunicatio contra ingrediẽtes monaſteria monialium ordinis predicatorum ⁊ minoruꝫ in caſu non conceſſo:quod notatur ad longuꝫ declaratur ibi.c.70.⁊ ſimiliter qui faciunt cãtilenas contra dictos fratres.ibi.capitu.70.
Excõmunicantur religioſi mẽdicantes tranſſerentes ſe ad ordinẽ monachalem ſine licentia pape preterꝙ ad carthuſien. excommunicati ſunt tam facientes ꝙ recipientes.ibi.ca.71.
Excõmunicantur varij ſtatus hominum in proceſſu annuali que fit annuatiꝫ in curia in cena domini.vt pꝫ inferius ad longũ.ibi.c.72.
Excõmunicationis ſententia propter quid eſt fienda ⁊ fieri nõ debet niſi pro mortali. excõicari qui poſſunt ⁊ pro qbus cauſis:excõicationis ſnĩa trib⁹ modis dr̃ iniuſta ⁊c̃.ibidẽ.c.73.
Excõmunicationis ſentẽtia ipſo iure nulla eſt ĩ nouẽ caſibus.ibidẽ.capi.73.circa medium.
Excõmunicationis ſententia:quomodo eſt ferẽda:cum quibus medijs: quomodo prius debet fieri trina ammonitio:quando dicitur lata a iure:⁊ quando ab homine:quomodo iſta intelliguntur:quando ſententia non hẽt vim quõ verba iudicis debẽt itelligi ⁊c̃.ibi.c.74.
Excõmunicare quis poteſt.vnde procedit poteſtas ſiue facultas.excõmunicari quis nõ poteſt ſeipſum:⁊ qui alios excõmunicare nõ poſſunt in quib⁹ locis ⁊c̃.ibidem.ca.75.
Excõmunicari qui non poſſunt:quib⁹ caſibus mortuus poteſt excõmunicari. papa non poteſt incurrere ſententiam excõmunicationis: quomodo ligat excõmunicatio lata per ſtatutum.qui religioſi excõmunicari non pñt.⁊c̃. ibi.cap.75.an mediũ.ibi.Nota ꝙ excõicari.
Excommunicari quis poteſt ⁊ qui: ⁊ pro qbus criminibus: ⁊ mali tanꝙ carnes putride a cõmunione fidelium ſunt reſecandi: quod probatur : quomodo ſententia ligat ignorantem ⁊c̃.ibi.cap.75.poſt medium.
Excõmunicatio ad quẽ finẽ fit: quomodo eccleſia in huiuſmodi imitatur ſm iudicium dei:⁊ quomodo per ipſam conſequunt multa dãna ſpũalia ⁊ tpalia ſunt numero.18.ibi.cap.76.
Excõmunicationis maioris : quomodo debet fieri abſolutio ⁊ a quo. Abſolutio ex falſa cã ꝗre nõ tenet: quõ quis abſolui poteſt inuit⁹ ab excõmunicatione:⁊ abſolutio ab excõmunicatione eſt duplex.ibi.capitulo.77.
Excõmunicationis maioris abſolutione quattuor ſunt obſeruãda:defunctus excõmunicatus quomodo debeat abſolui:⁊ quõ in neceſſitate fieri poteſt ſimplici verbo : ⁊ quomodo fieri debet:quãdo quis aliqueꝫ abſoluit ignoranter ab excõmunicatione ⁊c̃.ibi.capitu.77. ibi.circa medium.ibi.In abſolutione.
Excõmunicatus qui habet tranſfretare vel ĩ aliquo loco obſeſſus non valens venire pro abſolutione.vtrum poſſit a laico abſolui.ſi ibi ñ eſt ſacerdos.tertia parte.titu.9.cap.5.§.tertio poſt medium.ibi.Querit etiam.
Excõmunicationes ſpeciales deſcribunt:quas aliquando incurrunt religioſi.tertia parte.titulo.16.cap.5.§.5.per totum.

¶ De minori excommunicatione.

Excõmunicatio minor quõ icurrit ⁊ ĩ q̃ cãu ꝗdruplicit qs põt cũ excõicatis pticipare: quõ tꝫ excõicatio:ꝗtũ ad pticipatões:ꝗtũ pcm ẽ icurrere cũ excõicatis:⁊ nõ eſt mortale: niſi ĩ qua

tu or caſib⁹ ⁊c̃.3.par.titu.26.cap.1.ante.§.
Excõicatis pticipãtes:quõ excuſanf:vt nõ icur rãt excõicationẽ minorẽ ⁊c̃.⁊ ſunt qnq͡ȝ p or dinẽ i qb⁹ pticipare pñt cũ excõicatis.ibi.§.1.
Excõicatis cõicando icurrif minor excõicatio. ſunt numero qnq͡ȝ:⁊ qñq͡ȝ fieri dȝ: quãdo qs ſatiſfecit:⁊ nõ eſt abſolutus ⁊c̃.ibidẽ.capi.2.
Excõicatio minor a iure vel ab hoĩe quõ fertur ⁊ propter quos caſus:⁊ q̃re ⁊c̃.⁊ qs effect⁹ mi noris excõicationis.a qbus iſte dȝ ſepari ⁊c̃. ibi.c.2.circa me.ibi.Excõicatio aũt minor.
Excõicatõis minoris a quo ⁊ quõ fieri dȝ abſo lutio ⁊ excõicati nõ debent vitari: q̃diu ipſe nõ eſt publicatũ: niſi in vno caſu ⁊c̃.ibidẽ.c. 2.poſt medium.ibi.Abſolutio autem.
Excõmunicatos non tenetur qs vitare niſi fue rint denunciati.ibidem.cap.3.etiam in prece denti.ibi.Nota diligenter.
Excõmunicatio ſuſpenſio: ⁊ interdictuȝ in quo conueniunt ⁊ differunt.tertia.par.titu.27.ca. primo.poſt principium.ibi.Conueniunt.
Excõmunicati quõ nõ ſunt publici vſurarij: ſȝ ſolum quantum ad tria:⁊ qui dicuntur mani feſti vſurarij.2.par.ti.primo.cap.10.ante.§.
Executor teſtamentor officiuȝ deſcribif.J.ſub lra.t.ſ.Teſtamentũ.⁊.3.par.ti.10.c.3.p oẽs.§
Exempla noſtra quõ illa debẽt eſſe tripliciter be ne ordinata.q̃ mõ aſſimilãtur genis ⁊c̃.4.pte ti.2.c.4.añ mediũ.⁊ añ.§.ibi.Quarta dirigit
Exempla ſanctor quõ ſunt reſpicienda vt ſimi lia agãtur.1.par.ti.3.ca.7.§.7.etiam.8.
Exempti nunc ſunt ↄſequenter religioſi ⁊ req ſiti in iudicio tenentur oſtẽdere ſua ꝑuilegia quãdo allegant ſe exemptos. qui religioſi ſũt exempti:quomodo ↄſtruere poſſunt loca ⁊c̃. ⁊ exempti non debent aſſumere lites ſuorum dominũ ⁊c̃.tertia par.ti.16.cap.9.ante.§.
Exempti q̃uis gaudẽt libertate:nihilominus cõueniri poſſunt in certis caſis.⁊ in qb⁹ nõ: ⁊ qui ordines hoc ſpecialiter gaudẽt.ibi.§.1.
Exemptio per que verba conceditur per papaȝ ⁊ alius talẽ executioneȝ facere non poteſt niſi habeat deſuper auctoritateȝ ſpecialẽ a papa ſȝ declaraf.qui cenſenf exempti ⁊c̃.ibi.§.2.
Exemptionibus quorũcũq͡ȝ factis a ſuis ordina rijs prelatis:quã poteſtatẽ deſuper habet pa pa ⁊ tria conſiderantur de exemptione:⁊ quo modo fuit valde congruũ aliquos eximẽ a iu riſditione epor ⁊ alior.3.par.ti.23.c.1.§.25.
Exempti non poſſunt conſtituere oratoria vł ca pellas in locis nõ exemptis ſine dioceſanoruȝ licentia:nec in conſtructis celebrare ⁊c̃. tertia par.ti.12.capitulo ſecundo.§.tertio.
Exceptionẽ obijciẽs non videf de intẽtione ad uerſarij ↄfiteri.eſt vna de reg.iu. que ⁊ decla raf.1.par.ti.10.c.vnico.ſub.e.ſ.Exceptiones.

Exẽpti qui ſunt.qui.ſ. non tenentur dare deci mas ⁊c̃.ſecũda par.ti.4.c.3.§.4.per totum.
Exempti ſi fuerint iuridice reqſiti tenenf oſten dere priuilegia.prima p.ti.10.ca.1.§.4.
Exẽpti q ſũt a ieiunio eccle.vide.J.ſub ieiu.
Exemptũ vtꝝ ſit hoſpitale ⁊ imediate ſubiectũ romano pontifici ⁊c̃.3.par.ti.21.capi.2.§.2.
Exorciſta qs dicif:⁊ qd eſt eius officiũ ⁊c̃.3.pte ti.14.cap.16.§.6.circa mediuȝ.ibi.De tertio.
Exigere in qb⁹ caſibus poſſunt dominia ſubdi tis vltra conſuetũ vel ſtatutum.3.par. titu.ter tio.capi.4.§.6.b.⁊ ſecunda par.ti. primo.ca. 13.§.2.vide tamen per totum capitulum.
Exigere in qbus caſib⁹ poſſunt epiſcopi a cleri cis:ſiue eccleſia:aut de bonis ipſorum ⁊c̃. 3. par.ti.21.cap.ſecundo.§.octauo.
Exigere q̃ pñt epi a clericis religioſis:⁊ a laicis ſibi ſubiectis.3.par.ti.9.cap.5.§.5.
Extaſis ꝙ effectus amoris ſit probatur. qui di citur extaſiȝ pati:que cauſant extaſim ⁊c̃.pma parte.ti.6.cap.ſecũdo.§.3.per totum.
Exitus religionis deſcribif.J.ſub lra. r.ſcilicet Religio quando.ſ.quis poteſt:⁊ quando non ⁊c̃.tertia par.ti.primo.cap.22.§.ſecundo.
Exultatio in aduerſis primi eſt q̃nta filia inui die.quomõ ꝓpinquitatẽ hẽt ad crudelitateȝ. vnde ꝓcedit crudelitas:que eſt dñs inter cru delitatẽ ⁊ ſeuiciã:⁊ quõ tales debent euitari. ⁊c̃.2.par.ti.8.c.6.⁊.§.1.2.⁊.3.per totum.
Exultatio ſiue gaudiũ deſcribitur vario mõ. J. ſub lra.g.ſ.gaudio.⁊.4.p.ti.15.c.29.§.1.p t.
Exultatio in aduerſis ponif pro q̃nta filia inui die:que ⁊ tripliciter debet vitari.ſecũda part. titulo.octauo.capitulo.ſexto.

F Abrorum officium ẽ du plex:alij ſũt fa bri ferrarij:alij lignarij:q̃mõ iſti ſu um officium exercẽt ⁊c̃.quomodo eor officiũ eſt licituȝ.quomõ i ipſo fraudes cõmittunf ⁊c̃.tertia p.ti.8.ca.4.§.9.
Facie ad faciẽ quomodo videtur deus in lumi ne glorie ⁊c̃.tertia parte.ti.32.ca.4.ante.§.p⁹ mediũ.ibi.Cum apparuerit.
Facies ſpũalis quõ eſt triplex.1.par.ti.3.ca.10.
Facies conſciẽtie deſcribitur ſupra ſub littera c.ſ.Conſcientia.⁊ pma par.ti.3.cap.10.
Facientes arma vel vendentes qbus hoĩes le duntur vel moriũtur vtꝝ ſit licitũ:⁊ eor opus ſi ue turpe lucrum.2.par.ti.1.c.23.§. xi.per to.
Falſificatio multipliciter deſcribitur.ſ.in mẽſu ris in põderib⁹:i monetis: in ſcripturis i bul lis:in inſtrumentis ⁊ in ſctibus filiorum.ſcõa par.ti.1.capitulo.18.per totum.
Falſificatoria manus quomodo deſcribif.⁊ qd ſignificant eius quinq͡ȝ digiti.ſecunda par.ti. ſecũdo.ca.primo.§.13.per totum.

Falſarij lrãrum papaliũ excõmunicati ſũt maiori ſententia: ⁊ pape reſeruaſ abſolutio. tertia par. ti. 25. cap. 13. Et qui ſcienter ipſis vtuntur ſimiliter excõmunicati ſunt. ibi. capitulo. 14.
Falſoꝝ deoꝝ ſunt tria genera quos colebãt gẽtiles. 3. p. ti. 31. c. 1. poſt me. ibi. Ubi ſciendũ.
Falſa amicitia que eſt: que ficta: ⁊ que vera. 4. par. titu. quinto. cap. 20. §. octauo poſt principium. ibi. Sed nota.
Falſum teſtimoniũ deſcribitur infra vario modo ſub littera. t. ſcꝫ Teſtimonium. ⁊ principaliter. 3. par. titu. 9. ca. 21. §. ſecundo. ⁊ tertio. ⁊ prima par. titu. 14. cap. 4. §. 12.
Fallacia deſcribiſ ſupra ſub lrã. d. ſ. Deceptio. ⁊ ſecunda par. ti. primo. c. 18. §. 1. vide etiã. i. ſb littera. f. ſ. Fraudulentia: quia fratres ſunt.
Falſificatio monete deſcribitur infra ſub littera. m. ſcilicet Moneta.
Fame ⁊ honoris damnificatio quomõ fit ꝑ cõtumelie illationẽ: per detractiones: vel per detractionis ab alijs facte recitationem: ⁊ cũ qs accuſatur iuſte per veritatis negationem. ſecunda par. titulo. 2. cap. 2. §. 3. per totum.
Familia filij ⁊ filie raptoꝝ vſurarioꝝ: ⁊ alioꝝ qui reſtitutioni ſunt obligati viuentes de bonis ipſoꝝ. excuſari tales poſſunt ꝓpter qnq̃ ſecunda par. ti. primo. cap. 12. §. 19. per totũ.
Familie dñi quõ ſe hẽre debẽt: ⁊ quomodo debent ſe hẽre ad ſeinuicẽ. 4. p. ti. 2. c. 5. §. 6. 7. 7.
Familia quõ dꝫ domus: que in iſta domo comprehendũtur. quõ dꝫ diſponi: ⁊ principaliter circa mortẽ. quõ dꝫ inſtituere executores: que dꝫ cauere: que ꝓuidere ⁊c̃. 3. p. ti. 10. c. 1. §. 2.
Familia quõ dꝫ regi per patrẽfamilias: quam prudentiã ipm̃ hẽre oportet circa domeſticos regendos ⁊c̃. 4. par. ti. 2. c. 5. quaſi per totum.
Familiaris locutio quõ eſt cauſa deſtructiua caſtitatis. 4. par. ti. 4. c. 6. §. 2. ante finem.
Nulla maior peſtis q̃ꝫ familiaris inimicus: ⁊ quare ⁊ quomodo de iudi. ⁊c̃. ſecũda par. tit. primo. cap. 22. §. primo. in principio.
Familiaritates cum monialibus quõ ſunt cauende ⁊c̃. 2. par. ti. 5. c. 8. §. tertio circa finem.
Fantaſia ſiue imaginatiua potẽtior iterior. qd eſt. de qbus itelligitur ⁊c̃. pma p. ti. 2. cap. 6.
Fantaſtice potentie ſiue imaginatiue cooperari põt poſt deũ angelus bonus: ⁊ angelus malus. probatur prima par. ti. 2. cap. 6. §. 4.
Fãtaſie hominis quomodo angelus malus cooperatur ⁊c̃. ibidem. §. quinto.
Fantaſie mutationem quomodo homo per ſe ipſum operatur. ibidem. §. ſexto.
Fatum quomodo diuerſi diuerſimode deſcribunt fatũ. quid eſt: ⁊ quomodo ipſum fatum proprie differt a diuina prouidentia: que ſubdunſ fato ⁊c̃. ſcḋa par. ti. 12. cap. 21. per totũ.
Fatui quõ oſtendũtur eſſe qui bona opera erubeſcunt ⁊c̃. ſecunda par. titulo. 3. cap. 4. §. 4. poſt principium. ibi. Quarto ſuperbiunt.
Fatuus quomodo peccator oſtẽditur ex ſeptẽ. quarta par. ti. 14. cap. 6. §. ſexto. per totum.
Fatuitas mundi quõ oſtendiſ vana ex ſeptem 4. par. titu. 14. cap. 7. §. ſecundo. per totum.
Felicitates quatuor ponũtur a phõ ꝑ qs qs põt virtuoſe viuere: ⁊ viã rectitudinis inuenire. 4. par. ti. 2. ca. primo. §. 4. i. medium. ibi. Inuenerunt autem.
Felicitas ꝙ eterna eſt ⁊ ꝑpetua. ꝓbatur quinq̃ rationibus. 4. par. ti. 10. cap. 7. §. 3. per totũ.
Femina ſine pudicitia eſt qnta abuſio itra duodecim abuſiones diuerſoꝝ: que bona importat pudicitia. ⁊ ſi quis illam dimittit que mala inde ſequuntur. pma par. ti. 5. cap. 2. §. 8. h.
Feudũ quomodo deſcribitur. vel quid eſt: vel que dicuntur: ⁊ feudũ acquiritur quadrupliciter. 3. par. titulo. 3. capitulo quinto.
Feudatarius quo anno debet veſtiri. quid itelligitur per veſtiri, quomodo obligantur dominis ⁊c̃. ibi. §. primo.
Feudum quomodo multis cauſis amittiſ. quomodo dominus amittit ius feudi. quomodo refutatur feudum ⁊c̃. ibidem. §. ſecundo.
Feneratorum manus quomodo deſcribitur: ⁊ quid ſignificãt eius quinq̃ digiti ſiue modi. ſecunda par. ti. 2. c. primo. §. 3. per totum.
Ferie quõ dicũtur aliqua feſta: ⁊ feriarum quedam ſunt repẽtine: quedã temporanee: ⁊ quedam ſolẽnes ⁊c̃. ſcḋa par. ti. 9. ca. 7. §. primo.
Feſtorum celebratio vbi precipitur in lege diuina: quõ iſtud preceptum eſt intelligendum que moralia: ⁊ que cerimonialia dicunſ: quõ precipiuntur ſanctificari: ⁊ que feſta ſunt inſtituta vltra diem dominicum ⁊c̃. ſecunda par. titu. 9. capitulo ſeptimo. ante. §. per totum.
Feſta quõ dicuntur alique ferie. ⁊ feriarũ quedaꝫ ſunt repentine: quedã temporanee: ⁊ quedam ſolennes ⁊c̃. ibidem. §. primo. per totũ.
Feſtorum violatoribus ponitur thema ex ho. quod ⁊ de ipſis declaratur: ⁊ feſtum violaſ: ⁊ male celebratur tripl̃r. ibi. §. 2. per totum.
Feſtiuis dieb⁹ ꝑmaxime quomodo quis abſtinere dꝫ a peccatis: ⁊ peccatũ mortale cõmiſſũ in die feſto multo grauius eſt q̃ꝫ alias: ⁊ quõ aliq male feſtiuant peccando. ibi. §. 3. p totũ.
Feſtiuis diebus quõ nõ inhereretur actibus ſpiritualib⁹. qs eſt finis precepti de ſanctificatione ſabbati. qd ſit agendũ in die dñica. ipſa. n. dies eſt priuilegiata propter multa magnifica in eadem die geſta ⁊c̃. ibi. §. 4. per totum.
Feſtiuis dieb⁹ quomodo nõ abſtinetur ab operibus manualibus: que dicuntur opera ſeruilia in die feſto: que ꝓhibentur in diebus feſti-

uis:que operatunc exerceri poſſunt ſine vio-
latione:⁊ vtrum licet laborare in diebus feſti
uis ⁊c̃.ibi.§.quinto.per totum.
Feſta quādo impediunt matrimoniū celebra-
ri.qualiter tales violatores ſunt puniendi.⁊
qualiter peccat ſacerdos qui dat ipſis benedi
ctionem ⁊c̃.3.par.titulo primo.capitulo.17.
Feſto celebrādo vel non celebrando vtrū magi
ſtri ſcolarium poſſint ſcolarib⁹ collectam impo-
nere vel exigere.3.par.titulo.5.cap.2.§.5.
Feſti ſabbati celebrationem ſiue ſanctificatio-
nem vide.iuxta illud.Sabbata ſanctifices.1.
par.titulo.14.ca.4.§.quarto.per totum.
Fidelitas quomodo pertinet ad virtu
tem veritatis:⁊ quomodo fi
delitas cōmendabilis eſt in tribus generibus
hominum.4.par.titu.5.cap.16.per totum.
Fidelium genus eſt duplex.vnum ſunt clerici:
aliud ſunt laici.quomodo quilibet ſe regere
debet in ſtatu ſuo ⁊c̃.3.par.ti.13.cap.3.§.14.
Fidelium diſputatio cū infidelib⁹ de fide quō
ſit facienda.qbus interdicit.vbi ⁊ qñ prohibe
tur.2.par.ti.12.cap.2.§.ſecūdo.per totum.
Fidelis qui eſt in gratia:quomodo habet ſuf-
fragiū ab eccleſia ⁊c̃.prima parte.ti.ſeptimo.
capitulo tertio.§.tertio.
Fideli amico nulla eſt comparatio.Iſta fideli-
tas oſtēditur in tribus.4 par.ti.5.ca.16.poſt
principium.ibi.Quantum ad primum.
Fideles quomodo vario modo teneat diabo-
lus.⁊ quomō infideles.1.par.ti.6.ca.13.§.5.
Ficte accedens ad baptiſmū:quando ſibi valz
⁊ quando non:⁊ fictio contingit quatuor mo
dis.quando dicitur aliquis fictus.⁊ quomo-
do recedente fictione baptiſma habeat effectū
⁊c̃.3.par.titulo.14.capitulo.13.§.11.
Ficta amicitia que eſt.que vera ⁊ que falſa.qr-
ta par.titulo quinto.capitulo.20.§.8.poſt pn
cipium.ibi.Sed nota quod eſt.
Fictio vel falſitas vtruz debet fieri in vſu ſacra
mentorum.ſ.propter ſcandalum ⁊c̃.ſecunda
par.ti.7.cap.4.§.ſeptimo.per totum.
Fides quō ſumit pro cōſcientia:pro caſtitate:
pro pactione:pro fidelitate:p eqtate:pro gra
gratis data:p quodā habitu.⁊ p virtute theo
logica.4.par.ti.8.c.1.ante.§.per totum.
Fides put ē virtus theologica vnde cauſat in
hoie.qd eſt eius ſubiectū.quis eſt eius actus:
⁊ qd eius obiectum.ibi.§.primo.per totum.
Fidei rōne perſuaſiue efficaciter iductiue ⁊ cre
dendū quatuor poſſunt aſſignari.ſ.operatio
miraculorum:multiplicatio teſtimonioꝝ:tole
ratio tormentorum:⁊ oppoſitio materie cre-
dendorum.ibi.§.2.3.4.⁊.5.per totum.
Fides quomodo de mūdo triumphat:diaboli
tentationē ſuperat:detrimenta euitat:purifi-
cationez aduocat:timoratioñe cauſat:condi-
tionez dignificat:exaudiri facit orationes:fa-
cit miraculorum actiones:⁊ conducit ad ſup
nas retributiones.ibi.§.6.per totum.
Fides quomodo diffinitur a Paulo ad Hebre
os.11.que diffinitio dupliciter declaratur.ibi
capitulo ſecundo.⁊.§.primo.per totum.
Fides quō prior eſt alijs virtutibus quadrupli
citer probatur:ratione:diuiſione:auctoritate
⁊ ſimilitudine.ibi.c.2.§.2.per totum.
Fides fuit in angelis ante confirmationem ad
lapſum:⁊ in homine ante peccatum.quod p-
batur.ibi.§.tertio.per totum.
Fides eſt vna ⁊ catholica ⁊ vera.iuxta illō.vn⁹
deus.vna fides:vnū baptiſma.ibi.§.4.p to.
Fides autem in intellectu noſtro:vt i ſubiecto
pprie ⁊ principaliter conſiſtit.ſecundario in
volūtate qꝫtum ad actuz eius.hoc declaratur
quō charitas di forma fidei.⁊c̃.ibi.§.5.p to.
Fidei actus eſt triplex.ſ.voluntaria cordis aſ
ſenſio:publica oris cōfeſſio:⁊ ſalutifera mor-
tis ſuſceptio:quid ſit credere:ponuntur deſu-
per ſex notabilia.ibi.c.3.ante.§.per totum.
Fidei actus interior dicitur trib⁹ modis ſecū-
dum Magiſtrum ſententiarum.ſcilicet cre-
dere deum:credere deo:⁊ credere in deuz.ibi
dem.capitulo.3.§.primo.per totum.
Fidei confeſſio eſt triplex:⁊ neceſſaria eſt talis
confeſſio.ſ.vt deus honorificetur:vt fides de
fendatur:vt proximus edificetur:⁊ vt infide-
lis confundatur.ibi.cap.3.§.2.per totum.
Credere eſt laudabile ⁊ meritorium tripliciter
pbatur rōne:ſilitudine ⁊ auctoritate.ponunt
deſuper quinqꝫ notabilia.ibidez.§.3.per to.
Fides quare ex parte obiecti formaliter nō va
riatur:ſed ex parte ſubiecti.hoc eſt ex triplici
ratione.ibi.§.quarto.per totum.
Fides quomodo variatur ex parte fidelium ⁊
creditorum ratione diffuſionis luminis.deſu
per ſeptem notantur que ⁊ declarantur.ibidē
§.quinto.per totum.
Fides quomodo variatur:augetur:⁊ diminuit
tur ratione diſpoſitionis hois.Et fides creſcit
vel proficit quatuor modis.ibidez.§.6.p to.
Fides ex quibus oſtenditur eſſe magna.ibi.§.
ſeptimo.per totum.
Fidem habere:ſiue credere ꝙ neceſſarium ſit
ad ſalutem.probatur vario modo.ibi.§.octa
uo.⁊ nono.per totum.
Fidei obiectum quomodo eſt veritas.quid eſt
tale obiectum fidei ⁊c̃.ibidem.capitulo quar-
to.ante.§.per totum.
Fidei articuli quomō diſtinguūtur.quomō ſit
iſta diſtinctio ⁊c̃.ibi.c.4.§.primo.per totuz.
Fidei articuli quot ſunt.⁊ qui ſunt.quomodo
tres ſunt circa diuinitatem:circa Chriſti hu

manitatem ſunt ſeptem ⁊c̄. ⁊ quomodo qdã ponunt ſex ad diuinitatem: ⁊ ſex ad humanitatem ⁊c̄. ibidem. §. ſecundo. per totum.

Fidei ſimbolum quid eſt. ⁊ triplex ſimbolum eſt approbatũ ab eccleſia. ⁊ qui iſta poſuerunt ⁊c̄. ibi. §. tertio. per totum.

Fidei ſiue ſimboli cõpoſitio quare pertinet ad papam ⁊c̄. ibidem. §. 4. per totum.

Fides quomodo ⁊ quare dicitur ſtella. 4. par. titu. 15. cap. 32. §. tertio. per totum.

Fide mediante quomõ in baptiſmo efficiť anima ſponſa xpi: ⁊ a xpo recipit nouẽ ornamẽta virtutum. ꝑma par. ti. 1. cap. primo. §. 2. c.

Fidei contra articulos quomõ diuerſi heretici diuerſimode contrarium ſenſerunt. iſti heretici ⁊c̄. 1. par. ti. 5. cap. 2. §. 8. per totum.

Fides bona non patiť vt ſemel exactum iterũ exigatur. Eſt vna de reg. iuris. que ⁊ declaratur. 1. p. ti. 20. cap. vnico. ſub. b. ſ. Bona fides.

Fruſtra ſibi fidem quis poſtulat ab eo ſeruari: cui fidem a ſe preſtitã ſeruare recuſat. Eſt vna de regu. iuris. que ⁊ declaratur ibidẽ ſub littera. f. ſcilicet. Fruſtra.

Fidem ſuſcipere nullus iudeus vel paganꝰ debet cogi: ⁊ quare. ſi fidem ſuſceperint: ⁊ recedunt qualiter ſunt puniẽdi. quomodo ⁊ quibus modis poſſunt duci ad fidẽ. ſecũda par. titu. 12. cap. ſecundo. §. primo. per totum.

Fidem baptizantium. vide varia ſupra ſub littera. b. ſcilicet Baptiſmꝰ. ⁊. 3. par. titulo. 14. capitulo. 13. §. nono. e. ibi. Fides.

Fidei dubium eſſe contingit quinqꝫ modis. ⁊ quando quis dicitur hereticus. tertia par. ti. 23. cap. ſexto. §. decimo. in medio.

Fideiuſſor. vtrũ poſſit repetere a debitore vſuras q̄s pro eo ſoluit ⁊c̄. que qõ explanať p vndecim concluſiones. 2. par. ti. 2. c. 3. §. 1. p to.

Fideiuſſorum. vide aliqua etiam. J. ſub lr̃a. o. ſ. Obſides. ⁊. 2. par. ti. 10. c. 1. §. 5. per totum.

Figuris tribus mediantibus quomodo videre poſſumus trinitatem in deo. quarta par. ti. 10. cap. 7. §. quinto. per totum.

Filium dei magis decuit incarnari q̄ patrem vel ſpiritum ſanctũ tribus rationibus. tertia par. titulo. 32. cap. 2. §. primo. in medio.

Filius dei quomodo miſſus eſt ad beatã Virginẽ: quare filius dei miſſus ẽ: quare ad Mariam miſſus: ⁊ quare ad virginem miſſus ⁊c̄. 4. par. titulo. 15. capitulo. 12. per totum.

Filius dei quomodo quis ſit in particulari per tria. 4. par. titulo. 7. capitulo. 6. §. 7. infra medium. ibi. Quantum ad tertium.

Filij quomodo debent regi: prouideri ⁊c̄. a parentibus. vide infra ſub littera. p. ſcilicet Parentes. per totum. ⁊ hoc infra.

Filiatio eſt multiplex ſecundũ q͂ multiplex eſt paternitas. ſcilicet filiatio eterna ⁊ ineffabilis diuina ⁊ communicabilis: humana ⁊ variabilis. 3. par. titulo primo. cap. 26. per totum.

Filiatio diuina ⁊ cõmunicabilis eſt triplex. ſcʒ filiatio per creationẽ: filiatio per glorificationem: ⁊ filiatio per iuſtificationem. ibid̄. §. 2.

Filiatio humana ⁊ variabilis eſt triplex. ſ. ſpiritualis: legalis ⁊ naturalis. ibidem. §. 3.

Filiatio ſpiritualis que per hominem fit tripliciter contrahitur. quis dicitur pater ſpiritualis alicuius. ibidem. §. tertio.

Filiatio legalis que dicitur: ⁊ iſta filiatio legalis tripliciter probatur. ſcilicet per legem moſaicam: canonicã: ⁊ ciuilem: ⁊ filiatio que dicitur adoptio. quid eſt. quomodo fit. quis: ⁊ qs non poteſt talem filiationem facere: ⁊ q eius effectum. ibidem. §. quarto. quito. ⁊ ſeptimo.

Filiatio naturalis eſt triplex. ſ. legitima: illegitima: ⁊ legitimata. ibidem. §. 8.

Filiorum illegitimatoꝝ legitimatio deſcribitur infra ſub littera. l. ſcʒ. Legitimatio. ⁊ ibidem. cap. 26. §. 9. ⁊ vſqꝫ in finem capituli.

Filij excluduntur ab hereditate tribus caſibꝰ. ⁊ poſſunt filij per patrem exheredittari in certis caſibus: ⁊ filij monachi nõ debẽt ꝓpterea ab hereditate excludi. 3. p. ti. 10. c. 3. §. primo.

Filijs legitimis ⁊ illegitimis quomodo parẽtes ipſis debent prouidere vario modo. tertia par. ti. 10. cap. 3. §. 1. ibi. Item nota.

Filiationem triplicem acquirit homo per baptiſmũ. tertia par. titu. 14. cap. 2. ante. §. poſt medium. ibi. Unde notandum.

Filij quomodo debent inſtrui ⁊ regi a parentibus. ⁊ que mala cõmuniter ſunt in iuuenibus a quibus parentes eos debẽt retrahere. quarta par. ti. 2. cap. 5. §. 3. 4. ⁊. 5. per totum.

Filiusfamilias q͂ ſi abſtulit de bonis parentũ contra voluntatẽ eoꝝ furtum cõmiſit: ⁊ ſi eſt quid notabile: mortale peccatum eſt. 2. par. ti. 1. cap. 15. §. 1. ante medium. ibi. Item no.

Filij filie ⁊ familia raptorũ vſurarioꝝ vel aliorum qui reſtitutioni ſunt obligati viuentibꝰ de bonis ipſorum excuſari tales poſſunt per quinqꝫ. 2. par. ti. 1. cap. 12. §. 19. per totum.

Filialis timor deſcribitur vario mõ. J. ſub littera. t. ſ. Timor. ⁊. 4. par. ti. 14. cap. 13.

Finem vltimum quomodo oportet ponere neceſſario in humana vita: quod vlterius declaratur. 4. par. ti. 7. capitulo tertio ante. §.

Fines vltimos diuerſos voluntas vnꝰ hoĩs ſiť accedere non põt. ⁊ quare. ibi. §. 1. per totum.

Finis vltimi gratia omnia: que ſcilicet homo vult intendit. hoc probatur dupliciter ⁊ vtrũ alia conueniunt in vltimo fine cum creatura rationali. ibi. §. ſecundo. per totum.

Finis vltimus omnium hominum vnus eſt: ⁊

quare homini conuenit agere quecunq; agit propter finem. ibidem. §. tertio.

Finis gratia agere non ſolum conuenit homini: ſed etiam alijs creaturis. ꝙ hoc neceſſariū ſit probatur. ibi. §. quarto. per totum.

Finis anime rationalis eſt quadruplex. prima par. titulo primo. cap. 4. §. ſecundo.

Flagella qbus a dn̄o flagellamur ſi patienter accipimus ⁊ ſuſtinem⁹ patienter de ipſis quis accipit virtutem ſatiſfactionis pro peccatis ⁊c̄. tertia par. ti. 14. ca. 10. poſt principium. ibi. Flagella.

Flagellat deus hoīem in pſenti qnq; de cauſis que per ordinē declarant. 3. par. ti. 30. poſt pn cipiuz. ibi. Quinq; nāq;. ca. primo. ⁊ de varia punitione. vide ibidem ante ⁊ poſt.

Flagellis ſiue tentationibus quoq; nō dz diffidere vel deſperare ſi nō cito liberat ⁊c̄. quarta parte. titulo. 7. cap. 2. §. 6. in medio.

Fletus ſiue luctus eſt triplex. primus eſt de perpetrata iniquitate. ſecundus de aliena calamitate. ⁊ tertius de dilata felicitate: ⁊ q lugentes dicūtur beati. 4. par. ti. 7. c. 6. §. 3. per totum.

Fletus fetor ⁊c̄. quomodo erunt in dānatis ⁊c̄. prima par. titulo. 9. cap. 3. §. ſecundo.

Deflenda quomodo ſint ſpāliter tria genera ſacrilegorum in eccleſia militante. 2. par. titu. 1. cap. 31. §. 4. in fine. ⁊. 5. 6. 7. per totum.

Fornicatio eſt pma ſpēs luxurie in q̄ ꝯſiſtit vel ꝯuenit cuz luxuria q̄ ſunt ipſius ſpēs ſiue gradus: ⁊ quō iſte ſpēs diuerſificatur magis ex parte femine q̄ ex parte viri ⁊c̄. 2. par. ti. 5. cap. 2. ante. §.

Fornicatio deſcribit p illud pſalmiſte. Perdidiſti oēs q fornicant abs te. ⁊ ponit p thema: te: ⁊ tria mēbra deſup. ibidē. §. 1. per totum.

Fornicatio in ſcripturis vario modo dr̄ ydolatria vel infidelitas. ⁊ in qb⁹ locis. dr̄ etiaz large ⁊ mortalr̄ quecūq; culpa mortalis. ⁊ quō. ⁊ ꝙ eſt fornicatio ſimplex ⁊c̄. ibidē. §. 2. per totuz.

Fornicatio ꝙ ē pctm̄ mortale. pbat quadruplici rōne cum exemplo. ibidem. §. 3. per totuz.

Fornicatione quō ſubtrahitur homini dei preſentia. per gratiam probatur hoc varijs auctoritatibus. ⁊ hiſtorijs ex ſcripturis: q̄ mala in homine facit fornicatio: quibus aſſimilat ⁊c̄. ibidem. §. quarto. per totum.

Fornicationez ſi ſacerdos fecerit. quomodo penam incurrit ſecundum canones. tertia par. titu. 17. cap. 7. §. tertio. poſt principium.

Fornicatione notoria quō quis incurrit ſuſpēſionem. tertia par. ti. 28. capitulo. tertio.

Fornicationē quare hō naturaliter verecundatur. 4. par. titu. 4. cap. 1. §. 6. in principio.

Fornicatio ſimplex ꝙ mortale pctm̄ ſit oſtēdit ⁊ pbatur: ⁊ aliquoꝝ error cōfundit dicentiuz nō eſſe pctm̄ ⁊c̄. 4. par. ti. 12. c. 2. §. 3. p totum.

Fornicationē cogitās pōt de duobus delectari ſ. de ipſa cogitatione: ⁊ de fornicatione cogitata declarat: quō fit: ⁊ qn̄ eſt peccatū ⁊c̄. 2. par. titu. 5. ca. 1. §. quinto. poſt principiū. ibi. Sed pro maiori. vide etiam. i. ſub lr̄a. l. ſ. Luxuria.

Fortitudinis donū deſcribit per thema ex ps. quod ⁊ de ipſo declaratur cū quadruplici mēbro. 4. par. ti. 13. cap. 1. ante. §. per totum.

Fortitudinis donū quid eſt: quid importat: ⁊ quō differunt cōfidentia ⁊ firmitas: quas dat fortitudo. ibi. §. primo. per totum.

Fortitudo ꝙ ſit effect⁹ diuinalis pbatur. ⁊ duplex eſt actus fortitudinis. ibidē. §. 2. p totuz.

Fortitudo quomodo in actu ſuo eſt rationalis ſiue virtualis: ⁊ quomodo ipſa vario mō accipitur. ibidem. §. tertio. per totum.

Fortitudinis fruct⁹ ſiue vtilitas quis eſt. circa actū fortitudinis tria ꝯſiderātur: qn̄ actus fortitudinis ſit ad ſalutē. ibidem. §. 4. per totuz.

Fortitudo quō dr̄ tripl'r. ſ. quedā dr̄ tēporalis: quedam ſpecialis: ⁊ quedam generalis. ibidē cap. ſecundo. ante. §. per totum.

Fortitudo temporalis que eſt: ſiue in quo conſiſtit: ⁊ ponitur triplex fortitudo. ſ. criminalis: ⁊ dominij temporalis: ⁊ fortitudo corporalis. ibidem. cap. ſecundo. §. primo. per totum.

Fortitudo ſpecialis quō: vel eſt ex acqſitione: vel ex doli actione: ⁊ quō varie v̄tutes cooperantur ad illā fortitudinē. ibidez. §. 2. p totuz.

Fortitudinis donū ꝙ eſt ex operatione ſpūſſancti oſtendit. quō fortitudo hoc inducit ad cōtemptum vite ob amorem dei: ⁊ ad martyriū ſuſtinendum. ibidem. c. 2. §. 3. ⁊. 4. per totuz.

Fortitudo quomodo accipitur pro virtute generali: ⁊ quomodo eſt preſumptionis excluſiua: eſt fatigationis aggreſſiua: eſt debilitatis remotiua: ⁊ eſt perfectionis continuatiua. ibidem. §. quinto. per totum.

Fortitudo quid eſt. ſ. quādo eſt theologica virtus que regulat: ⁊ que ſunt ipſius partes. prima par. titulo primo. cap. tertio. §. 2. c.

Fortitudinis preconia aſſignari poſſunt tria: eo ꝙ animum tripliciter firmant. 4. par. titu. 3. cap. primo. §. primo. per totum.

Fortitudinis virtus circa que conſiſtit: ⁊ q̄ virtus eſt fortitudo ⁊c̄. ibidem. c. 2. per totum.

Fortitudinis partes ſunt triplices. ſ. ſubiectiue integrales ⁊ potētionales: ⁊ duplex eſt actus fortitudinis ⁊c̄. ibidem. c. 4. per totum.

Fortitudo penitentis hominis prouenit ei a q̄tuor. 2. par. ti. 9. c. 15. §. 3. circa medium.

Fortuna deſcribit per thema ex pſal. quod ⁊ de ipſo declarat: ⁊ diuerſorum pbōrum opiones ponūtur de fortuna: quomodo diffinit: quando dicitur fortuniū: quādo infortuniū: ⁊ quā

do diſfortuniū: ⁊ quando preter intentionē: ⁊ quādo per cōparationē.2.par.ti.12.cap.9.
Fortuna de quibus bonis eſt: ⁊ quare ⁊ quō: ⁊ quomō ipſa fortuna ſe habet circa ipſa bona exteriora ⁊ quare non eſt ſperandum in bonis temporalibus.ibidem.§.1.per totum.
Fragilitas ignorantia ⁊ malitia quō ſunt cā peccati.1.p.t.6.c.1
Fraterna correctio deſcribit.&.ſub littera.c.ſcꝫ Charitas.⁊.2.par.ti.9.ca.6.per to.
Fraterna conuentio quando eſt ſimonia. ſcda par.ti.primo.capi.5.§.19.per totum.
Fratres quare plus dicūtur religioſi q̄ monachi.tertia par.ti.16.capitu.10.§.10.circa medium.ibi.De tertio principali.
Fratrum predicatorum habes varia.infra.ſub littera.p.ſcilicet.Predicatorum fra.
Fraticellorum error vario modo ⁊ ad longum valde deſcribitur.⁊ oppoſitum oſtēdit ⁊c̄. q̄rta parte.titulo.12.cap.4.per totum.
Franciſci beati regula in multis paſſib⁹ declaratur.3.par.ti.16.cap.primo.§.5.per totum.
Fratrum minorꝫ. vide varia infra ſub littera m.ſcilicet. Minorum fratrum.
Fraudulētia deſcribit vario modo que cōmittitur in emptione: venditione ſiue negociatione. Et negociatio eſt triplex: mundalis ⁊ ſceleſta ſpūalis ⁊ honeſtartemporalis ⁊ modeſta.ſecūda par.titu.1.cap.16.§.1.2.⁊.3.per totum.
Fraudes deſcribuntur que cōmittitur in negociando. Et tria mala que facit dolus ⁊c̄.ibi.c.17.ante.§.per totum.
Fraus ⁊ dolus ⁊ aſtutia licet in alijs peccatis reperiuntur: communius tamen in vitio auaritie.ſ.vēditionis.⁊ quid in iſtis ſignificat aſtutia.ibidem.§ primo.per totum.
Fraude quomodo etiam dolus exercet. ⁊ quid eſt dolus.⁊ in quo conſiſtit: quomodo diuerſimode accipitur ⁊c̄.ibi.§.ſecūdo.per totum.
Fraudulētia iſta aliquādo eſt mortale: ⁊ quando tenetur ad reſtitutionem: ⁊ quomō ipſa fit in rei quiditate: in ſui quātitate: ⁊ in eius qualitate: in ſoluendi tarditate: in precij mutabilitate: ⁊ bone intentionis prauitate.ibi.§.quarto.q̄nto.ſexto.ſeptimo.octauo.⁊.9.per to.
Fraudatoria man⁹ quomō deſcribitur ⁊ quid ſignificant eius q̄nq3 digiti.ſecūda.par.ti.2.ca.primo.§.12.per totum.
Fraternitatis in collegio ꝓmiſſiones: vel conuentiones indebite facte: vel pro ingreſſu monaſterij quomodo inducunt ſimoniam. ſecunda par.ti.1.ca.5.§.19.per totum.
Fraudes quomō vario mō cōmittunt artifices in ſuis officijs.3.par.ti.8.c.4.per totum.
Fraudem quomō cōmittūt camerarij ſiue redditiarij cōmunitatū leuantes ipſorum pecunias ⁊c̄.ſecūda par.ti.1.c.17.§.7.circa fineꝫ.
Fraudem legibus facere q̄ iniuſtuꝫ eſt ⁊ peccatum probatur: ⁊ fraus fit legi quatuor modis tertia par.titu.8.cap.2.poſt medium.
Freneticus: adultus: vel amens ſi anteq̄ incurrit amentiā habuit ꝓpoſitum ⁊ voluntateꝫ ſuſcipiēdi ſacramēta non debent ſibi denegari. prima par.ti.4.c.14.§.3.ante medium.
Fruitio eſt ſecūdus actus voluntatis elicitus a volūtate.in fruitione duo conſiſtūt.in quo cōſiſtit iſta fruitio.Et quomō diuerſimode ſꝫ diuerſos reſpectus.prima par.ti.4.cap.5.
Frui aliquod dicit tripliciter.⁊ trib⁹ perſonis diuinis.eſt vna fruitione fruendū.ponit deſuper duplex ratio.ibi.§.1.per totum.
Fruitio quorꝫ ſit.quomō differūt fruitio ⁊ delectatio: q̄ ſit vltimus finis: ⁊ fruitio dicit delectationē. In fine declarant iſta.ibi.§.2.p to.
Fruitio eſt tertia dos anime. quomō hec fruitio eſt delectatio ⁊ gaudium quod habēt ſcti ī deo viſo ⁊ amato. Et huius fruitionis obiectum principaliter eſt deus.hoc pꝫ quatuor rationibus ⁊c̄.3.parte.ti.31.c.6.ante.§.
Fructus verbi dei auditi ſiue predicatiōis fructus ſunt duodecim quib⁹ omnib⁹ priuantur qui non audiunt predicationē: ſed negligunt ſecūda par.ti.9.cap.11.§.ſecūdo.per totum.
Fructus ſpūs quomodo ſunt actus virtutuꝫ: ⁊ hoc nomen fructus quomō a corporalib⁹ ad ſpūalia eſt tranſlatum ⁊c̄.⁊ beatitudines cum ſint actus virtutum quomodo differunt a fructu.quarta parte.titu.5.cap.21.ante.§.
Fructus ſpiritus deſcribuntur quos enumerat Apoſtolus ad Gala.6.⁊ per ordinem declarātur.ibidem.§.primo.per totum.
Fructuoſa quō debent eſſe opera hominis ⁊c̄. 4.par.ti.ſecundo.cap.4.infra medium.
Fructus bone arboris qui ſunt.prima par.tit.4.cap.14.§.quinto.⁊ ante.
Fructus meritorium eſt triplex.prima par.tit.ſeptimo.cap.tertio.§.tertio.ante mediuꝫ.ibi. Secundum genus bonorum.
Fructus bone conſciētie ſunt ſepteꝫ.prima pte ti.3.c.10.§.6.poſt me.ibi.q̄ gaudiū cātur.
Fugientes ad palatiū epiſcopi debēt defendi ⁊ non extrahi: niſi in certis caſib⁹.3.par.ti.12.ca.3.§.1.an̄ me.
Furtum deſcribitur per thema ex pſal. qō ⁊ de ipſo declaratur.ponuntur deſuper tria membra.2.par.ti.primo.cap.14.ante.§.per totuꝫ.
Furtum quomō perpetratur circa ſubſtātiam temporalē.ſ.in rebus inuentis. in rebus preſcriptis.in rebus ſibi accōmodatis. ī ſcriptis acceptis vel retentis: ⁊ in reb⁹ occulte ſubtractis.ibidem.§.ſecundo.per totum.
Furtum quare eſt grande peccatum.ponit de/

ſuper; triplex ratio: ⁊ eſt mortale non ſolū cum furatur quis quod notabilis valoris eſt in ſe. ſed etiam cum notabile nocumentū eſt ei cui auferatur ⁊c̄. ibidem. §. tertio. per totum.

Furti ſpecies multas ⁊ naturam eiuſdem: ⁊ de inuentis que ſibi retinentur: ⁊ de pignore: de commodato: de depoſito: de locatione: de cō/ductione: de preſcriptione: quomodo in iſtis committitur vario modo furtum. vide ibidē capitulo. 15. ante. §. per totum.

Furti in genere ponuntur quattuor caſus in quibus ſibi nemo ſatiſfacere pōt. ⁊ de varijs mo/dis abſtrahendi bona filiorum: vxorū ⁊ pau/perum. ⁊ vbi in iſtis peccatum mortale com/mittitur. ⁊ vbi non. ibi. §. primo. per totum.

Furtum committens vt chriſtianos detentos a paganis liberet. nunquid chriſtiano qui deti/netur a ſaraceno licet furari. ibidem. §. pmo. circa finem. ibi. Quid ſi quis.

Furtum non facies. eſt ſeptimū preceptum. qd intelligitur furti nomine. quattuor modis fit contra hoc preceptum furtū. ⁊ quomō mul/tis modis acquirit bona temporalia iniuſte. prima par. ti. 14. cap. 4. §. xi. per totum.

Furti: rapine: ſacrilegij: vel iniuſte dānificatio/nis crimine participantes mortaliter peccāt. Et quibus modis fit iſta participatio. ſecūda par. ti. primo. cap. 12. §. xi. 12. ⁊. 13. per totū.

Furtū vel rapinam ſcienter emens: ⁊ qō perti/net ad participationem quomō tenetur red/dere: ⁊ talis emens multa mala incurrit. ibidē §. 16. vide etiam. §. 17. ⁊. 18. per totum.

Furto viuentes quomodo tenentur ad reſtitu/tionem. ibidem. §. 17. ⁊. 18. per totum.

Furta: rapine: ⁊ huiuſmodi prius ſunt reſtituē/da q̄ vſure propter offenſionem: propter ex/propriationem: ⁊ propter compulſionem. ſe/cunda par. titu. ſecundo. cap. 7. §. primo.

Furta vel rapta deſcribūtur ſub ſeptuplici dif/ferentia: ⁊ quomodo ſint reſtituende ⁊c̄. ſcda par. ti. ſecundo. cap. 2. §. 4. per totum.

Furatoria manꝰ deſcribitur. ⁊ quid ſignificāt eius quinq̄ digiti ſiue modi. ſecunda par. ti. ſecundo cap. primo. §. quinto.

Furtum commiſit filius qui abſtulit bona pa/rentum contra ipſorū voluntatem. ⁊ ſi eſt qd notabile eſt mortale peccatum. ſecunda par. ti/tulo primo. capitulo. 15. §. primo. ibi. Itē no/ta q̄ ſi filius. ante medium.

Gaudium

Gaudium eſt triplex. ſcilicet criminale: ſpiri/tuale ⁊ cōprehenſorium: ⁊ quomo/do aliqui gaudent de vanitate mun/di: alij de voluptate peccati: alij de voluntate boni: ⁊ alij de dei viſione. prima p. titulo ſexto. cap. quinto. §. 3. per totum.

Gaudium ⁊ delectationem quomodo habent ſancti in deo viſo ⁊ amato. tertia parte. titulo 31. capitulo ſexto ante. §.

Gaudiū in ſpiritu ſancto in quo conſiſtit. iux/ta illud. Fructus autem ſpūs eſt gaudium. 4. par. ti. 5. ca. 21. §. 1. ibi. Scds fructꝰ. ſ. ꝓcedēs.

Gaudium q̄ non eſt virtus. hoc ꝓbatur. gau/dium quomodo cauſatur ex charitate. vtrum gaudium ſpirituale quod eſt ex charitate ha/bet admixtum in patria. ⁊ vtrum gaudiū ſpi/rituale ex charitate cauſatū poſſit impleri ⁊c̄. 4. par. ti. 6. cap. 7. ante. §. per totum.

Gaudiū verū de quo xp̄s loquit. Et gaudiū ve/ſtrum nemo tollet a vobis. Et iuxta illud. In/tra in gaudium domini tui. Iſtud gaudiū ꝓ/uenit a ſex partibus. ibi. §. primo. per totum.

Gaudium multiplex deſcribitur ex illo Luce primo. Exultauit ſpiritus meus ⁊c̄. 4. par. tit. 15. capitulo. 29. ante. §.

Gaudiū ſiue exultatio quō eſt triplex. ſ. gaudiū de inferiori entitate: ⁊ deceptiuum gaudiū de equali bonitate: ⁊ letificatiuum: ⁊ gaudiū de ſuperiori deitate: ⁊ exceſſiuum. ibidem. §. 1. p totum. poſt principium. ibi. Eſt triplex.

Gaudium ⁊ delectatio quomodo differūt. pri/ma par. titu. 6. capitulo. 5. ante. §.

Genealogia Chriſti Matthei pri/mo moraliʒatur ſecun/dū oīa noīa. 4. par. ti. 15. cap. 6. per totum.

Genealogiʒare q̄re ſcriptura non ꝯſueuit mu/lieres ſicut viros. ibi. cap. 4. §. 3. quaſi ꝑ totū. ⁊ circa mediū. ibi. Circa quam genealogiam.

Genitalis membri motus vnde conſurgit etiā preter rationē. prima par. titu. 4. capitulo. 10. §. ſecundo. in fine. ibi. De membro geni.

Gentiles quomodo vario modo Chriſto dant teſtimonia etiam fidei chriſtiane: ⁊ quomodo principaliter ſibilla hoc fecit ⁊c̄. 4. par. titulo octauo. cap. primo. §. 3. ante medium.

Gentilium phorum doctrine vel poetrie q̄ nō ꝓſint ad ſalutem. hoc ad longum valde decla/ratur. 4. par. ti. xi. cap. 4. ⁊ per omnes. §.

Gentilium errores vario modo deſcribunt. in quibus errant ꝯtra diuinitatē ⁊ circa fidē ⁊c̄. ibi. cap. 5. principaliter. §. primo. per totum.

Gentiles quomodo adorabant tria genera fal/ſorum deorum: ⁊ qui ſpecialiter hoc fecerunt ⁊c̄. 3. parte. titulo. 31. capitulo primo poſt me/dium. ibi. Ubi ſciendum.

Genuflexione ⁊ deuotione quomodo deꝰ ⁊ ſan/cti debent adorari in templo ⁊c̄. 3. par. titulo 12. cap. 7. §. ſecundo. per totum.

Geſtu qualem diſciplinā habere debet religio/ſus. tertia par. ti. 16. cap. 8. §. 5. per totum.

Gibboſus quō nō repellit a ꝓmo/tione ad ordines. ⁊ qs. 3.

par.titulo.29.capitulo.5.circa medium.
Gladio q̃druplici quõ dʒ vti archiepõ ſ.gladio dilectiõis:diuini ſermonis:paſſionis:⁊ vltionis peccatorum. tertia par.ti.21.cap.3.§.1.ante medium.
Gladiꝰ multiplex reperiſ in ſcripturis.ſ.mãlis criminalis ⁊ ſpũalis.quibus figuranſ iſti gladij:⁊ quõ aĩam beate virginis pertrãſiuit gladius ⁊c̃.4.par.titu.15.c.36.per totum.
Gloriãtur aliqui tripliciter.ſ.in deo:in ꝓximo ⁊ in mũdo:que tria ad longum. ⁊ quomodo gloria vario modo in ſcriptura accipiſ.ſecunda par.titu.4.cap.primo.§.1.b.per totum.
Gloria inanis deſcribitur.j.ſub littera.i.ſ. Inanis ⁊.2.par.titu.4.capitulo primo.
Gloria promiſſa a deo quomõ nos ſollicitat ad dilectionẽ dei.4.par.ti.6.c.3.§.2.in medio.
Glorificatorum corporum dotes deſcribuntur ſub littera.d.ſ.Dotes.⁊ tertia par.titu.31.ca. tertio.quarto.quinto.ſexto.⁊ ſeptimo.
Gloriam beatorum quomodo vident damnati.prima par.ti.9.c.3.§.3.poſt principium.
Gloriãtur diuites ⁊ pompoſi in diuitijs ⁊ gloria domus ſue.2.p r ti.4.c.4.§.6.per totũ.
Gloria mũdi que eſt ⁊ quõ quis gloriaſ in mũdo ⁊c̃.2.par.titulo.4.cap.1.§.1.etiam cap.4.
Gratie diuine proprietates quõ deſcribunſ ad ſimilitudinẽ luminis materialis.4.par.ti.9.c.primo.ante.§.p to.
Gratia ſm doctores eſt duplex.ſ.gratũ faciẽs: ⁊ gratis data:⁊ vtraq̃ gratia pleniſſime fuit i Chriſto.Eſt tamen triplex differẽtia iter iſtas gratias.ibi.§.primo per totum.
Gratie nobilitas ⁊ ꝓcioſitas quomodo aſſimilatur luci.ponuntur deſuper duodecim proprietates gratie ad ſimilitudinẽ luminis materialis.ibidem.§.ſecundo.per totum.
Gratie operoſitatem que ſequũtur. quõ nemo repente fit ſũmus ⁊c̃.ibidem.§.3.per totum.
Gratia quõ ducit ad gloriam:⁊ quõ gratia ſumitur vndecim modis.ibidem.§.4. p totũ.
Gratia gratum faciens que eſt: ⁊ quomodo: ⁊ gratia ſm communem modũ loquendi tripliciter conſueuit accipi.ibi.capitulo.2.ante.§.
Gratia dei quãdo dicitur dilectio dei ⁊c̃. ibi.c. ſecundo.§.primo.per totum.
Gratia quomodo eſt quedam qualitas in aĩa. ibidem.§.ſecundo.per totum.
Gratia ipſa ꝙ ſit in eſſentia anime ſicut in ſubiecto nõ in potentia aliqua anime. probatur. ibi.§.quarto.per totum.
Gratia ꝙ differt a virtutibus infuſis probatur: ⁊ vlterius declaratur.ibi.§.tertio.
Gratia quomodo diuiditur in gratiam gratũ facientem ⁊ gratis datam.in operantẽ ⁊ cooperantem.in preuenientem ⁊ ſubſequentem, ⁊ gratiam gratis datam.ibi.c.3.per totum.
Gratia quõ diuidiſ in operantẽ ⁊ cooperantẽ: gr̃a dupl'r intelligiſ ⁊c̃.ibidem.§.1.per totũ.
Gratia que dicitur preueniens ⁊ ſubſequens. vbi originaliter trahitur ex ſcriptura:⁊ quando q̃ ſunt effectus gratie gratum facientis in nobis ⁊c̃.ibidem.§.ſecundo per totum.
Gratie quomodo diuidũtur.ſm illud apoſtoli. Diuiſiones gratiaꝝ ſunt.ad quid ordinaſ iſta gratia.tria requiruntur ad hoc.que ⁊ ſubdiuiduntur.ibidem.§.3.per totum.
Gratie gratis date quomõ comparanſ ad gratiam gratis facientem.ibi.§.4.per totum.
Gratia vnde original'r cauſaſ. quomõ ad eandem reqritur preparatio.quomodo vna ẽ maior alia.ꝙ angeli dicuntur purgare:illuminare ⁊c̃.quomodo intelligitur ibi.c.4.ante.§.
Gratia ꝙ reqrat preparationẽ oſtẽditur ⁊ probatur.⁊ eſt duplex ꝑparatio hominis ad gratiam.ibi.capitulo.4.§.primo.per totum.
Gratie hoĩs preparatio non neceſſitat ad gr̃aʒ probatur ⁊ declaratur.ibi.§.2.per totum.
Gratia ꝙ nõ eſt in oĩbus eq̃liter probatur ⁊ declaratur per duo membra.ibi.§.3.per totum.
Gratiã ſi hʒ hõ hoc non ſcire põt certitudinaliter.quõ m̃ ⁊ ꝑ que cognoſcere põt ſi ipſam hʒ ponuntur aliqua ſigna.ibi.§.4.per totum.
Gratia gratum faciente priuata homo non poteſt per omnia precepta dei implere:qꝫ oſtenditur.ibi.capitulo quinto.ante.§.
Sine gratia vitam eternam mereri non poſſumus.ibi.§.primo.per totum.
Gratia dei nõ operãte reſurgere non põt hõ a peccato.ꝓbatur ⁊ oſtẽditur.ibi.§.2.p totum.
Gratia dei nõ iuuante quis a peccato abſtinere non põt:quod oſtenditur.ibi.§.3.per totum.
Gratie preparationẽ hõ non põt cãre ꝑ ſeipſm: qꝫ oſtenditur ⁊ ꝓbatur.ibi.§.4.per totum.
Gratiam ſiue donum habituale conſecutus ꝙ adhuc idiget auxilio gratie dei probatur.ibi. §.quinto.ſeptimo.octauo.per totum.
Gr̃e effectꝰ quõ eſt iuſtificatio ĩpij.habes.j.ſub littera.i.ſ.iuſtificatio impij.ibi.ca.6.p totum.
Gratie cooperantis effectus quomodo eſt meritum ⁊c̃.deſuper vide ſub littera.m. ſcilicet meritum.⁊ ibi.cap.7.per totum.
Gratia ꝙ eſt ꝑncipiũ meriti ꝑncipaliꝰ ꝑ charitatem q̃ꝫ per alios actꝰ.probaſ.ibi.ca. 7.§.3.
Gratie ſacramentales quare nõ ſunt ſcripte in euangelio:⁊ in actibus apoſtoloꝝ. ponuntur deſuper ſex rationes.4. par.ti.15.ca.16.§.2. ante medium.ibi.Quantum ad ſecundum.
Gratiarum veritate quomodo deo reddemus rationem in nouiſſimo.4.par.ti.14.c.9.§. 4.
Gratia nobis a deo exhibita quomodo excitat nos ad dilectionem.quarta par.titu.6.cap.3.

§.2.ante medium.ibi.Quantum ad ter:

Gratiam habere quomodo ſe quis eſtimare poteſt per octo ſigna.tertia parte.titu.19.cap.4. circa finem.ibi.Si proponatur illud.

Gratia alicui ꝯceſſa nō eſt in eius diſpendiū retorquendū.Eſt vna de regulis iuris q̄ ꝛ declarat.1.par.ti.20.c.vnico ſub.q.ibi.Qđ ob gratiā alicui ꝯcedit. De gratiarum actione.

Gratia quō multiplr accipitur ab archidiacono:quō imitamur ad gratiaꝝ actionē:de qbus debemus eſſe deo grati pro retributione:ꝛ qs dꝫ eſſe magis gratꝰ an innocens ꝗ̄ penitens.4.p.ti.5.ca.12. ante.§.

Gratiarum actionem operari quomō nos inuitant multitudo ſcripturarum:plenitudo cunctaruꝫ creaturarum:ꝛ temporis aptitudo pleni gratiarum actionem.ibi.§.1.per totum.

De qbus būficijs debemꝰ deo eſſe grati: ꝛ q̄ ſſt ꝑncipaliter iſta būficia ꝛc̄.ibi.§.2.per totum.

Gratitudinis virtus quomodo exigit vt nō ſoluꝫ deo ſimus grati de ſuis beneficijs:ſed etiā creaturis rationalibus vt parentibus: benefactoribus.§.tertio per totum.

Septem ſunt cauenda in beneficiorum recompenſatione.ibi.§.4.per totum.

Gratias vel gratiaruꝫ actiones quomodo debemus deo reddere de omnibus creaturis: ꝛ quomodo elementa iſta ad hominē clamāt. prima par.titu.3.capi.7.§.2.per totum.

Grati deb emꝰ eē deo de q̄tuor būficijs.ꝑma p. ti.4.c.13.§.2.f.vltra me.ibi.Et ꝑmo pp būfi.

Gratitudo habet tres gradus.ꝛ ſimiliter ingratitudo tot habet gradus.ſecunda par. titu.3. capi.9.§.1.circa principium.

Grati quomodo debemus eē deo.ſ.ꝓpter oblata diuinalia collata ſacramentalia:ſublata infernalia:allata tꝑalia:ꝛ reſeruata ſupnalia.2. par.ti.3.ca.9.§.7.9.10.11.12.13.per totum.

Gratiaꝝ actio qualis requiritur poſt ſactaꝫ cōmunionem ꝛc̄.3.par.titu.13.cap.6.§.6.

Ingratitudo deſcribit.j.ſub lr̄a.i.ſ.Ingratitudo:ꝛ ſecunda par.titulo.3.ca.9.ante.§.

Grati quomodo debemus eſſe deo de ſex beneficijs.2.par.ti.3.cap.9.§.7.circa finem.

Gratianus in decretis in multis paſſibus nō tenetur:ꝛ etiam multa antiqua iura non tenentur.4.par.ti.11.ca.8.§.1.2.3.ꝛ.4.per totum.

Gradus ſeptem ponūtur per quos aſcenditur ad deum ſiue ad viſionem dei qui tamen vario modo ſubdiſtinguūtur ꝛ declarant.quarta par.titulo.15.cap.17.§.1.quaſi per totum.

Gradus deſcribit ſm̄ illud ꝑs.Deus cognoſcetur in gradibus eius.3.par.ti.20.ca.6.an̄. §.

Gradus duodeciꝫ ſunt humilitatis ſm̄.b.Benedictum in regula ꝛc̄.4.par.ti.4.cap.12.§.2.

Gradus conſanguinitatis affinitatis ꝛ cognationis ſpiritualis deſcribūtur ꝛ enumerātur quomō ꝛ quādo impediunt matrimoniū ꝛc̄. ſecunda par.ti.5.cap.5.§.1.per totum.

Grauitas peccati mortalis que ꝛ quāta eſt.prima parte.titu.9.capi..primo.§.1.

Gubernatio quō ſignificat ꝑ cruraꝛ quō ꝑ ipſam vnuſqſqꝫ ſe ꝛ alios regere debꝫ.quarta par.titulo.2. capi.4.ibi.Octaua dirigit guber.

Gula eſt vnū peccatū de ſeptem capitalibus vicijs:quomō diffinit:quare dicit appetitus inordinatus:quare dr̄ pctm̄:duplex appetitus deſcribitur circa gulā ꝛc̄.2.par.ti.6.ca.1.ante.§.

Gule materia quō eſt eſca ꝛ potꝰ:ꝛ omnis eſca in ſe nō eſt mala ſed bona:qđ ꝓbat ex ſcriptura.Et quidam error circa iſtā materiā deſtruitur:ꝛ ꝙ ſumptio cibi repugnet rectitudini voluntatis contingit tripliciter ꝛc̄.ꝛ eſus carniū quomodo ꝛ qn̄ interdicit ꝛc̄.ibi.§.1.per totū.

Gule culpa in quo conſiſtit:quō cibus debet ſumi:ꝛ quāuis gula eſt vitiū capitale:nō tamen ſemper mortale:ꝛ quādo:ꝛ quādo nō: ꝛ circa que atēdit grauitas iſtius pcti.ibi.§.2.ꝑ to.

Gula quō punit pena corporali ſpūali ꝛ gehēnali ꝓbat varijs auctibus ꝛ exemplis: ꝛ quō virtutes aīe ꝑ gulā īfirmant.ibi.§.3.ꝑ.totuꝫ.

Gule vitium quomodo nos tentat quinqꝫ modis: ꝛ quomodo gula importat īordinatā cōcupiſcentiam edendi:que inordinatio duobꝰ modis pōt attendi:ꝛ ꝗ̄ deteſtabile vitium eſt gula oſtendit ꝑ auctoritatē Ambr. ꝛ ꝗ ꝗnqꝫ mala oriuntur ex vitio.ibi.§.4.per totum.

Gule quinqꝫ ſpecies deſcribunt.ſ.quomō aliq excedūt in exceſſiua quātitate:aliqui cū lauta qualitate:aliqui cuꝫ accurata ſtudioſitate: aliqui ex nimia auiditate:ꝛ aliq ſꝫ tēporis īportunitate.ibi.§.5.6.7.8.ꝛ.9.per totum.

Gule quinqꝫ dantur remedia.ibi.§.10.

Gula eſt vitiū capitale habēs ſub ſe filias.ſ.hebetudinē:ineptā letitiā:multiloquiū:ſcurilitatem:ꝛ imunditiā.q̄re gula dr̄ vitiū capitale:q̄re hꝫ ꝗnqꝫ filias ꝛc̄.2.par.ti.6.capi.4.ante.§.

Gule filiabꝰ ponitur thema ex pſal.quod ꝛ de iſtis declaratur:quomodo iſte filie diuerſimode inficiūt homines ꝛc̄.ibi.§.1.2.3.4.5.ꝛ.6.

Gula quō ꝛ quare dr̄ via ſumptuoſa ꝛc̄.1.par. ti.5.cap.3.§.1.poſt mediū.ibi.Sexta via.

De cibo ꝛ potu ꝛ ieiunio habes mlt̄a ſupra de abſtinentia ſub littera.a.ꝛ ſub littera.i.ſ.ieiunium:ꝛ ſub.ſ.ſcilicet ſobrietate ꝛc̄.

Gule ſpecies quō eſt ebrietas in comeſſationēꝫ in ebrietatē ꝛc̄.2.par.ti.6.cap.3.ante.§.

Guſtu quomodo diabolus tentat hominem vario modo.4.par. ti.13.capi.3.§.2.poſt medium ibi.Quantum ad guſtum.

Guſtu quomō diuerſimode peccāt homines ta

ſpūaliter ꝙ̃ corporaliter:ꝛ ꝙ̃ mala facit abuſio ipſius guſtus.1.par.ti.2.ca.3.§.5.per totum.

HAbitus ſanctitatis puta religionis ſiue clericatus quomodo ſignificat ſtatum quo quis obligat̃ ad opera perfectionis:ꝛ quomodo religio nominat ſtatū perfectionis ex intentione finis ꝛc̃.2.par.titulo.4.capitulo.7.ante.§.circa medium.ibi.Sciendum etiam.

Habitus nouitioꝝ quō in qbuſdaȝ ordinib⁹ diſtinctus eſt ab habitu ꝓfeſſionis ꝛc̃.3.p.ti.16.cap.3.§.1.ꝑ totum.modicū.ĩ.ꝛ de habitu habes adhuc varia.ibi.ca.3.ꝛ in alijs locis.

Habitum ſuū quō quilibet religioſus portare tenetur patenter:hunc aliqñ licet occultare:ꝛ vtrum religioſus hñs curam aiaꝝ in eccleſia ſeculari debet ſe cōformare habitu illoꝝ cum qbus eſt ꝛc̃.3.par.ti.16.ca.6.ante.§.per totū.

Habitus qualem diſciplinam habere debet religioſus.tertia par.ti.16.ca.8.§.4.

Habitu depoſito ſi admiſſus fuerit religioſus ad lectiones legum ꝛ medicine iſti doctores excommunicati ſunt maiori ſententia.3.par.titulo.25.cap.38.per totum.

Habitum religionis temere dimittētes vel euntes ad ſtudia ſine licētia ſuperioris excōmunicati ſunt maiori ſententia.ibidem.ca.53.

Habitus ſiue veſtiū modeſtia quomodo ſit ſeruanda:quoꝝ inordinatio dupl'r ſit:ꝛ quomō in iſtis eſt inordinatio affectus vitioſa tripliciter:ꝛ circa defectum pōt eſſe duplex inordinatio.4.par.ti.4.cap.10.§.4.per totum.

Habitum ſuum dimittens monialis etiaȝ ſi expellantur de monaſterijs ſuis ꝛ detur eis licētia manere extra monaſterium tenentur habitum deferre.3.par.titu.16.cap.6.circa mediū ante primū.§.ibi.Idem de monialibus.

HEbetudo eſt ꝑma filia gule:quō inficit itellectū hōis:qs dr̃ hebes:qd iportat:in q̃ differt a cecitate mētis vnde ꝓcedit ꝛc̃.2.par.ti.6.ca.4.§.2.ꝑ totuȝ.

Hedi ꝓprie qui dicuntur hedi in ſcriptura:qui intelliguntur per hedos:quomodo hedi facti ſunt hirci:que vox eorūdem : quid intelligit per voceȝ ꝛc̃.1.par.ti.1.cap.2.§.5.infra medium ad longum.ibi.Sed iam ter.

Hermofrodita qs dr̃:quō eſt irreglaris.3.par.ti.29.c.6.circa me.ibi.Hermofroditus.

Heremitarum eſt triplex genus ſcilicet ſerabiteꝛanachorite:ꝛ cenobite:ꝛ quam vitaȝ vnuſquiſqȝ ducebat ꝛc̃.tertia parte.titulo.16.capitulo primo.circa medium.§.3.

Heremite ꝑmi qui fuerunt in nouo teſtamēto ꝛ aliarum religionum ꝑmi patres q fuerunt: quomodo religiones ſucceſſiue proceſſerunt: qui patres eorum qui plus participāt in actiua ꝛ contemplatiua vita ꝛc̃.tertia parte.titulo.16.capitulo primo.§.3.circa medium.

Heres quomodo tenetur ad vota eius cuius ē heres ꝛc̃.2.par.ti.11.ca.2.§.5.per totum.

Hereditate ꝑuantur heredes etiam ſi filij ſint in tribus caſibus:ꝛ poſſunt filij per parentes exheredari ex certis cauſis:ꝛ non licet parentibus excludere filios monachos ab hereditate.3.par.titu.10.cap.3.§.1.vide etiaȝ.§.4.de ſucceſſione ad hereditatem:etiam.§.5.

Heredum morientiū conditiones in teſtamētis vide.ĩ.ſub littera.t.ſ.teſtamentum.

Heres quomodo inſtituitur ꝛ de triplici legitima portione.3.par.ti.10.cap.3.ante.§.

Hereditatis ſucceſſio ꝙ̃diu durat:quibus modis ab eadem diſceditur ꝛc̃.ibi.§.1.

Hereticus vt quis dicatur duo requirunt̃:quomodo diffinitur hereticus ꝛc̃.ſecunda par.titulo.12.cap.4.ante.§.per totum.

Hereticos puniendo quomodo eccleſia vtitur iuſtitia ꝛ miſericordia.ibi.§.1.per totum.

Heretici quō puniuntur q̃druplici pena:ꝛ ꝑp hereſim maritoꝝ non cōfiſcantur dotes vxoꝝ niſi participent in hereſi.ibi.§.2.per totum.

Pena deſcribit̃ quā incurrūt receptatores:fautores ꝛc̃.hereticoruȝ:ꝛ in hereſiȝ relapſi quō debent puniri.ibi.§.3.ꝛ.4.per totum.

Hereticorum inquiſitio quomodo fieri debet: qui admittuntur ad iſtam:quomodo inquiſitores procedere poſſunt contra ipſos ꝛ abſoluere:ꝛ epiſcopus ꝛ inquiſitor vnus ſine alio poteſt eos citare ꝛ capere ꝛc̃.§.5.per totum.

Hereticus ꝙ aliquis ꝓprie dicatur quinqȝ requiruntur que notabiliter declarantur.ibidē capitulo.5.per totum.

Heretici quomodo ſunt tertij mali operarij in eccleſia dei.quibus iſti figurant̃:quomodo deuaſtant vineaȝ domini:quō dicunt̃ fieri:in q̄bus errant:ꝛ qui nolatiȝ iſti fuerunt.1.par.ti.5.ca.2.§.8.poſt medium.ibi.Tertij mali.

Heretici quomodo vario mō exacuerūt liguas ſuas ꝯ xp̄i doctrinā ꝛ veritatē fidei: quoꝝ ponuntur tres errores circa animaȝ:qui etiā deſtruuntur ꝛc̃.2.par.ti.12.ca.7.§.5.per totum.

Hereticis qui communicat quam penam icurrit ſecundum canones.tertia par.titu.17.cap.7.§.3.ibi.Trigeſimuſoctauus.

Hereticorum quomodo ſe habere debent inquiſitores i inqſitione:qbus plus cōmitit̃ iſtud officium:quō ſeculares nō debent ipedire: ſȝ adiuuare:ꝛ coꝝ auctoritas probat̃ ex veteri teſta.3.par.ti.19.ca.2.ante.§.per totum.

Hereticis quō reſiſtendū ſit qñ ꝓcedit̃ per epȝ ꝛ inqſitorē ante mediū.ibi.Quō agendum.

Quomodo ſit faciendum in proceſſu cum notarijs ꝛ cum

tarijs ꝛ cum carcere: ꝛ carcer debet eſſe communis epiſcopo ꝛ inquiſitori ꝛ que conceduntur inquiſitoribus pro expediendis in officio inquiſitionis ꝛc. poſt mediū. ibi. Q̄d ꝛ p to.

Hereticorum quomodo ſit ſentētia danda. ponunt deſup q̄nq̄ notabilia. ibi. §. 1. per totū.

Hereticorum carcer quomodo ꝛ quare eſt ad cautelam: quō aliqui deputantur ad carcerem perpetue ꝛ aliqui ad tēpus quō ſit faciendū in ferendis ſententijs ꝛc. §. 2. per totum.

Hereticoꝝ fautores ꝛ participantes cum ipſis excōicati ſunt maiori ſententia: ꝛ quō inq̄ſitores debēt abſoluere volētes ꝯuerti ꝛc. ꝛ quō inuocare pn̄t brachium ſecularē. ibi. §. 3.

Hereticorum inquiſitores qui eſſe poſſunt: cuius etatis eſſe debent: a quibus debēt abſtinere: contra quos non poſſunt procedere q̄diu durat eorundē officium: cōtra quos poſſunt ꝓcedere ꝛc. ibi. §. 3. ante me. ibi. A qb⁹ ꝯbeāt

Hereticorum condemnatorum per ſententiam bona quomodo confiſcantur: ponuntur deſuper varia notabilia. ibi. §. 4.

Heretici quomodo ſubſunt pape quomō q̄druplíciter eos punit: vtrum dubius in fide ſit cēſendus hereticus: ꝛ dubiū eſſe in fide contingit q̄nq̄ modis. 3. par. ti. 23. c. 6. §. 10. per to.

Hereſim damnatam acceptans excommunicatus eſt maiori ſententia. tertia parte. titulo. 25. capitulo quarto. per totum.

Hereticos ſepeliētes excōicati ſunt maiori ſentētia. Et qui ſunt iſti heretici: ex qb⁹ operibus hoc oſtendunt. 3. par. ti. 25. cap. 5. etiam. 6.

Hereticorum errores vario mō deſcribunt: ꝛ qui fuerunt noies ꝛ in qb⁹ errabāt. ſunt numero. 80. errores. 4. par. ti. 11. ca. 7. ante. §.

Hereſes que ſunt ꝛ que non habent proprie auctoritatem: quomō ſunt cōtra fidē catholicā: ꝛ quō ſunt damnate ꝛc. ibi. §. 1. per totum.

Hereſes ſiue errores abbatis ioachim quomodo damnantur cū aliquibus alijs. ibi. §. 2. vide etiam ſupra ſub littera. e. ſ. error.

Hiſtrionatus ars quō deſeruit recreatōi humane: q̄, mō ꝛ q̄ī eſt ꝓhibitum viuere de tali arte. quibus interdicit iſta ars: ꝛ quib⁹ tēporibus ꝛc. 3. par. ti. 8. ca. 4. §. 12. poſt mediū. ibi. Hiſtrio.

Hiſtrionatus ars quomodo eſt illicita. ſecunda par. titu. primo. capi. 23. §. 14.

Holocauſtum quō aliq̄s deo ſit per religionis ingreſſum ꝛ ꝑria vota ꝛc. 3. p. ti. 16. c. 1. §. 1. vltra medium. ibi. Similiter holocauſtum.

Homagiū indignū eſt ꝛ a romana eccleſia alienum vt pro ſpūalibus facere homagiū cōpellatur quis: eſt vna de regu. iu. que ꝛ declaraf. 1. par. ti. 20. c. vni. ſub. h. ſ. homagium.

Homicidium frequenter contingit ex ira: rixa ꝛ bellis. que omnia iniuſte ſiunt cōtra dei preceptum. ſecūda par. tit. 7. capi. 8.

Quomodo intelligitur iſtud. Non occides: ꝛ quibus reſeruatur caſus abſolutionis. ſecūda parte titu. 7. capi. 8. ante. §.

Homicidium deſcribitur per thema ex ꝓs. qd̄ ꝛ de ipſo declaratur. homicidium poteſt eſſe duplex: ꝛ occiſor hominum: ſiue ſanguinem humanum fundens poteſt quis eſſe quadrupliciter. §. primo. per totum.

Hominem occidere nulli licet ꝓpria auctoritate nec ſeipſum per aliquem caſum: nec etiā aliquem impijſſimū. nec virū iuſtū ob ꝓmiū nec vnq̄ ad tollendū ſcādalū. ibi. §. 1. aū me.

Homicidij grauitas oſtenditur multipliciter: ꝛ quomodo tales vario modo puniunt: q̄z graue peccatum eſt homicidium: ꝛ quomodo in iure ciuili debet puniri ꝛc. §. 1. poſt medium.

Homicidijs ſiue bellis ſiue mutilationib⁹ quomodo clerici ſe regere hñt ne incurrāt irregularitatem. 3. par. ti. 29. ca. 2. §. 5.

Homicidium deſcribitur ex quinto precepto decalogi: non occides: ꝛ homicidium ſiue occiſio perpetratur quatuor modis. prima part. ti. 14. capit. 4. §. 9. per totum.

Homicida quā penā incurrit ſm̄ canones. 3. par. ti. 17. c. 7. §. 3. ibi. Undecimus.

Homicidio quomodo quis efficit irregularis: 3. par. ti. 29. capi. 2. ante. §.

Homicidium verbo conſolationis quomodo committitur. ibi. §. 1. ante mediū. ibi. Homicidium vero conſultationis.

Homicidium facto committitur tripliciter per quod quis fit irregularis: ꝛ per homicidiū a caſu quomodo q̄s ſimiliter ſit ꝛc. ibi. §. 2. ꝛ. 3.

Homicidium opere ꝛ voluntate quomodo inducit irregularitatē: ꝛ ſimiliter quomodo ꝑ mutilationem in bello: vel alias quomodo inducit irregularitatem ꝛc. ibi. §. 4. ꝛ. 5.

Homini quomodo deus fecit tria magna quātum ad corpus. prima par. ti. 2. ca. 1. ante. §.

Homo ꝓmus quomō ſe ſimilem fecit iumētis inſipiētib⁹ ꝑ. 10. ſigna que cognouit. 1. p. tit. 1. ca. 2. §. 5. ante me. ibi. Hec aūt prius no.

Homini ꝓmo quō de⁹ dederat in ſua creatione tria bona ſibi originalr̄ inſerta: ꝛ iſta tria ſunt corrupta: ꝛ que illorum remedia. prima parte titu. primo. cap. 3. ante. §. per totum.

Homo quomodo aſſimilatur celo ꝛ decē ſunt celi: ꝛ quomodo in iſtis homo figuratur. ꝓma parte. titulo. 1. ca. 7. §. 2. per totum.

Homo nō habet plures animas per eſſentiam: ſed vnā tantum. ſ. intellectiuam in ſe ꝯtinētē triplicem virtutē. 1. par. ti. 2. ca. 1. ante. §.

Homo quomodo per ſeipſum ſibi cauſat multa

tionem fantaſie in diuerſis effectibus. prima parte titulo ſecundo.c.6.§.6.per totum.
Hominis eſt liberum arbitrium ⁊ aliter añ peccatū ⁊ aliter poſt:⁊ ſi peccator habeat liberum arbitrium ⁊c̃.prima parte titu.4.capitul.2.§.2.poſt medium.ibi.In homine eſt.
Homo quomodo comparatur ligno:quare dicitur antropos.i.arbor euerſa:quō plantatur: ⁊ quō fructificet.1.parte titulo.4.ca.14.§.5 p totū.
Homo ſiue voluntas quomodo aſſimilatur arbori.1.parte titu.4.capitulo.15.
Homo virtuoſus tripliciter deſcribitur ad modum arboris.ibidem.§.primo.
Homo cognoſci pōt per coniecturā per ſeptem ſigna ſi ſit bonus vel malus.ibidem.§.3.
Homines ante diluuium diutius viuebant q̄ nunc ponuntur deſuper ſex cauſe.prima p.ti.5.cap.1.§.5.poſt mediū.ibi.Aſſignat.
Homo ſiue aīa vt deo fructificet que ſunt faciēda prima parte titulo.5. capitulo ſecundo. §.9.ante medium.ibi.Ad hoc autem.
Hominem faciunt deo abominabilem quinq̄ prima parte titulo.6.capi.4.§.primo.circa finem.ibi.Sunt autem quedam.
Homo q̄ deū tentat probatur ex.ps.⁊ quis dicitur tentare deum ⁊c̃.prima parte titulo.6.c.13.§.1.poſt principium.ibi.Secūdo tentat.
Hominū bonorū ſex ſunt vie per quas immediate poſt mortem aſcendunt in celum. 1. pte titu.5.cap.4.§.ſecundo.per totum.
Homo quō habet ſex miſerias in ſua ſenectute q̄tum ad mēbra exteriora.1.par.ti.5.capit.1.§.6.poſt principium.ibi.Deinde ponit.
Hominis quiditas pulchre ⁊ vario modo deſcribitur per queſtionem ſalomonis.prima pte titulo primo.capi.7.§.3.
Hominem tria faciunt obliuiſci ſui dei ⁊ proximi.1.par.titulo .2. capitulo.9.§.2.per totum.
Homo bene viuere volens reſpicere debet ſeptem:que ad longum declarantur.1.par.titu.3.cap.7.ante primum.§. ⁊ poſt primum ſcōꝫ tertium quartum quintū ſextū:⁊ ſeptimum.
Hominis excellentia quomodo duo attendit.2.par.ti.3.cap.5.§.1.poſt medium.
Homo quomodo eſt ypocrita ad decipiendum primū:⁊ dupliciter quis poteſt decipere per ypocriſim ⁊c̃.2.par.ti.4.c.7.§.2.poſt mediū.
Homo ſiue peccator quō hꝫ triplicem defectū quē nō cōſiderat.2.par.ti.5.c.11.§.1. p totū.
Homines quomodo tripliciter ſe amant.ſ.put eſt cōmune omnium: prout eſt ꝓprium bonorum: put eſt propriū maloꝝ. Et homo dr̄ aliquid eſſe dupliciter.2.par.ti.5.ca.13.ante.§.
Homo quid eſt:cui ſimilis eſt:quomodo ſe habet homo.vbi eſt homo:⁊ cum quibus ſocijs.4.par.ti.14.capi.7.§.3.per totum.
Homo quomodo exit in mundo ad opus ſuū tribus modis.3.par.ti.8.capi.primo.
Homines a natura quomō ſunt docibiles:⁊ inclinantur ad varias ſcientias ſcd̄m qualitatē cōplexionū:qd̄ oſtenditur ſm quatuor cōplexiones que ſunt in hominibus.ibi.§.1.ī.pnc.
Homies mali ſiue ſeuiētes quō ipugnāt hoies ſiue primū duplici telo:⁊ quō debem⁹ iſtis reſiſtere.4.par.ti.2.ca.2.§.5.ī.me.ibi.in q̄rto.
Homini danf nouē regule directiue ſꝫ q̄s totā ſuam vitā regere dꝫ.4.par.ti.2.cap.4.
Hoies quō areſcēt p̄ timore añ diuū iudiciū.4 par.ti.14.c.11.§.2.añ me.ibi.Sextum ſignū.
Hois cōplexio eſt q̄drupler:⁊ ad qd iſti magis ſunt iclinati ⁊c̃.1.par.ti.1.c.6.§.1.poſt me.
Hoium tripler ꝯditio ſiue varietas deſcribit:⁊ q ſunt magis timidi.1.par.tit.6.c.10.§.1.p t.
Honeſtas quomodo eſt pars temperantie: quō ipſa diuiditur in quatuor virtutes p̄ncipales quomodo aliquid dicitur honeſtū:quid eſt honeſtum ſm tulliū ⁊c̃.4.par.ti.4.ca.1.§.7.
Honeſtas quō eſt pulchritudo ſp̄ualis : ⁊ quomodo ponitur pro parte temperantie.ibi.§.8
Honeſtas quomō cōcurrit cum vtili ⁊ delectabili:⁊ quō differt ab iſtis.ibi.§.9.per totum.
Honor quid eſt:⁊ quomō aliquis pōt honorari ſolū propter virtutem alterius:⁊ vtrū honorare diuites magis q̄ alios ptiet ad acceptatōeꝫ perſonarum.2.par.ti.2.capi.20.§.3.per totū.
Honoris ⁊ fame dānificatio quadrupliciter fieri pōt.2.par.ti.2.ca.2.§.3.per totum.
Honoris appetitus triplr eſt inordinatus.ſcd̄a par.ti.3.c.5.§.1.circa mediū.ibi.Triplr ergo
Honores ⁊ dignitates quando procurantur q̄ periculoſū ſit:⁊ quomodo quilibet ſe cauere debet ab huiuſmodi ꝓcurationib⁹:adducunf multi in exēplū.2.par. ti.3.ca.5.§.2.per totū.
Honores ⁊ dignitates querere: vtrū ſit licitū arguitur pro ⁊ contra ⁊ concluditur ⁊c̃.2. pte titu.3.cap.5.§.3.4.5.⁊.6.per totum.
Honor tripler quomodo perditur per ſacrilegium.2.par.ti.5.ca.8.§.1.2.⁊.3.per totum.
Honorandi quomō parētes ſunt triplr. 4. pte ti.5.cap.9.§.1.⁊.2.per totum.
Honorandi quomodo ſunt prelati qui conſtituti ſunt in dignitate.ibi.cap.10.ante.§.circa finem.ibi.Prelatus autem.
Honor qualis debetur prelatis:⁊ quis vocatur iſte honor ⁊c̃.⁊ reuerentia non eſt idem qd̄ honor:⁊ quomodo laus dupliciter diſtinguitur ab honore.ibi.§.primo.per totum.
Honor cui ſit exhibendus quō diuerſa genera hominū mādanf honorari in ſcriptura:⁊ quomodo ſūt diuerſimode honorādi que per oīa fundantur in ſcriptura.ibi.§.2.per totum.
Honor temporalis non habet in ſe beatitudi-

nem hominis qđ oſtenditur tribus rationib⁹ 4.par ti.7.ca.4.§.3.per totum.

Honoris bonum quomõ multũ appetitur: qđ oſtenditur auctoritate Augu. ⁊ quomodo illđ figurabant varys ⁊c̃.1.par.titul.7.capit.3.§.1.ante medium.ibi.Bonum honoris.

Hore canonice qũo ⁊ qñ ſũt iſtitute ab eccl'ia: ⁊ ſunt nũero ſeptẽ.3.par.ti.13.ca.4.ante.§.

Horas canonicas legẽ qui tenenſ ſub precepto qui tenenſ dicere horas in eccleſia ⁊ qui nõ: ⁊ qũo religioſi pfeſſi tenenſ ad horas: ⁊ qũo cõuerſi ad illas tenenſ.ibi.§.primo per totum.

Horas canonicas legendo quid clerici tunc debent dicere: quis modus dicendi horas: ⁊ prebendati in duabus eccleſijs in qua tenenſ dicere horas.ibi.§.2.per totum.

Hore beate virginis: vigilie mortuorũ ⁊ ſuffragia: vtrum ſint de neceſſitate dicende poſt horas canonicas: ⁊ fratres predicatores quomodo tenenſ ad vigilias ⁊c̃.ibi.§.3.per totum.

Hore canonice qua hora ſunt dicende quomodo in iſtis debent ſeruare conſuetudinez loci: quando poſſunt puenire: quando matutine ſ ſero dici poſſunt ⁊c̃.ibi.§.4.per totum.

Horas canonicas nõ dicendo quantũ peccat ⁊ quomõ: qui omnes: ⁊ qũo qui vnã horã nõ ſacit: ⁊ ſi dimiſit ppter aliquẽ defectuz qualiter tunc peccat: ⁊ qualiter ex obliuione: ⁊ q ⁊ qũo tenenſ repetere ⁊c̃.ibi.§.5.per totum.

Qui omiſit dicere diuinũ officiũ vtrũ de neceſſitate ſit ei iniungendũ q omiſſuz suppleat: q poſſunt talia cõmutare.§.6.per totum.

Horas canonicas dicẽdo vtrũ attẽtio ſit neceſſaria: ⁊ qũo eccl'ia nõ ponit intẽtionẽ ⁊ deuotionẽ ex pcepto: ſz ex gr̃a dei ⁊c̃.ibi.§.7.per to.

Hore ſiue oratio ſicut qđlibet bonũ opus requirit duplicẽ attẽtionẽ ſi oratio dz eſſe meritoria que ad hoc ſunt neceſſaria: ⁊ euagatio in oratione qũo nocet ⁊ q̃tũ pctm̃.ibi.§.8.per to.

Officiũ vtrũ ſit cantanduz: qũo cantus ſalubriter eſt inſtitutus: qũo cantus dz eſſe deuotus: tres ſunt ſpecies ſonorũ.ibi.§.9.per totum.

Horas canonicas negligenter perſoluendo qñ ⁊ qũo eſt pctm̃ mortale.2.par.titu.9.capitulo.3.§.3.modicũ.ſ.ibi: verbi gr̃a.

Horarum canonicarum negligentia vario modo deſcribiſ tam ad perſoluentes q̃ ad audientes: quomodo negligentia iſta debet euitari: ⁊ qbus diebus plus ponitur deſup thema ex ps.2.par.ti.9.ca.12.ante.§.per totum.

Horarum ſufficientia quomõ pz ex numero ſeptenario: qualiter peccant non perſoluentes: quare negligentia in ipſis cauenda ſit: ⁊ qũo dz eſſe in ſtatu gr̃e ⁊c̃.ibi.§.1.per totum.

Horarũ qualis dz eẽ attẽtio: que dz ſeruare officium legens vel cãtans: quo in ipſo nõ debet placere hoibus: ſed deo ⁊c̃.ibi.§.2.per totuz.

Horas perſoluens quale motiuũ dz habere. Et ſeptẽ negligentie cõmittunſ in diuino officio quo ordine debent dici hore: quãdo nõ dz iterare horam neglectam ⁊c̃.ibi.§.3.per totum.

Hoſpitalariorum conditio deſcribitur per thema ex.ps. quod ⁊ exponitur de pauperibus: ⁊ quomodo domin⁹ de ipſis ſollicitus eſt: quomodo xp̃s per ſe oſtendit paupertatem verbo ⁊ exẽplo ⁊c̃.3.par.titu.11.capi.1.ante.§.

Hoſpitalariorũ ſeruitores q̃liter dz eos eẽ erga pauperes: ⁊ qũo circa infirmos: hoſpitalari⁹ tria debet obſeruare.ibi.§.1.per totum.

Hoſpitalarij qũo debẽt hr̃e diligentiã q hoſpitalitas ibi ſeruetſ ſm illud ad qđ eſt ordinata. vt ⁊ tpalia bene diſpenſenſ.ibi.§.2.per totuz

Hoſpitalia qũo diuerſis noibus nũcupanſ vtrũ poſſit iſtitui aliq̃ religio ad hoſpitalitatẽ. vtrũ religioſus poſſit pfici hoſpitali.ibi.c.2.añ.§.

Hoſpitalis regimen nunquid poteſt committi duobus an vnus poſſit prefici duob⁹ hoſpitalibus. hoſpitale vtrum poſſit habere bñficiuz curatum ⁊c̃.ibi.ante.§.circa medium.

Hoſpitaliũ locorũ receptio ad quẽ ſpectet declaratur ſub pluribus queſtionib⁹. ibi.§.1.p to.

Hoſpitale vtrum ſit exemptũ ⁊ immediate ſubiectum romano pontifici nullũ hñs ſuperiorem vel aliũ ad quẽ ſpectat.ſi negligẽs eſt nũquid ordinari⁹ poterit corrigere.ibi.§.2.per totuz.

Hoſpitalariorũ rectores quo ad ſatiſfactionem ⁊ iuramẽtum tenenſ cum cõmittitur ipſis gubernatio: ⁊ quomodo ſe in iſtis habẽt regere qũo iurant ⁊c̃.ibi.c.2.§.3.per totum.

Hoſpitale nunqđ poſſit erigi in parrochia matris eccleſie illo irreqſito vel inuito: ⁊ vtrum hoſpitali debeat certa dos aſſignari.ibi.§.q̃rto.per totum.

Conceſſio per litteras apoſtolicas vel legatorũ eius ſuper puiſione quorumcũqz priuilegiatorum clericorum conceſſa directas nunquid per hos poterit eis puideri de hoſpitali. ibi.§.quinto.per totum.

Hoſpitalarij laici quibus cõmittunſ hoſpitalis gubernanda nõ tenenſ ad diuinum officiũ ſiue ad horas: ſed clerici beneficiati in ipſis ad ipſas tenenſ ⁊c̃.ibi.§.6.per totum.

Hoſpitalarius vtrum hoſpitando vel elemoſynas largiendo poſſit preferre coniunctos: ⁊ exneis ponunſ deſuper adhuc alie ſimiles queſtiones.ibi.cap.2.§.7.per totum.

Hoſpitalarius ſi eligit ſepulturam apud eccleſiam hoſpitalis nũquid eccleſia parrochialis debet habere canonicam portionem de relictis eius.ibi.§.8.per totum.

Hoſpitales qũo ⁊ q̃liter debẽt eſſe clerici ⁊c̃.3.par.ti.13.capi.3.§.6.per totum.

Hoſpitalia quomodo debent viſitari per ſuperiores: et que ſunt īterrogāda ab ipſis.3.par. titu.21.capitulo.6.§.2.per totum.

Hoſpitalia que dicuntur loca religioſa gaudēt priuilegio clerici. tertia.par.titulo.24.capitulo quinto.§.6.per totum.

Hoſtis noſter quomodo nos impugnat in iſto certamine duplici telo: et quomodo debemus iſtis reſiſtere. quarta parte. titu.2.capi.2.§.5: ante medium.ibi.In ſecundo certamine.

Humanum genus quomodo cōparatū eſt iumētis inſipientibus per peccatum: et ſi reuertatur quib' iumētis tūc aſſimilatur.1.par.ti.1.c.2.§.5.circa medium.

Humanorum actuū de bonitate et malitia quomodo oportet de iſtis loqui. Et quomodo exponitur auctoritas Dionyſij ꝙ malū nō agit niſi in virtute boni.1.par.ti.4.ca.12.ante.§.

Humana actio habet bonitatem et malitiā.ſit ex obiecto: et quō homo per malitiā fit abominabilis: et quō actio humana habet bonitatē et malitiā ex circūſtantia et cetera.ibi.§.1.per totū.

Humana actio ꝙ habet bonitatē et malitiam. precipue ex fine probatur ex diffinitiōe Boetij: que etiam exponitur et cetera.ibi.§.2.per totum.

Humanorum actuum aliqui ſunt indifferētes ſecundum ſpeciem: ſed nulla eſt indifferens ſecundū indiuiduum et cetera.§.3.per totum.

Humane volūtatis bonitas in actib' ſuis quō dependet ex quatuor.ibidē.§.4.per totum.

Bonitas et malitia magis ꝓprie reperitur ī actu interiori voluntatis ꝙ̄ in actu exteriori quod ꝓbatur auctoritate Aug. et cetera.ibi.§.5.per totū.

Humana actio quō dī bona vel mala recta vel peccatum: laudabilis vel culpabilis: meritoria vel demeritoria et cetera.ibi.§.6.et.7.per totum.

Humana voluntas quomodo frequēter in ſcriptura dicitur cor.et vbi: et ſub nomine cordis tractatur de exercitio voluntatis. prima par. titulo.4.capitulo.13.per totum.

Humane conuerſationis quomodo reperiuntur tres cōditiones: et ſimiliter in humana actione tres. prima par. titulo.13.capitulo.2.§.7.circa mediū.ibi.Tertio he tres.

Humanarum operationum exteriorum triplex inuenitur differentia.tertia par.titu.8.capi.1.§.1.poſt principium.ibi.Et dicit Hugo.

Humane vite dantur nouem regule ſecundū quas vnuſquiſq; vitam ſuā dirigere poteſt et ordinare.quarta par.titu.2.ca.4.ante.§.per totū.

Humanus timor vario modo deſcribitur infra ſub littera.t.ſcilicet timor.et quarta parte.titulo.14.capitulo ſecundo.

Humilitas quomodo diffinitur a beato.Bernardo in quo ipſa eſſentialiter cōſiſtit: que ſunt ad ipſam neceſſaria ꝙ ſpālis virtus ſit ꝓbatur. 4.par.ti.4.ca.12.ante.§.per totum.

Humilis vnde quis dicitur in quo actu hoc conſiſtit ꝙ quis humilis ſit: et quomodo per humilitatē homo debet omnib' ſe ſubijcere.ibi §.primo.per totum.

Humilitatis gradus ſunt duodecī ſecundum Benedictum in regula: quomodo figurantur ī ſcala iacob: et quō homo per humilitatem peruenit ad duo.et ponuntur adhuc alij duodecī gradus ipſius humilitatis.ibi.§.2.per totum.

Humilitas quomō non eſt excellentiſſima virtus ſimpliciter: ſed poſt virtutes theologicas quomodo humilitas primo dicitur fundamentū virtutum: et quomodo ipſa ex ſcriptura cōmēdatur tripliciter.ibi.§.3.per totum.

Humilitatis fructus ſunt vndecim: qui et ꝑ ordinem declarantur.ibi.§.4.per totum.

Humilitas quomodo dicitur paupertas ſpūs: et quomodo illorū eſt regnū celorum: et in quo conſiſtit iſta humilitas.4.par.ti.7.ca.6.§.1.circa prin.ibi.primo ergo dicitur ſpiritus.

Iactantia eſt quartus gradus ſuperbie in qb' ipſa cōſiſtit.que ad eandem pertinent: et quomodo ipſa reprehenditur.ſecunda parte titulo.tertio capitulo tertio.§.ſeptimo.per totum.

Iactantia ſecundum Grego.eſt filia inanis glorie quomodo deſcribitur: ex quo procedit.Et deſcribitur triplex iactantia.ſecunda par.titulo.4.capi.4.ante.§.per totum.

Iactantia per yronitatē quibus modis fit: quid eſt yronia.et dicere de ſe vilia et defectuoſa fieri poteſt tripliciter.ibi.§.1.per totum.

Iactantia per vanitatē quibus modis fit: et ex triplici cā poteſt quis laudare ſeipſū.probatur et oſtenditur varijs auctoritatibus et exemplis: vbi licet et vbi non.ibi.§.2.per totum.

Iactantia propter falſitatē quomodo fit.vnde dicitur iactātia: et quando mendaces dicuntur iactantes.tunc tripliciter dicitur pctm̄ mortale: et quibus modis et cetera.ibi.§.3.per totum.

Iactantia quomodo etiam reperitur in reb' exterioribus: et quomodo cum ea aliquando cōcurrūt plura alia vitia vt ſuperbia: inanis gloria: mēdacia: et alia huiuſmodi.ibi.§.4.per totum.

Iactantes et diuites bene ꝓſperatis diuitibus nemo debet triſtari.ibi.§.5.per totum.

Iactantie diuitum deſcribuntur: quomodo in varijs bonis iactātur.ſ.in domibus.ī bonis et cetera. ponuntur deſuper varia exempla et auctoritates.ꝙ vane ſunt et cetera.ibi.§.6.per totum.

Iacob patriarcha quomodo ſua prudentia mūdum in ſuis operibus illuminant.tertia parte.titulo.32.capitulo.7.ante medium.ſ. ante 1.§.ibi.O quanta prū.

Jacob quomodo vidit dominum innixũ ſcale. prima par.ti.3.capi.6.§.13.per totum.
Iconomica prudẽtia que eſt ſiue i q̃ conſiſtit.4.par.titul.ſecundo capitulo quinto.per totum.
Idolatria quid eſt q̃uo diuinus cult⁹ diuerſimode exhibet idolis:⁊ idolatria non ſolũ ẽ pctm̃ mortale:ſed etiam grauiſſimum peccatuz: qḋ probatur. Et aliquorum errores deſcribuntur circa immolationes idolorum.ſecunda parte titulo.12.capitulo.1.§.2.per totum.
Idolorum triplex genus deſcribitur que gentiles adorabant:⁊ qui hoc fecerunt ⁊c.3. parte tit.31.c.1.§.1.poſt mediũ.ibi.Ubi ſciendum.
Idolatria quomodo vario modo dicitur fornicatio in ſcripturis ⁊c.ſecunda par.titu. quinto capitulo ſecundo.§.2.per totum.
Idrie ſex deſcribuntur tripliciter que fuerũt in nuptijs in quibus vocatus eſt ieſus cum Maria.⁊ iſte nuptie quid ſpiritualiter ſignificant: ⁊ quid iſte idrie.quarta parte.tit.15.capitulo. 38.39.⁊.40.ſolum in eorundem.§.
Ieiunij omiſſio dupli͛ fit ⁊ in paradiſo inſtitutuz eſt:⁊ eſt ieiuniuz in lege naturali:in lege diuinali:⁊ in lege poſitiua:ſed diuerſimode. Et iure diuinali eſt triplex ieiunium ⁊c. ſecunda par. titulo.6.capi.2.ante.§.per totum.
Ieiunandi dies qui ſunt ex p̃cepto eccleſie q̃uo ⁊ quib⁹ modis ſunt inſtituti.quomodo homines ad illos obligantur : ⁊ que de cõſilio ſunt inſtitute ⁊c.ibi.§.primo per totum.
Ieiunijs conſuetudinarijs quomodo ipſa conſuetudo hoies ligat:⁊ conſuetudo laicorũ nõ ligat clericos:nec ⁊ econuerſo: ⁊ vbi ius ieiunij preualet conſuetudini.ibi.§.2.per totuz.
Ieiunioꝝ tpe vtrũ poſſint comedi carnes:qñ ⁊ quib⁹ tẽporib⁹ interdicit : cum q̃bus eccleſia diſpenſat. Et ſexta feria carnes comedere ſine neceſſitate ẽ mortale:⁊ i ſabbatis comedẽ vbi nõ eſt ꝯſuetudo eſt mortale ⁊c.ibi.§.3.per to.
Ieiunare in q̃ etate q̃s tenet ſiue ad ieiunia : ⁊ q̃uo ſint exercitandi in iſtis.ibi.§.4.per to.
Ieiunia eccleſie qñ poſſunt redimi: ⁊ qñ ⁊ q̃uo cum ipſis poſſit diſpenſari.ibi.§.5. per totuz.
Ieiunio q̃uo excuſant laborãtes:fuſtores:curſores:paupes:pugnãtes:infirmi ſenes ⁊ vxores alique ⁊ alij.ibi.§.6.per totum.
Ieiunium quomõ aſſumit ab hominib⁹ ꝓpter tria:⁊ tripliciter põt cõmitti defectus circa ieiunia inſtituta.ibi.§.7.per totum.
Ieiunium tripliciter vitiat qḋ non exaudiatur a deo.ſ.ex mentali indiſpoſitione: ⁊ cibariõis purificatiõe: ⁊ ex hore notabili anticipatione ibi.§.8.9.⁊.10.per totum.
Ieiunium quomodo ſit ſanctificandũ. iuxta illud.ſanctificate ieiunium.ibi.§.8.per totum.
Ieiunium quare magis tempore quadrageſime inſtitutum eſt q̃ alijs diebus. Et eſt triplex ratio quare quadraginta dies ieiunãtur quo tempore inchoabat quadrageſima oliz:⁊ quo tempore iam :⁊ quo tẽpore iudei ieiunant ⁊c. 4.par.ti.4.ca.4.§.4.per totum.
Ieiuniorum tẽpore quare ꝓhibet eſus carniũ ⁊ lacticiniorum:⁊ quo tpe diei eſt hora comeſtionis ⁊c.ibi.§.5.per totum.
Ieiunioꝝ fructus ſiue vtilitates ſunt nouẽ:⁊ ſ͛cẽ in ſpecie.ibi.§.6.Uide etiaz in abſtinẽtia.
Ieiunium elemoſyna vel oratio quod horũ eſt magis ſatiſfactorium.tertia par.ti.14.ca.20. Uide poſt principium.ibi.Et ſecundum.
Ieiunioꝝ tpe de collatiõib⁹ in ſero q̃uo ſiũt ⁊c. ⁊ de potu extra horã ⁊c.2.par.tit.6.c.2.§.9.
Sub lra.c.de cibo:⁊ ſub.g.de gula.⁊ ſub.ſ.ſcilicet de ſobrietate.quia ibidem tractatur.ſ. ſ͛ gula ⁊ de cibo ⁊ potu modo ⁊ tempore ieiunij principaliter tamen vide de iſtis.2.par.titul. 6.ca.primo.§.5.6.7.8.⁊.9.
Ignis quõ purgabit mundum ante diuinum iudicium:quis erit iſte ignis:quare fit iſta purgatio per ignẽ qualis erit iſte ignis in effectu:quomodo iſte ignis purgabit elementa ⁊c.quarta parte,titulo.14.capitulo.11.§.3.per totum.
Ignis quomodo punit animas.3.par.titu.33. capi.1.§.2.⁊. 3.Uide tamen multoplus infra ſub inferno.⁊ ſub.p.ſ.purgatorium.
Igne inordinati amoris ſeptez mala procedũt pma par.ti.3.cap.4.§.2.per totum.
Ignorantia anime vario mõ deſcribit cuz ſuis defectibus.1.par.ti.1.ca.2.§.4.per totum.
Qḋ fit ex ignorãtia dr̃ etiã mixtũ voluntario ⁊ inuoluntario:q̃uo hoc intelligit:⁊ q̃uo ignorãtia tripliciter ſe hẽt ad actum voluntatis.1.p. titu.4.cap.3.§.5.vide etiam aliqua.§.6.
Ignorantia facti quomodo diſtinguitur ſcd̃m decretiſtas.pma par.tit.4.capit.14.§.3.circa medium.ibi.Quantum ad.
Ignorantia triplex reperiri poteſt in actu peccati.1.par.titu.6.capi.1.§.1.per totum.
Ignorantia facti non iuris excuſat. Eſt vna de regulis iuris:que ⁊ declaratur.prima par.tit. 20.capi.vnico ſub.l.ſ.ignorantia.
Ignorantia p̃ſumit vbi ſcia nõ ꝓbat. Et ſiliter vna de regu.iuris:que ibi declaratur.
Ignorantia iuris non facit aliquem bonefidei poſſeſſorem probatur ex legibus. 2.par.tit.1. capi.15.§.7.circa finem.
Ignorãtia eſt triplex.ſ.iuris humanalis : legis diuinalis ⁊ operis cõtingibilis:quomõ ignorantie ſpiritualiter faciunt hominem cecum

quando excuſat ⁊ quando non: ⁊ quando eſt craſſa ⁊ quando ſupina: ⁊ ex tribus prouenit ipſa.2.par.ti.5.ca.9.§.2.per totum.

Ignorantia ſuppſius quomodo conſequiṫ ho/mo tria mala ſiue detrimenta.quarta par.titu lo ſecundo capitulo.3.vltra medium.

Ignorantem docere eſt vna de ſpiritualibꝰ ele/moſynis: ⁊ quomodo ſit danda ⁊c̃.quarta pte titulo quinto.capitulo.18.§.quinto.

Jeruſalem qũo figuratiue ſignificat aiam nr̃am: ⁊ qd ſex por/te in ieruſalem nobis ſpiritualiter ſignificant. 1.par.ti.2.capitulo.3.§.7.per totum.

Illegitimatio qũo inducit irregu laritatẽ.quaṫ tales.p hibenṫ ordinari: ⁊ ſm iura hereditare nõ pñt quis dr̃ illegitimꝰ ⁊c̃.3.par.ti.29.capitulo.4.

Illegitimus quomodo legitimatur tribus mo dis: ⁊ per quas leges reduci poſſunt. ibi. Le/gitimatur autem quis.poſt principium.

Cum illegitimis quomodo tripliciter diſpen/ſatur: quomodo tales diſpenſationes fieri de/bent.ibi.circa medium.ibi.Diſpenſaṫ autem.

Illicite aliquid acquiſitũ tripliciter poteſt eſſe: ⁊ quomodo illicite acquiſite vario modo de/bent reſtitui ⁊c̃.2.par.ti.2.capit.5.§.1.2.⁊.3. Cetera vide j.ſub lr̃a.r.ſ.reſtitutio.

Illicite acquiſitum poteſt aliquid dici triplici/ter: ⁊ hoc declaratur qũo ſit.4.par.ti.5.ca.18. §.10.poſt medium.ibi.Sed notandum.

Illuminantur ſpiritualiter oculi mentales. ſe/ptem modis prima parte titulo tertio capitu/lo quinto.§.primo.per totum.

Uide multoplura ⁊ pulchra notabilia.ſupra ſb littera.c.ſcilicet cecitas: ⁊ infra ſub littera.u. ſcilicet viſus.

Imago dei qũo diciṫ anima: ⁊ quo/mõ ſunt nouẽ ſimilitudi nes ſecundum proportionem inter deũ ⁊ ani/mam quantum ad ſui naturalia. prima parte titulo primo capitulo primo.§.primo.per to.

Imago quomodo eſt anima incarnate verita/tis mediantibus virtutibus: quomodo porte mus imaginem celeſtis regis: ⁊ quomodo no uem ſimilitudines ſunt inter deum ⁊ animaꝫ ⁊c̃.ibi.§.ſecundo.per totum.

Imago quomodo eſt anima gloriſicate intelle/ctualitatis: ⁊ quomodo ipſa participet cuꝫ no uem ordinibus angelorum.ibi.§.3.per to.

Imago quomodo repreſentat deum. prima p/te.titulo.primo.capitulo.primo.§.tertio.infra medium.ibi.Secundo imago.

Imaginum adoratio a quibus crediṫ eſſe tra/dita: qua adoratione debent adorari: quomo/do picture debent adorari: ad quid facte ſunt imagines ⁊c̃.3.par.ti.12.ca.9.§.1.per totuꝫ.

Imaginum adoratio qualiter ſiat: duplex eſt motus in imagine quomodo imago chriſti ⁊ beate virginis debet adorari ⁊c̃.ibi.§.4.p to.

Imaginatiuam potentiaꝫ hominis quomodo tentat diabolus vario modo imprimendo ſi/bi varia.4.par.titu.13.capi.tertio.§.3.

Imaginatiua potẽtia ſiue fantaſia deſcribitur vario modo.ſupra ſub littera.f.ſ.fãtaſia.⁊ pri. par.titu.ſecũdo.capitulo.6.per totum.

Imitari deum oſtenditur ex natura: ratione ⁊ ſcriptura.4.par.ti.16.ca.primo. §.5.etiaꝫ.6. poſt principium.ibi.Prima propoſitio.Uide etiam infra ſub littera.ſ.ſcilicet.Sequere.

Immunitas eccleſie ⁊ perſonarum eccleſiaſtica rum vario modo deſcribiṫ.ſ.ſub lr̃a.e.ſ.eccle ſia.⁊.3.par.ti.12.cap.3.per totum.

Impediens aliquem dignum vel idoneuꝫ pro pter alium vel vindictaꝫ a conſecutione alicu ius beneficij vel officij vel muneris mortali/ter.peccat.⁊ quomodo tenetur ad reſtitutiõeꝫ 2.par.ti.1.ca.12.§.20.per totum.

Impeditoria manus quomodo deſcribitur. ⁊ quid ſignificant eius quinqꝫ digiti ſiue modi 2.par.ti.2.capitulo.primo.§.16.per totum.

Impediens aliqueꝫ a meliori vt ab ingreſſu re ligionis ⁊c̃.quomodo ſecundum doctores te netur ad reſtitutionem ⁊c̃.2.par.ti.2.c.2. §.1. poſt principium ibi.Quantum ad ſecundum.

Impediens aliquem ex certa cauſa a voto vel religione quando excuſatur a peccato.2.part. ti.11.c.2.ante.1.§.circa finem.ibi.nota.7.

Impedimenta duodeciꝫ matrimonij deſcribũ tur vario mõ.j.ſub lr̃a.m.ſ.matrimonium.

Non preſtat ipedimẽtũ qꝺ de iure nõ ſortiṫ eſ fectũ. Eſt vna de regu.iur.que ⁊ declaraṫ.1.p. ti.20.c.vnico ſub littera.n.ſcilicet. Nõ pſtat.

Impedimẽta penitẽtie que ſunt. que ſunt ipe/dimẽta interiora.penitẽtie ⁊ deſperationẽ ve nie inducunt tria.⁊ dantur tria remedia cõtra illa.3.par.ti.14.c.17.§.4.⁊.5.per totum.

Imperium voluntatis deſcribitur.primo quid ſit imperare.⁊ radix libertatis eſt voluntas.1. par.ti.4.cap.10.ante.§.per totum.

Imperium quod precedit vſum. ⁊ eſt vnꝰ actꝰ tantũ.probatur ⁊c̃.ibidem.§.1.per totum.

Imperiũ iſtud qũo extenditur ad actum volun tatis.ad actum rationis. ⁊ ad actum appetitꝰ ſenſitiui.ibidem.§.2.per totum.

Imperiuꝫ tripliciter deſcribitur.ſcilicꝫ diuina le.⁊ reuerendum.temporale ⁊ diſcernendum internale ⁊ cuſtodiendum.declarantur mem/bra pulchra ibidẽ.§.3.4.⁊.5.per totum.

Imperator primus qs fuit.ſ.romanoꝝ ⁊ q poſt eum ibidem.§.3.poſt vltimam diuiſionem.

Imperialem dignitatem antecedit papa.vnde habuit principium.ibidem.§.4.

Imperatoꝛ non eſt ſuper papaȝ ſed econuerſo.
quomodo ſummi pontifices aliquando depo
ſuerunt imperatoꝛes. ꝛ tripliciter imperium
fuit tranſlatum. ꝛ ad quos ꝛ quomodo nunc
ad alemanos.ibi.§ quarto.
Imperatoꝛis iuramētū in foꝛma deſcribitur:ꝛ
declaraf vario mō.qꝺ ipſe facit pape pꝛimo ī
ſua appꝛobatione.ꝛ ſecundo in ſua coronatio
ne.2.par.ti.10.ca.5 §.1.per totum.
Impatoꝛ: qūo figuraſ p luminare minus Geñ.
1.qūo imperium eſtītroductū.qūo ad varias
gētes eſt tranſlatuȝ.quo anno venit ad alema
nos.quomodo debet eligi per electoꝛes ꝛč.3.
parte ti.3.ca.pꝛimo.ante.§.circa medium.
Imperatoꝛi mouenti bellum contra eccleſiam
ſubditi ſui non tenentur illi obedire in bellan
do contra ipſam.quod ꝛ pꝛobatur ꝛč.3.parte
titulo.4.ca.2.§.3.circa pꝛincipium.
Imperatoꝛi ſciſmatico heretico vel alias vſur/
panti iura eccleſiarum reſiſtendo.fideles tenē
tur adiuuare papā:quod ꝛ pꝛobatur ibidem.
§.tertio.poſt pꝛin.
Imperatoꝛis ꝛ imperiȷ̄ quā ptītē hȝ papa.qūo
eſt miniſtratoꝛ pape.quare datᵘ eſt miſter ꝛč.
qs papa pꝛimo dedit alemanis imperatorem
ꝛ quare.qui ſunt eius electores. Et triplex cā
quare de alemania ſoluȝ ꝑdicti electoꝛes ſunt
aſſumpti.quomodo papa ipm̄ confirmat.quo
modo iurat ꝛč.3.par.ti.23.c.6.§.13.per totū.
Imperium ꝛ papatus qꝺ hoꝛū pꝛius.in quo cō
ſiſtebat iſta pꝛioritas.quis fuit pꝛius dn̄s. ꝛ q
poſteum ꝛč. Et quomodo imperiū modo fuit
tranſlatū.ꝛ quare dicitur rex romanorum ꝛč.
ibi.§.14.per totum.
Imperatoꝛe maioꝛ eſt papa in dignitate ꝛ au/
ctoꝛitate.quod ꝛ pꝛobatur. ꝙ imperatoꝛ debȝ
per papam confirmari.vt habetur in iure ꝛč.
ibi.§.14.poſt medium.ibi.Quod papa.
Imperatoꝛ Conſtantinus pꝛimo dotauit eccle/
ſiam vtrum potuit facere ꝛ vtrum ſucceſſoꝛes
poſſint reuocare ibidem.§.15.
Impiȷ̄ iuſtificatio deſcribitur vario modo.īfra
ſub littera.i.ſcilicet iuſtificatio impiȷ̄.ꝛ. 4.pte
ti.9.c.6.ꝛ per quinqȝ ſequentes.§. per totuȝ.
Nemo poteſt ad ipoſſibile obligari.Eſt vna de
regu.iu.que ꝛ declaratur.1.parte.titulo.20.c.
vni.ſub littera.n.ſcilicet.Nemo poteſt.
Imponere ꝛ ꝯcedere quis pōt theloneū.ꝛ qūo
peccāt q iniuſte imponūt.2.p.ti.1.c.13.§.6.
Impoſitiones.collecte.pꝛeſtantie quas īponūt
dn̄i.ꝛ exigunt a ciuibus ꝛ cōitatibus ꝛč.quan
do ſunt licite ꝛ quando illicite. ꝛ per ꝯſequēs
qn̄ ſunt rapine.2.par.ti.1.ca.13.per totum.
Impotentia coeundi quomodo impedit matri
monium. Et ſunt tres ſpecies impotentie.3.p
te ti.1.c.12.§.1.2.ꝛ.3.per totum. Cetera ꝺ iſta
materia.vide infra matrimonium.
Impugnamur tripliciter ob accidia.2.par. tit.
9.c.1.ī q̄rta diuiſiōe.Cetera vid̄.ō.ſb accidia.
Impugnamur ſiue tentamur a diabolo.mūdo
ꝛ carne vide de iſtis tribus hic in tabula ſub
diuerſis litteris.

Inanis gloꝛia eſt ꝑmogenita ſuperbie
q̄ eſt vitiuȝ capitale ex q̄ ſeptem
alie oꝛiuntur quomodo differunt ſuperbia ꝛ
inanis gloꝛia ꝛč.ſecunda par.ti.4.c.2. añ. §.
Inanis gloꝛia quomodo cauſatur a ſuperbia.ꝛ
quomodo appetitus gloꝛie eſt vitioſus.ꝛ qūo
aliquis gloꝛiatur.ſcilicet in domino. in pꝛoxi
mo ꝛ in mūdo.ꝛ gloꝛia in ſcriptura vario mo
do exponitur.ibi.§.pꝛimo.
Inanis gloria in quibus magis inuenitur.Re
ſpōdeo in diuitus.ꝛ iſte diuitie ſunt triplices
ſ.criminales.tpales.ꝛ ſpūales.ibi.§.2.p to.
Inanis gloꝛia qūo punif.in qbus caſibus ina/
nis gloꝛia contrariatur dilectioni dei. Et tunc
tripliciter eſt peccatum moꝛtale. pꝛobatur ad
longum ꝛč.ibi.§.tertio.
Inanis gloria quomodo aggreditur homineȝ
in pꝛincipio.in medio ꝛ in fine.quibus mōis
ꝛ quare quis poteſt fugere inanē gloriā.quo/
modo ipſa vitia multiplicat. Et quomodo fi/
nis inanis glorie eſt manifeſtatio ꝓpꝛie excel/
lentie ꝛč.ibi.§.3.ante medium.ibi.Et ſciēdū.
Incantationes ſerpentum vel aliorum anima/
lium quomodo exercentur.ꝛ quādo ſunt moꝛ
talia ꝛč.qualiter peccāt faciētes.q tales debēt
punire ꝛč.ſecunda par.ti.12.c.1.§.12.p to.
Incarnari magis decuit filium dei q̄ patrē vl
ſpiritū ſanctū tribus rationibus.3.p.ti.32.c.2
§.1.circa mediū.ꝛ.4.p.ti.15.c.12.§.1.2.ꝛ.3..
Incarnationis myſterium quomodo tota trini
tas opata ē.4.p.ti.15.c.21.§.2.per totum.
Incarnatio diuinalis vbi quomodo ꝛ qualiter
facta eſt.3.par.ti.32.capi.ſecundo.§. ſecūdo.
Incarnatio chꝛiſti deſcribitur vario modo.I.in
ſpeciali tabula de beata virgine poſt iſtam ta/
bulam ſub littera.a.ſcilicet annūciatio.ꝛ.4.p.
ti.15.c.8.ꝛ.9.p to.ꝛ pꝛīcipalr.c.12.ꝛ p oēs.§.
Incendiarius quam penam incurrit ſecunduȝ
cano.3.p.ti.17.c.7.§.3.ibi.Trigeſimuſſextᵘ.
Incendiariȷ̄ eccleſiarum ꝛ pioꝛum locoꝛum ex/
communicati ſunt maioꝛi ſententia.ꝛ ſi fuerit
denunciati pape reſeruatur abſolutio.de qui/
bus locis magis intelligitur ꝛč.3.parte. titu.
Incendia facientes tēpoꝛe belli (25.c.11.ꝛ.12.
ponendo ignem in domo vel alias.quomodo
tenenſ ad reſtitutioneȝ.3.p.ti.4.c.2.§.2.circa
Incertos nos voluit deus eſſe de hoꝛa (pꝛinci.
moꝛtis pꝛopter tres rationes.1.parte. titul.5.
ca.1.§.9.circa pꝛincipium.
Inceſtus eſt quarta filia luxurie.ꝛ in quo conſi/

ſtit.⁊ que eſt differentia inter hominem ⁊ ani
malia in motu paſſionuʒ.2.par.ti.5.c.5.añ.§.
Inceſtus eſt diſtincta ſpecies luxurie ⁊ gravioꝛ
adulterio quó per iſtá homo efficiť ſimilꝭ equo
⁊ mulo.Et deſcribunť gradus conſanguinita
tis.affinitatis ⁊ cognationis ſpiritualis. quó
impediunt matrimoniuʒ.ibi.§.1.per totum.
Quarta ratio aſſignatur quare incongrua eſt
talis cómixtio conſanguineoꝝ vel affinium.
⁊ quantum deo diſplicet.ibi.§.2.per totum.
Inceſtus igni ⁊ luxurie datur remedium per
aque infuſionem per lignoꝛum ſubtractioné.
⁊ ab igne elongationé.iſta tria declaranť ⁊ de
inceſtu Joſeph ⁊ vxoꝛe Pharaonis quó mul/
tipliciter eum tentauit ⁊c̃.ibi.§.3. per totum.
Inceſtuʒ cómittens quã penam incurrit ſʒ ca/
noné.3.p.ti.17.c.7.§.3.ibi. Quadrageſimᵒ.
Inconſideratio a beato Greg.ponitur pꝛo ter/
tia filia luxurie.quare ⁊ quomodo eſt peccatũ.
quid impoꝛtat.quomodo ipſa agit contra par
tes pꝛudentie.Et triplex inconſideratio eſt vi/
tioſa.2.par.titulo.5.capitulo.11.per totum.
Inconſtantia ponitur a beato Gregoꝛio pꝛo qͣr
ta filia luxurie.Et impoꝛtat ſecũduʒ ſan.Tho.
receſſum quẽdam a bono pꝛopoſito ⁊c̃. a quo
iſte receſſus habet pꝛincipium.quomodo cõ/
ſumatur.quomodo eſt peccatum ⁊c̃.2.par. ti/
tulo.5.capitulo.12.ante.§.
Inconſtantia quomodo deſcribitur per thema
ex põ.quod ⁊ de ipſa declaratur. ⁊ quomodo
iſta inconſtantia pꝛocedit ex triplici cauſa. ibi
dem.§.1.2.3.⁊.4.
Inconſtantia quomodo differt a negligentia.
⁊ quis dicitur inconſtans.2.par.titulo.9.cap
3.§.1.poſt medium.ibi.inconſtantia.
Incótinentia deſcribitur vario modo.ṽ.ſub lit
tera.c.ſcilicet.Cótinentia. cuius oppoſitũ eſt.
Incubi ⁊ ſuccubi qui ſunt.4.parte. titulo.4.ca
pitulo.8.§.4.circa finem.
Increatum bonum quod eſt deus deſcribitur
ſub littera.b.ſcilicet.Bonum.⁊.1.parte.titu/
lo.13.capitulo.2.§.quinto.per totum. quaſi.
Indignatio eſt pꝛima filia ire. ⁊ eius quiditas
deſcribitur cum declarationibus deſuper.2.
par titulo.7.capitulo.2.ante.§.
Indicio que ponitur in kalẽdis ⁊ in litteris vel
inſtrumentis.vnde dicitur . quomodo debet
computari ⁊ inueniri ſemper ad nutum.⁊ vl/
terius computare in futurum.3. parte. ti.6.
ca.3.§.4 mediuʒ.ſ.pꝛin.ibi.Tertio poſt cõ.
Indignus dicitur aliquis dupliciter ad oꝛdi/
nes.⁊ qualiter peccant tales pꝛomouentes.3.
par.titulo.14.capitulo.16.§.8.
Indignũ qui ſcienter eligũt quantũ peccãt ⁊c̃.
3.par.ti.20.cap.2.circa medium ibi.Nota.ꝙ
Indignum ſcienter eligentes in epiſcopũ con/
tra formam iuris electoꝛes ſuſpenſi ſunt p tri
enniuʒ a bñficio.3.p.ti.28.c.4.infra mediuʒ.
Indignis ſi epiſcopus dat beneficia quantum
peccat que circa illa attendere debet ⁊c̃.3.par/
te.titulo.21.capitulo.2.ante.§.poſt medium.
ibi.In conferendo etiam.
Indulgentie valent que ſunt date a p̃latis eccle
ſie quibus valent ⁊ quibus nó ⁊c̃.1.par.ti.7.
cap.3.§.3.poſt pꝛinci.ibi.Secundario.
Indulgentie non valent ad remiſſionem culpe
quã ſolus deus remittit auctoꝛitatiue.ꝓbatur
ſed valent ad remiſſioneʒ pene debite pꝛo pec
catis.quomodo dicitur plena plenioꝛ pleniſſi
ma.quis habet claues indulgentiarum ⁊c̃.1.
parte.titulo.10.capitulo.3.ante.§.
Indulgentiarum valoꝛ eſt triplex.vna ex parte
Chꝛiſti.alia ex meritis ſanctoꝛum. tertia cau/
ſatur ex parte eccleſie ⁊c̃.ibi.§.1.per totum.
Indulgentiam aliquam datam ad conſequen
dum quatuoꝛ requiruntur.ibidem.§.2.p to.
Indulgentia tantum valet quantuʒ ſonat. hoc
exponitur ſecundum doctoꝛes.⁊ indulgentia
data per papam ⁊ per epiſcopos ſemper du/
rat.⁊ pꝛeciſi quare non poſſunt dare indulgẽ/
tias.ibidem.§.3.per totum.
Indulgentia plenaria que dať a papa ſit diuer
ſis cauſis.⁊ ſunt numero quinqꝫ ⁊ quomodo
indulgentia a pena ⁊ a culpa eſt intelligenda
⁊c̃.§.quarto per totum.
Indulgẽtia data in articulo moꝛtis quomodo
in iſtis eſt pꝛocedendum.⁊ quedam dubia ⁊
varia notabilia declarantur deſuper . ibidem
§.quinto.per totum.
Indulgentia iubilei videtur valde rationabili
ter inſtituta fuiſſe.⁊ quare ⁊ quando habue/
runt initium.§.6.per totum.
Jubileus ille terminus vnde deriuatur.in qui
bus inchoatus eſt.in veteri lege pꝛefiguratus
eſt.in tempoꝛe gratie perfectionandus ibidẽ.
§.ſeptimo.per totum.
Indulgentijs mediantibus quomodo poſſunt
educi anime de purgatoꝛio.⁊ vtrum papa poſ
ſit per indulgentias totum purgatoꝛium ex/
poliare.3.par.titulo.23.capitulo.6.§.6.p to.
Indulgentia plenaria mediante vtrũ papa poſ
ſit contritos ⁊ confeſſos ſic a tota pena ⁊ culpa
abſoluere ꝙ non tranſeant per ignem purga/
toꝛij ⁊c̃.ibi.§.7.per totum.
Indulgentia plenaria eſt via qua immediate
itur ad celuʒ:⁊ quibus valet:⁊ quibus non.1.
par.ti.5.cap.4.§.2.circa fineʒ.ibi.Sexta via.
Inepta letitia dicitur ſecũda filia gule. quomo
do inficit ⁊ diſſoluit affectũ.2.parte. titulo.6.
capitulo.4.§.3.per totum.
Inepta letitia dicitur etiam tertius gradus ſu/
perbie.in quo tunc conſiſtit.quomodo ipſa in

ſpeciali vituperatur quātum ad monachos ⁊ quare.2.parte.titu.3.ca.3.§.6.per totum.
Inepti qui ſunt ad amicicias.4.parte.titulo.5.capitulo.20.§.6.ante medium.
Infamibus porte non patebunt dignitatuz.eſt vna de regu.iur.que ⁊ dclaratur.1.parte.titu.20.capi.vni.ſub.1.ſcilicet infamibus.
Infames quomodo ſunt irreglares ⁊ inepti ad promotionem ſacrorum ordinū a quibus plus repelluntur.quia cū ipſis poſſit diſpēſare ⁊c.3.par.ti.29.ca.6.circa finem.ibi.Infames.
Infantia eſt pma etas hominis.q̄ſdiu durat.quod ſpiritualiter ſignificat.4.par.ti.7.ca.5.§.6.poſt.prin.ibi.Prima igitur etas.
Infernum eſſe ⁊ punitionem malorum in alia vita probatur ex veteri ⁊ nouo teſtamento.ex prophetis.ex dictis ſanctorum ⁊c.4.parte.ti.14.capitulo.5.§.ſecūdo.per totum.
Infernalis pene grauitas quomodo oſtenditur magna ex qualitate.ex quātitate.ex atrocitate.ex infelicitate.ex penalitate.ex implicabilitate.⁊ ex bona egeſtate ibi.§.3.
Infernali loco quomodo cruciabūtur anime dānatorū.quomodo eorūdez pene aſſimilant aliquibus lapidibus ⁊c.ibi.§.4.per totum.
Infernali loco quomodo damnati vltra cruciatum ignis habebūt varias infirmitates ⁊ miſerias in corporalibus ibi.§.5.per totum.
Infernalis pena q̄ eterna ſit ⁊ perpetua ⁊ non habens finez oſtēditur.⁊ quomodo circa diuturnitatem penarum in alio ſeculo fuerunt ſepteni opiniones aliquorum que ⁊ reprobantur ibidem.§.6.per totum.
Infernalium penarum infelicitas vario modo deſcribitur quomodo anime cruciabunt.ibi.⁊ quō ignis agit in animā ⁊c.ibi.§.7.p totū.
Inferno quomodo anime vltra penā ignis habebunt adhuc alias multas penas ponuntur principaliter ſeptem ibidem.§.8.per totum.
Inferno quomodo ſunt ſeptem qualitates ſiue conditiones demonum quarum horribilitas magna pena eſt.quomō ſunt timenda ⁊c.ibi.
Inferno quomodo damnati priua(.§.9.p to.buntur diuina viſiōe.⁊ ſicut ſancti ex ipſa habebunt magnum gaudium:ita damnati maximam miſeriam ⁊c.ibi.§.10.per totum.
Inferno ſubtrahētur a damnatis omnia ſubſidia.ſcilicet a deo.ab angelis.a ſanctis.ab eccleſie ſuffragijs.a bonis peractis.⁊ a locis ſacris ⁊c.ibi.§.11.per totum.
Inferno ſiue purgatorio quomodo anime crucientur ante reſurrectionem corporis ponuntur deſuper quinq̄ opiniōes moder.3.parte.ti.33.c.1.§.2.poſt principi.ibi.Quō autem.
Inferno quomodo ibunt anime damnatoruz.⁊ quomodo triplicem miſeriam ibi habebūt 1.parte.titulo.5.cap.3.per totum.
Infernalis pena q̄ perpetua ſit probatur.quod videtur alicui forte iniuſtum ⁊c.ibi.§.2.p to.
Infernales pene quomodo ſunt locatio vilitatis.priuatio deitatis.cruciatio igneitatis.ablatio refrigerabilitatis.execratio veritatis.aſſociatio malignitatis.⁊ implicatio inordinabilitatis.ibi.§.3.per totum.
Infernus limbus ⁊ purgatorium cum eorū penis deſcribūtur.1.par.ti.3.ca.7.§.4.per totū.
Infernales pene ſunt octo q̄ breuiter enūerant 3.p.ti.19.c.4.ante finē.ibi.Si pponit ꝑhe.
Inferni hic penam vtrum papa poſſit aliquos adiudicando iuſte damnare.3.parte.titu.23.capitulo.6.§.18.per totum.
Infidelitas q̄ peccatuz ſit probatur.quomodo infidelitas poteſt accipi dupliciter.Eſt infidelitas.ſcilicet paganorum.iudeorum.⁊ hereticorum.2.parte.titu.12.capitulo.2.
Infidelium conuerſatio cum fidelibus quomodo ſit ꝓhibita ⁊ qbus:⁊ qbus nō.ibi.§.3.p to.
Infidelitas in genere vario modo deſcribitur 2.par.titulo.12.capitulo.7.per totum.
Infideliuz ritus ⁊ cerimonie quare tolerantur 2.parte.ti.12.capitulo.3.§.2.per totum.
Infideliū eſt triplex conuentus.ſ.paganorꝫ iudeorꝫ ⁊ hereticorꝫ.quomodo iſti vario mō malignant ꝯtra Chriſtū ⁊c.in varijs erroribus.2 parte.ti.12.ca.7.§.2.3.4.⁊.5.per totum.
Infidelium pueri non ſunt baptizandi inuitis parentibus quod probatur triplici ratione.q autem ſuſceperint baptiſmum quomodo a parentibus ſunt ſeparandi.2.par.titulo.12.ca.2.§.4.⁊.3.per totum.14.c 13.§.9.
Infideles quomodo vario modo tentat diabolus ⁊c.1.par.ti.6.ca.13.§.5.poſt principium.
Infirmitates corporales ⁊ ſi nociue ſunt corpori.plurimum tamen proficiunt menti ⁊c.1.p.ti.5.c.1.§.5.circa me.ibi.Secūdus nuncius.
Infirmitate ſiue languore ſpirituali quomodo languet.⁊ quomodo anima circa hoc tria facit.ſ.querit remedia.oſtendit morbuz ⁊ agnoſcit beneficium.1.par.ti.6.ca.2.§.7.per totū.
Infirmitates anime ſunt ſeptē contra quas dantur ſeptem remedia.2.par.ti.3.c.9.§.9.b.
Infirmus quomodo debet eſſe obediens medico mentē ſuam manifeſtando.3.parte.titu.7.cap.1.§.1.poſt mediū.ibi.Debet ergo obe.
Infirmitates ſpirituales quomodo curātur ad modum infirmitatis corporalis.i.que medici corporales dant īfirmis iſta ſpūaliter exponūtur p infirmitatibus ſpūalibus.ibi §.2.p totū.
Infirmis ꝓhibet ne recipiāt medicinas a iudeis.ibi.ca.2.§.3.circa finem.ibi.Item nota q̄.
De infirmis vide etiam.I.ſub.m.ſ.Medicus.
Infirmus quomodo ⁊ quare ſe diſponere de

bet ad mortem per confeſſionem ⁊ alia ſacramenta que ſibi dicere debet confeſſor. que expediunt morienti ⁊c.3.par.ti.10.c.2.p totũ.
Infirmorum pauperum locationis in hoſpitali vide varia ſub littera.h.ſcilicet hoſpitali. ⁊ 3.par.titulo.1.cap.1.⁊.2.per totum.
Infirmos quomodo ſanat ſacramentorum ordinatio ſiue inſtitutio.quis medicus qui infirmi ⁊c.3.par.titulo.14.cap.1.§.2.per totum.
Infirmitates hominum ſpirituales quomodo ſanat virtualis operatio ſacramentorum, ibidem.§.quarto.per totum.
Ingratitudo beneficiorum dei eſt prima ⁊ ſecũda filia ſuperbie.quomodo deſcribitur. ⁊ quõ nemo ſe excuſare põt ab ingratitudine ⁊ quõ ingratitudo vario modo a deo punitur ⁊c.2. par.titulo.3.capitulo.9.ante.§.
Ingratitudo ꝙ ſpeciale peccatum eſt oſtendit ſicut gratitudo eſt ſpecialis virtus habens diverſos gradus. ita igratitudo tot gradus habet.⁊ quale peccatũ eſt ⁊c.ibi.§.1.per totum.
Ingratitudinis grauitas oſtẽditur ex quatuor que ex ea ſequuntur ⁊ que homo per ipſaꝫ perdit ⁊c.ibi.§.2.3.4.5.⁊.6.per totum.
Ingratitudine quõ quis incurrit multa mala ⁊ tpalia ⁊ ſpũalia.q̃ varijs auctoritatibꝰ ⁊ exemplis probant qualiter fit ⁊c.ibi.§.5.p totum.
De gratiarum actione deſuper vide ſupra ſub littera.g.ſcilicet gratiarum actio ⁊c.
Ingratitudine quõ redeunt peccata dimiſſa.⁊ quõ dicuntur redire ⁊c.ibidem.§.4.p totũ.
Inhumanitas a b.Grego. ponitur inter filias auaritie.in quo iſtud vitiũ conſiſtit ⁊c.2. parte.titulo.1.capitulo.24.ante.§.
Inhumanitas quomodo ſit eradicanda per elemoſynã largiendã pauperibus.ibi.§.1.p to.
Iniurias ⁊ odia dimittẽdo eſt multiplex fructꝰ 1.parte.titulo.8.capitulo.3.§.quarto ante finem.ibi econtra dimittendo.
Iniurie illatiõe quõ ſolent oriri in hoĩe odium in corde.affectus odij in opere.ſignũ.in ore ⁊ actio iniurie quõ ⁊ qualiter illos homo tenetur dimittere ⁊c.ibi.§.5.Propter iniurias factas clerico quando quis incidit in maiorem excõmunicationem excluſa infectione manuũ violenta in ipſos.3.par.ti.25.c.1.§.1.per totum.
Iniurie vtrum patienter ſemper ſint ſuſtinẽde 4.par.titulo.5.capitulo.13.§.3.in princi.
Iniuria vtrũ p̃latus poſſit ſe vindicare.ibi.poſt mediuꝫ.ibi.Utrũ autẽ prelatus. Ex iniurijs illatis quibuſcunq; modis ſolẽt tria oriri per ordinẽ in leſo.ſcilicet rancor i affectu.⁊ actio. contra iniuriantem.2.par.ti.2.ca.2.§.3.h.
Initialis timor vario modo deſcribit.J.ſub littera.t.ſcilicet timor.⁊.4.p.ti.14.ca.6.p totũ.
Inimicorum dilectio deſcribitur quomodo debet fieri.⁊ quomodo intelligitur.4.par.titulo 6.capitulo.4.§.1.⁊ i.2.§.habes de ſignis huius dilectionis.
Inimicorum dilectio quõ ſit intelligẽda iuxta illud Chriſti. Diligite inimicos veſtros. Et ponuntur ſeptem que valent ad oſtendendũ ꝙ non eſt ita difficile diligere inimicos ſicut ⁊c. ibi.ca.6.§.5.Quid magis meritorium diligere amicum vel inimicum.ibidẽ.§.4.p totũ.
Iniquorum cordium ſunt ſeptem differentie.⁊ que mala ex ipſis prouenìunt.1.par. titulo.4. capitulo.13.§.3.per totum.
Iniuſtitiã que fit in iudicio deſcribitur quo ad iudicem:quo ad accuſatorem:quo ad reum: quo ad teſtes.quo ad aduocatũ.⁊ quo ad procuratorem.2.par.ti.1.ca.19.per totum. ⁊ infra ſub iudicio humano habes in particulari.
Iniuſte iudicatoria manus quomodo deſcribitur.⁊ quid ſignificant eius quinq; digiti ſiue modi.2.par.ti.2.cap.1.§.10.per totum.
Immunditia dicitur quinta filia gule. de quibus intelligitur.per immũdiciam corrumpitur corpus ⁊c.2.par.ti.6.c.4.§.6.per totum.
Innocentiam quomodo Macrobius ponit ipſam eſſe virtutem ⁊ parteꝫ iuſtitie. vbi ſcriptura facit mentionem de ipſa.Et quatuor pertinent ad innocentiam.4.p.ti.5.c.6.p totum.
Innocens vtrum debet eſſe magis deo gratus ꝙ penitẽs.4.par.ti.5.cap.12.ante.§.poſt medium.ibi.Si autem queratur.
Inobedientia eſt pria filia inanis glorie.⁊ quomodo inobedientia eſt aliquando vitium generale.⁊ aliquando propriũ ⁊ ſpeciale.⁊ quantum vitium ſit ipſa inobedientia. ſecũda par. titulo.4.capitulo.2.ante.§.
Inobedientia ⁊ rebellio incurrere faciunt maledictionem dei.⁊ quomodo deus ꝓpter inobedientiam maledicit tripliciter.⁊ quomodo inobedientia punitur ab eccleſia per excõmunicationem.ibi.§.1.per totum.
Inobedientia quomodo diuerſi diuerſimode declinant a mandatis dei ⁊c.§.2.Cetera vide infra ſub littera.m.ſcilicet mandatum.
Inquietudo mentis ponitur a b.Greg.inter filias auaritie ad quam pertinet inordinata ſollicitudo circa temporalia.2.par.ti.1.ca.25. Et vide ſub littera.s.ſcilicet ſollicitudo.
Inquiſitores excõmunicantur qui male ⁊ contra conſcientiam exercent tale officiuꝫ contra quaſdam perſonas.⁊ pape reſoluatur abſolutio.⁊ qui dicuntur pertinaces.3.parte. titulo 25.capitulo.7.per totum.
Inquiſitores excõmunicantur illicite extorquẽtes pecuniam ſub ꝑtextu inquiſitionis. qꝫ vlterius declaratur ⁊c.ibidẽ ca.8.per totum.
Inquiſitor quomodo ſe debet habere in inqui

ſtione contra hereticos.⁊ quomodo dominꝰ dabit illis tripliciter.gratiam ⁊c.3.parte.titulo.19.capitulo.2.per totum.
Eorūdē officiū ⁊ modū vide.ſ.ſub.h.ſ.hēticis
Inquiſitio que fit in iudicio deſcribitur vario modo iſra ſub.i.ſcilicet iudicio humano.⁊.3 par.ti.9.cap.7.quaſi per totum.
Inſpectio ſpectaculorum vtrum ſit mortale.2.parte.titulo.3.cap.7.§.10 ⁊.11.
Inſpirationis diuine ⁊ diabolice ſuggeſtionis quomodo diſcernere poſſumus differentiam per donum ſapientie ⁊c.4.par.titulo.16.capitulo.1.§.octauo.per totum.
Inſpiratione quomodo debet fieri electio.⁊ q̄ ſunt neceſſaria ad iſtam electionem.3.parte, titulo.20.cap.2.§.1.per totum.
Inſtrumentum publicum que debet in ſe continere.⁊ nouem ſunt que requiruntur ad publicum inſtrumentum.que forma.quis modus ſcribēdi ⁊c.3.par.ti.6.c.3.§.4.in prin.
Inſtrumentum reprobando quot teſtes inducentur.3.par.titulo.9.c.11.ante.§.poſt principium.ibi.Item requiruntur.
Inſtrumentum vtrum conficere poſſit notarius inſtitutus a laico ⁊c.3.parte.titulo.6.capitulo.3.§.2.circa mediuz.Cetera de ipſis vide infra.notarij.
Intellectus quomodo eſt potentia anime.⁊ ꝙ intellectus ſit potentia anime ⁊ non ipſa eſſentia eius probatur ⁊c.1.par.ti.3.cap.1.p totū.
Intellectus quomodo ſit pie fructuoſe exercendus.⁊ quomodo ipſe intellectus ē oculus anime per quez videt ⁊ cognoſcit res incorporeas ⁊ ſeparatas.ibi.cap.2.per totum.
Intellectus ſpeculatiui exercitium deſcribitur per thema ex pē.quod ⁊ de ipſo declaratur.quomodo deū vario modo videre poſſumus per intellectum ⁊c.ibidem cap.6.per totum.
Intellectus practicus quomodo debet exerceri.qne vario modo dz facere.ibidē.c.7.p to.
Intelligentia non eſt alia potētia ab intellectu.hoc declaratur.ibidez.cap.8.ante.§.ante medium.ibi.Item nota.
Intellectus actus vario modo deſcribitur quo modo.ſcilicet anima cognoſcit in corpore ⁊c.ibi.capitulo.11.per totum.
Intellectus donum deſcribitur per thema ex pē.qđ ⁊ de ipſo declaraſ.4.p.ti.11.ca.1.añ.§.
Intellectus quomodo ſumitur multipliciter.quid eſt iſte intellectus ⁊c.ibidem.§.1.p totū.
Intellectus donuz deſcribitur ex Eſa.11.vnde dicitur intellectus ⁊c.quare hoc donuz dicaſ magis intellectus ꝙ rationis.⁊ quare aliqđ donum dicatur intellectus.ibi.§.2.per totuz.
Intellectus donum quomodo ſimul manet.cū fide.⁊ quomodo intellectus non ſolum ſpeculatiuus ſed etiam practicus ⁊c.ibi.§.3.p to.
Intellectus donum eſt in omnibus habētibus gratiam gratis datam.⁊ ꝙ extra gratiam exiſtentibꝰ abeſt probaſ ad longū.ibi.§.4.p to.
Intellectui dono q̄ opponunſ ⁊c.ibi.§.5.p to.
Intellectui dono quomodo correſpondet ſexta btitudo.ſ.Beati mūdo corde ibidē.§.6.p.t.
Intellectus noſter quomodo debet tripliciter eſſe bene ordinatus ⁊ illuſtratus.4.p.ti.2.ca.4.ante.§.poſt princi.ibi.Tertia dirigit illu.
Intellectum hominis quomodo diabolus vario modo tentat.⁊ quomodo homo ſibi debz reſiſtere.4.parte.titulo.13.capitulo.3.§.3.ante medium.ibi.Tertio accedit.
Intellectuales virtutes ſunt.ſapientia.intellectus.ſcientia ars ⁊ prudentia.quare dicuntur intellectuales.quomodo ſunt in intellectu ſpeculatiuo ⁊ practico.4 p.ti.1.ca.1.§.4.p totū.
Intellectus ſapientia ⁊ ſcientia inquantuz ſunt virtutes ſunt dona ſpiritusſancti.⁊ in quibus differunt ibidem.§.5.per totum.
Intelligentia reſpectu pñtium quomodo requiritur ad prudentiam.conſiſtit in octo.4.par.titulo.2.capitulo.2.§.2.per totum.
Intentio deſcribitur.ſ.que eſt tertius actus elicitus a voluntate.⁊ quid eſt.quid ſit proprie ⁊ principaliter intendere.quomodo differt ab electione ⁊c.1.par.titulo.4.cap.6.ante.§.
Intentio quomodo aſſimilatur oculo ⁊ vt oculus.ſ.intentio recta ſit ⁊ ſimplex quatuor requiruntur.ibidem.§.1.per totum.
Intentio inferioris quomodo aliquādo eſt preter intentionem ſuperioris ⁊c.2.par.ti.12.c.9.poſt medium.ibi.Ubi ſciendum ꝙ.
Intentionē ſuam quđ vnuſquiſqz bene regere dz.quđ intentio ſignificatur per caput.4.par.ti.2.cap.4.poſt principiuz.ibi.prima ergo.
Intentio ⁊ deuotio in horis canonicis non eſt in precepto ſz ex dei gratia.3.parte.titulo.13.capitulo.4.§.7.in medio.
Interdictum:excommunicatio:⁊ ſuſpenſio in quibus conueniunt ⁊ differunt.3.par.titulo 27.capitulo.1.per totum.
Interdictum quomodo fertur a iure.ab homine.⁊ ab vtroqz.⁊ quibus cauſis.⁊ generale interdictū ferri a iure in ſex caſibꝰ.ibi.c.2.añ.§.
Interdictum ſpeciale vbi fertur.⁊ quomodo ⁊ quis facere debet.Et ſunt ſeptem caſus a iure propter quod interdictum ſpeciale poteſt poni ibidem.ante mediuz.ibi.Spāli itrdictū.
Interdictum ſingulare.quomodo fertur ⁊ contra quos ponūtur deſup varia notabilia ⁊ caſus circa iſtam materiam.ibi.Circa medium.ibi.Interdictum ſingulare.
Interdictum quod ſit ab homine aliud eſt generale.ſpeciale ⁊ ſingulare.⁊ p delegatū ⁊ ſub

delegatū.quō ⁊ qͣliter hoc fieri dꝫ.quō dꝫ itel/ligi ⁊c̄.ibidē Circa finē.ibi.Itē ab hoīe.
Interdictū ↄtra quē ferat.quō dꝫ intelligi.quō poni.⁊ declarant circa iſtā materiam varij caſus ⁊ notabilia ibi.ca.3.per totum.
Interdictū quō ſit ſuādū a qbꝰ ē abſtinendū:q pnt admitti ⁊ q nō.quō tpe interdicti diuina debēt celebrari vt miſſa ⁊c̄.ibi.c.4.per totū.
Interdictum non ſeruantes quā penam incur runt ⁊c̄.ibi.poſt medium.ibi.pena autem.
Interdictum quō dꝫ ponī.⁊ quō relaxari.qn̄ ⁊ quō ſuſpendi poteſt quomodo pōt appellari tempore interdicti ⁊c̄.ibi.c.5.an̄.§.
Interdictum quomodo fratres predicatores ⁊ minores ſeruare tenentur.quomodo diuina celebrant pnt ⁊c̄.ibidē.Circa me.ibi.frēs ordi.
Interdictū cogētes nō ſeruari vl excoīcatiōez. excoīcati ſūt maiori ſnīa.3.p.ti.25.c.28.p to.
Interdictos ſepeliētes excōmunicatos vel pu/blicos vſurarios excōicati ſunt maiori ſnīa.q̄ tpe āni hoc facere pnt ſine tali ſnīa.quō tales debēt puniri ibi.capi.33.per totum.
Interdictum religioſi non ſeruantes excōmu//nicati ſunt.ibi.capitulo.56.per totum.
Interpretationem quadruplicē quomodo hꝫ lex ⁊c̄.1.p.ti.17.ca.vnico.§.7.per totum.
Interpretatio priuilegiorꝫ vbi vba ſūt obſcura ſiue ambigua ad eū ſpectat cuiꝰ eſt cōdere ⁊c̄. 1.parte.ti.19.ca.1.§.1.⁊.2.per totū.
Inteſtatus dicitur quis decedere quatuor mo/dis:quādiu ſucceſſio l hereditatē durat.quo ordine fit ſucceſſio ab inteſtato ⁊c̄.3.parte.ti. 10.capitulo.3.§.1.poſt principium.
Inuētis aliqbꝰ ſic dicit Hiero.Scidi hoc vitiū ſiſe eē rapine ſi qs rē iuētā nō rediderit.⁊ iſtr pbat auctoritate Aug.quō diſtinguunt inuen ta ⁊c̄.2.parte.ti.1.ca.15.§.2.per totum.
Inuidia eſt vnū peccatū de ſeptē capitalibus. quō diffinit.Et triſtitia de alienis bōis pōt cō tingere quatuor modis.2.par.ti.8.c.1.an̄.§.
Inuidia deſcribit per thema et pō.qd ⁊ de ipa declarat cū triplici mēbro ibidē.§.1.per totū.
Inuidia vnde cōiter hꝫ bortū.quō ſpāliter inui/dia occidit ſimplices ⁊c̄.ibi.§.2.per totū.
Inuidia ꝙ graue peccatum ſit pbat.quō ↄriat charitati ⁊ quō deo.quō aſſimilatur diabolo. quō primo iniuriat cū exēplo ibi.§.3.p.totū.
Inuidia que mala ſequunt.quare dr̄ vitium ca pitale.quō hꝫ qnqꝫ filias.ſ.detractionē.odiū. ſuſurrationē exultationem in aduerſis.⁊ affli ctionem in proſperis ibi.§.4.per totum.
Inuidie remedia tria dantur.⁊ in fine ponitur exemplum ibi.§.5.per totum.
Inuidia quomodo eſt cauſa multorum malo/rum.⁊ quomodo habet quindecim peſſimas conditiones ibi.ca.2.§.3.per totum.
Inuidia quomodo eſt cauſa erroris ⁊ falſitatis affectionis cupiditatis.⁊ defectionis bonita/tis.ibidem.c.2.§.1.2.⁊.3.per totum.
Inuidie prima filia quomodo eſt odium de ip/ſa vide.J.ſub littera o.ſ.odiū.⁊ ibidem.ca. 3.
Inuidia quare dicitur via tenebroſa. quomo/do inuidus ethimologizatur ⁊c̄.1. par.ti.5.c. 3.§.1. ante medium.ibi.Quarta via.
Inuocatio demonum pro auxilio quomodo ſit ⁊c̄.2.par.ti.12.ca.1.§.5.per totum.
Job quō ſua patiētia homines edifica/uit.3.par.ti.32.ante.§.cap.7. poſt medium.ibi.Quis vnquā ⁊c̄.
Jocoſa dicta vel facta quomodo ſint modificā/da ſiue que modeſtia ſit ibi ſeruāda.⁊ quomo do licet:⁊ quomodo non ⁊c̄.4.parte titulo.4. capitulo.10.§.3.per totum.
Joannes euangeliſta vtrū magis fuit dilectus a chriſto ꝙ̄ petrus.4.parte.titul.10.c.4.§.3. circa finem.ſ.⁊ cum queritur.
Joannes euangeliſta vocatus a chriſto a nupti/is an receſſit ab vxore ipſa inuita.⁊ que opina tur fuiſſe eius ſponſa.3.parte.titulo.1.capitu lo.22.§.ſeptimo.ante medium.
Joannes baptiſta quomodo multum commen datur ex varijs gratijs ſibi datis a deo.⁊ q̄ alij qui dicunt beatū Franciſcum eſſe maiorē ioā/ne baptiſta falſe dicunt.⁊ alia pro ſui cōmen/datione.3.p.ti.32.c.7.vltra me.⁊.§.1.⁊.2.
Joannis baptiſte ponuntur decem priuilegia. 3.p.ti.19.c.4.poſt mediū.ibi.Sunt autem.
Joſeph filius iacob patriarche quomodo mun dū clarificauit virtute caſtitatis.3.par.ti. 32. ca.7.Circa mediū.ante pmū.§.ibi.Stella ru.
Joſeph patriarcha quomōdo fuit quadruplici virtute ornatus:quas allegorice hēre debent domini ⁊ rectores temporales.3.par. titul.3. .c.1.§.1.2.3.4.⁊.5.per totum.
Ipochriſis eſt filia inanis glorie quꝫ hꝰ figurat.vn̄ traxit no/mē.vnde dicitur.quomodo ⁊ quid faciūt ipo chrite ⁊c̄.vtrū ipochriſis ſit peccatum morta/le.⁊ quomodo chriſti predicatio multum fuit contra ypocritas.2.par.titulo. 4. capitulo.7. ante.§.⁊.§.1.per totum.
Ipochritaruꝫ ponitur thema ex.pe.deſup tria mēbra.q̄ ⁊ declarant ibi.§.2.3.⁊.4.
Ipochriſim large ſumēdo notatur triplex.ypo/chriſis.ſcilicet demonis : carnis:⁊ hois quo/mō hi per ypochriſim decipiunt.ibi.§.2.p to.
Ipochrita quid eſt.quomodo dei teſtamentum ficte ſumit per os ſuum.⁊ qui per eos ſignifi/cantur.⁊ quomodo dominus ſeptem maledi/ctiones inuehit contra ypocritas: ⁊ contra il/los qui ſignificant per eos ⁊c̄.ibidē.§.3.p to.
Ipochriſis quomodo deteſtatur.quomodo ip/

ſi odiunt diſciplinam. quomodo ſe coherent varys vitys ꝛc. cum exemplo in fine ibidem §.4. per totum.

Ira eſt vltima paſſio. que poteſt dici paſſio generaliter. quō ꝛ vnde noiatur vis iraſcibilis. motus ire quō tendat ad duo. ꝛ duplex differentia eſt attendenda circa iram ꝛc. 1. par. ti. 6. c. 11. ante. §. per totum.

Ira quid eſt. ꝛ quomodo ſe habet ad appetitū. ꝛ bruta habent iram. ꝛ quomodo diſpoſitus eſt ad iram. ſecundum ꝙ habet colericam cōplexionem. ꝛ quare odiuz eſt grauius ira que ſunt cauſe ire. quomodo ira cauſat delectationem ꝛc. ibi. §. 1. per totum.

Ira eſt triplex. ſcilicet diuinalis. virtualis. ꝛ criminalis. ꝛ iraz aliqui philoſophi dixerunt eſſe in deo. quomodo ſcriptura dicit deum eſſe iratum. quomodo homo iraſcitur. ꝛ quomodo ira dei eſt triplex. ibi. §. 2. per totum.

Ira per zelum quomodo deſcribitur ꝛ probatur ex ſcriptura. Hec ira eſt iuſtoruz. que ꝛ tria bona facit. probatur multis auctoritatibus ꝛ exēplis ex ſacra ſcriptura. ibi. §. 2. vltra medium. ſcilicet. Secundario eſt alia.

Ira tria remedia dantur ibidem. §. 3. per totū.

Ira quomodo dicitur via tumultuoſa. ꝛ quare ꝛ quomodo multi per illam ambulant. ita ꝙ ſe comprimunt ꝛc. prima parte. ti. 5. ca. 3. §. 1.

Ira ponitur a beato Grego. ꝛ alys doctoribus pro peccato mortali. quid ē ira ꝛc. 2. parte. ti. 7. capitulo primo. ante. §.

Ira deſcribitur per thema ex pō. quod ꝛ de ipſa declaratur. ibi. §. 1. per totum.

Ira quomodo vario modo diffinit. ꝛ ꝙ ex ira multa vitia oriūtur. quare ira eſt maius vitiū capitale ꝙ odium. ꝛ motus ire poteſt eē inordinatus ꝛ communiter peccatum tripliciter. que ſunt ſpecies ire ꝛc. qui ſūt gradus ire ꝛc. ibidem. §. ſecundo. per totum.

Ira cum ſuperat mentem triplex excidium facit. ibidem. §. 3. per totum.

Ire remedium deſcribitur per thema quod ꝛ de ipſa declaratur per varias auctoritates. ꝛ quomodo deus tria dedit que valent ad tollēdum iram. ibi. §. 4. per totum.

Ire modum nos tripliciter habere debemus. ſcilicet zelatiue ꝛ per rectum. remiſſiue ꝛ per defectum. ꝛ vitiatiue p exceſſuz. ibi. §. 5. p to.

Ira quomodo precipue habet duas filias. ſcilicet indignationem ꝛ murmurationē: que mala ex ira procedunt. ꝛ quomodo ira tripliciter poteſt conſiderari ꝛc. ibidem cap. 2.

Irregularitas quomodo diffinitur. quomodo contrahitur. quomodo diſtinguitur. q homines poſſunt eſſe irregulares ꝛc. 3. p. ti. 29. c. 1. Qui ꝛ quomodo miniſtrare poſſunt in diuinis que differentia inter irregularitatem ꝛ ſuſpēſionē ꝛc. quō debēt abſolui ꝛc. ibidē. §. 1. p to.

Irregularitas quomodo contrahitur propter homicidium vel mutilationem. deſuper ponuntur vary caſus ꝛ modi qui ad longum declarantur. ibidem. ca. 2. ꝛ per omnes. §.

Irregularitas bigamie quomodo contrahitur octo modis. quare bigamus prohibetur promoueri. quis poteſt cum ipſis diſpenſare ꝛc. ibi. capitulo. 3. per totum.

Irregularitatem quomodo inducit illegitimatio. quare tales prohibentur ordinari. ipſi ſecundum iura hereditare non poſſunt. quis dicitur illegitimus ꝛc. ibi. c. 4. per totum.

Irregularitas quomodo cōtrahitur per varia vitia corporum ſiue deformitates: ſcilicet propter mutilationez. gibboſitatē. leproſitatē ꝛc. qui poſſunt admitti ꝛc. 3. par. ti. 29. c. 5. p to.

Irregularitas quomodo alias vario modo cōtrahitur circa varios actus ꝛ ſtatus hominuz ibidem cap. 6. per totum.

Irreuerentia ſacramentorum ſiue diuinorum quomodo multipliciter fit. 2. par. ti. 1. cap. 21.

Ire de vna religione in aliaz niſi ex magna neceſſitate quare non eſt laudabile. poteſt tamen quis ire de vna religione in aliam ex triplici cauſa. 3. par. ti. 16. ca. 4. per totum.

Ironeitas deſcribitur prout concurrit cum iactantia. quando eſt ironia. vbi etiam ſancti cōmiſerunt ironiam dicendo de ſe vilia ꝛc. 2. p. titulo. 4. capitulo. 4. §. 1. per totum.

Iterare vtrum quis tenetur penitentiā vel abſolutionē p ignorantiam impoſitaz ꝛc. 3. p. ti. 17. c. 7. §. 3. circa principiū.

Iterare in quibus caſibus quis tenetur confeſſionem ꝛc. 3. par. ti. 14. c. 19. §. 4. per totum.

Iterum conſecrari debet eccleſia conſecrata in tribus caſibus. 3. p. ti. 12. c. 6. ꝛ. 8. per totum.

Iterare quando debet electio vel quando tenetur iterare electionē. 3. p. ti. 20. c. 2. circa finē.

Iterari nō debet baptiſmus quadruplici ratione. Et quomodo vlterius ſit faciendū. 3. p. ti. 14. cap. 13. §. 12. per totum.

Iterari nō oportet horā dictā poſt horā neglectā. 2. p. ti. 9. c. 12. §. 3. in fine. Item ſi quis.

Jubileus annus deſcribitur cū ſuis indulgentys ꝛ de ortu eiuſdez 1. par. ti. 10. cap. 3. §. 6. ꝛ. 7. per totum.

Judeus vel paganus non cogi debet ad fidem ſuſcipiendam ꝛ quare. quomodo tamen debent recipi ſi fidem receperint ꝛ receſſerint q̄liter ſunt puniendi. quomodo ꝛ quibus modis debent duci ad fidem ꝛc. 2. par. titulo. 12. capitulo. 2. §. 1. per totum.

Judeorum pueri ꝛ aliorum infideliuz nō ſunt baptizandi inuitis parentibus. probatur tri-

plici rõne. ⁊ ſi ſuſceperint fidez quõ ſunt ſeparandi a parentibus. ibidem. §. 4. per totum.
Judeis cohabitare vel balneare quomodo prohibetur. quomodo tranſgreſſores ſunt puniẽdi quibus locis poſſint eis fideles ſeruitia facere ⁊ per baptiſmum non liberantur a ſeruitute ⁊c̄. ibi. cap. 3. per totum.
Judei habitãtes inter chriſtianos quibus ſunt prohibendi. quibus diebus ire nõ debent in publicum. eis permittitur agere ⁊ conuenire apud iudices noſtros ⁊c̄. ibidez. c. 3. §. 1. p to.
Judeoꝝ ⁊ alioꝝ infideliũ cerimonie ſiue ritus quare ⁊ quõ tolerantur. ibi. §. 2. per totum.
Judeis participantes quomodo ſunt puniendi circa caſus predictos. ⁊ ipſi iudei facientes contra predicta ⁊c̄. ibi. §. 3. per totum.
Judei quomodo ſunt exactionandi a dominis terrarum. quomodo licite ab eis recipere poſſint ⁊c̄. ibidem. §. 4. per totum.
Judei dona ⁊ mercedes quas dant perſonis ꝓ labore ſuo. vtrum poſſint licite recipere ⁊ tenere. ibidem. §. quinto. per totum.
Judeorum ſeruus qui dicit̃ vernaculus ſi vult effici chriſtianus ſtatim eripitur in libertatez nullo precio dato quod probatur. quis quando dz redẽpt9 a ſuitute. ⁊ quõ ⁊c̄. ibi. §. 6. p. t.
Judei quõ vario mõ errauerunt ⁊ errãt adhuc erga Chriſtum. quorum errores etiam vario modo elucidantur ⁊c̄. ibidem. c. 7. §. 4. p to.
Judeorum pueri vtrum poſſint baptizari inuitis parentibus. ⁊ in qua etate fieri poteſt. ⁊ in qua non ⁊c̄. 3. p. ti. 14. c. 13. §. 9. circa mediũ.
Judei ⁊ pagani adulti ſi petunt baptiſmũ non eſt ſtatim eis dandus poſt conuerſionem. ſed ex triplici de cauſa poteſt differri. ⁊ quãdo ipſis imminet periculum quomodo ſunt diſpẽſandi. ibi. §. 13. per totum.
Judei quomodo ſubſũt pape. quomodo ſignificantur per boues. quomodo papa prohibet fidelibus ne cum ipſis habeant cõſortia. quomodo ipſi debent laborare ⁊c̄. 3. parte. titulo 13. capitulo. 6. §. 9. per totum.
Judeorum errores vario modo deſcribuntur in veteri ⁊ nouo teſtamento in qbus errabãt. 4. parte. titulo. 11. cap. 6. ante. §.
Judei quomodo prohibẽtur ne infirmis dent medicinas. ⁊ infirmis quomodo prohibetur ne recipiant medicinas a iudeis. 3. par. ti. 7. cap. 2. §. 3. circa finem. Item nota.
Judei quõ non excuſant̃ a receptione vſure. argumenta in contrariũ ſoluunt̃: ⁊ auctoritates ex veteri teſtamento applicant̃ ꝯtra eos: ⁊ iſta auctoritas exponitur. Uſuram date ⁊c̄. 2. p. titulo primo. capitulo. 7. §. 2. per totum.
Judeoꝝ populo quare ſolum fuit data lex ⁊c̄. prima parte. titulo. 14. cap. 2. §. 2. per totum.

¶ De iudicio diuino.

Judicium finale: quõ eſt timendum: quõ eſt vnus articulus de articulis fidei ⁊c̄. 4. p. ti. 14. cap. 11. ante. §.
Judiciũ finale: quõ vario mõ ꝓbat̃ ex ſcriptura ꝙ eſt venturꝫ: quõ timendũ ⁊c̄. ibi. §. 1. per to.
Judicium quõ accedit dñs in arcu ⁊ q̃re: ⁊ ponunt̃ ſeptẽ ſigna que iudicium iſtud ꝓcedent q̃ ad longũ declarant̃. ibidẽ. §. 2. per totum.
Judicio appropinquante: quõ mundus purgabitur per ignẽ. quis erit iſte ignis: q̃re fiet iſta purgatio: quõ fit per ignẽ. quis erit iſte ignis in effectu: quomõ iſte ignis purgabit elementa ⁊c̄. ibidem. §. 3. per totum.
Judicium iſtud: quõ fiet per citationẽ que erit iſta vox citationis: quare dicitur iſta vox tube ſm apoſtoluz: quare dicitur vox archangeli: quomodo fiet iſta vox ⁊c̄. ibi. §. 4. per totum.
Judex iſte: quõ ſe preſentabit: quis erit iſte iudex: quõ appebit in forma glorioſa. ꝙ apparebit in ſigno crucis que mõ dat̃ ſibi iudicium ſm humanitatẽ quis iudicabit. de qbus iudicabit: ⁊ in quo loco iudicabit. ibi. §. 5. p totuz.
Judicio aſſeſſores qui erunt: cũ quibus iudicabit: quõ iudicare debet ſeptupliciter: quibus dat̃ iſta poteſtas aſcendendi cuz Chriſto: ⁊ triplex ratio datur: quare pauperib9 dat̃ iſta iudiciaria poteſtas ⁊c̄. ibi. §. 6. per totum.
Judicio iſto exiſtente erunt multiplices accuſatores de qbus accuſabunt̃ hoies ⁊c̄. qui erũt teſtes in iſto iudicio ⁊c̄. ibidem. §. 7. p totum.
Judiciũ iſtud: quõ valde timenduz ſit propter ſentẽtie irreuocabilitatez: quõ fiet iſta diſcuſſio. de quibus operibus ꝙ ſuum iudiciũ erit iuſtiſſimũ ⁊ inflexibile ⁊c̄. ibi. §. 8. p totum.
Judicioꝝ dei ꝓfunditas: quõ ſit timẽda: ⁊ ſunt iter cetera ſeptẽ dei iudicia que timenda ſunt atq3 maxime admirãda que ad longum declarant̃ ⁊c̄. ibidẽ. c. 12. per totuz. per oẽs. §. ſuos.
Judicium: quomodo accedet dñs ꝓpter tria. prima par. ti. 3. ca. 6. §. 17. circa medium.
Judicio diuino: quõ preſentabit̃ anima ſeparata. de quibus dñs ab eadẽ exigit rationem. 1. parte. titu. 5. cap. 2. §. 4. per totuz. vide deſuper plus. infra ſub littera. m. ſ. Morte.
Judicio vltimo ſiue in extremis dñs de ſex accipiet rõnem a diuerſis hoibus. ibidẽ. p totũ.
Judicis ſententia poſt hoc deſcribitur quã dabit poſtq̃ recepit rationẽ a diuerſis de diuerſis: ꝙ ſuper omnia eſt horribile ⁊ expaueſcendum. ibidem. §. 5. per totum.
Judex quomodo dabit mercedem vnicuiq3 ſecundum opera ſua: quantũ ad bonos: ⁊ quantũ ad malos: quomodo vtriſq3 apparebit ⁊c̄. ibi. §. vndecimo. per totum.
Judex quõ dabit ſententiam pro hiis qui aſcen

dunt ad celū.quī eſt iſta via ꝛc̄.ibidem cap.4.
Iudex ſupernus:quō dabit ſententiā pro his q deſcendunt ad purgatoriū.ibidem.cap.5.
Iudicio finali ſiue diuino:quō dn̄s reprobis ꝛ malis exprobrabit de varijs bn̄ficijs eis exhibitis:ꝛ quō creature loquunt̄ ꝯ ipſos.ſcd̄a.p.ti.3.cap.9.§.7.ante me.ibi.Unde in finali.

¶ De iudicio humano.

Iudicare iniqtatē eſt iniuſte ꝛ inique iudicare.vn̄ dr̄ iniquitas.

Iudex ſemp d3 attēdere ad eqtatē:ꝛ inique iudicat q ꝯtra equitatē ꝛ iuſtitiā3 iudicat:ꝛ hoc ſeptē modis.2.par.titu.1.c.19.§.1.per totu3.
Iudicium faciendo:quomodo prohibetur acceptio perſonaꝝ que ex ſcriptura.probat̄ cu3 vno exemplo.ibi.§.2.per totum.
Iudicibus quomodo mandat̄ vt pauperibus ſubueniāt ꝛ pupillis ꝛc̄.quō ad hoc tenentur ex officio ꝛc̄.ibi.§.3.per totum.
Iudicio fiendo concurrunt quinq3 genera pſonaru3.ſ.iudex ad ſententiandū.actor ad accuſandum.reus ad reſpondendum.teſtis ad ꝓbandum.ꝛ aduocatus ſiue procurator.ibide3 §.4.5.6.7.ꝛ.8.per totum.
Iudex quō tripliciter iniuſtitiā cōmittit:ꝛ tripliciter dat ſn̄iam ꝯ iuſtitiam:ꝛ quō ꝛ quādo tenet̄ ad reſtitutionē ꝛc̄.ibide3.§.4.per totū.
Iudicium actorem ſiue accuſatorem requirit: ꝛ tale3 contingit tripliciter peccare:ꝛ quō ſit ſatiſfaciendum ꝛc̄.ibi.§.5.per totum.
Iudicium etiam reus accedit quis.ꝛ vnde dicitur reus.talis pōt tripliciter peccare ꝛ mortaliter:ꝛ aliud eſt veritate3 tacere:ꝛ aliud falſitatem proponere.ibidem.§.6.per totum.
Iudicio etiā ꝯcurrit teſtis q etiā tripl'r peccare pōt.addit̄ ꝛ q̄rtus modus.ibidē.§.7.p totū.
Iudicij aduocatus.procurator ꝛ iuriſcōſultus peccare poſſunt multipliciter.ꝛ moderamen ſalarij eorundem attenditur circa quattuor:ꝛ procurantes ꝛ aduocantes in cauſa vſuraria peccant mortaliter.ibi.§.8.Accepto perſonarum deſcribitur vario modo.ibi.cap.10.
Iudicij iniuſti iudicatoria manus.quō deſcribitur.Et qd ſignificāt eius quinq3 digiti ſiue modi.2.par.titu.2.cap primo.§.10.per totū.
Iudicij iniuſti aſſeſſoria man⁹.quō deſcribit̄:ꝛ qd ſignāt ei⁹ qnq3 digiti ſiue modi.ibi.§.11
Iudicio ſeculari qn̄ aliqs aliquem accuſat falſe vel teſtificat̄ qn̄tū pctm̄ ſit.1.p.ti.14.ca.4.§.12.ante mediū.ibi.Quantum ad primum.
Ea que fiūt a iudice ſi ad eius nō ſpectant iudicium iuribus non ſubſiſtunt.Eſt vna de regu. iuris.que ꝛ declaratur.prima parte.titu.20. cap.vnico.ſub littera.e.ſ.Ea que fiunt.
Iudici non eſt acceptio perſonarum habenda. Eſt vna de regulis iu.que ꝛ declarat̄.ibi.ſub littera.i.ſcilicet.In iudicijs.
Iudicis act⁹ ꝛ auctoritas iudicandi.vn̄ eſt ꝛc̄. quomodo deum debet imitari qui dicunt̄ proprie iudices:ꝛ quō bon⁹ iudex i octo punctis deū d3 imitari.3.par.ti.9.ca.1.ante.§.p totū.
Iudicium quomodo importat actum iudicis. vnde dicit̄ iudex:quomodo bonus iudex debet procedere in diffiniendo ꝛ determinādo. Ad iudiciū vt rectū ſit ꝛ iuſtū tria reqrūtur:ꝛ ſn̄ia pōt eſſe tripl'r iniuſta.ibi.§.1.per totum.
Iudicio quomodo debent remoueri corrumpentia que fiunt contra iuſtitia3:ꝛ quomodo humanum iudicium peruertitur timore.cupiditate.odio.ꝛ amore.ꝛ que mala facit acceptio munerum.ibidem.§.primo.
Iudex quomodo debet ſemper iudicare vſq3 ad finem.ibidem.§.3.per totum.
Iudex.vnde dr̄.vnde actor.vnde reus.vnde teſtis:ꝛ quomodo iudex ſe cauere deb3 a varijs peccatis ꝛ iniuſtitijs.ꝛ quomodo iudex deb3 eſſe pitus ꝛc̄.ibi.cap.2.ante.§.per totum.
Iudicis aſſeſſores qui ipſum inducunt ad male iudicandum tenentur de omni damno aſſecuto.ibi.cap.2.§.1.per totum.
Iudex poteſt eſſe perſona eccleſiaſtica:ꝛ iudicare inter ſubditos in qbus habet iuriſdictionē ꝛ ſi laicus iudex negligit facere iuſtitiā iudex eccleſiaſticus poteſt eum ad hoc compellere. ibidem.§.2.per totum.
Iudex laicus non poteſt iudicare de clericis:ꝛ clericus non pōt in non ſuū iudice3 cōſentire niſi ſit perſona eccleſiaſtica:ꝛ conſenſu ep̄i:qȓ poteſt renunciare ꝛc̄.ibidem.§.3.per totum.
Iudex laicus q cepit clericū ꝓpter maleficium quē petit iudex eccleſiaſtic⁹:vel cū ipſe clericus petit ſe mitti ad curiā eccl'ſiaſtica3:quō ſit ſterro gandū:ꝛ quō ꝓcedendū.ibidē.§.4.per totū.
Iudex dupl'r impediri pōt ne penā reo debita3 valeat relaxare.q̄ eſt dr̄ntia īter iudicē inferiorem ꝛ ſuperiorem.que pena augenda eſt propter timorem ꝛc̄.ibidem.§.5.per totum.
Iudex an debeat vel poſſit abſq3 peccato ꝯdemnare innocentē qui in iudicio nocens ſiue malus conuincitur:quomodo ſe iudex in iſto debet habere.ibidem.§.6.per totum.
Iudicū miniſtri q exequunt̄ ſn̄ias ꝯ innocentē quō ſe debent regere.ibidem.§.6.in fine.
Iudicibus ꝛ eorunde3 legatis:quō ꝛ quando ꝛ quibus dandum ſit ſalarium ponuntur de ſuper varij caſus.ibi.§.7.per totum.
Iudicis vel ei⁹ delegati aſſeſſores:quō pōt ꝛ debēt recipe a ptib⁹ ſalariū ꝛc̄.ibidē.§.8.p totū.
De officio delegati.vide īfra ſub lr̄a.l.ſ.Legatus.ꝛ.3.p.ti.9.ca.3.Etiam de ſubdelegato.
Iudicis ordinarij varia vide infra ſub littera o.ſ.Ordinarius.ꝛ.3.par.titulo.9.cap.5.

Judicij quomodo eſt triplex modus procedendi: ⁊ de crimine contra aliquem procedit quatuor modis. ſ. per accuſationem. per denunciationem. per inquiſitionem. ⁊ per exemptionem. 3. parte. titu. 9. ca. 7. ante. §. per totum.

Judicio faciendo. quomodo inquiſitio vitiorum ſit facienda: quomodo prelatus debet procedere ad inquirendum ⁊ puniendum ſubditorum exceſſus: ⁊ inquiſitio alia eſt generalis ⁊ alia ſpecialis: ⁊ que forma inquiſitionis. ibidem. §. primo. circa principium.

In quibus caſibus fieri poſſit inquiſitio: ⁊ fieri non poteſt inquiſitio in quinque caſibus. ponuntur deſuper aliquorū opiniones. ibidem. §. primo circa medium.

Inquiſitiones ſpeciales in iudicio: quomodo ſunt neceſſarie: quomodo clericus poſſit conueniri de falſo ꝓbato corā iudice laico. q̄ debent iterrogari ab inqrēte ⁊c̃. ibidē. §. 1. circa me.

Judicij proceſſus: quando ⁊ quo modo eſt: ⁊ q̄ eſt dr̄ntia ī inqſitioib⁹. ibi. §. 2. circa ꝑncipiū.

Judicis inquiſitione. vtrum inquiſitus teneatur de omnibus aperire veritatem ⁊ manifeſtare de quibus fuerit interrogatus: qualiter ſit procedendum quando ſit contra ſingularem perſonam ⁊c̃. ibidem. §. 2. circa mediū.

Qualiter ſit procedendum in inquiſitione generali cum cōmittitur alicui inquiſitio eccleſie tam in capite q̄ȝ in mēbris: ⁊ quis effectus inqſitiōis ī diuerſis cauſis. ibidē. §. 2. circa fi.

Inquiſitio qualiter fieri debet contra religioſos ⁊ clericos: ⁊ qualiter contra determinatam perſonam ad petitionem partis agentis contra eam: ⁊ quomodo exceſſus eorum debent corrigi ⁊c̃. ibidem. §. 3. in principio.

Judex ſiue prelatus. vtrum teneatur procedere ad inquiſitionem: quando non ſperat inde profectum: ⁊ quomodo crimina eorundem varios mō poſſunt puniri. ibidē. §. 3. circa meō.

Judex quare non debet damnare ſine accuſare. fallit tamen in octo caſibus: ⁊ quomodo ⁊ quando crimen dicitur notorium ⁊ quotuplex ⁊c̃. ibidem. capitulum. 8. ante. §.

Judex quomodo debet procedere ſuper crimine notorio in iudicio: quomodo poſſit illud condemnare ⁊c̃. capi. 8. §. 1. per totum.

Judicij variam accuſationem vide. ē. ſub littera. a. ſ. Accuſatio. ⁊. 3. par. titu. 9. ca. 8.

Judicij q̄lis eſt ꝓceſſus ꝑ denūciationē. duplex eſt denūciatio. q̄liter fieri dȝ ⁊c̃. ibidem ca. 9.

Judicio celebrando qualiter fieri debet purgatio canōica. ponitur triplex purgatio. que purgatio eſt fienda cum quis ſe debet purgare: ⁊ que forma iuramenti in tali purgatiōe. ibidē. cap. 10. De teſtibus in iudicio. vide infra ſub littera. t. ſ. Teſtis. Et ibidem. ca. 11. ꝑ totum.

De ſententia que daſ in iudicio. vide varia infra ſub littera. e. ſ. Sententia. ⁊ ibidē. ca. 12.

In iudicio de litis conteſtatione ⁊ de libello habes varia. ibidem. capitulo. 13.

De appellationibus in iudicijs. vide varia ſupra ſub lr̄a. a. ſ. Appellatio. ⁊ ibidē. cap. 14.

De mō agēdi in iudicio ſine figura ſine ſtrepitu iudicij. aliqñ ſummarie. aliqñ ſimpliciter. aliqñ de plano. aliqñ de facto. aliquando ſine omni ſolēnitate. ibidem cap. 15. per totum.

In iudicio: quō cōmuniter fieri dȝ tempus ante citationem. tempus citationis. tempus repꝫſentationis. tēpus dilationis. tempus litis cōteſtationis ⁊c̃. ibidem cap. 16. per totum.

In iudicio perfecti ⁊ religioſi de quib⁹: ⁊ quomodo ſtare debent ſiue contendere. 3. parte titulo. 6. cap. 1. §. 2. per totum.

Judex q̄re non pōt eſſe religioſus: quō hoc ſit intelligendū ⁊c̃. 3. par. ti. 16. cap. 6. §. 4. poſt medium. ibi. Religioſus ſimplex.

Judicialia precepta legis moyſi deſcribuntur infra ſub littera. p. ſ. precepta iudici.

Judicialia ꝓcepta legis moyſi que fuerunt ⁊c̃. prima par. ti. 14. c. 6. §. 1. 2. ⁊. 3. per totum.

Judicare alios ⁊ facta ipſorꝫ inſpicere que mala ex ipſo procedunt. 2. par. ti. 3. cap. 3. §. 5.

Judicium temerariū deſcribitur. ſ. proximi vel ſuipſius hic in vniuerſali. 2. parte. ti. 3. ca. 8. per totum. ⁊ infra ſub littera. t. habes in particulari. ſ. Temerarium iudicium.

Jus gentiū quid eſt ⁊c̃. ⁊ quare iuſgentiuȝ appellatur. 1. par. ti. 17. cap. vnico. §. 10. per to.

Jus quomodo diuidiſ: aut naturale: aut ciuile aut gentium. iuſgentium quomodo comprehēditur ſub iure poſitiuo. Et diuiditur in naturale ⁊ politicum. Et ius ſiue iuſtum: aut eſt naturale: quod ex ſui natura alteri adequatur poteſt eſſe dupliciter. prima parte. titulo. 17. capitulo vnico. §. 1. per totum.

Juris humanalis ignorantia ⁊c̃. legis diuinalis ⁊c̃. in quib⁹ conſiſtit: quomodo ⁊ quando quis excuſatur. que dicitur craſſa ⁊ que ſupina ⁊c̃. 2. par. ti. 5. cap. 9. §. 2. per totum.

Jura antiqua: quō ſunt abrogata in multis locis: ⁊ cōmuniter non tenentur. ⁊ ſimiliſ Gratianus in decretis in multis locis nō tenetur 4. par. ti. 11. ca. 8. §. 1. 2. 3. ⁊. 4. per totum.

Is qui in ius ſuccedit alterius eo iure quo ille vti debebit. Eſt vna de reg. iu. que ⁊ declaraſ. prima parte. titulo. 20. capitulo vnico. ſub. i. ſ. Is qui. Nemo poteſt plus iuris trāſferre in alium q̄ȝ ſibi competere dinoſcatur. Eſt vna de regu. iu. que ⁊ declaratur ſub littera. n. ſcilicet. Nemo poteſt.

Juſpatronatus vendi ⁊ emi non poteſt. quare alias ſimonia cōmittitur. quid ſit iuſpatronatus: ⁊ ex/

tus:ꝛ ex patronatu competit patrono quadruplex ius.2.par.ti.1.capi.5.§.14.per totum.
Jus canonicum ꝛ theologia: quomodo differunt in modo conſiderandi: quãtuz ad gnꝙ 3.par.ti.5.cap.2.per totum.
Juris ſcientia ꝛ medicina que illoruz dignioꝛ. ibidem.§.quarto.per totum.
Juriſditio epiſcopoꝝ que eſt: quomodo illam poſſunt exigere quid compꝛehenditur ſub iuriſditione.3.par.titulo.9.capitulo.5.§.qnto.
In iuriſditione ſpirituali: quomodo eminens ꝛ potẽs eſt archiepiſcopus.in tertia parte.titulo.21.ca.3.§.1.ꝛ.cap.4.circa pꝛincipium.
Juriſditio epiſcopoꝝ circa monaſteria ꝛ circa domeſticos eſt duplex ꝛc̃. tertia parte. titulo. nono.capitulo quinto.§.6.per totum.
Juriſditio delegati: quomodo expirat decem modis.3.par.titu.9.capi.3.§.2.per totum.
Juriſditio ſiue poteſtas varia pape deſcribitur infra ſub littera.p.ſ.pape.ꝛ tertia parte.titulo 23.capitulo.quarto.per totum capitulum.
Judex chꝛiſtus dedit triplicem panem ad eſuz pꝛo maximo beneficio.in quo nobis dedit exemplum ad ſimilia faciendum: ꝛ vbi mali faciunt ſicut iudas fecit.ſecunda parte titulo pꝛimo.capitulo.22.§.2.3.ꝛ.4.per totum.
Jumentis inſipientibus: quomodo ſe homo ſimilem facit per decez ſigna.pꝛima parte. titulo.pꝛimo.capitulo.2.§.quinto.ante mediũ.
Juſpatronatus deſcribitur vario modo iſra patronatus.3.parte.titulo.13.capi.12.Et ſecũda parte.titulo pꝛimo.cap.5.§.24.per totum.
Juuentus dicitur quarta etas hominis: quandiu durat.que mala tunc magis exercentur ꝛ quid ſpiritualiter ſignificat iſta etas. quarta pte.titulo ſeptimo.capitulo quinto.§.ſexto.ibi Quarta etas ante medium.
Juuenes quomodo naturaliter inclinati ſunt: paſſionuz ſectatoꝛes.in verbis pꝛocaces: ꝛ in pꝛopꝛio ſenſu pertinaces:quomodo parentes debent eos ab iſtis retrahere.4.p.ti.2.capi.5. §.3.etiam.§.4.ꝛ.5.Notabilia habes.
Juramentum quomodo diffinitur:que diffinitio vario modo declaratur. vnde dicitur iuramentum.2.parte.ti.10.capitulo.3.ante.§.
Juramẽtuz ꝙ licitũ ſit opoꝛtet ꝙ ibi ſit actus licitus religionis.modus congruus locutiõis. ꝛ affectus neceſſarius huius actionis. ibidez. §.1.2.ꝛ tertio.per totum.
Juramentum qꝺ ſit per membꝛa vel per creaturas vel per falſos deos:quõ ꝛ q̃liter ſit: quõ ꝛ q̃n ſunt moꝛtalia: quõ intelligiẜ iſtud dictum chꝛiſti. Nolite iurare ꝛc̃.ibi.cap.3.quod incipit de iuramento ante.§.
Juramentũ que cõcurrere debent vt licituz ſit. que requiruñ ad iuramentũ: ꝛ quid eſt inſtitutum ꝛ ponunẜ iuramenta diuerſorũ qui bene vel male iurauerũt ꝛc̃.ibidẽ.§.1.per totũ.
Juramento pꝛiuantur tria genera perſonaruz: ꝛ quare ꝛ ſi iurant:quomodo ꝛ qualiter. tunc peccant. Et ſeptem caſus ponuntur quibus ꝺbent ſacerdotes ꝛ pꝛelati iurare.ibidẽ.§.ſcdo
Juramentũ quõ aliter fiebat in veteri teſtamento ꝛ aliter in nouo teſtamẽto.ibidẽ.c.4.añ.§.
Juramentũ deſcribiẜ in foꝛma qꝺ iperatoꝛ facẽ pape:ꝛ diuerſimode declaẜ.ibidẽ.§.1.per to.
Juramentuz in foꝛma deſcribiẜ qꝺ faciunt epi exempti pape:ꝛ illud iuramentũ compꝛehendit ſeptem articulos.ibidẽ.§.2.per totum.
Juramentũ in foꝛma deſcribitur quod faciunt curati:ꝛ rectoꝛes epiſcopis ſuis. ſecunduz tamen diuerſitatem locorum diuerſi diuerſa iurant ꝛc̃.ibidem.§.3.per totum.
Juramentum in foꝛma deſcribitur quod pſtat vaſallus domino ſuo.§.4.per totum.
Juramentũ pꝛomiſſoꝛiũ vario modo deſcribiẜ ſ.aliq caſus ponunẜ vbi ligat ad obſeruãduz: ꝛ vbi nõ ꝛ quõ. Et quãdo ſuper iſtis fieri põt abſolutio.ibidem.cap.5.vſqꝫ ad pꝛimum.§.
Juramentuz quomodo vertitur ſex modis i deterioꝛem exitum.ibidem.cap.5.col.4.
Juramentum in quibus caſibus: ꝛ quomodo ſit cõmutandum.ibidem.§.1.per totum.
Juramentũ quibus caſibus:ꝛ quomodo poſſit irritari.ibidem.§.ſecundo per totum.
Juramentum factum ab aliquo.vtrum obliget eum ad ſucceſſoꝛes:ꝛ vtrum obligantur ex illo ei cui iuratum eſt.ibidem.§.3.
Juramentũ vniuerſitatis ſiue ſocietatis qꝺ iurant ſibi mutuo facturi vel non.vtruz poſſunt dimittere.ibidem.§.4.per totum.
Juramentum deſcribitur qꝺ quis facit de parẽdo mandatis alicuius:quomodo hoc ſit intelligendum.ibidem.§.5.per totum.
Jurando ſeruare ſtatuta alicuius eccleſie vel ciuitatis:quõ hoc ſit ſeruandũ.ibidẽ.§.6.p to.
Utrum poſſit peti reductio eius quod per arbitros eſt iudicatũ ad arbitriũ boni viri vbi interuenit iuramentum vel pena hoc ad longuz declaratur.ibidem.§.ſeptimo.per totum.
Periuriũ deſcribiẜ.ſ.ſb lr̃a.p.ꝛ ibidẽ.c.6.
Juſticia pꝛout impoꝛtat quendam ſtatum rectitudinis in homine diciẜ tripliciter:ꝛ quomodo iuſticia dupliciter oꝛdinat hominem in cõparatione ad aliũ.4.par.ti.5.c.1.ante.§.
Juſticia pꝛout eſt virtus ſpãlis a ceteris: quomodo ſe habet ad totum integrale. que pertinent ad generalẽ ꝛc̃.ibidem.§.1.per totum.
Juſticia quõ diffiniẜ:qd ĩpoꝛtat nomẽ eiꝰ: quõ impoꝛtat eq̃litatẽ:quõ eſt habitus voluntatis quõ dẜ voluntas ꝛc̃.ibidẽ.§.2.per totum.
Juſticie ſunt due partes.ſ.cõmutatiua ꝛ diſtri

butiua:que declarant.ibidem.ca.2.per totuꝫ.
Juſticia diſtributiua quõ diuiditur in quatuor mẽbra.ibidẽ.c.3.§.1.2.3.⁊.4.per totum.
Juſticia quomodo neceſſaria eſt cuilibet multitudini.primo eſt ex parte finis. ſecundo ex parte gubernantis a quo regitur multitudo. tertio ex parte multitudinis que ex multis perſonis colligitur.ibidem.§ 5.per totum.
Juſticia quo habet triplex principium. ſ. emanantium.ex quibus eius origo primitus deriuatur.imperãtium:ex quo eius auctoritas in ſubditos pmulgaf.⁊ ſuſcipiẽtiũ. ex quo eius vtilitas multiplex declaraf.ibidẽ.ca.4.§.4.
Juſticie ꝙ virtutes ſunt annexe. dupliciter aliqua virtus ad alterum exhibens a ratione iuſticie deficit:⁊ que ſunt virtutes que debitum alteri reddunt:ſed non poſſunt reddere equale.ibidem.capitulo.quinto.per totum.
Juſticiam eſurire qui dicunf beati Math.5.⁊ quo iſti ſaturabunf in preſenti ⁊ in futuro vario mõ.4.par.ti.7.ca.6.§.4.per totum.
Juſticie cauſa perſecutionem patientes qui dicuntur beati:⁊ quomõ ipſoꝝ eſt regnũ celorũ in quo ꝯſiſtit iſta btitudo ⁊c̃.ibidẽ.§.8.p to.
Juſticia virtualis:quõ eſt ſpeculuꝫ in quo nunc deũ videmus.qui fuerunt inuenti iuſti in illa iuſticia ⁊c̃.1.p.tituſ.3.ca.6.§.9.per totum.
Juſticia quid eſt.que ſunt ipſius partes itegrales:eſſentiales cõmutatiue:⁊ potentionales. prima parte.titulo primo. capitulo tertio. §. ſecundo.poſt principium.ibidem.Juſticia.
Juſtificatio impij que eſt effectus gratie operãtis dicitur a iuſticia.Et iuſticia dicitur tripliciter.quatuor cõcurrunt per ordinẽ in iuſtificatione ipij:⁊ in quolibꝫ motu quo aliqd ab altero mouef tria reqrunf.4.par.ti.9.c.6.añ.§
Juſtificatio impij requirit gratie infuſionẽ.pbatur ⁊c̃.ibidem.§.primo.per totum.
Juſtificatio impij requirit deteſtationem peccati per motum liberi arbitrij probatur.ibidem §.ſecundo ⁊ tertio.per totum.
Juſtificatio impij in quo ꝯſiſtit tota que ad eandẽ reqrunf:q̃re gr̃e infuſio fit in inſtãti abſq3 ſucceſſione ⁊c̃.ibidem.§.quarto.per totum.
Juſtificatio impij ꝙ eſt maximuꝫ opus dei oñditur ſm magnitudinem eius qḋ fit: ⁊ eſt aliquo modo miraculoſum:que tria ſubdiuidũtur ⁊ declarantur.ibidem.§.5.per totum.
Juſtificationis beneficiuꝫ quod eſt quod a deo accepimus:quomodo de ipſo debemus eſſe deo grati:⁊ que homo circa ipſa cogitare dꝫ. quarta parte.titulo.quinto.capitu.12.§ 2.
Juſtorum gaudium probatur ex ſcriptura : ⁊ gaudium oſtendunt glorioſum ⁊ bonum eſſe ex quatuor.pma par.ti.6.cap.5.§.3.circa medium.ibi.Tertio eſt gaudium.

Juſti ⁊ perfecti quomodo debent appetere temptari propter varia ipſorũ merita.pma par.tit.6.ca.13.§.primo.circa mediuꝫ.ibi.Perfecti.
Juſtus quõ odit:ſed cum diſcretione.⁊ tria mala iuſti habent odio.1 par.ti.6.ca.3.§.ſcḋo.
Juſti quomodo habere poſſunt tres fructus patientie.ſcilicet augmentum experientie:ſcutũ cuſtodie:⁊ premiũ glorie.4.par.ti.3.ca.7.§.18.poſt medium.ibi.Alij vero tres.
Juſti quomodo ſeptez timere debẽt:ꝗ leo naliter timet.4.par.ti.14.ca.4.§.tertio. per totũ.
Juſtus quomodo habꝫ in memoria tria de deo ⁊ tria de proximo.prima.p.ti.2.cap.9.§.1.
Juſti quomodo dici poſſunt celum : ⁊ quomodo confitebuntur dei mirabilia ⁊c̃.tertia par. titulo.32.capitulo decimo in principio.

Kalende none ⁊ idus menſium q̃re ⁊ a qbus ſunt iſtituta.Quid ſignificãt quo ad mẽſes ⁊c̃.3.par.ti.6.c.3.§.3.ante me.ibi.Pro hoꝝ declaratiõe.

Kirieeleiſon in miſſa quõ exponif ſiue quid ſignificat:⁊ qd Gloria in excelſis ⁊c̃.tertia parte. titulo.13.capitulo.5.§.primo.circa principium.

LAborãtibus quõ dari dꝫ merces ſecundum laborem quo ad qualitatem quo ad quantitatẽ:⁊ quo ad diuturnitatem: ⁊ quomodo labor poteſt intelligi maior vel minor tripliciter prima parte titulo quinto.capitulo.ſecundo.§.11.per totum.
Laborantibus in varijs bonis quomodo illis dominus ſubuenit vario modo. prima parte titulo tertio.capitulo.6.§.15.per totum.
Laboratores quidez quomõ ⁊ qualiter defraudantur mercede eorundeꝫ: ꝙ ſine tardatione ipſis debef merces:probaf ex ſcriptura.2.parte titulo primo.capitulo.17.§.7.per totum.
Labor tripliciter deſcribitur ſcilicꝫ labor tribulationis in mundo:labor cõfuſionis extreme ⁊ labor cruciationis eterne:declarantur iſta ex ſeditionibus ciuitatum. ſecunda parte. titulo quarto.capitulo.8.§.quinto.per totum.
Laborare pro pauperibus videf licituꝫ diebus feſtiuis:non tamen dominicis diebus ⁊ ſolenniorібus cum conditionibus adiunctis : que ⁊ declaranf.2.par.ti.9.ca.7. §.5.circa finem.
Laborare vtrum liceat diebus feſtiuis:⁊ a quibus tunc ſit abſtinendum ⁊c̃.ſecunda parte.titulo nono.cap.7.§.quinto.per totum.
Laborantes quomodo excuſanf a ieiunio.ſcḋa par.ti.6.capitulo.2.§.6.circa principium.
Lacticinia ⁊ eſus carnium tempore ieiunio:uꝫ non ſunt comedenda:quare eccleſia hoc ordinauit.quarta parte.titulo.4.cap.4.§.quinto.
Lacticinia vtrum poſſunt comedi tempore ie-

ſuniorū quando ꝛ quibus temporibus interdicitur. ſecunda par. ti. 6. cap. 2. §. 3. per to.

Languoꝛ ſpiritualis quis eſt ſiue in quo conſiſtit. pꝛima par. titu. 6. capi. ſecundo. §. 7. vide etiam ſupꝛa ſub littera. i. ſ. infirmitas.

Laicoꝛum ſuperbia eſt quadruplex ſecūda parte. titulo tertio. capi. 4. §. 4. per totum.

Laicalis malitia deſcribitur īfra ſub littera. m. ſcilicet. Militia. ꝛ tertia par. titu. 4. ca. pꝛimo §. 6. ſeptimo ꝛ octauo. per totum.

Laici q̄ dn̄r q̄ eis licet facere vt ſaluenſ. 3. parte ti. 13. c. 3. §. 14. ante mediū. ibi. Aliud genus.

Laici vtrum admittantur in iudicio ad accuſationem clericoꝛum. tertia parte. titulo. 9. cap. octauo. §. pꝛimo. circa medium.

Laici cui confiteri oꝛdinarie tenentur. tertia parte. titulo. decimoſeptimo. capitul. pꝛimo. §. 6.

Laici quomō ſe regere debent in ſtatu ſuo ꝛc̄. tertia parte titulo. 13. capitulo. tertio. §. 14.

Lanificiū eſt p̄ma ſpēs mechanice artis: ꝛ que ad eandē pertinēt. 1. par. ti. 1. cap. 3. §. tertio.

Lanifices quomodo defraudant vario modo ementes pannum ab eis ꝛc̄. ſecunda par. ti.. 1 capitulo. decimoſeptimo. §. 5. 6. 7. 8. ꝛ nono.

Lanificium artificium quomodo multiplicitér eſt neceſſarium humane vite: ꝛ habet hoc artificium multa membꝛa ſibi conuenientia: quomodo illi male exercent eorūdē officiū. tertia parte titulo octauo. capitulo. 4. §. 2. per totū.

Lanificibus participantes vel habendo ſocietatem: quādo ꝛ quō hoc eſt licitum: ꝛ quando non ꝛc̄. ibidem. §. tertio. per totum.

Lanifices ꝛ coꝛum miniſtri ꝛ qui pannum exercent ꝛc̄. quomodo vario mō fraudem cōmittunt in vēditionib⁹: in oꝛnatura ſiue purgatura ꝛ nō in debita mēſura ꝛc̄. ibidē. §. 4. p to.

Lapicide ꝛ cementarij: quomodo in eorūdem officio fraudē cōmittunt vario modo. 3. parte. titulo. 8. capitulo. 4. §. 8. circa finem.

Laudare ſeipſum pōt quis tripl'r: ꝛ q̄bus licȝ ꝛ quibus non ꝛc̄. 2. par. ti. 4. cap. 4. §. 2. per to.

Laudare aliquos ꝯtingit quadruplicitér. q̄ bona ꝛ que non. Et laudatio vel alius actus puta honoꝛis reuerentie ad placendum inoꝛdinate fit quadruplicitér. 2. par. ti. 10. c. 2. §. 1. p to.

Laus perſeuerantie in quo conſiſtit. ſecunda parte. titulo quinto. capitulo. 12. §. quarto.

Laus quomodo dupliciter diſtinguitur ab honore. 4. par. titu. 5. capi. 10. §. 1. quaſi in fine.

Legati ſtatus deſcribit per thema ex ps. qō ꝛ de ipſo declaratur: quomodo papa diſſipat gentes que bella volunt: ꝛ legatoꝛum ponit triplex genus: ꝛ que eorūdem differentia ꝛc̄. 3. par. ti. 22. cap. 3. ante. §.

Legatus de latere: quomodo cōfirmare poteſt electiones epiſcopoꝛum ꝛ archiepiſcopoꝛū ꝛ exemptoꝛū in pꝛouincia ſibi credita. hoc alij facere non poſſunt: niſi ſuper hoc habeant ſpeciale mandatum ꝛc̄. ibidem. §. pꝛimo. per to.

Legatio quō finitur quatuoꝛ modis: ꝛ conſtitutiones per eum facte in ſua pꝛouincia durant poſtea perpetue licet de pꝛouincia ſit egreſſus ꝛ non poteſt ſe intromittere que pape reſeruātur ꝛc̄. ibidem. §. pꝛimo. circa medium.

Delegatus quis dicitur legatus pape maioꝛ vel legato vel oꝛdinario: quomodo delegatus pape poteſtatem recipit in partes ꝛc̄. tertia parte titulo nono. capitulo. tertio. ante. §.

Delegatus pape impeditus poteſt ſubdelegare quō ſe regere debet in illo officio: que interrogare: que mādare: q̄ ꝛ quō iudicare: quō citare quā p̄tē hȝ ꝛ iuriſditiōeȝ. ibidē. §. 1. p to.

Delegati iuriſditio: quomodo expirat decem modis. ibidem. §. ſecundo. per totum.

Delegatus a papa vſq̄ ad integrum annū ſententiam ſuam poteſt exequi: quomodo ſubdelegatus recurrere hȝ ad delegatū: quot dies dȝ habere iſte annus ꝛc̄. ibi. §. 3. per totum.

Delegatus pape ſi ſubdelegat nō in totū pars a ſubdelagato quare non poterit appellare: ꝛ quando delegatus accipit veram auctoꝛitatē: quātū valet auctoꝛitas ꝛc̄. ibidē. §. 4. per to.

De ipſoꝛum executoꝛibus habes varia. ibideȝ. §. quinto ꝛ ſexto. per totum.

Subdelegatus a delegato pape iuriſditionem habēti coerceri poteſt: quomodo intelligitur iſta coertio: ꝛ quō ꝛ quando valet appellare ꝛ ſuper ꝛc̄. ibidem. §. ſeptimo. per totum.

Delegati iuriſditio integra moꝛte delegātis expirat: que clauſula gloſatur: ꝛ vlterius declaratur ꝛc̄. ibidem. §. octauo. per totum.

Delegatus quis nō creditur: niſi in delegationem pꝛobet: nec quis tenetur ei obedire ſiue exeq̄ qō mandat an ip̄aȝ ꝓbationē: quō ſe regere hȝ in varijs caſib⁹ ꝛc̄. ibidē. §. 9. per to.

Delegat⁹ canonic⁹ i cā nō canonici poterit recuſari: quod vlteri⁹ declaratur. ibi. §. 10. per to.

Delegatus qui pꝛonunciauit ſe iuriſditionem non habere etiā de cōſenſu partiū cauſaȝ non reaſſumat: que clauſula vlterius exponit ꝛ declaratur. ibidem. §. 11. per totum.

Delegatus ſuſpectus ab aliqua partiū litigantium recuſatur eligūtur arbitri ad cognoſcendum de cauſa ſuſpitionis. vtrum ſit rationabilis. ibidem. §. duodecimo. per totum.

Delegati iuriſditio ad perſonas eccleſiaſticas non compꝛehenſas in reſponſo etiam de earū conſenſu pꝛorogari non pōt. que clauſula vlterius declaratur. ibidem. §. 13. per totum.

Delegatio que fit per epiſcopos: quō ꝛ qualiter ſit facienda: ꝛ in quib⁹ cauſis ꝛc̄. Et epiſcopus poteſt delegare his qui ſunt de alieno epiſco-

patu ꝛc.ibidem.§.14.per totum.
Legata facta eccleſijs.vl aijs pijs locis non ſol uentes:ſed retinentes ſacrilegium cōmittunt ⁊ peccant mortaliter:quod probatur duplici ratione.2.parte.tit.pmo.cap.21.§.3. Uide ēt infra ſub littera.t.ſ.Teſtamentis ꝛc.

¶De lege cōmuni.

Lege domini qūo docemur vitia euitare:⁊ v̄tutes amplecti quib⁹ anima ad supernā beatitudinē puenit ꝛc.pria par.titu.21.c.1.§.1.2.⁊.3.p.10.
Lex dei eſt multiplex:⁊ qūo quelibet lex habet multa pcepta q̄ſi in multas leges que per oia deſcribunt ⁊ dclarant ex varijs ſcripturis. Et de lege q̄ dr̄ ꝯcupiſcentia.ibidē.§.4.p.totuz.
Legis actus proprietates ⁊ vtilitates deſcribū tur per tria membra.pmo q lex ſit diligenter intuenda.reuerēter ſuſcipienda:⁊ congruenter adimplenda.ibidem.c.2.ante.§.
Legem dn̄i:qūo nos tripliciter hēre debemus ſiue attendere.ponuntur tres conditiones legis que vario modo declarantur ⁊ probātur. ibidem.§.primo.per totum.
Legis actus ſm Yſido.eſt quadruplex : ⁊ tres ſunt differentie actuum:⁊ promiſſio ſimiliter triplex ꝛc. ibidem.§.2.per totum.
Legis effectus finalis ſm Tho.eſt homini facere bonos:qđ vlteri⁹ declarat.Arguit in oppoſitū.⁊ rn̄det ad obiecta.ibidē.§.3.p totum.
Lex dei quomodo reuerenter eſt ſuſcipienda. ppter eximiā auctoritatem:propter eius miram veritatem:⁊ ppter eius vtilitatez:⁊ ſeptē ſunt que lex in ſe habet.ibidē.§.4.per totuz.
Lex dei:qūo ꝯgruēter eſt adimplenda.pbat lex ſcriptura.Et vt ꝯgrue ſeruetis inclinate aurez veſtram tripliciter:vt.ſ.adimpleatis integraliter:vt obediatis intētionaliter:⁊ agatis conſtantionaliter.ibidem.§.5.per totum.
Legibus fraudem facere qđ iniuſtū eſt ⁊ pctm̄ eſt pbat.Et legi fit fra⁹ q̄ttuor modis.3. parte.titu..8.cap.2.poſt medium.ibi.Idem.
Lex dei:quomodo pmaxime eſt lex charitatis ⁊ finis omnis legis:quomodo iſta lex dirigitur ꝛc.2.parte.titu.7.capitulo.4.§.2.

¶De lege naturali.

Lex naturalis eſt ſcđa lex de q̄ ad Rom̄.2.que auctas exponitur:⁊ habit⁹ ſumit duplr:⁊ qūo lex iſta eſt habit⁹:⁊ qūo nō ꝛc.1.par.ti.13.c.1.an̄.§.
Legis ſumitur thema quod ⁊ de ipſa declaratur.ibidem.§.primo.per totum.
Lex naturalis:quomodo excellit alias leges in tribus.ibidem.§.2.per totum.
Lex nature duplr pōt intelligi:⁊ q̄ñ leges habuerūt exordiū:ibidem.§.2.poſt pncipium.
Lex naturalis:qūo docet multiplex bonum:⁊ lex cum ſit quedaz regula ⁊ menſura poteſt eē in aliquo dupliciter ꝛc.ibi.c.ſecundo.
Lex naturalis que nobis impreſſa eſt:qūo oſtēdit nobis appetendum ⁊ pſequendū:que mala a nobis excludit:⁊ lumen naturalis legis ñ oſtendit homini que ſint bona niſi perueniāt ad vſum rationis ꝛc.ibi.c.2.§.4.per totum.
De bono iſto habes.ō.ſub lr̄a.b.ſ.Bonum. de qb⁹ in ſeq̄ntib⁹.§.tractat.vide de ipſis.ibi.
Lex ſiue ius naturale:qūo diffinit Iſidor.in.5. ethimo.Et ibidem ponit.8.effectus iuris naturalis.ibidem.cap.2.§.11.per totum.

¶De lege moſayca.

Lex moſaica deſcribit per thema qđ ⁊ de ipſa declarat.
Ponunt q̄ttuor rationes:quare fuit neceſſariū iſtitui legē diuinā.Et notant quatuor excellentie legis dine ad hūanas.1.p.ti.14.ca.1.p.10.
Leges illius conditionis deſcribuntur per thema ⁊ quadruplici membro: quantum ad latorem ⁊ receptorem.ibidem.ca.2.ante.§.
Legem iſtaz quis dedit: quomodo mirabiliter eſt data:quare lex vetus imperfecta fuit;ꝛc.ibidem.§.primo.
Lex moſayca:q̄re ſoli populo iudaico fuit data aſſignatur ad hoc triplex ratio : ⁊ qūo iſta lex continebat triplex genus preceptorum.ſ.moralium cerimonialium ⁊ iudicialium: ⁊ quare fuerunt inſtitute.ibi.§.ſecundo.per totum.
Lex iſta non fuit perfecte data.ſicut lex euangelica:⁊ vtrum iſta lex iuſtificari poſſit : ⁊ poteſt ſumi quadrupliciter:quid erant cerimonialia ⁊ omnia precepta legis per tria comprehēdūtur.ibidem.§.tertio.per totum.
Lex iſta fuit data congruo tempore; quomodo fuit data inter legez nature ⁊ gratie:quo tempore ceſſauerūt legalia.Circa hoc diſtinguuntur tria tēpora.⁊ qūo Augu.⁊ Hierony.in iſta materia fuerūt ꝯtrarij ꝛc.ibidē.§.4.per to.
Legis precepta veteris:.⁊ de modo adimplendo ea.Utrum cadunt ſub precepto:⁊ quantuz ad moralia ſm ſenſum litteralem de ipſis tria videntur.ibidem.cap.3.per totum.
De iſtis pceptis.vid.I.ſb.p.ſ.pcepta moralia.
Lex antique. Nume.34.quomodo tria ſtatuit circa poſſeſſiones ⁊ circa vſum rerum ⁊ communicationem adinuicez: ⁊ quomodo huiuſmodi ſubuentionem ſiue communicationem multipliciter inſtituit ꝛc.pma par.titu.14.ca. 6.§.3.poſt princ.ibi.Circa vero res poſſeſſas.

¶De lege euangelica.

Lex euangelica ſiue nouuz teſtamētū dr̄ lex grē : quod probatur ex ſcriptura : que continet lex euangelica:quomodo dicitur lex ſcripta vl diſpoſitiua ad gratiam:⁊ in nulla lege ita perie

cte datur gratia niſi in ipſa lege ⁊c̃.prima parte.titulo.15.capitulo primo.ante.§.

Lex euangelica non fuit data a principio mundi triplici ratione.ibidem.§.primo. per totũ.

Lex euangelica durat vſqʒ ad finem ſeculi: nec eſt expectanda lex que ei ſuccedat. Et ſtatꝰ mũdi poteſt variari dupliciter:⁊ errores abbatis Joachim ponuntur.ibi.§.ſecũdo.per totum.

Lex noua:quomodo comparatur ad veterem : noua lex eſt alia a veteri.per nouam legem vetus adimpletur:quomodo lex noua comparatur ad veterem ſicut perfectum ad imperfectũ ⁊c̃.ibidem.§.tertio.per totum.

Que lex ſit grauior ad ſeruanduʒ an vetus vel noua quomodo lex noua precipit⁊ prohibet quedam opera exteriora. principalitas noue legis eſt ſpiritusſancti:⁊ lex noua dicitur lex libertatis.ibidem.§.quarto.per totum.

Lex euangelica conuenienter ordinat homin ẽ quo ad actus exteriores probatur vario modo ⁊ quare iudicialia precepta non ſunt poſita.ibidem.§.quinto per totum.

Lex euangelica quomodo ſufficienter ordinat hominem circa actus interiores:⁊ ꝙ ad ſeipſʒ dupliciter ordinat ſm duos interiores animi motus. Et quomodo circa ꝓcepta moralia tria poſuit. Et quomodo tripliciter errabãt ſcribe ⁊ iudicialia.ibidem.§.ſexto.per totum.

Lege euangelica cõuenienter traduntur conſilia quaſi addita ꝓceptis multũ vtilia:qꝺ probat: ⁊ que differentia inter ꝓceptum ⁊ conſiliũ ⁊c̃. ibidem.§.7.per totum.

Legis quinte que dicit conſuetudo vide.ĩ. ſb lr̃a.c.ſ.Cõſuetudo.

De lege canonica.

Lex humana dr̃ ius poſitiuuʒ ſcriptũ:ſi nõ eſt ſcriptum dr̃ ꝯſuetudo in q̃ lege agit de ꝓceptis eccl'ie:ꝺ reſcriptis:de decretis:de decretalibꝰ ep̃lis: ⁊ auctoritate doctoꝝ.1.par.t.17.c.vnico.añ.§.

Lex ſiue ius diuiditur:aut naturale:aut ciuile: aut gentium:ius gentium comprehendit ſub iure poſitiuo:⁊ ſic diuiditur in naturale ⁊ politicũ. Et ius ſiue iuſtum aut naturale eſt quod ex ſui natura alteri adequatur : poteſt eſſe dupliciter.ibidem.§.primo.per totum.

Legis humane neceſſitates ad quid ⁊ quare facta ſunt:⁊ melius eſt omnino ordinari lege q̃ dimitti arbitrio iudicũ:⁊ hoc ꝑꝑ tria.ibidem.§.2.per to.

Legis humane qualitas que eſt. ⁊ quomodo deſcribitur:quare lex debet eẽ honeſta ⁊c̃.ibi.§.tertio.per totum.

Lex humana quõ deriuatur a rõne naturali. ⁊ quõ prohibet vitia:ſed nõ omnia: lʒ in q̃ſtum hʒ de iuſticia inq̃tũ habet de virtute legis:lex quare ponit in cõmuni:⁊ ꝙ lex nõ ꝓcipit oẽs actus virtutũ.ibidem.§.quarto.per totum.

Legi humane omnes ſubijciunt:dupliciter poteſt aliquis eẽ legi ſubiectus:⁊ quomodo intelligitur illud:ꝙ princeps ſolutus eſt legibꝰ ſuis.ibidem.§.5.per totum.

Quando vel quomodo liceat ſubditis legi preter verba legis agere:⁊ quando habet locum arguitur contra:⁊ reſpondetur ad obiecta ⁊c̃. ibi.§.ſexto.per totum.

Legis interp̃tationẽ:nota ꝙ gloſa ponit q̃druplicẽ legis interp̃tationẽ ⁊c̃.ibi.§.7.per totũ.

Lex humana ſi poſſit mutari:⁊ qñ:⁊ qd eſt lex humana ⁊c̃.ibidem.§.8.per totum.

Legum mutatio fieri nõ dʒ ſine cauſa; multum vtili vel neceſſaria.ibidẽ.§.9.per totum.

Lex ſiue ius gentiuʒ qd eſt ſiue quale:ſeruitus quõ dicit eſſe de iure gentiũ:⁊ quare hoc ius gentiũ appellatur.ibidem.§.10.per totum.

Lex canonica eſt lex eccleſie:quid eſt canon:q̃re dicta eſt regula:ponunt opiniões aliquoꝝ deſuper : ⁊ quõ conſtitutio eccleſiaſtica appellatur varijs nominibus.ibi.§.11.per totum.

Precepta eccleſie deſcribũtur:que obligãt ad mortale:⁊ aliqua quidẽ vniuerſalia ſunt que excludũtur ad omnes fideles:⁊ aliqua ad certos ſtatus perſonaruʒ.ſunt numero duodeciʒ ibidem.§.12.per totum.

Canon quomodo aliquãdo vario modo ſumitur:qui cõdere poſſunt canões:⁊; vbi.quãdo: ⁊ qualiter.ibi.§.13.per totum.

De canonibus cõcilioꝝ ⁊ de ipſis concilijs vniuerſalibꝰ que ſunt approbatio.ibi.§.14.ꝑ.to.

De decretis ſummoꝝ pontificũ ſiue cõſtitutionibus:⁊ vtrum papa per decretũ ſuuʒ ſiue cõſtitutionem poſſit facere canones ⁊ articulos fidei ⁊c̃.ibidem.§.15.per totum.

Quid ſit decretalis:⁊ ꝙ decretales epiſtole habeant eandem auctoritatem ſicut decreta ⁊ canones aperte.ibi.§.16.per totum.

Reſcriptum quid eſt:quis poſſit reſcriptũ concedere:ſuꝑ q̃bus rebꝰ reſcripta iterp̃tent:ſi. ſuper eis dubitare cõtingat:q̃ poteſtas aut ius eorũ q̃to tẽpore durat eorũ auctoritas.q̃ reſcripta ſiit generalia que ſpecialia ⁊c̃.ibi.§.17.ꝑ to.

De doctrinis eccleſie ⁊ ꝓcipue doctoꝝ nota triplicem differentiam:quedaʒ ſunt; reprobate: quedam apocriphe:⁊ quedam approbate ab eccleſia:⁊ quorum doctoruʒ:⁊ quis ordo ſit tenendus in ſolutione alicuius queſtionis.ibidem.§.18.per totum.

Poſterior conſtitutio ſiue lex quãdo ⁊ quomodo tollit priorem:⁊ vtrum qui facit contra cõſtitutionẽ pape ꝑ ignorãtiã.ibidẽ.§.29.ꝑ.to.

Legibus quomodo quis poteſt diſpenſare vel interpretari ⁊c̃.vbi prohibetur diſpenſatio:⁊ quomõ totum corpus iuris diuiditur in quatuor libros:quis fuit compilator decretaliuʒ:

quis fecit compilari: ſextum decretaliū: quartus liber q̄re dr̄ clementine: et quare ceteri dicuntur extrauagantes. ibi. §. 20. per totum.

De lege ciuili.

Lex ciuilis ſiue ius quomō ius deſcribit ab Iſi. quomodo ius militare deſcribitur ſm eundē: qd eſt ius publicū: qd iuris quiritū: et ponunt varie ſpecies iuris ciuilis: et quid eſt ſm eūdē lex: q̄ ſūt plebiſcite: quid ſenatus: quid cōſtitutio: quid edictū etc̄. 1. par. ti. 18. capi. vnico. ante. §.

Totum corpus iuris ciuilis cōmunis quomodo diuiditur in codicem: digeſtum: inſtituta: auctentica: quomodo diuiduntur: et diuiſiones legum probantur. ibi. §. primo. per to.

Leges humane etiam ſeculares imponūt homini neceſſitatē ad obſeruandū in foro cōſciētie itaq̄ nō obſeruās peccant ſi ſunt iuſte quō hoiem ligāt in foro cōſciētie: et ēt dicunt iuſte ſecundum quadruplex genus cauſaruʒ. et qui imponūt leges iniuſtas quomodo tenent ad reſtitutionem. ibidem. §. ſecundo. per totuʒ.

Lex ciuilis eſt prior lege canonica tpe: ſʒ lex canonica eſt prior ciuili dignitate ꝓbat. qui ſuerunt auctores legum ſecularium. quando iceperunt canones etc̄. et vtruʒ papa poſſit tollere leges quo ad vtrāq̄ formā. ibi. §. 3. per totū.

Caſus plures illiciti deſcribuntur qui permittuntur a legibus ſecularibus. ſʒ q: prohibentur a iure diuino in oībꝰ illis caſibꝰ leges ſunt abrogate. nec decet ſeruari. et ſunt numero. 18 et peccarent qui eas ſeruarent ibi. §. 4. per to.

Contra eum qui legeʒ dicere potuit apertius eſt interpretatio faciēda. eſt vna de regulis iuris que et declaratur ad longū. 1. par. ti. 20. c. vnico. ſub. c. ibi. Contra euʒ.

Certum eſt ꝙ is cōmittit in legē qui legis verba amplectēs contra legis nititur voluntateʒ. Eſt vna de regulis iuris que et declaratur ibidem ſub. c. ſcilicet. Certum.

Legitimatio inſtituta per ius ciuile deſcribitur et declaratur per tres concluſiones. 3. par. titu. 1. ca. 26. §. 9. 10. et. 11. et vltra.

Legitimatio illegitimorum fieri poteſt in ſex caſibus vel ſex modis ibidem. §. 1. per totuʒ.

Legitimatio hominis deſcribitur per tres concluſiōes quomodo aliqui illegitimi legitimātur. ibidem. §. quarto. per totum.

Legitimare quos et quomodo papa poteſt ad dignitates et beneficia etc̄. ibidē. §. 5. per totū.

Quomodo legitimatur princeps ſecularis etc̄. ibi. §. ſexto. per totum.

Legitimatio quomodo fieri debet per papam. imperatorem. vel alios. ibidē. §. 7. per totuʒ.

Legitimare quare imperator non poteſt ſuper prole futura que eſt ſolennitas legitimationis: que exiguntur ad legitimationem etc̄. ibidem §. octauo. per totum.

Legitimatur illegitimus tribus modis per q̄s leges reduci poſſunt etc̄. 3. par. ti. 29. capitulo. quarto. ante medium.

Legitima portio in teſtamentis eſt triplex quomodo illa ſit diuidenda heredibus. 3. par. tit. 10. capitulo tertio. ante. §.

Legitimis filijs et nō legitimis quō parētes ipſis debent prouidere etc̄. 3. par. ti. 10. cap. 3. §. primo. Item nō. vide poſt medium.

Legitime factum retractari non debet. licet caſus poſtea eueniat a quo non potuit inchoari. Eſt vna de regulis iuris que dclaratur prima parte. titulo. 20. capit. vnico. ſub littera. f. ſcilicet. Factum legitime.

Leo quomodo ſignificat diabolum in tentatione. et quomodo rugit etc̄. 4. p. ti. 13. c. 3. §. pmo circa medium. ibi. Leo dicitur diabolus.

Leo quomodo naturaliter timet ſeptem que iuſti tijnere debēt etc̄. 4. p. ti. 14. c. 4. §. 3. p totū.

Leproſus ſacerdos quare non debet coram populo celebrare. et quis poteſt etc̄. 3. p. tit. 29. ca. quinto. poſt medium. ibi. Leproſus populo.

Leproſus exiſtens in matrimonio quomodo et quando tenetur reddere debitum etc̄. 3. parte ti. 1. c. 21. §. 11. poſt mediū. ibi. Quartꝰ caſus ē

Leproſi qui habitant in leproſorio et ibi moriūtur. vtrum portio canonica debeatur priori eccleſie. 3. par. ti. 10. ca. 5. §. 5. circa finem.

Leſio corporis quomodo ſit quatuor modis. ſecunda par. ti. 2. c. 2. per totum.

Leſoria proximi manus quomodo deſcribitur et quid ſignificant eius quinq̄ digiti ſiue modi. 2. par. ti. 2. ca. 1. §. 21. per totum.

Letitia inepta dicitur etiam ſecunda filia gule. quomodo inficit intellectum et diſſoluit etc̄. 2. par. ti. 6. capitulo. 4. §. tertio. per totum.

Leuitas deſcribitur quando ſcʒ ē gradus ſuperbie. 2. par. ti. 3. capitulo. 3. §. 5. per totum.

Liberum arbitriū quō diffinit a magiſtro ſenten. que diffinitio q̄druppliciter exponit etc̄. 1. p. ti. 4. c. 2. ante. §.

Liberum arbitrium quomodo non eſt alia potentia a voluntate etc̄. ibidem. §. 1. per totum.

Liberum arbitrium quomodo ſubiectiue eſt i deo in angelis et hominibꝰ et perfectiꝰ in deo ꝙ̄ in angelis. et in angelis perfectius ꝙ̄ in hominibus ibidem. §. ſecundo. per totum.

Contra liberum arbitrium quomodo extat duplex error aliquoruʒ qui et damnatur. et ꝙ homo ſit liberi arbitrij ꝓbatur multipliciter etc̄. ibidem. §. tertio. per totum.

Libertatem arbitrij vertibilem in maluʒ dedit deus hominibus. ſiue fecit deus hominē liberi arbitrij vertibilem in malum quinq̄ ratio

nibus.ibidem.4.quarto.per totum.
Liberum arbitrium quomodo eſt debilitatum in modo: confirmatum in bono. ⁊ obſtinatuꝫ in malo ibidem.§.6.per totum.
Libertas arbitrij quomodo excludit coactionē inducit electionem. ⁊ admittit variationeꝫ. ⁊ quomodo liberum arbitrium habet officium iudicis ⁊ arbitri ⁊c̄.ibidem.§.7.per totum.
Libertas eſt quadruplex ſcilicet pꝰuerſa.mūdana.vera.plena.ibidem.§.8.per totum.
Liberū arbitrium ⁊ ſi cogi non poſſit poteſt tamen inclinari.immutari. determinari ad aliquod volendum vel agendum. ⁊ vtrum volēdo huiuſmodi quod de neceſſitate vult ſcilicꝫ bonum mereatur.ibidem.§.9.per totum.
Liberum arbitrium quomodo ſe extendit ad omnes actus humanos. ſcilicet qui procedūt a voluntate deliberata rōne.ibidē.§.10. ꝑ to.
Liberat deꝰ ſuos a ſex malis mundi. ⁊ q̄uo prima par. ti.5.cap.4.§.3.poſt principium.
Liberātur anime de purgatorio quatuor mōis ibidem.capitulo.quinto.§.3.per totum.
Libertas peccandi eſt vndecimus gradus ſupbie ⁊ in quo ipſa conſiſtit.ſecūda parte.titulo.tertio.capi.3.§.14.per totum.
Libertas vel imunitas eccleſie deſcribit̄. ō.ſub lr̄a.e.ſ.Eccl̄ia.⁊.3.par.ti.12.ca.3.per totum.
Libertas ſpūalis ſiue ſeruitus pōt in homine attendi dupliciter.3.par.titu.16.capi.primo. §.primo.poſt principium.
Contra libertatē eccleſiaſticaꝫ facientes ſtatuta ⁊ ſeruari ea faciētes: ⁊ ſcriptores eos: ⁊ officiales iudicātes ſm ea excōicati ſunt maiori ſententia. hoc vlterius declaratur.3.parte. titulo vigeſimoquinto.capi.17.per totum.
Liber i voluntatē quomō homo hꝫ vt ſeq deuꝫ poſſit ⁊c̄.prima par.ti.1.ca.7.§.1. per totum.
Libertas hominis cum voluntate notabiliter diſtinguitur.ibidem.§.primo.
Liberalitas q̄uo enumeratur inter virtutes annexas iuſtitie: duplex eſt materia ſiue obiectū liberalitatis: ⁊ ꝙ ipſa virtus ſit.oſtenditur ⁊ ꝓbatur.4.par.titu.5.capi.17.ante.§.
Liberalitatis actus q̄uo eſt bene vti pecunia: q̄ pertinent ad iſtam liberalitatem: ⁊ ꝙ iſta liberalitas nō eſt ſpecies iuſticie: ſed pars potētialis.ibidem.§.primo.per totum.
Liberalitas quomodo fieri debet rationabiliter iuxta illud ps. Diſperſit dedit pauperibus ibidem.§.ſecundo.per totum.
Liberalitas quomodo eſt durabilis in ſeculum ſeculi.quō manet iſta duratio: ⁊ in quo ꝯſiſtit ⁊ oſtendūtur multi magni viri in exēpluꝫ qui iſtā liberalitatē habuerūt ⁊c̄.ibidē.§.3.ꝑ to.
Liberalitas quomō eſt multū cōmendabilis ſiue laudabilis quomō ab omnibus laudatur: ⁊ cū eſt multum laudabilis: tamen nō eſt maxima virtutū. Et quomō liberalitas tendit ad aliqḋ bonū dupliciter.ibidē.§.4. per totum.
Liberalium artiū inuentores qui fuerunt: ⁊ q bene vel male ſenſerunt.prima par.ti.primo. ca.3.§.quarto.per totum.
Libellus qui ſcribitur in iudicijs: ⁊ in litiuꝫ cōteſtatione vtrum ſit de ſubſtantia ordinis ordinarij. qd i ipſo libello dꝫ cōtineri: cui ⁊ quādo eſt offerendus iſte libellus. Et eſt duplex libellus.3.par.ti.9.cap.13.circa finem.
Libellus repudij quis erat: qn̄ licebat repudiare vxorē ⁊c̄.3.par.ti.14.c.10.§.3. per totum.
Libri optimi qui ſunt: qui valent ad dilatāduꝫ materias ſermonū.3.par.ti.19.capi.qnto.
Libros veteris teſtamenti quomodo diuiduntur hebrei per ordinem. Et nouum teſtamētū quomodo diſtinguitur in quatuor partes.ibidem .irca mediū capituli.
Libri qui dicunt̄ apocriphi ab eccleſia. vbi habetur in iure de ipſis. vnde componitur apocriphus. que dicitur apocripha . Et liber dr̄ dupliciter apocriphus.ibideꝫ.c.5.circa fineꝫ.
Liber ſententiarū qd tractat: ſiue de quibꝰ ſcribit ꝑma par.ti.1.cap.3.§.primo.circa me.
Libellum famoſum faciētes: vel per cātilenas quomō ſunt puniēdi ſi manifeſte dep̄rehēdūtur ⁊c̄.ſcd̄a par.ti.8.capi.4.§.primo. in fine.
Libros vtrum vendere debet theologus vl̄ ꝑdicator tempore neceſſitatis: ⁊ dare pauperibus ex quibus fructum facit.ſecunda parte titu.primo.cap.2.§.quarto.per totum.
Libertus quis di. ⁊ qs ingenuus q̄uo libertus reducitur in ſeruitutē ꝓpter igratitudinē.declaratur.ſub quintuplici differentia.3.par.ti. tertio.cap.ſexto.§.decimo.per totum.
Libidinoſa concupiſcentia quibus modis fit quādo mortale: quot modis fit ⁊c̄.2.par.titu. quinto.cap.primo.§.9.per totum. Uide etiaꝫ §.10. Et principalr̄.ī.ſub lr̄a.l.ſ.luxuria.
Libido quomodo conſumit in homine ſeptem ſcilicet temporalem ſubſtantiā: mūdialeꝫ gloriam: mortalem vitā: mentalem intelligentiā quietā ⁊ mundiciam ſpiritualeꝫ: ⁊ īducit eternam penam.ibidem.§.11.per totum.
Libidinoſus aſpectus deſcribitur. iuxta illud. Qui viderit mulierem ad concu.eā iā mechatus eſt eam ⁊c̄.ibi.§.ſeptimo.per totum.
Libidinoſa conſumatio que eſt.ibidē.§.10.
Ligamen quomodo impedit matrimoniū. declaratur per tria notabilia.tertia par.titulo.primo.capitulo.nono.per totum.
Ligare ⁊ ſoluere quomodo dicit̄ ſacerdos trībus modis. ⁊ quomō vario mō abſoluit. tertia par.titu.17.capitu.ſeptimo.per totum.
Ligandi atq̄ ſoluendi ſacerdotalem poteſta/

tem quõ Chriſtus dedit diſcipulis ſuis.tertia par.ti.23.cap.5.§.primo.per totum.
Lingue ⁊ oris diſpoſitio q̃drupliciter deſcribi tur.ſ.p cauſam finalem:materiã:formã ⁊ cir cũſtantiam.prima par.ti.2.c.4.§.1.per totũ.
Linguã cuſtodire ne erret eſt maxima difficul tas.probatur prima par.ti.2.c.4.§.4.Uide i fra ſub locutione vbi tangitur regula vera.
Lilio quomodo cõparatur virginitas.ſex folia in lilio quid ſignificant.tria aurea in lilio.dã tur plures ſanctiſſime virgines in exemplum que iſta ſeruauerunt ⁊c̃.quarta par.ti.4.cap. ſexto.§.6.poſt medium.ibi.Habet autem.
Limbus dicitur dupliciter.ſ.patrum ⁊ paruu lorum:quomodo differunt ad ſitum:quomo do anima Chriſti deſcendit ad limbum patꝝ. Et in limbo paruulorum quãuis non videaſ deus tamen inde non habent penam ⁊c̃. pri ma.par.titu.8.cap.1.§.4.ibi.Sic etiam.
Limbus:infernus ⁊ purgatoriũ cum eorundẽ penis deſcribunſ.1.p.ti.3.c.7.§.4.per totũ.
Litteris ſecularibus vel doctrine poetaꝝ vtrũ liceat ſtudere vl̃ eis vti.quõ licet:⁊ quomodo non ⁊c̃.2.par.ti.3.cap.7.§.13.per totum.
Litteras papales qui falſificant excõmunicati ſunt maiori ſententia:⁊ pape reſeruatur abſo lutio.Et qui ſcienter ipſis vtuntur ſimul excõ municati ſunt.tertia parte.titulo.25.capitulo 13.14.15.etiam ſextodecimo.
Litium contentiones quõ ⁊ quando prohiben tur ⁊c̃.ſecunda par.ti.4.cap.9.§.tertio.
Litis conteſtatio vnde hꝫ exordium.quid eſt li tis conteſtatio:⁊ quõ ⁊ quõ fieri debet.vtrum ſit de ſubſtantia ordinis ordinarij: oblatio li belli q̃d eſt:q̃d in ipſo dꝫ contineri:quõ offe rendus.3.par.titu.9.cap.13.per totum.
Litigioſus quis dicitur:⁊ ex triplici cauſa liti gioſus prohibetur ordinari.tertia par.titulo 13.capitulo tertio.§.decimo.
Litigioſi:ſenes:⁊ mordaces quõ inepti ſunt ad amicitiam.4.par.titulo quinto.cap.20.§.6. ante medium.ibi.Senes autem.
Locator dicitur qui rei ſue vſum alteri pro p̃cio concedit.declaratur vlterius quomodo in huiuſmodi poteſt com mitti peccatum multipliciter:⁊ in quatuor ca ſibus licite locator poteſt expellere conducto rem ⁊c̃.ſecunda par.titulo primo.ca.15.§.6.
Locationis ⁊ conductionis vitiatoria manus deſcribitur:⁊ quid ſignificant eius quinq; di giti ſiue modi.ſecunda par.titulo ſecundo.c. primo.§.18.per totum.
Loca que ſunt que dicuntur religioſa gauden tia priuilegijs clericorum. tertia parte. titulo 24.capitulo.7.§.ſexto.per totum.
Locis varijs religioſus exiſtẽs ſe vario modo habere dꝫ.3.par.ti.16.c.8.§.6.per totum.
Locorum ſacrorum effractores excõmunicati ſunt maiori ſententia.3.p.ti.25.c.12.p totũ.
Locutio quadruplex benedicta quomõ erit in patria.prima par.ti.2.cap.4.§.3.per totum.
Locutionis quõ ſunt ſeruande ſex circunſtãtie qui vult bene loq ⁊c̃.1.par.ti.2.c.4.§.4.
Locutio lingue deſcribitur p thema ex ps. qd ⁊ de ipſa declaraſ.prima p.ti.2.ca.4.ante.§.
Locutio quare ſoli homini eſt data iter omnia animalia:⁊ circa diſpoſitionem oris ⁊ lingue conſiderantur quattuor.ſ.cauſa finalis: mate ria:forma ⁊ circũſtantie.ibidem.§.1.per to.
Locutione vel verbo quadruplici quõ ois crea tura benedicit deũ ⁊c̃.ibidẽ.§.2.per totum.
Locutio glorie quomodo diſtincta erit a locu tione vite preſentis.Et quomodo ibi erit qua druplex locutio benedicta.ibidẽ.§.3.p totũ.
Locutionem malam ſiue ad malum vſum lin gue quomodo conſequitur mors corporalis ⁊ anime.Et quomodo loquens cõſiderare de bet cui loquitur vbi loquitur.⁊ quomodo.ibi dem.§.quarto.per totum.
Locutione indebita facta innumerabilia mala procedere poſſunt.Et ſicut omnis locutio no ſtra ex litteris alphabeti cõponitur: ita ex lin gua tot peccata oriuntur quot littere alphabe ti.ibidem.§.quinto.per totum.
Locutio inutilis quare ⁊ quomodo eſt reſpuen da.prima par.titulo.3.capitlo ſeptimo.§. qn to.poſt principium.ibi.Reſpice tertio.
Locutio noſtra quomodo ſignificatur p labia. quomodo ipſa vario modo debet eſſe ordina ta.quarta parte.titulo ſecundo.ca.4.ante me dium.ibi.Quinta regula dirigit.
Locutio familiaris quomodo eſt cauſa deſtru ctiua caſtitatis.quarta par.titu.quarto.ca.6. §.ſecundo.ante finem.
Multiloquium dicitur filia gule. quomõ ipſa deſtruit intellectum ⁊c̃.ſecunda par.titu.6.c. 4.§.quarto.per totum.
Locutionis.vide varia infra ſub littera.v.ſcili cet.Uerbo ocioſo.
Locutio pluralis duorum numero eſt contẽta. Eſt vna de regu.iuris.que ⁊ declaratur prima parte.titulo.20.capitulo vnico ſub littera.p.ſ. Pluralis locutio.
Locutionem quã habent angeli.que eſt iſta lo cutio.quomodo vnus loquitur alteri ⁊c̃. ter tia par.titulo.32.capitulo.6.§.ſecundo.
Locupletari non debet aliquis cum alterius in iuria vel iactura.Eſt vna de regu.iuris.que ⁊ declaratur.prima par.titulo.20.capitulo vni co ſub littera.l.ſcilicet Locupletari.
Logica diuiditur in duo.Et ſubdiuiditur mul tipliciter.prima par.titu. primo.c.3.§.3.poſt

medium.ibi.Logica diuiditur.

Longanimitas quomodo dicitur fructus ſpiritus.iuxta illud Galat.6. Fructus ſpiritus eſt longanimitas.4.par.ti.5.ca.21.§.primo.poſt medium.ibi.Quintus fructus.

Lucis ſiue luminis duodecim ꝓprietates deſcribuntur. quõ cõparantur ad duodecim gratias datas a deo 4.par.ti.9.cap.primo.§.2.per totum.

Lucifer ſupremus angelus quomodo voluit eſſe ſimilis ſiue equalis deo.2.par.titu.3.c.1. §.3.ante medi.ibi.De ruina.l.

Ludus alee ꝙ peccatum ſit oſtenditur ⁊ probatur.quid intelligitur ſub nomine alee ludo:ꝙ peccatum mortale eſt probari poteſt ex pena: ⁊ de quibus ⁊c̃.2.p.ti.1.c.23.§.2.3.4.p totũ.

Lucrum turpe vnde dicitur.a quibus exercet. quomodo talia opera ſunt prohibita.cum ludus importat quandam feſtinam actionem. Eſt triplex ludus.⁊ ex quibus iſti proueniũt. ibidem.cap.23.ante.§.per totum.

In tribus caſibus quis reſtituere tenetur quod acquiſiuit ex ludo ex iure diuino.⁊ quomodo fieri debet reſtitutio.ponũtur deſuper aliquorum opiniones.2.par.ti.1.cap.23.§.3.

Utrum cum non ſit reſtituendum an ſit de neceſſitate ſalutis pauperibus erogandũ vel de honeſtate conſilij.ponuntur deſuper diuerſorum opi.2.par.ti.1.ca.23.§.4.per totum.

Lud⁹ alee hoĩ ꝯfert tria mala.⁊ i taxillis quot ſunt pũcta tot ſcelera ex eo ꝓcedunt.⁊ quomõ vnũ grauius altero.ibidẽ.§.6.7.⁊.8.p totũ.

Quid iuris cum altercantibus duobus.⁊ vtrũ tale lucrum ſit licitum. ibidem.§.9.

De acquiſito per meretriciuʒ quod pertinet ad turpe lucrum.quomodo debet reſtitui. ibidẽ §.decimo.per totum.

Pro quo notandum ꝙ tale lucrum per meretricium acceptum non eſt reſtituendum illis a quibus eſt datum ſecundum intentionẽ beati Thome.domini Richardi.⁊ Petri de palude ſed debet de eo fieri elemoſyna. ⁊ ex conſilio pauperibus eſt erogandum.Licet eniʒ datio vel acceptio ipſius lucri in ſe non ſit turpis. tamen actus ille pro quo precium datur turpis eſt.licet enim acceptio huiuſmodi precij ſit ab eccleſia prohibita.hoc tamen non ſit niſi in deteſtationem actus illius. quia fornicatio eſt.

Uendẽtes arma quibus homines ledantur. vtrum ſit turpe lucrum.ibidem.§.11.p totuʒ.

De factoribus ⁊ venditoribus alearum taxillorũ cartaꝝ ⁊c̃.qd iuris deſup.ibidẽ.§.13.p.t.

Ementes blada tempore meſſis ⁊ alios fructus vt poſtea carius vendant.dicit canon. ꝙ non eſt turpe lucrum.quomodo tamen declaratur vide ibidem.§.16.per totum.

Emptio bladorum dupliciter fieri poteſt.aut ꝓpter bonum commune.⁊ ſic eſt meritoria. cuius exempluʒ legitur de Joſeph geneſis.41. Aut propter bonum priuatum.Et hoc contingit tripliciter primo ſecundum prouidentiaʒ vt quis non deficiat.ſecundo ſecundum iuſtitiam conmutatiuam.tertio ratione auaritie. vt patet ibidem.§.16.per totum.

Lucrum turpe eſt etiam mittendo vel portãdo arma vel queciiqʒ mercimonia ad terras ſoldano ſubiectas.⁊ tales ſuper hoc etiam ſunt excommunicati.ibidem.§.17.per totum.

Lucrum ꝙ quis ꝯſequit in ſeruiẽdo vſurario in arte illa ⁊c̃.qñ eſt turpe lucrũ.§.18.per totuʒ.

Luſoria manus quõ deſcribit.⁊ qd ſignificant ei⁹ qnqʒ digiti ſiue mõi.2.p.t.2.c.1.§.17.p.t.

Turpe lucratoria manus quomodo deſcribit. ⁊ quid ſignificant eius quinqʒ digiti ſiue modi.ibidem.§.19.per totum.

Utrũ omne lucrum qd quis fecit ex re rapta vl furata iniuſte acqſita teneat reſtituere vel pauperibus erogare.2.p.ti.2.c.2.§.5.per totum.

In ludo acquiſiti fortuna vel caſu quando fieri debet reſtitutio.⁊ quãdo non. ⁊ quomodo.2. parte.titulo.2.capitulo.5.§.2.per totum.

Circa ludum que modeſtia ſit ſeruanda:⁊ circa facta iocoſa.4.par.ti.4.c.10.§.3.per totum.

Lugẽtes q dicunt beati in euãgelio. ⁊ quõ ipſi ꝯſolabunt.Et ponit triplex luctus.ſ.de perpetrata iniqtate.de aliena calamitate.⁊ de dilata felicitate.4.par.ti.7.ca.6.§.3.per totum.

Lumẽ glorie vario modo deſcribitur. quomodo deus videtur facie ad faciem ⁊c̃.1. parte.titulo.3.c.6.§.20.per totum.

Lumen multiplex deſcribitur.Et quid ſignificant lumina in purificatione beate virginis Marie.4.par.ti.15.c.33.§.1.2.⁊.3.

Lune quomodo comparantur rectores temporales vel mediocres prelati eccleſiarum.Et luna habet quatuor proprietates que approprianꝰ tur ipſis ⁊c̃.3.par.ti.24.cap.1.col.3.

Lux quot modis ꝓcedit a viſu.⁊ ponunt aliq̃rum errores deſuper.1.par.ti.2.cap.3.añ.§.

Lux quomodo multipliciter diuiditur ſiue vario modo ſumitur. ⁊ quid ſignificat.3.parte. titulo.19.capitulo quarto.ante medium.ibi. Sexto poſſet adduci.

Lux Geneſis.1.Fiat lux.que fuit illa lux. ⁊ quomodo lux diuerſimode accipitur.4. par.ti.9. cap.1.§.2.b.parum infra.

Luxuria quõ dicitur via lutoſa.⁊ quare ⁊ quõ luxurioſi ſimiles ſunt beſtijs ⁊c̃.1.par.ti.5.ca. 3.§.1.ante medium.ibi.Tertia via eſt diſſe.

Luxuria mediante quomodo quis ſit quadrupliciter maculatus faciendo contra ſextum ꝓceptum.Non mechaberis.1.parte.titulo.14.

capitulo.4.§.10.per totum.

Luxuria eſt tertiũ vitium capitale hoc nomen luxuria dupliciter ſumitur.quomodo diffinitur.in quo conſiſtit.⁊ quõ ⁊ quando polluitur corpus cum anima ⁊c̃.2.par.ti.5.c.1. ante.§.

Luxuria quomodo ſpiritualiter incendit templum dominis.⁊ deſuper introducitur thema Lum tribus membris.ibidem.§.1.per totuʒ.

luxurie occaſiones quomõ ſunt ocioſitas: nimia quies:ventris ingluuies:vinum immoderate ſumptum:nimia familiaritas: curioſitas ſenſus:⁊ ſuperbia.ibi.§.2.per totum.

Luxuria quomodo fit per ſeptem gradus.ſcilicet ſenſualis complacentie ⁊c̃. ibi.§.4.5.6.7. octauo.nono.⁊ decimo.per totum.

Luxuria quomodo conſumit in homine tẽporalem ſubſtantiam:mundialem gloriam:corporalem vitam:mentalem intelligentiã: quietem ⁊ mundiciam:ſpiritualem gratiam:⁊ inducit ad gehennam.ibidem.§.11.per totuʒ.

Luxurie filie ſunt:cecitas mẽtis : precipitatio: inconſideratio:inconſtantia:amor ſui : odiuʒ dei:amor ſeculi:⁊ deſperatio.2.par.tit. qnto. cap.9.10.11.12.13.14.15.⁊.16. In locis tamẽ ipſis conuenientibus habes de ipſis in iſta pſenti tabula in particulari.

MAgnanimitas quõ annectit fortitudini : ⁊ quõ ipſa diuidit.4 par.ti.3.capitulo.5. ante.§.

Magnanimitas quomodo ex ſuo nomine importat quãdam extenſioneʒ animi ad aliquod magnum.quod virtus ſit probatur.q aliquibus videtur q nõ ſit virtus. quõ hoc intelligit ⁊c̃.ibidem.§.1.per totum.

Magnanimitatis ſunt multa ſigna quomodo predicatores ipſam habere debent: ⁊ ponuntur quinq; notabiles proprietates ipſius.ibidem.§.2.per totum.

Magnanimitas quomõ eſt virtus:quomõ vitium ambitionis opponitur magnanimitati ⁊c̃.ſecunda par.titulo.3.cap.ſexto.ante.§.

Magnificentia quid eſt:⁊ circa que cõſiſtit iſta virtus.4.par.titu.3.cap.ſexto.ante.§.

Magnificentia quibus proprie cõuenit. quis dicitur magnificus ⁊c̃.ibidem.§.primo.

Magnificat vario mõ exponitur:⁊ huius cantici que cauſa materialis:que actualis: ⁊ que finalis.4.par.ti.15.c.28.per totũ. Et ſecũdus verſus illius cantici exponitur.c.29.p totuʒ.

Magnificat quomodo concordat cum oratione dominica.ibidem.capitulo.30.per totuʒ.

Magiſter ſententiarum quõ cõiter non tenet in.14.articulis.4. par. titulo.11. capitulo. 8. De magiſterio in theologia. vide varia ſub littera.d.ſ.Doctor.

Magiſteriũ in theologia vtrum liceat appetere vel procurare ⁊c̃.ſcḋa par.ti.3.c.5 §.6.

Maledicere idem eſt quod maluʒ dicere:quomodo ipſa maledictio vario mõ ſumit: ⁊ quomodo diffinitur.2.par.ti.7.cap.3.ante.§.

Maledictio deſcribit per thema cum triplici mẽbro. Et eſt triplex maledictio ex ira ⁊ odio procedẽs in q̃ reperit pctm̃.ibidẽ.§.1.p totũ.

Maledictio que eſt cõtra deuʒ ſiue diuinã naturã ſemp eſt mortale: cuius grauitas triplr oſtenditur ⁊ pbatur.ibidem.§.2.per totum.

Maledicere ſanctis ⁊ angelis eſt pctm̃ mortale quatr tales ſunt puniendi:⁊ triplici de cauſa ꝯtingit homẽ maledicere.ibidẽ.§.3. p to.

Maledictio deſcribitur que fit ꝯtra creaturas irrationales:maledictio creature ratiõalis fieri põt tripliciter.quõ aliqui ſancti:vt Job ⁊c̃. maledixerunt creaturis.quomodo intelligit: quare fecerunt ⁊c̃.ibidem.§.4.per totum.

Maledictiones ſeptẽ quomõ inuehit dominꝰ prelatis:eccleſiaꝝ religioſis ⁊ predicatoribus hypocritis.ſecunda par.ti.4.cap.7.§.3.poſt principium.ibi.Septem maledi.

Maledicus cõtra deũ vel ſanctos quaʒ penam incurrit ſcḋʒ canones.3.par.titu.17.cap.7.§.3.in canonibus penitentialibus.ibidem.24.

Maloꝝ ꝯſideratio quõ eſt pro remedio nr̃e patientie.4.par.titu.3.c.7.§.ſexto. per totum.

Maloꝝ ſocietas quõ viris ſanctis ad duo valet.ppter qḋ aduerſa leuiꝰ portare pñt.4.par. ti.3.c.7.§.5.poſt principiũ.ibi.Eſt autem.

Malorum ſocietas quare ⁊ quõ ſit timenda in preſenti.4.par.ti.14.cap.7.§.quarto.

Maloꝝ ſocietas quõ eſt cauſa deſtructiua caſtitatis. Bonorum ſocietas ad tria valet.4.par. ti.4.c.6.§.2.ibi.Secũda cã deſtructiua.

Malicie pctm̃ dicit quod quis facit quaſi ſtiẽter malum eligens.quõ aliquo mõ in ipſa eſt ignorantia:⁊ tripliciter dicitur quis peccare ex paſſione. Et ex certa malitia eſt grauius peccare ex infirmitate:ſiue ex ignorantia ⁊c̃. prima par.ti.6.cap.primo.§.ſecundo.per totum.

Malum aliquod quõ poteſt accipi vt paruum dupliciter.2.par.ti.6.c.7.§.3.circa pncipiũ.

Malorum ſex genera deſcribuntur que reperiuntur in litteris mundi.⁊ quid ſignificat.prima par.titu.5.cap.4.§.primo.per totum.

Mandata dei ⁊ hoium ſunt varia a qbus homo nullo modo declinare dʒ:que dicunt mandata dei eccleſie:vel prelatoꝝ:qñ dicuntur iuſta:quomodo aliqua mãdata dei ſunt itelligẽda in ſcriptura:que differentia inter mandatum ⁊ preceptũ.ſecunda par.ti.4. cap.2.§.3.

Mandata dei quomodo diuerſi diuerſimode derelinquũt:alij per impotentiaʒ: alij p ignorantiam:⁊ per certam ſcientiã : ⁊ que ordina/

tiones eccleſie vel pꝛelatoꝛum ſub pꝛecepto: ⁊ q̄ moꝛtalia vel venialia ⁊c̄. ibidem. §. 2. Pꝛeceptoꝛuꝫ eccleſie ⁊ pꝛelatoꝝ. vide varia. J. ſub lra. p. ſcilicet de Pꝛeceptis eccleſie.

Manducationes guloſoꝛum deſcribuntur qnqꝫ modis. ſ. quomō aliqui mādućant in exceſſiua quātitate: aliqui cū aliqua qualitate: aliqui accurata ſtudioſitate. aliqui ex nimia auiditate: ⁊ aliq ſub tēpoꝛe impoꝛtunitate. 2. par. titu. 6. c. 1. §. 5. 6. 7. 8. ⁊. 9. per totum.

Manſuetudo qd eſt. quō differt a clementia. quomō alio nomine vocat̄ mititas. quō iſti dicuntur beati ⁊c̄. 4. par. ti. 4. cap. tertio.

Manſuetudinis fructus ſunt duodeciꝫ. ⁊ quomodo ipſa manſuetudo dupliciter inducit ad cognitionem dei ⁊c̄. ibi. §. pꝛimo.

Manſuetudo quomodo dicit̄ fructus ſpūs. ſecundū illud Galath. 6. Fructus ſpūs eſt manſuetudo. quarta par. titu. quinto. cap. 21. §. pꝛimo. circa finem. ibi. Octauus eſt manſuetu.

Manſuetudo ⁊ mititas quomō vnuꝫ ſunt ſm rem. ſed differūt rōne. Et qui manſueti vl' mites dicūtur beati. 4. par. ti. 7. c. 6. §. 2. p totuꝫ.

Man⁹ deſcribit̄ ex Daniele q̄ ſcripſit ī pariete. Mane thetel phares. ⁊ qd iſta ſignificāt. pꝛima par. titu. quinto. capitu. ſecūdo. §. 21. poſt medium. ibi. Hec autem ſententia.

Manus ſiniſtra dicit̄ leua in canticis: leua aliquis vtit̄ ꝓpter tria. quid per hoc ſignificat̄: ⁊ quomō dextra manus etiā tria facit que ⁊ ſpiritualiter exponūtur. pꝛima par. ti. 6. c. 2. §. 7.

Manus quomō vario modo capitur in ſcriptura. ſ. feneratoꝛia: raptoꝛia: furatoꝛia: bellatoꝛia: damnificatoꝛia: participatoꝛia: ſacrilega: iniuſte iudicatoꝛia: defraudatoꝛia: falſificatoꝛia: ꝓditoꝛia: ſymoniaca: īpeditoꝛia: luſoꝛia: ⁊ animarum pꝛoditoꝛia. ſecūda par. ti. 2. ca. pꝛimo. a. 3. §. vſqꝫ ad. 22. §. incluſiue.

Manuū laboꝛe quomō viuere debēt religioſi: ⁊ laboꝛ manuum quomō oꝛdinat̄ ad quatuoꝛ ⁊c̄. 3. par. ti. 16. cap. 6. §. 3. per totum.

Manus violētas inyciens in clericū vel perſonam eccleſiaſticaꝫ. excōmunicatus eſt maioꝛi ſententia. 3. par. ti. 25. cap. pꝛimo. Et que dicūtur ꝑſone eccleſiaſtice habes ibidē. ti. 24. c. 5.

Manumiſſio ⁊ ſeruitus eſt multiplex. quid eſt manumiſſio. quis poteſt manumittere. 3. par. titu. 3. capitulo ſexto. per totum.

Mari quomō aſſimilat̄ mundus ꝓpter amaricatione: per fluctuationē: ⁊ propter periclitationē ⁊c̄. ſcda. par. ti. 2. c. 1. ⁊. §. pmo. per totū.

Mare iſtud quō ſit tranſeundū: ibidem. §. 23.

Mare hui⁹ mūdi quomō periculoſum. eſt ex ſeptem que homo ſemper timere debet. 4. par. ti. 14. capitulo. 7. ⁊ omnes. §. ⁊ pꝛincipaliter. §. pꝛimo habes varia de mari.

Mari mediātē ⁊ fluctibus quō erunt ſigna ante iudiciū diuinum: vt patet ex euangel. Luce ⁊c̄. 4. par. titu. 14. cap. 11. §. ſecundo.

Marito vtruꝫ liceat recipere dotē a patre vxoris vſurarij. ſcda par. ti. pꝛimo. ca. 9. §. 12. Uide ſub matrimonio varia de iſta materia.

Martyrij toleratio ē via qua īmediate itur ad celum. pꝛima par. ti. 5. cap. 4. §. ſecundo poſt pꝛincipium. ibi. Quantum ad pꝛimum.

Martyres ſine ferro quomodo eſſe poſſumus ibi. circa finem.

Martyruꝫ ponitur thema ex ps. quod ⁊ de ipſis declaratur. quomodo martyres ſtant ante deum amicti ſtollis albis ⁊c̄. tertia parte. titulo. 32. capitulo. 9. ante. §.

Martyrium quō requirit cām rōnabilem ꝓpter deū: ⁊ martyrium large ſumendo poteſt dici quadruplex. ibidem. §. 1. per totum.

Martyriuꝫ quō reqrit penam moꝛtis: ⁊ ponit̄ triplex genus martyrij. ſ. occiſionis tm̄ coꝛpoꝛalis: affectionis internalis: ⁊ affectiōis ⁊ operis. Et martyriuꝫ mentis eſt triplex. ibidē. §. 2. Et martyrium quō requirit conſtantiā vſqꝫ in fineꝫ. Et triplex eſt fructus ſiue vtilitas martyrij. ibidem §. 3. per totum.

Martyrij aureola quō requirit penam: cauſaꝫ ⁊ voluntatem: qui meruerunt iſtā aureolam: ⁊ qui non ⁊c̄. 3. par. ti. 31. c. 8. §. 1. per totum.

Martyrium quō eſt bellum particulare: ⁊ eſt martyriū voluntatis tm̄: operis tm̄: ⁊ operis ⁊ voluntatis ſimul: ⁊ qui martyrizati ſunt iſto martyrio. 4. par. titulo. 3. capitulo tertio.

Martyrij ratio ſtricte ſumpta quō reqrit gr̄aꝫ ſiue charitatis beniuolentiam: ⁊ moꝛtis penā ⁊ fidei cām ⁊c̄. ibidem. §. 1. per totum.

Martyriū large ſumendo pꝛo moꝛte violenta poteſt dici quadruplex martyrium: ⁊ martyrium ſumendo pꝛo magno laboꝛe ⁊ ſine ſanguine eſt triplex ⁊c̄. ibi. ſecundo. per totum.

Mathematica quomodo conſideratur. quid tractat: ⁊ quomodo ſubdiuiditur. pꝛima par. titulo pꝛimo. cap. 3. §. pꝛimo. circa finem.

Matricida quā penam incurrit ſꝫ canones. 3. par. ti. 17. c. 7. §. 3. ibi. Quartuſdecimus.

Matutine quando poſſunt dici in ſero ⁊c̄. tertia par. ti. 13. cap. 4. §. 4. circa medium.

Matrimoniū ſiue coniugium a quo ⁊ quomō fuit inſtitutuꝫ: ⁊ viri ſanctiſſimi ⁊ mulieres in ipſo reperiebātur: in quo conſiſtit bonuꝫ matrimonij: ⁊ ponitur thema ex pſal. quod ⁊ declaratur. 3. par. ti. pꝛimo. cap. pꝛimo. ante. §.

Matrimoniū ſpūale figuratum per carnalem tripl'r' conſideratur. pꝛimū eſt anagogicuꝫ ad qđ terminatur. 2m allegoꝛicuꝫ per quod ipſi pꝛocurantur. 3m eſt tropologicum: per quod pꝛemiū adipiſcit̄. ibidē. §. pꝛimo. per totum.

Matrimoniū ſiue coniugiū carnale quale eſſe debet. Et matrimonium carnale vtrum bonū deſuper ponuntur tria notabilia. ibidem. §. ſecundo. tertio. quarto. ⁊ quinto. per totum.

Matrimonij duodecim ſunt impedimēta. Et vtrū ſapiēti ſit ducenda vxor. ibidē. §. 3. ꝑ to.

Matrimoniū acceptando quomō vir dꝫ eē in ſterioribus timoroſus: in operibꝰ virtuoſus ⁊ in laboribꝰ ſtudioſus. ibidē. §. 4. per totum.

Matrimoniū aſſumendo qualis debꝫ eē vxor: vnde dicit̄ vxor: cui aſſimilatur bona vxor: q̄modo debet eſſe fertilis varijs fructibꝰ ⁊ qualiter iſta exercet ⁊c̄. ibidem. §. 6. per totum.

Matrimonij effectus ad quid ordinatus eſt: q̄modo optimi ⁊ ſancti parentes habuerūt peſſimos filios: ⁊ econtra: ⁊ quomodo parentes debent eſſe ſolliciti de filijs vt bona faciant ⁊ mala caueant. ibidem. §. 7. per totum.

Matrimoniū deſcribitur per thema ex Gene. 2. quod ⁊ de ipſo declarat̄. quō vario mō diffinitur: quomodo fuit inſtitutum a deo. quō dicitur ſacramentum: ⁊ que eſt forma huius ſacramenti. ibidem. capi. ſecundo. ante. §.

Matrimonij error quis eſt: perq̄ matrimoniū diffinitur. Et eſt triplex error ſcilicet perſone: fortune ⁊ cōditionis. ibidem. §. primo.

Matrimonij ſecūdū īpedimentum ſi ſint ſeruilis conditionis in q̄bus cōſiſtit talis error q̄n ⁊ quomō: ⁊ in quibꝰ caſibꝰ iſta ſeruitꝰ dirimūt matrimoniū: q̄s dī verus ſeruꝰ. ibi. c. 3. ꝑ to.

Matrimonij tertiū impedimentū eſt votuꝫ ſolenne ⁊ nō ſimplex. de quibus votis intelligit̄ qualiter peccat talia faciens. quid tenetur facere talis ⁊c̄. ibidem. c. 4. per totum.

Matrimoniū īpediūt ⁊ dirimunt cōtractū criminale. q̄ per ordinē declarant̄. ibi. c. 5. ꝑ to.

Matrimonium quomodo impedit cultꝰ diſparitas. de quibus intelligitur. quando ⁊ q̄modo ligat ⁊c̄. ibi. c. ſexto. per totum.

Matrimoniū impedit violentia ſiue metꝰ. Eſt enim triplex coactio: ⁊ metus cadens in ꝯſtantem virum eſt q̄druplex. ibidē. c. 7. per totum.

Matrimoniū impedit ſacer ordo. ⁊ in quibus caſibus declaratur per tres conditiones. ibidem capitulo octauo. per totum.

Matrimoniū impedit ligamē: quomō ⁊ quando ligat. ponuntur deſuper decem notabilia. ibidem. capitulo nono. per totum.

Matrimoniū quomodo impedit publice honeſtatis iuſtitia. hoc declarat̄ per triplex notabile. ibidem. cap. decimo. per totum.

Matrimoniū quomodo impedit affinitas ponuntur deſuper opiniones varioꝝ. Et contrahens ſciēter in aliquo gradu affinitatis excōmunicatus eſt vſq; ad quartū gradum vtrum papa in hoc caſu poſſit diſpenſare ⁊c̄. ibidem. capitulo. 11. per totum.

Matrimoniū in potentia coeundi. Et ſunt tres ſpēs impotētie. ſ. naturalis: accidentalis: ⁊ maleficialis: ⁊ quādo per tale ⁊c̄. c. 12. per totum.

Matrimoniū īpedit cognatio legalis. Et ponitur triplex cognatio. ſ. carnalis ſiue naturalis que dicitur conſanguinitas: ſpūalis que dicitur compaternitas: ⁊ legalis que dicitur adoptio. ibidem. cap. 12. 13. 14. ⁊. 15. per totum.

Matrimonium clandeſtinū quomodo ꝓhibet̄ ⁊ quibus prohibetur: qualiter peccant contra ſtatutum eccleſie: que eſt illius peccati ⁊c̄. ibidem. ca. 16. Et clandeſtina deſponſatio ſit ſex modis. ibidem. §. quinto. per totum.

Matrimoniū quomodo impedit votum ſimplex: ſed non dirimit cōtractuꝫ. qualiter talis peccat ⁊c̄. ibi. cap. 16. §. primo. per totum.

Matrimoniū quomō ⁊ quādo impediunt aliqua crimina que per ordinem enumerantur ⁊ declarantur. ibi. c. 16. §. quarto. per totum.

Matrimoniū ſiue nuptie quibus tēporibꝰ fieri non poſſunt: qualiter ſunt puniendi taliter cōtrahentes. qualiter ſacerdos dꝫ puniri. q̄ dat eis benedictionē. ibidē. c. 17. per totum.

Matrimoniū quomodo ꝑmo initiat̄ per ſponſalia ratificat̄ ꝑ v̄ba de p̄nti: vel ꝑ alia ſigna: ꝯſumat̄ per carnalē copulā: q̄to tpe ꝯhi poſſūt ſponſalia. ibidem. capi. 18. ante. §.

Sponſalia de iure ⁊ ſine ꝑctō ſoluuntur in nouē caſibꝰ vtrū teneant ſpōſalia iuramento firmata per metū facta q̄ cadit in ꝯſtantē virū: ⁊ adhuc ī alijs tribꝰ caſibꝰ ſoluunt̄. ibi. §. 1. ꝑ. t.

Spōſalia p̄nt ꝯhi ſex modis: ⁊ illud īpedit vel dirimit votū ſolēne. ibidem. §. 3. per totum.

Matrimoniū quomō ꝯhitur per v̄ba de p̄ſenti: que regrunt̄ ad iſta: quomō inter abſentes poſſit ꝯhi: in qua etate ꝯhi p̄nt. quomodo requiritur in contrahēdo expreſſio cōſenſus ꝑ verba vel equipollentia. ibi. cap. 19. ante. §.

In matrimonio per verba de preſenti quomodo intelligitur expreſſio cōſenſus per exteriora ſigna. ibidem. §. primo. per totum.

Matrimonij effectus contracti per verba de p̄ſenti inter fideles eſt multiplex. §. ſecundo. tertio ⁊ quarto. per totum.

Matrimoniū contractuꝫ ſub conditione certo modo vel cauſa quādo tenetur: ⁊ quando nō: que ſunt conditiones. §. 5. per totum.

Finis ⁊ ītentio que habet̄ in contrahendo matrimoniū quādo meritū ⁊ quādo peccatum: ⁊ de fine ⁊ ītentione ponūtur quinq; concluſiones. additur adhuc ſexta que per ordinem declarantur. ibi. cap. 20. §. 6. 7. 8. 9. 10. ⁊. 11. ꝑ to.

Matrimonialis actus eſt mortale in noueꝫ caſibus. ibidem. c. 21. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. ⁊. 7.

Quatuor ſunt caſus in q̄bus coniunx non tene

tur reddere debitū alteri petenti: nec peccat non reddendo. ibi. §. 8. 9. 10. 11. ⁊. 12.

Matrimonialis act⁹ in ſex caſibus eſt pct̄m veniale. ponunt̄ deſup due opi. ibi. §. 14. p totū.

Matrimonialis actus in q̄bus caſibus eſt meritorius. nullum t̄n pct̄m: ⁊ quando nec meritorius nec demeritorius. ibidem. §. 15.

Matrimonialis actus quō dicitur excuſare a peccato propter tria bona matrimonij: ⁊ actuum humanorum eſt triplex differentia: ⁊ quomodo ſumitur ſufficientia horum bonorū excuſantium. ibi. §. 15. circa medium.

¶ De vario diuortio.

Matrimonium carnale ſiue ſpirituale p religionē vel p̄lationē ſiue ratū t̄m ſiue ꝯſumatū diſſoluit̄ p mortē nālem ſcd̄z ius cōmune. pbatur ⁊ declarat̄ multipliciter. c. 21. ante. §.

Matrimoniū carnale contractū per verba de preſenti quo ad vinculū diſſoluitur per profeſſionē tacitā vel expreſſam in religione: ⁊ ponuntur quatuor caſus in q̄bus licet coniugato igredi religionem: ⁊ vtr̄ pbationis tēpus in tali debeat abbreuiari. ibidē. §. 1. p totum.

Coniugatus igreſſus religionē quādo tenetur exire: quādo non poteſt: qn̄ eſt liber ad eundū vel remanendū: ⁊ in trib⁹ caſibus egreſſus tenetur reingredi ⁊c̄. ibi. §. 2. per totum.

Utrum p mortē nālem vel p pfeſſionē in religione ſit alius modus ſoluēdi matrimoniū ꝯtractū per verba de preſenti quo ad vinculū ponunt̄ deſuper quatuor ꝯcluſiones: ⁊ de ſancto Joanne euangel. ⁊c̄. §. 3. per totum.

Matrimonio legittimo cōſumato ⁊ contracto alter cōiugum dimitti non pōt quo ad vinculum vt poſſit cum alio contrahere. §. quarto. per totum. qui incipit. Nota ſecundum.

Uir nō poteſt vxorē: ⁊ econuerſo dimittere: ſiue accuſare de fornicatione: ſiue de adulterio niſi in ſeptem caſibus: ⁊ ad que vitia vlterius extēditur. Et iſta dimiſſio fieri pōt dupliciter ibi. §. quinto ⁊ ſexto. per totum.

Uir quando ⁊ quomodo tenetur ſequi vxorē: ⁊ ex qua cauſa: ⁊ ſimiliter etiā mulier ex qua cauſa tenetur ſequi virū ⁊c̄. ibi. §. 7. per totū.

Uxor in matrimonio vota abſtinentie ⁊ pegrinationis ⁊ huiuſmodi facta ante matrimoniū contractū: ſiue poſtea non tenetur: nec debet adimplere cōtradicente viro: ſed ſi vir vouet tenetur implere: ibi. capitulo. 22. ante. §.

Unus ꝯiugū non pōt ſine ꝯſenſu alterius facere votū peregrinationis vel factū implere. excipiuntur tamen aliqui. ibidem. §. primo.

Matrimonio vir ⁊ vxor quomodo iudicantur ad paria vota caſtitatis: ⁊ tale votū fieri pōt tripliciter. ibidem. §. ſecundo. per totum.

De ꝯtinentia ipſor̄. vide ibidē. §. 3. ⁊. 4. p to.

Dos que datur viro a muliere pro onere matrimonij quādiu durat: ⁊ ſunt due ſpecies dotis ⁊c̄. ibi. capitulo. 23. ante. §.

Maritus in quibus caſibus lucratur dotē. ibi. §. primo. ⁊ ſecundo. per totum.

Dos cui eſt reſtituenda. ⁊ quando. ibi. §. tertio ⁊ quarto. per totum.

Maritus vel eius heres in reddenda dote poſſunt detrahere expenſas: ⁊ que eſt donatio pꝑter nuptias: ⁊ que ſtatuta in huius donationibus. ibi. §. 5. 6. 7. 8. ⁊. 9. per totum.

Coniugator̄ vitia ſummatim tam virorum q̄ mulierū que concernunt coniugiū que mortalia ſunt: ſunt numero. 25. ibi. c. 24. ⁊ ca. 25.

Matrimonij cauſa pncipalis eſt filiatio de ipſa vide. ō. ſub lr̄a. f. ſ. Filiatio. ⁊ ibi. c. 26. p totū.

Legittimatio filior̄ illegittimorū deſcribit̄ ſupra ſub lr̄a. l. ſ. Legitimatio. ⁊ ibi. c. 27. p to.

Matrimoniū ꝯtrahens exiſtēs in ſacris. vxor eius ſi libera eſt redigenda eſt in ſeruitutē. 3. par. titu. 3. capitulo. 6. §. 4. circa finem.

Matrimonij accuſatio q̄liter fit qn̄ alter accuſatur de impedimento qđ in eo eſt vel fuit: q matrimonium accuſare poſſunt. q prohibent̄ ab iſta ⁊c̄. tertia par. ti. 9. c. 8. §. 2. per totum.

Matrimonij dona. vide ſupra ſub lr̄a. d. ſ. Donatio. ⁊. 3. par. ti. 10. cap. 4 per totum.

Matrimonij actus quō nō impedit ſacrā coronem ⁊c̄. 3. par. ti. 13. c. 6. §. 7. poſt principiū.

Matrimonij ſacramentum quomodo eſt propter conſeruationem generis humani ⁊c̄. tertia par. ti. 14. ca. 1. §. 3. circa mediū. per totū.

Matrimoniū quō eſt ſacr̄m: in quo conſiſtit fructus natiuitatis in matrimonio: quomodo coniugati ſunt benedicti a chriſto: quomō benedicuntur a ſacerdote in miſſa deputata ⁊c̄. tertia par. ti. 14. cap. 9. ante. §.

Matrimonio celebrato quō ꝯiuges ſe habere debent adinuicē: ⁊ vxor dꝫ regi manſuete: corrigi ſecrete: ⁊ diligi complete. ibi. §. 1.

Matrimonialiter mulieri nū q̄ licuit vno ⁊ eodem tempore habere plures maritos. probat̄ hoc ibidem. c. 10. ⁊. §. primo. per totum.

Matrimonial'r nunq̄ licuit: nec lꝫ vni viro habere plēs vxores. pbat̄. ibidē. §. 2. per totū.

In matrimonio nunq̄ licuit vxorē repudiare excepta cā fornicationis: ⁊ tunc ſolū quo ad thor̄: ⁊ in duobus caſibus licebat viro dimittere vxorem ⁊ ecōuerſo. ibi. §. 3. per totum.

Matrimoniū ꝯtrahens in gradibus prohibitis vel ꝯſtituti in ſacris excōmunicati ſūt maiori ſententia. 3. par. ti. 25. cap. 34.

Matrimoniū ꝯtrahentes de preſenti ⁊ an carnis copulam ſe facientes ordinari ⁊c̄. ſunt ſuſpenſi ⁊c̄. 3. par. titulo. 28. cap. 4. ante mediū.

ibi. Contrahentes matrimonium.

Matrimonio celebrato: quomodo vir ſe debꝫ habere in varijs ad vxorem ad filios ⁊ ad familiam. 4. par. titu. 2. cap. 5. per totum.

Matrimonio coniuncti: quõ caſtitatem habere põt. quõ ipſa caſtitas triplex eſt cõmendabilis: ⁊ ſunt ipſius quattuor fructꝰ: ⁊ tria debent caueri in iſto ſtatu que ſunt contra caſtitatem. 4. par. titulo. 4. cap. 6. §. 4. per totum.

In matrimonio coniugalis amor fundatur in duobus. Et quõ ſe hrẽ debent adinuicẽ ⁊c̃. 1. p. ti. 6. ca. 2. §. 2. añ me. ibi. Quartus ẽ amor.

Matrimonij ꝯiugalis vnitas ꝓbaf ex ſcriptura: ⁊ neceſſaria eſt ad generis hũani multiplicatõẽꝫ. ibi. §. 5. añ mediũ. ibi. De ſcõa vnitate.

Mechanica

ars vnde dicif: ⁊ quõ habet ſeptem ſpecies. prima par. titu. 1. cap. 3. §. 3. in principio.

Mediũ viſus vt bñ ordinatuꝫ ſit quatuor requirunf: ⁊ quõ p q̃tuor media deũ videre poſſumus ⁊ eius magnalia. 1. p. ti. 3. c. 3. §. 2. p to.

Medio qntuplici quõ dñs Jeſus opatꝰ eſt ſalutẽ. ſ. in medio diuinali: in medio ṽginali: in medio tẽporali: in medio locali: ⁊ ĩ medio virtuali. 3. par. titulo. 32. cap. 2. ⁊ per omnes. §.

Medio quõ aliq̃ mõ ꝯſiſtit v̆tꝰ: ſꝫ nõ vno ⁊ eodẽ mõ ⁊c̃. ⁊ quõ multa ipedimẽta ſolẽt occurrere hmõi volẽti tenẽ meꝰ. 4. p. ti. 1. c. 2. §. 1.

Medijs q̃tuor modis videre poſſumus dñm Ieſuꝫ ⁊ eiꝰ magnalia. 1. p. ti. 3. c. 3. §. 2. p totũ.

Mediatores in negociationibus ⁊ cãbijs: quõ ⁊ qñ faciũt fraudẽ: vel nõ bene exercẽt eorundem officium in varijs cauſis ⁊c̃. 3. parte. titulo. 8. capitulo. 4. §. primo. per totum.

Medicoꝝ ſtatꝰ ſiue officiũ deſcribif p thema ex põ. qõ ⁊ de ipſis declaraf primo de deo. ſecũdo de ipſis q fuerũt primi auctores medicine artis: etiã quõ qdam ſancti vſi ſunt medicinalibus ⁊c̃. 3. par. titu. 7. cap. primo. ante. §.

Medicorum profeſſio ſiue exercitatio q̃ veneranda ſit probatur: ⁊ quomodo medicus honorandus eſt honore ſubuenientie obediẽtie ⁊ reuerentie ⁊c̃. ibidem. §. 1. per totum.

Medicus eſt triplex. ſ. ſupernalis ſpiritualis ⁊ carnalis. Et qui ſunt iſti medici. Et triplex medicina corporalis deſcribitur que ſpiritualiter exponitur. ibi. §. 2. per totum.

Medici quõ multũ delinquũt in ſua arte circa varios infirmos: aliqñ ex ignorantia: aliquando ex negligentia: ⁊ aliquando ex malicia: ⁊ que requiruntur ad medicum. ibi. c. 2. ante. §.

Medici quando: ⁊ quõ mortaliter peccant circa infirmos: quõ ſe regere debent erga infirmos circa ieiunium ⁊c̃. ibidem. §. 1. per totũ.

Medici vel alij dãtes aliq̃s medicinas ꝑgnantibus ad ꝓcurandũ aborſum: ⁊ mortẽ eius vt occulteſ peccatum: quõ ⁊ qualiter mortaliter peccant: ⁊ quõ ſe inuicem regere debent circa pauperes infirmos. ibidem. §. 2. per totum.

Medici iuſte mercedẽ ſiue ſalarium ſiue laboris petere poſſunt: mouentur circa iſta alique queſtiones: ⁊ quomodo ſe regere habent circa pauperes infirmos. ibi. §. 3. in principio.

Medici quõ tenentur ſiue obligantur ad precepta decreti: quõ hoc varij diuerſimode ſeruant: ponuntur deſuper alique queſtiones: ⁊ quibus interdicitur. ibi. §. 3. ante medium.

Medici non admittantur ad practicam artis niſi iurati ⁊ legitimo matrimonio nati: ⁊ q̃re ibi. §. 3 poſt medium.

Medici q̃re nõ illicite recipiũt ſalariũ ſiue ſtipendiũ ꝓ infirmitate quã ſciũt eſſe icurabilẽ. Et quõ tutius eſt ĩfirmo: ⁊ melius hrẽ plures medicos q̃ vnũ ⁊c̃. ibidẽ. §. 3. circa finem.

Medicoꝝ pc̃tã enumeranf in qbꝰ cõiter ſunt culpabiles. Et ſunt numero. 10. ibi. §. 6. p to.

Medicinalis ars ⁊ ſcientia iuris que illarum dignior. 3. par. titu. 5. capitulo. 4. per totum.

Meditatões tres adiuuãt nos ad ſpandũ ⁊ nõ ad deſpandũ. 3. p. ti. 7. ca. 2. §. 4. 5. ⁊. 6. p to.

Meditatio mortis freq̃ns: quõ hoi ad multa valet. 4. par. titu. 14. cap. 8. §. 7. per totum.

Memoria adſumif duplr: ⁊ quõ ſaluaf rõ memorie q̃tũ ad hoc qõ eſt ꝑteritoꝝ in ītellectu ⁊c̃. pma par. ti. 2. ca. 9. ⁊ ꝑ oẽs ſeq̃ntes. §. agif de varia memoria iuſti: iuxta illud. In memoria eterna erit iuſtus: qõ tripliciter exponitur.

Memoriam: quomodo impediunt ꝓſperitas mundialis: curioſitas criminalis ⁊ voluntas carnalis ⁊c̃. ibidem. §. 2. per totum.

Memoria preteritorum: quomodo requiritur ad prudentiam: ⁊ quatuor ſunt que valent ad bene memorandũ. 4. pte. ti. 2. cap. 2. §. 1. p to.

Memoria ꝑteritoꝝ: quõ ptinet ad pmaꝫ partem prudentie: ⁊ octo ſunt: quoꝝ debemus reminiſci inter cetera. ibidem. §. 4. per totum.

Memoriam hois: quõ vario modo tentat diabolus ſiue ſenſuꝫ hois. 4. par. titu. 13. cap. 3. §. 3. poſt principium. ibi. Secundo inua.

Membrorum ſuorũ actuum quomodo homo deo reddet rõnem in morte vel in die iudicij 4. parte. titulo. 14. capitulo. 9. §. 2. per totum.

Membrum genitale: quare nõ obedit rationi: ⁊ motꝰ in eo ſurgũt nolẽte hoie qõ eſt ex pena pc̃ti ⁊c̃. 1. p. ti. 4. c. 10. §. 2. circa fi. ibi. De mẽ.

Mendacium quõ eſt cauenduꝫ: quõ mẽdaces dicunf filij diaboli: ⁊ quõ diabolus decipit p mendacium. 2. par. titu. 10. cap. 1. ante. §.

Mendaciũ qñ dr̃: quõ diffinif qs dr̃ mẽdax: ⁊ tria mala ꝯcurrũt cũ mẽdacio. ad qd v̄ba hominis ſũt formata: ⁊ ponif q̃druplex ſimulatio: ⁊ qñ eſt pc̃tm̃: ⁊ qñ nõ ⁊c̃. ibi. §. 1. per totũ.

Mendaciū quō diuidit in diuerſa alia vitia: ſiue pctā: mēdaciū pōt ꝯſiderari dupl̄r: quō quis tenet vītatē dicere in iudicio. ibidez. §. 2. p to.

Mendaciū quō ſeuere punit a deo: ꝯtrariatur charitati tripliciter: quando eſt pctm mortale: ⁊ quando inficit intellectum: minuit affectuz: ⁊ tollit dei aſpectum. ibi. §. 3. per totum.

Promiſſionem ſimplicē. ſ. abſq̄ iuramēto vel voto: qū tenetur quis reddere: ⁊ quō: ⁊ quando non incurrit mendacium. Et vtrum aliquis tenetur de neceſſitate ſalutis implere qd̄ ſimpliciter promiſit ⁊c̄. ibi. §. 4. per totum.

Mendacio q vtit clarꝫ eſt ꝙ decipe vult: quō diffinit: vbi ꝓhibet: quō caueri dꝫ: ⁊ omni mēdacio ōficit vītas. 2. p. t. 1. c. 18. §. 1. 2. ⁊. 3. p. t.

Mēdacio quomodo debemus erubeſcere. quarta parte. titulo. 4. capitulo primo. §. ſexto.

Mendaciū quō eſt vitanduz pp tria et ꝑcepto decalogi. Et quō q̄drupl̄r fit ꝯ hoc preceptum ⁊c̄. 1. par. titu. 14. cap. 4. §. 12. per totum.

Mendaciū ſi ſcienter dicit ꝑdicator in ꝑdicatione verbi dei mortaliter peccat ⁊c̄. 3. par. ti. 19. cap. 3. §. 1. qui eſt per moduz capitali: ⁊ incipit. primus eſt falſitas in principio.

Mendicantium fratrum religio vario modo deſcribitur infra ſub littera. r. ſ. religio.

Mendicare quō lꝫ: ⁊ quō nō: circa mēdicitatē duo ſunt ꝯſideranda. 3. p. ti. 16. ca. 6. §. 2. p to.

Mendicantium ordinum fratres vtrū debeāt aſſumi in magiſtros in theologia. tertia parte. titulo. 5. capitulo. 2. §. 8. per totum.

Mentis exceſſus deſcribit infra ſub littera. r. ſ. Raptus: ⁊ q̄rta parte. titu. 10. cap. 6. per totū.

Mentis inquietudo ponit a btō Grego. inter filias auaritie. ad quā ꝑtinet inordinata ſollicitudo circa temporalia. 2. par. titu. 1. cap. 25. ſub lr̄a. e. ſcilicet. Sollicitudo. vide de ipſa.

Mentis cecitas deſcribitur in particulari ē. cecitas. ⁊. 2. par. titu. 5. cap. 9. §. 1. p totum.

Mētis martyriū deſcribit ſiue in quo ꝯſiſtit. 3. p. ti. 32. c. 9. §. 2. an̄ me. ibi. Scdꝫ martyriū.

Mentales oculi illuminant ſiue aperiuntur ſeptem modis. 1. par. titu. 3. cap. 5. §. 1. p totuz.

Mentes hoium: quō lacerant ⁊ occupant diuitie. prima parte. titu. 5. capitulo. 3. §. pmo ante medium. ibi. Secunda via eſt.

Mentem cum ſuperat ira triplex excidium facit. 2. parte. titu. 7. capitulo. 1. §. 3. per totum.

Menſium kalēde none ⁊ ydus. a quibus ſunt inſtitute: ⁊ quare: ⁊ quid ſignificant. 3. parte. titu. 6. capitulo. 3. §. 4. circa medium.

Menſtruata in redditione debiti: quomodo ⁊ qn̄ facit peccatū ⁊ quantum: ⁊ qn̄ fieri poteſt abſq̄ pctō ⁊c̄. 3. par. ti. 1. c. 21. § 5. per totum.

Menſura falſa vtētes quā penā incurrunt ſm canones. 3. par. titu. 17. cap. 7. §. 2. in canonibus penitentialibus. ibi. Sextuſdecimus.

Menſuris ⁊ ꝑōderibꝰ: quō fallacie fiūt: ⁊ que pena illoꝝ qui illa faciūt: ⁊ quō teneant ad reſtitutionē. 2. par. ti. 1. cap. 18. §. 6. per totum.

Mercatores ⁊ artifices: quomodo i plateis faciunt vſuram ⁊ dolum. 2. par. titu. 1 cap. 6. §. 2. ante medium. ibi. In ſecunda platea.

Mercatores quō cōmuniter ſūt inuoluti varijs emptionibus: venditionibus: vſura cambio ꝯtractibus mutui. ideo de iam ſignatis vide hic ⁊ in tabula in lr̄is ſibi aptatis. Et principaliter vide iſra ſub littera. n. ſ. Negociator. ibi. principaliter de ipſis agitur ⁊c̄.

Mercatorꝫ manus: quō deſcribit: ⁊ qd ſignificāt ipſiꝰ digiti ſiue modi. 2. p. ti. 2. c. 1. §. 3. p. t.

Mercatorꝫ ſtatus deſcribit per thema ex pō. queed ⁊ de ipſis declaratur. 3. parte. titulo. 8. capitulo. 1. ⁊ infra ſub. n. ſ. negociator.

Mercatorꝫ diuerſoꝝ contractus quādo ſunt liciti ⁊c̄. 2. par. ti. 1. cap. 7. ⁊. 8. §. 5. vſq̄ ad. 10.

Meretricio acq̄ſitū: quō ſit reſtituēdū ſiue quibus dandū. 2. p. ti. 1. ca. 23. §. 10. per totum.

Merces quō dꝫ dari laborātibus ſm laborez ⁊ quo ad q̄litatē: quo ad quantitatem: ⁊ quo ad diuturnitatez: ⁊ labor pōt intelligi maior vel minor tripliciter. 1. par. ti. 5. cap. 2. §. 21. a principio vſq̄ ad medium quaſi.

Merces quō reddit ꝑ ſnīam iudicis vnicuiq̄ ſm opa ſua quātuz ad bonos ⁊ quantū ad malos ⁊c̄. ibi. §. 21. an̄ me. ibi. Poſt vocationem.

Meritoꝝ fructus. ſ. bonoꝝ ſpūaliū ſunt tripartiti. ſ. merita agendoꝝ merita geſtorum: ⁊ merita ſiue ſubſidia alioꝝ. prima parte titulo. 7. cap. 3. §. 2. ante mediū. ibi. Secundum ge.

Meritoriū poteſt aliqd eſſe dupl̄r: in quo conſiſtit merituz. ſeptē modis contingit mereri: ⁊ quō homo poteſt mereri ꝑ exteriora. 1 parte. titu. 4. cap. 12. §. 7. etiam. 6. ⁊ cap. 14. §. 2.

Meritum hominis apud deū ꝙ eſſe nō pōt niſi ſm preſumptionē diuine ordinationis hoc oſtendit. Et ꝙ meritum ⁊ demeritum ad idez referuntur ⁊c̄. 4. parte. titu. 9. cap. 7. ante. §.

Mereri quare nullus homo poteſt vitam eternaz in innocentia ꝯſtitutus ſine gr̄a dei: ⁊ quō in gr̄a ꝯſtitutus merei per opa ſua vitā eternā ex ꝯdigno ex parte gr̄e. ibidem. §. 1. p totum.

Mereri nullus poteſt alteri primam gratiam ex condigno: ſed merito congruo. hoc oſtenditur. ibi. §. ſecundo. per totum.

Meriti ꝑncipiū: quō eſt gr̄a ⁊ ꝑncipaliꝰ ꝑ charitatē q̄ per alias virtutes: ꝙ nullus ſibi pōt mereri poſt lapſum ⁊c̄. quō homo pōt mereri gratie augmentum. ibi. §. 3. per totum.

Merito quō ſubiacēt bona tēporalia ⁊ bonum homum eſt duplex ⁊c̄. ibidem. §. 4. per totum.

Mereri vel demereri: quomodo homo poteſt

p liber actum voluntatis.1.par.titu.4.capi.
14.§.3.ante mediũ.ibi.Quãtũ ad ſecundũ.

Metaphoris quõ vtit ſacra ſcriptura ſiue do/
ctrina:triplici d cauſa vtitur quis metaphori
ca locutiõe:⁊ q̃re diuina tradunt nobis ſub ſi
militudinibus.4.p.ti.11.ca.2.§.11.per totũ.

Microcoſmus .i.minoꝛ mũdus:
q̃re dr hõ.pꝛia p.
ti.1.c.7.§.1.circa pncipiũ.ibi.vt Aſtrologꝰ.

Militia deſcribit per thema ex põ.qd ⁊ de ipſa
declaratur:⁊ ponunt deſuper tria notabilia.
tertia parte.titulo quarto.capitulo pꝛimo.

Militia clericalis que eſt ſiue in quo conſiſtit:
contra quos eos opoꝛtet bellare:⁊ cũ quibus
armis ⁊c.ibi.§.ſecundo.per totum.

Militia ſpũalis que eſt ſiue in quo cõſiſtit:con
tra quos gerit iſtud bellũ:q ſunt hoſtes:quõ
talis dꝫ pugnare ⁊c.ibidẽ.§.3.⁊.4.per totũ.

Militibus ſuis qualr deus adiuuat:⁊qualiter
eos armat varijs virtutibꝰ.ibidẽ.§.5.p totũ.

Militia laicalis ſiue militia in ſe non eſt deli/
ctum:ſed propter pꝛedã militare eſt pctm̃ ⁊c.
ibidem.§.ſexto per totum.

Miles quõ ſe ṽtuoſe dꝫ hẽre.ſ.recognoſcẽdo
foꝛtitudinẽ ſuã a deo:fidẽ hoſti ſeruare:pura
intẽtiõe pugnare:victis hoſtibꝰ miſericoꝛdiã
pſtare:⁊ qd ẽ ius militare.ibid.§.7.⁊.8.p to.

Miles quõ debet ſe abſtinere a rapinis:quo
modo nũc milites moderni dediti ſũt varijs
vitijs ⁊c.quid bonus miles facere debet.que
eſt conſecratio militum.ibi.§.9.per totum.

Miles quõ ſuſcipe dꝫ iuſtũ bellũ.Ad bellũ vt
iuſtum ſit tria reqrunt.de iſtis bellis vide va/
ria.õ.ſub.b.ſcꝫ Bellũ.⁊ ibidẽ cap.2.⁊.3 p to.

Milites qui ſunt qui gaudent piuilegio cleri/
cali ⁊c.tertia parte.titulo.24.cap.6.§.3.poſt
medium.ibi.De militibus gau.

Militia ad qd pncipalr inſtituta:quõ pꝛudẽtiã
hẽre debẽt.4.par titu.2.cap.6.§.3.per totũ.

Minoꝛum fratrum regula in multis paſſibus
declaratur.vbi ligat ad moꝛtale:⁊ vbi nõ.ter/
tia parte.titulo.16.capitulo pꝛimo.§.quinto.

Minoꝛes quõ habere pñt nudũ vſum facti.po
nunt deſuper quatuoꝛ ꝯcluſiones:que ⁊ dcla
rantur.4.parte.titu.12.cap.4.§.9.per totũ.

Minoꝛes fratres excõmunicant ſi admittant
ad diña t̃poꝛe iterdicti illos de tertio oꝛdine
ipſoꝝ:⁊ quo h intelligit.3.p.ti.25.ca.62.p to
De ipſoꝝ pꝛiuilegijs vide infra ſub.p.De pꝛe/
dicatoꝝ fratrum pꝛiuilegijs vide.

Miniſtroꝝ conſecratio in veteri lege erat tri/
plex:⁊ quomodo figurãt iſti miniſtros noue
legis.1.par.titu.14.cap.5.§.9.per totum.

Miniſtri altaris ſiue ſacerdotes quales debẽt
eſſe ⁊c.pma parte titulo.14.capitu.5.§.9.ibi.
Sacerdotes tui.poſt medium.

Miniſter baptiſmi qs eſt:⁊ qs põt in neceſſita
te ⁊ quis non ⁊c.3.par.titu.14.cap.13.§.5.

Miniſtrare ſiue diſpẽſare quis hꝫ ſacramen/
tũ eucharistie:a quibus dꝫ ſumi ⁊c.3.parte.
titulo.14.capitulo.12.§.4.per totum.

Miniſtrare qui ⁊ quomodo poſſunt i diuinis
⁊c.3.parte.titulo.29.capitulo pꝛimo.

Miniſtratoꝛ ſacramentoꝝ quis dicitur:⁊ quo
modo ipſa ſunt neceſſaria.3.parte.titulo.14.
capitulo.11.§.7.⁊.8.per totum.

Miniſtro malo exiſtente qui recipit ſacramen
ta ab eo vtrum peccat ⁊c.ibidem.cap.13.§.3.
vltra medium.ibi.vtrum autem peccet.

Miraculũ ſi ꝓpꝛie accipiat ſolus deꝰ facit ⁊c.
declaratur vlterius de ipſis trãſmutationibꝰ
in creaturis ⁊c.pma parte.titu.6.cap.13.§.4.
Et pꝛo hoc declaratio eſt poſt medium.

Miraculorum operatio:quomodo vario mo/
do appꝛobat veritatẽ fidei:⁊ quomodo mira
cula in chꝛiſtiana religione fidem pꝛeſtant in/
numerabiliter:⁊ quõ vario mõ facta ſunt mi
racula.4.par.titu.8.cap.2.circa pꝛincipium.

Miracula faciendi ptãtem quando:quõ xp̃us
dedit diſcipulis ſuis.3.parte.titulo.23.capi/
tulo.5.ante.§.poſt mediũ.ibi.De ptãte faci.

Miſeriam euadens:quõ eſt tertia deſperatio.
que ⁊ pꝛobatur ex ſcriptura:⁊ eſt triplex miſe
ria:de qua qs deſperat ſe poſſe euadere.ſ.mi
ſeria tempoꝛalis:culpe criminalis:⁊ anguſtie
mẽtalis.2.par.ti.9.capi.15.§.3.per totum.

Miſerias triplices:quomodo habebunt dãna
ti ⁊c.pꝛima parte.titulo.5.capitulo.4.

Miſerias diuerſas:quomodo habent dãnati
in inferno.pꝛima par.titu.2.cap.7.§.4.

Miſerie ſex quomodo ſunt in hoc mũdo a qui
bus deus ſuos liberat.pꝛima parte.ti.quinto
capitulo.4.§.3.poſt pꝛincipium.

Miſeratio diuina:quomodo eſt pꝛo remedio
noſtre patientie.quarta parte.titu.3.capitulo
7.§.9.per totum.etiam.§.10.aliqua.

Miſericoꝛdia ꝓpꝛie quid eſt:quõ diffinit:que
diffinitio in tria membꝛa diuiditur:⁊ quõ ipſa
miſericoꝛdia tripliciter deſcribit ſm ſuas pꝛo
pꝛietates.4.parte.titu.5.cap.18.ante.§.

Miſericoꝛdia:quõ mouet hominem ad miſe/
randum.⁊ que ex contrario ad miſericoꝛdiã
pertinent ad veram miſericoꝛdiã.Et triplex
eſt miſeria ad quã reſpicit miſericoꝛdia:q mo
uet ad miſericoꝛdiam ⁊c.ibidem.§.1.p totũ.

Miſericoꝛdia:quõ generat triſtitiã ſiue dolo
rẽ compaſſionis.q ipſa virtus ſit oſtẽdit.Et
quõ naturaliter inducũt ad miſericoꝛdiã ami
citiam ad alium:ſimilis conditio:ſapiẽtia ſe/
nectꝰ debilitas ⁊ intimiditas.ibi.§.2.p totũ.

Miſericoꝛdia quem effectum foꝛis oſtendit in
dando elemoſynas.ibidem.§.3.per totum.

Miſericordie opera corporalia ſunt ſeptem. ibi.§.4.per totum.

Miſericordie opera ſpiritualia ſunt ſeptem. ibi.§.quinto.per totum.

Quõ iſta duo comparantur adinuicem quod ſcꝫ illorum eſt potius.ibidem.§.ſexto.

Miſericordia q̃ ſm ſe eſt maxima virtutũ:oſtẽdit aliquã virtutẽ eſſe maximã dupliciter: ⁊ que hoꝛ intelligit̃ d miſericordia.ibi.§.7.p totũ.

Miſericordia:⁊ quomodo multuꝫ commendatur et actu ipſius qui eſt elemoſyna:deſuper ponitur thema.ibi.§.8.per totum.

Miſericordia mediãte.quõ homo aſſimilatur deo. Et quomodo opera dei maxime tripliciter lucent ex miſericordia in celo:in inferno ⁊ ⁊ in mundo. Et quõ ſua miſericordia preueñit nos ⁊c̃.ibidẽ.§ 9.per totum.

Miſericordiã ⁊ elemoſynã facere nos inuitat ſcriptura:incitat natura:⁊ animat rationalis creatura. Et quomodo dare vel facere debꝫ cũ animo recto:de licito acquiſito: ⁊ indigentie ſubiecto.ibidem.§.10.per totum.

Miſericordie ⁊ elẽne fruct⁹ qs c̃:ſtus ⁊ quõ aliq̃ p ipſaꝫ magna ↄſecuti ſſ.ibidẽ.§.xi.p to.

Miſericordia põſſ p q̃nta btitudie. Math 5. In qb⁹ debemus eẽ miſercordes. Et pncipaliter i tribus.4.pte.titu.7.cap.6.§.5.p totũ.

Miſericordiam ⁊ opera miſericordie ⁊ elemoſyne effectuꝫ vide.s.ſub.e.l. Elemoſyna.

Octo ſunt q̃ nos iducũt:vt miſericordiaꝫ hẽam⁹.3.p.ti.19.c.5.iſra pncipiũ.ibi. Si agat̃ d.

Miſſa quõ nihil ẽ ſolẽni⁹ ⁊ nil digni⁹ iter oĩa officia q̃ agunt̃ in eccleſia: quãdo ipſam dñs Jeſus iſtituit:q nobis tradiderũt ordinẽ celebrãdi:qd ſignificãt itroit⁹:miniſtri:ep̃la euãgeliũ ⁊c̃.3.p.t.13.c.5.añ.§.q̃ icipit. Inter oĩa

Miſſa q̃liter deuote ſit icohanda.vſus cõiter ſumit̃ ex ṗs.q.io p kyrieleyſon populus ꝑparat̃ ad deuotionẽ:qd ſignificãt collecte:⁊ qd ſignificat ꝙ q̃nquies ſe ſacerdos vertit in miſſa:ſepties ſalutando ⁊c̃.ibidẽ.§.1.p totũ.

Miſſe mediũ dꝫ tres partes.ſ.offertoꝛiuꝫ pfationẽ ⁊ cõionẽ:⁊ qd ſignificant nobis: quare Alleluya:⁊ gloria in excelſis ꝑtermittit̃:⁊ in paſcha Alleluya geminatur ⁊c̃.ibidẽ.§.1.ante medium.ibi Nota ſecundum Tho.

Miſſe offertoꝛiuꝫ qd ſignificat:q̃re premittit̃ añ pfationẽ.⁊ vñ oꝛ:⁊ qd nobis ſignificat qd d̃. Suſcipe ſancta trinitas:qd thus:qd oꝛones ante pfationẽ ⁊c̃.ibidem.§.2.per totum.

Miſſe pfatio:quõ ſignificat ꝑparationẽ ad cõmunionẽ:⁊ Sanctus quõ d̃:⁊ qd ſignificat Canon in miſſa exponit̃:⁊ quid nobis ſignificat:quid ſignificant ſigna in canone ⁊ oꝛones pꝛo papa ⁊ alijs. Et pꝛĩcipaliter totus Canon exponitur.ibidem.§.tertio.

In miſſa pater noſter bꝛeuiter exponit̃: quid ſignificat Agn⁹dei:qd pax.qd cõio:quid Ite miſſa eſt ⁊c̃.ibi.§.3.circa ſi.ibi Pꝛo expõne.

Miſſa in eccleſia celebꝛatur quinque de cauſis:⁊ que requirunt̃ ad debitã celebꝛationẽ miſſe:que materia miſſe:quomodo peccat in pane fermentato ⁊c̃.ibi.caplo.6.ante.§.

Miſſam celebꝛans ſi percipit vinuꝫ eſſe corruptuꝫ:agreſtum:vel vinum non eſſe poſitum in calice qd tũc faciat ⁊c̃.ibidẽ.§.1.per totuꝫ.

Miſſam legẽdo ſacramẽtũ ↄficit̃ in v̄bis ⁊ ſermonib⁹ xp̃i:q̃ forma v̄boꝝ:q̃ dꝫ eſſe forma vel nõ.ſi mutent̃ forme qd tũc faciẽdũ.ponũtur. deſup varia notabilia cũ q̃õnib⁹.ibideꝫ.§.2.

Miſſe varij defect⁹ q̃liter debeãt repari ſi deficiunt in miſſa:quid tunc facienduꝫ.ibidẽ.§.ſcdo.ante mediũ.ibi. De defectibus miſſe.

Miſſa in quo loco dꝫ celebꝛari: qua hoꝛa ſiue tempoꝛe:quõ:que celebꝛans debet ꝑuidere:⁊ que cauere:⁊ ſolẽnis celebꝛatio miſſe tribus hoꝛis iſtituta eſt ⁊c̃.ibidem.§.2.poſt mediũ. ibi. Quantum ergo ad locum.

Miſſam celebꝛare vel cõmunicare nõ licꝫ niſi ſemel in die:⁊ quid p hoc ſignificat̃.excipiuntur ſex caſus in quib⁹ licꝫ pluries celebꝛare:⁊ veſtes ſacerdotis ⁊ miniſtroꝛum quid ſignificant.ibidem.§.2.ibi. Nota ꝙ non licet.

Miſſe celebꝛationi ſi aliqua defuerint que requiruntur ad ritum celebꝛatiõis potius debet dimittere miſſam etiã in die feſto q̃̃ celebꝛare. pꝛobat̃:⁊ veſtes ſacerdotis venire non debẽt ad vſum ſecularium.ibi.§.3.per totum.

Miſſe celebꝛatio vel cõmunio tria reqrit:⁊ accedere ad ſacramenta cuꝫ moꝛtali poteſt eſſe triplex.ibidem.§.quarto per totum.

Miſſe celebꝛatio ⁊ ſacra cõmunio:quomodo requirit actualem deuotionẽ:quomodo dicit̃ eſſe deuota:in quo conſiſtit iſta deuotio:quõ itelligit̃ ſumẽ ieiũo ſtõacho ⁊c̃.ibid.§.5.p to.

Miſſa celebꝛata vel cõmunione facta: quomõ oportet deo gratias agere de tanto beneficio per oꝛationes ⁊ deuotiones.ibidẽ.§.6.p to.

Miſſa vel cõmunio requirit mundiciã coꝛpoꝛalem ꝑpter reuerentiã tanti ſacramenti:quõ actus cõiugalis hoc impedit vel pollutio nocturna ⁊c̃.ibidem.§.7.per totum.

Miſſam celebꝛãdo qd ſacerdos facere dꝫ ſi recoꝛdat̃ ſe eſſe excõicatũ:vel ſuſpẽſuꝫ:vel nõ ieiunũ: vel in aliq̃ moꝛtali ⁊c̃.ibideꝫ.§.8.p to.

Utꝝ liceat ſacerdoti a celebꝛatiõe miſſe omnino abſtinere.ibidem.§.9.per totum.

Miſſa quõ pꝛodeſt multis multipliciter.quomodo xp̃s ibi eſt in ſacramẽto.quõ ↄuertit̃ in xp̃i coꝛp⁹ panis ⁊ vinũ.quare ipſe oculis carnalib⁹ videri nõ põt ⁊c̃.ibidẽ.§.10.⁊.xi.p to.

Quatuoꝛ ſunt iducẽtia ad freq̃ẽter celebꝛã

dū. qñ vł qūo quis poſſit aliquādo abſtinere. que ſunt que nos retrahunt a celebratione. et quomodo diuerſi diuerſimode depoſiti ſunt ad celebrationem ꝛc̄. ibi. §. 12. per totum.

Duodecim mirabilia repiunt in iſto ſupſanctiſſimo ſacramento altaris. ibidē. §. 13. per totū.

Miſſaꝫ celebrādo. qūo pmaxime ſacerdos repreſentat dñm Ieſum et eius icarnationē conuerſatiōem paſſionē. morteꝫ. et aſcēſionē et veſtes ipſius quid ſignificant. tertia parte. titu. 14. §. ſecundo. circa medium.

Miſſam cantans et nō cōmunicans quā penā incurrit ſm canones. 3. parte. titulo. 17. capitulo. 7. §. 3. ibi. Decimuſnonus.

Miſſam celebrans ſi ſanguinem xpi effuderit quam penam incurrit ſecunduꝫ canones. ibi. §. tertio. Trigeſimuſquartus per totum.

Miſſa pro defunctis vtꝝ equaliter valeat defuncto vna ſicut alia. vtrum ſuffragia ſpāliter pſint ſingulis. 1. par. titu. 10. ca. 2. §. 3. p totū.

Utꝝ pmittēs ſingilatim diuerſis vnā miſſaꝫ. ſatiſfacit celebrādo vnā miſſaꝫ. talis celebrās pōt excuſari quinqꝫ modis. Et eſt duplex differentia inter participium quod eſt ad merendum. et illud quod eſt ad ſatiſfaciendum ꝛc̄. ibi. §. 4. per totum.

Utꝝ ſoluēs p multis tot ſuffragia quot dꝫ multis oib' ſigillatiꝫ liberet: et q̄dam alie queſtiones ponunť de ſuffragijs. ibidē. §. 5. per totū.

Miſſam peragendo: qūo varie negligentie occurrūt tam a clericis q̄ a laicis et religioſis: et principaliter tres que per ordinem declarantur. ſecunda parte. titulo. 9. cap. 10. ante. §.

Miſſam audire in die feſto. qūo ſit pceptuꝫ ab eccleſia. circa iſtā materiam ponūtur quedam queſtiōes et dubia. et qui excuſanť ab iſto precepto. ibidem. §. primo per totum.

Miſſe itegre auditiōis ponitur thema ex po. qđ et declarať. qui excuſanť ab auditione miſſe. quomodo ſe qlibet habere debet ſub miſſa cum confeſſione. cum oratione. cum attentione ꝛc̄. ibidem. §. ſecūdo. per totum.

Miſſe celebrationis precium ſufficiens nūq̄ꝫ licitum eſt accipere. et qūo ſe in iſto caſu regere dꝫ ſacerdos ꝛc̄. 2. p. ti. 1. ca. 5. §. 16. añ me'.

Miſſaꝫ celebrando. qūo ordinanť ad ſacramēta. qūo ibi dať poteſtas miniſtrandi ſacramēta. quid eſt ſacramentum. et quomodo tripliciter noiať ꝛc̄. 3. parte. titu. 14. cap. 11. ante. §.

Miſſio āgeli ad beataꝫ v̄ginē deſcribiť īfra ſolio 313. ibi Angelus. Et. 4. p. ti. 15. ca. 9. p to.

Mitiras qūo alio noie noiať māſuetudo. q mites dicunť beati. 4. par. ti. 4. ca. 3. añ. §. et. §. 1.

Mites q dicunť beati ex euāgelio Math. 5. et q ſunt iſti mites: de qbus itendit hoc euangelium ꝛc̄. 4. par. titu. 7. ca. 5. §. 2. ante mediū.

Modeſtia qūo ē pars tēperātie. qūo q̄ttuor modeſtie ſunt moderande. qūo ipſa eſt virtus circa cōpoſitionē exterioꝝ motuum: et in quo cōſiſtit. 4. parte. titu. quarto. capitulo. 10. ante. §.

Modeſtia qūo ſit ſeruanda circa actus et motus carnales. vnde dicitur modeſtia: qūo ipſa cauet indecentiā in verbo riſu et motu corporis: et que ſunt cauenda in motu corporis. ibidem. §. primo. per totum.

Modeſtia que ſeruari debet in oculis: que mala eueniunt ex incauto viſu: et que ſunt ſeruanda circa iſta ꝛc̄. ibidem. §. ſecundo. per totuꝫ.

Modeſtia que ſit ſeruanda circa ludos: et circa dicta vel facta ioco'a: et quomodo licꝫ: et quomodo non ꝛc̄. ibi. §. tertio. per totum.

Modeſtia quomodo ſit ſeruāda circa habituꝫ et cultum veſtium: quorum immoderatio dupliciter ſit. inordinatio affectus in iſtis eſt vitioſa tripliciter: et circa defectū poteſt eſſe duplex inordinatio. ibidem. §. 4. per totum.

Moyſes quomodo vidit dñꝫ in rubo: et quomodo eum inſtruxit de tribus ꝛc̄. prima parte. titulo. 3. capitulo. 6. §. 14. per totum.

Moyſes quomō fuit lucerna et ſtella maxima: et maximus pphetarū et patriarcha. 3. p. ti. 32. ca. 7. vltra mediū. ſ. ante pmū. §. ibi. Lucerna.

Moſayca lex origialiter deſcribiť. 1. p. tit. 14. et i pticulari vid' ð ipa ſub l. ſ. Lege moſayca

Mollicies et mollis in quib' differūt: et in quo conſiſtūt mollicies ſiue molle ꝛc̄. ſecūda parte. ti. 5. cap. 12. §. 4. poſt pn'. ibi. Dicit. n. pho

Mollis quis diciť et vnde. qđ diciť molle ꝛc̄. 4. par. titu. 3. cap. 8. §. 1. poſt principium.

Monaſteria quomodo epiſcopus debet viſitare. cū quot et cū qbus pſonis ꝛc̄. 3. par. titu. 9. cap. 5. §. 6. poſt mediū. ibi. In capło vt ſurta.

Monaſteria et eccleſie regulariū tam virorum q̄ mulieꝝ: qūo ſint viſitāda. de qb' interrogādū ꝛc̄. 3. parte. titu. 21. cap. 6. §. 1. per totum.

Monaſterio p ingreſſu aliquid recipiētes vel dantes excōicati ſunt maiori ſententia: qđ tñ vlterius declaratur. 3. par. titu. 25. ca. 67. p to.

Monaſteria monialiū ordinis fratrū pdicatorum et minoꝝ intrantes in caſu nō cōceſſo excōicati ſunt maiori ſentētia: qūo hoc itelligiť: et facientes cantilenas vel libellū famoſuꝫ cōtra predictos fratres ſil'r excommunicati ſūt ꝛc̄. 3. par. tit. 25. cap. 70. per totum.

Monaſtica prudētia que eſt ſiue in quo conſiſtit. deſcribunť circa ipſam nouē regule q̄ dirigūt totā vitā humanā. 4. par. ti. 2. ca. 4. p to.

De quibuſdā pmiſſionib' et ꝯuentionib' q̄ aliquādo ſiūt p mōaſterij ingreſſu religiōis vel collegij ꝛc̄. quādo iſta inducūt ſimoniā. ſcđa parte. titu. 1. cap. 5. §. 19. per totum.

Monachoꝝ vide varia infra ſub lra r.ſ. Reli-
gioſis:quia ibi pncipaliter de ipſis tractatur.
Moneta quō multiplr falſificaf:⁊ habens ius
cudendi monetaꝫ dicif eaꝫ defraudare tribus
modis.ſecunda parte.titu.1.cap.18.§ 4.⁊ 5.
Moneta antiqua in qua cōſtituti fuerint ſunt
ſoluendi cenſus:niſi ſit in alterius monete ſo
lutione preſcriptū:qđ ⁊ gloſaf ⁊ declaraf ⁊c.
tertia parte.titu.12.cap.4.§.1.poſt pncipiū.
Moneta quō falſificaf tripliciter:⁊ que ſit pe-
na falſificantiū:quō falſi ⁊c.ſecūda parte.titu
lo.1.capi.18.§.4.5 6.7.⁊.9.per totum.
Monialiū ꝯſecratio ſiue virginū deſcribif iſra
ſub lra.v.ſ.Uirginū.⁊.3.p ti.2.ca.2.p totū.
Moniales que debēt ſub clauſura morari non
vocenf ad iudiciū pſonaliter ex quacūqꝫ cau
ſa etiā ſi velint.alias totū qđ ſit eſt irritū.pba
tur.3.par.titu.9.cap.2.§.4.circa finem.
Moniales dimittētes habitū ſuū etiā ſi expel-
lanf de mōaſterijs ſuis:⁊ def eis licētia extra
mōaſteriū manere.tenenf habituꝫ deferre.3.
par.titu.16.ca 6.ante pmū.§.circa mediū.
Moniales non mendicantiū nō debēt plures
recipere ad monaſteriū ꝙ̄ nutrire poſſunt de
puentib⁹ monaſterij:quō plati videre debent
de ipſaꝝ clauſura:quō manere debent in per
petua clauſura:⁊ quomodo viſitari debēt ⁊c.
ibidem.capitulo.7.§.3.per totum.
Moniales ordinis predicatoꝝ ⁊ minoꝝ pfite
ri poſſunt infra annū ſi etatē hnt.pbaf ibidē.
cap.3.añ.§.infra mediū.ibi.Item nota.
Monialem cognoſcens quā penā incurrit ſm
canones.tertia parte.titulo.17.capitulo ſepti
mo.§.tertio.ibi.Decimuſoctauus.
Monialis quot annos habere debet.que eligi
pōt in abbatiſſam vel priorиſſam.ꝗ pcedere de-
bent in electione nunqꝫ in earūdē electionib⁹
dꝫ fieri collatio zeli ad zelū ⁊c.qđ ſit faciēduꝫ
qñ appellaf ⁊c.3.par.titu.20.cap.2.vide iſra
poſt mediuꝫ.ibi.Circa electiōes monialium.
Monialib⁹ quō prouidere debēt epiſcopi vel
alij plati cui cōmiſſe ſunt:vt omnia bene fiant
circa itrantes.circa acceſſuꝫ.circa egreſſuꝫ.ꝙ
obſeruēt regulaꝫ.ꝙ caueāt familiaritates ⁊c.
tertia pte.titu.21.cap.2.§.1.ante medium.ibi
monaſteriorum monialium.
Moniales quō debent viſitari p ſupiorem:⁊ ꝗ
ſunt ab ipſis interrogāda.3.p.ti.21.ca.6.§.1.
Monialiū viſitatores in officio eorundē impe
dientes poſt monitiōem excōicati ſunt maiori
ſententia:quod tamen vlterius declaraf.ter-
tia parte.titu.25.cap.44.per totum.
Monialiū clauſure:quomodo diligēter ſit in
uigilādū:⁊ quō familiaritates ſilt cauēde ⁊c.
ſcda pte.ti.5.cap.8.precipue in fine capituli.
Uide ēt varia ď ipſis ſub lra.v.ſ.Uirginib⁹.
Monti tranſfiguratiōis:quō aſſimilaf religio
Et quid ſignificant.ibi Petrus ⁊ Jacobus ⁊
Johannes ⁊c.3.parte.titu.16.ca.10.§.10.an
te medium.ibi.Figuratur etiam ſtatus.
Mons tripłr deſcribif.ſ.mons hūilitatis fra-
terne charitatis.⁊ ꝯtemplationis.⁊ iocundi-
tatis.4.pte.titu.15.ca.27.§.1.2.⁊.3.p totuꝫ.
Moralia precepta legis moſi deſcribunf va-
rio modo iſra ſub lra p.ſ.Precepta moralia.
Morales ṽtutes ſunt.iuſtitia.fortitudo.tēpe-
rantia:quō dicunf morales:quō cardinales:⁊
quō pncipales ⁊c.4.p.ti.1.c.1.§.6.ēt.7.aliq̄.
Mora ſua cuilibet eſt nociua.Eſt vna de regu.
luris:ꝗ ⁊ dclaf.1.p.ti.20.c.vni ſb m.ſ.mora.
Non eſt in mora qui poteſt exceptione legiti-
ma ſe tueri.Eſt ⁊ ſimiliter vna de reg.iuris:ꝗ
etiaꝫ declaraf ibidem ſub littera n.ſ.Non eſt.
Morum modeſtia deſcribif.ō.ſub modeſtia.
Moroſa delectatio in actum luxurie:quomo-
do ſit ⁊ quando ⁊ quomodo eſt peccatum ta-
lia cogitare ⁊c.2.par.titu.5.cap.1.§.5.p totū.
Mortalia peccata:quō cognoſcūf a venialib⁹
p ſedeciꝫ regulas.1.par.titu.9.cap.1.§.3.
Mortalis peccati nocumenta ſunt numero vi
gintitria.pma parte.titu.7.cap.3.
Mortale peccatū ſiue veniale:quomodo aliqñ
trāſit actu:ſed remanet reatus ⁊ quādo.pma
par.titu.7.ca.2.añ.§.circa fi.ſ.Sciendum ꝙ.
De petis vide iſra ſub p.ſ.Pctm̄.mlto plura.
Mortali peccato decedens oſtendif ſex ratiōi
bus iuſte damnandus.1.par.titu.5.ca.3.§.2.
per totū.poſt pncipium.ibi.Sed ſex.
Mortale peccatum cōmiſſum in die feſto mul
to grauius eſt ꝙ̄ alias ⁊c.ſecunda parte.titu.
9.capitulo.7.§.3.per totum.
Mortale peccatum eſt actus matrimonij i no
uem caſib⁹.3.p.ti.1.ca.21.§.1.2.3 4.5 6.⁊.7.
Mortale vel veniale:quō dicif negligētia.Et
mortale df dupłr ⁊c.2.p.ti.9.ca.3.§.3.p to.
Mors ſiue ſeparatio anime a corpore deſcribi
tur per thema ex quo ⁊ de ſuper ponuntur tria
membra.1.par.titu.5.cap.pmo.ante.§.
Mors criminalis qđ eſt:quō eſt ineuitabilior
⁊ ppꝰ qđ homo icurrit mortē ibidē.§.1 p to.
Mors iſernalis ꝗ eſt:in quo cōſiſtit illa mors.
Et mors illa pbaf in ſcriptura.ibiđ.§.2.p to.
Mors corporalis ē irremediabilis.probatur
hoc ex ſcriptura:⁊ quō homo poteſt ꝯſidera
ri ſm ſuū triplicē ſtatū.ibidē.§.3.per totum.
Incorruptibile dicitur aliquid tripłr:⁊ quō hō
habet neceſſitatē moriēdi.ibidē.§.4.p totuꝫ.
Mortis corporalis ſunt tres nūcij:⁊ mors bo
noꝝ et ex improuiſo deſcribif.ibidē.§.5.p t.
Miſerie deſcribunf que mortē antecedunt.po
nif triplex defectus:⁊ ſex defectus hois in ſe
nectute quantū ad exteriora:⁊ ſigna aliq̄ de-

bilitatis ſenſuũ ⁊ miſerie: ⁊ cõditiones moꝛtẽ comitantes ⁊ ſequẽtes. ibidem. §. 6. per totũ.

Moꝛs vel vite terminus vtrum poſſit ꝓlongari vel abbreuiari: ⁊ q̄ eſt triplex vite termin⁹: ⁊ quõ ⁊ quãdo fieri põt. ibidẽ. §. 8. per totuꝫ.

Moꝛs quõ eſt ꝓpꝛia ⁊ debita expectatio: ꝙ moꝛs aliena eq̄nimiter eſt tolerãda: ⁊ ꝙ moꝛs frequẽter eſt rememoꝛãda. ibidẽ. §. 9. ꝑ totũ.

Moꝛtis incertos ꝓpter tres rationes voluit nos deus eſſe. ibi. §. 9. circa pꝛincipium.

Moꝛs ipſa debet expectari nõ ſolũ patienter: ſed ⁊ letãter. ꝓbaꝛ multis exemplis. Et moꝛs nõ debet timeri ꝓpter tres rõnes. ibidez. §. 8. ante medium. ibi. Ubi poteſt no.

Moꝛs quando pie expectatur. ibidem. §. 9. vltra imediuz. ibi. Expectatur debite.

Moꝛs alioꝛum quomodo equanimiter eſt tolleranda. Et circa hoc tria ſunt ſeruanda. ibidem. §. decimo. per totum.

Decez rõnes aſſignanꝛ ꝓpter quas q̄s põt conſolari ⁊ nõ nimis ꝯtriſtari de alioꝝ moꝛte. ibidez. §. 10. añ me⁹. ibi poſſunt autẽ aſſignari.

Moꝛs ꝙ frequenter eſt rememoꝛãda. pꝛobaꝛ. ⁊ huiuſmodi recoꝛdatio ad multa valet. pꝛobatur multis auctoꝛitatibus ⁊ exemplis. ibidem. §. vndecimo. per totum.

Moꝛs ſp̄ualis eſt triplex. ſ. criminalis indefectionis clauſtralis conuerſationis: ⁊ infernalis cruciationis: ⁊ moꝛtuo aſſimilaꝛ peccatoꝛ ꝓpter tria. ibidem. §. duodecimo. per totum.

Moꝛientis proceſſus moꝛalizatur: ⁊ declaraꝛ pꝛo nobis: ibidem. §. duodecimo. poſt medium. ibi. Secundo ponitur.

Moꝛs quõ etiã vocaꝛ religio: ⁊ regulares vulgariter dicunꝛ moꝛtui ⁊ ſeculares viuentes: ⁊ oñdiꝛ ⁊ ꝓbaꝛ oppoſitum de malis ſecularib⁹: ⁊ q̄re religioſi dñr moꝛtui. ibidẽ. §. 13. ꝑ totũ.

Moꝛs tertia eſt infernalis cruciatio. ꝙ hec deteſtanda eſt ꝓbatur multis auctoꝛitatibus. Et vtrũ ſit licitũ requirere ab aliquo moꝛiente ꝙ reuelet ei ſtatũ ſuũ poſt moꝛtẽ. ibi. §. 14. ꝑ. to.

Moꝛs ſpiritualis que fit per culpã: quomodo ſucciditur: ⁊ quoꝛum eſt illa moꝛs. 1. ꝑ. titulo. 4. ca. 15. §. 1. poſt medium. ibi. Si autez expo.

In moꝛte ſunt tria nouiſſima. ſ. aĩe ſeparatio. ſeparate ad deũ pꝛeſentatio: ⁊ ꝑſentate ſentẽtie illatio: ⁊ quomodo multiplex belluz ſuꝑuenit aĩe i ſeparatiõe a coꝛꝑe. 1. ꝑ. ti. 5. ca. 2. ante. §.

Moꝛientem diabolus: quomodo in moꝛte pꝛecipue aggreditur hominẽ grauiſſime. ⁊ aſtutiſſime tẽtans: ⁊ quare: ⁊ de quibus: ⁊ quõ ponit obſidionem ⁊ alia ad deſperationez inducentia. ibidem. §. pꝛimo. per totum.

Moꝛientem quomodo amici ⁊ conſanguinei vario modo coanguſtãt: ⁊ in quib⁹: ⁊ quomodo cum exemplo. ibidem. §. 2. per totum.

Moꝛte veniẽte ſenſus hominis quomodo deficiunt paulatim. ⁊ quomodo boni ⁊ mali vident angelos: ſed diuerſimode: ⁊ quomodo moꝛs malis eſt mala: ⁊ bonis bona. ibidem. §. tertio per totum.

Anima ſeparata in moꝛte: quomodo ante deũ pꝛeſentatur: ⁊ quomodo ibi deus ab ea de diuerſis exiget rationẽ: ⁊ ꝑncipaliter de ſex ⁊c̄. ibidem. §. quarto. per totum.

Iudicis ſententia deſcribitur quã dabit poſtq̄ recepit rationẽ a diuerſis ⁊ de diuerſis: ⁊ quare hoc ſuper omnia eſt hoꝛrendum ⁊ expaueſcendum ⁊c̄. ibidem. §. 5. per totum.

Moꝛtuo homine in iudicio: quomodo iudex dabit mercedem vnicuiq̄ʒ ſecundũ opera ſua: quomodo vtriſq̄ʒ apparebit. Et que impꝛoperabit ⁊c̄. ibidem. §. vndecimo. ante medium. ibi. Poſt vocationem.

Uie ſex ſunt quibus relinquendo mundum in moꝛte immediate itur ad celum. pꝛima parte. titulo quinto. capitulo quarto. §. 2. per totuz.

Iudex ſupernus: quomodo in moꝛte dabit ſententiam pꝛo his qui deſcendunt ad purgatoꝛium ꝑma parte. titulo. 5. caplõ. 5. per totum.

Anima ſeparata in moꝛte: quomodo varia cognoſcit diuerſimode. pꝛima parte titulo quinto. capitulo ſexto. per totum.

De moꝛtuoꝝ ſuffragiis vide īfra ſub. p. ſ. Purgatoꝛium. ⁊ ſupꝛa ſub. m. ſ. miſſa.

Moꝛiens reſuſcitatus nõ tenetur iteruz baptizari nec cõfirmari. nec ad vxoꝛem pꝛopꝛiã redire ⁊c̄. 3. ꝑ. t. 1. c. 22. circa mediũ. ãte ꝑmũ. §.

Moꝛte adueniente quomodo quis ſe debet diſponere. que oꝛdinare. quomodo executoꝛes ponere. que cauere. que ſalubꝛiter pꝛouidere. que dare. quomodo debet oꝛdinare teſtamentuʒ ⁊c̄. tertia parte. titulo decimo. capitulo pꝛimo. §. ſecundo. etiam. 3. aliqua.

Moꝛienti quare ⁊ quomodo expedit faceꝛ penitentiam. confeſſionem. ⁊ ſatiſfactionez. que ſacerdos ab ipſo debet inquirere. que ĩpediũt moꝛientem: ⁊ quõ ſe habere debet circa ſacramenta ⁊c̄. 3. par. titu. 10. cap. 2. per totum.

Moꝛiẽs quõ ſe vario mõ hꝛe debet circa teſtamẽtũ. hoc habes īfra ſub lra. t. ſ. Teſtamentũ.

Moꝛtis in extremitate ſunt tria que inducunt religioſo magnam conſolationem. tertia parte. titulo. 16. capitulo. 10. §. 7. per totuz.

Moꝛs quõ timenda eſt ꝓpter ei⁹ ineuitabilitatem: ꝓpter eius velocitatẽ: ꝓpter eius facilitatem: ꝓpter eius incertitudinẽ: ⁊ ꝓpter ei⁹ occupabilitatem: ꝓpter demonũ vexabilitatez: ⁊ ꝓpter cõſequentiũ qualitatẽ. 4. parte. titulo. 14. capitulo. 8. ⁊ per omnes. §.

Moꝛtis freq̄ns meditatio: quõ ad multa valz. ibidez. §. 7. poſt pꝛincipiũ. Et ad multa valet.

Mors quõ ⁊ q̃re eſt timẽda ꝑpter ſeptem ge/
nera rex: ⁊ quõ hõ de ſeptẽ deo reddet ratio/
nem in morte. ibidem. cap. 9. ⁊ per omnes. §.
Morte quomodo ſeparat anima a corpore ⁊c̃.
ꝑma par. titu. 5. cap. 1. Et quõ poſt mortẽ pre
ſentat ante deũ ⁊c̃. habes ibidem. cap. 2 ⁊. 4.
Mortis horribilitas: quomõ eſt in auaris ⁊c̃.
ſecunda parte. titulo. 1. capi. 3. §. 6. per totuȝ.
Mortuus in quibꝰ caſibꝰ põt excõicari. 3. par.
ti. 25. cap 75. añ meᵈ. Nota. Et quõ põt abſol
ui. hec hẽs ibidẽ. c. 77. pᵒ meᵈ. ibi. Tertiũ q̃.
Mors prout eſt terminus iuris: quõ multipli
citer diffinit ⁊c̃. 1. par. ti. 16. cap. 1. §. 1. ꝑ totũ.

Mulierum diuerſa vitia deſcribunt ſm ordinẽ alphabeti ad
aptata. tertia pte. titu. 1. cap. 25. per totum.
Mulierum conditiones exiſtentiũ i matrimo/
nio vide ſupra ſub Matrimonio.
Mulier ſiue femia ſine pudicitia eſt qnta abu
ſio iter duodeciȝ abuſiones. que bona iportat
pudicitia: ſȝ ſi illã dimittit ſequũt multa ma/
la. 1. p. ti. 5. c. 2. §. 8. añ meᵐ. ibi. Quita abuſio
Mulier adultera tria mala facit. 1. p. ti. 14. c.
4. §. 10. modicũ pᵒ meᵈ. ibi. mlier adultera.
Mulier ſi ↄcepit ꝑ adulteriũ vel ſupponit ſibi
alienũ partũ. qcqd expẽdit ꝑ nutritiõe illiꝰ: ⁊
ad id in quo ſuccedit putatiuo pr̃i tenet ad re
ſtitutõeȝ: q: furtũ cõmiſit: ⁊ q̃o ⁊ quãdo tene
tur dicere viro. 2. par. ti. 1. ca. 18. §. 8. ꝑ totuȝ.
Mulieri. ſ. eue in ſpãli tres pene ex pte corpis
ſunt inflicte. 2. par. tit. 3. ca. 1. §. 9. per totum.
Mulieꝝ ornatꝰ deſcribit vario mõ ifra ſub lr̃a
o. ſ. Ornatꝰ. Et. 2. par. titu. 4. cap. 5. ꝑ totum.
Mulier ꝑdit v̓ginitatẽ ꝑ hoc ꝙ corrũpit mẽte
⁊ corpe altero de tribꝰ modis: q ⁊ ꝑ ordinem
d̓clarant. 3. p. ti. 2. c. 1. §. 10. modicũ poſt ꝑnᵐ.
Mulieres qũo ⁊ quando pñt euocari ad iudi/
cium vel trahi cauſa teſtimonij vel ad alia ⁊c̃.
tertia parte. ti. 9. ca. 1. §. 4. poſt medium.
Mulieꝝ tria ſunt genera que temptant facilꝰ
de bonis viris q̃ alie. 3. parte. ti. 16. cap. 1. §.
7. añ mediũ. ibi. Nota tertio ſm hnmbertũ.
Mulieꝝ ↄſortiũ q̃ periculoſum eſt: qũo debȝ
vitari ⁊c̃. ibidẽ. §. 7. circa finẽ. ibi vitandum.
Mulieribꝰ quare interdicit ꝑdicatio. 3. p. tit.
19. cap. 3. poſt principium. ibi. Mulieribus.
Mulieres quare ſcriptura nõ cõſueuit genelo
giȝare ſicut viros: ⁊ concordant doctores cir
ca iſtã materiã diuerſificãtes ⁊c̃. 4 p. ti. 15. ca.
4. §. 3. circa medium. ibi. Si vlterius querat.
Multiloquium dicit ſecunda filia gule: ⁊ qũo
per multiloquium deſtruitur affatus. 2. parte.
titu. 6 cap. 4. §. 4. vide etiã. ĩ. Locutio.
Multitudini cuilibet: qũo neceſſaria eſt iuſti/
cia. ꝑmo ex parte finis. ſecundo ex pte guber
nantis a quo regitur multitudo. tertio ex par
te multitudinis que ex multis perſonis colli/
gitur. 4. par. titu 5. cap. 3. §. 5. per totum.
Mundi varia pericula deſcribunt ꝑ thema ex
ps. ⁊ tria circa mũdũ notant. ſ. qualitas mun/
dialis. malignitas criminalis. ⁊ ſuffragabili/
tas ſaluatoris. 2 parte. titulo. 2. cap. 1. ante. §.
Mundus qũo aſſimilat mari ꝑpter tria. ſ. pro/
pter amaricationeȝ. ꝑpter fluctuationẽ. ⁊ pro
pter periclitationem. ibidem. § 1. per totum.
Mundus quomõ tot ꝑpoſitus eſt in maligno.
quomodo diuerſi in hoc ſubmergũtur ⁊c̃. ibi
dem. §. ſecundo per totum.
Mundo iſto: quomodo habet poſſumus tres
naues cum quibus ad celuȝ perueniamus. ſ.
nauem eccleſie vniuerſalem. naueȝ religiõis:
⁊ cum naui penitentiali: que pulchre declarã
tur. 2. par. titu. 2. cap. 1. §. 23. 24. 25. per totuȝ.
Mundo qũo quis gloriatur. in quo ſtat mũdi
gloria ⁊c̃. 2. parte. titu. 4. caplo ꝑmo. §. 1. poſt
medium. ibi. In mundo gloriatur.
Mundi amor a beato Grego. ponit pro ſexta
filia luxurie. In quo cõſiſtit hoc peccatum ⁊c̃.
ſecunda parte. titulo. 5. cap. 14. ante. §.
Mundi amatorum ponitur thema ex ps. q̃s ⁊
de ipſis declaratur. quomodo varia appetun/
tur ab amatoribus mundi ⁊c̃. ibidẽ. §. 1. ꝑ to.
Mundus ꝙ continue deficit oſtenditur ⁊ pro/
batur. Et mundi corruptio oſtẽdi põt ex ſcri/
pturis ⁊ figuris ⁊ exẽplis. ibidẽ. §. 2. ꝑ. to.
Mundus quare eſt contẽnẽdus ⁊ nõ amãdus
⁊ vilitas ⁊ abominabilitas mundialiuȝ. quo/
modo apparet triplici reſpectu ibidẽ. §. 3. ꝑ. t.
Mundo ideſt mũdanis. quomodo nulla pro/
bitas ſit. ⁊ quanta peccata oriuntur ex amore
mundi oſtenditur per auguſtinum ⁊ alijs au/
ctoritatibus ⁊c̃. ibidem. §. 4 per totum.
Mundum quomodo reliquit chriſtus iuxta il
lud. Reliquo mũdũ ⁊c̃. 1. parte titulo quinto.
capitulo quarto. poſt principium. ante. §.
Mundus quomodo ſȝ aliquos dicitur ꝑ anti/
fraſim eo ꝙ mundicia caret. probatur multi/
pliciter. ⁊ ſex genera maloruȝ reperiuntur in
ipſo notata per ſex ſuas litteras. ibi. §. 1. ꝑ tot.
Sunt tamẽ ſex vie quibus relinquendo mũdũ
i morte imediate itur ad celũ ibidẽ. §. 2. ꝑ. tot.
Mũdi quomodo ſunt ſex miſerie. a quibꝰ deꝰ
ſuos liberat ⁊c̃. ibidem. §. 3. per totum.
Quatuor oſtendunt mundi gaudium nõ eſſe
bonum. ſ. falſitas caſus ignorantie ſtatus gau
dij trãſitus. ⁊ multiplicitas reatus. prima par
te. titulo ſexto. capitulo quinto. §. 3. per totuȝ.
Mundus quomodo improprie dicitur tenta/
re hominem. ſ. materialiter. ⁊ quomodo mun
dus immittit duplicem aciem bellando. ſ. ad/
uerſus bonos ⁊c̃. 1. par. ti. 6. capitu 13. §. pri/
mo. poſt mediũ. ibi. Mundus ẽt tẽtare dicit.

Mūdus eſt triplex. pm⁹ eſt deus. ſcōs mūdus preſens. ⁊ tertius eſt homo pma parte. titulo primo. capitulo. 7. §. 2. circa principium.
In mundo quomodo exit homo ad opus ſuuꝫ tribus modis: ſcilicꝫ ad opus virtuale deo pncipaliter mouēte. ad opus criminale diabolo internaliter ſuggerente. ⁊ ad opus naturale ingenio naturaliter agente. tertia parte. titul. octauo. capitulo. primo. per totum. ante. §.
Mundi quomodo ſunt vitioſe occaſiones. vitioſe conuerſationes ⁊ vitioſe aſſuefactiones. tertia parte titulo. 16. capitulo. 10. ante. §. circa medium. ibi. Secundum bonum deligi.
Mundus quomodo nos impugnat in pſenti duplici telo. ⁊ quomodo debemus iſtis reſiſtere. tertia parte. titulo ſecundo. capitulo. 2. §. 5. poſt medium ibi. In ſecundo certa.
Mundi etates ſunt ſeptem. ⁊ quomodo cōparantur ad ſeptem beatitudines. quarta par. titulo. 7. capitulo. 5. §. 7. per totum.
Mūdus quō ꝯ nos mittit duplicē acieꝫ ad bellādū. 4. p. ti. 13. c. 3. añ mediū. ibi. Duplicem.
Mūdanus timor deſcribiť. I. ſub. t. ſ. timor. Et 4. par. ti. 14. capitu. ſecundo. per totum.
Mūdi iſti⁹ quō ſunt ſeptē picula q̄ hō ſemp dꝫ timere. 4. par. titulo. 14. c. 7. per totum.
Mūdi ſatuitas oſtenditur vana ex ſeptē quarta par. ti. 14. capitulo. 7. §. ſecūdo. per totum.
Mūdus quō ꝯflagrabiť per ignē ante iudiciū diuinū. quare fiet iſta purgatio. quō p ignē. q̄lis erit iſte ignis. ⁊ quō iſte ignis purgabit elemēta ⁊c̄. 4. par. ti. 14. c. 11. §. 3. per totum.
Mūdana vita ſiue ſecularis quō iducit cōfuſionē vite ſpūalis ex ꝯſideratōe ſue actiōis. ⁊ hoc tripliciter. 1. par. ti. 3. ca. 7. §. 8. per totum.
Mūdi de pncipio quot anni fluxerunt vſq͡ʒ ad xpi icarnationē quot a pncipio mūdi vſq͡ʒ ad diluuiū. quot vſq͡ʒ ad abrahā ⁊c̄. 3. p. t. 32. c. 2. §. tertio. poſt principiū immediate.
Mūdicia cordis de quo in Matheo q̄ eſt ⁊ de triplici mūdicia. 4. p. ti. 7. c. 6. §. 6. ⁊ ei⁹ oppoſitū. ſ. imūdicia deſcribiť. 2. p. t. 6. c. 4. §. 6. p t.
Mūdicia corpis quō requiriť ad ſacrā cōioneꝫ tertia par. ti. 13. c. 6. §. 7. per totum.
Munera quō excecāt ſapiētes. ⁊ quō acceptio munerꝫ multa grauia damna infert primo. 3. parte titulo. 9. capitulo primo. §. primo. poſt medium. ibi. Et quia per mu.
Munerꝫ interuētio quō ē cā deſtructiua caſtitatis. 4. par. ti. 4. ca. 6. §. 2. circa finem.
Murmur ⁊ idignatio ſunt due filie ire. quō ſūt reſecāde. quō ꝯcurrūt cū ira ⁊c̄. ⁊ exemplū poniť deſup. 2. p. ti. 7. c. 2. ante. §.
Murmur tripl'r deſcribiť: quō diuerſi ꝯ deum murmurauerūt. ⁊ q male ⁊ q nō. §. 1. ⁊. 2. p to.
Murmuratio importat q̄relam ⁊ triplex q̄rela reperitur in ſcriptura contra deum. Et deſcribitur murmur contra deum. contra prelatum ⁊ contra ſocium. ibidem. §. primo. ⁊ ſecundo.
Murmur cōtra deum tripliciter deſcribiť. ſ. d̄ nimia ſeueritate. de nimia benignitate. ⁊ d̄ ſeris inequalitate. ibidē. §. 3. per totum.
Murmur quomodo vario modo puniť a deo. ibidem. §. quarto. per totum.
Murmur deſcribiť de quo Mathei. 20. ⁊ murmurabant aduerſum patrem familias. quō intelligiť. 1. parte. titulo. 5. capitulo. 2. §. 11. ante medium. ibi. Quod autem dicitur.
Muſicorꝫ ⁊ hiſtrionatorꝫ vſus vtrū licitum ſit. qñ ⁊ quō phibeť. Utrū faciētes inſtru muſicalia vl' vēdētes peccēt. ⁊ quō ⁊ q̄tū pctm̄. 2. pte ti. primo. capi. 23. §. 14. ⁊. 15. per totum.
Muſicorꝫ cātus in cātando ⁊ pulſando in diuinis officiis a ſanctis doctorib' ē iſtitutus. quō debꝫ exerceri ad dei laudem ⁊ nō ad vana ⁊c̄. tertia parte. titulo. 8. capi. 4. §. 12. per totum.
Muſicorum cantu quomodo fraus committitur ibidem. §. duodecimo. per totum.
Mutare conſiliuꝫ quis nō poteſt in alterius detrimentū. Eſt vna de regulis iuris. que ⁊ d̄claratur prima parte. titulo vigeſimo. capi. vnico ſub m. ſcilicet Mutare.
Mutatio leguꝫ deſcribitur. ſi lex humana poſſit mutari. ⁊ quando. prima parte. titulo. 17. c. vnico. §. 9. per totum.

De mutuo.

Multiplex modus vſurarꝫ ē q̄ in mutuis exp̄ſſis cōmittiť. ⁊ in pignoribus. ⁊ in ſecuratoribus. ⁊ i ſocietatib⁹ ⁊c̄. habes valde latam materiā deſuper. 2. parte. titu. 1. capitulo. 7. ⁊ per omnes. §.
Quid de eo qui conſulit alicui. vt mutuet feneratori vt fenereť ⁊c̄. ibidem. §. 14. per totum.
Nūquid nō licet accipere mutuo ſub vſura ⁊c̄. ibidem. capitulo. 9. §. 14. per totum.
Mutilans quomodo dicitur irregularis: quomodo ad receptionem ordinum ⁊ quando ⁊ quomō poteſt admitti ⁊c̄. 3. par. tit. 29. c. 5. p t.

Natiuitas xpi ſiue part⁹ beatiſſime virgis vario mō deſcribitur. 4. parte. titulo. 15. capitu. 31. ⁊ per oēs ſuos. §.
Naturalia bona que ſunt ⁊ quomodo d̄ ipſis homo reddet deo rationē in ſeparatione anime a corpore. prima parte titulo quarto. capitulo ſecundo. §. quarto. poſt principiū ibi. Quantum ad primum dicit.
Naturalis amor quis eſt. in quibus eſt. ⁊ quando. ⁊ quomodo inter eos eſt differētia ⁊c̄. 1. p. ti. 6. c. 2. §. 2. poſt principiū ibi. De pmo dicit.
Naturalis vnitas quō neceſſaria eſt ad homis cōuerſationē prima parte. titulo. 6. ca. 2. §. 5. poſt principiū ibi. De prima inquit atha.

Naturalis lex quō ꝓbatur ex ſcriptura. Dec. n. naturalis lex eſt multiplex. et quare prima parte. ti. 11. capitu. ꝑmo. § quarto. poſt principiū ibi. De lege naturali.

Naturalis filiatio que eſt. in quo cōſiſtit. tertia parte titulo. primo. capitulo. 26. §. ſexto.

Naturalis iuris diffinitio que eſt et octo ſunt ef fectus naturalis iuris. 1. p. ti. 13. ca. 2. §. 11.

Naturalis timor deſcribitur vario modo infra ſub. t. ſ. Timor. et. 4. par. ti. 14. capi. 4.

Natura ſuperior quomodo ſe tripliciter habet ad naturam inferiorem etc. tertia parte. tit. 31. cap. 4. ante §. vltra mediū. ibi. Uno modo.

Natura. i. naturalis ratio quomodo nos incitat et pene cogit ad dilectionem dei. 4. p. tit 6. ca. 3. §. 2. poſt principiū ibi. Quantū ad ſcd᷒.

Naturalia bona que ſunt tripartita. 1. parte. ti. ſeptimo. capitulo. 3. §. ſecundo. per totum.

Uitium cōtra naturā deſcribitur ſub. p. ſ. Peccatum. et. 2. par. ti. 5. ca. 4. per totum.

Nauigatio eſt ſpecies artis mechanice: et q̄ pertinent ad iſtud officium etc. prima parte. titulo primo. capitulo. 3. §. 3. ante medium.

Nauis tripliciter deſcribitur. ſ. nauis eccleſie vniuerſalis. nauis vite regularis. et nauis penitētie ſpualis. que pulchre declarant. 2. p. tit. 2. ca. 1. §. 23. 24. 25. per totum.

Neceſſitatis articulo ab excōicationis ſnīa abſoluti ſi poſtea cū poſſint ſe illis nō pñtent qui ordinarie abſoluere poſſunt excōicati ſunt maiori ſentētie. 3. p. titulo. 25. ca. 47. per totum.

In argumentū trahi nequeunt que propter neceſſitatem aliquādo ſunt conceſſa. Eſt vna d̄ regulis iuris. que et declaratur. 1. par. ti. 20. cap. vnico. ſub. ſ. ſcilicet. In argumentum.

Quod nō eſt licitū in lege neceſſitas licitum facit. Eſt vna de regulis iuris que et declaratur ibidem ſub. q. ſ. Quod nō eſt licitum etc.

Ex neceſſitate vtrum aliquid velit voluntas et quomodo illa neceſſitas repugnat voluntati etc. 1. pte ti. 4. ca. 1. §. 2. et. 3. per totum.

Negari nō debet ſacramētum adultis. amentibus vel freneticis in amentia. ſi ante amentiam habuerunt propoſitū. 1. par. ti. 4. cap. 14. §. 3. ante mediū ibi. Notādū tñ ꝙ ad.

Negligētia eſt vitium pertinens ad torporem contra precepta. et ponitur inter filias accidie quō ipſa diffinit etc. 2. par. ti. 9. ca. 3. ante. §.

Negligentia pigritia. deſidia. z. incōſtantia. torpor. et omiſſio. quomodo differunt inter ſe. quis dicitur negligens. et quādo eſt mortale vel veniale etc. ibidem. §. primo. per totum.

Negligētia quomodo cauſatur ex quatuor vitijs. ſ. ex imprudentia. ex accidia ex auaritia. et ex inordinato ſui amore. ibidem. §. 2. per to.

Negligētia qn̄ ē mortale vel veniale. et mōtale dicitur dupliciter etc. ibidem. §. 3 per totum.

Negligentia boni operis deſcribit p ꝓhema ex pſalmo: quod et de ipſa declaratur cū triplici membro. ibidem. c. quarto. ante. §.

Negligētia mediāte quō oēs declinauerunt. ſ. a veritate. a pietate. a ſummi boni incommutabilitate. et quomodo omnes peccatores declinant ſm omnes caſus declinationis ibidem. §. primo. per totum.

Negligentia deſcribitur quo ad omiſſionē boni debiti: modi. ſ circūſtantie debite. et que negligentia ſit grauior: an temporis vel loci vel fructus etc. ibidem. §. ſecundo. per totum.

Negligētia deſcribitur quo ad omiſſionē boni preſentis: et negligētes ſumus ad bñ operandū: et fortes ad malū operandū ꝓpter tres rōnes. ibidem. §. 3. capitulo. 5. 6. 7. et. 8.

Negligentia prelatoꝝ deſcribitur. i. ſub littera p. ſ. prelatis. et. 2. par. ti. 9. c. 5. per totum.

Negligentia fraterne correctionis deſcribitur ſupra. c. ſ. Correctio fraterna. et. 2. parte. titulo nono. capitulo ſexto. per totum.

Negligentia circa celebrationem feſtorum deſcribitur ſupra ſub littera f. ſ. Feſtoꝝ. et. 2. p. ti. nono. capitulo. 7. per totum.

Negligentia ſumptionis ſacramentorum ꝑcipue confeſſionis deſcribitur ſupra. ſub. c. ſ. cōfeſſio. et. 2. parte ti. 9. c. 8. per totum.

Negligētia circa ſacram cōmunionē deſcribit ſupra ſub lra e. ſ. Eucharſtia. et ibidem. cap. 9.

Negligentia circa auditionē miſſe deſcribitur ſupra ſub m. ſ. Miſſa. et ſecūda parte titulo. 9. capitulo decimo. per totum.

Negligētia circa auditionē predicatiōis d̄ſcribitur infra ſub littera p. ſ. Predicatio. et ſcda parte titu. 9. capitulo. 11. per totum.

Negligētia in horis canonicis deſcribit ſupra ſub lra h. ſ. Horis. et. 2. p. ti. 9. ca. 12. per totū.

Negligentia quomodo procedit ex amore ſui inordinato etc. 2. par. ti. 9. capitulo. 3. §. ſecundo. poſt medium. ibi. Quarto procedit.

Negociationis genus eſt triplex. ſ. mundialis et ſceleſta. ſpūalis et honeſta. tēporalis et modeſta. 2. parte titulo. 1. capitulo. 16. ante. §.

Negociatio mūdana quō plena eſt multis vitijs. Et ſeptupliciter negociatiōne large ſumendo eſt iniqua. et quare negociatio aliquib9 interdicitur et de mendacijs eo. undem ibidem. §. ſecundo. per totum.

Negociatio qñ eſt licita. quō mali tripliciter faciunt oppoſitum vnde accipiendus eſt debit9 valor rei que ſit latitudo competēs valoris rei et quando ſit exceſſus valoris rei. ibidem. §. tertio. per totum.

Negociator doloſus ſiue deceptor tria mala fa

eſt i negociãdo ſiue vẽdẽdo ibidẽ.ca.17.añ.§.
In negociationibꝰ vl'alẽ fit fraus ſex modis.ſ. in quiditate.in ſui quãtitate.in eius qualitate ſoluẽdi tardĩtate.i p̃cij ad res mutabilitate ꝛ bone intẽtiõis pũtate.ibidẽ.§.3.4.5.6.7. 8.9.10.fit mentio de pmutationibus rerum.
Negociatoꝛ ſiue feneratoꝛ manus quõ deſcribif.quid ſignificãt eius quinqꝫ digiti ſiue mo di.2.par.ti.2.capi.pꝛimo.§.3.p totum.
De negociatoꝛ tutoꝛibꝰ ꝛ curatoꝛibꝰ ꝛc̃.qui fecerũt fraudes ꝛ damna varia noie alieno ꝛc̃. vtruꝫ per eos debet fieri reſtitutio ꝛc̃.ſcd̃a pte titulo.2.capitulo.4.§.3.per totum.
Negociatoꝛ quis ꝑpꝛie dicif.ꝛ põt eſſe triplex genus negociationis.vel de pecunia ad pecuniam.vel de mercimonio ad mercimonia.vel de mercimonio ad pecuniã.ꝛ quomodo dicif cambium ꝛc̃.3.p.ti.8.c.3.ante.§.
Negociatoꝛes ſeculares quõ ſe aliquãdo exercent vt varia lucrẽtur.ꝛ ſi debite faciũt nõ eſt illicitum.ibidem.§.pꝛimo per totum.
Negociatoꝛes quomodo ſe i ſecuritatibꝰ quas multipliciter faciũt bene vel male faciũt.ibidem.§.ſecundo.per totum.
Negociatoꝛes quõ ſe hñt i pmutatiõibꝰ.ꝛ quõ ꝛ qualiter fiunt ꝛc̃.ibidem.§.3.p totuꝫ.
Negociatoꝛes quomodo ſe hñt emendo varia mercimonia.ꝛ qui bene vel male faciũt ꝛc̃.ibidem.§.quarto.per totum.
Negociatoꝛes exiſtentes in vijs quando confiteri poſſunt alijs.ꝛ quando nõ ꝛc̃.3.pte.ti.17. capitulo pꝛimo.§.7.circa medium.
Negocijs ſecularibꝰ quomodo abſtinere debẽt clerici.ꝛ que negocia ipſis ꝓhibentur.tertia parte.ti.13.c.pꝛimo.Circa medium.
Negociatio vbi ꝛ qñ ꝓhibef clericis.ꝛ quõ a ſpecie mali ſe cauere debẽt.2.p.ti.1.ca.16.§. 2.añ medium ibi.Secundo negociatio.
Nigromantia eſt genꝰ ſupſtitiõis vbi demones expſſe inuocanf ad manifeſtãdũ futura ꝑpter varias cauſas hoc nullo mõ eſt licitum nec tacite nec expꝛeſſe ꝛc̃.ſecunda parte.titulo.12.capitulo pꝛimo.§.quarto.ꝛ.5.per totum.
Nobilitatis animi ſigna quõ ſũt liberalitas.manſuetudo.virilitas.magnanimitas.ꝛ gratitudo.2.p.ti. 4.c.4.§.6.pꝰ meᵐ ibi.Signa ãt huiꝰ vc̃ no.
Nobilitates animi ſũt tres q̃s deſcribunf ſub noie mulieris.1.p.ti.1.c.2.§.2.p totum.
Nobilitatis pꝛopꝛie nature ꝯſideratio quomodo eſt remedium pꝛo noſtra patiẽtia in aduerſis.4.parte titulo.3.c.7.§.13.p totum.
Nocumẽta peccati moꝛtalis que ſunt.pꝛĩa parte.titulo.10.capitu.1.ꝛ titu.7.ca.3.
Nocturna pollutio d̃ſcribif vario mõ iſtra ſub littera.p.ſcilicet Pollutio.
Nomen dei quõ ſumitur ad quatuoꝛ.ſ.ad ſanctificationem.ad confeſſionem.auxilij implorationem.ꝛ ad dicti nominis confirmationẽ. pꝛima parte.titulo.14.capitlo.4.§.3.ante medium ibi.Sciendum autem ꝙ nomen.
Nomen dei multipliciter deſcribitur.ſ.p eſſentiam.per adoptionem.ꝛ per falſam eſtimationem ꝛc̃.tertia parte.ti.31.cap.1.per totum.
Nomẽ pape mutaf i ſui creatiõe triplici de cã. 3.p.ti.23.c.7.ante mediuꝫ.Notandum etiaꝫ.
Nomina diaboloꝝ ſiue demonũ ſunt ſeptẽ:ꝛ quid iſti ſignificent ſiue quid figurant.3.p.ti. 19.c.4.ante mediũ.ibi.Et pꝛimus demon.
Notoꝛius foꝛnicatoꝛ quis dicif.Et dupliciter dicitur aliquod notoꝛium crimen ꝛc̃.3.par.titulo.28.capitulo tertio.per totum.
Notoꝛia manifeſta accuſatione non indigent: ꝛ eſt triplex notoꝛiũ.ſ.facti.iuris.ꝛ pſumptionis.Et quando iudex dꝫ procedere ſup notorio crimine ꝛc̃.3.par.ti.9.c.8.§.1.per totum.
Notarij debent habere tres conditiones:quarũ auctoꝛitate fiunt notarij:quomõ debẽt homines admonere ꝛc̃.3.par.ti.6.ca.3.ante.§.
Notarij in eoꝛum creatione:quomodo iurant ſex ſeruare.ibi.§.pꝛi mo.per totum.
Notarios qui poſſunt creare ꝛ quare.ꝛ notariꝰ inſtitutus a laico vtrum poſſit conficere inſtꝫ ꝛ que ipſis dicuntur.ibidẽ.§.2.per totum.
Notarij ꝛ pꝛocuratoꝛes quõ modeſte ſe habere debẽt in exigẽdo ſalarium.ꝛ quõ debet ſolui ſalarium pꝛocuratoꝛis ibi.§.3.per totum.
Notarij q ꝛ pꝛocuratoꝛes ſunt quõ debent procurare ſalariũ.qualis conuentio fit cũ ipſis ſiẽda.quõ laboꝛ ipſoꝛum debet taxari ꝛc̃.ibideꝫ §.tertio.circa medium.ibi.De ſalario.
Nouem ſunt que requirunf ad publicũ inſtrumentũ:que publicũ inſtꝛm dꝫ in ſe continere: ꝗ in ipſo debent ſignari ꝛc̃.ibideꝫ.§.quarto.
Notarioꝛum ꝛ pcuratoꝝ vitia p oꝛdine deſcribuntur.in quibus ſunt culpabiles ibidem.§. quarto poſt medium.ibi.Defectus.
Notarij ſiue pcuratoꝛes in quibus cõiter offendũt ꝛc̃.ibidẽ.§.4.añ finẽ.ibi.pcuratoꝛes aũt.
Quid de notarijs qui ſcienter ſuper vſuris cõficiunt inſtrumenta.2.par.ti.1.c.9.§.6.p to.
Notariatus clericis in ſacris conſtitutis eſt interdictus ꝛc̃.3.par.ti.13.ca.2.§.2.per totum.
Noticia noſtra quõ applicatur ad aliquam reꝫ tribus modis.pꝛima par.ti.3.cap.10.§.1.b.c.
Nouicij qualiter ſint recipiẽdi.ꝛ quõ debẽt inſtitui ſm duodecim regulas quas xp̃s egit erga diſcipulos cũ fuerunt cũ eo vt nouicij.tertia parte.titu.16.cap.7.§.4.per totum.
Nouitioꝝ habitus quõ diſtinguitur ab habitu alioꝝ:ꝛ aliquibus oꝛdinibꝰ:ꝛ in aliqbus nõ,

Et qn̄ nouicij recipere poſſunt habitū profeſſionis ante annū ⁊c̄. ibidē. c. 3. §. 1. circa me.

Nouitio in ordine predicatorum non det ſcapulare benedictum. tertia parte. titulo. 16. ca. 2. §. 3. circa medium. ibi. Et ex his.

Nouicius in religione quanto tp̄e eſt liber ad exeundū. qn̄ poteſt. ⁊ in quatuor caſibus non poteſt redire ad ſeculū. que dʒ proteſtari in anno nouitiatus. qn̄ eſt obligatus ad religionē. qn̄ poteſt ꝯtrahere matrimonium. Et quō eſt faciendū de bonis nouitioꝝ ⁊c̄. ibidem ca. 2. §. 3. in medio. ibi. Sed reuertamur.

Nouitium a religione reuocans vel impediēs quō iſte tenetur ad reſtitutionem. 2. parte. tit. ſecundo. cap. 2. §. 1. poſt prin. ibi. quantum.

Nouitij ⁊ iuniores quō debēt regi in ieiunijs 2. parte. ti. 6. capitulo. 2. §. 4. circa finem.

Nouiſſima tria ſunt in morte. ſ. anime ſeparatio: ſeparate ad deum preſentatio. ⁊ preſentate ſententie illatio. prima parte. titulo. 5. capitulo. 2. ante. §. Et ſupra ſub littera. m. ſcilicet. Morte. habes deſuper in parte.

Nouiſſimo die quomodo domini reddāt deo rationem de ſibi commiſſis. 4. parte. titu. 14. capitulo nono. §. 7. per totum.

Nouitatum preſumptio eſt filia inanis glorie. in quo agitur de ornatu mulierum inordinato vtꝝ ſit mortale. 2. parte. titulo. 4. c. 5. an̄. §.

Nouū teſtamentū deſcribiſ vario modo ſupra. ſub littera. l. ſ. Lege euangelica. ⁊ ꝑma parte. titulo. 15. capitulo vnico. ⁊ per omnes. §.

Nouum teſtamentū quō diſtinguitur in quatuor partes. ⁊ hebrei quomodo diuidunt vetus teſtamentum. 3. parte. titulo. 19. capitulo quinto. circa medium. ibi. Nota ſecundum.

Numerus

de quo canticoꝝ. 6. Sexaginta ſunt regine octoginta ꝯcubine ⁊c̄. 1. parte. titulo quinto. cap. 2. §. 9. ante decimum. §. ibi. Sexaginta ſunt.

Nuptie in qbus fuit btā virgo. qd ſpūal'r ſignificāt. qd ſignificant ſpūal'r ſex ydrie poſite in iſtis nuptijs. 4. parte. ti. 15. cap. 38. per totuʒ.

Nuptie penitentiū que ſunt. ⁊ quid ſignificant ibi ſex ydrie. ibidem. cap. 39. per totum.

In nuptijs mundū deſerentiū ſe deo dedicantium quō beata virgo preſens eſt. ⁊ quid ſignificant ſpūaliter ſex ydrie. ibi. cap. 40. ꝑ totuʒ.

Nuptie ſiue mr̄imoniū deſcribiſ vario mō: ⁊ ad lōgū valde ſup̄. ſub lr̄a. m. ſ. Mr̄imoniū. Et de nuptijs ſpūalibꝰ vide aliq̄. 3. p. ti. 1. c. 1. §. 1. poſt ꝑncipiū. ibi. Circa iſtud aūt ꝑmium.

Nuptie qn̄ ⁊ quibus tēporibus interdicuntur tertia parte. titulo primo. cap. 17. per totum.

O

Littera

ſex modis deſcribiſ ſumpta ex Salomōe dicēte. Si te ignoras o pulcherrima mulierum. 1. par. ti. 1. cap. 2. §. 1. q̄ſi per totuʒ.

Obduratio

ꝯ̄ miſericordiā ſiue inhumanitas poniſ a btō Gre. inter filias auaritie. in q̄ hoc vitiū ꝯſiſtit ⁊ quō opponiſ mīe. 2. par. ti. 1. c. 24. per totū.

Obduratio q̄ꝫ piculoſa ſit oſtēdiſ ⁊ pbaſ. 1. p. ti. 4. c. 13. §. 3. poſt medium. ibi. De ſeptimo.

Qō deꝰ dʒ aliq̄s obdurare vel cecare hoc duo ïportat. prima par. ti. 6. cap. 12. circa medium.

Obduratōi. quō opponiſ elyna ꝯ̄ miſicordiaʒ ⁊c̄. 4. p. ti. 5. ca. 18. §. 2. an̄ med̄. ibi. Actꝰ aūt.

Obduratio cordis quō pducit ad odiuʒ ⁊c̄. 2. p. ti. 8. c. 3. §. 4. poſt med̄. ibi. pducit āt odiuʒ.

Obediētia ꝙ v̄tus ē generalis ⁊ ſpecialis oſtēditur ⁊ probatur. 4. parte. ti. 5. ca. 11. ante. §.

Obediētia quō diffiniſ. quō ipſa ſola fidei meritū poſſidet. quō ipſa ē excellētiſſima virtutū moraliū. ſʒ theologice v̄tutes ſūt ea excellētiores. ⁊ q̄re ⁊c̄. ibidem. §. primo. per totum.

Obediētia quō hʒ ſeptē ꝯditiōes ſiue gradus ſm Berñ. ⁊ quō ipſa eſt ſcala Jacob per quaʒ aſcendiſ ad celū. ibideʒ. §. ſecundo. per totuʒ.

Obedientiaʒ quō inducunt. rō n̄alis. creatura vniuerſalis ſcriptura diuinalis ⁊ vtilitas pſimalis. Et in quibus debet obedire ſuperioribus: ⁊ in quibus non. §. 3. per totum.

Obediētie votuʒ quō ab aliqbus ïpugnaſ: qō nō bene ſit allegādo aliq̄ ꝓ ipſis: ſʒ hoc ꝑ ſctm̄ Tho. tripl'r reprobaſ. ⁊ oppoſituʒ oſtendiſ. 4. par. ti. 12. cap. ſecundo. §. primo. per totum.

Obedientia ꝯſiſtit in tribus. ſ. in reuerētia. in iudicio ⁊ in precepto. qn̄ ⁊ quō iſta ligant ſubditū: ⁊ duplici de cauſa ſubditus non tenetur obedire ſuperiori etiā in licitis ⁊c̄. 3. par. titu. 9. ca. 12. poſt mediū. ibi. Obedientia autem.

Obedientia religioſoꝝ quando eſt mortale. ⁊ quādo nō. ⁊ tripliciter quis agit cōtra votum obediētie. ⁊ ſemper peccat mortaliter. in qbꝰ ſubditus nō tenetur obedire ſuo ſupiori. quō ipſi teneñſ obedire epis. ⁊ vtꝝ tenetur obedire ad p̄laturā. 3. par. ti. 16. c. primo. §. 10. ꝑ to.

Inobediētia deſcribiſ ſupra. ſub lr̄a. i. ſ. Inobedientia. Et ſecunda par. ti. 4. c. 2. per totum.

Obliuiſci dei ſui ⁊ proximi faciunt tria. 1. par. ti. 2. cap. 9. §. 2. poſt principiū. ibi. Tria auteʒ.

Non eſt obligatorium contra bonos mores ꝓſtitum iuramentuʒ. Eſt vna de regulis iu. que ⁊ declaratur. prima parte. titulo viceſimo. ca. vnico ſub. n. ſcilicet. Non eſt ⁊c̄.

Oblatio in eccleſia deſcribitur. quare dīs xp̄ianus aliquid debet deo offerre in miſſa. hoc nomen oblatio eſt extēſiuum ad oēs res: ⁊ poteſt cōtingere ꝙ aliquis ad oblationes teneſ: quadruplici rōne. quoꝝ oblationes prohibentur accipere ⁊c̄. tertia par. ti. 12. ca. 11. per totum.

Omiſſa bona ſunt innumera. ideſt ſine nume-

ro. Et quomodo de ipſis reddemus deo rationem in nouiſſimo. Et que ſunt. prima par. ti. 5. c. 2. §. 4. poſt mediū. ibi. Quinto ponit rationes. Uide etiā varia infra. Omiſſio. per totū.

Obſeruatio feſtiuitatuȝ deſcribitur ſupra. ſub littera. f. ſcilicet feſtorum.

Obſeruātia que ſumitur pro ſuperſtitione deſcribitur infra. Superſtitio.

Obſides qui ſunt vel qui dicuntur. quis poſſit dare obſidē. vtrū laicus. clericus ſecularis. vel religioſus: ⁊ a quo poſſit dari ⁊c. 2. parte. titu lo. 10. capitulo primo. §. 5. per totum.

Obſtinatio in peccato q̄ȝ periculoſa ſit. Et ſūt multa notanda per que ipſa remouetur ⁊c. 2. par. titulo. 8. capitulo. 9. per totum.

Obſeruātia quomodo diffinitur a Tullio. que ſunt neceſſaria ad eandem. quibus perſonis debetur iſta. que ſub iſta obſeruantia comprehenduntur ⁊c. 4. parte. titu. 5. c. 10. per totuȝ.

Occaſionem damni q dat damnū quoqȝ dediſſe videt. Eſt vna de regulis iuris: que ⁊ declarat pma pte. ti. 20. cap. vnico. ſub q. ſ. qui occaſionem.

Occaſiones que cauſant ⁊ augentur ex amore carnali ad mulieres ⁊ mulieꝝ ad viros. que ſunt ⁊ vnde procedunt: ⁊ quomodo ille occaſiones ſunt vitande. 3. parte. titu. 16. c. 1. §. 7. circa medium ibi. Nota de vitandis occaſio.

Occaſio damni poteſt quis alteri eſſe quadruplicíter. ſecunda parte. titu. 2. ca. 2. §. primo.

Occaſiones vitioſe quō ſunt in hoc mūdo ⁊c. tertia parte. titulo. 16. capitulo. 10. ante. §. circa medium. ibi. Uitioſe occaſiones.

Occidēdis ꝓpter ſua ſcelera publica nō eſt negāda cōmunio ſi eos penitet: ⁊ ſi cōfitentur. ⁊ quibus al's eſt neganda vel non neganda ⁊c. 3. parte. titulo. 14. capitulo. 12. §. 3. per totuȝ.

Non occides eſt quintū preceptum decalogi: ⁊ perpetratur quattuor modis. ſ. interiori deliberatione. exteriori locutiōe. manuali actione ⁊ notabili omiſſiōe. prima parte. titulo. 14. capitulo quarto. §. 9. per totum.

Occiſionem vide varia ſupra. ſub lr̄a. h. ſ. Homicidium. Et. 2. par titu. 7. cap. 8. per totum.

Occidens ſiue interficiens ſacerdotem quam penam incurrat ſm canones. tertia parte. tit. 17. cap. 7. §. 3. ibi. Trigeſimuſſextus.

Ocioſitas eſt filia accidie que eſt valde reprehēſibilis: precipue tempore gratie: probat hoc: ⁊ de ipſa ponitur thema ex pſalmo: quod ⁊ de ipſa declaratur cum triplici membro. ſecūda parte. titulo. 9. capitulo. 14. ante. §.

Ocij vitium quantum maluȝ facit in homine. multiplicem ſtulticiam habet in ſe ocioſus. ⁊ q̄ȝ notabilis ſit precioſitas temporis ⁊c. ibidē §. primo poſt principium.

Ociū quō ſeqtur eternum ſupplicīū probat ⁊ oſtēdit varijs auctoritatibus ibideȝ. §. 2. p totū.

Ex ocio quomodo multiplex malum contingit homini oſtenditur multis auctoritatibus. ibidem. §. 3. per totum.

Ocio quomodo deſtruitur caſtitas ⁊ quomodo ipſa debet expelli. quarta parte. titulo quarto. capitulo ſexto. §. ſecundo.

Ocioſorum verborum quomodo deo reddemus rationem in die iudicij. de quibus verbis intelligitur iſta auctoritas. prima parte. titulo quinto. capitulo. 2. §. quarto vltra medium. ibi. Quarto exigetur ratio.

Oculus vt bene videat oportet q habeat quattuor conditiones que ſpiritualiter intelliguntur. prima parte. titulo tertio. capitulo tertio. §. primo. per totum.

Oculi mentales quomodo ſeptem modis illuminantur ſiue aperiuntur. ibidem. capitulo tertio. §. primo. per totum.

Oculos ſpirituales quomodo oportet habere ante. retro intus. ⁊ extra. ibidem. capitulo. 7. ante primum. §. ⁊ poſt omnes. §.

Quattuor requiruntur ad hoc vt oculus ſit ſimplex ⁊ rectus. ⁊ quid intelligitur per iſtuȝ oculuȝ. prima parte. titulo quarto. capitulo. ſexto. §. primo. per totum.

Oculorum que modeſtia ſit ſeruanda. quomodo ſit modificanda. ⁊ que ⁊ quanta facit oculus ſiue viſus. que omnia fundātur in ſcriptura. quarta parte. titulo quarto. capitulo decimo. §. ſecundo. per totum.

Oculus anime quomodo dicitur intellectus. quomodo pie ⁊ fructuoſe ſit exercendus. quomodo eſt duplex oculus anime ⁊c. prima parte. titulo tertio. capitulo. 2. ante. §.

Oculus eſt multiplex ſcilicet corporalis ꝓhidētialis. rōnis nālis. affectionalis. intentionalis. contemplationis. conſcientialis. diuinalis ⁊ doctrinalis ibi. §. primo. Uide etiam infra varia ſub littera. v. ſcilicet Uiſus.

Odium quod eſt amori contrariuȝ pur eſt naturale qd importat. ⁊ vnde cauſatur. ⁊ eſt triplex genus odij ſcilicȝ domini dei. viri iuſti ⁊ hominis peruerſi. prima parte. titulo. 6. capitulo. 3 ante. §.

Odit deus ſed ſine pmutatione ꝓbatur ex ſcripturis ⁊ figuris ſacre ſcripture vario mō. qd ſit odium dei ⁊c. ibidem. §. primo. per totuȝ.

Odit iuſtus ſed cuȝ diſcretione. ⁊ quō ad tria mala iuſti habent odiū ibidem. §. 2. per totū.

Odit impius ſed cum malignitate. quō mali odiunt deum ⁊ proximum ⁊ animum ſuum. ⁊ in quibus locis ſacre ſcripture illud odium prohibetur ibidem. §. tertio. per totum.

Odium q eſt grauius peccatū q̄ȝ ira probatur

per Auguſtinū in regula.1.par.ti.6.ca.11.§.
primo.poſt principiū.ibi.Itē odiū eſt grauiꝰ.

Odia reſtringi ⁊ fauores conuenit ampliari.
Eſt vna de regulis iuris: que ⁊ declaratur.1.
par.titulo.20.capitulo vnico ſub.o.ſ.Odia.

Odium eſt prima filia inuidie.vnde frequēter
oritur.ꝙ odium oriatur ex inuidia.declarat̄ p
ſanctū Thomam.Et quō ⁊ qñ eſt mortale pec
catum.2.parte.titulo.8.ca.3.ante.§.

Odium deſcribitur per thema ex pſalmo qō ⁊
de ipſo declaratur cum triplici membro deſu/
per.ibidem.§.primo.per totum.

Odium quomodo parit peſſimam retributio/
nem ⁊ ſex differentie malarum retributionū
ibidem.§.ſecundo.per totum.

Odium quomodo recipit maximam punitio/
nem ſcilicet temporalem.ſpiritualem eterna/
lem.ibidem.§.tertio.per totum.

Odium quomodo eijcit optimā dilectionem:
⁊ quō contrariatur charitati.Et triplex eſt odi
um.ſ.ſui ad diſcernendum.dei ad abhorren/
dum.⁊ proximi ad fugiendum. ibidem.§.4.

Odium quomodo producit cordis obduratio
nem:crudelitatis actionem.⁊ damnificatiōis
malignationem.⁊ qui odium ⁊ rancorem ex
corde dimittunt quomodo multiplicē fructū
inde hñt.ibi.§.4.poſt mediū.ibi.pducit autē.

Odiens proximum vtrū poſſit cōmunicare.
Reſpondetur ꝙ ex illatione iniurie quatuor
ſolent oriri in homine.ſ.odium in corde.effe/
ctus odij in opere.ſignum in ore.⁊ actio iniu
rie.ibidem.§.quinto.per totum.

Odoratus ſpiritualis quō in ſe hʒ crudelitatē
multam guloſitatem.⁊ carnalem ſuauitatem.
que ſunt ſpirituales infirmitates anime.pri/
ma parte.titu.2.cap.3.§.4.per totum.

Odoratu quomodo diabolus tentat hominē.
⁊ quomodo homo illis debet reſiſtere quarta
parte.titulo.13.capitulo tertio.§.2.poſt medi
um.ibi.Quantum ad odoratum.

Offerre quomodo quis poteſt ſeipſum
deo tripliciter:⁊ quomodo po
teſt fieri dei ſacrificiū ⁊c̄. quarta parte. titulo
15.c.35.§.1.2.3.4.5.6.7.8.⁊.9.per totum.

Offertoriū in miſſa quare premittitur in miſ/
ſa ante prefationem.⁊ vnde dicitur ⁊c̄. Et de
varijs oblationibus vide varia.tertia parte.ti
tulo.19.capitulo.5.§.2.poſt principium.

Offenſionis tempore quare debemus ſperare
in deum.4.p.ti.7.cap.1.§.5.infra medium.

Officialium dominoꝝ ſiue principū varia vi
tia deſcribuntur in quibus ipſi ⁊ eorum domi
ni communiter ſunt culpabiles.tertia parte.
titulo tertio.capitulo.4.per totum.

Officialium epiſcopoꝝ officiū vario modo de
ſcribitur infra ſub litera.v.ſ.vicarij epiſcopoꝝ.⁊
tertia par.titulo.20.cap.10.per totum. Et ter/
tia parte.titulo.21.capitulo.2.§.1.circa finē.
ibi.Vicarium autem vnum vel plures.

De officialibꝰ iudicū vide.ō.ſub Iudicio ſecu/
(lari ⁊c̄.

Officiū ſiue bñficiū quō ē renūcian/
dum.⁊ in quorum manus ⁊c̄.tertia parte.tit.
20.cap.5.poſt principiū ibi. Qualiter autem.

Officijs diuinis quomodo inſiſtere debēt cle/
rici ⁊c̄.tertia parte.titulo.13.capitulo primo.
circa finem ibi.Quantum ad tertium.

Oleum ſacrum ſiue extrema vnctio de/
ſcribitur vario modo īfra.ſ.Vn
ctio.Et tertia parte.titu.14.capitulo octauo.p
totum.⁊ capitulo.15.per totum.

Omiſſionis pctm̄ alicuiꝰ boni ꝑ eo
tpe alicui iputatur ad
culpam quādo non facit qō debet.⁊ quare ⁊
ꝙdiu durat pctm̄ omiſſionis.1.parte.ti.7.ca.
2.§.3.modicū poſt principiū.ibi.Notandū.

Omiſſio in quo differt a negligētia.⁊ quomo/
do dicitur omiſſio.2.par.titu.9.capitulo.3.§.
primo.poſt me.ibi.Omiſſio differt.

Omiſſio eſt triplex.ſ.omiſſio boni pteriti.omiſ
ſio debiti modi.⁊ omiſſio boni preſentis.quo
modo iſta vario modo cadūt ſub peccato. Et
bona opera dimittūtur varijs modis ⁊c̄.ibi/
dem.cap.4.§.primo.2.⁊.3.per totum.

Omiſſio quomodo importat pretermiſſionem
debiti:eo ꝙ omiſſio nō eſt originale peccatū.
⁊ quomodo ipſa opponitur virtuti iuſtitie ne
gatiue.4.p.t.5.c.1.§.1.i medio ibi.De omiſ.

Omiſſio fraterne correctionis quādo eſt mor
tale ⁊c̄.2.parte.ti.9.ca.6.§.2.per totum.

Omiſſio ſacramentoꝝ annualis confeſſionis
eucharíſtie ſumptiōis.predicatiōis.miſſe ce/
lebrationis.⁊ horaꝝ canonicaꝝ deſcribitur.2.
parte.ti.9.cap.7.8.9.10.11.12.per totum.

Vide etiā de omiſſiōe varia ſupra.ſub negligē
tia.Et.2.p.t.9.c.4.§.2.⁊.3.Etiā.c.5.6.7.⁊.8.

Opera que fiunt ex certa ſcientia ſiue in
bonis ſiue in malis quomodo re
putantur ad meritum vel demeritum. prima
parte.titulo.4.cap.14.§.3.in penultima diui
ſione.ibi.Quantum autem ad opera.

Opera exteriora quō dupliciter pertinere poſ
ſunt ad gratiam.1.par.ti.15.vnico.§.4.mo/
dicū poſt mediū.ibi.Sicut igit̄ exteriora.

Opus ſine ratione factum nec eſt meritorium
nec demeritorium.1.parte.titulo.4. capitulo
14.§.3.poſt principiū.ibi.Quantū ad ſcdaꝫ.

Operatio dei eſt triplex que non conſiderātur
a peccatoribus.ſ.operatio qua cuncta regit.ꝗ
aliquos deſerit.⁊ qua vniuerſa cognoſcit.2.
parte.titu.5.cap.11.§.2.per totum.

Opera bona negligenter facientes quando ⁊
quomodo eſt mortale ⁊c̄.ſecunda parte.titu/

lo.9.capitulo.3.§.3.per totum.
Operando bona negligentes ſumus ꝛ fortes ad mala operandum propter tres rationes.2.p.ti.9.c.4.§.3.ante mediũ.ibi.Qð ſumus.
Opus ſuum accedit homo in mundo iſto tribus modis.ſ.ad opus virtuale deo principaliter mouente.ad opus criminale diabolo interualiter inſtigante.ꝛ ad opus manuale igenio naturali agente.tertia parte.titulo.8.capitulo primo.ante.§.circa medium.
Opera exteriora quomodo ſunt diſcutiẽda.Et quomodo probare debet vnuſquiſq; opus ſuum ſi rectum eſt in intentione:ſi licitum ex intentione.ꝛ ſi ↄgruũ eſt i diſcretõe.ibi.§.1.p t.
Operatio hominis exterior quomodo poteſt dici ſuauis.quomodo delectatio perficit op⁹.ꝛ opationũ humanarũ inuenitur triplex differentia.ibi.§.1.ante mediũ.ibi.Opatio exte.
Operum quomodo habere oportet inſtantiaꝫ ꝛ pſeuerãti.ã.ibi.§.1.circa finẽ.Demũ ꝯtum.
Opera que ſunt de genere bonorum extra charitatem facta nunquaꝫ reuiuiſcunt.ſed mortificata per mortale reuiuiſcunt.talia de genere bonoꝝ facta in mortali valent ad quinq;.3.par.titulo.14.capitulo.20.§.primo.per totũ.
Opus religioſi perfectius eſt ceteris parib⁹ triplici ratione ſcilicet ratione donationis.rõne multiplicationis.ꝛ ratione cõfirmatiõis.3.p.ti.16.c.10.§.7.in fine.ibi.Opus religioſi.
Operationes noſtre quomodo ſignificant per manus.ꝛ quomodo opera noſtra varia ordinare debemus.quarta parte.titulo.2.capitul.4.ibi.Sexta dirigit.Poſt medium.
Opera miſericordie.vide ſupra.ſub littera e.ſ.Elemoſyna.Et ſub m.ſ.miſericordia.
Opera dei quomodo ſunt valde ſtupenda.ꝛ ꝺ quib⁹.ꝛ quare 3.par.ti.14.c.4.§.1.ꝛ.2.
Operum ceſſatio in diebus feſtiuis.quomodo hoc intelligitur.Et que dicũtur opera ſeruilia 2.par.ti.9.ca.7.§.5 per totum.
Opinionum diuerſorum magiſtrorum tenentium diuerſas opiniones auditores vtrum excuſantur a peccato ſi opiniones ſuorũ tenent quando non ſunt bone.tertia parte.titulo quīto.capitulo.2.§.nono.per totum.

Oratio quomodo eſt actus virtutis religionis.tres fuerunt errores antiquoꝝ circa orõnẽ.ꝛ quõ deus nos vult orare propter qð nos ad ipſam inuitat propter tria in quarta parte.titu.5.capitulo.8.ante.§.
Oratio.quid eſt.quõ ſumitur tripliciter.ꝛ quõ debet pcedere q hõ vult orare.ibi.§.1.per to.
Oratio ad quem eſt dirigenda ſiue porrigẽda quare oratio fit ad deuꝫ.ꝛ quare ad ſanctos ꝛ ad angelos.ibidem.§.ſecundo.per totum.
Oratione quid eſt petendũ.ꝙ peti poſſunt bona ſpiritualia.tẽporalia.ꝛ mala penalia:ſꝫ diuerſimode.Additur adhuc alia triplex expoſitio deſuper.ibi.§.3.per totum.
Orare cui ↄueniat.vnde dicit oratio.quomodo diffinitur.quomodo differunt oratio ꝛ petitio.ꝛ angelis bonis ꝛ ſanctis in patria cõuenit orare.ꝛ pro nobis orãt.qð tripliciter pbatur.ibidem.§.4 per totum.
Orare quomodo quis debet pro ſeipſo pro defunctis.ꝛ pro viatoribus.quas cõditiones habere debent.quomodo pro alijs orare debent ꝛc̃.ibidem.§.quinto.per totum.
Quibus temporibus eſt orandũ ſm illud Luc.18.Oportet ſemper orare.quomodo illud intelligitur.quomodo vn⁹.qui ſemper orat tria facit.quomodo.mane.meridie.ꝛ veſpere orare debet.ꝛ q̃ dꝫ facere ꝛc̃.ibidẽ.§.6.per totuꝫ.
Oratio quõ fieri debet cum fide ꝛ ſecuritate.ꝛ quas conditiones orans debet habere:que in ſcriptura fundantur ibidem.§.7.per totum.
Oratio quomodo valet ad meritoꝝ acquiſitionem.quomodo ad peccati ſatiſfactionẽ.quomodo ad animi conſolationem ꝛ refectionem ꝛ quomodo ad petiti.impetrationem.ꝛ quomodo oratio imperat celo.terre.ꝛ mari.ꝛ inferno.ibidem.§.octauo per totum.
Oratio vtrum fienda ſit cuꝫ voce:ꝛ quomodo tria prima precepta pertinẽt ad ṽtutẽ religionis ꝛc̃.ibidem.§.nono.per totum.
Oratio quõ ſit dirigẽda ſiue porrigẽda ad ſanctos prima par.titu.3.c.7.§.3.per totum.
Orõnis quõ reqrit duplex attẽtio.ꝛ quõ quis dꝫ attẽdere ad orõneꝫ.ꝛ orõ ſi dꝫ eẽ meritoria q̃ ad hoc reqrũt.ꝛ quõ ea agat qs in orõne.3.par.ti.13.capitulo.4.§.octauo.per totum.
Orõ.ieiuniũ vel elemoſyna.qð hoꝝ eſt magis ſatiſfactoriuꝫ.3.par.ti.14.capitulo.20.circa finem.ante vnicum.§.ibi.Quid autem ſit.
Orões nr̃as vocales quõ ſancti videãt ſiue q̃mõ cognoſcũt.ꝛ vtꝝ beati cognitiõe beata cognoſcãt orões nr̃as.ꝛ pp qnq; cauſas decẽs eſt vt orões ad ſanctos dirigamus ꝛc̃ 3.p.ti.31.c.4.poſt pncipiũ.ibi.Sed quomodo.
Orõ vt fiat nõ ſit dãda pro ea elemoſyna tã ꝯ ex hoc ꝙ qs itẽdit emere orõnẽ:ſꝫ per gratuꝫ bñficiũ.2.p.ti.1.ca.5.§.17.circa pn.ibi.2.no.
Ordinis ſacrm quõ diffinit.quõ dr̃ ſignaculuꝫ quõ neceſſariũ.q̃re determinate tradit ordinatio ꝛc̃.3.p.titulo.14.capitulo.16.ante.§.
Ordo ſacer quãuis diſtinctus eſt in ſepteꝫ partes:eſt tamen vnum ſacramẽtum.ꝛ ꝙ plenitudo huius ſacramẽti eſt in ſacerdotio.quõ hoc ſit intelligendum.ibidem.§.1.per totum.
Ordines quare ſunt ſepteꝫ.quõ ſunt mediatores inter deum ꝛ populuꝫ.vnde dicitur ſacramẽtũ vnctionis.quõ differunt inter ſe.quõ or

dines dicuntur ſacri.ibidem.§.2.per totum.
Oꝛdine quolibet quomodo confertur gratia. quod etiam probatur.⁊ oꝛdo ſacer cõfert maioꝛem gratiam in diſpoſito ꝙ̃ alia ſacramẽta. ibidem.§.tertio.per totum.
Oꝛdinatiõe cuiuſlibet oꝛdinis in quo actu imprimitur caracter.⁊ aliquoꝛum oꝛdinũ eſt tantum vnus actus ſiue officium:alioꝝ vero plures ⁊c̃. Et diaconus quid facere habet ⁊c̃.ibidem.§.3.poſt principiũ.ibi.Circa qđ ſciẽdũ.
Oꝛdinatione fienda qđ ſit agendũ:cuꝫ omittitur aliquid de foꝛma ſtatuta.⁊ que ſunt de ſubſtantia oꝛdinationis ⁊c̃.ibidem.§.3.poſt medium ibi.Quid agendum cum.
Prima tonſura non eſt oꝛdo:ſed diſpoſitio ad oꝛdines.in quo conſiſtit iſta diſpoſitio. a quo debet dari prima tonſura.⁊ qua die.⁊ quibus non debet dari ⁊c̃.ibidem.§.4.per totum.
Oꝛdines minoꝛes vtꝝ abbates bñdicti pñt dare abſq; alio pͥuilegio ⁊c̃.ibidẽ.§.5.per totũ.
Oꝛdo ſacer.quõ epatus ⁊ ſacerdotiũ ꝗ̃uis ſit vnꝰ oꝛdo:nõ tñ eodẽ die ꝯferũť ⁊c̃.ibiđ.§.6.
Oꝛdinum ſingulo ꝝ actus ⁊ officia deſcribunť ſ.hoſtiarij lectoꝛis.exoꝛciſte.acoliti. ſubdiaconi.diaconi.ſacerdotis.⁊ epiſcopi. ibidem.§. 6.circa medium.ibi. De officijs ⁊ actibus.
Oꝛdinationẽ.accedẽs ſacerdos debet habere ſex veſtes ad celebꝛandum.Et quõ iſti ſunt de neceſſitate.Et quomodo ipſi miniſtri ipſis debent vti in miſterio dei ⁊c̃.ibi.§.7.per totũ.
Oꝛdinẽ ꝯferens epꝰ alicui idigno ꝙ̃re peccat moꝛtaliter.Idẽ eſt de p̃latis religioſoꝝ qui faciunt ad oꝛdines ꝓmoueri indignos.Et aliqs đ͛ indignus dupliciter.ibidẽ.§.8.per totuꝫ.
Oꝛdines celebꝛando quõ ſcrutiniũ fieri dꝫ.ponitur duplex ſcrutiniũ ibideꝫ.§.9.per totum.
Oꝛdinatus ſine examinatiõe aut ẽ dignꝰ aut indignus.quõ i illis peccať ⁊c̃.ibidẽ.§.10.p to.
Oꝛdinem ſuſcipiens vel exercens immoꝛtali quare moꝛtaliter peccat ibidem.§.11.
Oꝛdinãdi i ꝗ etate debẽt eſſe.quõ ⁊ q̃ñ diſpenſať in illꝰ.q̃ñ tales ſũt ſuſpẽſi ⁊c̃.ibi.§.12.p to.
Oꝛdines ſacri quotiẽs in anno conferri pñt tã maioꝛes ꝙ̃ minoꝛes ⁊c̃.ibidẽ.§.13.per totũ.
Oꝛdines ſacri in quo loco debẽt ꝯferri. ⁊ quõ aliq nõ bñ ſuſcipiũt oꝛdines.ibidẽ.§.4.p to.
Oꝛdines ad ſuſcipiendum quomodo pꝛelati debent cogere ſubditos:quomodo fieri debꝫ iſta coactio.quomodo poſſunt cogi per penaꝫ iuris.quomodo per ſubtractionem beneficiorum ⁊c̃.ibidem.§.quintodecimo.per totum.
Oꝛdinatiões celebꝛãdo:⁊ circa oꝛdinationes quõ ſe epiſcopus habere dꝫ vario mõ:⁊ ad varios actus illius beneficij.tertia par.ti.21.c.2. ante mediũ.ibi.De oꝛdinationibus. ante.§.
Oꝛdinati in ſacris:⁊ religioſi ꝓbati oꝛdinis dicuntur eccleſiaſtice ꝑſone:⁊ gaudent duplici pꝛiuilegio clericoꝝ.3.par.ti.24.c.5.§.1.⁊ ſi.
Oꝛdinatus ſimoniace quomodo eſt ſuſpenſus a diuinis:quomodo pena ſunt excludẽdi ⁊c̃. 3.par.ti.28.c.2.⁊.c.4.aliqualiter infra nota.
Oꝛdines accedẽtes qui nõ debent pꝛomoueri pꝛopter varios defectus coꝛpoꝛum:⁊ quantũ debet expectari ad eoꝛũdem pꝛomotioneꝫ.tertia par.titulo.29.capitulo quinto.
Oꝛdinatio ſacroꝝ deſcribiť ꝑ thema ex põ. qđ ⁊ de ipſa declarať.3 par.ti.14.cap.1.ante.§.
Oꝛdinatione ſacramenti quomodo deus multipliciter prouidit de multiplicatione ſpiritua li fidelium.3.par.ti.14.cap.1.§.5.
Oꝛdinis ſacramentum deſcribitur per thema qđ ⁊ de ipſo declarať:⁊ quot ſunt oꝛdines ⁊c̃. tertia par.titu.14.cap.ſeptimo.ante.§.
Oꝛdinatus ab epo de quo audiuit pꝛius ex relatiõe aliquoꝝ ꝙ cõmiſit vitiũ ſimonie.idõ nolebat ab epiſcopo illo ad ſuperioꝛes oꝛdines pꝛomoueri.quid facere debet ille i officio ſuo ſuſcepto.ſecunda par.ti.1.c.5.§.25.ante medium.ibi.Et nota vt dicitur in di.
Oꝛdo ſacer quõ impedit matrimonium.Et in qbus gradibus declaratur ſub tribus concluſionibus.tertia par.ti.1.cap.8.per totum.
Oꝛdinari pꝛohibẽtur litigioſi ꝓpter tres cãs 3.par.ti.13.cap.3.§.decimo.per totum.
Oꝛdines minoꝛes vtruꝫ dare poſſint abbates benedicti abſq; alio pꝛiuilegio ⁊c̃.3.par.titu. 14.cap.16.§.quinto.per totum.
Oꝛdinarius iudex quis põt eſſe:⁊ quomõ oꝛdinarij qui ſubſunt epiſcopo ſi ferant ſententiam quomodo epiſcopus ⁊ ipſi ſe regere habent in ipſa ⁊c̃.3.par.ti.9.cap.5.ante.§.
Oꝛdinarij iudices qui ſunt.vel qui dicunť qui hñt oꝛdinariã iuriſdictionẽ ⁊c̃.ibidẽ.§.1.p.t.
Oꝛdinarij quõ permaxime dicunť epi.vt quomodo debent punire crimina:⁊ inuocare cuꝫ expedit bꝛachium ſeculare:quõ debent querere de vitijs ⁊c̃.ibidem.§.2.per totum.
Oꝛdinarius:qui ſcit:nõ vt iudex:vel vt homo ſed vt deus ſubditũ eſſe criminis reũ.quõ talẽ dꝫ arguere vel iudicare.ibidẽ.§.3.p totuꝫ.
Oꝛdinarij quid facere debent erga habentes plura beneficia curata vel dignitates ⁊c̃.ibidem.§.ſeptimo.per totum.
Oꝛdinarij quõ bona eccleſiarum vel dignitates que vacant quõ debẽt eſſe ſolliciti circa ea vt bene de ipſis ꝓuideať ⁊c̃.Et archiepiſcopꝰ non põt ſibi conſtituere officialem in dioceſi ſuoꝛum ſuffraganeoꝝ.ibidem.§.8.per totũ.
Oꝛdinare quõ quilibet dꝫ vitam ſuam per nouem regulas directiuas totius generis humani.4.par.ti.ſecundo.cap.4.per totum.
Oꝛdinare habet quilibet fidelis tres ſacerdo-

tes ad confitendum.tertia par.titu.14.ca.19.
§.17.circa medium.ibi.Sed no.

Ordinationes eccleſie vel prelatorum cũ fiunt ſub pena excoicationis poſtq̃ fuerint pmulgate ⁊ acceptate moribus vtentium ligant tráſgreſſores ad mortale.2.par.titu.4.cap.5.§.8.ante finem.ibi.Ordinationes enim.

Ordinarius confeſſor vniuſcuiuſq; quis eſt:cui vnuſquiſq; in ſtatu ſuo tenetur cõfiteri.vt papa cardinales:prelati ⁊c̃.tertia parte.titu.17.cap.primo.§.ſecundo.per totum.

Organorum pulſus ſiue cantus a quo habuit originem:⁊ pulſare in organis ad dei laudes non eſt prohibitum ⁊c̃.tertia par.titu.8.ca.4.§.12.poſt principium.Aliqualiter infra.

Ornatus mulierũ exterior deſcribit̃ p preſumptionem que eſt filia inanis glorie:in quo agit̃ de ornatu mulierum inordinato vtrũ ſit mortalis.2.par.titulo.4.cap.quinto.ante.§.

Ornatus etiam imodeſtus q̃ plus reperitur in mulieribus.pbatur ex ſcriptura:⁊ duplex ratio q̃re illud vitium imodeſtie ⁊ ſuperflui ornat⁹ magis reperitur in mulieribus q̃ in viris:⁊ que mala ex tali ornatu proueniunt.probant̃ per exempla.ibidem.§.primo.per totum.

Ornatus iſte mulierum quo ppetrat̃ exterius circa veſtes ex pphetia Eſa.3.ibidẽ.§.2.per to.

Ornatu exteriori quomodo poteſt offendi deus preter morem conſuetum propter inordinatum affectum.⁊ propter nimium defectum.ibidem.§.tertio.quarto.⁊ quinto.per totum.

Ornatus veſtiũ quõ poteſt eſſe pctm̃ pp inordinatum affectum:⁊ quantũ ad ſuperabundantiã ⁊ hoc tripliciter accidit.ibidem.§.4.p totum.

Ornatu exteriori veſtium quomõ homines varijs coloribus vtunt̃ ad modum tẽpli quod eſt templum diaboli:⁊ quomõ hoc reprehendit̃:quibus ⁊ quomõ decet ⁊c̃.ibidem.§.6.p totũ.

Ornatus mulierum ſm morem patrie vanus ⁊ ſuperfluus.vtrũ ſit mortale:quõ dñs illum ornatum grauiter punit:⁊ quõ duo in huiuſmodi ornatu ſunt attendenda ⁊c̃.ibidẽ.§.7.p totũ.

Ornatu aliquo quomodo duo vitia poſſunt inueniri.quõ ⁊ qualr̃ dicit̃ puocatiuus.quantũ peccatum.quomodo mortalia ſunt:⁊ quomõ non:⁊ quomõ decet.ibidem.§.8.per totum.

Ornamentorum venditores:vt ſertorum:coronarum:fucorum:capillorum.oẽs peccant ⁊c̃.quid de ipſis dicit ius.⁊ quale peccatum.ſecũda par.titulo primo.cap.23.§.23.per totum.

Ornatus ſuperfluus in veſtimẽtis q̃ntũ pctm̃ ẽ:⁊ q̃ntũ peccãt facientes:vel q accõmodãt alijs ⁊c̃.3.par.ti.8.c.4.§.4.poſt mediũ.ibi.Eſt autem.

Ornatum duplicẽ quõ habere debent clerici.quibus figurant̃ eorum ornamenta.qualiter ſe hr̃e debent non portando veſtes inciſas ⁊c̃.3.par.titulo.13.cap.3.§.quinto.per totum.

Ornat⁹ morum deſcribit̃ vario modo ſupra ſub m.ſ.Modeſtia.⁊.4.par.ti.4.cap.decimo.

Ornatu exteriori quomodo reperitur ambitio ſecunda par.titu 3.cap.5.§.7.

Ornare eccliam c⁹ intereſt ⁊c̃.3.p.t.12.c.10.§.2.

Ornamẽta epĩorum cum q̃bus celebrãt quõ deſignant aliqua ſpũalia ⁊c̃.3.p.ti.21.c.2.§.7.

Originale peccatũ deſcribit̃ ĩfra ſub littera p.ſ.Peccatum originale.1.par.ti.8.per totum.

Originali peccato vtrum beata virgo cõcepta ſit ⁊c̃.habes varia.ibi.ca.ſecũdo ⁊ tertio.poſt deſuper ſermonem.

Origines peccati ſunt.7.prima par.titu.7.c.ſecundo.§.quinto.per totum.

Orientẽ reſpiciendo adoramus triplici de cã.3.par.titu.12.cap.2.poſt medium.ante.§.

Oris ⁊ lingue diſpoſitio quõ deſcribit̃ per cãm:materiã:formã ⁊ circunſtantiã.1.par.ti.2.ca.4.§.1.poſt prin.ibi.Circa diſpõnem autem.

Oſcula amplexus vel tactus ĩpudicus qñ ſunt mortalia vel venialia:⁊ qñ fiunt cum conſenſu in malũ.q̃rum tũc peccatum ⁊c̃.q̃ periculoſa.ſecunda par.titulo.5.cap.primo.§.nono.etiã.10.§.aliqua nota.

Oſtenſiones amicitie ſũt quattuor.4.par.ti.5.cap.20.§.4.poſt medium.ibi.Et notandum.

Pacifici qui dicunt̃ beati mat.5.⁊ quõ vocabunt̃ filij dei.Et circa pacem tria notãtur.ſ.pacis ſublimitas:pacis integritas:⁊ pacis auiditas.4.par.ti.7.cap.6.§.ſeptimo.per totum.

Pax inquantũ eſt act⁹ interioris charitatis.quõ differt a concordia:⁊ eſt pax temporalis:ſpiritualis:⁊ internalis.Et quomodo pax excludit triplex bellum.4.par ti.6.c.8.ante.§.

Pax quõ eſt effectus ſiue actus volũtatis ⁊ nõ virtutis ſpecialis.Et quõ ſalua pace pt eẽ diſſenſio in opinionibus inter habentes charitatem.Et quid ſignificant tres littere huius nominis pax.ibidem.§.1.per totum.

Pacẽ quõ oĩa appetunt ſm Augu.⁊ Diony.Et eſt triplex mala pax:⁊ talis pacis ſunt multe ſpecies.que ⁊ diffiniuntur.ibidẽ.§.2.p totum.

Pax deſcribit̃ ſm illud ps.pax multa diligẽtibus legem tuã:⁊ quõ boni habẽt pacẽ:⁊ quõ mali ⁊c̃.2.par.ti.7.cap.4.§.3.per totum.

Pax quomodo dicitur fructus ſm apoſtolum.Gala.6.quibus figuratur ⁊c̃.4.parte.tit.5.c.21.§.primo.ibi.Tertius fructus eſt pax.

Patientia quõ diffinitur a beato Aug.⁊ quõ ipſa habere debet quatuor virtutes que notant̃ in verbis apoſtoli.In omnibus exhibeamus noſmetipſos ⁊c̃.in multa patientia.quarta p.titulo.3.capitulo ſeptimo.ante.§.

Patienter vtrum iniurie ſemper ſunt ſuſtinende. ibidem. §. primo. per totum.

Patientia laudatur: q2 pugnantē in expugnabiliter armat: q2 hoſtē fortiter expugnat: q2 ipſa notabiliter triumphat: ⁊ q2 vincentem feliciter coronat. ibidem. §. ſecundo. per totum.

Patiētie dant quindecim remedia potiſſime exēplo ſaluatoris nobis oſtenſa in exemplum ibidem a tertio. §. vſq3 ad. 17. §. per totum.

Patientie fruct⁹ ſunt ſex: quoꝝ tres ptinent ad peccatores: ⁊ tres ad iuſtos. ibidē. §. 18. p to.

Patientia quō dicitur fructus ſpūs. Galath. 6. ⁊ in quo conſiſtit. 4. par. ti. 5. c. 21. §. prio. ibi. Eſt ergo quartus. ante medium.

Patiēter aduerſa tolerare: ſiue tribulationes ē via qua immediate itur ad celū. 1. par. tit. 5. c. 4. §. 2. vltra medium. ibi. Quinta via eſt.

Pacta quō debent ſeruari in diuerſis. 2. par. ti. 1. c. 17. §. 8. poſt principiū. ibi. Sciendū autē.

Paganorum errores deſcribūtur vario mō in quibus errant: quoꝝ errores etiā vario mō ſoluuntur. 2. par. ti. 12. cap. 7. §. 3. per totum.

Paganoꝝ philoſophoꝝ vel poetarū doctrine quod non proſint ad ſalutem. probatur hoc ad lōgum. 4. par. ti. 11. cap. 4. per totum.

Pagani ſiue gentiles philoſophi quō vario modo errant contra fidē. ibidez. c. 5. ante. §.

Paganoꝝ errores ſiue ſarracenoꝝ errores vario modo deſcribuntur. ibidem. §. 1. per totū.

Pagani quō ſubſunt pape: ⁊ quare papa non pōt auferre dominia: ⁊ iuriſditionis ab ipſis quas iuſte detinent ⁊c̄. 3. par. ti. 23. c. 6. §. 8.

Palatiū epiſcopi hz tantā imunitatē q nullus pōt inde trahi niſi in certis caſibus ⁊c̄. 3. parte ti. 12. c. 3. §. 1. ante me. ibi. Itē confugiens ad.

Palle altaris de qua materia eſſe debēt. debēt eſſe due: cui lz alias explicare: nec mulieres: nec moniales debēt eas tangere ⁊c̄. 3. par. tit. 13. c. 6. §. 2. ante finem. ibi. Itē debent ibi eſſe.

Pallium epiſcopoꝝ qd ſpūaliter ſignificat. 3. par. ti. 21. capitulo ſecundo. §. ſeptimo. infra pncipium. ibi. Additur.

Pallium epiſcoporum vnde ſumptum eſt. ad quid ipſis datur ⁊c̄. ibidē ca. 3. §. primo. poſt principium. incipe ibi. Pallium.

Pallio quō ⁊ q̄re vtitur papa: patriarche: ⁊ archiepi: qn̄ ipſi debent vti pallio. qd eſt palliū: a quo dz peti: ⁊ in quot menſibus. qd datur ipſis in datione pallij. qbus diebus archiepūs debet ipſo vti ⁊c̄. ibi. cap. 4. §. 2. per totum.

Panē triplicem dedit xp̄s iude ad eſum pro maximo beneficio: in qbus nobis dedit exēpluz vt ſimilia faciamus ⁊c̄. ſecūda par. tit. primo. cap. 22. § ſecūdo. tertio ⁊ quarto. per totum.

De pane eucharistie. vide. ſ. ſub. c. ſcz Euchariſtia: ⁊ in. m. l. Miſſa.

Pape ſtatus: ſiue ſummoꝝ pontificū deſcribit per thema ex pō. qd ⁊ de ipſis declarat: ⁊ quomodo papa coronatus eſt gloria ⁊ honore: ⁊ quomō cōſtitutus ſuper opa manuū ſuaꝝ ⁊c̄. 3. par. ti. 23. cap. primo. §. 1. 2. ⁊. 3. per totum.

Pape poteſtas q ſpāliter eſt a deo: ⁊ ſingularius: ⁊ excellentius. ibidem. cap. 2. ante. §.

Pape abuſio q non a deo ſit pbatur: ſed malitia ⁊ prauitate hominuz. Et abuſus ptātis ſit tripliciter. ibidem: ante. §. ibi. Quod abuſus.

Pape poteſtas q ſingularius ē a deo q̄z alie poteſtates. hoc oſtenditur quantuz ad electionē: quantū ad eius gubernationē: ⁊ quantum ad impugnationē: ⁊ quomodo papa ſignificatur per montem. de quo Exo. 49. ibidem ante. §. Quod poteſtas. ⁊. §. primo ⁊ ſecundo.

Pape que poteſtas eſt. ſz illud Chriſti. Tibi dabo claues ⁊c̄ q neceſſarium eſt habere vnum ſucceſſorē Petri. qd ſignificant claues: ⁊ que ſunt: ⁊ quomodo per penitentiam deleantur peccata ⁊c̄. ibidem. cap. tertio.

Pape poteſtas in eccleſia quid importat: quomodo habet ſtatuere in eccleſia ex rationabili cauſa ⁊c̄. ibi. capitulo quarto. ante. §.

Pape iuriſditio ſiue ptās que eſt in declarādis dubijs: que ſunt de iure diuino vel naturali: ⁊ que de iure humano. Et dubia declarare i aliquibus ꝯtingit dupliciter. ibidem. §. 1. p to.

Papa quō hz poteſtatem circa iuriſditionē. circa poſitiua precepta. ibidē. §. 2. per totum.

Papa quō hz poteſtatē ſiue iuriſditionez in ſententiando de ſubditis: ⁊ q debeant haberi pro talibus prout ſententiauit. ibidem. §. 3. p to.

Papa quā poteſtatez hz ſiue iuriſditionem ex verbis xp̄i dicentis. Tibi dabo claues reg. ce. Et q eccleſie poteſtas ⁊ auctoritas nō eſt inſtituta auctoritate ppria: qd probat. Et quō differt ab alijs principibus. ibidem. §. 4. p totū.

Papa quā plenitudinem ptātis hz erga alias ptātes iferiores: ⁊ oīs ptās eccleſiaſtica alia a papa ſubeſt ei quo ad tria. ibidē. §. 5. p totuz.

Papales ponunt aliqui errores qui excludunt ⁊ confunduntur. ibidem. §. 6 per totum.

Pape ptās ſiue iuriſditio tēporalis ⁊ ſpūalis q̄ eſt. eccleſiaſtica eſt triplex. pma eſt imediate a deo. ſcōa deriuatur a papa in inferiores prelatos. tertia ē in miniſteriū data. ibiō. §. 7. p to.

Papa quam poteſtatem hz a clauibus collatis beato Petro a Chriſto: ⁊ excellētius q̄z epiſcopis. ibidem. capitulo quinto. ante. §.

Papa quō ſeptē poteſtates accepit a clauib⁹. ſ. baptizandi: predicandi: ligādi: ⁊ ſoluendi: cōfirmādi: miracula faciēdi: ptātes pfecte ꝯuerſandi: ⁊ ptātes iuriſditionalis ſententiādi. ibidē ante. §. poſt principiū. ibi. Principat⁹ aūt.

Papa vtrum poſſit renunciare papatui. ibi/

dem.§.quarto.per totum.
Papa vtrū poſſit deponi pro quocūq; notorio crimine ꝛc.ibidem.§.5.per totum.
Pape poteſtas que eſt maior omni alia creaturarū poſt xp̄m: quō aliquo modo extendit ad celeſtia: terreſtria: ꝛ infernalia.ibi.c.6.aſi.§.
Papa vtrum eſt maior angelo in iuriſditione. ibidem.§.primo.per totum.
Papa ꝙ eſt maior angelo in ſacramentorū ad miniſtratiōe. ꝛ myſterio ꝛ in premio.ibi.§ ſecundo.tertio.ꝛ quarto per totum.
Papa quō debꝫ ſcōs canonizare diſup vide.ē. ſub lr̄a.c.ſ. Canonizatio ꝛ.ibidem.§.5.p to.
Papa quā poteſtatem habet erga inferos.quo modo poſſit eos educere de purgatorio etiā per indulgentiam.ibi.§.6.per totum.
Papa vtrum per cōmunicationem indulgentie plenarie poſſit contritos ꝛ cōfeſſos ſic a tota pena ꝛ culpa abſoluere ꝙ non trāſeant per ignem purgatorū.ibi.§.7.per totū.
Papa quam ptātē habet ſuper hos qui ſunt in terra.ſ.ſuper paganos: ꝙ pagani ſubſunt pape probat. Et quare papa nō pōt auferre dn̄ia ꝛ iuriſditiōes a paganis.ibidem.§.8.per to.
Papa quā ptātē hꝫ ſup iudeos phibendo fidelibus vt nulla ꝯſo. tia cū ipſis habeāt.quomō ſuſcipit eos ad baptiſmū quomō debet cogi ad laborandum.ibidem.§.9.per totum.
Papa quā ptātē hꝫ ſup hereticos ſignatos per boues.quō ꝙdrupſr eos punit. Et vtrū dubius in fide ſit cēſendus hereticꝰ: qō dubiū etiā in fide cō tingit qnq; modis.ibi.§.10.p totum.
Pape quō ſubyciunt ſciſmatici: q̄n̄o pūct eos duplici poteſtate.qui dicuntur ſciſmatici ꝛc. ibidem.§.11.ꝛ.12.per totū.
Papa quā poteſtatem habet in xp̄ianos.precipue ſup impatores ꝛ circa impiū: quomō eū ꝯfirmat ſi catholicus eſt.ſi nō q̄n̄o deponit.qs papa p:lo alemanis dedit impatorē ꝛc.ibi.§.13.14.15.ꝛ ſupra ſub littera.i.ſ.imperator.
Papa quā poteſtatē habet in alios reges ꝛ pn̄cipes ppli xp̄iani: ꝛ vtrū ſubyciūtur reges ꝙ tum ad temporaliū recognitiōnē: q̄n̄o a ſentētijs regū ad papā appellat.ibi.§.16.per totū.
Papa quā poteſtatē habet in clerum.vtrū papa peccet mortaliter in acceptione pſonarū.ꝛ ſi papa a principibus moueret ad cōferēdum eccleſiaſtica beneficia tripliciſ contingit ibi eſſe vitium.ibi.§.17.per totum.
Papa vtrum poſſit aliquos iuſte ad penā inferni damnare.ibidem.§.18.per totum.
Papa quā poteſtatem habet in ordinando officia eccleſiaſtica.ibi.§.19.per totum.
Papa quā poteſtatē habet in creandis nouis religionibus.ibi.§.20.per totum.
Papa quā poteſtatē habet in dando exemptiones qbuſcunq; a ſuis ordinarijs platis. Et tria ꝯſiderant in exēptione. Et fuit valde ꝯgruū aliq̄ collegia ꝛ religiōes eximi ꝛc.§.21.p to.
Papa vtrū eſt primus ꝛ maximus oium epiſcoporum ꝛ patriarcharum.ibidem.c.6.§.22.
Papa vtrum in totam eccleſiam chriſti vniuerſalem prelationem habeat.ibi.§.23.
Papa vtrū eſt caput vlis eccleſie ꝛc.ibi.§.24.
Papa vtrū eſt ſponſus vlis eccleſie.ibi.§.25.
Utrū reges ꝛ pn̄cipes xp̄iani: ꝛ p pr̄o oēs fideles tenent eſſe ſubditi pape ꝛc.ibidem.§.26.
Utrum eſt de neceſſitate ſalutis ſubeſſe romāo pontifici ibidem.§.27.
Pape vtrum magis ſit obediendum ꝙ alteri cuicūq; poteſtati inferiori.ibi.§.28.
Papa vtrū ſuccedat beato Petro in ea pfectione poteſtatis ꝛ dignitatis vicariatꝰ xp̄i ꝙ beatus Petrus a xp̄o caput ꝛ paſtor vniuerſalis eccleſie fuit i eccleſia ſublimatꝰ.ibidē.§.29.
Papa vtrum habet in eccleſia plenitudinē poteſtatis.ibi.§.30.
Pape poteſtas vtrum deſcendat in alios prelatos.ibi.§.31.
Papa vtrum poſſit vti poteſtate clauis in quēlibet de eccleſia.ibidem.§.32.
Papa vtrū pōt ꝯcedere alicui ꝙ ꝗ vtatur ptāte clauiū in eum in foro eccleſie. ibidē.§.33.
Papa vtrū poſſit ꝯcedere alicui poteſtatem vt vtat i eū ptāte clauiū i foro exteriori.ibi.§.34
Papa vtrū ſit proprius ſacerdos dicendus aliquomodo cuiuſlibet parrochie.ibidē.§.35.
Utrum papa eſt prelatus immediatus cuiuſlibet fidelis.ibidem.§.36.
Papa vtrū poſſit cōmittere alicui pdicare: ꝛ cōfeſſiones audire: ꝛ vti ptāte clauiū irreqſitis ꝓprijs ſacerdotibꝰ parrochialibꝰ.ibi.§.37.
Papa vtrū per duos ordines iſtitutos a deo.ſ. epōrum ꝛ ſacerdotū parrochialiū poſſit inſtituere tertium ordinem ꝛc.ibidem.§.38.
Papa vtrum poſſit compellere collegia generalium ſtudiorum: vt ad eorum ſocietatem religioſi admittantur.ibidem.§.39.
Papam vtrum maxime reſpicit ordinatio ſtudiorum.ꝛ vniuerſitatum.ibi.§.40.
Papa vtrū auctoritatē vniuerſalis eccleſie determinatione fidei principaliter hꝫ.ibi.§.41.
Papa vtrum habeat confirmare ſententias ſinodorum.ibidem.§.42.
Papa vtrū ſubyciaſ ſtatutis ꝯciliorū.ibi.§.43.
Papa vtrum poſſit mutare ſentētias ſanctorū patrum in concilijs generalibus per regulas vel eccleſie prelatos.ibidem.§.44.
Papa vtrum habeat plenitudinem poteſtatis diſpenſandi in omnibus.ibidem.§.45.
Papa ſolus diſpēſat in quinquaginta caſibus qui per ordinem enumerantur ꝛ declarantur. ibidem.c.6.

Ibidem.c.6.per totū.que icipit. Nota multos
Papa quomō eſt in oībus miſerabilioꝛ.⁊ qua/ re:⁊ in qbus:⁊ nomē pape mutaſ in ſua crea tione triplici de cā.ibidē.c.7.per totum.
Que differentia inter papā ⁊ cōcilium deſuper vide ſupꝛa ſub c.ſcꝫ.Cōcilium. Et.3.par.titu. 14.c.pꝛimo ⁊ ſecundo.per totum.
Papaliuꝫ litterarum falſatoꝛes excōmunicati ſunt maioꝛi ſentētia.3.par.ti.25.c.13.per to.
Papa quomodo condere habet canones. 4.p. ti.12.ca.4.§.4.per totum.
Papalis dignitas in eccleſia ſiue in oꝛbe ante/ cedit dignitatē imperialē:qđ tripliciter pbaſ pꝛima par.ti.4.capi.10.§.4.per totum.
De papatu ꝯtendentibus tēpoꝛe ſciſmatis. ha/ bes.ſ.in lata materia ſub lrā s.ſ.Sciſma.
Papa eligere poteſt ſibi confeſſoꝛem qui eum abſoluat in foꝛo penitentiali.tertia par.tit.17. cap.pꝛimo.§.ſecundo.pꝛincipali.
De pape vicarijs habes infra ſub lrā u.ſ.Uica/ rio.⁊.3.par.ti.20.cap.decimo.per totum.
Pape electio vario modo deſcribiſ. ſ. ſub lrā c.ſ.Cardinalium.Et.3.par.ti.22.cap.2.§.4.5. 6.7.octauo.nono.per totum.
Paradiſi gaudiuꝫ quomō deſignatur per illō Mathei. Intra in gaudium domini tui. hoc gaudium oſtendunt gloꝛioſuꝫ quatuoꝛ. pma par.ti.6.cap.5.§.tertio.ante finem.
Paradiſo quomō aſſimilaſ religio : ⁊ p ea que ſunt in paradiſo.3.par.ti.16.ca.decimo.§.10 infra pꝛincipium.ibi.De pꝛimo p.
Paradiſo quomō angeli aſpoꝛtāt animas ⁊c̄. tertia par.ti.32.cap.quinto.§.tertio.quaſi i fi ne.ibi.Quarto dicitur.
Paradiſi gaudiū qđ eſt:ſiue in quo conſiſtit. ⁊ quatuoꝛ oſtendūt illud gaudiū eſſe gloꝛioſuꝫ. 1.par.ti.6.c.5.§.3.circa finē.ibi. Hoc gaudiū
Paſtoꝝ eccleſiaꝝ vita vario modo deſcribitur infra ſub p.ſ.Pꝛelatoꝝ ſtatus. Et.3.p.t.20.c.1.
Paſtoꝛuꝫ tabernacula deſcribunſ ex canticis ſa lomonis.Et quid ſignificant hedi ⁊c̄.pꝛima p te titu.pꝛimo.capi.2.§.quinto.per totum.
Paternitas quadruplex eſt veneranda.ſ.carna lis:pꝛeſidētialis:tēpoꝛalis:ſacramentalis.pꝛi ma par.ti 14.ca.4.§.ſexto.Et de honoꝛe eoꝛū dem habes.ibi.§.ſeptimo.⁊ octauo.
Parentalis amoꝛ magnꝰ eſt: ⁊ tāto maioꝛ qͣto ſtrictioꝛ parentela.⁊ quare. Et amoꝛ parentuꝫ diutioꝛ eſt qͣ filioꝛuꝫ. Et quare filij per plures annos differunt in amoꝛe parentum : ⁊ amoꝛ parentū qui non eſt a ſpū ſancto īducit multa mala ⁊c̄.pꝛima par.tit.6.capi.2.§.2.ante me dium.ibi. Tertius eſt amoꝛ parentalis.
Parētales familie que ſunt: ⁊ quomō cuꝫ pue/ ri nō habētur a parentibus ſunt affeciādi ⁊c̄. pma par.ti.7.c.3.§.ſecundo.circa pꝛincipiū.
Parentū pꝛimoꝝ ſuperbia in quo fuit:⁊ eoꝛuꝫ ſuperbia nō fuit ſimpliciter grauius alijs pec catis hominum.hoc pꝛobatur.
Et ſuperbia Eue fuit grauius tripliei ratione. Et Ade fuit grauius peccatū alia triplici rōne 2.par.ti.3.c.1.§.quarto.per totum.
Parētibꝰ quomō licet in certis caſibꝰ filios ex/ heredare : ſed non licet liberos factos mona/ chos repellere ab hereditate ⁊c̄.3. par.tit.10. cap.3.§.pꝛimo poſt pꝛincipium.
Parentes quomō pͥuidere debēt vario modo filijs legitimis ab illegitimis.3.par.ti.10.ca. 3.§.4.h. vide tamen de ſucceſſione filioꝛuꝫ ⁊ de heredum.ibidem.§.pꝛimo.ante finem.
Parētes frāgentes ſpōſalia filioꝝ ſuoꝝ quam penā icurrunt ſm canones.3.par.ti.17.ca.7. §.3.in canonibꝰ pnīalibꝰ. ibi. Uiceſimꝰ ſcḋo.
Parentes quomō tripl'r ſunt honorādi. ſcꝫ re/ uerentiā in exhibendo obedientiā faciendo:⁊ in neceſſitatibus ſubueniēdo. quarta part.tit. 5.cap.nono.§.pꝛimo.⁊ ſecundo.per totum.
Parentū dilectio deſcribiſ vario mō ſupꝛa. d. ſ.dilectio.per totum.Et.4.par.ti.6.capitu.4. §.ſeptimo.octauo.nono.per totum.
Parentes quomō ſe hꝛe debent in regendo ad filios. Et ſūt tria ad q̄ iuuenes nāliſ ſūt iclina/ ti.qūo parētes ipſos regere debēt vt ab iſtis ſe caueāt ⁊c̄.4.par.ti.2.c.5.§.3.per totum.
Parentes optimi ⁊ ſancti quomō habuerunt fi lios peſſimos ⁊ econuerſo. Et quomodo parē/ tes de filijs ſolliciti eſſe debēt vt bona faciant: ⁊ mala caueant.tertia par.ti.pꝛimo. capi. pꝛi/ mo.§.7.poſt pꝛincipium.immediate.
Pꝛopter parentū obſequia vtrum īgreſſus reli gionis ſit dimittendus:⁊ quādiu debet differ re illud obſequiū ⁊c̄.tertia par.ti.16.capitulo ſecundo.ante.§.circa medium.
Paterfamilias quā pꝛudentiā debet hꝛe in gu bernando familiaꝫ : ⁊ quomodo ſe hꝛe dēt ad vxoꝛem ⁊c̄.4.par.ti.2.c.5.§. 1.⁊.2. per totuꝫ.
Patres religionū pꝛimi qui fuerūt:quomō di cuntur celi:quomō aſſimilanſ onagris: ⁊ qua re ⁊ quomō illi ſuo exemplo mundum illumi/ nauerūt ⁊c̄.3.par.ti.32.c.10.§.pꝛimo.per to.
Pater miſericoꝛdiaruꝫ deus quomō ſuos libe rat a ſex malis mūdi.pꝛima par.ti.5.c.4.§.3. ante mediū.ibi. Dicif aūt pater miſeri.
Pater noſter in miſſa breuiter ⁊ notabiliter ex/ poniſ.3.par.ti.13.c.5.§.3.ante finem.
Pater noſter quomō concoꝛdaſ cum magnifi/ cat:in quo ꝯtinetur materia vnius quadrage ſime.4.par.ti.15.cap.30.per totum.
Contra phariſeos ⁊ hypocritas inuehit dn̄s ſe ptem maledictiones:⁊ cōtra illos q per ipſos figurātur.2.par.ti.4.cap.7.⁊.3. poſt pꝛincipi um.infra.Septem male.

Partus beatiſſime virginis deſcribit̃ p thema ſiue per modũ ſermonis.4.par.ti.15.c.31.

Paruuloꝝ ſtatus deſcribit̃.q.ſ.deſcendunt ad limbũ.1.par.ti.8.c.1.§.4.per totum.

Paſſio chriſti ad memoriã reuocata triplicem bonũ effectũ facit in anima.quarta.parte titu.3.cap.7.§.quarto.per totum.

Paſcalis agnus.moraliʒat̃ cũ omni ritu comeſtionis ⁊c.1.p.ti.14.c.5.§.7.per totum.

Paſſiones iuuenũ vnde naturaliter ꝓueniũt: quomõ ab iſtis debẽt retrahi per parentes ⁊c.4.par.ti.ſecundo.cap.5.§.3.poſt ꝑncipiuʒ.infra.ſunt autẽ tria.etiam.§.quarto.⁊ quinto.

Paſſiones anime que ſunt:⁊ que cauſa ipſarũ.prima par.ti.6 ca.ſecundo.per totum.

Paſſionis triſtitia quomõ ⁊ quare eſt moderãda.prima par.titul.ſexto.ca.6.§.primo.circa principium.ibi.Quantum ad primum.

De paſtoribus ſiue prelatis. vide varia infra ſub p.ſ.prelatis.⁊.3.par.ti.20.cap.1. quaſi per to. Et.3.par.titulo.32.capi.10.ante.§.

Patriarche ⁊ primates quomõ ſunt maiores ꝙ̃ archiepiſcopi:⁊ minores papa: que eſt differentia inter eos qui ꝓprie dicunt̃ primates.⁊ habẽt quatuor priuilegia ⁊c.3.part.ti.20.c.4.de pallio ipſoꝝ vide ibi.§.2.per totum.

Patriarcharũ ⁊ epoꝝ ꝓprius ſacerdos qs ꝓprie dicit̃.cui cõfiteri poſſunt: ⁊ a quibus eos abſoluere poſſunt ⁊c.tertia par.titulo.17.cap.primo.§.quarto.per totum.

Patriarche ⁊ prophete qũo xp̃m figurauerũt: quomodo Adam ⁊ ceteri patriarche multum cõmendatur cum Joanne baptiſta.tertia.par.ti.32.capitulo.ſeptimo.per totum.

Patronatus que poteſtas ẽ quadruplex ius cõpetit patronis: ⁊ patronus ſi laicus eſt dʒ preſentari infra quatuor menſes.ſi eccleſiaſtica ꝑſona eſt tunc infra ſex menſes ⁊c. tertia parte.titulo.12.capitulo.12.ante.§.

Patronatus qũo dʒ ꝑ̃ſentari.ſi valẽs eſt patronus nõ põt eiꝑ̃m ꝑ̃ſentare ⁊c.ibidẽ.§.1.p to.

Juſpatronatus trãſfertur in alteꝝ quatuor modis.vtrum poſſit pignori obligari:ad quos ꝑtinet patronatus:que eorum auctoritas.ibid.§.ſecundo.per totum.

Jus p̃ntandi vtrum poſſit preſtari a parrochianis in eccleſia parrochiali:⁊ plures ſunt vie a iure iuuentute:per quas eccleſie prouidetur đ rectore ⁊c.ibidem.§.3.per totum.

Patroni quomodo debẽt habere ſollicitã curã de eccleſijs quõ ſit preſentatio per pronos.tribus modis ſpernit̃ pronus: ponunt̃ deſuper alique qõnes ⁊ notabilia.ibi.§.4. per totum.

Patronatus trãſlatio qũo ⁊ qualiter fit:⁊ qũ rõnabile:⁊ de venditione ⁊ ſucceſſione trãſferentium ⁊c.ibi.§.5.per totum.

Patronus eccleſie qualiter quis ſit: ⁊ quomodo ⁊ quare ⁊c.ibidem.§.6.per totum.

Queſtiones notabiles ⁊ varia ponuntur circa acq̃ſitionẽ patronatus ⁊c.ibidẽ.§.7.per to.

Patroni ſi diſcordãt ille perficiet̃ qui plurium patronoꝝ voces habet:qõ vlterius ad longuʒ declarat̃ ⁊c.ibidem.§.8.per totum.

Juſpatronatus quare vẽdi vel emi nõ põt. aſs ſimoniã cõmittit.quid eſt ius patronatus.

Et ex patronatu competit patrono quadruplex ius ⁊c.2.par.tit.1 c.5.§.24.per totum.

Paupertas quomõ ponit̃ iter conſilia domini ⁊ ponit̃ circa ipſam aliquoꝝ erroꝝ q ⁊ deſtruit̃:quomõ paupertas in diuitijs ſit cõſiderãda:⁊ q̃ ẽ bona:⁊ q̃ nõ ⁊c.4.p.ti.12.c.1.ati.§.

Paupertatẽ voluntariam ſectando eſt quadruplex modus.ibi.§.primo.per totum.

Circa paupⁱtatẽ chriſti ⁊ apoſtoloꝝ quomõ fraticelli vario mõ errabãt: quoꝝ errores etiam vario modo damnantur per vnã extrauagantem:⁊ a quodam ordinis predicatorũ ad longum declarat̃.ibi.c.4.per totum.

Paupertas vtrũ facit eẽntialiter ad ꝑfectionẽ: quomõ paupⁱtas accipit̃ dupl'r:⁊ ꝑfectio q̃daʒ ꝑſonalis:⁊ q̃daʒ ſtatualis: ponunt̃ deſuper ſex cõcluſiones:que ⁊ declarant̃.ibidẽ.§.12.p to.

Utꝝ h're aliqd in cõmuni diminuat de ꝑfectione ponunt̃ deſup tres ↄcluſiões.ibi. §.13.p t.

Qõ habere aliqua in cõmuni nõ diminuat ſtatũ ꝑfectiõis ꝓbat̃:ponunt̃ deſup alique cõcluſiones:q̃ ⁊ nõbiliter declarant̃.ibi.§.14.p to.

Qõ habere aliqua in cõmuni nõ diminuat de perfectione ſtatus prelatoruʒ.probatur multipliciter.ibi.§.15.per totum.

Utrum xp̃s ⁊ apli habuerunt aliqua in cõmuni ponuntur deſup ſex concluſiones.que ⁊ vario modo declarant̃.ibi.§.16.per totum.

Qõ xp̃s ab initio habuit dñium oium reꝝ. ꝓbat̃ vario mõ:⁊ ad longũ.ibi.§.17.per totuʒ.

Qõ habuit dñium acq̃ſitũ quarundã reꝝ.probatur vario modo.ibi.§.18.per totum.

Qõ xp̃s habuit dñium acq̃ſitũ aliquarum reꝝ ex dono alterius.probatur vario modo.ibid.§.decimonono.per totum.

Qõ apoſtoli emiſerunt votuʒ paupertatis.probatur multipliciter.ibi.§.20.per totum.

Qõ apli habuerunt aliq̃ in cõmuni q̃ſtũ ad ius ⁊ dñium ꝓbat̃ multipl'r.ibidẽ.§.21. p totum.

Qõ apli poſt reſurrectionẽ ⁊ aſcenſionẽ xp̃i habuerunt aliq̃ in cõmuni. ꝓbat̃ cõtra iſtaʒ ↄcluſionẽ vario mõ.ibidẽ.⁊.22.⁊ p oẽs ſeq̃ntes.§.

Pauperibus quibus datur iudiciaria poteſtas ſedendi cũ xp̃o in iudicio ⁊c.4.parte.titulo.14.cap.11.⁊ ſexto.in medio.⁊ ante.

Paupⁱtatis gradus qui ſunt.4.par.ti.15.c.24.§.1.poſt prin.j.Primus ſermo xp̃i.

Paupertas ſpūs poteſt ſumi ⁊ exponi triplici/ ter:⁊ horum eſt regnū celoꝝ. primo per verā humilitatē. ſecundo per inordinati affect⁹ re/ motionē. tertio per totalē mundi abdicatiōē 4. par. ti. 7. cap. 6. §. primo. per totum.
Pauper ſuperb⁹ eſt octaua abuſio īter. 12. abu/ ſiones diuerſoꝝ. 1. par. ti. 5. cap. ſecundo. §. 8. ante mediū ibi. Octaua abuſio eſt.
Pauptas nō cauſat perfectionē religiōis: quō pauptas dicit̄ inſtr̄m religionis:⁊ quō tribus gradib⁹ religiōis cōpetit triplex gradus pau/ pertatis. 3. par. ti. 16. c. 1. §. 3. poſt principiū.
Pauptas in religione quō eſt ſeruāda ſine pro/ prietate: q̄liter circa ipſam peccat̄. qd dr̄ pro/ prium. hīc ppriū eſt mortale: ⁊ plat⁹ non pōt hoc diſpēſare. ibidē. §. 8. poſt principium.
Pauperibus quomō ⁊ qualiter ſubueniendū ſit per elemoſynā:⁊ p alia opera miſericordie 2. par. ti. 1. c. 24. §. 1. 2. ⁊. 3. per totum.
Pauperib⁹ nō eſt dāda elemoſyna p oꝛone ab eis faciēda tñ ex hoc q̄s intēdat emere oꝛo/ nem eoꝝ: ſed per bñficium gratuitum. 2. par. ti. 1. c. 5. §. 17. poſt pncipiū. ibi. Secūdo nota.
Pauperib⁹ quō eſt dñs ſollicitus ad puidēdū quomō ipſe xp̄s rex regū pauper fuit: ⁊ illam oſtendit verbis ⁊ factis. vnde dicit̄ paup:⁊ vn de dr̄ mēdicus ⁊c̄. 3. par. ti. 11. c. 1. ante. §.
Peccata mortalia quomodo aſſimilāt̄ aliqb⁹ beſtijs. 1. par. ti. 1. ca. 1. §. 3. poſt medium. ibi. Exemplificat.
Peccata cōmiſſa quomō hō reſpicere dʒ: ⁊ de ipſis ſatiſfacere. 1. p. ti. 3. c. 7. §. 5. per totum.
Peccatū quomodo facit voluntatem hominis durā vt lapis. 1. p. ti. 4. cap. 13. §. 2. poſt princi pium. ibi. Quantum ad primum.
De peccatis admiſſis ⁊ cōmiſſis:⁊ de omni ver bo ocioſo quomō de ipſis reddem⁹ deo ratio/ nem in nouiſſimo. 1. parte. titulo. 5. ca. 2. §. 4. poſt mediū. ibi. Quarto exigetur ratio.
Pctm̄ qd eſt. Et cā pcti pōt eē triplex. ſ. interior exterior ⁊ inferior ⁊c̄. 1. par. ti. 6. c. 1. ante. §.
Pcti actu quō ē triplex ignorātia. ibi. §. 1. p to.
Peccatū ex malitia dicit̄ pctm̄ qḋ q̄s facit qua/ ſi ſciēter malū eligens quomō aliquo mō ibi ē ignorātia: quādo quis dicit̄ peccare ex paſſio ne:⁊ peccatū ex malitia eſt grauius alio pecca to triplici. ratione. ibidem. §. 2. per totum.
Pctm̄ ex infirmitate vel paſſiōe dr̄. ex ſilitudine īfirmitatis corporalis: quō paſſio īpedit rōnē ⁊ paſſio īpedit ꝯſiderati ōē triplr̄. ibi. §. 3. p t.
In pctō q̄ gaudiū ſit pbat̄ ex ſacra ſcriptura: q̄ gaudiū oſtēdūt eē īſanū q̄tuor. 1. par. ti. 6. c. 5. §. 3. ante mediū. ibi. Secūdo eſt gaudiū pec.
Pcti cā nō eſt de⁹ directe neq̄ indirecte. Et qḋ de⁹ dr̄ excecare vel obdurare duo importat: ⁊ triplr̄ aliqd pōt eē cā pcti. 1. p. ti. 6. c. 12. p to.
Pctm̄ vnū contingit eſſe cām alteri⁹ ſm̄ q̄tuor genera cauſaꝝ. 1. par. ti. 6. c. 13 §. 7. per totū.
Pctm̄ quō vario mō diffinit̄: ſm̄ doctores: quō peccatū vario mō ꝯſiderat̄: ⁊ q̄ ſunt cauſe pn/ cipales pcti. 1. par. ti. 7. ca. 1. per totum.
Pctā ſex modis diſtinguunt̄ abinuicē. ſ. ex par te reat⁹: ex pte gradus: ex pte reſpect⁹: ex pte nois ex pte origis:⁊ ex pte radicis. ibi. c. 2. p t.
Reat⁹ qd eſt: ad quas penas obligat peccatum mortale: veniale ⁊ originale. Et peccatū mor tale ſiue actuale: ſiue veniale aliquādo tranſit actu. ſed remanet reatus. prima par. ti. 7. cap. 2. ante. §. poſt mediū. ibi. Et quia dictum eſt.
Peccata quomō diuidunt̄ in pctūm cogitatio nis: locutiōis:⁊ opationis: ⁊ aliqñ addit̄ pec/ catū cōſuetudinis. Et ſunt tria genera pecca/ torum: ⁊ octo gradus peccati. Et quomō pec/ catū diuidit̄ ſm̄ gradus ⁊c̄. ibidē. §. 1. per to.
Peccare quomō homo dicit̄ in deū: in primū ⁊ in ſeipſum ⁊c̄. ibidem. §. 2. per totum.
Peccatū quomō diuidit̄ in delictū: cōmiſſiōis omiſſionis:⁊ trāſgreſſiōis: quare peius ē omiſ/ ſio q̄ cōmiſſio. vtrum in quolibet peccato ſit aliquis actus ⁊c̄. ibidē. §. tertio. per totum.
Peccatoꝝ ſunt q̄nq̄ radices: q̄re dicunt̄ radi/ ces: ⁊ paſſio q̄ eſt radix peccati quo diſtingui/ tur. ibi. §. 4. per totum.
Peccata pncipalia ⁊ capitalia ſunt ſeptem ex q̄ bus alia omnia oriunt̄: q̄re dicunt̄ capitalia ⁊ vnde pcedunt ⁊c̄. ibidem. §. 5 per totum.
Peccata mortalia ſiue capitalia quō figurātur in ſeptē gentib⁹ que habitāt in terra pmiſſio/ nis: que eſt iſta terra. cōtra que xp̄s tria bona fecit homini: que ſunt iſte gētes noīe quibus peccatis aſſimilant̄. ibi. §. 6. per totum.
Peccati mortalis nocumēta ſunt. 23. q̄ cuʒ ma/ gna mala ſunt: quomō cogitur peccator deū multipliciter orare ⁊c̄. ibidē. c. 3. per totum.
Pcti cogitatio quō ſit propter q̄tuor cās. ſ. vel ad cognoſcēdū: cauendū: delectādū: ⁊ perpe/ trādū. 1. par. ti. 2. c. 8. §. 4. poſt medium.
Peccatū originale qd eſt ſʒ Aug. ⁊ qd ſʒ btm̄ Tho. ⁊ qd eſt māliter pctm̄ originale ⁊ q̄re ⁊c̄. 1. p. ti. 8. c. 1. ante. §.
Pctm̄ originale eſt vnum in eſſentia: ſed multi plex in effectu: quō inficit plures potētias aie ⁊ pricipat̄ eq̄liter cū oib⁹ ⁊c̄. ibidē. §. 1. p to.
Peccati originalis pena eſt quantum ad aiam ibi. §. ſecundo. per totum.
Pctūm originale nūc tollit̄ p baptiſmū in no/ uo teſtamēto. in veteri aūt p fidē parentū. Et aliq̄ de circūciſione iudeoꝝ. ibidē. §. 3. per to.
Status puerorum deſcendentiū ad limbū qui non ſunt purgati ab originali: eoꝝ ſtat⁹ deſcri bitur cum duplici limbo. ibi. §. 4. per totum.
Beata virgo vtrum concepta ſit in peccato ori

ginali.deſup vide ſbi.cap.2.ꝗ.3.per totum.

Peccatum actuale vꝫ mortale et eo ꝙ priuat aiam dei ĩhabitatione per gratiam:et qua anima viuit ſpũaliter:ꝗ de ipſa quinqꝫ ſunt videnda.prima pte ti.nono.capitulo primo.ante.§.

Opinio ſtoicoꝝ circa peccata que fiunt:ꝗ que ꝗ quanta ſit grauitas peccati mortalis:quãdo circunſtantie aggrauant peccata. Et ponif duplex opinio de circunſtantijs:ꝗ quomodo peccatum vnum eſt grauius altero.ibidem.§.primo.ꝗ ſecundo.per totum.

Nota.16.regulas vniuerſales ad cognoſcẽdũ peccata mortalia vel nõ. Ad quid tales regule valent.ibi.§.3.per totum.

Peccati mortalis nocumentũ qd eſt.ꝗ bonum nature humane poteſt dici tripliciter ſꝫ quoꝫ ſf anime potentie:quomõ peccatũ iducit maculam in aïa:ꝗ q̃re iſta macula manet in aïa etiã tranſeunte actu peccati.ibidem.c.2.per totũ.

Peccata mortalia enumerantur per ordinem: ꝗ qbus in figura figurabantur.ſecunda parte in prologo in principio.

Peccata mortalia quõ ſunt ſeptẽ capita draconũ qbus paraſ ve dãnationis.ſbidẽ.poſt me.

Peccatũ mortale cõmiſſum in die feſto multo grauius eſt ꝙ alio die.pbatur.ſecunda parte ti.9.cap.7.§.3.poſt principium.

Peccatũ mortale cognoſcif a veniali per ſedecim regulas.1.par.ti.9.c.primo.§.tertio.

Peccati mortalis ſunt tres differẽtie tanquam tres mortes que denotanf per tres terminos.ſ.abire:ſtare:ꝗ ſedere ꝗc.2.par.ti.3.c.5.ante.§.circa mediũ.1.par.ti.9.c.1.§.1.ante me.

Peccata mortalia quomõ aſſimilãtur ſeptem vijs difficillimis.1.par.ti.5.c.3.§.1.per totũ.

Peccata capitalia aſſimilãtur ſeptem demonibus.tertia.par.titulo.19.capitulo quarto col.5.ibi.Et primus demon.

Peccatum veniale vñ dꝫ. Et aliquid põt eẽ veniale tripl'r ꝗc.prima par.ti.decimo.cap.1.ante.§.

Peccatũ veniale cõmitti nõ potuit in ſtatu innocentie.vt cõmuniter ponitur.de quibus ſit intelligendum:ꝗ impoſſibile eſt ꝙ peccatum veniale ſit in aliquo cum originali ſolo abſqꝫ mortali.ꝗ quare.ibi.§.primo.per totum.

Peccatoꝝ primi motus qui ſunt in ſenſualitate ſunt venialia:ꝗ quomõ in homine ẽ triplex appetitus:quomõ aliquãdo pueniũt iudiciũ rõnis ꝗc.ibidem.§.ſecundo.per totum.

Peccatũ veniale ſi effici poſſit mortale:ꝙ veniale fieri poteſt mortale tripl'r põt intelligi:ꝗ actus peccati dupliciter ad aliquid diſponit:ꝗ veniale non poteſt fieri mortale: niſi per accidens ꝗc.ibidem.§.3.per totum.

Peccati venialis effectus ſiue nocumentũ eſt multiplex:quomõ peccatũ veniale dimittitur ꝗ contritio requiritur ad remiſſionẽ venialis cõtritio poteſt accipi tripliciter:ꝗ quando tũc dimittitur ꝗc.ibidem.§.quarto.per totum.

Peccata venialia dimittunf octo modis.vꝫ Confiteor:fundo:aſpergo:contero:oro.Signo:edo:pono:per hec venialia pono. Et quo modo plus per illos modos ꝙ per alios.ibidem.§.quinto.per totum.

Peccatum ꝯ nãꝫ eſt tertia ſpecies luxurie:ꝗ grauiſſimum ſuper oẽm luxuriã. Et diuiditur in quatuor.ſ.in molliciẽ:ſodomiã:inaturalẽ:ꝗ beſtialẽ:q̃ pluribus modis ꝯtingere poſſunt. Et quod illoꝝ altero grauius eſt.2.par.ti.5.c.4.ante.§.

Occaſio culpe abominate ꝯ naturã quomõ interpretatur per illud nomen ſabin ꝗc.ꝗ poſt multa exẽpla ꝗ auctoritates.ibi.§.1.per totũ.

Peccatoꝝ talium grauitas ꝗ abominatio maxima quomõ comprehenduntur in quinqꝫ q̃ per ordinẽ enumerantur. Et quare vocaf contra naturam.ibidem.§.2.per totum.

Septẽ notanf que aggrauãt culpã illã.ibi.§.3 in.cap.5.6.7.ꝗ.8.agif de inceſtu:ſtupro:ſacrilegio.ꝗ raptu.Deſup vide in l'ris ſibi aptatis.

Peccatum contra nãm quomõ vario mõ agif in matrimonio:ꝗ quantũ peccatũ ꝗc.tertia p.ti.1.c.21.§.tertio.per totum.

Peccatũ cõtra naturã faciẽs quã penã incurrit ſm canones.3.par.ti.17.ca.7.§.3.ibi.Tertio. in canonibus penitentialibus.

Peccata clamãtia in celũ ſunt homicidiũ:ſodomia:ꝗ oppreſſio pauperũ.2.par.ti.7.c.3.§.2.infra principium.

Peccatũ in ſpũm ſanctũ deſcribif vario mõ.ꝟ.ſub lra b.ſ.Blaſphemia. Et.2.par.ti.8.c.8.per totum.

Peccati ſtatus quomõ dꝫ mare ꝑpter inquietudinem:ꝗ quare ꝑfundũ:ꝗ bene dꝫ pctm in ſpiritũ ſanctũ:quomõ homo per timorẽ ab illo ſe dꝫ auertere ꝗc.ibi.ti.8.c.8.§.1.per totum.

Peccata noſtra varia quomõ ſunt mundanda ad modũ purificatõis iudeoꝝ:q: purgatio iudeorũ ſignificat purgationẽ peccatorum nroꝝ.prima par.ti.14.c.5 §.8.per totum.

Peccatũ nõ dimittif niſi reſtituaf ablatum. Eſt vna de regu.iu.que ꝗ declaraf.pma par.titu.20.c.vnico.ſub p.ſ.Peccatum.

Peccati venia nõ daf niſi correcto. Eſt vna de regu.iu.que ꝗ declaraf.ibi.ſub p.ſ.Peccati.

Peccatũ qꝫlibet quomõ excecat mentẽ:ꝗ quomõ hõ per peccatũ ſit ſimilis beſtijs:ꝗ quomõ per peccatũ ſit ſeruus diaboli:ꝗ eſt in ipſi᷒ poteſtate.2.par.in ꝑlogo añ mediũ.ibi.Inſup.

Peccati defenſio eſt octauus gradus ſupbie:

⁊ in quibus hominibus reperitur magis iſta deſenſio. ſecunda par. ti. 3. ca. 3. §. 11. per to.
Peccādi libertas eſt vndecim⁹ gradus ſuperbie: ⁊ in quo conſiſtit. ibidē. §. 14. per totum.
Peccādi ꝯſuetudo eſt duodecim⁹ gradus ſupbie: ⁊ quare: ⁊ quomodo eſt periculoſa. ibidē. §. decimoquinto. per totum.
Pctā dimiſſa q̄uo redeūt ꝓpter īgratitudinē: ⁊ q̄uo dicunt̄ redire ⁊c. 2. p. ti. 3. c. 9. §. 4. p'to.
Peccati impedimenta duo ſunt que hominem retrahere poſſunt. ſecunda par. ti. 8. capi. 8. §. primo. vltra mediū. ibi. Ex parte vero.
Peccati duricies vel obſtinatio q̄uo eſt multum periculoſa: ⁊ multa ſunt inducentia ad cauendum hanc duriciam. ſecunda par. titulo octauo. capi. nono. per totum.
Pctā ſiue vitia dn̄oꝝ ſiue principū deſcribunt̄ vario mō. 3. par. ti. 3. c. 4. per totum.
Peccat religioſus grauius in eodē genere peccati mortalis vel venialis q̄ cōmittit̄ q̄ laic⁹ triplici rōne: ⁊ q̄re citi⁹ reſurgit. 3. p. ti. 16. c. 1. §. 5. circa finem. ibi. Et nota ſecundum.
Peccata dimiſſa a deo nunq̄ redeunt per culpam dimiſſam ſequentē: nec quo ad penā. 3. par. ti. 30. c. 1. ante mediū. ibi. Sciendum.
Pctōr reſurgere nō pōt ſine dei grā. ꝓbat̄. 4. p te. ti. 9. c. 5. §. ſecundo. per totum.
Pctō q̄ nemo reſiſtere pōt ſine dei grā. ꝓbatur ad longum. ibidem. §. 3. per totum.
Pctm̄ q̄uo timēdū ſit ⁊ vitādū ꝓp ſeptē mala: q̄ pctm̄ facit ſiue īducit. Et q̄ deo pctūm diſplicet pꝫ ex ſeptē. 4. p. ti. 14. c. 6. §. 1. per totum.
Pctm̄ q̄uo īducit hoī ſeptē nocumēta. iō timēdum. ibidē. §. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. per totum.
Peccatoꝝ noſtroꝝ deo reddemus rationē in nouiſſimo. 4. par. ti. 14. ca. 9. §. 6. per totum.
Pctā mortalia ⁊ venialia q̄uo pn̄t purgari in p̄ſenti. 4. part. ti. 14. c. 10. §. 2. per totum.
Peccata ſiue vitia mulierū deſcribunt̄ in genere ſꝫ ordinē alphabeti adaptata. 3. p. ti. 1. c. 25.
Peccata q̄uo multiplicant̄ per amorē ſuiipſi⁹. 2. par. ti. 5. c. 13. §. 3. per totum.
Peccatoꝝ abſolutio q̄uo reqrit ꝯtritionē ⁊c. 3. parte. ti. 14. c. 18. per totum.
Pctm̄ mōtale cōmiſſū ī die feſto. multo graui⁹ eſt q̄ alias ⁊c. 2. p. ti. 9. c. 7. §. 3. per totum.
Pctōr aſſilat̄ mortuo ꝓp tria. ſ. ꝓp conſimilem defectū: ꝓpter ſimilē effectū: ⁊ ꝓpter cōſimilē aſpectū. 1. par. ti. 5. c. 1. §. 12. per totum.
Peccator q̄uo aſſimilatur pincerne pharaonis ⁊ q̄d deſup ſignificāt tres ꝓpagines. 1. par. ti. 5. c. 2. §. 9. poſt mediū. ibi. Cū aūt ſic bene ex.
Pctōr decedēs cū pctō mortali. oſ̄dit̄ ſex rōnibus ipſꝫ iuſtiſſime dānatū. 1. p. t. 5. c. 3. §. 2. p t.
Peccātib⁹ eſt neceſſarius ⁊ vtilis timor dei: ⁊ q̄re. 1. par. ti. 6. c. 10. §. 5. circa principium.
Pctōr vexat̄: ⁊ detrimētū patit̄ in bonis ſpūalib⁹: q̄ ſūt in triplici dr̄ia. 1. p. ti. 7. c. 3. §. 3. ī pn.
Pctōr q̄uo vexat̄ in aīe ſeparatiōe a corpe: ⁊ refrigeriū habere nō pōt: ſꝫ magis anguſtias: ⁊ ex triplici ratione. ibidem. §. quarto. per totum.
Pctōr ꝓp mortale a deo q̄uo punit̄: nō ſolū in pn̄ti: ſꝫ ēt in futuro. Et hec pena ē aliquo mō finita: ⁊ aliquo mō īfinita. 1. par. ti. 9. c. 3. an̄. §.
Pctōr q̄to magis expectat̄ ad pn̄iam ⁊ non reuertit̄: tāto durius punit̄. ꝓbat̄ varijs auctorib⁹ ibi. c. 3. §. 4. poſt mediū ibi. Quāto āt pctōr.
Defleat peccator qui offendēs in vno factus eſt omniū reus. Eſt vna de reg. iu. q̄ ⁊ declarat̄. 1. par. ti. 20. ca. vnico. ſub. d. ſ. Defleat.
Pctōr q̄uo in ſe hꝫ triplicē defectū quē nō cōſiderat ipſe. 2. par. ti. 5. c. 11. §. 1. per totum.
Peccatores quomodo declinant̄ ſꝫ oēs caſus declinādi. ſ. nōiatiuo: genitiuo datiuo. ⁊c. 2. p te ti. 9. c. 4. §. 1. poſt mediū. ibi. Nota ſecūdū.
Peccator q̄uo penā meretur pro peccato mortali: ⁊ quomodo deus recipit cōtritionem ⁊c. quomodo ab illis abſoluitur ⁊c. 3. par. tit. 14. c. 20. poſt mediū. ibi. Peccator poſtq̄ eſt.
Peccatores vtrū habent prudentiam. quarta parte titulo. 2. c. primo. §. 3. per totum.
Pctōres q̄uo habere poſſunt tres fructus patientie. ſ. per intellectus excecati illuminationē: per voluntatis deprauate purgationē: ⁊ pcōcupiſcētie refrenationē. 4. par. ti. 3. c. 7. §. 18. poſt principium. ibi. Circa quod ſciendum.
Pctōres q̄uo diligēdi ſunt ex charitate: ⁊ que ī ipſis odire debem⁹. 3. par. ti. 6. c. 4. ante. §. circa medium. ibi. Quod peccatores ſunt.
Peccator q̄uo oſtēdit̄ eē fatu⁹ ex via ex cura: ex menſa ex domo ſua: ex pugna: ex gloria: ⁊ ex opere. 4. par. ti. 14. c. 6. §. 6. per totū.
Peccator quomodo ſpoliat̄ ſpiritualiter ſeptē bonis a diabolo: que figurantur per ornamenta templi. ibidem. §. ſeptimo. per totum.
Pecunia ſimoniace recepta pro ordīe dato: vel pro beneficio: vel pro ſepultura: vel pro igreſſu religionis quid cū ipſa pecunia fieri debet 2. par. ti. 1. c. 5. §. 7. per totū. ⁊ aliqua. §. 20.
Pecunia pōt dari vel recipi pro ſpūali re vl̄ circa ſpūalia: ⁊ ſine ſimonia q̄nq̄ modis. 2. par. ti. 2. c. 4. §. 2. per totum etiam. §. primo.
Pecunia bene vti q̄uo hoc eſt act⁹ liberalitatis ⁊ duplex eſt vſus pecunie: quare pecunia cadit ſub rōne vtilium: ⁊ que pertinēt ad iſtā liberalitatē. 4. par. ti. 5. c. 17. §. 1. per totum.
Pecunie liberalitatis: vide varia ſub littera. l. ſ. Liberalitas. ⁊ ibi. c. 17. per totum. Et etiam vide ſupra ſub. d. ſ. de diuitibus ⁊c.
Oecunia licite pōt recipi a ſcolaribus. ꝓbat̄. 2. p. ti. 1. c. 5. §. 17. poſt me. ibi. Nota ſexto q̄.
Pecunialeſ reddit⁹ vtrū licet hēditarie emere

q: proximus dānificatur: ⁊ q: faciens multi-
plici pena caſtigatur.2.par.ti.10.c.7.ante.§.
Periurium quid eſt: q: iſte nō excuſatur a mor-
tali: ⁊ tribus modis proprie quis periuriū incur-
rit: vñ ⁊ mortaliter peccat. ibidem.§.1.p totū.
Periurium quomodo prohibetur omni lege.ſ.
intrinſeca: moſaica: euangelica: canonica: ⁊ po-
litica.ibidem.§.2.per totum.
Propter periuriū q̄re ⁊ quō primus dānificat
⁊ nō excuſat a mortali. Et quid de exigente iura-
mentū vtrū peccet ⁊c.ibidē.§.3.per totum.
Periurium quomodo ⁊ qualiter multipliciter
punit: quomodo.ſ.in foro eccleſie: ⁊ quomo-
do in foro ciuili.ibidem.§.4.per totum.
Periurus quā penā incurrit ſm canones.3.p.
titulo.17.c.7.§.3.ibi.Quintuſdecimus.
Permutationes beneficiorum ⁊ prebendarum
deſcribuntur ſupra ſub littera.b.ſ.beneficia.⁊
tertia parte.titulo.15.cap.tertio.per totum.
Perſecutores quō ſunt ſecūdi mali operarii ī vi-
nea dñi.ſ.in eccl'ia: ⁊ qui: ⁊ quō eccleſia dei paſ-
ſa eſt decem magnas perſecutiones: ⁊ a quibus
⁊c.1.par.ti.5.c.2.§.8.circa mediū.ibi. Scdi.
Perſecutionem patientes propter iuſtitiā: qui
⁊ quō dicuntur beati: quomodo ipſorum eſt re-
gnum celorum. Et in quo conſiſtit illa beatitu-
do.4.par.titu.7.cap.6.§.8.per totum.
Perſeuerantia quid eſt: ⁊ circa que conſiſtit.4.
parte.titulo.3.capitulo.8.ante.§.
Perſeuerantie ſunt duo extrema.ſ.mollicies ⁊
pertinacia.ibidem.§.1.per totum.
Perſeuerantie ſunt quatuor effectus: hȝ enim
ſola optata impetrare: inſuetam naturam mu-
tare: acquiſitaȝ conſeruare: ⁊ virtutes omnes
in bono confirmare.ibidem.§.2.per totum.
Perſeuerātia in auxilio dei ⁊c.quō dicitur tri-
pliciter.4.par.ti.9.ca.5.§.6.infra principiū.
Perſeuerātia in bono quō eſt via q̄ immediate
itur ad celū.1.par.ti.5.c.4.§.2.poſt medium.
Perſeuerātie laus in quo conſiſtit.2.par.ti.5.ca.
12.§.4.infra principiū.ibi. Pro cuius declaratōe.
Perſone eccl'iaſtice q̄ dicant: q̄ gaudēt duplici
priuilegio clericorum: q̄ ſunt vere eccl'iaſtice perſo-
ne: ⁊ que ſub dubio.3.par.ti.24.c.5.p totum.
Perſonis eccleſiaſticis manus violētas iniciē-
tes excommunicati ſunt maiori ſententia.ibi.
tertia parte.titu.25.cap.1.per totum.
Perſonas eccleſiaſticas compellentes: ⁊ eorum
bona excōicati ſunt maiori ſententia. ibidem
cap.21.22.23.24.25.⁊.26.per totum.
Perſonarū acceptio in iudicio quomodo ipſa
prohibetur. ⁊ etiam ipſa prohibetur ex ſcriptu-
ra cum exemplo.2.par.ti.1.ca.19.§.2.⁊.c.20.
Perſonalis vnitas probatur ex ſcriptura: ⁊ quō
hec neceſſaria eſt ad peccātoris redēptionem.1.
par.ti.6.c.2.§.5.poſt medium.ibi.Sexta

Participatoria manus quō deſcribitur: ⁊ quid
ſignificant eius quinque digiti ſiue modi.2.p.
titu.2.capitulo.1.§.8.per totum.
Participatio quibus modis fit in rapinis: furtis
⁊c.2.parte.ti.1.c.12.13.14.⁊.15. Uide multo
plura infra ſub littera.r.ſ.Rapina.
Participare quis pōt q̄druplicitер cū excōicatis
⁊c.tertia par.ti.26.c.1.⁊.§.1.per totum.
Participātes cū iudeis circa caſus prohibitos:
quō ſunt puniēdi.2.p.ti.12.c.3.§.3.per totū.
De participatione vſure ſiue cooperatione quō
quis tenet ad reſtitutionē.2.par.ti.1.c.9.p to.
Pertinacia eſt filia vane glorie: q̄ opponit vir-
tuti pſeuerātie ſȝ exceſſum: in quo conſiſtit ptinacia
quis dr̄ pertinax ⁊c.2.par.ti.4.c.6.ante.§.
De ptinacibus ponit thema ex pō. quomodo
pertinax cōparatur aſpidi propter tria: quomō
aliqui magni pertinaces fuerūt: ⁊ quō ſci viri
cauere debēt ſe a ptinacia.ibi.§.1.2.⁊.3.p to.
Pertinax quomodo contēnit prelati fulminan-
tis ſententiam excōmunicationis: quō aſſimi-
latur veneno.ibi.§.4.per totum.
Pertinax quis dicitur. vnde dicit pertinax: ⁊ vn-
de naſcitur hoc vitium.4.par.ti.3.c.8.§.1.cir-
ca medium.ibi. Pertinax autem dicitur.
Peſtis nulla maior q̄ familiaris inimicus: ⁊
q̄re: ⁊ q̄ſtio q̄dā de iuda.2.p.t.1.c.22.§.1.p.t.
Petitiones quomō formare debemus ad deum
⁊c.deſuper vide varia ſupra ſub littera.o. ſcȝ
oratio. Et.4.par.ti.5.c.8.⁊.§.3.per totum.
Peti quō dȝ ſcientia a deo. deſup datur mod'
⁊ forma ⁊c.3.par.ti.5.c.1.per totum.
Petrus apoſtolus quomodo preceſſit alios apo-
ſtolos in ſeptem poteſtatibus.tertia par. titu.
23.cap.6.poſt princi.ante.§.

Pictores

nō ſȝ quātitatē laboris. ſed
ſȝ induſtriā exigere pñt ſa-
larium: ⁊ quō: ⁊ in quibus frequenter fraudem
cōmittunt in ſuis operibus ⁊c.2.par.ti.8.c.4.§
11.circa mediū.ibi. Pictores non ſolum.
Pithagorica precepta que ſunt: ⁊ quō ſunt fu-
gienda.4.parte.titu.5.c.20.§.9.per totum.
Pietas quomodo diffinitur a Tullio: ⁊ deſcri-
bitur tripliciter: ſcilicet proprie pro cultu ⁊ ho-
nore ⁊c.⁊ quomodo vnuſquiſque ad eam tene-
tur.4.par.titulo.5.cap.9.ante.§.
Pietas quomodo requirit honorē parentum: ⁊
iſte honor tripliciter intelligitur.ſ.eis reuerē-
tiam exhibendo: obedientiā faciēdo: ⁊ in ne-
ceſſitatibus ſubueniēdo.ibi.§.1.⁊.2.p totum.
Pietatis bonum quomodo habet tres dignita-
tes ſiue excellentias.ſ.quātū ad ſuam regulam:
quantū ad ſuam differentiā: ⁊ quantū ad effi-
caciam ſiue vtilitatē.4.par.ti.15.c.1.ante.§.
Pietatis donum quomodo habet in via quin-
que actus.ſ.vnum principalem: ⁊ alios quatuor

ſecundarios.ibidem.§.1.per totum.
Pietas q̄uo remanet in p̄ria:que vtilitas ipſius pietatis:q̄uo ad o[m]ia valet ⁊c̄.ibi.§.2.p totum.
Pignora vtru[m] licet emere a manifeſtis vſurarijs.2.par.ti.1.ca.8.§.21.per totum.
Pignus ſi aliquis accepit vnde habuit emolumētū temporale:ſi hoc egit p̄tra volūtatē₃ pignorantis furtum commiſit.quid p̄prie eſt pignus.creditor tenetur omnes ſi uctus pignoris reddere pceptis deductis ⁊ expenſis in bona fide ⁊c̄.ibi.c.15.§.3.per totum.
Pigritia dicit̄ filia accidie cui aſſimilatur.⁊ in ſcriptura pigritia frequēter ſumit̄ p[ro] accidia ⁊ neg[li]gētia ſup omiſſione bono[rum] operu[m].2.parte titu.9.capitulo.13.ante.§.
Pigritia iſta ſiue tarditas ad bonu[m] eſt mala ⁊ piculoſa in trib[us].ſ.in exhibēdo ſe ad [con]uerſionē:in faciēdo confeſſionē:in pſequēdo operationē.ibi.ante.1.§.⁊ poſt.per totū etiam.§.6.
Pigritia in quo differt a negligētia.quis dicit̄ piger ⁊c̄.2.par.ti.9.c.3.§.1.per totum.
De pigritia vide ſupra ſub n.ſ.Negligētia ⁊c̄.
Pigritia ſiue ſegnicies q̄uo ē ſpēs timoris naturalis:⁊ in quo p̄ſiſtit ⁊c̄.4.par.titu.14.c.4.§.2.vltra medium.ibi.De ſegnitie que.
Phiſica ſcia.ſ.naturalis ſcia quid tractat: q̄uo ſubdiuidit̄ ⁊c̄.1.p.ti.1.c.3.§.1.circa mediu[m].
Philoſophia vera in trib[us] [con]ſiſtit.ſ.in religione morib[us] ⁊ doctrina:⁊ vario modo ſubdiuiditur:⁊ que p[ri]ncipaliter ipſa[m] amplexati ſunt ⁊ q̄uo piculoſu[m] eſt nimiū inſiſtere i doctrinis gētiliū.4.par.ti.xj.c.4.§.1.2.3.4.per totum.
Philoſopho[rum] errores [contra] fidē vario mō deſcribunt̄:in q[ui]bus ipſi errabāt ⁊c̄.ibi.c.5.p totu[m].
Pincerna pharaonis quos figurat: ⁊ quid ſignificant tres p[ro]pagines.1.par.titu.5.c.2.§.9.ibi.Cum autem ſic bene.poſt medium.

Placere alteri pōt fieri q̄drupl[iciter].q̄n illud fit bono mō ⁊ q̄n nō ⁊c̄.2.p.tī.10.c.2.§.1.poſt p[ri]n[cipiu]m.ibi Quantum ad primum ſciendum.
Planete ſūt ſeptē:quo[rum] q[ui]libet h[abe]t ſuū celū per q[uo]d facit curſu[m] ſuu[m]:⁊ q̄uo vario mō h[abe]nt influētias ſup corpa hūana ⁊c̄.2.p.t.12.c.10.§.2.p t.
Planete q̄uo circūdant ſolē ⁊ quid iſta ſignificāt.⁊ ponunt̄.xij.ſigna zodiaci:⁊ q̄uo x[ρ]c trāſiuit p iſta ſigna opādo noſtrā ſalutē ſemp in medio.3.par.ti.31.c.2.§.4.per totum.
Platea in ciuitate eſt trip[le]x.Eſt eni[m] platea nobiliū ⁊ cāpſo[rum].eſt platea artificū ⁊ mercato[rum].⁊ platea ludētiū ⁊ tēplo[rum]:⁊ q̄uo in o[mn]ibus iſtis fit vſura ⁊ dolus.2.par.ti.1.c.6.§.2.p totum.

Poetaru[m] ſciētias ſiue eo[rum] doctrinas vtrū l[icet] ſtudet̄ vel ipſis vti.⁊ q̄uo:⁊ q̄n nō ⁊c̄.2.par.ti.3.c.7.§.13.per to.
Politia ſiue ciuilis ars deſcribitur:⁊ oſtendit̄ omnem hoīem naturaliter eſſe politicum ⁊ ciuilem:⁊ q[uod] o[mn]is homo naturaliter eſt politicus ⁊ ciuilis dupliciter oſtēditur:que ſunt ad iſta neceſſaria.4.par.ti.2.c.6.§.2.vide etia[m].c.3.
Politialis vnitas q̄uo nec[eſſ]ia eſt ad multitudis directionē.1.p.ti.6.c.2.§.5.añ me.ibi.De 3ᵒ.
Pollutio nocturna vtru[m] ſit pcīm.tripliciter de ea loq poſſumus:aut ſm ſeipſa[m]:⁊ ſm cauſa[m]: aut ſm ſequelā.Et pōt eſſe triplex cauſa huiꝰ pollutionis.2.par.ti.6.c.5.per totum.
Pollutio ex̄ vas debitū ſiue extraordinarie eſt peccatū mortale.3.par.ti.1.c.21.§.6.p totu[m].
Pollutio nocturna q̄uo ⁊ q̄n impedit celebrationem vel coionē[m].pollutio pōt accidere vnī ex quadruplici cauſa:q̄n tunc ipedit: que exprimitur ⁊c̄.3.par.ti.13.c.6.§.7.per totum.
Pollutio in ſomnis quare in ſe nō eſt pcīm.1.p.t.3.c.8.§.3.iſra mediū.ibi.Tertio cauſa.
Pōderibus ⁊ mēſuris q̄uo aliq̄n ſit fraus:que pena defraudātiu[m]:⁊ q̄uo ⁊ q̄n tales tenentur ad reſtitutionē.2.par.ti.1.c.18.§.6.per totu[m].
Populus ſine diſciplina:⁊ plebs ſine lege ſunt due abuſiones iter.12.abuſiones diuerſo[rum].1.p.ti.5.c.2.§.8.añ mediū.ibi.Undecima abu.
Populare bellum qua[m] periculoſum eſt.2.parte.titu.7.capitulo.7.§.3.per totum.
Populus quid eſt ſm Tullium:⁊ eorūdem leges ⁊ iudicialia precepta vario modo deſcribuntur.1.par.ti.14.c.6.§.3.Uide etia[m] infra ſub.p.ſcilicet preceptis iudicialibus.
Portio legitima in teſtis ē triplex:⁊ q̄uo d[e]z diuidi iter hēdes ⁊c̄.3.p.ti.10.c.3.añ.§.circa ſi.
Portio canonica deſcribit̄ iſra ſub lr̄a.e.ſ.Sepultura.
Porticꝰ q[ui]ntuplex de q[ui]bꝰ Joānis.5.in qbus iacebat multitudo lāguētiū.q ſpūaliter exponunt̄: ⁊ q ſpūalr̄ i iſtis porticis iacēt infirmi.1.par.ti.2.c.3.§.2.3.4.5.⁊.6.p totū.
Porte hierle[m] ſex deſcribunt̄:⁊ qd ſpūaliter ſignificant.pma parte.ti.2.c.3.§.7.per totum.
Poſſeſſor male fidei vllo tpe non pſcripſit.Eſt vna de regulis iuris:que ⁊ declaratur.prima par.ti.20.c.vnico.ſub.p.ſ.Poſſeſſor.
Sine poſſeſſiōe pſcriptio nō pcedit.Eſt vna de reg.iu.q̄ ⁊ dclaṙ ibi ſub.ſ.ſ.Sine poſſeſſione.
Pro poſſeſſore h[abe]t q dolo d[e]ſijt poſſidē.Eſt vna de reg.iu.q ⁊ dclaraṫ ibi ſub.p.ſ.Poſſeſſore.
Poſſeſſionis vſus q̄uo deſcribitur:que ⁊ viterius declaraṫ.3.par.ti.3 c.3.§.2.per totum.
Poſſeſſio ciuitatis deſcribitur pulchre.2.par.ti.1.c.22.§.7.⁊.8.per totum.
Poſſeſſiōes ordis ſrm p[re]dicato[rum] d[e]ſcribūṫ.vtr[um] l[icet] h[ab]ē ⁊c̄.3.par.ti.16.c.1.§.8.⁊.9.per totu[m].
Circa poſſeſſiones ⁊ vſus reru[m] ⁊ cōmunicationē adinuicē q̄uo lex antiq̄ circa iſta varia ſtatuit.1.par.ti.14.c.6.§.3.poſt p[ri]n.ibi.Circa.
Poſtulatio plato[rum] deſcribit̄ vario mō ſub litte

ra.⁊.ſ.electio.⁊.3.par.ti.20.c.3.per totum.
Potētie aīe deſcribunt ſub lra.a.ſ.Anima.
Potētie aīales cū nālea ſint ſcdm Aug.ſūt bo/ na media qbus bñ ⁊ male vti poſſumus.⁊ he ſunt tres pncipales que vario mō dclarant.1. par.ti.7.c.3.§.2.ante medium.ibi.Poten.
Poteſtas ſacramētalis eſt triplex.ſ. auctoritatis excellentie:⁊ miniſterij.quō deus ſibi aliqua ſeruauit:quō alijs de diuerſis ptātē dedit ⁊c. 3.p.t.14.c.13.§.5.circa mediū.ibi.Nota hꝫ.
Poteſtatis abuſus quō fit p prauā adeptionē: p prauā eius executionē:⁊ p prauā intētionē 3.p.ti.13.c.2.añ.§.circa mediū.ibi.ſūt autē.
Ptās pape deſcribit ſupra ſub lra.p.ſ.pape.
Poteſtas ſeptuplex data fuit aplis a Chriſto.ſ. baptiʒandi:predicandi:ſoluēdi:ligandi:⁊ cō firmandi ⁊c.tertia par.ti.23 cap.5.
De ptāte ſiue dñio vide.añ.§.poſt principiuꝫ.
Poteſtas qua quis alijs preeſt donum eſt non paruuꝫ a dño cōceſſuꝫ:qd pbatur.quō in hoc habēt quādā ſimilitudinē cuꝫ deo:⁊ quō hec ptās ſiue dñium ſepe per pctā tollit. pbat.1. p.ti.7.c.3.§.1.circa finem.ibi.Ptās quoqꝫ.
Poteſtas pape deſcribitur ſupra.

Practica vnde dr:in qbꝰ ſciētijs diui dit ⁊c.1.p.ti.1.c.3.§.2.p t.

Prebende canonia ⁊ bñficia deſcri būt vario mō ſup ſb lra b.ſ.bñficiū.Et.3.par.ti.15.c.1.⁊.2.per totuꝫ.
Prebēdati in duabꝰ eccl'ijs in q teneant dicere horas canoni.3.p.ti.13.c.4.§.2.poſt mediū.

Precepta moralia legis veteris i cō muni deſcribunt.⁊ vtrū ca dunt ſub pcepto ⁊c.1.par.ti.14.c.3.ante.§.
Precepta moralia ſūt de actibꝰ vtutuꝫ:ſꝫ actus humanꝰ nō pōt eē vtuoſus:niſi fiat cū debito mō.modꝰ vtutis ꝯſiſtit i tribꝰ ⁊c.ibi.§.1.p.t.
Precepta moralia quō ſunt de hijs q pertinent ad bonos mores:que.ſ.conueniunt rōni:pūt tū diuerſimod: diuidi.ibi.§.2.per totum.
Preceptoꝝ obſeruatio erit cū dilectiōe:⁊ hꝰs qcūqꝫ pceptoꝝ nō exñs i charitate d:n aſ ⁊c.
Actus charitatis poteſt dupliciter accipi. qua/ re iſta precepta opꝫ ſemp cuſtodiri:quō in ip/ ſis fieri debet diſpenſatio.ibi.§.3.per totum.
Preceptoruꝫ moraliū fundamentū ⁊ principū um charitas eſt:⁊ ſnim aliquid cadit ſub pce/ pto inſtrum habet rationeꝫ debiti:⁊ illud de/ bitum eſt duplex ⁊c.ibi.§.4.per totum.
Decalogus q ꝯtinet decē pcepta oſtēdit ex ſcri ptura.quō iſta pcepta ſunt ſeruāda:⁊ de pctō tranſgreſſionis:⁊ q̄re non plura vel pauciora precepta fuerūt data ⁊c.ibi.§.5.per totum.
Precepta moralia quomodo ipſa addita ſunt in decalogo:⁊ que ſunt:⁊ de quibus tractant. que per omnia fundantur ⁊ probantur ex ſcri ptura.ibidem.§.6.per totum.

Precepta decalogi dſcribunt:quoꝝ tria ptinent ad dei dilectio nem.Primū eſt.Non habebis deos alienos coram me.deſuper ponitur thema:⁊ declara/ tur.prima par.ti.14.c.4.ante.§.
Preceptū primū:ant q pagani trāſgrediebant tur.ſ.faciēdo deos alienos:ita nunc mali ſide les eos imitātes ſilr colūt ⁊c.ibi.§.1.p totuꝫ.
Quatuor ſunt rōnes qbus excluſo cultu falſoꝝ deoꝝ debemus verum deuꝫ colere:que decla/ rantur ⁊ probantur ibidem.§.2.per totum.
Preceptū ſcdm erat.Nō aſſumes nomē dei tui in vanū:quō pctōres ꝯtra hoc pceptū faciūt:⁊ quō nomen dei ſumit ad quatuor.ſ.ad ſancti ficationē:ꝯfeſſionē:auxilij:iploratioñeꝫ:⁊ ad dicti nois ꝯfirmationē.ibi.§.3.per totum.
Preceptum tertium erat. Memento vt diem ſabbati ſanctifices.preceptum erat filijs iſra/ el ſabbatum cuſtodire propter quatuor ratio/ nes:⁊ opus quod fieri debet in feſto vt ſancti/ ficetur eſt quadruplex.ibidem.§.4.per totuꝫ.
Preceptū quartum erat.Honora parentes.q̄re ponit preceptuꝫ de honore parentū:⁊ debituꝫ filij ad patrē eſt adeo manifeſtuꝫ:q nulla pōt tergiuerſatione negari:⁊ q̄re.ibi.§.5. p totū.
Paternitas venerāda eſt qdruplex.ſ.carnalis: pſidētialis:ſpūalis:⁊ ſacñalis:⁊ q filij iſtis parē tibus facere debent.ibidem.§.6.per totum.
Parētes quō debēt a filijs honorari. Iſte ho/ nor eſt quadruplex.ſ.obediētie:reuerētie:be/ neficentie:⁊ tolerantie.ibidem.§.7.p totum.
Premiuꝫ illoꝝ vario modo deſcribit: qui ſer/ uant iſtud quartū preceptū.ibi.§.8.per totū.
Preceptum quintum erat.Non occides.quo/ modo ⁊ de quibus occiſio itelligit. Et triplex error deſuper deſcribitur:⁊ homicidium per/ petratur quatuor modis.ibi.§.9.per totum.
Preceptū ſextum erat.Nō mechaberis: q pec cata includunt ſub mechia.quadrupliciter fit quis maculatus per luxuriam faciens contra hoc preceptum.Sunt autem diuerſe ſpecies luxurie:⁊ vir qui adulteratur tria mala facit: ⁊ ſimiliter mulier.ibi.§.x.
Preceptuꝫ ſeptimū erat.Non furtū facies: qd intelligitur furti nomie:⁊ quatuor modis fit contra hoc preceptum:⁊ quatuor ad hoc va/ rie ſubduntur.ibi.§.11.per totum.
Preceptum octauum erat.Non loqueris con/ tra fratrē tuū falſuꝫ teſtimoniū:mendaciuꝫ eſt vitandum propter tria.⁊ quadrupliciter fit cō tra hoc preceptum.Non loqueris falſum te/ ſtimonium.ibidem.§.12.per totum.
Preceptum nonuꝫ erat.Non concupiſces reꝫ proximi tui:propter quatuor rationes debēt quis abſtinere ab iſta concupiſcentia:⁊ tripli/

citer talis concupiſcentia rerum eſt peccatum
mortale.ibidem.§.13 per totum.

Preceptum decimum erat. Non deſiderabis
vxorem proximi tui.duo in hoc precepto in/
telliguntur: quid intelligitur per domum:
⁊ quid per vxorem.⁊ huius cōcupiſcentie eſt
multiplex gradus.ibidem.§.4.per totum.

Precepta omnia homo implere non poteſt ſi/
ne gratia dei.oſtenditur ⁊ probatur.q̄rta par
te.titulo 9.capitulo.5.ante.§.

Precepta cerimonialia legis Moyſi
omnino ceſſant in nouo te/
ſtamento:⁊ ſeruari non debent:ſed ſolū quan
tum ad moralem expoſitionem.Et quomodo
precepta cerimonialia determinant moralia
⁊c̄.1.par.titu.14.cap.5.ante.§.

Precepta ipſa cerimonialia ſm illud Oſee.8.
ca.quō ſunt multiplicata:⁊ illa p̄cepta cerimo
nialia diuiduntur in q̄tuor gnā.§.1.per totum.

Sacrificia veteris legis quare ſunt inſtituta. Et
quid ſignificāt:⁊ aſſignatur triplex ratio illo/
rum:q̄re talia aīalia vel alia offerebantur:⁊ gen⁹
ſacrificiorum eſt triplex.ibi.§.2.per totum.

Preceptorum cerimonialiū ſcd̄a pars que di
citur:ſacrificia que pertinebant ad templum ⁊
vaſa eius. Et eſt triplex templum.ſ. materiale
ſpūale:⁊ ſupnale:q̄bus ſignificantur: ⁊ quō
diſtinguebatur tēplum ⁊c̄.ibi.§.3.per totum.

Preceptorū cerimonialium tertium genus cō
ſiſtebat:in cibis:in veſtibus:⁊ quibuſdā alijs
prohibitis.huius obſeruantie in cibis ⁊ veſti
bus triplex ratio poteſt aſſignari: ⁊ animalia
iudeis ꝓhibita quid nobis ſpiritualiter ſigni
ficant ⁊c̄.ibidem.§.4.per totum.

Preceptorum moralium quartum genus erat ſa
cramentorū:que tm̄ erant ſigna ſacrarū rerū.
que dicuntur iſta ſacramēta:⁊ quedā ſacramē
ta pertinebāt ad totū populum:⁊ quedā ad mi
niſtros:que ſpūalr̄ exponuntur.ibi.§.5.p totū.

In ſexto.§.habetur de circunciſione.de ipſa vi
de ſupra ſub littera.c.ſ.Circunci.

In ſeptimo.§.habetur de agno paſchali: ⁊ ſua
comeſtione.de ipſa vide.ā.ſub lr̄a.a.ſ.Agn⁹.

In octauo.§.agitur de purificatione iudeorū:
que nobis ſpiritualiter moralizatur.de ipſa vi
de infra ſub purificatione.

In nono.§.agitur de ꝯſecratione ſacerdotum
⁊c̄.⁊ q̄d nobis ſpiritualiter ſignificant. deſup
vide infra ſub.s.ſcilicet Sacerdotum: que oīa
pertinebant ad precepta cerimonialia.

Precepta iudicialia legis moyſi vbi
originalr̄ hn̄tur:⁊ i quibus
differunt iudicialia a cerimonialibus.1.par.
titu.14.cap.6.ante.§.

Preceptorum horum moralium ſit q̄druplex
diſtinctio ſm diſtinctionē ordinationis huma
ne:⁊ quomodo eccleſia aliqua de iſtis p̄ceptis
ſumpſit:⁊ que.ibidem.§.1.per totum.

Judicialia precepta legis moyſaice deſcribūt
que pertinent ad principes:⁊ quō circa bonā
ordinationem principum duo ſunt attenden/
da:⁊ quomodo aliqui ex diuina ordinatione
ſumpſerunt principatū:⁊ quomodo ſe reges
⁊ principes habere debent.ibi.§.2.per totū.

Precepta iudicialia deſcribuntur q̄ntum ad popu
lares ſm Tullij.Ad rōnem populi ꝑtinet coica
tio adinuicē que eſt duplex.quomō lex ſtatuit
poſſeſſiones:⁊ quō lex ſtatuit ſubuentionē: ⁊
octo genera penaꝝ.ibidem.§.3.per totum.

Precepta iudicialia deſcribuntur que reſpici/
unt extraneos:cum extraneis poteſt eſſe ꝯuer
ſatio duplex: ⁊ tripliciter offerebatur iudeis
occaſio:vt cum extraneis pacifice communi/
carent ⁊c̄.ibidem.§.4.per totum.

Precepta iudicialia deſcribūtur q̄ntum ad do/
meſticos:vt filios vxorem:⁊ ſeruos quomo/
do bene ſunt regendi: ⁊ quō in domeſtica cō/
munione ſunt tres cōbinatiōes.ibi.§.5.p to.

Precepta eccleſie deſcribuntur quā/
do obligant ad mortale:⁊
aliqua vniuerſalia ſunt que extenduntur ad
omnes fideles:⁊ aliqua ad certos ſtatus perſo
narum:⁊ ſunt numero duodecim.prima par.
titu.17.cap.vnico.§.2.per totum.

Precepta ⁊ mandata dei:⁊ eccleſie vel prelato/
rum quomodo intelliguntur ⁊c̄. deſuper vi/
de ſupra ſub.m.ſcilicet mandata. Et ſecunda
parte.ti.4.cap.2.§.2.⁊.3.per totum.

Precepta negatiua ⁊ affirmatiua quomodo in
ter ſe differunt:⁊ quomodo ⁊ quando homi/
nes obligantur ad ea.ſecunda parte.titu. no/
no.cap.6.ante.§.poſt medium.

Preceptum quod dat prelatus in viſitationib⁹
monaſteriorum:vel alias quod ſibi dicatur q̄
ſiquis ſciuerit aliqua ad corrigendum ⁊c̄.quo
modo iſtud preceptum ſit intelligendum ſiue
ſeruandum ⁊c̄.2.par.ti.9.cap.6.§.4.an̄ me/
dium.ibi.Item quando prelatus.

Precepti ſentētia quomodo cōſiſtit in maiori/
tate:obedientia:⁊ neceſſitate p̄cepti.3.par.ti.
9.cap.12.ante medium.ibi.Sententia prece.

Precepta que ponunt a btō Auguſti.in regu/
la.quō intelliguntur.3.par.ti.16.c.1.§.3.an̄ ſi.

Precepta que ponuntur in regula bti Bn̄dicti
quō itelliguntur.3.p.ti.16.c.1.§.7.per totum.

Preceptis p̄latoꝝ quō ⁊ qn̄ q̄s nō tenetur obe/
dire.ibi.§.6.ante medium.ibi.Et primo.

Preceptoꝝ poſitiuoꝝ quā ptātē ⁊ iuriſditionē
hȝ papa.3.parte.ti.23.ca.4.§.2.per totum.

Precepta dei homo non pōt implere ſine ipſi⁹
gratia.hoc probatur.4.par.titu.9.cap.5.

Precepta pithagorica que ſūt ⁊ quō ſunt ſugi/

enda.4.par.ti.5.c.20.§.9.per totum.
Precepto eccleſie vtrū ſatiſfaciat qui ſemel cō‍fi cat in anno ꝛc̄.2.par.ti.9.c.9.añ.§.q̄ſi ꝑ totū.
Preceptū ꝛ cōſiliū quō differunt a ſeipſis ꝛc̄. ꝑma par.ti.15.c.vnico.§.7.per totum.
Preceptū quō ſit audire miſſaꝫ in die feſto. Et circa iſtā materiā ponunt̄ q̄dā q̄ſtiones ꝛ du/ bia.ꝛ qui excuſantur ab iſto precepto.ſecūda parte.ti.9.c.10.§.1.etiam.2.per totum.
Precipitatio ponit̄ ꝑ ſcd̄a filia luxurie. quō ex eadē ꝛ ex aliqs pctis ꝓcedit:in quo cōſiſtit:qd ptinet ad ꝑcipitationē:ꝛ ipſa d̄ſcribit̄ ꝛ decla ratur per verbum.pō.2.par.ti.5.c.10.ante.§.
Precipitatio in verbo cordis in quo conſiſtit: quō contra eandem delinquit̄:ꝛ quomodo di citur ad ſimilitudinē in rebus corporalib⁹ q̄ſi ſimilitudinarie ꝛc̄.ibi.§.1.per totum:
Precipitatio in v̄bo oris ꝑcipue in trib⁹ dꝫ ca/ ueri.ſ.in ꝓferēdis ſentētijs.in dubijs deciden dis:ꝛ in ſecretis edicēdis.ibi.§.2.per totum.
Precipitatio quō ſit in ope:ꝛ quō ſit domanda ſiue conſideranda.ibi.§.3.per totum.

Predicationis negligētia ꝙ pec catū ſit ꝓbat̄ ꝙ ne gligētia tripliciter cōmittit̄.ſ.ꝑdicatiōi nō in/ tēdēdo:ꝑdicationē nō retinendo vel nō faciē do.2.parte.titu.9.ca.xj.ante.§.
Predicationis negligētia quō cōmittitur cir/ ca illum qui aſtitit ꝑdicationi:ſed mens extra uagatur:ꝛ circa alias vanitates mūdi:vel cu/ rioſa q̄rēdo.Et plus ꝓdeſt ꝑdicatio ꝙ̄ ſūptio corporis chriſti ꝛc̄.ibi.§.ꝑmo.per totum
Predicationis negligētia quō cōmittitur: nō audiendo ſermōes:ꝛ ꝑncipalr̄ circa qs.Et fru ctus verbi dei ſunt.xij.quibus oībus ꝓuant̄ q nō audiūt ſmōes ſꝫ negligūt.ibi.§.2.ꝑ to.
Predicatiōis negligētia quō cōmittit̄ in nō re tinēdo vel nō faciēdo.dant̄ plures in exēpluꝫ qui predicationem audiebant. Et quō ignorā tia non excuſat ꝛc̄.cuꝫ notabili exēplo in fine.
Predicatio v̄bi dei quō hꝫ.xx. (ibi.§.3.ꝑ to. priuilegia.3.par.titu.19.ca.1.§.1.per totuꝫ.
Predicatio quare iterdicit̄ mulierib⁹ ꝙ nō ꝑ/ dicēt.3.ꝑ.ti.29.c.3.poſt ꝑnci.ibi.Mulierib⁹

Predicatorum ſtat⁹ deſcribit̄ ꝑ thema ex ꝑs.quō ꝛ de ipſis declaratur.3.par.ti.19.c.1.ante.§.
Predicator quomodo aſſimilatur celo:ꝛ vt di gne predicet:quomodo debet habere cōditio nes celorū ſpūaliter ꝛc̄.ibi ante.§.poſt princi.
Predicator quō dꝫ ꝑdicationeꝫ enarrare aliqs ꝙ audiētes īmo itelligāt ꝛ guſtent ꝑ deuotio nē.Et ꝑdicatio hꝫ.xx.ꝑuilegia.ibi.§.1.ꝑ totū
Predicator quomodo debet enarrare gloriam dei.ibi.§.ſecundo.per totum.
Predicatores ſiue inq̄ſitores quō ſe hr̄e debēt in inq̄ſitiōe ꝫ hereticos.ibi.c.2.per totum.
Predicatio deſcribitur per thema:quod ꝛ d̄ ip ſa declaratur.ibidem cap.3.ante.§.
Predicatiōis excellētia:q̄ ē ſiue l q̄ ꝯſiſtit:quō eſt ꝑn.in eccl̄ia:ꝛ q̄re ē miſtis ꝑuilegijs dotata ꝛ quō ꝑdicatores dicūt āgeli ꝛ ꝓphe.ibi.p⁹ ꝑn.
Predicator vt digne ꝑdicet quō habere debet dilectionē iteri⁹ ardētē:exterius ꝯuerſationeꝫ relucentē:ꝛ cognitionē ſcientie competenteꝫ. ibi.infra principium.ibi. Predicatio autem.
Predicatōis cōgrua mā q̄ eē dꝫ:quō dꝫ ꝑdica/ re:ſi mēdaciū ſciēter ꝑdicat mortalr̄ peccat: q̄ ē v̄a mā ꝑdicatōis:ꝛ quō xp̄m tripl̄r cognoſcē debem⁹ i ſermone.ibi.añ mediū.ibi. Mā aūt.
Predicatio quō fieri dꝫ cū debitis circūſtātijs ꝛ cū diſcretiōe:ꝛ quō ꝑdicator īducē dꝫ ꝑplꝫ vt faciat q̄ ꝑdicat ibi.añ mediū.ibi.Tertiū qō.
Predicator a quib⁹ defectib⁹ ſe cauere dꝫ predi cādo:ſunt numero.10.ꝛ per ordinē declarant̄ ibi.c.3.§.vnico.qui incipit. Primus eſt.
Predicationis vera forma que eſt:ꝛ ponuntur ſeptē modi ꝓcedēdi in ꝑdicatiōe:q pulchre ꝛ notabiliter declarant̄.ibi.c.4.per totum.
Predicationis materiaꝫ quō quis dꝫ dilatare ex libris autenticis eccl̄ie ꝛ apocriphis dat̄ ſu per hoc varius modus.ibi.c.5.per totum.
Predicādi offm̄ quō ꝛ q̄n xp̄us dedit ſuis diſci pulis.3.par.ti.23.c.5.poſt ꝑn.ibi.Secundaꝫ.
Predicator vl̄ theolog⁹ hn̄s multos libros ex quib⁹ fructificet.vtrū d̄beat illos vēdere famis tp̄e:vel dare idigētib⁹.3.par.ti.1.c.2.§.4.ꝑ t.
Predicatori pro predicatione non licet pecuni am recipere:ſed licet victū recipere ꝛc̄.2.par. ti.1.c.5.§.17.poſt principium.ibi.Nota.
Contra predicatores ꝑlatos eccleſiarum ꝛ reli/ gioſos inuehit dominus.vij.maledictiones. 2.par.tit.4.ca.7.§.3.poſt principium.

Predicatorum fratruꝫ deſcribū tur varia ꝛ glo/ ſa ꝑuilegia ad lōgū valde:ꝛ ſilr̄ ſororū. vbi in m̄tis ſl gſoſe ꝑuilegiati.1.ꝑ.ti.19.c.ꝛ per to.
Predicatores fratres ꝛ minores ſunt ita priui/ legiati ꝙ nec rōne delicti:nec ꝯtus phit cōue/ niri.1.ꝑ.ti.19.ca.1.§.3.in fi.ꝛ cap.2.in prin.
Predicatores fratres q vadūt ꝛ ꝯuerſant̄ apō vſurarios:q nō hn̄t niſi de vſuris: vel apō ra/ ptores vt eos ducant ad reſtitutioneꝫ ſiue per ꝑdicationē ſiue ꝑ ꝑſuaſionē:quō hoc ſit intel/ ligendū.2.par.ti.1.cap.12.§.18.circa finem.
Predicatores ſrēs ꝛ minores: quō glorificant̄ de duplici vxore.ſ.Lya ꝛ Rachele intelligen/ tes ꝑ eaſdē vitā actiuā ꝛ ꝯtemplatiuā:ꝛ de pri mis eorundē pr̄ib⁹:quō ſrēs minores in aliq bus errāt. Et de carmelitis ꝛ auguſtinēſibus aliqua habes.ſecunda parte titulo.3.capit.4. §.2.prope me.ibi.Predicato.

Predicatores quot ⁊ qñ tenent dicere vigilias mortuoꝝ ⁊c̄.3.par.ti.13.ca.4.§.3.circa finē.

Predicatores quō tenent ad canonicā portionē:⁊ quō nō declarat p ipſis notabilr per.16. notabilia.3.parte.titu.10.ca.5.§.7.p totum.

Predicatores quō ⁊ quare habent mediā paupertatem.tertia parte.titulo.16.capitulo pmo §.3.ante medium.ibi.Tertius tanq̄.

Predicatores fratres:quō militant ſub regula beati Auguſtini:quō differūt ab alijs religioſis in cōſtitutionibus.3.parte.titulo.16.capi.primo.§.3.ante finem.ibi.Sub regula.

Predicatores frēs:quō caute pfitent:q2 ſm regulā:⁊ quō trāſgreſſio ipſoꝝ non obligat eos ad culpam:ſed ad penam.tertia parte.titulo 16.capitulo primo.§.3.vltra medium.

Predicatoꝝ fratꝝ ꝯſtitutiones in plogo habet circa finē q cōſtitutiones ipſoꝝ non obligant eos ⁊c̄.niſi ex ꝯtēptu.qs ſit iſte ꝯtēpt9:⁊ quō ⁊ qñ eſt mortale.3.p.ti.16.cap.1.§.6.p totū.

Predicatores fratres quare obligantur ad maiorem paupertatem q̄ monachi.3.par.ti.16.cap.1.§.8.ante medium.ibi.Item quia.

Predicatoꝝ fratrum ordini vtrum licet habere poſſeſſiones ⁊ redditus annuales in cōmuni ⁊c̄.3.parte.titulo.16.cap.1.§.9.per totum.

Predicatores fratres pñt adire hereditatē parentū ex pńilegijs Clementis quarti:imo nec poſſunt exheredari.19.q.2.ca.ſi.3.parte.titu.16.capitulo primo.§.9.ibi.Nota.

Predicatoꝝ fratrū ꝯſtitutio in aliq̄bus paſſib9 declarat:⁊ pncipalr qualr peccāt trāſgrediendo pcepta in virtute ſpūſſancti:vel pena excōmunicatiōis:quō ꝯſtitutiōes ligāt ad culpā. Et vtrū tenent facere ꝯtēta in regula ⁊ cōſtitutiōib9 eoꝝ ⁊c̄.3.par.ti.16.cap.1.§.10.p totū.

Predicatoꝝ fratrum ⁊ minoꝝ ſorores quedā profiteri poſſunt ante annū.ſi etatem habēt.p bat.3.parte.titu.16.cap.3.añ.§.circa mediū.

Predicatoꝝ fratrū regularis obſeruātia ⁊ religio pfectior eſt alijs religioſib9 nō mendicātibus:⁊ quare:⁊ nō ſolū ipi fratres carthuſieñ. ſed cuiuſcūq̄ ordinis fratres ad ordinē pdicatoꝝ venire pñt:⁊ nō ecōuerſo.Et ex pdicatorū ordine exeuntes ad altiorē ordinem quam penā incurrunt:⁊ quō ſunt reuocandi ⁊c̄.tertia parte.titulo.16.cap.4.§.4.per totum.

Predicatores ⁊ minores pñt vbicunq̄ ſint in altari portabili celebrare abſq̄ epoꝝ locorum ſentētia ſine parrochialis tñ preiudicio.tertia parte.titu.16.cap.9.§.1.infra medium.

Predicatores ⁊ minores:quō audire debēt cōfeſſiones pretextu Cle.dudum.tertia parte.ti.17.capitulo ſecundo.in principio.

Predicatores pſentati:quō differunt a curatis in ptāte audiendi ꝯfeſſiones:⁊ quādiu durat poteſtas eoꝝ audiendi confeſſiones ⁊c̄. tertia parte.titulo.17.capitulo ſecundo.ante finem.

Predicatores quomodo habent varias indulgentias pro eorūdem ſermonibus.3. parte.titulo.19.cap.primo.§.primo.ante finem.

Predicatoꝝ ⁊ minoꝝ ordinum nulli fratri electione.puiſione.poſtulatiōe.ſiue vacatiōe ad prelaturā extra ordinem ſuum in diſcordia facta ius aliquod acgritur:nec ipſe ꝯſentire pōt ſine licentia habita.3.parte.titulo.20.cap.2.poſt medium.ante.§.ibi.An religioſo.

Fratres ⁊ ſorores de tertia regula beati Dñici ſub quo papa ſunt pmo approbati:qñ ⁊ quare inſtituti ſunt.quē habitū debēt portare.quō debēt viuere.q̄ntū peccāt tranſgrediēdo regulā.vbi morari pñt ⁊c̄.3.p.ti.24.c.5.§.5.p totū.

Magiſter ordinis pdicatoꝝ in toto ordine:⁊ quilibet prior prouincialis ⁊ eius vicari9 in ſua puincia pnt fratres ſuos p ſedē aplicā deputatos ad pdicandū crucē:vel ad ingrendū contra hereticā prauitatem reuocare ⁊ remouere ⁊c̄.3.parte.titulo.25.cap.8.vltra medium.

Predicatores excōicant cū alijs mēdicantib9 capientes loca ad habitandū:vel dimittētes ſine licētia pape:quō ipſi fratres edificare pñt in locis ſuis ⁊c̄.⁊ qñ mutant loca qd ſecū portare poſſunt ⁊c̄.ibidem.ca.60.per totum.

Fratres de tertia regula bti Dñici audire pñt diuina tempore interdicti.ibi.cap.62.in fine.

Intrātes monaſteriū monialiū ordinis pdicatoꝝ excōmunicati ſunt maiori ſententia in caſu nō cōceſſo:⁊ de q̄bus itelligitur.tertia parte.titulo.25.capitulo.70.circa principium.

Facientes libellū famoſum vel cantilenas contra dictos fratres ſiſr excōicati ſunt.ibidem.

Dicētes vel defendētes q dicti frēs nō ſunt in ſtatu pfectiōis ſiſr excōicati ſūt.ibi.ppe me.

Qui exercent violentias in locis fratrū predicatoꝝ ⁊ minoꝝ ſimiliter excōicati ſunt.ibidem.

Retinētes apud ſe apoſtatas ordinis ſimiliter excommunicati ſunt.ibidem ⁊c̄.

Item fratres minores recipientes fratres predicatores ad eorundē ordinem ſine licētia pape ſimiliter excommunicati ſunt.ibidem.

Item magri rectores artiſtaꝝ:⁊ ſcolares ſtudij pariſienſis qui publice vel occulte fratres predicatores ⁊ minores a cōſortio vniuerſitatis excludere moliuntur.ibi.capitulo.70.in fine.

Predicatores non pñt excōicari:nec ſuſpendi:nec iterdici ab epis vel alijs platis eccſie: niſi ſup hoc habeāt ſpālē auctātē a papa.cogi nō pñt vt epoꝝ ꝯſtitutiōib9 ſubijciāt:⁊ multi doctores i iure hoc pbāt.3.p.ti.25.c.75.vltra me.

Predicatores ex ſpāli puilegio pñt abſoluere ſeculares ab excōicatiōe ingredi volētes ipm ordinē niſi caſus eſſet pape reſeruatus.3.par.

titu.25.cap.76.ibi.Septimo excõmunicat⁹.

Predicatores quõ abſoluere pñt ſuos ab excõicatiõe.irregularitate.ſuſpenſione ꝛc. ꝛ eos q ad ipꝫ ordinẽ igrediunt̃:ꝛ quõ cũ illis facẽ debẽt ꝛc.3 p.t.25.c.77.ibi.Magr ordis.cir.fi.

Predicatores q̃ puilegia hñt tpe iterdicti:quõ interdictũ ſuare debẽt:excipiunt̃ tres caſus i qb⁹ aliqs vl' aliq̃ excipiunt̃ ab ipſis puilegijs quõ diuina celebrare poſſunt cum miniſtris. ponuntur varij caſus circa iſtam materiaꝫ ꝛc. tertia par.ti.27.ca.5.poſt medium.

Predicatores nõ pñt ſuſpẽdi a quocũq; prelato:ꝛ ſi fecerit irritũ ꝛ inane:ꝛ quõ abſoluere poſſunt fratres ſuos a ſuſpẽſione ꝛc.3.par.ti.28.cap.4.poſt me.ibi.Nota ꝙ ſen.

Magiſter Joãnes de nigro mõte ordis fratrũ pdicatoꝝ:quõ diſputauit cũ grecis ꝛ eos vicit ꝛc.4.p.ti.21.c.7.§.3.ifra me⁹.vſq; ad fi.

Predicatores abſolui pñt ab irregularitatib⁹ ab archiepis in ſuis diocesib⁹.ſi fuerit reqſiti vl' a ſupiorib⁹ ſui ordis ꝛc.3.p.t.29.c.6.añ fi.

Predicatoꝝ ꝛ minoꝝ ordinuꝫ pꝛes vbi pdicauerũt:quõ ſucceſſerũt alios ordib⁹:quõ iſti tenẽt ſtatũ mediũ pp actiuã ꝛ ꝯtẽplatiuã vitaꝫ: quõ dñr celi ꝛc.5.p.ti.32.c.10.§.1.circa prin.

Predicatores qui habent aliqua in cõi:ꝙ non diminuit pfectionẽ pauptatis ꝛ religionis.pbatur.4.par.titu.12.cap.4.§.14.per totum.

Btũs Dñicus Petrus ꝛ Thomas etiã quõ pugnabant ꝯ varios errores.4.par.ti.21.cap.7.§.5.poſt medium.ibi.Cum quibus ſe re.

Predatoria aiaꝝ manus:quõ deſcribit̃:ꝛ qd ſignificant eius quinq; digiti ſiue modi predationis 2.parte.titu.2.cap.1.§.22.Cetera vide infra ſub littera.r.ſ.Rapina.

Pregnans mulier q̃ in partu morit̃:quõ ſit cũ ea faciẽdũ.3.par.ti.10.cap.5.§.9.circa fineꝫ.

Pregnantibus dantes medicinas vt procurẽt abortum ꝛ mortẽ ei⁹ vt occultet̃ pctm̃:quãtũ pctm̃ cõmittunt:ꝛ quomodo ſe in illis regere debent.3.par.titu.7.cap.2.§.2.per totum.

Prelatoꝝ ſtatus ſiue dignitas deſcribit̃ p thema ex põ.qõ ꝛ declarat̃.3.p.ti.20.ca.1.añ.§.

Prelati quõ debent excludere ambitionem:ꝛ vnde dicitur epũs.ibidem.§.primo.per totuꝫ.

Prelati quõ debent vocari a dño ad platuram ſiue dignitatẽ:ꝛ q̃lis dꝫ eẽ q vocat̃ ad dignitatẽ ſiue ad prelaturam.ibi.§.2.per totum.

Ad platurã:quõ vocatus fuit Aaron per q̃druplex ſignũ in virga oſtẽſum.ſic ſpũalr vocari debent nri prelati ad prelaturã.ibi.§.3.p to.

Prelatus quõ dꝫ eligi.ad quos ptinet de iure electio.q nõ pñt eligere ꝛ vocẽ non hñt in electione.q nõ ſunt ſubdiꝫ ꝯni.ibid.ca.2.añ.§.

Prelatoꝝ regimẽ ſiue offm̃ deſcribit̃ p thema ex põ.qõ ꝛ d ipis declat̃.3.p.ti.20.c.21.añ.§.

Prelatus quõ debet querere non ſuam:ſꝫ ſubditorum vtilitatem.ibi.§.1.per totum.

Prelat⁹ quõ dꝫ ſe hẽre in exercitio prelature:rectã.ſ.itẽtiõeꝫ hñdo.ibi.§.1.añ me.Plat⁹ p to.

Prelatus quõ dꝫ pbere ſuis exẽpla probitatis. ibidem.§.1.circa medium.Debet tertio.

Prelatus quomodo ſe regere debet in ſua vita ꝛ in modo viuẽdi que apud ſe cogitare dꝫ in regimine ꝛc.ibi.§.ſecundo.in principio.

Prelatus quõ ſe habere dꝫ in regimine.in varijs ſuis actib⁹.ibi.§.2.añ me.ibi.Qualẽ dꝫ.

Prelat⁹ quõ dꝫ eſſe diſcretus in correctiõe ꝛ in zelo admonitionis:ꝛ quõ dꝫ eſſe gloria pñte p vocẽ predicationis.ibi.§.ſecundo.circa finẽ.

Prelat⁹ ſiue paſtor:quõ ſe regẽ dꝫ in admonẽdo ſubditos diuerſa diuerſis ꝛc.ibi.§.3.i pn.

Prelati iferiores ſiue rectores:quõ figurant̃ p lunã:ꝛ ppꝛietates lune d ipſis ꝺclarant̃.3.p.ti.24.c.1.añ.§.ibi.lune cõparant̃.añ mediũ.

Prelati curati:quõ ꝛ quare dicunt̃ celi:quõ ꝛ quare figurant̃ p arietes.p leonẽ.p gallum.ꝛ eoꝝ ppꝛietates ipſis applicant̃.3.p.ti.32.ca.10.ante.§.ibi.Primi ergo.ante medium.

Prelati ſiue dñi:quõ deo reddent rõnem in extremis de diuerſis ſibi cõmiſſis.1.par.titulo 5.cap.2.§.4.poſt medium.ibi.Sexto ex.

Prelati ꝛ rectores quõ diſpẽſare hñt in legib⁹:ꝛ eas interpꝛtari ꝛ diſpenſare pñt:cum ſub eſt rõnalis cã:quibus:ꝛ in qbus phibetur diſpẽſatio ꝛc.1.par.titu.17.ca.vnico.§.20.per to.

Prelati qui ſe ſubſcribũt ꝛ ſigillant vſurie:qd ſit fienduꝫ.2.par.titu.1.ca.9.§.7.per totum.

Prelatus vtꝝ peccet in ꝯferendo beneficiũ bono ptermiſſo meliori.2.par.titu.1.ca.20.§.1.

Prelatura vel ptãte non licet aliqd accipe.2.p.ti.1.ca.5.§.17.añ medium.ibi.Nota q̃rto ꝙ.

Prelatus vtrum poſſit cõmittere ꝯſanguineo ſuo curaꝫ ſue eccleſie:poſtpoſito meliori.ſecũda parte.titulo.1.cap.20.§.2.per totum.

Prelatorum quõ inuenitur quadruplex ſuperbia.2.parte.titulo.3.cap.4.§.1.per totum.

Cõtra platos eccleſiaꝝ predicatores ꝛ religioſos hypocritas:quõ inuehit dominus ſepteꝫ maledictiones.2.parte.titulo.4.capit.7.§.3.poſt principiũ.ibi.Septem maledictiones.

Prelatus ſiue paterfamilias ſi neſciat crimina manifeſta ſubditoꝝ:qꝛ negligẽter ingrit:ꝛ ſic nõ punit:ꝛ illi pereũt:nõ excuſat̃ talis.2.par.ti.5.c.9.§.2.poſt mediũ.ibi.Scdo vt ignora.

Prelatoꝝ negligẽtia q̃ꝫ piculoſa ſit oſtẽdit varijs auctoritatibus:quõ dño deo debẽt obedire.Et quomodo negligentiam in eorundem officijs excludere debẽt.2.p.ti.9.c.5.ante.§.

Prelati ſi expellant ſcientiã digni ſunt ipſi repelli a deo ibidem.§.primo.per totum.

Prelati quomõ admonendi ſunt ad dei obedi

entiam. Et quō ſe habere debent in punitiōe criminum ⁊c̄. ibi. §. ſecundo. per totum.

Prelat⁹ quō ex ſuo officio hʒ ꝓuidere ſbditis in neceſſarijs: ingrere ſubditoꝝ vitia: ⁊ corrigere eoꝝ crimina: ⁊ q̄tuor ſunt cauſe diſſimulandi: ⁊ nō corrigendi. ibidem. §. 3. ꝑ totum.

Prelati quō excludunt a iuramēto: ⁊ ponūtur nouē caſus in quibus debēt prelati ⁊ ſacerdotes iurare. 2. parte. titulo. 10. cap. 4. §. 2. añ medium. ibi. Tertiȷ ſunt ſacerdotes.

Prelat⁹ vel ordinari⁹ q ſcit nō vt iudex vl̄ hō: ſʒ vt de⁹ ſubditū eē crimīnīs reū: quō talē dʒ arguere. 3. par. ti. 9. cap. 5. §. 3. per totum.

Prelat⁹ vtꝝ tenet ꝓcedere ad inq̄ſitionē q̄n nō ſperat idē ꝓfectū. Et quō vario mō ſe hēre dʒ circa admonitōeʒ: ⁊ correctiōeʒ ſubditoꝝ ⁊c̄. 3. p. ti. 9. ca. 7. §. 3. añ mediū. ibi. Notanduʒ.

Prelati ⁊ clerici: quō donare pñt: ⁊ q̄tū ⁊ qb⁹ ⁊ de qbus. 3 par. titu. 10. cap. 4. circa finem.

Prelati quō eligere ſibi pñt ꝯfeſſorē ꝓpriū: ⁊ a qb⁹ ille poſſit eos abſoluē. 3. p. ti. 17. c. 1. §. 4. qō īcipit. p̄iarche. añ me. ibi. Prelati exēpti.

Prelati quō ſignificant ꝑ paſtores: de qb⁹ Canticoꝝ pmo. 1. par. ti. 1. c. 2. §. 5. poſt medium.

Prelatis ī dignitate ꝯſtitutis: quō tria debent 4. p. t. 5. c. 10. añ. §. vltra me. ibi. Tria ḡ debēt.

Prelatis q̄s bono: debet. ibi. §. 1. ⁊. 2. ꝑ totuʒ.

Prelati q hñt aliq̄ in cōi: ⁊ hoc non minuit ſtatū ꝑfectionis eorundē. ꝓbat multiplr̄. 4. par. titulo. 12. cap. 4. §. 15. per totum.

Prelature īpoſite: quō ⁊ q̄n nō tenet ſubditus obedire. tertia parte. titulo. 16. cap. 1. §. 6. poſt medium. ibi. Ad prelaturam autem.

Prelati quō reddent rōnem de varijs in nouiſſimo. 4. par. ti. 14. cap. 9. §. 7. per totum.

Prelatura ſiue dñiuʒ infideliū ſuꝑ fideles pōt dupl'r ꝯſiderari: ⁊ prelatio ⁊ dñiuʒ īntroducta ſunt a iure humano ⁊c̄. 2. p. ti. 12. c. 3. §. 1. ꝑ. t.

De prelatis vide etiam ſub. d. ſ. Dominus.

Prelatus quomodo habere dʒ triplicem conſiderationem. ſ. circa ſubdituʒ vt reguletur: circa virtuoſum vt imitetur: ⁊ circa prauū vt excitetur. 2. par. ti. 5. cap. 11. §. 3. per totum.

Premia varia deſcribūtur vario modo ſub litera. b. ſ. Beatitudo ⁊c̄.

Preparatio ad celebrationē vel ad cōmunionem: quomodo ⁊ qualiter fieri debet. 3. par. titulo. 13. cap. 6. §. 4. 5. 6. ⁊. 7. per totum.

Preparatio ad gratiam deſcribitur ſupra ſub g. ſ. gratia. ⁊. 4. par. titu. 9. cap. 4. quaſi per totum. Et capitulo. 5. §. 4. per totum.

Preparare quomodo quilibet penitens ſe debet ad mortem: quomodo facere debet cōfeſſioneʒ ⁊c̄. 3. par. titulo. 10. cap. 2. per totum.

Presbyteroꝝ vide varia ī ſub. s. ſ. Sacerdos.

Preſumptio legitima q̄tuor reqrit q̄ preſcribi nō pñt. ipſa duob⁹ modis iterrūpit: ⁊ ī ſeptem caſib⁹ ipa nō currit: nec iterrūpit: ſʒ qeſcit: ⁊ q tpe ipſa icipit currere. 2. ꝑ. ti. 1. c. 15. §. 17. ꝑ. t.

Preſentare quō debēt electores electuʒ. quam penā incurrūt hoc nō facientes ⁊c̄. 3. par. titu. 20. cap. 2. infra principium. ibi. Deinde.

Preſumptio quō multipliciter ſumit: que eſt virtus magnanimitatis: ⁊ quō ambitionis viciū opponit magnitudini. 2. ꝑ. ti. 3. c. 6. añ. §.

Preſumptio deſcribit tripl'r ſm illud Judith. 6. de ſe ⁊ de ſua ꝟtute ꝑſumētes hūilias: quō ⁊ q̄liter hoc fit in bono: ⁊ in malo: ⁊ in q̄ etate dicitur preſumptio. ibi. §. 1. 2. ⁊. 3. per totum.

Preſumptio an ſit grauius peccatū: an ſit puſillanimitas ſibi contraria. iſta duo conſiderari poſſunt tripliciter. ibi. §. 4. per totum.

Preſumptio quomō deſcribitur ſm illud pō. Ego dixi in abundātia mea. Et eſt triplex preſumptio: ⁊ que preſumptiones ſunt culpabiles: ⁊ que non. ibidem. §. 5. per totum.

Preſumptio quō punitur a deo: ⁊ quō de⁹ ab iſtis dupl'r faciē ſuā auertit. ibi. §. 6. ꝑ totum.

Preſumptio etiam accipitur pro decimo gradu ſuperbie: ⁊ in quo ꝯſiſtit: ⁊ que ptinent ad ꝑſumptionē. 2. par. ti. 3. capi. 3. §. 10. ꝑ totū.

Preſumptio nouitatū dr̄ filia inanis glorie: in quo ꝯſiſtit illō vitiū. Et agit de inordinato ornatu mulieꝝ. 2. par. titu. 4. cap. 5. per totum.

Preteritoꝝ memoria: quō ptinet ad pmā ptem prudētie: ⁊ ſūt octo: quoꝝ debem⁹ īter cetera reminiſci. 4. pte. tit. 2. capitulo. 2. §. 4. Cetera quere ſupra. ſub. m. ſ. Memoria.

Primates ⁊ patriarche ſunt minores papa: ⁊ maiores archiepis: q̄ eſt dr̄ia inter eos. hñt q̄tuor ꝑuilegia: ⁊ in octo caſib⁹ hñt iuriſditōeʒ in ſubditos ſuoꝝ ſuffraganeoꝝ: ⁊ q proprie dicunt primates. 3. par. titu. 21. cap. 4. ꝑ totuʒ.

Primitie qd ſūt: ⁊ qd decime: ⁊ q̄re primitie dantur: ⁊ quō hoīes ad eas obligantur ſiue teneantur. 2. par. titu. 4. cap. 3. §. 3. per totum.

Primicerius ſiue cātor q̄s eſt qui mō ſubeſt archidyacono ⁊ archipſbytero: qō eſt eius offm̄ quomodo facere debet mandatū archidyaconi ⁊c̄. 3. parte. titu. 20. cap. 8. per totum.

Principes ⁊ dñi: quō ſe hēre debēt in regimine: quas virtutes hr̄e debēt: quō hr̄e debēt variam prudentiā: ⁊ que mala ꝓueniunt ex ipſorum imprudētia. 4. par. titu. 2. cap. 6. ante. §.

Princeps quō ex virtute prudētie ſtudere debet: vt. ſ. deo placeat. populo pro poſſe ſatiſfaciat. reipublice ꝓuideat: ⁊ leges iuſtas ⁊ poſſibiles condat. ibi. §. primo. per totum.

Principum ſubditi ſiue politia ⁊c̄. vide ibi. §. ſecundo. per totum.

Principibus quō ꝓcipue neceſſaria eſt clementia: dantur ad hoc decem exēpla pulchra: que

etiam per ordinez declarantur. quarta parte. titulo. 4. cap. 9. §. primo per totum.

Princeps qs eſt ſm pħm: quō ipſe in ſe pollere dz omni virtute iuſtitie: ꝛ quo dz eſſe exemplaris. ſ. ad ſapientiā acqrendā. ad auariciam deteſtandā. ꝛ ad luxuriam fugiendam. quarta parte. titu. 5. cap. 4. §. 2. per totum.

Principandi quō pcipue ſunt tres ptātes: q̄ ꝛ per ordinē declarant. ibidem. §. 4. per totuz.

Decet conceſſum a pncipe beneficiū eſſe manſuruz. Eſt vna de regu. iu. que ꝛ declarat prima parte. titulo. 20. cap. vnico. ſub d. ſ. decet.

Principū ſiue dominorū ꝑprius ſacerdos qs dr. cui ꝯfiteri tenent. 3. par. titu. 17. ca. 1. §. 6.

De principibus ſiue dñis vide etiā varia. ō. ſub d. ſ. Dominis. ꝛ. ō. ſub littera p. ſ. prelatura.

Principes quō ſe vario modo hēre debent in iuſtitia. 4. par. titu. 5. cap. 4. §. 1. ēt. p totū. ca.

Princeps ſecularis qs illegitimus eſt. quō legitimat. ꝛc̄. 2. par. titu. 1. ca. 27. §. 6. per totuz.

Priuilegiū dr alias lex puata: ꝛ eſt puilegiuz datū a deo: ꝛ puilegiū ab homie: ꝛ priuilegia per quē concedi pnt. 1. par. titu. 19. ca. 1. an̄. §.

Priuilegiorꝫ interpretatio: vbi v̄ba ſunt obſcura ſiue ambigua ad quē ſpectat: cuius eſt ꝯdere q̄ ſunt puilegiorꝫ ſpēs. aliud eſt reale. aliud eſt pſonale. ꝛ aliud corporale: ꝛ q̄ dr̄ſa iter priuilegiū ꝛ ꝯfirmationem. ibi. §. 1. ꝛ. 2. per totū.

Priuilegium non valet ſi euacuatur decez modis. ibi. §. tertio. per totum.

Qui dicūt ſe exēptos allegātes puilegia reqſiti ab ordinario tenent tradere in ſcriptis ꝛc̄. Et nō ꝙ qdā ita ſūt priuilegiati ꝙ nec rōne delicti: nec rōne ꝯct⁹ ꝯueniri pnt. ibid. §. 4. p to.

Priuilegia ordinis fratrum predicatorꝫ habētur. ibidem. cap. 2. per totū. vide tamē multo plus ſupra. predicatorum fratrum.

Priuilegiū pſonale pſonaz ſequit. ꝛ extinguit cū perſona. Eſt vna de regulis iuris: que ꝛ declarat. 1. par. titu. 20. cap. vnico. ſub p. ſ. puile.

Priuilegia eccleſiarum ꝛ pſonarum eccleſiaſticarꝫ: quō diuidunt: ꝛ quomodo diſtiguunt: q̄ puilegia ſunt data a papa: ꝛ que ab imperatore: quomodo intelligunt ꝛc̄. 3. par. titu. 12. ca. 3. §. 4. vltra medium. ꝛ. §. 5. Aliqua.

Priuilegiuz hz romana curia ꝙ non appellari pōt a papa ad eius ſucceſſorē: neqꝫ ad ꝯciliuz generale ꝛc̄. 3. par. ti. 24. cap. 3. an̄ per totuz.

Priuilegia pdicatorū in cōi ſunt. 19. 3. par. ti. 19. cap. 1. §. 1. per totū. vide etiā de romane eccleſie puilegijs. 3. par. titu. 24. ca. 3. §. 1. p to.

Priuilegijs eccleſiaſticis: quomodo gaudent clerici. 3. par. titu. 24. cap. 5. ante. §.

Priuilegia eccleſiarum ꝛ perſonarum eccleſiaſticarum que ſunt: quomodo contra eaſdem fit ꝛc̄. 3. par. titulo. 12. cap. 3. §. 4. per totum.

Procurator. aduocat⁹. iuriſcōſultus. quō pñt peccare multiplr in iudicio vel alr: ꝛ attēdit moderamen ſalarij eorūdē circa q̄tuor: ꝛ pcuratores aduocātes in cā vſurarij peccant mortaliter. 2. par. titu. 1. cap. 19. §. 8. per totum.

Procuratores religionū: quō iculpant de aliqb⁹ ꝛc̄. 3. p. ti. 16. c. 1. §. 9. vltra me. ibi. Nō. 6.

Procuratorꝫ officium ꝛ notariorum deſcribit vario modo ſupra ſub littera. n. ſ. notari⁹. ꝛ. 3. par. titu 6. cap. 3. quaſi per totum.

Procurare honores ꝛ dignitates q̄ꝫ pꝛiculoſuz ſit: quō ſibi hō cauere dz ab huiuſmodi ꝛc̄. ſecunda parte. titu 3. cap. 5. §. 2. per totum.

Proditio ponit a btō Grego. inter filias auaricie: quō vario modo deſcribitur ꝛ declaratur vario modo. 2. par. titu. 1. cap. 22. ante. §.

Proditio eſt magnuz ſcelus ſumme odioſum deo ꝛ hoib⁹: q̄ mala ex eadē oriunt: ipſa pditio fit trib⁹ modis. ibidē. §. 5. ꝛ. 6. per totum.

Querit cū qs poſſidet iniuſte ciuitatem vel caſtrū: qꝛ. ſ. vſurpauit a vero ꝛ legittimo dño: ſi ali⁹ occulte opet vt amittat talē ciuitatē vel caſtrū: ꝛ recupet dñs ei⁹: ſi peccat. ibi. §. 7. p to.

Utrū hoſtē capitalē alicui⁹ dñi vel cōitatis iniuſte agētis vel bellātis ꝯtra ipꝫ dñm vel ciuitatē ſit licitū pditorie occidere. ibid. §. 8. p to.

Proditoria manus: quō deſcribit: ꝛ qd ſignificant eius quinqꝫ digiti ſiue modi ſecūda parte. titu. 2. cap. 1. §. 14. per totum.

Prodigalitas vn̄ pcedit: in q̄ ꝯſiſtit hoc vitiū: quō opponitur varijs vitijs: quare auar⁹ magis dr illiberalis q̄ꝫ pdigus: ꝛ graui⁹ pctm̄ eſt auaricia q̄ꝫ pdigalitas triplici rōne. ſecunda parte. titulo. 6. capitulo. 8. ante. §.

Prodigalitas deſcribit p thema ex pō. qd ꝛ de ipſa declarat cū triplici mēbro ꝛc̄. ibid. §. 1. p. t.

Prodigalitatis vitiū in q̄ ꝯſiſtit: ꝛ quō pdig⁹ diſſipat ſubſtātiā ſuā triplr ꝛc̄. ibi. §. 2. p to.

Prodigalitatis nocumentum quod eſt: cuz notabili exemplo. ibidem. §. quarto. per totum.

Profeſſio quō fit ad moduz homagij: in quorꝫ man⁹ fieri dz: qd eſt pfeſſio: qn̄ nō hz effectū: quātū tēpus poſtulat: q pfiteri pñt añ annū: qn̄ mala pfeſſio tenet ꝛc̄. 3. p. ti. 16. c. 3. an̄. §.

Profeſſio tacita fit multis modis: ꝛ que eſt diſtictio iter habituz nouitiorꝫ ꝛ aliorꝫ: quō obligat tacita pfeſſio: qn̄ ante annuz recipere pñt habitū profeſſorꝫ ꝛc̄. ibidem. §. 1. per totum.

Profeſſio ipuberꝫ: quō deſcribit: qn̄. ſ. parētes recipe pñt filios igreſſos ad religionem: ꝛ qn̄ hoc facere nō pñt: qs anus ē aptus ad pfeſſionē: qui multis annis manere poſſunt ante profeſſionē: ꝛ pfeſſus tacite in quibus caſibus tenet ad tria vota religionis. ibidē. §. 2. p totū.

Profeſſi in ordine predicatorꝫ qn̄ de nouo ſibi faciūt ſcapularia debēt a platis ſuis ea facere titu. 25.

benedicl. 3. parte titulo. 16. capit. 1. §. 3. circa medium. ibi Et ex his.

Profeſſionis fructus ſiue vtilitas: q̄ eſt qd me/ref: ꝛ q̄re vtilior eſt igreſſus religionis q̄ pe/regrinatiōis terre ſctē ꝛc̄. ibidē. §. 3 per totū.

Profeſſus ſeruus ſi fuerit in religione quando dñs poſſit eū repetere: ꝛ quot annis: cum qui bus bonis. ꝛ ſi exiuerit cū domino quando te neſ reintrare ꝛc̄. ibidem. §. 4. per totum.

Profeſſus in monaſterio vbi ſplendide viuiſ ꝛ non ſm regularē vitam: quō ille obligatus eſt ad illum ordinem: quādo debet manere: ꝛ qñ non ꝛc̄. ibi. §. quinto. per totum.

Per pfeſſionē. quō qs ꝓpe ꝛ pfecte ſit religio/ſus q in diuerſis religiōibus diuerſis modis exp̄mitur. 3. parte. titulo. 16. capit. 1. §. 3. poſt medium. ibi. Fit autem proprie quis re.

Per pfeſſionē tacitā vel expreſſam: quō diſſoluitur vinculū matrimony cōtractū per verba de preſenti ꝛc̄. 3. par. titu. 1. capi. quarto.

Proficere volens: quomodo ſe habere dꝫ ſcd̄ꝫ nouē modos. 3. pte. ti. 16. capitulo. 8. §. tertō.

Proficere quō debent icipiētes pficiētes ꝛ pfe/cti. 1. p. ti. 6. cap. 2. §. 4. añ me. ibi. De vnitate.

Prohibētes ſubditis ſuis ne faciāt obſequia cor poralia perſonis eccleſiaſticis excommunica/ti ſunt maiori ſnīa. Et quomodo intelligiſ hec ꝓhibitio. 3. par. ti. 25. cap. 18. per totum.

Cū qd ꝓhibeſ prohibenſ oīa que ſequunſ ex il lo. Eſt vna de reg. iu. que ꝛ declaraſ. prima p/te. titu. 20. cap. vnico. ſub. c. ſ. Cū quid.

Promereri hō nō pōt vitam eternā ſine gratia dei. hoc pbaſ. 4. par. ti. 9. cap. 5. §. 1. per totū.

Promiſſio ſimplex abſq̄ iuramento vel voto: quō ꝛ qñ qs teneſ reddere: ꝛ qñ nō: ꝛ vtruꝫ ali qs teneſ de neceſſitate ſalutis implere qd̄ ſim pliciter ꝓmiſit. 2. par. ti. 10. cap. 1. §. 4. p totū.

Promiſſionū in malis fides nō expedit obſer/uari. Eſt vna de re. iu. q̄ ꝛ declaraſ. 1. par. titu. 20. cap. vnico ſub. i. In malis promiſſis. vide etiam infra ſub littera v. ſ. Uotum.

Promiſſoriū iuramentū vario mō deſcribiſ: ꝛ aliq caſus ponunſ vbi ligat ad obſeruanduꝫ: ꝛ vbi nō: ꝛ quō ꝛ qñ ſuper iſtis pōt fieri abſolu tio. 2. par. titu. 10. cap. 6. vſq̄ ad primum. §.

Prophe ꝛ pr̄iarche q fuerūt: ꝛ quot: quō multi pliciſ ꝛ vario mō cōmēdanſ: quo ipi xp̄ꝫ figu/rabant. Et Joannes bap. multum commēda/tur. tertia parte titulo. 32. c. 7. ante. §.

Prophe quō ātiq̄t dicebanſ vidētes quō Joā/nes bap. diſ ꝓpha: ꝛ quō ꝓphetia diuidiſ in vi ſionē ꝛ extaſiꝫ: quō vary vario mō viderūt ꝛc̄. ibi. §. 2. poſt me. ibi. Un ꝓphete antiquitus.

Prophete quō deū viderūt: ꝛ nos quō ex eorū relatu videmus. 1. par. ti. 3. capitu. 6. §. 14. 15. 16. 17. ꝛ. 18. per totum.

Prophetarū eximius quō ꝛ q̄re diſ Dauid. vnō diſ ꝓpheta ꝛc̄. ꝛ quō moyſes diſ maximus ꝓpharuꝫ ꝛc̄. 3. par. ti. 13. c. 4. §. 9. vltra me. ibi. De pſal.

Propriū in religiōe qd̄ diſ. hic ꝓpriū cuilibꝫ re ligioſo. quō ē pc̄m mortale ꝛc̄. 3. p. t. 16. c. 1. §. 8

Prelatus quō nō pt diſpēſare i ꝓprio hn̄do ꝛc̄. 3. p. ti. 16. capi. 1. §. 8. añ me. ibi. Tertio nōn.

Proprietas rex: quō deſcribiſ ꝛ declaraſ. tertia parte. titulo. 3. capitulo. 2. §. 1. 2. ꝛ. 3.

Proprius ſacerdos quis diciſ a quo quis debꝫ abſolui: ꝛ quomodo propry ſacerdotes poſ/ſunt abſoluere ꝛc̄. 3. par. ti. 17. ca. primo.

In qbus caſibus licꝫ vnicuiq̄ alteri q̄ ꝓprio ſacer/doti confiteri: etiam ſine ipſius licentia. tertia parte titulo. 17. capitulo primo. §. ſeptimo.

Proprius ſacerdos epōrū ꝛ pr̄iarcharū qs diſ cui teneanſ cōfiteri ꝛc̄. tertia part. titulo. 17. ca/pitulo. primo. §. 4. qui incipit Patriarche.

Proprius ſacerdos vtrum ſit papa aliquo mo/do dicēdus cuilibet parrochie. 3. par. titu. 13. ca. 6. qui incipit. De poteſtate pape. §. 35.

Propriū ꝯfeſſorē: quō poſſunt ſibi eligere ꝑla/ti: ꝛ a qbus ille pōt abſoluere. 3. parte. titul. 17. cap. 1. §. 4. poſt medium. ibi. Prelati.

Proprius ſacerdos quis diſ: ꝛ quō ꝯfitētes tenen tur recipere licentiā ab ipſo pro ꝯfeſſione faci enda. 3. par. ti. 17. c. 1. §. 7. q icipit. Sed nota.

Proſperitas mūdialis quō facit obliuiſci dei. ſui ꝛ proximi. 1. par. ti. 2. cap. 9. §. 2. per totum.

In proſperis afflictio eſt filia inuidie. Et deſcri buntur ipſius qnq̄ peſſime conditiones. ſecū/da parte titulo. 8. capi. 2. per totum.

Prouidere quomodo prelatus debet ſuis ſub/ditis i neceſſarijs: quomō corrigere vitia ꝛc̄. ſecunda parte titu. 9. cap. 5. §. 3. per totum.

Prouidentia que eſt reſpectu futurorum: quō/modo poniſ pro ꝑncipali parte prudētie ꝛc̄. 4 parte. ti. 2. capitulo. 2. §. 3. per totum.

Prouidere bona quō contingit dupliciter vt. ſ. co/gnoſcanſ in ſeipſis: ꝛ in cauſis ſuis ibideꝫ. §. 3. ante medium. ibi. Sciendū eſt q̄ prouide.

Prouiſores eccleſiaꝝ quō debēt viſitari a ꝑla/tis: ꝛ de quibus ſunt interrogādi ꝛc̄. tertia par/te. titulo. 21. ca. 6. §. primo. ꝛ. 5. per totum.

Proximo quō qs cōgloriaſ: ꝛ q eſt iſta gloria/tio ꝛc̄. 2. par. ti. 4. c. 1. §. 1. añ me. ibi. Gliaſ ho.

Proximi odiū quātū pc̄m eſt: ꝛ tripliciter de cauſa hꝫ quis proximū odio. ibi. titu. 8. cap. 3. §. q̄rto. añ mediū. ibi. Et nota ſm Durandum.

Proximi dilectio q̄ ꝯphēdit ſub ſe: qs itelligiſ loco proximi: quō primum diligere debemus: ꝛ quō petōres diligēdi ſunt ex charitate: ꝛ q̄ i ipſis odire debemus. 4. p. ti. 6. c. 4. ante. §.

Proximi dilectio per ſeptem nos iuitat: ꝛ quō multiplex emolumentuꝫ ſit homini ex tali di/lectione. ibidem. §. tertio. per totum.

Proximoꝝ dilectio quo ordine fieri dꝫ: ⁊ vtrū vnus ſit magis diligēdus ꝙ̄ alter. ibid. §.4.

Cetera habes ſub. d. l. Dilectio.

Proximus quō dꝫ diligi iuxta illud. Diliges ꝓximum tuū ſicut teipſū: in quo ſtat iſta dilectio ⁊ quō tangit iſte modus dilectiōis: ⁊ rō in illo precepto. ibidem. ca.5. §.4. per totum.

Proximū quō diligere debemus ſicut ipſus dilexit nos dicens. Hoc ē pceptū meū vt diligatis inuicē ſicut dilexi vos: quō xp̄s hoc fecit: ⁊ quō nos hoc facere debemus. ibi. c.5. §.5. p t.

An ſit magis meritorium diligere deum ꝙ̄ pximum. ibidem. c.6. §. tertio. per totum.

Proximo quō qs iniuriat multiplr̄ p inordinatū amorē ſuipſi⁹. 2. p. ti.5. ca.13. §.2. per to.

In proximū quō qs peccat: ⁊ quō in deū: ⁊ quō i ſeipſm. 1. par. ti.7. cap.2. §.2. per totum.

Proximus quō dꝫ amari: ⁊ ſibi velle bonū ⁊c̄. tertia parte. titulo.31. cap.6. ante. §. circa medium. ibi. Sciendum ꝙ amare.

Prudētia in q̄ ꝯuenit cū arte: ⁊ in q̄ differt ⁊c̄. 4. p. ti.1. c.1. §.5. poſt mediū. ibi. Prudentia.

Prudētie quō annectunt tres v̄tutes ſm pħm ſcꝫ eubolia. ſyneſis. ⁊ gnomin. ibidē. §.6. circa medium. ibi. Dicuntur etiam principa.

Prudētia quō pfigit mediū omni v̄tuti: ⁊ quō domus fortitudinis ſtabiliēda eſt varijs v̄tutibus ⁊c̄. 4. par. ti.2. cap.1. ante. §. per totum.

Prudētie ptes itegrales q̄ ſunt. Et quō p prudētiā qs regere dꝫ ſeipſm: ⁊ multitudinē. Et ſunt tres ſpēs prudentie. ibid. §.2. per totum.

Prudentia vtrū eſt in peccatoribus: eſt triplex prudētia. ſ. falſa vera ⁊ pfecta: ꝙ prudentia eſt in omnib⁹ qui hñt grām pbat. Et eſt duplex prudētia. ibidem. §.3. per totum.

Prudentia hēt ſe ad virtutes morales tripliciter. ibidem. §.4. per totum.

Prudentia quō requirit memoriam: intelligētiam: ⁊ prudentiam. Et ſi prudens eſt anim⁹ tuus tria precogita. ibidem. c. ſecundo. añ. §.

Prudētia quō reqrit memoriā pteritoꝝ: ⁊ quatuor ſunt q̄ valent ad bñ memorādū. §.1. p to.

Prudentia quō requirit intelligentiā: quomodo ipſa eſt pars prudētie: ⁊ quō ordinatio ſui conſiſtit in arte. ibidem. §.2. per totum.

Prudētia quō reqrit puidentiā q̄ eſt reſpcū futuroꝝ: ⁊ puidere bona ꝯtigit dupl̄r: ⁊ quō ſollicitudo ptinet ad prudētiā. ibi. §.3. per to.

Prudentia pmam partem quō reſpicit memoriam preteritoꝝ: ⁊ octo ſunt: quorū debem⁹ inter cetera reminiſci. ibidem. §.4. per totū.

Ad prudētie tertiā ptē: quō ptinet pcauere picula ⁊ eis obuiare: ⁊ quō in pnti vita patimur picula i q̄druplici pugna ſpūali. ibi. §.5. p to.

Per prudentiam quomodo quilibet homo ſe habere debet: quantum ad ſingularem perfectionē: q̄ntū ad familie gubernationē: ⁊ quantū ad ſuoꝝ cōciuiū cōicatōem. ibi. ca.3. per to.

Per prudētiā quō quis vitā ſuā regere dꝫ per nouē regulas directiuas. ibi. c.4. ante. §.

Prudētiā q̄druplicē quō habet ſerpēs: quam vnuſqſqꝫ in ſe hr̄e dꝫ. ibidē. §.1. per totum.

Ad prudentiam monaſticam quatuor requirūtur ibi. §. ſecundo. per totum.

Prudētia yconomica in q̄ ꝯſiſtit: ⁊ prudētia ⁊ regnātia in quo ꝯſiſtit. ibi. c.5. ⁊.6. per totum.

Prudentie partes ſunt: eubolia ſyneſis ⁊ gnomin. ibi. cap. ſeptimo. per totum.

Prudētia in regēdo ſeipm: ⁊ alios q̄ eſt ſiue in quo ꝯſiſtit. 1. par. ti.1. cap.3. §.2. circa prin.

Prudētie actus eſt triplex: qui neceſſarius eſt cuilibet. 2. par. titulo.5. capitulo.11. poſt principium. ibi. Triplex eſt actus pruden.

Prudentiam triplicem: quō habere debet clericus. 3. par. ti.13. cap.3. §.4. per totum.

Pudicitiā quā hr̄e debent clerici in morib⁹ ⁊ i v̄bis: ⁊ pudicitia vñ ſumit: quō pudicitia attēdit circa ſigna venereoꝝ ⁊c̄. 3. p. ti.13. ca.3. §.7. per totum.

Pudicitia v̄ginū dſcribit. J. ſb v. l. Uirgo.

Pueri in q̄ etate excludunt a iuramēto: ⁊ ſi iurāt quō peccāt ⁊c̄. 2. p. tit.10. ca.4. qui incipit. De iuramento per membra dei. §. ſcdo. circa principium. ibi. Et primi.

Pueri ante annos pubertatis nō ſunt obligati ad vota ⁊c̄. 2. parte ti.11. cap.2. §.6. poſt principium. ibi. Secundo pueri ante annos.

Pueri iudeoꝝ ⁊ infideliū non ſunt baptizādi inuitis pentib⁹: qḋ pbāt triplici rōne. Qui aūt ſuſceperunt fidē ſiue baptiſmum: quō ſunt ſeparandi a parentibus ⁊c̄. ſecunda parte. titul. duodecimo. cap.2. §.4. per totum.

Pueri infideliū vtrū ſint baptizādi inuitis parentibus. 3. parte. titulo.14. c.13 §.9. poſt medium. ibi. Quantum. ſ. ad ba.

Pueri ſiue iuuenes: quō debēt regi a parentibus. que mala in ipſis oriant. a quib⁹ parētes ipſos retrahere debēt: quō ſunt inducendi ad bonū ⁊ tria expediunt ad iuuenilem pfectiōem ⁊c̄. 4. par. ti.2. cap.5. §.3.4. ⁊.5. per totum.

Pueritia quō dr̄ ſcda etas hoīs: quādiu durat iſta etas: ⁊ qd ſpūalr̄ ſignificat. 4. par. ti.7. ca.5. §.6. ante medium. ibi. Secunda etas.

Puerpa q̄cito purgata eſt poſt ptū pōt intrare tēplū ſi vult ex deuotōe ⁊ abſqꝫ pctō: qḋ pbat ⁊c̄. 3. p. ti.1. cap.21. §.4. infra medium.

Pulchritudo ſpūalis: quomodo eſt eadem cū honeſtate ⁊c̄. quarta parte. titulo. quarto. capi. primo. §. octauo. per totum.

Ad pulchritudinis rōnem: quō requirunt claritas ⁊ cōcordia: in quo conſiſtit pulchritudo ſpiritualis. ibi. c.6. §.1. circa medium.

Punire ⁊ vindicare quo rectores debent vitia quarta parte. titulo quinto. capitulo. 13. §. ſecundo. per totum.

Punitur quis a deo in preſenti vita: aliquãdo non pro ſua culpa: ſed aliquando pro aliena: ⁊ hoc triplici ratione tertia parte. titulo. 30. c. primo. poſt principium. ibi. Punitur.

Puniunt peccata tripliciter. 3. part. ti. 30. ca. 2. circa mediũ. ibi. Item nota ꝙ pu.

Punitur peccator a deo propter mortale: non ſolum in preſenti vita: ſed etiã in alia vita prima parte. ti. 9. cap. 3. per totum.

Punietur peccator tanto durius: quanto magis expectatur ad veniã ſi non reuertit. 1. parte. titu. 9. cap. 3 §. 4. poſt medium.

Pupillorum ⁊ viduaruꝫ reſpectus qualis eſſe debet. ſecunda parte. titulo primo. capitulo decimonono. §. tertio.

Purgatorium oſtenditur eſſe ex ſacra ſcriptura: de quibus iſta auctoritas itelligitur. locus purgatorij non inuenitur expreſſe determinatus in ſacra ſcriptura: ⁊ ꝙ ibi eſt duplex pena ⁊c̃. 1. par. titulo. 10. capitulo. 2. ante. §.

Purgantur autem anime ſola diuina iuſtitia ignem intendente: ⁊ quorum miniſterio. Et q̃dam venialia ſunt maioris adherentie q̃ꝫ alia ideo in eis ignis fortius figitur: ⁊ duabus de cauſis anima recedens a corpore penam purgatorij ſuſtinet. ibidem. §. 1. per totum.

Quatuor modis anime defunctorum per ſuffragium noſtrum iuuantur: ⁊ que eorum meliora ſunt: ⁊ ſuffragium per malos aliquando valet. aliquando non: ⁊ vtrum proſint facienti ⁊c̃. ibidem. §. ſecundo. per totum.

Utrum miſſa pro defunctis equaliter valet defuncto vni ſicut alijs: ⁊ quedaꝫ alie queſtiones de alijs ſuffragijs determinãtur. ibi. §. 3. ꝑ to.

Utrum promittens ſingillatim vnaꝫ miſſaꝫ liberetur ⁊ ſatiſfaciat celebrando pro omnibus talis celebrãs poteſt excuſari quinq; modis: ⁊ duplex eſt differentia inter participiũ: quod eſt merendum: ⁊ illud quod eſt ad ſatiſfaciendum ⁊c̃. ibi. §. quarto. per totum.

Utrum ſoluens pro multis tot ſuffragia quot debet omnibus ſingillatim liberetur. Et vtrũ ſoluens ſuffragia in mortali liberetur: vł vtꝝ tenetur iterare ⁊c̃. ibi. §. quinto. per totum.

Ad purgatorium quomodo ſententiabitur anima in morte ſine mortali decedẽs a ſupremo iudice. prima parte. titulo. 5. ca. 5. ante. §.

Anima decedens ſi non eſt hic plene purgata non eſt apta ad regnum celorum. ideo digna ad purgatorium. quatuor ſunt afflictiões animarum in purgatorio: ⁊ quãdiu eſt in purgatorio priuatur dei viſione: cum vno exemplo. ibidem. §. primo. per totum.

Quare itur ad purgatoriũ: ⁊ quadruplex ẽ aq̃ cupiditatis: per quam tranſeuntes de h̃ mundo anime cũ aqua gratie oportet ꝙ tranſeant per ignem purgatorij. ibi. §. 2. per totum.

De purgatorio quomodo educãtur anime per moduꝫ interceſſionis: per moduꝫ redemptionis: per modum proprie ſolutionis: ⁊ per modum aliene pro eo afflictionis. ibi. §. tertio. ⁊ de cognitione anime ſepate habes. ĩ. ſb lra. a.

Purgatoriuꝫ quomodo punit animas: ⁊ propter peccata. tertia parte titulo. 33. capitul. 1. §. ſecundo. ⁊ tertio.

Qđ purgatorium ſit probatur ex ſcriptura: ⁊ quomodo quedaꝫ aie purgant ꝑ peccatis ⁊c̃. ibidem. §. primo. per totum.

Purgatorij quomodo eſt duplex genꝰ penarũ: ⁊ q̃ drñtia in illis penis: quo poſt reſurrectionẽ iſte locꝰ vacuꝰ manebit ⁊c̃. ibidẽ. §. 2. ꝑ to.

Purgatorij igni vel in iferno quõ aie cruciantur circa hoc eſt q̃ntuplex modus dicendi ſm̃ q̃nq; opiones modernoꝝ. ibi. §. 2. ⁊. 3. ꝑ totũ.

In purgatorio: quõ ꝯſolant aie ꝑ nr̃a ſuffragia pro q̃bus puniunt ⁊c̃. ibi. c. 2. ante. §.

Omnia ſuffragia q̃ fieri pñt ꝑ aiabꝰ in purgatorio ꝯtinent in q̃tuor modis. ibi. §. 1. per to.

Qđ ſuffragia valent defunctis: ſed non oĩbus. hoc probat ⁊ declarat vlterius. ibi. §. 2. ꝑ to.

Utruꝫ ſuffragia que per malos fiunt ꝓſint animabus in purgatorio. ibidem. §. 3. per totuꝫ.

Utrum ſuffragia proſint ei qui facit ipſa ꝑ alijs ⁊c̃. ibi. §. quarto. per totum.

Utrum obſit defuncto ſi omittantur ſuffragia ab eo mandata ⁊c̃. ibidem. §. quinto. per to.

Utꝝ ſuffragia tm̃ ꝓſint his ꝑ q̃bꝰ nõ fiũt: q̃ꝫ tuꝫ his ꝑ q̃bꝰ ſpẽaliter fiunt: ꝙ ſuffragia valent defunctis duplr̃ ꝓbat ibidẽ. §. 6. ⁊. 7. per totuꝫ.

Purgatoriuꝫ quomodo eſt timenduꝫ. ponunt ſeptẽ purgatoria. 3. par. ti. 14. ca. 10. per totũ.

Purgatoriũ eſſe eſt neccẽuꝫ credere. ibiđ. §. 5.

Purgatoriũ in q̃ loco credit eſſe. ibidem. §. 7.

Purgatoriũ ſancti Patricij deſcribit. vnde illđ dicitur purgatorium ⁊c̃. ibidem. §. 8.

Purgat qs citiꝰ in religione q̃ꝫ in ſeculo. ſ. per exercitia ſpũalia: ꝑ exercitia corporalia: ⁊ per exercitia tẽporalia. 3. ꝑ. ti. 16. ca. 10. §. 5. ꝑ to.

Purgatio eſt triplex: ⁊ que licita. tertia parte. titulo. 15. capitulo. 34. §. ſecundo. per totum.

Purgatio canonica corã iudice eſt triplex. quõ purgatio fieri debet: ⁊ q̃: cũ quo qs ſe dꝫ purgare: ⁊ que forma iuramenti in purgatiõe. tertia parte. titu. 9. capi. 10. per totum.

Purgatio beate virginis multipliciter deſcribitur cum multiplici lumine pro illo feſto ⁊c̃. 4. parte titulo. 15. capi. 33. per totum.

Purgatões veteris legis ad q̃d ordinabant: ⁊ q̃d nob ſpũalr̃ ſignificãt: ſiue quõ ſpũalr̃ figu

rā nraꝝ purificationē.1.p.ti.14.c.5.§.8.p to.
Puſillanimitas eſt filia accidie: quomodo ipſa deſcribitur: et de eadem ponitur thema ex po. ſecunda parte. titulo.9. capitulo.16. ante.§.
Puſillanimitas in hoc conſiſtit cū qs ſe ſubtrahit a bonis q̄ facere poſſet: et quō hoc fit: et qualiter illi puniunt. ipſa puſillanimitas habere pōt triplicē cāz. vn̄ oritur: cū exēplo. ibidē.§.1.p totuz.
Puſillanimitas ſcd̄a in hoc cōſiſtit. ſ. qn̄ qs timet amittere bona tēporalia. vn̄ per hoc declinat a virtute: et qd̄ eſt pctm̄: et quō ex iſto pcedūt multa mala. ibi.§.2. per totum.
Puſillanimitas tertio in hoc conſiſtit qꝫ quis ita timet mortem corporis et afflictionem qꝫ deuz offendit: vt euitet huiuſmodi genera penaruz ibi et cetera.§. tertio. per totum.
Querelam quō iportat murmuratio. Et triplex q̄rela reperit in ſcriptura contrā deum et cetera.2. parte. ti.7. capl.2.§.2.p to. Querere dignitates vtrum ſit licitum et cetera. ſecunda. parte. titulo.3. capitulo.5. §.3.4.5. et 6. per totum.
Quis quō vario modo capit in ſcriptura ſacra ſiue intelligit.1. par. titu.5. cap.1. iūxta pncipiū
Quiditas hois pulchre et vario mō deſcribit p q̄ōnes Salomōis.1.p.ti.1. cap.7.§.1.2. et 3.
Quid eſt hō: cui ſimilis: quō ſe hꝫ: vbi eſt: et cū qbus ſocijs.4. par. titu.14. cap.7.§.3. per to.
Ratio et intellect⁹ in hoīe nō pnt eſſe diuerſe potētie: qd̄ pbat prima parte. titulo. tertio. capitulo. 8. ante.§. per totum.
Ratio inferior et ſuperior non ſunt diuerſe potentie: ſed vna. ibidē.§.1.
Ratio iſerior et ſuperior: quō iſiciunt: et quō in ipſis eſt pctm̄. vn̄ cātur defect⁹ et cetera. ibi.§.2.p to.
In rōne ſupiori et iſeriori qꝫ pctm̄ ſit. pbat. et qꝫ ligatio rōnis pt cāri ex qnqꝫ. ibidē.§.3.p to.
Ratio anime hꝫ tria facere. ſ. cognoſcere: deliberare: et iudicare. ibi. cap.9. poſt principiuz.
Rationis actus dupliciter poteſt conſiderari. ibi. titulo.3. capitulo.8.§. ſecundo.
Rationi quō obedit ſenſualitas et obedit deo tripliciter: et ratio triplicē regulā adhibet ſenſualitati et cetera.1. par. ti.4. cap.16.§.2. per totuz.
Rationem quomodo recipiet dn̄s in extremis a nobis: de quibus.1. par. titu.5. ca.2.§.4. an̄ medium. ibi. Cum igitur anima.
Ratio triplex q̄ſi nos cogit ad diligendū deuz ſup oīa. ſ. rō pvidētie et largitatis. ratio varie bonitatis ipſius: et ratio attinentie et propinquitatis.4. par. titu.6. cap.3.§.5. per totum.
Rationem quomodo vario modo tētat diabolus 4. parte. titu.13. capitulo.3.§.3. ante medium. ibi. Accidit quarto tem.
Rationem quomodo homo reddet deo in morte de varijs rerum generibus. quarta parte. titulo.14. capitulo nono. per totum.
Ratio internalis: quemodo eſt ſpeculum ſummi boni: in quo nūc deus videtur. prima parte titulo.3. capitulo.6. per totum.
Rationis actus in agendis ſunt q̄ttuor: et quomodo impediūtur per quatuor filias luxurie. ſecunda parte. titulo quinto. capitulo. nono. ante.§. an̄ mediū. ibi. Sunt autem rationis.
Radices peccatoꝝ ſunt quinqꝫ et quare dicuntur radices.1. par. ti.7. c.2.§.4. per totum.
Rancor quō reperit in affectu effectu et actione ꝯ iniuriātē.2.p. ti.2. c.2.§.3. an̄ finē. ibi. Jteꝫ.
Rapina quō excludit ab hoīe. et appetit⁹ rapine prohibetur in lege diuina. et punit in lege deciſe: et ipſa phibetur in legē diuina et humana: et in vtraqꝫ lege punitur grauiter.2. parte, ti.1. ca.12.§. ſecundo. per totum.
Rapina quō cōmittit in vſurpatio dominijs. in publicis bellis. in manifeſtis latrocinijs. in pedagijs indebitis. et iniuſtis dānis. ibidē.§.3. quinto. et ſexto. per totum.
Rapina quō diffinitur. quō rapina ſumit multipliciter ibi.§.8. per totum.
Rapina eſt grauius peccatū furto triplici ratiōe ibidem.§. nono. per totum.
Raptoris pena q̄ eſt. quō et qn̄ poſſunt ſibi negari ſacramenta et ſepultura. ibidē.§.10. per to.
Qui participant in crimine rapine furti. vel ſacrilegij. vel iniuſte damnificationis mortaliter peccāt: et quib⁹ modis fit participatio. ibid̄.§. 11.12.13.14.15. per totum.
Quicūqꝫ rapinā ſciēter emit vel furtū qd̄ pertinet ad participationē: talis incurrit multa mala et incōmoda ibidē.§.16. per totum.
Si quis comedit vel alias ſumpſit d̄ rapina vel furto tenetur ad reſtitutionē. ibidē.§.17.p to.
Vxores q̄ comedūt et bibūt vel viuūt de rapina vel alijs male acquiſitis tenent ad reſtōnem. quō hoc ſit intelligēdū et cetera. ſecūda parte. titulo primo. capitulo.12.§.18. per totum.
Raptoris vſurarij vel alioꝝ qui reſtitutiōi ſunt obligati filij filie et familia quō excuſantur quinqꝫ modis. ibi.§.19. per totum.
Rapina deſcribitur cū pticipātib⁹ in ea et tallijs ſiue pſtātijs q̄ imponunt iniuſte. et exactiōib⁹ indebitis: q̄ fiunt a dominis ſiue officialib⁹ quō tenētur ad reſtitutionē. ibidē. c.13. per totum.
Raptoꝝ manus quō deſcribit: et quid ſignant eius quinqꝫ digiti ſiue modi. ſecūda par. ti. 2. capitulo. primo.§.4. per totum.
Rapta vel furata quō et qualiter ſint reſtituēda datur ſextuplex differentia ſiue modus et cetera.2. par. ti.2. cap.2.§.4. per totum.
Rapina vel furtū prius ſūt reſtituēda q̄ꝫ vſura.

vel alia debita ꝑpter offenſionē expropriatio/nē. ꝛ ꝑpter compulſionem. ſecūda pte ti.2.ca/pitulo.7.§.primo.poſt principium.
Raptor qui capit vi mulierem efficitur ſeruus rapte ꝛ oportet ꝙ ſe redimat.3.par.ti.3.ca.6.§.4.circa medium.ibi.Jure.
Rapt⁹ vginū ē ſexta ſpēs luxurie. vñ dr̄. q̄uo cō mittit̄. qn̄qꝫ concurrit cū ſtupro: qn̄qꝫ ſine ſtu/pro: ꝛ qn̄qꝫ ſtupꝝ ſine raptu.2.p.t.5.c.7.an̄.§
Pena talis raptoris que eſt ſm̄ leges ꝛ iura. Et q̄uo ſit intelligenda ꝛc̄.ibi.§.1.per totum.
Raptus deſcribit̄ ꝙ ꝑtinet ad cōtēplationē. de ipſo ponitur thema ꝛ declaratur. Et ponit̄ ꝑn cipaliter de Beniamin qui fuit filius Joſeph qui ſignificat btm̄ Paulū apoſtolū ꝛc̄.4.parte ti.10.capitulo.6.ante.§.
Thema illud diuidit̄ ꝑ tria mēbra de btō Pau lo. ꝛ pro ipſius raptu. ſ. ꝙ eius ꝯuerſio eſt ve/nerāda eius ꝯuerſatio obſeruāda. ꝛ eius ſpe/culatio admirāda.ibi.§.1.2.ꝛ.3.per totum.
Utꝝ in hoc raptu aia ipſius fuit a corpore ſepa rata vel exiſteret in corpore. q̄uo deuꝫ tunc vi/dit ꝛc̄.ibi.§.quarto.per totum.
Raſura clericoꝝ in capite quid ſignificat.3.p. ti.13.c.3.§.14.modicum infra principium.

Reatus qd eſt ꝛ ad quas penas obligāt mortale vel veniale ꝛ origiale ꝛc̄.prima parte.titulo.7.capitulo.2. poſt me/dium.ibi.Et quia dictum eſt ꝙ.
Reatus ſpūaliter eſt duplex q ꝑ pctm̄ incurrit̄. ſecūda par.ti.3.c.1.§.ſeptimo.circa finem.
Recōciliatio eccleſie q̄uo ꝛ qn̄ fieri debet.3.pte ti.12.c.6.§.5.ꝛ.6.per totum. Uide plus ꝺ iſta materia ſupra.ſb littera.e.ſ.Eccleſia.
Rebellio eſt decimus gradus ſuperbie: ꝛ ĩ quo cōſiſtit ꝛc̄.2.par.ti.3.capitulo.3.§.13.
Rebellio deſcribit̄ ſupra ſub lr̄a.i.ſ.Jnobedien tia. q: pro vno capiuntur ꝛc̄.2.par.t.4.c.2.ꝑ t.
Rebus q̄uo intim⁹ exiſtit deus quinqꝫ modis. ꝛc̄.tertia parte.ti.30.c.2.§.3.per totum.
Recreatio corpis q̄uo ſit fiēda cū modeſtia. ꝛ q̄ mō licet: ꝛ q̄uo nō.4.par.ti.4.c.10.§.3.ꝑ to.
Recidiuationis in pcm̄ ſunt ſeptē nocumenta. 4.par.tit.14.c.6.§.2.vſqꝫ ad.8.§.per totum.
Rectores ꝛ dn̄i q̄uo punire debēt varia vitia.4 par.ti.5.ca.13.§.2.ꝑ totū. Uide plus de ipſis ſupra ſub lr̄a d.ſ.dn̄s. ꝛ ſub lr̄a p.ſ. Prelatus. Et principaliter.2.p.ti.9.capitu.5.per totum.
Rectoꝝ ꝛ curatoꝝ iuramētū deſcribit̄ qđ faci/unt ſuis ſuperiorib⁹. ſꝫ diuerſitatē locoꝝ diuer/ſimode ſꝫ ſeruat̄ ꝛc̄.2.p.ti.10.c.5.§.3.per to.
Rectoꝝ cōitatū ꝛ dn̄oꝝ ſiue ꝑncipū varia vitia vario mō deſcribunt̄.3.p.t.3.c.4.ꝑ totū. ꝛ ca. 6.§.11. ꝛ ꝑncipalr.§.12. ibi tāgit̄ regl'a ꝺ ipſis
Rectorib⁹ reipublice q̄tuor ſunt neceſſaria. ter/tia parte ti.3.cap.primo.§.12. Et q̄uo introdu ctum ſit dominium ꝛc̄.ibi.c.2.per totum.
Rectores nō iuuātes vel impedientes in inquiſi tionibus hereticorū excōicati ſunt maiori ſnia. tertia par.ti.25.ca.ſexto.per totum.
Redemptio ſpiritualiū an fieri debet.2.par.ti. 1.ca.5.§.13.per to.

¶De redditibus.

Quid ſi qs emat redditū vnius caſtri. vel aliū redditū ad vitā ſuā vel ſuorꝫ heredum vel alias ad incertum tempus. ē ne vſura ꝛc̄.2.par.ti.1.ca.8.§.11.per totum.
Redditus pecuniales an liceat emere heredita rie ſiue ad vitā. Et quadrupliciter pōt eſſe vſu um in contractu.ibi.§.15.ꝛ.16.per totum.
Utꝝ licitū ſit recipere redditus quos cōitas cō cedit annuatim ſoluētib⁹ ꝑſtantias: ꝛ an liceat emere talia iura. declarat̄ per octo q̄ōnes. q̄rū prima eſt iſta ꝛc̄.ibi.capi.11.ante.§.
Utrū recta ꝯſciētia poſſint talia onera induci. ꝛ ad coꝝ ſolutionē cōpelli cū aſſignatione icre/menti prelibati.ibi.§.primo.per totum.
Utrū dicti ſoluētes onera memorata licite per/cipiant tale incrementū.ibidem.§.2.per to.
Utꝝ vigore donationis. remiſſiōis ꝛ liberatio nis ſupradicte excuſentur a reſtitutione ꝛ libe rentur a peccato.ibi.§.tertio.per totum.
An dicti ſoluētes licite vendāt ius qđ habēt in dicto. M. vigore talis crediti.ibidē.§.4.ꝑ to.
Utrū licite ab eis ꝑcipiāt incremētū quod ꝑus percipiebant.ibidem.§.quinto.per totum.
Quid de illis q̄ pro alijs: a qb⁹ qn̄qꝫ certā quo/tā pro quolibet floreno. qn̄qꝫ nihil percipiant ſoluunt ꝑſtātias ꝛ in illorum loco quo ad tale creditum diſtribuuntur.ibi.§.ſexto.per totū.
Quid ſi cōitas ſic nouos conſtituit creditores. puta q: vendidit annuum redditum ad rōnē quorūcūqꝫ creditoꝝ ad vitā emētis. ꝛ alteri⁹ ab eo nominādi cū pactis.ibi.§.7. Que qdēꝫ q̄ōnes ad longū declarantur ꝑ varias q̄ōnes. Et continuatur de iſta materia venditionis ꝛ emptōis redditū late.§.8.vſqꝫ ad.§.34.ꝑ t.
Redditus vēdere vel ꝯcedere alicui ad vitam. nullus prelatus religioſus pōt niſi vtilitas ꝛ neceſſitas loci expoſcat. ꝛ de ꝯſenſu ꝯuent⁹ ꝛc̄. quarta parte titulo.12.c.5.circa finem.
Redditūarij vel camerarij cōitatū habētes re/cipere pecuniā a diuerſis. q̄uo aliqñ fraudem in iſtis cōmittūt. ꝛ q̄uo ꝛ qn̄ licite exigē ꝑnt ſa lariū ſuū.2.par.ti.1.ca.17.§.7.vltra mediuꝫ.
Regimē dn̄oꝝ tpaliū deſcribit̄ late.3.parte. ti.3.per totū. ꝛ.4.p.ti.2.c.6.per totum.
Regiminis in ſubiectos q̄uo deo reddem⁹ rō/nem in nouiſſimo.4.par.ti.14.c.9.§.7.per t.
Regina q̄uo dr̄ eccleſia propter aliquas ꝓprie/tates regine.3 par.in ꝓlogo.§.1.per totum.
Regina q̄uo eſſe pōt q̄libet aia cuiuſlibet fidel' ſtans a dextris dei ꝛc̄.ibidem ante primuꝫ.§.

Regere quis ſeipſuʒ nō pōt bene aut familiam vel ciuitates niſi habeat iſtas virtutes ⁊c̄. pri/ma parte ti. primo. c. 3. §. 2. per totum.

Regere quō quis ſeipſuʒ debet per nouē regu/las directiuas ſm totā vitam ſuā. quarta par/te ti. ſecundo. capitulo. 4. per totum.

Regi quō debʒ familia p patrē familias. ⁊ quā prudētiā ipſe habere debet circa domeſticos ⁊c̄. 4. parte. ti. 2. capi. 5. quaſi per totum.

Regere quō debet quis ſeipſuʒ ⁊ multitudineʒ per prudētiā ⁊c̄. 4. par. ti. 2. c. 1. §. 2. per totuʒ.

Regule quatuor approbate ſūt ab eccleſia ⁊ cō/ſtitutiones religioſoruʒ ⁊ quō inter ſe differūt tertia par. ti. 16. c. 1. §. tertio. vltra medium.

Regule quatuor approbate ſunt ab eccleſia ſb quibus militāt omnes religioſi eccleſie catho/lice. Et ſub regula beati Auguſtini qui militāt ⁊ quomodo inter ſe differunt per diuerſas cō/ſtitutiones. que habentur in iſta regula p mo/dum precepti. ⁊ quomodo iſta precepta intel/ligguntur. ibi. §. 3. ante fi. ibi. Notandum q.

Regula beati auguſtini quō obligat pfitentes: ⁊ quō ſtat lex eiuſdē regule. ibidē. §. 4. in pn.

Sub regula beati Benedicti qui monachi mi/litāt. vbi iſta regula habetur in iure: ⁊ vtrū cō/tēta in iſta regula ſint in precepto. ita q ex trāſ/greſſione alicui⁹ ex ɔtentis in regula peccet monachus mortaliter. ibi. §. 4. poſt princ. ibi/dem. Sub regula.

Regula beati Franciſci militant fratres mino/res: ⁊ eadem regula in multis paſſibus decla/ratur vbi ligat pfitētes ad mortale. ⁊ vbi non circa varias mās. ibi. §. 5. a pn. vſqʒ poſt með.

Regula beati Baſilij fuit pma regula. ⁊ qui ſb ipa militāt. quō carmelite aliq̄ extraxerunt ex ipſa regula: ⁊ aliq̄ addidit qdā papa. q ſerua/tur ſm ordinē dn̄i Hugonis ordinis predica/torum. ibidem. §. quinto. vltra medium.

In regula bti Auguſtini eſt paſſus. nec ſolo ta/cito affectu. ſed et aſpectu ⁊c̄. iſta declarantur ibidem. §. ſeptimo. per totum.

In regula eſt qdā paſſus q dicit. Et ſint nobis oia cōia. Iſta exponunt ibi. §. 8. in principio.

Regule tertie bti Dn̄ici de fratrib⁹ ⁊ ſororibus eiuſdē regule habent varia notabilia. 3. parte ti. 24. capitulo. 5. §. quinto. per totum.

De tertia regula bti Franciſci hr. vtꝝ gaudent priuilegio clericali. ibidem. §. 4. per totum.

Regule iuris deſcribunt ſūmariʒ collecte ſʒ or/dinē alphabeti. 1. par. ti. 20. c. vnico. per totū.

Regule ſeptē dant ſʒ qs apli itellect⁹ in multis ad intelligendū ſacras ſcripturas. quarta par/te. ti. 11. capitulo. 2. §. 13. per totum.

Regule. 16. ponuntur per quas cognoſcit vbi ſunt peccata mortalia. ⁊ vbi non. ⁊ ad quid ta/les regule valēt. 1. par. ti. 9. c. 1. §. 3. per totū.

Regnoꝝ ⁊ ciuitatū dn̄iuʒ quō ē irroductū quō tranſlatū eſt de vna ciuitate in aliā. ſiue ō vno dominio ad aliud. ⁊ quō licite acquirit ⁊c̄. 3. parte titulo. 3. c. ſecundo. per totum.

De regibus vide varia ſupra ſb littera p. ſ. prin/cipum. ⁊ ſb d. ſ. Dominis.

Regnʒ ⁊ pncipuʒ pprius ſacerdos quis dr̄. cui confiteri tenent. 3. p. ti. 17. c. 1. §. 3. per totum.

Rex iniquus ē nona abuſio inter duodecī abu/ſiones diuerſoꝝ q ſpectāt ad dignitatē regiaʒ vn̄ dr̄ rex iniquus. ⁊ qd ē eqↄs. 1. parte. ti. 5. c. 2. §. 8. ante medium. ibi. Nona.

Reges quō nūc iungunt ab epis ⁊c̄. tertia par. ti. 14. cap. octauo. §. 2. circa medium.

Rei in iudicio vide varia ſb. i. ſ. iudicio hūano

Religionis ſtatus vn̄ noiat religio ſumit q̄drupliciter vn̄ deriuatur religio ⁊ vn̄ dr̄. ⁊ in quo ɔſiſtit perfectio. quis eſt finis religionis. ⁊ ipa perfectio eſt triplex. 3. par. ti. 16. c. 1. aū. §.

Religiōis ſtatus quō ptinet ad ɔditionē liber/tatis vel ſeruitutis. qū qs pprie dr̄ eſſe in ſtatu pfectiōis. ad pfectionē ptinet aliqd tripſr. Et ſtat⁹ religionis pōt ɔſiderari tripſr. Et religio vna quō pcellit aliā tripſr. q illoꝝ ē perfectior in actib⁹ exteriorib⁹ ⁊c̄. ibidē. §. 1. c. 2. per to.

Religiōis pfectionē nō minuit habēdo aliqd in cōi. q perfectio nō ɔſiſtit in paupertate. pba/tur. quō religionis inſtrūm dr̄ paupertas. Et tres ſunt gradus paupertatis. ibi. §. 3. per to.

Religioſus fact⁹ rector eccleſie ſecularis ſi ta/lis eccleſia pleno iure ſpectat ad monachōs p dict⁹ monach⁹ manet ī ea ſubiect⁹ abbati ⁊ ſer/uat oia vt prius preter tria. ibi. c. 6. §. 7. per t.

Religioſoꝝ ē triplex gen⁹. ſ. ſarabite anachori/te ⁊ cenobite. Et quā vitā illi ducebant: ⁊ quō ſit qs pprie ⁊ perfecte religioſus per pfeſſio/nē q in diuerſis ordinib⁹ diuerſis modis exp/mit ⁊ q eſt dr̄ntia inter regulas ⁊ conſtitutōes ⁊c̄. ibidē. c. primo. §. 3. ante medium.

Religioſus quō grauius peccat in eodē gene/re pcti mortalis vel venialis quod cōmittit q̄ͫ laicus in trib⁹ caſib⁹: ⁊ quare citius reſurgit. ibi. §. 5. circa finem. ibi. Et nota.

Religioſoꝝ obedientia deſcribit vario mō ſub lr̄a o. ſ. Obediētia. Et ibidem. §. ſexto. per to.

Religioſoꝝ caſtitas deſcribit vario mō ſub lr̄a c. ſ. Caſtitas. ⁊ ibidem. § 7. per totum.

Religioſoꝝ paupertas deſcribit vario mō ſub littera p. ſ. Paupertas. Et ibi. §. 8. per totum.

De religionis ingreſſu vtrū ſit habēda magna deliberatio. Circa que tria declarantur. quan/tum merentur qui inducunt aliquē ad religio/nem. ⁊ quomodo ſe quis dʒ in religiōe exerci/tare. ibi. capitulo ſecundo. ante. §.

Religionis ingreſſus vtrū ſit dimittendus pro/pter obſequia parentum. q̄ᵹdiu debet differre

illud obſequium ⁊c̃.ibidem.capitulo ſecūdo. ante.§.circa medium.

De religionis ingreſſu quantū ad epiſcopos ar chidiaconos ⁊ alios curatos.qn̄ ſunt obligati ad vota.ibi.§.p̄imo.per totum.

Religiones quomodo aliqui qui non ſunt apti ad recipiendum ⁊ ſi illi intrāt quomodo ſit cū illis faciendum ibi.§.ſecundo.per totum.

Qui religiones vouit intrare qn̄ pōt implere ⁊ quando non.quot annos talis debʒ hēre.quo modo parentes poſſunt offerre filios impube res ad religionem.⁊ nouitius quando exire poteſt ante pfeſſionē.⁊ qn̄ nō ⁊c̃.ibi.§.3.p to.

Religioſoꝛuʒ varia poſſeſſio deſcribit̃ ſupꝛa ſb littera p.ſ.profeſſio.Et ibidē.c.3.per totum.

De religione vna ad aliā ire niſi pp̄ter magnaʒ neceſſitatem aut vtilitatem quare non eſt lau dabile.poteſt tamen aliquis de vna religione ire ad aliam ex triplici cā.c.quarto.per totuʒ.

Quomodo licet tranſire canonicum ſtarem ad monachos vel ecōuerſo.ibidē.§.1.per totū.

Religioſi ſiue monachi quō debēt ire ad regē dum eccleſias ſeculares.quare monachus nō pōt eē canonicus ſecularis.Et ſi petierit quis ire ad artioꝛē religionem ⁊ penituerit.vtꝝ p̄ mi pn̄t eum recipere.ibi.§.ſecūdo.per totuʒ.

Religioſoꝝ bona ſic tranſeuntium cuius erūt. ⁊ in quo tempoꝛe.⁊ religioſi mendicantes ſi tranſeunt ad oꝛdinem non mendicantium et de licentia pape gratiam amittunt ibidem.§. tertio.per totum.

Religio fratrū mēdicātiuʒ quare eſt perfectioꝛ omni non mendicante.ibidē.§.4.per totum.

Religioſi eiecti ⁊ fugitiui vbi iūēti fuerint ſub cuſtodia debent reuocari.⁊ quomodo ſe habe re debet monaſterium in reaſſumptione.ter tia par.ti.16.c.quinto.ante.§.

Religioſi quas excōicatōes aliqn̄ ſpāliter incur runt.ibidem.§.quinto.per totum.

Religioſi quō ſe hr̄e debent in habitu.i ſtudio in elemoſynis:in mendicatione in laboꝛe ma nuum:in eſu carniū:in cōtractibꝰ ſiue in obli gationibus:⁊ in rebꝰ oblatis.ibid.c.6.per to.

Religioſus quō nō pōt eſſe iudex:nec p cōmiſ ſum poteſt recipere arbitriū:⁊ quomodo hoc non poteſt intelligi:⁊ factus epiſcopꝰ quomō tenetur ad obſeruantias regulares.ibideʒ.§. quarto poſt medium.

De religioſis p̄elatis vt abbatibꝰ ⁊ abbatiſſis vide ſupꝛa ſub lr̄a a.ſ.abbas ⁊c̃.⁊ ibi.c.7.

Religioſi quō ſe hr̄e debēt in diſciplina.i am bulando:in ſtando:in habitu:in geſtu:⁊ quo modo ſe diuerſimode habere debēt i diuerſis locis ⁊ in ſilentio.ibi.c.octauo.per totum.

Religioſi ſiue monachi i eccleſijs vbi habitāt populus per monachū non regatur.ſʒ capella nus qui populuʒ regat ab eo per ꝯſiliū mona choꝛum inſtituatur ⁊c̃.ibi.c.9.§.3.per totuʒ.

Religio cōmēdat̃.q2 ibi viuit hō purius:cadit rarius ſurgit velocius incedit cautius.qeſcit ſecurius.irroꝛat̃ frequētius.purgat̃ citiꝰ moꝛi tur confidētius.⁊ remunerat̃ copioſius.Que omnia per oꝛdinem declarantur.ibi.ca.10.⁊a p̄imo.§.vſq; ad octauum.§.

Religio quō comparatur paradiſo voluptatis. terre pꝛomiſſionis.⁊ monti transfigurationis. ibi.ca.10.§.9.circa pꝛincipium.

Religioſi quare plus vocant̃ fratres ꝙ mona chi.quō habitare debēt in quadruplici vniōe ⁊ eſt triplex vnitas.ibidem.§.ante mediū.ibi. De tertio pꝛincipali.

Religioſus nō debet audire cōfeſſiones etiam eoꝝ qui habēt licētiā eligēdi ſibi ꝯfeſſoꝛē quē cunq; etiaʒ ſi habeat a papa ſine auctoꝛitate ⁊ licentia ſui p̄elati.3.par.ti.17.c.1.§.8.añ ſi.

Religioſo vtꝝ acquiratur ius electionis extra oꝛdinem ſuum.3.parte.ti.20.c.ſecundo.poſt medium.ibi.In religioſo.

Religioſoꝛum loca tam viroꝛum ꝙ mulierum quādo per ſuperioꝛes ſunt viſitāda.⁊ que ne ceſſaria ab ipſis debent interrogari ⁊c̃.3.par te titulo.21.capitulo.6.§.p̄imo.poſt pꝛinci pium.ibi.De viſitan.

Religionibus nouis creandis quam poteſtatē habet deſuper papa.3.p.ti.23.ca.5.§.20.p to. ſm̄ aliam impꝛeſſionem cap.ſexto.

Religioſi oēs qui habēt pꝛobatum oꝛdineʒ di cuntur perſone eccleſiaſtice ⁊ gaudēt duplici p̄uilegio clericoꝝ.3.par.ti.24.capitulo qn to.§.p̄imo.⁊ ante.⁊ poſt.

Religioſi ⁊ clerici excōicati ſunt maioꝛi ſenten tia qui inducunt ad pꝛomittendum de mutat tione ſepulture vel nō mutatōe.qō tamen vlte rius declarat̃.3.par.ti.25.c.51.per totum.

Religioſi ⁊ clerici in dignitate conſtituti audien tes leges ⁊ phiſicā excommunicati ſunt maio ri ſententia.ibi.capitulo.52.per totum.

Religioſi pꝛofeſſi dimittētes temere habitum ſue religionis vel euntes ad ſtudia ſine licētia ſuoꝝ ſuperioꝝ excōmunicati ſunt maioꝛi ſnīa de qbꝰ intelligit̃ ⁊c̃.ibi.c.53.per totum.

Religioſi dantes ſacr̄m euchariſtie ſiue extre me vnctionis vel ſolemnizātes matrimoniuʒ ſine lnīa parrochiani ſiue epi excōicati ſūt ma ioꝛi ſnīa.ibi.c.54.per totum.

Religioſi excōicant̃ retrahentes homines ver bis a ſolutiōe decimaꝝ.ibidē.cap.55.p totuʒ.

Religioſi excōicant̃ nō ſeruantes interdictū qō ſeruat matrix eccleſie.⁊ que dicit̃ matrix eccle ſia.capitulo.56.per totum.

Religioſi excōicant̃ nō facientes conſcientiam his qui ꝯtitent̃ eis de decimis cū certo modo

ibi.cap.57.per totum.

Religioſi excõicantur qui non habent admini
ſtrationem.⁊ conferunt ſe ad curias principũ
ibi.capitulo.58.per totum.

Religioſi excoicantur tenentes arma infra ſe/
pta monaſterij ſine licentia abbatis. de qbus
⁊ quõ hoc intelligit.ibidem.c.59.per totum.

Religioſi fauentes benignis in ſtatu reprobo
excoicati ſunt maiori ſnia.de quibus hoc itel
ligitur.ibidem.cap.61.per totum.

Religioſi q ↄcedũt alicui ad vitã vel ad certuꝫ
tempus iura redditus.poſſeſſiones ⁊c̃.niſi in
duobus caſibus ſuſpẽſi ſunt a diuinis.3.par.
ti.28.ca.4.ibi.Religioſi.ante medium.

Religionum primi patres qui fuerũt. quomõ
adinuicem ſucceſſerunt.⁊ quibus locis.⁊ qui
plus participant in vita actiua ⁊ contemplati
ua.quomodo dicuntur celi.quomodo aſſimi
lantur onagris.5.p.ti.32.c.10.§.1.in pncipio

Religio ſancta quomodo figuratiue vocatur
mors.regulares vulgariter dicũtur mortui.
⁊ ſeculares viuentes cuius oppoſitum oſten/
ditur.Et quare religioſi dicuntur mortui. pri
ma par.ti.5.c.1.§.13.per totum.

Religionis ſtatũ ⁊ perfectionẽ quõ a deo voca
ti accedimus.figuratur Gen̄.12.p Abraham
egredere de terra tua.que tria exponuntur.1.
par.ti.5.c.2.§.6.per totum quaſi.

Ad religionem quomodo pertinet virtualis p
fectio.⁊ ſi eſt tunc eſt via qua immediate itur
ad celum.in quo conſiſtit iſta perfectio.q̃ ſunt
ipſius effectus ⁊ ſigna:⁊ quis effectus.1. par.
ti.5.cap.4.§.2.ante medium.ibi.Quarta.

Religioſoꝝ vnio pbatur ex ſcriptura ⁊ mona/
ſteriuꝫ vnde dr̃.⁊ triplex bonũ in ipſo inuenit
⁊c̃.1.pte.ti.6.c.2.§.5.circa mediũ vſqꝫ ad fi.

Religionẽ volẽtes itrare vel alia bona facere
quõ vario mõ tẽtat diabolꝰ i ↄuerſiõis initio
1.p.ti.6.c.13.§.3.poſt mediuꝫ.ibi.Et in pncı.

Religioſorum bonum deſcribitur iuxta illud.
Ecce q̃ꝫ bonum ⁊c̃.Et ponitur triplex bonuꝫ.
prima par.ti.6.c.2.§.5.ibi.De quin.

Religionis a pposito aliquẽ reuocãs vel ipe/
diens quõ tenet ad reſtitutionẽ ⁊c̃.2.p.ti.2.c.
2.§.1.ante medium.ibi.Quantũ ad ſecũduꝫ.

Religiõis igreſſu ſiue viroꝝ ſiue virginũ nõ lꝫ
aliqd exigere vel accipe q̃n pctũ:ſpõte tñ obla
ta qualitacũqꝫ ſint nõ iteruenięte aliq̃ corrupta
itentiõe lꝫ recipere. Et varia circa iſtam mãm
ponũtur.2.parte.ti.1.c.5.§.18.19.⁊.20.p to.

Religioſis ⁊ clericis vbi ⁊ quõ phibetur nego
ciatio.⁊ q abſtinere debẽt non ſolũ a malis.ſꝫ
etiam a ſpecie mali.2.parte.titulo.1.capitulo
16.§.2.ante medium ibi.Secundo.

Religio quomodo aſſimilatur naui ⁊ quare. ⁊
quõ tripliciter fratres rapinaꝫ ſiue furtũ ſolẽt
facere religioſi in naui religiõis. ⁊ quomodo
⁊ quare religio cõparat naui ppter ſepteꝫ ⁊c̃.
ſecunda parte.ti.2.ca.1.§.24.per totum.

Religioſorum quomõ inuenitur quadruplex
ſuperbia.2.par.ti.3.cap.4.§.2.per totum.

Religionis vel ſanctitatis habitus vel clerica/
tus quomodo ſignificat ſtatũ in quo qs obli/
gatur ad opera perfectionis ⁊ quõ religio no/
minat ſtatũ pfectionis ex intentione ⁊c̃.2.par
te.titulo.4.ca.7.ante.§.ibi.Sciendum.

Religioſis prelatis eccleſiaꝝ ⁊ predicatoribus
hypocritis dñs inuehit ſeptẽ maledictiões.2.
parte.ti.4.capitulo.7.§.tertio.circa principi/
um.ibi.Septem male.

Religioſi ⁊ clerici quomodo per ſacrilegium
luxurie perdunt honoreꝫ angelice miniſteria
litatis.⁊ quõ deo ſunt dedicati.coꝝ vita ad qd
ordinata eſt.quõ cauere debẽt a mulieꝝ fami
liaritate ⁊c̃.2.par.ti.5.c.8.§.3.per totum.

Religioſis quõ ſunt aliqua ieiunia determina
te inſtituta per regulaꝫ ſiue per cõſtitutiones:
⁊ qñ ⁊ quõ non obligat ad peccatum.2.par.ti.
6.ca.2.poſt medium.ibi.Ex iure humanali.

Religione ſuſcepti nouitij ⁊ iuniores quõ de/
bent regi in ieiunijs.ſecũda parte.titulo.6.ca
pitulo ſecundo.§.4.circa finem.

Religio quõ dicit matrimoniũ vel in quo figu
ratur cũ matrimonio.tertia parte.ti.1.c.1.§.1
in fine.ibi.Poteſt etiam ad.

Religioneꝫ lꝫ alteri coniugũ ingredi in q̃tuor
caſibus.vtrum tẽpus probationis in tali debꝫ
abbreuiari ⁊c̃.3.p.ti.1.c.21.§.1.per totũ vel.c.
22.§.primo.ſm aliam impreſſionem.

Religionẽ cõiugatus ingreſſus qñ tenetur exi
re.⁊ qñ nõ põt.⁊ qñ eſt liber ad exeunduꝫ vel
ad manendum.⁊ in tribus caſibus tenetur re
ingredi.ibi.§.ſecundo.per totum.

Religioſi non mendicantes ⁊ mendicãtes vtꝝ
poſſint ⁊ debent in magiſtros aſſumi.3.parte
titulo.5.capitulo.2.§.8.per totum.

Religioſi ⁊ perfecti quõ debent ſtare ⁊ conten/
dere in iudicio ſua repetendo.3.parte.ti.6.c.
1.§.2.modicum infra medium.⁊ ante.

Religioſi ⁊ clerici qualiter debẽt inquiri in iu/
dicio vel a iudice ⁊c̃.⁊ qualiter debẽt corrigi
exceſſus eorũdẽ ⁊c̃.3.p.ti.9.c.7.§.3.p totuꝫ.

Religioſi filij quõ nõ poſſunt excludi ab here/
ditate paterna.3.p.ti.10.c.3.§.1.poſt pnci.

Religioſus de conſenſu ſui prelati põt eẽ execu
tor teſtamenti.3.par.ti.10.c.3.§.5. modicum
infra medium ibi.Religioſus.

Religio aliqua vtrum poſſit inſtitui ad hoſpi/
talitatẽ ⁊c̃.3.par.ti.11.ca.2.añ.§.poſt prin.

Religio put eſt virtus quõ diffinitur a Tullio.
Et quõ hoc nomen religio hꝫ triplicem deri/
uationem ⁊c̃.4.parte.ti.5.c.7.ante.§.

Religionis act⁹ qui eſt cult⁹ dei quomodo ipſi exhibetur. Et ē triplex cultus. ⁊ q̄ requirunt ad colēdū deū in cultu religiōis ⁊c̄. ibi. §. 1. p. 10.

Religio iſta quō eſt v̄tus ⁊ ſpecialis vna ⁊ maxime moraliū. quō latria idē ē qđ r̄ligio: ⁊ qđ ſignificat ⁊c̄. ibidem. §. 2. per totum.

Cum religione iſta quō eſt ſanctitas. Et quō ſāctitas tripl'r ſumit̄. ibidē. §. 3. p totum.

Religioſoꝝ paupertas ⁊ pfectio deſcribit̄ ſupra. ſub p. l. Paupertas. Et. 4. parte. ti. 12. capi. 4. §. 12. ⁊ per omnes ſequen. §.

Religio fratruꝫ predicatoꝝ deſcribitur in ſpeciali ſupra ſub lr̄a. p. l. Predicatoꝝ fratꝝ.

Reliquie āīque nō debēt oſtēdi extra capſam. quō ⁊ q̄n quis eas dꝫ venerari. ⁊ ipſas emere vel vendere ē ſimoniacū: quō corpora ſanctoꝝ de locis ſunt transferenda ⁊c̄. 3. pte. ti. 12. capitulo octauo per totū. ante. §.

Reliquie ⁊ imagines quō debent venerari ſiue adorari ⁊c̄. ⁊ qua adoratiōe ⁊c̄. ibi. ca. 9. p. 10. Et aliqua de ipſis reliquys. 2. p. ti. 1. c. 5. §. 23. in fine. Et de ſanctorum canonizatiōe vide ſupra ſub c. ſcilicet. Canonizatio.

Reliquie ſanctoꝝ ⁊ veſtes quō debēt adorari ⁊ venerari. 3. pte. ti. 12. c. 9. per totum.

Remedia multa dant̄ ꝯtra multas tentationes diaboli. 4. p. ti. 13 c. 3. §. 4. per totum.

Reminiſci quō debem⁹ īter cetera octo. 4. parte. titu. 2. c. 2. §. 4. per totum.

Renūciatio qđ ē. qui ſemel renunciat amplius eligi nō pōt. ⁊ quō renūciari ē cōpetēs pviſio faciēda ⁊c̄. 3. p. ti. 20. c. 5. in principio.

Renūciatio bn̄ficy vel officy eccleſiaſtici q̄l'r fieri debꝫ. in cuius manus fieri debet ⁊c̄. ibideꝫ. ante medium ibi. Qualiter.

Renūciatio que fit in ſcriptis qualiter ⁊ quō ē fiēda. q̄n itelligit̄ renūciaſſe. q̄n qs fraudulenter renunciat bn̄ficio ⁊c̄. ibidē circa medium.

Renūciari q̄ pn̄t deſup ponunt̄ varie q̄ſtiones ⁊ notabilia. ibidē. circa medium.

Renūciare qs pōt. ⁊ in quoꝝ man⁹. ⁊ q̄n renūciatio non pōt rep̄hēdi. ponunt̄ deſup exēpla ſctiſſimoꝝ viroꝝ q̄ renūciauerunt varys dignitatibus ⁊c̄. ibi. poſt mediuꝫ.

Renūciatio ſm doctores qđ ē qs effect⁹ renunciatiōis. in quoꝝ man⁹ fieri dꝫ. ⁊ dꝫ eē volūtaria ⁊c̄. ſcđa pte. ti. 1. c. 5. §. 11. per totum.

Renūciari quō dꝫ epat⁹. ⁊ ex qb⁹ caſib⁹ admittēda vel petēda ſit renūciatio epat⁹ ⁊c̄. 3. pte. titulo. 20. capitulo. 5. poſt principium.

Renunciare vtrum papa poſſit papatui. tertia parte. titulo. 23. capitulo. 5. §. 4.

Repreſalie dr̄ qđdā bellū particulare: qđ fit ad defenſionē corpis myſtici. quō hoc eſt interdictū. q̄n licite fieri pn̄t. ⁊ p modico nō iducuntur repreſalie. ⁊c̄. 3. pte. ti. 4. ca. 4. p totum.

Reprobatio ⁊ electio dei quō valde ē timenda ⁊ q̄re ⁊c̄. 4. parte. ti. 14. cap. 12. §. 4. per totuꝫ.

Repudiū vxoris quō lex pmiſit. ⁊ in noua lege n̄ ſuaſ. 1. p. t. 14. c. 6. §. 5. vltra m̄. ibi. Sciēdū.

Libellus repudy qs erat. q̄n licebat repudiare vxorē ⁊c̄. 3. p. ti. 14. c. 10. §. 3. per totum.

Reſcriptū qđ ē. qs poſſit ꝯdere reſcriptū. ſup quibus rebus reſcripta interpretantur: ſi ſup ipſis dubitare ꝯtingat. q̄ poteſtas aut ius coꝝ: quāto tpe durat coꝝ auctoritas. que reſcripta ſunt generalia ⁊ q̄ ſpecialia ⁊c̄. prima par. tit. 17. capitulo vnico. §. 17. per totum.

Reſiſtere q̄n ⁊ quō quis dꝫ in bello particulari vel alias deſup vide ſupra. Defendere. ⁊. 3. p. titulo. 4. capitulo. 3. per totum.

Reſiſtere quō hō dꝫ homini malo ſiue ſeuienti impugnāti cū duplici telo ⁊c̄. 4. p. ti. 2. c. 2. §. qnto. infra mediuꝫ. ibi. In quarto certamine.

Reſiſtere quō hō dꝫ tentationibus diaboli: ⁊ quō ipſe a nobis illuditur. quarta parte. titu. 13. capitulo. 3. §. 4. per totum.

Reſpicere quomodo homo debet octo. ſꝫ illud Lu. 8. Reſpice illum qui. ſ. vult bene viuere. prima parte. titulo. 3. c. 7. per totum.

Reſtitutionis differentia eſt triplex. ſ. deceptiua. damnatiua. ⁊ retributiua. Et reſtitutio deceptiua habet ſeptē deceptiones cū exemplo. 2. p. t. 2. c. 1. §. 25. a pncipio vſqꝫ ad mediū q̄ſi.

Reſtitutionē nō ſufficit ad ſalutē cōmittere alteri ꝗꝫ ei qui poteſt ſatiſfacere. quod probatur ſeptuplici rōne ibidē. §. 25. a medio vſqꝫ ad capitale. Tertia eſt retributiua.

Circa reſtitutionē vidēda ſunt octo: que in hoc v̄ſu ꝯtinent̄. Quis. quid. vbi. p quos. cui. cur. quō. q̄n. Et dānum pōt inferri alicui quadrupliciter. ⁊ quō talis tenetur ad reſtitutionem. ſecunda parte. titulo. 2. cap. 2. ante. §.

Reuocās aliquē a meliori bono. puta a religione ⁊c̄. quō tenet̄ ad reſtitutioneꝫ. Et pōt alicui eſſe occaſio damni quadrupl'r. ⁊ quō talis tenetur ad reſtitutionē. ibidem. §. 1. per totum.

Quatuor modis ꝯtingit φ damnificatio fit. ſ. p occiſionē. mutilationē. vulnerationē. verberationē. ⁊ violētā detentionē. Et quō de iſtis ē fienda reſtitutio ibi. §. 2. per totum.

Fame ⁊ honoris dānificatio q̄drupl'r fit ⁊ quō de iſtis ē fiēda reſtitutio. ibi. §. 3. per totum.

Reꝝ exterioꝝ dānificatio quō eſt reſtitutio fiēda. ⁊ de quibus: ⁊ quō ibidem. §. 4. per totū.

Utrum omne lucrū quod quis fecit ex re rapta furata. male acquiſita ⁊c̄. tenetur pauperibus erogare. ibi. §. quinto ⁊ ſexto.

Reſtituere vtꝝ tenētur clerici illos fruct⁹ quos voluptuoſe conſumunt non facientes ſeruitia in eccleſia. ibidem. §. 7. per totum.

Reſtitutio vbi ſit facienda. hoc diſtinguit̄ ibi.

capitulo tertio.per totum.
Reſtitutio per quos fieri debz:ꝛ de ceteris ꝛ in certis ponuntur deſuper varie queſtiones. q̄ ꝛ declarantur ibidem.c.4.per totū.ante.§.
Reſtitutio cui fienda eſt de re ablata vel alɔ illicite acquiſita.ponunſ deſup varioꝝ opiniones ꝛc̄.ibi.§.p:imo ꝛ ſecundo.per totum.
Reſtitutione rei fienda quō aliquis ſe habere debet.ibidem.cap.5.§.3.per totum.
Reſtitutio cur ſit fienda ponuntur deſup varie q̄ões:vn̄ male ablata niſi reddat aut ſufficientē faciat cautionē:non pōt liberari a ſua cautione niſi vt reſtituaſ ꝛc̄.oſtenditur hoc ſeptē probationibus.ibi.cap.6.per totum.
Reſtituēdi datur modus ꝛ forma circa quam tria conſiderantur.ibi.ca.7.ante.§.
Reſtitutio certoꝝ quō fieri dz cū quodā ordine ꝛ ſm triplicē voluntatē creditoris ꝯtingit debitorē hr̄e ſubſtātiā ei⁹.ꝛ tales pus ſunt reſtituende q̄ʒ vſura pp tria ꝛc̄.ibi.§.1.2.ꝛ.3.
Reſtitutio quō fieri debet.ꝛ p vxo:e ʒ q̄ cōcepit filiū in adulterio:quē vir reputat eſſe ſuū. Et quatuo: ſunt ſigna q̄ reddunt talē matrem ſuſpectā ꝛc̄.ibi.§.quarto.per totum.
Reſtitutio qn̄ fieri dz ponūſ deſup varij caſus qn̄ ꝛ quō quis ad hoc tenetur.ꝛ de quibus tractantur circa iſtā materiam taʒ tpalia q̄ʒ ſpiritualia ꝛc̄.ibi.capitulo.8.per totum.
Reſtitutioni obligantur raptoꝝ vel vſurarioꝝ filij vel familie de bonis ipſoꝝ viuētes:pſſit tn̄ tales excuſari p qnq̄ʒ.2.p.ti.1.c.12.§.19.p to.
Reſtitutionē quō qs teneſ alteri de quadrupli ei damno.2.par.ti.2.ca.2.§.1.2.3.ꝛ.4.p to.
Reſtitutio detractionis deſcribiſ vario modo ſupra.ſub lr̄a.d.ſ.Detractio ꝛc̄.ꝛ ſecūda par. titulo.8.capitulo.4.§ 3.per totum.
Reꝝ cōmutatio ſm pħum eſt duplex.2.par.ti.1. ca.16.§.2.poſt pncipiū.ibi.Eſt autem du.
Reꝝ permutatiōes in negociādo quō ꝛ q̄liter fieri debent ꝛc̄.ibi.cap.17.§.10.per totum.
Reꝝ valo: vario mō diuidiſ.ſubdiuidiſ ꝛ ōclaraſ.ibi.c.16.§.3.añ me.ibi.Et ꝑ maiori ōcla.
Rex dñiū vario mō ōſcribiſ.ō.ſb lr̄a.d.ſ.Dñiū
Reꝝ eccleſiaꝝ alienatio vtꝝ fieri dz ꝛc̄. vide ſupra.Alienatio.3.par.ti.12.capitulo.5.
Reſurrectio vltia deſcribiſ vario mō.ō.ſub lr̄a i.ſ.Judicio diuino.Et.4.p.ti.14.c.11.p totū.
Reſurgere a pctō quare religioſus poteſt velocius q̄ʒ laicus.3.pte.ti.16.c.1.§.5.circa fineʒ.
Reſurgere quō quis dz per penitentiā.3.par. titulo.14.cap.17.§.p:imo.per totum.
Ad reſurgēdū quō valent lectio frequēs.exhortatio feruēs.ꝛ exēplatio v:gēs.q̄ tria pncipaliter īueniūſ ī regioib⁹.3.p.ti.16.c.20.§.1.p.t.
Poſt reſurrectionē co:poꝝ vtꝝ beatitudo ſanctoꝝ maio: erit q̄ʒ mō.3.p.ti.31.c.6.§.2.p to.
Reſurgere hō nō pōt a pctō ſine grā. hoc oſtēditur ꝛ probaſ.4.parte.ti.9.c.5.§.2.p totuʒ:
De dotib⁹ corpoꝝ glificatoꝝ vide.3.p.t.31.c.7
Rhetorica q̄ ſcia eſt.vn̄ dr̄ rhetor.ꝛ quō ſubdiuiditur.p:ima parte.ti.1.c.3.§.3.circa fineʒ.
Retrahunt hoiem a peccatis vel impediūt tria ſ.ꝯſideratio diuini iudicij vel donoꝝ eius vl pctōꝝ.2.par.ti.8.ca.8.§.1.poſt p:incipium.
Retributio a deo eſt triplex.ſ. tempoꝛalitatis. penalitatis ꝛ eterne felicitatis.1.parte.titu.4. cap.6.§.1.infra medium.ibi.Sed.
Retributionē peſſimam quomodo parit odiuʒ ꝛ ſunt ſex differentie malaꝝ retributionuʒ.2. parte.ti.8.cap.3.§.2.per totum.
Reuerentialis timo: deſcribiſ infra ſub littera t.ſ.Timo: reuerētialſ.Et.4.p.ti.14.c.14.p to.
Reuelās ſiue denudās ꝯfeſſionē quā penam ſacerdos p illa mereſ ſm canōes.3.p.ti.17.c.7. §.3.i canōib⁹ pn̄ialib⁹.ibi Uigeſim⁹ qnt⁹.
Reuocans aliquē a meliori bono.ſ.a religiōe ꝛc̄.quō iſte dz ſatiſfacere.ꝛ quātū pctm̄ eſt ꝛc̄. 2.parte.ti.2.c.2.§.1.poſt p:incipium.
Reuocatio in donationib⁹ deſcribiſ ſupra.ſub lr̄a.d.ſ.Donatio.ꝛ.3.p.ti.10.c.4.ante finem.
Riſio deriſio ſiue irriſio deſcribiſ ſuꝑ ſub lr̄a.d.ſ.Deriſio.ꝛ.2.p.ti.6.c.7.p to.
Rixa ſm Gregoriū eſt filia ire.vn̄ dr̄ rixoſus ꝛ tripl̄r exponiſ.ꝛ quid eſt rixa ꝛ vn̄ dr̄ ꝛc̄.2.pte titu.7.cap.7.ante.§.ꝛ.§.1.ꝛ.2.Cetera de rixa vide ſupra ſub littera.b.ſ.Bellum.
Rixa dicitur bellum particulare.quomodo antiqui inter ſe habuerunt rixas.ꝛ de bello ſiue rixa videndum eſt eius ortum actum ꝛ nocumentum.ibi.§.2.per totum.
Romana eccleſia hʒ p:iuilegium illō. q̄ nullus a papa poteſt appellare ad eius ſucceſſorem neq̄ʒ ad conciliuʒ generale ꝛc̄.ꝛ quomodo habet quiq̄ʒ p:iuilegia 3.parte.ti.24.cap.3.quaſi per totum.
Romanam eccleſiam dicentes non eſſe caput omniū aliarum eccleſiarum.ꝛ non poſſe ꝯdere canones ꝛ decreta.ꝛ ei nō eſſe obediēduʒ excoicati ſunt maiori ſententia.tertia parte.titulo.25.cap.10.per totum.
Romipetas ſpoliātes excoicati ſunt maiori ſententia.ꝛ pape reſeruatur abſolutio ibi. capitulo trigeſimoprimo.per totum.
Rome quid poſſunt ſibi penitentiarij.3.parte. titulo.17.cap. p:imo.§.8.qui incipit. Quis autem.poſt p:incipium.
Romano pontifici ſubeſſe vtrum ſit de neceſſitate ſalutis.tertia p.ti.23.ca.6.§.27.De ipſo vide ad longum ſupra ſub.p.ſ.Papa.
Ruſticorum ſiue agricolaꝝ ſiue villanoꝝuʒ ars ꝛ opus multuʒ eſt neceſſarium vite humane. quomodo tales iam ſunt aſtuti.quomodo va

rio modo committunt fraudes. In quibus cō/
muniter ſunt culpabiles ꝛc. tertia parte. titulo
octauo. capitulo. 4. §. 13. per totum.

Sabbati ſanctificatio deſcribit
vario mō ſupra ſb lit/
tera. ſ. ſ. Feſtoꝝ. Et. 2. p. ti. 9. c. 7. p to.
Et de ſabbati ſanctificatione vide ēt
varia notabilia. prima par. titu. 14.
capitulo. 4. §. 4. per totum.

Sacerdotes primi qui fuerūt in lege nature. in
lege moſayca. ꝛ in lege gratie. prima parte. ti.
5. capitulo. 2. §. 7. poſt medium.

Sacerdotum in veteri lege erat triplex conſe/
cratio: ꝛ que ornamenta eorundem. ꝛ quomo
do macule ipſis prohibite ſignificant mundi/
ciam ſacerdotum noue legis ꝛc. prima parte.
titulo. 14. capitulo. 5. §. 9. per totum.

Sacerdos in mortali diuina tractans. ꝛ admi/
niſtrans eccleſiaſtica ſacramēta ꝛ alia quomo
do ſacrilegium incurrit. 2. parte. titu. 1. ca. 21.
§. quinto. ante medium. ibi. Sacrilegi.

Sacerdos quomodo per ſacrilegium luxurie
perdit honorem dominice poteſtatis ꝛc. ſcđa
parte. titulo. 5. capitulo. 8. §. 2. per totum.

Sacerdotes ꝛ prelati quomodo excluduntur a
iuramento: ꝛ ponuntur nouem caſus: in quibus
ipſi debent iurare. ſecunda parte. titulo. 10. ca
pitulo quarto. quod incipit. De iuramēto. §.
ſecundo. circa medium.

Sacerdotes quomodo ſpiritualiter dicunt me
dici. quomodo ipſi curāt ſuos infirmos. quo/
modo ꝛ quando iſti medici multo preciſiores
ſunt medicis corporalibus ꝛc. tertia parte. ti.
ſeptimo. capitulo primo. §. ſecundo. ante me
dium. ibi. Medicus.

Sacerdotū vide varia notabilia ſub lfa. c. ſ. cle
ricis. ꝛ tertia parte. titulo. 13. cap. tertio per to
tum. ſ. de conuerſatione eorundem.

Sacerdos quō ſe vario mō hre dꝫ i celebratiōe
miſſe. deſup vide varia notabilia ſupra ſb. m.
ſ. miſſa. ꝛ. 3. p. ti. 13. c. 5. ꝛ. 6. ꝛ p eorūdē. §. ſilr

Sacerdotū ordo deſcribit p thema ex pō. qđ ꝛ
de ipſo declarat ꝛ ille ordo q̄uis in plures di
uidit: eſt tñ vnuꝫ ſacrm̄ vnitate finis. quot ſūt
ordines ꝛc. 3. parte. ti. 14. cap. 7. ante. §.

Sacerdotes quō ſemp apud oēs fuerūt in ma/
gno honore. vñ dr ſacerdos. ſacerdos quō ſe
habere dꝫ in agendis circa ſancta ſacramenta
ꝛ circa orationes. ꝛ quomodo oſtendere debꝫ
ducatum. ibi. §. primo. per totum.

Sacerdotes q̄lr ſe hre debēt in habitu ſiue ve/
ſtitu. quō ſacerdos dꝫ eē idutꝰ iuſtitia pp tria.
quas maculas nō habere dꝫ. ꝛ ſacre veſtes ſa/
cerdotis quid ſignificant. ibidem. §. 2.

Sacerdotes ſi induti fuerint iuſtitia de q̄ ime/
diate ſupra. quō tūc exaltabunt i alia vita hoc

quō ſacerdos in miſſa repñtat totā icarna/
tionē xpi. Et veſtes ſacerdotis quō ſignificant
xpi paſſionem. ibidē. §. 2. circa medium.

Sacerdos quā poteſtatē recipit in ordinatione
tertia parte. titulo. 14. cap. 16. §. tertio. añ me/
dium. ibi. Sacerdos.

Sacerdotis officiū qđ eſt. quō omnia ſacramē/
ta habent miniſtrare preter duo. quō pōt be/
nedicere. ꝛ quō non. quō poteſt abſoluere. ibi.
§. 6. infra medium. ibi. De preſbytero.

Sacerdos debet habere ſex veſtes neceſſarias
ad celebrādum quo ad neceſſitatem precepti.
quō ꝛ miſtri debēt illis vti ꝛc. ibidē. §. 7. p to.

Sacerdos pprius quis dr ꝛ quō tenent ꝯſiten
tes recipere licentiam ab ipſo pro confeſſione
tertia parte. titulo. 17. ca. 1. §. 1. in medio.

Sacerdos dr ligare ꝛ ſoluere tribus modis ꝛ
quō abſoluit vario mō. 3. p. ti. 17. c. 7. ante. §.

Sacerdos fornicationem faciens quā penaꝫ in
currit ſm canones. ibi. §. 3. ibi. primus canō.

Sacerdos cognoſcēs filiā ſuā ſpūalē quā penā
incurrit ſm canones. ibi. §. 3. ibi. Secundus.

Sacerdos q̄ ſtereſt clādeſtino mrimonio quaꝫ
penā icurrit ſꝫ canōes. ibi. §. 3. ibi. Quartus.

Sacerdos denudās ꝯfeſſionē quā penā icurrit
ſm canones. ibi. §. 3. ibi. Uiceſimuſquintus.

Sacerdotē interficiens quā penā incurrit ſm
canones. ibidē. §. 3. ibi. Triceſimuſſextus.

De archipreſbyteris habes ſupra ſub lfa. a. ſ. ar
chipreſbyter. ꝛ. 3. p. ti. 20. c. 7. quaſi per totuꝫ.

Sacerdotalem poteſtatem ligandi ꝛ ſoluendi
quomodo chriſtus dedit diſcipulis ſuis. ter/
tia parte. titulo. 23. capitulo quīto. ante. §. ibi.
Quantum ad quintam.

Sacerdos quō ſe regere debet in abſolutioni/
bus ꝛc. deſuper vide ſupra. ſ. Abſolutio.

Sacerdos q̄d facere debet in miſſa ſi recorda/
tur ſe excōicatum. vel ſuſpenſuꝫ. vel nō ieiunū
vel in aliquo mortali. tertie parte. ti. 13. c. 6. §
8. Cetera vide ſupra. ſub miſſa.

Sacerdoti vtrum liceat omni die a celebratiōe
miſſe abſtinere ꝛc. ibi. §. 9. per totum.

Sacerdos in miſſa quō diuerſimode repñtat
dñꝫ ieſū ꝛ eiꝰ icarnationē. ꝯuerſationē. paſſio
nē. mortē. ꝛ aſcenſionē. Et q̄d veſtes ipſi ſigni
ficant. 3. parte. ti. 14. c. 7. §. 2. circa medium.

Sacramentorum ordinatio deſcribitur p the/
ma ex pō. quod ꝛ de ipſa declaratur. tertia par
te. titulo. 14. capitulo primo. ante. §.

Sacramentoꝝ ordinatio quomodo proceſſit ex
incarnatione diuini verbi. ꝛ quādo hoc factū
eſt ꝛc. ibi. ante. §. poſt principium.

Sacramentorum inſtitutio ſiue ordinatio quo
modo ſanat infirmos. quis medicus qui infir
mi ꝛc. ibi. §. primo. per totum.

Sacꝛoꝝ v̄tualis opatio quō ſanat ſepteꝫ ſpūa.

ſes infirmitates hoīuz. ⁊ q̄uo ſeptē ſacra deno tanſ in verbis pſ̄. vox domini ſuper aquas ⁊c̄ ibi. §. ſecundo. per totum.
Sacr̄ ꝯfirmatio in baptiſmo quomodo ⁊ qua liter fortificat homineꝫ: ⁊ quis eius effect⁹. ibi. capitulo tertio. §. ſecundo.
Sacr̄m euchariſtie q̄uo ē cibus reficiēs ⁊ medi cina ſanās īfirmitatē. ibi. §. 3. p totum.
Sacr̄m ꝯfeſſiōis quō euacuat ſupfluos humo res peccatoꝝ p cōtritionem. ꝯfeſſionē. ⁊ debi tā ſatiſfactionē ⁊c̄. ibi. c. 1. §. 4. q īcipit. Or do.
Sacr̄m m̄rimonij quō ē pp ꝯſeruationē gene ris humani. ⁊ quomodo extinguiſ iſta flam ma. ibi. §. quarto. circa medium.
Sacr̄m ordinis q̄uo miſericors de⁹ p illud pul dit de multiplicatiōe fideliū ⁊c̄. ibi. §. 5. p to.
Per ſacr̄m vnctionis extreme quomō aīa de hac vita volat ad celū. ibi. §. 6. p totum.
Sacra q̄uo ordinanſ in miſſa. q̄uo daſ ibi pote ſtas miniſtrādi ſacra. qd ē ſacr̄m. q̄uo ſacrꝫ dī rememoratiuū ⁊ prenoſticuꝫ ⁊c̄. tertia parte. titulo. 14. capitulo. 11. ante. §.
Sacra q̄uo dicitur eſſe cā gr̄e: circa que ponū tur due opiniōes ibi. an̄. §. an̄ mediū. ibi. q̄uo
Sacra noue legis ⁊ ſacra veteris legis q̄uo diſ ferūt. Et q̄diu durabūt ſacramēta veteris legis. ibi. §. primo. per totum.
Sacra q̄uo ex opere operato multiplicater ꝯfe rant gratiā ibidē. §. 2. p totum.
Sacra quare d̄bebāt iſtitui nō ex d̄bito neceſſi tatis. ⁊ q̄re nō debebāt inſtitui in ſtatu inocen tie. ſed in tpe gr̄e. ibi. §. 3. per totum.
Sacra eccleſie a quo fuerunt iſtituta vel a qui bus ⁊c̄. ibi. §. quarto. per totum.
Sacramentorum primus effectus eſt caracter: quomō diffiniſ caracter. qd eſt caracter: quo modo imprimiſ in ſacris. ibi. §. 5. per totum.
Sacramentorū circa effectus ponunſ due opi niones: ⁊ quare gr̄a ſacramtalis differt a gr̄a que eſt in virtutib⁹ ⁊c̄. ibi. §. 6. per totum.
Sacramēta q̄uo ſunt neceſſaria. ⁊ qs eſt mini ſtrator ſacramētorū. ibi. §. 7. ⁊. 8. p totuꝫ.
Sacrorū eſt triplex poteſtas: ⁊ vtrum quis pec cat recipiens ſacramēta a malo miniſtro ⁊c̄. 3. par. ti. 14. cap. 13. §. 5. per totum.
Sacra veteris legis quō tm̄ erāt ſigna ſacrarū rerum que fuerūt. que ad totū ppl'ꝫ ptinebāt: ⁊ que ad miniſtros. 1. par. ti. 14. c. 5. §. 5. p to.
Sacramēta nō debent negari adultis: amenti bus vel freneticis in amētia: ſi ante amentiaꝫ habuerint ꝓpoſitū. 1 par. ti. 4. cap. 14. §. 3. an te medium. ibi. Notandum tamen ꝙ.
Sacr̄m cōfirmatiōis adultus ſi cōtemneret ſu ſcipere: ſaluari non poteſt. 3. par. ti. 14. cap. ter tio. ante: §. ibi. Et adultus.
Sacr̄m altaris curioſe īſpiciens ⁊ faciem ſacer dotis videſ magna irreuerentia ⁊c̄. 2. p ti. pri mo. c. 21. §. 5. vltra me. ibi. Videſ ēt magna.
De ſacris vel de ſacralibus ⁊ eſu coꝝ: vtꝝ falſi tas vel fictio vel mutatio fieri dꝫ pp ſcandaluꝫ vitandū ⁊c̄. 2. par. ti. 7. c. 4. §. 7. per totum.
Sacramētoꝝ negligētia q̄uo eſt multū irrepre henſibilis ⁊ dānabilis. 2. par. tit. 9. c. 8. per to.
Sacro euchariſtie. vide varia ſub lr̄a e. l. eucha riſtia. ⁊ ſimiliter de ſacramento altaris.
Sacramētales gr̄e ꝓpter ſex rōnes non ponun tur in euāgelio nec in actib⁹ aplo͞ꝝ: quomodo beata virgo recepit ſacra eccleſie: ⁊ q̄re ſcriptu ra reticuit ⁊c̄. 4. par. ti. 15. c. 16. §. 2. per totuꝫ.
Sacramēti altaris. vide varia notabilia. ſ. ſub littera e. l. Euchariſtia. Et ſub m. l. Miſſa.
Sacramentoꝝ quomō eſt triplex poteſtas ⁊c̄. 3 par. ti. 14. cap. 13. §. 5. circa medium.
Sacris ordinib⁹ cōſtitutus ꝯhēs matrimoniuꝫ vxor ſi libera eſt redigēda eſt in ſeruituteꝫ: qd ꝓbatur. 3. par. ti. 3. c. 6. §. 4. circa finem.
Sacra ſcriptura q̄uo ē remediū vel ꝓ remedio ꝓ nr̄a patiētia. 4. par. ti. 3. c. 7. §. 5. per totum.
Sacrā ſcripturā adiſcēdo ſex ſunt q ad hoc va lēt q̄ figuranſ p ſex gradus p quos aſcēdebaſ ad thronū ſalomonis: ⁊ tria ſunt q̄ īpediūt p fectionē ſtudij. 4. par. ti. 4. c. 11. §. 1. per to.
Sacra ſcriptura q̄uo nos īuitat ad diligendum deum. 4. par. ti. 6. c. 3. §. 2. per totum.
Sacre ſcripture nobilitas vario mō deſcribiſ ī fra ſub lr̄a s. l. Scriptura. ⁊. 4. p. tit. 11. c. 2. p t.
Sacrificia veteris legis ad qd ſunt iſtituta aſſi gnaſ d̄ſup triplex rō: ⁊ triplex gen⁹ ſacrificioꝝ ⁊ qd ſignant iſta ſacrificia. 1. p. t. 14. c. 5. §. 2.
Sacrificiū qd ptinet ad idolatriā deſcribitur: ⁊ ſicut eſt triplex hoīs bonū. ita triplex ſacrifici uꝫ. vbi oſtēdunſ iſta ſacrificia: ⁊ q̄uo nos debe mus iſta ſacrificia offerre deo. 3. par. tit. 12. ca. nono. §. tertio. per totum.
Sacrificiū q̄uo quis vario modo fieri poteſt of ferendo ſe tripliciter deo. 4. par. ti. 15. ca. 35. ⁊ a primo. §. vſqꝫ ad. 9. §. incluſiue.
Sacrilegiuꝫ q̄uo aliqn̄ diuerſimode poniſ. vn̄ dr̄ ſacrilegiū: ⁊ q̄re eſt ſpāle pctm̄ diſtinctū ab alijs peccatis. 2. par. ti. 1. c. 21. ante. §.
Sacrilegiū q̄uo diuidiſ in diuerſas ſpēs ſꝫ di uerſas rōnes ſanctitatis reꝝ ſacrarū: qb⁹ irre uerentia exhibeſ. ibi. §. primo. per totum.
Sacrilegiorū triplex pena deſcribiſ que in iure reprobatur. ibi. §. 2. per totum.
Qui detinēt legata ſacta eccleſiis vel alijs pijs locis ⁊ non ſoluūt ſacrilegiū cōmittunt: ⁊ quo modo: ⁊ q alienat ſciēter bona eccleſie ⁊c̄. pec cat mortaliter. ibi. §. tertio. per totum.
Sacrilegoꝝ tria genera ſpūalr ſunt deflenda ī eccleſia militāte. ibiđ. §. 5. 6. ⁊. 7. per totum.
Sacrilegiū q̄ntū deo diſplicet: ⁊ ſacrilegiū etiā

ɔmittit̃ cũ tollit̃ ſacꝝ ð nõ ſacro.ibi.§.8.p to.
Qui participãt in ſacrilegio rapine:furti vel i/
iuſte dãnificationis mortalr̃ peccant:⁊ qbus
malis in iſtis fit participatio.ſecunda par.tit.
pꝛimo.cap.12.§.11.12.13.per totum.
Sacrilega man⁹ quõ deſcribit̃:⁊ qd ſignificãt
ei⁹ qnqꝫ digiti ſiue modi.2.p.t.2.c.1.§.9.p.t.
Sacrilegiuz quid eſt.ſ.qñ ſumit̃ p ſeptima ſpẽ
luxuric:⁊ quõ concurrere põt cũ diuerſis ſpe/
ciebus luxurie:⁊ triplicẽ honoꝛẽ quõ perdit
pſona ſacrilega ⁊c̃.2.p.ti.5.c.8.per totum.
Sacriſtc officium deſcribit̃ vario mõ ſupꝛa ſb
lr̃a.c.ſ.Cuſtos eccliaꝝ.⁊.3.p.ti.20.c.9.p totũ.
Sagittarioꝝ officium ſiue exercitium deſcribi
tur:⁊ vbi ⁊ quando pꝛohibetur ſub ſententia.
2.par.ti.1.cap.23.§.duodecimo.per totum.
Sanguinẽ humanuz fundere p ſui defenſione
poteſt eſſe quatuoꝛ modis.2.par.ti.7.c.8.§.1.
vide plura ſub lr̃a.d.ſ.Defendere ⁊c̃.
Sanguinẽ xp̃i effundens in altari quam penaz
incurrit ſm canones.3.par.ti.17.cap.7.§.3.
ibi.Triceſimuſquartus.
Salarij moderamẽ attẽdit̃ circa q̃tuoꝛ.2.parte
titu.1.c.19.§.9.vltra medium.ibi.Quarto.
Salarium aduocatoꝛum quomodo ſit danduz
⁊c̃.3.par.ti.6.cap.ſecundo.§.pꝛimo.
De ſalario iudicũ ⁊c̃.vide ſub lr̃a.i.ſ.Judicio.
Salomonis gloꝛia vario modo deſcribitur ex
varijs.c.Regũ.ſecunda par.ti.5.c.14.§.2.in/
fra medium.ibi.Et vt magis particu.
Saluandis quomodo tria ſunt neceſſaria.pꝛia
par.ti.3.cap.6.§.18.ante medium.
Ad ſalutis cõſecutionem quomõ neceſſaria eſt
eccleſiaſticalis vnitas.pꝛima par.ti.6.cap.ſe/
cundo.§.5.ante medium.ibi.De quarta.
Salutatio angelica quõ facta eſt ad beatam vir
ginẽ:⁊ quomõ antiquit⁹ etiã ſalutabant̃ p ſa/
lutationẽ Aue.⁊c̃.4.par.ti.15.cap.13.per to.
Deſuper vide etiã plus infra in tabula ſpeciali
de beata virgine poſt iſtam tabulam.
Sanctoꝝ exempla quõ ſint reſpicienda vt ſilia
agantur.1.par.ti.3.c.7.§.7.per totum.
Sanctoꝛum canonizatio deſcribitur vario mõ
ſub lr̃a.c.ſ.Canonizatio.⁊.3.par.ti.12.cap.8.
§.pꝛimo ⁊ ſecundo.per totum.
Sanctoꝝ adoꝛatio deſcribitur vario modo ſb
lr̃a.a.ſ.Adoꝛatio.⁊ ibi.cap.9.per totum.
Sancti ⁊ ãgeli quõ vidẽt humanitatẽ xp̃i.quõ
vident in deo oĩa:quõ vident nr̃as oꝛones:⁊
quare debemus oꝛatiões noſtras dirigere ad
ſanctos ⁊c̃.3.par.ti.31.c.4.§.3.⁊.4.p totum.
Sanctoꝛuz beatitudo deſcribitur vario modo
ſub littera.b.ſ.Beatitudo.
Sancti quõ habent dilectionez ⁊ gaudium in
deo viſo ⁊ amato 3.par.ti.31.c.6.per totum.
Sctĩ quõ dñr celi:⁊ et q̃re.3.p.ti.32.cap.10.
Sancti quõ ɔfortabunt̃ in iudicio ex viſiõe di/
uina ⁊c̃.4.p.ti.14.c.5.§.10.añ me.ibi.Scdo
ſcĩ.deſup vide.õ.ſub lr̃a.i.ſ.Judicio diuino.
Sancti quomõ dicuntur poꝛte celi.4.parte.ti.
15.cap.20.§.12.circa medium.
De ſctoꝝ doꝛibus.vide.õ.ſub lr̃a.d.ſ.Dotes.
Sanctitas quõ multum cõmendatur ex condi/
tionibus ipſius arboꝛis.1.par.ti.4.c.15.§.1.
ante me.ibi.Quantum ad pꝛimum.
Sanctis viris quõ valet ſocietas maloꝛum ad
duo vt aduerſa lenius poꝛtare poſſunt ⁊c̃.4.
par.ti.3.cap.7.§.5.quaſi per totum.
Sanctificatio ſabbati deſcribitur vario modo
ſub littera.f.ſcilicet Feſta.
Sanctitas quõ eſt eadem cũ virtute religionis
ſm eſſentiam:⁊ ſanctitas quomodo ſumit̃ tri
pliciter.4.par.ti.5.cap.7.§.3.per totum.
Sapientie donum inchoatur per thema:quod
⁊ de ipſo declaratur:⁊ eſt ſapientia eſſentialis
⁊ increata.perſonalis ⁊ incarnata:⁊ humana/
lis ⁊ variata.4.par.ti.10.cap.3.ante.§.
Sapientia eſſentialis ⁊ increata que eſt:quõ p/
cedit ab extra ⁊c̃.ibidem.§.1.per totum.
Sapiẽtia pſonalis ⁊ icarnata cui pp̃e attribuit̃
⁊ que eſt:⁊ vnde pdijt ⁊c̃.ibidẽ.§.2.p totum.
Sapientia humanalis ⁊ variata ad quẽ ptinet:
⁊ quõ ſapiẽtia dr̃ triplex.ſ.criminalis q̃ eſt re
proboꝝ:virtualis que eſt bonoꝝ:⁊ coĩalis q̃
eſt amboꝝ.ibidem.§.3.4.⁊.5.per totum.
Sapientie pꝛopꝛietates ſiue effectus ſunt ſeptẽ
⁊ quõ iſti effectus ſiue pꝛopꝛietates ptinent ad
ſapientiam.ibi.§.6.per totum.
Sapiẽtia ſcia:⁊ intellect⁹ inquãtũ ſũt virtutes
⁊ inquãtũ ſunt dona ſpũſancti:quõ differunt
inter ſe.4.par.ti.1.c.1.§.5.per totum.
Sapientia qdaz dr̃ diabolica:qdã terrena:⁊ q̃/
dam aĩalis:que p oꝛdinem declarant̃.2.parte
ti.5.ca.15.§.2.circa medium.ibi.Pꝛimam.
Sapientia quõ per tria acquiri põt in religiõe
3.par.ti.16.cap.10.§.2.per totum.
Sapiẽtie documentoꝝ quõ deo reddem⁹ rõnẽ
in nouiſſimo.4.par.ti.14.c.9.§.5.per totuz.
Sapiens vtrum debet ducere vxoꝛem.hoc no/
tabiliter declarat̃.3.par.ti.pꝛimo.cap.pꝛimo.
§.3.poſt medium ibi.Utrum ſapienti.
Sapiẽtia eccleſie quõ maxĩe apparet in tribus:
3.par.in pꝛologo.§.2.poſt pꝛincipium.
Sapientiaz quõ reſpicit cognitio.4.par.ti.10.
cap.7.⁊.§.1.2.3.⁊.4.per totum.
Saracenis deferẽs arma ⁊c̃.ſuus efficit̃ capiẽ
tiuz.3.p.ti.3.c.6.§.4.circa me.ibi.Itẽ per.
Saracenis deferens arma excõicatus eſt maio
ri ſententia.3.par.ti.25.cap.30.per totum.
Saracenoꝝ erroꝛes vario mõ deſcribunt̃:in q
bus errant 4.par.ti.11.c.6.§.1.per totum.
Sartoꝛes ⁊ ſtãpatoꝛes quõ multipli in officio

eorundē fraudē cōmittunt.3.par.ti.8.cap.4.§.4.vltra medium.ibi.De ſartoribus.

Satiſfactio quō diffinit a varijs doctorib⁹. de qbus qs pōt ſatiſfacere:quō ſatiſfactio fit per opera penalia.⁊ tria ſunt genera ſatiſfactionū ⁊c̄.3.par.ti.14.cap.20.in principio.

Satiſfactio q̄re fieri nō pōt p opera extra charitatem facta:⁊ quō.vtr̄ vnus poſſit pro altero ſatiſfacere.ibi.j.principium.ibi.Satiſfactio.

Satiſfactionē vel penitentiā impoſitā poſt abſolutionē debitā facere in peccato mortali vtr̄ tenetur homo iterare.vtrum valet in foro militantis eccleſie ⁊c̄.ibi.ante medium.

Satiſfactoriū qd magis eſt:an oratio vl̄ elemoſyna:vel ieiunium.ibidem ante finem.

Opera q̄ ſunt de genere bonoꝝ extra charitatē factoꝝ nō reuiuiſcūt:ſꝫ mortificata p mortale reuiuiſcunt:⁊ alia de genere bonorū facta in mortali valēt ad qnqꝫ.ibidem.§.1.per totū.

Satiſfacere nemo ſibi pōt in ſeptē caſib⁹.2.p.titu.primo.ca.15.§.primo.infra principium.

Satiſfactiōis ſunt quinqꝫ modi.2.par.ti.2.ca.6.vltra medium.ibi.Item no.

Satiſfacere quomodo quis tenetur de cōtumelia ⁊c̄.2.par.ti.7.c.6.§.5.per totum.

Scandalum quō oritur ex clamore inordinato:⁊ quō diffinit:que diffinitio ad longum declarat ⁊ probatur ⁊ vn̄ dr̄ ſcandalū ⁊c̄.2.p.ti.7.c.4.an̄.§.

Scandalū quō aliqn̄ a nobis remouere poſſumus:oſtendit per auctoritatē.ſps.de qua tria membra ponuntur.ibidem.§.1.2.3.⁊.4.

Scandalū eſt triplex.ſ.actiuū ⁊ infra itentionē.paſſiuū ⁊ ꝓpter defectionē:⁊ occaſionatiuum ꝓter itentiōē:⁊ qn̄ mortale ⁊ veniale:⁊ in quibus repit illud ſcādalū:⁊ quō ⁊c̄.ibi.§.4.p t.

Scandali gr̄a vtrū bona ſint dimittenda. Eſt vna ō reg.iu.q̄ deſup exponit q̄ ſonat vtilius.

Scandalum vtilius naſci permittitur q̄ꝫ veritas dimittatur.ibidem.§.quinto.per totum.

Utrum bona tpalia ſint dimittenda pp ſcandalum eoꝝ a quibus repetuntur.ibi.§.6.p to.

Utrum falſitas vel fictio vel mutatio ſacri vel ſacramentaliū:⁊ vſus eorūdem fieri dꝫ ꝓpter ſcandalum vitandum.ibi.§.7.per totum.

Sciētie donū deſcribit p thema ex pō.qꝫ ⁊ de ipſo declaratur.4.par.ti.16.cap.1.ante.§.

Scientie donum quid eſt:⁊ quomō ſcientie donum ordinatur ad quatuor.ibi.§.1.per totū.

Sciētia humana ⁊ prudētia ⁊ ſciētia put ē bonū:quō differunt:⁊ quō ſcientia eſt alicui notia ex pte cognoſcibilis triplr.ibi.§.2.p to.

Sciētie donum in qbus hꝫ eſſe:⁊ quō hu⁹ donum ordinat ad duo.ibi.§.3.per totum.

Scientie donū quō eſt appropriatio beatitudinis:⁊ quō ſcientia humana conuenit in noīe cum ſcientia que eſt donum ⁊c̄.ibi.§.4.p to.

Scientias ſeculares q̄ꝫ qlibet ſtudere dꝫ.ꝓbat notabiliter:⁊ ad longū ⁊c̄.ibi.§.5.per totum.

Sciētia dei quō eſt alterius generis a ſcia nr̄a ſcia nr̄a quō eminēs eſt ⁊c̄.quō pmarie ꝯſiſtit in dilectiōe dei:⁊ i ei⁹ imitatiōe ⁊c̄.ibi.§.6.p.t.

Sciam hāc q̄re oī mūdane ſcie ꝓponere debemus in q̄ ꝯſiſtit iſta ſcia ⁊c̄.ibi.§.7.per totū.

Sciētie dono quō diſtinguere poſſum⁹ iter diuinas iſpiratiōes:⁊ diabolicas ſuggeſtiones ⁊ quō diabolus imittit hoī varias ſpūales tētationes ⁊c̄.ibidem.§.8.⁊.9.per totum.

Sciētia:ſapientia:⁊ intellectus inq̄ꝫtū ſūt vtutes:⁊ inq̄ꝫtū ſunt dona ſpūſancti:quomō differūt iter ſe.4.par.ti.1.c.1.§.5.per totum.

Scientia quō dꝫ acquiri ⁊ poſtulari a deo deſuper daꝫ modus ⁊ forma:⁊ qs finis illius eſſe debet ⁊c̄.3.par.ti.5.cap.primo.ante.§.

Scientia q̄re ⁊ quō a deo eſt expectanda:⁊ quō poſtulanda.ibidem.poſt principium.

Sciētijs acqrendis qs ordo dꝫ ſeruari:⁊ q modi q̄ꝫtū ad doctores:⁊ q̄ꝫtum ad ſcolares.quō habere debet cōpoſitionem:diſpoſitionem:⁊ cognitionem.ibi.§.1.⁊.2.per totum.

Sciētias varias quō a nā accedunt dociles ſm qualitatē complexionū:qd̄ oſtendit ſm quatuor complexiones hominis.3.par.ti.8.cap.pmo.§.vnico.antē medium.ibi.Et ſic etiam.

Scia ſiue doctria gentiliū phoꝝ ⁊ poetaꝝ quō nō pſunt ad ſalutē.4.p.ti.11.c.4.per totum.

Sciſma deſcribit vbi tractat de duob⁹ gerētib⁹ ſe p papa.qd tūc faciēdū ſit p ſerenitate conſciētie:vn̄ deriuat ſciſma:quō deſcribit vl̄ diffinit.vnde noiat:quō eſt ſpeciale pct̄m.q dicuntur ſciſmatici ⁊c̄.2.p.ti.3.c.11.ante.§.

Sciſma abſqꝫ dubio eſt pct̄m mortale:⁊ q̄re ꝓbat etiā vario mō:⁊ ponunt multa exēpla vbi multi dānati ſunt ꝓpter ſciſma ⁊c̄.ibidē.§.1.

Sciſmatici quō puant ab eccleſia ptāte ordis ⁊ ꝯſecratiōis.ſ.quo ad licitū vſum ⁊c̄.duplex ſpūalis ptās.ibi.§.2.⁊.3.per totum.

Sciſmatici quō priuant etiā poteſtate adminiſtrationis:⁊ in dignitatibus conſtituti priuantur oibus.ibidem.§.4.per totum.

Sciſmatici q̄re p iudiciū eccliaſticū excoicant:⁊ p ptātes ſeculares diuerſimode coercentur:quō ſciſmatic⁹ i duob⁹ peccat ⁊c̄.ibi.§.5.p.t.

Quid ſi duo vel plēs in eccleſia gerētes ſe pro papa:⁊ qlibꝫ eoꝝ hꝫ ſuā ſeqlā.qs illoꝝ dr̄ ſciſmatic⁹:⁊ ponūt varia ſciſmata q̄ ꝯtigerūt i varijs electiōib⁹ pp papatū ⁊c̄.ibi.§.6.p totū.

Qō aūt in dicto ſciſmate ſine dubio nl̄s eēt cōdemnādus:cuicūqꝫ illoꝝ triū adhereret pura cōſcientia.deſuper ponuntur quinqꝫ cōcluſiones.ibi.§.7.8.9.10.⁊ vndecimo.

Sentētie excoicationis q̄ iferunt ab vna pte cō

tra aliā fieri nō dȝ: ⁊ q̄re ⁊c̄. ibi. §. 12 p totuȝ.

Sciſma qđ regnabat. M. cccc. xl. fuit ꝯciliū Baſilieñ. vtꝝ fuit veꝝ conciliū: ꝙ papa erit. ō. ꝯciliū: ponunf ibidē miſerie q̄ in illo cōcilio cōtigerunt: ⁊ quis de iſtis duobus fuit verus papa ⁊c̄. ibidem. §. 14. per totum.

De ſciſmate ponūf tria. ſ. ipſi⁹ enormitas. ſcđo vnitas regimis ⁊c̄. ibi. §. 16. 17. ⁊. 18. p totuȝ.

Sciſmatici quō ſubijciunf pape: quō eos puat duplici poteſtate: qui dicunf ſciſmatici ⁊c̄. 3. par. ti. 22. cap. 6. §. 11. etiam. 12. aliqua.

Scolares quō ſe habere debēt in acgrēdo ſciētiam: quomodo eos oportet habere bonitateȝ diſciplinā ⁊ humilitateȝ. ponuntur multi magni in exemplum: qui hoc fecerunt ⁊c̄. 3. par. ti. 5. cap. primo. §. 2. ⁊. 3. per totum.

Scolaribus vtrum magiſtri poſſunt imponere collectā vel exigere pro feſto celebrādo vel nō celebrando. ibi. cap. ſecundo. §. 5. p totum.

Scolariuȝ vitia enumeranf vltra coīa in qbus cōmuniter ſunt culpabiles. ibidē. §. 11. p to.

Scolariū ſiue ſtudētiū vitia reprehēſibilia deſcribūtur circa coꝝ ſtudiū. ibidē. §. 12. p totum.

Scribe ⁊ phariſei quomodo errabant circa iudicialia precepta. pma par. ti. 15. c. 1. §. 6. circa medium. vide etiam ſub lr̄a. I. ſ. Judeis.

Contra ſcribas ⁊ phariſeos quomō dñs inuehit ſeptē maledictiones: ⁊ ꝯtra illos q̄ p illos ſignificanf. 2. par. ti. 4. c. 7. §. 3. poſt principiū ibi. Septem maledictiones.

Scriptura diuinalis quomodo eſt ſpeculū per qđ nunc deū videmus: ⁊ que ſunt partes iſti⁹ ſpeculi. 1. par. ti. 3. cap. vi. §. 8. per totum.

Scriptura ſacra quō eſt remediuȝ: vel p remedio nr̄e patiētie. 4. p. ti. 3. c. 7. §. 5. p totum.

Scripturā ſacrā ad diſcendū ſex ſunt q̄ ad hoc valēt q̄ figuranf p ſex gradus: p quos aſcēdebaf ad thronū ſalomonis: ⁊ tria ſunt q̄ impediunt pfectiōeȝ ſtudij. 4. p. ti. 4. c. 11. §. 1. p to.

Scriptura ſacra quō nos inuitat ad grāꝝ actionem. 4. par. ti. 5. c. 12. §. 1. circa principium.

Scriptura ſacra quomō nos inuitat ad dilectionem dei. 4. par. ti. 6. cap. 3. §. 2. per totum.

Scriptura ſacra quomō dr̄ etiā ſapiētia. 4. par. ti. 10. cap. 3. §. 6. ibi. Eſt etiā ſciendū. circa fi.

Scripture varie quō danf teſtimonia de trinitate in deo. 4. par. ti. 10. c. 7. §. 4. per totum.

Scriptura ſacra quō deſcribif p thema ex pō. qđ ⁊ de ipſa declaraf. 4. par. ti. 11. c. 2. ante. §.

Scripture ſacre auctoritas maior eē nō pōt: q2 eſt a deo reuelata ⁊c̄. qđ pbaf ibi. §. 1. p totuȝ.

Scripture ſacre magna vtilitas quō pꝫ ex effectu: ⁊ q̄re: quomō varios illumiat: quomodo dat claritatem. ſ. eternā ⁊ viam perueniēdi ad eandem. ibi. §. 2. ⁊. 3. per totum.

Scripture ſacre notitia quomodo requirit humilitatem ⁊c̄. ibi. §. 4. per totum.

Scriptura ſacra quomō fuit neceſſaria ad humanam ſalutem. ibi. §. 5. per totum.

Scriptura ſacra ſiue doctrina quomō eſt ſcientia vna ⁊ ſpeculatiua ⁊ practica: ⁊ ponitur duplex genus ſcientiarum: ⁊ vnde procedūt ⁊c̄. ibi. §. ſexto. per totum.

Scripture ſacre obiectum eſt deus. oſtenditur ibidem. §. ſeptimo. per totum.

Scriptura hec ſiue doctria ꝙ nōbilior ſit alijs ſciētijs: ⁊ ſapia pmarie dr̄ pbaf. ibi. §. 7. p to.

Scriptura ſacra quō pmarie dr̄ ſapientia: q̄ eſt dr̄a huius doctrine ⁊c̄. ibidē. §. 9. per totuȝ.

Scripture ſacre doctria quō eſt argumētatiua: qđ eſt argumētari ex aucte ⁊c̄. ibi. §. 10. p to.

Scriptura ſacra quomodo vtitur metaphoris. ⁊ triplici de cā vtitur metaphorica locutione: ⁊ quare diuina nobis traduntur ſub ſimilitudinibus. ibidem. §. 11. per totum.

Scriptura ſacra quō exponif q̄druplici ſenſu ſ. lr̄ali: allegorico: tropologico: ⁊ anagogico: ⁊ qđ iſta q̄tuor ſignificāt. ibi. §. 12. p totum.

Scripturam ſacram adiſcēdo dantur ſepteȝ regule ſiue ſeptem claues. ibi. §. 13 per totum.

Scripture ſacre multiplex vtilitas deſcribif p thema qđ ⁊ de ipſa declaraf. ibi. c. 3. ante. §.

Scripture ſacre vtilitatē ⁊ fructum quō nullus enarrare poteſt: quomō eſt pomeriū ⁊ piſcina mundialium: quomodo eſt puteus aquarum viuentium ⁊c̄. ibi. §. primo. per totum.

Scripture ſacre fructus pulcherrime deſcribūtur quos pducit: quomodo varijs diuerſimode ⁊c̄. ibi. §. ſecundo. per totum.

Scriptores qbus modis fraudem committūt ⁊c̄. 3. par. ti. 8. ca. 4. §. 11. poſt principium.

In ſcriptis ſiue in bullis papalib⁹ vel iſtrumētis: vel in litteris: vel in libris: ⁊ in alijs ſcripturis quomodo ⁊ qualiter falſificatio fit varijs modis. 2. par. ti. 1. c. 18. §. 7. per totum.

Scrupuloſa ꝯſciētia varie deſcribif. 1. p. ti. 3. c. 10. §. 9. p totū. vide. ō. ſub lr̄a. c. ſ. Cōſcientia.

Scurrilitas dr̄ quarta filia gule. qđ itelligif p ſcurrilitatē: vnde pueniť. quomō per ſcurrilitateȝ incōpoſitus geſtus fit. quomō dicif peccatum ⁊c̄. 2. par. ti. 6. cap. 4. §. 5. per totum.

Scrutiniū in electione deſcribif vario mō ſup ſub electiōe: ⁊. 3. p. ti. 20. c. 2. ante medium.

Scrutiniū quō fieri dȝ in ordinatiōib⁹: ⁊ ponif duplex ſcrutiniū. 3. par. ti. 14. c. 16. §. 9. p to.

Scuto triplici ptexit de⁹ ſuos: ⁊ adhuc ptegit ſ. beniuolentie iternalis: patiētie viſe: ⁊ ſapiētie veritatis. 2. par. ti. 12. c. 7. §. 1. per totum.

Seculares litteras vt doctrinas poetaꝝ vtꝝ liceat ſtudere: vl' eis vti ſcđa par. ti. 3. cap. 7. §. 13. per totum.

Secretum acceptū ſub ſigillo q̄tum ligat ⁊c̄.

3.par.ti.1.8.ca.§.ſecundo.
Secreta aliq̃ ſi qs ſuſcipit q̃lr peccat ea reuelã do ⁊c̃.2.p.ti.1.c.22.§.5.vltra me.ibi.Tertio.
De ſeculi amatorib⁹ vide varia.ḋ.ſub m.ſ.mũdi amatorib⁹.⁊.2.p.ti.5.c.14.§.1.per totum.
Seditio ⁊ diſcordia ciuitatũ ⁊ caſtroꝝ deſcribitur vario modo ſb littera d.ſ.Diſcordia.⁊.2.par.ti.4.cap.8.⁊ per omnes.§.
Sedet deus triplicit in hominib⁹ cõtẽplatiuis ⁊ celeſtibus.1.par.ti.3.c.6.§.16.per totum.
Senectutis quomõ ſunt plures miſerie ⁊ deſectus q̃rtum ad varia mẽbra exteriora. prima par.ti.5.c.1.§.6.poſt principiũ.ibi.Deinde.
Senectutis miſerie q̃uis multe ſunt:tñ ſũt aliqua q̃ ipſaʒ decorãt:⁊ ſũt q̃nq̃ʒ.ibi.§.7.p to.
Senes boni q̃ facere debet.1.p.ti.5.c.2.§.8.
Senib⁹ q̃re dʒ dari extrema vnctio.3.par.titu.14.15.§.ſexto in fine.
Senes ⁊ litigioſi ⁊ mordaces quomõ ſepti ſũt ad amicitia:.4.par.ti.5.c.20.§.6.ãte mediũ.
Senectus dicit ſexta etas hois:⁊ que corũdẽ aliquãdo opera ⁊c̃.quarta par.ti.7.ca.5.§.6.ibi.Sexta etas.vltra medium.
Senſualitas quadruplicit deſcribit.quatuor q̃ ipſa notant.prima par.ti.4.c.16.
Senſualitas ſʒ magrm.quõ diffinit:⁊ modus ſenſualitatis in duo tendit:⁊ duo ad eandem pertinent:⁊ quomodo ipſa figuratur in p̃mis parentibus ⁊c̃.ibi.§.primo.per totum.
Senſualitas quomõ ſe hʒ ad rõnem:⁊ q̃uo ſibi ſubijcitur:⁊ q̃uo rõ obedit deo:⁊ rõ.triplicem regulã dat ſenſualitati ⁊c̃.ibi.§.2.
Senſualitate quõ põt fieri pctm̃ veniale:nõ tamen mortale:⁊ q̃ in ſenſualitate poſſit eẽ veniale:pbat triplicit:⁊ quomõ motus ſenſualitatis illiciti poſſunt dupliciter ↄſiderari: q̃ in ſenſualitate nõ eſt peccatũ mortale.pbatur triplici rõne prima par.ti.4.c.14.§.3.per totuʒ.
Senſualitatis illiciti motus q̃rto tpe in nobis durãt:⁊ q̃ nullus naturalit liberari põt a predicta corruptione:pbat triplr:⁊ quomodo cõcupiſcentia in q̃buſd ĩ plus:⁊ in q̃buſdaʒ minus inuenit ⁊c̃.ibidem.§.4.per totum.
Senſualis amor q̃d eſt:⁊ q̃uo iclinat ad q̃tuor ſenſus hois:⁊ quomõ iſti ſunt rep̃medi.1.p.ti.6.c.2.§.2.ante mediũ ibi.Sc̃d̃s eſt amor.
Senſus hois.ſ.viſus audit⁹ ⁊c̃.q̃uo deſcribit p q̃nq̃ porticus:de q̃bus in Joãne:⁊ quomõ in ipſis ſpiritualiter iacent īfirmi varijs lãguoribus.prima par.ti.2.c.3.⁊ per omnes.§.
Senſitiua cognitio q̃uo ordinatur ad duo.ſecunda par.ti.3.cap.7.§.8.in principio.
Senſus exteriores q̃uo ĩpugnat diabolus:ſiue q̃uo tentat hoiem ⁊c̃.4.par.ti.13.c.3.§.2.ante mediũ.ibi.Quantum igitur ad viſum.
Senſum hois ſiue memoriaʒ q̃uo vario modo tentat diabolus.ibidẽ.§.3.ibi.Sc̃d̃o.poſt p̃n.
Senſus hois quõ figurant p portas hieruſalẽ ⁊ q̃d ſp̃ualr ſignificãt.1.par.ti.2.cap.3.§.7.⁊ ca.5.habes de ſenſibus interioribus hois.
Senſus hois quõ diabolus dec̃ modis tentat.4.par.ti.13.c.3.§.ſecundo ⁊.3.per totum.
Senſus hominis quomõ deficiunt paulatiʒ in morte ⁊c̃.1.par.ti.5.cap.2.§.3.per totum.
Senſum q̃druplicẽ quõ hʒ ſacra ſcriptura. ſcʒ lrãlẽ:al'egoricũ:tropologicũ ⁊ anagogicum: ⁊ iſti q̃tuor q̃d ſignificant ſiue q̃d tractãt ⁊c̃.4.par.ti.11.cap.2.§.12.per totum.
Sententiaꝝ liber q̃d tractat:ſiue de q̃b⁹ ſcribit prima par.ti.1.c.3.§.primo.circa medium.
Sententiarum magiſter coiter non tenetur in 14.articulis.4.par.ti.11.cap.8.ante.§.
Sententia iudicis quõ poteſt eſſe iniuſta triplicitert.3.par.ti.nono.ca.primo.§. primo.ante medium.ibi.Poteſt autem ſententia.
Snĩa nõ põt fieri niſi in ↄuictũ vel ſp̃õte cõfeſſum.Et eſt triplex.ſ.iterlocutoria:diffinitiua ⁊ ⁊ p̃cepti.Et ſnĩa precepti ↄſiſtit in trib⁹:⁊ obedientia ipſi⁹ ſiſt in tribus ⁊c̃.ibi.cap.12.
Snĩa diffinitiua dʒ pferri a iudice:⁊ nõ ab alio. alias non valet:⁊ q̃ inde excipiũtur.in quo loco:⁊ quõ fieri dʒ:⁊ quõ ſnĩa ſubleuat quatuor modis.ibi.circa mediũ.ibi.De ſnĩa autem.
De vna ⁊ eadem ſnĩa q̃ñ vtraq̃ pars poteſt appellare ⁊c̃.ibidẽ.c.14.vltra mediũ.ibi. Item nota q̃.Et vide.ḋ.ſub lrã.i.ſ.Judicio.
Separãdi quõ ſũt pueri īfideliũ a parẽtibus ſi baptiſmum ſuſceperint ⁊c̃.ſecunda par.ti.12.cap.ſecundo.§.4.circa finem.
Sepulturã vnuſq̃ſq̃ eligere poteſt apud quẽcũq̃ locũ:q̃ hʒ ius ſepeliendi:⁊ in q̃ anno:⁊ q̃ inde excipiunt.q̃ eligere poſſunt:⁊ quõ induct⁹ ad vouendũ eſt obligat⁹.3.p.ti.10.c.5.añ.§.
Sepeliri vbi debeat ille q̃ decedit nulla electa ſepultura:clerici ſepeliri debent in ſuis eccleſijs ⁊c̃.⁊ q̃ exierat cã recreationis:⁊ ibi morit vbi debeat ſepeliri.⁊c̃.§.1.per totum.
Sepulture ius eſt q̃ↄ cõpetit eccleſie ad ſepeliẽdum aliquos in cimiterio ſuo:⁊ vnde p̃uenit ⁊ facientes pacta de nõ recipiendo aliquos ad ſepulturã:quõ dʒ ſeruari:⁊ non licet accipere pecuniã ⁊c̃.ibi.§.ſecundo.per totum.
Sepultura deſcribit quo ad canonicã portiões q̃ñ q̃s alibi eligit ſepulturã q̃ʒ in eccleſia parrochiali.dʒ eccleſia hr̃e canonicam portionẽ: ⁊ q̃ñtuʒ:⁊ de quibus:⁊ q̃bus debetur:⁊ q̃ inde excipiuntur.ibidem.§.3.per totum.
Canonica portio eſt duplex:⁊ q̃bus debetur: ⁊ de quibus:⁊ quantũ.ibidem.§.4.per totum.
Canonica portio de q̃bus rebus debet dari.de q̃bus intelligit:que excipiunt:q̃bus dãda eſt illa portio:⁊ de q̃bus dʒ dari: ⁊ de leproſis q̃ extra moriuntur:

extra moꝛiunꝭ: vtrum de ipſis debeat dari ⁊c̄. ibidem. §. quinto. per totum.
Cū defunctus religꝫ ſue eccleſie decem: ⁊ alteri mille: quomō ⁊ qñ de illis mille dꝫ dari canonica poꝛtio: ⁊ cū qs elegit ſepulturā in ꝓpꝛia eccleſia: ⁊ ei nihil dans: ſed alqs quid tunc ſit faciendum. ibidem. §. 6. per totum.
Ad canonicā poꝛtionē quō frēs minoꝛes ⁊ pdicatoꝛes tenenꝭ. hoc declaraꝭ ad lōgū: ⁊ nōbilr quō ⁊ qñ ñ ſunt ad ħ obligati ⁊c̄. ibi. §. 7. ꝑ to.
Sepeliri q ꝓhibenꝭ. in eccleſia vel in cimiterio vel in loco ſacro: ⁊ ſi ſepeliunꝭ quō ſunt exhumādi: ꝗliter peccāt hoc faciētes quomō tales excōicationē icurrūt ⁊c̄. ibidē. §. 8. per totuꝫ.
De hīs de qbus eſt dubiū vtꝝ debeant ſepeliri i loco ſacro vel non. quid faciendum ſit: ⁊ qd de muliere que moꝛiꝭ in partu ⁊c̄. ibi. §. 9. ꝑ t.
Sepultura hoſpitalarioꝛuꝫ deſcribiꝭ vario mō ſupꝛa ſub lr̄a h. ſcꝫ Hoſpitalarioꝝ. ⁊. 3. par. ti. 11. cap. ſecundo. §. octauo. per totum.
Sepeliēdi qui ſunt in eccleſia: ⁊ de qbus itelligitur. 3. par. ti. 12. c. 3. ante. §. poſt pꝛincipiuꝫ.
Sepeliētes hereticos: ⁊ coꝝ fautoꝛes excōicati ſunt maioꝛi ſnīa. 3. par. ti. 25. c. 5. per totum.
Sepelientes interdictos: excōicatos vel publicos vſurarios excōicati ſunt maioꝛi ſnīa quo tēpoꝛe facere poſſunt abſqꝫ tali ſententia: quō tales debēt puniri ⁊c̄. ibi. c. 33. per totum.
Sepultura mutāda vel non mutāda qñ clerici vel religioſi aliquē idncūt vt hoc ꝑmittāt excōmunicati ſunt maioꝛi ſnīa. ibi. c. 51. per to.
Sepulchꝛuꝫ quō dī domus ⁊c̄. vtilitas in loco ſacro eſt triplex: quō ⁊ qñ dꝫ ibi ſepeliri: ⁊ quā laudabile eſt habere curaꝫ de ſepultura ſua: ⁊ ſuoꝛum. 3. par. ti. 10. cap. pꝛimo. §. 3. per totū.
Circa ſepulturā quō ſimonia cōmittiꝭ. ſepultura ſumiꝭ multipliciꝭ: ⁊ de exequȷ̈s nihil debꝫ exigi: ſed pie debēt cōſuetudines obſeruari ꝓbatur: ⁊ quomō faciētes pactū ſimoniā committūt ⁊c̄. ſecunda par. ti. 1. cap. 5. §. 22. per to.
In ſepultura quomō aliquando cōmittitur ſimonia: ⁊ quomō ſepultura multipliciꝭ ſumiꝭ ⁊ quomodo in illis ſit faciendum. ibidem.
Sepulchꝛ xp̄i quomō ſit anima deuota: ⁊ q̄ ad hoc neceſſaria ⁊c̄. 3. par. ti. 14. cap. 4. §. ſecundo. poſt medium. ibi. Ex quibus.
Sequi quomō homo debet deū in ꝑfectione ꝑ dilectionē. 4. par. ti. 11. cap. 1. §. 2. circa me.
Seq ſiue imitari quō aīa dꝫ deuꝫ. hoc oſtēdiꝭ ex nā: rōne: ⁊ ex ſcriptura. 4. par. ti. 16. ca. pꝛimo. §. 5. ī. pꝛincipium imediate. ⁊. §. 6. aliq̄.
Seq quō hō poſſit deū factoꝛē ſuū: ⁊ qd eſt homo ⁊c̄. 1. par. ti. 1. c. 7. §. 1. poſt prin. §. ſcd̄o.
Sequi quādo ⁊ quō vir teneꝭ vxoꝛē ⁊ q̄ cā mulier teneꝭ ſeq viꝝ ⁊c̄. 3. ꝑ. ti. 1. ca. 22. §. 12. ꝑ to.
Sequi vtrū ſerui vbiqꝫ tenenꝭ dn̄ꝫ ad bellū. 3. par. ti. 4. c. 2. §. 3 poſt me. ibi. Itē queriſ ar.
De ſermonib⁹ vbi dei. vide. ē. ſub lr̄a p. ſ. de ꝓdicatiōe vbi dei. ⁊. 3. ꝑ. ti. 19. cap. 1. 3. 4. 5.
Serpēs quō hꝫ triplicē pꝛudentiā: quā vnuſqſqꝫ in ſe hr̄e dꝫ. 4. ꝑ. ti. 2. c. 4. §. 1. per totum.
Sericū vēdentes vel emētes quomō ⁊ quando fraudē ⁊ dolū cōmittunt: ⁊ quō illa ars honoꝛabilis eſt hūana ciuilitate: qñ licite exercetur ⁊c̄. quomodo aliquando decipiunt ⁊c̄. 3. par. ti. octauo. c. 4. §. 5. per totum.
Seruitus deſcribiꝭ ꝑ thema ex ꝑs. qđ ⁊ de ipſa declaraꝭ. de ſeruitute large loquendo ē triplex ſeruitus. ſ. numinis: criminis: ⁊ hominis. tertia par. ti. 3. ca. 6. ante. §. ⁊. §. 1. 2. ⁊. 3.
Seru⁹. n. qs dī multis modis. ibi. §. 3. per to.
Seru⁹ qs efficiꝭ de iure ſiue ex iure multipliciꝭ qđ vario mō declaraꝭ. ibidē. §. 4. per totum.
Seruus quomō qs ſit emptiōe: ⁊ ad hoc ꝙ qs ſit ſeruus ſex requirunꝭ. ibidem. §. quinto.
Serui qui dicunꝭ vel ſunt ſerui a natiuitate ⁊c̄. ibidem. §. ſexto. per totum.
Seruoꝝ ꝯuerſatio ꝗlis eſſe dꝫ: ꝗlis dꝫ eſſe ꝓuiſio apud eos per dn̄os: ⁊ tales non poſſunt oꝛdinari vel liberari: vel religionē itrare ſine licentia: ⁊ que pena taliū ⁊c̄. ibi. §. 7. per totū.
Serui quomodo liberi fieri poſſūt multis modis. ibidem. §. 8. per totum.
Seruoꝝ manumiſſio quomō multis modis ſit que requirunꝭ ad manumiſſioneꝫ. quis poſſit manumittere: ⁊ quis nō ⁊c̄. ibi. §. 9. per totū.
In ſeruitutē quō reduciꝭ libertus: ꝓpter ingratitudinem. ⁊ quis dī libertus ⁊ qs ingenuus hoc declaraꝭ ſub multiplici dn̄ia. ibi. §. 10. ꝑ t.
Serui nō tenenꝭ vbiqꝫ ſequi dn̄m ad belluꝫ. 3. par. ti. 4. c. 2. §. 3. poſt medium.
Seruit⁹ quō dirimit mr̄imoniuꝫ. hoc habes ſb lr̄a m. ſ. mr̄imoniū. ⁊. 3. ꝑ. ti. 1. c. 3. per totuꝫ.
Seru⁹ ſi ꝓfeſſus eſt in religione: quō ⁊ qñ dn̄s ſu⁹ pōt eū repetere ⁊c̄. 3. ꝑ. ti. 16. c. 3. §. 4. ꝑ to.
Seru⁹ qs dī irregularis ⁊ quō: ꝙ. ſ. non poteſt ꝓmoueri ad oꝛdines. 3. par. ti. 29. c. 6. cir. me.
Seruos eſſe quomō ꝯueniens eſt ꝓpter appetitus coꝛruptionē: ꝓpter itellectus deꝑſſioneꝫ: ⁊ ꝓpter reꝝ tēpoꝛaliū adminiſtrationē: ⁊ quomodo ipſi ſe hr̄e debent ad dn̄os ſuos: ⁊ econuerſo ⁊c̄. 4. par. ti. 2. c. 5. §. 6. ⁊. 7. per totum.
Serui fidelitas cōſiſtit in tribus. vt. ſ. bona nō diſſipet: ⁊ nō defraudet: ⁊ multiplicet. 4. ꝑ. ti. 5. c. 16. infra medium. ibi. Quantum.
Seruilis timoꝛ deſcribiꝭ vario mō. ī. ſub litera t. ſ. Timoꝛ. Et. 4. par. ti. 14. ca. 5. per totum.
Sibilla quō vario mō ꝓphetauit d̄ xp̄o ⁊ de ei⁹ paſſiōe: ⁊ de xp̄i fide ⁊c̄. 4 par. ti. 8. cap. 1. §. 3. añ me. ibi. Item ex.
Signa ꝫodiaci ſunt. 12. ſ. aries: thaurus: ge. ⁊c̄. ⁊ quomodo pingunꝭ: ⁊ quid ſignificant ⁊c̄. 3.

par.ti.31.cap.2 §.4.per totum.
Signa vere nobilitatis anime ſunt:liberalitas manſuetudo:virilitas ⁊c.2.par.t.4.c.§.4.6. poſt medium.ibi.Signa autem huius.
Signo quadruplici Aaron oſtenſus eſt in vga ⁊ vocatus a domino:⁊ quid ſpiritualiter:hoc ſignificat.3.par.ti.20.c.1.§.3.per totum.
Signa octo ſunt per que quis pōt eſtimare ſe eſſe in gr̄a.3.p.ti.19.c.4.in fi.ibi.Si ꝓponatur.
Signa decē ſunt qb⁹ ſe hō ſimilē fecit iumētis 1.par.ti.1.c.2.§.5.ante mediū.ibi.Hic āt ꝑus
Signa ſeptem ſunt per que cognoſci poteſt homo per coniecturam ſi ſit bonus vel malus.ꝑma par.ti.4.ca.15.§.3.circa medium.
Signa ſacraꝝ reꝝ quō erāt tm̄ ſacra veteris legis ⁊c.prima par.ti.14.c.5 §.5.per totum.
Silentium quomodo eſt multum vtile ⁊ neceſſariuꝫ cunctis:quomodo precipue religioſis. 3.par.ti.16.c.octauo.§.7.per totum.
Simboluꝫ fidei deſcribit.ō.ſub litera f.ſcꝫ Fides.⁊.4.part ti.8.c.4.§.3.⁊.4.per totum.
Similitudines nouē quas habet aīa ſiue participet cum deo.1.par.ti.1.ca.1.§.1.per to.§.2.
Similitudo ſiue qualitas deſcribit qua ꝑmi⁹angelus voluit eſſe ſimilis deo:⁊ eſt triplex.ſcd̄a par.ti.3.c.1.§.3.an̄ mediū.ibi.Pro declara.
Similitudo dei eſt triplex.ſ.eſſe noticie ⁊ potētie.ibi.§.4.poſt principium.
Similis quō ſuprem⁹angelus lucifer voluit eē deo ⁊c.2.p.tit.3.c.1.§.3.ante ⁊ poſt medium.
Simonia deſcribit p ihema ꝑo.quō ipſa eſt ꝑncipalior ⁊ deteſtabilior cūctis ⁊c.⁊ per que remouetur.2.par.ti.primo.cap.4.ante.§.
Simonia quid eſt: quō multiplr male fit in emptione ⁊ vēditione ſpūaliū: que dicunt ſpūalia p qbus dare vel recipere pecuniā vt ꝑciuꝫ eſt ſimonia:⁊ dr annexa ſpūali.ibi. §.1.p to.
Simonia quō aſſimilat pecunie: ⁊ quō pecūia poteſt dari vel recipi pro ſpūali licite ⁊ ſine ſimonia qnqꝫ modis.ibidē.§.2.per totū.Mul tiplex eſt aūt ꝑditio que incurritur p ſimoniā qō declarat cū exēplo in fine.ibi.§.3.per to.
De ſimonia ad longuꝫ valde tractat circa ſacra ſingula : ⁊ circa beneficia : ⁊ circa actus ſpūales.2.par.ti.1.c.5.ante.§.poſt principium.
Simonia quomō diffinit:⁊ quomodo volūtas ibi ponit:⁊ ſpūale dr̄ aliquid triplr:⁊ ſpiritua li annexū dr̄ dupliciter.ibi.§.1.per totum.
Simonia q̄re eſt mortale pctm̄: quare papa nō pōt diſpēſare in ſimonia.§.2.per totum.
Quicūqꝫ recipit aliquid ſpirituale vel ſpiritua li annexum pro aliquo temporali vel pecunia vel ꝑce vel obſeq̄o ſimoniā cōmiſit ⁊ mortalr peccauit:⁊ nihil hoc excuſat. ibi.§.3. ꝑ totuꝫ.
Preces q̄ dr̄ mun⁹quō īducūt ſimoniā.de ſup ponit diſtinctio a doctorib⁹.ibi.§.4.per totū.
Mun⁹⁊ obſequiuꝫ quō diſtinguunt ſm̄ doctores:⁊ quō in iſtis fit ſimonia.ibi.§.5.per to.
De munere a manu qō eſt pecunia large ſumēdo pecuniā,p reb⁹mobilibus ⁊ imobilib⁹quō in iſtis cōmittit ſimonia:⁊ ad iudicandū ſimoniam cū dubitatur vtrū quis corrupta mente dederit munera. R̄ndet de ſup.ibi.§.6.per to.
Pecunia recepta ſimoniace:ſiue ꝓ ordine dato beneficia ſepultura:vel ꝓ ingreſſu monaſterij quid cum ipſa pecunia fieri dꝫ.ibi.§.7.per t.
In contractibus vel in alqs actib⁹qui cōprehēdunt ſub noīe emptionis ⁊ vēditionis quō in ipſis cōmittit ſimonia.ibi.§.8.per totum.
Simōia ꝯſcribit q̄ fit ꝑ mediatorē.ibi.§.9.ꝑ t.
Trāſactio quō aliqñ īducit ſimoniam in ſpūalibus:ſꝫ qd eſt trāſactio ⁊c.ibideꝫ.§. 10.per to.
In renūciatiōe quō aliqñ cōmittit ſimonia.ibi. §.11.ꝑ to.vid̄ ſub lr̄a r.ſ.renūciatio i pricīari.
In cautione vel ꝓmiſſione: vel in collatione ordinis beneficioꝝ vel aliorum ſpūaliū quomō in iſtis cōmittitur ſimonia.ibi.§.12.
In redemptione ſpūalium quomodo cōmittit ſimonia.ibi.§.13.per totum.
De locatione vel ꝯductione in eccliaruꝫ beneficijs ⁊ vēditionib⁹ fructuū qui ⁊ quādo facere poſſunt ⁊c.ibidē.§.14.per totum.
Spūalia q̄dā dr̄ per cōparationē ad ſpūm ſcm̄ ⁊ q̄da per cōparationē ad humana q̄ vēdi vel emi pnt : ⁊ vbi cōmittit ſimonia.ibi.§.15.ꝑ t.
Spūalia q̄dā ſunt per cīm:vt baptiſmus : eucharīſtia.ꝓmiſſio,ꝓ ꝓfeſſiōe:aut pro ſacro ordinis q̄ ſunt cā gr̄e:quō in iſtis cōmittit ſimonia.ibidem.§.16.per totum.
Spūalia quedam dicunt effectiue:q: ꝓcedunt ex ſpūali gr̄a:⁊ ad eandem diſponūt: vt ꝓphetare:ꝑdicare:īgreſſus religiōis ⁊c.in iſtis cōmittitur ſimonia.ibi.§.17.per totum.
De ſimonia pro īgreſſu religiōis habes varia.ō.ſub lr̄a r.ſ.religio.⁊ ibid̄.§.18.19.20.ꝑ to.
Simonia quomodo cōmittitur in ſpūali annexo:cuꝫ.ſ.pro ipſis datur quodcūqꝫ mun⁹ quō hoc vario modo fit.ibi.21.per totum.
Simonia deſcribit que aliquādo cōmittitur ī ſepultura multipliciter ſumit:⁊ quō in iſtis fit faciendum.ibi.§.22.per totum.
Vaſa ſacra:⁊ veſtes ſacre ſiue paramēta vl̄ miniſtrātie ſiue reliquie:quomodo ⁊ quando vēdi poſſunt ſine ſimonia.ibi.§.23.per totum.
Iuſpatronatus q: annexum eſt ſpūali ideo emi vel vēdi nō pōt:alr cōmittit ſimonia. quid eſt iuſpatronatus:⁊ ex ꝑſonatu competit ꝑſono quadruplex ius.ibidē.§.24.per totum.
Simoniacorum pena in iudicio eccleſiaſtico ſm̄ iura ꝑncipalr eſt triplex : ⁊ qui ordinat⁹eſt ab ep̄o ſimoniace quid facere dꝫ:ponūtur de ſup quinqꝫ notabilia.ibi.§.25.per totum.

Simoniaca manus quomõ deſcribitur: ⁊ quid
ſignificant eius quinq̧ digiti. ſecunda par. ti.
ſecundo cap. primo. §. 15. per totum.

Simoniaci in ordinibus vel beneficijs excõica
ti ſunt maiori ſnĩa. 3. par. ti. 25. c. 65. per totũ.

Excõicanſ nõ reuelãtes ſimoniam. ibi. ca. 66.

Simonia mediãte quomodo incurritur ſuſpẽ
ſio. 3. par. tit. 28. cap. 2. per totum.

Simonia quõ vario mõ icurritur in electõe. 2.
p. ti. 1. c. 5. §. 21. ante medium. ibi. Item ſi.

Simplex ⁊ rectus vt oculus ſit quatuor requi/
runtur ⁊c̃. 1. par. ti. 4. cap. 6. §. primo. b.

Simulatio deſcribiſ que cõmittiſ in mẽdacio:
⁊ quõ ⁊ quãdo eſt peccatũ: ⁊ eſt quadruplex ſi
mulatio quando dicitur fictio: ⁊ quando in ſi/
mulatione ponitur duplicitas. ſecunda parte.
ti. 10. c. 1. §. 1. ante me dĩ. ibi. Sciẽdũ inſup.

Simulata confeſſio quando eſt gradus ſuper/
bie. ſecunda par. ti. 3. cap. 3. §. 12. per totum.

Sindereſis triplici modo deſcribiſ. ſ. eius qdi
tas ⁊ ipeccabilitas: ⁊ iextinguibilitas. prima
par. ti. 3. §. nono. quaſi per totum.

Sindereſis quõ nõ põt peccare triplici rõne. ſ.
oppoſitionis: operationis: ⁊ imitationis. ibi.
cap. nono. circa medium.

Sindereſis effect⁹ ſunt duo. ſ. inclinatio ad bo/
nũ: ⁊ diſplicẽtia mali culpe vtrũ poſſit extin
gui: ⁊ hec extinctio poteſt itelligi quadruplex
ibi. cap. nono. poſt mediũ circa tertium. ſ. ei⁹.

Sindereſis quomodo dicitur lex noſtre intelle
ctus. 1. par. ti. 13. c. 1. ante. §. circa medium.

Singularitas quõ eſt quintus gradus ſupbie.
in quo cõſiſtit q̃tum ad ſeculares: ⁊ q̃tũ ad
religioſos: ⁊ que mala ex ipſa procedunt. 2. p.
ti. 3. capitulo. 3. §. octauo. per totum.

Circa ſinodũ quõ epõs dʒ eẽ ſollicit⁹ vt omni an
no fiat: quõ in illo clerici dẽbẽt ãmoneri exclu/
ſis laicis ſinodalia leganſ ẽt. 3. p. ti. 21. c. 2. §.
1. infra medium. ibi. Singulis annis.

Sinodus vlis ⁊ pticularis deſcribiſ vario mõ
ſub lra c. ſ. Conciliũ. ⁊. 3. p. ti. 24. c. 4. per to.

Sobrietas que eſt: ⁊ quõ eſt ſpãlis v̉/
tus. 4. par. ti. 4. cap. q̃nto

Sobrietas quõ eſt itellectualis lumis cõſeruati
ua: carnalis ↄcupiſcẽtia repreſſiua: ſenilis eta
tis decoratiua: ⁊ humane pacis nutritiua: ⁊ q̃
mala pueniunt ex ebrietate. ibi. §. 1. per to.

Sobrietas qbus plus alijs cõpetit maxime. ſ.
rectorib⁹ pſonis eccleſiaſticis ⁊ iuuenib⁹. ibi.
§. 2. per totũ. etiã ſub lra a. ſ. Abſtinẽtia. ⁊ ſub
lra i. ſ. Ieiunium. ⁊ ſub g. ſ. Gula.

Socialis amor quõ aliquo mõ dicitur amicitia
⁊ pbaſ ex ſcriptura. iter quos iſte fuit: ⁊ ſi non
duciſ a ſpũ ſcõ: quomõ icidit in varia pctã ⁊c̃.
1. par. ti. 6. c. 2. §. 2. ĩ. medium. ibi. Sextus.

Societas malorum quomõ ſanctis viris valet
ad duo: ꝓpter qð aduerſa leui⁹ ferre poſſunt.
4. par. ti. 3. cap. 7. §. 5. quaſi per totum.

Societas maloꝝ quõ eſt cã deſtructiua caſtita/
tis ⁊ quõ ſocietas bonorũ ad tria valet. 4. p.
ti. 4. c. 6. §. 2. ibi. Secunda cauſa de.

Societates vel vniuerſitates cum. ſ. iurãt ſe ali
qd facturas vel nõ facturas: qb⁹ modis ⁊ qñ
ſunt ad hoc obligate. 2. p. tit. 10. c. 6. §. 4. p to.

Sodomia cũ alijs vitijs ꝯ nãm deſcribiſ. õ. ſb
lra p. ſ. Pctã ꝯ nãm. ⁊. 2. p. ti. 5. c. 4. per totũ.

Sol quomõ habʒ ꝓprietates. ſ. eſt impaſſibilis
icõtaminabilis: ⁊ modicũ habẽs de materia:
que tria applicantur ad predicationẽ v̉bi dei
3. par. ti. 19. capitulo. 3. ante medium. ibidẽ.
Secundum quod requiritur.

Sol quomõ habet quatuor ꝓprietates: ⁊ quid
nobis ſpũaliter per illas deſignatur. 3. par. ti.
24. cap. primo. ante. §. infra principiũ. ibi. pri
mo nota in ſole: ⁊ circa finem. ante. 1. §.

Sol quomõ eſt circundatus planetis. quid per
hoc ſignificatur: ⁊ quomõ xp̃s ſol iuſtitie cur/
rens: per oĩa duodecim ſigna operat⁹ eſt ſalu/
tem nr̃am. 3. par. ti. 32. c. 2. §. 4. per totum.

In ſole ⁊ luna quomõ erunt ſigna ante diuinũ
iudiciũ: ⁊ quid moraliter ſignificaſ per ſolẽ.
4. par. ti. 14. c. 11. §. 2. ante medium.

Sol quomõ ⁊ q̃re dr̃ xp̃s: ⁊ ꝑncipaliter propter
tres rõnes. 4. par. ti. 15. c. 33. §. 1. per totum.

Solarium ſpirituale quadrupliciter deſcribiſ.
prima par. ti. 3. c. decimo. §. 6.

Solaris annus quõ habet quatuor tẽpora: qua
tuor tempora mundi quomõ variant: quid ſi/
gnificãt ⁊c̃. 3. par. ti. 13. cap. 4. §. nono. añ me/
dium. ſ. Et nota ſecundum.

Sollicitudo tẽporalis nimia quomodo inquie
tat mentem: ⁊ eſt ſollicitudo criminalis ⁊ repu
diãda: tẽporalis ⁊ moderãda: ⁊ ſpũalis ⁊ am/
plexanda: ⁊ quare. 2. par. tit. 1. c. 25. ante. §.

Sollicitudo criminalis ſiue moralis quomo/
do eſt triplex. ibi. §. primo. per totum.

Sollicitudo tẽporalis quomodo ⁊ quando ſit
moderãda: ⁊ que excludit. ibi. §. 2. per totum.

Sollicitudo ſpiritualis quomodo ⁊ quare hec
eſt amplexãda: ⁊ quomodo circa hec ſpiritua/
lia debet ſollicitari erga deũ. erga ſeipſũ: ⁊ er
ga proximum. ibidem. §. 3. per totum.

Sollicitudo ſecularis ſiue mũdana quomodo
precipue ingerit homini circa tria. tertia par/
te. titulo. 16. cap. primo. §. primo. vltra mediũ
ibi. Similiter ſoli.

Sollicitudo humana quomodo occupatur ſe/
cundum communem modum loquẽdi. erga
tria. quarta parte. titu. duodecimo. capi. ſecun
do. ante. §. poſt principium.

Sollicitus quomodo debet eſſe epiſcopus cir/
ca bona mobilia ⁊ imobilia ⁊c̃. tertia part. tit.

.21.cap.ſecundo.§.ſecundo.

Somnus quomodo diffinit a philoſoph ho.prima par.ti.ſecundo.cap.7.ante.§.

Somnia vnde oriantur: ⁊ ponuntur.19.cauſe ſomniorum.ibidem.§.1.per totum.

Sõnus accidie eſt triplex.ſ.nãlis:corpalis:viciĩ ⁊ ꝑditiõis ⁊ ficte ↄtẽplatõis.2.ꝑ.ti.9.c.2.§.2. per totũ.vide ẽt ſub littera a.ſ.Accidia.

Sõnioꝝ cã ĩ diuinatiõe ẽ duplex:⁊ qũo ſbdiuidit: ⁊ qũo angelus bonꝰ ⁊ angelus malus ſe habẽt ad huiuſmodi:que eſt cã taliuʒ ſomniorum ẽt.2.par.ti.12.c.1.§.ſeptimo. per totum.

Somnij effectus qs eſt:⁊ qꝺ ſomnia futuroꝛuʒ euẽtuũ:qñqꝫ ſunt cauſa:qñqꝫ ſunt ſigna qñqꝫ neqꝫ cauſa neqꝫ ſigna:ſed per accidẽs caſuale ⁊c̃.prima par.ti.2.c.7.§.ſecundo. per totum.

Sõnia ſiue apparitiões in ſõnis ſiue de bonis ſiue de malis qũo eſt pcm̃:⁊ qño nõ:⁊ quomõ multi illudunt in ſomnis.ibidẽ.§.3. per to.

Sõnus qũo moralr ĩ ſcriptura ſignificat pigritiam criminalẽ:ↄtẽplationẽ ſupnãlẽ:⁊ migrationẽ mortalem.ibidem.§.4.per totum.

In ſõnis fantaſie vñ aliqñ oriunt:⁊ qũo hõ etiam ꝑ ſeipſuʒ cauſat mutationẽ fantaſie ⁊c̃.prima part.ti.2.c.6.§.6.per totum.

Sortilegus quã penã incurrit ſm canones.3.par.ti.17.c.7.§.3.in canonibus penitẽtialibꝰ ibi.Triceſimuſſecundus. Uide etiã infra ſub litera s.ſ.Superſtitionis.varia circa iſtã materiam.⁊.2.part.ti.12.c.1.per totum.⁊.c.8.

Specula ſeptẽ ↄſcribũt:ꝑ q̃ nũc deꝰ vr in pñti:que valde pulchre ↄ|clarant.1.ꝑ.ti.3.c.6.a.4.vſqꝫ ad.11.§.ꝑ totũ.

Speculum ſummi boni quomodo eſt amor naturalis.1.par.ti.3.c.6.§.5.per totum.

Spectaculoꝝ inſpectio vꝛ ſit mortale.ſecunda par.ti.3.c.ſeptimo.11.per totum.

Speculatiui ⁊ practici virtuale exercitium deſcribit.1.par.ti.3.c.6.§.1.2.⁊.3.per totum.

Spẽs mala cauenda eſt propter tria.2.par.ti.1.c.16.§.ſecundo.ante medium.

Spes qũo eſt ſecunda virtus theologica: ⁊ eſt ſpes naturalis:virtualis:⁊ criminalis: ⁊ ſpes ſm ꝙ accipitur in bonum accipitur quadrupliciter.4.par.ti.7.c.primo.ante.§.

Spes qñ accipit in malũ tũc eſt triplex.ſ.confidentia de ſeipſo:ↄfidẽtia de alio:ↄfidentia de aliquo vano.ibidem.§.primo.per totum.

Spes q̃ ẽ vtꝰ qũo diffinit a magr̃o ſniarũ:q̃ diffinitio diuidit in tria mẽbra: qꝺ mediuʒ ſiue modus ꝑtingẽdi ad ꝓmiũ.ibi.§.2.⁊.3.per to.

Spes qũo opat magna bona.ſ.dilectionis effectiua dilectiõis ꝓductiua:opatiõis ꝑfectiua:⁊ ꝓmiationis collatiua. Et quo ſpes adiuuat ad opandũ triplr.4.ꝑ.ti.7.c.1.§.4.per totum.

Spare qũo debemꝰ in deũ nr̃ʒ in tẽpore tẽtationis:⁊ tpe afflictiõis:in tpe defectionis:⁊ in tẽpore offenſionis.§.5.ante medium.

Spes,put eſt vtus theologica non fuit in xp̃o: nec eſt in celo.hoc ꝓbat quare in angelis non eſt ſpes:ꝙ in dãnatis nõ eſt ꝓbat:⁊ ꝙ ſpes eſt in viatoribꝰ ꝓbat triplici rõne:ꝓmuʒ pʒ:quia xp̃s tã in rõne cõprehẽſoris q̃ ĩ rõne viatoris ab inſtãti ſue ↄceptiõis cognouit eẽntiaʒ diuinã:⁊ etiã fruebat ea quã habuit ſibi in vnione ypoſtatica ↄiunctã.ergo xp̃s non habuit in ſe ſpem:etiam ibi.c.2.nte.§.

Spes quõ eſt virtꝰ theologica diſtincta ab aliȷ̃s: ⁊ que habent excitare ⁊ iuuare actuʒ eius.ibidem.§.primo.per totum.

Spare vtrum licet in homine vl̃ in aliquo creato.ibi.§.ſecundo.per totum.

Actus ſpei quo data ſunt precepta in veteri teſtamento:⁊ quare.ibi.§.3.per totum.

Ad ſperandũ quõ adiuuãt tres ſpẽs meditationũ ſiue ↄſiderationũ.ſ.diuine bonitatis ⁊ largitatis circa nos:ↄſideratio nr̃e opoſitatis:⁊ ↄſideratio btõꝝ ſuffragioꝝ.ibi.§.4.5.⁊.6.ꝑ.t.

Spei obiectũ quõ ipſa ẽ btitudo.de ſupvide ſupra ſub lr̃a b.ſ.Btitudo.⁊ ibidẽ.c.3.

Spes qñ eſt ꝓncipalis cã ad lucrũ in mutuo facit hoiem vſurariũ:qꝺ ꝓbat.1.par.ti.4.c.14.§.2.ante mediũ.ibi.Et nota ꝙ cum ſola ſpes.

Spes qũo eſt ꝓma ſpẽs paſſionis iraſcibilis: ⁊ quõ circa obiectũ ſpei quatuor cõſiderantur ↄditiones.prima par.ti.6.c.7 ante.§.

Spes ẽ triplex.ſ.nãlis:virtualis:⁊ criminalis. ⁊ ſpes in malũ etiã ex triplex:⁊ ꝙ ſpes ĩ hoie eſt fallax.etiã ibidẽ.§.1.per totum.

Spũalia que ſũt ſiue q̃ dicunt ſpũalia:⁊ pro quibus dare vel recipe pecuniã vt pciuʒ ſimonia eſt:⁊ que dicunt ſpũalia:⁊ que ſpũali annexa.2.ꝑ.ti.1.c.4.§.1.poſt me.ibi.D:⁊.§.2.ꝑ totũ

Spũale dr̃ aliqd triplr̃.ſ.eẽntialr̃.cãlr̃:⁊ actualiter.⁊ ſpũali ãnexũ dr̃ duplr̃.2.ꝑ.ti.1.c.5.§.1.

Quicũqꝫ recipit aliqd ſpũale vel ſpũali ꝑ to. annexum ꝑ aliq̃ tpali:vel pecunia:vel ꝑce:vel obſequio ſimoniã cõmittit ⁊ mortalr̃ peccat: ⁊ nihil in hoc excuſat.etiã ibi.§ 3.per totum.

Spũalia ſicut nec vendi nec emi pñt: ita nec redimi:qꝺ ꝓbat:⁊ qũo in hoc peccat mortalr̃. ibi.§.13.ꝑ.t.⁊ vide.s.ſub ſimo.

Spiritualia quomodo quedã dicuntur per cõparationem ad ſpiritũ ſanctum: ⁊ quedã alia ad ſpiritum humanum:⁊ de iſtis vẽdi ⁊ emi poſſunt ⁊c̃.ibidem.§.15.per totum.

Spiritualia quedam ſunt cauſe:vt ſacramenta que ſunt cauſe gratie:quomodo in illis ſimonia cõmittitur.ibidem.§.16.per totum.

Spiritualia q̃dã dicunt effectiua:q: ꝓcedũt ex ſpãli gr̃a.⁊ ad eã diſponunt:vt ꝓphetare:ꝓdicare:igreſſum religiõis ⁊c̃.quõ ĩ illis cõmitt

tur ſimonia.ibidem.§.17.per totum.
Pro vſu ſpũalis p̃latiõis ſiue p̃lature nõ licet ali/ qd accipere ⁊c̃.ibi.§.17.in me.ibi. Nota q̃r.
Quõ circa ſpũali annexa cõmittit ſimonia:cuꝫ ſ.p ipſis dat quodcũqꝫ mun⁹.⁊ hoc vario mo do fit.ibidem.§.21.per totum.
Spiritualia bona quomodo ſunt tripartita ⁊c̃. prima par.ti.8.capi.3.§.3.per totum.
Spirituales pene quomodo ſunt infligẽde.1. par.ti.4.c.14.§.2.circa finem.
Spirituale ſuffragiũ eſt triplex.1.par.ti.7.cap. tertio.§.tertio.per totum.
Spiritualiter quis illuminatur ſeptem modis 1.par.ti.3.c.5.§.1.per totum.
Spiritualis militia que eſt ſiue in quibus con/ ſiſtit.3.par.ti.4.c.1.§.3.⁊.5.per totum.
Spũalis libertas vel ſeruitus:qũo poteſt in ho mine attẽdi dupliciter.3.par.ti.16.c.1.§.1.
Spũaliter qũo violatur eccleſia.3.par.titu.12. capitulo ſexto.§.tertio.
Spiritualis filiatio eſt triplex.tertia parte titul. primo.cap.26.§.3.per totum.
Spiritualem cecitatem impediunt vel auferũt ſeptẽ prima par.ti.3.c.quarto.§.2.per totuꝫ.
Spiritualis mors tripliciter deſcribit.prima p te.titu.5.c.primo.§.12.per totum.
Spiritualis cecitas qũo eſt triplex. ſecũda par/ te.ti.quinto.ca.9.§.1.per to.
In ſpirituali pugna qũo impugnamur in p̃nti vita a q̃tuor.4.p.ti.2.c.2.§.5.per totum.
Spiritualis honeſtas qũo ꝯuenit ⁊ differt cum vtili ⁊c̃.4.par.ti.4.ca.primo.§.9.per totum.
Spiritualia bona que ſunt de qbus dñs exiget rationeꝫ in ſeparatione anime a corpore ſunt numero decem figurata per decem mnas.de quibus Luce.19.prima par.ti.5.c.2.§.3.
Spirituales elemoſyne que ſunt faciende: ſiue dande.4.par.ti.5.c.18.§.5.per totum.
Spirituales tẽtationes qũo diabolus mittit in hominem:⁊ qũo donuꝫ ſcientie diſcernẽ poſ/ ſumus inter ipſius ſuggeſtiones ⁊ diuinas in ſpirationes.4.par.ti.16.ca.1.§.8.⁊.9. per to.
Spiritusſanctus apparuit in forma colũbe ſup baptiſmi inſtitutionẽ: p̃pter tria:⁊ colũbe pro prietates adaptãtur ad ſeptẽ dona tertia part. ti.14.ca.2.§.primo.per totum.
Spũſanctus qũo varijs noĩbus noĩatur in ſcri ptura:⁊ quid iſta ſignificant.tertia part.ti.19. c.4.ibi.Septimo poteſt ſumi.
Spiritusſanctus qũo eſt miſſus ad beataꝫ virgi nem.4.par.ti.15.c.10.per totum.
Spiritus qũo dicit multiplex.ſ.flatus ⁊ aereus angelicus ſupnaturalis aie rõnalis:excetuſqꝫ cõ gregatiõis ſpũalis:⁊ ſeruorisq̃ mẽtalis: vitalis nãl: ⁊ deitatis eternaſ ⁊c̃.4.p.t.15.c.19.§.2.p t.
Spiritusſanctus qũo venit ad beatam virgineꝫ cum apoſtolis.4 par.ti.15.c.42.per totum.
Spiritus fructus deſcribitur vario mõ ſup̃ ſub littera f.ſ.Fructus.24.p.ti.5.c.21. per totum.
Spiritus quomodo vnit corpori dupliciter ⁊c̃. 1.par.ti.9.c.3.§.1.poſt prin.ibi.Spũs auteꝫ.
Spiritusſancti dona deſcribuntur vario modo ſupra ſub littera d.ſ.Bona.
Spoliãtes romipetas excõicati ſunt maiori ſe/ tentia.3.par.ti.25.c.31.per totum.
Spoliator qũo dicit diabolus:⁊ qũo ĩtrat tem/ plum hominis ſpiritualiter recipiendo.ibi.ſe ptem bona que ſignificãtur per illa que habẽ tur in tẽplo.4.par.tit.14.c.6.§.7.per totum.
Sponſalia frangentes parentes filiorum:quaꝫ penã icurrũt ẽm canones.3.par.t.17.c.7.§.3 in canonibus pnialibus.ibi. Uigeſimũſcõm.
Sponſalia deſcribuntur vario modo ſupra ſub litteram m.ſ.Matrimonium.⁊ tertia parte tit. primo.c.18.⁊.§.1.⁊.2.per totum.
Sponſa xp̃i quomodo efficit anima in baptiſ mo:⁊ que bona ab eo tunc recipit.p̃ma par.t. 1.c.1.§.2.poſt medium.
Sponſus vniuerſalis eccleſie vtruꝫ ſit papa.ter tia par.ti.23.c.6.§.25.per totum.
Spuens in faciẽ clerici excõmunicatus eſt ma/ iori ſententia.tertia parte.tit.25.c.1.§.1.vltra medium.ibi.Spuens in faciem.
Spurij q̃uis ab omni beneficio excludũtur ẽꝫ leges:tamẽ ep̃o intereſt facere q vtrobiqꝫ pa/ rentes eis nec̃ia miniſtrẽt ẽꝫ q ſuppetũt facul tates.tertia par.titul.10.c.3.§.1.modicum.ã. medium.ibi.Spurij autem.
In ſtateris quomõ vario mõ fit fraus deceptio ⁊ mẽdaciũ ⁊c̃. 2. par.ti.1.c.18.§.1.2.⁊.3.
In ſtando qualem cõpoſitionem habere debet religioſus ⁊ que ſunt reprehẽſibilia in homſe geſcente ⁊ ſunt numero.10.que per ordineꝫ d clarant.2.p.ti.16.c.8.§.3.per totum.
Status triplex deſcribit.ſ.incipientiũ: p̃ficiẽti um:⁊ perfectorum:⁊ quomodo illi debẽt pro ficere.1.par.ti.6.ca.ſecundo.§.4.c.
Status in eccleſia ſumit tripliciter : ⁊ quomo/ do circa ſtatũ ſpiritualẽ tria notant: ⁊ decuit ĩ ecclia ⁊c̃.3.p.in p̃logo.§.4.5.⁊.6.per totum.
In ſtatib⁹ varijs qũo religioſus ſe vario mõ ha habere debet.3.par.ti.16.cap.8.§.1.per totũ.
Status hoĩs eſt quadruplex.ſ.p̃ſidẽtes:incipi/ entes:⁊ p̃ficientes:⁊ p̃ficientes:qũo ipſi habe re debent quatuor virtutes de quibus. Eccle/ ſiaſtici.24.Ego mater pulchre dilectionis ⁊c̃. quarta par.ti.15.c.2.§.2.per totum.
Status eccleſie ſiue concilium quomodo figu/ ratur per ſolem lunam ⁊ ſtellas:⁊ que per iſta ſpiritualiter intelliguntur ⁊c̃.tertia parte.titu lo.24.c.1.ante.§.per totum.

Status eccleſie deſcribiƚ vario modo. ſupra ſb
littera e.ſ.eccleſia.⁊.3.parte.in prologo.
Stellarũ genus eſt triplex.ſ.ſtella comata:ſtella
erratica:⁊ ſtella ſingularis ⁊ mirifica.ſecunda
par.ti.12.c.10.§.1.2.⁊.3.per totum.
Stella de qua Mathb.2.Uidim⁹ ſtellã eius ⁊c̃.
iſta vario modo deſcribiƚ: ⁊ aliquorũ opinio/
nes circa eandem.ibidem.§.3.per totum.
Per ſtellã xp̃s ſe magis manifeſtauit triplici de
cauſa.ibidem.§.4.5.⁊.6.per totum.
Stella iſta quomodo erat differẽs ab alijs ſtel/
lis in tribus que deſignant conditiones vtrius
ſtatus iuſtorum.ibidẽ.§.6.circa medium.
Stelle quomodo cõparanƚ iferiores doctores:
⁊ quõ prelati:⁊ quomodo proprietates ſtellaꝝ
ad ipſos applicantur ⁊c̃.3.par.ti.24.capitulo
primo.ante.§.poſt mediũ.ibi. Stellis etiam.
In ſtellis quomodo erunt ſigna ante iudicium
diuinum:⁊ quid ſignificatur per ſtellas ⁊c̃.4.
parte titulo.14.cap.11.§.ſecundo.
Stella magorum de qua Mathei.2.deſcribitur
ſ.quid fuerit iſta ſtella ⁊c̃.quarta par.titulo.15
c.32.§.primo.ſecundo.⁊.3.per totum.
Stella quare ⁊ quomodo dr̃ fides.4.par.ti.15.
c.32.§.tertio.per totum.
Stipendiariorum officiũ in varijs caſib⁹ deſcri
bitur ſupra.ſub littera b.ſ.Bellis.⁊ tertia par
te titulo quarto.c.ſecundo.per totum.
Studentes ſiue ſcholares quomodo debẽt po
ſtulare ⁊ procurare ſcientiam per bonitatẽ diſci
plinã ⁊ humilitatẽ:quõ debet vacare acquiſiti
oni:ponũtur multi magni in exẽpluꝫ qui hoc
fecerunt.3.part.ti.5.c.1.§.1.2.⁊.3.per totum.
Studioꝝ ordinatio precipue in theologia ⁊ iu
re canonico ptinet ad papã. Et ponitur q̃dru/
plex ratio q̃re plati eccleſiaꝝ ⁊ capitula mittãt
aliquos docibiles ad ſtudiũ.vbi primum ſtudiũ
fuit inchoatũ.ibidẽ.c.2.§.1.per totum.
Studẽtiũ.vide ẽt varia ſub s.ſ.Scholaribus.
Studium religioſorum quale debet eſſe:⁊ quo
modo ſtudium competit religioni tripliciter:
⁊ q̄ ſtudium eſt religioſis aptum ⁊c̃.tertia pte
tit.16.c.6.ante.§.per totum.
Studioſitas quõ eſt pars tẽperantie:quõ ẽ vir/
tus:vnde diciƚ ſtudioſitas:q̄ ſit pars tẽperan
tie probatur:quõ circa cognitionẽ ſtudij põt at/
tendi duplex bonũ. Et in quo conſiſtit ſtudioſi
tas.4.par.ti.4.c.11.per totum.
Nota q̄ ſex ſunt que multum valẽt ad ſtudẽdũ
ſacrã ſcripturã ⁊c̃. Et tria ſunt que impediunt
pfectionẽ ſtudij ibidem.§.primo. per totum.
Circa ſtudiũ ⁊ circa ſtudẽtes ponũtur decẽ reſp/
henſibilia.3.par.ti.5.c.2.§.12.per totum.
Studere vtrum liceat litteras ſeculares vel eis
vti.2.parte titulo.3.capitulo.7.§.13.
Stultitia que ꝯtria eſt dono ſapientie ẽ filia luxu
rie:⁊ que ad eandem ptinẽt oſtenduntƚ: ⁊ ſtul/
titia illud nomen a quo eſt ſumptũ:quis diciƚ
ſtultus in quo differt ſtultus a fatuo ⁊c̃.ſecun/
da parte ti.quinto.cap.15.ante.§.
Stultitia q̃dã dr̃ ſpũalis ⁊ gratioſa: q̃ ⁊ probaƚ
ex ſcriptura:⁊ qui iſti ſunt ⁊c̃.ibidẽ.§.1. per t.
Stultitia ſcd̃a diciƚ ſpecialis ⁊ criminoſa: ⁊ di/
citur filia luxurie que cõtrariatur vere ſapien/
tie:quõ ſtulti decipiunt ſapientiam: ⁊ quõ illa
ſtultitia hoſtes decipit.ibidem.§.2. per totuꝫ.
Stulticia tertia diciƚ generalis ⁊ opprobrioſa:
qui intelliguntur per iſtam ſtultitiaꝫ:q̃uis qḋ
libet peccatum poteſt dici ſtultitia:tamen pre/
cipue ſcriptur aliquos ſtultos nominat:⁊ po
nuntur ſecundo ſtultitie que fundãtur ex ſcri/
ptura.ibidem.§.tertio.per totum.
Stulticiam multiplicẽ quomodo in ſe hꝫ ocio/
ſus ⁊c̃.2.par.ti.9.cap.14.§.primo. per totuꝫ.
Stupor quomodo eſt ſpecies timoris natura/
lis:in quo conſiſtit ⁊c̃.quarta par. ti.14.ca.4.
§.2.ante medium.ibi.De ſtupore dicitur.
Stuprum eſt quinta filia luxurie:⁊ in quo cõſi/
ſtit:quomodo aliquãdo ſumitur:quare eſt ſpe
ciale peccatum:quare eſt ſpecies determinata
⁊ diſtincta a luxuria:que mala ex ipſo aliquan
do fiunt ⁊c̃.2.par.ti.5.cap.6.ante.§.
Stuprator vtrũ teneaƚ in aliquo ſatiſfacere: ⁊ i
quo:que pena in iudicio finali illis debetur.
⁊c̃.ibidem.§.primo.per totum.
Subditus in qb⁹ teneƚ obedire ſuo
plato:⁊ in qb⁹ nõ.2.part.
ti.16.ca.1.§.6.Uide ſupra ſub obedientia.
Subdelegati officium vario modo deſcribiƚ in
cauſis ſuis ſub littera l.ſ.Legatis. ⁊ tertia par
te.ti.9.capitulo.tertio.per totum.
Subdiaconus quid facere debet in actu ſuo ⁊
officio. Et dicitur pmus ordo ex ſacris. Quõ
indicitur ipſis continentia:⁊ nullus ordinari
ad diuinuꝫ actũ debet niſi intitulat⁹.3.parte.
ti.14.c.16.§.6.poſt mediũ ibi.De ſubſtãtia.
Subiectus legi poteſt aliquis eſſe dupliciter ⁊
omnes ſubijciuntur legi humane:⁊ quomodo
intelligitur illud. Princeps ſolutus eſt legib⁹
ſuis.1.par.ti.17.c.vnico.§.5.per totum.
Subſtituto in hereditate in teſtamentis vario
modo deſcribitur infra ſub littera t.ſ.teſtamẽ/
tum.⁊.3.par.ti.10.c.3.§.6.per totum.
Succeſſio in hereditate deſcribitur vario mo/
do infra ſub littera t.ſ. Teſtamentum.⁊ tertia
par.ti.10.c.3.§.1.poſt principium.
Succubis ⁊ īcubis ⁊c̃.vide aliqua.quarta pte.
ti.quarto.c.8.§.4.circa finem.
Sufferre ꝯtumeliã quõ ⁊ qñ debẽt ⁊c̃.2.p.ti.7.
c.6.§.4.vide etiam ſupra.Contumelia.
Suffragium ſpirituale eſt triplex ſiue exiſtentiũ
extra mortale eſt triplex ſuffragium prima p.

ti.ſeptimo.cap.3.§.3.per totum.

Suffragiū triplex quō hȝ hō.i.xp̄i incꝫtū hō ꝟginis marie ⁊ alioꝝ btōꝝ.⁊ quō illud ſuffragium excitat ⁊ iuuat nos ad ſperanduȝ ⁊c̄.4.par.ti.7.c.2.§.quinto per totum.

Suffragium multiplex quō habemus a deo ad reſiſtendum diabolo ⁊ varijs temptationibus 4.par.ti.13.c.3.§.4.per totum.

Suffragia defunctoꝝ deſcribunt᷑ vario mō ſub p.ſ.Purgatoriū.⁊ ſub littera m.ſ.Miſſa.

Suffragijs nr̄is nō pn̄t iuuari anime ſn̄iate ad īfernū.1.p.ti.9.c.3.§.4.an̄ me.ibi.Sciēduȝ.

Suffragijs qb᷒ deijcitur ſiue illudit᷑ diabolus a nobis.4.par.ti.13.§.4.per totum.

Superiori aliquid dari vt iuſtitiā ſeruet in cauſa ſpirituali ⁊c̄.ſimonia eſt qđ ⁊ probatur.2.pte ti.1.capi.5.§.17.per totum.

Superiori in quibus ⁊ quō ſubditus tenet᷑ ſibi obedire:⁊ in quibus nō.3.par.ti.16.c.1.§.6.Uide etiam ſupra.Obedientia.

Sūptio venerabilis ſacri eucharistie deſcribit᷑ vario modo ſub littera e.ſ.Eucharistia.

Superbia deſcribit᷑ per thema ex ps.qđ ⁊ ꝺ ipſa declaratur:⁊ ꝙ ipſa eſt regina ⁊ mater omnium vitiorum.2.par.ti.3.cap.primo.an̄.§.

Supbia ꝙ pctm̄ ſit oſtendit᷑:⁊ qd eſt ſuperbia: quomodo eſt mortifera:⁊ quō eſt prima:⁊ quō ſupbia pōt dupliciter ꝯſiderari.ibi.§.1.per t.

Supbia ꝙ maximū pctm̄ eſt oñdit᷑ p auctē pſalmiſte ꝙ ſupbia ſit grauiſſimū oīum pctōꝝ:ꝓbatur octo rationibus.ibidē.§.2.per totum.

Superbiaȝ qui vult declinare que remedia habere debet.Et ſuperbia luciferi deſcribitur ⁊c̄.

Supbia ꝑmoꝝ parētū ꝙ fuit ⁊ eo (ibi.§.3.p t. rū ſupbia nō fuit ſimplr̄ grauiꝰ alijs pctis hominuȝ:⁊ ſupbia Eue fuit grauiꝰ pctm̄ triplici rōe:⁊ ex alia pte ade:⁊ ex alia rōe.ibi.§.4.p t.

Pene ſecute ex illa ſupbia ꝙ fuit cā tranſgreſſionis diuini mādati ſūt multiplices.⁊ ꝑmo quo ad totū genꝰ humanū eſt triplex.ibi.§.5.p to.

Due pene ſunt ſecute primis parentibꝰ ex tranſgreſſione mandati.ibidē.§.6.⁊.7.per totum.

Uiro.ſ.Ade precipue fuit inflicta triplex pena ex parte corporis.ibi.§.8.per totum.Et mulieri.ſ.Eue in ſpeciali tres pene ex parte corporis ſunt inflicte ex ſuperbia.ibi.§.9.per totū.

Superbie ſpecies ſunt quatuor quibꝰ iſte figurantur.ibidem.capitulo.ſecundo.ante.§.

Superbie prima ſpecies que eſt:quomodo ipugnat hominem quibus figuratur:⁊ plura notantur que exprimūt grauitatem illius peccati.Et ſunt numero vndecim.ibi.§.1.per totū.

Superbie ſecunda ſpēs que eſt:cui aſſimilatur dant᷑ deſuper auctoritates.ibi.§.2.per totum.

Superbie tertia ſpecies que eſt ⁊ quā periculoſa:⁊ que differentia inter electos ⁊ reprobos i ſuperbiendo.ibi.§.3.per totum.

Superbie quarta ſpecies que eſt ⁊ in quibꝰ conſiſtit:quibus aſſimilatur cuȝ exēplo.⁊ quō deus illos humiliauit ⁊c̄.ibi.§.4.per totum.

Superbia quare dicitur ventus cōtractus.hoc oſtēditur tribus rationibus ⁊ probationibus ⁊c̄.ibidem.§.quinto.per totum.

Cōtra ſupbiā dātur ſex remedia que probātur varijs auctoritatibus ⁊c̄.ibidē.§.6.per totuȝ.

Plura exēpla recitātur vbi deꝰ humiliauit ſupbos:⁊ ſunt numero.13.ibidē.§.7.per totum.

Supbia q̄re ⁊ quō dr̄ via montoſa:ꝙ laborioſa ſit:oſtēdit᷑ cū quadā ſimilitudine cum lepore.1.par.ti.5.c.3.§.1.poſt principium ſtatim.

Superbos varios quomō deus vario mō humiliauit:qui reperiuntur in ſcripturis.quarta parte.c.4.§.quarto.per totum.

Superbie gradus declarant᷑ qui ponunt᷑ a beato Bernardo.2.par.ti.3.c.3.per totum.

Supbia quō hoi aduerſatur:⁊ quō deo:⁊ que mala ex ipſa procedūt ⁊c̄.ibi.§.1.per totum.

Supbia quō repit᷑ in ꝑlatis:in religioſis:in clericis:⁊ in laicis:⁊ in quolibet illoꝝ repit᷑ quadruplex ſuperbia.2.par.ti.3.c.4.per totum.

Subtilitatis dos glorificatorum corporum deſcribitur ſupra dos:⁊ tertia par.titu.31.capit.ſeptimo.§.tertio.per totum.

Subſanatio quō differt a deriſione ⁊c̄.2.par.t.6.c.7.⁊ vide ſupra.Deriſione.

Subueniendū quomodo fit in elemoſynis miſerijs alioꝝ ⁊c̄.4.par.ti.5.c.18.§.3.per totuȝ.

Supſtitionis vitiū quō ꝯriat᷑ virtuti religiōis: quid importat ſuperſtitio.cultꝰ autē diuinus ordinatur ad tria:⁊ ſm̄ hoc ponitur triplex genus ſuperſtitionis.ſecunda parte ti.12.capitulo primo.§.primo.per totum.

Superſtitionis ſcđm genus eſt diuinatio quare eſt mortale.vbi prohibetur:⁊ quō ē triplex genus diuinationis.ibi.§.3.per totum.

Supſtitiōis genus etiā eſt ignoꝛātia in q̄ dēmones vario modo īuocātur:⁊ ꝑpter varias cauſas ⁊c̄.ibidem.§.4.⁊.5.per totum.

Supſtitiōis ⁊ diuinatiōis genꝰ eſt aſtronomia.ad quid ptinet iſta ⁊c̄.ibidem.§.6.per totum.

Duplex eſt cauſa ſomnioꝝ in inuecatione:que ⁊ diuiditur:⁊ quomodo angelus bonus ⁊ angelus malus ſe habent ad huiuſmodi ⁊c̄.ibidem.§.ſeptimo.per totum.

Ad ſecūdam cauſam ſuperſtitionis quomō pertinēt auguria.vbi ꝓhibet᷑.in quo conſiſtit:⁊ i quibus cauſatur ⁊c̄.ibidem.§.8.per totum.

Superſtitionis ⁊ diuinationis genus eſt etiam de ſortibus:⁊ quomodo hoc fit:⁊ quibus modis:⁊ quō pōt in huiuſmōi ſortibus reperiri peccatū:q̄ ptinēt ad ſortē ⁊c̄.ibi.§.9.per totū.

Supſtitiōis genꝰ aliud eſt:quā vocant obſuan

tiam:que ad varia exercetur:vt patet.ibidem §.10.11.12.13.14.ꝛ.15.per totum.

Supplitio deſcribitur per thema ex ſo.qȏ ꝛ de ipſa declaratur:ꝛ de ipſa ponūtur tria.ſ. ipſi⁹ ſceleris grauitas:criminis multiformitas:ꝛ operis inutilitas.ibi.c.8.per totum.

Suſpēſio quȏ ꝯtrahit:ꝛ quid eſt.tripliciter gs dr ſuſpēſus.ſ.quo ad ſe tm̄:quo ad alios:nō q̄ ad ſe:ꝛ ꝓprie quo ad ſe.3.p.ti.28.c.1.p totū.

Suſpēſio cuius caſib⁹ incurrit:ꝛ precipue propter ſimoniā:quȏ pene nō ſunt extēdende cō/tra illum qui eſt ſimoniace ordinatus:ꝛ in q/bus eps pōt diſpenſare.ibi.c.2.per totum.

Suſpenſio quȏ incurrit pp fornicationē noto/riam.ꝛ dupliciter dr notorium:ꝛ quȏ talis ſa/cerdos dȝ vitari in diuinis:ꝛ in qbus.Quare eccleſia magis inducit ipſam contra iſta q̄ȝ cō/tra alia:ꝛ quȏ non tenentur concubinarij vita/ri:niſi denunciati.ibi.cap.3.per totum.

Suſpenſionem quȏ quis incurrit:vel ſimplici/ter:vel ſm quid.in multis ꝛ varijs caſibus ꝛ i varijs ſtatibus hoīum q p ordinē declarant ad longum.ibidem.cap.4.per totum.

Suſpēſio:excoīcatio:ꝛ interdictū in quo ꝯue/niūt:ꝛ in quo differunt.3.p.ti.27.c.1.p totū.

Suſpenſi in quibus caſibus ſunt fratres predi/catores a diuinis.3.par.titu.28.ca.4.poſt me/dium.ibi.Fratres predicatores.

A ſuſpenſione quȏ fieri dȝ abſolutio.3.par.tit. 28.c.4.infra mediū.ibi.Itē nō q abſolutio.

Suſpitioſum vel temerariū iudiciū tripliciter deſcribitur.ſ.eius cauſa:eius malicia:ꝛ qua/re ꝓhibita:qd ipſa iportat:ex quibus ſignis oritur ꝛc̄.2.par.ti.3.c.8.§.1.per totum.

Suſpitio eſt triplex.ſ.temeraria ꝓbabilis ꝛ vio/lenta.3.par.ti.9.cap.12.ante medium.

Suſurratio a btō Grego.ponit p q̄rta filia lu/xurie:quȏ deſcribit:in qb⁹ ꝯueniūt detractio ꝛ ſuſurratio:quȏ appellat ꝛc̄.2.p.t.8.c.5.p.t.

Suſurratio deſcribitur per thema:quis dicit ſuſurro:cui aſſimilatur:ꝛ quomodo ſuſurro excludit beniuolentiam diuinalem:tollit ami/citiam humanalē ꝛc̄.ibi.§.1.2.3.ꝛ.4.p totū.

TAbernacula paſtorū ſpi/ritualiter ꝛ pulchre deſcribuntur:de quibus in canticis.prima parte.titu.1.ca.2.§. quinto.in ſexta colūna.

Tabellionum ſiue notarioꝝ officium vario mo/do deſcribitur ſupra.ſ.Notarioꝝ.ꝛ.3.par.ti/tu.6.cap.3.per totum.

Tact⁹ ipudic⁹ oſcula vel amplexus que fiūt cū ꝯſenſu in malum ꝛc̄.2.par.ti.5.c.1.§.9.p to.

Tact⁹ manuū tria mala fac.1.p.ti.2.c.3.§.6.p.t.

Per tactū quȏ diabolus vario modo tētat ho/minē:ꝛ quȏ hō ſe dȝ cauere ab huiuſmodi ta/ctu.4.p.t.13.c.3.§.2.cir.fi.ibi.q̄tū ad tactū.

Tacita profeſſio quȏ fit multis modis.3.parte ti.16.ca.3.§.1.2.ꝛ.3.cetera vide ſup̄ ꝓfeſſio.

Talenta deſcribuntur:de quibus Matth.25. ꝛ qd ſignificāt.1.p.ti.2.c.1.§.7.quaſi p totū.

Taleta q̄nq̄ q̄ ſunt:ꝛ que ſūt duo:ꝛ qd ſignifi/cant.1.par.ti.5.c.2.§.4.ante mediū.ibi.Sūt autem bona naturalia.Et.1.par.ti.2.c.1.§.7.

Talentū eſt triplex:ſm catholicon.2.p.ti.5.ca. 14.§.2.vltra medium.ibi.Ubi ſcit.

Tarditas deſcribitur ſupra ſub lra.p.ſ.pigritia ꝛ ſecunda parte.ti.9.cap.13.per totum.

Taxillorum ludus deſcribitur etiā.ꝰ.ſ.Lud⁹.

Theatrica ars q̄ eſt:ꝛ quȏ ſbdiuidit 1.p.ti.1.c.3.§.3.āñ me.

Tediū accidie eſt triplex.ſ.ꝓſentis vite tribula/tionis ꝛ anguſtie:ꝛ actionis virtuoſe.2.parte ti.9.c.2.§.1.per totum.vide ſupra.Accidia.

Telo duplici quȏ homo malus ſiue ſeuiēs ipu/gnat primū:ꝛ quȏ dȝ iſtis reſiſtere.4.par.ti. 2.cap.2.§.5.infra medium.ibi.Quarto.

Temerariū iudicium eſt ſpeciale peccatū.ex q/bus ꝓcedit:ꝛ illud iudiciū ꝓut eſt actus iuſti/cie tripliciter redditur vitioſum.Et triplex eſt iudicium temerarium.2.par.ti.3.c.8.ante.§.

Temerariū iudiciū qd eſt:ꝛ circa hoc d̄clarant tria.p̄mo eius cauſa.ſcd̄o quāta ſit.tertio q̄re ꝓhibita ē:ꝛ vñ ꝓcedit.qui ſunt ipſi⁹ gradus. qñ eſt mortale vel veniale:ꝛ triplex eſt ſuſpitio ꝛ q̄ dr temeraria:ꝛ q̄ ad temerariū iudiciū.ibi §.1.per totū:quȏ deus iudicat temerarie ab hoīe:ꝛ quȏ hoc itelligit ꝛc̄.ibi.§.2.p totum.

Temerarie ſeipm iudicare qbus modis fit:q̄le pctm̄:ꝛ quȏ in hoc conſiſtit ꝛc̄.§.3.per totū.

Tēperātia circa quā maīm v̄ſat:q ſūt ei⁹ partes ſubiectiue:ꝛ que eius partes potētiales.4.p. ti.4.c.1.etiā.c.4.vide ēt ſupra.Abſtinentia.

Tēperātia qñ eſt v̄tus theologica in quo tunc cōſiſtit:q̄ hȝ regulare:ꝛ que ſunt ꝛc̄.1.par.ti.1 cap.3.§.2.poſt mediū.ibi.Tēperātia ꝯſiſtit.

Tēporalia bona ſūt diuitie:honores:fama ꝛc̄. que dant homini ad beneplacitū dei:ꝛ quȏ de ipſis reddemus deo rationē.p̄ma par.ti.5.ca. 2.§.4.poſt medium.ibi.Bona tempora.

Tpalia bona ꝛ ſi minima ſūt reſpectu alioꝝ ꝛc̄. ꝛ quȏ diſtribuēda ſūt.1.p.ti.7.c.3.§.1.p to.

Temporalia bona quomodo cadunt ſub meri/to.4.par.ti.9.cap.7.§.4.per totum.

Tpalia pdē nō debem⁹ tiere pp ſeptē ꝯditiōes terrēoꝝ.4.p.t.14.c.2.§.1.ꝛ.3.4.5.6.ꝛ.7.p.t.

De tpalibus rebus quȏ hō deo reddet rōnē in nouiſſimo.4.par.ti.14.c.9.§.3.per totum.

Tēporalis fortitudo deſcribit ſupra fortitudo. ꝛ.4.par.ti.13.c.2.§.1.per totum.

Tpale dñium deſcribit vario mō ſupra.dñiū.

Tēpus ꝓſens q̄ȝ ꝑicloſum ſit oſtēdit.2.p.ti.9.c.

14.§.2.ante mediū.ibi.Tertia ſtul.ocio.
Tēp⁹ mūdi in q̄tuor diſtiguit ₰c̄.2.p.ti.13.c.4
Tēporis breuitas quō ē remediū p no (§.9.
ſtra patientia.4.par.ti.3.c.7.§.12.per totum.
Tēporis q̄litas quō nos inuitat ad grāꝫ actiōēꝫ
4.p.ti.5.c.12.§.1.īfra mediū.ibi.3.qd̄ imitat.
Tēpore q̄druplici quō ſpare debem⁹ in deū ₰c̄.
4.p.ti.7.c.1.§.5.ante mediuꝫ.⁊ poſt.per to.
Tempus preſens q̄ꝫ periculoſuꝫ ſit oſtenditur.
ex quatuor.4.par.ti.14.c.7.§.5.per totum.
De tēpore cum ſuis adiacētijs:quō deo redde/
mus rōnē.4.par.ti.14.c.9.§.3.per totum.
Templū eſt triplex ₰c̄.1.par.ti.14.c.3.§.3.
In tēplo militātis ecclie quō ſūt tria gnā ſacrile
gioꝝ ōſtēda.ſ.ſpūalr.2.p.t.1.c.21.§.5.6.⁊.7.
Tēplū vn̄ dr̄:ad qd īſtitutū eſt:quō iſtō tē (p.t.
plū violaſ ſpūalr ⁊ corporalr ₰c̄.ibi.§.6.p to.
Uide etiam de templo.i.ecclia noſtra varia nō/
bilia ſuper eccleſia per totum.
Tentatio diaboli deſcribit ſm quā dr̄ aliq̄ mō
eſſe cā pctī:quō diabolus deo pmittēte opari
ōt circa diuerſas potētias aie ₰c̄.1.p.ti.6.c.13
Qui ꝗ ſūt q̄ tentant.ſ.de⁹ hō:caro:mundus:⁊
diabolus:ſed diuerſimode ex varijs cauſis:⁊
quō periculoſuꝫ eſt nulla tentatione pulſari:⁊
tentatio aliq̄ eſt difficilis ad vitandū. propter
tres cās.ibi.§.1.2.3.4.⁊.5.vide ēt.ī.diabo.
Tentatio vtilis eſt tior dei. hoc probatur.1.par.
ti.6.capitulo.x.§.5.cir.me.
Tentari nō debent appetē infirmi propter tres
rōnes.ibi.c.13.§.5.ante me.ibi.Rōne demū.
Tentare deū eſt ſpāle pctm̄.qd̄.ſ.ex ſupbia pce
dit ⁊ ex pſumptiōe.2.par.ti.3.c.10.ante.§.
Tentare deū qd eſt:quō deuꝫ tentat aliq̄n vbis
aliq̄n factis:⁊ quō aliq vario mō deū tentaue
runt ex ſcriptura : ⁊ qualiter eſt peccatum de
tum tentare ₰c̄.ibi.§.1.per totum.
Tentāt aliqui dei potentiam ſiue poteſtatem:⁊
aliqui dei ſapiam vel veritatem:⁊ aliq dei pa
tientiam vel bonitatem.ibi.§.2.3.⁊.4.per to.
Tētatio carnis quō eſt moleſta vgīnib⁹ viduis
⁊ ɔtinētib⁹:⁊ quō tales in iſtis pugnare ⁊ viri/
liter reſiſtere ₰c̄.3.par.ti.2.c.2.§.3.per totuꝫ.
Tentatio ſubtilis deſcribit ad capiendū virgi/
nem ⁊ alias pſonas ſpūales:a qbus ſe tales ca
uere d ebent:⁊ que valent ad hoc vt in eodem
ſtatu maneant ₰c̄.ibi.§.8.per totum.
Tentanſ tria genera ſeminarū facili⁹ de bonis
viris q̄ꝫ alie mulieres.tertia par.t.16.c.1.§.7.
poſt principium ibi.Nota tertio.
Tētationis tpe quō ſpare debem⁹ in deū.4.par
te.ti.7.c.1.§.5.ante mediū.ibi.Et nota qd̄ dr̄.
Tentatio humana deſcribit per thema ex ps.
quō.ſ.tentamur ab homine malo:quō ⁊ a mun
do vano:quomō ab exteriori ſenſu:quomodo
a carnali appetitu:quomodo a diabolo:⁊ quo
modo ab antixpo.4.par.ti.13.c.3.ante.§.
Tentatio quō iſurgit hoī a diabolo q̄druplr:⁊
quō ipe q̄tuor aſſiliāt i tētatōib⁹.ibi.§.1.p.t.
Tentationes diaboli ſunt decē per quas hoiēs
tentat:quō tentat p viſum:auditum:odoratū
guſtum:⁊ tactum.ibidem.§.2.per totum.
Tētat q̄ꝫ ⁊ vētilat aīaꝫ diabolus gnqꝫ ſenſibus
ſ.hoīs imaginatiuā:ſēſuꝫ memorie ₰c̄.p varia
vitia carnis ₰c̄.cū vno exēplo i ſi.ibi.§.3.p.t.
Tentationibus diaboli quō ſit reſiſtendū: quō
vario modo a nobis illuditur: ⁊ quō a nobis
deijcitur.ibidem.§.4.per totum.
Tētatiōis fruct⁹ ſiue vtilitates ſūt.x. q̄s hō con
ſequitur ſi ipſe illis bn̄ reſiſtit ₰c̄.ibi.§.5.p to.
Tentatiōes ſpūales quō imittit diabolus i ho/
minē:⁊ quō p ſcie donuꝫ diſcernere poſſum⁹
īter ipſi⁹ ſuggeſtiōes:⁊ īter diuinas iſpiratio
nes ₰c̄.4.par.ti.16.c.1.§.8.⁊.9.per totum.
Tenacitatis ſunt ſeptem differentie ₰c̄. ſecūda
par.titu.1.cap.x.§.4.in medio.
Theologia ⁊ ius canonicuꝫ quō differūt in mō
ɔſiderādi q̄ſtiō ad gnqꝫ.3.p.ti.5.c.2.§.2. p to.
Quid magis expediēs an inſiſtere ſcte theolo/
gie:aut ſaluti aīarum.ibidē.§.3.per totum.
De theologia ſiue ſacra ſcriptura vide varia no
tabilia ad longum.ī.ſcriptura ſacra ₰c̄.prima
par.titu.primo.cap.3.§.1.⁊.2.
Theloneum vnde dicitur:quis poteſt concede
re ⁊ imponere:⁊ quō peccant qui iniuſte ipo/
nunt.2.par.ti.1.c.13.§.6.per totum.
Thelonea ⁊ pedagia qn̄ licite exiguntur ⁊ qn̄
non:vel qn̄ iuſte ſubtrahuntur ⁊ qn̄ non. hoc
declaratur per diſtinctiones:⁊ ſiliṙ de perſonis
eccleſiaſticis.ibidem.§.7.⁊.8.per totum.
Tepiditas perfecti hoīs pulchre deſcribitur: ⁊
quō ſit cauenda ₰c̄.1.par.ti.1.c.2.§.5.cir.prin
cipium vſqꝫ ad medium.
Terre pmiſſionis quō aſſimilaſ religio ⁊ habi
tatores in ipſa qd ſignificat.3.par.ti. 16.c.10.
ante mediū.ibi. Aſſimilatur ſecundario.
Terrenoꝝ amor nimius quō eſt cauſa pctōꝝ ⁊
dānationis.1.par.ti.5.c.3.§.1.in principio.
In terris quō erunt ſigna ante diuinū iudiciuꝫ
quarta par.ti.14.cap.xi.§.2.circa medium.
Terminus quis requirēdus ſit a viris pfectis
⁊ reſpondeſ ⁊ declaraſ.1.par.ti.1.c.2.§.5.an/
te medium.ibi. Secundo ergo querebatur.
Theſaurizare vel theſauros recondere fieri po
teſt triplici de cauſa:⁊ qn̄ licituꝫ: poniſ deſup
thema ex ps.qd̄ ⁊ de ipſo declaraſ cuꝫ triplici
mēbro ⁊ declaratiōibus.2.par.ti.1.c.2.per to.
Teſtamentū ſuuꝫ quō quis diſponere dꝫ ⁊ ordi
nare de domo ⁊ familia ⁊ ſubſtantia. qd dicit
teſtamentū:⁊ ſequens teſtamentum derogat
priori niſi in duob⁹ caſib⁹.3.p.ti.10.c.3.an.§.
In teſtamēto quō glibet tenet aliq̄s heredes i/

ſtituere:⁊ quõ ſine inſtitutiõne heredũ nõ eſt teſtm̃. quod probaſ ibidẽ.§.circa medium.

In teſtamentis quõ eſt triplex legitima portio: ⁊ quõ illa diuidẽda eſt inter heredes.ibi.poſt medium ante.§.

Ab hereditate excluduntur heredes ſi ſint aliȷ̃ in quinqꝫ caſibus:⁊ ex quibus cauſis poſſint filiȷ per patrem exheredari:⁊ filiȷ facti monachi non poſſunt exheredari.ibidem.§.1.

Inteſtatus diciſ qs decedere quatuor modis. q̃diu durat ſucceſſio in hereditate: quo ordine ſit ſucceſſio ab inteſtato:qualis ordo inter deſcendentes quoad ſucceſſionem ab inteſtato ⁊c̃.ibi.§.1.poſt principium vſqꝫ in finem.

Teſtamenti executio qualiter fieri dꝫ:quõ heredes debẽt infra annum a die ammonitionis adimplere volũtatẽ defuncti. ⁊ ad quos plus ſpectat de relictis diſponere.ibi.§.2.per to.

Utrũ filius vel alius extraneꝰ inſtitutus heres ĩ teſtamẽtis: ſi non ĩplet relicta ad pias cauſas priueſ tota hereditate etiaꝫ legitima.ibi.§.3.

Teſtm̃ quod ſit corã ſacerdote ſuo parrochiali: ⁊ duobus vel tribus idoneis teſtibus vtrũ ſit validum.ibi.§.3.circa medium.

Teſtm̃ vel vltima voluntas ad pias cauſas factum coraꝫ duobus teſtibus valet:quod multipliciter declaratur ⁊ probatur:qui debẽt eſſe teſtes:⁊ cuius etatis.ibi.§.4.per totum.

Teſtamentoꝝ executores quõ pluribus noibꝰ noiantur:quõ poſſunt cogi poſt ſuſceptaꝫ executionem.qui hoc facere poſſunt: quomodo cogi debent ⁊c̃.ibi.§.5.per totum.

In teſtis quõ eſt triplex ſubſtitutio heredis:q̃daꝫ dĩ vulgaris:quedã pupillaris:q̃dã exemplaris:⁊ quedam compendioſa ⁊c̃.ibi.§.6.

In teſtamẽtis quis ordo eſt tenendus in ſoluendo creditoribꝰ aut legatariȷ̃s: ⁊ ſi plees hẽdes ſint quõ illis debẽt dari ⁊c̃.ibi.§.6.poſt me.

Utꝝ defũctꝰ patiaſ ide detrimentũ:q: tardanſ ſua legata.vtꝝ executor tardare dꝫ donec res melius vẽdat:⁊ vtꝝ peccat:⁊ vtꝝ pena appoſita ab executore poſſit exigi.ibi.§.7.per totuꝫ.

Teſtm̃ qui facere poſſunt:⁊ qui ꝓhibẽtur facere teſtamentum.ibidem.§.8.per totum.

Teſtm̃ quõ facere pñt clerici ſeculares:⁊ quõ ſeptem teſtes in teſtõ regulariter requiruntſ qñ hoc fallit ⁊c̃.ibi.§.nono.per totum.

In teſtamẽtis que fiunt deſcribũtur vario modo ſupra donationes.⁊ ibi.c.4.per totum.

In teſtamẽtis legata piȷ̃s locis nõ ſoluẽtes ſed retinẽtes ſacrilegiũ cõmittũt ⁊ peccãt mortaliter:qđ dupľr ꝓbaſ.2.par.ti.1.c.21.§.3.per to.

Teſtm̃ vetus quõ diuidũt hebrei p ordinẽ.⁊ nouum teſtm̃ quõ diſtinguitur in quatuor ptes 3.par.ti.19.c.5.circa medium.ibi.Nota ſm.

Teſtes quõ admittanſ in inqſitione:accuſatiõe denũciatione ⁊ purgatiõe canonica:⁊ regulariter duo teſtes ſufficiunt:qñ valet teſtimoniũ vnius:⁊ quando plures requiruntur q̃ duo vel tres ⁊c̃.3.par.ti.9.cap.11.ante.§.

Teſtis qs eẽ põt:q̃ ꝯditiões requirunſ in teſtibus:que principaliter ſunt in eis conſideranda.vtrum quis poſſit admitti pro teſtimonio in ſua cã ⁊c̃.ibi.ante.§.poſt principium.

Teſtes quõ debent eſſe cõcordes: qñ diſcordia teſtium infirmat teſtimonium:⁊ qñ non.qñ teſtis conducit ſibi ĩpſi ⁊c̃.ibi.§.1.per totum.

Teſtimoniũ qñ dꝫ dici:q̃ pena falſi teſtis: qñ ⁊ quõ p̃ſumiſ dolus de ipſo:quõ dꝫ interrogari metus nõ excuſat falſuꝫ teſtẽ:qñ veꝝ teſtimonium credi poſſit.ibidem.§.2.per totum.

Teſtis quõ põt falſuꝫ deponere ⁊ veꝝ:⁊ nec verũ nec falſuꝫ in oĩbus predicamentis notatis ab Ariſtote.in lib.de predicamentis.ibi.§.2.ante medium.Et de teſtibus vide etiam varia ti.9.c.16.§.6.quaſi per totum.De teſtibus in iudicio vide ſupra iudicio humano.

Teſtes iducunſ ꝓpter tria.2.par.ti.9.c.6.§.4.ante medium.ibi.Inducuntur autem ⁊c.

Teſtimonioꝝ multiplicatio quõ oſtendit vario mõ veritatẽ fidei.4.par.ti.8.c.1.§.3.per to.

De teſtimonio falſo habes varia ſupra de preceptis decem.Et.1.par.ti.14.c.4.§.12.Uide et hec ſupra de teſtibus.

Timor deſcribiſ vario mõ. cauſa timoris ẽ duplex:⁊ ſex ſpẽs paſſionũ ponuntur ſm Damaſ.1.par.ti.6.c.10.ante.§.

Timoris obiectũ quid eſt:timor de ſe eſt de malo culpe:de quibus aliqs eſt timor: ⁊ de qbus nõ:⁊ q̃tuor ſunt mala q̃ magis timenſ: ⁊ quõ hõ deũ timere dꝫ ſm tria.ibi.§.1.per totum.

Timoris effectus quis eſt:⁊ deſcribitur triplex conditio vel varietas hominum: ⁊ qui mũdi ⁊ qui non ⁊c̃.ibidem.§.2.per totum.

Timor inter alia cauſat nobis tria: contractionem efficit:timorem elicit:⁊ operationem impedit ⁊c̃.ibi.§.3.per totum.

Ex timore diuino quomodo nobis tria proueniunt ibidem.§.4.per totum.

Timor dñi quõ vtilẽ ẽ peccãtibꝰ:penitẽtibꝰ: tribulatis tẽtatis ⁊ ꝯtẽplatiuis.ibi.§.5.p totuꝫ.

Timor puſillanimitatis deſcribiſ ſupra. Puſillanimitas.⁊.2.par.ti.9.cap.16.per totum.

Timor dñi ꝙ donũ ẽ ſpũſſci ꝓbaſ p Eſaiã.⁊ ad timorẽ dñi quomodo inducimur ex ſcriptura theologicali:ex ratione internali:ex figura ſpirituali:ex creatura vĩi:ex actione ſupnaturali: ⁊ ex punitiõe diuinali.4 par.ti.14.c.1.p to.

Timor mũdanus quis eſt:⁊ ꝙ ad mlta grauis ſcelera inducit oſtenditur.ibi.c.2.ante.§.

Timere non debet hõ amittere terrena ꝓpter ſeptem cõditiones terrenoꝝ:que ad longũ de

claranturꝰ.ibi.c.2.§.1.2.3.4.5.6.ꝛ.7.
Timoꝛ human⁹ ſiue carnalis q̄s eſt:ꝛ ſeptē rōni
bus abijciēdus eſt iſte timoꝛ carnalis: q̄ p oꝛ/
dinem declarantur.ibidem.c.3.ꝛ per oēs.§.
Timoꝛ naturalis quare pmo dꝫ poni ponūtur
deſuper diuerſe opiniones ꝛc̄.ibidem.c.4.
Timoꝛ iſte hꝫ ſeptē ſpēs.ſ.ſegnicieꝫ: erubeſcen/
tiā: verecūdiā: admirationē: ſtupoꝛē: agoniā:
ꝛ tremoꝛē: ꝛ q̄re tot ſunt.ibi.§.1.ꝛ.2. p totuꝫ.
Timet naturaliter leo ſepte⁹: que ſignificant ti/
moꝛes iuſtoꝝ quō timere debēt.ibi.§.3.p to.
Timoꝛē quō diabolus vario mō immittit in coꝛ/
da aliquoꝝ: quō rex ē ſup oēs filias ſuperbie:
quō ſupbiā immittit in alios ꝛc̄.ibi.§.4.p to.
Timoꝛ q̄nq3 dicitur ſeruilis: quō eſt cauēdus:
quomō iſte timoꝛ bonus eſt: que frequenter ſe/
quuntur ex illo timoꝛe ibi.c.5.§.1.per totum.
Timoꝛ initialis quis eſt ſiue in quo ꝯſiſtit: que
bona veniūt ex ipſoꝝ quō ipſo timoꝛe homo
varia debet timere.ibi.c.1.per totum.
Timere quō hō dꝫ in pſenti vita ꝓpter ſeptem
pericula q̄ ſunt in hoc mūdo.ibi.c.7.p totuꝫ.
Timoꝛ filialis in quo conſiſtit: in quo differt ab
initiali ꝛc̄.ibi.cap.13.ante.§.
Timoꝛ iſte quō operatur in aīa ſeptem genera
bonoꝛum.ibidem.cap.13.§.1.per totum.
Timoꝛ reuerētialis in quo conſiſtit: qui ꝛ ꝓbaꝫ
ex ſcriptura: ꝛ quomodo iſte timoꝛ reuerentie
ꝛ admirationis ꝓcedit ex ſeptem que excellen/
tiſſime in deo repiunꝫ.ibidē.c.14.per totum.

Tonſura pma nō eſt oꝛdo: ſꝫ diſpō ad oꝛdines: q̄s eſt capax: q̄re nō
eſt oꝛdo.q̄ die dꝫ dari: ꝛ a q̄bus dꝫ dari: ꝛ q̄b⁹
nō ꝛc̄.tertia par.ti.14.c.16.§.4.per totum.
Toꝛcular ſicut premit vinū ꝛ premendo ſepa/
rat vinū a ſupfluitate: ita lex ꝯſciaꝫ: ꝛ rēouēdo
ſepat v̄tutes a vitijs ꝛc̄.1.p.t.5.c.2.§.7.cir.fi.
Toꝛpoꝛ in quibus differt a negligētia: ꝛ i quo
conſiſtit iſte toꝛpoꝛ.3.par.ti.9.c.3.§.1.vide ēt
ſupꝛa accidia ꝛ pigritia: ꝛ negligentia.

Tranſitus clericoꝝ de vna eccleſia ad aliā ꝛc̄.deſcribiꝫ ſupꝛa bn̄
ficia.ꝛ.3.p.ti.15.c.1.§.20.q incipit.hec mā.
Trahi ꝛ non trahi qui poſſunt de eccleſia.tertia
par.titu.12.capitulo.3.§.pꝛimo.
Tractus coꝛdis deſcribiꝫ ſupꝛa. Coꝛ de tractu
de quo in Joāne. Nemo venit ad me: niſi tra/
ctus.vide īfra.p totū.feria.4.poſt penthecō.
Tranſitus de vna religione ad aliaꝫ quomodo
fit.tertia par.ti.16.cap.4.ante.§.
Trāſitus de vno oꝛdine non mendicantiuꝫ ad
oꝛdinē mendicantiū quō fit ꝛ de bonis tran/
ſeuntiū q̄d ſit faciendum.ibi.§.4.per totum.
Tranſitus clericoꝝ de vna ecclīa in aliaꝫ: vel de
vno bn̄ficio ad aliud ꝛc̄. q̄liter fit.3.p.ti.15.c.
1.§.21.ꝛ.22.qui incipit. Hec materia.

Tributa ꝛ cēſus eccliē vario mō deſcribūtur ſu/
pꝛa cenſus.ꝛ.3.par.ti.12.cap.4.per totum.
Tribulatiōes patiēter tolerare ē via q̄ īmedia/
te itur ad celū: qđ ꝓbaꝫ multis auctib⁹ ꝛ figu/
ris ꝛc̄.1.p.ti.5.c.4.§.2.poſt me.ibi. Quiſta v.
Tribulatio magna quō erit tempoꝛe antichꝛi/
ſti.quarta parte.ti.13.cap.4.per totum.
Tribulatis q̄ vtilis ē timoꝛ dei: ꝓbatur ex ſcri/
ptura.1.par.ti.6.cap.10.§.5.per totum.
Trinitatis myſteriuꝫ quō hic tripliciter videre
poſſumus.4.par.ti.10.c.7.§.4.quaſi p totū.
Trinitatis myſteriuꝫ quomodo oſtendūt no/
bis tres figure.ibidem.§.5.per totum.
Trinitatis ſctiſſime veſtigiū quō nobis manife
ſtaꝫ in oībus creaturis.pmo in gnāli: ſcđo in
ſpeciali: tertio in ſingulari.ibi.§.6.per totuꝫ.
Trinitas tota quō operata eſt myſterium incar/
nationis.4.par.ti.15.ca.21.§.2.per totum.
Trinitatis myſterium quomodo vidit Abꝛaaꝫ
in viſione trium viroꝛuꝫ.Gen̄.xviij.pꝛima p.
ti.3.cap.6.§.18.infra pꝛincipium ſtatim.
Trinus de⁹ ꝛ vnus deſcribiꝫ nobis per thema
ex ho.quō.ſ.ſancti vidēt trinitatē: quō ipſa tri/
nitas eſt obiectū felicitatis: quō phi vario mo
do deſcripſerunt.3.par.ti.31.c.2.per totum.
Triſtitia ſiue doloꝛ diciꝫ ſexta paſſio: ꝛ per acci/
dens cōtingit q̄ triſtitiā aliquis magis fugiat
q̄ delectatiōes appetat: ꝛ hoc tripliꝫ: q̄ magis
cāuꝫ ipaꝫ: ꝛ q̄ remedia ꝯ ipaꝫ.1.p.t.6.c.6.an.§.
Triſtitie ſepte ſūt gnā: ꝛ q̄ p oꝛdinē declaranꝫ: ꝛ q̄
retinēde: ꝛ q̄ remouēde.ibi.§.1.per totum.
Triſtitia de alieno bono poteſt cōtingere q̄tuoꝛ
modis.2.par.ti.8.cap.1.ante.§.

Turpe lucrum vario modo de/ſcribitur ſupꝛa lu
crum.ꝛ.2.par.ti.1.capitulo.23.per totum.
Turpiter lucratoꝛia man⁹ que eſt: ꝛ quid ſigni/
ficant eius quinq3 digiti ſiue modi. ſecūda p.
titulo.2.capitulo.1.§.19.per totum.
Turpitudo ē duplex: vna dicitur vitioſa: ꝛ alia
dicitur quaſi penalis: ꝛ in quibus iſte ꝯſiſtūt.
quarta parte.titulo.4.capitulo pꝛimo.§.2.in/
fra pꝛincipium.ibi.Eſt autem duplex.
Turpiloquium quomodo eſt cauſa deſtructiua
caſtitatis.quarta parte.titu.4.cap.6.§.2.ibi.
Tertia cauſa.vide etiā ſupꝛa.Locutio.
Turpis cōfabulatio quādo eſt moꝛtale ꝛ quan/
do non.2.par.titu.5.cap.1.§.8.per totum.
Tutoꝛes negocioꝝ q fecerūt fraudes ꝛc̄. vtruꝫ
tenenꝫ ad reſtitutiōeꝫ.2.p.ti.2.c.4.§.3.p to.

Vanum diciꝫ quadruplex.ſ.falſum.iniuſtum ſiue illi
citum: inutile ſiue indiſcretum: ꝛ qđ
non ꝯſequitur finē ſuum ad queꝫ oꝛ
dinatur.1.par.ti.14.cap.4.§.3.ante
medium.ibi.Frequenter peccatoꝛes.

Vanitas eſt triplex.ſ.penalitatis:iniquitatis:⁊ iſtabilitatis.1.pte.titu.2.cap.8.§.3.per totum.
Vanus aſpectus ⁊ curioſus ad q̄tra mala inducit.2.par.titu.3.cap.7.§.12.per totum.
Vana gloria deſcribit ſupra. Inanis gloria.⁊ ſecunda par.titu.4.cap.1.per totum.
Valor rerum eſt duplex.ſ.naturalis vſualis:qui ⁊ diuerſimode ſubdiuidit.2.parte titu.1.cap.16.§.3.ante medium.ibi.Et pro declat.
Vaſa ſacra vt calices veſtes ⁊c. huiuſmodi poſt cōſecrationē nō pñt:⁊ quō vlterius ſit faciendum.2.par.titu.1.ca.5.§.23.per totum.
Velum ɔſecratū v̄ginū ſʒ canōes eſt quītuplex.ſ.pfeſſiōis:ɔſecrationis:ordinatiōis:plationis:⁊ ɔtinētie:⁊ obſuatiōis qdā addūt ſextū pbatiōis.4.p.1.2.c.2.§.2.p.t
Venatio habet tres ſpecies que declarant.prima par.titu.1.cap.3.§.3.ante medium.
Venditio ad terminū deſcribit p thema ex pō. Terminū poſuiſti.⁊c.⁊ eſt terminus hec iuſtificati.precij augmētati ⁊ precij minorati.2.parte.titulo.1.cap.8.§.1.2.3.⁊.4.per totum.
Vēditionis ⁊ emptiōis adhuc dſcribunt varij modi in diuerſis ptibus ⁊ in diuerſis ⁊ varijs mercātijs.ibi.§.5.vſq; ad.§.13.per totum.
In venditionibus ⁊ emptiōibus:quō fraudes cōmittunt.vide.ō.Fraudes.⁊ ſecūda parte.titulo.pmo.cap.17.§.4.vſq;.ad.§.9.per totum.
In venditiōibus ⁊ emptionibus quō cōmittit ſimonia.2.par.titu.1.ca.5.§.8.p totum.
Vendētes vel faciētes arma qbus hoies leduntur vtrum ſit licitum vel turpe lucrū.ſecunda parte.titulo pmo.caplo.23.§.xj.per totum.
Vēditores ornamētoꝝ vl' ſericoꝝ coronaꝝ fucorum capilloꝝ ⁊c.qd dicit ius ⁊ quale pctm ſecunda parte.titu.1.cap.23.§.13.per totum.
Vēdi qn ⁊ quō pñt vaſa ſacra veſtes monſtrantie ⁊c.ſine ſimonia.2.pte.ti.1.cap.5.§.23.
Veneratio eccleſiaꝝ deſcribit vario mō ſupra Eccliā.⁊.3.p.ti.12.ca.7.p totū.Et de veneratione imaginū ⁊ reliqaꝝ habes.ibi.cap.8.
Venialia pctā vtꝝ qs tenet ɔfiteri. Rñdet notabilr.3.pte.titu.14.ca.19.§.13.q̄ſi per totū.
Venialis peccati nocumentum quid ſit.prima parte.titulo decimo.caplo pmo.per totum.
Venialia pctā:quō cognoſcunt a mortalibus per.16.regulas.1.parte.titulo.9.cap.1.§.3.
Veniale pctm ſine mortale qn aliqn tranſit actu:ſʒ remanet reatus ⁊c.1.p.ti.7.c.2.an.§.poſt me
Venialia pctā quō dimittunt octo modis q p ordinē declarant:⁊ p iſtos modos pctā venialia q̄ʒ p alia bona opa.1.p.ti.10.ca.1.§.5.p to.
Venialia pctm qn eſt actus mrimonij:⁊ pncipalr in ſex caſibus.3.parte.titulo.1.caplo.21.§.13 qui incipit.In ſecundo principali.
Ad veniā quāto magis peccator expectat ⁊ nō reuertit durius punietur.pma parte titu.9.cap.3.§.4.poſt mediū.ibi.quanto autem pecca.
Venie deſperatio deſcribit vario modo ſupra. Deſperatio.⁊ principaliter.3.par.ti.14.capi.17.§.4 ⁊.5.quaſi per totum.
Venire ad nos vtrū poſſunt anime defunctoꝝ prima par.ti.9.cap.3.§.4 per totum.
Vento q̄druplici quō aſſimilat ſpēs ſuperbie:⁊ quō ɔriat homini.2.par.titul.3.ca.2 per to.
Venti quatuor deſcribunt de qbus Dan.7.qui pugnabant:qd ſpūaliter ſignificant.4.parte.ti.14.ca.7.§.1.poſt princi.ſtatim.
Verbi dei auditus ſiue pdicationis ſunt.12.fructus:qbus puantur q nō audiūt pdicationem::ſed negligunt.2.parte.titul.9.ca.11.§.2.p to.
Verbū hoīs eſt triplex.ſ.mētale:v̄bale:⁊ litterale:ita xpo q eſt v̄bū pris triplr pōt conſiderari 3.p.ti.19.ca.3.circa me.ibi.Mā aūt ipſius.
Verbo quadruplici oīs creatura:quō bñdicit deum.1.par.ti.2.cap.4.§.2.per totum.
De omni v̄bo ocioſo:quō hō reddet deo rōnē:de q̄ dño in Mat.quō intelligit hec auctas:⁊ quō v̄bū triplr expōit in mētale vocale ⁊ manuale.1.p.ti.5.c.2.§.4.pꝰ me.ibi q̄rto exiget.⁊.4.p.ti.14.c.9.§.6.⁊.2.p.ti.6.c.4.§.4.
De verbis vide principaliter ſupra.Locutio.
Verba ſeptē deſcribunt que xps moriens dixit in cruce.4.par.ti.10.ca.1.§.quinto.per totum.
Verecūdia quō eſt pars integralis tēperantie:qd eſt verecundia vtrū ſit virtus ⁊c.⁊ vñ puenit q hoīes verecundant de paupertate ignobilitate ⁊c.4.par.ti.4.capit.1.§.2.per totum.
Verecūdia illud nomē large ſumendo:quō eſt v̄tus ⁊ quō nō eſt v̄tus:quō cōſiſtit in medio:quō varij hñt verecūdiā:⁊ que ſunt ſigna vere virtuoſe verecundie.ibi.§.3.per totum.
Homines quare maxime verecūdant corā virtuoſis ſapientibus.ibi.§.4.per totum.
Verecundia de qbuſdā eſt vitanda:de qbuſdā poſtergāda:de qbuſdam moderanda:⁊ de qbuſdam procuranda ⁊c.ibidem.§.6.per to.
De qbus hō dʒ erubeſcere ⁊ ſunt numero.16.⁊ accipiunt originaliter ex eccleſiaſtico.41.q̄ p ordinem declarantur.ibi.§.7.per totum.
Verecūdia ⁊ erubeſcentia:quō frequēter ſumitur alteꝝ p altero:quō ſunt ſpēs timoris nālis in q̄ ɔſiſtit ⁊c.4.par.ti.4.c.14.§.2.in medio.ibi.De verecūdia ⁊ eru.vide ēt.ō.Euchariſtia.
Verecūda quō dʒ eſſe ɔfeſſio:⁊ de quo plus dʒ hēre verecūdiā ⁊c.3.par.ti.14.c.19.§.8.p to.
Veritas eſt triplex.ſ.v̄tute doctrine ⁊ iuſtitie:⁊ quando eſt dimittenda propter ſcandalum.ſecunda par.ti.7.cap.4.§.quinto.per to.
Veritatē vtꝝ teneat inqſitus a iudice de omnibus aperire ⁊ manifeſtare de qbus īterrogat.3.par.ti.9.cap.7.§.2.circa medium.

Veritas quõ numeraſ a pho inter alias virtu/teſ: ⁊ quõ ab ipſo diffiniſ: quõ ipſa veritas du pliciter accipiſ: quõ ipſa ꝯnectiſ cũ iuſtitia in duobus ⁊c̃. 4. par. titu. 5. cap. 15. ante. §.
Veritas quõ ẽ triplex. ſ. vite doctrie ⁊ iuſtitie: ⁊ quõ q̃lꝫ hax differt a v̾itate ⁊c̃. ibi. §. 1. p to.
Veritas quõ mirã dignitatẽ hꝫ a quo origina/liter eſt ſiue ꝓcedit: ⁊ exponiſ illud. Pacem ⁊ veritatẽ diligite: ⁊ que reqruntur ad veritatẽ vi te doctrine ⁊ iuſtitie. ibi. §. 2. per totum.
Veritas quõ liberat hoiem a miſeria obſcura/tiõis: a miſeria ingloriatiõis: a miſeria depra uationis: ⁊ a miſeria dãnatiõis. ibi. §. 3. p to.
Veritas quõ remũeraſ: ⁊ i quo ꝯſiſtit. ibi. §. 4.
Veritati quõ aſſentiſ trib⁹ modis. 4. p. (p to. titulo. 8. capitulo. 3. poſt medium. ante. §.
Veritas quomodo eſt obiectum fidei ⁊c̃. quar/ta parte. titulo. 8. capitulo. 4 ante. §.
Veſtiuꝫ iordinatio: quõ triplex ẽ vitioſa: ⁊ quõ ſũt modeſtie ſuãde i veſtib⁹. 4. p. ti. 4. cap. 10.
Veſtes iudeoꝝ in eorũdẽ ſacrifi (§. 4. p totũ. ciis moraliꝫantur: quid nobis ſpũaliter ſigni ficant. 1. parte. titu. 14. cap. 5. §. 4. per totum.
Sine veſtib⁹ ſacris nõ dꝫ celebrare ſacerdos: ⁊ veſtes ſacerdotis ⁊ miniſtroꝝ qd ſignificẽt: ⁊ veſtib⁹ ſacris ⁊ vaſis nullo mõ debẽt vti ſecla res ⁊c̃. 3. par. titu. 13. cap. 6. §. 2. circa finem.
Veſtes ſacre ſacerdotuꝫ in miſſa ſpũalr quid ſi gnificẽt. 3. par. titu. 14. ca. 7. §. 2. ante mediũ.
Veſtes ſacerdotis: quomodo repreſentãt chri/ſti paſſionem. ibi. §. 2. circa finem.
Veſtes ſex hr̃e dꝫ ſacerdos i diuinis: ⁊ quõ iſte ſunt de neċitate ⁊c̃. 3. par. ti. 14. c. 16. §. 7.
Veſtes ſiue habitus religioſoꝝ deſcribitur va/rio modo ſupra. Habitus.
Veſtiũ modeſtia: quõ ſit ſeruãda. 4. parte. titu. 4. cap. 10. § 4. vide etiaꝫ ſupra. De ornatu ve ſtium ſupra. Ornatu.
Per vexationeꝫ quõ hõ poſſit pctã purgare in pſenti. 4. par. ti. 14. cap. 12. §. 3. poſt mediuꝫ.
Vicarij nomẽ i ꝺcretis: quõ ſumiſ qs ꝑt eẽ vicari⁹. 3. p. ti. 20. c. 10. añ. §.
De vicario pape vbi hr̃ in iure: quõ talis poſſit abſoluere. an poſſit cõferre bñficia in vrbe ⁊c̃. ⁊ non minus dꝫ eſſe vicarius pape in vrbe ꝙ̃ vicarius epi. ibi. poſt principium.
De vicario epoꝝ vbi tractaſ in iure: de qb⁹ caſi bus ſe hꝫ itromittere: q̃ bñficia ꝯferre nõ põt: ⁊ cũ eps eſt excoicatus: nec ipe: nec officiales ſui cogſcẽt de cãis: cũ idẽ ſit ꝯſiſtoriũ: qd tũc ſit faciendũ. ibidẽ. añ me. ibi. De vicario epi.
Vicariũ nõ põt ſibi ſubſtituere plat⁹: quõ hoc intelligiſ: ⁊ vicarius nõ põt ſibi ſubſtituẽre vi carium ⁊c̃. ibi. poſt medium.
Per vicariũ qs ꝑt õſeruire i certis caſib⁹ ꝙ̃uis ipe regulariter deberet reſidere: q per ordinẽ declaranſ: ⁊ qñ iſti caſus non habent locũ ⁊c̃. ibi. ante finem. ibi. Nota ſm Hoſt.
Vitia quomodo debẽt puniri per rectores. 4. parte. titu. 5. cap. 13. §. 2. per totum.
Vitia contra naturam deſcribuntur. õ. peccata ⁊. 2. par. ti. 5. cap. 4. per totum.
Vitia ꝯiugatoꝝ tã viroꝝ ꝙ̃ mulieꝝ ſũt nũero 25. q̃ ꝯcernũt ꝯiugiũ: ⁊ q̃ ꝯñr ſũt mortalia ⁊c̃. 3. p. ti. 1. c. 24. §. 10. q incipit. Ex notatis.
Vitia mulieꝝ: quõ toi ſunt quot lr̃e alphabeti q̃ adaptate ſunt iſtis lr̃is. ibi. ca. 25. per totum.
Vitia dñoꝝ principũ ⁊ rectoꝝ ciuitatum vario mõ deſcribuntur. 3. par. titu. 3. cap. 4. p totuꝫ.
Vitioruꝫ inquiſitio: quõ ⁊ q̃liter fieri dꝫ in iudi cio: ⁊ in quibus caſibus. 3. par. ti. 9. cap. 7. §. 1. ⁊. 2. vide etiam. õ. Peccata.
Vitia quõ prohibet lex humana: ſed nõ oia ⁊c̃. 1. parte. titu. 17. cap. vnico. §. 4. per totum.
Viduitas deſcribiſ p thema ex põ. qđ ⁊ de ipſa declaratur. 3. parte. titulo. 2. cap. 3. ante. §.
Vidua vñ dr̃: ⁊ q̃re. quõ iterptaſ vidua: qs fru ctus viduarũ: ⁊ que diciſ vidua ⁊c̃. 3. par. tit. ſecundo. capitulo tertio. ante. §.
Viduitas quõ a deo poſſidetur: ⁊ eſt triplex ge nus viduarum. quedam diaboli. quedã mun di. ⁊ quedam dei. ⁊ viduas adiuuari quõ mã dat diuina auctoritas. ibi. §. 1. per totum.
Vidua quõ conſolaſ a deo: ⁊ qualiter inſtruiſ in ſtatu ſuo ⁊c̃. ibi. §. 2. per totum.
Viduitas quõ recreaſ in ꝓle: ⁊ qualiter ſe debꝫ ordinare in ſtatu ſuo. ibi. §. 3. per totum.
Vidue ⁊ virgines caſte viuere volẽtes a qbus debẽt abſtinẽ: ⁊ ſex grad⁹ ponunſ cũ qb⁹ ꝑue niũt ad pfectã caſtitatẽ ⁊c̃. ibi. §. 4. ⁊. 5. p totũ.
Vidualis ſtat⁹ deſcribiſ: vidue nomẽ quõ mul tiplr dr̃: tria ſunt iducẽda ad ſtatũ vidualeꝫ: ⁊ vidua tria dꝫ obſeruare ꝑ ſtatu ſuo. 4. p. tit. 4. ca. 6. §. 5. vide ẽt. õ. de cõtinentia. §. caſtitate.
Vie difficiles ſunt ſepteꝫ. ſ. via montoſa. ſpino ſa. lutoſa. tumultuoſa. ſumptuoſa ⁊ tedioſa. 1. par. ti. 5. cap. 3. §. 1. per totum.
Vie ſex ſunt per q̃s in morte imediate itur ad celum. ibi. capitulo. 4. §. 2. per totum.
Cũ qd vna via ꝓhibeſ alicui ad id alia via ad/mitti nõ dꝫ. Eſt vna de reg. iu. q̃ ⁊ declaraſ. 1. par. titu. 20. cap. vnico. ſub. c. ſ. Cum quid.
Via hois ẽ triplex. pma in q̃ in mũdũ igrediſ. ſcđa q̃ i mũdo ꝓgrediſ. tertia q̃ õ mũdo egre diſ: ⁊ quõ ãgeli cuſtodiũt hoies in iſtis vijs. 3 parte. titu. 32. cap. 6. §. 9. in fine. 10. 11. ⁊. 13.
Via ad xp̃m: quõ eſt amor. 1. par. ti. 6. cap. 2. §. 1. vltra medium. ibi. Nota q amor.
In via charitatis: quõ diuerſi diuerſimode am bulant. 1. par. ti. 11. cap. 1. §. 3. per totum.
Villanoꝝ ſiue agricolaꝝ ars ſiue op⁹ ẽ mltiplex ⁊ neciũ vite hũane: quõ ipſi nunc ſũt aſtuti ſa.

clēdo fraudes ⁊ dolos:⁊ aliq̄ vitia enūeranť i
gbꝰ cōiter ſūt rei ⁊c̄.3.p.ti.8.c.4.§.13.p to.
Uilia de ſe dicere ⁊ oſtēdere actu vel minora ſi
ue defectuoſa pōt fieri tripl'r.2.p.t.4.c.4.§.1.
Uilitas ⁊ diminutio hominis dſcribitur. pma
parte.titulo primo.cap.7.§.3.per totum.
Uīdicta put ē vtꝰ:quō eā dſcribit tulliꝰ:⁊ q̄ ſr
i iſta vīdicatōe ɔſiderāda.4.p.ti.5.c.13.an.§
Uindictā proprie ſumendo:quō eſt virtus ſpā
lis.vñ procedit ſiue quid eſt: quō iſta punitio
vindicte eſt facienda.Et quō crudelitas oppo
nitur huic virtuti.ibi.§.1.per totum.
Uindicare ſiue punire:quō debent rectores vi
tia:quō vindicta eſt licita ⁊ virtuoſa: que vin
dicta non prohibetur ⁊c̄.ibi.§.2.per totum.
Uindicta vtꝝ ſit ferēda in malos:⁊ vtꝝ plat⁹
poſſit iniuriā ſibi factā vindicare.ibi.§.3.p.t.
Uinea dſcribiť ð q̄ Mat.20.Miſit eos i vineā
ſuā:gd vinea iſta ſignat.1.p.ti.5.c.2.§.7.p.t.
Uinea iſta qñ hūit initiū.⁊ hoies fideles cuiuſ
cūq; nationis ⁊ tpis quō vinee dñr ⁊ cultores
huius vinee ⁊c̄.quō tpe gr̄e fuit iſta vinea mi
rabiliter dilatata.ibi.§.7.per totum.
Uinee iſti quō ꝓuidit deus de tribꝰ ad ipſiꝰ vti
litatē:figurať p ſepē: turrim.⁊ torcular.ibi.§
ſeptimo.circa medium.ibi.prouidit autem.
Uinee iſtius opariȷ q ſūt:q hoies:⁊ quō opanť
in iſta vinea:⁊ gbꝰ iſti figuranť:⁊ ponunť.12.
abuſiones circa iſtā materiā ⁊c̄.ibi.§.8.p to.
Per vineam quomodo figurať eccleſia:⁊ mul
tiplici de cauſa.ibi.§.nono.poſt principium.
Uinea vt fructificet:quō indiget triplici opere:
⁊ quid ipſi ſignificant.ibi.§.9.ante mediū.
ibi.Ad hoc autem vt.
Uinea cū exerceť ⁊ coliť optime fructificat:⁊ ex
poniť deſup q̄daꝫ figura ex Geñ.de pincerna
Pharaōis ⁊ tribꝰ ꝓpaginibꝰ:qd ſignificant
iſte.ibi.§.9.infra mediū.ibi.Cum autem ſic.
In vinea eccleſie:quō aliqui ſegniter laborāt:⁊
⁊ quibus figurātur ⁊c̄.ibi.§.10.per totum.
In vinea iſta laborantibus quō ipſis debꝫ dari
merces quo ad qualitatem:quo ad quantitatē
⁊ quo ad diuturnitatem.ibi.§.11.per totum.
Uinū triplex:quō deficiebat an aduentū xp̄i:⁊
qd ſignat iſtud vinū ⁊c̄.4.p.ti.15.c.42.§.1.p
Uiolatio tēpli ſpūalis:quō ſit.4.p.ti. (totū.
14.cap.ſexto.§.ſeptimo.per totum.
Uiolatio tēpli mālis deſcribiť.ē.ſ. Eccla.⁊.3.
par.ti.12.cap.6.§.4.5.6.7.⁊.8.per totum.
De violatoribꝰ feſtiuitatū habes.ē. feſtoꝝ ⁊.2.
parte.titulo.9.cap.7.§.2.3.4.⁊.5.per totum.
Uiolentia ⁊ metus:quō impediunt matrimo
nium ⁊c̄.3.par.titu.1.cap.7.per totum.
Uiolari quō dicitur libertas vel immunitas ec
cleſie.3.par.titu.12.cap.3.§.5.per totum.
Uiolantes immunitatem eccleſiarum quaꝫ pe
nam incurrunt ⁊c̄.ibi.§.3.per totum.
Uir in adulterio:quomodo tria mala facit.2.
p.ti.14.c.4.§.10.poſt me.ibi.Uir autem ad.
Uiro ade triplex pena fuit inflicta in corpe pp
ſupbiā trāſgreſſiōis.2.p.ti.3.cap.1.§.8.p to.
Uir quō ſe habere dꝫ ad vxorem:⁊ quō regere
dꝫ familiam.⁊ pueros ⁊c̄.4.par.ti.2.c.5.p to.
deſuper vide plus.ē.Matrimo.
Uiris ſanctis:quō valet ſocietas malorum ad
duo.vt aduerſa leuius ſufferre poſſint.4.par.
titu.3.cap.7.§.5.quaſi per totum.
Uirilitas dicitur quinta etas hominis:quomō
tunc homo dꝫ viuere:⁊ quid ſpiritualiter ſi
gnificat illa etas.4.parte.titulo.7.capitu.5.
⁊.6.circa medium.ibi.Quinta etas.
Uiri quare ⁊ quō dicuntur angeli.1.par.titulo
primo.cap.2.§.2.modicum poſt principium.
Uir que ſeruare debꝫ in matrimonio:⁊ qualis
debet eſſe.3.par.titulo.1.cap.1.§.4.per totū.
Uirginitas deſcribiť p thema ex pō.qō ⁊ de ip
ſa declarať.3.par.ti.2.cap.primo.ante.§.
Uirgo vnde dr̄:⁊ ipſa virginitas laudatur ⁊
commendatur.ibi.§.1.⁊.2.per totum.
Uirginitas quō coronatur:⁊ que pugna eſt in
virginitate ⁊c̄.ibi.§.3.per totum.
Ad v̓ginitatē ſuādā:quō in diuerſis tpibꝰ ho
mines diuerſimode ſe hūerunt.ibi.§.4.p to.
Uirginitas quō homini eſt ſicut alie virtutes
morales ⁊c̄.ibidem.§.5.⁊.6.per totum.
Uirgitas quō poſſideť ſex medys.ibi.§.7.p.t.
Uirginitas quō cōmēdať:⁊ lꝫ non ſit ſimplr ex
cellentior alys v̓tutibus:eſt tñ multū cōmēda
bilis ⁊ peminens ex ſex.ibi.§.8.⁊.9.per totū.
Uirginitas tribus modis perditur ⁊ nunq̄ȝ re
paratur.ibi.§.10.per totum.
Uirginitas quō non perditur p quācunq; cor
ruptionem inuoluntariam corporis: etiam ſi
concipiat ⁊ pariat que ad illum conſenſum re
quiritur:⁊ integritas carnis:quō per illuſio
nem diaboli perditur ⁊c̄.ibi.§.11.per totum.
Uirginū ɔſecratio ad quē pertinet:quid eſt iſta
ɔſecratio:quare alique moniales nō ɔſecranť
ab epō:⁊ quō eps velando virgines nō ſibi:ſꝫ
Chriſto deſponſat.ibi.capitulo.2.ante.§.
Uirgo quō pōt aliq̄ eē tripl'r.ſ.māliter:formali
ter:⁊ māliter:⁊ formalr ſil.ibi.§.1.per totuꝫ.
Uirginum velum ſm canones eſt quintuplex:
quidā vero addunt ſextum velū.ibi.§.2.p to.
Uirginū ⁊ viduaꝝ ɔtinētia in tentatiōe carnis
que eſt ⁊ quāta ⁊ quō nō opꝫ deſperare in iſtis
moleſtys:⁊ quare datur iſte ſtimulus:⁊ quo
modo opꝫ reſiſtere.ibidem.§.3.per totum.
Uirgines in qbus debēt iſtrui ab iſamia:⁊ qui
bus ſibi debent cauere ⁊c̄.ibi.§.4.per totuꝫ.
Uirgines quomodo ⁊ qualiter ſe exercere de
bent in varys laboribus.ibi.§.5.per totum.

Uirginum cautela que ⁊ quanta eſſe debet.ibi. §.ſexto.per totum.
Uirgo quā cuſtodiam habere debet circa ſenſus exteriores.ibi.§.ſeptimo.per totum.
Ad virginē capiēdā: quō diabolus vtit multis ſubtilibꝰ tētationibꝰ ꝓ earūdē ruina: ⁊ a qbꝰ tunc virgines ſe debēt cauere: ⁊ que valent ad obſeruādū earūdē ſtatū ⁊c̄.ibi.§.8.per totū.
Uirgo lapſa inſtruitur vt intelligens malū ſuū vehementer doleat.ibidem.§.9.per totum.
Uirginē corrūpēs vel seducēs ext͂ mřimonium quō tenet ad reſtōnem.2.p.ti.2.c.2.§.1.cir.fi.
Uirgo quō per ſacrilegiū perdit honorē deificꝫ ſponſalitatis ⁊c̄.2.par.titu.5.cap.8.§.1.
Uirginitas diffinit ab Aug.vñ ſumit hoc nomē v̄ginitas: quō ſe dꝫ cauere a delectatiōe venereorꝫ: quō virginitas amittit quantum ad aureolā.4.parte.titu.4.cap.7.ante.§.
Uirginitas q̄re ē ſpālis vtꝰ: q̄re v̄gitas nō ē in ꝓcepto: ſꝫ i ꝯſilio: qō vlteriꝰ dēclaf.ibi.§.1.p.t.
Uirginitas ꝙ excellētior ſit charitate. ꝓbat tripliciter. Et lꝫ virginitas ſit melior ꝯtinētia cōiugali: pōt m̄ coniugatus eſſe equalis ⁊ melior virgine duplici ratione.ibi.§.2.per totū.
Uirginitas vtꝫ ſit excellētiſſima virtutū ⁊ excellētiſſimū pōt aliqd dici duplr.ibi.§.3.p to.
Uirginitas deſcribit p thema ex pō.qō ⁊ breuiter de ipſa declaratur.ibi.cap.8.ante.§.
Uirginitas quō coronatur: quō in diuerſis tpibus hoīs diuerſimode ſe habuerunt ad virginitatem ſeruandam: ꝙ virginitas ſit p infuſionem: ſicut ⁊ alie virtutes morales.ꝓbat: ⁊ votū eſt de eēntia v̄gitatis.ibi.§.1.per totum.
Uirginitas quomodo quinqꝫ modis poſſidet. ibi.§.ſecundo.per totum.
Uirginitas quō eſt: q̄ꝫtū cōmēdat: quō v̄gies adducentur xp̄o: ⁊ lꝫ nō eſt ſimplr excellētior oibꝰ alijs v̄tutibꝰ: eſt m̄ in gūe tēpantie mltū cōmēdabilis ꝑ p̄eminētia ex ſex.ibi.§.3.p to.
Uirginitatē ꝑdit mulier p hoc ꝙ corrūpit mēte ⁊ corpore tribus modis: ⁊ qñ nō ꝑdit v̄ginitas per quācunqꝫ corruptionem inuoluntariam corporis ⁊c̄.ibidem.§.quarto.per totū.
Uirginitas quō cōparat lilio ꝓp tria.qñ dꝫ iter ſpinas. Quid ſignat ſtipes. Quid ſex folia. Et qd tres auree: dant pleꝫ ſctiſſime v̄gines i exēpluꝫ q̄ hoc fecerīt ⁊c̄.4.p.ti.4.c.6.§.6.p totū.
Uirga quō oſtenſus eſt Aaron in quadruplici ſigno: que ſpiritualiter exponuntur de prelatis.3.parte.titulo.20.cap.1.§.3.per totum.
Uirtutis nomē: quō hō h̄re dꝫ imitādo xp̄ꝫ ſm ꝓportiōeꝫ iter deū ⁊ aīāꝫ.1.p.ti.1.c 1.§.2.p to.
Uirtꝰ quō diffinit: in q̄ diffinitiōe tangūtur q̄tuor bona q̄ de v̄tute cānt.4.p.ti.2.c.1.añ.§.
Uirtutes quomodo diuerſimode diuidunt ſꝫ diuerſos reſpectus.ponuntur aliquorum opiniones de virtutibus ⁊c̄.ibi.§.1.per totum.
Uirtutes acq̄ſite ex qbꝰ actibꝰ cānt: ⁊ quō v̄tꝰ hoīs ꝑficit ipm ad bonū ⁊c̄.ibi.§.2.per totū.
Uirtutes iſuſe q̄ ſūt: quō iſte diffiniunt ab Augu.quō p v̄tutes theologicas ꝑficit aīa: ⁊ quō v̄tutes iſuſe dr̄nt a v̄tutibꝰ acq̄ſitis.ibi.§.3.p to.
Uirtutes quō diuidunt.ſ.alie dr̄r itellectuales: alie morales: alie theologice: ⁊ quō diſtinguunt ex oppoſito ⁊c̄.ibi.§.4.p totum.
Quō differūt ſapia: ſciētia: ⁊ itellectꝰ: quātū ad v̄tutes: ⁊ q̄ꝫtū ad bona ſpūſſci.ibidē.§.5.p.t.
Uirtutes morales ſunt tres: quō dr̄r morales ⁊ cardinales: mos duo ſignificat: quō he virtutes dicuntur principales.ibi.§.6.per totū.
Uirtutes cardinales ſunt q̄tuor.ibi.§.6.vltra mediū: ⁊ de iſtis eſt duplex opio aliquorꝫ.ibi. §.7.⁊ quō iſte quatuor diuidūtur in quatuor differentias.ibi.§.8.per totum.
Uirtutes theologicales ſunt tres.qui illas non habuerūt: ⁊ quō ꝓcepta dant in diuina lege d̄ actiōibꝰ fidei ſpei ⁊ charitatis.ibi.§.9.p to.
Uirtutes qui vult acquirere: quomodo tria debet obſeruare.ibidem.cap.2.ante.§.
Uirtꝰ oīs quō aliquo mō ꝯſiſtit in medio: ſꝫ nō vno ⁊ codē mō: ⁊ quō virtus de ſui rōne ordinat hoīem ad bonū: ⁊ quō multa impedimēta occurrūt hoī q vult tenē meꝰ.ibi.c.2.§.1.
Uirtutes que bona in nobis operantur.ibi.capitulo.3.⁊.§.primo ⁊ ſecundo.per totum.
Uirtutes quō vnꝰ hꝫ magis itenſe q̄ꝫ alter: ⁊ nō eq̄liter: ⁊ ꝙ v̄tus i vno maior eſt q̄ꝫ in alio. pꝫ per q̄tuor rationes.ibi.cap.4.per totum.
Uirtutes quō ſic ſunt cathenate adinuicem: ꝙ vna ſine alia haberi nō pōt: ⁊ quō hoc intelligitur: ⁊ quomodo virtutes theologice cōnexe ſunt adinuicem.ibi.capitulo.5.per totum.
Uirtutes vtꝫ durant poſt hanc vitā hoc declarat: ⁊ quō ſola charitas manet.ibi.c.6.p totū.
Uirtꝰ acq̄ſita ⁊ infuſa: quō diſtinguunt.1.p.ti. 11.c.2.§.3.circa mediuꝫ.Et ſi quis arguat.
Uirtutis modus: quomodo cōſiſtit in tribus. prima parte.titulo.14.cap.3.§.1.per totum.
Uirtutes cardiales ⁊ theologicales q̄ ſunt ⁊ in qbꝰ ꝯſiſtūt.1.p.ti.1.cap.3.§.2.quaſi p totum.
Uirtuoſi q̄re magis ſtudent caſtitati q̄ꝫ ſobrietati.3.parte.titu.2.cap.1.§.9.circa finem.
Uiſitatio q̄ fieri dꝫ per epos ⁊ per prelatos eccleſie deſcribit per thema: quod ⁊ de ipſa declaratur.3.parte.ti.21.cap.5.ante.§.
Uiſitatio quō fieri dꝫ ex affectu charitatiuo ⁊ p vtilitate ſubditorum.que ſunt in iſtis cauenda ⁊c̄.ibi.§.primo.per totum.
Uiſitatio quō fieri dꝫ vīr ⁊ cum modorū varietate.ibi.§.ſecundo.per totum.
Uiſitatio quō fieri dꝫ cū cōrectiōe d̄ſectuū q in ipſa iueniunt cū mīa ⁊ ſeueritate.ibi.§.3.to.

Uiſitatiōis quā formā tenere debent archiepi/
ſcopi ꝛ plati ad ſubditos.ibi.§.4.per totum.
Uiſitatio ꝺſcribit p.25.notabilia q̄ ꝛ de ipa ad
longū declarant ad varios caſus ꝛ ſtat⁹ipſius
viſitationis:quomodo poſſunt exigere in viſi
tatiōib⁹:ꝛ a qb⁹:ꝛ quantū ꝛc̄.ibidē.§.5.p to.
In viſitatiōib⁹de qb⁹ fiēde ſūt inq̄ſitiōes ad di
uerſos ſtat⁹:quō ꝛ q̄ ordine inq̄ſitio fieri dʒ:q
defect⁹ pmo debent videri ꝛc̄.ibi.cap.6.an̄.§.
Uiſitationes eccleſiarum ſine cura quō fieri de
bēt:que in ipſis debēt ingri.ibidē.§.1.p totū.
Uiſitatio mōaſterioꝝ ꝛ eccleſiaꝝ regulariuʒ tā
mōachoꝝ q̄ʒ monialiū:quō fieri dʒ.q̄ ſunt ab
ipſis interrogāda ꝛ ordināda ꝛc̄.ibi.§.pmo.
ante medium ꝛ poſt medium.
Uiſitari quomodo debent hoſpitalia:ꝛ de qui/
bus ſunt interrogandi.ibi.§.2.per totum.
Uide ꝺ viſitatiōe varia nōbilia.ibi.ca.6.§.4.p
Uiſitatores monialiuʒ in officio coꝝ ſpe/ (to.
dientes poſt monitionem excōmunicati ſunt
maiori ſententia.3.par.ti.25.cap.44.p totuʒ.
In viſitatiōib⁹ mōaſterioꝝ qn̄ plat⁹ pcepit q ſi
bi dicat qō quis ſciuerit ad corrigēdum:quō
illud pceptū ſit itelligēdū ꝛc̄.2.p.ti.9.ca.6.§.
4.aliq̄liter iſra pn̄ᵐ.ibi.Item qn̄ prelatus in.
Uiſitari quō debent mōaſteria p epos que illis
ſunt ſubiecta:cū quot pſonis:ꝛ cuʒ quib⁹ꝛc̄.ꝛ
q̄t pſonis idiget p viſitatione mōialiū.3.p.ti.
9.ca.5.§.6.vltra me.ibi.In ca.vt iuꝝ ſūmariꝫ
Uiſio corporalis quō fit:quedā opiniones po/
nunt circa viſuʒ:ꝛ lux quō nō egredit a viſu
niſi quatuor modis.1.par.ti.2.cap.3.ante.§.
Uiſio quō fit p receptiōeʒ:ꝛ quō ad viſionē cor
poralē nccē ē p ordinē q̄tuor ꝯcurrē ꝛc̄.§.1.p
Uiſu ſpūali quō vario mō delinquit ſiue (to.
peccat:ſiue q̄ mala ex ipo pueniūt.ibi.§.2.p to.
Uiſus mediū vt bn̄ ordinatū ſit ꝯſiderāda ſunt
quatuor que ſpiritualiter exponunt.pma par
te titulo.3.capitu.3.§.2.ꝛ.3.per totum.
Uidere quō poſſumus deū ꝛ eius magnalia p
quatuor media.ibi.§.2.infra principium.
Uiſuʒ aīe ſpūalē impediūt vel auferūt ſeptē.1.
par.ti.3.cap.4.ꝛ pncipaliꝛ.§.2.q̄ſi per totum.
Uiſus quō ſpūaliꝛ recupat ſiue illuminat:ponū
tur principaliter ſeptem modi cum quibus vi
ſus illuminatur ibi.capi.5.p to.
Uidere ſi aīa velit deū a quibus ſit cauendū:ꝛ
in quibus vacādū ꝛc̄.ibi.ca.6.§.1.p.to.
Per viſum intelligere debemus deū:ꝛ quō in
eū dirigere debemus ꝛc̄.ibi.§.2.ꝛ.3.p totuʒ.
Uideri quō de⁹ poſſit a nobis p ſeptem ſpecula
in pn̄ti.ſm̄ illud apli:videm⁹ nūc p ſpeculuʒ
in enigmate.ibi.§.4.5.6.7.8.9.10.ꝛ.xj.p to.
Uidere quō poſſum⁹ deuʒ in diſpōne imittētis
inſtructēis:ſtātis:ſedētis:deābulātis:comedē
tis:ꝛ regētis.ibi.§.13.vſq̄ ad.§.19.per totū.
Uidere quō qs dʒ int⁹ in ꝯſcia vt rectificet:ex
circa creata vt cōpēſet.ſupra celeſtia vt adiu/
uet:infra ſuppliciavt nō iteret retro.ad cōmiſ
ſa:vt n̄ recidiuat.ad dexterā ad ſctōꝝ exēpla:vt
ſilia faciat:ꝛ ad ſiniſtrā puoꝝ ꝛc̄.ibi.c.7.p to.
De viſu incauto ſiue aſpectu vide varia ſupra.
Aſpectus.ꝛ ſupra.Oculus.
Uiſio diuina per fideʒ:quō eſt tota merces.Et
quō deus diuerſimode videtur ꝛ cognoſcitur
ꝛc̄.tertia par.ti.31.cap.2.§.1.2.ꝛ.3.
Uiſio diuina in pn̄ti deſcribit:quō videlʒ deus
videri non pōt ex puris naturalibus:quō pa/
tres veteris teſtamenti deū nō plene viderūt:
nec in nouo teſtamen.ꝛc̄.ibi.cap.4.ante.§.
Uiſio iſta quō eſt beata:vel quō dr̄ beata:ꝛ in q̄
ꝯſiſtit:q̄ reqrunt ad ſpēs ipſi⁹ btē viſionis ad
deū clare vidēdū ꝛ deifice ꝛc̄.ibi.§.1.per to.
Quid vt in deo vē ꝯgrue in vita btā:quō potē
tia abſoluta poſſit de⁹ clat vidē ꝛc̄.ibi.§.2.p.t.
Uiſio deſcribit:quō.ſ.nūc aīe btōꝝ ꝛ āgeli ocu
lo itellectuali in deo vidēt humanitateʒ xp̄i aſ
ſumptā a v̄bo in vnitate pſone:ꝛ quō xp̄s da
bit ſctis gliaʒ q̄nq̄ ſenſuū corpis.ibi.§.3.p.t.
Quō ſcti vidēt i deo oīa:quō ſcti vidēt orones
nr̄as:ꝛ quō pp q̄nq̄ cāas decēs ē vt dirigam⁹
orones noſtras ad ſctōs:ꝛ quō ſancti varia vi
dent in deo.ibidem.§.quarto.per totum.
Uidētes q̄re noiabantur pphete:ꝛ quō varia
viderunt in viſione ꝛc̄.3.par.ti.32.cap.7.§.2
vltra medium.ibi.vnde prophete.
Uiſus incautus quō eſt cā deſtructiua caſtita/
tis.4.par.titu.4.cap.6.§.2.vltra medium.
Uiſu oculoꝝ que modeſtia ſit ſeruāda:ꝛ que:ꝛ
q̄ta facit viſus:que oīa fundātur in ſacra ſcri
ptura.ibidem.capitulo.10.§.2.per totum.
Uiſu quo diabolus varis mō tentat hoiem.4.
par.ti.13.cap.3.§.2.an̄ me.ibi.quantū auteʒ.
Ad viſionē quō aſcendit p ſeptē gradus ꝛc̄.4.
par.ti.15.ca.17.§.1.an̄ me.ibi.Tripliciter ḡ.
Uitari nō tenent excōmunicati niſi fuerint de/
nunciati.3.par.titu.26.cap.3 per totum.
Uitari nō debēt ſacerdotes ꝯcubinarij in diui/
nis niſi ſint publice denūciati:qd dr̄ notoriū:
ꝛ quid notorius fornicator ꝛc̄.3.par.titu.27.
cap.3.in fine.ibi.Nota quinto.
Uita ſecularis:quō inducit ꝯfuſionē vite ſpūa
li ex cōſideratione ſue actionis:ꝛ hoc triplici
ter.prima par.titu.3.cap.7.§.8.
Uita recta ſiue ſanctitas:quā habet ex tribus.
prima par.ti.13.cap.1.§.1.per totum.
Uite terminus vtrum poſſit prolongari vel ab
breuiari.1.par.titu.5.ca.1.§.8.per totum.
Uita nr̄a quō ꝯſiſtit in humilitatis itellectu:in
puritatis affectu:ꝛ in veritatis effectu:q̄ tria
plus inueniuntur in religione.3.parte.titulo
16.cap.10.§.3.in fine.ꝛ.4.per totum.

Uita nr̄a vt recta ſit nec̄e eſt quatuoꝛ fac̄e. 4.p. ti.2.c.1.§.4 ꝓpe finē.ibi. Inueneꝛt āt q̄tuoꝛ.
In vita p̄ſenti quō patiunt̄ picula in q̄druplici pugna ſpūali.ſ.a carne inficiēte.ab hoſte deci piente.a mūdo retinente.⁊ ab homine ſeuien te.4.par.ti.2.cap.2.§.quinto.per totum.
Uitā ſuā q̄o vnuſq̄ſq̧ regere dꝫ ſm̄ nouēz re gulas directiuas totius vite humane per q̄s optime ſtat.4.par.ti.2.ca.4.ante.§.per totuꝫ.
Uite p̄n̄tis ſtatus miſerabilis:quō eſt pro reme dio nr̄e patiētie.4.par.ti.3.c.7.§.8.per totū.
Uitā eternā q̄ qs ꝓmereri nō pōt niſi dei gra tia hoc ꝓbat̄.4.par.ti.9.c.5.§.1.per totum.
In vita p̄n̄ti quō hō ſemꝑ dꝫ timere ꝑꝑ ſeptem pericula mūdi.4.p.ti.14.ca. 7.⁊ per oc̄s.§.
In vita preſenti: quō flagellat deus hominem quinq̧ de cauſis.3.par.ti.30.c.1.§.1.per to.
Uiuebant diutius homines ante diluuium q̄ꝫ nunc ꝑpter ſex cauſas.1.par.titu.5.cap.1.§.5. vltra medium.ibi.Quinto ⁊ vltimo.
Uita ꝯtēplatiua deſcribit̄ ꝑ thema ex ꝑs. quod tripl'r diuidit̄.ſ.q̄ vita btā oībus ꝑponit̄.vita plurima p̄n̄s oſtēdit̄:⁊ q̄ vita mixta vt ꝑcipue eligitur.4.par.ti.10.cap.4.ante.§.
De vita cōtēplatiua ponit̄ opinio aliquoꝝ.ſ. q̄ tres fuerūt:quō ſignificant̄ ꝑ Lyaꝫ ⁊ Rachelē ⁊ q̄ due ſufficiūt.hoc oñdit̄.ibi.§.1.per totuꝫ.
Uita ꝯtēplatiua ſimpl'r loquendo eſt melioꝛ q̄ꝫ actiua.ꝓbat̄ ⁊ inducunt̄ ſuꝑ hoc octo rōnes q̄ ad longū declarant̄:⁊ quō qs in opibꝰ actiuis aliq̄n plus poſſit mereri ⁊c̄.ibi.§.2. per totuꝫ.
Uita mixta quō exercet̄. q̄ illaꝫ habuerūt ſingu lariter.ad quos ſpecialiter ꝑtinet iſta vita. Et vtꝝ xp̄us magis dilexit Petrū vel Joannem euangeliſtam.ibi.§.3.per totum.
Uita cōtemplatiua iterum deſcribit̄ per thema ex ꝑs.qō ⁊ de ipſa declaratur:⁊ diuidit̄ in mē bꝛa.ibi.capitu.5.ante.§.
Uita ꝯtemplatiua quō debet impetrari a deo ꝑ oꝛationes.ibi.§.pꝛimo.
Ad vitā ꝯtēplatiuaꝫ quō requirit̄ moꝛtificatio paſſionū ⁊ vitioꝝ.ibi.§.2.per totum.
Ad vitā contemplatiuā quō requirit̄ conſidera tio eleuationis:⁊ quō ala tribus ꝯſiderationi bus volat verſus deum.ibi.§.3.per totum.
Ad vitam contemplatiuā quō requirit̄ delecta tio per ſpeculationes:quō requies ſit ponēda in deo ⁊c̄.ibi.§.4.per totum.
Uita actiua quō figurat̄ ꝑ martham:quō beata ꝟgo hūit iſtā vitā ⁊c̄.4.p.ti.15.c.43.§.1.ꝑ to.
Uita cōtemplatiua:quō figuratur per Mariā magdalenam ⁊c̄. ⁊ quomodo beata virgo ha buit iſtam vitam ⁊c̄.ibi.§.2.per totum.
Uita fruitiua que eſt:ſiue in quo conſiſtit:⁊ qui ſunt ipſius gradus ⁊c̄.ibi.§.3.per totum.
Uinc̄tes de bonis vſurarioꝝ furuꝫ. raptoꝝ vel alioꝝ iniuſte poſſidētiū: quō tales p̄n̄t excuſa ri ꝑ q̄nq̧.2.par.titu.1.ca.12.§.19.per totum.
Unctio extrema ſiue ſacr̄m deſcribit̄ ꝑ thema ex ꝑs.qō ⁊ de ipſa decla ratur.3.parte.ti.14.cap.8.ante.§.
Unctꝰ ſacro oleo:quō xp̄s eſt: ⁊ quō hāc vnctio nē oēm hn̄t oēs veri fideles.ibi.§.1.per to.
Quō inunguntur cathecumini ſacro oleo ⁊ ſa cerdotes:⁊ in veteri teſta.reges: quō nunc re ges inungūtur ab ep̄is quid ſignificant: quō altaria inunguntur ⁊c̄.ibi.§.2.per totum.
Unctio extrema quō eſt vnum de ſeptem ſacra mentis:⁊ dꝛ̄ oleū īfirmoꝝ ad qō dat̄ ipſis. vn̄ ſumit̄ effectus huius ſacramēti:quō ſacramē tum impinguat animā.de oleo pugillū. Iſtud oleū ſacerdotum triplex quō hꝛ̄ ex decretali. Cū veniſſet.extra.de ſacra.vncti. ibi.§.3. ꝑ t.
Unctionis extreme ſacramentuꝫ inſtituit xp̄us ſed be. Jacobus ꝓmulgauit: ⁊ inunctio eccle ſie eſt triplex.ibi.cap.15.ante.§.
Unctiōis m̄ā remota eſt oleū oliuaꝝ : q̄re iſtud oleū eſt aptū ad iſtā vnctionem:⁊ que eſt mate ria propinqua huiꝰ vnctiōis: quō papa poſſit mutare olei ꝯſecrationē ⁊c̄.ibi.§. 1. per totū.
Unctionis foꝛma quō fieri dꝫ in vnctione. ⁊ q̄ eſt foꝛma.ibi.§.ſecundo.⁊.3.per totum.
Unctionis extreme effectus quis eſt: quare da tur:⁊ quomodo in aliquo caſu non eſt neceſſa rium.ibi.§.4.per totum.
Unctiōis miniſter eſt ſolus ſacerdos : ⁊ nullus alius inungere pōt: quomodo debet inūgere ſuos ⁊ non alienos:quomodo inculpat̄ quan do nō vult ire: ⁊ de licentia excōmunicati poſ ſunt inungi.ibidem.§.quinto.per totum.
Unctio extrema quibus debet dari:⁊ quare : ⁊ quibus infirmis nō eſt danda: quō ſit faciēdū quando dubitat̄ an infirmus viuit:⁊ quō ⁊ q̄n pōt dimitti vel interdici.ibi.§.6.per totum.
Unctio extrema in quibꝰ partibꝰ coꝛpoꝛis debꝫ dari:⁊ quare : ⁊ qui nunq̄ꝫ habuerunt mēbꝛa coꝛpoꝛis:quomodo cum illis eſt faciendum ī vnctione ⁊c̄.ibi.§.ſeptimo.per totum.
Unctiōis extreme ſacro:quō ala volat ad celuꝫ: ⁊ qs eius effectꝰ ⁊c̄.3.par.ti.14.ca.1.§.q̄nto.
Unio quō deſcribit̄ a btō Dionyſi.⁊ declarat̄ q̄ duplex eſt vnio amantis ad amatū: ⁊ quomo do vnio tripl'r ſe hꝫ ad amoꝛē ⁊c̄. pꝛima parte ti.6.c.2.§.4.circa pꝛincipium.
Ad vnitatē quō req̄runt̄ q̄nq̧:⁊ q̄nq̧ ſunt vni tates:⁊ quō q̄nq̧ fructꝰ ſequunt̄ ex bona vni tate ⁊c̄.ibi.§.4.añ.meꝰ.ibi.De vnitate.
Ad vnitatem ꝓficientiuꝫ quō concurrūt quīq̧ ibi.§.4.vltra me.ibi.De vnitate profici.
Unitas perfectoꝝ quō ſit ſeruanda : ⁊ quō aliq̄ excludunt̄ ab iſta vnitate:⁊ q̄ ad eandē valēt : ibi.§.4.in fine.ibi.De vnitate perfi.

Unitas multiplex: quõ diuerſis eſt neceſſaria: ⁊ quõ ſumiť neceſſariũ ⁊c̃.ibi.§.5. circa p̃n.

Unitas ſeptuplex deſcribiť que varijs neceſſaria eſt.ſ.vnitas naturalis:coniugalis: politialis:eccleſiaſticalis:regularis:pſonalis: ⁊ eẽntialis ſiue diuinalis.ibi.§.5.ante mediũ.ibi. Sciẽdum autem ſcp.

Unitatẽ quadruplicem: quõ ſeruare debẽt religioſi: ⁊ ẽ adhuc triplex vnitas.3.pte titul.16. cap.10.§.10.añ me.ibi.De tertio princi.

Uniuerſitates ſiue ſocietates qñ iurãt ſe aliqd facturas vel non facturas: nũquid pñt ſibi de mittere.qbus modis fieri põt:⁊ qñ licet: ⁊ qñ nõ.2.par.ti.10.cap.6.§.4.per totum.

Uocat ipſe de ĩn pñti vltra ad laborãdũ ĩ eccl̃ia:⁊ quõ vario mõ vocat aliq̃s ad neceſſarioꝝ obſuationẽ:aliquos ad perfectoꝝ ↄuerſationeꝫ:⁊ aliquos ad plurimoꝝ gubernationẽ: ⁊ quõ vocat ad tria obſeruanda:⁊ quõ iſtam vocationem facit tripliciter.1.par.ti.5.cap.2.§.6.per totum.

Sicut vocati fuerũt apl̃i ter a dño:ſic etiam vocať qs a dño ad platurã triplr ⁊c̃.ibid.§.6. vltra medium.ibi. Tripliciter autem.

Uocatus eſt Aaron a dño ⁊ elect⁹ quadruplici ſigno:⁊ qd ſpũaliter ſignificat.tertia par.titu. 20.cap.primo.§.3.per totum.

Uolare quõ põt anima verſus deũ trib⁹ cõſiderationib⁹ que ⁊ notabiliter declaranť quarta par.ti.10.ca.quinto.§.3.per totum.

Uoluntas nõ eſt eminentior intellectu ſimpliciter:ſed ſm qd:⁊ eminẽtia alicui⁹ad alteꝝ põt duplr attẽdi.1.par.ti.4.cap.1.ante.§.

Uoluntate por eſt itellect⁹ quo ad actum ſm ordinẽ nature ⁊ ſimplr:qđ pbať: ⁊ quõ volũtas hoĩs accipit qñ in varios legitimos ſenſus: ⁊ ſi volũtas moueat itellectũ.ibi.§.1. per totũ.

Uolũtas vtꝝ velit aliqd ex neceſſitate: ⁊ qñ illa neceſſitas repugnat volũtati.ibi.§.2.per to.

Uoluntas quomodo non vult omnia ex neceſſitate.ibi.§.3.per totum.

Uoluntariũ.inuoluntariuꝫ ⁊ actus voluntatis tripliciter deſcribiť:⁊ quõ aliquo modo reperiunť in brutis ⁊c̃.1.par.ti.4.ca.3.§.1.per to.

Uolũtariũ quõ aliqd dꝛ duplicit̃.ſ.directe ⁊ idirecte.ibidẽ.c.3.§ ſecundo.per totum.

Inuoluntariũ dꝛ qđ qs nullo modo vult: qđ ⁊ vlterius declarať:⁊ duplex eſt actus volũtatis ⁊c̃.ibi.§.3.per totum.

Mixtum ex voluntario ⁊ inuoluntario quãdo hoc fit ⁊c̃.ibi.§.4.per totum.

Qđ fit ex igno:ãtia dr eẽ mixtũ ex voluntario ⁊ inuoluntario.⁊ quõ intelligiť.ibi.§.5.per t.

De volũtario ⁊ inuoluntario ⁊ mixto ex vtroq̃ quõ multa habenť in iure.ibidẽ.§.6.per to.

Uoluntas quomodo mouetur in finẽ:⁊ ea que ſunt ad finẽ:⁊ quõ voluntas reſpicit finem tripliciter.1.par.ti.4.cap.4.ante.§.

Uoluntas ſiue velle:quõ ⁊ qd eſt volũtas:⁊ volũtas prout deſignat actum ipſius volitiue potentie pꝛopꝛie eſt finis ⁊c̃.ibidẽ.§.1.per totũ.

Uolũtatis act⁹ſiue motus:quõ eſt a deo:a potẽtia volitiua:ab intellectu ipſius volentis:⁊ qñ ꝙ ab appetitu ſenſitiuo.ibi.§.2.per totum.

Uoluntas quomodo mouetur ad actum ſuuꝫ: ⁊ quõ duplr moueť.ſ.ad exercitiũ act⁹ad ſpecificationẽ actus.ibi.§.3.per totum.

Uoluntatis ſecũdus actus dicitur frui.de ipſa vide ſupra.Frui.Et ibi.c.5 per totum.

Uolũtatis terti⁹act⁹: quõ eſt intẽtio.de ipſa vide.ẽ.ſub lr̃a i.ſ.Intẽtio ⁊c̃.ibi.c.6. per totuꝫ.

Uoluntatis act⁹:quõ eſt act⁹ ⁊c̃.ibi.c.7.per to.

Uolũtatis ĩperiũ qd eſt:qd eſt iperare: ⁊ radix libertatis:quõ eſt voluntas.ibi.c.10.ante.§.

Uolũtatis iperiũ:quõ extẽdiť ad actũ appetit⁹ ſenſitiui ⁊ ad mẽbꝛa corpoꝛis ⁊c̃.ibi.§.2.p to.

Uoluntas humana quõ frequenter diciť coꝛ: ⁊ vbi:⁊ quõ ſub nomine coꝛdis tractať de exercitio voluntatis.ibi.cap.13.ante.§.

Uolũtate noſtra quõ coopať de⁹ſept̃ modis vt eã ducat ad rectã pfectionẽ.ibi.§.1.per to.

Uolũtas vtrum ſolũ habeať ꝓ ope exterioꝛi in malis ⁊c̃.ibidẽ.c.14.§.1.2.⁊.3.

Uoluntas quõ reperiť in opere exterioꝛi:⁊ quõ voluntas naturaliter pcedit actum exteriorem.ibidem.c.14.§.4.per totum.

Uoluntas bene diſpoſita: quomodo comparatur arboꝛi.ibi.§.4.circa finem.

Uoluntas ⁊ opus exterius: quomodo ſe habẽt adinuicem quantum ad meritum vel demeritum.1.par.ti.4.cap.14.ante.§.

Uoluntas ſine ope ꝙ tm̃ valet in malo ⁊ in bono:quãtũ valet cũ ope:⁊ vtrum voluntas habeatur pꝛo facto.ibidem.§.1.per totum.

Uolũtas quõ reperiť cũ exterioꝛi ope:⁊ quõ naliter pcedit actũ exterioꝛẽ ⁊c̃.ibidẽ. §.4.p to.

Uoluntate bona exiſtente: quomodo non poſſunt pcedere ab ea mala opa.ibi.c.15.añ.§.

Uoluntatis pbitas vnde oꝛiť quõ aſſimilať arboꝛi quõ plãtať:qd ſignificat ſtipes: quid rami:quid coꝛtex:quid folia: qd fruct⁹: qd floꝛes:qd terra:qd radi⁹ſolaris ⁊c̃.ibi.§.1.p to.

Uolũtas bona quõ nõ põt fruct⁹malos facẽ: qñ ſit pl̃tata:quõ facit malos fruct⁹⁊c̃.ibi.§.2.p

Uolũtatis fructus quomodo diſcernantur an boni ſint vel mali.ibi.§.3.per totum.

Uolũtas ſiue affectus iuſti:quõ ſe cõfoꝛmare d3 bet cum dei voluntate:⁊ quõ ſm q̃tuoꝛ cauſas debemus voluntatẽ nr̃am ſiue velle deo ↄfoꝛmare.1.par.ti.13.ca.1.§.3.etiã.4.⁊.5.aliqua.

De volũtate diuina ponitur illud. 1.Thimo.1. Uult de⁹oẽs hoĩes ſaluos fieri.Et quõ in lege

dñi eterna fuit volũtas ſuſi/ ⁊c̃.ibiđ.§.6.ꝑ to.

Uoluntatis quõ eſt duplex actus primus eſt appetit⁹ finis.ſcðs eſt appetit⁹ eoꝝ q̃ ſunt ad finẽ ⁊ quõ ſe hñt ad filias luxurie ⁊c̃.2.par.ti.5.c.9

De volũtate vltima in teſtamẽtis vide varia.ĩ. Teſtamẽtũ.⁊.3.p.ti.10.c.3.§.4.per totum.

Uoluntatis humane bonitas in actibus ſuis: quomodo dependet ex obiecto.ex radice volũtatis.ex lege eterna.⁊ ex hoc ꝙ conformaꝭ voluntati diuine.1.par.ti.4.c.12.§.4.per totuꝫ.

Uoluntas vltima ſiue teſtamẽtũ ad pias cauſas quõ valet corã duobus teſtibus factum: quod multiplr̃ ꝓbaꝭ: ⁊ declaratur: qui debent eſſe teſtes: ⁊ cui⁹ etatis.3.par.titu.10.cap.3.§.4.

Uoluptas carnalis quomõ obliuiſci facit dei. ſui ⁊ ꝓximi.1.par.ti.ſecundo.ca.9.§.2.p⁹ medium.ibi.Tertium quod impedit.

Qð in voluptate cõſiſtat beatitudo eſt impoſſibile.ponuntur deſuper tres rationes.4.parte ti.ſeptimo.ca.quarto.§.6.per totum.

Uoracitas q̃re triplr̃ prohibeꝭ clericis: ⁊ qñ veraciter ex charitate eis ꝓderũt cõuiuia: quõ ſe ſibidẽ regere debẽt ⁊c̃.3.p.ti.13.c.3.§.3.ꝑ to.

Uotũ deſcribiꝭ ſꝫ illud: vouete ⁊ reddite dño: quõ p votũ offerrim⁹ deo muneraꝫ quõ tal' vouẽs ad votũ eſt obligat⁹ ⁊c̃.2.p.ti.11.c.1.añ.§

Uotũ quid eſt: quõ nullus cogiꝭ ad vouenduꝫ: quõ exponiꝭ vouete ſm glo.⁊ quõ op⁹ factum cũ voto eſt magis meritoriũ ꝙ̃ factũ ſine voto probatur triplici rõne: ⁊ quõ hortamur ad vouendũ exẽplis ſanctoꝝ.ibi.§.1.per totum.

Uota quõ ſint reddẽda cũ debita acceleratiõe: cũ ꝑfecta ſolutõe: ⁊ cũ recta diſcretiõe. Et plura ſunt quoꝝ vota nõ ſunt obligatoria niſi ratificarenꝭ a ſuis ſuperioribus: quomodo aliq̃ ſtulte vouent ⁊c̃.ibi.§.2.per totum.

Uotũ quare ꝓprie deo eſt faciendũ: ⁊ quõ: ⁊ q̃ eſt differẽtia inter votũ ⁊ ꝓmiſſionẽ: quõ orões ad ſcõs ſũt dirigẽde: ⁊ quõ ð triplici bñficio deo ⁊ ſcis reddem⁹ vota ⁊c̃.ibi.§.3.per t.

Uotũ quõ diffiniꝭ quõ q̃s eſt obligat⁹ ad votuꝫ qð vouit ⁊ ꝓmiſſio q̃ fit in voto quõ intelligiꝭ quõ ad votũ reqriꝭ deliberatio qñ vota nõ obligant tria debent cõcurrere ad eſſentiaꝫ voti: ⁊ impediens aliquem a voto quantum peccatum ⁊c̃.ibi.capitulo.2.ante.§.

Uotum quõ diuidiꝭ in commune ſiue neceſſitatis: ⁊ ſingulare ſiue voluntatis: quomodo per iſta vota obligamur: quãdo poſſunt frãgi iſta vota. Aliud eſt vouere caſtitatẽ: ⁊ aliud nõ cõtrahere matrimonium: ⁊ vouens intrare religionẽ ꝓpter debita: quare iſte debet in ſeculo manere ⁊c̃.ibi.§.1.per totum.

Uoti trãſgreſſio voluntaria eſt mortale ꝓbatur ⁊ grauius peccatũ eſt trãſgreſſio voti ꝙ̃ tranſgreſſio iuramenti: quotiens frangit votum totiens peccat mortaliter: ⁊ quando quis vouit non bibere vinũ: quomodo hoc ſit diſtinguẽdum.ibi.§.ſecundo.per totum.

Ex voto facere aliqð bonum eſt magis meritoriuꝫ: ⁊ vtrũ religionẽ intrans obligatus eſt ad talia ante ꝓfeſſionẽ: ⁊ quando quis peniteat ð voto: quomodo adhuc tale eſt magis meritorium: quod probatur.ibi.§.3.per totum.

Ad vota licita ſiue illicita: quomõ obligamur etiam de conditione.ibi.§.4.per totum.

Ad vota quõ teneꝭ heres: cuius eſt hereditas. ibi.§.quinto.per totum.

Ad vota quõ quedã perſone non ſunt obligate niſi ratificenꝭ ab alijs: ⁊ poſſũt irritari. Et religionis votum: quomodo eſt tante altitudinis ꝙ omnia alia in ipſum cõmutari poſſunt: ⁊ q̃ differentia inter irritationem ⁊ diſpenſatiõeꝫ. ibi.§.ſexto.per totum.

Uoti redemptio: cõmutatio ⁊ diſpenſatio quomodo inter ſe differũt: ⁊ quare ⁊ quõ tales nõ obligantur ad vota: ⁊ quod horum triũ ẽ maius ⁊c̃.ibi.§.7.per totum.

In votuꝫ religionis quõ auctoritate iuris oĩa alia cõmutanꝭ: ⁊ ſine diſpẽſatione vota ꝑſonalia quõ mutãꝭ in religionẽ.⁊ ſilr̃ vota realia: ⁊ ſpãlia: ⁊ qñ ⁊ quõ pr̃ nõ põt vouere filiũ ad religionẽ ſine ꝯſenſu mr̃is: ⁊ qb⁹ ꝑr.ibi.§.8.ꝑ t.

Uotoꝝ diſpẽſatio ad quẽ pertinent. que forma ad hoc requiriꝭ.que cã: qð miſteriũ: ⁊ ꝓfeſſus in laxiori ordine non debet ad artiorẽ vouere niſi petita licentia ⁊c̃.ibi.§.9.per totum.

Utrũ vouens ieiunare in die feſto alicui⁹ ſancti ſi illud feſtuꝫ in dñica venerit tenetur illo die ieiunare. vtꝝ vouens nõ comedere carnes vl' panes in feſto alicuius ſancti ad quod horum magis tenetur ⁊c̃.ibi.§.10.per totum.

Uotũ ſolẽne dirimit m̃rimoniuꝫ ⁊ nõ ſimplex: de quib⁹ votis intelligiꝭ. qualiter peccat talis faciens. quid tenetur facere talis vouẽs. tertia par.ti.1.capitulo.4.per totum.

Uotũ ſimplex impedit matrimoniũ ꝯtrahẽduꝫ ſed non dirimit ꝯtctu. talis mortaliter peccat: ⁊ nihilominus adhuc tenetur implere votum ⁊c̃.ibi.c.16.§.primo.per totum.

Uota varia ꝯiugatoꝝ deſcribunꝭ ſupra. M̃rimoniũ ⁊c̃.ibidẽ.c.23.per totum.

Uotũ in religione ẽ triplex: ⁊ quõ hõ p votũ ſe offert deo ⁊c̃.tertia parte.ti.16.cap.1.§.ꝑmo. prope finem ibi. Inter ipſa.

Uoto mediãte quõ aliq̃ diuerſimode ſꝭ obligati ad rligiõeꝫ ⁊ q̃re q̃ ñ ⁊c̃.ibi.c.2.§.3.⁊.4.ꝑ t.

Uotũ ſimplex quõ ſi quis violauerit quã penã incurrit ſm canones.tertia parte.titulo.17.capitulo.7.§.3.ibi.Quintus.

In votis varijs quomodo papa vario modo diſpenſat: ⁊ vbi non ⁊c̃.tertia parte.titulo.23.ca

pitulo.6.§.36.qui incipit. Nota multos.ibi.
Duodecimus de voto.
Votū qđ fit cum iuramento vario modo in va/
rijs caſib⁹ deſcribitur. ſcđa p.ti.10.c.6.añ.§.
tñ ibi principaliter. Sextus caſus.
Votū ſimplex quis habens ſi ɔtrahit matrimo
nium exigere nō pōt debitū. ſed ex actu tene/
tur reddere. Et votū qđ eſt ſolēnizatū habēs
nō poteſt exigere neq; reddere abſq; mortali
abſq; tamen diſpenſatione. tertia parte.ti.1.ca
pitulo.21.§.duodecimo.
Vouēs intrare religionē quādo poteſt imple
re. & quādo nō. quot annos talis dꝫ hẽ ⁊c̃.3.
pte.ti.16.ca.2.§.3.per totum.
Vox iſta deſcribitur que citabit mortuos ad di
uinum iudicium. qualis.ſ. erit vt quid. quare
dicitur iſta vox tube. quare in voce archange
li. quomodo fiet iſta vox ⁊c̃. quarta pte.tit.14.
ca.11.§.quarto.per totum.
Uſura deſcribit̃ per thema ex pō. qđ & ꝑ
ipſa declaratur quomō quilibet fi/
delis ſūmopere ſe cauere debet ab ipſa. & quō
vſurarius male tripliciter vexatur. ſecūda par
te.titulo.1.capitulo.6.ante.§.
Vſura quomodo palliatur & excuſatur propter
fraudulentiā per vſurarios. quid ſit vſura. &
quadruplici ratiōe eſt cōtra legē nature. etiā
cōtra legem humanam. & quomodo vſura eſt
ɔtra legē diuinalē ⁊c̃. ibidē.§.1.p totum.
Vſura quomodo extenditur copioſiſſime. qua/
re & quomodo deſignātur per plateas. & quo/
modo illoꝝ ſunt varie platee in quib⁹ fit vſu
ra ibi.§.ſecundo.per totum.
Vſura quando ɔtinuatur quō eſt periculoſiſſi/
ma. quō tripliciter iſta ɔtinuatio ē piculoſiſſi/
ma cū exēplo in fine ibi.§.3.per totum.
Vſurarioꝝ multiplex modus deſcribit̃ q com
mittitur in mutuis pignoribus ⁊c̃. quomodo
vſura eſt vorago: difficiliter deſeritur. & vñ dici
tur vſura ibi.cap.7.ante.§.
Vſura quomodo diffinitur. quid dicitur lucrū
& quid mutuū: & ipſorum mala deſcribuntur
ibi.§.primo.per totum.
Vſura quia eſt cōtra legem diuinam & natura/
lem: ideo nec per papam poſſet diſpenſare vt
ſine peccato vſura exerceat̃ ab aliquo. nec vl/
lus per hoc excuſatur. & argumenta in ɔtrium
ſoluuntur ibi.§.ſecundo.p totum.
Caſus deſcribitur vbi vſura prohibetur i iure.
ibi.§.tertio.per totum.
Quis autē ſit iudex competēs in cauſa vſura/
riorum. & ad quos magis ſpectat determina/
tio dubiorum de vſuris an tam ad theologos
q̃ ad canoniſtas ⁊c̃. ibi.§.4.p totum.
Vſurarioꝝ modus multiplex deſcribitur: q̃ cō
mittitur i mutuis expēſis: & pignorib⁹: & in ſo
cietatibus: & in cābijs per varias q̄ōnes. ibidē.
§.4.vſq; ad.8.capitulum.per totum.
Utrū ſit licitū emere pignora a manifeſtis vſu
rarijs que ex lapſu tēporis ad eos peruenerūt
ratione vſure nō ſolute ibi.c.8.§.21. per totū.
De cooperatione & participatione vſure. quō &
quando quis ad reſtitutionē tenet̃ ibi.c.9.añ.§.
Quid de ſeruitorib⁹ vſurarioꝝ q nihil aliō ha
bent niſi vſuras. ibi.§.1.per totum.
Quid de eo q̃ accepit vſuras noīe alieno vt tu/
tor curator vel procurator ibi.§.4. per totū.
Quid de famulis q de mādato dñi dant pecu/
niā ad vſuram debitoribus vt ſuſcipiāt pecu
niam ab eis ibi.§.4.per totum.
Quid de illo q cū vellē mutuare gratis īduxit
me vt darē ſub vſuris. ibi.§.5.per totum.
Quid de notarijs q ſciēter ſub vſuris cōficiūt
inſtrumenta. ibi.§.6.per totum.
Quid de ꝑlatis q ſubſcribūt ſe & ſigillant cedu
las vſurarias. ibi.§.ſeptimo.per totum.
Quid de ciuitatibus vel vniuerſitatibus mutu
antibus ad vſuram nunquid tenentur ad re/
ſtitutionem. ibi.§.octauo.per totum.
Sed quid de quinq; pro centenario que dat tu
tor pupillo. ibi.§.9.per totum.
Utrū talis poſſit dicere tutori tāto tpe habuiſti
pecuniam meā peto ꝓ ea lucꝝ: ſꝫ vſuras nolo
ibidem.§.decimo.per totum.
Utrū liceat creditori recipere debitū qđ vſurari
us ei debet ibidem.§.11.per totum.
Utrū liceat marito recipere dotē a patre vxoris
vſurario. ibidem.§.12.per totum.
De ꝓxenetis ſiue ſenſalib⁹ vtrum peccēt cū ſunt
mediatores ad ſenus: & vtrū teneantur ad re/
ſtitutionem. ibidem.§.13.per totum.
Nunquid liceat accipere mutuum ſub vſura.
ibidem.§.14.per totum.
Vſurarij manifeſti excōicati ſunt nō ſimplr: ſꝫ
quo ad tria. & qui dicuntur manifeſti vſurarij
ibidem.capitulo.10.ante.§.
Vſurarij manifeſti nō poſſunt recipi ad ɔfeſſio
nē vel ad ſepulturā q̃uis dicant ſe velle reſti/
tuere ⁊c̃. & quō in iſtis ſit faciēdū. ibi.§.1.p to.
Quid de vſurario qui cauere voluit ſed preuē/
tus morte ⁊c̃. ibidem.§.ſecundo.per totum.
Ponūt deſup adhuc alie q̃ſtiūcule de ipſis i va
rijs euētib⁹ ſiue cāſis. ibi.§.3.4.5.6.7.&.8.p t.
Vſurarioꝝ raptoꝝ & alioꝝ q reſtōni ſunt obli/
gati filij filie & familia viuētes de bonis ipſoꝝ
excuſari pñt pp q̄nq;.2.p.ti.1.ca.12.§.19.p t.
Utrū māifeſto vſurario ꝑſtāte cautionē de reſti/
tuendis vſuris ſi ad preces eius aliquis ꝓ eo
fideiubeat teneat̃ ipſe fideiuſſor creditoribus
vſuram.2.par.ti.2.c.2.§.6.per totum.
Faciētes ſtatuta q vſure ſoluant̃ vl' ſolute nō re
petāt aut reſtituāt̃. & iudicātes ꝑ ea excōicati

ſunt maio:i ſni͂a.1.pte.ti.25.c.29.p totum.
Uſurari⁹ qs fit cū ſola ſpe.qn̄ ē pncipalr ad lu/
cꝝ in mutuo.qḋ.pbaf.pma pte.titulo.4.c.14.
§.2.ante medium.ibi.Et nota.
Uſurpatio occulta ē triplex ꝓñdētie doctrine.
⁊ ſubſtãtie.2.p.ti.1.c.14.§.2.per totum.
Uſus ꝙ fit act⁹ volūtatis oñdit ⁊c.⁊ vſus alicu
ius rei qd ipo:tat ⁊c.1.p.ti.4.c.11.añ.§.
Uti quō denoiat quādā opationē.quō dicit fre
quētiā opationis:⁊ qn̄ dꝫ reſpectu eoꝝ q̄ ordi
nanf ad finē.ibidē.§.1.⁊.2.p totū.
Uſus ꝙ nō ſolū ē in via.ſꝫ etiā in patria quoad
q̄dā.⁊ quō vſus dei differt ab vſu nr̄o in duo/
bus ⁊c.ibidem.§.tertio.p totum.
Uſufruct⁹ quō dſcribif ſꝫ iuriſtas.⁊quō legiſte
accipiūt vſuꝫ ⁊c.3.p.t.3.c.3.añ.§.⁊.§.1.p.tiꝫ
Uſus qs ē in religioē.qn̄ plat⁹ dat īferio:i aliq̄
ad vſū.⁊ q̄ ē differētia īter vſū ⁊ vſūfructū.⁊ ē
duplex vſus.⁊ qn̄ religioſus nihil dare dꝫ de
īſtis ſine licētia ibidē.ti.16.caplo primo.§.8.
ante medium ibi.Quarto nota.
Uſus licit⁹ vtꝝ poſſit ſepari a iure. quarta pte.
titulo.12.cap.4.§.6.7.⁊.8.
Uſū nudū facti quō ſr̄es mio:es hr̄e pñt.ponū
tur deſup q̄tuo: ꝯclones ibidē.§.9.per totū.
Utꝝ vſu ꝯſūptibiliū⁹ poſſit ſepari licit⁹ vſus a
ꝓprietate ſiue dn̄io rei.ibidē.§.10.⁊.11.p to.

Uxores q̄lr ſe vario mō hr̄e dbēt ad vi/
rū vide.ī.mr̄imoīū ⁊ ēt d mu/
Uxorē vtꝝ dꝫ ducere ſapiēs ⁊c.3.p.t. (lierib⁹
1.c.1.§.tertio.poſt mediū ibi.Utꝝ ſapiēti.
Uxor quō dꝫ regi a viro māſuete.corrigi ſecre/
te.⁊ diligi cōplete.3.p.ti.14.c.9.§.1.p totuꝫ.
Uxores plures nūq̄ꝫ licet marito hr̄e in matri/
monio ibidem.cap.10.§.2.per totum.

C Hriſtus quō ſe humilē in q̄
tuo: oñdit.1.p.ti.3
c.3.§.3.circa fi. Quartus colo: ni.
Xp̄s quomō veniet ad iudiciuꝫ pro
pter tria.1.p.ti.3. capitulo.6.§.17.
circa medium.ibi.Ueniet autem.
Xp̄s eſt caput eccleſie ⁊ omnium hominum ſꝫ
diuerſos gradus.3.p.ti.32.c.1.per totum.
Xp̄s quō opat⁹ eſt ſalutē in qntuplicī medio.3.
parte.ti 32.capitulo.2.per totum.
Xp̄i paſſio ad memo:iā ṙuocata triplicē effe/
ctū facit in aīa.4.p.ti.3.c.7.§.4.p totum.
Circa xp̄i paſſionē quō notāde ſūt ſeptē circun
ſtātie.4.pte.ti.15.ca.41.§.2.ante mediū.ibi.
Notandum ꝙ ſeptem ſunt.
Xp̄s quō a diuerſis deriſus fuit in paſſiōe ⁊ illu
ſus:⁊ quō adhuc ipſe deridetur quotidie a di
uerſis.2.p.ti.6.c.7.§.1.2.⁊.3.p totum.
Xp̄ꝫ i q̄ figurat aarō ſūm⁹ ſacerdos.1.p.ti.6.c.
2.§.5.poſt mediū ibi.Bonū dlectabile notaf.
Xp̄i ſepulchrum quō pōt eſſe aīa deuota.⁊ que
ſunt ad hoc neceſſaria.3.par.titu.14.c.4.§.2.
poſt mediū ibi.Sepulch:ū illud.
Xp̄i ſpōſa quō efficit aīa ī baptiſmo.⁊ q̄ bōa ab
ipſo tunc recipit.1.par.ti.1.cap.1.§.2.circa fi/
nem.ibi.quia etiam in ba.
Xp̄s oñdit iude magnā familiaritatem. 2.par.
ti.1 ca.22.§.1.⁊.2.per totum.
Xp̄s quō ſollicit⁹ eſt paupeꝝ in hoſpitali:quō ſꝫ
vbis ⁊ factis oñdit ⁊c.3.par.ti.11.c.1.añ.§.
Xp̄s vtꝝ plus dilexit petrū q̄ꝫ ioānē.4.p.ti.10.
c.4.§.3.circa finem.ibi.Et cum querif.

Ydolatria dſcribif vario mō.ī.idola
tria.⁊.2.p.t.12.c.1.§.1.p t.

ʒ Elus qui ē effect⁹ amoris quō
diſfinif a phō ⁊ a theolo
go ⁊c.1.p.ti.6.c.2.§.6.circa prin.
Zelus ꝙ cātur ſiue ꝓducif ab amoꝛ
intenſo oſtenditur auctoritate ratione ⁊ diſtin
ctione.⁊ quid zelare pro deo: ⁊ quid pro ami/
co ⁊c.ibi.§.6.añ mediū ibi cauſaf aūt ſeu.
Zelus ē triplex.ſ.p deo.p amico. ⁊ pro carnali
bono p:op:io.⁊ vbi bene ⁊ vbi nō ⁊c.ibidē.§
6.ante medium ibi eſt igitur.
Zelus ꝙ p:op:ie nō ſit aliō q̄ꝫ itēſus amo: reſu
tās ꝯſo:tiū in amato.quō hoc itelligif.⁊ expo
nif deſup iſta auctas.Exo.20.Ego ſum de⁹ ze/
lotes viſitās ibi.§.6.añ meō.ibi.Sciēdū ēt ꝙ
Zelotipus circa vxorē ſeptē fac.⁊ ſic iſta de⁹ fa/
cit circa animā quaꝫ diligit.ibidem. §.6.poſt
mediū ibi.Quantū ad primum no.
Explicit tabula materiaꝝ totius ſumme ve/
nerabilis viri beati Antonini ⁊c.
Incipit tabula de beata virgine.⁊ primo de
feſtis ipſius ſm ꝙ occurrunt per circulū anni.
Et p:imo de purificatione.

d E iſto feſto hēs ſmonē i
fo:ma.4.p.ti
tulo.15.ca.33.per totum.
Item pro alio ſermone eiuſdem ibi
dem.tit.15.cap.34.per totum.
Item pro alio ſermone eiuſdem diei vide. ibi.
capitulo.35.per totum. De annūciatiōe.
De iſto feſto habes ſermonē in fo:ma.4.par.ti.
15.capitulo.octauo.per totum.
Item pro alio ſermone eiuſdem feſtiuitatis vi/
de ibi.capitulo.nono.per totum.
Et de ſalutatione angelica vide ibi.capitul. 10.
⁊ decimotertio. De viſitatione.
De iſta feſtiuitate habes ſermonē in fo:ma. 4.
parte titulo.15.capitulo.27.per totū.vide etiā
aliqua ſuper epiſtolam huius diei.ibi.capitu
lo.36.§.ſcḋo.b. De aſſumptione.
De iſto die habes ſermo.in fo:ma. quarta par.
titulo.15.capitulo.43.per totum.
Itē pro alio ſermōe eiuſdē vide ibi.c.44. p to.
Itē p alio ſmo.eiuſdē diei vide ibi.c.45. p to.

Itē ſi placet recipe allegorice ſex eiuſdē diei vide.prima parte.titulo.6.capitulo.ſcdo.§.7.8 9.10.⁊.11.

¶ De natiuitate.

De iſto feſto habes ſermo.in forma.4.parte.titulo.15.c.5.per to.

¶ De p̄ſentatione.

Itē p̄ alio ſmo.eiuſdez diei ibi.ca.6.per to. ca.

De iſto feſto vide varia.quarta parte.titulo.16. capitulo.6.§.ſecūdo.poſt principiū.ibi. Tertia gratia.

¶ De conceptione.

De iſta feſtiuitate habes ſermo.in forma.quarta parte.titulo.15.capitulo.3.per totum.

Itē pro alio ſermo.eiuſdē.ibi.c.4.per totum.

Itē p̄ alio ſermo.eiuſdē feſti.vide.1.parte.ti.8 c.2.per totū.

¶ In cōi de btā v̄gine.

Itē p̄ alio ſermo.vide.ibi.c.3.per totum.

Itē p̄ oi ſmōe de btā v̄gine.p̄ q̄cūq̧ ipſi⁹ feſtiuitate vide.3.p.ti.32.c.3.p to.⁊.c.4.p totum

Itē plura alia multa colligere potes ad ſupradictos ſmones ex tabula de btā v̄gine.hic inferius ſm ordinem alphabeti collecta.

¶ Sequitur tabula in particulari de beata virgine ſm ordinem alphabeti.

A Duocata peccatoꝝ quō eſt Maria.quō poſt deū hz oīpotētiā ⁊ virtutes omniuz p̄triarchaꝝ ⁊ alioꝝ magnorum ſcōꝝ in veteri ⁊ nouo teſtamento.4.par. titulo.15.cap.14.§.7.per totum.

Angelus gabriel quō miſſus fuit ad btām v̄gī nē triplici rōne.4.par.ti.15.c.9.§.1.per totū.

Angelus iſte de quo ordine miſſus ē.quō interpretaſ gabriel ⁊c̄.ibidem.§.2.per totum.

Angelus iſte in qua ſpē miſſus ē ad btāz v̄ginē quō indutus erat ⁊c̄.ibidem.§.3.per totum.

Angelus iſte quo tēpore miſſus ē.quoto anno ab initio mundi.⁊ qua hora miſſus eſt ⁊c̄.ibidem.§.quarto per totum.

Angelus iſte ad quē locū miſſus eſt:⁊ q̄ fuit ciuitas.qđ eius nomen ⁊c̄.ibidem.§.5.p totū.

Angelus iſte qua locutione locutus eſt ad beatiſſimam virginē.quomodo eam ſalutauit dicens ⁊c̄.ibidem.§.6.per totum.

Angelica ſalutatio deſcribiſ quō.ſ.ipa facta ē.⁊ quō per Aue.⁊ quid ſignificat aue ⁊c̄.quarta parte.titu.15.cap.13.ante.§.

Angelus quō dixit illud aue ex parte dei.⁊ qđ ſignificant littere aue.⁊ quomodo fuit vario modo ſine ve.⁊ ve etiam vario modo exponiſ ibidem.§.1.2.3.4.⁊.5.per totum.

Angeloꝝ choros quomodo aſcēdit beata virgo.quarta parte.titu.15.c.44.per totum.

Angelica generatio quō bn̄dicit mariā.⁊ quō p̄ncipaliṙ in ſua aſſūptiōe ⁊c̄.4.parte.titu.15. capitulo.24.§.2.per totum.

Annūciatio dn̄ica ad btām v̄ginem quō facta eſt ⁊c̄.quarta parte.titu.15.cap.8.ante.§.

In annūciatiōe iſta quō deus honorabaſ tripliciter ibidem.§.primo.per totum.

Annūciatio iſta fuit neceſſaria ⁊ ꝯgrua ſcā marie pp̄ ei⁹ triplicē cōmēdatōez ibidē.§.2.p.t.

Annūciatio iſta quō fuit nec̄aria ad nr̄e vtilitatis conſecutionē ⁊c̄.ibidem.§.3.per totum.

Annūciatio dn̄ica ad huc ſemel dſcribiſ quō.ſ. angelus miſſus eſt ad beatam virginē ibidez. capitulo nono.per totum.

Annūciatio iſta quō fuit ſuprema ac cōplementum oīum nunciationū ⁊c̄.ibidē.§.1.p totuz.

Archa quō ē btiſſima v̄go.⁊ q̄ in archa fuerūt mālíter iſta fuerūt in ipſa ſpūalṙ.4.par.tit.15 cap.14.§.quarto.per totum.

Artes liberales oēs quō habuit btā v̄go ⁊ oēm aliā ſcientiam tā theologicā q̄ alias ſcientias. quarta parte.titu.15.cap.19.§.2.per totum.

Aſſumptio btē Marie v̄ginis dſcribiſ per thema cū declaratiōib⁹.4.p̄te.titu.15.ca.43.

Item pro alio ſermone de eadē.ibidem capitulo.44.⁊.45.per totum.

Aſſociata quomodo fuit triplṙ beata v̄go dn̄o. quarta par.titu.15.cap.21.§.1.per totum.

Aue quō per illud facta fuit ſalutatio ad beatā v̄ginē:⁊ qđ ſignificat aue:quō angelus dixit aue ex p̄te dei.⁊ qđ ſignificant tres lr̄e aue.4. par.ti.15.c.13.§.1.2.3.4.⁊.5.per totum.

Beatitudines octo de qb⁹ l Matheo ⁊ Luca quō ſllas hūit btā v̄go.4.p.ti.15.c.24.§.1.añ med. ibi.Primus ſermo xp̄i ⁊ poſt per totum.

Benedictionē q̄druplicē quō habuit btā v̄go 4.par.tit.15.c.23.ante.§.

Benedictio marie quō euacuat maledictionez nr̄am que habuit multiplex.ibidē.§.1.per to.

Bn̄dictionē fecūditatis ſiue ſuperexaltatōis quō hūit btā v̄go ⁊c̄.ibidē.§.2.per totum.

Bn̄dictionē ſingularē quō hūit btā virgo ⁊ h̄ tripliciter.ibidem.§.3.per totum.

Bn̄dictionē laudātiū quō habuit btā virgo.⁊ quō triplicē bn̄dictionez habuit ſuper omnes mulieres.ibidem.§.4.per totum.

Benedictio marie quō habuit tria ſignificata: ⁊ quō fructus Marie bn̄dict⁹ eſt triplṙ.4.par. ti.15.c.25.§.2.per totum.

Bn̄dictio nature quomodo fuit in Maria ⁊c̄. ibidem.§.tertio.per totum.

Bn̄dicta quō ē btā v̄go apud oēm generationem.4.par.ti.15.c.24.ante.§.

Benignitas fructū quō hūit btā virgo.4.par. ti.15.c.26.§.1.poſt mediū.ibi.Septim⁹ eſt.

Bonitatis fructū quō hūit btā v̄go.4.p.titul. 15.c.26.§.1.ante medium ibi.Sextus eſt.

Canticū btē virgīs.ſ.magnificat quō dſcribiſ.4.p.t.15.c.28.⁊.29.p t.

Caput ſiue p̄ncipiū feminaꝝ quō fuit btā v̄go ⁊

eſt.4.p.ti.15.c.13.§.3.circa principium.
Charitatē q̄ſtā habuit btiſſima v̄go. qd ſignificat p fimbrias aureas.3.p.ti.32.c.3.§.3.aſi fi.
Charitatē q̄uo h̄ūit btā virgo q̄uo exceſſit oēm creaturā in charitate. Et tria exigunt ad hocvt charitas viatoris pficiat ⁊c̄.4.par.titul.15.c.17.§.ſecundo.per totum.
Charitatis fructum q̄uo h̄ūit btiſſima v̄go.4.par.ti.15.c.26.§.primo.
Charitatis gradus q̄uo h̄ūit btiſſima v̄go per quos in montem aſcendit. quarta parte titulo 15.capitulo.27.§.ſecundo.
Caſtitatis fructū q̄uo h̄ūit btiſſima v̄go.4.par.ti.15.c.26.§.1.an finē.ibi.Duodecimus.
Certificata q̄uo fuit btā virgo vario mō de ſua p miſſione.3.par.ti.32.c.3.§.1.in fine.⁊.§.2.
Ciuitas q̄uo dr̄ btā v̄go.ſ.pp plenaꝫ vnionē ppter congruā gubernationē.4.par.ti.15. capitulo.3.§.primo.per totum.
Ciuitas dei q̄uo dr̄ beata virgo:qꝛ eā deꝰ fundauit qꝛ deꝰ eiꝰ poſſeſſionē ꝯtinuauit:⁊ qꝛ deꝰ eaꝫ inhabitauit.ibidem.§.2.per totum.
Cōceptio beate virginis deſcribitur per modū ſermonis.4.par.ti.15.c.3.per totum. Et pma par.ti.8.c.2.⁊.3.per totum.
Conceptus qualiter xp̄s fuit in vtero beate virginis.quomodo ibi ſtetit.⁊ quot diebꝰ ⁊c̄.4.p ti.15.c.25.§.tertio.
Cōpaſſionis fructū q̄uo h̄ūit beatiſſima virgo ⁊c̄.4.par.ti.15.capitulo.26.§.2.
Coniugū triplex bonuꝫ q̄uo habuit beatiſſima virgo.quarta parte titulo.15.capit.23.§.3.circa medium.ibi.In coniugatis.
Cōtēplatōis mōtē q̄uo aſcēdit btā v̄go ⁊c̄.4.p.ti.15.c.27.§.tertio.per totum.
Cōtinētie fructū q̄uo h̄ūit btā virgo.4.p.ti.15.c.26.§.1.circa fi.ibi.Undecimus.
Conuerſationē qualē habuit btā virgo extus i tēplo dei.⁊ q̄ in tēplo fuerūt materialiter. fuerūt in ipſa ſpiritualiter.3.par.ti.32.c.4.
Coronam.12.ſtellaꝝ q̄uo habuit beata virgo.⁊ quid iſte ſtelle ſignificāt.3.par.ti.32.c.3. §.3. Et quarta par.ti.15.ca.20.a.§.3.vſq ad.§.qn decimum incluſiue.

Deſpōſatio btiſſime v̄ginis vario mō d̄ſcribit p varia notabilia.4.par.ti.16.c.7.⁊ per omnes.§.
Deſpōſari q̄uo xp̄s voluit mrēꝫ ſuā multiplici de cauſa.ibidem.§.1.per totum.
Dies creationis ſpirituali ſunt in Maria ⁊c̄.4.pte ti.15.capitulo.4.§.2.per totum.
Dignitatem triplicēꝫ q̄uo h̄ūit btā virgo in ſua ꝯceptione ⁊c̄.4.par.ti.15.capitulo.3.§.3.infra medium.ibi.Et hec dignitas.
Dignitas ſiue excellētia btē v̄ginis que ⁊ q̄ſta fuit.ibidē.cap.22.§.4.per totum.
Doctoꝝ generatio q̄uo vario mō bn̄dicit btām virginē.4.par.ti.25.c.24.§.4.per totum.
Dolores btē virgis d̄ſcribūt:q̄s vario mō h̄ūit in paſſione filij ſui.4.p.ti.15.c.41.per totum.
Dn̄s q̄uo fuit cū btā virgie ſꝫ illud Luc.1.Dn̄s tecū.ibidē.c.21.⁊.22.per totum.
Dn̄s quomodo triplr̄ fuit cum beata virgine.ibidem.capitulo.22.per totum.
Dn̄s q̄uo fuit cū maria: carnē.ſ.ab ea aſſumendo.q̄uo ꝯceptꝰ fuit i vtero ⁊c̄.ibidē.§.1.p to.
Dn̄s q̄uo fuit cū maria prolē de ea exaltando.⁊ vocatū eſt nomē eiꝰ Jeſus.ibidem.§.2.p to.
Dn̄s q̄uo fuit cū Maria ad ipam magnificādā Et q̄uo dn̄s duodeciꝫ magna fecit cū btiſſima v̄gine.ibidē.c.22.§.8.per totum.
Dona ſpūſcī q̄uo habuit beata virgo.que ad lōgū declarant.4.par.ti.15.c.18.per totum.

Eccleſie ſtatū q̄uo h̄ūit beata v̄go.ſ.virginū ꝯiugatoꝝ ⁊ viduaꝝ.4.pte.titu.15.capi.14.§.5.per totum.
Eternalis generatio q̄uo benedicit mariā ⁊c̄.q̄rta par.ti.15.ca.24.§.2.per totum.
Exaltationes ſex q̄uo habuit btā virgo. iuxta illud.Exaltata eſt ⁊c̄.3.par.titulo.32.capitul.3.§.4.ibi.Undecimū priuilegiū.circa finem.
Exaltata q̄uo eſt ſctā dei genitrix ſup oēm creaturam ⁊ ſuper choros angelorum.4.par.titulo.15.ca.20.§.15.per totum.
Euangelium quomodo fecit mentionē de beata virgine.Et principaliter Mathei.1.de genealogizatōe ipſius.4.parte titulo.15. capitulo.quarto.§.3.per totum.
In epiphania domini quomodo ſe habuit beata virgo cū filio ſuo.⁊ de ſtella:⁊ de magis qd fecerūt ⁊c̄.quarta parte.titulo.decimoquinto capitulo.32.per totum.

Famoſitate diffuſiſſima q̄uo fuit beata virgo.4.par.titul.15.capitulo.22.§.7.per totum.
Fecunditatis benedictio in maria q̄uo fuit triplex.4.p.ti.15.c.23.⁊.§.2.per totum.
Feminaꝝ caput ⁊ principiū quomodo fuit beata virgo.⁊ quomodo triplex bonuꝫ reperitur in feminis.quarta parte.titulo.15.capitul.23.§.tertio.circa.principium.
Feſta per annū q̄uo tot h̄ūit beata virgo quot ⁊ habet xp̄s.quarta par.ti.15.c.24.§.3.infra medium.ibi.Demum octo ſunt.
Fidē quomō habuit beata virgo eo q̄ illi dicebatur beata que credidiſti.q̄uo fides eſt de nō viſis.⁊ que beata v̄go vidit in deo ⁊c̄. 4.par.ti.15.ca.17.§.1.per totum.
Fides prout eſt grā gratis data quomodo fuit in beata virgine.quarta parte titulo.15. capitulo.19.§.3.⁊ ibi.c.17.§.primo.
Fidei fructuꝫ quomodo habuit beatiſſima vir/

go.quarta parte.titulo.15.capitulo.26.§.p̄rio vltra medium.ibi. Nonus fructus.

Filius dei quomodo miſſus eſt ad beatiſſimaꝫ virginem.⁊ quare filius dei miſſus eſt.⁊ quare ad virginem miſſus eſt.quarta parte.titulo 15.capitulo.12.per totum.

Filius dei quare potius incarnatus fuit in virgine ꝗ̃ pater vel ſpũſſcũs.ibidẽ.§.1.per totũ.

Filius dei quare miſſus eſt ad beatam virginẽ ⁊ conueniens fuit vt carnẽ reciperet de virgine propter tres rõnes ⁊c̃.ibidem.§.2.p totũ.

Filius dei quare ad virginem miſſus eſt.⁊ conueniens fuit Chꝛiſtũ concipi de beata virgine propter quatuoꝛ rõnes.ibidẽ.§.3.per totuꝫ.

Foꝛtitudinis donũ quomodo habuit beata virgo.quarta parte.ti.15.ca. 18.§.4. per totum.

Fructus Marie quõ eſt bñdictus.deſup ponitur thema qð ad lõgũ declarat.4.p.ti.15.c.25

Fructus naturalis ſiue coꝛpoꝛalis beate virginis quomodo fuit.⁊ quomodo eſt benedictus ibi.§.ſecundo.per totum.

Fructus Marie quomodo eſt benedictus benedictione nature gratie ⁊ gloꝛie. ⁊ quodliбꝫ hoꝛum eſt triplex.ibi.§.3.per totum.

Fructus Marie quomodo eſt benedictus tripliciter.ſ.quantũ ad pꝛincipium ⁊ cauſam . ⁊ quantũ ad efficientiam.ibi.§.4.per totum.

Fructus varios quomodo habuit beata virgo ⁊ quid ſignificãt iſti fruct⁹ ⁊c̃.ibi.c.26.p totũ.

Fructus quidem ſpiritus ꝙ beata virgo habuit pꝛobatur.⁊ vbi fructus per oꝛdinem enumerantur.ibi.§ pꝛimo.per totum.

Gaudij fructum quomodo habuit beatiſſima virgo.quarta parte. tit. 15.c.26.§.1.ante mediũ.ibi.Scðus fructus .

Gaudiũ multiplex quõ habuit btã virgo in natiuitate.4.par.ti.15.c.31.§.pꝛimo.per totuꝫ.

Gaudium beate virginis multipliciter deſcribitur ex illo. Exultauit ſpũs meus ĩ deo ⁊c̃.4. parte.titulo.15.capitulo.29.⁊.§.pꝛimo.

Generationes omnes quomodo benedicãt beatam virginem ⁊c̃.3.par.ti.32.c.3.§.pꝛimo.

Generatio eternalis angelica ⁊ humana quõ beatam virginem benedicit.quarta parte.tit. 15.capitulo.24.§.pꝛimo.2.⁊.3.per totum.

Gladius doloꝛis quomodo pertranſiuit animã beate virginis.⁊ de multiplici gladio.quarta parte.ti.15.cap.36.⁊.§.pꝛimo.2.⁊.3.p totuꝫ.

Gloꝛiam omnem quõ habuit beata virgo.⁊ ceteris excellentioꝛem ⁊c̃.tertia parte.titulo.32. capitulo.3.§.pꝛimo.poſt pꝛincipium.

Gratie perfectionis quomodo fuerunt in beata virgine ex interpꝛetatione nominum.15.regum pꝛobatur.4.parte.ti.15.ca.6.§.2.per to.

Gratias quatuoꝛdeciꝫ quomodo habuit beata virgo cum quibus ſubuenit quadruplici ſtatui hominum.ibidem.§.3.per totum.

Gratia plena quomodo fuit beata virgo ex illo. Aue gratia plena.4.p.ti.15.c.15.p totum.

Gratie plenitudinem quõ habuit beata virgo. p triplicẽ beatitudinẽ.ibidem.§.1.per totuꝫ.

Gratiam quõ beata virgo vario modo inuenit apud deum.ibidem.§.2.per totum.

Gratia plena quõ fuit Maria. quomodo hec plenitudo intelligitur tripliciter. ⁊ quomodo eſt triplex genus gratiarum quas dedit beate virgini ⁊c̃.4.parte.ti.15.cap.16.per totum.

Gratia virtuali quomodo plena fuit beata virgo.que fuit iſta gratia ⁊c̃.quarta parte. titulo 15.capitulo.17.per totum.

Gratia plena.ſ.ſeptem donis quõ fuit beatiſſima virgo.ibidem.cap.18.per totum.

Gratias gratis datas quõ illas habuit btã virgo.ibidem capitulo.19.per totum.

Gratie benedictionẽ triplicem quõ accepit btã virgo per fructũ ventris ſui.quarta parte.titulo.15.capitulo.25.§.tertio.circa medium.

Humana gnãtio quõ bñdicit Mariã ⁊c̃.4.p.ti.15.c.24.§.3.p to.

Humilitatẽ quantã habuit btã virgo in actib⁹ ſuis.tertia parte.ti.31.c.3.§.3.per totum.

Illuminatrix quõ dꝛ Maria tripliciter.qꝛ tripliciter illuminat ⁊c̃.4.parte.ti.15.c.34.§.3.per totuꝫ.

Intellectus donum quõ habuit beata vgo.⁊ quõ habuit mirabilem cognitionem intellectus.quarta parte.titulo.15.cap.18.§.2.per totum.

Interrogationibus quõ ſe habuit beata virgo ad deum dicens. Fili quid feciſti nobis ſic ⁊c̃. 4.parte.titu.15.cap.38.per totum.

Laudatur beata virgo a diuerſis . ⁊ quõ.4.p.ti.15.ca.28.§. 4.

Libri tres deſcribunt in qbus eſt memoꝛia beatiſſime virginis.quarta parte.titulo.15.capit. quarto.infra pꝛinci.⁊.§.1.2.⁊.3.per totum.

Liber quomodo dicitur beata virgo rõne materie.⁊ ratione ſcripture.⁊ ratione clauſure.4. parte.ti.15.ca.5.§.pꝛimo.per totum.

Liber quomodo eſt beata virgo ſm quadruplicem generationem.quarta parte.titulo.15. capitulo.5.§.ſecundo.per totum.

Liberales artes quomodo habuit beata virgo ⁊ omnem aliam ſcientiam.4.parte. titulo.15. capitulo.19.§.ſecundo.per totum.

Linguarum varium genus quomodo habuit beata virgo ⁊c̃.4.par.ti.15.ca.19. per totum.

Longanimitatis fructuꝫ quomodo habuit beata virgo.quarta parte.ti.15.cap.26.§.pꝛimo. ante medium.ibi.Quintus eſt.

Lunam quomodo beata virgo habuit ſub pedibus:⁊ quid ſignificatur per lunam.4.parte

titulo.15.capitulo.20.§.2.per totum.
Luna quare ⁊ quõ dicitur beata virgo ⁊c̃.quarta parte.ti.15.cap.33.§.2.per totum.
Magna duodecim quõ dominus fecit cum Maria que fuit figurata per duodecim ſtellas in corona ipſius.quarta parte.titu.15.cap.22.§.8.per totum.
Magnificat Canticũ beate virginis deſcribiſ ⁊ aliqua dicuntur magna tripliciter.q̃rta parte.titulo.15.capitulo.28.per totum.⁊.29.
Magnificat quomodo concordatur cum dñica oratione.ibi.capitulo.30.per totum.
Maledictionem noſtram triplicem quomodo euacuauit Maria.quarta parte.titulo.15.capitulo.23.§.primo.per totum.
Manſuetudinis fructũ quomodo habuit beata virgo.quarta parte.ti.15.capitulo.26.§.primo.ante medium ibi. Octauus eſt.
Mater gratie ⁊ miſericordie quomodo diciſ beata virgo.tertia parte.titulo.32.capit.4.§.ſecundo.circa medium.Suſcepimus.
Mater ſancte ſpei quomodo dicitur beata virgo.quomodo de ipſa ſex ſperare debemus: q̃ ipſa nobis efficaciſſime procurauit. quarta p.titulo.7.capitulo.2.§.5.per totum.
Mater nr̃a quõ quadrupliciter di beatiſſima virgo.quarta parte.ti.15.cap.2.per totum.
Mater qualis eſt beata virgo.ex illo.Ego mater pulchre dilectionis ⁊c̃.ibidem.§.primo.⁊ ſecundo.per totum.
Mater vniuerſoꝝ quomodo quadrupliciter dicitur beata virgo.quarta parte.titulo.15.capitulo.14.§.3.per totum.
Mater ⁊ virgo ꝙ ipſa ſimul fuit probaſ ⁊ oſtẽditur ⁊c̃.4.par.titulo.15.capitulo.20.§. octauo.per totum.
Mater dei quomodo diciſ beata virgo . iuxta illud.Cum eſſet deſponſata mater Jeſu ⁊c̃. q̃rta parte.ti.15.cap.20.§.9.per totum.
Mater omnium quomodo eſt beatiſſima virgo probatur quadruplici cauſa ⁊c̃.quarta pte titulo.15.capitulo.20.§.11.per totum.
Matrimonium verum vtrũ fuit inter Mariã ⁊ Joſeph:⁊ que requiruntur ad matrimoniũ quarta parte.titulo.15 cap.7.§.2.per totum .
Medium quomodo dicitur beata v̓go in quo dominus operatus eſt ſalutem.3.parte.ti.32.capitulo ſecundo.§.ſecundo.per totum.
Jn memoria ſanctoꝝ quomodo eſt beata virgo Maria:⁊ tres ſunt libri in quibus eſt memoria de ipſa.4.parte.ti.15.cap.4.per totũ.
Meruiſſe quomõ dicitur beata virgo in opere ſuo:⁊ in quolibet motu arbitrij.quarta parte.titulo.15.capitulo.20.§.6.per totum.
Miſericordiam multiplicem quomodo accipimus a beata virgine.tertia parte.titulo.32.capitulo quarto.per totum.
Miſſio tripl'r deſcribiſ que ad beatã v̓ginẽ facta ẽ.q̃rta pte.ti.15.caplo.9.añ.1.§.⁊.§.1.⁊.2.per totum.⁊ capitulo.10.
Modeſtia fructũ quõ habuit btã v̓go.4.p.titu.15.c.26.§.1.poſt pnci.ibi.Decim⁹ fructus.
Montana quõ btã v̓go peraſſuit.ſ.v̓e hũilitatis fraterne charitatis ɔ̃teplationis: iocũditatis q̃rta pte.ti.15.ca.27.§.1.2.⁊.3.
Mulierũ benedictionẽ quomodo habuit beata virgo ⁊c̃.tertia pte.ti.32.ca.3.§.2.ante medium.ibi.Sic omnes mulieres.
Natiuitas glorioſe v̓ginis deſcribiſ p modũ ſermonis.4.p.ti.15.capitulo.5.p.totũ.⁊.6.p totũ.
Nature benedictio quomodo fuit triplex ĩ beata virgine. quarta par.titulo.15.capitulo.25.§.tertio.per totum.
Nobilitatẽ multiplicem quomodo habuit beata virgo.in quo ɔ̃ſiſtebat hec nobilitas in carne.⁊ quõ ex triplici dignitate orta eſt q̃rta parte.ti.15.ca.3.§.3.⁊ poſt.per totum.
Nomẽ marie d̓ſcribitur per thema.quomodo eius nomen ponitur in euãgelio ⁊c̃.q̃rta pte.titulo.15.capitulo.14.per totum.
Nomẽ marie quõ iterp̃taſ ⁊ ꝓpetas illoꝝ.a quibus nomen eius deriuaſ ibi.§.p̃mo.p totũ.
Nomen marie vnde deriuatur quõ fuit figuratum ⁊c̃.ibi.§.2.per totum.
Nomen marie hꝫ q̃nq̧ lr̃as:⁊ q̃d ſpũalr iſte ſignificant ⁊c̃.ibi.§.3.4.5.6.⁊.7.per totum.
Nominis marie ſunt q̃nq̧ littere.⁊ quid ſignificant.quarta pte.ti.15.ca.22.§.8.ĩtra mediũ ad longum.ibi.Triplici autem.
Jn nouo teſtamẽto q̃uo maria oñdiſ ⁊ de eiuſdem genealogia.q̃rta pte.ti.15.c.3.§.3.p to.
Jn nuptijs quõ erat maria:de quib⁹ intelligiſ: ⁊ quid ſignificãt ſpiritualiter ille ſex idrie.4.pte.ti.15 ca.38.39.⁊.40.p totum.
Opera ſex dierũ Geneſis p̃lo quõ conpleta ſũt in beata virgĩe.q̃rta.p.titulo.15.capitulo.4.§.2.per totum.
Jn originali pc̃tõ vtꝝ ſit cõcepta btã v̓go.vide de cõceptiõe ipſius principaliter.p̃ma pte.titulo.8.capitulo.2.⁊ tertio.per totum. quarta parte.ti.15.capitulo.3.⁊ quarto.
Pacis fructũ quõ habuit btẽ v̓go.4.p.ti.25.c.26.§.1.añ.me.ibi.Terti⁹ fru.
Patiẽtie fructũ quõ habuit btã v̓go.4.p.t.15.c.26.§.1.añ mediũ.ibi.Quart⁹ fruct⁹.
Parẽtes btẽ v̓ginis cõmẽdanſ ex ɔ̃ditiõib⁹ virtuoſis p̃triarchaꝝ.4.pte.t.15.c.6.§.p̃io.p to.
Part⁹ btiſſime v̓ginis d̓ſcribiſ vario mõ ⁊ ad lõgũ valde.4.pte.ti.25.c.31.⁊ p oẽs.§.
Paſſioni xp̃i quõ cõicata fuit btã virgo.4.pte.ti.15.ca.20.§.14.per totum.

Peccare quõ beata virgo nõ potuit probatur et oſtenditur.4.par.ti.15.c.20.§.4.et.5.p totũ.
Pietatis donũ quõ habuit btã vgo.et tres ſũt actus ipſius doni.4.ptc.ti.15.c.18.§.6.p to.
Plenitudinem gratie quomodo habuit beata virgo.quomodo habuit triplicem plenitudinem.quarta parte.ti.15.cap.15.§.1.per totũ.
Porta celi quõ dr̃ beata vgo.quõ ſancti dicuntur porte celi ꝛc̃.4.p.ti.15.ca.20.§.12. p totũ.
Priuilegiũ multiplex quõ habuit btã virgo.et quid ſignificant.12.ſtelle quas geſtat in corona ꝛc̃.4.p.ti.15.c.20.a.§.3.vſq ad.15.p to.
Priuilegia duodecim quõ habuit beata virgo 4.par.ti.15.cap.25.§.1.ante medium.
Priuilegia duodecim deſcribuntur que ſuper oia habuit beata virgo.3.p.ti.32.ca.3.§.4.
Prophetie donum quõ habuit beata virgo.4.parte.titulo.15.capitulo.19.§.4.per totum.
Pulcherrima quõ fuit beata virgo Maria: et optime in corpore diſpoſita qõ multipli̾ pbatur ꝛc̃.4.par.ti.15.cap.11.per totum quaſi.
Pulchritudo beate virginis deſcribiť per modum ſermonis.4.parte.ti.15.c.11.per totũ.
Pulchritudo particularis beate virginis que et qualis fuit in membrorũ diſpoſitione in corpore ꝛc̃.ibi.§.primo.per totum.
Puritatẽ in ſono quõ habuit btã vgo.et quõ intelligiť puritas.4.p.ti.15.c.20.§.7.p totum.
Purificatio virginis deſcribitur per modũ ſermonis.4.par.ti.15.c.33.et pro aliis duob' ſermonibus.ibi.capitulo.34.et.35.per totum.
Regina miſericordie quõ dicitur beata virgo multiplici ratione quarta parte.titu.15.capitulo.20.§.13. per totum.
Rubus quomodo ſignificat virginitatẽ inuiolabilem beate virginis ꝛc̃.quarta par.titu.15.capitulo.20.§.10.poſt medium.
Sacramenta eccleſiaſtica q̃re btã virgo ſuſcepit.q̃re hoc ſcriptura reticuit.et qd vtilitatis ex ipſis ſacris acquiſiuit.4.par.ti.15.ca.16.§.2.per totum.
Salutatio angelica quõ fuit facta ad beatã virginẽ ab ãgelo:quõ atq; q̃ita ſalutabanť antiq p illud vbũ aue ꝛc̃.4.p.ti.15.c.13. per totũ.
Sanitatis gratiam quõ habuit beata virgo.4.par.titu.15.cap.19.§.5.per totum.
Sapientie ſermonem quõ habuit beata virgo ꝛc̃.quarta par.ti.25.cap.19.§.primo.p totũ.
Scie gr̃am quõ habuit beata virgo et oĩum artium.4.parte.ti.15.cap.19.§.2.per totum.
Scientie donum quõ habuit. beata vgo.4.p.ti.15.capitulo.18.§.quinto.per totum.
Sermonũ interpretationem quõ habuit beata virgo ꝛc̃.4.par.ti.15.cap.19.§.9. per totum.
Sigilla ſepte de qbus Apoc.5.quõ ſignificant btã vgi.et ei' ſanctiſſimã natiuitatẽ.4.par.ti.15.ca.5.§.primo.vltra mediũ.ibi.Septem ſi.
Sole amicta quomodo dicitur beata virgo q̃rta parte.titulo.15.capitulo.20.§.primo.
Solẽnitates per annũ quõ.b.v.tot habet quot et Chriſtus.quarta parte.ti.15.capitulo.24.§.3.infra medium.ibi.Demum octo.
Spem quõ perfectiſſime habuit beata vgo q̃rta parte.titulo.15.cap.17.§.3. per totum.
Sperare quomodo debemus ſcz que beata virgo nobis efficaciſſime impetrat.4.parte.ti.7.cap.2.§.5.ante medium ibi.Sex ſunt.
Spiritus ſanctus quõ miſſus fuit ad beatã virginem.4.par.ti.15.capitulo.10.ante.§.
Spũſſanctus quõ miſſus fuit ad beatã virginẽ ad ipſius ſanctificationẽ ꝛc̃.ibidẽ.§.1.per to.
Spũſſanctus quõ ſupuenit in beatã virginem ad operationis pfectionez ꝛc̃.ibi.§.2.p totũ.
Spũſſanctus quõ ſuperuenit in Mariam ſup omnes alios ꝛc̃.ibi.§.tertio.per totum.
Spũuz diſcretiones quõ habuit btã vgo.et quõ eã ſup oẽs habuit.4.par.ti.15.c.19.§.7.p to.
Spiritus Marie quomodo fuit multiplex.4.parte.ti.15.capitulo.29.§.2.per totum.
Spũſſanctus quõ venit ad beatã vir.cũ aplis.4.parte.titulo.15.capitulo.42.per totum.
Stella maris quõ et quare diciť beata virgo: et quõ aſſimilatur ſtelle maris.quarta parte.titulo.15.capitulo.14.§.primo.per totum.
Stella quõ dicitur beata virgo ex illo. videtes ſtellam magi.ibidem.ca.32.§.2.per totum.
Stellas duodecim ſiue duodeciz ſigna quõ habuit btã v.ibi.c.20.a.§.3.vſq ad finẽ capli.
Templum quõ dr̃ btã vgo vario mõ q in templo Salomonis fuerũt iſta ſpũaliter de ea exponunť.3.p.ti.31.c.4.§.2.añ mediũ.ibi.In teplo ipſo figurata.
In templo quõ Maria Jeſum inuenit: et quõ interrogauit.4.par.ti.15.c.37.per totum.
Terribilis vt caſtroꝝ acies quõ ẽ btã vgo ꝯ inimicos infernales.4.p.ti.15.c.14.§.6.p totũ.
Teſtimoniũ quõ beata virgo vario mõ hz et eſt virgo et mr̃ ꝛc̃.3.par.ti.32.c.3.§.1 ante me.
Timoris donũ quõ habuit beata virgo.et quis timor in ea fuit.4.p.ti.15.c.18.§.7.p totum.
Trinitas tota quõ operata eſt myſteriũ incarnationis.quarta parte.ti.15.ca.21.§.2.p totum.
Uiduarum triplex bonũ quõ habuit beata virgo.4.parte.ti.15.cap.25.§.3.prope finem.ibi.In viduis.
Uirgo et mater quomodo fuit ſimul beata virgo.4.par.titu.15.cap.20.§.8.per totum.
Uirgo virginum quomodo eſt beatiſſima virgo ꝛc̃.ibi.§.decimo.per totum.
Uirginum triplex bonum.quomõ habuit beata virgo.quarta parte.titulo.15.cap.23.§.3.ante medium.ibi.Et in virginitate.

Uirgo quare dicitur beatavirgo. et quod hec in ſcri
pturis multipliciter eſt benedicta. 4. parte. ti.
15. cap. 14. §. 4. ante medium ibi. Dicitur.
Sine veh. p totū quod fuit btā vgo. et deſcribit
triplex veh. 4. p. ti. 15. c. 13. §. 4. 5. et. 6. p totū.
Uirtutes cardinales quod fuerunt in beata vir
gine. quarta parte. ti. 15. c. 17. §. 4. per totum.
Uirtutum operationem quod habuit. beata vir
go. 4. par. ti. 15. capitulo. 19. §. 6. per totum.
Uiſitatio Marie ad montana deſcribitur. quarta
parte. ti. 15. cap. 27. per totum.
Uiſiones varias quomodo habuit beatavirgo
de deo. et qui gradus viſionis etc. quarta par.
titulo. 15. capitulo. 17. §. 1. per totum.
Uita Marie quomodo illuſtrauit cunctas eccle
ſias:: quomodo omnibus dedit regulam vi
uendi: et quibus principaliter. quarta parte. ti
tulo. 15. capitulo. 14. §. quinto. per totum.
Uitā actiuam et contemplatiuā et fruitiuam quod ha
buit btā vgo. 4. p. ti. 15. c. 43. §. 1. 2. et. 3. p to.
Utilitas maxima deſcribitur quam habuit bea
ta virgo. 4. par. ti. 15. c. 22. §. 6. per totum.

¶ Finis tabule predicte.

¶ Sequuntur auctoritates expoſite in ſumma
btī Antonini ſup totā bibliam. Et primo ſup
Geneſim. Et hec eſt prima notula tabularum.

Quia in ſumma bti Antonini
multe et quaſi vniuerſe
allegantur et exponuntur auctorita
tes biblie: Idcirco hanc tabulā de
auctoritatibus biblie in ea allega
tis et expoſitis ſm ordinem librorum et capi
tulorum biblie dignum duxi quaſi manualez
ſeorſum conſcribere: quatenus lector eam pre
manibus habens in quocunque volumine: ſi
opus fuerit auctoritatem: quam deſiderat ſci
re ac querit intelligere quantotius valeat inueni
re. Littere alphabeti ponūtur ſubdiuiſiones
capitulorum et paragraphorum et vbi ſunt ſub
diuiſiones. ibi prima diuiſio eſt a. ſecunda di
uiſio b. tertia c. et quarta d. et ſic de alijs.

Expoſita ex Geneſi. ¶ Ex primo cap.
Fiat lux. que fuit illa lux. quod
lux diuerſimode accipit. et quod lux hz duode
cim proprietates. 4. p. ti. 9. c. 1. §. 2. per totuz.
Creauit. n. deus duo luminaria magna. 3. pte. ti.
24. cap. primo. poſt principiū ibi. Creauit.
Spūs dnī ferebat ſup aquas. exponit breuiter
de baptiſmo. 3. par. ti. 14. c. 2. §. 1. in pncipio.
Diuiſit deus aquas ab aquis. que ſunt ſub fir
mamēto ab his que ſunt etc. exponitur de doctri
nis gentiliū phorum et de ſacra ſcriptura etc. 4.
par. titulo. 11. cap. 4. ante. §. in principio.
Faciamus hoiez ad imaginē nřam. quod hec ima
go pōt cōſiderari duplr. 4. parte. titu. 10. ca. 7.
§. ſexto. ibi. In creatura. poſt principium.
Faciamus hoiez ad imaginē etc. aia quod dicit
imago dei triplr etc. 1. par. ti. 1. c. 1. §. 1. 2. et. 3.
Opera ſeptē dicunt in hoc pmo cap. quod cōparā
tur ad ſeptē dona ſpūſſancti. 4. par. ti. 10. cap.
1. §. 1. per totum. ¶ Ex. 2. capitulo.
Quamobrē relinquet homo patrem et matrē etc.
tertia par. ti. primo. cap. 2. in principio.
Erunt duo in carne vna. exponit prima par. ti.
6. cap. ſecundo. §. 5. ante mediū. ibi. De ſecun
da vnitate. ¶ Ex. 3. capitulo.
Sed et ſerpēs erat callidior cunctis aīantibus:
et quare. 2. par. ti. 8. c. 4. §. 1. ante medium.
Audiuit Adā dnm in paradiſo poſt meridiez.
prima par. ti. 3. c. 6. §. 17. poſt medium.
Spinas et tribulos ger. tibi etc. ſecunda par. ti.
5. cap. 14. §. tertio. circa medium.
Tu inſidiaberis calcaneo eius. 1. p. ti. 5. ca. 2. §. 1.
exponit etiā de inani glia. 2. p. ti. 4. c. 1. §. 4.
Terrā comedes cūctis diebus etc. exponit de aua
ritia. 2. par. ti. 1. c. 1. §. pn. ¶ Ex. 4. capitulo.
Cognouit vero Adā euā vxorē ſuā: et genuit etc.
hec filiatio eſt triplex. 3. par. ti. 1. c. 26. §. 8.
Maior eſt iniquitas mea: quam vt veniā merear.
exponitur ſecunda par. ti. 9. cap. 15. §. ſecūdo.
Quod Cayn punitus eſt pp fratricidiū. 2. p. tit. 7.
cap. 8. §. tertio. ¶ Ex. 6. capitulo.
Noe vero iuſtus atque pfectus: que fuit iſta pfectio etc.
4. p. ti. 12. c. 4. §. 12. ¶ Ex. 12. capitulo.
Egredere de terra tua: et de cognatione tua etc.
moralizat. 1. par. ti. 1. c. 2. §. 5. poſt principiuz.
Egredere de terra tua: et de cognatione tua etc.
quod iſta p oia figurāt ſtatū religiōis pfectiōis
1. par. ti. 5. c. 2. §. 6. ¶ Ex. 13. capitulo.
Ne queſo ſit iurgiū inter me et te etc. 2. p. ti. 7. c. 7.
§. 2. ī. principium. ¶ Ex. 17. capitulo.
Ambula corā me: et eſto pfectus: quod accipit iſta
pfectio etc. quarta par. ti. 12. ca. 4. §. 12. an me
diū. ibi. Quarto notan. Et. 1. p. ti. 5. c. quarto.
§. 2. poſt principiū. ¶ Ex. 18. capitulo.
Dum ſtaret Abraā ad ilicē mābre vidit tres vi
ros etc. quod h vidit myſteriū trinitatis etc. mo
ralizat etiā. prima p. ti. tertio. c. 6. §. 18. infra
principium. ¶ Ex. 19. capitulo.
Loth quod excuſatur eo quod filias ſuas dare vo
luit abuſioni etc. 1. par. ti. 3. cap. 8. §. tertio. pro
pe finem. ¶ Ex. 22. capitulo.
Tolle filium tuum quē diligis yſaac: et offeres
eum in holocauſtū etc. deſuper habes moralē
expoſitionē. prima par. ti. tertio. cap. 7. §. qn
to. circa principiū. ¶ Ex. 27. capitulo.
Uidit Jacob ſcalā ſtantē: iſta ſcala moralizatur
1. par. ti. 3. c. 6. §. 13. ¶ Ex. 39. capitulo.
Lya lippa et ſecunda: et quod Rachel nō ſit ſecūda.
quid iſte ſpiritualiter ſignificant. prima parte
ti. 3. c. 6. §. 1. circa mediū. ¶ Ex. 32. cap.
Luctamē Jacob cū angelo moralizat. pria par.

ti.tertio.cap.6.§.16.poſt medium.
Qd iacob fuit binominus.quid per hoc ſigni/ficatur.prima.par.titulo tertio.ca.6.§.primo. ante medium. ℂEx.37.capitulo.
Accuſavitq; ioſeph ſres ſuos apd pſem de cri/mie peſſimo.expoit.3.p.t.9.c.9.circa mediū.
Fecitq; ei tunicā polimitaʒ.exponit de dñis tē/poralib⁹ per q̈tuor v̈tutes.3.par.ti.3.capi.primo.§.2.3.4.5.ꝛ.6. ℂEx.40.capitulo.
Pincerna pharaonis poſitus in carcere. vidit tres ꝓpagines.pulchre moraliʒant iſte tres ꝓpagines.pma par.ti.5.cap.ſecundo.§. nono. ante finem. ℂEx.43.capitulo.
Joſeph dedit fratri ſuo beniamin.5.portōes q̄ applicant ad xp̄ʒ.3.p.ti.31.ca.quarto.§.3.vltra medium. ℂEx.47.capitulo.
Ubi pharao auctionavit populum ꝛc̄.applicatur ad dominos in eoꝝ exactionibus ꝛc̄.ſecūda par.ti.primo.cap.13.poſt principium.

Expoſita ex exodo. ℂEx.3.cap.
Uadā ꝛ videbo viſionē hāc exponit ꝓnobis ſpūalr.1.par.ti.3.c.6.§.14.
Apparuit aūt dñs in rubo ꝛc̄.quō ibi dñʒ vidit ꝛ quō ipſum inſtruxit in trib⁹.1.par.ti.tertio. cap.6.§.14. ℂEx.5.capitulo.
Uiā triū dieꝝ ibim⁹ in ſolitudīe exponit.1.p.t.5.c.2.§.6.ꝟ.prin.ſtatim. ℂEx.7.capitu.
Ego indurabo coꝛ pharaonis.1.par.ti.quarto. c.13.§.tertio. ℂEx.14.capit.
Submerſio pharaonis in mari:ꝛ deambulatio filioꝝ iſrael p mare rubrū:moraliʒat.2.p.tit.2 ca.1.§.2.poſt prin. ℂEx.17.capitulo.
Joſue pugnāte moyſes elevavit man⁹ ꝛc̄. moraliʒat.2.p.ti.9.c.2.§.3. ℂEx.20.capitulo.
Nō occides quō itelligit.2.p.t.7.c.8.poſt pn. ime.vide deſup.d.i tabula d̄ p̄ceptis d̄calogi.
Honora pr̄em tuū:ꝛ mr̄em tuā.Iſte honor tripliciter itelligit.4.p.ti.5.c.9.§.1. in pncipio.
Ego dñs de⁹ tu⁹ fortis zelotes viſitans iniqtates patruʒ ꝛc.quomō deus deſup cōmendat habes prima par.ti.6.c.2.§.6.ifra principiū.
Et quō itelligunt iſta v̄ba vt.d.habes.3.par.ti. 30.c.1.in pncipio. ℂEx.23.capitulo.
Nō iunges manū tuā vt p impio ꝛc̄. qd ſignificat manus iſta:ꝛ quid ſignificant eius quinq; digiti.ſecunda par.tit.2.c.1.§.11.

Expoſita ex levitico. ℂEx.5.caplo.
Si peccaverit aīa ꝛc̄.qd itelligit p aīam.1.par.ti.1.c.6.§.4.poſt pncipiū.
Qui habuerit maculam nō offerat panes deo ſuo ꝛc.applicatur ad noſtros ſacerdotes. tertia.par.ti.14.c.7.§.2. ℂEx.16.capitulo.
Aaron tollet ſanguineʒ vituli:ꝛ aſpget digito ſepties ꝛc̄.qd p hoc ſpūalit ſignificat.2.p.ti. 9.ca.12.§.1.in medio. ℂEx.19.caplo.
Non maledices ſurdo,:nec coram ceco pones offendiculū. expoit.2. p.ti.8.c.4.§.1.aū me.
Non eris criminator nec ſuſurro in populo. exponitur.2.par ti.8.cap.5.§.4.

Expoſita ex libro Numeri. ℂEx.5.ca.
Uir hūs ſuſpectam mulierē de adulterio indicet ei purgationē ꝛc̄.hoc deſcribitur ad lr̄am:ꝛ etiaʒ ſpūaliter exponit.3. par.ti.9.cap.10.infra. ℂEx.21.capitulo.
Cepit pplꝰs tedere ꝓp laborē itineris:moraliʒatur.2.p.ti.9.c.2.§.1.modicū.ꝟ. ℂEx.21.ca.
De balaam q iuit ad maledicēdū pplm ꝛc. hoc moraliʒat.1.par.ti.3.c.7.§.6. circa pncipiuʒ.

Expoſita ex deuteronōio. ℂEx.6.c.
Diliges dñʒ deū tuū ex toto corde.ꝛ ex.ꝛc̄.1.par.ti.1.c.6.§.4.circa mediū ꝛ ibi.ti.4.cap.13.§.ſecundo.
Non tentabis dñm deū tuū:qd ſit deū tentare 2.par.ti.3.c.10.§.1. ℂEx.19.capitulo.
Si quis abierit cū amico ſuo ſimpliciter in ſilvam ꝛc̄.moraliʒatur.2.par.tit.9.ca.5.§.3. ſupra.ante finem. ℂEx.24.capitulo.
Non accipies loco pignoris iferiorē ꝛ ſupiorē molā.expoit.2.p.ti.8.c.8.§.1. ℂEx.32.cap.
Gens abſq; ꝯſilio:ꝛ ſine prudētia vtinā ꝛc̄. exponit breuiter.2.par.ti.5.c.10.§.1. in medio.
Incraſſatus ē dilect⁹:ꝛ recalcitravit ꝛc̄. exponitur ſcđa par.ti.3.c.9.§.primo.circa medium.
Uidebit q̄ ifirmata ſit man⁹.qd man⁹ illa ſignificat.ꝛ qd ei⁹ qnq; digiti.2.p.ti.2.c.1.§. 18.

Expoſita ex Joſue. ℂEx.2.cap.
Has gentes nō deleuit dñs vt erudiret filios iſrael.pma par.ti.6.cap.13. §.4.infra principium. ℂEx.4.cap.
Elige duodecim viros p̄cipue vt tollāt duodecim lapides ꝛc̄.qd iſti ſignificent habes. ſcđa par.ti.3.c.4.§.2.poſt principium.

Expoſita ex libro Judicū. ℂEx.7.ca.
Pugna gedeonis cū madianitis ꝛc̄.tota hiſtoria moraliʒat ſpūaliter.ſecūda par.ti.5.c.12.§.3.circa medium.
Qui bibebāt manu aquā:ꝛ qui lambebāt : qd iſti ſignificant.ſecunda par.ti.1.c.3.§.prime. modicū poſt mediuʒ. ℂEx.9.capitulo.
Habitatores ſicheʒ egreſſi ſūt ꝛc̄.exponit d̄ hereticis.pma par.ti.5.c.2.§.8.poſt medium.
Ligna ſimul ꝯvenerunt ad ꝯſtituendū ſibi regem ꝛc̄.moraliʒatur ſcđa par.tit.3.cap.5.§.2. circa medium. ℂEx.21.capitulo.
Uotū iepte deſcribit ꝛ declarat ꝛc.2.p.ti.11.c. 1.§.2.modicū poſt mediū. ℂEx.16.cap.
Sanſone dormiēte ſublatis crinib⁹ robur corporis deceſſit ꝛc̄.2.p.ti.9.c.2.§.2.aū mediuʒ.

Expoſita ex pmo Regū. ℂEx.3.ca.
Heli lucernā videre nō poterat donec extingueret.exponit de iuidia.ſcđa par.ti.8.c.1.§.3.aū finē. ℂEx.6.caplo.

Tollēs duas vaccas que lactabant vitulos ⁊c. qd iſte ſpūaliter ſignificāt. habes ſecūda par. ti.5.cap.12.§.2.poſt medium. ¶Ex.10.cap.

Abyt cum Saul pars exercitus: quoꝝ deus te‑tigit corda. moralizatur prima par.ti.4.ca.13 §.primo.c. ¶Ex.11.cap.

In hoc feriā vobiſcū pacē: ⁊ eruā omnium ve‑ſtrum oculos dextros. moralizatur.2.par.ti.5 cap.9.§.3.in medio. ¶Ex.17.cap.

Dauid quomō vicit Goliā colligēdo qnqꝫ lapi‑des ⁊c. quid iſti ſpūaliter ſignificāt.4.par.tit. primo.c.3.§.1.circa finem. ¶Ex.22.cap.

Quis ex oibus fidelis eſt ⁊c. iſta fidelitas tripli‑citer deſcribiſ. quarta par.titulo quinto.c.16. infra principium. Ex.26.cap.

Saul dormiente ablata eſt ſibi haſta ⁊ ciphus aque. qd iſta ſignificāt habes ſecunda par.ti. nono.cap.2.§.ſecundo.in medio.

Expoſita ex ſcdo Regū. ¶Ex.4.c. Hiſtoria hiſpoſeth tota mo‑raliʒaſ.1.par.ti.4.cap.13.§.2.vltra mediū: ⁊ ſecunda par.ti.9.cap.2.§.2.poſt medium.

Expoſita ex tertio Regū. ¶Ex.13.c. Quicūqꝫ volebat īplebat ma‑nū ſuā. qd manꝰ illa ſignificat: ⁊ qd eiꝰ qnqꝫ digiti. hēs.2.p.ti.2.c.1.§.15. ¶Ex.19.cap.

Helias feſſus obdormiuit in vmbra iuniperi. moralizatur ſecunda par.titulo nono.ca. ſecū‑do.§.3.infra medium. ¶Ex.22.cap.

Uidi dn̄m ſedētē ⁊c. Quis decipiat achab ⁊c. exponiſ ſpūalr.1.p.ti.3.c.6.§.16.īfra pnci.

Expoſita ex Thobia. ¶Ex.2.cap. Thobias fatigatꝰ ⁊c. exceca‑uerūt ipſū. moraliʒaſ.2.p.ti.5.c.9.§.1.circa fi.

Expoſita ex Iudith. ¶Ex.6.cap. De ſe ⁊ de ſua virtute pſumē‑tes humiliās. exponitur.2.par.ti.3.cap. ante primum.§.immediate.⁊.§.primo.per totū.

Expoſita ex heſter. ¶Ex.2.cap. Heſter humilis: ⁊ vaſthi ſup‑ba qd nob ſpūalr ſignificāt.1.p.ti.1.c.1.añ.§.

Expoſita ex Iob. ¶Ex primo ca. Nudus egreſſus ſū de vte‑ro matris mee. exponitur breuiter.2.par.ti.4. cap.5.§.4.in fine. ¶Ex.3.cap.

Poſt hec apuit Iob os ſuum: ⁊ maledixit diei ⁊c. quō iſta itelliguntſ.2.par.ti.7.c.5.§.4.etiā ante medium aliqua. ¶Ex.5.cap.

Uidi ſtultum firma radice ⁊c. exponiſ ſecunda par.titulo quinto.c.15.§.3.circa medium.

Qui diſſipat cogitatiōes malignas: ne poſſint īpleri manꝰ coꝝ. qd manꝰ illa ſignificat: ⁊ qd eius quinqꝫ digiti. habes ſecunda par. titulo ſecundo.ca.primo.§.13. ¶Ex.6.cap.

Utinā appēderenſ pctā mea qbꝰ irā merui ⁊c. exponiſ de xp̄o in cruce. ſecūda par.ti.9.c.15. §.ſecundo.circa finem. ¶Ex.7.cap.

Militia eſt vita hoīs ſup terrā. iſta militia ſpū‑ritual' deſcribitur.3.par.ti.4.c.1.§.tertio.

Dies mei velocius tranſierunt ꝙ a texente tela ſuccidiſ. exponitur de morte. quarta par.titu. 14.cap.8.§.ſecundo.poſt principium.

Quāobrē elegit ſuſpēdiū aīa mea. exponiſ.1. p.ti.1.c.6.§.4.circa me. ¶Ex.10.cap.

Uadā ⁊ nō reuertar ad terrā tenebroſaꝫ ⁊c. ex‑ponitur prima par.ti.5.cap.3.per totum.

Tedet aīam meā vite mee. exponiſ.2.par.titu. nono.cap.ſecundo.§.1.c. ¶Ex.13.cap.

Homo natus de muliere breui viuens tpe ⁊c. ſecunda par.ti.5.cap.11.§.primo.b.

Repletur multis miſerijs qui quaſi flos egre‑ditur ⁊c. ſecunda par.titu.3.cap. ſecundo.§. 6.poſt medium. ¶Ex.15.cap.

Tetendit enim aduerſus deum manum ſuam. quid manus illa ſignificat: ⁊ quid eius quin‑qꝫ digiti. habes ſecunda par.titulo ſecūdo.c. primo.§.nono. ¶Ex.19.cap.

Quare me perſequimini ſicut deus ⁊c. exponi‑tur ⁊ moralizatur. ſecunda par.titulo octauo. cap.quarto.§.ſecundo.b.

Gaudium hypocrite ad inſtar puncti ⁊c. exponi‑tur ſecūda par.ti.4.cap.7.§.4.infra pncipiū. cum exemplo. ¶Ex.31.cap.

Ignis eſt vſqꝫ ad perditionē deuorans ⁊ eradi‑cans ⁊c. exponiſ de luxuria: que ſeptem cōſu‑mit. ſecunda par.ti.5.cap.primo.§.11.

In manibꝰ meis adheſit mihi macula. qd ma‑nus illa ſignificat: ⁊ qd eius quinqꝫ digiti. ha‑bes ſecūda par.ti.2.cap.primo.§.12.

Si oſculatus ſum manum meam ⁊c. qd ma‑nus illa ſignificat: ⁊ quid eius quinqꝫ digiti. habes ibidem.§.17. ¶Ex.33.cap.

Reſpiciet homines ⁊ dicet. peccaui ⁊c. exponi‑tur ſecunda par.titulo ſeptimo.cap. ſecundo. §.3.circa medium. ¶Ex.34.cap.

Qui regnare facit hypocritā pp peccata popu‑li. exponiſ de antixp̄o in hypocriſi. ſecunda p. ti.4.cap.7.§.4.infra principium.

Si direxerit ad deum ſpm̄ eius ⁊ flatū ⁊c. expo‑nitur prima par.titu.quarto.cap.13.§.pmo. prope finem. ¶Ex.38.cap.

Ubi eras quando me laudarent aſtra matuti‑na. prima par.titulo octauo.capitu.tertio.poſt medium. ¶Ex.39.capitulo.

Nunquid valet rhinoceros ſeruire tibi.1.par. ti.5.c.1.§.11.ante finē. ¶Ex.41.cap.

Cor eius īdurabit tanqꝫ lapis. prima par.ti.qr‑to.cap.13.§.ſecundo modicum poſt. ⁊ ſecūda par.ti.8.cap.3.§.quarto.poſt medium.

Factus eſt vt nullum timeret. omne ſublime vi‑de. moralizatur ſecunda par.ti.3.cap.2.§.4.f.

Ipſe eſt rex ſuper omnes filios ſuperbie. ſecū‑

da par. in prologo poſt principium.

Expoſita ex pſalterio. ¶ Ex. 1. pſalmo

Beatus vir qui non abyt in conſilio ipioꝝ ⁊c̄. ſecunda par. ti. 3. cap. 5. infra principiū. ante. §. ¶ Ex. 2. pſalmo.

Apprehendite diſciplinā. ipſa vario mō deſcribitur. 3. par. ti. 16. c. 8. vſqꝫ ad primum. §.

Erudimini qui iudicatis terraꝫ. exponitur de prelatis. ſecunda par. titulo nono. cap. qnto. ante primum. §. ¶ Ex. 4. pſalmo.

Iraſcimini ⁊ nolite peccare ⁊c̄. tripliciter nos ad iram habere poſſumus. ſecunda par. ti. 7. cap. primo. §. 5. poſt principium.

Signatū eſt ſup nos lumē vultus tui dn̄e. 1. p. ti. 13. ca. ſecundo. §. 10. in pncipio. ⁊ ſecunda par. ti. 5. c. 9. §. 1. poſt prin. ¶ Ex. 5. pſalmo.

Sepulchrum patens eſt guttur eoꝝ. exponitur de guloſis. ſecūda par. titulo ſexto. capitulo quarto. §. primo. ¶ Ex. 7. pſalmo.

Deus iudex iuſtus fortis ⁊ patiēs ⁊c̄. que exponuntur de bono iudice. tertia par. ti. 9. c. 1. añ §. poſt principium. ¶ Ex. 10. pſalmo.

Qui diligit iniquitatem odit animam ſuaꝫ. 2. par. ti. 8. c. 3. §. 4. ¶ Ex. 13. pſalmo.

Omnes declinauerūt ſimul inutiles facti ſūt. ſecunda par. titulo nono. cap. quarto. §. pmo. ſecundo ⁊ tertio. ¶ Ex. 16. pſalmo.

Inimici animam meam circundederūt ⁊c̄. prima par. titulo quinto. cap. ſecundo. §. primo. modicum poſt. ¶ Ex. 18. pſalmo.

Delicta quis intelligit ⁊c̄. prima par. titu. 5 ca. 2. §. 4. poſt medium. ¶ Ex. 21. pſalmo.

Erue a frāmea deus animam meaꝫ. exponitur de xp̄o in ſua paſſione. ſecūda par. titulo octauo. cap. 6. §. ſecundo vltra medium.

De manu canis. quid manus iſta ſignificat: ⁊ quid eius quinqꝫ digiti. ſecunda par. titu. ſecundo. cap. 1. §. 20. ¶ Ex. 22. pſalmo.

Uirga tua ⁊ baculus tuus ipſa me ⁊c̄. ſecunda par. titulo nono. capitulo quinto. §. tertio vltra medium. ¶ Ex. 24. pſalmo.

Paraſti in conſpectu meo menſam. prima par. titulo tertio. cap. 10. §. 6. poſt medium.

Delicta iuuentutis mee ⁊c̄. 2. par. ti. 9. c. 3. poſt pncipiuꝫ. añ. §. ¶ Ex. 26. pſalmo.

Circuibo ⁊ immolabo hoſtiam ⁊c̄. quō homo ſe offerre debet in dei ſacrificiuꝫ. 4. par. ti. 15. cap. 35. a primo. §. vſqꝫ ad nonum. §.

Expecta dn̄m viriliter age ⁊c̄. 4. par. ti. 13. ca. 2. §. 5. in principio. ¶ Ex. 28. pſalmo.

Uox dn̄i ſup aqs ⁊c̄. applicant ad ſeptē ſacra. 3. par. ti. 14. ca. 2. ¶ Ex. 29. pſalmo.

Ego dixi in abundantia mea non mouebor in eternum. 2. par. ti. 3. c. 6. §. 5. ¶ Ex. 31. pſal.

Nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus ⁊c̄. 2. par. ti. 5. cap. 5. poſt principium. ante. §.

Ueruntamē in diluuio aquarum multaruꝫ. exponitur de prodigalitate. ſcða par. ti. 6. cap. 8 §. 1. 2. 3. ⁊. 4. ¶ Ex. 33. pſalmo.

Mors pctōꝝ peſſima: qre dr̄ in ſuplatiuo. 1. p. ti. 5. c. 3. §. 3. in fine. ¶ Ex. 34. pſalmo.

Confitebor tibi in eccleſia magna in pplo graui. 3. par. ti. 12. cap. 1. §. 2. poſt principium.

Humiliabam in ieiunio aiam meā. ieiuniū aſſumitur propter tria. ſecunda par. ti. 6. cap. ſecundo. §. ſeptimo. ¶ Ex. 35. pſalmo.

Homines ⁊ iumenta ſaluabis domine. prima par. ti. primo. cap. 7. §. 3. circa finem.

In lumine tuo videbimus lumen. 1. par. ti. 3. c. 6. §. 20. ante medium. ¶ Ex. 36. pſalmo.

Deſine ab ira: ⁊ derelinq̄ furoreꝫ: noli emulari ⁊c̄. 2. p. ti. 7. c. 2. añ. §. ¶ Ex. 38. pſalmo.

In imagine pertrāſit homo. triplex imago deſcribitur. prima par. ti. primo. cap. primo. ante. 1. §. in fine. ¶ Ex. 29. pſalmo.

In capite libri ſcriptū eſt de me vt facerē voluntatē tuaꝫ. 1. p. ti. 13. c. 1. §. 1. ¶ Ex. 41. pſal.

Abyſſus abyſſum inuocat. 2. par. ti. 5. cap. 14. §. tertio. c. ¶ Ex. 44. pſalmo.

Eructauit cor meū verbum bonum. 3. par. titu. 19. ca. 3. columna. 9. ¶ Ex. 45. pſalmo.

Uacate ⁊ videte ⁊c̄. deſcribitur de itellectu ſpeculatiuo. prima par. ti. 3. cap. ſexto.

Sanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus. applicatur ad eccleſiam. tertia parte. titu. 12. capitulo ſexto. ¶ Ex. 48. pſalmo.

Non videbit interitū cū viderit ſapiētes morientes ⁊c̄. 2. par. ti. 1. c. 2. §. 2. poſt principium.

Qui ↄfidunt in ꝟtute ſua. exponit̄ de inani gloria. 2. par. ti. 4. c. 1. añ. §. in fine. ⁊. §. 1. 2. ⁊. 3.

In multitudine diuitiarum ſuarum gloriant̄. ſecunda par. ti. 4. cap. 1. §. 2. per totum.

Sepulchra eoruꝫ domus eorum in eternū. iſta domus vario modo deſcribitur. 3. par. ti. 10. cap. primo. §. 3. ¶ Ex. 49. pſalmo.

Cum adulteris portionem tuam ponebas. ſecunda par. ti. 5. cap. 3. §. 1. 2. ⁊. 3.

Deus deoꝝ locutus eſt: ⁊ vocauit terraꝫ. 1. par. ti. quinto. cap. 2. §. 6. poſt principium.

Peccatori aūt dixit deus: qre tu enarras ⁊c̄. exponitur de hypocritis. 2. par. ti. 4. cap. 7. §. 1. 2. 3. ⁊. 4. ¶ Ex. 50. pſalmo.

Tibi ſoli peccaui: ⁊ malū corā te feci. notabilit̄ exponitur. 2. par. ti. 3. c. 8. §. 2. infra principiū.

Spū pncipali ↄfirma me. qs ē ille ſpūs. 3. p. ti. 14. c. 3. §. 1. poſt pn. ¶ Ex. 51. pſalmo.

Dilexiſti oīa ꝟba pcipitatiōis. 2. p. ti. 5. c. 10. añ §. in fi. ⁊. §. 1. 2. ⁊. 3. ¶ Ex. 52. pſalmo.

Illic trepidauerunt timore vbi nō erat timor: quod tripliciter fit. ſecunda par. ti. nono. cap. 16. ⁊. §. 1. 2. ⁊. 3. ¶ Ex. 54. pſalmo.

Uidi iniqtatē ⁊ ↄdictionē in ciuitate. exponit̄

vario mō ⁊ notabiliter de diſcoꝛdijs ciuitatū
ꝛc̄.2.par.ti.4.cap.8.§.2.3.4.⁊.5.
Saluū me fecit a puſillanimitate ſpiritus: ⁊ in
tempeſtate:⁊ exponitur de ſcrupuloſa cōſcien
tia.pꝛima par.ti.3.cap.10.§.9.
In domo dei ambulauimus cuꝫ conſenſu.pꝛi
ma par.ti.4.cap.nono.§.ſecundo.
Uiri ſanguinū ⁊ doloſi non dimidiabunt dies
ſuos.exponitur dupliciter. ſecunda par.ti.7.
cap.8.§.pꝛimo. ℭ Ex.57.pſalmo.
Supercecidit ignis:⁊ non viderunt ſolem.pꝛi
ma par.ti.tertio.cap.quarto.
Furoꝛ illis ſm̄ ſimilitudinē ſerpentis ꝛc̄.expo
nitur de pertinacibus.2.par.ti.4.ca.6.§.1.
Letabitur iuſtus cum viderit vindictā:quomo
do hoc intelligitur.pꝛima par.ti.5.cap.ſecun
do.§.11.circa finem. ℭ Ex.59.pſalmo.
Cōmouiſti terram.⁊ cōturbaſti eā ſana contri
tiones eius ꝛc̄.3.par.ti.14.ca.18.ante.§ circa
medium.⁊.4.par.ti.9.cap.ſexto.circa mediū
ante pꝛimum.§. ℭ Ex.61.pſalmo.
Nolite ſperare ī iniq̄tate: ⁊ rapinas nolite ꝯcu.
diuitie ſi affluant nolite coꝛ apponere.exponi
tur.2.par.ti.1.c.12. ℭ Ex.64.pſalmo.
Beatꝰ quē elegiſti ⁊ aſſūpſiſti. diuerſimode ex
ponitur.pꝛima par.titulo quarto.ca.ſeptimo.
§.ſecundo. ℭ Ex.67.pſalmo.
Si doꝛmiatis iter medios cl'os ꝛc̄.3.p.t.13.c.1.
Uiderūt ingreſſus tuos deus. hoc de ipo vario
modo exponitur.3.par.ti.31.cap.ſecundo.
Pꝛeuenerunt pꝛincipes ꝯiuncti pſallentibus
exponitur de angelis.tertia par.ti.32.cap.5.
Aſcēdiſti in altū:cepiſti captiuitatē. exponitur
dupl'r.4.p.ti.10.c.1. ℭ Ex.68.pſalmo.
Pꝛopter inimicos meos eripe me tu ſcis ıpꝛo
periū meū ꝛc̄.ſcd̄a par.ti.7.c.6.§.pꝛimo.
Quoniā intrauerūt aque vſqꝫ ad animā meā.
pꝛima par.ti.pꝛimo.cap.6.§.4.in medio.
Quoniā zelus domus tue comedit me.2.p.ti.
8.c.1.§.pꝛimo. Ex.71.pſalmo.
Deus iudicium tuum regi da.pꝛima par.titu.
quinto.cap.2.§.4.infra pꝛincipium.
Erit firmamentū in ſūmis montiuꝫ.exponitur
de ſacramento eucharıſtie.tertia par.titu.14.
cap.quinto. ℭ Ex.72.pſalmo.
Perdidiſti omnes qui foꝛnicant abs te ꝛc̄. ſe
cunda par.titu.5.cap.ſecundo.§.pꝛimo.
Sine cā iuſtificaui coꝛ meū ꝛc̄.2.par.ti.7.ca.2.
§.2.circa medium. ℭ Ex.73.pſalmo.
Incenderunt igne ſanctuariū tuuꝫ ꝛc̄.exponit
de luxuria.2.par.titulo.5.cap.1.⁊.2.
Supbia coꝝ qui te oderūt aſcēdit ſemp.2.p.ti.
3.cap.3.poſt pꝛincipiū. ℭ Ex.74.pſalmo.
Peccatoꝝ ꝯfringā coꝛnua ꝛc̄.exponit de pꝛela
tis.3.p.ti.20.c.1.in pn̄. ℭ Ex.75.pſalmo.
Uouete ⁊ reddite domino deo.illud notabili
ter deſcribitur ſecunda par.ti.11.cap.pꝛimo.⁊
ſecundo.per totum. ℭ Ex.77.pſalmo.
Adhuc eſce eoꝛum erant in oꝛe ipſoꝛum.ſecun
da par.ti.6.cap.1.ante pꝛimū.§.⁊.§.1.2.⁊.3.
Manducauerunt ⁊ ſaturati ſunt nimis . ſecūda
par.titulo ſexto.cap.pꝛimo.§.quinto.ſexto.ſe
ptimo.octauo.⁊.9. ℭ Ex.78.pſalmo.
Deus venerūt gentes in hereditatē tuaꝫ ꝛc̄.2.
par.ti.1.c.21.§.5.6.⁊.7. ℭ Ex.79 pſalmo.
Uindemiāt eā oēs qui pꝛetergrediunt viaꝫ.ex
terminauit eā aper de ſilua.exponit de eccle
ſia.1.par.ti.5.c.2.§.8. ℭ Ex.80.pſalmo.
Sumite pſalmum:⁊ date timpanum ꝛc̄.ſecun
da par.ti.4.capitulo tertio.in pꝛincipio.
Dimiſi eos ſm̄ deſideria coꝛdis eoꝛum ibunt
ꝛc̄.exponitur de oꝛnatu mulierum.ibi.cap.5.
poſt pꝛincipium. ℭ Ex.81.pſalmo.
Deus ſtetit in ſynagoga deoꝛum ꝛc̄. ſecūda p.
ti.5.cap.8.§.ſecundo.circa pꝛincipium.⁊ ter
tia par.ti.31.cap.pꝛimo.ante.§.
Et facies peccatoꝝ ſumitis.exponit.2.par.ti.1.
cap.19.§.ſecundo. ℭ Ex.82.pſalmo.
Diſperierunt in endoꝛ:facti ſunt vt ſtercꝰ.ſecū
da par.titulo quinto.capitulo quarto.ante.§.
circa finem. ℭ Ex.83.pſalmo.
Inhabitabit in atrijs tuis.pꝛima par.ti.4.c.7.
§.5 in pꝛincipio. ℭ Ex.89.pſalmo.
Deus qui gloꝛificatur in cōſilio ſanctoꝝ. expo
nitur pꝛima par.titulo quarto.cap.8.§. ſecun
do.circa medium. ℭ Ex.90.pſalmo.
Super aſpidem ⁊ baſiliſcū ambulabis:⁊ cōcul
cabis ꝛc̄.quarta par.titu.13.cap.3.§.pꝛimo.ī
pꝛincipio. ℭ Ex.93.pſalmo.
Qui plantauit aurē non audiet : aut qui finxit
oculū nō ꝯſiderat.ſecunda par.ti.5.cap.15.§.
tertio.poſt pꝛincipium. ℭ Ex.94.pſalmo.
Pꝛeoccupemus faciē dn̄i.2.par.ti.9.c.13.§. ſe
cundo.in pꝛincipio. ℭ Ex.96.pſalmo.
Inflāmabit in circuitu inimicos eius.exponit
de choꝛizantibus.ſecunda par.ti.6.cap.ſexto
§.pꝛimo. ℭ Ex.103.pſalmo.
Panis coꝛ hoīs confirmet:quem panem intel
ligit.pꝛima par.ti.4.ca.13.§.2 ante finem .
Draco iſte quem foꝛmaſti ad illudendum ei.ſe
cunda par.ti.6.cap.7.§.4.in medio . ⁊ pꝛima
par.ti.6.cap.13.§.ſecundo.poſt medium.
Hoc mare magnuꝫ ⁊ ſpacioſum.exponitur de
mūdo iſto ad varia.ſcd̄a par.ti.2.cap. pꝛimo.
Exibit homo ad opus ſuuꝫ ꝛc̄.exponitur ad va
ria.tertia par.titulo octauo.cap.pꝛimo.⁊.§.1.
ſecundo.⁊ tertio. ℭ Ex.106.pſalmo.
Dominus foꝛtitudo mea:⁊ laus mea.4.par.ti
tulo.13.c.1.⁊.§.3. ℭ Ex.108.pſalmo.
Induantur qui detrahunt mihi pudoꝛe. expo
nitur de detractione.ſecūda par.ti.8.capitulo
4.§.pꝛimo. ℭ Ex.110.pſalmo.

Intellectus bon^9 oibus faciētibus eū.1.par.ti. 3.c.7.in pncipio. ¶ Ex.iij.pſalmo.

In memoria eterna erit iuſtus.tripl'r exponit. prima par.ti.2.cap.9.§.1.2.⁊.3.

Jocūdus hō qui miſeret:⁊ cōmodat.4.par.ti. 5 c.18.§.9. ¶ Ex.115.pſalmo.

O domine:qꝛ ego ſeru^9 tuus:ego ſeru^9 tu^9 ⁊c̄. exponit.3.p.ti.3.c.6. ¶ Ex.117.pſalmo.

O dn̄e ſaluum me fac ⁊c̄.quō accipit o.1.p.ti. 1.c.2.§.1.circa mediū. ¶ Ex.118.pſalmo.

Reuela oclos meos ⁊c̄.exponitur de illumina tione viſus.prima par.titulo tertio.cap.qnto. ⁊ prima par.ti.14.cap.ſecundo.

Inclinaui cor meū ad faciendū iuſti.tu.in eter num ꝑpter retributiōem.prima par.ti.4.cap. ſexto.§.primo.in principio.

Pax multa diligētib^9 legē tuam:⁊ non eſt illis ſcādalū ⁊c̄.2.par.ti.7.c.4.§.1.2.3.⁊.4.

Dormitauit anima mea pre tedio.ſcd̄a par.ti. nono.cap.2.§.primo:poſt principium.

Bonitatē ⁊ diſciplinā ⁊c̄.3.p.t.5.c.1.§.1.2.⁊.3

Supbi iniqua agebāt vſquequaq₃.applicat ad ſu perbiā.2.par.ti.3.cap.1.ante primū.§.

Declaratio ſermonū tuorum illuminat. quar/ ta par.ti.xi.cap.2. ¶ Ex.120.pſalmo.

Leuaui oculos meos in montes.quid itelligi/ tur per montes.prima par.titu.3.cap.7.§.3. in principio. ¶ Ex.121.pſalmo.

Letatus ſum in his que dicta ſunt mihi.2.par. ti.10.cap.pmo. ¶ Ex.126.pſalmo.

Niſi dn̄s cuſtodierit ciuitatē fruſtra ⁊c̄.3.par. ti.4.c.1.§.2.circa me. ¶ Ex.128.pſalmo.

Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea ⁊c̄.pri ma par. titulo quinto. cap.ſecundo.§.8.poſt medium. ¶ Ex.130.pſalmo.

Domine nō eſt exaltatū cor meū.ſcd̄a.par.ti. tertio.c.2.ifra prin. ¶ Ex.131.pſalmo.

Uiduā eius benedicēs benedicā ⁊c̄.3.par.tit. ſcd̄o.cap.tertio. ¶ Ex.132.pſalmo.

Ecce q̄₃ bonū.iſtud bonū tripl'r deſcribit.tertia par.titulo.16.cap.10.⁊.pma par.ti.6.ca.ſecū do.§.quinto. ¶ Ex.140.pſalmo.

Corripiet me iuſtus ī miſericordia.2.p.ti.9 c. 6.§.1.⁊ p to.cap. ¶ Ex.143.pſalmo.

Homo vanitati ſilis fact^9 eſt.1.p.ti.1.ca.7.§.3. modicum poſt. ¶ Ex.144.pſalmo.

Miſerationes eius ſup omnia opa eius.hoc tri pliciter intelligitur.quarta par.titulo quinto. cap.18.§.nono.infra principium.

Expoſita ex Prouerbijs.

¶ Ex p^o ca. Prohibe pedē tuū a ſemitis ei^9.pma p.t.xj.c.2.§.2.modicū poſt mediū.

Fruſtra iacit rhete.ante oculos penatoꝝ.pma par.ti.3.cap.7.§.ſexto.in principio.

Uocaui ⁊ renuiſtis ⁊c̄.exponit pulchre.1.p.ti. 5.c.2.§.6.circa mediū. ¶ Ex.2.cap.

Ambulant vias tenebroſas ⁊c̄.1.par.ti.5.ca.3. §.primo.circa medium. ¶ Ex.4.cap.

Uia impiorum tenebroſa.ſecunda par.ti. quin to.cap.10.§.tertio.circa medium.

Oculi tui videāt recta.2.p.ti.5.c.xi.poſt prin.

Omni cuſtodia cuſtodi cor tuum.1.par.titu.4 cap.13.§.2.ante medium. ¶ Ex.5.cap.

Reſpicit dn̄s viā hoīs:⁊ oēs greſſus eius con ſiderat.ſecunda par.titu. quinto.cap.xi.§.2. poſt medium. ¶ Ex.6.cap.

Uade ad formicā o piger ⁊c̄.2.par.ti.5.c.xi.§. tertio.circa finem.⁊ ti.1.cap.25.§.3.circa me.

Sunt ſex que odit deus:⁊ ſeptimū deteſtatur anima eius:que exponuntur prima par.titu. ſexto.cap.3.§.primo.in medio.

Qui adulter eſt ꝑpter cordis inopiā pdit aīam ſuam.2.par.ti.5.cap.3.§.1.circa medium.

Fili mi ſi ſpopondiſti pro amico tuo ⁊c̄.ſecūda par.titulo nono.cap.quinto.§.tertio.medicū infra principium.

Nunquid homo poteſt abſcondere ignem in ſinu ſuo:vt veſtimenta illius non ardeant.ſe cunda par.titulo quinto.cap.primo.§.ſecun do.ante medium. ¶ Ex.7.cap.

Nondum erāt abyſſi ⁊c̄.prima par.ti.8.cap.3. in principio. ¶ Ex.9.cap.

Sapientia edificauit ſibi domū:⁊ excidit colū nas ſeptem.que ſpiritualiter exponunt.1.p.ti tulo tertio.cap.decimo.§.ſexto.poſt principi um.⁊ vltra. ¶ Ex.10.cap.

In multiloquio non deerit peccatum. quomo do hoc fit.ſecunda par.titulo ſexto.cap.quar to.§.quarto. ¶ Ex.11.cap.

Manus in manu nō erit innocens malus. qd manus iſta ſignificat:⁊ quid eius quinq₃ digi ti habeo.ſcd̄a par.ti.2.cap.primo.§.ſeptimo.

Ibi ſalus vbi multa conſilia:quomodo hoc in telligitur.prima par.titulo quarto.cap. octa uo.§.tertio.poſt medium.

Deſiderium iuſtorū omne bonum.exponitur prima par.titulo ſexto.cap.4.§. primo. circa medium. ¶ Ex.13.capitulo.

Uult piger ⁊ nō vult.ſecunda par.titulo nono. cap.3.§.primo.circa finem.

Aſtutus oīa agit cū cōſilio.prima par.ti.4.ca. 8.§.3.infra principium. ¶ Ex.18.capitulo.

Anteq₃ conteratur exaltatur cor hominis. pri ma par.titulo quarto.cap.13.§. ſecundo. ifra medium. ¶ Ex.19.capitulo.

Pigredo immittit ſoporē.exponitur de tripli ci ſomno.ſecunda par.titulo nono.cap.2.§.2. in principio. ¶ Ex.22.capitulo.

Adoleſcens iuxta viam ſuam ⁊c̄.prima parte. titulo quinto.cap.ſecūdo.§.octauo.poſt prin cipium. ¶ Ex.23.capitulo.

Noli ſubtrahere a puero diſciplinam ⁊c̄.ſecun da parte.ti.5.

da par.ti.5.cap.5.§.3.infra principium.
Prebe mihi fili cor tuum.prima par.ti.4.c.13.
§.2.ante medium. ¶ Ex.24.capitulo.
Tranſiui per agrum hominis pigri ⁊c̄. prima
par.titulo.quinto.cap.ſecundo.§.10.⁊ ſcd̄a p
te.ti.9.cap.2.⁊.§.2.ante medium.
Cū detractoribus ne cōmiſcearis.ſecūda parte
ti.8.cap.quarto.§.2.circa principium.
Si deſperaueris lapſus in die anguſtie iminet
fortitudo tua.ſecunda par.titulo nono.ca.15.
§.primo.circa finem. ¶ Ex.26.capitulo
Non reſpondeas ſtulto iuxta ſtultitiā ſuam ⁊c̄.
reſpōde ſtulto iuxta ſtultitiā ⁊c̄.ſecūda part. ti
tulo quinto.cap.15.§.3.ante finem.⁊ ti.7.c.6
§.4.in medio. ¶ Ex.27.capitulo.
Tecta per ſtillicidia in die frigoris : ⁊ litigioſa
mulier comparantur ⁊c̄.prima par. titulo ter/
no.cap.10.§.6.poſt medium.
Meliora ſunt vulnera diligentis ꝙ̄ fraudulen
ta oſcula odientis.ſecunda par.titulo.10.c. 2.
§.2.in medio. ¶ Ex.29.capitulo.
Qui delicate pauerit ſeruum ſuum ⁊c̄.ſecunda
parte titulo quinto.cap.primo.§. ſecūdo poſt
principium. ¶ Ex.30.capitu:
Sanguiſuge due ſunt filie dicentes affer affer.
que per illas intelligūtur.ſecunda par.titu.3.
cap.quinto.§.3.poſt principium.
Quatuor ſunt minima terre. ⁊ ipſa ſunt ſapien
tiora ſapientibus.que ſpiritualiter exponunt.
4.par.ti.ſecundo.ca.4.§.ſecundo.
Tria ſunt difficilia mihi:⁊ quartuz penitꝰigno
ro ⁊c̄.⁊ exponunt de ſanctiſſima trinitate. qr/
ta parte.ti.15.cap.21.§.ſecundo. ante mediū.
Tria ſunt que bene gradiuntur:⁊ quartum.qđ
incedit feliciter.iſta applicantur ad prelatos.
tertia p.ti.22.c.10.poſt prin.ante.1.§.
¶ Ex.31.capitulo vel vltimo.
Facta eſt quaſi nauis iſtitoris. quomodo eccle/
ſia ſignificatur per iſtam nauim.ſecunda par.
ti.ſecūdo.cap.primo.§.23.infra principium.

Expoſita ex eccleſiaſte. ¶ Ex.1.cap.
Stultoꝝ īfinitꝰ eſt numerus
ſecunda par.ti.5.c.15.§.3.d.
Qui timet deum nihil negligit.prima.par.ti.6
capitulo.10.§.4.d.
Generatio preterit:⁊ generatio aduenit ⁊c̄.expo
nitur de eccleſia.tertia part.in plogo.§.pmo.
circa medium ⁊.3.par.titulo.12. capitulo ſex/
to.§.primo.prope medium.
Uanitas vanitatuz:⁊ omnia vanitas.1.par.tit.
ſecundo.cap.8.§.3.poſt principiū:⁊ capitulo.
12.in eccliaſtico. ¶ Ex.2.capitulo.
Magnificaui opa mea: edificaui mihi domos
⁊ plantaui vineas ⁊c̄.ſecunda par.titulo quin/
to.cap.14.§.ſecundo.poſt medium.
Quid eſt inquā hō vt ſequi poſſit regē factorez
ſuum prima par.t.pmo.c.7.§.primo.ſecūdo
⁊ tertio.per totum. ¶ Ex.4.capitulo.
Ueh ſoli:quia cuz ceciderit non hēt ſubleuātez
quis dicit ſolus.ſcđa par.ti.8.cap. 5.§.3.poſt
principiū.⁊.4.par.ti.5.c.20.§.ſecundo.
Cuſtodi pedem tuū ingrediēs domum dei.ter/
tia par.titulo.12.cap.ſeptimo.§. primo.infra
principium. ¶ Ex.5.capitulo.
Qui amat diuitias fructū non capiet ex eis.ſe/
cunda par.titulo primo.cap.12.§.ſeptimo. in
medio. ¶ Ex.6.capitulo
Uir cui deus dedit diuitias:⁊ ſubſtantiaz ⁊ ho
norem ⁊c̄.ſecunda par.ti.6.c.8.poſt medium
ante primum.§. ¶ Ex.7.cap
Noli eſſe iuſtus multū.2.par.ti.9.cap.5.§.3.vl
tra mediū.⁊ ti.8.c.6.§.primo.J. principium.
Inueni amariorē morte mulierē.2.par.ti.5.ca.
quinto.§.3.infra mediū.⁊.3.par.ti.primo ca.
25.qui incipit.Ecce ego.infra principium.
Conſidera opera dei ꝙ nemo poſſit corrigere
quem ille deſpexit.ſecunda par.ti.5.ca. 11.§.
ſecundo.circa medium.
Melius eſt a ſapiente corripi ꝙ̄ ſtultoruz adu/
latione decipi.ſecunda par.ti.10.cap.ſecūdo.
§.4.ante medium. ¶ Ex.9.capitulo.
Ciuitas parua:⁊ pauci in ea viri.venit ꝯtra eā
rex ⁊c̄.2.par.ti.3.c.9.§.5.circa finem.
Oleū de capite tuo nō deficiet. quid intelligit
per oleū.3.par.ti.14.c.8.§.primo.in fine.
Neſcit homo vtruz amore an odio dignus ſit.
deſuper ponūtur aliqua ſigna per q̄ qs ſcire
poſſit ſe eſſe in gratia.quarta parte titulo ſexto
cap.ſecundo.§.ſeptimo.⁊ titulo nono.cap.4.
§.quarto. ¶ Ex.10.capitulo.
Stultus in via ambulās cum ipſe ſit inſipiens
ſic omnes ſtultos eſtimat.ſecunda par.ti.5.ca.
15.§.tertio.poſt principium.
Si mordeat ſerpens in ſilentio nihil minus ha
bet qui occulte detrahit.ſecunda par.ti.8.c.4.
§.primo poſt principium.
In pigritijs humiliabit cōtiguatio: ⁊ infirmi/
tate manuum perſtillat domus ſcđa par.ti. 9.
c.13.infra prin.ante.§. ¶ Ex.11.ca.
Mitte panem tuum ⁊c̄.ſecunda par.ti.primo:
capi.22.§.ſecundo.poſt principium.
Si ceciderit lignū ad auſtrū : aut ad aqlonem.

Expoſita ex Cāticis. ¶ Ex.1.capitu.
Recti diligūt te. qui dicunt
recti.prima par.titulo.12.capi.primo.§.3.an
b.⁊.4.par.ti.16.c.1.§.9.circa finem.
Si ignores te o pulcherrima inter mulieres.egre
dere ⁊c̄.moralizatur pulchre.prima par.titul.
primo.capi.ſecundo.§.primo.ſecundo.⁊ ter
tio.quarto.⁊.5. ¶ Ex.2.capitulo.
Fulcite me floribus ſtipate me malis ⁊c̄.prima
par.ti.6.cap.2 .§.7.in principio

Ex ſapiẽtia

Tempus putationis aduenit quid intelligit̄ p putationē.prima par.titulo quinto.capitu.ſecundo.§.nono.circa medium.

Capite nobis vulpes paruulas ⁊c̄.prima parte titulo quinto.cap.ſecundo.§.nono.modicū poſt.⁊ prima par.titulo.quarto.capi.quarto decimo.§.quarto.ante finem.

Dilect⁹ me⁹ mihi:⁊ ego illi.exponit̄ ſex modis.prima par.titulo.ſexto.capit.ſecūdo.§.11.poſt medium. ℭ Ex.4.capitulo.

Muſce morientes pdunt ſuauitatē vnguenti.4.par.ti.5.cap.8.§.8.in medio.

Vulneraſti cor meū in vno oculorum tuorum.prima parte titulo.ſexto.capitulo.ſecundo.§.nono.b. ℭ Ex.5.capitulo.

Comedi fauum meum cum melle meo.exponitur de xp̄o.prima par.ti.3.c.6.§.18.a.

Dilectus meus cādidus ⁊ rubicūdus ⁊c̄.q̄ colores ſpiritualiter exponuntur.prima par.tit.3.c.3.§.3.⁊.4.par.ti.2.cap.4.

Venter meus contremuit ad contactū ei⁹.prima par.ti.4.c.13.§.1.ante medium.

Anima mea liqueſacta eſt vt dilect⁹ meus locutus eſt mihi.exponit̄ ſpūalr̄.prima par. titulo ſexto.capitulo. ſecundo.§.octauo.a.

Comedite amici:⁊ inebriamini cariſſimi: quo modo ⁊ de quibus intelligitur.pma par.ti.6.cap.ſecūdo.§.10.circa principium.

Ego dormio:⁊ cor meum vigilat.prima par.t.ſecundo.cap.7.§.4.ante medium.

Expoſita ex lib.ſapie. ℭ Ex.1.cap. Spūs.n.ſctūs diſciplinę effugiet fictū ⁊c̄.exponit̄ de deteſtatione hypocriſis.ſecūda par.ti.4.c.7.§.4.infra principiū.

Deus mortē nō fecit:quō intelligit̄ iſta auctoritas.1.p.ti.5.ca.1.§.9.in fine.

Impij aūt manibus:⁊ accerſierūt illā ⁊c̄.quid man⁹ iſta ſignificat: ⁊ qd ei⁹ qnq̄ digiti ſiue modi habes.2.par.ti.2.ca.primo.§.22.

Inuidia autem diaboli mors introiuit in orbē terrarum.ſecunda par.titulo octauo.capi.primo.§.3.d. ℭ Ex.3.capitulo

Iuſtorū aīe in manu dei ſunt.1.par.ti.1.ca.6.§.4.circa principium. ℭ Ex.4. capitulo.

Etas ſenectutis vita imaculata.1 p.t.5.c.2.§.8.

Inconſtantia concupiſcentie trāſuertit ſenſum ſine malitia.ſecunda par.ti.5.capi.9.poſt medium.ante primum.§. ℭ Ex.5.ca.

Ambulauim⁹ vias difficiles ⁊c̄.ſeptē vie deſcribit̄.1.p.ti.5.c.3.§.1.p totū. ℭ Ex.6.cap.

Iudicium duriſſimū fiet his qui preſunt.ꝯ quibus intelligitur.ſecunda p.ti.3.ca.5.§.quinto.ante finem. ℭ Ex.8.capitulo.

Sobrietas enim prudentiā docet ⁊ iuſtitiā ⁊c̄.prima par.titulo.tertio.capi.10.§.ſexto.infra principium. ℭ Ex.10.capitu.

Ex eccleſiaſtico

Iuſtū deduxit dn̄s per vias rectas: ⁊ dedit illi ſcientiā ſanctorū:que fuit iſta.prima par.ti.1.cap.2.§.5.vltra medium. ℭ Ex.11.capi.

Diligis.n.oīa que ſunt:⁊ nihil odiſti eorū q̄ feciſti.1.p.ti.6.c.3.§.1. ℭ Ex.12.ca.

Tu autem dominator virtutis cum tranquillitate ⁊c̄.iſtud iudiciū deſcribit̄ quarta par.tit.14.c.12.§.5. ℭ Ex.13.capit.

Vani ſunt aūt oēs hoīes in qbus nō ſubeſt ſciētia dei.quō hoc intelligitur.2.par.ti.3.c.7.§.2.infra principium. ℭ Ex.14.cap.

Exiguo ligno credūt hoīes aīas ſuas ⁊ trāſeuntes mare ⁊c̄.qd per hoc ſignificat̄.2.par.tit.2.c.1.§.25.in principio. ℭ Ex.16.c.

Ingrati.n.ſpes ibernalis glacies caleſcet.2.p.ti.3.c.9.§.6.poſt pncipium. ℭ Ex.18.c.

Cum eni quietum ſilētium cōtinerent oīa ⁊c̄.ꝯ ſuper ponitur triplex ſilentium.tertia par.tit.32.cap.2.§.tertio.in medio.

Expoſita in eccleſiaſtico. ℭ Ex.1.ca. Religioſitas cuſtodiet ⁊ iuſtificabit cor.3.par.ti.16.cap.1.in pncipio.

Timor domini expellit peccatū.prima par.tit.9.cap.10.§.4.c. ℭ Ex.2.capitulo.

Veh viro duplici corde:⁊ maib⁹ malefaciētib⁹.quid manus illa ſignificat:⁊ quid ei⁹ qnq̄ digiti.2.p.ti.2.c.1.§.16. ℭ Ex.3.capitulo.

Qui honorat prēm vita viuet lōgiori.1.par.ti.14.cap.4.§.8. ℭ Ex.4.capitulo.

Eſt cōſuño adducēs pctm̄.2.par.ti.3.ca.4.§.4.ante medium. ℭ Ex.6.capitulo.

Multi ſint tibi pacifici.cōſiliarius aūt vnus ꝯ mille exponit̄ pro noſtro cōſilio.1.par.titulo.4.cap.8.§.3.poſt medium.

Amico fideli nulla eſt comparatio.qrta parte t.5.cap.16.h. ℭ Ex.7.capitulo.

De negligētia purgata cū paucis triplr̄ hoc intelligit̄.2.par.ti.9.c.3.§.3.circa finem.

Noli querere ab homine ducatū ⁊c̄.2.par.tit.tertio.cap.5.§.ſecūdo.circa principium.

Facere elemoſynā ne deſpicias donec inuenias iuſtum.2.par.titu.primo.ca.24.§.primo poſt principiū. ℭ Ex.10.ca.

Odibilis corā deo ſupbia ⁊ hoīb⁹.2.par.titul.3.cap.3.§.1.in principio. ℭ Ex.41.cap.

Felix q̄ nō habuit animi ſui triſtitiam:nec excidit a ſpe ſua quarta par.ti.7.capi.ſecundo.§.qnto.circa medium. ℭ Ex.15.cap.

Deus ab initio conſtituit hominem: ⁊ reliqt in manu cōſilij ſui.prima par.ti.5.c.2.§.quarto.infra principium. ℭ Ex.8.ca.

Qui viuit in eternū creauit oīa ſl̄.3.p.ti.14.c.4.§.2.poſt principium. ℭ Ex.20.capitulo.

Laſciu⁹ ⁊ ipzudēs non obſeruabit tp̄s:⁊ gre.2.par.ti.9.c.3.§.2.circa prin. ℭ Ex.21.ca.

Qui timet deum conuertetur ad cor ſuū.pma

par.ti.4.cap.13.§.2.circa medium.
Stuppa collecta ſynagoga peccātium ⁊c̄.2.pt. ti.5.c.5.§.3.circa finem. ¶ Ex.22.cap.
Stercore boum lapidādus eſt piger.2.par.ti.5 c.14.§.3.poſt prin. ¶ Ex.23.capit.
Qñ mulier relinquēs virū ſuū peccabit. ſecū da par.ti.5.c.3.ſ.principium.ante.1.§.
Qm̄ nil melꝰ q̄ timor dn̄i:qḋ multiplr pbaṫ.1 par.ti.6.c.10.§.5.in pncipio. ¶ Ex.24.ca.
Trāſite ad me omnes qui concupiſcitis me ⁊c̄. 1.par.ti.6.cap.4.§.1.ante finem.
Quaſi cedrus exaltata ſum ⁊c̄. ſumiṫ p thema te de aſſūptōe btē v̄gīs:⁊ de eadē declaraṫ.4. par.ti.15.c.44.per totū. ¶ Ex.25.capitu.
Tres ſpēs odiuit aīa mea.pauperē ſupbū diui tem mēdacē:⁊ ſenē fatuū ⁊ iſenſatū.2.parte ti. 3.cap.3.§.primo.iſra mediū.⁊ pma par.ti.6. c.3.§.2.circa medium. ¶ Ex.30.ca.
Niſi tenueris te iſtāter in timore dn̄i. cito ſub uerteṫ domus tua.iſta domus deſcribiṫ. 3.p. ti.10.c.1.§.1.in prin. ¶ Ex.32.capituḷ.
Fili mi ſine conſilio nihil facias.iſtud conſiliu3 deſcribitur vario modo.prima part.titulo.4. cap.octauo. ¶ Ex.33.capitulo.
Si eſt tibi ſeruus bonus ſit tibi q̄ſi aīa tua.iſta fidelitas in tribꝰ oſtenditur.quarta par.tit. 5. c.16.poſt mediū. ¶ Ex.37.capitulo.
Propter crapulā multi perierūt.declaṫ. de gu la.2.p.ti.6.c.1.§.3.b. ¶ Ex.38.ca.
Altiſſimus de terra creauit medicina3.1.par.t. 3.c.10.ſ.pn.in.3.columna.
Non dederis in triſtitiam cor tuu3: ſed repelle eam a te prima parte.titulo quinto.capit.1.§. 10.infra principium. ¶ Ex.39.capitu.
Tradet cor ſuum ad vigilādū diluculo.1.p.t.4 c.13.§.2.ſ.medium. ¶ Ex.41.cap.
Erubeſcite a patre ⁊ a matre de fornicatione ⁊c̄ iſtc.16.vereūdie deſcribunṫ.4.par.tit.4.c.1. §.ſexto.per totum. ¶ Ex.42.capitu.
Melior eſt iniquitas viri q̄ bn̄faciēs mulier. prima parte ti.4.c.10.§.3.ante finem.⁊.2.pte ti.5 c.1.§.2.ante medium.
Dilectus deo ⁊ hoībus Moyſes ⁊c̄.moralizaṫ prima par.ti.2.c.9.§.2.infra medium.
Elegit eum dominus ex omni carne ⁊c̄. iſta ele ctio vario modo deſcribitur.1.par.titu.4.c.7 §.3.⁊ huius collectionis ſunt tria ſigna.1.pte titulo quarto.c.ſeptimo.§.3.

¶ Ex.1.ca.

Ex libro iſaie

Manꝰ nr̄e plene ſūt ſanguine.quid manus iſta ſignificat.⁊ qd eiꝰ quoq3 digiti ſiue modi.hēo.2.p.ti.2.ca.1.§.19
Auferte malū cogitationū veſtrar̄.ſecūda par. ti.5.c.1.§.4.in prin: ¶ Ex.3.capi.
In die aūt illa auferet dn̄s ornamētū calceamē torum ⁊ lunulas ⁊ torques ⁊c̄.quid iſta ſigni ficant habeo.ſecūda parte.titu.4.c.quinto.§. 2.poſt principiū. ¶ Ex.5.capitulo.
Nec opera manuū eius conſideratis ⁊c̄.2.par. ti.5.c.11.§.ſecūdo.in pncipio.
Dilatauit infernus animā ſuā exponiṫ de aīa.1. par.ti.1.ca.6.§.4.circa finem.
Expectauit vt faceret fructꝰ:⁊ fec̄ labruſcas.1.p ti.5.c.2.§.10.añ me. ¶ Ex.11.capitu.
Requieſcit ſuper eū ſpūs dn̄i ſapiētie ⁊ intelle ctus ⁊c̄.iſta dona per ordinē deſcribuntur. 4. par.ti.11.c.1.§.2. ¶ Ex.13.capi.
Quō cecidiſti de celo lucifer qui mane orieba ris ⁊c̄.exponitur notabiliter.ſecūda par. titu. 3.c.1.§.3.ante mediū.⁊ adhuc duplr. ibi. ca. 2.§.1.ante mediū. ¶ Ex.23.capi.
Erubeſce ſidon ait mare.1.par.ti.3.c.7.§.8.cir ca pncipium. ¶ Ex.26.capi.
A facie tua dn̄e concepimus ⁊ quaſi parturiui mus.1.par.ti.9.c.3 ſ.pn. ¶ Ex.28.c.
Omnia enī opa nr̄a opatus es in nobis.3.p.ti tu.8.c.1.circa medium.ante.§.
Pedibus conculcabitur corona ſupbie ⁊c̄.2.p.t. 3 capitulo quarto.§.quarto.
Māda remāda:expecta:reexpecta. 2.p.ti.4.c. 8.§.5.ante mediū. ¶ Ex.30.capitu:
Preparata eſt enim ab heri Tophet a rege pre parata profunda ⁊ dilatata.pma parte.titu.5 c.3.§.2.modicum poſt d.
Neq3 ad dexteram neq3 ad ſiniſtram ⁊c̄.2.par. ti.4.c.2.§.2.poſt prin. ¶ Ex.3.c.
Beatus qui excutit manus ſuas ab omni mu nere.quid manꝰ iſta ſignificat ⁊ quid eiꝰ quoq3 digiti habeo.2.par.ti.2.c.1.§.10.
Angeli pacis amare flebunt: quomodo intelli gitur q̄ angeli dolent.3.par.ti.32.c.6.§.14: circa medium. ¶ Ex.38.capit:
Morieris tu ⁊ nō viues.exponitur de vite ter mino vtrū poſſit prolongari vel abbreuiari.1. par.ti.5.ca.pmo.§.octauo.
Preciſa eſt velut a texente.ſcđa par.ti.5.ca.14: §.2.circa mediū. ¶ Ex.51.capit.
Leuate in celu3 oculos vr̄os ⁊ videte ſub terra deorſum prima parte.titulo tertio.capitulo. ſeptimo.§.quarto. ¶ Ex.52.c.
Jugiter nomen meu3 blaſphematur:hoc mul tipliciter fit.ſecūda par.titulo.8.c.ſeptimo.§ primo.2.3.⁊.quarto. ¶ Ex.58.cap.
Ecce in die ieiunij veſtri inuenitur volūtas ve ſtra ⁊c̄.ſcđa par.ti.6.c.2.§.8:9.⁊.10.
Et ad illud valet quare ieiunauimus ⁊ nō aſpe xiſti humiliauimꝰ aīas noſtras ⁊ neſciſti. No lite ieiunare vſq3 ad hāc diem vt audiatur cla mor veſter ⁊c̄.ſecunda parte. titulo. ſeptimo. capitulo.3.§.ſecundo. ¶ Ex.66.capitu.
Celum ſedes mea eſt.quid intelligiṫ per celu3. ⁊ quō in illis deus ſedet.1.par.ti.3.c.6.§.16:

Expoſita ex Jeremia. ¶ Ex.2.capi. Tráſite ad iſulas cethim.vi/dete ⁊ i cedar mittite:⁊ conſiderate vehemen ter ⁊c̃.2.par.ti.5.c.xj.§.3.ante finem.

Onager aſſuet⁹ in ſolitudine:in deſiderio aie ſue attraxit ventū amoris ſui:quomodo itelligitur.pͥma parte.titulo ſexto.ca.4.§.primo modicum poſt. ¶ Ex.3.caplo.

Et iurabis viuit dñs in veritate:in iudicio ⁊ in iuſticia ⁊c̃.2.par.ti.7.c.3.§.2.⁊ tertio.

Sapientes ſunt vt faciant mala. iſta ſapientia deſcribitur.quarta parte. titulo.10.ca.tertio. §.3.in medio. ¶ Ex.8.caplo.

Et ſanabant cõtritiões filie populi mei ad ignorantiam.ſecunda parte.ti.7.cap. quarto.§.3. infra principio. ¶ Ex.9.caplo.

Non glorietur fortis in fortitudine ſua:iſta fortitudo deſcribitur.quarta par.ti.13.c.2.§.primo.in pͥncipio. ¶ Ex.12.caplo.

Juſtus quidem tu es domine ſi diſputem tecū. verūtamen iuſta loquar a te.ſecunda parte.ti. 7.c.2.§.ſecūdo. ¶ Ex.17.capi.

Paruum eſt cor hoīs ⁊ inſcrutabile.pͥma par. ti.q̃rto.c.13.§.2.circa mediū.⁊.ti.2.c.8.§.1.infra pͥncipium. ¶ Ex.21.caplo.

Eruite vi oppreſſum de manu calūniātis.quid manus iſta ſignificat:⁊ qd ei⁹ qnq͡ȝ digiti.2. par.ti.2.c.1.§.xj. ¶ Ex.32.caplo.

Et dabo cor nouū.1.par.ti.4.c.13.§.2.circa finem. ¶ Ex.40.caplo.

Ois caro fenū:⁊ ois glia ei⁹ q̃ſi flos agri.2.p.ti. 5.cap.14.§.2.añ.me. ¶ Ex.41.capi.

Octoginta viri raſi barba ⁊ ſciſſis veſtibus ⁊c̃. moralizantur.ſcđa par.ti.9.c.3.§.ſecūdo.poſt pͥncipium. ¶ Ex.43.caplo.

Jngreſſi ſunt terram egypti:quia non obedierunt vocem domini.ſecūda par.ti.9.cap.3.§. ſecundo.d. ¶ Ex.48.caplo.

Maledictus qui facit op⁹ dei fraudulēter:quō hoc itelligiť.2.par.ti.9.c.3.§.ſecundo.

Maledictus qui ꝓhibȝ gladiū ſuū a ſanguine ſecūda par.ti.9.c.5.§.3.vltra mediū.

Sublimitatē ei⁹ ⁊ arrogantiā ⁊ ſupbiā ⁊c̃.2.p. ti.4.c.4.§.3.infra principium.

Regnuit in ſecīb⁹ ſuis ⁊ nō eſt trāſfuſus ⁊c̃.exponiť đ accidia.2.p.ti.9.c.2.§.1.iſra pͥncipiū.

Ex lib.trenoꝝ ¶ Ex pͥmo caplo. Sordes ei⁹ in pedibus eius.pͥma par.t.5.c.1.§.xj.circa mediū.

Manū ſuam miſit hoſtis ad oīa deſi.quid manus iſta ſignificat:⁊ qd ei⁹ qnq͡ȝ digiti.2.par. ti.2.c.1.§.6. ¶ Ex.3.capitulo.

Jnebriauit me abſinthio ⁊c̃.ſcđa par.ti.2.c.1. §.primo.circa medium.

O vos oēs q̄ trāſitis p viā.quō ibi accipiť illa littera o.1.p.ti.1.c.2.§.1. ¶ Ex.4.capitulo.

Filia populi mei crudelis q̄ſi ſtrutio in deſerto ſecūda par.ti.4.c.8.§.3.poſt medium.

Ex ezechiele ¶ Ex.1.capi. Ex medio ei⁹ ſilitudo q̃tuor ⁊c̃.deſup ſedēte ⁊c̃.q̄ ad lōgū exponuntur.1.par.ti.3.c.6.§.19. ¶ Ex.3.cap.

Fili hominis ſpeculatorē te dedi domui iſrael exponiť de cura p̄latoꝝ.2.p.ti.9.cap.5.§.3.⁊ modicū infra. ¶ Ex.4.capitulo.

Tu fili hoīs ſume tibi laterē ⁊ pones eum corā te exponiť de p̄latis.2.par.ti.9.c.5.§.3.d.

Uſqueq̄ morabunť apō te cogitatões inoxie.2. par.ti.5.c.primo.§.5. ¶ Ex.8.capitulo.

Adduxit me in hierlem ⁊c̃.vbi erat ſtatuū idolū zeli ⁊c̃.totū moraliȝať.2.p.ti.9.ca.5.§.3.añ medium. ¶ Ex.13.capitulo.

Ueh his q̄ ꝯſuūt puluillos ſb oī cubito man⁹: 1.p.ti.2.c.4.§.5.poſt princ. ¶ Ex.16.ca.

Laui te aqua:mundaui te:vnxi te oleo:⁊ veſtiui ⁊c̃.qui per ordinem moralizātur de baptiſmo pulchre.1.par.tit.1.c.1.§.ſecundo.

Hec fuit iniquitas ſodome ⁊c̃.ſcđa par.ti.5.c.1 §.ſecundo infra prin. ¶ Ex.17.ca.

Aquila grandis magnarū alarū ⁊c̃.moralizatur.prima par.titulo tertio.capitulo.3.§.ſecūdo.ante finem. ¶ Ex.18.capitulo.

Patres noſtri comederūt vuas acerbā ⁊c̃. ſcđa par.ti.3.c.8.§.2.infra principium.

Aia que peccauerit ipſa morieť.exponiť đ peccatore ꝓpter multa.pͥma par.ti.5.c.1.§.12.

Nūquid volūtatis mee eſt mors impij ⁊c̃. 1.p. ti.12.c.1.§.7. ¶ Ex.20.cap.

De manu violēta eripuit pauperē:quid man⁹ iſta ſignificat:⁊ qd eius qnq͡ȝ digiti.habeo.2. par.ti.2.c.1.§.4. ¶ Ex.35.capitulo:

Auferam a vobis cor lapideum ⁊c̃.prima par. titu.4.cap.13.§.2.poſt principium.

Ex daniele ¶ Ex.4.capi. Uiſio regis đ arbore moralizatur pͥma par.ti.4.cap.15.§.primo.

Nabuchodonoſor dixit:nōne h̄ eſt babylō magna ⁊c̃.⁊ quō fuit mutatus in beſtiam.2.parte ti.3.c.2.§.2.poſt mediū. ¶ Ex.5.cap.

Tota hiſtoria balthaſar cum mane thecel phares.pͥma par.titulo qnto.c.ſcđo.§.vndecimo poſt medium. ¶ Ex.7.capit.

Uidebā in viſione mea nocte quatuor beſtias q̄ exponunť.1.par.ti.3.c.6.§.17.

Uidi quatuor ventos ex mari pugnātes ⁊c̃.quibus iſti aſſimilanť.ſcđa par.ti.3.capi.2.añ pͥmū.§.in fine.⁊.§.1.2.3.⁊.4.Et.4.p.ti.14.ca. 7.§.1.in principio. ¶ Ex.10.capi.

Quod vn⁹ angelus diſcordabat ab altero.quō hoc itelligiť.3.par.tit.32.c.6.§.15.per totū.

Ex baruch ¶ Ex.3.capitu. Ubi ſunt pͥncipes gētiū q̄

dominantur ſuper beſtias que ſũt in terra. exponitur ⁊ declarat notabiliter. ſecũda par. ti. 5. c. 14. §. 2. circa medium.

Ex lib. oſee ℂ Ex. 1. capit.
Uade ⁊ aſſume tibi mulierem fornicariã ⁊c̃. exponit tripliciter. 2. ti. p. 5. c. 2. §. 2. circa medium. ℂ Ex. 2. capit.
Ducã eã in ſolitudinẽ ⁊ ibi loq̃r ad cor eiꝰ. 1. p. ti. 4. c. 13. §. 1. ante finem. ℂ Ex. 4. capit.
Nõ eſt veritas in terra: nõ miſericordia ſ; maledictũ. 2. par. ti. 5. c. 3. §. 1. circa finem.
Quia tu ſcientiã repuliſti ego repellam te ⁊c̃. exponitur de negligentia plator. ſecũda par. ti. 9. c. 5. §. primo. ℂ Ex. 7. capit.
Omnes adulterantes quaſi clibanus ſucceſus a coquente. ſecunda parte titu. 5. capit. 3. §. 1. poſt principium. ℂ Ex. 12. ca.
Spera in deo tuo ſemper. iſta ſpes quadrupliciter accipit. 4. p. ti. 7. c. 1. §. 5. ante medium.

Expoſita ex Joele. ℂ Ex. 1. capi.
Reſiduũ eruce comedit locuſta ⁊ reſiduũ locuſte ⁊c̃. ſecunda parte tit. 5. c. 14. §. ſecundo.
Computruerunt iumenta in ſtercore. ſecunda par. titu. 5. capitulo. 14. §. 3. ⁊ c. tertio. §. quarto. poſt pncipium. ℂ Ex. 2. capitu.
Sanctificate ieiuniũ. qd eſt ieiuniũ ſcificare habes. 2. par. ti. 6. c. 2. §. 8. in principio.

Expoſita ex Amos. ℂ Ex. 5. ca.
Odio habuerũt i porta corripiente. ſecunda parte. titulo. 8. capitulo. 3. §. 4. circa medium. ℂ Ex. 6. ca.
Ueh qui opulẽti eſtis in ſyon. tertia parte. titu. 8. c. 4. §. 4. circa finem.

Expoſita ex Jona. ℂ Ex. 3. capi.
Couertat vir a via ſua mala ⁊ ab iniqtate que eſt in manibꝰ eoꝝ. Quid manus iſta ſignificat: ⁊ quid eius quinq; digiti. hẽs. 2. par. ti. ſecundo. cap. 1. §. 8.

Expoſita ex Michea. ℂ Ex. 7. ca.
Inimici hominis domeſtici eiꝰ exponitur de cõſanguineis in morte. 1. pte ti. 5. cap. ſcdo. §. ſecũdo. poſt prin. ⁊ mathei. x. etiã habet eadẽ auctoritas que ibi exponitur de auaris. ſecũda p. ti. 1. c. 2. §. 2. c.
Uir fratrem ſuũ venerat ad mortem malum manuum ſuarũ dicunt bonũ. Quid manus iſta ſignificat. quid eius quinq; digiti habes. ſecunda p. ti. ſecundo. c. 1. §. 21.

Expoſita ex ſophonia. ℂ Ex. 1. ca.
Ambulabunt vt ceci. q2 dño peccauerũt. 2. p. ti. 5. c. 9. §. 1. b. ℂ Ex. 3. ca.
Seruient ei humero vno. tertia pte titu. 16. ca. decimo. circa finem.

Expoſita ex Aggeo. ℂ Ex. 1. cap.
Cõgregauerũt mercedes ⁊ miſerunt eas in ſacculum pma pte titulo. 7. c. tertio. §. tertio. circa medium.

Expoſita ex zacharia. ℂ Ex. 8. cap.
Jeiuniũ quarti: ieiuniũ quinti ⁊c̃. iſta deſcribuntur: quo tempore. ſ. fiebant quarta pte ti. quarto. c. 4. §. 4. infra medium.

Expoſita ex ſecundo Machabeoꝝ. ℂ Ex. 1. capitu.
Adaperiat dominus cor veſtrũ in lege ⁊c̃. pma pte ti. quarto. c. 13. §. 1. ℂ Ex. 12. c.
Sancta ergo ⁊ ſalubris eſt cogitatio pro defunctis. de quibus intelligitur hec auctoritas. prima pte titulo. 10. capi. ſecũdo. in pn. ⁊ 3. p. ti. trigeſimoſecundo. ℂ Ex quinto capitu.
Antiochus quõ intrauit in templũ ⁊ ſpoliauit illud diuerſis ornamentis ⁊c̃. que moralizant quarta pte ti. 14. ca. 6. §. 7. b.

ℂ Expoſita ſuper euangelia ⁊ epiſtolas.

Ex matheo ℂ Ex. 1. cap.
Liber generationis Jeſu chriſti filij dauid. Quare ſcriptura nõ conſueuit genealogizare mulieres ſicẽ viros ⁊c̃. ⁊ due alie queſtiones mouent deſuper. quarta p. ti. 15. c. quarto. §. tertio. quaſi per totum.
Applicãtur etiã ad beatã virginem ppter varia ibi. c. 5. ⁊ c. 4. §. 3. quaſi per totum.
Cum eſſet deſponſata mater Jeſu maria iſta deſponſatio vario modo deſcribitur cũ iſto euãgelio. quarta pte titu. 15. c. 7. per totum. ⁊ ca. vigeſimo. §. ſcdo. Et xpi natiuitas deſcribitur ibi. c. 31. per totũ. ℂ Ex. 2. capitulo.
Uidimus ſtellã eius in oriente: iſta ſtella vario modo ⁊ notabiliter deſcribitur. ſecunda parte ti. 12. c. 10. §. 3. quarto quinto. ⁊ 6.
Uidimus ſtellam eius in oriente. de epiphania domini habes etiã ſermonẽ per thema vt hic ſupra cũ declarationibꝰ p iſta feſtiuitate. 4. pt. ti. 15. c. 32. per totũ. ℂ Ex. 3. capitulo.
Penitentiam agite ⁊c̃. ipſa vario modo deſcribitur ⁊c̃. tertia parte titulo. 14. capitulo. 17. p totum. ℂ Ex. 4. capitulo.
Circuibat Jeſus totam galileam docens. qd docuit. quarta parte. titulo. 1. ca. pmo. §. 1. infra principium. De tentatione vide varia ⁊ pulchra notabilia. õ. in tabula. ℂ Ex. 5. c.
Beati pauperes ſpiritu quoniam ipſorũ eſt regnum celorum ⁊c̃. Oẽs iſte octo beatitudines per ordinem enumerantur: ⁊ ad longũ valde declarant ⁊c̃. 4. p. ti. 7. c. 6. ⁊. §. 8.
Beati mites qui mites dicunt beati quarta pte ti. quarto. c. tertio. poſt mediũ. etiã. §. pmo. in fine ⁊ quarta parte. titulo. 7. c. 6. §. 2.
Qui viderit mulierem ad cõcupiſcendum eam. ſecunda par. tit. 5. ca. pmo. §. 7.
Omnis qui iraſcitur fratri ſuo ⁊c̃. Iſti gradus ire deſcribuntur etiam ad propoſitũ. ſecunda

par.ti.7.c.1.§.2.per totum.
Odio habebis inimicos. hoc oſtenditur ⁊ pro batur eſſe falſum. ſecunda parte. titulo octauo capitulo tertio. §. quarto. ō. ante finem.
Ego autem dico vobis. nolite reſiſtere malo. ſi quis te percuſſerit ⁊c. prima parte titulo. 15. capitulo. primo. §. ſexto.
Nolite iurare neq; per celum: neq; per terram quomodo hoc intelligitur. ſecunda parte titulo decimo. capitulo. quarto. ante. §. circa medium. ⁊ capitulo ſeptimo. §. 2. qui incipit. Secundo oſtenditur. poſt medium.
Si qs vult tecū ↄtēdē in iudicio ⁊c. 3. p. titulo.
Dcm eſt aūt quicūq; dimiſerit vxorē. 6. c. 1. §. 2 ſuā det ei libelluz repudij. de iſto libello vide varia. 3. par. ti. 14. c. 10. §. 3. per totum.
Diligite inimicos veſtros. iſta dilectio deſcribitur. 4. par. ti. 6. c. 4. §. 1. ⁊ de ſignis huius dilectionis habes. ibidē. §. 2. ⁊ quō iſta dilectio ſit intelligēda ⁊c. 4. par. ti. 6. c. 6. ⁊. §. quinto.
Eſtote ergo vos pfecti ſicͭ ⁊ pͬ veſter celeſtis pſectꝰ eſt. 4. p. ti. 11. c. 2. §. 2. cir. me. ⁊ alia mlta vide deſup ibi. ti. 12. c. 4. §. 12. d. ō varia pfectiōe etiā ad ppoſitum. ℭ Ex. 6. capitu.
Attēdite ne iuſtitiā veſtrā faciatis coraz hominibus ⁊c. 2. par. ti. 4. c. 1. §. 3. circa medium.
Te aūt faciēte elynā neſciat ſiniſtra qd faciat dextera tua expōit breuiter. 2. p. t. 4. c. 1. §. 1. añ fi.
Te aūt faciēte elynā ⁊c. quō ipſa dz dari. 4. p. t. 5. c. 18. §. 10. añ me. vid ēt varia nōbi. ō. elyna.
Nolite ſolliciti eē ⁊c. de iſta ſollicitudie vide p nōbili ſmōe. 2. p. ti. 1. c. 25. ⁊. §. 1. 2. ⁊. 3. p to.
Nolite ſolliciti eē ⁊c. exponit. 1. p. ti. 15. c. 1. §. 6
Nolite ſolliciti eē in craſtinū. de q̄ (ante finē. craſtino intelligit. 2. par. ti. 1. c. 25. §. ſecundo.
Extermināt eni facies ſuas ⁊c. exponit. 2. par. t. 4. c. 4. §. 1. infra principium.
Nemo poteſt duobus dñis ſeruire. exponit breuiter. 3. par. ti. 3. c. 6. §. 2. in medio.
De pater noſter de quo in preſenti ca. vide ſup ſub littera p. ſ. pater noſter.
Octo btitudies de qbꝰ in pn̄ti. c. deſcribunt. 4 p. ti. 7. c. 6. per totū. ℭ Ex. 7. c.
In q̄. n. iudicio iudicaueritis iudicabimi. 2. pt. t. 3. c. 8. §. 1. vid ēt p oēs. §. qͥ ē ad ppoſitū añ.
Attēdite a falſis pphetis q veniūt ad (mediū vos ⁊c. ſcda par. ti. 4. c. 7. §. 2. añ finem.
Nō pōt arbor bona fructꝰ facē malos. qd intelligit p arborē ⁊c. 1. p. ti. 4. c. 12. §. 5. j. princi.
Nō pōt arbor bona ⁊c. p ſermōe vide deſuper 1. par. ti. 4. c. 15. §. 1. ⁊. c. 14. §. 4. ⁊. 5.
Nō. n. ois q dicͭ mihi dñe dñe itrabit i re. ⁊c. 1 p. ti. 4. c. 14. §. 4. ppe me. ⁊ q̄re bis dic dñe. 2. p. ti. 9. c. 4. §. 3. j. pn. ℭ Ex. 8. capit.
Nō iueni tantā fidē in iſrael. iſta magnitudo ſidei notabiliter deſcribitur. quarta parte. titulo octauo. c. 3. §. 5. 6. ⁊ ſeptimo.
Deſcēdēte ieſu i nauiculā ſecuti ſūt eū diſcipuli eiꝰ applicat ad religionē. 2. p. ti. 2. c. 1. §. 24.
Uide de nauicula vel naui vel vento alia nōbilia. ō. nauis ⁊ vētus. ℭ Ex. 9. capit.
Aſcēdēs ieſus in nauiculā. triplex nauis deſcribit. 2. par. ti. 2. c. 1. §. 23. 24. ⁊. 25.
Surge ⁊ tolle lectū tuū ⁊ vade in domū. Domꝰ. iſta moraliʒatur. prima par. tit. tertio. capitulo decimo. §. 6. poſt principium.
Fides tua te ſaluam fecit. quō ſaluat fides: ⁊ eiꝰ multiplex vnitas deſcribit. quarta parte. titu. 8. capitulo. 1. §. 6. ℭ Ex. 10. ca.
Eſtote prudentes ſicut ſerpentes. 2. par. ti. quinto c. 11. ante. §. circa medium.
Eſtote prudentes. deſup nouē regule directiue totiꝰ vite generis humani. 4. p. ti. 2. c. 4. ⁊. §. 1
Nolite portare neq; ſacculū neq; perā ⁊c. exponit dupliciter. 1. par. tit. 15. c. 1. §. 5. circa meō.
Inimici hois domeſtici eius. exponit de cōſanguineis in morte: de auaritia. 2. par. ti. 1. c. 2. § 2. 1. par. ti. 5. c. 2. §. 2. poſt principium.
Nolite timere eos qui occidunt corpus ⁊c. iſte timor vario mō deſcribit. 4. par. ti. 14. capitulo. ſecundꝰ ℭ Ex. 11. ca.
Btūs qui nō fuerit ſcādaliʒatꝰ in me ⁊c. 2. par. titulo. 7. ca. 4. §. 4. circa medium.
Ecce qui mollibus veſtiunt in domibus regū ſunt. exponitur. 2. par. ti. 8. capi. quinto. §. quarto. ante d. immediate.
Regnum celorum vim patitur: ⁊ violenti rapiunt illud que eſt iſta violētia. 4. p. ti. 1. c. 2. infra principium. ℭ Ex. 12. capitu.
Dico aūt vobis quoniā omne verbū ocioſum quod locuti ⁊c. 1. par. ti. 2. c. 4. §. 5. in fine. ⁊ prima parte. titulo. 4. cap. 12. §. 3. b. ⁊. 2. par. titu. ſexto. c. quarto. §. quarto.
Omne peccatū ⁊ blaſphemia remittetur hominibus ⁊c. quō hoc ſit intelligēdū. ſecunda pte ti. 8. c. 8. §. 3. poſt principium.
Uadit ⁊ aſſumit ſeptē alios ſpūs negores ſe ⁊c. 1 par. ti. 6. c. 13. §. 3.
Reuertar in domū meā vnde exiui ⁊c. exponit de tentatione peccatoris ⁊c. prima part. titulo ſexto. c. 13. §. quinto. circa finem.
Ecce mater ⁊ fratres tui foris ſtāt: quare ⁊ quō iſti dicuntur fratres domini qui principaliter fuerunt: ⁊ quomodo alio nomine etiam dicūtur fratres ⁊c. 4. par. ti. 15. c. 31. §. tertio. infra principium. ℭ Ex. 13. capitu.
Aliud trigeſimū: aliud ſexageſimū: aliud cēteſimū. hi deſcribunt ⁊ declarant. 3. par. ti. 31. ca. 8. §. 3. ⁊. 4. p. ti. 4. c. 6. §. 3. j. pn. ēt. §. 4. 5. ⁊. 6.
Siīe eſt regnū celoꝝ hoi negociatori q̄renti bonas margaritas. 2. p. ti. 1. c. 16. §. primo.
Simile eſt regnū celoꝝ ſagene miſſe i mare ⁊c.

Jſta cnogregatio vario modo deſcribitur.3.p.ti.12.c.primo.§.pmo.i.principium.
Simile eſt regnum celorum theſauro abſcōdito in agro.quarta parte.titulo quarto.capi.6.§.ſexto. ¶ Ex.15.capitulo.
Non enim lauant manus cum panem manducant.quomodo hoc intelligitur habes.ſecunda par.ti.6.c.4.§.ſexto.
Cecus ſi ceco ducatū preſtet ambo in foueaz cadunt exponiť ō triplici ignorantia.2.parte ti.5.c.9.§.2.in principio.
De corde exeūt cogitatiōes male ⁊c̄.ſeptē ſunt differētie iniquoꝝ cordiū.1.par.ti.4.c.13.§.3
De corde exeūt cogitatiōes male:furtum: homicidium.2.par.ti.5.c.1.§.6.
O mulier magna ē fides tua ipſi⁹ magnitudo deſcribiť.4.par.ti.8.c.3.§.4.5.6.⁊.7.
O mulier qūo itelligiť iſta lr̃a o.pma par.ti.10.c.2.§.primo. ¶ Ex.18.capitu.
Neceſſe eſt eni vt veniant ſcādala.tripliciter exponiť.2.par.ti.7.c.4.§ primo.i.pn.
Si oculus tuus ſcādalizat te erue eū ⁊c̄.2.part.ti.7.c.4.§.4.poſt medium.
Qui ſcādalizauerit vnum ex puſillis his expedit ⁊c̄.ibidē.§.4.ante mediū ⁊ poſt.
Si peccauerit i te fr̄ tu⁹ vade ⁊ corripe ⁊c̄. Tota ſr̄na correctio deſcribiť.2.p.ti.9.c.6.per to.
Dic eccleſie qualiter iſta ō neceſſario fieri debēt hēs.3.par.ti.9.c.9.poſt principium.
Ut in ore duoꝝ vel triuz teſtiuz ⁊c̄. Jſtud vario modo deſcribitur.3.par.ti.9.c.11.poſt princi.
Ubi duo vel tres congregati ſunt in noīe meo 3.par.ti.32.c.ſecundo.§.5.
Sīle eſt regnū celoꝝ hoī regi q voluit rōnē ponere cū ſeruis ⁊c̄.exponiť pmo de aīa ſeparata pma par.ti.5.c.2.§.4.b.
Oblatus eſt ei vnus qui debebat decē milia talenta exponiť text⁹.1.p.ti.5.c.2.§.4.ō.añ fi.
Redde qđ debes.hoc diuidiť ſolū in tria membra.3.par.ti.19.c.4.columna.4.
Jlle aūt noluit ſz abijt ⁊ miſit eū in carcerez ⁊c̄.2.par.ti.3.c.9.§.4. ¶ Ex.19.capitulo.
Amē amē dico vobis: q2 diues difficile itrabit in regnum celorum.quez diuitem intelligit.2 par.ti.1.c.12.§.7.infra principium.
Uos q reliquiſtis oia ⁊c̄.ſedebitis ſup ſedes duodeci iudicātes ⁊c̄.4.par.ti.14.c.11.⁊.6.p⁹pn.
Si vis pfectus eē ⁊c̄.q ſūt ad hoc necīa.1.part.ti.6.c.2.§.5.b. ¶ Ex.20.capi.
Quid ſtatis hic tota die ocioſi.moralizatur.prima par.ti.3.c.10.§.6.b.
Jſtud ociū vario modo deſcribitur.ſecunda p.titulo.9.c.14.per totum.
Uoca operarios ⁊ redde illis mercedem. deſuper vide pro notabili ſermone.pma par.tit.5.c.2.a.§.v.vſqz ad.11.§.incluſiue.
Et murmurabāt aduerſus patrē familias.qūo itelligiť ille murmur.1.p.ti.5.c.2.§.11.añ me.
Et murmurabāt aduerſus patrē fa.qd ſignificatur p illos.2.p.ti.7.c.2.§.2. ¶ Ex.21.capit.
Uos autem feciſtis illā ſpeluncā latronū.exponitur ſpiritualiter de domo conſcientie. pma par.ti.3.c.10.§.8.per totum.
Homo quidam erat paterfamilias qui plantauit vineam ⁊c̄. exponuntur omnia ō cuſtodia eccleſie.1.par.ti.5.c.2.§.ſeptimo.
Agricole autem videntes filium ⁊c̄. venite occidamus eum.eorū ingratitudo deſcribitur ⁊ pro nobis moraliza ť.2.par.ti.3.c.9.§.3.Uide etiam per totū capl'm. ¶ Ex.22.capitu.
Sīle factū eſt regnū celorū homini regi q fecit nuptias filio ſuo.iſtud aliqualiter deſcribiť.3.p.ti.primo.c.pmo.§.pmo.poſt medium.
Omnia parata ſunt venite ad nuptias.ſeptem ſunt genera bonoruz que hic appetuntur: ⁊ i patria poſſidentur.4.par.ti.7.c.7.§.r.
Amice qūo huc itraſti non habēs veſtē nuptialē.1.par.ti.5.c.2.§.4.ante finem.
Magiſter ſcim⁹ q2 verax es:⁊ viā dei ⁊c̄.qua itentione hoc dixerūt.4.p.ti.5.c.15. §.primo.
Quid me tentatis ypocrite. dupliciter exponitur.2.par.ti.4.c.7.§.2.circa medium.
Cuius eſt imago hec aīa triplr dr̄ imago. pma par.ti.1.c.1.añ.1.§.⁊.1.2.⁊.3.
Reddite q̄ ſunt ceſaris ceſari: ⁊ q̄ ſunt dei deo. applicať ad cēſus ⁊ tributa:qūo ⁊ de qb⁹ ſunt danda:⁊ de qbus nō.3.par.ti.12.c.4.
Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde ⁊c̄.1. parte ti.quarto.c.13.circa principium. ⁊.§.ſecūdo.
Jtem iſta dilectio vario modo deſcribiť.quarta parte.ti.6.c.3.⁊ princi.§.quinto:
Diliges dn̄m deū tuū ⁊c̄.hoc eſt maximū ⁊ primū mandatū.4.par.ti.6.c.5. Uide etiam per omnes ſequentes.§.ſuper iſto euangelio.ō dilectione dei ⁊ proximi qūo eſt ſub mādato dei ſiue precepto ⁊c̄. ¶ Ex.23.capitu.
Amāt pmos recubitus in cenis ⁊c̄.exponiť de ambitōe.2.part.ti.3.ca.5.§.1.circa prin.
Ueh vobis ſcribe ⁊ phariſei ⁊c̄.vbi dn̄s inchoat ſeptē maledictōes ꝯ ſcribas ⁊ ypocritas:ſignificātes predicatores rectores ⁊ religioſos ypocritas.2.p.ti.4.c.7.§.3. ¶ Ex.24.ca.
Sol obſcurabiť ⁊ luna nō dabit ⁊c̄. Jſta deſcribunť ⁊ declaranť.4.p.ti.14.c.11.§.2.poſt pn.
Et quomodo intelligitur qđ filius hominis neſcit horam reſurrectionis.ibi.§.4.Uide etiaz ſupra.Judicio diuino. ¶ Ex.25.capi.
Quinqz autē ex eis erant fatue: que per eas ſignificātur.1.par.ti.5.c.ſcđo §.5.in medio.
Et vni dedit qnqz talenta ⁊c̄. iſta talēta diuerſimode deſcribunť.pma par.ti.2.c.1.§.7.
Alij autē duo.quid ſignificant iſta duo talenta

e ſimiliter quid quinq; ſignificant. hec pma par.ti.5.ca.2.§.4.⁊.1.par.ti.2.c.1.§.7.
Euge ſerue bone ⁊ fidelis intra in gaudiū ⁊c. hoc gaudium domini oſtenditur glorioſum. prima parte.titulo.6.cap.quinto.§.3.
Intra in gaudiū dn̄i tui.exponit̄ pma p.ti.5.c.2.§.xi.cir.fi.
Euge ſerue bone ⁊c.intra i gaudiū ⁊c.vn̄ pueniatis gaudiū.4.p.t.6.c.7.§.1.
Uenite bn̄dicti prīs mei.quō intelligit̄ iſta locutio.quarta par.ti.7.c.7.§.6.ante medium.
Eſuriui ⁊ nō dediſtis mihi mḿducare:ſitiui ⁊c. iſta opera miſericordie de quibus in preſenti cap.p ordinē declarant̄.ſcd̄a par.ti.1.c.24.§.2.⁊.4.par.ti.5.c.18.§.4.⁊ de operibus miſericordie.vide ibi.§.5. ℭ Ex.26.cap.
Uigilate ⁊ orate ⁊c.2.par.ti.9.c.2.§.3.b.
Oēs q acceperint gladiū gladio pibūt.2.par.ti.7.c.8.§.1.col.4.⁊.4.p.ti.15.c.36.in prin.

Expoſita ex Marco.

ℭ Ex.6.cap.
Erat illis ↄtrarius ventus: quō iſti venti aſſimilantur quatuor ſpeciebus ſuperbie.2.par.ti.3.c.2.§.1.2.3.4.5.⁊.6.
Et ſtatim locut⁹ ē ieſus cū eis:⁊ dixit eis. Cōfidite ego ſum nolite timere:quō dn̄s iſtis ſubuenit:ita nūc ſubuenit laborātibus vario mō 1.par.ti.3.c.6.§.15. ℭ Ex.7.cap.
Et ſtatim apte ſunt aures eius:⁊ ſolutuȝ eſt vinculuȝ lingue eius:⁊ loquebat̄ recte.deſup habes quedā pulchra ex diſpoſitione oris ⁊ lingue.prima parte.ti.2.c.4.§.1.per totum.

Expoſita ex Luca.

ℭ Ex.1.cap.
Miſſus ē angel⁹ gabriel ⁊c. Iſta annunciatio vario modo deſcribitur.quarta par.titulo.15.cap.8.9.⁊.10.
Nomen virginis Maria.iſtud ſanctiſſimū nomen vario modo deſcribit̄.4.par.ti.15.c.14.
Aue gr̄a plena.Iſta ſalutatio vario mō deſcribitur.quarta par.ti.15.c.13.14.15.17.18.19.
Dn̄s tecum.quomodo deus vario modo fuit cum Maria.quarta par.ti.15.cap.21.⁊.22.
Benedicta tu in mulierib⁹.iſta bn̄dictio vario mō deſcribit̄.4.par.ti.15.c.23.⁊.24.per to.
Et bn̄dictus fructus vētris tui. hic fruct⁹ multipliciter deſcribit̄.4.par.ti.15.c.25.§.26.
Ecce ↄcipies i vtero ⁊ paries filiū.quō dn̄s cuȝ Ma.fuit ℌ faciēdo.4.p.t.15.c.22.§.1.2.⁊.3.
Et vocabis nomē ei⁹ ieſuȝ.illud nomē ſupſciſſimū vario mō deſcribit̄.4.p.ti.15.c.21.§.2.
Hic erit magn⁹ ⁊c.ponunt̄ deſup ſex magnitudines ipſi⁹.4.p.ti.15.c.22.§.3.4.5.6.7.⁊.8.
Sp̄uſſanctus ſupueniet in te ⁊c. Iſta miſſio vario modo deſcribitur.4.par.ti.15.cap.x.
Exurgēs Maria abijt i mōtana cū feſtiatōe ⁊c. Iſta viſitatio vario mō deſcribit̄.4.p.ti.15.c.27.
Magnificat aīa mea dn̄ȝ.illud canticū vario mō deſcribitur.4.par.ti.15.cap.28.29.30.⁊.1.par.ti.2.c.1.ante finem.
Quia reſpexit humilitatē ācille ſue.iſpa humilitas vario modo deſcribitur quarta parte.titulo quarto.capitulo.12.

ℭ Ex ſecundo capitulo.

Peperit filium ſuum pmogenitū.iſte part⁹ notabiliter dſcribit̄.q̄rta p.ti.15.c.31.⁊ p oēs.§.
Poſtq̄ ipleti ſunt dies purgatiōis marie.quō hoc factū eſt.vide.4.p.ti.15.c.34.per totum.
Tulerūt illū in hieruſalē vt ſiſterēt eū dn̄o.quō hoc fecerūt.q̄rta.par.ti.15.c.35.per.totum.
Paraſti ante faciē oīum populoꝝ.exponit̄ hoc p ſermone de beata virgine de ipſi⁹ purificatione.quarta.par.ti.15.c.33.⁊ per oēs.§.
Tuā ipſi⁹ aīaȝ ptrāſibit gladi⁹.quō hoc factū ē: ⁊ de multiplici gladio.4.p.ti.16.c.35.p totuȝ.
Fili qd feciſti nobis ſic ⁊c.iſta īterrogatio tripliciter exponit̄ ſup iſto euāgelio de īterrogationibus ⁊ reſponſionibus ⁊c.quarta par.tit.15.capitulo.37.⁊.per totum.

ℭ Ex tertio capitulo.

Anno q̄ntodecimo imperij tyberij ceſaris ⁊c. quare ⁊ quomodo computatur ille annus.3.parte.titulo.6.c.3.⁊.§.quarto.

ℭ Ex ſexto capitulo.

Quid vides feſtucā in oculo fratris tui ⁊c.exponit̄ p triplex mēbrū.2.par.ti.5.c.xi.§.1.
Eſtote miſericordes ⁊c.Iſta miſericordia vario mō deſcribit̄.4.p.t.5.c.18.§.8.9.10.xi.⁊ ali.
Eſtote miſericordes ⁊c.deſuper vide.q̄rta par.ti.7.c.6.§.5.q̄ directe ad illud euāgelium ptinet:⁊ de varia miſericordia vide etiā.3.par.t.19.c.5.infra principium.
Eadem menſura qua menſi fueritis remetietur vobis.Applicatur ⁊ exponitur de auaris.2.p.ti.1.c.3.§.q̄rto poſt principium.
Nolite iudicare ⁊ non iudicabimini.2.par.t.5.c.8.ante.§.
De temerario iudicio vide varia.ibidem.c.8.per totum.
Mutuum date nihil īde ſperātes.exponit̄ dupliciter.ſcd̄a par.ti.1.c.7.§.2.ante finem.
De mutuo in ſe vide varia ibidem.capitulo.7.per totum.

ℭ Ex octauo capitulo.

Aliud cecidit inter ſpinas.exponitur breuiter ſcd̄a par.ti.q̄nto.c.12.§.ſcd̄o.infra pncipiuȝ.
Quod autem cecidit in terram bonā hi ſunt q in corde bono ⁊ optimo ⁊c.1.par.ti.quarto.c.13.§.ſecundo.infra pncipium.
Et fructū afferūt in patiētia.4.p.ti.3.c.7.§.18.circa finem.Uide tamē pulchra p oēs pcedentes.§.de patientia.

ℭ Ex decimo capitulo.

Homo quidam deſcēdebat ab hieruſalē ⁊c.incidit in latrones qui expoliauerunt ⁊c.prima par.titē.17.c.3.§.3.ante finem.

Hoc fac ⁊ viues.1.par.ti.4.c.13.§.1.in princi.

Et quis eſt meus proximus.qđ intelligitur loco proximi.quarta parte.titulo ſexto.capitulo qr to.poſt principium.

Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde ⁊c̄. prima parte.titu.4.cap.13.circa pn̄.⁊.§.ſecundo.

Et primū tuū ſicut teipſum.iſta dilectio deſcribitur.quarta par.ti.6.c.3.⁊ principalr.§.6.

Excepit illum in domū ſuam. ſumitur ꝑ themate de aſſumptione beate virginis:⁊ declaratur glorioſe de ipſa.quarta parte. titulo.15. capitulo.45.per totum.habeo adhuc pro alio ſermone de eadem.ibidem.c.44.

Porro vnum eſt neceſſarium.vnitas iſta declaratur vario modo ad religioſos.tertia parte. ti.16.c.1.§.1.infra medium.

Maria optimam partem elegit ⁊c̄.ſumitur ꝑ themate in aſſumptione beate virginis.⁊ declaratur de eadem.quarta par.ti.15.c.43.

Ex vndecimo capitulo.

Erat ieſus eÿciens demonium ⁊c̄.quid ſignificat iſte demon:⁊ nomina aliorum ponuntur tertia parte.titulo.19.ca.4.colūna quinta.

Et cum eieciſſet demonē locutus eſt mutus. habes cura de quadruplici diſpoſitione oris ⁊ lingue.1.par.ti.2.c.4.§.1.per totum.

Omne regnum in ſe diuiſum deſolabitur.ponitur deſuper triplex diuiſio.2.parte.titu.4. ca.8.§.3.poſt prin.⁊.§.quinto.

Qui non eſt mecum contra me eſt. exponit breuiter.ſecunda par.ti.4.cap.8.§.4.

Si autem fortior ſuperuenerit ⁊ vicerit eū.1. par.ti.7.cap.2.§.6.infra principium.

Si oculus tuus fuerit ſimplex.prima par.titu. 4.cap.6.in principio.⁊.§.1.

Si oculus tuus nequam fuerit:⁊ corpus tuum tenebroſum erit.exponitur.ſecunda par.ti.4. cap.1.§.3.circa medium.

Uide ergo ne lumen quod in te eſt tenebre ſint 1.par.ti.3.cap.7.§.1.in principio.

Quod ſupereſt date elemoſynam ⁊ oīa munda erunt vobis.2.par.ti.1.c.24.§.3.cir.mediū.

Ex duodecimo capitulo.

Sint lumbi veſtri precincti:⁊ lucerne ardentes 1.par.titu.5.cap.1.§.9.poſt medium.

Ignem veni mittere in terraꝫ ⁊c̄.1.par.ti.12.c. primo.§.7.Et prima par.ti.5.c.1.§.9.

Ex decimoquarto capitulo.

Homo quidam fecit cenā magnam:ꝙ ſeptem ſunt genera bonoꝝ.q̄ hic appetunt ⁊ ī patria poſſidentur ⁊c̄.4.par.ti.7.c.7.§.decimo.

Juga boum emi quinqꝫ.quid ſignificāt habes 2.par.ti.3.c.7.§.1.infra principium.

Nemo virorum qui vocati ſunt guſtabūt cenā meam.1.par.ti.5.ca.2.§.1.in fine.

Qui nō odit patrē ⁊ matrē non eſt me dignus. quō intelligit.2.par.ti.8.cap.3.§.4.

Qui non odit animaꝫ ſuaꝫ non eſt me dignus. quid intelligitur per animam. prima par.tit. primo.cap.6.§.quarto.ante medium.

Ex quintodecimo capitulo.

Aut que mulier habens dragmas decē ⁊c̄. deſuper vide.1.par.ti.1.cap.2.§.2.

De filio prodigo vide varia de prodigalitate ꝑ ſermone.2.par.ti.6.c.8.

Ex ſextodecimo capitulo.

Non poteſtis deo ſeruire ⁊ mamone.2.par.ti. primo.cap.2.§.3.circa medium.

Facite vobis amicos de mamona iniquitatis. Diuitie dicunt mamona iniquitatis ꝓpter tria ſecūda par.ti.1.cap.12.§.1.poſt principiū.cuꝫ exemplo. Et portaretur ab angelis in ſinum Abrahe.Jſta deportatio quadrupliciter intelligitur.3.parte.ti.32.cap.5.§.tertio.

Ut refrigeret linguam meam. Nota ꝙ tot peccata oriuntur ex malo vſu lingue quot ſūt littere alphabeti.1.par.ti.2.cap.4.§.5.per totū.

Ex decimooctauo capitulo.

Deus gratias ago ꝙ non ſuꝫ ſicut ceteri hoīuꝫ ⁊c̄.qualis fuit iſtius ſuperbia ⁊c̄.ſecunda par. ti.3.cap.2.§.4.ante cum exemplo.Et q̄rta parte.titu.5.cap.12.§.1.ante ⁊ poſt.per totum.

Oportet ſemper orare ⁊ nunq̄ꝫ deficere:quomodo hoc intelligitur.quarta parte. titu.quinto.capitulo octauo.§.ſexto.

Si vis perfectus eſſe ⁊c̄.que ad hoc ſunt neceſſaria.p̄ma parte.titu.6.capitulo ſecundo.§. quinto.poſt principium.

Cecus quidam ſedebat ſecus viam ⁊c̄.ſeptem ſunt que auferunt vel impediunt viſum ſpiritualem:⁊ dici poteſt cecus figuratus per iſtuꝫ cecum.de hoc dicitur.1.parte.ti.3.c.4. Uide etiam cap.5.de reparatione viſus.

Et dixit ei ieſus.Reſpice quomodo homo reſpicere debet octo que pulchre declarantur.1. parte.ti.3.cap.7.per totum.

Fides tua te ſaluum fecit. quarta parte. titu.8. capitulo primo.§.ſexto.

Ex decimonono capitulo.

Et dedit illis decem mnas.exponuntur prima parte.titulo.5.cap.2.§.quarto.

Negociamini dum venio.triplex genus negociationis deſcribitur.ſecunda parte. titu. primo,capitulo.16.§.primo.ſecundo.⁊ tertio.

Circundabūt te inimici tui vallo ⁊c̄. exponitur moraliter de morte.prima parte.titulo quinto.capitulo ſecundo.poſt principium.⁊ quarta parte.titulo.14.cap.8.§.ſexto.b.

Domus mea domus orōnis eſt:exponitur pulchre:quō polluit iſta domus ⁊c̄.2.par.ti.1.ca. 21.§.6.⁊ Eſaie.56.

Ex.21.cap.

Erūt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis.iſta deſcribū.

par ⁊ declarantur.4.par.ti.14.c.xi.§.12.p to.
Uide etiam ſupra de iudicio diuino.
Celum ⁊ terra tranſibunt:verba autē mea non tranſibunt.quomodo intelligitur ⁊c̄.4.par.titulo.14.cap.xi.§.3. Ex.22.cap.
Quando miſi vos ſine ſacculo ⁊c̄.prima parte. titu.15.cap.8.§.5.ante finem.
Ecce manus tradentis me mecum eſt in mēſa. quid manus iſta ſignificat: ⁊ quid eius quinqꝫ digiti. habes ſecunda par.ti.2.c.1.§.24.
Ut edatis ⁊ bibatis ſup menſam meaꝫ ⁊c̄. quō intelligitur iſta locutio.4.par.ti.7.c.7.§.6.
Factus in agonia prolixius orabat ⁊c̄.4.parte. titulo.14.cap.4.§.ſecundo.

Expoſita ex Joanne. ¶Ex.1.cap.

In pncipio erat v̇bū ⁊c̄.verbuꝫ nr̄m ē triplex.ſ.mētale:ī̄rale:⁊ v̇bale.ita ⁊ xp̄us verbū dei pōt tripl̄r ꝯſiderari ⁊ p̄dicari. 3.par.ti.19.ca.3.poſt medium.colūna.9.
Dedit eis poteſtatem filios dei fieri.iſta filiatio tripliciter deſcribitur.tertia parte.ti.primo.c. 26.§.ſecundo. ¶Ex.2.capitulo.
Nuptie facte ſunt ī chana galilee: ⁊ erat mater ieſu ibi. Iſte nuptie vario mō deſcribunt̄ ſm varios ſtatus hoīum: ⁊ qd ſignificant ille ſex ydrie de qbus in iſto euāgelio.4. par.ti.15.c. 38.39.⁊.40.vel pro tribus ſermonibus.
Deficiente vino. Nota ꝙ triplex vinum deficiebat añ aduentū xp̄i:qd ſignificat̄ p iſtud vinū ⁊c̄.4.par.ti.15.cap.42.§.1. ¶Ex.3.cap.
Lux venit in mundum.iſta lux diuiditur ſolū. tertia parte.titu.19.capitulo quarto. ante medium.col.9. ¶Ex.5.cap.
Erat autem hieroſolymis probatica piſcina:hebraice betſaida.5.porticus habēs.1.par.ti.2. cap.3.§.1.⁊.§.2.3.4.5.⁊.6.per totum.
Pater meus operatur vſqꝫ mō ⁊ ego operor.ſecunda par.ti.5.ca.xi.§.3. ¶Ex.6.cap.
Eſt puer vnus hic qui hꝫ quinqꝫ panes. qd iſtū ſignificāt.3.par.ti.19.c.4.ante mediū. col.4.
Nemo poteſt venire ad me niſi pater meus q miſit me traxerit eum.1.par.ti.1.c.7.§.1.
Nemo poteſt venire ad me niſi tract⁹ ⁊c̄. ꝙ hō non pōt ſe preparare ad gratiā per ſeipſū oſtēditur per predictam auctoritatem ⁊c̄. quarta parte.ti.9.cap.5.§.4.in principio.
Spūs ē q viuificat:caro nō pdeſt qcq̄.1.parte ti.6.ca.2.§.2.infra principiū. ¶Ex.8.cap.
Uos facitis opa pr̄is v̄ri.3.par.ti.8.c.1.añ.§.
Qui facit pctm̄ ſu⁹ ē pcti.1.p.ti.4.c.2.§.8.
Si filius vos liberauerit vere liberi eritis. iſta libertas vario modo deſcribitur. prima parte ti.4.c.2.§.8.⁊ ante.
Ueritas liberabit vos.quō ipſa hoīem liberat a multiplici miſeria.4.parte.titu.5.c.15.§.3. poſt principium. ¶Ex.x.cap.
Ego ſum paſtor bonus.deſcribuntur tres cōditiones boni prelati ad modum chriſti.3.parte titulo.20.cap.xi.⁊.§.1.2.⁊.3.
Bonus paſtor aiam ſuā ponit ⁊c̄.tripl̄r exponitur.1.par.ti.2.cap.1.vltra medium.
Qui aſcendit aliūde hic fur eſt ⁊ latro.ſecunda par.ti.1.ca.14.§.2.poſt principium.
Ego ſuꝫ oſtiū:quō xp̄s ē oſtiū habes.4.p.titu. (15.c.20.§.12.
Ego vitā eternā do eis. In q̄ ꝯſiſtit iſta vita fruitiua:⁊ q ſunt gradus hui⁹ vite.4.par.ti.15.c.43.§.3. ¶Ex.12.cap.
Qui amat aiam ſuam perdet eam.1.par.ti.2.c. 1.poſt medium.⁊.2.par.ti.5.cap.13.§.3.
Qui odit aiam ſuam in hoc mūdo:in vitā eternam cuſtodit eam.2.par.ti.8.c.3.§.4. ⁊ pma par.ti.6.cap.3.§.2.circa finem.
Qui ambulat in nocte offendit:in q̄ offendit.4 par.titu.19.ca.1.§.2.ante medium.
Poſui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis.2.par.tit. 1.c.12.§.7.poſt mediū. ¶Ex.13.cap.
Intrauit autē diabolus in cor iude ⁊c̄. pma p. titu.4.cap.13.§.ſecundo.ante medium.
Qui māducat panē meuꝫ leuabit ꝫ me ⁊c̄.2.p. ti.1.cap.22.§.5.poſt prin. ¶Ex.14.cap.
Uado pare vobis locū p aſcēſiōe dn̄i.1.p.tit.5. (ca.4.infra prin.
In mūdo p̄ſſurā hebitis:in me autē paceꝫ.1.par.ti.5.cap.4.§.primo.
Pacē meā relinq vobis ⁊c̄.1.par.titu.5.c.4.§. primo.ante medium. ¶Ex.15.cap.
Uiderunt ⁊ oderunt me:⁊ patrē meuꝫ. ſecūda par.ti.8.cap.3.§.4.infra principium.
Hoc eſt p̄ceptum meū vt diligatis inuicem ⁊c̄. Iſta dilectio deſcribit̄.2.par.tit.1. c.24.§.3.⁊ 4.p to.6.c.5.§.5. ¶Ex.16.cap.
Relinq mundū ⁊ vado ad p̄r̄eꝫ:q̄re hoc ſec̄ ⁊c̄. p aſcēſiōe dn̄i.1.p.ti.5.c.4.añ.§.⁊.§.1.2.⁊.3.
Mundus aūt gaudebit.1.par.ti.6.ca.5. §.3.
Mulier cum parit triſtitiam habet:quid intelligitur per mulierēꝫ:⁊ ſeptem genera triſtitie. 1.par.ti.6.c.6.§.1.per totum.
Et gaudium veſtrum nemo tollet a vobis: vnde puenit hoc gaudium ⁊c̄.quarta par.tit.6. cap.7.§.primo. ¶Ex.17.cap.
Hec eſt vita eterna vt cognoſcant te ſolum verum deum ⁊c̄.4.par.ti.xi.c.2.§.2.prope finē ⁊.1.par.ti.xi.c.1.§.1. ¶Ex.19.cap.
Quid me cedis ⁊c̄.hoc xp̄s dicit duplici de cā. 2.par.ti.7.c.6.§.4.ante finem.
Stabat iuxta crucē mater Ieſu:vbi deſcribuntur dolores beatiſſime virginis quos ī paſſione filij habuit.4.p.ti.15.ca.41.per totum.

Sequuntur expoſita ex ep̄ſa ad Romanos. ¶Ex.1.cap.

Nō.n.erubeſco euāgeliū.1.p.t.15.c.viii.añ.1.§
Inuiſibilia ipſius dei a creatura mundi.i.homine per ea que facta ſunt cōſpiciuntur. pme

par.titu.3.cap.6.§.6.infra principium.
Digni ſūt morte nō ſolū ea q faciūt:ſʒ ēt q ↄſentiūt facientib⁹.2.p.ti.8.c.4.§.3.poſt principiū.
Mutauerunt gloriā incorruptibilis dei i gloriam imaginis ⁊c.2.par.titu.5.cap.14.§.primo.vltra medium. ℭ Ex.2.cap.
Cū.n.gētes q̄ legē nō hñt nāliter ea q̄ ⁊c.1.p.titu.11.ca.1.§.4.circa prin. ℭ Ex.3.cap.
Nō eſt itelligēs ⁊ nō eſt regrens deū ⁊c.2.p.ti.4.ca.2.§.2.infra prin. ℭ Ex.6.cap.
Gratia dei vita eterna:q: ſine gratia dei vitam eternam nō poſſumus promereri. ꝓbaſ.4.p.titu.11.cap.5.§.1. ℭ Ex.7.cap.
Nō.n.qd̄ volo bonū hoc facio:ſʒ qd̄ nolo malum hoc ago.1.p.ti.4.cap.2.§.3.añ finem.
Uideo aliā legē in mēbris meis ⁊c. q̄ ē illa lex 1.p.ti.11.c.1.§.4.ante fi. ℭ Ex.8.cap.
Prudentia carnis inimica eſt deo:neq̧.n.legi dei ſubiecta eſt.1.par.ti.12.ca.1.§.2.poſt me.
Uelle mihi adiacet:perficere aūt non inuenio. prima par.titu.4.cap 2.§.8.ante finem.
Non.n.accepiſtis ſpm̄ ſeruitutis iterū in timore:ſed ſpm̄ adoptionis.ille timor deſcribitur. quarta par.titu.14.cap.13.in princi.
Ipa creature libabiſ a ſuitute corruptiōis ⁊c. iſpa libertas dſcribiſ.1.p.ti.4.c.2.§.8.añ finē.
Quos pſciuit ⁊ predeſtinauit conformes fieri imaginis filij dei:iſta imago cū ſuis ſimilitudinibus vario modo deſcribiſ.pma par.titu.1.c.1.§.2.poſt pn.ēt.§.1. ℭ Ex.9.cap.
Igitur nō volentis neq̧ currentis:ſed dei miſerentis ⁊c.prima parte.titulo.4.cap.2.§.3.circa finem. ℭ Ex.10.cap.
Corde crediſ ad iuſtitiā.4.par.ti.8.ca.3.poſt pncipium.vide etiā.§.2. ℭ Ex.12.cap.
Sicut in vno corpore multa membra habem⁹ ſingula aūt mēbra ⁊c.exponiſ de vnitate communi.2.par.ti.4.ca.8.§.3.ante medium.
Omnes ſumus vnū corpus in xp̄o. prima p.titulo.7.cap.3.§.3.infra principium.
Sollicitudine nō pigri:d̄ triplici ſollicitudine p notabili ſermone.2.par.titu.1.ca.25.p to.
Gaudiū in ſpūſctō:iſtud gaudiū deſcribiſ.4.p.ti.5.c.21.§.1.ante mediū. ℭ Ex.13.cap.
Hora eſt iā nos de ſōno ſurgere. Ille ſomn⁹ deſcribiſ cū alijs duobus.1.p.ti.2.ca.7.§.4.
Non in cubilibus ⁊ impudicitijs:exponiſ breuiter.2.par.ti.5.cap.1.§.2.
Non in cōmeſſationibus ⁊ ebrietatib⁹: triplex eſt ebrietas.2.parte.titu.6.cap.3.
Induamur arma lucis:iſta arma cū bellis deſcribuntur.4.par.titu.1.cap.3.poſt pncipiū. ⁊.§.primo ⁊ ſecundo. ℭ Ex.14.cap.
Si pꝑter cibū frater meus ↄtriſtaſ. iam nō ſm̄ charitatē ambulas.2.p.ti.7.cap.4.§.4.
Qui nō mādueat mādueantē nō iudicet.exponiſ breuiter.2.p.ti.3.ca.8.§.1.circa med̄.vide tm̄ p totum.§.q: mā eſt de temerario iudicio.
Tu q iudicas alienū ſeruū.expōiſ breuiter.2.par.ti.3.ca.8.§.1.añ fi.vide tm̄ p totū illū.§.
Nam alius iudicat diem inter diē.alius aūt iudicat omnem diem.2.par.titu.3.capi.8.§.3.circa finem. ℭ Ex.15.cap.
Oēs vno ore honorificetis deū:exponiſ breuiter iſta vnitas.3.p.ti.16.ca.10.§.10.añ finē.

Ad corinthios prima.

ℭ Ex.1.cap.
Q: in oībus diuites facti eſtis:que dr̄ diuitie ſpūales.2.p.ti.4.ca.1.§.2. ℭ Ex.2.cap.
Spiritualis autē iudicat oīa:quomodo intelligitur hec auctoritas.2.par.ti.3.ca.8.§.3.circa medium. ℭ Ex.3.cap.
Tēplū dei ſcm̄ eſt qd̄ eſtis vos.2.par.titu.5.ca.primo.§.1.iſra pn.⁊.1.p.titulo.14.ca.5.§.3.Et.3.par.ti.12.ca.6.§.2.in medio.p totum.
Quicūq̧ violauerit templum dei diſperdet illum deus.2.par.ti.5.ca.1.§.28.in fine.
Si qs videſ iter vos ſapiēs eē in hoc ſeclo ſtultus fiat vt ſit ſapiēs.2.p.ti.5.cap.15.§.1.i pn.
Unuſqſq̧ aūt ꝓpriam mercedem accipiat ſm̄ ſuū laborē.pma par.ti.5.ca.2.§.11.poſt prin.
Si qs aūt ſupedificat ſupra fundamentū hoc aurū.argentū.lapides precioſos.ligna ⁊c.1.par.ti.5.cap.5.§.1.poſt pn. ℭ Ex.4.cap.
Mihi autem pro minimo eſt vt a vobis iudicer ⁊c.2.par.titulo.3.cap.8.§.3.
Neq̧ meipſum iudico. ſecunda parte.titu.3.capitulo.8.§.3. ℭ Ex.6.cap.
Neq̧ molles regnū dei poſſidebūt. de qbus intelligiſ.2.p.ti.5.ca.4.añ.§.poſt principiū.
Fugite fornicationem.ſecunda parte.titulo.5.capitulo.5.§.3.ante finem.
Neq̧ rapaces regnū dei poſſidebūt.2.p.tit.1.cap.12.infra principium. ℭ Ex.7.cap.
Qui vtunſ hoc mūdo tanq̄ nō vtanſ.2.p.ti.5.ca.14.§.2.Et.1.p.ti.5.ca.4.§.1.in principio.
De virginibus aūt preceptum dñi non habeo: ipſa v̾ginalis caſtitas:quō comparaſ lilio ⁊c.4.par.ti.4.ca.6.§.6.vide ēt alia.ō.de virginitate in littera u. ℭ Ex.9.cap.
Qui in ſtadio currunt omnes quidem currūt: ſed vnus accipit brauium. pma parte.titu.6.cap.ſecundo.§.4.d. ℭ Ex.10.cap.
Neq̧ murmurauerītis ſicut qdā murmurauerūt ⁊c. Iſte murmur triplr d̄ſcribiſ.2.p.ti.7.c.2.§.3.p to.vide ēt.§.2.⁊.3. ℭ Ex.11.cap.
Probet aūt ſeipm hō ⁊c.exponiſ de iſto facto: quō fieri dʒ.3.p.ti.14.cap.4.§.2.poſt mediū.
Qui.n.māducat ⁊ bibit indigne iudiciū ſibi māducat ⁊ bibit.2.p.ti.9.c.9.§.2.infra prin.
Si noſipos diiudicarem⁹ ñ vtiq̧ iudicaremur 2.p.ti.3.c.8.§.3.in prin. ℭ Ex.11.cap.

Diuiſiões gratiaꝝ ſũt ⁊c̃. Iſte gr̃e enũerant̃ ⁊ ad qd̃ vobis date ſũt.4 p.ti.9.c.3.§.3 ⁊ ãn ⁊ poſt.

Unicuiq; daſ mãifeſtatio ſpũs ad vtilitate ⁊c̃. Iſta decẽ dona aſſimilant̃ decem mnis de qui bus Luce.19.1.par.titu.5.ca.2.§.4.ãn me⁹.

Etenim in vno ſpũ oẽs nos in vnum corp⁹ bapti/ zati ſumus. prima parte.titulo.6.capitulo.2. §.4.circa finem. ¶ Ex.13.cap.

Si linguis hoĩm loq̃r ⁊ angeloꝝ ⁊c̃.3.p.t.29.c 3.ĩfra pn⁹. Lingue ceſſabũt.1.p.t.2.c.4.§.3.

Siue ſcientia deſtruet̃:quõ intelligit̃ hec aucto ritas.1.p.ti.5.cap.6.§.2.vltra medium.

Charitas nõ eſt ambitioſa.2.p.ti.3.cap.5.§.6.

Si nouerim omnia myſteria ⁊ oẽm ſcientiã ⁊c̃. 3.par.titu.5.cap.primo.§.primo.

Uidemus nunc p ſpeculũ ⁊c̃.ſeptẽ ſpecula de/ ſcribunt̃ p que nunc de⁹ videt̃ in pñti.1.p.t.3. cap.6.§.4.vſq; ad.xi.§.

Tũc facie ad faciẽ.1.p.ti.3.c.6.§.20.in princi.

Nunc aũt manet fides ſpes charitas.tria hec maior aũt hoꝝ eſt charitas. Ipa vario modo deſcribitur.quarta parte. titulo.6.capi.pmo. §.3.4.⁊.5.⁊c̃. ¶ Ex.14.cap.

Mulieres debẽt velare capita ſua pp ãgelos. 3.p.ti.12.c.7.§.3.in medio. ¶ Ex.15.cap.

Corrumpunt bonos mores colloquia praua.ſe cunda parte.titulo.5.cap.1.§.8.

Portemus imaginẽ celeſtis.⁊c̃.pma parte.ti/ tulo.pmo.cap.1.§.2.infra principium.

Ex epiſtola ſecunda ad corinthios.

¶ Ex.1.cap.

Bñdictus deus ⁊ pr̃ dñi nr̃i Ihu xp̄i pr̃ miſeri cordiaꝝ.⁊ de⁹ toti⁹ ꝯſolatiõis:quõ ⁊ q̃re hoc dr̃.1.par.ti.5.ca.4.§.3.p⁹ pncipiũ.⁊ q̃re miſi cordia eſt in deo.4.p.ti.14.ca.14.§.5.p totũ.

Gloria nr̃a hec eſt teſtimoniũ cõſcientie nr̃e.2. par.titu.4 cap.1.§.1. ¶ Ex.3.cap.

Lr̃a occidit ſpũs aũt viuificat.1.p.ti.15.ca.vni. circa finẽ.ãn primũ.§. ¶ Ex.6.cap.

Hortamur vos ne in vacuũ dei gratiã recipia/ tis.1.p.ti.5.ca.2.§.4.circa mediũ. Et.4.par. titu.5.cap.12.§.primo.infra medium.

Ecce nũc tp̄s acceptabile.tp̄is precioſitas vario mõ deſcribit̃.2.p.ti.9.c.14.§.1.circa mediũ.

In oĩbus exhibeam⁹ noſmetipſos ⁊c̃.in mul ta patientia.iſta deſcribitur.quarta parte.titu lo.3.capitulo.7.infra principium.

In longanimitate. Iſta deſcribit̃.4.parte.titu/ lo.5.cap.21.§.1.ibi.quintus fructus.

Per arma iuſtitie a dextris ⁊ a ſiniſtris. Iſtud bellũ ſpũale deſcribit̃ cũ armis ſuis.4.p.ti.1. cap.3.§.1.⁊.2. ¶ Ex.7.cap.

Que eñi ſꝫ deũ triſtitia eſt:penitentiã in ſalutẽ ſtabilẽ opat̃.1.p.ti.6.c.6.§.1.ãn finẽ.

Triſtitia huius ſeculi mortẽ operat̃.2.par.titu. 9.ca.2.§.1.ĩfra med̃. ¶ Ex.10.cap.

Qui gloriat̃ in dño glorief:tripliciter exponit̃ iſta gloria:⁊ ſilr̃ de alia duplici gloria.2. part. ti.4.c.1.§.1.b.per totũ. ¶ Ex.11.capitu.

Emulor eñi vos dei emulatiõe quõ hoc intelli git̃.2.par.ti.8.ca.1.circa mediũ.ante.1.§.

Periculis fluminũ:piculis latronũ ⁊c̃. Iſta pe ricula ſpũalr̃ exponũt̃:quõ ab iſtis impugna mur a quolibet duplici telo:⁊ quõ ipſis reſiſte re debemus.4.par.titu.2.cap.2.§.5.infra pn cipium.⁊ poſt per totum.

Ex epiſtola ad Galathas.

¶ Ex.4.capi.

Illa aũt que ſurſum eſt hieruſalem libera ẽ.que ẽ iſta libertas.1.par.ti.4.c.2.§.8.ante finem.

Lex ordinata eſt per angelos in manu mediato ris quõ hoc intelligitur.pma par.ti.14. ca. 2, §.primo.poſt prin. ¶ Ex.5.capi.

Spiritu ambulate ⁊ deſideria carnis nõ perfi/ cietis.1.par.titu.6.cap.4.§.1.circa medium.

Manifeſta aũt ſunt opera carnis que ſunt for/ nicatio adulteriũ ⁊c̃.2.par.ti.5.c.1.§.10.

Caro cõcupiſcit aduerſus ſpũm:⁊ ſpũs aduer/ ſus carnẽ ⁊c̃.prima parte titulo.4.cap.2.§.8. Et quare hoc fit habes.4.par.titulo.4. capit. ſecundo.§.1.poſt principium.

Fruct⁹ aũt ſpũs ſunt charitas gaudium pax ⁊c̃. Iſti fruct⁹ p ordinem deſcribunt̃.4.par.titu.5/ ca.21.per totũ. Item titu.6.c.7.§. primo.

Continentia caſtitatis:quõ ipſa coniungit̃ caſti/ tati:⁊ ipſa ꝯtinentia vario modo deſcribitur. 4.parte.titu.4.c.2. ¶ Ex.6.cap.

Non efficiamini inanis glorie cupidi inuicem puocantes ⁊ inuicem inuidentes.2.par.titu. 8.ca.1.§.2.immediate poſt principium.

Expoſita ex epiſtola ad ephеſeos.

¶ Ex.3.capitu.

In charitate fundati ⁊ radicati:ipſa vario mo/ do deſcribitur.4.par.titu.6.ca.1.⁊ principali ter.§.4.ante medium. ¶ Ex.4.cap.

Unicui veſtrũ data eſt gratia ſm mẽſuram ⁊c̃. q̄ gratia nõ eſt in omnibus equaliter data pro bat̃.4.par.ti.9.cap.4.§.3.

Unus deus vna fides ⁊c̃. Hoc tripliciter.pbat̃ q̄ ſit vna ⁊c̃.4.par.ti.8.c.2.§.4.

Solliciti ſeruate vnitatem ſpũs in vinculo pa/ cis.pma par.titulo.6.cap.2.§.4.⁊ tertia parte titulo.16.ca.10.§.10.

Sol nõ occidat ſuper iracũdiã vr̃am.2.par.tit. 7.ca.primo.§.3.circa finem.

Qui furabat̃ ⁊c̃.ſed magis operet̃ manib⁹:qd manus iſta ſignificat:⁊ qd ei⁹ qnq; digiti.ſe/ cunda par.ti.2.ca.1.§.5. ¶ Ex.5.capit.

Uidete quõ caute ambuletis ⁊c̃. quõ debemus eſſe prudẽtes in pñti vita in pugna ſpũali ⁊c̃. 4.par.ti.2.c.ſecundo.§.quinto.

Fornicatio aut oĩs imũdicia:aut turpitudo ⁊c̃.

2.p.ti.5.c.1.§.9.circa pn.⁊ ti.6.cap.4.§.5.
Non habet hereditatem in regno xpi ⁊ dei: de qua hereditate intelligitur.2.parte.titu.6.ca. quarto.§.ſexto.circa medium.
Caro concupiſcit aduerſus ſpm. Multam vtilitatem confert nobis iſta contentio.3. parte.ti. 16.capitulo.10.§.10.ante finem.
Fructus aũt lucis in omni bonitate.4.par.tit. 5.cap.1.§.2.in principio. ¶ Ex.6.cap.
Cõfortamini in dño ⁊c. Induite armaturã ⁊c. q̃ſi tota epl'a exponit.3.par.titu.4. cap.1.§.5.
Confortamini in domino. Iſta fortitudo deſcribitur.4.par.titu.13.cap.2.§.5.ante finem.
Quoniã non ẽ nobis colluctatio aduerſus carnem ⁊c. Iſtud bellum ſpirituale deſcribit.3. parte.titulo.4.cap.1.§.2.ante medium.
In omnibus ſumentes ſcutum fidei ⁊c. Iſta arma exponunt.4.par.titu.1.cap.3.§.1. Et alia de ſcuto fidei.4.par.titu.8.cap.1.§.6.

Expoſita ex epl'a ad Philippenſes.

¶ Ex.2.capitulo.
Non que ſua ſunt conſiderantes: ſed que aliorum. ſecunda parte.titulo.5.cap.11.§.3.
In humilitate ſuperiores ſibyinuicẽ arbitrãtes. ipa humilitas deſcribit.4.p.ti.4.ca.12.§.1.in pn.
Deus qui operatur velle perficere.1.par.tit.4. cap.4.§.1.b. ¶ Ex.4.cap.
Gaudete in domino ſemper iterum dico gaudete: iſtud duplex gaudium: deſcribitur. prima parte.titulo.6.cap.5.§.tertio.
Modeſtia veſtra nota ſit omnibus hominibus ipſa vario modo deſcribitur.quarta parte.titulo quarto.capitulo decimo.
Et pax xpi que exuperat oẽm ſenſum ⁊c. Iſta pax vario modo deſcribitur.quarta parte.titulo.6.capitulo.8.per totum.

Expoſita ex epl'a ad Colloſenſes.

¶ Ex.3.cap.
Super omnia autem charitatem habentes qđ eſt vinculum perfectionis.3.parte. titulo.16. capitulo primo.ante.§.infra principium.
In omnibus gratias agite.4.parte.titu.5.cap. 12.§.primo ⁊ ante ⁊ poſt.per totum.

Expoſita ex epiſtola ad Theſſalonicẽſes prima.

¶ Ex.3.cap.
Nemo moueatur in tribulatõibus ſuis.2.p.ti. 7.cap.1.§.1.infra pncipiũ. ¶ Ex.4.cap.
In voce archãgeli ⁊ in tuba dei ⁊c.quarta par te.titulo.14.cap.11.§.quarto.b.
Sine intermiſſione orate: quomodo hec auctoritas debet intelligi.quarta parte.titulo quinto,capitulo octauo.§.ſexto.

Expoſita ex epl'a pma ad Thimotheũ

¶ Ex.1.capitulo.
Uult omnes hoies ſaluos fieri: quomodo hoc vult.prima parte.titu.12.cap.primo.§.6.
Finis precepti eſt charitas: ipſa auctoritas exponitur.quarta parte.titu.6.cap.5.§.primo ⁊
Neq; turpe lucrum ſectantes: quomodo intelligitur iſta auctoritas.ſecunda parte.titu. primo.capitulo.23.in principio.
Qui epiſcopatum deſiderat opus bonum deſiderat.ſecunda parte.titulo.3.capitulo quinto §.tertio.poſt principium.
Oportet epiſcopum eſſe irreprehenſibilez: ad longum exponitur de clericorum conuerſatione.3.par.titulo.13.cap.3.⁊ per omnes.§.
Scias quomodo in domo dei oportet conuerſari: que eſt eccleſia dei viui.tertia parte.titulo 12.cap.1.§.primo. ¶ Ex.4.cap.
Pietas ad omnia valet. ſecunda parte. titu.1. capitulo.24.§.3.poſt principium.Et.4.parte titulo.15.capitulo primo.§.2. ¶ Ex.5.cap.
Si quis ſuorum ⁊ maxime domeſticoruz curã non habet ⁊c.ſecunda parte.titulo.8.capitu. ſexto.§.2.infra principium.
Uult omnes homines ſaluos fieri: quomodo intelligitur.prima parte.titulo duodecimo capitulo primo.§.6.in principio.
Uiduas honora: que vere vidue ſunt.4.parte. titu.4.cap.6.§.5. ¶ Ex.6.cap.
Si quis aliter docet ⁊ non acquieſcit ſanis ſermonibus.ſecunda parte.titu.4.cap.9.§.ſecũdo.ſ.prope medium.

Expoſita ex.2.ad Thimoteum.

¶ Ex.2.cap.
Noli cõtendere verbis ⁊c.exponitur breuiter. ſecunda parte.titulo quarto. capitulo nono. infra.1.§. ¶ Ex.3.cap.
Erunt in nouiſſimis diebus homines ſe amantes notabiliter exponitur.ſecunda par.titulo 5.ca.13.§.3.circa medium. ¶ Ex.4.cap.
Predica verbũ inſta oportune importune ⁊c. iſta applicantur ad verbi dei predicatorem.3. parte.titulo.19.capitulo.3.per totum.

Ad hebreos

¶ Ex.5.cap.
Nec quiſq; ſibi aſſumat honorez: ſed vocatus ſicut Aaron.1. par. ti.5.ca.2.§.4.ante finem. ¶ Ex.11.cap.
Sine fide impoſſibile eſt placere deo. Fides ſumitur octo modis.4 par.titu.8.cap.1.
Fides eſt ſba rerũ ſpandaꝝ ⁊c. hec diffõ declarat.4.p.ti.8.c.2.poſt pn. ¶ Ultimo cap.
Subditi eſtote prepoſitis veſtris ⁊c.1.parte. titulo.5.capitulo.2.§.4.ante finem.

Actus apoſtolorũ

¶ Ex.4.c.
Multitudinis credentiũ erat cor vnum ⁊ aĩa vna.1.p.ti. 1.cap.6.§.4.infra mediũ. ¶ Ex.8.cap.
Pecunia tua tecum ſit in perditionem: ⁊ ponitur de ſimoniacis.2.par.ti.1.capitulo.4. in fi. ante.§.⁊.§.1.2.⁊.3. ¶ Ex.15.cap.

Diſſenſio q̄ fuit īt̄r Paulū ⁊ Barnabā: quō fuit licita ⁊c̄.4.p.titu.6.ca.8.§.1.īfra mediū.

Ex epiſtola beati Jacobi apoſtoli.

¶ Ex.1.capitlo.

Si qs vr̄m indiget ſapiētia poſtulet a deo ⁊c̄. quō fieri dȝ.3.par.ti.16.ca.10.§.2.in prin.

Unuſquiſqȝ tentat a ꝯcupiſcentia ⁊c̄.2.par.ti. 5.c.12.§.2.Et.1.p.ti.6.cap.13.§.1.añ mediū..

Uir duplex aīo inconſtans in omnibus vijs ſuis.2.par.titu.5.cap.12.§.3.infra principium.

Si quis dicit ſe eſſe religioſum non refrenans ⁊c̄.2.par.titu.6.cap.4.§.4.in medio.

Jra enim viri iuſtitiā dei non opat.2.par.titu. 7.cap.1.§.3.circa me. ¶ Ex.2.cap.

Qui totā legē īpleuerit.offenderit autē in vno factus eſt oīum reus.1.par.ti.11.cap.2.§.5.⁊ titu.14.cap.3.§.3.poſt principium.

Demones credunt ⁊ contremiſcunt.4.par.tit. octauo.capitulo primo.§.ſexto.ibi.Quinto ſi deus cauſat. ¶ Ex.3.cap.

Sapientia que ſurſum eſt vbi deſcribunt ſeptē ꝓprietates huiꝰ ſapiēne.4.p.ti.10.ca.3.§.6.

Nō eſt eniȝ iſta ſapiētia deſcēdēs de ſurſuȝ ⁊c̄. Jſta tripliciter deſcribit.2.par.titu.5.cap.15. §.2.infra principium. ¶ Ex.5.cap.

Multum eni valet deprecatio iuſti aſſidua.4. par.titu.5.cap.8.§.8.

Ex prima canonica epl̄a beati Petri apoſtoli.

¶ Ex.2.cap.

Ex bonis operibus nos conſiderantes glorificent deum.3.par.titu.5.cap.11.§.3.a.

Obſecro vos tanq̄ aduenas ⁊ peregrinos.prima par.titu.6.cap.4.§.1.modicum infra.

Subiecti eſtote ⁊c̄.ſiue ducibꝰ tanq̄ ab eo miſſis ⁊c̄.4.par.titu.5.cap.13.ante.§.

Quaſi liberi nō q̄ſi velamen habentes.1.parte ti.4.ca.2.§.8.infra princi. ¶ Ex.3.cap.

Oēs vnanimes:ꝯpatiētes:fraternitatis amatores ⁊c̄.exponit.1.p.ti.6.c.2.§.4.poſt me.

Oēs vnanimes.Jſta vnanimitas deſcribit.3. p.ti.16.c.10.§.10.ante fi. ¶ Ex.5.cap.

Omnē ſollicitudinē vr̄aȝ ꝓijciētes in eū ⁊c̄.deſup vide ꝑ notabili ſermone de triplici ſollicitudine.2.p.ti.1.c.25.poſt pn̄.⁊ poſt.per totuȝ.

Ex prima canonica epiſtola Joānis.

¶ Ex.2.cap.

Nolite diligere mūdū:neqȝ ea q̄ in mūdo ſūt. Qui diligit mūdū nō ē charitas dei ī illo. vide.ō.ꝑ nobili ſmōe d̄ amore mūdi.2.p.t.5.c.

Nolite diligere mūdū:neqȝ ea q̄ in mundo ſunt.1.par.titulo.5.cap.4.§ primo. (14.p to.

Qui odit frēȝ ſuū in tenebris ē. Que ſūt iſte tenebre.2.p.ti.8.c.3.§.4. ¶ Ex.3.cap.

Qui odit frēȝ ſuū homicida ē.2.p.t.8.c.3.§.4

Eſt pctm̄ ad morteȝ ⁊ ꝑ illo dico vt nō roget qs Quid eſt illud pctm̄ ⁊ quare.2.parte.titu.8. capitulo.8.§.3.in medio.

Qui habuerit ſubaȝ huiꝰ mūdi ⁊c̄.quō itelligitur.2.p.ti.1.cap.1.§.2. ¶ Ex.4.cap.

Deum nemo vidit vnq̄. dupl'r itelligit.1.p.ti. 3.ca.6.§.2.vltra medium. ¶ Ex.5.cap.

Totus mūdus in maligno poſitus eſt.1.p.ti.5. cap.4.§.1.⁊.2.p.ti.2.cap.1.§.2.poſt pncipiū.

Hec eſt victoria que vincit mundum fides noſtra.4.parte.titulo.8.cap.1.§.6.b.

Ex apocalipſi

¶ Ex.1.cap.

Ego ſuȝ alpha ⁊ o. quomodo intelligitur iſta littera o.prima pte titulo primo.cap.2.§.1. ¶ Ex.3.cap.

Utinaȝ calidus eſſes aut frigidus ⁊c̄.2.p.ti.9. cap.3.§.1.circa mediuȝ. ¶ Ex.9.cap.

De ore coꝝ ꝓcedit ignis.2.p.t.4.c.8.§.4.ī.pn.

De puteo abyſſi quē vidit Joā.⁊c̄.2.p.ti.6.ca. 6.§.2.infra principium. ¶ Ex.12.cap.

Septem capita draconis aſſimilantur ſeptem tentationibus diaboli.1.par.ti.6.cap.13.§.4.

Date ſunt mulieri due ale ⁊c̄.tertia parte.titu. 2.cap.3.in medio.ſ.ante.§.primum.

Jn capite habens coronaȝ.12.ſtellarum.3.par. titulo.32.ca.3.§.4. ¶ Ex.14.capitulo.

Df q̄ faciet ne qs poſſit vendere vel emere ⁊c̄. 2.par.ti.1.cap.17.poſt pncipiū. ¶ Ex.17.c.

Uidi mulierē ſedētē ſup beſtiā habentē in manu ⁊c̄.qd manꝰ iſta ſignat:⁊ qd eius q̄nqȝ digiti.2.par.ti.2.ca.1.§.3. ¶ Ex.20.cap.

Loquit de mille ānis.ſ.añ diuinū iudiciū:quō intelligit.4.p.ti.14.ca.1.§.4.circa medium.

¶ Finis tertie tabule.

¶ Tabula ſup epl'is ⁊ euāgelijs de tp̄e ꝑ circulū anni:⁊ pmo de dn̄ica pma in aduentu dn̄i.

¶ Super epl'a ad Roma.13.que ſic incipit.

SCientes q2 hora eſt iaȝ nos de ſomno ſurgere. Jn qua epiſtola Apl's in ꝑſona eccleſie tria facit. Primo hortat nos fideles ad feſtinam operis inchoationem dicens.Scientes q2 hora eſt iam nos de ſomno ſurgere. deſup vide.2. par.ti.9.ca. 2.§.2.Uide etiā.ō.Somnus ⁊ Accidia ⁊c̄.

Secundo hortatur ad preclaram exempli boni demonſtrationem dicens.Abijciamus opera tenebrarum ⁊ induamur arma lucis. Jn quibus verbis hortamur ſpāliter ad duo neceſſaria ad aduentum filij dei ⁊ dignam eius ſuſceptionem.ſ. vt vitiorum ſordes expurgemus cum dicitur.Abijciamus. virtutuȝ veſtes preparemus cū ſubdit:⁊ induamur arma lucis. Primo debemus lauare peccatoꝝ ſordes per aquā contritionis:de qua vide.3.parte.titulo 14.cap.18.per totum.⁊ cap.19.⁊ ſcobā ꝯfeſſionis:de qua vide ſupra.

Secūdo debemus induere veſtes v̄tutuȝ vt.ō.

Et notanter apl'ſ noiat virtutes arma: q: his
muniſ homo ɔtra varios hoſtes ⁊c̃. Arma lu/
cis ɔ̃ſcribunſ.4.p.ti.1.c.3.poſt pͥn.⁊.§.1.⁊.2.
Tertio hortaſ ad pfectã aci⁹ mali declinationẽ
cũ inſert. Nõ in cõmeſſatõib⁹ ⁊ ebrietatib⁹: vi
de ſupra ɔuiuiũ: ⁊ ebrietas principaliter. Diſ/
ſuadet etiã apoſtolus pctm̃ ozis cũ dicit. Non
in ɔtẽtione.2.par.titu.4.ca.9.ſed induimini
dñm ieſum xp̃m. Induere xp̃m nihil aliud eſt
ꝙ̃ imitari vitã xp̃i. Uitã xp̃i imitari eſt omne
malũ reſpuere: ⁊ omne bonũ eligere: ⁊ ĩ diſci
plina moꝝ perſiſtere. Induimini xp̃m: pecca/
ta prudenter precauẽdo. Induimini chriſtũ:
penitentibus clementer indulgendo ⁊c̃.

¶ Sup euãge. Mathei.21.qd̃ ſic incipit. Cuꝫ
appropinquaret Jeſus hieroſolimis. Euange
lium iſtud deſeruit duabus dñicis.ſ.domini/
ce in ramis palmaꝝ ſm̃ hiſtoriã: ⁊ iſti prime
dñice aduentus dñi ſm̃ allegoriã. Ibi oſtẽdit
hiſtoria qualiter egreſſus dñs de Hiericho ve
nit ad montẽ oliueti. ingreſſus deinde hieru/
ſalẽ terreſtreꝫ. hic oſtendit allegorice ꝙ filius
dei egreſſus de hiericho ſupne ciuitatis venit
ad montẽ oliueti.i.ad cumuluꝫ excellẽtiſſime
miſericordie: quẽ mons oliueti ſignificat: vbi
aſcendit in Bethaniaꝫ.ſ.vterum virginis: vi
de de īcarnatione chriſti ſupra in tabula beate
virginis. Ite in caſtellũ ⁊c̃. vbi tria iniungit.
pͥmo ad p̱dicationẽ ire. ſecundo ad ſalutem
aiarum ſitire. tertio pctõres ad deũ cõuertere
vide de pͥdicatore ⁊ de p̱dicatiõe verbi dei.ſ̃.
Et ſtatim inuenietis aſinã alligataꝫ.i. peccato/
rem. vide.ſ̃.⁊ pullũ cuꝫ ea.i.carnalẽ affectuꝫ.
vnde ille contingit.2.par.ti.9.cap.4.§.3.
Plurima turba ſtrauerunt veſtimenta ſua ⁊c̃.
Iſti tripliciter xp̃m honorabãt.ſ.veſtib⁹: ſicut
dñatorẽ: frondib⁹ ſicut triumphatorẽ: vocib⁹
ſicut ſaluatorẽ. Moraliʒanſ predicta honoris
inſignia ad noſtrã ſaluteꝫ moraliter ɔuerten/
do: ꝙ in medio iumẽto figuratur rigor mace
rationis: q: virga ⁊ onus aſini. dulcor cõpaſ/
ſionis ⁊ miſerationis in oliuis.ſ. miſericordie
de ipſa vide.ſ̃. Odor bone opationis in flori
bus. Clamor graꝝ actiõis in laudib⁹. vide.ſ̃.
Et valor ɔtinuatiõis vſq; ad ingreſſuꝫ ciuita
tis. vide ſupra de pſeuerantia: q: opꝫ pſeuera/
re in bono vſq; ad mortem. Itẽ de preparatio
ne cordis pro tali feſtiuitate. vide ſupra.

Dominica.ij. in aduentu ſup epi ſtola ad Roma.15.

que ſic incipit. Quecũq; ſcripta ſunt ad nr̃am
doctrinam ſcripta ſunt vt p patientiã ⁊ conſo/
latiõẽ ſcripturaꝝ ſpeꝫ habeamus. In q̃ epi/
ſtola apl'us q̃nq; facit. Primo nobis indicat
ſcripturaꝝ vtilitatẽ dicens. Quecunq; ſcripta
ſunt. de ipſa vide ſupra.ſ. ſcriptura: ⁊ de patiẽ
tia vide.4.parte.titu.3.cap.7. Secũdo p no/
bis poſtulat diuine bonitatis largitatem. ibi.
deus aũt patientie: de qua.4. par.ti.7.cap.7.
Et ſolatij.ſ. mentalis inſpirator det nobis idip
ſum.i. indifferenter ſapere: de quo.ſ̃. Tertio
ad imitandum xp̃m nr̃am excitat īfirmitatem
dicens: ꝓpter qd̃ ſuſcipite inuicẽ ⁊c̃. de quo vi
de.ſ̃. Quarto nobis explicat de xp̃i aduentu
ſuppoſitã veritatem. dico.n. Iħm xp̃m mini/
ſtrum fuiſſe ⁊c̃. de incarnatione vide.ſ̃. in ta/
bula btẽ virginis. Quinto nobis optat inte/
gritatem in fine dicens. Deus aũt ſpei repleat
vos omni gaudio. In q̃bus v̾bis pͥmittit duo
ſu aduentu regis.ſ. debilibus ſuſtẽtationẽ cũ
dicit. deus aũt ſpei. Scd̃o triſtibus ɔſolationẽ
addẽs: repleat vos omni gaudio ⁊c̃. Primo
enĩ nos debiles totã ɔfidentiaꝫ ⁊ ſpem debe/
mus ponere in deũ: de qua ſpe vide.ſ̃. ĩ tabu.
Scd̃o triſtibus eſt magna conſolatio noſcere
ſuos labores nõ perire ſine fructu. ſic ſcire de/
bemus noſtros labores acquiſituros magnuꝫ
gaudij fructum cum omnibus ſanctis ⁊ ele/
ctis: de vario gaudio vide ſupra.

¶ Sup euãg. Luce.21.qd̃ ſic icipit. Erũt ſigna
in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis ⁊c̃. Diuidiſ aũt hoc totũ
euãge. in q̃tuor ptes pͥncipales. Nã pͥmo tan/
giſ ſigni multiplex p̱ceſſio. ſcd̃o ſtricti iudicis
appitio. ibi. tũc videbũt filiũ hois. tertio oiuꝫ
electoꝝ ɔſolatio. ibi. his aũt fieri icipiẽtibus.
q̃rto. oiuꝫ predictoꝝ ɔfirmatio. ibi. Amẽ dico
vobis: de iſtis vide.ſ̃. de diuino iudicio ſiue
nouiſſimo. De iſtis ſignis in pͥncipio euãgelij
poſitis. vide.4.par.titu.14.cap.11. per totuꝫ.
Celum ⁊ terra trãſibunt. verba autem mea ⁊c̃.
exponitur. ibi.§.tertio.
Erũt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis. In q̃bus ver/
bis p̱termittiſ aduẽt⁹ xp̃i formidabilis ad iu
diciũ: vt quos exhortatiõe apli in epl'a hodier
na amor dei ad debitã p̱parationẽ nõ excitat.
ſaltẽ timor ⁊ tremor ſignorum ɔcutiat quo ad
duo ſpãliſ.ſ. vt iuſti iudicis charitatẽ pẽſem⁹
cũ dr̃. erũt ſigna. eius imutabilẽ eq̃tatẽ formi/
demus cũ dr̃. ĩ ſole ⁊ luna. debemus nãq; pri/
mo pẽſare xp̃i iudicis magnã charitatẽ: q̃ ad
nr̃am monitionem multa ſigna facit ⁊ faciet.
debemus ſecũdo eius equitatẽ formidare. nã
nulli parcit. diuitem ⁊ pauperem in eq̃tate iu
dicat. Solẽ ⁊ lunã ⁊ ſtellas. papam imꝑatorẽ.
ſpirituales ⁊ ſeculares: non ſolum operaꝫ ſed
etiam cogitata ⁊ locuta ɔtra deum iudicabit.
De oĩbus iſtis vide ſupra de iudicio diuino.
Quõ de⁹ de varijs recipiet rõneꝫ. in diuino iu/
dicio hẽs.4.p.ti.14.c.9.p to.⁊ in particulari
vide varia. ibiđ. Et đ finali iudi. ibi.c.11.p to.

Dominica.iij. in aduẽtu. ¶ Sup epl'a.1.ad Cori.4.q̃

ſic incipit. Sic nos exiſtimet hō vt miniſtros
xp̄i ⁊c̄. Circa qđ ſciendū q̄ illi hoīes q̄ dilige̅
ter impleñt iniunctū ſibi miniſteriū: q̄ eti ā tota
liter cauent puerſuȝ ⁊ temerariū iudiciū ſunt
huiuſmodi tāti bn̄ficij receptaculū ꝯgruū ad
recipiendū xp̄m. p̄mum iſtoꝝ apoſtolus pſua
det: ⁊ ſcđm diſſuadet ī epiſtola preſenti: de ſe
cundo vide. 2. p. ti. 3. ca. 3. §. 5. ⁊. ca. 8. p totuȝ.
Nihil mihi ꝯſci⁹ ſuȝ: ſȝ nō in hoc iuſtificat⁹ ſuȝ
In qb⁹ v̄bis aplus vult docere mūdiciā ſua/
re: īmunitatē ⁊ exēplaritateȝ ſuā demr̄auit di
cēs. Nihil mihi ꝯſci⁹ ſuȝ: ſed nō in hoc ⁊c̄. In
qb⁹ v̄bis duo notanť. ſ. forma viuendi ſaluti
na. ibi. Nihil mihi ꝯſci⁹ ſuȝ. via merēdi diſpo
ſitiua ibi. ſed nō in hoc iuſtificatus ſum. Dico
p̄mo q̄ debemus viuere in puritate ꝯſciētie.
ideo debemus eam frequenter examinare. de
qua vide varia notabilia. p̄ma parte. titulo. 3.
capi. 10. ⁊ p oēs. §. ⁊. 3. par. titu. 10. ca. 1. §. 1.
Scđo debemus grām petere p iuſtificatiōe: q̄ꝛ
ſine grā iuſtificari nō poſſumus de q̄ vide va
ria notabilia ſupra de grā ⁊ de iuſtificatione.
Mihi autem p minimo eſt vt a vobis iudicer.
ſecunda par. titu. 3. cap. 8. §. 3.
Neq̄ȝ meipſum iudico. ibi. §. tertio.
Hic iam queritur inter diſpēſatores: vt quis fi
delis inueniatur. pōt hoc applicari ad p̄latos
ſiue dn̄os. vt ſupra in tabula.

¶ Sup euāge. Math. 9. qđ ſic incipit. Cū au/
diſſet Joannes in vinculis opa xp̄i ⁊c̄. In hoc
euāgelio q̄ntū ad ſenſum lr̄aleȝ tria tāguntř vi
delicet Johānis iterrogatio. xp̄i reſponſio. ⁊
Johānis cōmēdatio: vt ſatis appebit euange
lij lr̄aȝ diligēter ꝯſiderāti. Sȝ p nr̄a doctrina
nota ſm cōtinuationē lr̄e p̄cedētis diuidēdo
q̄ in p̄nti euāgelio monemur. p̄mo de v̄itatis
ſedula inqſitiōe ⁊ q̄ōne Johānis. ſcđo ꝯfirma
mur in fidei nr̄e ſincere ꝯfeſſiōe ī collatiōe ſal
uatoris. Eūtes renūciate Johāni que vidiſtis.
Ceci vident. claudi ambulāt. In qb⁹ v̄bis duo
notanť. ſ. ignorātis illuſtratio cuȝ dr̄. Ceci. vi/
dēt. errāt īformatio: cū addiť: claudi āmbulant.
Primo nāq̄ȝ volens deus cecuȝ illuminare ⁊ ad
cognitionem veritatis ordinare exagitat grā
preueniendo. De cecitate vide ſupra. cecitas:
⁊ ſub lr̄a u. ſ. viſio. Et de gratia. vide ſupra g:
ſcȝ gratia. ſecundo claudū errantē informat:
Moraliter cecitas ē error rōnis elegātis. clau/
dicatio eſt curuitas affectiōis mouentis lepra
eſt imūdicia ꝯcupiſcētie carnalis. de q̄ vide. ō.
Secūdo ſurditas duricia obſtinate mētis. pau
pertas eſt defectus gratie ⁊ bone conuerſatio
nis. De gratia vide ſupra in tabula.
Iſta ſex incōmoda tolluntř p ſex: quoꝝ p̄mū eſt
itellect⁹ p fidē illuminatio. 1. par. ti. 3. cap. 5. §.
p̄mo. ſ. q̄ illuminanť ſpūalr̄ oculi mētales ſe/
ptē modis. Secūdū eſt affect⁹ p charitateȝ re/
ctificatio. Et tūc claudi āmbulant. De ipſa vide
ſupra in tabu. Et pes aie eſt amor. Tertium eſt
carnalis ꝯcupiſcētie ſedatio. ⁊ tunc mundanť
leproſi. Quartū eſt cordis emollitio. ⁊ tūc ſur/
di audiūt. vide de corde. ō. in tabula. Quintū
eſt aie torpētis ſuſcitatio. ⁊ tunc q̄ſi mortui re
ſurgūt. Sextuȝ eſt ſuſcitati ditatio ⁊ beatifica
tio: ⁊ tunc pauperes euangelizantur.

¶ Epla de q̄rta ſer. hēs Eſa. 7. ¶ Euangeliuȝ
de q̄rta feria habeť. Luc. 1. qđ ſic incipit. Miſ
ſus ē angelus Gabriel. De āgelica iſta miſſio
ne ⁊ annūciatiōe hēs copioſam mām. 4. par.
ti. 15. c. 8. 9. 10. ⁊. 13. p to. p toto iſto euange.
Feria. 6. Sup epiſtolā Eſa. 11. q̄ ſic icipit. Egre/
dieť virga de radice ieſſe: ⁊ flos de radice ei⁹
aſcendet: ⁊ requieſcet ſuper eum ſpiritus dn̄i
⁊c̄. Iſta dona per ordinem deſcribuntur ⁊ de/
clarantur. 4. par. titu. 11. cap. 1. §. 2.
Super euangelio Luce primo. quod ſic icipit.
Exurgens Maria abijt in montana cum feſti
natione ⁊c̄. Iſta viſitatio deſcribitur. q̄rta par
te. titulo. 15. capitulo. 27. Et magnificat vario
modo deſcribitur. quarta parte. titulo. 15. capi
tulo. 28. 29. ⁊. 30.

¶ Sabbato epiſtolaȝ habes. 2. ad theſſaloñ. 2.
¶ Super euāge. Luce. 3. ca. qđ ſic incipit. An/
no. 15. imperij Tiberij Ceſaris ⁊c̄. Quare ⁊
quomodo computatur iſte annus. 3. parte. ti/
tulo. 6. cap. 3. §. 4. modicum infra.
Secundū lr̄am in hoc euangelio quattuor de/
ſcribuntur. ſ. tp̄is predicationis Joānis opor
tunitas. p̄dicantis auctoritas. loci ꝯgruitas: ⁊
tp̄is predicatiōis vtilitas. Uidebit omnis ca/
ro ſalutare dei. In qbus verbis duo notanť. ſ.
pfectus vniuerſalis p̄miſſionis. ibi. Uidebit
oīs caro. effectus totalis remiſſionis. ibi. Sa/
lutare dei noſtri. naȝ cū peccante primo homi
ne omnis homo poſterior culpam contraxit
⁊ mortuus eſt. De peccato originali vide ſu/
pra in tabula. ſic pariformiter per xp̄m dei fi/
liuȝ ſolū innocentē oīs caro redempta ē: q̄ꝛ ſo/
lus potens fuit ad liberandum. prōmptus ad
adiuuandum: ⁊ clemens ad indulgendū. De
deo vide varia notabilia ſupra de. d. ſ. Deus.
Secundo notantur effectus totalis remiſſionis
⁊ ſaluationis noſtre: q̄ꝛ hominē ſaluant a cul/
pa per remiſſionem: a pugna per defenſionē:
⁊ a patris ira per ſui traditionem.

Dominica. iiij. aduentus dn̄i.

Super epla ad
Philippeñ. 4. q̄ ſic icipit. Gaudete in dn̄o ſp̄.
iteꝝ dico gaudere. In q̄ qdeȝ epla p vtrunq̄ȝ
xp̄i aduentū Aplus nos hortať ad mentis leti
tiā ⁊ ad ſpūalem exultationē dicens. Gaudete
in dn̄o ſemper ⁊c̄. In quibus verbis duo ſpāli
ter notantur.

ter notanſ.ſ.mentis interna letitia cū dī.Gau
dete ꝛc̄.Letitia debita materia addens in dño
Debemus ergo primo gaudere de delectabili
obiecto beatitudinis:ad quod nos deus ordi
nauit fruēdū eternaliter.De iſto gaudio vide
ſupra: principaliter tamē vide de iſto gaudio
1.par.ti.6.cap.5.§.3.Secundo monet nos ad
vite ſanctimoniā ꝛ exēplarē edificationem di/
cens.Modeſtia veſtra nota ſit oibus hoib⁹.
De ipſo vide.4.par.ti.4.c.10.Tertio aſſignat
huius ſpiritualis gaudij ꝛ monitionis cauſaʒ
ꝛ rōneʒ dicens.Dns prope eſt.Quarto adhuc
hortaſ nos ad mundi fugam per temporalem
ſollicitudinē dicens.Nihil ſolliciti ſitis.de ip
ſa ſollicitudine vide ſupra. Quinto vlterius
nos admonet ad orationis inſtantiam.ꝛ deuo
tionis gr̄arumactionē addēs:ſed in oī orōne
cū gr̄arūactione.De oratōe vide ſupra.Et pax
xp̄i que exuperat omnem ſenſum.De ipſa pa/
ce vide.4.par.ti.6.cap.8.per totum.

¶Sup euange.Joannis.1.c.quod ſic incipit.
Miſerūt iudei ab hieroſolimis ſacerdotes ꝛ
leuitas ꝛc̄.Deſcribit autē euangeliſta quatuor
in hoc euangelio que reddunt teſtimoniū au/
tenticū ſeu approbatū.Primuʒ eſt auctoritas
turbe teſtimoniū regrētis. Secūdū eſt Joan/
nis ſtabilitas ꝓhibentis.ibi. Et ꝯfeſſus eſt ꝛc̄.
De ſancto Joāne habes ſermonē in forma. 3.
par.ti.32.cap.7.ante.1.§.ꝛ poſt per oēs.§.itē
alium ſermonem de eodem.3.par.ti.19.capi.
4.ſupra ante finem.

Dirigite viā domini. In quib⁹ verbis duo ſpe/
cialiter notanſ.ſ.penitētie exhortatio. ibi.Di/
rigite.xp̄i imitatio.ibi.viam dñi.Debem⁹ eni
primo corda noſtra ad deū dirigere:ꝛ ad deuʒ
recurrere.De corde vide varia notabilia:vt.ō
ꝛ de penitentia vide etiaʒ ſupra in tabula.Se/
cundo debemus xp̄m imitari.Deſuper vide.
4.par.ti.11.cap.2.§.2.Et vide alia pulchra vt
ſupra in tabula.ibi.ſequere.Et viam eius am/
bulate.De varijs vijs vide ſupra in tabula.De
preceptis vide ſupra preceptum.Tertiū eſt ꝓ/
bitas teſtimonij querentium.ibi.Et qui miſſi
fuerāt ꝛc̄.Quartū eſt dignitas loci.ibi.Hec in
Bethania facta : ꝙ autē facit de loco mentio/
nem habet rationem litteralem vel myſticam
ꝗ litteralem ꝓpter breuitatē dimitto.myſticuʒ
do.nam Bethania domus obedientie interꝓ
taſ:q: neceſſe eſt per obediētiā fidei ad baptiſ
mum peruenire.vide ſupra de obedientia.
Medius autem veſtrum ſtetit quem vos ne/
ſcitis.Nota ꝙ dominus Jeſus operatus ē ſa/
lutem in quintuplici medio.tertia parte titulo
32.cap.ſcḋo.ꝛ per omnes.§.

In vigilia natiuitatis xp̄i.ſup euange
lio math.1.qḋ ſic icipit.Cū
eſſet deſponſata mater Jeſu Maria ꝛc̄. Iſta ḋ
ſponſatio vario modo deſcribitur cū iſto euā/
gelio.4.par.ti.15.cap.7.per totum.Diuidiſ ꝓ
ſens euangelium in tres partes.In prima ꝑte
ponitur beate virginis mira impḡnatio. In
ſecunda ipſius Joſeph digna dubitatio.ibiḋ.
Joſeph cū eſſet iuſtus.In tertia magni dubij
certificatio.ibi.Hec aūt cogitante.Filium dei
magis decuit incarnari ꝙ̄ patrem vel ſpiritū
ſanctū trib⁹ rōnib⁹.3.par.ti.32.ca.2.§.pmo.
De ingreſſione filij dei habetur.tertia parte. ti/
tulo.31.cap.2.poſt primum.§.

Joſeph fili Dauid noli timere.hoc verbum no
li dixit angelus ad quattuor.ſ.ad zachariam.
ad mariaʒ.ad Joſeph ꝛ ad paſtores. Exclude/
bat in zacharia timorē ex auditionis vel amo/
ris.In Maria timorem virginitatis pudici/
tie ſiue pudoris.In Joſeph heſitatiōis.In pa
ſtoribus timorem inſolite viſionis vel ammi/
ratōis.De timore vide ſupra in tabula timor.
Item vide in tabula de virgine.

In die natiuitatis xp̄i.Hitanti
b⁹ i regione
vmbre mortis lux orta eſt eis Eſaie. 9.In qb⁹
v̄bis duo notāſ.ſ.icōſolabilis idigētia ex ꝑte
rei cū dī.Hitātib⁹ in regione. Inenarrabil cle
mētia cū addiſ.lux orta eſt eis. nā ex ꝑte hoīs
ſuit magna idigētia ꝛ meror icōſolabilis:quē
ſolus de⁹ poterat in gaudiū ꝑmutare ꝑ egreſ/
ſuʒ eius in mundū.Secūdo ex parte dei nota/
tur inenarrabilis eius clementia ꝙ habitanti
bus in tenebris per modū lucis voluit oriri.

¶Sup euāgelio in maiori miſſa Joānis.1.qḋ
ſic incipit.In ꝑncipio erat v̄bū ꝛc̄. deſuper vi
de.3.par.ti.19.ca.3.circa medium.

Dedit eis poteſtateʒ filios dei fieri. Iſta filiatio
tripliciter deſcribiſ.3.p.ti.1.cap.29.§.2.
Natiuitas xp̄i ſiue ꝑtus beatiſſime v̄ginis vario
mō deſcribiſ.4.p.ti.15.ca.31.ꝛ p oēs ſuos.§.
Item.3.par.ti.15.c.25.§.3.ꝛ etiam ante.
Chriſtus qīo operatus eſt ſalutem in quintupli
ci medio.3.par.titu.32.c.2.per totum.
De ingreſſione filij dei vide pulchra.3.parte ti.
31.capi.2.§.1.poſt principium.

Dominica infra octauas natiuitatis
Sup epla ad Gala.4.que
ſic incipit.Quāto tpe heres puulus eſt ꝛc̄. In
iſta epla ꝙ̄tū ad ꝑncipalē itellectū loquitur de
iudeis cōnumerādo ſeipm eis. Scḋo ꝯuertit
ſe ad gētiles oñdēdo in eis effectū dñice nati/
uitatis.ibi.qm̄ eſtis filij dī.3° loqſ ſil de vtriſ/
ꝗ tā gētilib⁹ ꝙ̄ iudeis in ſi. Itaqʒ iā nō eſt ꝛc̄.
Miſit de⁹ filiū ſuū ſcm̄ de muliē ſcm̄ ſub lege
vt eos q ſub lege erāt redimeret. In qb⁹ v̄bis
duo tāguntſ.ſ.plaſmatoris legalitas cuʒ diciſ.
Miſit de⁹.ꝑtōris neċitas addēs.Ut eos qui

ſub lege erāt ⁊c̄. Dico primo φ magna fuit le/
galitas dei p̄ris mittētis filiū ſuū in mundū ⁊
filij pietas volētis nobiſcuꝫ habitare: nos gu/
bernare ⁊ ꝯſeruare. Uide de deo ſupra i tabu/
la. Deꝰ. Dico ſcd̄o φ magna fuit nc̄citas pec/
catoris q ſub lege erat ⁊ in lege peccauerat: le
ge etiā redimeret. Ita ⁊ nos cū eēmꝰ paruuli
ſub elemētis mūdi ⁊ eramus ſeruientes. i. ſub
lege moſaica. de ipa vide. 1. p. ti. 14. c. 1. 2. ⁊ 3.
¶ Super euangelio Luce ſecundo. quod ſic in
cipit. Erant Joſeph ⁊ mater Jeſu mirantes.
Non diſcedebat de templo ieiunijs ⁊ obſecra
tionibꝰ ſeruiēs die ac nocte. In qbꝰ v̄bis duo
notanſ. ſ. loci aptitudo: cuꝫ dr̄. Nō diſcedebat
de tēplo. ſeruitij promptitudo addēs ieiunij ⁊
obſecrationibus. Debet nanqꝫ q̄libet vidua eſ
ſe ad inſtar huius vidue: vt Jeſu digne ſuiat.
de ipſis vide notabilia. ō. Et tuaꝫ ip ius aīam
ptranſiuit gladius: qūo hoc factū eſt: ⁊ de du
plici gladio habeſ. 4. p. ti. 15. ca. 36. per totuꝫ.
Non diſcedebat de templo vbi ipſa cōmendaſ
⁊ hoc quo ad vitā cōtemplatiuā de quo hſ. 4.
par. ti. 15. ca. 4. §. 3. poſt medium.
Jeiunijs ⁊ obſecratōibꝰ ⁊c̄. d̄ qbꝰ vide. ō. in ta.
Uixerat cum viro ſuo annis ſeptem. de hoc vi
de ſupra de matrimonio.

In circūciſione dn̄i. Super ep̄la ad Titū. 3. c. que

ſic icipit. Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſal
uatoris nr̄i dei. Ap̄ls in hac ep̄la q̄tuor tāgit.
Primo exordiū nr̄e ſalutis qd̄ humanatio v̄/
bi fuit dicēs: apparuit benignitas: de quo vide
ō. in vigilia natiuitatis dn̄i ⁊c̄. ſcd̄m motiuuꝫ
qd̄ fuit miſeratio dei. ibi. Nō ex operibꝰ iuſti/
cie. Tertio medium qd̄ eſt operatio ſacri. Per
lauacrū regenerationis. i. per baptiſmū qui la
uat regenerat ⁊ renouat: de quo vide ſupra in
tabula. Quarto terminū quī eſt adeptio cele/
ſtis premij. ibi. Juſtificati gratia ipſius. De iu
ſtificatione ⁊ gratia. vide ſupra in tabu. etiam
ſupra heredes. ſimꝰ ſm̄ ſpeꝫ vite eterne: ⁊ hoc
ſ. nunc: ⁊ que. ſ. ſpes nō eſt niſi ex meritis ꝓue
niat: tandē v̄o ſm̄ ſpem. De ſpe vide ſupra.
¶ In xp̄o Jeſu dn̄o nr̄o. Perfectio. n. xp̄i Jeſu
dn̄i nr̄i oſidit obiectū beate viſionis ⁊ annexe
dilectiōis d̄ſtrū ad animas ⁊ corpora beatorū.
¶ Sup euāge. Lu. 2. qd̄ ſic incipit. Poſtq̄ con
ſūmati ſunt dies octo vt circūcideretur puer.
In preſenti euangelio circa Jeſum. Primo tā
gitur perfecta humilitas ſm̄ legis preceptuꝫ.
Secūdo exaltatio propter nomen impoſituꝫ.
ibi. vocatum eſt nomen eius Jeſus.
Poſtq̄ ꝯſūmati ſunt dies octo vt circuncidere
tur puer vocatū eſt nomē eius Jeſus. In qbꝰ
verbis duo notantur. ſ. congruentia circunci
ſionis cū dicit. poſtq̄ reuerētia nominationis
cum additur vocatum eſt nomē eius Jeſus.
De xp̄i circūciſiōe nō reppi in ſūma Antonini.
De noſtra tamen circunciſione. vide ſermoneꝫ.
1. par. ti. 14. cap. 5. §. ſexto.
Eſt autem triplex circūciſio. ſ. particularis q̄ fit
in carne prepucij: vt ſupra in tabula.
De circūciſione lingue. vide ſupra lingua ⁊ lo
cutio: vel de alijs membris. ſ. viſus tactus gu
ſtus ⁊c̄. eſt circunciſio vniuerſalis que vniuer
ſas corpis ⁊ aīe circūcidit inmūdicias ⁊ reſecat
vitia. Tertia oēꝫ corruptelā carnis circūcidit.
⁊ oēm cānis abſcidit mibiā: q̄ ē oris ꝯſeſſio ⁊c̄.
Carnalis itaqꝫ circuncifio que eſt particularis
inuitat nos ad ſpiritualē ⁊ generalem circūci
ſionem: per quam anima circunciditur a ma/
lis deſiderijs. caro a concupiſcentia: ⁊ oīa cor/
poris inſtrumenta ab operibus malis.
Itē ſp̄ualē circunciſionē inſinuat que aīaꝫ circū
cidit cogitationes ſuperfluas reſecando.
De circūciſiōe cordis qūo. ſ. cor ē in bono mul/
tipliciter exercēdū ⁊c̄. hſ. 1. par. tit. quarto. ca.
13. §. 2. Uide etiā. §. 3. φ ſeptem ſunt differen
tie iniquorum cordium.
Uocatū eſt nomē eius Jeſus. Nota in hoc noīe
Jeſus ſunt qnqꝫ littere: que poſſunt eſſe initia
iſtaꝝ dictionuꝫ. ſ. iocunditas merentium. eter
nitas viuentium. ſanitas languentiū. vbertas
egentiū ⁊ ſacietas eſurientiū. De nomine xp̄i
triplici habetur. 3. par. ti. 31. c. 1.

In die ep̄hie dn̄i. Sup ep̄la Eſaie. lx. que

ſic icipit. Surge illumiare hieriꝫ
q: venit lumē tuū. Prophetia iſta exponitur a
xp̄ianis de hieruſalē per romanos diruta. ⁊ ꝑ
tpe xp̄i veri nati in bethleem: qui cū ad hieru
ſalē pſonalr veniēs: ⁊ in ipa exemplariter viuēs
ſalubriter docēs: ⁊ euidēter miracula faciens
ipſam fecit glorioſam: ſurge ergo ⁊ illumina/
re ⁊c̄. gratiam dei amplectere ibi. ſurge ⁊ illu/
mi. ipſam operibus proſequēdo ibi. ⁊ ambula
bunt gentes in lumine tuo. Eandem in ſingu/
lis diligendam ibi. Leua in circuitu ⁊c̄. de ipa
gratia vide ſupra. Gratia. Stella aūt gratia d̄i
in euāg. dr̄: q: facit humiles. ſtabiles. coruſca
biles. ⁊ celibes. Omnē gentē eccleſie recipit.
Camelos. i. maiores peccatis ⁊ ſuperbia vrgē
tes. Dromedarios. i. minores citius venienes.
Madian ⁊ effa. i. iniquitatē effundens.
¶ Super euāge. Math. 2. qd̄ ſic incipit. Cum
natus eſſet Jeſus in bethleem iude ⁊c̄. De epi
phania dn̄i habes ſermonem per thema. Ui/
dimus ſtellam eius in oriente ⁊c̄. cum declara
tionibꝰ pro iſta feſtiuitate. 4. par. tit. 15. c. 32. ꝑ
totū. Iſta ſtella etiaꝫ vario modo deſcribitur.
2. p. tit. 12. ca. 10. §. 3. 4. 5. ⁊ 6. Apertis theſau
ris ſuis obtulerūt ei munera aurū thus ⁊ mir
rhaꝫ. In quibus verbis duo notanſ. ſ. ordina

ta ⁊ regalis oblatio cum dicitur. Apertis the/
ſauris ſuis myſtica ⁊ doctrinalis ſignificatio.
ſibi aurum thus ⁊ myrrham. Sūt theſauri ter
reni diuitie. proprie cōſcientie ⁊ quelibet ſcie/
tie. De primis pauperibus large diſtribuant.
mutuantibꝰ grates reddant. ⁊ xp̄i ſacerdotibꝰ
digne offerātur. de diuitijs vide ſupra. De ſe/
cūdo theſauro. ſ. pprie ꝯſcie da lachrymoſaꝫ
ꝯfeſſionē. deuotā orōnē. ⁊ largam diuine gra/
tie ſuſceptionem. de quibus oībus ſupra in ta
bula. De tertio theſauro. ſ. ſciētiaꝝ da vt ſcien
tiam noſtrā bonis operibus approbemꝰ. oībꝰ
cōicemus. ⁊ deuꝫ deinde glorificemus. Sic er
go offerimus tria munera. primū iuſtitie. ſcđꝫ
miſericordie. tertiū prudētie. de quibꝰ vide ſu
pra in tab. Auꝝ ſignificat dei obedientiā. mir/
rha vite mūdiciaꝫ. ⁊ thus fame redolentiam.
Qualiter ſe homo tripliciter debꝫ offerre deo
⁊ quō fieri debet dei ſacrificium ⁊c̄. de ſup vid
4. par. ti. 15. ca. 35. ⁊ a primo. §. vſqꝫ ad. 9. §.
Per aliā viā reuerſi ſunt in regionem ſuam.

Dominica i. octauas epħie. Sup epi
ſtolā ad Ro. 12. q̄ ſic icipit

Obſecro vos per mīaꝫ dei vt exhibeatis cor
pora veſtra hoſtiā viuētē. Aplus in hac epiſto
la cūctos filios eccleſie monet vt ſe xp̄o offerāt
vt ſupra in themate. Quare autem ſe hō tripli
citer offerre poteſt deo. ⁊ quomodo fieri debet
dei ſacrificiū hr̄. 4. par. tit. 15. c. 35. per totum.
Nolite cōformari huic ſeculo. In quibꝰ verbis
duo notantur. ſ. ꝓhibitio retractiua cū dicit.
Nolite cōformari. explicatio infectiua addens
huic ſeculo. Primo. n. ꝓhibitione mali horta
mur ſocietatē ⁊ ꝯuerſationē fugere. ſcđo ne iſi
ciamur in ſeculo. de iſtis duobꝰ vide ſupra de
mūdo. ſicut. n. in vno corpore multa menbra
habemꝰ. oīa aūt mēbra nō eūdē actū habent.
ita multi vnuꝫ ſumꝰ in xp̄o exponit de vnitate
cōi ſcđa par. ti. 4. c. 8. §. 3. ante medium.
Oēs vnū corpꝰ ſumꝰ in xp̄o. 1. p. ti. 7. c. 3. §. 3.
¶ Sup euāge. Lu. 2. c. qđ ſic icipit. Cuꝫ factus
eſſet ieſus annoꝝ duodeciꝫ aſcēdētibꝰ ⁊c̄. ꝓpo
nit nobis in p̄nti euā. quō a maria mr̄e eiꝰ que
ipm maxima ſollicitudine cuſtodiebat: ꝑdeba
tur: ⁊ poſt triduū inueniebat. Primo ḡ oñdit
huiꝰ pueri etatē. qꝛ annoꝝ duodeciꝫ. Scđo oñ
dit in hieruſalē opportunitatē ibi. Aſcēdenti/
bus illis. Tertio remanēdi occaſionē ibi. Cuꝫ
redirēt. Quarto ipſiꝰ ꝑ hoc a parētibꝰ amiſſio
nē ibi. Et non cognouerunt parentes eius.
Et factū eſt poſt triduū. Nota ꝙ ꝗlibet iuenire
poteſt dominum ieſum poſt triduum confeſ/
ſionis. contritionis: ⁊ ſatiſfactionis. de iſtis ſu
pra vide in tabula.
Inuenerūt illū in tēplo ſedētē in medio docto/
rum. Nota ꝙ dn̄s opatꝰ ē ſaluteꝫ in ꝗntuplici
medio. 3. par. ti. 22. c. 2. per totum.
Fili quid feciſti nobis ſic ⁊c̄. Iſta interrogatio
tripliciter exponitur ⁊ declaratur ſup iſto euā
gelio. ꝺ interrogationibus ⁊ reſpōſionibꝰ ⁊c̄.
4. par. ti. 15. c. 37. per totum.
Erat ſubditus illis. Qualiter inſtruere debent
parentes filios ⁊ regere ⁊c̄. 4. parte. titu. 2. ca/
pitulo. 5. §. 3. quomodo parētes ſunt honorā/
di. quarta parte titulo. 5. capi. 9. §. 1. ⁊. 2. Et de
obedientia vide ſupra in tabu.
De veneratione ⁊ frequētatione eccliaꝝ ꝓ the/
mate in ꝑncipio ſupra hr̄ eccleſia.
Et mater eiꝰ conſeruabat omnia verba hec con/
ferens in corde ſuo. nota ꝙ ſunt duodeciꝫ fru/
ctus verbi: quibꝰ priuātur qui nō audiūt v̄bū
dei. 2. par. ti. 9. c. 11. §. 2.
Ieſus aūt ꝓficiebat ſapiētia ⁊ etate ⁊ gr̄a apud
deū ⁊ homines. in quibꝰ verbis duo notātur.
ſ. ſingularis augmētatio cum di. ieſus ꝓficie/
bat. virtualis ſecundatio. addens ſapientia ⁊
etate ⁊ gr̄a. Primū ꝓpter breuitatē dimitto.
ſcđo noteſ v̄tualis ſecūdatio. naꝫ gr̄a ꝑueniēs
eſt ꝑncipiū oīs ſecūdatiōis hominis. dū enim
pctōꝛ aridus lōge eſt a deo nec vllū fructū me
ritoꝝ facere poteſt ſine ipſa. De gratia vide ſu
pra in tabula. Pro octaua epiphanie vide ſer
moneꝫ ꝓ baptiſmo ⁊ apparitione patris ⁊ filij
⁊ ſpiritusſancti. 3. parte. titulo. 14. ca. 2. per to/
tum ſuper euangelio. Mat. 3.

Dominica ꝑma poſt octauas epħie.
Sup epl̄a ad Ro. 12. que
ſic incipit. Habētes donatiōes ſm gr̄am q̄ da
ta eſt vobis differētes. In hac epl̄a Aplus tria
facit. Primo monet in perſona eccleſie ꝙ fiat
mutua ſubminiſtratio bonis hominibus. ⁊ tā
git diuerſa officia ſꝫ que fieri debet mutua ſb/
miniſtratio dicēs. Habentes donationes. De
varijs gratijs ⁊ donis in mutua charitate ſiue
dilectione. vide. ē. in ta. in litteris ſiue adapta
tis. ſ. g. d. c. Odiētes malū adherētes bono. I
quibꝰ duo notantur. ſ. mali deteſtatio cum dr̄.
odiētes malū. boni affectio cū dicitur. adherē
tes bono. Debemꝰ nāqꝫ primo deteſtari malū
peccati. de ipſa vide ſupra. Secūdo debemus
adherere bono virtutis. cū nihil v̄tute ſit me/
lius. de ipſa vide ſupra. ſ. virtꝰ. Honore iuiceꝫ
preuenientes. De honore vide ſupra. Spe gau/
dentes. De ipſa vide pulchra notabilia. 4. pte
ti. 7. c. 1. ⁊. 2. per totum.
Orōni inſtātes. De ipſa vide ſupra.
In tribulatōe patiētes. De patiētia vide. 4. pte
ti. 3. c. 7. ⁊. 1. p. ti. 5. c. 4. §. 2.
Itē de vario martyrio ſiue ſanguine vide. ꝑma
par. ti. 5. capitulo. 4. §. 2. circa fi. Et principali
ter. 4. par. ti. 3. c. 3. §. 2.
¶ Super euāge. Joannis. 2. qđ ſic incipit. Nu

ptie facte ſunt in chana galilee ⁊c̄. Diuiditur
iſtud euāgelium in ſex partes. In prima deter
minatur locus in quo miraculū factuȝ ē. q: in
chana galilee ⁊c̄. in ſecūda perſona coraȝ qui/
bus ſactum eſt ibi. Erat mater ieſu ibi in ter/
tia ea que dederūt occaſioneȝ vt fieret miracu
lum. q: deficiēte vino. in quarta manifeſtatio
miraculi ibi. Et dicit eis ieſus. Haurite nunc.
in quīto ordo miraculi huius ad alia miracu
la facta ieſu ibi. Hoc fecit initium ⁊c̄. In ſexta
effectus miraculi. ibi. Manifeſtauit gl'iaȝ ſuā
Iſte nuptie vario modo deſcribunt ſ3 varios
ſtat⁹ hominū p trib⁹ ſmonib⁹. ⁊ qd ſignificent
ſex ydrie i iſtis nuptijs. de qb⁹ i iſto euā. 4. p.
ti. 15. c. 38. 39. ⁊. 40. Nuptie facte ſūt. In qb⁹
v̄bis duo notant. Primo quō tēporalr ↄiugati
debēt viuere ibi. Nuptie facte ſūt. Scd̄o quō
ſpūaliter copulati in xp̄o pn̄t pſiſtere. Dico pri
mo ꝙ tēporalr ↄiugati dn̄t ſacra ſui ordis in/
uiolabilr ſuare. d ipſis vide ſup ⁊c̄. Scd̄o xp̄o
ſpūalr copulat. debēt ſe pcipue a pctō cauere.
q: peccādo ſpōſa xp̄i aīa fidē perimit. De nu/
ptijs ſpūalib⁹ p trib⁹ ſtatib⁹ hominū vide. q̄r/
ta p. ti. 15. c. 38. 39. ⁊. 40. Uel de religioſis. vl
de v̄ginib⁹. Deficiēte vino. Nota ꝙ triplex vi
nū d̄ficiebat an̄ xp̄i aduētū. qd ſignificat iſtud
vinum ⁊c̄. q̄rta par. ti. 15. ca. 42. §. 1.

Dominica 2. poſt octauas epiphanie

Sup ep'la ad Rom. 12. q̄
ſic icipit. Nolite prudētes eē apud voſmetip/
ſos. i qb⁹ v̄bis duo notant. ſ. ne nos ſupbie ia
ctem⁹. i bi. Nolite. ne prios temerarie iudice
m⁹ cū di Apud voſmetipſos. De prio. ſ. d iactā
tia vide. 2. pte. ti. 4. c. 4. p. totū. ⁊ t. 3. ca. 3. §. 7.
Scd̄o nō debem⁹ temerarie iudicare. 2. p. ti. 3.
ca. 8. ⁊ §. 1. 2. ⁊. 3. per totum.
Scd̄o pſuadet ↄtrū ad primū exēplarē edifica/
tionē dicēs. puidētes bona nō tm̄ corā deo ſ3
ēt coraȝ hoib⁹. i. puide curetis: vt verba vr̄a ⁊
opera nō ſolūmodo placeāt deo ſ3 etiā vt non
hominib⁹ ſcādalū ingerant. de ſcandalo vide
ſecunda parte. titulo. 7. capitulo. 4. per totuȝ.
Tertio diſſuadet vitionē iniurie ſiue expetitio/
nem vindicte. cum dicit. Nō vos defendētes
chariſſimi: ſed date locū ire ⁊c̄. De iniuria vi/
de. 2. p. ti. 8. c. 3. §. 5. ⁊ ſub lr̄a. i. ſ. iniuria vt. ō.
⁊ de vīdicta vide. 4. p. t. 5. c. 13. §. 1. 2. ⁊ tertio.
Quarto pſuadet ſuppletionē idigētie dicens.
ſi eſurierit inimic⁹ tu⁹ ciba illū ſi ſitit potuȝ da
illi. i. ſm gloſā mitte ei neceſſaria. De opib⁹ miſe
ricordie vide. ō. in tabula ibi. miſericordia.
Ultimo ap'ſus diſſuadet furorem iracundie di/
cēs. Noli vinci a malo. i. a malo hoie. ⁊ ſignā
ter dicit noli. q: vincere ſiue vinci in ptāte nr̄a
eſt. vicit. n. q vult vicere. ⁊ vincit q vult vinci
de qua vide ſupra. i ta. Ita pſuadet tm̄ vigorē
patiētie dicēs. ſed vince in bono malū. de hoc
vid pulcherrima notabilia. 4. p. ti. 3. c. 7. p to.
¶ Sup euā. Math. 8. qd ſic icipit. Cum deſcē
diſſet ieſus de mōte ſecute ſūt eū turbe multe.
Preſens euange. diuidit in duas ptes ſ3 duo
miracula de quibus fit mentio in iſto euange.
quoruȝ vnum eſt leproſi mundatio. aliud vero
ſerui Centurionis paralytici ſanatio. In parte
illa in qua ponit primū miraculum pmo oſtē/
ditur qn̄ illd factū ſit vt patet in pncipio. ſcd̄o
coram qb⁹ ibi ſecute ſunt euȝ turbe multe. ter
tio qualiter ſe habuit leproſus ſalutē petēs ibi
Ecce leproſus ⁊c̄. Qualiter ſe habuit ſaluator
ſalutē conferens ibi. Extēdens ieſus ⁊c̄. Cum
deſcēdiſſet ieſus de mōte ſecute ſunt eū turbe
multe. Debemus itaqȝ nos ſequi xp̄m: qui ſic
dignatur ad nos de celeſti monte deſcendere
cum turbis potentiaꝝ. q: in xp̄o eſt via inobli
quabilis. veritas ineffabilis. ⁊ bonitas inhau
ſtibilis. Propter primuȝ debemus eum ſequi
in effectu. Propter ſcd̄um in affectu. Propter
tertiū in intellectu. In effectu inqȝ bone actio/
nis. in intellectu vere cognitionis. ⁊ in affectu
vere dilectionis. Quō homo debet ſequi deū
in perfecta dilectione habetur. 4. parte. titulo.
11. ca. 2. §. 2. circa mediuȝ. vide ſupra. ſ. ſequi.
Leproſus iſte aſſimilari pōt peccatori ⁊ pecca
tis. vt ſupra. Domine nō ſum dignus vt intres
ſub tectū meuȝ ⁊c̄. De humilitate vide varia.
4 par. ti. 4. cap. 12. Filij regni eycientur in te/
nebras exteriores ibi eſt fletus ⁊ ſtridor dētiū
in quibus verbis duo notantur. ſ. ſatuitas mū
danoꝝ cū dicitur. Filij regni. penalitas dam/
natoꝝ cū dicitur in tenebras exteriores. Dico
pmo ꝙ ſatuitas magna eſt mūdanoꝝ. q: mun
dum vanum proponūt celo. De mundo vide
ſupra in tabula. Scd̄o patet penalitas dānato
rum quā conſiderare debemus ⁊ cauere. vide
ſupra de inferno. ⁊ de penis vt ſupra.
Amē dico vobis. nō inueni tantā fidē in iſrael
iſta magnitudo fidei deſcribit. 4. par. ti. 8. ca.
3. §. 4. 5. 6. ⁊. 7. Uolo mundare. Circa h̄ nota
octo que vult deus a nobis in hac vita ⁊ nonū
in futura. 1. par. ti. 12. c. 1. §. 7. per totum.

Dominica 3. poſt octa. ephie.

¶ Su
per ep'la ad Roma. 13. q̄
ſic incipit. Nemini quicqȝ debeatis niſi vt in
uicem diligatis. Apoſtolus nos primo hortat
ad dilectionē oſtēdens ꝙ per ipſam eſt ois bo/
ni operatio dicēs. Nemini quicqȝ debeatis. i.
nemini maneatis obligati. ſed oibus reddite
qd ſuū eſt. charitatē ita ſoluite. vt eam ſemper
debeatis. ⁊ hoc ē qd ait. niſi vt iuicē diligatis
Iſta primi dilectio vario modo deſcribitur. 4
par. ti. 6. ca. 4. ⁊. §. 3. vide etiam ſupra de dile/
ctione. Nō adulterabis. in qbus v̄bis duo no

itanſ.ſ.oīs mali abnegatio.cū dr̄.Non adulte
ry ſpecificatio cū additur.Adulterabis.Dico
primo ꝙ oē malū eſt cauēdū.q2 nō manet im/
punitū.De hoc vide ſupra ibi.Punitur ⁊ pu
niuntur.ſcḋo adulteriū eſt ſpecialiter horren/
dū de quo vide.2.par.ti.5.ca.3.Non occides
de quo.1.par.ti.14.c.4.§.9.Nō furaberis de
quo.ō.Nō falſū teſtimoniū dices.vide.1.par.
ti.14.c.4.§.12.⁊.3.par.ti.9.c.11.§.3.⁊.4.Nō
ꝯcupiſces rē ꝓximi tui.1.par.ti.14.c.4.§.13.
Scḋo hortamur ad hoc idē oſtēdendo ꝙ per
ipſuz eſt oīs mali inclinatio ibi.Dilectio malū
nō operaſ:de qua habeſ in ꝑncipio hui⁹ epl̄e
ſignatū.Tertio ex his concludiſ ꝙ per eādez
eſt diuine legis īpletio ibi.plenitudo legis eſt
dilectio.ꝓp q̄d charitas dr̄ finis oīs ꝯſumatio
nis.De charitate ⁊ dilectione. vid̄.ō.ī tabula.

℄ Sup euange. Math.8.q̄d ſic icipit.Aſcēdē
te ieſu in naviculam.Notanſ q̄tuor ꝑ ordinez
in p̄nti euāgelio:quoꝝ ꝑmū eſt periculū mun
dane tribulatōis:de quo.ō.mūdus.Aſcēdēte
ieſu in naviculā ſecuti ſunt eū diſcipuli eius.
Applicanſ iſte pulchre ad religionem.2.par.
titu.1.capitu.1.§.24.vide etiaz. ſupra nauis.
⁊ vētus.Scḋm documētū inuocatiōis.ſ.ī xp̄i
ſuſcitatiōe ⁊ ſalutis poſtulatiōe ibi.Et ſuſcita/
uerūt eū ⁊c̄.de quo vide ſupra in ta.de orōne.
Dn̄e ſalua nos perim⁹.in qb⁹ v̄bis duo notanſ
ſ.affluentia bonitatis cū dr̄.Dn̄e ⁊c̄.Refluen/
tia tēpeſtatis cū addiſ.perim⁹.Dico primo ꝙ
de⁹ hȝ affluentiā bonitatis.ideo debem⁹ ipȝ in
uocare.de deo vide ſupra deus.de oratiōe ⁊c̄.
Secundo mundus habet refluentiam tempe
ſtatis ⁊c̄.De mundo ⁊ ſuis periculis habetur
ſupra mundus.Tertium eſt auxilium per xp̄ȝ
ſecure euaſionis.ſcilicet in maris tranquillita/
te ibi.Tunc ſurgens imperauit vētis ⁊ mari.
Et facta eſt tranquillitas magna.vide ſupra de
religione.pace ſiue patientia.Quartum ſequi
tur preconium magnifice collaudationis ī tur
barum admiratione cum concludit porro ho
mines mirati ſunt dicentes.

Dominica q̄rta poſt octauas ep̄hie. ℄ Sup ep̄la ad colloſen/
ſes tertio.que ſic incipit.Induite vos ſicut ele
cti dei ſancti ⁊ dilecti viſcera miſericordie.
Apl̄us in hac epiſtola tria facit. Primo enim
ponit ſeptem partes huius varietatis.naȝ pri
mo miſericordiam.de qua quarta parte.titu/
lo quinto.capitulo.decimooctauo.benignita/
tem.de qua.quarta parte.titulo quinto.capi/
tulo.vigeſimo primo §.primo.ibi.Eſt ergo ſe
ptimus.Humilitatem.de qua.quarta parte.ti
tulo quarto.capitulo 12.per totum.
Modeſtia de qua.4.par.ti.4.c.10.per totum.
Patientia de qua quarta parte.titulo tertio.ca.
ſeptimo.per totum ⁊c̄. Secundo ponit nomē
huius auree veſtis cum addit ſuper omnia au
tez hec charitatem habentes.q̄d eſt vinculum
perfectionis.tertia parte titulo.16.c.1.ante.§.
circa medium ꝑncipaliter.Uide ſup̄ charitas
Pax xp̄i exultet in cordib⁹ veſtris.In quib⁹ v̄
bis duo notanſ.ſ.pax xp̄i amāda ibi.Pax xp̄i
pacis federa cōſeruāda addēs.ibi. in cordib⁹
veſtris.de vtraqȝ pace vide varia.quarta ꝑ.ti.
6.c.8.⁊.2.ꝑ.ti.7.c.4.§.3.⁊ vide latius de ipa
ſupra.℄ Tertia alias ſeptē partes varietatis
ſubiungit ibi.⁊ pax xp̄i. de qua hic immedia/
te.Et grati eſtote.de ipſa grarūactione vid̄ va
ria notabilia.4.ꝑ.ti.5.c.12.per totū. Uerbum
xp̄i habitet in vobis abūdāter.Nota ꝙ verba
dei ſunt duodecim fruct⁹.2.ꝑ.ti.9.c.11.§.2.

℄ Super euange. Math.13.q̄d ſic incipit.Si
mile eſt regnū celoꝝ homini qui ſeminauit ſe
men bonū in agro ſuo. In hoc euāgelio qua/
tuor nobis notāda proponuntur. Primuȝ eſt
diuine liberalitatis affluentia in donoꝝ ſuoꝝ
cōicatiōe dicēs.ſeminauit ſemē bonū in agro
ſuo in quibus verbis duo notātur. ſ. abilitas
in agēdis cū dr̄.ſeminauit ſemen bonū: muta
bilitas ſuſcipientis cum additur in agro ſuo.
deus enim eſt agens abile ad ſpirandum bo/
ne ſpirationis fructum.
Secūdo cor hominis q̄d eſt ager ſuſcipit q̄nqȝ
a diabolo zizania male cogitationis.de corde
vide.ō.De zizania heretice prauitatis vide ſu
pra.℄ Secūdū eſt humane prauitatis negli/
gentia in vitioꝝ occaſione ibi.Cum autē dor/
mirent homines.de varia negligētia vide va/
ria.2.par.ti.9.cap.2.§.3.per totū.Itē ſupra d̄
accidia ⁊ pigritia. Uenit inimicus ⁊ ſuperſe/
minauit zizaniaȝ ī medio tritici. de diſcordia
vide.2.par.ti.4.c.8.℄ Tertium eſt eterne bo
nitatis refulgētia in maloꝝ ſupportatiōe ibi.
ſerui aūt ⁊c̄.de deo vide notabilia ſupra in ta.
℄ Quartū eſt extreme ſeueritatis ſentētia ī reo
rū punitione.ibi. Colligite primū zizania ⁊c̄.
de quo vide ſupra dn̄ica ſcḋa aduētus.⁊ d̄ di/
uino iudicio ſiue nouiſſimo vide ſupra.

Dominica ī ſeptuageſima.Sup ep̄la .1.ad Cor.9.que ſic icipit
Neſcitis ꝙ hi qui in ſtadio currūt omnes qui
dē currūt ſed vnus accipit brauiū. Quia nos
in iſta vita miſera habemus currere velociter
⁊ in agone confligere viriliter pro tanto indi/
gemus diuino auxilio ſiue diuina gratia. Un̄
apoſtolus hic duo facit. Primo deſcribit cur/
ſum ⁊ ꝯgreſſū quē habem⁹ facere dicens.Ne
ſcitis ꝙ hi qui in ſtadio currūt oēs quidē cur/
runt:ſed vnus accipit brauiū ⁊c̄.prima par. t.
6.cap.2.§.4.Pōt etiā applicari ad thema de
militia ſpūali.3.ꝑ.ti.4.c.1.§.3.⁊.4.vel d̄ mer

ecde hui⁹ vite tunc vide ſupra in tabula. Sic currite p̱ bona opera in ſtadio pn̄tis vite vt cō p̱ehēdatis brauiū.ſ.glie. Ois q in agone cō/ tēdit.i.pugnat cū aduerſario.ab oib⁹.ſ. ipedimētis.ſe abſtiet.vid̄.ꝺ.ꝺ militia vl ꝺ martyrio

Caſtigo corpus meū ꝛ in ſuitutē redigo. In q̱bus verbis duo notanſ.ſ.q̄uo eſt corp⁹ caſtigādū maceratiōe cū dr̄. Caſtigo corp⁹ meuȝ.deſiderīū aīe eleuādū deuotiōe addēs ꝛ in ſeruitutē redigo. Debem⁹ igiſ corp⁹ caſtigare p̱ mali declinatōeȝ: mot⁹.ſ. carnis illicitos rep̄mēdo de q̄ vide.ꝺ.de ieiunio.ꝛ ſupra caro. Scd̄o debem⁹ mētem ad deū eleuare. de vita cōtēplatiua.4.par.ti.9.c.4.per totū. Uide etiā ſub lr̄a. c.ſ.ꝯtēplatio. Scd̄o deſcribit ap̄ls in pn̄ti epiſtola diuinū ſuccurſuȝ. quē habem⁹ q̄rere ibi. Nolum⁹ vos ignorare fratres ꝛc̄.

¶ Sup̱ euāge. Math.20.qd̄ ſic incipit. Simile eſt regnū celoꝝ homini prīſamilias q exijt p̄mo mane ꝯducere opari os in vineā ſuā. In pn̄ti euāgelio ſp̄ualiter q̄tuor nobis cōſiderāda occurrūt. Nā xp̄s nos p̄mo hortaſ ad virtuoſe opatiōis exercitiū vel exercitationē. vel primo nobis ꝓpōiſ opari oꝝ i vineā ꝯductō. Uinea iſta deſcribiſ. qd̄.ſ.ſignificat. p̄ma par. ti.5.c.2.§.7.8.9.10.ꝛ.11.

Quid ſtatis hic tota die ocioſi. Iſtud ociū ꝺſcribiſ vario mōꝺ.2.p̱.ti.9.c.14.p̱ to. moraliȝatur ēt predicta auctoritas.1.par.tit.3.c.10.§.6.b.

Cū ſero factū eſſet. placet applicare ad ſeruitutē vel mortē. de ipſis vide ſupra.

Uoca oparios ꝛ redde illis mercedē. de q̄ vide notabilē ſmonē.1.p̱.t.5.c.2.a.§.6.vſq̧ ad.12

Uoca operarios ꝛ redde illis mercedem: in q̱bus verbis duo notantur.ſ.dei magna curialitas iubens operarios vocari ibi. Uoca operarios. filij dei equitas volens premiare addens. Et redde illis mercedeȝ. de p̄mo ſcȝ varia vocatione. vide varia p̄ma parte. titu.5.capitulo ſcd̄o.§.6. de ſecūdo.ſ. de mercede laborum. vide p̄ma parte ti.5.c.2.§.11. Uide ēt ſupra in tabula.ſ. Laborantibus.

Et murmurātib⁹ aduerſus patrēſamilias. quomodo intelligiſ ille murmur p̄ma parte titulo quinto. capitulo ſecūdo.§.11. Et qui ſignificātur per illos.2.par.ti.7.ca.2.§.2. Multi ſunt vocati. de varia vocatiōe q̄ dn̄s varios diuerſimode vocat. Uide.1.p̱.ti.5 ca.2.§ 6.

Dominica in ſexageſima.

Sup̱ ep̄la 2.ad Cor.11.q̄ ſic icipit. Libēter ſuffertis inſipiētes cū ſitis ipſi ſapiētes. Pōt illa epiſtola ſic diuidi. Primo nāq̧ ap̄ls iſtoꝝ pſeudo vanā gloriaȝ vituperat in hoc q̧ arguit Corinthios. q2 ſic gloriātes ſuſtinebāt dicēs. Libēter ſuffertis inſipiētes.i.gloriātes in carnalib⁹ cū ſitis ipſi ꝛc̄.2.par.ti.4.c.1.p̱t. Et de inani gloria ibidem.c.1.

Suſtinetis ſi qs vos i ſuitutē redigat. ꝺ varia ſeruitute vide.3.par.t.3.c.6.p̱ totū. Ul' ꝺ martyrio ſine ſanguine. de quo ſupra martyrium.

Quis ſcandaliȝaſ ꝛ ego ꝛc̄. ip̄m ſcādaluȝ vario mōꝺ deſcribiſ.2.par.ti.7.ca.4.

Ueniā aūt ad viſiones ꝛ reuelatiōes dn̄i. de varia viſione vide ſupra. Uiſio vel cōtemplatio. Et iſte rapt⁹ pauli deſcribiſ.4.par.ti.1.c.6.p̱ t.

Ne magnitudo reuelationū extollat me datus eſt mihi ſtimulus. de varia tētatione. vide.ꝺ.

Uirt⁹ i infirmitate p̱ficiſ in qb⁹ v̄bis duo notāſ ſ.poſſeſſio v̄tutis quā debem⁹ feruēter amare cū dr̄. Uirt⁹. Afflictio carnis quā debem⁹ patiēter portare: addēs. in īfirmitate p̱ficiſ debemus.n.p̄mo v̄tutes amare ꝛ vitia ſpernere. ꝺ v̄tutib⁹ vide ſupra ꝛ de virtus ſine peccatis vide ſupra ſub littera p.ſ.peccatis.

Secūdo debem⁹ afflictionē carnis portare patienter. Uide de hoc ſupra.ſ.īfirmitates.ꝛ ſup̱ tentationes. Periculis fluminū. periculis.latronū ꝛc̄. iſta pericula ſp̄ualiter exponuntur. q̄ modo ab iſtis impugnamur.4.par.ti.ſecūdo c.2.§.5.ſ.prin.ꝛ poſt per totum.

¶ Super euange. Luce.8. qd̄ ſic incipit. Cum turba plurima ꝯueniret ꝛ de ciuitatib⁹ ꝓperarent ad ieſum. in hoc euangelio nobis p̄mo p̱poniſ ppl'i ad xp̄m ſequētis generalis ꝺuotio de quo vide ſupra de predicatione verbi dei.

Secundo exprimiſ eiuſdem populi ſpecialis ꝛ diuerſa diſpoſitio ibi. Dū aūt ſeminauit aliud cecidit ꝛc̄. aliud cecidit inter ſpinas. Exponiſ breuiter. ſecūda par.ti.5.c.12.§.2.

Tertio excitaſ tepidoꝝ attētio ibi. hec dicēs clamabat. de quo ſupra de accidia pigritia vel tepiditate. Quarto requiritur a dn̄o expoſitio. ibi. Interrogauerunt eum ꝛc̄.

Quinto oſtēditur quo ad diſcipulos myſteriorū cognitio ibi. Uobis datum eſt noſſe myſteriū ꝛc̄. Sexto poniſ expoſitio facta a dn̄o ibi. eſt aūt hec parabola. vt pȝ in proceſſu euang.

Semen cecidit in terrā bonā in quibus verbis duo notanſ.ſ. maloꝝ periculoſa negligētia cū diciſ. Quod aūt cecidit. iuſtorū fructuoſa diligentia cū additur. in terraȝ bonaȝ. Dico p̄mo q̧ negligētia verbi dei eſt multum periculoſa de qua ſupra negligētia. Scd̄o diligentia bonorum eſt bona audiēdo.ſ. verbum dei ꝺ predicatione verbi. vide ſupra predicatio. ibi. ꝺ p̱dicatione ſiue verbo dei.

Quod autē cecidit in terram bonam. hi ſunt q in corde bono ꝛ optimo ꝛc̄. prima parte. tit.4. capitulo.13.§.2. infra principium. vide etiam ſupra. de corde.

Et fructum afferūt in patiētia.4.par.ti.3.ca.7. §.18. circa finem: ꝛ per omnes.§. de patiētia.

Ni ſunt qui audierũt ⁊c. ⁊ a ſollicitudinibus ⁊ diuitijs ⁊c. de diuitijs vide ſupra. Diuitie.

Dominica in quinquage. Sup epl'a 1. ad Cor. 13. que ſic icipit Si linguis hominũ loquar ⁊ angelorum charitatem aũt nõ habeam factus ſuz velut es ſonans ⁊c. Apl's in preſenti epl'a oſtendit nobis charitatis vtilitatẽ que oſtenditur ex quatuor Primo q̃r ſine charitate nõ proſunt cetera dona dicens. ſi linguis hominum loquar ⁊c. Secundo q̃r cũ charitate ſunt omnia bona ibidẽ Charitas patiens. Tertio q̃r per ipſam hẽtur in his duob⁹ finalis pſeuerantia ibi. Oĩa ſuffert ⁊c. De charitate vide ſupra Charitas.

Si linguis hominum loquar ⁊ angelorum ⁊c. 2. par. ti. 19. c. 3. ſ. prin. col. 4.

Siue lingue ceſſabunt. 1. p. ti. 2. c. 4. §. 3.

Siue ſcietia dſtruetur. quõ itelligit hec auctas. 2. par. ti. 5. c. 6. §. 2. vltra medium.

Charitas non eſt ambitioſa. 2. par. ti. 3. c. 5.

Si nouerim omnem ſcientiam ⁊ omnia myſteria. 3. par. ti. 5. c. primo. §. primo.

Uidemus nũc per ſpeculũ in enigmate. quõ deus videri poſſit in pñti vita per ſeptẽ ſpecula. 1. par. ti. 3. c. 6. §. 4. vſq; ad. 11. §.

Tũc aũt facie ad faciẽ. ibi. §. 2. Nũc manent fides ſpes charitas tria hec. maior aũt horũ eſt charitas. ipſa vario modo deſcribitur. 4. par. ti. 6. c. 1. ⁊ §. 1. 2. 3. 4. 5. ⁊c.

Nunc aũt manet fides ſpes charitas tria h̃ maior autem hoꝝ eſt charitas. in quib⁹ ṽbis duo notãtur. ſ. virtutis ingreſſus cum dicitur nũc autem ſalutis progreſſus cũ addit. maior.

De primo notandum q̃ volẽs ſaluari debet habere pro ſtatu preſenti ingreſſuz per fidẽ: que eſt ianua ⁊ fundamentum omnis boni. Secũdo volens habere progreſſum ⁊ complementum ſalutis debet habere charitatez. hec enim facit homines cũcta trãſitoria contemnere integraliter ⁊ deo cõiungere ⁊ cordialiter ſuperna appetere. De charitate vide. ſ. in tabula.

¶ Super euangelio Luce. 18. quod ſic incipit Aſſumpſit ieſus duodecim diſcipulos ſuos ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus hieroſolymam ⁊ cõſumabuntur ⁊c.

In principio huius euangelij deſcribitur euangelium dominice paſſionis: vt chriſti milites crucem eius tanq̃ verillum ſui ducis vidẽtes ad arma penitentie ſumenda animentur. vid̃ ſupra in tabula de penitentia.

Domine vt videam. In quibus duo notant̃ ſcilicet neceſſitas aduocationis cum dicitur Domine. ignobilitas excecationis cum addit. vt videam. Nam peccator cognitione cecus neceſſario deum inuocat pro illuminatione. vid̃ de ſpirituali viſu ⁊ ipſius illuminatiõe ſupra. viſio. Secundo notatur ignobilitas excecationis de ſpirituali cecitate. prima par. ti. 3. capi. 4. ⁊ de illuminatione cecitatis ſiue viſus. vid̃ 1. par. tit. 3. capitu. 5. §. 1. prope medium vide ſupra. in ta. ſub. v. l. viſio.

Et ieſus dixit illi. Reſpice. quomodo homo dz octo reſpicere que declarant̃. prima par. titulo 3. c. 7. per totum.

Fides tua te ſaluum fecit. Uide de augmento ⁊ magnitudine fidei. quarta parte. titulo. 8. c. 3. §. 4. 5. 6. ⁊ ſeptimo.

Et omnis plebs. vt vidit dedit laudem deo. vide ſupra. de gratiarũactione. ⁊ quarta parte. titu. 5. c. 12. Et. 1. par. ti. 3. c. 7. §. 2.

Feria 4. cinerũ. Sup epl'a Joe. 2. c. q̃ ſic icipit. Cõuertimini ad me in toto corde vr̃o. Pñs epl'a põt ſic diuidi. pmo. n. ipſe de⁹ p iſtum pphetã pſuadet efficaciter peccatorib⁹ penitentiam dicens. Conuertimini ad me: vt ſupra. de penitẽtia vide in ta. Et de corde vid̃ ſupra in ta. ſub littera c. ſ. cor. Jn ieiunio ⁊ fletu ⁊ planctu quo ad expoſitionẽ litteralẽ vide ſupra de ieiunio ⁊c. Allegorice vero quantuz ad oẽs penitẽtes dr̃. Cõuertimini ad me q̃ntũ ad carnis mortificatõez. Jn ieiunio: ⁊ fletu ad mẽtis purificationẽ. q̃r lachryme lauãt dlictũ vt ſupra de confeſſione ⁊ cõtritione. ⁊ planctu ad doloris teſtificationem. ⁊ ſcindite corda veſtra ad ipſius anime acceptandũ oblationem. quomodo homo ſe põt deo offerre ⁊ fieri ſuũ ſacrificium. vide. quarta parte. titulo. 15. c. 35. §. 1. 2. ⁊. 3. 4. 5. 6. 7. 8. ⁊. nono.

Deinde contra deſperationez. ne ppter turpitudinem ⁊ multitudinem peccatorũ deſperem⁹ proponit nobis magnitudinẽ diuine clementie dicens. Conuertimini ad dñm: q̃r benign⁹ ⁊ miſericors eſt. de deo vide ſupra.

Sanctificate ieiuniuz. Quid eſt ieiuniũ ſanctificare. 3. par. ti. 6. cap. 2. §. 8.

Sacrificiũ ⁊ libamen domino deo noſtro. quomodo homo ſe poteſt deo offerre ⁊ fieri dei ſacrificium. 4. par. tit. 15. c. 35. §. 1. vſq; ad. 9. §. Scdo pmittit certitudinalr penitẽtib⁹ idulgẽtiã ibi zelat⁹ eſt dñs terrã ſuam ⁊ pepercit ⁊c.

¶ Super euangelium. Mathei ſexto. qd̃ ſic incipit. Cum ieiunatis nolite fieri ſicut hypocrite triſtes. quoniam humilitas vera. elemoſyna larga. ⁊ oratio deuota ieiunij ſunt comites ſine quibus ieiunium non eſt fructuoſum. id̃ ſaluator perfectionis regulam deſcribens primo mouet cauere elationem ⁊ exteriorem oñtationẽ dicẽs. Cum ieiunatis ⁊c. Jn hoc euangelio inuitat nos ſaluator primo ad exercitiũ laborioſum per corporis caſtigationem dicẽs cum ieiunatis ⁊c. Quantũ ad primũ notãduz q̃ hic vnũ pcipit̃ ⁊ duo phibent̃. pcipit̃ enim

ieiunādū ſicut ipſe ſaluatoꝛ noſter ieiunauit
cuius initium in homine inchoat dicens.Cū
ieiunatis.de quo ſupra in ta.vide de ieiunio.
Prohibet autē poſtea fauoꝛem humanum.vt
ſcʒ nō fiat ꝑpter inanem gloꝛiā dicēs.ſicͭ hypo
crite.de inani gloꝛia vide.2 par.ti.4.c.1.ꝑ to.
Prohibet ſcdo ſimulatā tristitiam cum dicit.
Nolite fieri ſicut hypocrite triſtes.i.triſtitiam
oſtēdentes.de hypocriſi vide.2.par.ti.4.c.7.
Scdo inuitat nos ad obſequiū ſtudioſum per
terrenoꝝ abdicationē dicens.Nolite theſau
rizare.vide de diuitijs.ſupra in ta.ibi.Diuitie
Tertio inuitat nos xp̄s ad premiū glorioſum
per virtutum operationeʒ cū ſubdit.theſauri
zate vobis ⁊c.De varijs virtutibus vide ſup̄
in ta.quomodo debʒ hō theſaurū exponere.ſ.
auꝝ charitatis.argentū caſtitatis.oleū pieta
tis.vinū deuotionis.⁊ gēmas recte operatio/
nis.vide ſupra in locis adaptatis ſibi.ſ.chari
tatis caſtitatis ⁊c.Ubi eſt theſaurus tuus ibi
⁊ coꝛ tuum.De diuitijs quō lacerant mentem
in diuerſis occupāt.⁊ in varijs bonis īpediūt.
vide ꝑma parte.ti.5.c.3.§.1.Item vide ſupra
theſaurus.⁊ de coꝛde vide ſupra in tabu.Iteʒ
pro principio quadrageſime vide.4.parte.ti
tulo.4.capitu.4.§.4.quinto ⁊ ſexto.Et in ta/
bula vide de ieiunio ⁊ abſtinentia.

Feria quinta poſt diem cineris.Super epi
ſtola Eſaie.38.que ſic incipit.Egrota
uit Eſaias vſqʒ ad morteʒ ⁊c.In hac epiſtola
ſpiritus ſanctus explicat eccleſie filijs q̄ ⁊ quan/
ta vtilitas flebileʒ ſequit.Et vide ꝙ i hac oꝛa
tione principaliter agitur ad litteram de ſani
tate coꝛpoꝛali.⁊ ſm̄ ſenſum myſticū de ſpiri
tuali per oꝛationem flebilem adepta.De oꝛa/
tione vide ſupra in tabula.oꝛatio.De contri/
tione vide ſupra in tabula.Contritio.
Diſpone domui tue ⁊c.Placet ſuper hoc de te
ſtamentis.moꝛte cōfeſſione.vel de ſatiſfactio/
ne.vt ſupra in locis ſibi adaptatis.
Et conuertit ezechias faciē ſuaʒ ad parietē ⁊c.
de ꝯtritiōe vide.3.ꝑte.titu.14.capitulo.18.ꝑ
totum.Et de contritione in confeſſione vide
ibidem.capitulo.19.
Obſecro dn̄e memēto quō ābulaueriʒ coꝛā te.
Moꝛieris tu ⁊ nō viues.Exponit d̄ vite termi
no vtrum poſſit pꝛolongari vel abbꝛeuiari.1.
parte.titulo.5.capi.1.§.8.
De infirmitate ꝑ iſto egrotāte ezechia.vide ſu/
pꝛa in tabu.de infirmitate.
¶ Super euange.Math.8.qd̄ ſic incipit.Cuʒ
introiſſet ieſus capharnaum acceſſit ad eum
Centurio rogans ⁊ dicēs.Dn̄e puer meus ia
cet in domo paraliticus ⁊ male toꝛquet.
Hodie in p̄nti euā.hoꝛtamur ad ſuffragiū oꝛo/
nis:mediāte q̄ aīa liberat ab onere miſerabi/
lis ſeruitutis.⁊ ſunt tres partes.In pꝛima no/
tatur de paralitici infirmitate ⁊ de patris ſup/
plicatione.ibi.domine puer meus ⁊c.de va/
rijs infirmitatibus vide ſupra infirmitates.
Secundo notatur de centurionis humilitate ⁊
eius commendatione.De humilitate vide q̄r
ta parte.titu.4.cap.12.per totum.
Tertio notat de Chriſti benignitate ⁊ fructuo/
ſa credulitate ibi.vade ſicut credidiſti.De ma
gnitudine:⁊ augmēto fidei.4.parte.titulo.8.
capitulo.4.5.ſexto ⁊ ſeptimo.
Nam ⁊ ego homo ſum ſub poteſtate conſtitutꝰ
habens ſub me ⁊c.De dn̄is ſiue pꝛelatis quō
ſe habere debent erga ſeruos vide ſupra.de ꝑ
latis ſiue dn̄is.Dico autem vobis ꝙ multi ab
oꝛiente ⁊ occidente venient ⁊c.De varia voca
tione vide ſupra ſub vocatio.Filij autē regni
eijcientur in tenebꝛas exterioꝛes.De inferno
⁊ eius penis vide ſupra.Infernus.Amen di
co vobis non inueni tantā fidem in iſrael.Iſta
magnitudo fidei notabiliter deſcribitur.quar
ta par.ti.8.capitulo.3.§.4.5.6.⁊.7.

Feria ſexta poſt diem cineris ſup epiſtola
Eſaie.58.que ſic icipit.Clama ne ceſ
ſes:quaſi tuba exalta vocem tuam.⁊ annūcia
populo meo ſcelera eoꝝ.⁊ domui Iacob pec/
cata eoꝝ.Sciendum ꝙ pꝛopheta ex parte dei
facit tria in hac epiſtola.Pꝛimo enim deſcri/
bit ſalutare ieiuniū in principio cū dicit.Cla
ma ne ceſſes.Secundo ſalutaris ieiunij finale
ſtipendium ibi.Tunc erumpet.Tertio finalis
ſtipendij fontale principium in fine cū conclu
dit.q2 miſericoꝛs ſum.Notandum eſt pꝛimo
ꝙ ſunt duplices elemoſyne erogande ſpeciali
ter tempoꝛe ieiunij.ſ.quedā ſpūales ⁊ quedaʒ
coꝛpoꝛales.de quibus dn̄s loquitur per pꝛo/
phetā.coꝛpoꝛales ſunt ſeptē:de q̄bus Math.
25.de iſtis vide.2.ꝑ.ti.1.ca.24.§.2.Et.4.par.
ti.5.ca.18.§.4.De operibus miſericoꝛdie vi/
de ibi.§.5.⁊ de varia elemoſyna vide ſupra in
tabula.Quare ieiunauimus ⁊ nō aſpexiſti.hu
miliauimus aīas nr̄as ⁊ neſciſti.ecce in die ie
iunij v̄ri inuenit volūtas v̄ra.2.ꝑ.ti.6.ca.2.§.
8.9.⁊.10.Nolite ieiunare vſqʒ ad hanc diem
vt audiat clamoꝛ veſter ⁊c.2.ꝑ.ti.7.c.3.§.2.
De ieiunio vide.2.ꝑ.ti.6.ca.2.per totū.Et p̄n/
cipalr.4.ꝑ.ti.4.c.4.§.4.itē q̄re ſupra in tab.
de ieiunio.Ecce ad lites ⁊ ꝯtētiones ieiunatis
⁊ ꝑcutitis pugno impie ⁊c.2.ꝑ.ti.4.ca.9.§.3.
¶ Super euange.Math.5.qd̄ ſic incipit.Au
diſtis q2 dictū eſt antiq̄s.Diliges pꝛoximum
tuū ⁊ odio habebis inimicū tuum.Ego auteʒ
dico vobis.Diligite inimicos veſtros.In hoc
euange.notantur tres partes.In pꝛima ſan/
cte affectionis charitas dilatanda ibi.Audi/
ſtis quia dictuʒ eſt antiquis.Diliges pꝛimū

tuū ⁊c̄. Iſta dilectio deſcribit̄ vario mō. 4. pte ti. 6. c. 5. §. 4. ⁊ c. 6. vide tā latiꝰ ſupra. Proximi dilectio. ⁊ pncipalr̄ ſupra de dilectione. Et odio habebis inimicū tuū. Hoc oſtēditur eſſe falſuꝫ. 2. p. ti. 8. c. 3. §. 4. Nō eſt verbū legis. qꝛ in lege nō ſcribit̄: ſꝫ eſt interp̄tatio iudaice interp̄tationis: qꝛ dicebāt ꝙ oē qđ nō erat ī lege prohibitū: erat ꝯceſſum eis ⁊c̄. Ego autē dico vobis. Diligite inimicos vr̄os ⁊c̄. Iſta dilectio deſcribit̄. 4. p. ti. 6. cap. 4. §. 1. ⁊ in. 2. §. habet̄ de ſignis dilectionis etiam. cap. 6. §. 4. ⁊. 5.

Eſtote ergo vos perfecti ſicut pater veſter celeſtis perfectus eſt. 4. pte. ti. 21. c. 2. §. 2. circa medium. ⁊ alia multa ibidem titu. 12. cap. 4. §. 12 de varia perfectione.

Attendite ne iuſtitiam vr̄am faciatis corāꝫ hominibꝰ. vide ſupra. de inani glia. pncipaliter vide ſup hoc. 2. par. ti. 4. c. 1. §. 3. an medium.

Te aūt faciente elemoſinam neſciat ſiniſtra tua ⁊c̄. exponitur breuiter. ſecūda parte. ti. 4. c. 1. §. 1. quomodo autem debet dari elemoſina vide. 4. par. ti. 5. cap. 18. §. 10.

De elyna vide ſupra in ta. de elyna. ⁊ cū oratio ⁊c̄. de orone vide ſupra in tabula de oratione.

Sabbato poſt diem cineris ſuper epiſtola Eſaie. 58. que ſic īcipit.

Si abſtuleris de medio tui cathenam. ⁊ deſieris digitum extendere.

In hoc pmo ſabbato ieiunij. ſ. q̄dragesime qđ regulés dicitur. monet nos a peccatis qeſcere ne inordinatis motibꝰ mens inuoluatur. ⁊ ī hac epiſtola duo facit pncipaliter. Primo enī hortatur quēlibet xp̄ianū peccatum quo peccat in ſeipſum: ⁊ quo peccat in proximū abijcere. De peccatis ⁊ peccatoribꝰ vide ſupra. ſb lr̄a. p. Ubi notandū ꝙ pctm̄ ſpāliter quo quis peccat in ſeipſuꝫ eſt cathena diaboli qua peccator aſtringitur. dicit ergo deus cuilibet peccatori. ſi abſtuleris temperantiaꝫ ⁊ cōtinētiam ac verā penitentiam de medio tui. ſ. de corde tuo. ⁊ de appetitu animali. cathenā. i. peccatū de quo ſupra in ta. Et loq̄ qđ nō pdeſt. ſ. primo. đ locutiōe vide. ē. ī ta. ſub lr̄a. l. ſ. locutio.

¶ Super euange. Marci ſexto. quod ſic incipit. Cum ſero factuꝫ eſſet erat nauis in medio mari ⁊c̄. Hodie in preſenti euā. oſtēditur quō laboratores ꝯcutiunt̄ tētationes: ⁊ adiuuantur xp̄i cōſolatione. ⁊ ſm̄ hoc ſunt tres partes preſentis euangelij. In prima parte notatur de vigilie laboris neceſſitate. Cū ſero factum eſſet. debemus ergo vitā nr̄aꝫ q̄ cōparat̄ nocti propter obſcuritateꝫ peccatoꝝ diuidere in q̄tuor vigilias in quibus vigilare debemus. ⁊ prio in operibus cōtritionis ⁊ penitētie. de quibꝰ. vide ſupra in tabula. Secūdo in operibus ſanctificationis ⁊ beniuolentie. Tertio in opibus cōpaſſionis ⁊ miſericordie. Quarto in opibꝰ deuotiōis ⁊ ſapiētie. In ſcđa parte notatur de xp̄i gubernationis p̄ſentialitate ⁊ vtilitate dicēs. Ego ſum ꝯfidite ⁊ nolite timere. Debent nāqꝫ in ipſum ꝯfidere incipiētes quos informat ne pereāt: pficiētes quos ꝯfortat vt cōpleant: ⁊ pfecti quos ꝯſeruat vt pmaneāt. de iſtis tribus vide. pma parte. ti. 6. cap. 2. §. 4. ⁊ q̄rta parte. ti. 15. cap. 2. §. ſecundo.

In tertia parte notatur de populi infirmitate: ⁊ miraculoſa ſanitate qua oēs infirmos curauit ⁊c̄. de varijs infirmitatibꝰ vide ſupra ī ta. Et ſtatim locutus eſt ieſus cuꝫ eis ⁊ dixit. Cōfidite ego ſum nolite timere. Quomodo dominus iſtis ſubuenit. ita nunc vario modo ſbuenit laborantibus. 1. par. titu. 3. capit. 6 §. 15. ⁊ quomō deus ſuos liberat a ſex malis. prima parte. titu. 5. cap. 4. §. 3.

Nauis etiā tripliciter deſcribitur. 2. par. tit. 2. ca. 1. §. 23. 24. ⁊. 25. vide etiam ſupra in ta. de mari. Erat cor eorum obcecatum.

De corde ſupra in tabu. vide ⁊ de varia cecitate vide ſupra in ta. de cecitate.

Dominica pma in q̄dragesima. ſup epl'a. 2. ad corinth. 6. q̄ ſic īcipit.

Hortamur vos ne in vacuuꝫ gratiā dei recipiatis. Sancta mater eccleſia legens preſenteꝫ epiſtolā Pauli hortat̄ nos ad tria. Primo eniꝫ hortatur nos ad gratie ſuſcepte receptionē dicens. Hortamur vos ne in vacuum gratiaꝫ dei recipiatis. de quo vide. prima parte. ti. 5. c. 2. §. 4. circa mediū. ⁊ q̄rta par. ti. 5. c. 12. §. pmo. vide etiā de varia gratia vt ſupra. Ecce nunc tempus acceptabile. ecce nūc dies ſalutis. temporis precioſitas vario modo deſcribitur. ſecunda par. ti. 9. cap. 14. §. 1.

Secūdo hortatur nos apl's ad gr̄e oſtētationeꝫ dicens. Nemini dantes vllam offenſionem. ſ. neminē nec v̄bo nec facto ſcādalizātes. đ q̄. ē.

In his omnibus exhibeamus noſmetipſos ſicut dei miniſtros in multa patientia ⁊c̄. 4. parte. titu. 3. cap. 7. in principio.

In longanimitate iſta deſcribit̄. 4. parte. titulo 5. cap. 21. §. 1. ibi. Quintus fructus. In charitate non ficta vt ſupra.

Tertio hortat̄ nos apl's ad eiꝰ gr̄e conſeruationem cum ſubdit. Per arma iuſtitie ⁊c̄. Iſtud bellū cū ſuis armis deſcribit̄. 4. pte. ti. 1. c. 3. § primo. ⁊. 2. Et. 3. parte. ti. 4. c. 1. §. 5.

¶ Sup euāge. Matth. 4. qđ ſic īcipit. Ductꝰ ē ieſus ī deſertū a ſpū vt tētaret̄ a diabolo. Hoc euangeliū explicās ieiunij quadragenā obſeruationem a xp̄o nobis in exemplū aſſumptuꝫ in prima dn̄ica q̄dragesime ꝯgrue legitur. Ieiuniū q̄re tpe q̄dragesime iſtitutuꝫ ē plus q̄ȝ alijs diebꝰ. ⁊ pōit̄ ſup hoc triplex rō. q̄re q̄dra

ginta dies ieiunantur.quo tẽpore quare qua/
drageſima olim inchoabatur:⁊ quo tempore
iaʒ ⁊c̃.4.parte.titulo quarto.capitulo.4.§.4.
Ductus eſt ieſus in deſertuʒ ⁊c̃. vt ſupra hodie
in hoc euangelio legitur qualiter aduerſarius
hoies aggreditur vt mercede poſſint eternali
ter priuari.⁊ ſm hoc ſunt tres ptes pñtis euã.
In prima dr̃ quõ homo eligitur ad certaminis
ingreſſum ibi.Ductus eſt.De bello ſpirituali
vide ſupra.ibi.Bellum ſpirituale.
De varijs tentationibus vide ſupra.In ſecũda
parte dicitur quõ aduerſarius hoiem inſequi
tur.Ut impediat eius progreſſum.ibi.⁊ acce/
dens.de quo vide ſupra.Diaboli tentatio.
In.3.parte dr̃ quõ belluʒ ↄcludit̃ quo ad igreſ
ſum cũ ſubdit.Tunc reliqt.de quo vide ſupra
Diaboli tentatio.Et ecce angeli acceſſerũt ⁊c̃.
quõ angeli deputant̃ ad cuſtodiã hois.⁊ quõ
hoiem vario modo cuſtodiunt.3.parte.ti.32.
cap.6.§.5.6.⁊.7. Uide etiam pro pncipio q̈/
drageſime.4 par.ti.4.ca.4.§.4.ẽt.5.6.⁊ ſñ.
Uide etiam de ieiunio ⁊ abſtinentia ſupra i ta/
bu.Item de decimis ieiuniorum vide varia.
ſecunda parte.titulo.4.capitulo.3.§.2.
Et de decimis ſpũalibus vide ibideʒ.§.1.⁊ de
alijs decimis vide poſt per totum capituluʒ.

Feria ſcða poſt pmã dñicã quadrageſime
ſup epl'a Ezech.34.q̃ ſic incipit. Ec/
ce ego regro oues meas ⁊ viſitabo illas ſic pa
ſtor viſitat ⁊c̃.Doctores catholici dicũt iſtã p/
phetiã fore cõplendã in vltimo xp̃i aduẽtu qñ
ſegregabit deus electos a reprobis ſicut ſegre
gat paſtor oues ab hedis.Ideo dic̃ paſtor eter
nus.ecce requiro oues meas ⁊c̃. Illud diui/
num iudicium deſcribitur vario mõ.4.p.tit.
14.cap.11.⁊.12.vide etiã ſupra in tabula.Iteʒ
ſupra de iudicio diuino.quomõ deus reqret
oues ſuas de manibus prelatoꝝ vide ſupra.i
tabula.ſcʒ de prelatis.ſuper euãgelio. Math.
25.quod ſic incipit . Cum venerit filius hois
i maieſtate ſua ⁊ oẽs angeli cuʒ eo tũc ſedebit
ſuper ſedem maieſtatis ſue.⁊ congregabũtur
ante eum omnes gentes.
Heri ſancta mater eccleſia propoſuit : quõ ad/
uerſarius penitentẽ inuadit armis vitiorum.
hodie timore iudicij ↄcutitur:vt mala fugiat
ne veniat ad manus tortorum.
In hoc euãg.explicant̃ q̈tuor ad ipʒ iudicẽ pti
nẽtia q̃ ſunt iudicãdoꝝ ↄgregatio ſiue ↄuoca
tio:cũ ſepatis diſceptatio.poſt diſceptationeʒ
bonoꝝ remuneratio ⁊ maloꝝ ſentẽtiatio . De
oibus iſtis vide ſupra de iudicio diuino.Ue/
nite benedicti patris mei ⁊c̃.quõ intelligitur
iſta locutio.4.par.titu.7.cap.7.§.6.
Eſuriui ⁊ dediſtis mihi manducare.Iſta ope/
racorporalia deſcribunt̃.4.par.ti.5.ca.18.§.
4.Et opera miſericordie ſpũalia deſcribũtur.
ibi.§.5.Item vide.ibi.miſericordie. p totuʒ.
Ite maledicti i ignẽ eternũ.vide.ĩ.õ diuiſo iu/
Eſuriui ⁊ non dediſtis mihi mãducare:quõ do
minus hoc faciet:⁊ quomodo creature loquũ
tur contra ipſos.2.par.ti.3.cap.9.§.7.
Opa miſericordie:de qbus in pſenti euan. de
ſcribunt̃ ⁊ p ordineʒ declarant̃.2.p.ti.1.c.24.
§.2.⁊.4.p.ti.5.ca.18.§.4.Uide.ĩ.de opibus
miſericordie ſub lr̃a.m.Et ibunt hi in ſuppli/
cium eternum.Infernales pene vario modo
⁊ terribiliter deſcribuntur.4.par.ti.14.ca.5.
per totum.Et.1.par.ti.5.cap.3.per totum.

Feria tertia poſt pmã dñicaʒ.40.ſup epl'a
Eſa.55.q̃ ſic incipit.Querite dñʒ dũ
inueniri põt.inuocate eũ dum ppe eſt. propo
ſuit nobis heſterno die in epl'a preexpoſita ſcã
mater eccleſia diuinã miſericordiã:vt ad bo/
nuʒ excitaremur p amorẽ referẽs v̈ba Ezech.
dicẽtis in pſona dñi.Ecce ego reqro oues me
as ⁊c̃.⁊ qm̃ deus neminẽ reqrit ipm ad ſe tra
hẽs:ↄñter in hac epl'a hortat̃ nos ad q̈rẽdum
dñm:⁊ in hac epiſtola propheta quinqʒ facit.
Primo.n.dat querẽdi dñm ↄſiliũ dicẽs. Que/
rite dñm dũ inueniri põt.que.ſ.in ſimplicita/
te cordis:vt dr̃ Sap.1.Querite etiaʒ opere.ſ.
bonis operibus:⁊ inuocate.ſ.ore ⁊ ſermone.
Scðo aſſignat tp̃s q̈rẽdi euʒ oportunũ addens
dũ iueniri põt. Tota.n. vita hois eſt oportuna
ad inueniendũ deum:⁊ q̈renduʒ ibm.ſ.p gre
collatiõe. p culpe remiſſione. p offenſe placa/
tiõe. p pene cõmutatiõe.⁊ p mercede acceptiõe.
Tertio applicat inq̈rẽdi modũ neceſſariũ cum
dicit.Derelinq̈t impius viã ſuaʒ : ⁊ vir iniquus
cogitatiões ſuas. Impius.ſ.peccator q ẽ ipius
i.ſine pietate ⁊c̃.De peccatoribus vide ſupra i
tabula.Uiã ſuã.de vijs vide ſupra in tabu.
Quarto indicat q̈rẽtis fructũ ſalutiferʒ.ibi.Et
miſerebit̃ ei⁹ addẽs.Qm̃ multus ẽ ad igno/
ſcendũ.i.hʒ multã bonitatẽ ad miſerandũ pe
nitẽtib⁹.de deo vide varia notabilia ĩ.deus.
Quinto aſſecurat q̈rentes de aſſeq̈ndo fructuʒ
p duplex argumẽtũ.ibi. Nonne vie mee ⁊c̃.
¶ Sup euãge. Math.21.qð ſic incipit.Cuʒ in
troiſſet Ieſus hieroſolymã cõmota eſt vniuer
ſa ciuitas dicẽs.qs eſt ⁊c̃. Heri oñdit horrorẽ
iudicij ⁊ penam dãnatorũʒ.hodie arguit aua
ritiam cupidorum mercatorum . Et ſunt tres
partes huius euangelij.
In pma oñdit̃:quõ xp̃s venit ad ſaluandũ pdi
ta.ibi.Hic eſt Ieſus.taĝti hic nomẽ:q2 ieſus.
Officiũ:q2 pp heta. Patriã.q2 a nazareth. hẽt
nomẽ ſaluatoris:q2 Ieſus iterpretatur ſalua/
tor. Officiũ eruditoris:q2 pp heta.patriã de/
lectatiõis:q2 a nazareth qð iterptat̃ floridus.
In ſcða parte oſtendit quõ reprobat ⁊ expellit

iniuſta ⁊ doloſa negocia.ibi. Et itrauit Jeſus in tēplū ⁊ eiecit ⁊c̄.De mercatoribus ⁊ negociatorib⁹.vide ſupra de vſura ſiue ſimonia ⁊c̄.
Jn eccleſia militanti ſunt tria genera ſacrilegiorum ſpecialiter deflenda:que pulcre declarātur.2.par.titu.1.cap.21.§.5.6.⁊.7.
Ante eccleſias:quō coiter ſunt artifices.venditores.luſores ⁊c̄.⁊ quō per illos exercē vſura ⁊ dolus ⁊c̄.2.parte.titulo.1.cap.6.§.2.
Domus mea domus orōnis vocabit.vide ſupra eccleſia.vos aūt feciſtis illā ſpelūcā latronū exponit ſpūalr de domo ɔſciētie.1.p.ti.3.ca.10.§.8.videntes autem principes ſacerdotū mirabilia que fecit indignati ſunt.vide ſupra de inuidia ⁊ de murmuratione.
Jn tertia docet relinqre mala:⁊ amare celeſtia ſiue fugere ā malo ad bonū in hoc ꝙ mutādo locū reliqt malos ⁊ peſtiferos:⁊ ad bonos ſe trāſtulit pdicādo docēdo ⁊c̄.ibi.⁊ Fictis ⁊c̄.

Feria qrta poſt pmā dn̄icā.40.ſup epla tertia.Reg.19.q̄ ſic incipit.Uenit Helias in Berſabee iuda ⁊ dimiſit ibi puerū ⁊c̄.Jn pn̄ti lectione quatuor tanguntur.
Primo ad quem locum Helyas venit:quia in Berſabee iuda ⁊c̄.⁊ perrexit viā vnius diei.Uide de varijs vijs ſupra in tabula.
Scd̄o ſub q̄ arbore ipſe dormiuit.Jdeo addit vel ꝙ veniſſet ſubter vnā iuniperū ⁊c̄.ꝙ iuniperus eſt arbor quedam habens folia ſemper viridia ſub quibus latēt aculei:⁊ q̄dam grana miltū amara.moralizari pōt de ɔfeſſiōe ⁊c̄.
Tertio ꝙ alimenta deguſtauit.ibi.dixitq̄ʒ illi.Surge comede.
Quarto quā viam ambulauit.ibi.Qui cū ſurrexiſſet.Nota ꝙ iſtā hiſtoriam ſpūaliter exponendo q̄tuor ɔſiderāda occurrūt.ſ.peccantis pertinacia.vocātis diligentia.penitētis obedientia ⁊ penitentie efficacia.de peccātis ptinacia vide.Scd̄o notaē vocātis diligentia cū dr̄.Ecce angelus dn̄i:quō de⁹ diuerſos diuerſimode vocat.1.p.ti.5.ca.2.§.6.Et quō angeli hoīem cuſtodiūt ⁊c̄.vide ſupra de angelis.
Jn tertia pte tangit penitētis obediētia cū dr̄ ſurrexit ⁊ comedit.De pnia vide ſupra.
¶ Sup euāge.Math.12.qō ſic incipit.Acceſſerūt ad ihm ſcribe ⁊ phariſei dicētes.Magiſter volum⁹ a te ſignū videre.Sicut xp̄s heri mercatorꝫ rephēdit cupiditatē.ſic hodie recidiuantium ad malū ingratitudinē:⁊ ſūt tres partes principales huius euangelij.
Jn pma corrigit magnā ingratitudinē peccantiū.ibi.Generatio praua.Quantū ad primam partē ſciendū ꝙ quia ſcribe ⁊ phariſei vidiſſent Chriſtū multa ſigna facere non reputabant magna:ſed ipſum tentabant.
Quomodo diuerſi diuerſimode deū tentāt ⁊c̄.

2.par.ti.3.cap.10.§.1.2.3.⁊.4.Et de ingratitudine vide.2.par.ti.3.cap.9.per totum.
Jn ſcd̄a pte aggrauat piculū recidiuantiū.ibi.Cū imūdus ſpūs exierit ab hoīe ⁊c̄.Moraliter exponitur de hoīe q poſt grām munditie baptiſmalis vel ſacralis penitentie recidiuat in culpam ſicut canis ad vomitum.Nota ꝙ ſeptē ſunt nocumēta recidiuatiōis in pctm̄.4.par.titu.14 cap.6.a.§.2:vſq̄ʒ ad octauum.§.Reuertar in domū meā vn̄ exiui.Exponiē de tentatione peccatoris.1.p.ti.6.ca.13.§.5.
Uadit ⁊ aſſumit ſeptē ſpiritus nequiores ſe ⁊c̄.prima parte.titu.6.cap.13.§.3.
Jn tertia pte cōmendat grām bn̄ opantiū.ibi.Adhuc eo loquēte.Jn hac pte euāgelij docet xp̄us ſpūalia pponere carnalib⁹:⁊ celeſtia tēporalib⁹ ⁊ terrenis ſore preponēda.ecce mater tua ⁊ fratres tui foris ſtant ⁊c̄.Quare ⁊ quō iſti dicunē frēs dn̄i.q pncipalr fuerunt.⁊ quo modo alio noie etiam dicuntur fratres ⁊c̄.4.par.ti.15.cap.31.§.3.infra principium.

Feria qnta poſt pmā dn̄icā.40.ſup epiſtola Ezechi.18.q̄ ſic incipit.Quid eſt ꝙ inter vos pabolā vertitis in prouerbium iſtud in terra iſrael dicentes.Patres nr̄i comederūt vuā acerbā ⁊ dentes filiorꝫ obſtupeſcūt.Cuius ſenſus eſt ſʒ doctores.Patres noſtri peccauerūt ⁊ filij ꝓ ipſis puniunē.idcirco vt remoueaē omne impedimētū penitētie occurrit mater eccleſia ſancta referens v̄ba dn̄i dicta ad Ezechielē.ꝑ q̄ ipſe de⁹ nō corrigit ipa v̄ba dicta in Exodo:vt qdā heretici dixerūt:ſed declarat iſta v̄ba oſidens ꝙ fuerūt pabolicarꝫ ꝙ aliū ſenſum habuerunt:quē nec heretici:nec hebrei cape potuerunt.Quib⁹ declaratis ceſſare dʒ puerbiū diuine iuſtitie deriſiuum.ſ.pres nr̄i comederunt vuā acerbā ⁊c̄.
Pn̄s epla diuidiē in q̄tuor ptes.Primo enī deus mouet de quadā parabola queſtionē dicens.quid eſt ⁊c̄.vide ſupra de varia punitione.Secūdo pmittit ceſſationē q̄ſtiōis.ibi.Uiuo ego dic̄.ſi erit vltra hoc puerbiū in iſrael.
Tertio aſſignat ceſſatiōis rōnē dicens.Ecce oēs ale mee ſūt.q.d.ceſſabit iſta queſtio:q: ꝑ pctō pr̄is neqq̄ʒ fili⁹ eternalr puniē.Cui⁹ rō ē:q: oēs aīe mee ſūt ⁊c̄.Uide ēt.ō.in tabu.
Quarto declarat qō imediate eſt dictum.Anima que peccauerit.i.pctm̄ mortale cōmiſerit.ipſa morietur.ſ.morte eterna.Jſta auctoritas exponiē de pctō.pma parte.titu.5.ca.1.§.12.De peccatis q̄ enumeranē in hac epiſtola:vide ſupra in locis adaptatis.
¶ Super euāge.Joā.8.qō ſic incipit.Si vos māſeritis i ſmone meo vere diſcipuli mei eritis:⁊ cognoſcetis veritatem:⁊ veritas liberabit vos:quō ipſa hominem liberat a multipli

ci miſeria.4.parte.titu.5.cap.15.§.3.
Qui facit pctm̄ ſeruus eſt peccati.1.par.titu.4.cap.2.§.8.d.modicū poſt.Uos facitis opera p̄ris.3.par.titu.8.cap.1.ante.§.
Semē abrahe ſum⁹:⁊ nemini ſeruiuim⁹ vnq̄. vide ſupra de ſeruitute. Si fili⁹ vos liberaue/rit vere liberi eritis. Iſta libertas vario modo deſcribit.1.par.titu.4.cap.2.§.8.⁊.añ.
Si deus pater veſter eēt diligeretis vtiq̄ me. De varia dilectiōe dei. Uide.ſ.in tabula.

Feria.vi. poſt p̄mā dn̄icam.40. ¶ Sup epl̄a Ezechie.18.que ſic icipit. Anima que peccauerit ip̄a morietur. In epl̄a imediate p̄ꝑpoſita ipſe dn̄s volēs remouere omne impedimentū penitentie dixit ꝙ pecca tor quilibet punief.p pctō pp̄rio ⁊ nullus alius: pp̄ter qđ pctōꝝ cuilibet eſt ad ſalutē neceſſa/riū digne de peccatis pp̄riis cōfiteri ⁊ penite re. Et hoc ſancta mater eccleſia ꝓbat i p̄ſen/ti epl̄a.ſ.ꝙ pctm̄ cuiuſlibet ſibi ⁊ nulli alij ad penā imputaf eternā. Et i hac epl̄a ꝓpheta tria facit. Primo p̄mittit intentā cōcluſionē dicēs. Anima que peccauerit ipſa morief. Au ctoritas iſta exponif de pctōre ꝓpter multa. p̄ma par.ti.5.ca.1.§.12. Scđo adducit efficacē ꝓbationē cū addit. Filius non portabit iniquitatē patris ⁊c. Juſtitia iuſti ſuper eum erit.i.ſibi ſoli ⁊ nulli alteri erit vite eterne me ritū. Nunqd volūtatis mee eſt mors impij dī cit dn̄s ⁊c.1.par.titu.12.cap.1.§.7. Juſtitia iu ſti ſup eū. de iuſtitia vide ſupra in tabula. Ter tio cōcludit friuolam obiectionem cū ſubdit: nō ē eq̄ via dn̄i:q̄ ſupple punit pctm̄ i alio ⁊c.
¶ Super euāge. Joan.5.qđ ſic incipit. Erat di es feſtus iudeoꝝ:⁊ aſcendit Jeſus hyeroſoly mā: vide de frequentatiōe eccleſiaꝝ ⁊ de vene ratione earundem ſupra ſub lr̄a.e.ſ.eccleſia.
In hoc euangelio notanf tres partes. Primo abſolutio pctōꝝ figuralis. vt p3 in p̄n. de q̄ vide ſupra.ſ.de frequentatione eccleſiaꝝ:⁊ de celebratione feſtoꝝ. Eſt aūt hieroſolymis ꝓba tica piſcina que cognominabaf hebraice beth/ſaida.5.porticus habens in his iacebat multi tudo languentium ⁊c.
Iſte.5.porticus notabiliter deſcribuntur:⁊ qui infirmi ſpiritualiter in iſtis iacent. p̄ma par. titu.2.cap.3.§.p̄rio.⁊.§.2.3.4.5.⁊.6.
In ſcđa tāgif curatio lāguoris corporalis. ibi. Erat aūt qdā hō.38.habēs ānos in infirmitate ſua. De varijs lāguorib⁹ vide.ſ.ibi. infirmitas. quilibet igif lāguidus inueteratus volēs ſanari: ⁊ a penis oīb⁹ liberari pcepto xp̄i d3 nō ſolū timore:ſ3 ēt xp̄i amore ſurgere ā peccatis pe nitēdo. De pn̄ia vide.ſ.in tabula. d3 ſcđo tol lere lectū ſatiſfactiōis.3.p.ti.14.cap.20.p to.⁊.2.par.titu.1.cap.15.§.1. Et ibi.titu.2.ca.6.

Debet tertio ambulare vtutib⁹ ꝓficiendo. In tertia p̄te tangif detractio liuoris criminalis ibi. Erat aūt ſabbatū. dies.n.ſabbati p̄ma fuit q̄ p̄cipiebaf a deo feſtiuari Exod.31.q̄ dies iā mutata eſt in diē dn̄icā: quō iſta dies eſt, mul tū p̄uilegiata, ꝓpter multa magnifica: que in ipſa facta fuerunt in qb⁹ hoīes illo die debent vacare ⁊c.2.p.ti.9.ca.7.§.4. iſra p̄ncipiū. Ui de etiā de celebratione feſtoꝝ ſup. ibi. feſtoꝝ.

Sabbato p⁹ p̄ma dn̄icā.40. Sup epl̄a 1.ad theſſalo.5.q̄ ſic incipit. Rogamus vos corripite iquietos ⁊c. In hac epl̄a apoſtolus duo facit. Primo monet nos ad vtuoſum exercitiū dicēs. Corripite iqetos: de correctione fraterna vide.ſ.ibi. Correctio.
Conſolamini puſillanimes: ſuſcipite infirmos opa miſericordie tā corporalia q̄ ſp̄ualia de/ſcribuntur.4.par.titu.5.capi.18.§.4.⁊.5.
Patiētes eſtote ad oēs. de patiētia. vide.ſ.i ta.
Uidete ne quis malū pro malo alicui reddat. Uide ſupra de vindicta.
Semp gaudete. De vario gaudio vide.ſ.i tab.
Sine intermiſſione orate quomodo intelligif hec auctoritas.4.parte.titu.5.cap.8.§.6.
In omnibus gratias agite: de gratiarūactio ne. Uide ſupra in tabula.
Ab omni ſpecie mala abſtinete vos. Uide ſu/pra in tabula ſcandalum.
¶ Sup euāge. Math.17.qđ ſic icipit. Aſſum pſit Jeſus Petrū Jacobū ⁊ Johannē fratrem eius:⁊ duxit illos in montē excelſū valde:⁊ tranſfiguratus eſt añ eos ⁊c. Quantum aūt ad expōne lr̄alem ⁊ ɔtinuationē textus eſt ſcien/dū: q̄ ſicut videmus ꝙ fameſcētes libenter ſu ſtinēt labores ɔſiderato: ꝙ eis ſolēne p̄ādiū paraf. Sic ſancta mater eccleſia fideles ſuos p iſtud ſacrū tp̄s pn̄ie ad labores arduos con duxit in his ne deficiāt inchoata: p̄ādiū dele ctabile: gloriā interminabilē ꝑ remuneratiōe hodie monſtrat in figura trāſfiguratiōis xp̄i: vbi facies ei⁹ vt ſol p̄e claritate relucebat. Et ſm̄ hoc in p̄ſenti euāge. tres partes notanf: in quib⁹ quilibet fidelis inſtruif ad virtutes.
In quaꝝ p̄ma notaf mūdi vtilitas renūciāda i p̄ncipio cū dī aſſumpſit Jh̄s ⁊c. Debemus ergo mūdū ⁊ oia terrena ⁊ mūdana ſpnere. vi de ſupra mundi ⁊.ſ. diuitie.
In ſcđa p̄te notaf hūana fragilitas releuanda. Acceſſit Jh̄s ⁊ tetigit eos dicens. Surgite. Ac cedit ḡ de⁹ hoīem tāgēdo.ſ.p ſecretā iſpiratio nē vt eū excitet. per vberē largitionē vt eū re/muneret p ſeuerā indignationē vt eū puniat. De iſtis trib⁹ vide.ſ.i tab. vbicūq̄ p3. de hoīe ⁊ ipſius fragilitate ⁊ miſeria. Uide.ſ.ibi. ho.
In tertio notaf btitudinis dignitas deſideran/da. ibi. Leuātes oculos ſicut videmus ꝙ iter

oēs ſenſus viſum magis diligimus. Cuʒ igit toꝛa merces nr̄a ꝛ beatitudo oꝛiginalr̄ ꝯſiſtat in clara dei viſiōe. Quō deꝰ vr̄ facie ad facieʒ. Et de varia viſiōe. Uide ſupꝛa in tabula.

Dominica.ij. q̄dragesime. ¶ Sup eplā.1.ad theſſa.4 q̄ ſic icipit. Rogamꝰ vos ꝛ obſecramꝰ in dn̄o Jeſu: vt quēadmodū accepiſtis a nob: quō opoꝛteat vos ambulare ꝛ placere deo ſic ꝛ ambuletis vt abūdetis magis. aplˀus ſcribēs theſſa. ꝛ cūctis xp̄i fidelibꝰ loquēs in pſona p̄dicatoꝛis cuiuſlʒ duo in p̄nti eplā facit. Primo monet nos vt pſeuueremꝰ in doctrina eius. ad litterā etiam pōt dici q̄ idcirco dicit hic. rogamus ꝛ obſecramꝰ iſtis duobꝰ diſcipulis: veꝝ ꝛ oibꝰ fidelibꝰ. ſup hoc vide quō diuerſi diuerſimode āmbulāt in varijs vijs. ſ̄. in tabu. Scd̄o oſtēdit eis q̄ ſit illa via in q̄ ābulare debēt cū ſubdit. ſcitis q̄ pꝛecepta dederiʒ vobis p̄ dn̄ʒ Jhʒ nō p̄pa auctoꝛitate: ſʒ auctoꝛitate dn̄i ihu. vbi ſcd̄o p̄ncipalr̄ explicat ſuā doctrinam dicens. Hec ē volūtas dei ſcificatio vr̄a. i. vt ſcificetis vos malū deteſtādo ꝛ bonū faciēdo. De ſcitate vide. ſ̄. i tabu. Ut abſtineatis a foꝛnicatiōe. De ip̄a vide ſupꝛa. Ut ſciat vnuſq̄ſq; vas ſuū poſſidere in ſanctificatiōe ꝛ honoꝛe: in ſanctificatione. ſ. virtutuʒ. ꝛ honoꝛe: ne ſupple in honoꝛet aliq̄ turpitudine vitioꝝ. Et ne qs ſupergrediat: neq; circūueniat in negocio frēʒ ſuū. de deceptiōe negociatoꝝ. vide. ſ̄. in tabula de negociatoꝛibus ꝛ de vſura ꝛ deceptiōe ꝛ fraudulētia. ſ̄. ꝛc̄. nō. n. vocauit nos deus ꝛc̄. quō deus diuerſos diuerſimode vocat. Uide. 1. p. ti. 5. ca. 2. §. 6. vide etiam. §. 8. per totum.

¶ Sup euāge. Math. 15. qd̄ ſic incipit. Egreſſus Jeſus ſeceſſit in ptes Tyri ꝛ Sidonis. ad inſtructionem aīe peccatricis: que deū offendit. offenſaʒ recognoſcit. ad idulgentiā depoſcit: diuidēdo hoc euāge. dico q̄ nobis q̄tuoꝛ in ipſo deſcribunt. Primo benigna medicantis viſitatio. ibi. Egreſſus. Jn qbꝰ verbis notant tres egreſſus filij dei quibus vite viā nobis monſtrauit. ſ. paternalis. vnde naſcit eternaliter. maternalis. vñ egredit tēpoꝛaliter: ꝛ mētalis. vñ p̄ducit ſpūaliter. De p̄mo vide. ſ̄. ſub d. ſ. deꝰ. De ſecūdo vide ſupꝛa. ibi. Jncarnari. De tertio vide ſupꝛa. Secundo deſcribit deuota ſupplicatio curatōeʒ exgrētis. ibi. Ecce mulier. vbi p̄mo cōmendat fides huiꝰ mulieris a viuacitate. ſcd̄o a veritate. tertio a pꝛobatiōe viuacitatis. Cōmendat p̄mo fides huius mulieris a veritate: ꝛ hoc per eius ꝯfeſſionē que oſtēdit p̄mo humilis dicens. Miſerere mei. ſecūdo fidelis dicens. Dn̄e fili dauid. Tertio accuſatrix: q2 clamauit ꝛc̄. De ꝯfeſſiōe vide ſupꝛa confeſſio. tertio oſtēditur mulieris inſtās importunitas: quā etiā teſtātur apl̄i dicentes. Dimitte illā q2 clamat poſt nos: i quo notatur vehementia: poſt nos: in quo notatur inſtantia. De quo vide ſupꝛa oꝛatio. Quarto oſtendit pfecta ſalutis ꝯſecutio. ibi. Et ſanata eſt. Nota q̄ triplex eſt medicina īfirmoꝝ ſpiritualiter ſanatiua. ſ. medicina p̄paratiua purgatiua ꝛ reparatiua. Medicina pꝛeparatiua eſt doloꝛ contritionis. De quo vide ſupꝛa. ibi. contritio. Medicina purgatiua eſt grā remiſſionis. Medicina v̄o repatiua eſt pfectus bone opatiōis. De iſtis duobus vide. ſ̄. in tabu. O mulier magna eſt fides tua. ipſiꝰ fidei magnitudo deſcribit. 4. p. ti. 8. ca. 3. §. 5. 6. ꝛ. 7.

Feria.ij. poſt ſcd̄am dn̄icā. 40. Sup epiſtola Dan̄. 9. que ſic icipit. Oꝛauit Daniel dicēs. Dn̄e deus noſter q̄ eduxiſti pplm̄ tuū de terra egypti. Ad diuiſionē p̄ſētis lectionis accedamus in hunc modū. Oꝛatio tūc eff. cacioꝛ eſt ꝛ exauditiōe dignioꝛ: qn̄ oꝛās recognoſcit accepta bn̄ficia: ꝯfitet cōmiſſa flagitia allegat afflicta grauamina. ſʒ iſta ſanctꝰ Daniel iſte in ſua lectione q̄nq; facit. Pꝛio. n. recognoſcit acceptū bn̄ficiū dicēs. Dn̄e deus noſter. vide ſupꝛa de grāꝝ actiōe. vl̄ de oꝛone. Scd̄o ꝯfitet cōmiſſuʒ flagitiū dicēs. peccauimus. de ꝯfeſſione vide. ſ̄. in tabu. Tertio allegat afflictū ſuppliciū dicens. Propter. n. pctā nr̄a. pctā quō tripl̄r puniunt. 3. p. ti. 30. cap. 2. Et quō deꝰ diuerſos diuerſimode punit. vide ibi. cap. 1. ꝛ. 2. Quarto mittit ad deum oꝛonis encēniū dicēs. nūc ḡ dn̄e audi. De oꝛone vide ſupꝛa in tabula. Quinto petit a dn̄o exauditionis donū cū concludit. Exaudi dn̄e. placare dn̄e. Uide. ſ̄. de pn̄ia vel de humilitate ꝛc̄.

¶ Sup euāg. Joh. 8. qd̄ ſic incipit. Ego vado ꝛ queritis me: ꝛ in pctō vr̄o moꝛiemini. Quātuʒ ad expōneʒ lr̄alem ꝛ ꝯtinuationē euāgelij eſt notandū q̄ ſancta mater eccleſia ſollicitam curā hn̄s de filius ſuis p̄ iſtud ſacruʒ tp̄s eos a malo retrahendo: ꝛ p̄ pꝛofectū ad virtutes pꝛouocando: aliqn̄ obſecrat vt alliciat: aliqn̄ penas minatur vt timoꝛē incutiat. ꝛ iō ſicut heri pꝛomiſit munera beatitudinis: vt alliciat. ſic hodie cōminatur mala vt timoꝛē incutiat: ꝛ ſecundū hoc ſunt tres partes euangelij.

Jn p̄ma parte ponit dura cōminatio. ibi. i peccato vr̄o moꝛiemini. de varia moꝛte vide ſup̄. Principaliter tn̄ intelligitur de moꝛte ſpūali ſ. de cecitate mentis. de ipſa vide ſupꝛa. ꝛ p̄ia parte. titulo tertio. capitulo quarto.

Jn ſcd̄a pte ponit ſtricta xp̄i examinatio euʒ addit. Multa habeo d̄ vobis iudicare. vult ḡ dicere. hēo iudiciariaʒ ptātē ꝛ reſpcū vr̄i ꝛ reſpectu oīum: quā nūc nō exerceo: q2 nō veni iudicare ſʒ ſaluē. Sʒ illā ptātē in futuꝝ exercebo.

De iſto diuino iudicio vide ſupra. Debem⁹ ẜ nobis triplex iudicium facere. Primū in corde per contritionē. Secundū in ore per ꝯfeſſionem. Tertium in ope per ſatiſfactionē. de iſtis tribus vide ſupra in tabula.

In tertia pte ponit determinata xp̄i paſſio cū ꝯcludit. Cū exaltaueritis filiū hoīs. moralr̄ i hac parte inſtruimur q̄re hō rōnē ſuā exaltare ⁊ eleuare dꝫ ad cognitionē ſupernaliū. Eſt nāqꝫ magna differentia inter hoīem ſcientem ⁊ ſapientem: ⁊ hoīem ignarū ⁊ ignorantē ⁊c. De ignorantia vide ſupra ignorantia.

Feria.iij. poſt.2.dn̄icam.40. Sup epl'a. 4.reg.17.q̄ ſic incipit.

Factus eſt ſermo dn̄i ad heliā theſbiten dicens. Surge ⁊ vade in ſareptā ſydonioꝝ ⁊ manebis ibi. Pōt illa epl'a ſic introduci. non ſolū ſacri ieiunij optima comes eſt oro: ſed etiā elemoſyna: vt dr̄ Thob.12. Et qm̄ aliqui carnaliter ſapientes poſſent formidare ꝙ deficerent eis corporis neceſſaria ſi de ſua ſuba elemoſynam facerent: Ideo occurrit mater eccleſia hodierno die iſtā lectionē recitans ꝙ merito elemoſyne ⁊ opeꝝ miſericordie nō ſolū augent bona ſpiritualia: ſꝫ etiā tpalia: ⁊ hoc ſareptane vidue exēplo: cui⁹ ydria nō deficit q̄n hēret farinā: q2 hec de ſua exigua ſubſtātia ſuſtētauit ꝑphetā. In epl'a tangit p̄mo admonitio dei facta ꝑphete cū dicit. Factus eſt ſermo dn̄i. ſcd̄o allocutio ꝑphe facte mulieri vidue cum ſubdit. Cūqꝫ veniſſet ad portā. Tertio miſſio vidue facta ꝑphete helye. Quarto replicatio ⁊ repromiſſio helye facta mulieri vidue. ibi. Ad quā helyas. Allegorice helyas licet vir ſctiſſimus typū tn̄ gerit hoīs peccatoris. helyas.n. vitā corporis amās fugiebat a facie regis: ⁊ pctōr amās vitā aīalē horret mortē: ⁊ fugit omnem aduerſitatē. Sarepta ſignificat incendiū ſiue vite ſctitatē. q̄ nunq̄ē ſine charitatis icēdio: quo pctā ꝯſumunt. Porta huius ciuitatis ꝟa pnīa eſt: per quā pctōr igredit ad vite ſctitatē mulier vidua ſignificat verā eccleſiā ⁊ vere viduā: q2 ſponſi ſui ſolatio deſtituta ⁊c. Duo ligna q̄ iſta mulier colligit ſunt duo dei bn̄ficia q̄ mater iſta ad memoriā reducit. ſ. bn̄ficium creatiōis: ⁊ bn̄ficiū redēptiōis. Aqua quā petiuit helyas ſignificat doctrinā fertilē: panis quē petebat ſignificat doctrinā ſolidam. Farina ſignificat ſpūalē intelligentiā ſacre ſcripture. ydria allegorice ſignificat ſcripturā ſacrā. lecchitus xp̄m. oleum diuinam grām ⁊c. vt ſupra in locis ſibi adaptatis.

¶ Sup euāg. Math.23. qd̄ ſic incipit. Super cathedrā Moyſi ſederūt ſcribe ⁊ phariſei: oīa ẜ q̄ dixerint vobis facite. ſm̄ ꝟo opa eoꝝ nolite facere. Quātū ad ꝓſecutiōē ⁊ expōnē euangelij. Sicut heri eccl'ia cōminādo ꝓhibuit infernī trāſitū: ſic hodie ponit viā eq̄tatis q̄ graditur in celum: ⁊ ſunt tres partes.

In p̄ma pte tractat de dono iuſtitie ⁊ eq̄tatis: vt ſeruet: vt pꝫ in p̄n. euāgelij. De iudice ⁊ iudicio humano: quō debēt eē. vide. ē. Et de iuſtitia. vide. ē. q ẜ vult mortē eternā fugere: ⁊ vitā eternā ſecure poſſidere dꝫ hr̄e eq̄litatē in iudicādo. pietatē in corrigēdo. rectitudinem in docēdo. De quo vide. ē. de iudicio hūano. de correctōe fraterna. ⁊ de p̄dicatore ꝟbi dei.

In ſcd̄a pte manifeſtat p̄iculū vanitatis: vt vr̄. ibi. Oīa opa faciūt vt videantur ⁊c. De inani glia. vide. 2. p. ti. 4. ca. 1. Et de ambitione. vide ſupra. Et de hypocriſi. Et d̄ ſupbia. vide ſupra. amant p̄mos recubitus in cenis: exponit de ambitōe. 2. par. ti. 3. cap. 5. §. 1. circa prin.

In tertia pte cōmēdat p̄litariū humilitatis vt regnū lucret. ibi. Uos aūt nolite vocari rabbi Recitat nāqꝫ hec propoſitio ter in euange. ſ. hic. ⁊ Luc. 14. ⁊. 18. Ad inuēdū ꝙ q̄libꝫ volēs exaltari ad eternā beatitudinē ꝙ neceēo hēbit triplicē hāc hūilitatē. ſ. in corde ꝑ deſp̄ſiā meditationem. In ore per diſcretam locutionē. In opere per ſinceram operationē. de quo vide. 4. par. titu. 4. cap. 12. per totum.

Magiſterium in theologia. vtrum licet appetere vel procurare. 2. par. titu. 3. ca. 5. §. 6. de magiſtris. vide varia ſupra. doctores.

Feria.iiij. poſt ſcd̄aꝫ dn̄icaꝫ.40. Super epl'a Heſter.13. q̄ ſic incipit.

Orauit mardocheus ad dn̄m dicēs. Dn̄e de⁹, rex oīps in ditione tua cuncta ſunt poſita ⁊c.

Qm̄ carnale ieiuniū minus validū eſt ⁊ efficax cū ipm nō imiſcet inſtātia oōnis deuote. Idcirco pia mater eccl'ia ſepe monet nos in hoc ſacro ieiunio ſancte oōni itēdere: aliq̄n q̄dē ꝟbis: aliq̄n factis ſiue exemplis. Un̄ p̄ns epl'a diuidēda eſt in hūc modū. Primo nāqꝫ mardoche⁹ deuotiſſime orās ⁊ ſupplicans captat beniuolētiā. Scd̄o explicat ſue oōnis ꝯtinentiā. ibi. Et nūc dn̄e de⁹ Abraā: ꝑ 3ᵛ addit: ne deſpicias ptē tuā. i. pplm̄ tuū: vl' allegorice pplm̄ xp̄ianū q eſt ps dni ⁊c. ꝑ tertiū ſubdit. Sꝫ exaudi deꝑcatōeꝫ nr̄aꝫ ⁊ ꝓpiti⁹ eſtote ⁊c. ꝓpter quartū ſubiūgit. Et ꝯuerte luctū noſtrū in gaudiū per grām tuā ⁊ conſolationē ſine q̄ nunq̄ eſt gaudium ſpūale. De iſto gaudio ⁊ gratia. vide ſupra in locis ſibi adaptatis.

Principaliter iſta epl'a ꝑ totū eſt oratio q̄dam: quō aūt oratio fieri debet. vide ſupra.

¶ Sup euāg. Math.20. ꝙ ſic incipit. Aſcendens Ihs hieroſolimā aſſumpſit duodecim diſcipulos ſecrete: ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus hieroſolimā ⁊c. Quātū ad ꝯtinuationem ⁊ expōnē euāg. ſicut heri eccleſia ꝓpoſuit viam

q̃ritur ad paradiſuꝫ:ſic hodie ꝓponit amaritudi
nẽ paſſionis xp̃i nobis in ſubſidiũ: ꝛ ſm̃ hoc
ſunt tres partes principales huius euange.
In p̃ma pte docet:quõ paſſio xp̃i eſt imitanda.
ibi.Aſcẽdẽs Ihs.Debem⁹ ꝗ aggredi ardua
cũ audacia pp xp̃ꝫ.ſuſtinere aduerſa cũ patiẽ
tia pficere aſpa cũ ꝯſtãtia.d̃ iſtis trib⁹.vide.s̃.
in tab.vide et.4 p.ti.3.c.7.§.3.vſqꝫ ad.18.§.
In ſecũda parte docet:quõ poſtulatio nr̃a eſt
formanda.ibi.Neſcitis quid petatis.vide de
petitionibus in oratione:quomodo ꝛ qd pe
tere debemus.vide ſupra oratio.
In tertia parte docemur:quõ dn̄atio tempora
lis eſt fugiẽda ſiue refutãda.ibi.Scitis qꝛ p̃n
cipes.vbi moraliter inſtruimur excellentiam
ꝛ ſuperbiam ſpernere:ꝛ ex humilitate alter al
teri ſeruire:ꝛ ꝓpter cõnexionẽ nature amare
ꝛ adiuuare ꝛc̃.De mutua charitate.vide ſup̃.
Charitas de honore vero fugiendo.vide ſu
pra honor.Et de dominis ꝛ principibus.vide
ſupra in locis ſibi adaptatis.

Feria.v. poſt ſcd̃am dn̄icaꝫ.40.Sup epi
ſtola Iere.17.q̃ ſic icipit.Ma
ledict⁹ hõ q ꝯfidit in hoie:ꝛ ponit carneꝫ bra
chiũ ſuum:qm̃ nemo affectuoſe rogat illũ a q̃
nõ ſpat poſſe qd̃ petit ſe obtinere:ꝛ hoc ꝓpter
ei⁹ ipotẽtiã vel duritiã:vel qꝛ nõ põt:vl qꝛ nõ
vult ꝯcedere qd̃ petit.Idcirco mater eccleſia
in iſta q̃nta feria referẽs p̃ñtem Hieremie le
ctionẽ oñdit euidẽter ꝙ audacter ꝛ ſecure re
currendum eſt per orõnem humileꝫ in neceſ
ſitate qualibet non ad hominem:ſed ad deũ.
Iſto viſo p̃ñs lectio diuidit.Primo.n.ꝓba
ex pſona dei oñdit ꝙ ꝯfidẽtia in hoie hꝫ ſecuꝫ
grauẽ caſuꝫ ꝛ deceptionẽ dicẽs.Maledictus
hõ q ꝯfidit in hoie ꝛc̃.ſpem ſuã.ſ.ponẽdo in
ipſo.Et ponit carnẽ brachiũ:cui totalr innitit
Et a dn̄o recedit cor ei⁹:ſpeꝫ ſuã.ſ.in alio p̄e
terq̃ in ipſo collocandaꝫ eſſe.Uide.s̃.de ſpe.
Scd̃o oñdit ꝙ ꝯfidẽtia in deũ hꝫ ſecũ fructuꝫ
multiplicẽ ꝛ ꝓtectõeꝫ cũ ſubdit.Bñdict⁹ vir
q ꝯfidit in dn̄o.De ſpe in dn̄o.vide.s̃.Et d̃ ꝯfi
dẽtia triplici.vide.4.p.ti.7.cap.1.§.1.Tertio
iducit ad hec deo ſit argumẽtũ efficax ꝛ ꝓba
tionẽ.ibi.Prauuꝫ eſt cor hoīs.De ſup vide.1.
par.titu.4.cap.13.§.2.ꝛ.1.parte.tit.2.cap.8.
§.primo.infra princi.Uide etiam de corde.
Ego dn̄s ꝛc̃.qui do vnicuiqꝫ iuxta ꝛc̃.quõ hec
dn̄s fecit.Uide optimũ ſermonẽ.1.par.titu.5.
cap.2.ꝛ.§.4.ꝛ.5.ꝛ etiam.§.7.8.9.10.11.
¶ Sup euang.Lu.16.ꝙ ſic incipit.Homo q
daꝫ erat diues ꝛ induebat purpura ꝛ byſſo:ꝛ
epulabat quotidie ſplẽdide ꝛc̃.Quãtũ ad ꝓ
ſecutiõeꝫ ꝛ ꝯtinuationẽ lrãlẽ euãg.hodie ec
cleſia ſpectaculũ magnũ ꝛ merito memorie cõ
mẽdãdũ ꝓponit:vt q heri adhuc vitã nõ emẽ
dauerũt paſſiõis xp̃i amore:ſaltẽ hodie cõcu
tiant miſerabilis diuitis dãnationis horrore
ꝛ ſm̃ hoc diuiditur preſens euange.
In p̃ma pte notat miſerabilis ſtat⁹ culpe ꝛ pec
cati.vt pꝫ in p̃n.erat q̃dã hõ.Uide.s̃.pctm̃.ꝛ
ꝛ pctõr ꝛ hõ.Erat diues.de diuitib⁹ ꝛ diuitijs
vide ſupra.ꝛ epulabat quotidie ſplendide.
In qb⁹ vbis vita fatua mũdanoꝝ diuitũ ꝛ po
tentũ merito reſpuẽda oſtendit ꝓpter tria.ſ.
ꝓpter cupiditatẽ ꝛ auaritiã inſatiabilẽ:ꝓpter
vanitatẽ ꝛ ſupbiã itolerabilẽ:ꝛ pp guloſitatẽ
ꝛ ingluuiẽ dãnabilẽ.De iſtis vide.s̃.in tabu.
Induebat quotidie ſplendide.De ornatu ve
ſtiũ vide.s̃.ſub lr̃a o.ſ.ornat⁹.Secũdo notat
paupis idigẽtia.ibi.Erat hõ q̃dã mẽdic⁹.De
elemoſina ꝛ miſericordia circa pauperes vide
s̃.elemoſina ꝛ miſericordia:ꝛ de pauperib⁹.
Tertio notat mortis vtriuſqꝫ dr̃ia:ꝛ de primo
dr̃.Factũ eſt aũt vt moreret mendicus:ꝛ portare
tur ꝛc̃.Iſta deportatio q̃drupl̃r itelligit.3.p.
titu.32.cap.5.§.3 circa mediũ.Mortuus eſt
aũt diues ꝛ ſepult⁹ in iferno.De varia morte
vide.s̃.Et de dãnatis ꝛ penis iferni.vide.s̃.
d.ꝛ.i. 4°.notat diuitis mortui miſia:eleuãs
aũt oculos ſuos.hic circa miſeriã diuitis poſt
mortẽ tria deſcribunt.p̃mo ipſi⁹ ſera recogni
tio.ſcd̃o ei⁹ iniuſta petitio.tertio iuſta petitio
nis repulſio.De quo.s̃.in tabu.Et de vario vi
ſu vide.s̃.vt refrigeret linguã meã.Nõ ꝙ tot
pctã oriunt ex malo vſu lĩgue:quot ſunt litte
re alphabeti.1.par.ti.2.cap.4.§.5.per totum.

Feria.vi. poſt ſcd̃aꝫ dn̄icam.40.Super
epl̃a Gen.37.q̃ ſic incipit.Di
xit Ioſeph fratrib⁹ ſuis:Audite ſomniũ meũ
qd̃ vidi ꝛc̃.vno die dixit eccleſia referẽs v̄ba
dn̄i dicta p hieremiã:ꝙ maledict⁹ hõ q ꝯfidit
in hoie:ꝛ bñdict⁹ hõ q ꝯfidit in dn̄o:vt ꝯtẽna
mus hũanã ꝯfidẽtiã:ꝛ ſemp ꝯfidam⁹ in dn̄o.
Idõ ꝓbat hoc ꝯñter hodie ꝛ cras oñdẽs p exem
pla tã in epl̃is q̃ꝫ in euãg.Põt et aliter itrodu
ci iſta epl̃a vt dicat ꝙ qꝛ nec ieiuniũ:nec orõ:
nec elemoſina ſunt ad ſalutem efficacia niſi in
virtute paſſionis dn̄ice:idõ repñtat hodie hec
eccleſia in Ioſeph nudato vendito ꝛ in p̄fefa
milias ꝛ i filio interfecto.His viſis ad diuiſio
nẽ lectõis:ꝛ expõnẽ veniam⁹.De graui.n.ſce
lere fratrũ Ioſeph tãgunt q̃tuor in p̃ñti epiſto
la:quoꝝ p̃mũ ptinet ad machinationẽ cuꝫ di
xit fratrib⁹ ſuis.Audite ſomniũ meũ.de vario
ſõnio:ꝛ ipoꝝ euẽtu.vide.s̃.Scd̃m quõ ptinet
ad ꝑpetratiõeꝫ.ibi.Cũqꝫ frẽs illi⁹ ꝛc̃.Hic tan
gunt q̃tuor.ſ.Ioſeph ꝓmptu obedientia.pia
beniuolẽtia.ſollicita diligẽtia:ꝛ fratꝝ ſuoruꝫ
ſeua malitia.De iſtis q̃tuor vide.s̃.de obediẽ
tia.Tertiũ tãgit.ſ.frãm ſcelerosa denũciatio.
ibi.Dicemuſqꝫ ꝙ fera peſſima deuorauit ꝛc̃.

duo mala iſti cõmiſerũt.ſ.homicidiũ in inten
tiõe.⁊ mendaciũ de homicidio vario ſiue occi
ſiõe.vide.1.p.ti.14.c.4.§.9.⁊.2.p.ti.7.c.8.p
to.Quãtũ ad q̃rtũ.ſ.id ꝙ ruben.fecit cum dĩ.
Audiens hec ruben nitebat̃ eũ eripe de mani
bus eorũ ⁊ dicebat:nõ īterficiam⁹ ⁊c̃.Applica
deſuꝑ ex tabula ꝙ mã tibi magis ꝯueniẽte.

¶ Suꝑ euãg.Math.21.qḋ ſic īcipit.Hõ qdaʒ
erat pr̃ſfamilias q plãtauit vineã ⁊c̃.Pr̃ſfami/
lias iſte eſt ſũmus deus ⁊ dñs creator ⁊ guber
nator creature:q plãtauit vineã.p⁰.ſ.ſinago
gã.deinde eccleſiã.de iſta vinea.ſ.eccleſia.vi/
de.1.p.t.5.c.2.§.8.9.10.⁊.xj.vide ẽt.ꝰ.eccłia.
Et fodit in ea torcular.i.legẽ de varia lege vi
de.ꝰ.Cuʒ aũt tp̄s fructuũ appropinq̃ſſet.vide
ꝰ.de opib⁹ hũanis ⁊c̃.Miſit duos ad agrico
las.i.p̄dicatores.de ipſis vide.3.p.ti.19.c.1.
2.3.4.5.⁊.6.p totũ.Agricole aũt videntes fi:
liũ ⁊c̃.occiderunt.Eoꝝ igratitudo deſcribit̃ ⁊
ꝓ nobis moraliʒat̃.2.p.ti.3.ca.9.§.3.Uide tñ
p totũ caplm.Et de varia occiſiõe vide.1.p.ti.
14.ca.4.§.9.⁊.2.p.ti.7.ca.8.Cũ venerit dñs
vinee qd faciet agricolis iſtis.Aiunt.malos
male pdet.De iudicio diuino.vide.ꝰ.de puni
tiõe varia qua dñs diuerſos diuerſimode pu
nit vide.ꝰ.Nunqd legiſtis in ſcripturis.lapi/
dem quem reprobauerũt edificãtes ⁊c̃.

Sabbato p⁰ ſcḋaʒ dñicã.40.Suꝑ epi
ſtola Geñ.27.q̃ ſic īcipit.Di
xit Rebecca filio ſuo Jacob.Audiui prẽʒ tuũ
loq̃ntẽ cũ Eſau fratre tuo ⁊c̃.Oñſuʒ fuit heri
ꝙ verꝫ eſt v̄bũ qḋ recitauit eccleſia q̃nta feria
p̄cedẽti.ſ.bñdict⁹ vir q cõdit in dño.hoc ideʒ
oñdit̃ hodie in Jacob filio Jſaac.q ꝯfidẽs in
dño diuinã meruit bñdictiõeʒ:qua fuit pnat⁹
Eſau ſanguine⁹ ⁊ carnalis:in carne ⁊ ſangui/
ne:⁊ nõ in dño confidẽs.circa quã eplaʒ moy
ſes tria tãgit.Pmo.n.ponit añcedentia ad bñ
dictiõeʒ.Jſta añcedẽtia añ bñdictiõeʒ fũt mul
ta.ſ.Rebecce conſultatio.Jacob excuſatio.re/
becce replicatio.Jacob executio.ciboꝝ p̄para/
tio.Indumẽtoꝝ oppõ.prepatoꝝ oblatio.Jſaac
inq̃ſitio.Jacob riſio.Jſaac pcunctatio.ſenis
refectio.odoris pceptio:⁊ magne laudis expꝛ
ſſio:q̃ oĩa myſterijs ſiue moralitatib⁹ ſt̃ plena.
Si attrectauerit me pr̃ ⁊c̃.putet me ſibi velle
illudẽ.de mẽdacio vide.2.p.ti.10.c.1.⁊.2.⁊.1.
p.ti.14.ca.4.§.12.Uel ꝰ honore parẽtũ vide
ꝰ.de parẽtib⁹.Uox qdẽ Jacob:ſʒ manus:ma
nus fũt Eſau.De fraudulentia dolo ⁊ aſtutia.
vide.2.p.ti.1.ca.17.§.1.2.⁊.3.Et man⁹ vario
mõ deſcribit̃.2.p.ti.2.cap.1.§.2.i fi.Scḋo po
nit ipſaʒ benedictionẽ.ibi.Uox Jſaac.

¶ Suꝑ euãg.Lu.15.qḋ ſic incipit.Hõ qdã ha
buit duos filios ⁊ dixit adoleſcentior ex illis
pr̃i.pr̃ da mihi ſubſtãtiã meã q̃ mihi ꝯtingit.
Jn hoc euãg.ponit xp̄s pabolã ꝰ filio p̄digo a
pr̃e benigne recepto:p cui⁹ receptiõeʒ dat itel/
ligere p̄mptã ⁊ benignã receptiõeʒ pctõris a
pr̃e celeſti.Jn hoc euãg.ſex tãgunt̃ p ordineʒ.
Primo vtriuſqꝫ filij ꝓpagatio.ibi.Hõ qdam
hũit duos filios ⁊c̃.Gloſa.de⁹ pr̃ hũit duos fi
lios:q: auctor ⁊ creator eſt duaꝝ ſtirpiũ gene/
ris hũani.ſ.gẽtiliũ ⁊ iudeoꝝ.maior fili⁹ ẽ qui
in cultu vni⁹ dei p̄mãſit.minor q vſqꝫ ad colẽ
da ydola deũ deſeruit.Scḋo ponit̃ filij adole/
ſcẽtis receſſio a pr̃e.ibi.Et ait adoleſcẽtior fili
us pr̃i ⁊c̃.Uide varia de p̄digalitate.2.p.ti.6.
ca.8.Tertio põit̃ fructuoſa reuerſio penitẽtis
ad ſtatũ gr̃e.ibi.Jn ſe aũt reuerſus.Ad hunc
prẽʒ piũ ⁊ benignũ dʒ pctõr ad iſtar filij p̄digi
p̄mo in corde recurrere ad dei benignitatẽ:⁊
hoc p ꝯtritiõeʒ.ſcḋo i ore pauere ꝓpriã iniq̃ta
tẽ:⁊ hoc p ꝯfeſſioneʒ: vt.ꝰ.de ꝯfeſſione.tertio
in ope itẽdere ſatiſfactiõeʒ:vt.ꝰ.q̃rto ponit̃ re
uertẽtis a pr̃e benigna ſuſceptio.ibi.Cũ autẽ
adhuc lõge eẽt.cũ.n.iſte fili⁹ reuertẽs adhuc
lõge eẽt.ſ.in regiõe pcti:vidit illũ de⁹.ſ.ocło
p̄deſtinatiõis:⁊ occurrẽs ip̄m p̄ueniẽdo p mi
ſericordiã inchoantẽ cecidit ſuꝑ collũ eius p
gr̃am cõcomitãtẽ ⁊ oſculat⁹ eſt euʒ ſibi ꝑfecte
recõciliando p gr̃aʒ ſubſeq̃ntẽ.q̃nto ponit̃ in
dignatio ſenioris filij ꝰ ei⁹ ſuſceptiõe.ibi.Erat
aũt fili⁹ ei⁹ ſenior in agro ⁊c̃.moraliter põt ex
poni ad p̄cedẽtẽ ꝯtinuatiõeʒ ꝰ penitẽte deuo/
to ⁊ de inocente tepido murmurante.De dño
dãte maiorẽ deuotiõeʒ penitẽti q̃ ſibi.vide.ꝰ.
de murmuratiõe vel de inuidia.ſexto ponit̃ idi
gnationis ei⁹ rõnabilis ſedatio.ibi.At ille di
xit ei.Fili tu ſemꝑ mecũ es.De⁹ pr̃ ait viro iu
ſto:⁊ inocẽti de ariditate ꝯueniẽti:nõ tanq̃ re
darguẽdo:ſʒ tãq̃ dilectũ filiũ blãde ꝯſolãdo:
⁊ ad ꝑfectũ ⁊ perſeuerantiam inuitando.

Dominica.iij. in.40.Suꝑ epła ad
Eph.5.q̃ ſic incipit.
Eſtote imitatores dĩ ſicͭ filij chariſſimi.Jn p̄ce
dẽtib⁹ dieb⁹ monuit nos pia mr̃ eccła de opa
tiõe boni ⁊ de declinatiõe mali:qbus ieiuniũ
nõ eſt meritoriũ.veꝝ qm̃ ſumus ad intelligen
dũ iſta multũ rudes ꝓpter nr̃am cecitatem ⁊
ignorantiam:multijqꝫ debiles ⁊ difficiles ad
itelligendũ iſta pp lãguoreʒ ꝯcupiſcẽtie ⁊c̃.q̃
oĩa ex p̄mo pctõ ꝓueniũt.iõ indigem⁹ nõ tan
tuʒ doctrina v̄bis:ſʒ ẽt doctrina xp̄i:ꝓpter qḋ
pia mater eccleſia:q̃ nobis ꝓpoſuerat exẽpla
iſufficiẽtia.ſ.Ezechiã regẽ:Moyſen:Heliaʒ:
Danielẽ.Heſter.Jacob:⁊ Joſeph.Nunc autẽ
in iſta tertia dñica ꝓponit nobis ſpeculum ⁊
exẽplũ ꝑfectiſſimũ oĩs ſcītatis.ſ.dñm ihm di
cẽs.Eſtote imitatores dei.Et apl̃s in iſta epła
in ꝑſona ecclie duo facit.Primo hortat̃ nos:
vt iduam⁹ xp̄i ꝯuerſatiõeʒ imitãdo dicẽs.Eſto
te imitatores

te imitatores dei.deſup vid.4.p.ti.xj.c.2.§.2. circa me.⁊ ti.16.ca.1.§.5.⁊.§.6.aliq̄ q̄uo imi tet deū.habent etiā pima parte.titu.1.cap.7. §.pmo.iſra pncipiū.⁊.§.2.Et ambulate.i.cō/ uerſamini in dilectione.ſupple vera ⁊ reali.q̄ nō conſiſtit tm̄ in verbis:ſed potius in factis. De dilectiōe dei ⁊ primi.vide ſup:a dilectio/ In via charitatis:quomodo diuerſi diuerſi/ mode ambulant.pma parte.titulo.xj.capitu/ lo primo.§.tertio.Secundo hortatur nos vt chriſtuz imitemur in mali declinatione: vt fu giamus contrariaz ſuggeſtionem ipſam dete ſtādo.ibi.Fornicatio aūt.De ipſa vide.ō.for/ nicatio.At ois imūdicia.i.queuis luxuria.de qua.ō.luxuria:aut auaritia.d̄ q̄.ō.auaritia:ſz magis gfarūactio.de qua.ō.in tabula.

Fornicatio aūt ⁊ omnis imūdicia:aut turpitu do ⁊c̄.vide.2.p.ti.5.ca.1.§.9.⁊ ti.6.c.4.§.6.

Hoc aūt ſciētes q̄ ois fornicator ⁊c̄.non hz he/ reditatē in regno xp̄i ⁊ dei.de qua hereditate intelligit hr.2.p.ti.6.ca.4.§.6.circa mediū.

Fructus aūt lucis eſt in oī bonitate.3.par.tit. 5.cap.primo.§.ſecundo.

¶ Sup euāg.Luc.xj.qđ ſic incipit.Erat Jeſus eijciēs demoniū ⁊ illud erat mutū ⁊c̄.Quātū ad ɔtinuatiōez euāge.ad expōnē ſicut heri ad pniāz nos mōnuit diuia pietas.ſic hodie pec cata fugere facit inimici doloſitas:⁊ ſecundū hoc diuiditur preſens euange.

Primo oñdit diuina potētia p demōis expul/ ſionē ⁊ multiplicitas laudis diuīe in miracu/ li opatiōe.ibi.Erat Jhs eijciens demoniū ⁊c̄. qđ ſignificat p iſtud demoniū ⁊ nōia alioꝝ de monioꝝ ponunt.tertia parte.titu.19.capi.4. col.5.Et cū eieciſſet demoniū locutꝰ eſt mutꝰ. de q̄druplici diſpōne oris ⁊ lingue.vide.1.p. ti.2.ca.4.§.1.⁊ de varia locutione.vide ſup.

Scđo oñdit puerſitas iudeoꝝ ⁊ facti miraculi calūniatio.ibi.Quidaz aūt dixerunt in beelze bub ⁊c̄.q: nō poſſent ɔdicere opi tā mirabili. ſaltē ɔtradicerent cauſe opis.deſup vidē.ō.de blaſphemia.2.p.ti.8.cap.7.⁊.8.per totū.Alij tētantes ⁊c̄.de varia tentatiōe:quo diuerſi di/ uerſimode nos tentant.vide.1.par.ti.6.c.13. §.1.Et.2.par.ti.3.ca.10.§.1.2.3.⁊.4.

Tertio oñdit calūnie ɔfutatio in xp̄i riſiōe.ibi. Ipſe aūt vt vidit ⁊c̄.Omne regnū in ſeipz di uiſum deſolabit de quo ponit triplex diuiſio. 2.p.ti.4.ca.8.§.3.poſt pnm.Et de ciuitatū ſe/ ditiōibꝰ ⁊ diuiſiōibꝰ.vide.2.p.ti.4.c.8.p to. Qui nō eſt mecuz ɔ me eſt.Exponit breuiter. 2.par.ti.4.ca.8.§.4.Si aūt ſupuenerit ɔvice rit eū ⁊c̄.Uide.1.p.ti.7.c.2.§.6.iſra pncipiū.

Quarto oñdit cōmēdatio ɔitatis xp̄i p mulie/ ris exclamatiōez.ibi.Fcm̄ ē aūt cuz diceret ⁊c̄. Beati qui audiunt verbum dei ⁊ cuſtodiūt il lud.Uerbi dī ponūtur ſiue deſcribunt.12.fru ctus.2.par.ti.9.cap.xj.§.2.

Feria.ij. poſt tertiā dñicā.40.Sup epl̄a 4.Reg.que ſic icipit.Naaman pnceps militie regis Syrie erat vir magnꝰ co ram dño ſuo ⁊c̄.Heſterna die monuit nos ec cleſia p aplm̄:vt in opatiōe bonoꝝ ⁊ in decli/ natiōe maloꝝ imitemur exēplar oiuz bonoꝝ ſ.xp̄m:ſed q: nos omni die maculas cōtrahi mus implētes nos fomite ɔcupiſcētie.iđ xp̄o aliqualiter conformari nō poſſumus niſi nos quotidie lauacro penitētie expiemus:pp̄ qđ in iſta ſcđa feria hortat nos ſcā mr̄ eccleſia:vt iſtar Naamā leproſi q ad iuſſuz heliſei pphe lauit ſe in iordane ſepties:⁊ ſic a lepra mūda/ tus eſt.Sic ⁊ nos quos lepra ſpūalis vitiorū ſepe occupat frequēter ſm̄ iuſſum xp̄i acceda mus ad lauacrū pnie in qua a lepra munda/ ti poſſimꝰ aliquo mō eē ɔformes exēplari pfe ctiſſime ſanctitatis.In ipſa epl̄a q̄tuor tangū tur.Primo.ſ.ſerenitas ſtatꝰ.ibi.Naamā pn/ ceps militie.Scđo medicādi manꝰ.ibi.Por/ ro de ſyria egreſſi ⁊c̄.Tertio medicieꝰ.ibi. Deſcēdit ⁊ lauit ⁊c̄.Quarto ſanatiōis munꝰ accepit.ibi.Et reſtitutꝰ eſt.De pnia vide.ō.in tabula.Moralr iſte rex Syrie ſignificat dia/ bolū:lepra q̄dā pctm̄ mortale.Naamā quēli bet pctōrē.hic eſt honoratus apud diaboluz. milites qui ad pctā ei ſeruiūt ſunt timor male hūiliās:amor male:iflāmās:vxor iſtiꝰ ē carna lis ɔcupiſcētia:puella terre iſrael ſigāt aīam. latrūculi ſigant ſupbie motꝰ:ſz qđ dic puella. vtinā dñs meus.i.pctōr iuiſſet p dolorē ⁊ cō/ tritionē.ad pphām.i.ad xp̄m.curaret eū a lep̄ pcti.Iſte vo.deſcēdit p hūilitatē verā.ſ.p con feſſionē:⁊ lauit ſe in Jordane ſepties.i.ad pur gatiōez pctōꝝ ſubmittit ſe ſacro penitētie.pec cator vo mūdatꝰ ⁊ factꝰ verus penitēs cōfitet ɔitatē ⁊ miſericordiā ſupni iudicis dicēs.Ue re ſcio q̄ nō eſt ⁊c̄.Qui cū pfectus eſſet ⁊ tu/ liſſet ſecū decē talēta ⁊c̄.notū eſt q̄ ſymoniaz cōmiſit licet fecerit ignorāter.Uid ō ſymōia 2.p.ti.1.ca.4.p to.Et.5.ſūr.⁊ ti.2.ca.1.§.15.

¶ Sup euāg.Lu.4.qđ ſic icipit.Dixerūt pha riſei ad Jhz.Quāta audiuimꝰ fctā in caphar/ naū fac ⁊ hic in pr̄ia tua.Quantū ad cōtinua/ tionē euāg.heri dctm̄ ē quomō aduerſariꝰ ſua dit poſſidētē.hodie docemur fugere inuadē/ tes.Et ſz hoc ſūt tres ptes pncipa.decīande.

In pma pte pōit vana iudeoꝝ poſtulatio.vt pz in pn.In ſcđa pte oñdit ceca phariſeoꝝ ptur/ batio.ibi.Et repleti ſunt oēs in ſinagoga ira.

De ira vide.pma par.ti.6.cap.xj.Et.2 par.tit. 7.cap.1.⁊.2.Uide ſupra de ira.

In tertia pte oñdit tota xp̄i ɔclinatio.ibi.Jhs aūt trāſiēs.No.ſm̄ Augu.cū xp̄i actio ſit nr̄a

Iſtructio q̄ eiꝰ exēplo ⁊ actu ī hoc vīa nobis vi
uēdi norma declarat̄ q̄ad tria gnā hoīuz. ſ. q̄
ad auerſos conuerſos ⁊ pfectos. Auerſis dat̄
exēplū ↄuertēdi: q: ibi trāſibat. ↄuerſis exem
plū pficiēdi: q: ibat. pfectis exēplū pmanēdi ⁊
in medio v̄tutū pſeuerādi: q: p mediuz. poſſu
mus ēt cedere furēti p ſubtractionē pñtialita
tis. p ſupportationē loq̄citatis: ⁊ obuiatiōem
benignitatis. De iſtis vide. ē. ī tabu. h3 placitū

Tertia feria post tertiā dñicā q̄dra/ gesime. Super epſa. 4.

Re. 4. q̄ ſic incipit. Mulier q̄dā clamabat ad
heliſeū d. Seruꝰ tuꝰ vir meꝰ mortuꝰ eſt ⁊ tu no
ſti ⁊c̄. Pctm̄ mortale nō ſolū eſt aīe imūdicia
verūetiā plaga dura. idō nō ſoluz pctōr īdiget
ↄtra ipſuz ſpūali lectiōe vt expiet̄ ſ3 etiā ſpūa/
li vnctione vt curet̄: propter qđ eccleſia poſtq̄3
monuit nos heſterno die per heliſeū in figura
naamā leproſi vt accedamus ad lauacrū peni
tentie pp̄ expiationē imūdicie: hodierno die
nos monet p eundē in figura mulieris vidue
vt acquiramꝰ oleuz grē in pcuratione plage.
In epl'a tria tangūtur. Primo neceſſitas mo/
uens. q̄ mouit ad miraculū faciendū cū dicit̄.
Mulier quedā clama. vide ſupra. de oratiōe.
Seruus tuus vir meus mortuꝰ eſt: vide ſupra
de peccatis ⁊ peccatoribus. Et noſti q: ſeruus
tuus fuit timens deū. de illo timore vide ſup̄.
timore. Secūdo oſtēdit̄ claritas euidēs q̄liter
fecit miraculū cum dicitur. cui dixit heliſeus.
qđ habes in domo tua moraliza ad placituz.
vade ⁊ pete mutuū. De mutuo vide ſupra ſub
lr̄a m. Tertio oſtēdit̄ vtilitas ſeq̄ns: qđ fuit ſe
cutū miraculū cū ſubdit̄. venit āt illa ⁊c̄. ſpūalr̄
mulier ſignificat eccliaz. heliſeꝰ ſignificat deū
prēz. vir huiꝰ mulieris ſignificat xp̄3 hoīez. filij
huiꝰ mulieris ſūt oēs iuſti. Creditor huiꝰ mlie
ris ē mūdus. q: pp̄ tēporalia conat̄ filios huiꝰ
mulieris in ſeruitutē redigere. ſed illa clamat
ad heliſeū. i. ad xp̄m. Cui reſpōdet. Quid ha/
bes in domo tua. At illa. nō habeo niſi paruz
olei. i. ſacramentalē gratiam. Cui ille. Uade ⁊
pete mutuo vaſa ⁊c̄. iſtaꝝ vicinaꝝ vaſa ſūt cor
da. Iſta debet petere ab oībꝰ peccatoribꝰ grāz
ipſis infundēdo per predicationē ⁊c̄. Tūc mu
lier illa itrare d3 domuz ⁊ claudere ne aliquis
excoīcatus itret: oſtiū domus ē vera fides: tūc
filij offerūt deuotas orōnes: ⁊ mulier īfundit
gratiam ſacramentalē. de ſupradictis vide ſu
pra in locis ſibi adaptatis.

¶ Super euāge. Math. 18. qđ ſic incipit. Re/
ſpiciens ihs diſcipulos ſuos. dixit ſimoni pe/
tro. Si peccauerit in te frī tuus vade ⁊ corripe
eum inter te ⁊ ipſum ſolū ⁊c̄. In hoc euāgelio
docemur in quinq3. Primo de fraterna corre
ctiōe ibi. Si peccauerit in te frater tuus vade
⁊ corripe eum ⁊c̄. Iſta tota correctio deſcribi/
tur. 2. par. ti. 9. ca. 6. per totum. Qđ ſi non au/
dierit eos dic ecclie. Qualr̄ iſta denūciatio fie/
ri debet habes. 3. par. ti. 9. c. 9. vt in ore duorū
vel triū teſtium ⁊c̄. 3. par. ti. 9. c. xj.

De pceſſu in iudicio humano vide ſupra.

Si eccliā nō audierit ſit tibi ſicut ethnicꝰ ⁊ pu/
blicanꝰ. i. euita eū ſicut ab ecclie vnitate ſepa/
ratū. vide de excoīcatione. 2. par. ti. 4. ca. 6. §.
4. Et. 3. par. ti. 25. ⁊ ſupra excoīcatio.

Scđo ponit̄ de prelatoꝝ ecclie iuriſdictiōe. ibi.
Amē dico vobis. de poteſtate vide ſupra. po/
teſtas. ⁊ ſupra. eccleſia. ⁊ abſolutio. Tertio po/
nitur de ſanctoꝝ vtili ⁊ fructuoſa oratiōe. ibi.
iteꝝ dico vobis. q: ſi duo ex vobis ⁊c̄. vide ſu
pra. Quarto ponit̄ de cōmēdabili ſeruoꝝ dei
ↄgregatione ibi. Ubi ſunt duo vel tres ↄgre/
gati in noīe meo ibi ſu3 in medio eoꝝ. In q̄n/
tuplici medio dñs operꝰ ē ſalutē. 3. p. ti. 32. c. 2
Quinto ponit̄ de iniurie remiſſione ibi. Dñe
quotiēs peccabit in me frater meus ⁊ dimittā
ei ⁊c̄. vide ſupra iniurias. vel de inimicoꝝ di
lectiōe. de qua vide. 4. par. ti. 6. c. 4. §. 1. In ſe
cundo. §. hr̄ de ſignis dilectionis vide etiam
ibidem. capi. 6. §. 4. ⁊. 5. ⁊c̄.

Feria. iiij. post terciā dñicā q̄dragesime. Sup epl'a Exo. 20. q̄ ſic icipit

Honora prēz tuū ⁊ mrē3 tuam vt ſis lōgeuus
ſup terrā quā dñs deus tuus daturus eſt tibi.
Monuit nos ecclia pia mr̄ feria ſcđa et tertia
nūc pcedētibus lauari lauacro pnīe ↄtra pec/
cati imūdiciā. ⁊ vngi oleo grē contra peccati
plagā. verū q: ſm Ambroſiū peccatū eſt dcm̄
vel factū vel cōcupitū ↄ legē dei. Idcirco mo/
net nos in hac quarta feria ad obſeruantiā p̄
ceptorū moraliū: q̄ phibēt oē pcm̄: qđ cōmitti
pōt. De qbꝰ vide ſupra pceptuz. Et in iſta epl'a
notant̄ pncipaliter duo. Primo enim deſcri/
bit ea que explicauerunt populo legis conti/
nentiā dicēs. Honora patrem tuū ⁊c̄. ⁊ ↄſeq̄n
ter omnia alia precepta que in iſtis habentur
deſcribuntur per ordinem. prima parte. titu.
14. capitulo quarto. ⁊ per omnes. §. Secūdo
notantur in iſta epiſtola que pvocauerunt po
pulum ad legis obſeruantiam ibi. Cunctꝰ au/
tem populus videbat ⁊c̄. de lege moſayca vi/
de ſupra ⁊c̄. Nō facietis deos argēteos ↄ ydo
latria vide ſupra ydolatria.

Altare de terra facietis mihi ⁊ offeretis mihi ſu
per eo holocauſta ⁊c̄. Quomodo homo ſeipſ3
poteſt deo offerre tripliciter. quarta parte. titu
lo. 15. c. 35. §. 1. 2. 3. ⁊. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

¶ Super euange. Matth. 15. qđ ſic icipit. Ac
ceſſerunt ad Ieſum ab hieroſolymis dicētes.
Quare diſcipuli tui trāſgrediuntur traditio/
nes ſeniorum ⁊c̄. Quantum igitur ad proſe/

cutionem euangelij. Heri dictum eſt de corre/
ctione fraternali ⁊ obedientia: hodie de ſubie
ctione filiali: ⁊ puerorum ad parentes reuerē
tia. ⁊ ſunt tres partes litere. In prima parte
notatur iudeorum cōſutatiua cecitas: vt patz
in principio pncipaliter agitur de honore pa/
rentum. Et de vario honore prelatorū vide ſu
pra honor. Nō.n. lauant manus ſuas cū panē
manducāt: quomodo hoc intelligitur. habeſ
ſcōa parte. titu.6. cap.4.§.6. Populus hic la
bijs me honorat. cor aūt eorūz longe eſt a me.
de corde vide ſupra. ſcis quia phariſei audito
verbo hoc ſcādalizati ſunt. de ſcādalo vide.2.
p.ti.7.ca.4. In ſcōa parte notatur eoꝝ ecceſſi
ua falſitas. ibi. omnis plantatio quā nō plan/
tauit pater meus ⁊c. Triplex eſt plantatio ſm
triplicem terram: in qua plantaſ. Eſt.n. terra
ſupnaturalis. mūdialis ⁊ iſernalis. Plātatio
ad ſuperna eſt fructus bonoꝝ opeꝝ. Secunda
plātatio eſt mūdialis. q̄ eſt auaroꝝ. de mundo
⁊ auaritia vide ſupra. Cecus ſi ceco ducatum
preſtet ambo in foueā cadunt. Exponiſ de tri/
plici ignorantia. ſcōa parte. titulo.5. capitu.9.
§.2. ⁊ de varia cecitate vide ſupra.

In tertia parte notatur dictoꝝ diſtrictiua veri
tas ibi. Adhuc vos ſine intellectu eſtis ⁊c. De
corde exeunt cogitatiōes male. furta. homici/
dia ⁊c.2. par.ti.5. ca.1.§.6. Et iniquoꝝ cordiū
ſunt ſeptem differentie.1. par.ti.4. c.13.§.3.
De peccatis que ſequuntur vt homicidiūz fal/
ſum teſtimonium blaſphemia. de iſtis ſupra
in tabu. in locis ſibi adaptatis.

Quinta feria poſt tertiā dñicaz qua
dragesime. Sup epl̄a
Hieremie.7. que ſic incipit. Factum eſt verbū
domini ad me dicēs. Sta in porta domus do
mini ⁊ predica verbum iſtud ⁊c.

Heſterna die ppoſuit nobis eccleſia pcepta le/
gis moralia: que nos oportet: ſi volum⁹ ad vi/
tam ingredi: obſeruare. veꝝ quia ſerui libēti⁹
exequunſ que iniuncta ſunt p dn̄z: quādo cer
ti ſunt de magno cōmodo aſſequēdo ſi obſer/
uant. Iccirco mater eccl̄ia de ſalute filioꝝ ſum
me ſollicita certificat nos hodie i p̄nti lectio/
ne ꝙ aſſequunſ magnū cōmodū ſi impleſ vo
lunt diuinā volūtatē. Et ſciendū ꝙ dn̄s per p/
phetam in hac epl̄a q̄tuor facit. Primo horta
tur legis ſue pdicatorem cuz dicit. Sta in por
ta ⁊c. de pdicatore verbi dei vide varia nota/
bilia ſupra predicatio. Scōo cōſolaſ legis ſue
obſeruatores ibi. Audite vbū dn̄i. verbi dei ſūt
12. fructus. ſcōa pte. ti.9. c.xj.§.2. Bonas faci
te vias vr̄as. De varijs vijs vide ſupra via.
Tertio exprobrat legis ſue obſuatores ibi. Noli
te confidere in verbis mēdacij dicētes. tēplū
dn̄i ⁊c. De mēdacio vide ſupra ſub lr̄a m.

Quarto replicat obſeruātis mercedem ⁊ expli
cat legis ſue tenorem ibi. Quoniā ſi benedixe
ritis ⁊c. i. bona virtutis adduxeritis. Si fece/
ritis iudicium inter virum ⁊c. Judiciū hu/
num vario modo deſcribitur ſupra iudiciū.
De malis ſiue pctis q̄ enumerātur in ſequētib⁹
in iſta epl̄a. vt de homicidio ydolatria ⁊c. vi/
de ſupra in tabula in locis ſibi adaptatis.

¶ Sup euāge. Luc.4. qḋ ſic icipit. Surgēs ie
ſus de ſynagoga itroiuit in domū ſimōis ⁊c.
Quātū ad ptinuationē euāgelij heri dictū fu
it qūo pueri eoꝝ parētes tractare ⁊ honorare
debēt ⁊c. Hodie qūo xp̄s de ſua clemētia non
ceſſat languentes curare. ⁊ ſm hoc diuidiſ euā
gelium. In quo multa occurrunt notanda cir
ca iſtius mulieris ſanationem.

Primo igitur deſcribitur occaſio ſanatiōis vt
patet in principio. moraliter introitus Jeſus
ſignificat doni gratuiti iſuſionē. q̄ ſoluz eſt in
domo ſimonis. i. obedientie: de qua vide ſup
ſub obediētia. Socrus autem ſimonis pōt ſi/
gnificare pſciam hominis: que ad introitum
diuini luminis ſe febricitātez cognoſcit. ideſt
infrigidataz per defectū diuine dilectiōis ⁊c.
De pſcia vide varia ſupra ſub lr̄a. c. ſ. conſcie/
tia. Scōo deſcribitur genus infirmitatis ibi.
ſocrus aūt ſimonis tenebatur magnis febri/
bus. de varijs infirmitatibus. vide ſupra iſir
mitas. Item poteſt applicari ad peccatum vel
peccatorē: de quib⁹ vide ſub lr̄a p. tertio dſcri
bitur meritū aplice interceſſionis ibi. Et roga
uerunt illū p ea vide ſupra de orōne. Figura
tur nī in iſto ſacerdotis abſolutio que ſequiſ
ad pmiſſa. Rogant aūt miniſtri. qz ſolus de⁹
ex auc̄te dimittit: in cuius ſignuz ſacerdos ab
ſoluens orōnē pmittit dicens. Miſereaſ ⁊c.
Quarto deſcribitur ſanatio mulieris. Et ſtans
ſup illā iperauit febri. Moraliter vero chriſt⁹
nullū ſanat niſi ſub eo iacētē. ſ. p timorē. de ti
more vide ſupra ſub lr̄a t. Cōmune eſt eniz fe/
bricitātib⁹ icipiēte ſanitate moleſtias ſentire
egritudinis ⁊c. Quinto deſcribiſ pfect⁹ colla/
te ſanitatis cū dicit. Et ptinuo ſurrexit. Mora
liter aūt p ſm daſ itelligi ꝙ añ curatiōez pecca/
toris nō ē gratū ei⁹ ſeruitiū do. iō ſtati vt cura
tū ſe ſenſerit totū ſe diuis ſuitijs mācipabit.
Surgere. n. dz p terrenoꝝ omnimodā abdica
tionē. Seruire xp̄o p ſincerā deuotionē. ⁊ pſe
uerare in bono per conſtantie adheſionem.
De iſtis tribus vide ſupra in tabula in locis
ſibi adaptatis.

Sexta feria poſt tertiam dominicā
quadrageſime. Sup epi
ſtola Numeri.20. que ſic incipit. Conuenerūt
filij iſrael aduerſus Moyſen ⁊ Aaron. ⁊ ver/
ſi in ſeditionem. Die preterita oſtendit no/

bis eccleſia ꝙ obſeruatores diuine legis magnū aſſequunt̄ cōmodū. hodie aūt ⁊ econuerſo oſtēdit nobis ꝙ eiuſdē legis ɔtēptores ſūmū icōmodū aſſequūtur. ⁊ preſens epiſtola ita diuidit̄. Primo deſcribitur impatiētie populi malitia ibi. Conuenerunt filij iſrael ⁊c̄. vt ſupra de rebellione ſiue in obedientia. ſecunda parte. titulo quarto. capitulo. 2. Et de murmuratione. vide 2. p. ti. 7. c. 2. Et de ſeditiōib⁹ ſiue diſcordijs vide. 2. pte. ti. 4. cap. 8. Secūdo deſcribit̄ dñi patiētie clemētia. q2 q̄ntūcūq3 murmurauerūt ⁊ rebellauerūt. ⁊ ſi deus puniebat eos vl̄ p ignē vel per ſerpētes. vel p mortē aliquoꝝ: ſemp tñ puidebat eis in neceſſarijs. vt ſuam oſtēderet patiētiā ⁊ clemētiam. Jn iſta. n. pte ſunt duo. Primo. n. tangitur rectoꝝ populi affectuoſa ſupplicatio. Jn prima pte deſcribit̄ q̄lis d3 eē oratio. de qua vide ſupra.

Corruerūt pni in terrā. vbi oſtenditur vera humilitas. de qua vide ſupra.

Apparuit gloria domini. vbi tangitur ipſius dei dignatiua exauditio. De deo. vide varia notabilia ſub littera d.

Cūq3 eleuaſſet moyſes manum percutiens bis ſcilicē. niſi dubitaſſent ſiue deſperaſſent in primo tactu emanaſſent aq̄. vide de deſpatiōe. ē.

℄ Sup euāge. Joā. 4. qđ ſic icipit. Uenit ihūs in ciuitatē ſamarie q̄ dr̄ ſichar iuxta p̄diū qđ dedit iacob Joſeph. filio ſuo.

Quātū ad lr̄a3 ⁊ doctrinalē cōtinuationē euangelij heri peccatori oſtendebatur virtuoſa excitatio. hodie vero annectitur q̄da3 fructuoſa informatio. ⁊ ſunt tres partes.

Jn prima pte oſtēdit̄ gratioſa occupatio in xp̄i fatigatione. vt p3 in pncipio hic.

Erat aūt ibi fons iacob. qđ pōt applicari ad ſacrā ſcripturā. de qua vide ſupra. Jeſus autem fatigatus. vbi duo inſinuātur. Primo aſſūpti laboris digna imenſitas. quia fatigatus. Secundo quietis ſpecificata qualitas. q2 ſedebat

Quantum ad primū nota ꝙ xp̄i fatigatio aliquid innuit: ex parte dei humanitate. cauſatq3 in nobis ſpiritualem fortificationē. docet etiā nos ex ſua fatigatione pro noſtroꝝ ⁊ alioꝝ ſalute laborē nō refugere. Jn ſecūda parte oſtēditur virtuoſa iſormatio in mulieris collocutione. ibi. Uenit autē mulier ⁊c̄. Dicit ei ieſus Da mihi bibere. De elemoſyna ⁊ operib⁹ miſericordie. vide quarta parte. titulo. 5. capitu. 18. p totū. vl̄ de ſobrietate. vl̄ đ ei⁹ oppoſito. ſ. de ebrietate ſupra. ſub. lr̄a. e. ſ. ebrietas.

Quinq3. n. viros habuiſti. ⁊ nūc quē habes nō eſt tuus vir. Uide ſupra de adulterio. luxuria vel fornicationē. Patres noſtri in monte hoc adorauerunt. De oratione vide tertia parte. titulo. 12. capitulo. 9. Jn tertia parte oſtenditur chriſti fructuoſa determinatio in veritatis oſtenſione. ibi. Ego ſu3 ⁊c̄. Moraliter hic informamur per doctrinam chriſti ocium vel accidiā fugere. ſiue etiā pigritiā. De iſtis tribus vide ſupra in tabula. ⁊ virtutes more meſſiū ad metendū ⁊ colligendum fructum gaudij celeſtis indeſinenter ſeminare. De ipſis vide ſupra.

Ex ciuitate autem illa multi crediderunt. De fide vide ſupra. Fides.

Sabbato poſt tertiā dominicā quadrageſime. Super epiſtola Danielē. 13. q̄ ſic icipit. Erat vir in Babilone ⁊ nomen eius Joachim. ⁊ accepit vxorem Suſannam. Jn precedēti epiſtola figuraliter loquēs eccleſia oſtendit nobis in Moyſe ⁊ Aaron ꝙ contemptores diuine legis aſſequuntur maximum incommodum. ſ. priuationem celeſtis regni. Jn preſenti eni3 epiſtola oſtendit nobis in iſtis duobus preſbyteris: qui contra legem dei falſe accuſauerunt Suſannam. ꝙ etiā ydē contemptores legis diuine aſſequuntur maximum incōmodu3. ſ. afflictionē eterne mortis. Que quidem epiſtola cōtinens iſtam hiſtoriā ſic poteſt diuidi. Jn ipſa enim quatuor deſcribuntur. Primo ipſius Suſanne nephanda tētatio vt patet a principio vſq3 ibi. Exclamauerunt autem ſenes. pro primo. ideſt principio epiſtole. vide de matrimonio quomodo ſe habere debent adinuice3 vt iſti duo in principio deſuper vide ſupra matrimoniu3. Et videbāt eam ſenes. de qua vide ſupra. Aſpectus ⁊ viſus incautus. Et exarſerūt in concupiſcentiam eius de qua ſupra. concupiſcentia.

Quamobrem aſſentire nobis ⁊c̄. De adulterio vide ſupra. adulterium.

Quod ſi nolueris dicemus contra te falſum teſtimonium. Jſtud deſcribitur. tertia parte. titulo nono. capitu. vndecimo. §. tertio ⁊ quarto. Et prima parte. titulo decimoquarto. capitulo quarto. §. duodecimo. Secundo deſcribitur eiuſdem maligna accuſatio. ibi. Exclamauerunt autem ſenes. De accuſatione. vide ſupra accuſatio. Tertio deſcribitur eiuſde3 iniuſta condemnatio. ibi. Et condēnauerunt eam vſq3 ad mortem. De homicidio ſiue ſeditione vide ſupra. homicidium ⁊ occiſores. vel de iudicio. Erat cor eius fiduciam habens in domino. De corde vide ſupra. ⁊ de ſpe in deum ſupra ſpes. Quarto deſcribitur eiuſdem digna liberatio. ibi. Exaudiuit aūt dominus ⁊c̄. De orōne habetur ſupra oratio. Fatui filij iſrl̄ non iudicātes iuſte. Jſtud iudiciū humanū notabiliter deſcribit̄ ſupra iudicium humanum.

℄ Super euangelium. Joannis octauo quod ſic incipit. Perrexit ieſus in montem oliueti. ⁊ diluculo iterum venit in templum.

Quantum ad continuationem euangelij. Deri
ondebat xpi magna pietas ex eo q Samari/
tanã ignorãtẽ tam dulciter informauit: hodie ſe
eius iuſtitia cum miſericordia proclamat in
eo q peccatricez ab accuſatoribus liberauit. &
ſm hoc diuiditur euangelium. Primo dſcri/
bitur ſalutaris xpi eruditio. vt pz in pricipio.
Quantum ad eruditionem xpi nota q debi/
tus modus docendi veritatem fidei eſt pmo
haurire in amoris deuotione. & poſt effunde/
re populo in predicatione. De primo vide ſu/
pra. Oratio. De ſecundo ſupra de predicatori
bus verbi dei. Secundo deſcribitur phariſeo
rum calumnioſa tentatio ibi. Adducũt autẽ
mulierem. de matrimonio. vide ſupra ſub lit/
tera. m. ſ. matrimonium. Et de adulterio etiaz
ſupra. de tentatione quomodo diuerſi diuerſi
mode deũ tẽtant. vide. 2. parte. ti. 3. c. 10. Ter/
tio deſcribit virtuoſa xpi viſio. ibi. Jeſus aũt
inclinans ſe. vel deſcribitur q iudices cauſas
examinare debent. de iudice & iudicio huma
no vide ſupra iudicium. Quarto deſcribit ca
lũniantium confutatio. ibi. Audientes vnus
poſt aliuz &c. Quinto deſcribitur fugere pec/
catum. nec intrare. ibi. Uade & amplius noli
peccare. ne deterius &c. Septem ſunt nocum/
ta recidiuationis in pctm. 4. par. ti. 14. ca. 6. &
2. §. vſq ad. 8. Et de pctis & peccatoribus vide
ſupra ſub lra p. Uel pot vltima particula ap/
plicari ad abſolutionẽ. q2 dñs iſtam abſoluit.
De quo vide varia ſupra. Abſolutio.

Dominica.iiij. in quadrageſima.

Sup epla ad Gala
thas que ſic incipit. Scriptum eſt. qm Abraã
duos filios habuit. vnũ de ãcilla. & vnũ de li/
bera. Jn pcedẽti feria ſexta & ſabbo oñdit nob
mr eccla maximũ dãnũ: qd aſſequunt diuine
legis ↄtẽptores. vt pz ĩ ipſis eplis. vez q2 poſ/
ſent aliq credẽ. q ſicut xpiani tenent ad obſer
uãtiã decalogi. ita ẽt teneãt ad obſuãtiã oiuz
legaliũ. ſicẽ a pncipio eccle mlti crediderũt. di
centes q ſimul cũ euãge. deberẽt etiaz legalia
obſeruare. iõ in qrta dñica occurrit. ſz pia mr
eccleſia p pconẽ ſuũ paulũ apoſtolũ remouẽs
a cordibus fideliũ illã opinionẽ p fidẽ dñs eãdẽ
legẽ fuiſſe grauiſſimã. i. ipſãq fuiſſe legẽ timo
ris & ſuitutis. De ipa lege Moyſi vide ſup.
Lex moſayca. a q qdẽ ſuitute. vt ipe dic ĩ pñ/
ti epla. nos xpo per libertatẽ euã. qd iſtituit li
berauit. Pot g diuidi pñs epla in hũc modũ.
Primo nãq ponit aplus hic ſenſum hiſtoricuz
& lralẽ. ibi. Scriptũ ẽ qm Abraã du. fi. ha. vide
ſupra filiatio. Jlla aũt q ſurſũ eſt hierlm libera
eſt. Que eſt iſta libertas. 1. p. ti. 4. c. 2. §. 8. Se/
cũdo ponit aplus ſenſuz allegoricuz & myſticũ
ſiue ſpũalẽ. ibi. Que ſũt g allegoriaz dicta &c.

Letare ſterilis &c. Eſa. 54. De vario gaudio vi
de ſupra. gaudium.

¶ Sup euãg. Joã. 6. qd ſic incipit. Abijt Jhs
trãs mare galilee qd ẽ tyberiadis. & ſe. e. mlt.
mag. &c. Hodie ↄſiderãs pia mr eccla holuz
fatigatũ ieiunus: ne p totũ deficiat in hac me
dia dñica nitit tripłr hoiez ↄſolari in ſpũs miſ
ſe myſterio. vt pz ĩ introitu. Letare. Jn epla oñ/
dit aplus noſtrã nobilitatẽ & in xpo libertatẽ. &
multa huiuſmodi pſequit. qui diligẽter cõſi
derata nõ modicũ releuãt in vinea dñi laborã
tes. Silr quoq in ſctõ euãg. agit de qnq pa/
nibus. Jn iſto euã. qtuor deſcribunt. Prio. ſ.
ↄgrua diſpoſitio excitãs ad opandũ. ibi. abijt
Jhs trãſ. ma. ga. de mari vide ſub m. Et ſeque
bat eũ mul. mag. qũo hõ vario mõ dz ſeq xpz.
vide. ĩ. & tripłr hõ ſpũalr dz ſeq xpz. ſ. p volũ/
tariã pauptatẽ ↄ auaritiã. p itegrã caſtitatẽ cõ
tra luxuriã. & p obediẽtiã ↄ ſupbiã. de iſtis tri
bus vide ſupra in locis ſibi adaptatis. Secun
do deſcribit ṽtutis diuine opatio excitãs ad
mirandũ. ibi. Dixit g eis Jhs &c. vel notatur
xpi magna clemẽtia. & hoc in turbaz cibatiõe
ibi. Facite hoies diſcũbere. Eſt eniz qntuplex
panis. ſ. panis corpalis. doctrinalis. de ſecun
do pane vide. ĩ. panis. ibi. ſcriptura ſacra. pa
nis exẽplaris. panis ſacſalis. de quo vide ſup
euchariſtia. & panis ſpiritualis. de quo ſupra.
ibi. de pdicatore verbi dei vł qnq libri moy/
ſi &c. Tertio deſcribitur miraculi facti maniſe
ſtatio prouocans ad diuulgandum. ibi. Ut au
tez impleti ſunt dixit. colligite fragmenta. Sunt
enim triplicia fragmenta. ſincere deuotiõis q
ad deuz. virtuoſe operationis quo ad ſeipſuz.
& honeſte conuerſationis quo ad proximuz.
De iſtis tribus vide ſupra in tabu. in litteris
ſibi ↄuenientibus. Quarto deſcribitur operã
tis cõmendatio excitans ad referendũ gratia
rũ actiones. Et de grarũ actione vide ſupra.
Eſt puer hic vnus habens quinq pa. quid iſti
panes ſignificant habetur. tertia parte. titulo
16. capitulo quarto. col. 4.

Feria.ij.

poſt quartã dominicaz quadra/
geſime. Sup epla. tertio Regũ
3. que ſic incipit. Uenerunt due mulieres me
retrices ad regem Salomonem. ſteteruntq
coram eo. Apoſtolus Paulus in pſona eccle
mris ſancte heſterna die excitauit nos efficaci
ter relectiõez legis moſayce & ſuſceptionez le/
gis euãgelice. hodie ṽo oſtẽdit q ſynagoga
nunq fuit efficax ad preſeruandum hoies a
morte ſpirituali. Et q eccleſia fuit ſufficiẽs ad
preſeruandum ab hac morte. & hec lectio ſiue
epla hiſtorialis pot diuidi in tres ptes. Prio
deſcribitur cauſe deſcripte ppoſitio. vt pz in
prin. Nota q in iudicijs cõcurrũt quinq gẽ/

nera hominum.⁊ quō illi aliquādo peccāt.⁊
parte.ti.1.c.19.a.§.4.vſqȝ ad finē huiꝰca.
Et ſurgens intēpeſtę noctis ſilētio ⁊c̄. De frau
dulentia vide ſupra.Secūdo d̄ſcribitur cauſe
perſecutio.ibi.reſpōditqȝ altera mulier.nō eſt
ita ⁊c̄.De mēdacio vide ſupra mendaciū.At/
qȝ in hunc modum ɔtēdebāt coram rege.De
ipſa vide.2.p.ti.4.c.9.Tertio deſcribiť cauſe
diffinitio.ibi.Afferte mihi gladiuȝ. De vario
gladio vide ſupra.gladium.Ecōtra illa dice/
bat nec mihi nec tibi ſȝ diuidatur.Audiuit au
tem omnis iſrael iudicium ⁊c̄.De iudice ⁊ iu
dicio humano vide ſupra.iudicium.
Sup euā.Jo.2.qđ ſic icipit. Prope erat paſca
iudeoꝝ ⁊ aſcēdit Jeſus hiero.⁊c̄.Quātū autē
ad ɔtinuationē euāge.huius diei heri opera/
rys deuotis eccleſia exhibuit ſolatium.hodie
in premio ꝑuenitur tollit quoddam obſtacu/
lum.⁊ ſm hoc ſunt tres partes huius euang.
Jn prima notať ɔuerſatio exēplaris in tēpli ac
ceſſione.vt pȝ in pain.de frequētatione ⁊ cele/
bratione feſtiuitatum.vide ſupra feſtiuitas.vi
de ſupra eccleſia.Jn ſecūda parte notať incre
patio virtualis in vendentiuȝ expulſione.ibi.
Et cuȝ feciſſet flagel.⁊c̄. Jn eccleſia militante
ſunt tria genera ſacrilegiorū deflenda ſpūalr
2.par.ti.1.ca.21.§.5.6.⁊.7.Jtem vide quō tē
plū polluiť corporaliter ſupra.eccleſia.Jtē de
ſymonia.⁊ quomodo anime tēplum violatur.
Habetur tertia par.ti.12.ca.6.§.3. Oues ven
dūt qui opera pietatis pro humana laude ex
ercēt.De inani gloria vide ſupra. Per boues
intelliguntur ꝑdicatores verbi dei.De ipſis
vide ſupra predicatores. Columbe ſignificāt
ſpiritusſancti dona ⁊c̄.vide ſupra in tabu.de
ſymonia vel de fraterna correctione.zelus do
mus tue comedit me.zelus vario modo d̄ſcri
bitur.1 par.ti.6.c.2.§.6.per to.Jn tertia par
te notatur informatio ꝓpheralis futuri oſtēſio
ne ibi.Soluite tēplum hoc ⁊c̄. Moraliter ēt
anima aſſimilatur tēplo vel domo.ſed hoc tē/
plum ſoluitur per pctī mortalis perpetratio/
nem.⁊ aīe a deo ſeparationē.ſed in triduo pe/
nitētie cōtritionis.cōfeſſionis ⁊ ſatiſfactionis
reſuſcitať.De iſtis tribꝰ vide ſupra in locis ſi
bi adaptatis.Et quō aīe tēpluȝ violať ⁊ ſancti
ficať.3.par.ti.12.c.6.§.2.⁊.3.Jpſe enī ſciebat
quid eēt in hoīe.vide ſupra in tabula.

Tertia feria

poſt q̄rtā dn̄icaȝ q̄dra/
geſime.Sup epl'a Exo
di.33.q̄ ſic icipit.Locutꝰ eſt dn̄s ad moyſē di.
Deſcēde de mōte.q2 peccauit pp̄ls tuus queȝ
eduxiſti de terra egypti.Jn ꝓcedēti feria oſtē/
ſuȝ eſt nobis ī figura duaꝝ meretricū ſynago/
gā fuiſſe ieſficacē ad ꝯſeruādū iudeos a mor/
te ſpūali.Ad qđ tñ habuit efficaciā eccl'ia gen
tes reſpectu pp̄li xp̄iani.Hodierno die oſtēdi
tur q̄ eadē fuit ieſficax ad declinādū diuinaȝ
offēſionē cū adiutorio legis.qđ pȝ.q2 poſt pau
cos dies a legis datiōe cultū veri dei deſerue
rūt.⁊ colētes idolū ꝑmū ꝓceptū trāſgrediunť
Modo ſequiť hiſtoria p̄ns q̄ in ſumma ɔtiet
tria.Primo ɔtinet iſinuationē culpe.ibi.Lo/
cutus ē dn̄s ad moyſē di.Deſcēde de mōte qa
pec.po.t.De peccatoribus ⁊ pctīs vide.ō.ſub
iſta p.Et de idolatria vide.2.par.ti.12.c.1.§.2.
Receſſerunt cito de via quā oſtēdiſti eis.de va
rijs vijs vide.ō.⁊ de ꝓceptis d̄calogi vide.ō.
ꝓcepta.Scđo hic ɔtinetur cōminatio pene.ibi.
Rurſūqȝ dn̄s ad moyſē.Cerno q̄ pp̄ls iſte du
re ceruicis ſit ⁊c̄.De iobediētia.vi.2.p.ti.4.
c.2.Et cordis duricia q̄ eſt.⁊ quō eſt emollien/
da ⁊c̄.1.p.ti.4.ca.13.§.2.Tertio h̄ ɔtineť ꝓpi
ciatio diuie offenſe.ibi.moyſes aūt orabat do
minū ⁊c̄.De orone vide varia ſupra.orō.

¶ Sup euāge.Jo.7.qđ ſic icipit.Jaȝ die feſto
mediāte aſcēdit ie.in tē.⁊ do.Quātuȝ igiť ad
ɔtinuationē euā.heri xp̄s eiecit d̄ tēplo nego
ciatores.hodie corrigit falſos hypocritas ⁊ le
gis ꝑuaricatores.Jn hoc euā.oñdit xp̄s origi
nē ſue doctrie vt ſibi magis credať.⁊ ꝑmo po
niť eiꝰ doctria quo ad tp̄s ⁊ locū:⁊ doctrie ex/
cellētia.ibi.Jā die feſto mediāte aſcē.ie.in tē.
de eccleſia ſiue tēplo.vide ſupra.Eccleſia.
Scđo ꝓponiť iudeoꝝ ꝑuerſitas quo ad doctri/
ne excellētie viliſicatiōeȝ.ibi.quō h̄ litas ſcit.
Qui a ſemetipſo loqť:gl'iā ꝓpriaȝ q̄rit.d̄ inani
gl'ia vide.2.p.ti.4.c.1.Tertio ꝓpōiť ſalutaris
⁊ laudabilis obiurgatio.ibi. Nōne Moyſes
dedit vobis legē.q.d.vos eſtis obligati ad ob
ſeruātiā legis.nō ego ſuȝ obligatꝰ q̄ ſuȝ ſupra
legē.de lege vide.1.p.ti.15.c.1.§.2.⁊.3. Et d̄
ꝓceptis dei ⁊ eccl'ie.de quibꝰ vide ſup̄.de lege
euā.vide ſupra.Quarto ꝓponiť ꝑuerſoruȝ ad
mirabilis ɔfutatio.ibi.Nolite iudicare ſȝ fa/
cié.Judicare alios ⁊ facta ipſoꝝ iſpicere ⁊c̄.q̄
mala ex hoc ꝓueniunt.2.p.ti.3.c.3.§.5.⁊ iudi
cium temerariū deſcribiť.ibi.c.8.Et de iudi/
ce ⁊ de iudicio humano vide ſupra.
Demoniū habes.quis te querit interficeť.bla/
ſphemia deſcribiť.2.par.ti.8.ca.7.8.⁊.9.
Clamabat Jeſus docens in templo ⁊c̄.De pre/
dicatore verbi dei ſupra.
De turba autem multi crediderunt in eum.De
fide vide ſupra.

Feria.iiij.

poſt q̄rtā dn̄icaȝ q̄drageſime
Sup epl'a Eſa.1.q̄ ſic incipit.
Lauamini mundi eſtote.auferte malum co/
gi.ve.ab ocu.me.Jn iſta epl'a ſeu ꝓphetia mo
net eccl'ia baptizādos in magno ſabbato ⁊ or/
dinādos ad gr̄e ſacr̄alis ſuſceptioneȝ.⁊ boni
vſus eiuſdē ꝓſecutioneȝ.Jn qua epl'a ꝓpheta

duo facit. Primo enĩ hortaſ nos vt accedam⁹ ad efficax remediũ di. Lauamini mundi eſto/te. vbi deſcribitur efficax remediũ quãtuʒ ad duo: in qbus cõſiſtit. Primo qdẽ lauari p baptiſmũ ſiue ſacrãlẽ ꝯfeſſionẽ. de quib⁹ duob⁹ vide ſupra ſub lr̃a b.⁊.c. Uel q̃ ad pctĩ fugã vide ſupra ſub lr̃a p. Quãtũ ad cautelaʒ futuri addit auferte ma. cogi. veſ. De ipſis cogitatio nib⁹ vide varia. ṡ. cogitatio. Querite iudiciũ. Judiciũ humanũ vario mõ deſcribiſ ſup̃. Cõſequenter poniſ ſcḋa ps vbi deſcribit remediũ effectũ cũ dicit. Uenite ⁊ arguite. q. d. ſi fecerĩtis que nũc vobis cõſulo. ſ. ꝙ nunc purgetis vos a pctĩs ꝑteritis ⁊ caueatis a futuris. et ex/erceatis vos i bõis opib⁹. ſ. adiſcẽdo ſalubria diſcernẽdo iter nociua ⁊ vtilia. ⁊ reuelãdo pri mo ꝝ grauamia niſi tũc vobis bñfecero. ſ. delẽdo pctã vr̃a ⁊ exhibendo grẽ bñficia. ego me obligo ꝙ audacter poſſitis arguere me de iu/ſtitia. vl' ſaltẽ de miã. Si fuerit pctã vr̃a vt coccinũ. de ipſis vide. ṡ. ſub lr̃a p. ſ. peccatis.
Uelut lana alba erũt. ſ. poſt ꝯtritionẽ. ꝯfeſſionẽ ⁊ ſatiſfactionẽ. de iſtis tribus vide ſupra. in tabula in locis ſibi conuenientibus.

¶ Sup euãge. Joã. 9. qḋ ſic icipit. Preteriens ihs vidit hoiẽ cecũ a natiuitate. ⁊ iterrogauerũt eũ diſcipli ei⁹ dicẽtes. Rabbi qs peccauit hic aut parẽtes ei⁹ vt cecus naſcereſ ⁊c̃. Heri xp̃s redarguit iudeos de legis ꝑuaricatione: hodie iſtruit ſiue oñdit ꝑuaricatiõis emendationẽ in ceci curatiõe. ⁊ ƀʒ h̃ diuidiſ pñs euã. Pmo. n. oñdiſ cecitatis cã. ibi. Preteriẽs ihs vidit ho. ce. a na. Cecitatẽ ſpũalẽ iducũt ſeptẽ q̃ auferũt viſũ corpalẽ. 1. p. ti. 3. c. 4. Et cecitas mẽtis que ẽ: ⁊ ipſa eſt triplex. 2. p. ti. 5. ca. 9. Et quõ iſte viſus ſpũalr illuminaſ hr̃. ṡ. in tabu.
Rabbi quis peccauit hic aut parẽtes ei⁹ vt cecus naſcereſ. de ſuper vide quõ deus diuerſos punit pp diuerſa ⁊c̃. ſupra. pena.
Scḋo oñdiſ ifirmitatis curatio. hoc cũ dixiſſet expuẽs in terrã. fecit lutũ. voluit ſe i hoc oñdere creatorẽ qui in ꝑncipio vſus ẽ luto ad hois creationẽ. Uade ⁊ laua in natatoria ſyloe. Debet igiſ qlʒ libẽter ſuſcipere patiẽtiã vel penitentiã ad iſtar hui⁹ ceci. Et ꝑmo abire ab erroris lacu corpalr penitẽdo. Scḋo lauaſ i doloris alueo itegralr ꝯtitẽdo. dʒ venire cũ erroris ſtudio dacĩ ſatiſfaciẽdo. De iſtis vide ſupra.
Abijt ⁊ lauit. ⁊ venit vidẽs. de viſu ſpũali ⁊ ei⁹ illuminatione hẽs varia notabilia ſupra. viſio.
Jn peccatis natus es. ⁊ tu doces nos. de contumelia vide ſupra.
Tertio oñdiſ dei pṫatis cõmẽdatio. ibi. Jlle homo. qui diciſ. Jn hoc dicit veritatem. ⁊ eãdeʒ nõ tacuit. iḋ de ipſa vide ſub littera. v.
Quarto oñdiſ eiuſdẽ ceci illuſtratio iterior ibi Audiuit autẽ Jeſus. Jlluminanſ ſpũalr oculi mentales ſeptẽ modis. 1. par. ti. 3. c. 5. §. 1.

Quinta feria

poſt q̃rtã dñicã q̃dra/geſime. Sup ep̃ſa. 4. Reg. 4. q̃ ſic incipit. Uẽit mlier ſuamitis ad helliſeũ virũ dei in mõte carmeli. Ӡie ꝑcedẽti oñdit nobis mr̃ ecclĩa ꝙ ipſa p grãʒ noui teſti hʒ efficaciã auferẽdi cordiũ duriciam. ad q̃ ſynagoga iefficax fuit ẽt cũ auxilio legis. hodie nobis oñdit ꝙ ipa p eãdẽ grãʒ hʒ ⁊ hũit efficaciã ſuſcitãdi mortuos ſpũalr: ad qḋ ſynagoga ſemp iefficax fuit. vt pʒ p figurã hui⁹ ep̃le. Circa ſenſum hiſtoricũ hui⁹ lectiõis. 12. tãguntſ p ordinẽ. Primo tãgiſ mulieris aduẽtus ad virũ dei heliſeũ. vt pʒ in pn̄. Scḋo notaſ heliſei occurſus. ibi. Cũqʒ vidiſſet eã vir dei ⁊c̃. Uir dei vocaſ pp virtutis excellẽtiã. de qua vid. ṡ. virtutis. Tertio ſubdiſ mulieris deuotio. ibi. Apprehẽdit pedes ei⁹. ſ. pre deuotione ⁊ hũilitate. Quarto heliſei compaſſio ſubdiſ. ibi. ⁊ ait hõ dei. Quinto poniſ mulieris querimõia ibi. Que dixit nũqd petiui ⁊c̃. Quõ de⁹ diuerſimode punit. vid ſupra. ibi. puniſ. Sexto poniſ heliſei prudentia. ibi. At ille ait ad Giezi. Accinge lũbos tuos. Septio poniſ mulieris ſtabilitas. ibi. Porro mr̃ pueri ait. viuit dominus ⁊c̃. vide. ṡ. de iuramẽto. Octauo heliſei curialitas ſeqſ. ibi. Surgẽs ḡ ſecutus eſt eaʒ. Nono ſequiſ de relatiõe ipſius Giezi. ibi. Giezi vo ꝑceſſerat eos ⁊c̃. Decimo ſequiſ heliſei opatio. ibi. Jngreſſus ergo heliſe⁹ domũ ⁊c̃. Undecimo addiſ pueri ſuſcitatio. ibi. Aſcen/dit ⁊ icubuit ⁊ oſcitauit puer ſepties. Duodecimo mr̃is adoratio ⁊ gratiarũactio ꝯcludiſ. ibi. Que vocata ait ⁊c̃. tolle fi. tu. ⁊c̃.

¶ Sup euãg. Luc̃. 7. qḋ ſic icipit. Jbat Jhs in ciuitatẽ q̃ vocaſ Naym. ⁊ ibãt cũ eo diſcipuli ei⁹ ⁊ turba copioſa. Jn hoc euãg. agiſ de ſuſcitatõe cuiuſdã defũcti. circa quẽ tãgũſ qnqʒ. ſ. loci deſiatio. vt' pʒ in ꝑn. ſ. Jbat ieſus i ciuitatẽ q vocaſ Naym. Nayʒ iterꝑtaſ ꝯmotio. ⁊ ſignificat pñtẽ mundũ. de mũdo vide. ṡ. Secũdo tãgiſ teſtiũ idonea mlṫitudo. ibi. Et ibãt cũ eo diſcipuli ei⁹ ⁊c̃. Et bñ ibant cũ eo. qꝛ ſine eo erãt ſicut oues ſine paſtore. ſicut plebs ſine rectore. ſicut diſcipuli ſine iformatore. ⁊ ſic exercit⁹ ſine ductore. Tertio tãgiſ miraculi faciendi motiua rõ ibi. Cũ aũt appropinq̃ret porte ciuitatis. Et notaſ ẽt charitas affligẽs amarius. ibi. ecce defunct⁹ ⁊c̃. Fuit aũt motiuũ q̃/druplex. Primũ aduẽt⁹ xp̃i vl' approximatio. Scḋʒ ꝯditio. Tertiũ pietas mr̃is. Quartũ vtilitas turbe. vide ſupra. de morte ⁊ vicinitate. Quarto tãgiſ mortui ſuſcitatio. ibi. Acceſſit ⁊ tetigit. Quinto tãgiſ. vtilitas ꝯſecuta in pplo ibi. Accepit aũt oẽs timor. ide ſupra. timor.

Et magnificabãt deũ de grãꝝ actiõe.vide ſupͣ.

Sexta feria poſt q̃rtã dñicã q̃drageſime. Sup eplã.3.Reg.17.q̃ ſic icipit. Egrotauit filiꝰ mulieris matriſfamilias.& erat languor fortiſſimus.ita vt nõ remaneret in eo alitus &c̃.

In pñti eplã q̃tuor d̃ſcribunt. Pͥo doloroſus caſus filij.ibi. Egrotauit filiꝰ &c̃. De ĩfirmitate vide ſupra. Scd̃o deſcribit mřis plãctꝰ q̃rulo ſus.ibi. Dixit ḡ ad Heliã.qd mihi & tibi vir dĩ Ingreſſus es ad me vt rememorarẽt &c̃. Mĺtũ.n.ſe hũiliauit hec mĺier ſcĩa:pctis.n.ſuis & iuſtitie diuine q̃ ſemp recordat̃ p oibꝰ:filij ſui attribuebat mortẽ. De varia dei punitiõe vid̃ ſupͣ ſub lřa p.vel de alijs penis ſiue miſerijs q̃s dñs diuerſis diuerſas imitti.de qbꝰ ſupra. ſub lřa p.ſ.pena. Tertio d̃ſcribit prophetie factũ miraculoſũ.ibi. Et ait ad eam. Quarto deſcribit cãticũ gratioſũ.ibi. Dixit ḡ mř. De gratiaꝝ actiõe vide ſupra. Si filiũ mortuũ aſſilat̃ placet pctõri.vid̃ ſupͣ ſub p.ſ.pctis & pctõribꝰ

¶ Sup euãge. Joã.xj.qd̃ ſic icipit. Erat qdam lãgues Lazarus &c̃. Quãtũ aũt ad proſecutionẽ euãgelij heri ſaluator oñdit penitẽti poſſe ſubueniri ſuſcitatiõi adoleſcẽtis. Hodie ppõit q̃uitatẽ mãſuetudis i ſuſcitatiõe ſetẽtis. Et diuidit iſtd̃ euãgeliũ pña ſui diuiſiõe i.3.ptes. Primo deſcribit calamitatẽ periculi affligẽtis & timoris iſtãtis horrore ibi. Erat aũt lãgues lazarꝰ.d̃ varijs ĩfirmitatibꝰ vide ſupra. Scd̃o d̃ſcribit eiꝰ mortẽ indubitabilẽ.ibi. Ut ḡ audiuit.de varia morte. Lazarus amicꝰ noſter dormit &c̃. De vario ſõno vide ſupra ſub.ſ. Eamꝰ & moriamur cũ eo. De varia morte vide ſupra ſub.m. Maria aũt occurrit illi. Maria aũt domi ſedebat. De vita actiua & cõtẽplatiua vide ſupra.ſub.v. Magr̃ adeſt & vocat te de varia vocatione q̃ dñs diuerſos diuerſimode vocat hř.1.p.ti.5.c.2.§.6. Uadit ad monumentũ vt ploret ibi.de varijs ſuffragijs mortuorũ vide varia.3.p.ti.33.c.2. Tertio d̃ſcribit ſuſcitationẽ eiꝰ mirabilẽ.ibi. Jeſus ḡ. Uide de iuſtificatiõe impij ſupra. Itẽ d̃ peccatoribꝰ vide ſupra ſub p. Et ſtatĩ pdijt q fuit ligatus. vide ſupra ſub e.ſ.excõicatio. Et dixit yhs ſoluite & ſinite abire. De abſolutione vide ſupra. Abſolutio.

Sabbato pꝰ q̃rtã dñicã quadrageſime. Sup eplã Eſa.49.q̃ ſic icipit In tpe placi.exaudi.te.&.i die ſalutis auxili.ſũ &c̃. Illa q ptinet pñs eplã pmiſſa fuerũt a deo patre eiꝰ filio.& ipſi ecclie matri primitiue. Pt tñ ipſa ſic diuidi. Primo.n.pmittit mira efficacia.ibi. In tempore placito exaudiui te &c̃. vbi pꝰ i illa pte pmittebat xp̃o & ipſi ecclie virtus & efficacia ad q̃tuor.ſ.ad depcãdũ gratioſe cũ pmittit. In tpe placito.i.grẽ.qñ i ncipiet in aduentu ſuo ſm carnẽ.exaudiui te.i.exaudiã &c̃.vide.õ.de varia o͛one. Ecce iſti delonge veniẽt &c̃.vide.õ.de varia vocatiõe q̃ dñs diuerſos diuerſimode vocat.vide.ſub.v.ſ.vocauit. Uel allegorice p illos q delõge venient itelligimꝰ in pctis obduratos.vĺ de venia deſperãtes.p illos q ab aqlone itelligimꝰ inuidos frigꝰ odij ſecũ portãtes p illos q a mari itelligimꝰ iracũdos & ſupbos.p illos q de terra auſtrali ſi itelligimꝰ auaros ſiue luxurioſos. De iſtis q̃tuor vide in locis ſibi adaptatis. Scd̃o excludit quorũdã falſa ſnĩa ibi.& dixit ſyõ &c̃. vbi ſciẽdũ ſm glo.ꝙ ſyon & hieruſalez principaliter accipiũtur tribꝰ modis. Uno mõ pro ciuitate terrena. Alio mõ p ecclia militãte. Tertio mõ pro ecclia triumphante.

¶ Sup euã. Jo.8.qd̃ ſic icipit. Ego ſuz lux mũdi. Quãtũ ad ptinuatiõnẽ euãgelij heri oñſuz fuit feditatẽ pcti fore fugiẽdã & flẽdã. Hodie pponit claritatẽ hõeſtatis & v̇tutis eẽ aſſequendã.& ſm h̃ diuidit pñs euãgeliũ. Pͥo.n.notat̃ claritas lucis illuſtrãtis.ibi. Ego ſuz lux mũdi. Et merito xp̃s aſſilat̃ luci pp tria.ſ.pp mirabilẽ pductionẽ.iſepabilẽ vnionẽ.& d̃lectabilẽ ſepatiõez. Scd̃o notat̃ vtilitas hꝰ luminis &c̃.ibi q̃ ſeq̃t. Quõ hõ pt ſeq dñz.vide.õ.nõ ambulabat in tenebris.ſ.igñãtie.& p pñs nõ veniet ad tenebras gehẽne.de ignorãtia vide.õ.

Dixerũt ḡ ei phariſei:tu teſtimoniũ de teipſo phibes:& teſtioniũ tuũ nõ ẽ veꝝ.errauerũt ipſi in h̃:qd̃ mĺtiplr̃ pbari pt pprio teſtionio ſine teſtibꝰ.ibi. Et ſi ego teſtioniũ phibeo &c̃. vos ne ſcitis vñ vẽio &c̃. De igñãtia vide.õ. Uos ſm carnẽ iudicatis. De iudicio temerario vide.õ Et ſi ego iudico iudiciũ meũ veꝝ ẽ:q: ſolꝰ nõ ſuz:ſz ego & q miſit me pr̃.q.d.pr̃ mecũ ẽ q me genuit.gignẽdo.n.ẽẽntiã cõicat v̇itatez. Ex q̃ ſeq̃t ꝙ ego ſuz v̇itas. v̇itatis ãt eſt reddẽ teſtionium. Nota xp̃us in his dat intelligẽ ſuũ duplicẽ aduẽtũ. Primũ in q̃ nõ iudicat ſz ſaluat Scd̃m in quo iudicabit:q: oẽ iudiciũ dedit filio. De ipſo diuino iudicio vide.õ.

Dominica in paſſiõe. Super epiſtola ad Heb.9.que ſic icipit xp̃s aſſiſtens põtifex futuroꝝ bonoꝝ. Cõuenienter iſta eplã in qua agitur de ſanguinis xp̃i aſperſiõe & mortis perpeſſione legitur in hac dñica que dr̃ dñica paſſiõis dñi.qm̃ ab hac die vſq3 ad paraſceuẽ recolit eccleſia dñicã paſſionem. Et ſciẽdũ ꝙ aplͥs in iſta eplã oñdens efficaciã ſacrificij:qd̃ xp̃s in cruce pro nobis obtulit:effectũ eius duplicẽ deſcribit. quoꝝ pmꝰ eſt generis humani redẽptio. Dicit ergo xp̃s aſſiſtens deo patri pontifex futuroꝝ bonorũ idest largitor gratie & glie.tabernaculum nõ manufactũ.idest carnem ſuã nõ factam opere

humano ⁊c̃.neq; per ſanguinē hircoꝝ.de ſa/
crificijs vide ſupra.Si enī ſanguis hircorum
aut vituloꝝ ſm legē effuſus.īquinatos.ſ.irre
gulares.ſanctificat.i.mūdos demōſtrat:quan
tomagis ſanguis xp̄i effuſus.ſ.in cruce.Et no
ui teſtamēti mediator eſt ſup illud mediator.
nota ꝙ xp̄s operatus eſt ſalutem in quintupli
ci medio.tertia parte.titulo.32.cap.2. Hodie
incepit eccleſia agere memoriam de xp̄i paſſi/
one.Nota ꝙ paſſio xp̄i ad memoriā reuocata
tripilcē effectū facit in anima.4.pte.ti.3.c.7.
§.4.Et circa xp̄i paſſionē notande ſunt ſeptē
circunſtantie.4.p.ti.15.c.41.§.2.

Sup euā.Joā.8.qđ ſic incipit.Quis ex vobis
arguet me de peccato.Jn priorib⁹ dieb⁹ ſancti
euāgeliſte ⁊ mater eccleſia filios ſuos ad virtu
tes incitauerūt xp̄i exercitatione:ab hinc ani/
mantur ſaluatoris amara paſſione. conueniē/
ter igit̄ nūc legitur iſtud euā.cū incipim⁹ re/
colere xp̄i paſſionē.qm̄ ex hoc euāgelio oñdit
ſe xp̄s immunē ab his ꝓpter q̄ dicebant ip̄m
eſſe reū mortis.Primo oñdit ſe xp̄s habere vi
te ſanctitatē ⁊ innocētiā.Cōtra primū ſibi im/
poſitū dicit.Quis ex vobis arguet me de pec
cato.Scđo oſtēdit veritatem in doctrina ⁊ ef/
ficatia ꝯtra ſecūdū.ibi.Si veritatē dico vobis
de ip̄ſa vide ſupra.Qui ex deo eſt v̄ba dei au/
dit.Nota ꝙ duodecim ſunt fructus verbi dei
2.par.ti.9.ca.11.§.2.Nōne bene dicimus ꝗa
ſamaritanus es ⁊ demonium habes.vide ſu/
pra blaſphemia ⁊ ꝯtumelia.Tertio oſtēdit pa
tientia redēptoris iniuriā tolerare dicēs.ibi.
Ego demoniū nō habeo.De patiētia vide ſu/
pra.⁊ de iniurijs locis ſibi adaptatis.Debet
ergo miles xp̄i vt triūphet de aduerſario iſtar
xp̄i patiētis ꝯuitijs non reluctari:ſed tolerare
patienter:v̄ba non vindicare ſed leuiter īdul/
gere.⁊ pro hoſtibus orare.eoſq; diligere pari
ter.4.oñdit quo ad deū humilitatē ⁊ reueren
tiā quo ad ſupiores ſeruare.ibi.Ego honorifi
co prē.De honore vide ſupra.ſi glorifico me
ip̄ſum gloria mea nihil eſt.de quo vide ſupra
ſub g.Et ſi dixero q: nō ſcio eū:ero ſilis vobis
mēdax.Mendaciū vario modo deſcribitur.
Quinto oſtēdit quo ad perſonam deitatem ⁊
eternā exiſtētiā.Cōtra q̄rtū dicit.Abrahā pat
veſter exultauit.De vario gaudio vide.g.vt vi
deret diem meū ⁊c̃.Antiqui q̄uo viderunt de
um ⁊c̃.1.parte.titu.3.ca.6.§.14.15.16.17.18
vide etiā de viſu ſupra.Sexto oñditur demē/
tia puerſoꝝ conātes innocētem lapidare.ibi.
tulerūt ergo lapides. de duritia cordis vide
ſ.vel de obduratiōe.vel de obſtinatione.

Feria.ij. poſt dñicā in paſſione ſuper epi
ſtola Jone.3.que ſic icipit.Factū
eſt v̄bū dñi ſcđo ad Jonam ꝓphetam.Surge
⁊ vade in Niniuē ciuitatē.Recolens pia ma/
ter eccleſia dominice paſſionis myſteriū. non
ſolū ꝓponit fidelibus verba preconis noui te/
ſtamenti.ſ.apli Pauli:qui oſtendit eam iā fu/
iſſe factā pro ſalute oīum.verūetiā verba q̄dā
⁊ facta patrū antiquoꝝ.ſ.Moyſi.Eſaie. Hie/
remie.Jone.⁊ Danielis.vt patebit in proceſſu
que ꝑ eiſdē.ſ.pro ſalute oīum ⁊ pro ꝯuerſione
gentiū.Judeis in cecitate ꝑmanſuris futurā
eam prefignabat.Preſens epiſtola ita diuidi/
tur.Primo deſcribit iuſſum conſtringentem
cum premittitur.Factum eſt verbum domini
ſecūdo ad Jonam prophetam dicens.Surge
⁊ vade in Niniuē ciuitatē magnā ⁊ p̄dica ⁊c̃.
De predicatore verbi dei vide ſupra.Secun/
do deſcribit actum exequentem ibi. Et ſurre/
xit Jonas ⁊c̃.De obedientia vide ſupra.Ter/
tio deſcribit fructum conſequentem.qui fuit
Niniuitaꝝ conuerſio ad penitentiā.de qua vi
de ſupra ibi.Crediderunt niniuite dño ⁊c̃. Et
predicauerunt ieiuniū.Jſtud varie deſcribit
ſupra.Et conuertat̄ vir a via ſua mala.de va/
rijs vijs vide ſupra.via.Et ab iniquitate que
eſt in māib⁹ eoꝝ.Man⁹ iſta d̄ſcribit̄ cū ſuis di
gitis ⁊ eorūdē ſignificatōib⁹.2.p.ti.2.c.1.§.8

¶ Sup euā.Joan.qđ ſic incipit.Miſerūt pri/
cipes ⁊ phariſei miniſtros vt caperent ieſum
Quantū ad ꝯtinuationē euangelij heri dictū
fuit q̄uo volente dño iudei eū non lapidaue/
runt.hodie quomodo magis concitati ad eū
capiendum miniſtros miſerūt.Et ſm hoc di/
uiditur.Primo notatur principum iniquitas
contra xp̄m innocētem : ſiue magna iudeoꝝ
peruerſio cum dicitur.Miſerunt principes.
Moraliter principes tenebrarū ieſū.i.iuſtū
inocentē ⁊ ſcm̄.v̄bo cogitatione:aut facto cu/
pientes capere malas imiſſiones quaſi mini/
ſtros ſuos mittunt.vide ſupra ſub littera d.ſ.
diabolus:⁊.t.ſ.tentatio.Secūdo notat̄ proui/
da chriſti reſponſio cū additur.Adhuc modi
cum tp̄s vobiſcum ſū ⁊c̃.quaſi diceret:quod
de me ꝯcepiſtis perficietis:ſed non mō:q: ad
huc nolo.Tertio notat̄ chriſti libertas potens
cauere nocentē.ibi.Queritis me.Moraliter.
per iſtos querētes Jh̄m:quē non valētes inue
nire ſignificabant oppreſſores pauperū ⁊ pu
pilloꝝ officioꝝ ſuoꝝ abuſores ⁊c̃.q̄bus dedit
magna dona.tota nāq; cauſa maloꝝ ſubdito/
rum ꝓuenit ab iniquitate rectoꝝ.Sunt enim
q̄dā rectores qui malo exēplo alios īficiūt qui
ſupbo aīo paupes deſpiciūt : ⁊ qui ſimplices
fallaci corde decipiūt.De iſtis vide varia ſub
lr̄a d.ſ.dñs:⁊ ſub p.ſ.prelatus.Quarto notat̄
ſtulta iudeorum interrogatio.ibi.Quo hic itu
rus ⁊c̃.Quinto notatur chriſti benigna inui/
tatio cum ſubditur.Si quis ſitit ⁊c̃.Applicā/

do iſtud ad ſacram ſcripturam. vide de ipſa ſu
pra ſub s.ſ.ſitis. Qui credit in me ⁊c̄. De fide
vide ſupra ſub lr̄a f.ſ.Fides.

Feria.iij. poſt dn̄icā in paſſiōe ſup epl'a
Dan̄.14.q̄ ſic incipit. Cōgrega
ti ſunt babilonij ad regem ⁊ dixerunt ei trade
nobis Danielē qui bel deſtruxit ⁊ draconē in/
terfecit. Sicut miſſio ſci Jone in mare ꝑfigu/
rauit ſm̄ Hiero. xp̄i mortē. ſic ⁊ accuſatio Da/
nielis facta per Babiloñ. figurabat accuſatio
nem xp̄i p iudeos. ideo pia mater eccleſia poſt
quā ſancti Jone recitauit preexpoſitā hiſtori/
am recitat imediate p̄ntem hiſtoriam Danie/
lis. Unde in p̄nti hiſtoria p̄mo oſtēdit magni/
tudinem pene inflicte ipſi Danieli. dicēs. Con
gregati ſunt babi. ⁊c̄. Notū eſt ꝙ hoc fecerunt
ex inuidia. de qua vide ſupra. Jnuidia. de ho/
micidio. ſupra. homicidiū. Secundo deſcribi
tur modus liberatiōis diuine. ibi. Erat autem
Abacuc ⁊c̄. Recordatus.n. es mei dn̄e ⁊c̄. de
gratiarū actione. vide ſupra. Senſus lr̄al' epl'e
planus eſt. moraliza. vbi tibi deſeruit ad ꝓpo/
ſitum. ꝑncipaliter concordat cum xp̄i traditio
ne ⁊c̄. huius temporis.ſ. paſſionis.

¶ Sup euan. Joā.7.qđ ſic incipit. Ambulabat
Jh̄s in galileā. Nō eni volebat in iudeā am/
bulare: q: querebāt eum iudei interficē. Quā
tum ad lr̄alem ꝯtinuationē euang. heri dictū
fuit. ꝙ ꝑncipes ꝯtra iuſtū miniſtros mittendi
abuſi ſunt ſua p̄tate: hodie ꝓponiſ p̄tātē fuge
re dn̄orum poteſtati periculoſitate: ſm̄ hoc di
uidiſ euāg. Primo proponiſ iudeoꝝ perfidia
ad ꝑſequēdū. ibi. Ambulabat Jeſus in gal. ⁊c̄
vel p̄mo notaſ chriſti exemplaris trāſmutatio
vt pꝫ in ꝑncipio. Moraliter hic inſtruimur ho
nores ⁊ ambitiōes fugere. Scđo ꝓponiſ feſti
uitatis rationabilis celebratio. ibi. Erat āt. ⁊c̄.
de quo vide ſupra feſtorū celebratio. Tertio ꝓ
poniſ vanitas ꝯſanguineorum ad ꝑſuadēdū
ibi. Tranſi hinc ⁊ vade in iudeā ⁊c̄. De vanita
te ⁊ inani gloria. vide ſupra. Moraliter ꝑ fra/
tres iſtos xp̄m conantes per applauſum ad va
nam inducere gloriā. oñdentes ſe diſcipulos
eſſe: ⁊ credere in eū exterius: licet iterius aliđ
crederēt: ſignificantur mēdaces ⁊c̄. De mēda/
cio. vide ſupra in tabu. Quarto ꝓponiſ humi
litas xp̄i ad diuertēdū. ibi. Dicit ergo eis Jh̄s
Tp̄s meū nondum venit. Non pōt mundus
odiſſe vos. q.d. Uos qui mūdanā queritis glo
riam vel hoīnꝫ cōplacētiam hoīes mūdanos
aduerſarios non hētis. vide de mundo ſupra
vel de inani gloria. Quinto ꝓponiſ curioſitas
iudeoꝝ ad ingrēdū. ibi. Judei aūt querebant
eum ⁊c̄. De curioſitate vide. ſ. in tabu. Sexto
proponiſ populi deteſtabilis detractio. ibi. Et
murmur multus. De detractione vide ſupra
in tabula de murmure.

Feria.iiij. poſt dn̄icā in paſſiōe. Super
eꝑ la Leuiti.19. que ſic icipit.
Locutus eſt dn̄s ad Moyſen dicēs. Ego dn̄s
nō facietis furtū. Epl'a dn̄s q̄ ꝯtinet q̄dā prece
pta negatiua vel ordinatiua hoīuꝫ reſpectu cu
iuſcūqꝫ primi. ſp̄āliter aūt reſpectu xp̄i ita di
uidiſ. Primo nāqꝫ premittiſ motiuū incitās
ad obſeruantiā ſubſequētiū ꝑceptoꝝ cū d: ꝑ/
mittēte eccleſia. Jn dieb⁹ illis. Locutus ē dn̄s
ad Moyſen: Ego dn̄s de⁹ veſter. Hoc nēpe eſt
primū verbū quod debuit eis dicere Moyſes
ex parte dei incitās eos ad ſubſequētiū obſer/
uantiā. Deinde poniſ ſecūda pars: vbi deſcri/
bitur decretū ꝯtinēs multa precepta negatiua
non furtū facietis. Jſtud eſt quartū preceptuꝫ
ſecūde tabule: vt pꝫ Exo.20. De quo ſupra in
tabula ſub littera f.ſ. furtū. Jſtud preceptū trāſ
greſſus eſt Judas ꝓditor qui vt d: Jo.12. Fur
erat ⁊c̄. nō mentiemini. de iſto vide ſupra ſub
lr̄a m. Jſtud ꝑceptū tranſgreſſi fuerūt iudei: q
pluries reſpectu chriſti dicebāt de eo varia ma
nifeſta mendacia ⁊c̄. ſic conſequenter vide. ſ.
in tabu. de oībus peccatis enumeratis in pre/
ſenti epiſtola: que ꝓpter breuitatem hic dimit
to. Tertio adduciſ exemplū regularis cuꝫ d:
Diliges amicū tuum ſicut teipſum. Jſta dile/
ctio deſcribitur ſupra ſub littera d.ſ. dilectio.
Quarto concludiſ preceptum implicāo in fi/
ne cum addiſ leges meas cuſtodite. De diui/
na lege. vide. ſ. littera l.ſ. lege.

¶ Sup euang. Jo.10. qđ ſic incipit. Facta ſunt
encenia in hieroſolymis: ⁊ hyems erat: quan
tum ad ꝯtinuationem heri dcm̄ eſt q̄ūo iudei
xp̄m q̄rebāt occidere gn̄alr. hodie dcm̄ ē q̄ūo
eū volebant opprimē lapidib⁹ magis ſp̄āliter
⁊ ſm̄ hoc diuidiſ p̄ns euāg. Primo.n. oſtēdit
tp̄is ſpecificatione. dicēs in ꝑn°. Fcā ſunt en/
cenia. d: feſtū dedicatiōis tēpli. Jſtā dedicatio
nem tēpli ſiue feſtiuitatē dn̄s Jh̄s ſeruare vo/
luit nobis in exemplū. De feſtoꝝ celebratione
vide ſupra ſub lr̄a f.ſ. Feſtoꝝ celebratio. Mo/
ralr̄ in hac p̄te fit mentio de trib⁹ factis q̄ ſpiri
tualē ſenſum h̄nt: ⁊ trib⁹ charitatis effectib⁹
applicari p̄nt. Primo ꝙ hyems fuit in dedica
tiōe. Secūdo ꝙ Jh̄s ambulauit in tēplo. Ter/
tio ꝙ iudei poſtulabāt certificari de xp̄o. De
charitate. vide. ſ. charitas. Scđo deſcribiſ di/
ſceptatiōis explicatio. ibi. Circumdederūt euꝫ
iudei occaſionem ſumētes ex feſto tp̄e ⁊ loco.
Tertio oñdit obiectiōis facte repꝛehenſionē: cū
dicit. Loquar vobis ⁊c̄. Moraliter vox cuiuſ
libet ꝑdicantis verbū dei eſt vox chriſti: quaꝫ
quilibet volēs annumerari ouibus chriſti in
paſcuis celoꝝ libēter audire debet ⁊ humilit
imitādo obedire: qꝛ beati q audiunt verbum

dei ⁊ cuſtodiūt illud: deſup vide. ibi de ꝑdicatiōe ſiue vbo dei. Sed vos nō audiſtis. q: nō eſtis ex ouib⁹ meis: oues mee vocē meā audiunt. Oues xp̄i cognoſcunſ ex euan. iſto. oues diaboli faciunt duos greges. ꝑmi ſunt hypocrite ⁊ mali religioſi ⁊ mali xp̄iani. Alius grex ouiū diaboli eſt īfernus ⁊ dānati ⁊c̄. xp̄s ad ſuas oues hʒ q̄tuor voces: q: ibi eſt exterior exhortatio. iterior inſpiratio. bn̄ficioꝝ largitio: ⁊ corꝑalis flagellatio: vide de iam alle. ē. in tabu. in locis ſibi adaptatis. Quarto oſtēdit iudeoꝝ obſtinationē ſiue malitiam. ibi. Suſtulerūt ꝗ lapides ⁊c̄. Moralr in iſta pte ſpāl̄r tractatur de blaſphemia ex lege ⁊ precepto xp̄i ꝓhibita ⁊ punitiōe mortis corrigēda. de qua vide ſupra in tabu. ibi. ſ. blaſphemia.

Feria.v. poſt dn̄icā in paſſiōe. Sup epl'a Dan. 3 que ſic incipit. Orauit Daniel dicēs. Dn̄e deus ne deſpicias populuʒ tuū. Cōuenieter hoc paſſionis tpe legif pſens epl'a que per figurā ɔtinet orōnem quā ſancti pr̄es in limbo faciebant ꝑ deſcenſu angeli. i. xp̄i ſm eius aiam corꝑe manēte mortuo i cruce vel in ſepulchro ꝓ liberatiōe ſua ꝑ virtuteʒ ſanguinis ſui. Primo. n. implorat diuinā bonitatē dicēs. Dn̄e deus ne deſpicias ppl'm tuum ⁊c̄. Eſt. n. oratio ſua ꝓ nr̄a oratiōe. vide ſupra. Scd̄o allegat diuinā veritateʒ. ibi. ꝓpter Abraam dilectum tuū. de veritate vide. ē. Tertio cōmēdat diuinā equitatē ſiue iuſtitiaʒ. ibi. q: dn̄e imutati ſumus. Et nō eſt in tpe hoc neq3 holocauſta neq3 ſacrificiuʒ. de ſacrificio vide ſupra ſacrificia. Quarto poſtulat diuinam pietatē cū addit. Sed in aio cōtrito q̄ſi dicat. loco ſacrificioꝝ ſuſcipias dn̄e id qd̄ poſſumus tibi offerre. ſ. cor ɔtritū. de corde. ē. vel de contritione ⁊ ſpū hūilitatis. de quo vide. ē. Et tūc ſequimur. in toto corde. vide ſupra. ibi. Sequ/re. Et timemus. de vario timore. vide ſupra in tabu. Quinto inuocat diuinam ptātē. ibi. Et erue nos in mirabilibus ⁊c̄.

¶ Sup euange. Luce. 7. qd̄ ſic incipit. Rogabat ieſum q̄dā phariſeus: vt māducaret cum illo ⁊c̄. ante h. ic particulā narrata ſunt multa xp̄i miracula. hodie ꝓponif exēplū aptiſſimū vnius peccatricis que pn̄iam agens ſuoꝝ peccatoꝝ a xp̄o miſericorditer veniaʒ obtinuit ⁊ gratiā: ⁊ ſm hoc diuidif euāgeliū. Primo deſcribif māducatio xp̄i cuʒ phariſeis. Nota ꝙ xp̄s legif māducaſſe cū phariſeis: cū pctōrib⁹ cum amicis familiarib⁹: ⁊ cuʒ cognatis. vt pʒ Joan. 2. ſed varijs de cauſis: cum phariſeis vt eoꝝ ſupbiā reprimeret: cuʒ peccatorib⁹: vt ad pn̄iaʒ inuitaret: cū iuſtis vt eoꝝ charitateʒ inflāmaret: cum cognatis vt eoꝝ inopiam ſupplerer. Secūdo notaf mulieris exēplaris conuerſio. ibi. Ecce mulier. moraliter per hoc qd̄ dr̄. Maria ſup ɔuiuātes venit ad querenduʒ ieſum: notaf fructuoſa conuerſio. ſ. per contritionē. de qua vide ſupra. Stans retro ſec⁹ pedes dn̄i ⁊c̄. vbi deſcribunſ per ordinem partes penitētie: pro quibus vide ſupra. Stetit retro pre verecūdia. de qua vide ſupra. Uidens aūt phariſeus qui vocauerat eum ait intra ſe dicēs ⁊c̄. de temerario iudicio. vide ſupra i tabu. Tertio notaf amoris peculiaris oñſio. ibi. vidēs hanc mulierē. bona mulier q̄ dn̄m ſua penitētia molliuit: ⁊ ad remiſſionem peccati quodāmodo traxit. Intraui in domum tuam aquā pedib⁹ meis ⁊c̄. de operib⁹ miſericordie vide ſupra. Quarto notatur ſaluatoris remuneratio. ibi. Propter hoc dico tibi. remittūtur ei peccata multa ⁊c̄. Moraliter in iſta pte commēdaf Magdalena de ſincera ⁊ feruenti dilectiōe chriſti per quā iſta meruit. de iſta dilectione. vide ſupra. dilectio. Item de abſolutione ſupra abſolutio. Fides tua te ſaluaʒ fecit. fidei augmentum ⁊ magnitudo deſcribitur. quarta parte. titulo. 8. capitulo tertio §. quarto quīto ſexto ſeptimo Uade in pace. de varia pace. vide ſupra in tabula.

Feria.vi. poſt dn̄icam in paſſione. Sup epl'a Hiere. 17. que ſic incipit. Dixit Hieremi. Dn̄e oīs qui te derelinquunt ɔfundenf ⁊c̄. Sāctus hieremias inter oēs ꝓphetas veteris teſtamēti expreſſi⁹ gerit typū ſaluatoris. Primo quantū ad natiuitatē. Secundo quantum ad conuerſationem ⁊ totam ſuam vitam. Tertio quantum ad paſſionem. Quarto quantum ad orationem. Ipſe enim orauit pro his qui eum perſequebantur ⁊c̄. Similiter ⁊ omnia chriſtus fecit. Circa preſentem epiſtolam nunc ſciēduʒ ꝙ in ipſa ꝓpheta ſic procedit. Primo nāq3 procedit veraciter predicando dicēs. Domine deus oēs qui te derelinquūt. ſ. ſe a te auertendo. De peccatoribus vide ſupra. Confundentur interdū cōfuſione temporali. ſicut apparet in iudeis: ⁊ indubitanter in cōfuſione eternali niſi ad te reuertantur. Secundo procedit humiliter expoſcēdo dicēs. Sana me dn̄e. pōt hoc dici in perſona cuiuſlibet peccatoris morbo peccati mortalis grauiter laborātis. vide. ē. de peccatoribus: ⁊ de peccatis ſub littera p. Tertio procedit. ſ. fideliter aſtruendo ibi. Ecce ipſi dicunt ad me ⁊c̄. vbi primo aſtruit aduerſantiū maliciam ſm ꝓpriam innocentiā. ibi. Et ego. Quantum ad ꝑmū. ecce ipſi. ſ. iudei dicunt ad me. ſ. mihi calūniando: ⁊ ſermones meos irridēdo Quantū ad ſecundū ſubdit. Ego non ſum turbatus. ſ. paſſiōe impatiētie te paſtorē ſequens ibi volēs qd̄ fiat: non qd̄ ego volo: ſed qd̄ tu. ⁊

die hominis.i.laudē humanā nō deſideraui.
Quarto pcedit ꝯfoꝛmiter appetendo.i.in de/
ſiderio ſuo ꝯfoꝛmādo volūtatē ſuā diuine vo/
lūtati.ibi.ꝯfundanf qui me pſequunf. Et du/
plici ꝯtritiōe cōtere eos dñe deus noſter.ve/
re duplici ꝯtritiōe fuerūt iudei ꝯtriti.ſ.p chal
deos:ꝓpter pcc̄m idolatrie:⁊ p romanos pro
pter peccatū inuidie contra Chꝛiſtuȝ. duplici
contritione quantum ad coꝛpus:⁊ quantum
ad animam:nec erat petitio ex liuoꝛe pꝛopꝛie
vindicte.ſed ex amoꝛe iuſtitie.

¶ Sup euang. Joh.ſ.xj.qđ ſic incipit. College
gerūt pōtifices ⁊ phariſei ꝯciliū aduerſus Je
ſum. Jn pcedētib' viſuȝ eſt de miraculis xpi:
⁊ ſpāliter ſexta feria:quō Lazaꝝ moꝛtuuȝ qua
driduanū a ſomno moꝛtis excitauit. Hodie ex
hoc quō iudei ex inuidia cōmoti conſiliū inie
runt:⁊ cayphas eū moꝛte dignū ſententiauit.
Et ſm hoc hodiernū euangeliū diuidif. Pri/
mo ponif iudeoꝝ pncipalis congregatio.ibi.
Collegerūt pōtifices ⁊ phariſei conciliū: vbi
moꝛaliter tractaf de cōſilio habendo in omni
re. Debent ergo cōſules habere vite veritateȝ
⁊ ſanctitatē:experiētie perſpicuitatē: ⁊ animi
ſtabilitatē ⁊ ſoliditatem. De iſtis conſulibus.
vide ſupra in tabu. Secundo ponif puerſoꝛū
irratiōabilis occiſio.ibi. Quid facimus:quia
hic homo multa ſigna facit. Dicamus enim
frequenter in coꝛde. hic homo multa ſigna fa
cit. nam fecit ſignum charitatis ⁊:amicitie in
paſſione:fecit ſignuȝ pietatis in miſericoꝛdie
conſeruatione. Fecit ſignum ſeueritatis ⁊ iu//
ſtitie in vltima iudicatione. De iſtis vide ſu
pra in tabula ad placitum. Tertio ponif con//
ſiliationis determinatio in ꝯcluſiōe.ibi. Un'
auteȝ ex ipſis Caypħas nomine. Expedit vo//
bis vt vn' moꝛiaf. De moꝛte vide varia nota/
bilia:⁊ ſupra de homicidio. Quarto ponitur
latens chꝛiſti ⁊ cauta declinatio in ſui abſcon
ſione.ibi. Jeſus aūt nō palam ambulabat ⁊c̄.
Cauſa vero declinatiōis ſm Auguſti. nō fuit
impotentia:ſed vt daret exempluȝ aliqs infir/
mioꝛibus non eſſe peccatum ſubtrahere ſe ab
oculis perſequentium:⁊ furorem ſceleratoꝛū
latendo potius deuitare:q̄ȝ ſe offerēdo magis
accēdere ⁊ inflāmare. Uel ſecundum Oꝛige
nē oſtendit in hoc q ſicut honeſtum eſt gratia
veritatis ſubire moꝛtem. ſic non eſt nimis ho
neſtum ſe tentationi non ingerere. tum pꝛo//
pter experientiam veritatis. tum etiam: quia
ignoꝛatur rei euentus.

Sabbato ante dieȝ palmarū. Sup epi
ſtola Hierm.18.q ſic icipit.
Dixerunt impij iudei ad inuiceȝ. Uenite cogi
temus contra iuſtum cogitatiōes. Poſtq̄ȝ ec
cleſia heri recitauit concilium aduerſus Jhȝ
quod impij iudei collegerūt:conſequēter ho/
die legif iſtam epiſtolaȝ ſiue pꝛophetiā ſancti
Hieremie in quo ſm ſenſum pꝛincipalioꝛem
etiam litteralem agif de iniquo cōſilio qđ ad/
uerſus Jeſuȝ collegerūt iudei. Diuiditur aūt
preſens epiſtola in tres partes. Pꝛimo enim
tangit pꝛopheta iniquam contra ipſum cōſpi
rationem dicens. Dixerunt impij iudei adin/
uicem. Uenite cogitemus contra iuſtum cogi
tationes. Ecce iniquum conſilium de cogitan
do:⁊ dicit contra iuſtum non pꝛo iuſto:vt be/
ne expꝛimat ſuam nequitiam ⁊ malitiam ⁊c̄.
Uenite percutiamus eum lingua:ſcilicet de//
trahendo.mentiēdo.accuſando.contra ipſuȝ
teſtificando:⁊ moꝛtem ipſius poſtulando. De
iſtis vide in locis ſibi adaptatis. Uide etiam
de mala lingua ſiue de mala locutione.pꝛima
parte.titulo ſecūdo.capitulo q̄rto.ℌ.quarto ⁊
quīto. Secundo expꝛimit chꝛiſti pꝛopter legē
vel contra iudeos deuotam ſupplicationeȝ di
cens. Attende domine ad me ⁊c̄.mihi aſſiſtē/
do:me.cōfoꝛtando:me.i.paſſionem acceptan/
do.ex quo ipſi iudei nolunt attendere ad vni/
uerſos ſermones meos ⁊c̄.nunqđ reddif pꝛo
bono malū.q.d.bonū ꝓ bono iuſtitie eſt:bo//
nū p malo pfectionis eſt:malū p malo iniuſti/
tie eſt:ſed malū p bono ſceleratiſſimū eſt. vide
ſupra de vindicta iniuria:vel ingratitudine.
Tertio ꝯcludit iudeoꝝ ꝓpter ipm tūc futuraȝ
tribulatiōeȝ ibi. ꝓpterea da filios eoꝝ i famē:
⁊ deduc eos in manus gladij.i.facies eos mo
ri fame ⁊ gladio. Multe alie cōminatiōes ha
bentur in ſequentibus in illa epiſtola que ad
pꝛopoſitum tuum applicare poteris.

¶ Super euange. Joā.17.qđ ſic incipit. Sub
leuatis Jħs oculis in celū dixit. Pater venit
hoꝛa clarifica filiū tuuȝ ⁊c̄. Conuenienter hoc
tpe euāgeliū illud legif:q: iminente paſſione
hanc oꝛōneȝ xps ad pr̄em ſubdit. Diuiditur h̄
euāg. pma ſui diuiſione in duas partes pnci/
pales. Pꝛimo.n.oꝛat pꝛo ſui clarificatione di
cēs. pater venit hoꝛa clarifica filiū tuū. Quali
ter oꝛatio eſſe dȝ h' xps docet verbo ⁊ exēplo:
q: ſubleuatis in celū oculis:q: venit hoꝛa. De
oꝛōne vide.ō. Sequif ſcđa vtilitas ex xpi oꝛo
ne ſiue petitione:⁊ eſt nr̄a clarificatio.ibi. Si/
cut dediſti ei ptātem ois carnis.i.ois hois:ac
cipiēdo ptem ꝓ toto. vt omne qđ dediſti ei.ſ.p
eternā predeſtinatiōeȝ det ei vitā eternā.p fi
nalē gloꝛificationē:p meritū xpi habemus in
troitū ad gloꝛiā quaȝ amiſim' p Adaȝ. hec eſt
autem vita eterna vt cognoſcāt te ſolū veruȝ
deū ⁊c̄. De diuina viſiōe vide.ō. Uiſio ⁊ beati
tudo hec eſt vita eterna vt cognoſcat te ſolum
veꝝ deū ⁊c̄.deſup vide.1.p.ti.xj.c.1.ℌ.1.i me
dio. Scđo xps oꝛat ꝓ ſuoꝝ ſalute ⁊ ꝯſeruatio/

ne ſibi. Manifeſtaui nomē tuū hoīb⁹ quos de
diſti mihi de mūdo.i.quos de mūdo p pñtez
iuſtitiā vocaſti vt eēnt quaſi mā peculiaris poſ
ſeſſio. Nota ad itellectū hui⁹ dicti. Pater ma/
nifeſtaui nomē tuū.ꝙ de⁹ pater triplr̄ cogno/
ſcit. Primo ſub rōne oīpotentie.⁊ ſic fuit no/
tus in gētib⁹ ſub rōne pmi pncipij oiuz exiſtē
tiū. Alio mō ſub rōne qua ſolus de⁹ eſt adorā/
dus cultu latrie.⁊ ſic ēt fuit ante aduentū xp̄i
notus illis iter quos nō fuit ydolatria.vt in iu
dea. Tertio ſub rōne qua eſt pma pſona in di/
uinis.⁊ xp̄s q hoc verbū loquebat̄ eſt ei⁹ fili⁹
ſic certe fuit etiā occultus iudeis.vt pꝫ in Eſa/
ia. Uere tu es deus abſcōdit⁹.ſꝫ p chriſtū ma/
nifeſtatus apoſtolis.⁊ per apoſtolos ⁊ eorum
imitatores cunctis chriſti fidelibus ⁊c̄.

In die palmarū

Super epl'a ad Philipē.2.que
ſic incipit. Hoc.n.ſentite in vobis qđ ⁊ in xp̄o
Jeſu ſcā proceſſiōe miſſa ſeqt̄.q̄ tota eſt de dn̄i
paſſiōe.in q̄ legit̄ epl'a pn̄s.q̄ monet nos eſſi/
cacit̄ ad xp̄i imitationē. Et facit apl'us breuit̄ i
ipſa tria. Primo oñdit qs ſit imitādus.q: cō/
cors diuinitatis cū dicit. Hoc ſentite in vobis
In qb⁹ v̄bis apl's dicit oīb⁹ vt mala caueant
bona faciāt.pſpera ꝯtēnāt ⁊ aduerſa patiēter
ſuſtineāt.exēplū in xp̄o accipietis. Hoc.n.⁊ nō
aliud ſentite.i.exprimētalr̄ cognoſcite.in vob mē/
bris. Mēbra.n.nālr̄ ſentiūt capitis paſſiōes.
qđ ⁊ in xp̄o Jeſu ſupple fuit. Secundo oſtēdit
apl's in quo xp̄s eſt imitādus.q: in merito hu
militatis.vñ dicit. Qui cū in forma dei eēt.i.
diuinitatis natura. Nō rapinā arbitrat⁹ eſt.i.
non vſurpauit ſibi qđ ſuum non erat. Huic op
poſitū fecerūt pmi⁹ angelus ⁊ primi parētes.
Exinaniuit ſeipm creature.ſ.qui ianis ⁊ de ni
hilo eſt.formā ſerui accipiēs.nām.i.nō cuiuſ
libet creature.ſed hoīs aſſumēdo vt in ea no/
bis ſeruiret. Et habitu inuē⁹tus vt hō.ſ.iter ho
mines ꝯuerſando. Humiliauit ſeipꝫ fact⁹ obe
diēs vſqꝫ ad mortē p nobis. De nr̄a hūilitate
⁊ obediētia.vid.ſ. Tertio oñdit apl's q̄re xp̄s
eſt imitādus.q: ppter pmiū felicitatis cū dic̄.
Propt̄ qđ ⁊ de⁹.vñ apl's ſic ſe ꝯtinuās dicit.
Hūiliauit ſe inquātū xp̄s fact⁹ fuit obediēs p/
pter qđ.ſ.meritū humilitatis ⁊ obediētie. De
us.ſ.pr̄. Exaltauit illū de iſta obediētia xp̄i ver
bum eſt Aug. dicētis.ꝙ melior eſt vna obedi
entia q̄ͣ oēs virtutes. De qua vide. Hodie le/
gitur paſſio domini.ſm Matth.in.26.capi.
eiuſdē. Euangeliū huius diei habetur ſupra i
prima dñica aduentus domini.

Feria.ij.

poſt diem palmaꝝ. Epl'a habet̄
Eſa.50. ¶ Sup euāg. Joā.12.
qđ ſic incipit. Ante ſex dies venit Jh's in Be/
thaniā. Quātū ad ꝯtinuationē euāgelij ſcien
dum ꝙ ſicut heri ppoſitū fuit qualr̄ rex celorū
a deuotis fuit recept⁹ cū magno honore.ſic ho
die habet̄ ꝙ pie recept⁹ eſt ⁊ tract⁹ a ſuis d̄uo
tis ſincero amore.⁊ ſm hoc diuidit̄ pn̄s euā.
Primo ponit̄ ꝯuiuij pparatio ⁊ xp̄i receptio.
vt pꝫ i pn. Moralr̄ ē notādū ꝙ iter alia ſigna
amoris magnū ſignū ē coicatio mēſe.qa ini/
mici hoc nō faciūt. Maior amic⁹ heri nō pōt
q̄ͣ xp̄s cū deuota pſona in cena. Ad hūc ſince/
riſſimū amicū recipiēdū ad compulſionē eius
ſtatim ſine mora pſona d̄uota dꝫ tres ancillas
mittere.ſ.fidē vt ianuā cordis apiat. ſpem ſu/
ſtinere.vt cenā ⁊ locū diſponat. charitatē dili/
gere.vt fercula apponat.de illis tribus vide.ſ
fides.ſpes.⁊ charitas. Scđo ponit̄ d̄uota ma
rie veneratio ſiue obſequij impēſio.ibi Ma/
ria ḡ accepit librā vnguenti ⁊c̄. Sicut maria
xp̄m vnxit vnctiōe.ſic ⁊ nos debemus xp̄ꝫ de
pceptis bñficijs ſpiritualiter triplr̄ iniungere
ſcꝫ dolētis ꝯtritiōis.gemētis cōpaſſiōis.⁊ fer
uētis deuotiōis ſiue directiōis.de iſtis vide i
tabu. Itē pſone in illa cena ꝯuiuātes ad min⁹
quatuor fuerūt.ſ. Maria q̄ iterpretat̄ mare a/
marū.⁊ ſignificat ꝯtritionē ⁊ confeſſionē ⁊c̄.
Symon q interp̄tat̄ obediens. Lazarus q iter
pretat̄ adiut⁹ a dño. Martha interpretat̄ do/
nans in hoc innuit̄ ꝙ Jeſus libēter ꝯuiuat̄ vbi
eſt amaritudo penitētie reſpectu peccatorum
prōptitudo obediētie reſpectu pceptoꝝ. forti
tudo patiētie reſpectu aduerſoꝝ.⁊ dulcedo cō
paſſiōis reſpectu afflictoꝝ.de iſtis vide ſupra
in adaptatis ſibi locis. Tertio ponit̄ murmu/
ratiua iude detractio ſiue pditoris accuſatio.
ibi. Dixit ergo vn⁹ ex diſcipulis ⁊c̄. Moralr̄
circa hoc inſtar Jude pditoris ⁊ furis noſtris
tpibus plures habent̄ falſi murmuratores et
detractores ⁊c̄. Qui amat aīaꝫ perdet eā.1.p.
ti.2.ca.1.in me. Qui odit animam ſuā in hoc
mūdo in vitā eternā cuſto.eam.2.per.ti.8.ca.
3.§.4. Et.1.per.ti.6.ca.3.§.2.circa ſi.

Feria.iij.

poſt feſtuꝫ palmaꝝ. Sup epl'a
Hiere.xj.que ſic icipit. Dixit
Hieremias.dñe demōſtraſti mihi ⁊ cogno. Quā
tum ad ꝯſecutiōeꝫ litalē hui⁹ epl.eſt ſciēnduꝫ
ꝙ q: deo ꝯcedēte de laudabili ꝯſuetudine die
ſcꝫ veneris de xp̄i paſſione tractabit̄ q̄ ꝑus ſu
it p iudeos determinata. Jđ omiſſo de paſſiōe
dicēdū eſt hodie de Hieremie lectiōe.in q̄ di/
cit̄ qūo xp̄i paſſio pphetice eſt pnūciata. Eſt āt
ſciēdū ꝙ in pn̄ti lectiōe iſte ppheta Hieremi/
as loqtur in pſona dñi ppri⁹ ⁊ expſſi⁹ q̄ͣ in p/
ſona ppria.⁊ ſm h̄ diuidit̄ pn̄s epl'a. Primo
eni deſcribit pr̄is ad filiū ſummā beniuolenti
am dicēs. Dñe demōſtraſti mihi ⁊c̄.moralr̄ ſi
cut appet iter noctē ⁊ diē pclarā magnaꝫ fore
vſuriā.ſic iter ignorātiā ⁊ ſciam.de⁹.n.ex ſua

benignitate dignatus eſt ad nos deſcēdere ⁊
docere doctrinā vītatis. inſtruimur.n.in hac
lectiōe ꝑcipue de duob⁹. Primo ꝙ cognoſcē
debemus dei dilectiōē:quā in multis demō
ſtrauit:⁊ eā ex affectione cordis amare. Se-
cundo amore ip̄ius p̄ecipientis ꝓmū dili
gere de iſtis vide ſupra dilectio. Secundo de
ſcribit filij ad patrem ſummā obedientiā.ibi.
Ego quaſi agnus ſiue hic ponit xp̄i cōpaſſio
humane fragilitatis.comparat aūt xp̄s agno
ratiōe māſuetudinis ⁊ innocētie:agnitiōis ⁊
ſciētie:vtilitatis ⁊ ꝯtinentie. Accipe ex his tri
bus ⁊ applica:vt ſupra in tabula. Tertio inuit
iudeoꝝ ad filiū ſummā inuidiā ⁊ malitiā.ibi.
Venite mittamus lignū in panē eius. Circa
qḋ ſciendum ꝙ hic per lignū intelligit crux
xp̄i.per panē intelligit corpus xp̄i:de quo Jo
han.6.cap.Ego ſum panis viuus.eſt ergo ſen
ſus.Venite mittamus lignū in panē eius.ſ.
applicemus crucē corpori:qḋ dicit panē eſſe.
Nam xp̄us in cruce moriēs tria ꝓcurauit:q2
patrē pacificauit reformans eius clementiā.
dyabolū religauit annihilans eius potētiam.
hominē nobilitauit dans ei plenam confiden
tiam. Quarto concludit patris ⁊ filij ſummā
iuſtitiā.ibi tu autē domine qui iudicas iuſte.
De diuino iudicio:vide ſupra.

Feria.iiij. poſt feſtū palmaꝝ. Super epi
ſtola Eſaie.4.que ſic incipit.
Dn̄e quis credidit auditui noſtro. Quantum
ad ꝯtinuationē preſentis lectiōis heri dictū
fuit qualr̄ xp̄i paſſio ꝓphetice denūciatur. ho
die magis ꝓprie de paſſiōis ignominia tracta
tur:⁊ ſm̄ hoc diuidit p̄ſens lectio. Primo no
tat paſſionis xp̄i altitudo v̄tuoſa:vt p3 in prin
cipio. Moralr̄ videmus ꝙ qui alqd̄ vult no-
tificare icognitū ꝑ aliqḋ magis notū demon-
ſtrat. Et aſcēdit ſicut virgultū. Chriſtus enim
iuxta tres ſtatus vite ſue.ſ.in vtero v̄ginis.ex
tra vterum:⁊ poſt paſſionem virgulto compa
rat ꝓpter tres partes eius fuit enim radix in
vtero matris.ſtipes in ligno crucis:⁊ fructus
in virtute paſſionis. Secundo notatur paſſio
nis turpitudo ignominioſa.ibi. Et non eſt ei
ſp̄s. Moraliter notandum ꝙ quanto eſt ali-
quid nobilius ⁊ ſubtili⁹:tanto grauius ⁊ mo
leſtius fert dolorem ⁊ leſionē. vt patet in ocu
lo ⁊c̄. Nam ſūmus deus qui eſt nobiliſſimus
⁊ ſubtiliſſim⁹ tria opprobria accepit a iudeis:
que hodie ſibi a multis chriſtianis inferūtur
ſpiritualiter. fuit enim latronibus aſſociatus
in eductiōe. Cadaueribus collatus in paſſio
ne. Et contumelijs ſauciatus in crucifixione.
Tertio notatur paſſionis plenitudo fructuo-
ſa.ibi. Ipſe aūt vulneratus. Moraliter vide-
mus ꝙ malus vicinus iter omnia domeſticā

tranquillitatē ⁊ pacem ꝑturbat ⁊ iquietat ⁊c̄.
Debet ergo vicinus bonus proximū nō ꝑtur-
bare:nec iniurijs affligere ⁊c̄. hō in paradiſo
ꝯſtitut⁹ duos vicinos habuit vnū malū.ſ.dia
bolum:qui ſibi grauia vulnera intulit:⁊ vari-
is iniurijs ꝑturbauit. de quo vide ſupra.ſbi.
diabolus. Alter aūt vicinus eſt deus qui tam
bonus fuit ꝙ vt ipſe hominem defenderet ⁊c̄.
humanitatem aſſumpſit inter homines ꝯuer
ſatus:⁊ multa opprobria ex iſtis ſuſtinuit. Nā
per vulnerationem chriſti noſtra peccatorum
vulnera penitus ſanantur. aduerſa leuius por
tantur:⁊ interiora penitus letificantur. Ho-
die legitur paſſio domini ſm̄ Lucam. qui ha-
betur.22.capitulo eiuſdem.

Feria.v. In cena dn̄i. Sup ep̄la p̄ma ad
Corin.xj.que ſic icipit. Conue-
nientib⁹ vobis in vnū.iam nō eſt dn̄icā cenā
māducare:q2 hodie eſt inſtitutio ſacramēti ve
nerabilis. Jō hodierno die legit eccl̄ia in miſ-
ſa iſtā ep̄lā Pauli.in quo fit mētio de inſtitu-
tiōe ſacri. Diuidit aūt p̄ns ep̄la. Primo eni re
p̄ehendit ap̄ls modū cōmunicandi indebitū
dicens. Conue.vobis in vnū. Inter corinthi
os erāt ꝯtētiōes ⁊ reprehēdere eos videt apo
ſtolus in tribus. Primo quātū ad tp̄s. Secun
do ad modū.ſ.diuites qui poterant tantū co-
medebāt de cibis corporalibus ꝙ inebriaban
tur nihil cōmunicātes pauperib⁹. Tertio quā
tum ad locū:q2 fecerūt hoc in loco indebito.ſ.
in eccl̄ia. vn̄ reprehēdit eos de irreuerētia quā
tum ad corpus dn̄icum. de miſericordia quā-
tum ad ꝓximū.⁊ de crapula quantū ad quem
libet guloſum. Eſt.n.triplex māducatio:q̄dā
corporis. hac māducat ſpecies panis ⁊ vini:q̄
dam ſacramētalis. hac manducātur caro ⁊ ſan
guis dn̄i:q ſub illis ſpecieb⁹ accidētalibus cō
tinet:quedā v̄o ſpūalis. hac māducant deuo-
ti fideles corp⁹ dn̄i:licet nō ſumant ſacr̄aliter
quādo ip̄m credūt ip̄m deuote māducāt. Se-
cūdo ꝑſuadet modū debitum dicens. Probet
autē ſeip̄m hō:quō hoc fieri debet:videt.3.p.
ti.14.ca.4.§.2.poſt mediū.probet dico in ar-
ticulis fidei ſi credat. In p̄ceptis ſi impleat. in
peccatis ſi caueat ⁊ peniteat. in virtutibus ſi
habeat. ꝓbēt ſe hō ante cōionem ſe examinan
do in angulis ꝯſciētie per diligētē ꝯſideratio
nem:⁊ purget pctā ꝑ amarā cōpunctionē:per
integrā ꝯfeſſionē ⁊ debitā ſatiſfactionē:⁊ ſic
diligēti examinatiōe facta ſecurus. de pane il-
lo edat ⁊c̄. Qui.n.manducat ⁊ bibit idigne iu
diciū ſibi māducat ⁊ bibit ⁊c̄.2.p.ti.9.cap.9.
§.2.in p̄n. Si noſipſos diiudicaremus nō vti-
ꝙ iudicaremur.1.p.ti.3.ca.8.§.3.in p̄ncipio
Nota quō hō poteſt eſſe iudex ſuiipſius ⁊ ſue
ꝯſcie. Tribunal eſt rō.rex qui ſedet ſuper eam

eſt hoꝰ q vtiſ rōne.iudicabit petā ſua:q: ſūt po
puli pctō:es accuſatrices:ꝛ teſtis eſt ꝯſcia.Im
perato: huiꝰſedis eſt deꝰ vel ipſa volūtas ho/
minis.carnifex interio: eſt timo::carnifices ex
terio:es ſunt mēbra corpis q̄ illud iudiciū de
bite dem.id ē:ſanguis qui exit de pecto:e ſūt
lachryme.ſnīa aūt finalis eſt abſolutio.ꝑ cena
dñi vide ſermonem.1.p.tit.6.ca 2.§.10.p to
tum.Itē de colone ſacri altaris.3.p.ti.13.ca.
6.§.7.8.9.10.11.Itē de venerabili ſacro ſeptē
mirabilia:vide ſupra in tabula.

¶ Super euāg.Joā.13.qꝺ ſic incipit.Ante di
em feſtū paſche ſciēs Jeſus:q: venit hora eiꝰ
vt trāſeat ex hoc mūdo ad pꝛem.Heri diceba
tur:quō xp̄s ꝑ nobis voluit vulnerari ex vera
pietate.hodie diſcipulos info:mauit in vera
hūilitate.In hoc euan.q̄tuo: ſummatiꝫ ſūt no
tāda.Primo ſumma ꝯgruitas ad oñdenduꝫ
dilectiōis nexū:q: ante diē feſtū.Mo:aliſ ſal/
uato: nr̄ tranſiturus de hoc mūdo ad patrem
nouit diſcipuloꝝ fragilitatē:ꝛ oium ſequentiū
um:mo:e pij patris filijs ſuis ꝓuidit de viatī
co ſui p̄cioſiſſimi co:pis:ꝛ ſanguinis:mediā
te quo robo:ari poſſint potenter per iter huiꝰ
mūdi:ꝛ venire ad eternā beatitudinem.iō vo
lens digne ipſum corpus xp̄i ſumere neceſſe
eſt vt habeat ſpecialia requiſita ad eſum agni.
ideſt co:pis xp̄i.iſte ritus deſcribiſ ꝛ moraliſ/
zatur.1.par.ti.14.cap.5.§.7.Itē vide de iſto
ſanctiſſimo ſacro ſupra ſb lr̄a e.ſ.eucharistie.
Scđo notatur ſumma humilitas ad exhiben/
dum humilitatis exemplum.ibi.Surgit a ce
na ꝛc̄.Exemplum habemus in diſcipulis qui
in chꝛiſti cena attenti fuerunt doctrine chꝛiſti
Ideo ſurgenti xp̄o iꝑ ſi etiā ſurrexerūt ꝛ iubē
te ad lotionem ſederūt:ſic xp̄i fidelium pfecta
eſt obedientia:dum in co:po:e polytico caput
manus ꝛ pedes ab omni iniquitate ſunt mū/
dati:ꝛ per iuſtitiam deo ſubiecti.Tertio nota/
tur ſumma benignitas ad exequenduꝫ pfecti
onis miniſterium q: dñs ſeruo miniſtrauit ꝙ
notaſ cū additur.venit ergo ad Symo.pe.vi
de ſupra de humilitate.Quarto notaſ ſeduli/
tas ad exponendū inſtructionis documentuꝫ
cum ſubditur.Poſtquā ergo lauit ꝛc̄.Uel no
tatur eduliuꝫ ſalutare in quo ſuperni valo:is:
o:dinauit ſacr̄m ibi.Scitis quid fecerim vo//
bis.de ſacramento vide ſupra euchari.Intra/
uit aūt diabolus in co: iude ꝛc̄.1.par.titu.4.
ca.23.§.2.Uos mundi eſtis:ſed non omnes.
Nota ꝙ q̄tuo: ſolent mundari.ſ.os.facies ma
nus ꝛ veſtes.Debemus p:imo mundare faciē
co:dis.ſecundo ſermonem o:is.Tertio manꝰ
operationis.Quarto veſtem conuerſationis.
Si mundiciam perdidiſti quadruplicitꝫ po
teris eam recuperare ſm̄ illa quatuo: quibus

in lege vtebantur ad mundandum ſcilicet aq̄
ſcoba.oblatione.ꝛ igne.Primo mūdat aqua
contritionis.ſecundo mundat ſcoba confeſſio
nis.Tertio mundatur oblatione ſatiſfactiōis
ꝛ quarto igne tribulationis.

In die paraſceues.

Sup euā/
ge.Jo.18
qꝺ ſic incipit.Egreſſus Jeſus trans to:rentē
cedron.Quātū ad continuationem lralez hu/
ius euāge.in p̄cedētibꝰ lectionibꝰ ſufficiēter
eſt tractū de vocibus ꝓphetaꝝ:qui paſſionem
dñi p̄dixerunt.hodie dicendū eſt quō pfidi iu
dei figuras ꝛ enigmata dñice paſſiōis ad effe/
ctum crudeliter deduxerunt:ꝛ ſm̄ hoc diuidi
tur preſens euange.ſiue paſſio.In p:ima pte
narranſ aliqua geſta xp̄i ꝛ matris ad egreſſuꝫ
de cenaculo.ibi.Quantū ergo.In ſecūda par
te.in ſex dictis terminabitur paſſionis ꝛ dolo
ris ꝯſummatio.ibi.Egreſſus.In tertia mira//
culoꝝ i mo:te ſanctoꝝ cho:uſcatio ꝛ rep:eſen
tatio.ibi.Et tenebre.Uel aliter paſſionis dñi/
ce modus ꝛ o:do in hoc euange.nobis clariſ/
ſime eſt deſcriptus:ſed cū ipſa paſſio dñi ſit ſa
natiua mo:bi reparatiua generis humani:ꝓ
ſtratiua diaboli:ꝛ reparatiua lapſus angelici:
digne hodierno die ad memo:iam reducitur
per quā innumerabilia beneficia pcepiſſe gra
tulantur.paſſio enim dñi ad memo:iā reuoca
ta triplicē effectū facit in anima.4.parte.titu/
lo.3.capi.7.§.4.Sed qm̄ Joan.euangeſ.ma/
gis o:dinate eiuſdem paſſionis hiſto:iam te/
xuit:ideo hodie eandem eccleſia recitat.Et q:
ipſe xp̄s fuit a iudeis comp:ehenſus iudicatꝰ
crucifixus ꝛ ſepultus.ideo circa ſuam narratī
onem ſic procedit.Primo deſcribit xp̄i dolo/
roſam comp:ehenſioneꝫ.Secundo eius iniu/
ſtam condēnationem infra in p:incipio.19.c.
ibi.Tunc ergo Pilatus.Tertio eius iniq̄ꝫ cru
cifixionem.ibidē circa mediū.19.ca.ibi.Su/
ſceperūt aūt illū.Quarto deuotā eius tumula
tionē.ibi.Poſt hoc rogauit.De paſſione chꝛi/
ſti nō reperi in ſumma dñi Antonini niſi que
habenſ ſignata in pūſi colūna.Paſſio domi/
ni ad memo:iā reuocata triplicēꝫ effectū facit
in anima.4.parte.titu.3.cap.7.§.4.Circa xp̄ſ
paſſionē etiā notande ſunt ſeptē circūſtātie.4.
parte.titu.15.caplo.41.§.2.Super iſtud Pe/
tri apoſtoli xp̄s paſſus eſt p:o nobis vobis re/
linquens exemplum ꝛc̄.ponunſ.15.pulch:a
remedia ꝯtra impatientiaꝫ ꝛ xp̄i paſſionem.4
parte.tituſ.3.caplo.7.a.§.3.vſq̄ ad.8.§.xp̄s
quō operatus eſt ſalutē in quintuplici mē.ibi
etiaꝫ aliqua habes ad ꝓpoſitū.3.parte.tituſ.
32.cap.2.chꝛiſtꝰ ſe humiliauit in q̄tuo: oſtēdit:
p:ima parte titu.3.cap.3.§.3.circa finem.De
myſtica xp̄i ſepultura:vide.3.par.titu.14.ca.

4.§.2.p to.Dolores beate vginis deſcribunt
in filij ſui paſſiõe.4.par.titu.cap.41.p.totuȝ.
ibideȝ etiaȝ multa habent de xpi paſſione.

In vigilia paſche

Sup epla ad Colſ.3.q̃ ſic i
cipit.Si ꝯſurrexiſtis cũ xpo q̃ ſurſuȝ ſũt queri
te vbi chriſtus eſt i dextera dei ſedẽs.Aplſ in
hac epiſtola breuiter tria tãgit.Primo ſcili//
cet ſanctitatis fundamẽtum:qđ eſt ſacramen
talis expiatio.ibi.Si cõſurrexiſtis.ſ.ſacramẽ
tali ſanctificatiõe que pmo fit per baptiſmũ:
⁊ etiã per ſacramẽtalem confeſſionẽ.De iſtis
vide ſupꝫ ſb litteris b.⁊.c.Reſurrectio chriſti
eſt figura nře reſurrectiõis ſpiritualis.Quia
ſicut ſurrexit primo a ſepulchro.ſcđo ab infer
no.tertio a ligamẽto.quarto a ſudario.Sic
quilibet reſurgere debet ſpiritualiter.ſ.a ſepl
chro corruptiõis culpe peccati mortalis.De
quo vide ſub p.ſ.peccatis ⁊ peccatoribus.Se
cũdo quis reſurgere debet ab obligatiõis pe
na.ſ.per penitẽtiam ⁊ ſatiſfactionem.Tertio
quis reſurgere debet a ligamẽto conſuetudi/
nis praue.deſuper vide.ſecũda parte.titulo
tertio.cap.3.§.15.Quarto quis dbet reſurge
re a roſario excuſatiõis vane.ſcȝ nude omnia
confiteri ⁊c̃.vide ſupra cõfeſ.io.Secũdo tan/
git apoſtolus ſanctitatis augmẽtuȝ qđ eſt vir
tualis exercitatio.ibi.Que ſurſuȝ ſunt queri
te.vbi tangit quattuor que ſunt ſigna euiden
tia ⁊ argumenta veriſſima ſpiritualis reſurre
ctionis.Primum eſt querere per operatiõeȝ.
ſapere per deuotionem.mortuuȝ eſſe per cru/
cifixionem:⁊ viuere per dilectiõem.Tertio tã
git ſanctitatis complementum:qđ eſt eterna
lis glorificatio ibi.Cũ aũt xp̃s apparuerit vi/
ta nřa.q.d.vita nřa ſupple que viuentis eter/
naliter abſcõdita eſt q̃din.ſ.xp̃s abſcõditus
ẽ.Aũt p ſȝ:ſed tñ xp̃us qui erat vita nřa.i.cã ⁊
obiectũ illius vite nře appuerit.ſ.i finali iudi
cio.đ q̃ vid.ẽ.i tab.Tũc ⁊ vos apparebitis cũ
ipo i glia.Miſtica ſepltura xpi.p ſabbato de/
ſcribit.3.p.ti.14.ca.4.§.2.

⸿ Sup euãg.Math.28.qđ ſic incipit.Veſpe
re autẽ ſabbati que luceſcit i prima ſabbati ve
nit Maria magda.⁊ altera Maria videre ſe
pulchrũ.Saluator hum ãi generis.vt pȝ ex p/
cedẽtib9.ſ.6.feria q̃ ẽ paraſceues morti adiu
dicat9 crucifixus ꝯpoſit9 ⁊ ſepltus tota die.7.
in ſabbato geuit q̃ ad corpus i ſepulchro.Si
cut.n.a pn°múdi.6.die ⁊.7.quieuit.ſic ſepti
mo die in fine tpis requieuit i iſto ſabbato ab
omni ope nře redẽptiõis:q: cõpleuit.Jđ hoc
Euãg.Math.legit:in quo fit mẽtio de reſur
rectione ſaluatoris:ad quã eſſerẽdũ adducit
multiplex teſtimõiũ de oi genere rex.Primo
adducit teſtimoniũ creature corpee.ſ.i terre/
motu.Secũdo teſtimoniũ creature incorpo//
ree in angeloruȝ aduentu.Tertio teſtimoniũ
creature ex vtroqȝ compoſite in mulieruȝ ſtu
dio ⁊ apparatu.vt pȝ in pſequẽdo iſtđ euãge/
Videre ſepulchrum.Nota q Maria magda
lena mẽbra Chriſti vnxit ⁊c̃.moraliter de iſta
vnctione vnguentum contritionis conficitur
ex ſpecieb9 viliſſimis.i.pprijs peccatis q̃ cre/
ſcunt in orto noſtro.vnguentũ compaſſionis
conficitur ex ſpecieb9 amariſſimis.i.primoꝝ
miſerijs que creſcũt quaſi in orto vicino.Vn/
guentũ deuotionis cõficitur ex ſpecieb9 pcio/
ſiſſimis.i.varijs xp̃i beneficijs que creſcũt q̃ſi
in orto dominico.Tunc ergo cum Magdale
na vngimus pedes Chriſti de lachrymis:cuȝ
pro peccatis dolemus lachrymas fundendo
ſ.tũc caput vngimus:quando de eius benefi/
cijs gratias agimus.nam gratiarũactio ipm
letificat ⁊ quaſi ipſum impinguat.Tunc vero
corpus eius mortuũ vngimus cuȝ afflictos ⁊
miſeros oleo compaſſiõis ⁊ miſericordie ope
ribus delinimus.de quibus omnibus.vid ſu
pra.ſ.de contritione.compaſſione.deuotiõe.
confeſſione.gratiarumactiõe.⁊ miſericordie
opib9 ⁊c̃.in ſuis locis.Precedet vos in gali/
leã ibi eũ videbitis:q: ꝗ ſaluator dicit ſe pce/
dere in galileã.i.in vitã eternã:eam9 ⁊ nos in
galileã ſi eũ vidẽ volum9 in ſua claritate:trãſ
figurãtes.ſ.de vitijs ad ſanctitatẽ:de vanita/
te ad veritateȝ.de torpore ſiue pigritia ad fer/
uorem.de odore ad ſaporem.de iſtis ſupra in
tabula.vt eum videre poſſimus qui eſt ſplen/
dor illuſtratiuus ⁊ vigor cõfortatiuus.de va/
ria viſione dei:vide ſupra viſio.

In die paſche.

Sup epla.j.Cor.5.que ſic icipit.Ex
purgate vetus fermẽtũ:vt ſitis noua cõſper/
ſio ſicut eſtis azimi ⁊c̃.In hac ſolẽniſſima re//
ſurrectiõe dominica.verꝫ paſcha celebrat:ve/
rum paſcha manducat:verꝫ paſcha honorat.
⸿ Honorat dico ab his q expurgato veteri fer
mento ipſum manducant in azimis ſincerita
tis ⁊ veritatis:⁊ quoniã de his tribus fit ſpã/
lis mentio in hac epla Pauli.Igit ipſa con//
uenienter legit iſto die:in quo apls tria facit.
Primo monet guſtũ mentis diſponere ne fa/
ſtidiamus dicẽs.Expur.ve.fer.Loquẽdo ſpi/
ritualiter de iſto fermento:fermentum in ſcri/
ptura peccatum deſignat:qđ quidẽ peccatuȝ
eſt fermentũ:q: totã maſſaȝ generis humani
corrũpit:vide ſupra pctm̃.Vt ſitis noua con/
ſperſio.ſ.noua farina alba ⁊ delicata p aquam
gratie ꝯglutinata.ſ.p ꝯtritionẽ.ꝯfeſſionem.⁊
ſatiſfactionẽ:vide de iſtis ſupra.Secũdo mo
net cibum vite percipere ne deficiamus cum
addit.Eteni paſcha noſtrũ imolatus eſt xp̃s.

de iſto ſup ſanctiſſimo

de iſto ſuper ſanctiſſimo ſacramento. vide ſup. eucbariſtia. Tertio monet nos dignum modum adiſcere: vt per eſum proficiamus cū cōcludit. Non in fermēto veteri ideſt corruptione cuiuſcunqꝫ peccati mortalis: qđ clarius exponit addēs. Neqꝫ in fer. mali. ⁊ nequitie. vt p maliciaꝫ intelligant peccata ſpiritualia: ⁊ p nequitiam peccata corporalia. de quibus vid ſupra. Sed in azimis ſincerita. ⁊ verita. i. que deſignant ſinceritatē cōſciētie ⁊ veritatē iuſtitie De quibus vide ſupra in tabula.

¶ Sup euange. Marci. 16. qđ ſic incipit. Maria magdal. ⁊ Maria Jacobi ⁊ Salome emerunt aromata ⁊c̄. Jn precedentib⁹ tactum eſt de ignominioſa ⁊ flebili ſiue cōfuſibili paſſione hodie ⁊ in ſequentibus dieb⁹ annectenduꝫ eſt de glorioſa victoria ⁊ laudabili reſurrectione: ⁊ ſm hoc diuiditur preſens euangelium. Primo notatur auiditas inquiſitionis amoroſa: vt patet in pncipio. Moraliter quicūqꝫ ad paſchalis ſacramenti conuiuium accedē vult ad quod quilibet tenetur ex precepto eccleſie in paſcha: qui ad annos diſcretionis deuenit: debet eſſe Maria ideſt amarum mare de peccatis contritionem habendo ⁊ defiendo ⁊ cōfitendo. Secundo emere aromata: bonis virtutibus ſe ornādo: ⁊ ſanctoꝝ exemplis imitādo. Tertio debet venire ad monumentum celeſteꝫ dulcedinē inquirendo. ad ſepulchꝛuꝫ. i. ad altare corporis xp̄i cordialiter deſiderando ⁊c̄. Quarto debet Jeſum vngere paſſionis ſue amaritudineꝫ recolendo: de vnctione iſta: vide ſupra in euange. in vigilia paſche ⁊c̄. Secundo notatur ſublimitas reſurrectionis glorioſa. ibi. Surrexit nō ē hic. de xp̄i reſurrectione proprie nihil inueni in ſumma dn̄i Antonini. Uide tamen de quatuor dotibus corporuꝫ glorificatoꝝ ſupra. dos. Poteris etiaꝫ formare moralizationē de chriſti ſepulchro: ⁊ de modo quo mulieres ipſum queſierūt. Sepulchꝝ ſiue monumentū dicitur quaſi monēs mentē ⁊ ſignificare poteſt penitētiā. de qua ſupra in tabula. vel religionē. de qua ſub littera r. mulieres valde mane veniunt: ſcilicꝫ aliq̄ ī pueritia ⁊c̄. aliqui tardi⁹. Tertio notat celeritas legationis gaudioſa. ibi. Sed ite ⁊ dicite ⁊c̄. Jn quibus verbis moraliter nobis dātur tria documenta per que xp̄m reſurrexiſſe hodie cum mulieribus predicamus: vt videre eū cum diſcipulis mereamur: ſi ea monitione angelica adimpleamus debemus primo ire viaꝫ virtutis mētis integritate. de varijs vijs: vide ſup. ſub littera. v. ⁊ ſimiliter de virtutibus. Debemus ſecūdo dicere verbuꝫ ſalutis. ibi. Surrexit ⁊c. de noſtra reſurrectiōe: vide ſupra in vigilia paſche. Debemus ergo tertio adherē xp̄o ⁊ diſcipulis in veritate. de ipſa vide. ſ.

Secūda feria.

poſt paſcha. Super ep̄la Act. 10. q̄ ſic incipit. Stans petrus in medio plebis dixit. Uiri fratres vos ſcitis verbum quod factuꝫ eſt per vniuerſam iudeā ⁊c̄. Petrus. i. agnoſcēs ſcripture veritatē. ſtans per vite ſanctitatē. in medio per diſpēſationis equalitateꝫ. aperiens os ad ſermonis viuacitatē. De predicatore verbi dei vide ſupra. Ubi ſciendū q̄ obiectū ſancte predicationis eſt ipſe ieſus. nihil eſt predicabile niſi per quādā reductionē ad ipſuꝫ: de ipſo aūt tangit apoſtolus ſeptē inter alia maxime predicabilia. ſ. eius honeſtatem. ſanctitatem. charitatē. poteſtatē. mitiſtateꝫ. claritatem. ⁊ dignitatē. que omnia fundantur in epiſtola. Dedit eum manifeſtuꝫ fieri non omni populo. ſꝫ teſtibus preordinatis: dico ab eterno ad teſtificādū de ipſo verbo facto exēplo ⁊ martyrio. Nos q manducauimus. ⁊ bi. cum illo poſtquā reſurrexit a mortuis. Eſt autem ſciendū quod illud verbū veri penitētes pn̄t dicere. qui heſterna die cū xp̄o ⁊ xp̄ꝫ mādducauerūt in ſacro manducauimus ⁊ bibim⁹ ſupple ſacraꝫ ⁊ corpus ⁊ ſanguinem xp̄i. ⁊ hoc cum illo. i. ip̄o cōficiente ⁊ diſponēte guſtum noſtruꝫ: ꝑponēte menſam: ⁊ apponēte eſcā. ⁊ hoc poſtq̄ꝫ ſurrexit a mortuis. Et p̄cedit nobis p̄dicare populo. de predicatoribus. vide. ſ. predicatores. Omnes qui credunt in eū. i. qui fide operāte per dilectionē tendunt in eum. de fide vid. ſ. ſub littera f. ſ. fides.

¶ Super euā. Lu. 24. quod ſic incipit. Duo ex diſcipulis Jeſu. ibant ipſo die in caſtellum qđ erat in ſpacio ⁊c̄. Jn precedētib⁹ duob⁹ euange. probata eſt xp̄i reſurrectio per apparitiōeꝫ factam mulieribus. hic ꝓbatur per apparitionem diſcipulis itinerantibus factam. Primo tāgit hic xp̄i apparitio. vel notatur diſcipulorum charitatiua aſſociatio vt patet in pncipio Si volum⁹ ire in emaus qđ interp̄tat mr̄ dulcedinis ⁊ ſignificat q̄ qui volūt ad beatitudinē peruenire oportet q̄ cōcorditer vanitate mūdi relicta procedamus viam rectam iam a nobis inceptam in emaus. qđ fit quādo imus ſuper mūdi vanitate vt eam cōtemnamus. de vanitate vide ſupra. ⁊ de mundo. vide ſupra mūdus. Secūdo tangitur apparentis confabulatio ibi. Et ait ad illos. qui ſunt hi ſermōes ⁊c̄. Tertio tangitur xp̄i peregrina apparitio ibi. Tu ſolus peregrinus es ⁊c̄. Dignum eſt vt q ſimilem cum alijs vitam ſuſcipiunt ſimilē ſentiant in legibus diſciplinaꝫ. cum ergo vita noſtra ſimilis eſt peregrinis: in qua etiā dn̄s nr̄ vt peregrin⁹ appuit dignuꝫ eſt vt etiā ſꝫ regulas ⁊ leges peregrinoꝝ viuamus. Jpſi. n. pere

grini tria cōiter faciunt.ſ.ſocietatē malaꝫ quā
tum poſſunt deuitant.ſumptus ⁊ expenſas di
ligenter cōputant:⁊ ad terminum quem acce
dunt cogitant.Quarto tangitur diſcipulorꝫ
inuitatio ibi.Mane nobiſcum.O ſtulti ⁊ tar/
di corde vide ſupra cor.Quinto tangitur hu/
ius apparitionis reuelatio ibi.Et ſurgens ea/
dem hora ⁊c̄.Et quomodo cognouerunt eum
in fractione panis ibi.Exprimūt cognitiones
actū obiectū ⁊ modum in actu delectabilitas.
quia cognouerunt in obiecto vtilitas:quia eū
in modo liberalitas.q: fractione panis.Sciē/
duꝫ ꝙ eſt multiplex panis.ſ.nature de quo vi
de ſupra panis.Secundo ſcripture de quo vi
de ſupra.Tertio panis eucharistie.de quo vi/
de ſupra.Quarto panis penitentie.de quo vi/
de ſupra.Si hodie panē eucharistie ſacramē/
taliter nō ſumimus ſaltē alios tres panes frā
gemus panem nature.ſ.elemoſynas dādo.pa
nem ſcripture.fide ſanctorum dictis inniten/
do ⁊ panem penitentie peccata deflendo ⁊c̄.

Tertia feria

poſt paſca.Super epſa Act.13.q̄ ſic icipit.ſur
gens Paulus ⁊ manu ſilentium indicens ait.
Uiri fratres filij generis abraham ⁊ qui in vo
bis timent deum.Uas electionis Paulus de
ſcribit nobis in iſta epiſtola predicatoris per
ſonam:predicandi formaꝫ predicationis ma
teriā.de omnibus iſtis vide ſupra.Primo de/
ſcribit predicatoris perſonam quantuꝫ ad vi/
te ſanctitatem cum dicit.Surgens.Predica/
tor enim debet ſurgere ſupra carnem per ca/
ſtitatem.ſuper mundum per paupertatem.ſu
per hoſtem per pietatem.⁊ ſuper ipm̄ per hu
militateꝫ:de qua vide ſupra in tab.Uel aliter
In preſenti epiſtola deſcribitur auctoritas bo
ne conuerſationis ibi.Surgens Paulus.Se/
cundo prerogatiua iudaice nationis ibi.viri
fres.Tertio auctoritas dominice paſſiōis ibi.
qui habitatis hieruſalem.Quarto clemētiam
diuine reuocationis.ibi.Et nos vobis annun
ciamus ⁊c̄.Qui enim habitabāt hieruſaleꝫ ⁊
principes eius ignorantes.De varia ignoran
tia vide ſupra.

¶ Super euange.Luc.24.qđ ſic incipit.Ste/
tit ieſus in medio diſcipulorum ſuorū ⁊ dixit
pax vobis ⁊c̄.In precedentibus recitauit ec/
cleſia probationem reſurrectiōis dominice fa
ctā mulierib⁹ ⁊ duob⁹ diſcipulis:hic addit pba
tionē factā vndeciꝫ diſcipulis ſil' cōmanētib⁹.
Sed quia ſancti poſt reſurrectionem habebāt
corpora vera non fantaſtica.viua ⁊ non mor/
tua.eadem ⁊ non alia.ſpiritualia non carnea.
ideo chriſtus volens ſe oſtēdere vere ſurrexiſſe
ſtetit in medio diſcipulorum ⁊c̄.Primo dn̄ō
ſtrat ſubtilitatē.vt patet in pncipio.Quomo
do auteꝫ ianuis clauſis cū corpore.vide.3.par
te.ti.31.c.7.§.3.⁊ principaliter poſt medium
de dotibus corporuꝫ glorificatorum.vide.ō.
ſub lr̄a d.ſ.dos.Stetit in medio.Nota ꝙ do/
minus operatus eſt ſalutē in qntuplici medio
tertia par.ti.32.ca.2.per totū.Et dixit eis pax
vobis.de pace vide ſupra.Secūdo demōſtrat
veram corporeitatē.ibi.Et dixit eis.quid tur/
bati eſtis.quid ideſt de qua cauſa turbati eſtis
quo ad affectioneꝫ.⁊ cogitationes aſcendunt
in corda veſtra:quo ad cogitatiuā potentiaꝫ.
de cogitationibus vide ſupra.Uidete manus
meas ⁊c̄.De viſione vide ſupra viſio.Adhuc
illis nō credentib⁹ ⁊ mirantibus pre gaudio.
vide ſupra.Tertio demonſtrat plenam idētita
tem ibi.Et cum hec dixiſſet oſtendit eis man⁹
⁊ latus.Quarto demonſtrat vitalem proprie/
tatem ibi.Habetis hic aliquid quod mandu/
cetur.Oportebat xp̄ꝫ pati ⁊ ita intrare in glo
riam ſuam.Et hoc ſpecialiter propter tria.ſc,
neceſſitatis iudiciū auctoritatis exemplum:
vtilitatis cōmodū.vide.ō.de martyrio.

Quarta feria

poſt paſca.Sup ep[illegible]
Act.3.que ſic incip[illegible]
Aperiens petrus os ſuū dixit.Uiri iſraeli[illegible]
qui timetis deū ⁊c̄.Sciendum ꝙ verba iſ[illegible]
epiſtole dixit bea.Petrus quādo ipſe ⁊ J[illegible]
nes aſcendentes in templum ad horaꝫ [illegible]
nis nonam ſanauerunt illum claudum [illegible]
vtero matris ſue fuerat paraliticus ad [illegible]
templi que dicitur ſpecioſa.videns p[illegible]
ad ſe confluere beatus petrus aperiens [illegible]
um dixit.Uiri iſraelite deus abraham [illegible]
rificauit filium ſuum Jeſuꝫ nō ſoluꝫ cū ei⁹ vir
tute ſurrexit a mortuis:⁊ ipſuꝫ in dexter[illegible] col
locauit verum etiā in hoc ꝙ tantā virtu[illegible] de/
dit ſuo nomini ꝙ in ipſo homines [illegible]
⁊ ereximus ipſuꝫ claudu꞉.Uos aūt [illegible]
ſtū negaſtis.Auctorē vō vite īterfeciſtis.đ ho
micidio vide ſupra ſub littera h.Et nunc ſcio
frēs quia per ignorantiaꝫ feciſtis ⁊c̄.De igno
rātia vide.ō.ignorantia.Penitemini igr̄ ⁊c̄.
de penitentia vide ſupra.

¶ Super euan.Joā.21.quod ſic īcipit.Mani
feſtauit ſe iteruꝫ Jeſus diſci.ſuis ad mare thy
beriadis manifeſtauit.In quo euang.ad pban
dum xp̄i reſurrectionem adducitur adhuc no
bis alia manifeſtatio:que Joānis teſtimonio
facta eſt in maris littore non ſine cauſa ⁊ ratio
ne.Primo notantur ſiue recitantur quedam
ipſam manifeſtationem antecedentia vt patet
in principio.Manifeſtauit ſe iterū Jeſus di/
ſci.ſuis ad mare ⁊c̄.de mari huius mūdi vide
ſupra mare ⁊ mundus.Secundo notatur di/
ſcipulorꝫ conditio actualis ibi.vado piſc.Ho/
mo cuiuſcunqꝫ ſtatus aut conditiōis exiſtat ꝗ

diu mundus eſt a peccatis eſt ſub dominio do
mini dei nullus tunc euȝ rapere poteſt ⁊c̄. Si
aute: peccando mortaliter cōtonē ſancte ma
tris eccleſie eum exigere cōtigerit quicūq; eū
rapuerit capientis erit. Hominē igitur ſic in
libertatem vagantē extra eccleſiam tres piſca/
tores eum capere nituntur.ſ.deus q eſt ſupre/
mus. ꝺ quo vide ſupra ſub lr̄a d.ſ.deꝰ. Scd̄s
piſcator eſt homo predicator ⁊ melior:de quo
vide ſupra de predicatione ⁊ predicatore ver
bi dei. Tertius piſcator eſt diabolus raptor: ⁊
peſſimus de quo vide ſupra. Tertio notat̄ ſal/
uatoris aſſiſtentia perſonalis ibi. mane autem
facto. Uidemus ꝙ exiſtentes in periculis aq̄/
rum circa naufragium. nihil tunc deſiderabi/
lius eſt ꝙ̄ firmo ſuſtentaculo inherere. Iſte ſu/
premus deus eſt. Adhereamus ergo illi vt li/
berari poſſimus de naufragio mundi ⁊ diabo
li: quia Jeſus ſtat ante nos in littore ad ꝺſignā
dum ꝙ inuiolabiliter vult nobis adeſſe ſi euȝ
cordialiter diligimus. Iſta dilectio ꝺſcribitur
ſupra ſub d. dilectio. Secundo ſi eum per pec
cata non offendimus: de quibus vide ſupra ꝺ
peccatis ⁊ peccatoribus. Tertio ſi firmiter in
eum ſperamus. de ſpe vide ſupra ſub littera ſ.
ſcilicet ſpes.

Aſcendit. Simon petrus ⁊ traxit rethe in terrā
plenum magnis piſcibus. 153. per iſtum du/
plicatum numerum intelligitur duplex perfe
ctio in predicatoribus.ſ. vite ⁊ doctrine: vl' di
lectio dei ⁊ primi. per magnos piſces ad ter/
ram tractos intelligunt̄ beati. Uel aliter ſup/
poſita ſeptenary expoſitione in iſto numero pi
ſcium ſunt. 153. in centenario ſunt decies decē
in ternario tres vnitates. Per primum igitur
numerum intellige decalogi obſeruationem
de quibus vide ſupra.

Per ſcd̄m qnq; ſenſuū diligenter cuſtodiaȝ de
quibus vide ſupra. Per tertium trium viriuȝ
anime debitā ordinationē ⁊c̄.

Dominica in octaua paſce. Sup epi/
ſtola. 1. Joannis. 5. que ſic
incipit. Omne quod natum eſt ex deo vincit
mundum. In precedenti dominica agebatur
de vtraq; reſurrectione: ⁊ in iſta agitur ꝺ vtri
uſq; reſurrectionis ſtatu ſcilicet anime, ⁊ cor/
poris. Nam in iſta epiſto. docet bea. Joan. de
ſtatu anime que a morte peccati per gratiam
reſurrexit. Hec ē eni ſpiritualis natiuitas: que
per fidē habetur. Omne quod natū eſt ex deo
natiuitate dico ſpūali. que quidē natiuitas fit
ꝑncipaliter in baptiſmali lauacro. Secūdo in
ſalutari remedio penitentie. vincit mundum
de mundo vide ſupra. Et de bello ſpirituali cū
ſuis armis vide quarta parte. titulo. primo. ca
pitulo tertio. ⁊. §. primo. ⁊ ſcd̄o. Hec eſt victo/
ria que vincit mundum fides noſtra. In qui/
bus verbis apoſtolus xp̄i militibus duo ſpe/
cialiter oſtēdit.ſ. triumphum victorū nobiliſ/
ſimum. ibi. hec eſt victoria que vincit mundū
Genus armoruȝ ſecretiſſimum cuȝ additur fi
des noſtra. Primo triumphamus quattuor v̇
tutibus cardinalibus. de quibꝰ vide ſupra. Et
de fide. Secūdo debemꝰ armaturā fidei indue
re. de iſtis vide. 4. par. ti. 1. c. 3. §. 1. ⁊. 2.

Hic venit per aquaȝ ⁊ ſanguinē ſupple quo ad
redemptionem generis humani. nam aqua ⁊
ſanguis de ipſo mortuo de eiꝰ latere fluxerūt.
qꝺ ſolus inter apoſtolos vidit Joā. Uenit in/
ꝙ̄ Jeſus chriſtus ſupple ad ſaluandos homi/
nes per aquaȝ baptiſmi. cuius aqua figura fu/
it illa ſuperbenedicta aqua que de latere xp̄i
mortui abundanter fluxit. Et non ſolum per
aquam baptiſmi: verūetiaȝ per alia ſacramen
ta que per illum precioſum ſanguineȝ qui flu
xit de xp̄i latere: habent ſuam efficaciam ⁊ vir
tutem: de quibus vide ſupra.

¶ Super euangelium. Joā. vigeſimo quod ſic
incipit. Cum ſero eſſet die illa vno ſabbatorū
⁊ fores eſſent clauſe vbi erant diſcipuli cōgre
gati ⁊c̄. Quoniaȝ hodie eſt octaua reſurrectio
nis. ideo recitat eccleſia euangelium Joannis
in quo deſcribitur ſexta apparitio facta coram
omnibus diſcipu. die eadem. Sed quia xp̄us
hodie apparens Thomaȝ redarguit: ⁊ ipſum
adhuc in fide dubium confirmauit. ideo non
recitat̄ tantū ſexta apparitio: verūetiam quin
ta in die paſce facta abſente Thoma. quia ex
illa occaſionem aſſumpſit pius magiſter diſci
pulum errantem reuocandi. Preſens euāge.
diuiditur in quatuor partes principales. Pri
mo eniȝ deſcribitur abſente thoma quinta ap
paritio xp̄i vt patet in principio. Cum ſero eēt
die illa vna ſabba. ⁊ fo. eſſent clauſe ⁊c̄. quomō
xp̄s itrauit ad diſcipulos ianuis clauſis habe/
tur. 3. parte. ti. 31. ca. 7. §. 3. ⁊ ꝑncipaliter poſt
medium. Uenit Jeſus ⁊ ſtetit in medio. Nota
quomodo dominus operatus eſt ſalutem in
quintuplici medio. 3. par. tit. 32. cap. ſecundo.
per totum. Et dixit eis. pax vobis. de pace vi/
de ſupra. Gauiſi ſunt diſcipuli viſo domino ꝺ
gaudio vide ſupra. gaudium. Et de viſione vi
de ſupra. Secundo deſcribitur thome dubita
tio. ibi Thomas autē vnus ⁊c̄. Tertio deſcri
bitur ſexta chriſti apparitio. ibiꝺ. Et poſt dies
octo ⁊c̄. Infer digitum tuum huc ⁊ vide ⁊ no/
li eſſe incredulus ⁊c̄. In quibꝰ verbis duo no/
tantur.ſ. liber vite intus ⁊ foris inſcriptus lit/
teris amoris cū dicitur. Infer digitū. dico my
ſtice ſignate per totam materiam timoris ad/
dens noli eſſe incredulus ⁊c̄. dico primum ꝙ
hunc librum debemus inſpicere ⁊ conatum

noſtrum infigere vt ſtudeamus in eo litteras compaſſionis amoris. ⁊ timoris de quibus ſupra in tabula. Secundo hi digiti continēt materiam timoris ratione noſtre magnitudinis de quo ſupra. Quartum deſcribitur ibi. quia vidiſti me thoma credidiſti. duplicē ſancti diſtinxerunt ſcientiam. vnam acquiſitam. aliam inſpiratam prima detur ſenſui. ſecunda vero fidei. Scientia acquiſita notatur cum dicitur. quia vidiſti me. ſed ſcientia inſpirata cum dicitur credidiſti. Que autem viſionem dei impediunt ſiue auferunt. Et quomodo deus poteſt vario modo videri. vide ſupra. ibi. viſio.

Dominica prima poſt octa. paſce.

Sup epiſtola. Petri. 2. que ſic incipit. Chriſtus paſſus eſt pro nobis vobis relinquēs exemplum vt ſequamini veſtigia eius. Poſt fidei commendationem que commendata eſt in precedēti epiſtola. in hac beati Petri fit expreſſa mentio de paſſione chriſti ſaluatoris noſtri dicente eccleſia. chriſtus paſſus eſt ⁊c̄. In quibus verbis duo notantur. ſcilicet predeceſſoris neceſſaria immolatio cum dicitur. chriſtus paſſus eſt ſucceſſionis voluntaria imitatio cum additur. Ut ſequamini veſtigia eius. Dico primo ꝙ chriſtus neceſſario immolatus eſt. vt ſcilicet crimina noſtra expurgaret. ligamina diſſolueret. ⁊ hereditatem eternam impetraret. Secundo debemus voluntarie in his ſequi chriſtum. De iſtis duobus vide. 4. par. titul. 3. c. 7. a tertio. §. vſqꝫ ad decimumoctauū. §. Itē quomodo homo poſſit ſequi deum vide ſupra. ibi. ſequere. Secundo tangit chriſti mititatem in ſua paſſione. di. Qui. ſ. xp̄s cū malediceret. id eſt cum de malis culpe per iudeos accuſaret non maledicebat: maledictores ſuos de malis culpe non accuſabat. ſed patienter ſuſtinebat: de ipſa patientia vide ſupra. immo potius excuſabat per ignorantiam dicens patri. neſciunt quid faciunt. vel de martyrio ſupra. Tertio tangit xp̄i poteſtatē in noſtra curatione di. Qui peccata nr̄a ipſe pertulit. i. perfecte tulit in corpore ſuo ſuper lignū. ſ. crucis cuius liuore ſanati ſumus. i. paſſione ⁊ percuſſione quas pro nobis ſuſtinuit que totū corpus ſuū ſanctiſſimum liuidū reddiderūt. Quarto tangit ſummā pietatē in noſtra redemptione cum concludit in fi. Eratis. n. ſicut oues errātes ⁊c̄. Nota ouiū ſunt tria paſcua. ſ. militātis eccleſie: interne cōſcientie: ⁊ ſuperne glorie. In primis paſcuis. ſ. militantis eccleſie oues xp̄i inuenerūt lauacrū in quo abluantur. ſ. baptiſmū: inſtrm in quo ꝯdiantur. ſ. penitētie ſacramentū ſal. vt melius cōmendant ⁊ melius ſecundentur ſcꝫ ſcripturam ſacram. cibū quo reficiantur ſcilicet euchariſtiā. In ſecūdis paſcuis. ſ. interne cōſcientie inueniunt deo prouidēte. 4. ſ. ſancte contēplationes ſancte ꝯſiderationes: ſctē affectiones ⁊ diuine inſpirationes. In paſcuis ſuperne glie inueniuntur tres dotes aīe ⁊ q̄tuor corporis. de quibus ſupra in tabula.

¶ Sup euāge. Joh. 10. qđ ſic incipit. Ego ſum paſtor bonus. bonus paſtor aīam ſuā dat pro ouibus ſuis. In precedēti dn̄ica oſtēſa ſunt nobis fidei argumēta. in hoc vero euāge. nobis proponuntur amoris incitamēta: vt fides nr̄e redemptiōis amore ſerueat. ⁊ id quod credit amore caleſcat. Gratia diuiſionis dico in preſenti euang. ꝙ xp̄s primo premittit concluſionē vnāqua intendit probare ſe eſſe paſtorem bonū d. Ego ſum paſtor b. Quā cōcluſionem ꝓbando ex quatuor manifeſtat. ſ. ex malignitate dilectionis ad ouiū redēptionē ibi. Bonus paſtor ex infirmitate ꝑmāſionis ad ouiū defenſionem. ibi. mercenarius. ex certitudine cognitiōis ad ouiū diſcretionē ibi. Ego ſum pa. bo. ex ſollicitudine vnionis ad ouiū collectionē ibi. aīs oues hēo. Quātū ad ꝑmū ego ſum pa. bo. deſcribuntur tres conditiones boni prelati ad modū xp̄i. 3. p. tit. 20. c. 11. §. 1. 2. ⁊. 3. vid: tamen vlterius. Bonus paſtor aīam ſuam dat pro oui. ſu. tripliciter exponit ꝑma par. titulo ſecundo. capitu. primo. ante. §. circa mediū. Ego ſum paſtor bo. ⁊ cog. oues me. ⁊ cog. me. In quibus verbis duo notantur. ſ. vita paſtoris diligens in regendo cū d. Ego ſum paſtor bo. vita interioris obedientis in ſequendo cū d. cog. me. Primo tangitur qualis debet eſſe vita paſtoris vel prelati. 3. parte. ti. 20. ca. 11. ⁊. §. 1. 2. ⁊. 3. vide etiam ſupra ſub lra p. ſ. prelatus. Secundo quomodo inferiores ſe habere debent ad prelatos in obediendo: de quo vide ſupra. Cog. oues me. vbi notat xp̄i paſtoris maxima ad ſuas oues diligentia. Cognoſcit enim deus oīa bona ⁊ mala preſentia preterita ⁊ futura ⁊c̄. ita tn̄ ꝙ in ſe non diuerſificatur: licet diuerſos effectus operetur ac per hoc eius ſapiētia diuerſa nomia ſortiat. In quantū vero cognoſcit omnia poſſibilia. dicitur ſciētia ſiue ſimplex cognitio inquantū cognoſcit oīa que fiunt in vniuerſo dr̄ viſio inquantū cognoſcit oīa que bene fiunt dicit approbatio. inquantū cognoſcit oīa que futura ſunt dicit preſcientia vel preuiſio: inquātū cognoſcit omnia que ab ipſo fienda ſunt dicitur diſpoſitio: inquātū cognoſcit ea que premiāda ſunt dr̄ predeſtinatio: inquātū vo cognoſcit ea que dānanda ſunt reprobatio dr̄.

Dominica. ij. poſt oct. paſche.

Sup epiſtola. 1. Pe. 2. q̄ ſic incipit obſecro vos tanq̄ aduenas ⁊ peregri-

nos abſtinere vos a carnalibus deſiderijs q̄ mi
litant aduerſus animaz. Propoſuit ſancta ec/
cle.in epl.ꝓcedēti xpi fidelib⁹ exēplar ad ope
randū meritorie xpi ſponſi ſui amariſſimam
paſſionē. Modo in iſtis tribus dominicis vſ/
qꝫ ad xpi aſcēſionē ipſos ad operandū effica/
citer exhortatur. Et quoniā in omni operatōe
eſt tria cōſiderare.ſ.operantis ſtatum operan/
di principium.⁊ operationis fructam.ideo in
tribus ſequentibus epiſtolis deſcribuntur iſta
tria. Circa preſentem epiſtolam Petrus pa/
ſtor eccleſie procedit ſic. Primo enim inſtruit
ad operandum vniuerſos generaliter cum di
cit. Obſecro vos.in quib⁹ verbis duo monet
ſcilicet ad habendum mortis memoriam cuꝫ
dicit. Obſecro vos tanquam adue.ad domā/
dum car.laſciuiam cū additur. Abſtinere vos
a carnalibus deſiderijs. Primo enim ſicut pe
regrinus ſemper cogitat de termino:ſic nos d̄
morte cogitare debemus.de quo vide ſupra.
vide etiam prima parte.titulo ſexto.capitulo.
quarto.§.primo. Secūdo inſtruit liberos ſpe/
cialiter cum addit infra. Subiecti eſtote omni
humane creature.ideſt omni homini in ſubli/
mi poteſtate conſtituto:propter deum: qui ta/
lem conſtituit poteſtatem.de obedientia vide
ſupra obedientia.⁊ de honore diuerſorum ſu
periorum vide etiam ſupra in themate ſecun/
do quarta parte.titulo quinto capitulo trede/
cimo. Quaſi liberi non quaſi velamen haben
tes.deſuper vide prima.parte.titulo quarto.
capitulo ſecundo.§.octauo.in principio.vide
etiaꝫ de libertate ſupra. Tertio inſtruit ſeruos
ſingulariter cum cōcludit. Serui ſubditi eſto/
te in omni timore.ſcilicet reuerentie.⁊ obedi/
entie de reuerentia vide ſupra. Hec eſt enim
gratia ſcilicet exhibitio ſeruitij dominis non
tantum bonis ⁊ modeſtis.ſed etiā malis. Gra
tia.ideſt meritum acquiſitum.

¶ Super euangelium Joannis ſextodecimo.
quod ſic incipit. Modicum ⁊ iaꝫ non videbi/
tis me.iterum modicum ⁊ videbitis me quia
vado ad patreꝫ. In hoc euangelio predicit di/
ſcipulis ſuis lamentabilem ſubtractionem cū
dicit. Modicum ⁊ iam non videbitis me: in
quibus verbis duo notantur ſcilicet inſtabili/
tas proſperitatis cum dicit.modicuꝫ. durabi/
litas penalitatis cum additur. Et non videbi/
tis me. Primo enim ſtatus mūdialiuꝫ eſt exe/
crabilis propter inſtabilitateꝫ:de quo,vide ſu/
pra. Secundo pena infernalis eſt intollerabi/
lis propter acerbitatē:de quo vide ſupra. Se/
cundo ꝓmittit ſue ꝑſentie deſiderabileꝫ exhi/
bitionē ibi. Jteruꝫ modicū ⁊ videbitis me ⁊c̄.
de viſione vide ſupra. Tertio deſcribitur diſci
puloruꝫ dubitatio ibi. Dixerunt ergo ex diſci
pulis eius ⁊c̄. Quarto deſcribitur dubitatōis
amotio ibi. Cognouit autem Jeſus ⁊c̄. Amen
dico vobis quia plorabitis ⁊ flebitis vos. mū
dus autem gaudebit.de mūdo vide ſupra ſub
littera m.ſ.mūdus. Mulier cū parit triſticiaꝫ
habet quid intelligitur per mulierez:⁊ ſunt ſe
ptem genera triſticie.prima parte titulo.6.ca/
pitulo.6.§.primo.per totum. Jterum videbo
vos ⁊ gaudebit cor veſtrum.de gaudio ⁊ cor/
de vide ſupra g.⁊.c. Et gaudium veſtrum ne/
mo tollet a vobis.vnde prouenit hoc gaudiū
⁊c̄.quarta par.ti.6.c.7.§.1.

Dominica.iij. poſt oct paſce. Sup epiſtola Jacobi.1.q̄

ſic incipit. Omne datum optimuꝫ ⁊ omne do
num perfectuꝫ deſurſum eſt deſcendens a pa/
tre. Propoſuit eccleſia in pre c.epi.operātiuꝫ
meritorium ſtatum ⁊ conditionem. Jn iſta au
teꝫ ⁊ proponit ⁊ deſcribit operandi meritorie
principium ⁊ origineꝫ.vnde ⁊.b.Jacobus ſic
procedit in iſta epi. Primo enim omne bonū
deſurſum eſſe teſtatur vel docet requirere illō
qō eſt operis meritorij inſpiratiuū nō incho.
omne datum op. Ubi ſciendū ꝙ per ly datū
intelligūtur bona intellectualia:ſicut ſunt do/
na ſapientie ⁊ intellectus:ſciētie:conſilij ⁊c̄.d̄
iſtis vide ſupra in tabula. Per ly donuꝫ intel/
liguntur dona effectualia: ſicut ſunt dona pie
tatis.fortitudinis ⁊ timoris:d̄ qb⁹ ſupra in lo
cis ſibi deputatis. Secundo promptuꝫ eſſe ad
audiēdū teſtaꝫ cū dicit. Sit autē oīs hō velox
ad audiēdū.i.habeat oīs hō volūtatē audiēdi
auidā.i.nō ſolū aure corporis ſed etiā aure cor/
dis. Tertio iracundiā multū criminaꝫ ibi. Jra
eniꝫ viri ⁊c̄.deſup vide.2.p.ti.7.c.1.§.3.vide
etiam ſupra Jra. Quarto per verbū dei hoīeꝫ
ſaluari argumētatur.ibi. Abijciamus oēꝫ im
mūdiciā ⁊ abūdātiā malitie in māſuetudīe ſu
ſcipite inſitū verbū qō pōt ſaluare aīas vr̄as.
qb⁹ vbis duo notanꝫ.ſ.quō neceſſario purga/
mur a peccatis cū dr̄ abijcientes. Grā ſuſcipiꝫ
a purgatis cū addiꝫ ſuſcipite inſitū v̄bū. Pri
mo quō nos debem⁹ a peccatis mūdare ſ.per
cōtritionē ꝯfeſſionē ⁊ ſatiſfactionē.de iſtis vi/
de ſupra in locis debitis. Scd̄o quō debemus
grām poſtulare. De grā vide ſupra. Uel aliter
abijcientes oēm imūdiciaꝫ carnis.ſ.luxurie⁊c̄.
⁊ abundantiā malitie.i.ſuperbiā. Jn manſue/
tudine ſuſcipite inſitū v̄bū ⁊c̄. Que qdē īſer/
tio nulli ponit mutationē ī v̄bo.ſ.ſolū ī natu/
ra cui fit īſertū:ſicut trūco īſeriꝫ ſurculus. ⁊ h̄
eſt v̄bū qō pōt ſaluare aīas veſtras.

¶ Sup euāgel. Joā.16. qō ſic īcipit. Uado ad
eū qui me miſit.⁊ nemo īterrogat me quo va/
dis. Jn hoc itaqꝫ euāge.agitur de effectu ſpiri
tusſancti multiplici:q eſt illud donū ꝑfectuꝫ

⁊ datū optimū deſcendens a patre luminū ⁊c̄. His paucis premiſſis diuiditur preſens euangelium. Primo ſaluator predicit ſue preſentie corporalem ſubtractionē dicēs. Uado ad eū qui me miſit. In quibꝰ verbis duo notātur. ſ. terminꝰ a quo eſt derelinquēdus: cū dī. Uado: ⁊ terminꝰ ad quem eſt appetēdus: cū addit ad eū q me miſit. Primo dico ꝙ mundus qui eſt terminus a quo ſit derelinquēdus. de mundo vide. ſ̄. Secundo quomodo terminus ad quē eſt appetēdus: qui eſt futura beatitudo. d̄ quo vide ſupra. Secūdo ſaluator proponit de ſua abſentia cordialem turbationem. ibi. Sed qꝛ hec locutus ſum vobis: triſtitia veſtra implebit cor veſtrum. Merito quidem de eius corporali preſentia ſupra modum conſolabātur. Tertio ſaluator diſponit ad ſue gratie liberalē diffuſionem. ibi. Sed veritatē dico vobis ⁊c̄. Quarto promittit ſaluator ſue influentie ṽtualem operationem. ibi. Cum autem venerit ille ſpiritus veritatis: ille vos docebit oēm veritatē ſupple neceſſariā. de qua vide. ſ̄.

Ille arguet mūdum de peccato. Ubi ꝑmo oſtenditur diuina iuſtitia. Secundo deſcribitur malorum nequitia. deſcribitur autem diuina iuſtitia vt puniēs ibi. Arguet mundū de diuina iuſtitia vt ſupra. Secūdū notatur cum addit de peccato qꝺ cōmiſerunt: de iuſtitia ſupple quam facere debuerunt: ⁊ de iudicio qꝺ nō ꝑtimuerunt: dicit ergo. Arguet mundū de peccato. ⁊ erit tale argumentū ſpiritusſancti. Tu cōmiſiſti culpam ⁊ noluiſti agere penitentiā. ergo accipe iudicialem ſententiā. de iudicio diuino. vide ſupra. Et de peccatis ⁊ peccatoribus vide ſupra. ſub littera p.

Dominica.iiij. poſt oct. paſce. Super epl̄a Jac. 1. que ſic incipit. Eſtote factores verbi dei ⁊ non auditores tm̄ fallētes voſmetipſos ⁊c̄. Propoſuit ſancta mr̄ eccleſia in epl̄a imediate ꝑcedenti oper ādi meritorie principiū ⁊ originē. In iſta autē ponit operationis meritorie fructū ⁊ vtilitatē dicens. Eſtote factores ⁊c̄. vbi beatus apoſtolus tria facit.

Primo exhortat nos ad boni operis exercitationem dicēs. Eſtote factores verbi ſupple diuini factores ꝑ opera. ⁊ nō auditores tm̄. Secundo tangit boni operis retributionem ſiue premiationē: cū ſubdit. Qui aūt perſpexerit in lege perfecte libertatis. i. in lege euāgelica que dicitur lex perfecte libertatis. de qua vide ſupra. Tertio exprimit inter bonas operatōes nobiliorē cū ꝯcludit. Si quis aūt putat ſe ⁊c̄. Ubi ſciēdū ꝙ apl̄s exprimit triplicē quaſi meliorem operationē. Primū quantum ad verbum. ſ. lingue religationē. dicēs. Si quis ⁊c̄. Non refrenans linguā ſuā. de qua vide. ſcd̄a par. ti. 6. cap. 4. §. 4. in medio. Principaliter tamē vide de malo vſu lingue prima parte ti. ſcd̄o. capit. 4. ⁊ per oēs. §. Huius vana eſt religio. In quibus verbis duo notātur. ſ. laborīs fictio damnabilis: cū dicitur. Huius vana eſt honoris perditio inevitabilis cum additur religio. Secundā operationem exprimit quantum ad manū. ſ. miſericordie opationē: cū additur religio mūda ⁊c̄. ē viſitare pupillos ⁊c̄. De operibus miſericordie vide ſupra. Ille dicūtur vidue corporaliter: quarū viri mortui ſunt ⁊ pupilli quorum parentes obierunt. Sed ſpiritualiter dicūtur pupilli quibꝰ ꝑpter peccatū mortale mortuus eſt verus ſponſus. De peccatis ⁊ peccatoribus vide ſupra p. Tertiam operationem exprimit. ſ. quātū ad ſenſum exteriorem: ⁊ quātum ad honeſtam cōuerſationē cū cōcludit. Et immaculatū ſe cuſtodire ab hoc ſeculo. Ille autem ſe immaculatū cuſtodit ab h̄ mundo: qui ſenſualitatem reprimit. ⁊ qui geſtum exteriorem componit. de mundo vide ſupra ſub littera m.

¶ Super euange. Joānis. 16. quod ſic incipit. Amen amē dico vobis. ſi quid petieritis patrē in nomine meo da. vobis. Multū rōnabiliter hac dn̄ica vltima ante aſcēſionē dn̄i eccl̄ia ordinauit hoc euangeliū legendum in quo xp̄s celū aſcēſurus: ⁊ ꝓ nobis adhuc miſeris apd̄ patrē aduocaturus admonet nos ad inſtātiā orationis ꝓmittēs certitudinē exauditionis. Et diuiditur preſens euangelium ꝑma ſui diuiſione in tres ꝑtes. Primo. n. filius dei introducit patrē recte petētiū exauditorē dī. Si qd̄ petieritis patrē in noīe meo ⁊c̄. 4. p. ti. 5. ca. 8. ⁊ ꝑncipaliter. §. 3. Petite ⁊ accipietis ⁊c̄. In quibus verbis duo notantur. ſ. humane nature indigentia. ideo petere debemus. diuine nāe clementia quia accipietis. Dico primo ꝙ indigemus ex natura. ideo petere debemus. de q̄ vide ſupra ibi. Oratio. Secundo qꝛ deus eſt clemēs. ideo accipiemꝰ clemētiā. de deo vide ſupra ſub lr̄a d. ſ. Deum. Secundo introducit ſe ipſum. ſ. filium recte petētium mediatorē ibi. Exiui a patre ⁊ veni in mundū: ⁊ iterum relinquo mundum ⁊c̄. Quare hoc fecit ⁊c̄. vide ꝑma parte titu. 5. c. 4. §. primo. 2 ⁊. 3. Tertio introducit ſe recte petentium informatorē ibi. Dicunt ei diſci. ⁊c̄. Relinquo mundū ⁊ vado ad patrē. vbi dn̄s ip̄o facto duo oñdit. Primo quid debemus odire. ſecūdo qd̄ debemus appetere. Docet ergo ꝑmū fugere malū. Quo modo peccatum hominē maculat. vide ſupra ſub lr̄a p. ſ. Peccatū. per malū intellige preſentem mundū: de quo vide ſupra. ſub littera m. ſ. Mundus. Secundo monet qd̄ a nobis ſit

inquirendum: in hoc: vado ad pr̄em.

Secunda feria ſ. i. die rogationū. Sup ep̄la. Jac. 5. q̄

ſic incipit. Confitemini alterutrum pctā vr̄a: ⁊ orate pro inuicem vt ſaluemini. Ex ordinatione ſacroꝝ pontificum tractuꝫ eſt in laudabilem ꝯſuetudinem. vt oēs eccleſie totius orbis primā vel ſecundā letaniam celebrēt: vel vtrāq̄. Fiunt ergo iſte letanie pro maloꝝ repulſione ⁊ bonoꝝ adeptione. ⁊ quoniam grece letania idem eſt qḋ rogatio latine. ideo in officio miſſe letaniaꝝ hortatur nos xp̄s in euangelio ſm̄ Lucam ad affectuoſam petitionē: dicens. Petite ⁊c̄. Et in iſta epiſtola hortatur nos ſanctus Jacobus ad deuotam orōnē dī. Confitemini ⁊c̄. ⁊ orate ⁊c̄. Jn qua quidē epiſtola monet nos p̄mo btūs Jaco. ad orādū p̄parari cū premittitur. Confitemini alterutrum. i. oīs homo confiteatur omni ſacerdoti peccata veſtra vide ſupra de cōfeſſione. Secūdo monet nos in orando regulari cū addit. ⁊ orate ⁊c̄. de oratione vide ſupra. Tertio principaliter monet nos ad orandum animari: ⁊ innuit nobis efficaciam deuote orationis dicens. Multuꝫ. n. valet deprecatio iuſti aſſidua. de qua vide q̄rta parte. ti. 5. c. 8. §. 8. Quarto p̄icipaliter monet nos in orando cōſolari: innuens nobis qḋ iuſtus deuote orās a dn̄o exauditur cum ſubditur Helias homo erat.

¶ Super euange Luc. 11. qḋ ſic incipit. Quis veſtrū habet amicum ⁊ ad illum media nocte vadit ⁊ dicit illi. Amice accōmoda ⁊c̄. duplicē letaniam maiorem. ſ. ⁊ minoreꝫ peragit eccleſia: de qua plus vide in principio epiſtole huius diei. Letania v̓o rogatio vel ſupplicatio interpretatur. Hinc eſt ꝙ preſens euang. in officio letanie legitur: in quo ad orationis frequētiam inuitamur: ne autē oratio ineſſicax repellatur: precedere debet peccatorum cōfeſſio: ad quā in ep̄la eiuſdē officij admonemur dicente beato Jacobo. Confitemini alterutrum peccata veſtra. Jn preſenti euangel̄. ſaluator primo ponit parabolam. per quā inuitat nos ad orōnis inſtantiam. ⁊ tria facit in iſta prima parte. Nam primo ponit eius a quo petit charitatē. Secundo eius qui petit neceſſitateꝫ. ibi. Abijt ad illuꝫ me. no. Tertio ſupplende neceſſitatis propriam impoſſibilitatem. ibi. Amice ⁊c̄. de oratione ⁊ de modo petitionis vide ſupra. de tribus panibus quid ſignificant. vide ſupra. ꝺ fide ſpe. ⁊ charitate. in locis ſibi adaptatis. Itē vide de alio triplici pane ſcilicet ꝺ pane venie ⁊ gratuite remiſſiōis. de pane euchariſtie ⁊ cōmunionis. de pane ſacre ſcripture ⁊ conſolationis. ſupra in locis deputatis. Iteꝫ de alio triplici pane. ſ. de intelligentia trinitatis. Iteꝫ de tribus panibus: rationis diſcretione: volūtatis rectitudine: ⁊ corpis fortitudine ⁊c̄. Secūdo exponit parabolā applicādo ad p̄poſitū eius cōueniētiā. ibi. Et ego dico vobis ⁊c̄.

Jn die aſcenſionis dn̄i. Sup ep̄la. Act. 1

q̄ ſic icipit. Primū qdem ſmonē feci de oib⁹ o theophile ⁊c̄. Jn ſolēnitate aſcēſionis ſaluatoris eligit ſctā mater eccleſia loco epiſtole i miſſa dicere p̄mā ptē libri apoſtolicoꝝ actuū: quē Lucas edidit: quoniā in ipſa tria breuiter tanguntur que facta ⁊ dicta fuerunt tam a xp̄o q̄ ab alijs ipſo die. Poſſumus aūt in ſumma iſta dicere ꝙ in hac epiſtola predicantes informātur: animātur trepidātes. arrogantes icrepantur: ⁊ expectantes confirmantur.

Primo dico ꝙ in hac ep̄la p̄dicātes iformant̄ cū dicit Lucas: o theophile p̄mū qdē ſer. feci ⁊c̄. in hac clauſula iformant̄ q debent p̄dicare ⁊ p̄ponere v̄bū dei. vt. ſ. exēplo xp̄i p̄mo faciāt ⁊ poſtea doceāt. De ipſis vide ſupra. Scđo in hac ep̄la trepidātes animant̄: cū ait. Et conueſcens precepit eis vt ab hieroſolymis ne diſcederēt ⁊c̄. deſup vide varia ꝺ ſpe ſiue de timore. Tertio arrogātes icrepant̄. ibi. Igit̄ q ꝯuenerant interro. dicentes ⁊c̄. de arrogantia viđ ſecunda par. ti. 3 c. 3. §. nono.

Quarto in hac ep̄la expectātes cōfirmantur in xp̄i aſcēſiōe: ibi. Videtib⁹ illis eleuat⁹ ē ⁊c̄. Jn hoc. n. ꝙ xp̄s aſcēdit in celū data eſt fidelibus firma ſpes aſcēdēdi poſt ipſuꝫ. Et nubes ſuſcepit eum ab oculis eorum. Nota ꝙ nubes aliquando tonat. aliquando ſtillat. aliquando fulgurat: ⁊ aliquando grandinat. Aſcendit ergo chriſtus in nube in hac vita delinquentibus comminando ſtillat erogando penitētibus. Sed cum deſcendit in nube ⁊c̄. fulgurabit ad occultoruꝫ ⁊ ſecretorum reuelationē: ⁊ grādinabit ad reproborū diſſipationem ⁊c̄.

¶ Super euangelium. Math. vltimo. qḋ ſic incipit. Recumbentibus. 11. diſcipulis apparuit illis Jeſus. Sicut teſtatur Augu. in lib. de conſenſu euangeliſtarum ipſo die aſcenſionis ſaluator bis apparuit ſemel in cenaculo cum ipſis conueſcendo. de quo Luc. in epiſtola huius diei ⁊ ſemel in monte ab eis aſcendendo. Prima apparitio fuit in argumentum humanitatis. ⁊ ſecunda in apparitionem diuinitatis ⁊c̄. Jn hoc enim euangelio quatuor per ordinem deſcribuntur circa xp̄i apparitionem. Primo q2 xp̄s diſcipulos viſitauit. ſ. ad conſolationem. quia apparuit illis Jeſus. Secundo eos increpauit quia exprobrauit incredulitatem eorum ⁊ duritiam cordis. De cordis duricia vide ſupra. ibi. Cor. Tertio eos ad predicationem deſtinauit dicens eis. Eūtes in mū

dum vniuerſum ⁊c. Predicatoris verbi dei
officiū deſcribitur ſupra. Quarto eos ad ope
rationem animauit: oſtendendo fructū fidei
operantis per dilectionem. ibi. Qui credide/
rit. de hoc vide ſupra. In nomine meo demo/
nia eiicient ⁊c. Spiritualiter. In nomine meo
ideſt in virtute nominis mei demonia eiiciēt
ideſt peccatores. Linguis loquentur nouis.
puram de peccatis confeſſionem faciendo. ſer
pentes tollent: ſcilicet tentationibus reſiſtēdo
ſi mortiferum quid biberint. ideſt ſi peccatum
mortale ex fragilitate commiſerint: nō eos no
cebit. quia ex amiſſe gratie conſideratione ⁊
virtuoſorū aſſuefactione de facili reſipiſcunt.
Aſſumptus eſt in celū. In quibus verbis duo
preconizantur. ſcilicet decentia diuinitatis: qꝛ
aſſumptus. congruentia mortalitatis: cum ad
ditur. In celum. Dico primo ꝙ magna preco
nizatur potentia dei ꝙ ſuper omnem virtutē
naturalem Chriſtus ſe ſubito exaltauit aſcen/
dendo. ſcilicet in celum. De Chriſti aſcenſione
vide prima parte. titulo quinto. capitulo quar
to infra in principio. Et. §. 1. 2. ⁊. 3. Secundo
congruit Chriſto ſic aſcendere ad celum poſt
labores vt deſtrueret moraliter volentes poſt
mortē celos aſcendere: ꝙ hi primo aſcendant
per charitatem ſiue dilectionem: ⁊ per humi/
litatem. De quibus ſupra in locis debitis.

Dominica infra octauam aſcēſionis. Super epiſtola. 1. Pe. 4.
que ſic incipit. Eſtote prudentes ⁊ vigilate in
orationibus. In hac epiſtola beati Petri nos
hodie hortatur ſancta mater eccleſia vt nos ad
vite ſanctitatē diſponamus dicēs. Eſtote ⁊c.
In qua epiſtola beatus Petrus quinqꝫ facit:
que ad vite ſanctitatem pertinent. Primū eſt
ſanctitatis regulatiuum. ⁊ hec eſt vera prudē/
tia: pro quo primo dicit. Eſtote prudentes ⁊ vi
gilate in orationibus. In quibus verbis duo
facit. Primo reddit nos prouidos in agēdis:
cum dicit. Eſtote prudētes ⁊c. Scdo facit nos
ſollicitos i cauēdis ibi. In orōnibus. Primo
debemus eſſe prouidi in agendis. Math. 10.
Eſtote prudentes ⁊c. de ipſa vide ſupra. Pru/
dentia. Secundo quomodo debemus eſſe ſol
liciti in cauendis malis. de ſollicitudine vide
ſupra. Secundum eſt ſanctitatis procuratiuū
⁊ hec eſt orationis inſtantia. ibi. In orationi/
bus. vide ſupra. Tertium eſt ſanctitatis cōſti/
tutiuum. ibi. ante oīa in vobiſmetipſis. ⁊ hec
eſt dilectio mutua. de qua vide ſupra. Quartū
eſt ſanctitatis demonſtratiuum: ⁊ hec eſt ope/
ratio exhibita ibi. Hoſpitales inuicē ſine mur
muratione. quia nec hoſpitans dꝫ murmura/
re cum recipit ne gratiam hoſpitalitatis per/
dat: nec etiam hoſpitatus ſi ſibi omnia ad libi

tum non miniſtrentur. de operibus miſericor
die tam ſpiritualibus ꝙ̄ corporalibus vide ſu
pra. Quintum eſt ſanctitatis conſumatiuum:
⁊ eſt intentio recta cuꝫ dicit apoſtolus in fine.
Ut in omnibus honorificetur deus: quaſi di/
ceret. ſic omnia que dicta ſunt debetis habere
in vobis. ac aliis exhibere: non vt intendatis
propriuꝫ honorem: ſed vt honorificetur deus
vt ſupra de honore vel inani gloria.

¶ Super euāge. Joānis. 15. qḋ ſic incipit. Cuꝫ
autem venerit paraclytus quem ego mittā vo
bis a patre ſpirituꝫ veritatis ⁊c. Ut fideles ſe
deuote preparent ad recipiendum in die pen/
thecoſtes ſpiritusſancti ſacrum ſeptenarium.
Ideo in hac dñica poſtquā ſeptima die inſtat
p̄dicta ſolēnitas celebrāda: eccleſia legit iſtud
euāge. Joānis: in quo de aduētu ſpiritusſan/
cti ⁊ proceſſione eius eternali fit mentio. Et quo
niam digna preparatio exigit prudentiam ad
precauendū peccata. euigilantiam ad exequē/
dum mādata. orationē deuotaꝫ ad obtinendū
beneficia. de quibus in epla p̄ſentis dici. Mo
do accedēdo ad ſacꝝ euāge. Dico ꝙ q̄tuor pn
cipaliter in ipſo deſcribūtur. Primo ideo pre
mittit ꝯſolatoriam viſitationē dicens in prin
cipio. Cum venerit paraclytus. Spūſſanctus
quō variis noībus notatur in ſacra ſcriptura.
⁊ qd iſta ſignificāt. vide. 3. p. ti. 19. ca. 4. col. 8.
Mittā vobis a pr̄e ſpm̄ veritatis. In quibus
v̄bis duo notātur. ſ. abilitas adueniēs ad ſpi/
ritusſancti ſuſceptionē: cuꝫ dr. mittaꝫ vobis.
Utilitas proueniēs p eius inhabitationē cū ad/
ditur. Spm̄ veritatis. Primo debemus nos
diſponere ad recipiendū ſpm̄ſcm̄: cor purga
re a ſordibus p ꝯtritionē: confeſſionē ⁊ ſatiſfa
ctionē. Scdo debemus eius vtilitatē ꝯſidera
re. duꝫ. n. ſumus purgati recipimus graꝫ ſpūſ
ſancti. Scdo promittit ꝯfirmatiuā teſtificatio
nem ibi. Ille teſtimoniū phibebit de me. Ter/
tio predicit mūdi pbatiuā pſecutionem. ibi.
Hec locutus ſuꝫ vobis. ſ. de ſpūſſancti cōſola/
tione: vobis p me danda: vt. vꝫ. nō ſcādalize/
mini. ita. ſ. ꝙ tribulatio aliq̄ vobis ſuperuētura
poſſit vobis eſſe occaſio ruine ⁊ cadēdi p impa/
tientiā. Abſqꝫ ſynagogis facient vos. vide ſup̄
de martyrio. Quarto predicit ipſius pſecutio
nis rōnē: ibi. Et hec facient vobis: q: nō no/
uerunt patrē ⁊c. vide ſupra de ignorantia.

In die penthecoſtes. Sup epla Act. 2. q
ſic incipit. Dum complerentur di
es penthecoſtes ⁊c. In hac epiſtola inueniuntur
quatuor: que circa iſtud feſtum contigerunt
mirifice. Primum eſt ex parte ſigni appa/
rentis. ibi. Dum complerentur dies penthe/
coſtes. feſtum iſtud. ſ. penthecoſtes deſcribi/
tur Leuit. 24. Et celebratur per ſeptem dies

Erant autem pariter.de vnitate ꝛ que ad ean
dem requiruntur vide ſupra.Secundū eſt ex
parte doni affluentis.ibi repleti ſunt omnes
ſpiritu ſancto . vbi tria notantur. Primuꝫ eſt
largitas in donāte.naꝫ ampliſſima fuit in do/
nante liberalitas.ibi Repleti ſunt.Secunduꝫ
eſt precioſitas ſublimis in munere.nam admi
rabilis fuit in dono precioſitas.ibi.ſpiritu ſan
cto.Tertiuꝫ eſt vtilitas ꝛ fructus in opere:naꝫ
fructuoſa fuit in opere conſecuta vtilitas.ibi.
Loquebantur varijs ling.vide ſupra.de do/
nis.ꝛ ſupra ſpiritus.
Tertiuꝫ eſt ex parte prodigij ꝯſequētis.ibi. Ce
perunt loqui varijs linguis:vbi notatur apo/
ſtolorum lingua fuiſſe venerabilis:ꝛ oſtendit
fuiſſe admirabilis.naꝫ venerabilis fuiſſe pro
batur ex gratie plenitudine:ſed ſupermirabi/
lis fuiſſe monſtratur ex omniuꝫ ydiomatū va
riatione. Deſcribitur etiaꝫ venerabilis ex ple
nitudine ſpiritusſancti:per quem nō poterant
ſe continere:ſed oportebat alijs predicare. Eſt
ergo notandum ad inſtructionem noſtram.ꝙ
eſt duplex lingua.vna bona.ſ.apoſtolica ꝛ pre
dicatoris verbi dei:de qua vide ſupra.ibi.Lo
cutio. Quartum eſt ex parte collegij cōcurrē/
tis.ibi.Erant autē in hieruſalem.
¶ Sup euāg.Jo.14 qꝺ ſic incipit.Si quis di
ligit me:ſermonē meū ſer.ꝛc.Secūdū ꝙ ſcri
bit.Leui.25.Annus qnquageſimus vocabit
annus iubileꝰ.Et erat annꝰ gaudij.de quo vi/
de.ꝑma parte.titu.10.cap.3.§.6.ꝛ.7.Qm̄ vo
ſpūſſcūs eſt digitus ſcribēs legis diuine veri
tatē.ſpūs excludēs omnē culpe ſeruilitatem.
Latus infundens oīs gr̄e libertatē:nexus cō/
iungēs vtrāqꝫ ciuilitatem:ideo ſm̄ hec q̄tuor
xp̄s in pn̄ti euāgelio.4.facit.Primo perſua/
det legis obſeruationē quaꝫ ſpūſſcūs imp̄nit
dicēs.Si quis diligit me ꝛc. Hoc facit ꝓpter
tria:qꝛ.ſ.eſt ꝓbatiua dilectiōis dicēs.Si quis
diligit me de dei dilectiōe:vide ſupra.Secun
do docet de charitate creata que eſt effectꝰ ſpi
ritusſancti.ibi.Sermonē meū ſeruabit.i.ꝑce
pta mea ſm̄ intētionē.de ipſis vide ſupra.Itē
qꝛ ex acq̄ſita ꝯgrue diſpōnis.ad diuinā inha/
bitatiōeꝫ:ꝓpter qꝺ ſubdit.Et pr̄ meus diliget
eū ꝛc.cor eiꝰ emūdādo ꝛ ab amore mūdi elon
gādo.De corde vide ſupra.de mūdo ſub m.ꝛ
fit dignū in eo ꝑparare habitaculuꝫ. Secūdo
diſſuadet legis p̄uaricatiōeꝫ:quā ſpūſſcūs ar/
guit.ibi.Qui nō diligit me.ꝛc.q.d.Qui non
diligit:p ꝯſequēs nō diliget a pr̄e meo:ac per
hoc nō veniemus vt in cordis ſui hoſpitio ha
bitemus ꝛc.Tertio ꝓmittit mētis ꝯſolationeꝫ
quā ſpiritusſanctus influit.ibi.Hec locutꝰ ſuꝫ
vobis apud vos manens:per donoꝝ ſpūſſan/
cti largitionē vel infuſioneꝫ.De ipſis: vide ſu
pra.Quarto ꝑdicit vtriuſqꝫ eccleſie connexio
nem:quā ſpūs federat ꝛ aſtringit:vel predicit
hereditatis reſtitutionē:ad quā ſpūs ſubuehi
tur ꝛ reducit.ibi.Nō turbet cor veſtrum.Se/
quentia require in ſumma Antonini.de ſpiri
tuſctō.Spūſſctūs quō varijs noībꝰ uocatur i
ſcriptura:ꝛ quid iſta ſignificant.3.par.titulo
19.cap.4.colū.9.Spūſſctūs quō venit ad bea
tam virginē cū apoſtolis.4.par.tit.15.ca.42.
Spūſſancti dona varie deſcribuntur.ē.

Feria.ij. poſt penthe.Sup ep̄la Act.10.q̄
ſic incipit.Aperiēs Petrus os
ſuū dixit. Uiri fratres ꝛc. Uerba huius ep̄le
bt̄us Petrus dixit i ceſarea cū veniſſet ꝺ Iop/
pe.vbi viderat in ſpū vas de celo miſſum ple/
num q̄drupedibus ſerpētibus ꝛ volatilibus
poſtq̄ꝫ venit in ceſareā ad Corneliū centurio/
neꝫ:ꝛ ibi corā eo ꝛ multis alijs aſtātibus tā iu
deis q̄ꝫ gentilibꝰ hos ſermones ꝓtulit. Uiri
pr̄es ꝛ frēs nobis ꝑcepit ꝛc. In hac ep̄la tria
notanť. Primo xp̄i dignitas:qm̄ ipſe ꝑcepit ꝑ
dicare ꝑplo.De ꝑdicatore ṽbi dei. vide ſupra
Scd̄o notať fidei auctoritas.Huic oēs ꝓphe/
te ꝛc.Omnes qui credūt in eum:vide ſupra.
Fides.Tertio notatur verbi dei vtilitas. ibi.
Adhuc loquēte Petro cecidit ſpūſſanctus ſu
per oēs q̄ audiebāt verbū.Nota ꝙ ſunt duo/
decim fructus verbi dei.2.par.ti.9.c.11.§.2.
Quarto notať baptiſmi neceſſitas.ibi.Nun/
quid aquā quis ꝓhibere poteſt ꝛc.De quo vi/
de ſupra.Circa iſtam lr̄am ſunt aliqua notan/
da.In nationes gr̄a ſpūſſancti diffuſa eſt.q̄ eſt
enim gr̄a.De q̄.2.Corin.12.Sufficit tibi gr̄a
mea.vere ipſa ſufficit ad hoc vt aīa deſpōſeť:
pugna ſupeť:ꝛ palma reporteť.ꝺ gr̄a vide.ē.
¶ Sup euange.Joā.3.qꝺ ſic incipit. Sic deꝰ
dilexit mundū vt filiū ſuuꝫ vnigeni.daret: vt
omnis qui credit in ipſuꝫ ꝛc.Ut ſancti dicunt
ꝛ ratio dictat:amor eſt ꝑmum ꝛ ſummū bonū
in quo ꝛ ꝑꝑ qꝺ oīa alia dona donanť: qꝛ igiť
ſpūſſanctus amor ē teſte Greg.i Omel.Ideo
de ſpū ſancto iſtis diebus ſolēnizans eccleſia i
ep̄lis ꝛ euange.de dilectione ꝛ dono multipli
cem facit mentionē.vt pꝫ in euange. hodie er
go agiť de dilectiōe in ꝑncipio iſtius euange.
ꝛ de dono cū addiť.Ut filium ſuū vnigenituꝫ
daret.Diuidit quoqꝫ dn̄s euang.in duas par
tes ꝑncipales.Primo oſtēdit qd ſit nr̄e ſalu/
tis ꝑncipiū effectiuū.principiū noſtre ſalutis
fuit deus.ille enim ſolus potuit recreare qui
ex īfirmitate ſue potētie potuit nos creare ꝛc.
In iſta ſumma non potui reperire dilecte ali/
quid ad iſtud propoſitū:vide tamē ſub littera
d.ſ.Deus.Ut omnis qui credit in ipſuꝫ ꝛc.vi
de ſub littera.f.ſ.Fides. Secundo oſtenditur
quid ſit noſtre ſalutis obſtaculū impeditiuū.

ibi. Non eniȝ miſit deus filiū ſuum vt iudicet mundū. In pmo quidem aduentu non venit vt iudicet que facta ſunt a nobis: ſed vt dimittat. In ſecundo vt nō dimittat: ſed vt iudicet. De iſto eniȝ iudicio: vide ſupra. Hoc eſt iudicium: q2 lux venit in mūduȝ: ⁊ dilexerūt homines magis tenebras ꝙ luceȝ. Erant enim opera eoꝝ mala. De peccatis ⁊ peccatoribus: vide ſub littera.p. Omnis eniȝ qui male agit: odit lucem vt non arguanf opa eius. Qui auteȝ facit veritatē venit ad lucem ⁊c̄. de qua vide.ō.

Feria.iij.

poſt pentheco. Super epiſtola Act.8. que ſic incipit. Cum audiſſent apoſtoli qui erant hieroſolymis: quia recepit ſamaria verbuȝ dei ⁊c̄. In preſenti epiſtola quatuor notantur. Primo nouiter conuerſorum inſtructio. ibi. Cum audiſſent apoſtoli: quia rece. ſama. verb. dei ⁊c̄. i. fideȝ chriſti: ſupple ad predicationem Philippi: qui in ipſam ad predicanduȝ xp̄m ab hierl'm deſcenderat: miſerunt ad eos Petrū ⁊ Joan. qui ſpiritualiter intelligunf. ſ. pe. intelligif agnoſcēs ⁊ Joan. intelligif gr̄a: ſiue in quo eſt dei dilectio ⁊c̄. Secundo notatur prelatoꝝ pro ſubditis interceſſio. ibi. Orauerūt pro ipſis vt acciperent ſpm̄ ſanctū. Ex hoc loco accepit eccleſia ꝙ in adminiſtratione cuiuſlibet ſacri orōneȝ premittit. q2 orō eccl'ie fidelibus ipetrat gr̄am que in ſacris īfundif: vide ſupra de orōne de ſacris vel de gr̄a ⁊c̄. Scđo notaf baptiſmi xp̄i pfectio. ibi. Nōduȝ. n. i queꝙ̄ illoꝝ venerat: ſȝ tm̄ baptizati erāt ⁊c̄. de baptiſmo: vide ſupra ſub lr̄a.b. Quarto notaf ꝯfirmatiōis autētica ſio. ibi. Tūc imponebāt manus ſup illos ⁊c̄. ⁊ ſic adminiſtrabāt eis ſacr̄m ꝯfirmatiōis. de illo ſacr̄o: vide. 3. par. titu. 14. cap. 3. p totuȝ. Et in particulari: vide ſupra. Sic enim fiebat cōmuniter in primitiua eccleſia. Tunc enim cuȝ fides erat nouella: ⁊ tenera erat neceſſariū: vt per ſignū viſibile inuiſibilis monſtraref ⁊c̄.

℄ Sup euāg. Joan. 10. qđ icipit. Amē amē dico vobis: q nō intrat p oſtiū in ouile ouiū: ſed aſcendit aliunde. Hic fur eſt ⁊c̄. Quatuor effectus in alios multos hȝ ſpūſctūs. ſ. diſpſos in vnū colligere. plātuȝ ſup gregē xp̄i cōſtituere. excluſos in regnuȝ introducere. ſubiectos ad obediētiaȝ inducere. In quoꝝ oium ſignū hodie eccleſia pn̄s legit euāge. in quo fit mentio de ouili colligente. de paſtore prouidente. de oſtiario aperiente ⁊ de pplo obediente: ſed q2 plati ſi boni ſunt: eccleſie multū pſunt. ſi mali multū obſunt. Jō in hoc euāg. Primo deſcribit ſaluator falſi paſtoris dānabileȝ abuſioneȝ dicēs. Amē amē dico vobis: qui nō intrat per oſtiū ⁊c̄. de paſto. ſiue platis: vide ſupra. Sed aſcendit aliunde: hic fur eſt ⁊ latro ⁊c̄. 3. parte titu. 1. cap. 14. §. 2. poſt princi. Secūdo deſcribit ſaluator boni paſtoris ꝯditionē laudabilē ibi. Qui aūt intrat per oſtiū: paſtor eſt ouium. de platis: vide ſupra. Et de electione prelatoꝝ vide ſupra ſb littera. e. ſ. Electio. Tertio deſcribit ſaluator falſi paſtoris deteſtabilem peruerſionē. ibi. Dixit ergo eis Jh̄s iteꝝ. Quarto deſcribit ſaluator veri paſtoris imitabilem perfectionē. ibi. Ego ſum oſtium. Quō xp̄s hoc ſuit: vide. 4. par. titu. 15. cap. 20. §. 12. e. Per me ſi qs introierit ſaluabif ⁊ ingredietur ⁊ egredietur ⁊c̄. De viſione dei ſiue beatitudine ſiue de lumine glorie: vide ſupra. Uiſio. Ego veni vt vitam habeant ⁊ abundantius habeāt. Nota ꝙ triplex eſt vita ſcilicet naturalis. ſpiritualis ⁊ eternalis.

Feria.iiij.

poſt penthecо. Sup epiſtola Act. 2. ꝙ̄ ſic incipit. Stans petrus cū vndecim leuauit vocē ſuā ⁊ locut⁹ eſt eis. Uiri iudei ⁊c̄. Quare auteȝ hec lectio hodie legif. ratio in euidenti eſt: q2 celebrātibus dies pēthecoſtes occurrit de ſpūſancto eiuſqȝ effectib⁹ Joel clariſſima pphetia. in qua qdeȝ lectione ſanctus Petrus tria tangit euidēter. Primo proteruorū confutationeȝ in ipſo pncipio ep'le dicens. Stans Petrus cū. 11. leuauit vocem ſuam ⁊c̄. Petrus audiens ꝙ pterui ⁊ mali irridebant Chriſti diſcipulos loqn̄tes linguis varijs magnalia dei ⁊ dicebāt ꝙ hi ebrij erant ⁊ muſto pleni. Secundo tangit beatus Petrus promiſſoꝝ adimpletionē. Sȝ hoc eſt qđ dictū eſt per prophām Johel. Ubi ſciendū ꝙ beatus Petr⁹ pphetiā que ſcripta eſt Johel. 2. referens oſtendit eſſe impleta que predicta ⁊ pmiſſa fuerāt a deo. Erit in nouiſſimis diebus dicit dn̄s: nouiſſimos dies appellat tp̄s gr̄e quod eſt plenitudo tp̄is: quod incipit in principio ſexte ⁊ vltime etatis. Effundā de ſpū meo. ibi de. eſt prepoſitio partitiua nullam notans ſpūiſancti partitionem: que oīno eſt indiuiſibilis: ſed ſolum donorum ipſi⁹ diuiſioneȝ. Tertio tangit beatus Petrus electorum conſolationem infra cuȝ concludit. Omnis q inuocauerit nomen domini ſaluus erit. ſupple ſalute eterna.

℄ Sup euā. Joā. 6. qđ ſic incipit. Nemo venit ad me niſi pr̄ q miſit me trax. eū ⁊c̄. Amor teſte Dionyſio hȝ vim vnitiuā: ⁊ maxime amor ſpūalis q forti⁹ trahit amantē vt amato vniatur. vnio aūt amātis ad amatū tractū pſuppo nit: q2 igif ſctā mater eccleſia his dieb⁹ de ſpiritusſancti miſſione ſolēnizat: q eſt amor ⁊ nexus pr̄is ⁊ filij: ⁊ ex amore vt nos accendat ad ſuū amorem: vt nunc recolitur: eſt datus. ideo conuenienter legitur preſens euange. in quo de iſto tractu amoroſo fit mentio ſingularis.

Trahitur enim homo ad deum per inſpiratio
nem diuine gratie:⁊ deus ad hominē p pro/
uiſionem temporalis alimonie.De primo tra
ctu dicitur in principio huius euangelij.Ne/
mo poteſt venire ad me.niſi pater q miſit me
traxerit eum.De quo vide.prima parte.titulo
primo.capitulo ſeptimo.§.primo.poſt mediū
vide tamen per totū iſtum.§.Et q homo non
poteſt ſe preparare ad gratiam per ſeipſū oſtē
ditur per ſupradictam auctoritatem ⁊c. quar/
ta parte.titulo nono.cap. quinto.§.quarto. ⁊
poſt.Uide etiam iſtam materiam diſtin.27. ⁊
28.ſecundi libri ſententiarum.Uel aliter.Ne
mo poteſt venire ad me.bene cogitando. lo/
quendo.operando: ⁊ bene perſeuerando niſi
pater qui miſit me trax.eum ⁊c. Ex ſola chari/
tatis intuitione.ex multiplici miſeriarum in/
flictione.ex confuſibili peccatorum pregrauatio
ne:⁊ ex dulci celeſtiū bonorum oſtenſione. Tra/
xerit inq̄ tanq̄ adamas ferrū de frigore pec/
catorum:tanq̄ auriga currum.de amore terre/
norum.tanq̄ rector nauem de fluctibus volupta
tum:⁊ tanq̄ reclamatoria auem ad ſuperiorem
volatū. Et de tractu qs nō temere iudicat: ſed
q nō trahitur inquantū pōt gaudeat:⁊ oret:vt
magis trahi debeat:ſuper ſe multū doleat ⁊ la
boret:vt aliquando trahi valeat. Et de tractu
cordis habetur.1.par.titu.4.cap.13.§.pmo.
Secundus tractus notatur.ibi. Amen amen
dico vobis:q credit in me hʒ vitā eternā: vbi
oſtendit quō xp̄s trahitur ad oēs per prouiſio
nem ſpūalis alimonie dicens. Qui credit in
me:fide.ſ.formata.de qua ſupra. Fides. Mē/
tionem etiam facit dominus de cibo ſpiritua/
li dicēs. Ego ſum panis vite. De iſto ſanctiſſi/
mo pane:vide ſupra.p.⁊.c.

In die ſcē trinitatis Sup epiſtola.2.

ad Corin.13.que ſic incipit. Gaudete ⁊c. De
iſto gaudio:vide ſupra. Perfecti eſtote : vide
ſupra. Pacē habete.de qua vide ſupra.Gratia
dni noſtri Jeſu chriſti.De qua vide ſupra. Et
charitas dei.De ipſa vide ſupra.

¶ Sup euāge.de ſancta trini.qđ hr Joan.3.⁊
ſic incipit. Erat hō ex phariſeis Nycodemus
noie ⁊c. Infra hec ſignata reperi in forma de
ſancta trinitate in diuerſis libris ſūme domi/
ni Antonini.De trino deo ⁊ vno ponit thema
cū triplici mēbro:⁊ cuʒ ſuis declarationibus.
3.par.titu.31.cap.2.⁊.§.1.2.⁊.3.Deū eſſe tri/
num ⁊ vnū tripl'r videre poſſumus.ſ. in ſcri/
pturis.in figuris.⁊ in creaturis.4.parte titu.
10.cap.7.§.4.5.6.per totum.De ſanctiſſima
trinitate:vide thema cū ſuis declarationibꝰ:
breuiter tn̄ q2 ſolū membra ⁊c.3.parte. titulo
19.cap.4.circa mediuʒ col.10.cap.5.§.5.ante
mediū.De ſanctiſſima trinitate:vide pulcra.
quarta parte.titu.14.cap.14.⁊ per omnes.§.
De venerabili ſacro: vide ſupra eucharistie.
Et de cena domini ⁊c.

Dominica prima poſt feſtuʒ trinita. Sup epla.1. Joā.4. que

ſic incipit.Deus charitas eſt. In hac dnica ſo
lēnitate ſpūſancti cōtigue tractat bea. Joā.euā
geliſta in hac epla de xp̄i charitate ad nos : ⁊
charitatis oſtenſione.bis.n.dicitur.ibi.Deus
charitas eſt propter duplicē predicte charita/
tis effectū. Tria pncipaliter in hac epla notan
tur. Primo.n.deſcribit diuine charitatis ne/
xum dicens.Deus charitas eſt.Ad euidētiaʒ
huiꝰ epiſtole notanduʒ.q charitas creata eſt
habitus quidam:ſiue quedam forma accidē/
talis inherēs anime que eſt idem realiter qđ
gratia ⁊c. de ipſa charitate:vide ſupra.Secū/
do deſcribit charitatis diuine ſignum.ibi.In
hoc apparuit charitas dei:quoniā filiū ſuum
vnigenitū miſit deus.ſ.in mundum per incar
nationis myſteriū ⁊c.Tertio deſcribit charita/
tis diuine fructum.ibi.In hoc enim eſt chari
tas ⁊c.Deum nemo vidit vnq̄:dupliciter in/
telligit.1.par.titu.3.cap.6.§.2.vltra mediū.
Diligamus deum:qm̄ ipſe prior dilexit nos.
Cū dilectione qua deus dilexit nos multa re/
cepimus puta bona creationis:recreationis:
recōciliationis:merito vices reddere debemꝰ
⁊ deum diligere:quoniam prior dilexit nos.
In qbus verbis duo notant.ſ.exercitiuʒ gra/
tioſuʒ:qđ exprimitur in charitate cum dicit.
Diligamus deum.beneficium copioſū qđ col
ligitur ex amoris prioritate:cum addit.Quo
niā prior ⁊c. Primo debemus habere exerci/
tium gratioſum.ſ.deuʒ diligere. Iſta dilectio
deſcribitur ſupra.Secundo conſiderare debe
mus eius beneficiū fructuoſum:quoniā prior
dilexit nos:p quo eſt ſibi multipliciter regra
tiandum.De ipſa vide ſupra.Sic diligamus
inuicem.De iſta dilectione:vide ſupra ſub lit
tera.d.ſ.dilectio. Timor nō eſt in charitate.ſ.
perfecta.Charitas foras mittit timoreʒ ⁊c. de
timore vide ſub lra.t.⁊ de charitate ſub lra.c.

¶ Euangeliuʒ huius diei deſcribitur ſupra.ſ.
feria.5.poſt ſecundam dnicaʒ quadrageſime.

Dominica.ij. poſt feſtuʒ trinitatis. Sup epla.1.Joā.3.q̄

ſic icipit.Nolite mirari ſi odit vos mundus.
Eccla volēs filios ſuos exercere in opibꝰ vir/
tuoſis:poſt q̄ ipſos admonuit in epiſtola pre
cedenti de dilectione dei ⁊ primi : ex quibus
omne tēpus meritoriū vel elicit vel imperaturꝫ
Ideo cōſequenter hortat eos ad apponēdum
debitas circūſtātias gratuite dilectiōi. Oſten
dit enim beatus Joan.in iſta epla q primus

dʒ diligi ſtabiliter.efficaciter ⁊ veraciter: ⁊ ſʒ
hoc epſa iſta in tres ptes diuidit. Primo eniʒ
hortat eccleſia ad fraterne dilectionis ſtabili/
tatem dicens. Nolite mirari ⁊c̄. vnde monet
vt propter nullā tribulationeʒ. pp̄ter nullum
odiū mūdanoꝝ ſolum amorē fraternū deſe/
ramus. de iſta dilectiōe: vide varia notabilia
ſupra littera d.ſ. dilectio. Hic tamen notādum
eſt ꝙ mūdus: q̄n̄qʒ in ſcriptura in bono: ⁊ q̄n̄/
qʒ in malo accipitur ⁊c̄. de mūdo: vide ſupra.
Nolite ergo mirari ſi odit vos mundus tāq̄ʒ
ſue prauitatis deprehenſores: tanq̄ʒ mūdane
vanitatis contemptorem: ⁊ tanq̄ʒ ſuperne ci/
uitatis habitatores. de deriſione: vide ſupra
Qui odit fratrem ſuum homicida eſt. In qui
bus verbis apſus duo oſtdit. ſ. inuidiā abhor
rendā ad modū veneni. cū dicit. Qui odit ⁊c̄.
homicidiū execrandū ad inſtar gladij. Pri/
mo debemus inuidiā cauere de qua vide ſup̄
⁊ etiaʒ de odio. ſcd̄o homicidiuʒ abhorere. de
quo ſupra. Secūdo hortat nos ad fraterne di
lectionis efficacitateʒ. ibi. In hoc cognouimꝰ
charitateʒ dei ⁊c̄. Et ponit duo ſigna in quibꝰ
manifeſtat efficacia fraterne dilectionis. Pri/
muʒ eſt expō pſone: de qua ſupra dilectio: 2ᵐ
eſt expō ſubſtantie. ibi. Qui hūerit ſubām ⁊c̄.
quō hoc intelligit. habet. 2. par. titu. 1. ca. 1. §.
2. in q̄rta colūna. Itē de operibꝰ miſericordie:
vide ſupra. Tertio hortat nos ad fraterne di/
lectiōis veritatem. ibi. Filioli: non diligamus
verbo neqʒ lingua: ſed ope ⁊ veritate. De dile
ctione primi: vide ſupra.

¶ Sup euāg. Lu. 14. qd̄ ſic incipit. Homo q̄n
dā fecit cenā mag. q2 ſʒ Aug. ſola charitas di
uidit inter filios regni: ⁊ perditiōis. Ideo ho
die legit illud euange. in quo cena pennis de
ſcribit a q̄ oēs charitate carētes excludūtur: ⁊
ad quē oēs charitateʒ hn̄tes admittunt. Cū q̄
optie ↄcordat epſa in q̄ iuitamur ad primi di
lectionē q̄ mltiplicē i nobis opat fructū: cuiꝰ
oppoſitū eſt maximū ſalutis detrimentū. Pri
mo xp̄s nobis deſcribit celeſtis ↄuiuij ꝑpara/
tionē feſtiualē dicens. Homo quidam. In qui
bus verbis duo notant. ſ. ↄuiuij ſolēnitas ex
nobilitate preparantis: q2 homo qdā: ↄuiuij
liberalitas ex curioſitate inuitātis: q2 vocauit
multos. Dico pmo ꝙ ſolēnitas huius ↄuiuij
notat ex eo: q2 qdā hō illud parauit nō cōmu/
nis homo: ſed chriſtus deus. De beatitudine
eterna: vide ſub lr̄a b. Secundo notatur libe/
ralitas ipſius inuitātis: quia vocauit multos:
quō dn̄s diuerſos diuerſimod̄ vocat̄ hētur. 1.
par. titu. 5. capi. 2. §. 6. Et eſt triplex cena. ſ. eu
chariſtie ⁊ glorie. De quibꝰ ſupra. in tabu. Ho
mo quidā fecit ce. ma. Qd̄ ſepteʒ ſunt genera
bonoꝝ que hic appetūtur ⁊ in patria ꝑſſidē/
tur. 4. par. titu. 7. cap. 7. §. 10. Secundo deſcri
bit vocatorum excuſatiōnem criminaleʒ. ibi.
Et ceperūt ſe omnes ſimul excuſare ⁊c̄. per il/
los tres qui ſe excuſauerūt intelligunt ſuper/
bi ⁊ auari ⁊ luxurioſi. de quibus ſupra in litte
ris ſibi adaptatis. Iuga boū emi q̄nqʒ: qd ſi/
gnificant iuga ⁊c̄. habetur. 2 par titu. 3. ca. 7.
§. primo. infra principiū vel de curioſitate q̄n
qʒ ſenſuū. Tertio notat contemptoꝝ expulſio/
nem generalem. ibid̄. Et reuerſus vide ſupra.
Accidia: negligentia vel pigritia. Quarto no
tat alioꝝ admiſſionem ſpālem. ibi. Exi cito i
vias ⁊c̄. induc pauperes ⁊ debiles ⁊c̄. ⁊ compel
le intrare. vide ſupra. Infirmitatibꝰ. Et de va/
rijs vijs: vid̄ ſupra. Dico auteʒ vobis ꝙ nemo
viroꝝ qui vocati ſunt guſtabunt cenam meaʒ.
de quo vide. 1. par. ti. 5. c. 2. §. 6. in fine.

Dominica .iij. pꝰ feſtū trinita. Sup epſa. 1. Pe. 5. q̄ ſic in

cipit. Humiliamini ſub potenti manu dei vt
exaltet vos in tempore viſitationis ⁊c̄. In iſta
epſa hortatur nos bea. Petrus ſm rectū ordi
nē ad mititatem ⁊ humilitateʒ cordis d. humi
liamini ⁊c̄. poſſumus aūt dicere ꝙ bea. petrus
in pſona eccleſie ſic procedit. Primo docet ve
rā humilitatē dicens. Humiliamini ſub potē/
ti manu dei. In quibus verbis duo notātur. ſ.
humilitatis pro unda inclinatio cuʒ dicit. hu
miliamini. humilitatis iocunda eleuatio cum
additur. vt exaltet vos ⁊c̄. Primo quomodo
debemus vario modo humiliare: vide ſupra.
Secundo humilitas habet per hominis exal
tationem. 11. fructus. de quibꝰ vide ſupra hu
militas. §. 4. Secundo beatus Petrus docet
mentis tranquillitatem. ibi. Omneʒ ſollicitu
dinem veſtram ⁊c̄. Uide pro notabili ſermōe
de triplici ſollicitudine. ſecunda parte titulo.
primo. ca. 25. infra principium ⁊ poſt per totū.
Tertio bea. petrus docet vite ſobrietateʒ. ibi.
Sobrij eſtote. de quo vide. 4. parte titulo q̄rto
capitul. 5. Quia aduerſarius veſter diabolus
tanq̄ʒ leo rugiens circu. ⁊c̄. Quomodo diabo
lus varie tentat hominem. ⁊ quare vide ſupra
Cui reſiſtite fortes in fide: de qua, ſupra. Quar
to beatus Petrus docet ſiue oſtendit dei largi
tatem dicens. Deus autem omnis gratie ſcili
cet gratis date ⁊ gratum facientis. de qua vid̄
ſupra. Qui vos vocauit in eternam ſuam glo
riam vt conſortes ſitis glorie ſue in chriſto Je
ſu. i. in contemplatione diuinitatis ⁊ humani
tatis modicum paſſos: paſſiones huius tem
poris modice ſunt ⁊ breues ſi tolerentur cum ⁊
patientia vt ſupra de martyrio.

¶ Sup euāge. Luce. 15. qd̄ ſic incipit. Erāt ap
propinquantes ad Jeſum publicani ⁊ pecca/
tores vt audirent illum ⁊c̄. In hoc euangelio

euidenter oſtenditur immenſitas clemētie di
uine quā habet ad peccatores. Nam peccato/
res perditos queſiuit: queſitos inuenit: inuē/
tos baiulauit: baiulatos introduxit. de introdu/
ctis gaudiū ⁊ congratulationes fecit angelis:
que omnia habētur in preſenti euāgelio. Pri
mo hoc pñti euangelio q̄tuor notātur. Pri
mo remediatio infirmitatis peccatorum. ibi.
Erant appropinquantes ad Jeſum. Publica
ni dicebantur qui lucra ſeculi per negociatio/
nes ſequebantur. Peccatores vero generali/
ter qui quocūq̄ alio modo peccant. De qbus
vide ſupra. Ut audirent illum ⁊c̄. Nota ꝙ ver
bi dei ſunt duodecim fructus. 2. parte. titulo
9. cap. xi. §. 2. Secundo notaē dedignatio im
pietatis ſupborū. ibi. Murmurabant ſcribe
⁊ phariſei. ⁊ de murmure ⁊ inuidia: vide ſup̄.
Inuidia. Hic peccatores recipit. Jn quibus
verbis duo notanē. ſ. ſaluatoris grata miſera/
tio: quia hic. ſ. filius dei peccatoris magna cō
ſolatio: q꞉ recepit eum. Primo dico ꝙ miſeri
cordia dei magna eſt: q꞉ occurrit amplexaē ⁊
dotat peccatorē venientē. Secundo peccatoꝛ
debet gaudere: q꞉ deus eſt ita miſericors: ⁊ dꝫ
ad eū recurrere. Tertio notatur reparatio di/
gnitatis perditoꝝ. ibi. Cōgratulamini mihi.
Aut que mulier habens dragmas decem ⁊c̄.
pma parte. titu. 1. cap. 2. §. 2. Quarto notatur
congratulatio ſocietatis angelorum. ibi. Ita
dico vobis: gaudiū erit coram angelis dei ⁊c̄.
vide ſupra de angelis vel de gaudio. Super
vno peccatore penitentiam agente. De pecca
toribus ⁊ penitentia: vide ſupra.

Dominica q̄rta poſt feſtū trinitatis.

Sup epl̄a ad Ro. 8. q̄ ſic
incipit. Exiſtimo. n. ꝙ nō ſunt cōdigne paſſio
nes huius tēporis ad futuram gloriam. Apo
ſtolus Paulus explicat in illa epiſtola: ꝙ paſ/
ſiones ſunt in iſta vita: ⁊ ꝙ reſpectu glorie q̄
ſperaē in alia ſunt modice: ⁊ ideo cū patientia
ſunt tolerande. Sciendum tñ ꝙ apl̄us in iſta
epl̄a quatuor implicat. Primo ꝙ ſunt in vita:
cum dicit. Exiſtimo ꝙ non ſunt condigne ⁊c̄.
Jn quibus verbis apl̄us duo preponit. ſ. pre/
ſentem tribulationem ſuſtinendā dicens. Exi
ſtimo: eternā remunerationē eligendā addēs
Ad futurā gloriā. Primo tribulationē preſen
tē ſuſtinere debemus patiēter: q꞉ eſt via qua
imediate poſt mortē itur ad celū. pma parte.
titu. 5. cap. 4. §. 2. hoc vide etiā ſupra de patiē
tia ⁊ martyrio. Secundo debemus appetere
beatitudinē. de qua vide ſupra. Tertio decla/
rat ꝙ tribulatio pñs reſpectu glorie eſt mo/
dica. ibi. Uanitati. n. ⁊c̄. Uanitati. n. ſ. paſſiōi
⁊ corruptiōi. Subiecta eſt oīs creatura. i. oīs
homo. De vanitate vide. Ipſa creatura libera
bitur a ſeruitute corruptiōis ⁊c̄. Iſta libertas
deſcribitur. prima parte. titulo quarto. capitu
lo ſecundo. §. octauo. ſupra ante finem. Quar
to declarat ꝙ tribulatio in ſe magna eſt ⁊ diu
tina. ibi. Scimus ꝙ oīs ingemiſcit. Quinto
declarat ꝙ paſſiones tolerate ſunt meritū glo/
rie ⁊ gloria eſt premium paſſionum.

¶ Super euangelio Luce ſexto: quod ſic inci
pit. Eſtote miſericordes. ſicut ⁊ pater veſter
miſeri. eſt. Jn quo miſericors deus nos miſe/
ros conſolatur ſuam miſericordiā nobis pro
ponendo: ⁊ nos ad miſericordiam mutuam
exhortando. in quo etiam ſaluator noſter qua
tuor facit. Primo enim diſcipulos inuitat ad
meritum dicens. Eſtote miſericordes. Jn qui
bus verbis Lu. duo oſtēdit. ſ. preceptū inſtru
ctiuū qđ eſt exequendū. ibi. Eſtote miſericor/
des. Exemplum directiuum quod eſt intuen/
dum. ibi. Sicut pater veſter. Primo. n. debe/
mus eſſe miſericordes ⁊ vnus alteri compa/
ti. De miſericordia: vide tertia parte. titu. de/
cimonono. capitulo quinto. in principio. Et
principaliter: vide. quarta parte. titulo ſepti/
mo. capitulo ſexto. §. quinto. Jn quib⁹ ⁊ quo/
modo debemus eſſe miſericordes ⁊c̄. ibidē.
Et quarta parte. titulo quinto. capitulo deci/
mooctauo. §. nono. decimo. ⁊ vndecimo. Et
vide etiam ſupra de miſericordia. Secundo
quomodo debemus inſpicere miſericordiam
dei qui ex miſericordia ſua clementer indul/
get. vide quarta parte. titulo quinto. capitulo
decimooctauo. §. nono. Tertio promittit pre/
mium. ibi. Menſuram bonam ⁊c̄. vide quar
ta parte. titulo ſeptimo. capitulo ſexto. §. quin
to. ante finem. Nolite iudicare ⁊ non iudica/
bimini ⁊c̄. vide ſecunda parte. titulo tertio. c.
octauo. ⁊ de iudicio temerario: vide ibidem:
per totum. cap. 8. Eadē quippe menſura qua
menſi fueritis ⁊c̄. exponitur de auaris. ſecun/
da parte. titulo primo. capitulo tertio. §. quar
to. Quarto allegat eorum offi. ibi. Dicebat au
tem illis: ſcilicet qui ignorabant ſapientiam:
deſiderabant preſidentiam: condēnabant in/
nocentiam: ⁊ in ſe non conſiderabant vite ſue
immundiciam. Nunquid cecus ⁊c̄. De cecita
te vide ſupra c. ⁊ v. ſ. viſus de illuminatiōe iſti
us cecitatis. Quinto proponit ſe eis in exem/
plum dicens. Non eſt diſcipulus ſuper magi
ſtrum. quaſi diceret: talis ignorans ⁊ cec⁹ nō
deberet velle preeſſe ratione ignorantie ⁊ ceci
tatis. cum non ſit: nec debeat eſſe magiſter: ſꝫ
diſcipulus: vt prius diſceret q̄ꝫ doceret. Per/
fectus eſt autē omnis diſcipulus ſi ſit ſicut ma
giſter eius. De perfectione: vide ſupra. Quid
vides feſtucam in oculo fratris tui ⁊c̄. exponi
tur per triplex mēbrū. 2. par. ti. 5. ca. xi. §. 1.

Dominica q̄nta poſt feſtū trinitatis. Super ep̄la.i.Petri.3.q̄ ſic incipit. Omnes vnanimes in oratiōe eſtote ⁊c̄. Eccleſia in hac epiſtola p̄ncipaliter duo facit. Primo ad quedā nos admonet dicens. Omnes vnanimes in oratione eſtote ⁊c̄. Iſta exponuntur. prima parte. titulo ſexto. capitulo ſecūdo. §. quarto. Et iſta vnanimitas deſcribitur tertia parte. titulo decimoſexto. capitulo decimo. §. 10. ſupra. ante finem. Et de oratione: vide ſupra. Miſericordes. de miſericordia: vide ſupra. Non reddentes malum pro malo ⁊c̄. De vindicta: vide ſupra. In hoc vocati eſtis vt benedictionem hereditatis poſſideatis. In quibus verbis duo oſtendit. ſ. gratioſam diuinam vocationeꝫ cum dicit. In hoc vocati eſtis. Amoroſam dei dilectionem cum addit: vt benedictionem ⁊c̄. Primo eni deus nos vocat ad penitentiam. Secundo deus penitentibus dat varia dona. De varia vocatione vide ſupra ſub littera v. ⁊ de penitentibus ſub littera p. Qui. n. vult vitaꝫ diligere ⁊c̄. coerceat linguam ſuam a malo: ⁊ labia ſua ne loquantur dolum. de locutione lingue: vide ſupra. Locutio. Secundo apoſtolus in epiſtola quedam ſuadet. ibi. Quia oculi domini ſup iuſtos: vbi promittitur petitionuꝫ exauditio. Inquirat pacem ⁊ ſequatur eam. De qua vide. 4. parte. titulo. 6. cap. 8. Si quid patimini propter iuſtitiaꝫ: beati. De iuſtitia vide ſupra: ⁊ de martyrio. Timorem autem eorum ne timueritis. De timore vide ſup̄. Dn̄ꝫ aūt ſanctificate in cordibus veſtris. De corde: vide. s.

¶ Super euange. Luc. q̄nto: quod ſic incipit. Cum turbe plurime irruerēt in Ieſum: vt audirent verbum dei ⁊c̄. In hoc euangelio patenter oſtenditur exordium ⁊ proceſſus ac profectus eccleſie. Incepit enim eccleſia in Chriſti predicatione: profecit in miraculorum operatiōe. Deus: vt dicit Auguſtinus. libro de vera religione miraculis contulit auctoritatem: auctoritate monſtrat fidem. fide attraxit multitudinem ⁊ roborauit religionem: ſecunduꝫ hoc in preſenti euangel. 4. deſcribuntur.

Primo. ſcilicet ſalutaris eruditio populi: cum dicit. Cum turbe plurime irru. ad Iheſum: vt au. ⁊c̄. Nota ꝙ duodecim ſunt fructus verbi dei. ſecunda parte. titulo nono. capitulo vndecimo. §. ſecundo. Secūdo deſcribitur virtualis operatio miraculi. ibi. Ut autem ceſſauit dixit ad Symonem. Duc in altū ⁊ laxate rhetia ⁊c̄. Moraliter autem dicit hic tria: ſcilicet quomodo rhete ſit tenendum: quia in altum. Quid agendum: quia rhete laxandum. Ad quid hoc ſit faciendum: quia in piſciuꝫ capturam. Iſta enim ſunt predicatori verbi dei neceſſaria. De quo vide ſupra. Preceptor per totam noctē laborantes nihil cepimus. In quo verbo preſens vita deſcribitur: vt penoſa propter abundantiam mali.

Secundo deſcribitur infructuoſa penoſitas: propter penuriam boni. Penoſitas ſiue pericula preſentis vite notatur: cum dicitur. Laborantes per totam noctem. De vita: vide ſupra. poſſet etiam applicari de auaris: vel luxurioſis. De quibus ſub littera a. vel l. vide etiam ſub littera m. ſcilicet mundus ⁊c̄. Per totam noctem laborantes ⁊c̄. Tribus modis aliqui laborant qui capiunt vtriꝗ fructum. prima parte. titulo. 3. cap. 6. §. 15.

Tertio deſcribit familiaris vocatio cetus apoſtolici. ibi. Quod cū videret Simon Petrus: vide ſupra de humilitate vel grāꝝ actione.

Quarto deſcribitur magiſtri exemplaris imitatio. ibi. Relictis omnibus. In quibus verbis duo notantur neceſſaria volenti ſaluari: vt. ſ. relinquat ſuperflua mundana tranſitoria. ibi. Relictis omnibus ⁊ vt imitetur omnimodaꝫ penuriam. ibi. Secuti ſunt eum.

Primo debemus mundum ⁊ diuitias ſuperfluas abijcere: vide ſupra de mundo ⁊ de diuitijs. Secundo debemus Chriſtum ſequi in penuria ⁊ paupertate: vide ſupra. ibi. Sequi. Et de paupertate. Poteſt etiam applicari ad religioſos: vide ſupra religioſos.

Dominica ſexta poſt feſtum trinitatis. Super epiſtola ad Romanos ſexto que ſic īcipit. Quicunꝗ baptizati ſumus in Chriſto ieſu: in morte ipſius baptizati ſumus. Apoſtolus chriſtianos hortatur qui per baptiſmuꝫ peccato ſunt mortui: vt ſemper deinceps ſine peccato viuant. hortatur enim eos propter tria. Primo propter vite preterite mortificationem dicēs. Quicunꝗ baptizati ſumus in Chriſto ieſu: in morte ipſius baptizati ſumus: vbi oſtendit ꝙ non debent in peccatis amplius viuere: q̄ in baptiſmo quantū ad vitam veterem ſunt mortificati plene. De peccato ⁊ baptiſmo: vide ſupra in tabula p. ⁊ b. In morte ipſius baptizati ſumus: quia baptiſmus habet a morte Chriſti virtutis plenitudinem. habet cum morte Chriſti ſpiritualem ſimilitudinem. Secundo hortatur eos propter vite noue conformitatē. ibi. Si autem complantati. glo. i. ſi prius extra plantati de terra mala proprie carnis facti ſumus complantati. i. firmiter adherentes: ac ſi eſſemus complantati ſimilitudini mortis eius: vt. ſ. ſemel in baptiſmo perfecte peccato moriamur: ſicut ⁊ Chriſtus omni pene ſemel mortuus eſt. Deſtruatur corpus peccati vt vltra non ſeruiamus peccato. In quibus ver

bis duo oſtendit: ſcilicet veſtem carnis mortificandam: cum dicit. Deſtruatur. Uitam ſanctam acceptandam addens: vt vltra non ſeruiamus peccato. Debemus ergo corpus mortificare per ieiunium ſiue abſtinentiam ⁊c. De quibus ſupra in tabu. Secundo ſanctam vitam acceptare. de qua vide ſupra. Si mortui ſumus cum Chriſto credimus ꝙ ſimul viuemus cum illo. Ubi duo tanguntur: ſcilicet ſtatus meriti quo Chriſto ſimilamur in via. Hec ſimilatio eſt in malorum toleratione. Secundo tangitur ſtatus premij quo ei aſſimilamur in patria. Et hec aſſimilatio eſt in acceptione bonorum. Prima aſſimilatio. ſcilicet vie notatur cum dicitur. Si mortui ſumus in Chriſto Secunda vero notatur aſſimilatio patrie cuz infertur. credimus quia ſimul.

¶ Super euange. Math. quinto: quod ſic incipit. Amen dico vobis niſi abundauerit iuſtitia veſtra plus q̃ ſcribarum ⁊ phariſeoruz. Saluator noſter nouus homo veniens in mūdum noua mandata dedit mundo: que ſe habent ad mandata legis moſayce: ſicut lux ad vmbram: res ad ſignum: perfectum ad imperfectum. Hanc igitur preeminentiaz legis euangelice ſuper legem moſaycam in preſenti euangelio Chriſtus oſtendit euidenter. Primo ponendo legis ⁊ euangelij conuenientem comparationem dicens. Niſi abundauerit iuſtitia veſtra. In quibus verbis duo notantur: ſcilicet equitas per quam iuſtitia ſeruatur cuz dicit. Niſi abundauerit. Falſitas per quam iuſtitia deprauatur addens. Plus q̃ ſcribaruz. De iuſtitia: vide ſupra. Secundo ſubdendo legis moſayce inſufficientem prohibitionem. ibi. Audiſtis quia dictum eſt antiquis. Non occides: ſupple hominem iniuſte: nec corporaliter ſpiritualiter. De occiſione: vide. prima parte. titulo quartodecimo. capitulo quarto. §. nono. Et ſecunda parte. titulo ſeptimo. capitulo octauo. per totum. Tertio annectendo legis euangelice perficientem ſuper additionem. ibi. Ego autem dico vobis. Qui iraſcitur fratri ⁊c. Ubi dominus tanq̃ bonus medicus duo facit. Nam primo inſinuat nobis morbum. Secundo addit morbi remedium. Iſti gradus ire deſcribuntur. ſecunda parte. titulo ſeptimo. capitulo primo. §. ſecūdo. per totum. Et de ira vide ſupra. Quarto concludendo legis gratie ſufficientem perfectionez. ibi. Si offers munus tuum. Nota ꝙ in offerendo he conditiones ſunt obſeruande que in p̄e dominus in hoc verſu inſinuat. Quid. cui. quantum. quando. vbi. quomodo. Quid: quia tuum non alienum: ⁊ ſic de alijs ſequentibus. De inuidia: vide ſupra in tabula. Et ſimiliter de iniuria. Et de varijs ſacrificijs veteris legis: vide prima parte. titulo. 14. capitulo quinto. §. ſecundo. Itez homo tripliciter ſe poteſt offerre deo. quarta parte. titulo. 15. capitulo. 35. per totum. Et de lege moſayca ⁊ de lege euangelica ⁊ de perfectione ſiue excellentia earundem: vide ſupra.

Dominica ſeptima poſt feſtū trinitatis

Super epiſtola ad Romanos ſexto: que ſic incipit. Humanum dico propter infirmitatem carnis veſtre. Due ſunt partes iuſtitie: ſcilicet peccatum deſerere: ⁊ bona opera facere: non vnum ſine altero ſufficit ad promerendum vitam glorie. Cum igitur apoſtolus in epiſtola precedenti ex perſona totius eccleſie monuerit chriſtianum populum ad deſerendum iniuſtitiam: ⁊ ad ſic moriendum peccatis omnibus: vt deinceps in ipſis viuere nolint: Ideo conſequenter in epiſtola ipſe doctor vere iuſtitie monet nunc eos fideles vt ipſis peccatis mortui iuſtitie viuant. Et ſciendum ꝙ apoſtolus in iſta epiſtola tria facit. Primo enim ponit ſeruitutis iuſtitie facilitatem dicens. Humanum dico: ideſt quoddam leue vobis precipio propter infirmitatem carnis noſtre: que propter pronitatem ſui ad malum ⁊ difficultatem ad bonum leuia exigit: ⁊ non poteſt grauia ſuſtinere. Uide de varijs infirmitatibus ſupra ſub littera I. Secundo ſubiungit ſeruitutis culpe damnoſitatem. ibi. Cum ſerui eſſetis peccati: vbi allegans ſeruitutis culpe incommoditatem hortatur ad ſeruitutem iuſtitie. ⁊ oſtendit ꝙ ſeruitus culpe eſt conditio vilis ⁊ confuſio grauis concluſio terribilis. De iſta ſeruitute: vide ſupra.

Finis illorum mors. In quibus verbis duo notantur: ſcilicet peccatoris fatua occupatio cuz dicitur. Finis illorum. Criminum ſana deteſtatio addens. Mors eſt. Primo fatua occupatio gloriantium de tranſi. ⁊c. ſecunda parte. titulo quarto. capitulo primo. per totum. Et de inani gloria: vide ibidem. capitulo primo per totum. Secundo peccatum merito eſt deteſtanduz. De quo ſupra ſub p. Tertio ſubdit ſeruitutis iuſtitie cōmoditatem. ibi. Nunc vero liberati a peccato. Cuius ſupple eratis ſerui. Serui autez facti deo. cui ſeruire regnare eſt. Uide de varia ſeruitute ſub lr̃a. s. Stipendia peccati mors. In verbo premiſſo ſtatus deſcribitur peccatoris. Primo quantum ad culpam: culpa eſt cauſa pene: ⁊ notatur cuz dicit̃ ſtipendiū. Secūdo quantū ad penaz. pena eſt premiū culpe: ⁊ notat̃ cū addit̃. Mors. De peccato ⁊ peccatoribus: vide ſupra.

¶ Sup euange. Marci. 8. qđ ſic incipit. Cum

turba plurima eſſet cũ ieſu:nec haberẽt quod
mãducarẽt ꝯuo.diſcipulis ⁊c̃. Prouiſor: vni/
verſitatis xp̃s qui oia creata p o.potẽtiã.oia ſo
net per miſericordiaʒ.omnia ſuſtinet per ma/
nutenẽtiã.oia ꝯtinet per virtuoſam influẽtiaʒ
in quẽ ſpirãt omniũ oculi:vt det illis eſcam in
tempore:proponit nobis in hoc euangelio:vt
miſericors ad cõpatiendũ:vt ſufficiens ad p/
uidendum:vt omnipotẽs ad pducendum:vt
omniſciẽs ad cognoſcẽdũ modũ p quẽ proui/
deat indigẽtibꝰ etiam in deſerto. Et vt iſta ma
gis elucеſcãt euãgeliſta nobis in p̃ſenti euan/
gelio quatuor declarando pponit. Primo de/
fectũ humane cõditiõis:vt pʒ in themate:vbi
ſupra de ſup:vide ſupra ſub littera h.ſ.homo.
Scḋo pponit reſpectũ ſupne miſeratiõis.ibi.
Conuocatis diſcipulis ait miſereor ſuper tur
bam. In quibus verbis duo notanẽ.ſ.effectus
viſceroſus ad cõpatiendũ cũ dicit. Miſereor.
defectus ignominioſus indigẽtis.ibi.Super
turbã. Dico primo ꝙ deus ſuper nos oſtendit
multiplr ſuum effectũ viſceroſum:vide ſupra
deus. Secundo homo indigẽs debet ſuã iſir/
mitatẽ cognoſcere ⁊ oſtẽdere. Uide ſupra ho/
mo. Tertio pponit effectuʒ ſtupende prouiſio
nis.ibi.⁊ accipiẽs ſeptẽ panes gratias agens
fregit ⁊c̃. vbi notat̃ p̃mo liberalitas in donan
do.ſecũdo notaẽ humilitas in gratias referen
te.cum dicitur. Gratias agens.de qua vide ſu
pra tertio notaẽ fidelitas in homine diſpẽſan/
te cum ſubdiẽ.fregit ⁊c̃. Quidã ex eis de lõge
venerũt.ſpũaliter quidam ad xp̃m veniũt de
ppinquo vt innocẽtes. Alij de longinquo vt
penitẽtes:q2 ante penitentiã adhuc in pecca/
tis exiſtẽtes ſupra modum ſe a deo elongaue/
rũt. De ipſis:vide ſupra in tabula. Primo de
delectatione mala quaſi vnã dietã facientes.
Secundo a delectatiõe in ꝯſenſu quaſi per ſe/
cundã dietã. Tertio a ꝯſenſu ad opus. Quar
to ab opere in ꝯſuetudinẽ. Quinto de conſue
tudine ad neceſſitatem. Sexto de neceſſitate
vſqʒ ad contẽptum:⁊ ſic a contẽptu vſqʒ ad de
ſperationẽ:⁊ p illã niſi illos deus miſericordi
ter reuocet ibunt ad infernũ ⁊c̃. De iſtis oibꝰ:
vide in locis ſibi aſſignatis.

Dominica.viij. pꝰ feſtũ trinitatis. Sup ep̃la ad Ro/

ma.8.q̃ ſic incipit. Debitores ſumꝰ non carni:
vt ẜm carneʒ viuamus ⁊c̃. Non ſufficit hic di
cere hoc eſſe fugiendũ.illud ẜo pſequendum
niſi oſtendaẽ modus per quẽ hoc deſeraẽ.il/
lud aũt aſſumaẽ.hũc modũ docet doctor gen
tium Paulus ex pſona totius eccleſie in hac
epiſtola:ẜm quẽ peccatuʒ deſeriẽ ⁊ ſeruiẽ iuſti
tie. Modus aũt deſerendi peccatum ⁊ iuſtitie
ſeruiẽdi eſt:ꝙ nõ ẜm carneʒ viuamus:ſed ẜm
ſpm̃:ppter qḋ apſus ad habendũ ⁊ proſequẽ
dum iſtum viuendi modũ hortaẽ nos ex qua
tuor. Primo ex obligatione nature dicẽs. De
bitores ſumus ⁊c̃. Dicit ergo ex debito natu
re debemus viuere nõ ẜm carnẽ:ſed ẜʒ ſpũm.
Naturaliter.n.homo teneẽ pctm̃ fugere:quia
eſt cõtra naturã hois ſalteʒ inſtitutam de iſto
peccato:vide ſupra ſub p. Secundo pbat hoc
ex cõminatione gehẽne dicens. Si ẜm carnẽ
vixeritis moriemini. In quibꝰ verbis apoſto
lus oñdit ſpãliter duo.ſ.ſitim febrileʒ carnis
omnino reprimendã cũ dicit. Si ẜm carnem.
penã gehẽnalẽ mortis lugendam.ibi. More
mini. Primo.n.debemus deſideria carnis re
primere ⁊ refrenare:q2 ĩpedit penitentes. De
carne vide ſupra. Secundo debemus morteʒ
gehẽnalẽ timere.de morte vide ſupra. Tertio
pbat hoc idẽ ex pmiſſione glorie dicens. Si
aũt ſpũ facta carnis mortificaueritis viuetis.
Dicit ergo. Debemꝰ viuere ẜm ſpm̃ eo modo
quo dcm̃ eſt:q2 debemus velle per gratiã ado
ptari qḋ quidẽ poſſumus ſi ẜm ſpiritum viua
mus. Non.n.accepiſtis ſpm̃ ſeruitutis iteruʒ
in timore.ille timor deſcribiẽ.4.par.titu.14.
ca.13. Quarto pbat hoc ex adoptiõe.ibi. Qui
cũqʒ.n.ſpiritu dei aguntur.i.per gratiaʒ ſpiri
tusſancti reguntur vel quodã impetu ducunẽ
hi filij dei ſunt:vide ſupra gr̃a. Ipſe.n.ſpũs
teſtimonium reddit ſpũi noſtro ꝙ ſumus filij
dei ⁊c̃. In quibus p̃ncipaliter duo notantur.
Primum eſt filiationis dominice certitudo.
Secundũ eſt premij altitudo. Notatur ergo
diuina filiatio cuʒ dicitur. Ipſe ſpũs ⁊c̃. De fi
liatione:vide ſupra. Secũdo notatur filiatio/
nis retributio cũ inferẽ:ꝙ ſi filij ⁊ heredes ⁊c̃.

¶ Super euange. Math.7.quod ſic incipit.
Attendite a falſis prophetis qui veniunt ⁊c̃.
Largitor gratie ⁊ amator ſalutis humane:vt
nos ad ſalutem promoueat ⁊ in regnum ſalu
tis ducat.oſtendit nobis in hoc euange.quid
eſt ſalutis impedimentum: vt id caueamus.
Quid eſt ſalutis promotiuũ:vt id teneamus.
Quid eſt ſalutis excluſiuum:vt illud horrea/
mus. Quid eſt ſalutis conſumatiuuʒ:vt illud
appetamus. Primo docet cauere deceptionẽ
tentatorum dicens. Attendite a falſis decepto
ribus.hereticis ⁊ hypocritis:⁊ a falſis fratri/
bus. De quibus ſupra in tabu. Mundus etiã
dicitur falſus propheta de preſenti.⁊ ſiir dia/
bolus. Uide ſupra ſub lr̃a.m.⁊.d. Uide ẽt ſub
themate immediate.ſ.ij.p.ti.iij.c.vij.§.2.d.
A fructibus eoꝝ cognoſcetis eos. In qbꝰ ver
bis euangeliſta duo oſtendit.ſ.prauitateʒ per
uerſoꝝ reprobantiũ cũ dicit. A fructibus eoꝝ
penalitatẽ peccatoꝝ cogitantiũ addens. Co/
gnoſcetis eos Debemus ergo puerſam praui
tatem hereticorum

tatē hereticoꝝ exprobare ſupra de h. Secūdo debemus ipſoꝝ penalitatē ꝯſiderare ibi. ō heretícis. Scdo docet ꝙ ad ſalutem expedit interioꝛ perfectio meritoꝝ quā docet teneri. ibi. Sic ois arboꝛ ⁊c̄. i. voluntas charitate infoꝛmata facit bonos fructus. i. elicit bona opera vite eterne meritoꝛie. De volūtate vide ſupra ⁊ ꝑncipaliter. 1. par. ti. 4. c. xv. §. 1. ⁊. 2. Nō poteſt arboꝛ bona fruct⁹ malos facere ⁊c̄. vide ꝑ ſermone. 1. p. ti. 4. ca. xv. ⁊. ca. 14. §. 4. ⁊. 5. Et qd intelligit̄ ꝑ arborē. vide. 1. p. ti. 4. c. 12. §. 5 ꝑ. principiuꝫ. Tertio ſalutē excludit crudelioꝛ īflictō toꝛmētoꝝ quā docet abhorrē. ibi. Ois arboꝛ q̄ nō facit fructū. vbi deſcribit̄ arboꝛ humana q̄ꝫ ad bonoꝝ omiſſionē ⁊ fructificationē. de quo vide ſupra. ibi. Arboꝛ. Quarto ſalutem perficit ſuperioꝛ poſſeſſio ꝑmioꝝ quā docet optare ⁊ acquirere. Nō ois qui dicit mihi dn̄e dn̄e ⁊c̄. de quo vide. 1. p. ti. 4. c. 14. §. 4. ⁊ q̄re bis dicit dn̄e. vide. 2. p. ti. 9. capitu. quarto. §. 3. infra principium.

Dominica. ix. poſt feſtū trini.

Super epl'a 1. ad Coꝛ. 10 q̄ ſic icipit. Nō ſimus ꝯcupiſcētes maloꝛuꝫ ſicut ⁊ illi ꝯcupierunt ⁊c̄. Apl's ex ꝑſona totius eccl'ie in ꝑcedēti epl'a vnuꝫ diſſuaſit efficaciter ⁊ aliud perſuaſit: nā diſſuaſit carnaleꝫ vitā ducere ⁊ ꝑſuaſit ſm̄ ſpm̄ viuere. Nūc autē i iſtis duob⁹ epl'is adducit q̄dā per que ſua diſſuaſio roboꝛat̄. Ne ergo viuere velimus ſm̄ carnem qd̄ ipſe in ꝑcedēti epl'a diſſuaſit. efficaciter adducit filioꝝ iſrael culpā multiplicem cauſantē punitionē. Et i hac epl'a tria facit. Primo enī adducit iſraelitici ppl'i trāſgreſſionē ⁊ iuſtam dei punitionē d. Nō ſim⁹ ꝯcupiſcētes ⁊c̄. vbi apl's ꝯcupiſcētiā ꝓhibet ⁊ in vbo ꝑmiſſo duo facit. Primo. n. ꝯcupiſcentiā vetat ibi. Non ſimus ꝯcupi. Scdo quā vetat ſpecificat ⁊ determinat cū addit maloꝝ. de q̄ vide ſupra. Neq̄ ydolatre efficiamini: ō q̄ vide. 2. p. ti. 12. c. 1. §. 2. Neq̄ foꝛnicemur ſic̄ qdā ex ipis ⁊c̄. 2. p. t. 5 c. 2. per totū. Neq̄ murmurauerītis ſicut qdā ex ipſis. Jlle murmur tripl'r deſcribit̄. 2. p. tit. 7. c. 2. §. 3 ꝑ to. Uide etiā. §. 2. ⁊. 3. per totum. Scdo adducit ſcripture veteris ſpūalē ſenſuꝫ ⁊ ꝑncipalē intentionē. ibi. Hec in figura ꝯtingebant illis q̄. n. tūc fuerūt figura nūc ſunt veritas exhibita. q̄ qdē veritas eſt ſpūalis intellectus ſcripture veteris vide ſupra de ſcriptura ſacra. Tertio adducit eccleſiaſtice gētis infoꝛmationem fructuoſaꝫ ⁊ documentū. ibi. Jtaq̄ qui ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat. Jn quibus verbis duo notantur: ſcilicet aliquoꝝ vana ꝑſumptio cū dicitur. Qui ſe exiſtimat ⁊c̄. Hoꝝ cauta pꝛouiſio cum additur. Uideat ne cadat de pꝛeſumptione vide ſecūda par. tit. 2. capitulo ſexto. per totum. Secūdo notatur ꝙ homo ſemper debet eſſe cautus. Fidelis autē deus qui nō patietur vos tentari ⁊c̄. De tentationibus vide ſupra ſub lr̄a t.

¶ Super euangel. Luce. 6. qd̄ ſic incipit. Homo quidam erat diues qui habebat villicuꝫ h̄ diſſamatus eſt apud illuꝫ quaſi diſſipaſſet ⁊c̄. Hoc euangelium ſpiritualiter intellectum. ita per oꝛdineꝫ diuiditur. Pꝛimo deſcribitur humane poteſtatis commiſſio. ibi. Homo quidā erat diues qui habebat villicum. cuius pꝛimo ponitur officium. ſecundo officij periculū. ter tertio periclitantis conſilium: quarto ꝯſilij ꝑconium: hic villicus poteſt ſignificare quemlibet in dignitate conſtitutum cui dominus diuerſa commiſit. Secūdo deſcribitur commiſſe poteſtatis abuſio. ibi. Et hic diſſamatus eſt. Hec diſſamatio fit mediante multiplici teſtimonio. ſ. remoꝛſu conſcientiarum: ineuidentia operum: clamoꝛe vicinoruꝫ: ⁊ querela pauperuꝫ. Tertio deſcribitur equitatis diuine diſcuſſio. ibiō. Uocauit eum ⁊c̄. Quid hec audio de te. redde rationē ⁊c̄. de diuino iudicio vide. ⁊ quomodo homo reddet deo rationem in moꝛte de varijs habetur. 4. par. ti. 14. ca. 9. Quid faciam quia dominus aufert a me villicationem. Jn quibus verbis duo notantur ſcilicet quomodo eſt operandū pꝛobitatis exercitiū cū dicitur. Quid faciā. foꝛmidādū eq̄tatis iudiciū addēs. Quia villicationeꝫ ⁊c̄. Pꝛimo exercitium pꝛobitatis eſt conſcientiam examinare. de qua ſupra. Secundo debemus eq̄tatem iudicij foꝛmidare. qꝛ dabimus rōnē ō varijs de q̄bus vide. 4. par. tit. 14. ca. 9. Quarto deſcribit̄ ſagacis deſtructiōis cōmēdatio. ibi. Laudauit dominus villicū iniquitatis. Quinto deſcribitur doctrie moralis explicatio. ibi. Et ego dico vobis facite vobis amicos ō mammona ⁊c̄. Diuitie dicuntur mammona iniquitatis propter tria. ſecunda parte. titul. pꝛimo. capitulo duodecimo. §. pꝛimo. poſt principiū cuꝫ exemplo. Jn q̄bus tn̄ verbis notatur ꝙ diuitie comparantur amicitie. ⁊ pꝛo obtinenda ſanctorum amicitia ſunt tradende. Duo pꝛincipaliter ſunt notanda pꝛimum eſt diuitiaruꝫ vilitas ⁊c̄. De diuitijs vide ſupra. ⁊ de elemoſynis ſupra. ſub littera e.

Dominica. x. poſt feſtum trinitatis.

Super epiſtola ꝑma ad Coꝛ. duodecimo. que ſic incipit. Scitis quoniam cū gentes eſſetis ad ſimulachꝛa muta pꝛout ducebamini euntes. Sicut dictū fuit in octaua epiſtola pꝛeexpoſita ꝙ apoſtolus diſſuaſit carnalem vitam ducere. ad confirmandum iſtam diſſuaſioneꝫ adducit apoſtolus in pꝛeſenti epiſtola populi iſraelitici culpe multi

tudinem ⁊ penam correſpondentem. Ad confirmandum iſtam perſuaſionez adducit in preſenti epiſtola ſpiritus paracliti efficacem cauſalitatem oſtendens. quod ſicut per ſpiritum malignum omne bonum deſeritur. malũ cõmittitur ſic per ſpiritum diuinuz omne bonuz perficitur ⁊ omne malum deſeritur. Sciẽduz eſt autem ꝙ apoſtolus in hac epiſtola quatuor facit. Primo enim oſtendit ꝙ a maligno ſpiritu eſt omnis mali commiſſio ac ꝑ hoc omnis boni deſertio dicens. Scitis quoniam cũ gentes eſſetis. ideſt gentiliter viuentes. euntes dico ad ſimulachra muta. ideſt ad colẽduz ⁊ adorandum idola que dicuntur ſimulachra. eo ꝙ ſimulant ſe eſſe ꝙ non ſunt. De idolatria ⁊ idolis. vide tertia part. titulo trigeſimoprimo. capi. primo. §. 1. ⁊ ſecunda parte titulo duodecimo. capitulo primo. §. ſecundo. Secundo oſtẽdit ꝙ a diuino ſpiritu eſt omnis mali deſertio ⁊ omnis boni perfectio. ibi. Ideo vobis notũ facio ꝙ nemo loquens perfecta ſcilicet locutione ſcilicet corde ore. ⁊ opere in ſpiritu dei ſupple ipſuz mouẽtis. dicit anathema Ieſu. ideſt non facit nec corde nec opere aliquod mortale peccatuz per quod ſeparetur a deo. Anathema enim dicit ſeparationem. Anathema etiaz dicitur excommunicatio maior. ⁊ quomõ hominem ſeparat a ſeptem bonis ⁊c. ſecunda ꝑte titulo. quarto. capitulo ſexto. §. quarto. Tertio oſtenditur ꝙ bonorum ſpiritusſancti multiplex eſt diuiſio. ibi. Diuiſiones gratiarũ ſunt idem autem ſpiritus. Iſte gratie numerantur ⁊ ad quid homini ſunt date ⁊c. quarta par. titulo nono. capitulo tertio. §. tertio. etiam ante ⁊ poſt. Quarto per eum ponitur eorum donorum diſtincta explicatio. ibi. Unicuiqz autem datur manifeſtatio ſpiritus ⁊c. Iſta decem dona aſſimilantur. x. mnis: de quibus Luc. decimonono. ⁊c. prima parte. titulo quītodecimo capitulo ſecundo. §. quarto. Itez de bonis ſpiritusſancti. vide ſupra.

¶ Super euange. Lu. decimonono. quod ſic icipit. Cum appropinquaret Ieſus hieruſalem fleuit ſuper illam chriſtus in dominica palmarum venit hieruſalem vt ſequenti ſexta feria pugnaret pro nobis vt rex potentiſſimus. immolaret vt pontifex deuotiſſimus: informaret vt doctor excellentiſſimus. Tria in hoc euãgelio deſcribuntur. ſcilicet lachrymatio dominice compaſſionis. predicatio iudaice deſolationis ⁊ eliminatio cupide negociationis quorũ alteruz fuit alterius cauſa. Primo deſcribitur lachrymatio dominice compaſſionis. vbi dicitur. Uidens Ieſus ciuitatem fleuit ſuper illaz vbi principaliter oſtenduntur duo: ſcilicet future calamitatis certa precognitio. ⁊ ipſi⁹ chriſti compaſſio. In ꝑdicto verbo deſcribitur nobis ſaluatoris noſtri pietas quo ad tria: ſcilicet quo ad acceſſum gratioſum quo ad aſpectum amoroſum: ⁊ quo ad planctũ lachrymoſum. Quatuor autez vicibus Ieſus legitur fleuiſſe que propter breuitatez omitto: ſed ad noſtram doctrinam cõuertendo illa dico ꝙ nos debemus flere ex quattuor motiuis. Primo ꝓ culpa vt ignoſcatur per contritionem ⁊c. Secundo pro gratia vt obtineat. Tertio pro miſeria vt euadatur. Quarto pro patria. vt acqratur. Eſt enim triplex fletus. quarta parte. titu. 7. capitu. 6. §. 3. Secundo deſcribit lachrymatio iudaice deſolationis. ibi. Circundabũt te inimici tui vallo ⁊c. ⁊ ad terram proſternent te ⁊c. eo ꝙ non cognoueris. ſecundum litterã vide ad placitum, ſed ſpiritualiter exponitur de morte. prima parte titulo quinto. capitulo. ſecundo. poſt principium: ⁊. 4. parte. titu. 14. capitulo octauo. §. 6. vel vide ſupra de ingratitudine. Tertio deſcribitur eliminatio cupide negociationis. ibi. Et ingreſſus in templũ cepit eijcere vendentes ⁊ ementes ⁊c. In eccleſia militãti ſunt tria genera ſacrilegiorum deflenda ſpiritualiter. 2. p. ti. 1. c. 21. §. 5. 6. ⁊. 7. ⁊ vide ſupra de ſymonia vel ſacrilegio. vel de ſacerdotum malicia ⁊ de venditoribus ⁊ emptoribus. Domus mea domus orationis vocabitur. In quibus verbis duo notãtur. ſ. quomodo chriſtus in eccleſia ſua vult habere dominiũ amoris cum dicitur domus ⁊c. Recipere ſeruitium honoris addẽs domus orationis vocabitur. Primo. n. vult xp̃s in eccleſia vt pacifice dominet. Secundo vult in eccleſia habere ſeruitiũ honoris: de quo vide ſupra. Eccleſie. Etiam illa auctoritas imediate ſupra exponit: quomodo. ſ. iſta domus polluitur. ſecunda ꝑte titu. 1. cap. 21. §. ſexto.

Dominica. xi.

Sup epla. 1. ad cor. 15. Notum facio vobis euãge. quod ꝑdicaui vobis: quod ⁊ accepiſtis: in quo ⁊ ſtatis: per qd̃ ⁊ ſaluamini: apoſtolus in ꝓcedẽtib⁹ epiſtolis fideles efficaciter induxerat ad perfectã executionẽ ſupernalũ. ſ. ad perfectam delectationem vite carnalis: ⁊ ad perfectam aſſumptionem vite ſpiritualis. p quã ſuprna hereditas acqrit. In pñti epla reſurrectionẽ mortuorum ſine q̃ hereditatẽ glie nemo põt ꝑfecte adipiſci: non ſolũ eſſe poſſibilez probat verumetiam futuram ⁊ fiendam ꝓbat etiam reſurrectionem eſſe chriſti veraciter ex triplici teſtimonio. Primo ſcilicet teſtimonio autentice traditionis dicẽs. Notũ vobis facio euangeliũ qd̃ predicaui. Uel aliter in hac epiſtola ponitur impenſe ꝑdicationis humilitas ibi. Notum facio vobis ⁊c. De euange. ſiue le

ge euangelica vide ſupra. ⁊ de predicatore v/bi dei vide ſupra. Secundo poniť ſuſcepte eru/ditiõis auctoritas.ibi. Tradidi.n. vobis in pri/mis quoniã xp̃s mortuus eſt pro peccatis no/ſtris. Deide viſus eſt cephe vide.s.ď viſiõe ſb littera v. Tertio poniť pſõe ſue humilitas ibi. Nouiſſime autem omnium ⁊c. ego eniꝫ ſum minimus apoſtolorum ⁊c. De humilitate viď ſupra. Quarto ponit diuine gratie ſup̃ ſe lar/gitatem.ibi. Gratia dei ſum. In quib⁹ verbis duo facit. Ponit eniꝫ omnia perfectionis fun/damentum cum dicit. Gratia dei ſum oſtẽdit fundamenti edificium addens. Id quod ſum dico eniꝫ primo quod gratia dei eſt fundamẽ/tum omnis perfectionis. Secundo totuꝫ edi/ficium virtutum ꝯſiſtit in gr̃a. de qua vide.s.

⁋ Super euange. Luc.18. quod ſic incipit. Di/xit Jeſus ad quoſdam qui in ſe confidebant tanq̃ iuſti ⁊ aſpernabantur ⁊c. Ante iſtaꝫ par/tem chriſtus docuit diſcipulos ſuos orare di/cens: Oportet ſemper orare ⁊ non deficere. ſꝫ quia oratio non valet nec eſt exaudibilis ſine humilitate. Idcirco docet nos chriſtus in pre/ſenti euangelio. preſumptionem ⁊ ſuperbiam fugere ⁊ humilitateꝫ ſtudioſiſſime ſeruare po/nendo parabolam de phariſeo arrogante. ⁊ ď publica no ſe profundiſſime humiliante. Pri/mo enim nobis deſcribitur preſumptio pha/riſei.ibi. Stans autem phariſeus. de preſum/ptione vide ſecunda parte tiť.tertio.capituľ. 6.per to.⁊.ca.3.§.decimo. Secundo deſcribi/tur impedimentũ meritorum iactatio.ibi. De/us gratias ago tibi.q2 non ſum ſicut ceteri ho/minum ⁊c. Qualis fuit iſtius ſuperbia. ſecun/da parte.ti.3.cap.2.§.4.cũ exemplo.⁊.4.p.t. 5.c.12.§.1.ante ⁊ poſt.per totum. vide etiam ſupra de inani gloria.⁊ de iactantia. Et de te/merario iudicio.ſecũda parte.ti.3.c.8.§.1.2. 3. Tertio deſcribit publicani humiliationẽ: vt contraria iuxta ſe poſita magis eluceſcant. di. Publicanus autem ⁊c. vbi quattuor humili/tatem eius commendantia deſcribuntur vľ p/ponuntur. In cuius ſignuꝫ lõge ſtetit: vbi no/tatur pudor. Secundo timor propter queꝫ no/lebat oculos ad celum leuare. Tertio dolor.q2 percutiebat pectus ſuum. Quarto confeſſiõis ardor q2 dicebat. Deus ꝓpitius eſto mihi pec/catori. vide ſupra de contritione ⁊ de iuſtifica/tione impij quarta parte.ti.9.c.6.per totuꝫ. Et de humilitate vide ſupra. De⁹ propiti⁹ eſto mihi peccatori. In quibus verbis duo notan/tur.ſ. inuocatio diuine pietatis cũ dicitur. De/us ꝓpitius eſto. Allegatio vicij prauitatis ad/dens. Mihi peccatori. Primo dico ꝙ volens diuinam miſericordiam implorare debet ad de/um recurrere per deuotam orationem ⁊c. Se/cundo debet ſe humiliare coram deo peccato/rem ſe cognoſcere. de humilitate vide ſupra. Amen amen dico vobis deſcendit hĩ iuſtificat⁹ in domum ſuam ab illo. Juſtificatio impij de/ſcribitur. quarta parte.ti.nono. capitulo ſexto qui ſe humiliat exaltabitur ⁊c.

Dominica.xij.

Sup ep̃la.2.ad Corin.3.q̃ ſic icipit: Fiduciã talẽ hẽmus per xp̃m ad deum. nõ q̃ꝫ ſufficientes ſim⁹ cogitare aliq̃d a nobis q̃ſi ex nobis ⁊c. Primo oſtẽdit apoſtolus in genera/li a deo eſſe noſtram ſufficientiam.d. Fiduciã talem habemus per chriſtum ad deũ. vbi apo/ſtolus duo facit. Primo enim actuꝫ nobis vir/tuoſum inſinuat. ſcilicet ſpem cum dicit. Fidu/ciam habemus. Secundo actum determinat ⁊ informat quã formaꝫ eſt nos neceſſe ſeruare cum addit. Ad deum. de ſpe vide ſupra. Suffi/ciẽtia noſtra ex deo eſt. In quibus verbis duo notantur: ſcilicet defectus humane infirmita/tis cum dicitur. Sufficientia noſtra profectus diuine bonitatis cuꝫ addiť. Ex deo eſt. Primo enim dico quod magnum defectum habem⁹ infirmitatis ex originali. de illo vide ſupra. Et de hominis miſeria ⁊ infirmitate. vide etiam ſupra. Secundo hoc oſtendit ſpecialiter quan/tum ad preſentem vitam. ibi. Qui ⁊ idoneos nos fecit miniſtros noui teſtamẽti. Ad cuius euidentiam eſt notandum ꝙ duplex eſt dei te/ſtamentum. Primum ꝙ fuit lex moyſi. de q̃.p̃/ma par.ti.14.c.1.2.⁊.3. Secundum ⁊ vltimũ fuit lex euang. de qua vide.1.p.ti.15.c. vnico. per totum. Et vtraq3 lex dicitur teſtamentum quoniam ſicut teſtamentuꝫ eſt ſcriptura auten/tica teſtatoris exprimens voluntatem vltimã: ſic ⁊ vtraq3 lex eſt autentica mundo exprimẽs diuinam voluntatem. Non littera: ſed ſpiritu ideſt qui non ſeruamus legem ad litteram. vt iudei: ſed ſecundum ſpiritualem intelligenti/am alias non eſſemus miniſtri noui teſtamen/ti ⁊c. Littera enim occidit ſpiritus autem vi/uificat. prima parte titulo quintodecimo. capi/tulo vnico. circa finem ⁊ an.1.§ Tertio hĩ oſtẽ/dit ſingulariter quantum ad futuram vitam: ibi. ꝙ ſi miniſtratio mortis. ideſt legis veteris que fuit lex mortis: tum quia tranſgreſſorib⁹ mortem infligebat: tum quia a morte ſpiritua/li non preſeruabat. De illa lege vide prima p/te. titulo quartodecimo. capitulo primo ſecun/do ⁊ tertio.

⁋ Super euange. Marci. vij. quod ſic incipit. Exiens ieſus de finibus tyri. venit ⁊c. In pre/ſenti euangelio. agitur de curatione cuiuſ/dam ſurdi ⁊ muti. circa cuius curationem mi/raculoſam quatuor deſcribuntur. Primo po/nuntur quedam antecedentia ⁊ ſunt tria ſcili/

cet infirmi adductio.aliorum pro ipſo depre/
catio.⁊ ipſius a turba ſeparatio.que notantur
in themate.vbi ſupra. Moraliter per iſtum
ſurdum ⁊ mutum peccator figurat. Eſt enim
ſurdus ad percipiendū veritatem diuinam ⁊
mutus ad exequendū dei mādata.vide ſupra
Item de peccatis.vide ſupra.
Item de infirmitatibus.vide ſupra.
Et apprehendens eum de turba ſeorſum.
De inani gloria.vide.ſecunda parte titulo q̄r
to.c.primo.§.prio.2.3.⁊.quarto. Secūdo po
nuntur concomitantia ⁊ ſunt quatuor. Nam
digitum in aurem miſit.ſaliua linguam eius
tetigit.in celū ſuſpexit ⁊ īgemuit.prima tria
moraliza:ſed ad quartum.ſcilicet īgemuit no
ta q̄ quatuor prouocant gemitum ſpiritualē.
ſ.amaritudo doloris in penitentibus. magni
tudo laboris in pegrinantibus.ſollicitudo ti
moris in preſidētibus.⁊ teneritudo amoris i
cōtēplantibus.Tertio ponuntur quedam ſub
ſequentia.⁊ ſunt duo.ſ.aurium apertio. vincu
li lingue ſolutio.ibi.Et ſolutum eſt vinculum
lingue eis.pma parte.ti.ſecundo.cap. quarto
§.pmo per.totū.Et loquebatur recte de locu
tione vide ibi.Locutio lingue.Quarto ponū
tur quedā miraculum extollentia.⁊ ſunt duo.
ſ.facti publicatio ⁊ diuini nominis cōmenda/
tio.pmū ibi.Quanto magis precipiebat tan/
to magis plus ⁊c̄.De gratiarum actione vide
ſupra.ibi.Bene oia fecit. In qb⁹ verbis duo
notantur.ſ.creatoris ſapientia in rerū ordina
tione cum dicitur.Bene oia.conditoris potē
tia in eorum gubernatione cū additur.fecit.
Primo dico q̄ deus omnia bene fecit ⁊ bene
ordinauit.Secundo q̄ deus omnia bene gu/
bernat.Iſta materia diſputatur īter doctores
in li.ſnīa.diſt.xx.Utrum deus totū vniuerſū
potuit facere melius. Itē deus benefecit oia
multipliciter.ſ.in omni creatione.in omni or
dinatione.in omni redemptiōe.ī omni puni/
tione.in omni remuneratione ⁊c̄.

Dominica.xiij. Sup epl'a ad Gal.3 que ſic incipit.

Abrae dicte ſūt pmiſſiōes ⁊ ſemini ei⁹.In qua
epiſtola.primo oſtenditur q̄ fides xpi eſt lege
moyſi antiquior di.Abrahe dicte ſunt promiſ
ſiones ⁊c̄.Ad cuius euidentiam notandū q̄
abraam ante legem.immo ⁊ ante circunciſio
nem iuſtus fuit:⁊ non fuit iuſtus niſi merito
fidei vt pz Gen̄.xv.Iterū merito fidei fuit illi
facta repromiſſio ⁊ ſpecialiter ī illa.In ſemine
tuo benedicētur oēs gētes.Sequitur ergo ex
his duobus q̄ fides xpi fuit ipa lege tempore
prior.vide ſupra de fide vl' de lege naturali vl'
moſaica. Secundo oſtenditur q̄ fides xpi eſt
ipſa lege ſtabilior.ibi.Hoc autem dico teſta/
mentum confirmatū a deo.vbi notandū q̄ p/
miſſio facta abrahe fuit dicta propter ſui fir/
mitatem ⁊ ſtabilitatem ⁊ teſtamentum dei.Te
ſtamentum autē eſt ſcriptura auctētica ⁊ ſoli/
da.⁊ illa pmiſſio fuit ſumme ſtabilitatis. vnde
fuit tante firmitatis q̄ lex poſtea data non eua
cuabat eam.Si enim lex euacuaſſet promiſſio
nē tunc gloria hereditatis non eſſet ex pmiſ
ſione ſed ex lege.Tertio oſtēditur q̄ fides xpi
eſt perfectior lege.ibi.Quid igitur lex ⁊c̄.No
tandum primo q̄ quāuis lex nō eſſet effectiua
iuſtitie nec meritoria benedictionis glorie.nō
tamen fruſtra fuit data.Fuit.n.data pter pec
cati phibitionem pter populi eruditionē p/
pter remediū flagitationem:⁊ propter futurā
ſignificationē de lege moſaica. vide prima p.
titulo decimoquarto.capitulo ſecundo ⁊. 3. p
totum.Lex propter tranſgreſſiones poſita eſt.
In quibus verbis duo notantur:ſcilicet vt le/
ges ſeruemus cum dicitur. Lex mala vitem⁹
cum additur.propter tranſgreſſiones. Debe/
mus ergo leges ſeruare: quia ſicut cecus regi
tur baculo.ita homo per legem regitur.vt ſu/
pra.Secundo debemus mala vitare.adulteri
um.vſuram homicidium.rapinam ⁊c̄.d iſtis
ſupra in litteris ſibi adaptatis.Deus autē vn⁹
eſt.ſi deum noſtrum imitari volumus in hac
vnitate vnum ⁊ nos eſſe debemus. quia ſine
vnitate ei placere non poſſumus. vide ſupra.
Ut promiſſio ex fide ieſu chriſti daretur credē
tibus.vide ſupra.

¶ Super euange.Lu.10.quod ſic incipit.bea
ti oculi qui.In hoc euangelio quatuor per or/
dinem proponuntur.Primo enim offerſ ſpe/
culum excitans ad gaudium cum dicitur.bea
ti oculi qui vident que vos videtis. In quib⁹
verbis duo notantur ſcilicet ſtipendium corū
cum dr̄.Beati oculi.ſecundo exercitium clarū
cum additur.Qui vident de viſione oculorū
vide ſupra viſio.Secundo preſertur preceptū
regulans ad viuendum.ibi.Ecce qdā legiſpe
ritus ⁊c̄. Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde
tuo ⁊c̄.1.par.ti.4.c.13.circa prin.⁊.§.2.de di/
lectione.vide.ī.diligendus.Et.4.par.ti.6.c.
3.⁊ per oēs.§.Et primū tuū ſicut teipſū.iſta di
lectio deſcribitur.4.par.titulo.6.cap.4.⁊ pn/
cipaliter.ca.3.§.5.Hoc fac ⁊ viues ⁊c̄. prima
par.ti.4 ca.13.§.primo.in pncipio. Et qs eſt
meus primus.vide.4.par.titulo ſexto.ca. 4.
Tertio narratur exemplū incitans ad itelligē/
dum.ibi.Suſpiciens autē ieſus dixit.Homo
quidā deſcendebat ab hieruſalē ⁊c̄.incidit in
latrones qui deſpoliauerūt eum ⁊c̄.prima pte
ti.7.ca.3.§.3.vide etiā de homine ſupra h. ⁊
ſub p.ſ.peccata ⁊c̄.Samaritan⁹ autē ⁊c̄.vidēs
eū miſericordia motus.De miſericordia ⁊c̄.

4.par.ti.quinto.capitulo.18.⁊ per oẽs.§.In/
fundẽs oleũ ⁊ vinũ. Infundit oleũ penitẽtib⁹
ſpem venie dando:⁊ vinũ peccatorib⁹.errorẽ
incutiendo. Notandum eſt ꝙ prius infundit
oleum qḋ eſt lenitiuũ dans formaʒ prelatis in
puniẽdo vel corripiendo:⁊ alijs in correctiõe
fraterna. Quarto īfertur documẽtũ inclinans
ad diligendũ.ibi.vade ⁊ fac tu ſimiliter ⁊c̃.

Dominica.xiiij.

Sup ep̃la ad Gala.5.que ſic inci/
pit.Spũ ambulate ⁊c̃.qꝛ ſancta mr̃ eccleſia in
formans filios ⁊ docens:quaſdã regulas gña
les ꝓpoſuerat:quarum vna fuit carnalẽ vitaʒ
omnino eſſe fugiendã. Alia fuit.ſ.ſpũalem vi
tam oĩo eſſe eligendã. Idcirco vt eius doctri/
na perfectionẽ cõtineat in hac preſenti epiſto/
la:⁊ in ſequẽtibus illas generales regulas di/
uerſis morbis.diuerſiſqꝫ medicinis explicat:
⁊ etiã diuerſis perſonis. In iſta epiſtola appli
cat illas regulas diuerſis morbis ſpũalib⁹ q̃ ſũ
peccata que oĩno fugiẽda ſunt. In p̃ſenti eniʒ
epiſtola ꝓcedit in hunc modũ. Primo ponit
generalis exhortatio cũ dicit ſpũ ambulate.i.
ſm̃ diuinum ſpũm bona opera facite:⁊ deſide
ria carnis.ſ.delectationes quas caro ſuggerit
nõ perficietis.i.opere non complebitis. In q̃/
bus verbis duo nobis proponuntur.ſ.quõ ſe/
mita non eſt ambulanda ſiue anime.ibi.ſpiri
tu ambulate.deſideria carnis caſſanda.ibi.Et
deſideria carnis non perficietis. Primo ergo
ambulare debemus vias virtutum.de vijs vi
de ſupra.⁊ de virtutibus ibidẽ. ſecũdo debe/
mus deſideria carnis caſſare. ⁊ de carne vide
ſupra.⁊ de deſiderijs vide ſupra ſpiritu ambu
late ⁊c̃.prima parte titulo ſexto.c.4.§.1. Caro
concupiſcit ⁊c̃.quõ hec contentio homini con
fert multã vtilitatẽ.vide.3.part.titu.16.capi.
10.§.10.⁊ prima par.ti.4.cap.2.§.octauo. Et
quare ſit hoc habetur.4.par.ti.4.cap.ſecũdo
§.primo.poſt principium. Secundo additur
exemplaris explicatio.ibi. Manifeſta autem
ſunt opera carnis que ſunt fornicatio adulte/
rium ⁊c̃.ſecunda par.ti.5.c.primo.§.10.Fru/
ctus autem ſpiritus eſt charitas gaudiuʒ:pax
patientia ⁊c̃. Iſti fructus per ordinem deſcri/
buntur.4.par.ti.5.ca.21.§.primo.per totum.
⁊ quarta parte titulo.6.ca.ſeptimo.§.primo.
habetur de iſto gaudio. Tertio ſubiũgit victo
rialis cõuerſatio in fine cum dicit. Qui autem
xp̃i ſunt.ille autem homo victorialiter conuer
ſatur ⁊ de vicijs ac paſſionibus carnis trium/
phat qui hec oĩa crucifigit penitẽtie clauis.id
eſt in iuſtitie preceptis ⁊c̃.

¶ Super euang.Luc.17.qḋ ſic icipit. Dũ iret
ieſus in ⁊c̃. Quãto preceptũ beneficiũ maius
eſt ⁊ liberalius tanto deuotius ⁊ frequentius
recolendũ. Cũ itaqꝫ īter cũcta beneficia q̃ ho
mini preſtitit diuina clementia hoc videatur
precipuũ quo de⁹ pater ex charitate nimia ſu
um ſuperbenedictũ filium ad curationẽ gene
ris humani miſit in mundũ:ne tam largũ be
neficiũ cadat a memoria hominuʒ:in hodier
no euan.ſub figura decẽ leproſorum a xp̃o cu
ratorum nos ãmonet ad tantũ beneficiuʒ de/
uotione precipua recolendũ. Circa curationẽ
ergo iſtorum leproſorum in p̃ſenti euãg.qua
tuor nobis ꝓponunt. Primo medici ſumma
clemẽtia.ibi. dum iret ieſus. Moralit̃ ſama/
ria īterpretatur cuſtodia:galilea tranſmigra/
tio:⁊.ideo ſamaria actiuã vitã:galilea contem
platiuã figurat.actiua nãqꝫ cuſtodia eſt prece
ptorũʒ dei:cõtemplatiua vero deguſtatio ſu/
pernoꝝ ⁊c̃. Secũdo ꝓponitur morbi magna
miſeria.ibi. Occurrunt ei deceʒ viri leproſi q̃
poſſunt ſignificare totũ genus humanuʒ pec/
cati lepra infectum:non tamẽ originalis: ſed
actualis.vide ſupra.

¶ Ieſu preceptor miſerere noſtri.in q̃bus ver
bis duo notantur.ſ.peccatoris īcitatio ad in/
uocandum cum dicit. Ieſu preceptor. ſaluato
ris cõmendatio ad miſerandum.cum addit
miſerere noſtri. Debet primo peccator ſemper
deum inuocare pro ſalute. Secundo dʒ cõmẽ
dare deuʒ:quia nulli denegat grãm ſuam vi/
de ſupra de oratione. Tertio proponitur me/
dicie plene efficacia.ibi. Quos vt vidit.dixit.
ite oſtendite vos ſacerdotibus. Tanguntur
autem hic ſex ſpẽs confeſſionis. Quarto ꝓpo
nitur curatoruʒ mira differentia.ibi.vnus au
tem vt vidit qꝛ mũdatus eſt ⁊c̃.bene dicit vn⁹
quia qui adheret deo vnus ſpiritus eſt cum il
lo. Exiſtens quippe in gratia conueniente di/
citur vnus:quia ab vno exiens per vnum re/
diens tendit in vnum.de vnione ſiue vnitate
vide ſupra:⁊ de grãrũactione. vide.õ. Fides
tua te ſaluuʒ fecit.4.parte. titulo.8. capitulo.
primo.§.6.⁊.capitulo.3.§.4.5.6.7.

Dominica.xv.

Sup ep̃la ad Gal.5.q̃ ſic incipit. Si
ſpũ viuim⁹:ſpũ ⁊ ãbulem⁹. In iſta ep̃la ap̃ls
inſtruit vniuerſaliter tã prelatos q̃ȝ.ſubditos
dans q̃buſlibet reg̃las generales ⁊ ſpeciales
⁊ vniuerſis ſimilit̃ regulã generalẽ. Hec eniʒ
epiſtola in ſe conſiderata ſic diuiditur.

Prio enĩ ap̃ls īſtruit generalr̃ omnes dicens.
Si ſpũ viuimus:ſpũ ⁊ ambulem⁹.i.ſi pro qꝛ
viuimus ſm̃ ſpũm ſanctum vel ſm̃ ſpirituʒ ra
tionabilẽ directuʒ ⁊ adiutũ a ſpiritu diuino.
ſpũ ⁊ ambulem⁹.i.ꝑficiamus:⁊ meritis ⁊ vir
tutibus ſpiritualia opera faciendo.

Non efficiamur inanis glorie cupidi inuicem
inuidentes.2.p.ti.8.c.1.§.1.poſt.p̃n.īmediate

Scḋo iſtruit prelatos ſpecialiter di. fratres ⁊ ſi: preoccupat' fuerit hō in aliquo delicto vos q ſpirituales eſtis. i. qui ſpirituales eſſe debetis ⁊ ſpiritualē vitā ducere debetis huiuſmodi i/ ſtruite ſubditū veſtrū in aliquo crimine lapſū in ſpū lenitatis. i. pietatis ⁊ māſuetudinis. de correctione fraterna. vide. 2. par. ti. 9. capi. 6.

Alter alterius onera portate. ⁊ ſic adimplebitis legē xpi. In quib' vbis duo docet. ſ. portare le gez amoris ſiue charitatis cum dicit. Alter al terius. Seruare legem amoris ſiue charitatis cum additur. Et ſic adimplebitis legē xpi. pri mo alter debz portare onera alterius quod fit per mutu am charitatem ⁊ cōpaſſionem. vide ſupra de operibus miſericordie. ſ. miſicordia Secundo lex amoris ⁊ concordie eſt habenda vt legem xpi adimpleamus. Nā ſi quis ſe exi ſtimat ſtare: videat ne cadat. ſ. per preſumptio nem. de qua ſecunda par. ti. 3. c. 6.

Tertio iſtruit ſubditos q̄ſi ſingulariter. d. Com municet autez is qui cathetizat verbo. i. qui in ſtruit ſiue docet ſubditos: vel primuz in oīb' bonis. Quarto redit ad inſtruendum oēs vni uerſaliter. d. Qui enim ſeminat in ſpū. ſ. ope/ rādo facta ſpūalia ⁊c. Duz tēpus habem' ope remur bonū ad omnes. In qbus verbis apo/ ſtolus tria facit. Primo oſtendit bene operan/ di opportunitatem. ibi. Dū tempus hēmus. vi/ de ſupra tps. Scḋo diſſuadet ocioſitatē. ibidē. operemur bonū. 2. par. ti. nono. ca. 14. Tertio declarat boni operis generalē proficuitatē cuz dicit ad omnes.

¶ Super euange. Math. 6. qḋ ſic incipit. Ne mo poteſt duob' dominis ſeruire ⁊c. ſicut di/ cit Aug'. Deus fecit hominē vt ſummū bonū ītelligeret: ītelligendo amaret: amando poſſi/ deret: poſſidēdo frueretur. Manifeſtū eſt aūt ſm eundē q̄ ſollicitudo ⁊ amor tēporaliuz pō/ dus eſt alarum ſpūalium: ⁊ impediēs volatuz hominis liberū ad ſuperna: igit magr ꝑfect' xps qui ad terrā de celo deſcēdit. vt terrena ð terra ad celeſtia ſubueheret. oſtendit nobis in hoc euāgelio: q̄ mūdana cupiditas a ſeruitio dei retrahit aīam ſpūaliter. percutit hominez. ignobilē facit. ⁊ de deo diſſidere cōpellit. igit xps intēdēs nos ab amore temporaliū ad ſpi/ ritualium amorē īducere quatuor modis vti/ tur. Primo. ſ. diſſuadēdo diuitiarū ſeruitutez di. nemo pōt duobus dominis ſeruire ad pla citum: q2 deus precipit humilitatez: diabolus ſuperbiā: deus precipit pniam: caro volupta/ tem: deus d. ligit pacē ⁊ vnitatez: mundus va nitatem. Etiā predicta auctoritas xpi exponi/ tur breuiter. 3. par. ti. 3. ca. 6. §. 2. in medio.

Scḋo. ſ. iterdicēdo nimiā ſollicitudinem cum addit. ideo dico vobis ne ſolliciti ſitis. de ſolli citudine. vide. 2. p. ti. 1. cap. 25. ⁊. §. 1. 2. ⁊. 3. Et 4. par. ti. 12. c. 2. ante. §. circa prin.

Tertio oſtendendo iſta per ſimilitudinē cuz di/ cit. Nōne aīa plus eſt q̄ʒ eſca. q. d. lōge excellit ⁊ abſq̄ʒ aliqua comparatione. Reſpicite vola/ tilia celi.. Hic ꝓbat dictū ſuū per ſimilitudinē ⁊ primo per ſimilitudinem ſumptam a creatu ra irrationabili ⁊ ſenſibili. Secundo per ſimi/ litudinem ſumptam ab irrationabili ⁊ inſenſi bili ibi. Et de veſtimento. Tertio per ſimilitu/ dinē ſumptā a rationabili alterius ſtatus. ibi. Nolite ſolliciti eſſe ⁊c. Quarto concludendo ſ. ſuā intentionē cū infert, Querite ergo ꝓmū regnum dei. Primo cuz dolore amare contri/ tionis. Secundo cū rubore vere confeſſionis. Tertio cum labore ſatiſfactionis. Eſt eniz qua druplex regnū. ſ. carnis: mundi: diaboli: ⁊ dei. Et cuz militia ſit vita noſtra ſuper terrā opz vt in aliquo horum militemus. de ſpirituali mi/ litia cū ſuis armis. vide tertia par. titu. quarto ca. primo. §. tertio ⁊ quarto.

Dominica.xvi.

Super epiſtola ad Ephe. 3. que ſic incipit. Obſecro vos ne deficiatis in tribu lationibus meis pro vobis que eſt gloria ve/ ſtra. Sicut dictum fuit in principio dominice precedentis epiſtole. Apoſtolus in perſona to tius eccleſie omnes fideles inſtruxit generali/ ter. prelatos ⁊ ſubditos ſpecialiter. Apoſtolus nunc ex perſona totius eccleſie omnes fideles inſtruit ⁊ obſecrat in hac epiſtola ne deficiant a fide ⁊ bonis operibus: ſed q̄ fideliter in ip/ ſis perſeuerent. In qua quidem epiſtola apo/ ſtolus ſic procedit. Primo enim ſuam affectio nem indicat dicens. Obſecro vos ne deficia/ tis in tribulationibus meis pro vobis in quo beatus apoſtolus hortatur nos ad boni perſe/ uerantiam dicens: ne deficiatis a fide vel bo/ nis operibus. Secundo oſtendit deficiēdi oc/ caſionem friuolam dicens. in tribulationibus ⁊c. de perſeuerantia vide ſupra. Secundo ſuā petitionem: ⁊ ea que ſunt ei neceſſaria expli/ cat ibi. Flecto genua mea ad orationē domini noſtri ieſu chriſti: vt det nobis ſcḋm diuitias glorie ſue. In quibus verbis duo notantur ſci licet operis regulatio: vt fine non priuetur cū dicitur flecto genua mea muneris impetra/ tio ſi digne poſtuletur. primo opus recte regu latur ſi intentionem ad eum dirigamus per ð uotam orationem. de qua vide ſupra. ſecundo quare non ſemper exaudimur. de quo vide ſu pra habitare chriſtum per fidem in cordibus veſtris ⁊c. vide ſupra. ⁊ de corde vide ſupra. In charitate radicati ⁊ fundati. ipſa vario mo do deſcribitur. quarta parte. titulo ſexto. capi. primo. ⁊. §. quarto. ꝑncipaliter. Tertio ad lau/

dem dei ⁊ gratiarumactionem excitat ibi. Ei
autem qui potens eſt omnia facere abundan/
ter ⁊c. de gratiarumactione vide ſupra ď euã
gelio huius diei habes ſup̃. feria quarta poſt
dominicam quartam quadrageſime. quod ſic
incipit. Ibat ieſus in ciuitatem naym.

Dominica.xvij. Super epiſtola ad Epheſeos quar/

to que ſic incipit. Obſecro vos itaq; ego vin/
ctus in domino vt digne ambuletis vocatio/
ne qua vocati eſtis. ¶ In epiſtola precedenti
apoſtolus oſtendens ſe habere affectum inflã/
matum ad ſalutem proximorum obſecrans p̃
finali perſeuerantia. Nunc vero obſecrat pro
vitali adherentia capiti ⁊ corpori: que nihil
aliud eſt q̃ ſpiritualis vnitas que ſeruatur in
vinculo pacis. Et beatus Paulus in hac epiſto
la tria facit. Primo enim indicat affectionem
ſuam dicens. Obſecro vos. ego victus in do/
mino vt digne ambuletis vocatione qua vo/
cati eſtis. In quibus verbis nos duo docet ſci
licet viam veritatis: ⁊ aliarum virtutum am/
bulare cum dicit. Obſecro. pericula mundi vi
tare cuz additur. Ut digne ambuletis. primo
debemus viam veritatis ambulare ⁊ virtutis
de vijs vide ſupra. Secundo debemus mũdi
pericula cauere. de mundo vide ſupra. Secũ/
do explicat ſuam petitionem dicens. cum om
ni humilitate: ⁊ manſuetudine ⁊ patientia ⁊c.
Solliciti ſeruare vnitatem ſpiritus in vincu/
lo pacis: vbi apoſtolus primo ſollicitudinem
precipit ſiue ad ſollicitudinem inducit cuz di
cit. Solliciti ſupple eſtote. Secũdo de quo ſol/
licitudo eſt habenda cum addit. ſeruare vnita
tem ſpiritus ⁊c. prima parte titulo ſexto. capi/
tulo ſecundo. §. quarto. ⁊ tertia parte. titulo. ď
cimoſexto. capitulo decimo. §. decimo. Et p̃n/
cipaliter de ſollicitudine. ſecunda part. titulo.
primo. ca. 25. Tertio aſſignat ſue petitionis ra
tionem. ibi. Unus dominus: vna fides: vnuz
baptiſma. hoc tripliciter p̃batur q̃ ſit vna ⁊c.
4 par. ti. 8. cap. ſecundo. §. 4.

¶ Super euange. Luc. 14. quod ſic incipit. Cũ
intraret Jeſus i domuz cuiuſdã p̃ncipis ſabba/
to manducare panem ⁊ ipſi obſeruabant euz.
In hoc euan. tria nobis notanda proponũtur
Primuz eſt deſignatio diuine maieſtatis quo
ad ingreſſum domus phariſei qď notatur cũ
dicitur. Cũ intraret Jeſus in domũ cuiuſdam
prin. ſab. man. panẽ. In domo p̃ncipis ⁊ alio/
rum peccatoꝝ dominus frequenter comedit p̃
pter eorum cõmendationem: ⁊ propter ſancti
tatis oſtenſionẽ: que in dilectione inimicoruz
demonſtratur. vide ſupra de dilectione inimi
corum. Nota q̃ inimicorũ guloſorum deſcri/
bunt. v. modi. ſecunda par. titulo. 6. cap. p̃mo
§. quinto. ſexto. ſeptimo. octauo. ⁊. 9. ⁊ de gu/
la vide ſupra. ibi. Et ipſi obſeruabant eum ⁊c.
Secundo eſt oſtenſio diuine veritatis quo ad
curationez ydropici cum dicitur. Ecce hõ qui
dã ydropicus. Uenerabilis Beda in homel.
hodierna aſſimilat iſtum ydropicuz auaro. nã
ydropicus habet. 4. miſerabiles conditiones
Eſt. n. tumidus: mollis: ponderoſus: ⁊ conti/
nuo ſitibundus. de auaris vide. s.
Licet ſabbato curare. in quibus verbis duo tan
guntur ſcilicet iuſta occupatio bonorum cum
dicitur. Licet recta vitatio malorum cum ad/
ditur curare. Debemus igitur primo diebus
dominicis operibus bonis nos occupare. ſe/
cunda parte titulo nono. capitulo ſeptimo. §.
quarto. in principio. debemus ſecundo vitare
mala in iſtis diebus. ⁊ bene illos celebrare. de
feſtorum celebratione. vide ſupra.
Cuius veſtrum bos aut aſinus in puteum ca/
dit ⁊c. vide ſupra miſericordia. per bouem ſa/
piens quilibet figuratur: ⁊ per aſinum ſtultus
vel homo interior ⁊ exterior. per puteum in/
tellige peccati periculoſitatem: vel concupiſcẽ
tie vilitatem. Tertium eſt doctrina humilita/
tis: ⁊ hoc in p̃poſitione parabole ⁊ ſimilitudi
nis pro quo additur. Cuz inuitatus fueris ad
nuptias. Hic ſaluator ſuper quadam parabo/
la, diſſuadet elationẽ ⁊ ſupbiã ⁊c. ⁊ facit tria.
Primo ſupponit exaltationez. ſecundo diſſua/
det exaltati elationem. tertio apponit retrahẽ/
tem ab elatione rationem. Tertius eſt planus.
Exequendo ſenſum moralem. dico q̃ hic duo
notantur. ſ. que ſunt iſte nuptie: que viã ad ip
ſas veniendi. Uarie nuptie ſpirituales deſcri/
buntur. quarta parte. titulo quintodecimo. c.
38. 39. ⁊ quadrageſimo.
Qui ſe humiliat exaltabitur. Primo hortatur.
dominus vnũquẽq; noſtrum ad meritum vir
tuoſum cum dicit. qui ſe humiliat. ſecũdo ſpõ
det premium glorioſum cum addit exaltabiť
de humilitate vide quarta part. titulo quarto.
c. 12. ⁊. §. 1. ſecundo. 3. ⁊ quarto.

¶ Eſto ergo prauus in oculis tuis vt ſis ma/
gnus in oculis domini. tanto enim apud deũ
eris precioſior quanto fueris in oculis tuis ⁊
aliorum deſpectior ⁊c.

Dominica.xviij. Super epiſtola prima ad

Corinth. primo. que ſic incipit. Gratias ago
deo meo ſemper pro vobis in gratia dei que
data eſt vobis in chriſto Jeſu. In precedenti
epiſtola inſtruit prelatos eccleſie apoſtolus q̃
exemplo ſui debent oſtendere ſe habere ad ſb
ditos affectum delicatum ipſos de bonis cõ/
mendando: quod facit apoſtolus in iſta epiſto
la ſic procedendo.

¶Primo aſſurgit in dei laudem: ⁊ gratiarū
actionē di. gratias ago deo meo. In quibus
verbis apl's nos de duobus informat. ſ. deo
grās agere cum dicit. gratias ago. beneficia
dei recolere addens deo. Dico primo q debe
mus deo gratias agere de multis beneficijs
collatis. Secundo debemus eius beneficia re
colere ſemper ⁊c. de qua ſupra. beneficia tri/
plicia: ⁊ etiā de gratiarū actione: ⁊ de eius op
poſito. ſ. ingratitudine. ſecunda par. ti. 3. cap.
9. ⁊. §. 1. 2. 3. 4. 5. ⁊. 6. Quia in omnibus diui
tes facti eſtis ⁊c. que dicuntur diuitie ſpūales
ſecunda par. ti. 4. cap. primo. §. ſecundo. vbi
ſubiungit ſecundo laudis predicte cōdignā
rōnem ⁊c. vt nihil vobis deſit in vlla gratia.
de qua vide ſupra. Tertio dat ſanctis ſpē glo
rie: expectantibus reuelationē domini noſtri
ieſu chriſti. ſ. viſionem ⁊ cognitionem chriſti:
que poſt mortem preſtatur cuicunq fideli. de
iſta diuina viſione vide. ō. Quarto excludit
oēm ſuperbiendi occaſionem. in fine. In die
aduentus dñi noſtri ieſu chriſti: quē quidem
diē ſemp habere debetis ante mentis oculos
vt ſemp timeatis: ⁊ omnē ſuperbiā a vobis re
moueatis. de timore vide. ō. ſub lra. t. ſ. timor.

¶Super euange. Math. 23. quod ſic incipit.
Phariſei audientes q ieſus ſilentium impo/
ſuiſſet ſaduceis conuenerunt in vnum. in hoc
euange. in aliquibus inſtruimur. Primo de
modo viuendi ⁊ diligendi ſalubriter quo ad
vniuerſos. ibi. diliges dominum deum tuū.
Interrogauit eum vnus legiſlator tentans eū
quomodo deus vario modo a nobis tentatur
vide ſecunda par. ti. 3. cap. 10. §. 1. 2. 3. ⁊. 4.
Diliges dñm deum tuū ⁊c. prima par. ti. 4. ca.
13. circa principium. ⁊. §. ſecundo. Itē iſta di
lectio dei vario modo deſcribit. 4. par. tit. 6.
cap. ſecundo. ⁊ principaliter. §. quinto.

¶Diliges dñm deum tuum ⁊c. hoc eſt maxi/
mum ⁊ primū mandatū. 4. par. titu. 6. cap. 5.
vide etiam per oēs. §. de dilectione dei ⁊ chri
ſti quomō eſt ſub mandato ſiue precepto.

¶Secundum eſt ſimile huic. dili. proximum
tuum: ſicut teipſm. 4. par. titu. 6. cap. 6. vide ēt
ſupra de dilectione proximi. Secundo de mō
credendi veraciter quo ad dubios. ibi. Cōgre
gatis aūt phariſeis. ſ. qui ad tentandum vene
rant: interrogauit eos dicens. quid vobis vi/
detur de Chriſto. In qbus verbis duo notan
tur. ſ. peccatoris iniquitas deteſtabilis: cū di
cit. Quid videtur vobis. Saluatoris pietas
mirabilis addens de chriſto. Dico pmo q pec
catorum quorūdam magna eſt iniquitas q de
diuus beneficijs a xpo receptis ingrati ſunt:
immo de xpo eis nihil videt. de quo vide ſe/
cunda par. ti. 3. cap. 9. per totum. Secūdo no/
tatur mirabilis dei pietas q ſic diſſimulat cū
peccatoribus. de peccatoribus vide ſupra. Se
de a dextris meis. Nota q legimus chriſti q/
druplicem ſeſſionem. Primā quo legit' ſede/
re ſuper cherubin: de qua in pō. per quam in/
telligimus eius generalem reſpectu omniū
cognitionē. de qua cognitione dei vide plení
us in euange. tertie ferie poſt penthecoſten ſu
per verbo cognoſco oues meas. Secundā in
medio doctorum: de qua in Luca per quā in
telligimus vtilem predicationē. Tertiā a de/
xtris dei per quā intelligimus plenam pmio
rum fruitionem. Quartam in ſede maieſtatis
ſue. de qua ſupra in ſecunda dominica aduen
tus domini: per quam accipimus vniuerſalē
meritorum diſcuſſionem.

Dominica.xix.

Super epl'a ad epheſeos. 4. que
ſic incipit. Renouamini ſpiritu mētis veſtre:
⁊ induite nouum hoīem qui ſm deum ⁊c. In
iſta epiſtola apl'us docet quatuor ſeruare. Pri
mo mentem renouare di. Renouamini ſpiri/
tu. q. d. vos peccatores qui diu portaſtis tuni/
cam veterem renouamini. Nota q homo eſt
renouandus ſicut ſerpens per contritionē: ſi
cut aquila per confeſſionis frequentiā: ⁊ ſicut
arbor per fructus abundantiā. Secundo do/
cet linguam rectificare. ibi. deponentes men/
dacium: loquimini veritatem vnuſquiſq cū
proximo ſuo. In quib⁹ verbis apoſtolus duo
oſtendit. ſ. mendacium fugere cū dicitur. De/
ponentes mendacium. Ueritatē amplectere
cum additur. Loquimini veritatem. Dico pri
mo q omne mendacium eſt fugiendū: de quo
ſupra. ⁊ de multiplici locutione quanta mala
facit. prima par. titulo ſecundo. capitulo. 4. ⁊
principaliter. §. 4. ⁊ quinto. Secūdo quomo/
do ipſa veritas eſt amplectenda ⁊c. de qua. 4.
parte. titulo quinto. cap. 15.
Iraſcimini ⁊ nolite peccare. De ipſa vide pma
par. titu. 6. cap. xi. ⁊ ſecunda par. titu. 7. capi.
primo. ⁊. §. primo. 2. 3. 4. ⁊. 5.
Sol nō occidat ſuper iracū. veſtram. 2. parte. ti
tulo. 7. cap. 6. §. 5. infra principiū. Tertio do
cet manibus laborare. ibi. Qui furabatur iā
non furetur. magis aūt laboret operando ma
nibus. quid manus iſta ſignificat: ⁊ quid eius
5. digiti: habetur ſecunda parte. ti. 2. c. 1. §. 5.
Qui furabatur iā non furetur. i. deinceps alie
na ſibi non vſurpet quocūq modo dño inul/
to: ſed magis laboret manibus ⁊c. dicit autē
laboret. quia ocium ſolet eſſe occaſio peccādi.
de quo vide ſupra. Quarto docet labores alijs
cōmunicare. ibi. Ut habeat vnde tribuat ne/
ceſſitatem patienti. de mīe operib⁹ vide ſup.

¶Super euange. Math. 9. quod ſic incipit.

Aſcendens ieſus in naviculā transfretauit ⁊
venit in ciuitatē ſuam. In hoc euangelio cir/
ca iſtius paralytici curationem varia notātur
⁊ deſcribuntur. Primo.ſ.effectus dn̄ice paſſio
nis.vt pꝫ in prin.ſ.aſcēdens ieſus in naviculā
triplex nauis deſcribit.2.p.ti.2.c.1.§.23.24.
⁊.25.venit in ciuitatē ſuā.ſ.Capharnaū.Se/
cundo deſcribit ſollicitudo fraterne ſalutis.
ibi.Ecce offerebant ei paralyticū in lecto ⁊c̄.
vide ſupra ibi.infirmitas.Confide fili remit/
tuntur tibi pec.t.In quo v̄bo dn̄s duo facit.
Primo.n.egrotantis aīum erigit ne deſperet.
Sc̄do ei abſolutionis beneficiū impēdit.dum
pctō̄ꝝ indulget. Tertio deſcribitur manifeſta/
tio diuine virtutis.ibi.Uidens aūt ieſus cogi
tationes eoꝝ ⁊c̄.Surge ⁊ ambula.In quibus
verbis duo notātur.ſ.deſpectus cupiditatis:
cum dr̄.Surge.affectus pietatis cū additur:
Et ambula.Debemus p̄mo cupiditatē deſpi/
cere.de q̄.2.p.ti.1.c.1.§.1.⁊ ſub lr̄a.a.ſ.Auari
tia.Sc̄do debemus opa pietatis ⁊ miſericor/
die exercere.de qb⁹ vide ſupra.miſericordia.
Surge tolle lectū tuū:⁊ vade in domū tuā.Do/
mus iſta moralizat.1.p.t.3.c.10.§.6.poſt pn̄.
Quid cogitatis mala in cordibus v̄ris.Cordiū
ſunt.7.differētie ⁊ q̄ mala ex ipſis proueniūt
1.par.ti.4.ca.13.§.3.Uide etiam ſupra. Cor.
Quarto deſcribit admiratio ppl̄i aſſiſtentis:⁊
in laudē ſiue gratiarum actionē extollentis.ibi.
Uidentes aūt timuerūt.de timore vide ſupra
ſub littera.t.Et de gratiarum actione.

Dominica.xx.

Sup ep̄la ad Eph.5.que ſic icipit. Ui
dete quō caute ambuletis.nō quaſi inſipiētes
ſꝫ vt ſapientes ⁊c̄. In ep̄la p̄cedenti iperauit
ap̄ls pctōribus deformatis p culpā p pn̄iam
ad vite redire reformationē. Et qm̄ hec refor/
matio fit regulr̄ ſiue formalr̄ p grāꝫ: que cito
amittit niſi hō ſibi caueat pp multa pericula:
multaſqꝫ hoſtiū inſidias.ideo coiter i iſta im/
perat pctōribus penitētibus iaꝫ reformatis p
grām vigilantiā ad reformantis grē cōſerua/
tionē dicens:Uidete quō. Quia vō ad iſtam
ꝯſeruationē multū faciūt q̄tuor.ſ.cauta ꝯuer/
ſatio.attēta cogitatio ipedientiū amotio ⁊ iu/
uantium applicatio.Idcirco in tota iſta ep̄la
apoſtolus quattuor perſuadet.
Primo qdē cautā ꝯuerſationē dr̄. Uidete quō
caute ābuletis ⁊c̄.quō debem⁹ eē prudētes in
p̄ñi vita ſpūali pugna ⁊c̄.4.p.ti.2.ca.2.§.5.
infra prin.⁊ poſt p totū.vide etiā ſupra de va/
rijs modis qb⁹ diuerſi diuerſimode ābulāt.
Sc̄do pſuadet attētā cogitationē dr̄. Propte/
rea nolite fieri iprudētes:ſꝫ itelligētes.i.ſius
in mēte legētes.de prudētia vide ſupra. Ter/
tio pſuadet ipedimētoꝝ amotionē.cuꝫ dīc.
Nolite inebriari vino in quo ē luxuria. In q
bus verbis ſpecialiter duo notant.ſ.prohibet
viciū gule:cū dicit.Nolite iebriari vino p̄di/
cit febrē luxurie addēs:in quo ē luxuria. Pri
mo debemus cauere ebrietateꝫ.de qua ſupra.
Secundo debemus fugere luxuriā quia diſſi
pat ſubſtantiam anime ⁊ corporis.de qua ſu/
pra.Quarto ſubiungit iuuantium appoſitio
nem.ſed implemini ſpiritu ſancto ⁊c̄.Et ſcien
dum q̄ ap̄ls ſuadet quinqꝫ que ſi ſint in homi
ne:vitam eius honeſtam efficiunt.gratiaꝫ dei
in eo cuſtodiūt.⁊ tandeꝫ ad vitam eternam p/
ducunt:que.ſ.ſunt ſpiritusſancti receptio ſcri/
pture inſtructio.ſpiritualis exultatio ſiue gau
diuꝫ.iugis gratiarū actio.⁊ perfecta humilia
tio:que quinqꝫ patent in ſequētibus i iſta epi
ſtola:de qb⁹ ſup i tab.in locis ſibi adaptatis.
¶ Sup euāge.Matth.22.qō ſic icipit.Simi/
le factum eſt regnum celorum homini regi:q
fecit nuptias filio ſuo.In iſto euāge. quatuor
principaliter deſcribuntur.Primo feſtiualis
preparatio optati conuiuij:vt patet in princi/
pio.qui fecit nuptias filio ſuo.iſtud aliquali/
ter deſcribitur tertia parte.titulo primo.capi
tulo primo.§.primo. poſt medium. Nuptie
vario modo deſcribitur. ſcilicet ſpirituales.
quarta parte.titulo quintodecimo. capitulo
38.39.⁊ quadrageſimo.de nuptijs carnalib⁹
vide ſupra.Matrimonium Secundo deſcri
bitur liberalis cōuocatio inuitate collegē.ibi.
Miſit ſeruos ſuos.ideſt predicatores verbi
dei:⁊ nolebant venire.hoc nō fecerūt ex igno
rantia:ſed ex certa ſcientia.vide ſupra de per/
tinacia:vel de cordis duritia.Illi autē negle/
xerūt ⁊c̄.de negligētia vide ſupra.Sed abie
runt alius in villam ſuam.quantum ad ambi
tionem ſuperbie:⁊ alius ad negociationē ſuā
.ſ.quoad cupiditatem auaritie.de quibus ſu
pra in tabula:⁊ de negociatorib⁹ ſupra.Oia
parata ſunt venite ad nuptias.Et ſeptem ſunt
genera bonorum que hic appetunt.in patria
poſſidentur.quarta par.ti.7.cap.7.§.decimo.
Tertio deſcribitur punitio finalis.cōmiſſi fla
gitij.ibi.intrauit autē rex ⁊c̄.Hic declaratur
eiuſdem ſeueritas quo ad iuſtitiā in futuro.
Et hec ſeueritas in tribus attenditur.ſ.in di/
ſcretione:in obiurgatione:⁊ in condemnatio
ne:que tria patent in ſequentibus in preſen/
ti euange.de diuino iudicio vide ſupra.
Amice quomodo huc intraſti nō habens veſtē
nuptialē.p̄ma parte.titulo q̄nto.cap.2.§.q̄r
to.vbi tria facit:ſcꝫ cōmēdat grām:q2 amicū
vocat.arguit imprudentiam:⁊ excludit negli
gentiaꝫ:quaſi diceret.vſurpaſti tibi nomē cu/
ius re caruiſti:occupaſti tibi locuꝫ in eccleſia
quo dignus non fuiſti:intraſti religiōem quaꝫ

non ſeruaſti. primuꝫ principaliter pertinet ad laicos. ſecundum ad clericos. tertium ad ſalſos religioſos. Quarto deſcribitur finalis diffinitio diuini iudicij. ibi. Multi ſunt vocati ꝛ pauci vero electi. Ubi duo notãtur. ſcilicet vocantis benignitas: cum dicit. multi ſunt vocati. Tardantis malignitas cũ addit. pauci ſunt electi. Primo magna eſt dei pietas que multos ad gloriam vocauit. nec ceſſat vocare: quomodo diuerſos vocat vide prima parte. titu. quinto. capitulo ſecundo. § 6. Secundo notatur prauitas tardantis peccatoris qui patrem vocantem refutat opprobrioſe.

Dominica.xxi.

Sup epiſtola ad ephesios ſexto. que ſic incipit. Confortamini in domino ꝛ in potentia virtutis eius. In iſta epiſtola apoſtolus imperat omnibus hominibus iuſtis tam incipientibus ꝙ̃ proficientibus ꝙ̃ perfectis virtualem audaciã ꝛ ſpiritualis pugne ſuſpirationem. ꝛ duo facit. Primo eniꝫ monet nos animari ꝛ armari ad ſpiritualem pugnaꝫ. di. Confortamini in domino. Iſta fortitudo deſcribitur quarta parte. titulo. 13. capitulo ſecũdo. §. 5. Iteꝫ de fortitudine vide ſupra. ibi fortitudinis. Et induite armaturam ꝛc. q̃ tota epiſtola exponitur. tertia parte. titulo quarto. capitulo primo. §. quinto. ꝛ arma ſpiritualia que ſunt. ꝛ quomodo cum ipſis ſpiritualiter pugnare debemus habetur quarta par. titulo primo. capitulo tertio. §. primo. etiam aliqua in. 2. §. Ut poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli. de quo vide ſupra. ibi. diaboli tentatio. Secundo aſſignat neceſſitatem iſta faciendi. ibi. quoniam non eſt nobis colluctatio aduerſus carnem. Illud bellum ſpirituale deſcribitur tertia parte. titulo quarto. capitulo primo §. tertio. Tertio repetit monitionem arma ſumendi. ibi. propterea accipite armaturam ꝛc. Iſta arma deſcribuntur ſpiritualiter q̃rta parte. titulo primo. capitulo tertio. §. 1. ꝛ. 2. In quibus verbis apoſtolus hortatur nos ſpecialiter ad duo. ſ. ad virtutis exercitationem cum dicit. accipite ſiue induite. Salutis progreſſionem addens. vt poſſitis ꝛc. Primo enim debemus virtutibus armari contra diabolũ. contra varias ipſius tentationes. de quo vide ſupra. Secundo debemus per patientiam bellare. de qua. quarta parte. titulo tertio. capitulo ſeptimo. ꝛ prima parte. titulo quinto. capitulo 4. § 2. Quarto deſcribit ſpiritualem armaturam. ibi. State ergo ſuccincti lumbos vr̃os in veritate. vbi beatus aplus ꝛ in ſequentibus etiam epiſtolis deſcribit ſeptem genera armorum ſpiritualium. ſ. cingulum angelice caſtitatis, loricaꝫ rectiſſime equitatis. ſ. iuſtitie. calciamentum diuine amicitie. ſcutum fidei. galeam ſpei. gladium diuini verbi ſiue predicationis. lanceam deuote orationis. de omnibus iſtis vide ſupra in locis ad hec adaptatis. Et de quadruplici gladio. vide ſingulariter quarta parte. titulo. 15 cap. 36. per totum.

¶ Super euangelium Joannis quarto. quod ſic incipit. Erat quidam regulus: cuius filius infirmabatur. In hoc euangelio oſtẽdit quomodo ſaluator noſter per quoddã miraculuꝫ declarauit ſuam potentiã. Primo quidem miraculum deſcribit ibi. Erat quidã regulus cuius filius infirmabatur capharnaum. In quo verbo deſcribit ſtatus cuiuſcunꝙ prouincie ſiue regni. ꝛ cuiuſcũꝙ ciuitatis aut caſtri tripliciter. Primo quantum ad principem preſidentem. Secũdo quantuꝫ ad plebem obſeq̃ntem. Tertio quantũ ad locum iudicis ↄgruentem ꝛc. Cuius filius infirmabatur. de infirmitatibus vide ſupra. Deſcende priuſꝙ̃ moriatur filius meus. In quibus verbis duo proponũtur. ſ. mirabilis operatio charitatis cuꝫ dicit. Dñe deſcende. laudabilis obuiatio calamitatis addens priuſꝙ̃ moriatur. Dico primo ꝙ charitas dei euꝫ fecit deſcendere vt nobis exẽplum preberet: vt charitatẽ oſtenderemus proximis. de charitate vide ſupra. Scdõ deus noſtre calamitati ꝛ miſerie obuiat. ꝛ ſua gratia ꝑuenit. de gratia dei vide ſupra. Priuſꝙ̃ moriatur. de morte vide ſupra. Uade filius tuus viuit. In hoc verbo moraliter loquendo Chriſtus nos hortatur ad ſpirituale exercitiũ cum dicitur. Uade. promittit affectum fructuoſum cum additur. filius tuus viuit. Nota ꝙ xpus iſtum mortuum viuificauit. quia dñs ſpecialiter viuificat a triplici morte. ſ. nature. culpe. ꝛ miſerie. de qua vide ſupra. Heri hora ſeptima reliquit eum febris. Conuertendo ad noſtrã doctrinam moralem dico ꝙ in ipſo tria deſcribũtur. ſ. peccati periculoſitas: gratie ipſius excellentie virtuoſitas. ꝛ ipſius expulſionis celeritas. Nota ꝙ ſeptem ſunt que ad remiſſionem peccati hominem diſponunt. In quorum vltimo febris peccati hominẽ relinquit. Primũ eſt timor. Secundum conſideratio que inducitur ex timore. Tertium cognitio que ſequitur ex conſideratione. Quartuꝫ attritio ſiue abhominatio que ſequuntur ex cognitione. Quintum deliberatio. nam anima contrita incipit deliberare quid ſit faciendum. Sextũ eſt conuerſio. quia facta deliberatione eligit aïa ↄuerti ad dominum. Septimum eſt contritio in qua relinquit hominem febris. vide ſupra de peccatis. ꝛ de contritione. vide ſupra.

Dominica.xxij.

ſuper epiſtola ad Phil. 1. que ſic i

cipit. Confidimus in dño ieſu quoniam q in/
cepit in vobis opus bonum perficiet vſq3 in
diem Jeſu chriſti. Jn qualibet nanq3 iſtarum
trium vltimarum epiſtolarum apoſtolus ex/
plicabat ſue voluntatis viſceroſum deſideriũ
quod habebat ad profectum illorum quibus
predicabat promittens eis diuine pietatis be
neficium. Jn iſta igitur epiſtola generalr̃ duo
facit que interdum predicator euangelicus fa
cere debet ad conſolationez auditoꝝ. Primo
promittit diuine pietatis beneficiũ.ſ. cõtinua
tionez gratie. perſeuerantiã in ſanctitate vſq3
ad conſũmationẽ vite: qđ eſt maius beneficiũ
quod diuina pietas dat hoibus ĩ hac vita. Un
de dicit. confidimus. Dico nõ in vobis: ſed in
domino Jeſu qui dicit. Jo.7. Cõfidite ego vi/
ci mundum. Quid ſupple confidimus. Certa
de nobis meliora ⁊ viciniora ſaluti: Jſta autẽ
meliora ⁊ viciniora ſaluti ſunt cõtinuatio gra
tie. de qua ſupra: ⁊ perſeuerantia in bonis. de
qua ſupra. Secundo exprimit ſue voluntatis
deſideriũ. ⁊ hoc ex duobus: ſcilicet ex affectio
ne interiori. ibi. Sicut eſt mihi iuſtum hoc ſen
tire pro omnibus vobis ⁊c̃. Ubi apoſtolus tã
git quinq3: ſcilicet ipſam affectionem. affectio
nis cauſam. affectionis vehementiã. affectio/
nis materiã: ⁊ affectionis formã ſiue mundi/
ciam. vt patet in ſequenti. Tertio explicat ſui
deſiderij interiorem affectionẽ vel affectũ. di/
cens. hoc oro ⁊c̃. Ubi ſciendum ꝙ apoſtolus
orando deuote poſtulat quintuplicem profe/
ctum: quez prelatus ſubditis ſuis: ⁊ p̃dicator
pro auditoribus ſuis poſtulare debet orãdo.
ſancte dilectionis ſiue charitatis. pie cognitio
nis. munde cõuerſationis. bone opinionis. di
gne laudationis. ⁊ gratiaruz actionis. q̃ quin
q3 patent ĩ ſequẽtibus. de charitate ⁊ dilectio/
ne dei ⁊ proximi. ⁊ de gratiaruz actione. vide
ſupra in tabula locis debitis.

¶ Super euang. Mat. 18. quod ſic icipit. Si
mile eſt regnum celorum homini regi qui vo
luit rationem ponere cum ſer. ſuis ⁊c̃. Jn hoc
euãgelio agitur de redditione duplicis ratio
nis. ⁊ hoc ſecundum duplex dei forum: ſcilicz
miſericordie in hac vita: ⁊ iuſtitie poſt hãc vi
tam. Primum in prima parte euange. vbi di
mittuntur oĩa ſeruo neq3 qđ eſt de foro miſeri
cordie. Secundũ in ſecũda parte. vbi traditur
tortoribus quod eſt de foro iuſtitie. vel magis
breuiter dicas in preſenti euange. declarãtur
effectus miſericordie ⁊ iuſtitie. circa hominez
peccatorem. Primo effectus miſericordie de/
clarantur in tribus: ſcilicet in diſcuſſione me
ritoꝝ quod notatur in prin. cum dicitur. Si/
mile eſt reg. cel. ho. re. q. ⁊c̃. exponitur de aĩa
ſeparata. prima parte. titulo quinto. capitulo
ſecũdo. §.4.b. vide ſupra de diuino iudicio.
Oblatus eſt ei vnus qui debebat decez milia
talenta. exponiť tex. prima parte. ti.5. capitulo
ſecundo. §.4.g. modicum poſt. decez milia ta
lenta ſunt oĩa bona nobis cõmiſſa. vel ƀz Au/
gu. de verbis. d. ſunt. x. precepta q̃ dicunť. x.
milia propter ſuã perfectionem. de q̃bus. pri
ma par. ti.14. c.4. ⁊ per oẽs. §. Redde quod
debes. Ubi duo notantur. ſcilicet actio credi/
toris ⁊ obligatio debitoris. debitorẽm eſſe ob
ligatum denunciat. Eſt autẽ notandum ꝙ ho
mo aliquid debet domino deo. aliquid proxi
mo. aliquid anime ſue: ⁊ aliq̃d corpori ſuo. de
bet deo obedientiam in preceptis. reuerentiã
in promiſſis. ⁊ gratiarum actionez in flagell.
debemus proximo ſupportationem in ſua in/
firmitate in varijs operibus miſericordie. de
bemus tertio corpori noſtro tria: ſcilicet natu/
re refectionem in ſua neceſſitate. refrenationẽ
in ſua voluptate. ⁊ exercitationez in omni ſan
ctitate. Debemus quarto anime noſtre ſimili/
ter tria: ſcilicet vt memoria iugiter delectetur
vt intelligentia humiliter eleuetur. ⁊ vt amo/
ris eminentia ſponſum dulciter amplectetur.
Serue neq3 omne debituz dimi. ti. ⁊c̃. Jn qui
bus verbis tria ꝯtinentur: ſcilicet malitia pec
catoris. clemẽtia ſaluatoris ⁊ efficacia oratio/
nis. Nota ꝙ tria faciunt ſeruum neq3. ſcilicet
inobedientia dominice voluntatis ſiue prece
ptorum. negligentia proprie commoditatis:
⁊ incõpatientia fraterne neceſſitatis. Quãtuz
ad ſecundum nota ꝙ ad dimiſſionem peccati
tria faciunt: ſcilicet indulgentia fraterne offen
ſionis. patientia illate tribulationis. ⁊ inſiſten
tia deuote orationis. Jn tertio notatur de ora/
tione. Jlle autem noluit. ſed abijt ⁊ miſit eum
in carcerez. de quo ſecunda parte. titulo tertio
capitulo nono. §.4. Sic ⁊ pater meus celeſtis
⁊c̃. cordium iniquorum ſunt ſeptem differen
tie. ⁊ que mala ex ipſis prouenitũt. prima par.
titu.4. cap.13. §. tertio.

Dominica.xxiiij.

Super epiſto/la ad Phil.3.q̃ ſic incipit. Jmitatores mei eſtote ⁊ obſeruate
eos qui ita ambulant: ſicut habetis formam.
Jn precedenti epiſtola in perſona eccleſie lo/
quens ad conſolationem fideliũ cuz hoc ꝙ ex
preſſum ſue voluntatis deſideriuz diuine pie
tati promiſit. vt pz ibidem. Jn preſenti epiſto/
la ad conſolationẽ eorũdem cum hoc ꝓpoſuit
eiſdẽ in exẽplum: per hoc exprimit ſue volun
tatis deſideriũ. Et qm̃ illud tm̃ bñficiuz nõ aſ/
ſequunť niſi ꝑfecti in iuſtitia ⁊ ꝑſeuerãtes in
ipſa. ideo apl̃s in hac epl̃a ſummatim duo fa/
cit. Primo hortatur fideles ad vite perfectio/
nem dicẽs. Jmitatores mei eſtote ⁊c̃. Jn que

parte apl'ſ tria facit. Primo ad ſui imitationē attrahit eos dicens. Imitatores ⁊c̄.⁊ ſi ſupple nō habetis me pn̄tē. Et obſeruate eos qui ita ambulant.ſ.bono in melius proficiendo:ſicut habetis formā noſtrā.ſ.imaginē vite ⁊ doctrine. Scdō ab imitatione malorū retrahit ibi. Multi.n.ambulant q̄s ſepe dicebā vobis ⁊c̄. quorū deus venter eſt:vbi tangit aliqua mala que ſunt crucis imūdicia.damnatio eterna corporis cura.vana gloria.⁊ ſapiētia terrena. De illis quinq; vide ſupra in tabu.⁊ ſup illud quorū deus vēter eſt.vide quinq; modos guloſorū.2.p.ti.6.c.1.§.5.6.7.8.⁊.9. Tertio trahit fideles ad ſui imitationē di. Nra aūt ꝯuerſatio in celis eſt. In quo v̄bo nobis oñdit primo ꝯtēplationis actū. Scdō declarat cōtēplationis obiectū. Cōtēplatiua vita deſcribiť vario modo.4.parte.ti.10.c.4.per totū. Quarto hortatur apl's nos ad perfectionis tenſionem ibi. Frēs mei chariſſimi ⁊ deſideratiſſimi gaudium meū corona mea.ſic ſtate in dn̄o. In quibus verbis hortatur nos ad digne merendū premiū cū dicitur. Fratres. Ad debite attingēdū terminū addēs in dn̄o. Debem⁹ igitur firmiter ſtare in ſeruitio dei. Secundo non debemus deuiare a termino vere vie.de varijs viis.vide ſupra.ſuper illud. Gaudium meum. De gaudio vide ſupra.

¶ Super euange. Matth.22.quod ſic incipit Abeuntes phariſei inierunt cōſilium vt caperent ieſum in ſermone. In hoc euang.duo pncipaliter deſcribūtur.ſ.tētatio veritatis.⁊ ꝯfutatio tētationis. Tētatio iudeoꝝ apperet malicioſa in tribus. Primo tangitur nequitia cordis.vt patet in principio. Cordium iniquorū ſunt ſeptem differentie:⁊ que mala ex ipſis ꝓueniunt.prima parte.titulo.4.capitulo.13.§. tertio. Secundo notatur fraudulentia ſermonis.ibi. Magiſter ſcimus quia.qua intentiōe hoc dixerunt vide quarta parte.titulo.5.capitulo.15.§.primo.⁊ de fraudulētia vide ſecūda parte titulo primo.c.16.§.1.2.⁊.3.vel de adulatione.de qua vide.2.parte.ti.10.capitulo.2. Uiam dei in veritate doces. Nota φ triplex ē veritas.ſ.vite doctrine ⁊ iuſticie. De quib⁹.vide.ſecunda parte.titulo.7.capitulo.4.§.qnto Et quarta parte.titulo.5.capitulo.15.§.primo Quid me tentatis hypocrite dupliciter exponitur.ſecunda parte titulo.4.c.7.§.ſecundo. Oñdite mihi numiſma cenſus. Nota φ homo ſe debet oſtendere tribus.⁊ hoc tripliciter deo cōſcientiā verā p ꝯtritionē pſbytero maculam per veram confeſſionē:⁊ primo emendam per ſatiſfactionē ⁊c̄. Eſt enim triplex nūmus.ſ.ceſaris.diaboli.⁊ dei. Nūmus ceſaris eſt mālis hn̄s imaginē ipſi⁹ cui ſui nois iſcriptionem in ſignum temporalis dominij ſcripſit. Nūmus diaboli eſt aīa peccatoris cui diabolus ſtilo male ſuggeſtionis imprimit imaginem ſuā per peccatorum diuerſitatē de diabolo.vide ſupra. Et de peccatore. Nūmus dei eſt aīa rōnalis. qō aīa tripliciter dicitur imago.vide.1.p.ti.1.c.1.aū.1.§.⁊.§.1.2.⁊.3. Tertio deſcribiť ꝯfutatio tētationis.ibi. Reddite q̄ ſunt ceſaris ceſari.⁊ q̄ dei deo. In qb⁹ v̄bis de duob⁹ iſtruimur.ſ.qualiter debeať dn̄o tpali honor ⁊ obediētia.dn̄o eternali amor ⁊ reuerētia. Primo debem⁹ ſupiorib⁹ honorē ipēdere.4.p.ti.5.c.10.ĵ.me.⁊.§.1.⁊.2. Et de obediētia vide.4.p.ti.5.c.11. Scdō debemus cor nr̄m deo reddere ⁊ dirigere.de corde vide.ō.⁊ de dei dilectione vide ſupra ſub littera d.ſ.de dilectione. Reddite que ſunt ceſaris ceſari applicatur ad cenſus ⁊ tributa quomodo ſint danda.de quib⁹ ⁊ de quib⁹ non.3.par.ti.12.c.4.

Dominica.xxiiij.

Sup epl'a ad Col.1.q ſic incipit. Nō ceſſamus pro vobis orātes.⁊ poſtulātes vt impleamini agnitione volūtatis. In duab⁹ epiſtolis precedētib⁹ apl's loquēs in pſona eccl'ie ad cōſolationē fideliū expſſum itentum ⁊ deſiderium ſue volūtatis pmiſit imenſum bn̄ficiū diuine bonitatis. In hac autē tertia epiſtola eodē mō ꝓcedēs cū hoc φ expmit ſuā affectionē ꝓmittit eterne hr̄ditatis poſſeſſionē:duo facit in preſenti epiſtola. Primo.n. exprimit ſue volūtatis deſideriū qō hēbat ad ꝓfectū fideliū.⁊ qō.hr̄e debet qlibet prelatus ⁊ ꝑdicator apl'icus.ſ.pmo in deuota orōne dicens. Nō ceſſamus pro vobis orātes. De oratione vide.4.p.ti.5.c.8. Secūdo ꝯtrū ad orōnis ſue finalē cām ſubdit.vt digne ambuletis.oñdit enim pp hoc vtilitatē eoꝝ pro qb⁹ orat dicens vt digne ambuletis.ſ.de bono in meli⁹. In oī tpe bono fructificātes.i.multiplicātes v̄tutū bona.ſ.negocia tā actiue q̄ꝫ ꝯtēplatiue. Ambuletis digne deo p oīa placētes.vbi apl's facit tria. Primo hortať nos ad bonam operationē. Secūdo dirigit bone operationis faciē de intētionē. Tertio innuit intētionis recte totalē ꝯſumationē.de operib⁹ vide.ō.⁊ de intentione.vide.ō. In omni virtute ꝯfortati.de v̄tutibus.vide.ō. In omni patientia.de qua vide 4.par.ti.3.c.7.⁊ per omnes.§.

In lōganimitate cū gaudio.de gaudio.vid.ō.

Dominica.xxv.

epiſtola hr̄.hiere.33. Euāg.habetur ſupra in dominica quarta quadrageſime. Super euāge. Math.decimo.quod ſic incipit. Loquēte ieſu ad turbas ecce pnceps vn⁹ acceſſit ad eū dicēs. Domine filia mea mō defuncta eſt ⁊c̄. In hoc euāgelio quatuor nobis

per ordinem deſcribuntur. primo neceſſitas
ſupplicantis cogens ad poſtulandū vt pꝫ in
principio. vbi ſupra. In quo nobis datur exē
pluꝫ ſiue documentū q̄ nō ſolū pꝫ carnalis ſꝫ
et ſpūalis. ſ. plātus cuiuſcunqꝫ cōgregatiōis
tenet orare pro ſubditis ⁊ ſpecialiter p eo quē
videt vicinum p̄cipitio culpe mortalis. vel iaꝫ
mortuū in peccato mortali: quia ſanguis ſub
ditorum de manibus prelatoruꝫ requiret: de
quibus vide ſub lr̄a. p. ſ. prelatorum. Dn̄e filia
mea modo defuncta eſt ⁊c̄. In qbꝰ v̄bis iſtrui
mur de duobus. ſ. quō morimur per abſenti-
am dei penaliter cū dꝫ. Dn̄e filia mea. per p̄ſti
am ipſius ſpiritualiter addens. Ueni ⁊ impo-
ne ma. ⁊c̄. De morte vide ſupra. Secundo de-
ſcribitur benignitas miſeratis petēs ad ero-
gandum. ibi. Surgens ieſus ſequebatur eū ⁊
diſcipuli eiꝰ. In hoc datur forma ſ̄bditis obe
diendi. q2 tam facile acqeuit inferiori ſe. Iteꝫ
paribus exequendi. Itē ſupioribus aias mor
tuas vel ad mortem diſpoſitas viuificandi.
Item in hoc datur fiducia gratie impetrande
per virtutem orōnis. de iſtis vide ſupra in ta-
bula. Tertio deſcribitur īmenſitas liberantis
pacem ad adiuuandum. ibi. Ecce mulier ⁊c̄.
Si tetigero fimbriam. veſ. ⁊c̄. Eſt aūt notabile
q̄ acceſſit. accedens dixit. dicendo tetigit. tan
gens curationem accepit. q2 his tribꝰ fide ver
bo ⁊ ope acquiritur oīs ſalus. vel myſtice ve-
ſtimentum xpi eſt eius caro. ſ. qua verbū eter-
num quodāmodo veſtiebatur. In fimbria ve
ſtimenti eius paſſio. tangere autem fimbriam
veſtimenti eſt credere fide formata: ⁊ imitari
ſiue ſequi xp̄i paſſioneꝫ. ex quo tactu ſequitur
curatio omnis peccati ⁊ collatio omnis gr̄e.
Confide filia. fides tua te ſal. fe. Fidei augmen
tum ⁊ magnitudo d̄ſcribitur. 4. parte. titu. 8.
cap. 3. §. 4. 5. 6. ⁊. 7. Quarto deſcribitur cele-
britas publicantis mouens ad redonādū. ibi.
Et exijt fama hec tante ſcilicet clementie que
afflictorum precibus condeſcendit. tante ſapi
entie. que ſic oīa ordinat: ⁊ tante potētie q̄ ta-
lia ⁊ tanta peregit in vniuerſam terraꝫ.

Sequit̄ de ſanctis in particulari. Et hec eſt

vltima notula. Et primo. De ſancto Joā. bap.
habes ſermoneꝫ. 3. p̄te titu. 32. capitu. 7. ante
primum. §. Et poſt per omnes. §.

De ſancto Joan. ponuntur deceꝫ priuilegia. 3.
p. ti. 19. cap. 4. ſupra ante finē in col. 15.

De ſancto Petro aplō hꝫ ſermo allegoricē. 3.
parte. titu. 21. capitulo. 3. ante. 1. §. Item pote
ſtas eccleſiaſtica ſignāta per claues data ē bea
to petro apoſtolo. vbi ponuntur ſeptem pote-
ſtates quibꝰ beatus petrꝰ p̄ceſſit alios aplōs.
tertia parte. titulo. 23. capitulo. 4.

Pro commemoratione vel conuerſione beati
Pauli habetur notabilis ſermo. quarta parte
titu. 10. cap. 6. ⁊ per omnes. §.

De beata Maria magdalena pro ſermone de
multiplici amore habetur ſupra ī tabula. Itē
aliq̄ tertia parte. titulo. 19. ca. 4. vltra mediuꝫ.

Item de vita actiua ⁊ contēplatiua q̄ notatur p
Martham ⁊ Magdalenā. 1. p. ti. 3. ca. 6. p to.

De anna beatiſſima quō ſignificat per terram.
Geñ. primo. In principio deus creauit celuꝫ
⁊ terram ⁊c̄. 4. par. ti. 15. cap. 4. §. 2. Item aliq̄
alia de eadem ibidem. cap. 3. §. 2. mo. infra.

Beatiſſima mater Anna cū viro ſuo Joachim
cōmendatur ex. 12. cōditionibus virtuoſis ex
interp̄tatione noīuꝫ in patriarchis. ſ. ab Abra
ham vſqꝫ ad Dauid. 4. par. ti. 15. c. 6. §. 1. ⁊. 2.

De beatiſſimo patre. ſ. Dominico quomodo ha
buit illas deceꝫ gratias. de quibus primo Co-
rin. 12. Diuiſiones gratiarum ſunt ⁊c̄. prima
parte. titu. 5. cap. 2. §. 4. Beatus dominicus
quomodo diſputauit cum hereticis. Et de ſi-
leſione ſui libelli in igne. quarta parte. tit. 11.
capitulo. 7. §. 5. in medio.

De ſancto Matheo. de iuſtificatione impij. vi
de. quarta parte. titulo. 9. cap. 6. per totū. Pla
cet etiam de campſoribus. tertia parte. titu. 8.
cap. 3. de fraudulentia in negociatione. 2. par.
titu. 1. cap. 6. §. 2. ⁊ cap. 16.

De ſanctis angelis habetur ſermo. 3. par. titu.
32. cap. 5. quantum ad tria. Item de ipſis pro
optimo ſermone habetur ibidem. cap. 6. per
totum. Item de eorūdem p̄prietatibus ⁊ cho
ris vide. 4. par. ti. 15. ca. 44. quaſi per omnes
§. Item quedam. 1. parte. ti. 1. cap. 2. §. 2. Iteꝫ
de ipſis vide ſupra. De omnibus ſanctis po-
nitur thema. quod ⁊ declaratur pro ſermone.
de ipſis. vel de iſto feſto vide quarta parte. ti.
7. cap. 5. per totum. etiam. §. 6. ⁊. 7. vide etiaꝫ
de octo beatitudinibus in euangelio iſtius di
ei ibidem. cap. 6. ⁊ per omnes. §.

Item de multiplici miſericordia. vide quarta
parte. titulo quinto. cap. 18. per totum.

In die animarum habetur ſermo. prima parte
titulo. 5. capitulo. 5. per totum. vide etiaꝫ ſub
littera. p. ſcilicet purgatorium.

De apoſtolis in cōmuni.

De apo-
ſtolis habes ſermo-
nem quomodo. ſ. ſunt principes eccleſie. quo-
modo ſunt digni facti a Chriſto ⁊c̄. tertia par-
te. titulo. 32. capitulo. 8. ⁊ per omnes. §.

Apoſtolis quomodo collata eſt ſextuplex pote-
ſtas a Chriſto ī terra. tertia parte. titulo. 23. ca.
4. §. 1. vide etiam aliqua de ipſis ibidem. titu
lo. 21. capitulo. 1. §. 2. Item quedam pulchra
allegorice de ipſis habes. tertia parte. titu. 19.
capitulo primo. De aureolis vide etiaꝫ tertia

parte.titulo.31.capitulo octauo. Euangeliſte quomodo figurari poſſunt per q̄tuor elementa.prima parte.titu.3.ca.3.§.2.modicū poſt.

¶ Super epiſtolis ⁊ euang.de communi apoſtolorum.

Jam non eſtis hoſpites ⁊ aduene ⁊c̄.ad Ephe/ſios ſecundo. ¶ Super alia.

Scimus quoniam diligen̄.deum cooperantur in bo.⁊c̄.Rom.8.Super illo.quos preſciuit ⁊ predeſtinauit ɔformes fieri imaginis filij ſui. Jſta imago cum ſuis ſimilitudinibus vario modo deſcribitur.prima parte.titulo primo. cap.1.§.1.Super euange.in communi.

Hoc eſt preceptum meum vt diligatis inuicem. Joan.15.Jſta dilectio deſcribitur quarta parte.titulo.6.cap.5.§.5. ¶ Super alio.

Ego ſum vitis vera ⁊c̄.Joan.15.in patientia veſtra poſſidebitis animas veſtras.ipſa patiētia vario modo deſcribitur ſupra.

Epiſtola de euangeliſtis habetur. Eccleſi.15.q̄ ſic incipit.Qui timet deum faciet bona ⁊c̄.

De vno martire

milite vide tertia parte.titulo quarto vbicunq; per totum.

Jtem de multiplici militia vide ſupra.

Jtem de armis fidei ⁊ bello ſpirituali. vide q̄rta parte. titulo primo. capitulo tertio.§.p̄mo ⁊.2.Et tertia parte.titulo.4.cap.primo.§.2.

Jtem de prudentia militum vide quarta parte titulo ſecundo.capitulo ſexto per totum.

Jtem de multiplici martyrio.vide tertia parte. titulo.32.capitulo nono.

Jtem quarta parte.titulo.3.cap.3.§.1.⁊.2.

De martyrum aureolis.vide tertia parte.titu. 31.capitulo.8.§.primo.2.3.⁊.4.

Jtem aliqua prima parte.titulo.5.capitulo.2.§ 11.⁊.modicum infra.

Jtem de patientia vide ſupra in tabu.

Jtem de fide ſi placet applicare ad martyres vide quarta par.titu.8.capitulo.1.§.2.3.4.⁊.5.

Jtem de fortitudine triplici martyrum vide.4. parte.titulo.13.cap.2.per totum.

¶ Super epiſtolis in cōmuni vni⁹ martyris.

Beatus vir qui in ſapientia morabitur ⁊c̄.Eccleſi.3. ¶ Super alia in communi.

Beatus vir qui inuenit ſapientiā ⁊c̄. Prouerbiorum tertio. ¶ Super alia in cōmuni.

Beatus vir qui inuētus eſt ſine macula ⁊c̄. Eccleſi.31.Qui poſt aurum non abijt.nec ſperauit in theſauris pecunie.

De diuitijs vide ſupra in tabula.

¶ Super euange.in cōmuni vnius martyris.

Si quis vult poſt me venire abneget ſemetipſū ⁊c̄.Math.31. ¶ Super alio.

Niſi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ⁊c̄.Joannis duodecimo.

Qui amat animam ſuam perdet eam. vide.1. parte.titu.2.cap.1.in medio ante.§.

Qui odit animam ſuam in hoc mundo in vitā eternam cuſtodit eam. ſecunda parte.titu.8. capitulo.3.§.quarto. Et prima parte.titu.6. capitulo.3.§.2.circa finem.

De pluribus

martyrib⁹ habes ſermonem.de multiplici martyrio declaratum.3.par.titu.32. cap.9. ⁊ per omnes.§. Et de martyrio vide ſupra.

Jtem de martyrium aureolis vide tertia parte titulo.31.capitulo octauo.

Jtem de martyribus militibus.⁊ de militia vide ſupra.

Jtem de patientia martyrum vide ſupra.

Jtem de fide martyrum.⁊ alias de fide.vide q̄rta parte.titulo octauo.capitulo primo.§. ſecūdo.tertio.quarto.⁊ quinto.

Jtem de martyribus ⁊ de triplici fortitudine eorūdem.cum earū declarationibus.vide.4. parte.titulo.13.cap.2.per totum.

¶ Super epiſtolis in communi plurimorum martyrum.

Lingua ſapientium ornat ſcientiam ⁊c̄. Prouerbiorum.15. ¶ Super alia in cōmuni.

Juſtorum anime in manu dei ſunt ⁊c̄.Sap.3.

Viſi ſunt oculis inſipientiū mori. vide ſupra. Et ſi corā hominibus tormenta paſſi ſunt.de martyrio vide ſupra.

Tanq̄ aurum in fornace probauit illos.⁊ quaſi holocauſti hoſtiam accepit eos.

Quomodo homo poteſt fieri ſacrificiū dei tripliciter vide.quarta parte.titulo decimoquinto.capitulo.35. ¶ Super alia in cōmuni.

Sancti per fidem vicerunt regna.Hebreorum vndecimo.De fide ſupra.

Expectatio iuſtorum letitia ⁊c̄. Prouerbiorum.11. ¶ Super alia in communi.

Juſti autem in perpetuum viuent ⁊c̄. Sapien. quinto. ¶ Super alia in communi.

Reddet deus mercedem laborum ſanctorum ſuorum ⁊c̄.Sapientie.10.

¶ Super euange.in cōi plurimorū martyrū.

Cum audieritis prelia ⁊ ſeditiões ⁊c̄. Luc.21.

Jn patientia veſtra poſſidebitis aīas veſtras. de patientia vide quarta parte.titulo tertio.capitulo.7. ¶ Super duobus alijs in cōi.

Deſcendens Jeſus de monte ⁊c̄.Luc.6.

Et aliud quod incipit.Videns ieſus turbas aſcēdit ⁊c̄.Math.quinto.de octo beatitudinib⁹: de quibus in iſtis euange.dicitur:deſcribunt quarta parte.titu.7.cap.6.per totum.

Attendite a fermento phariſeorū quod eſt hypocriſis.Luce duodecimo.

De confeſſoribus

in cōmuni. De confeſſo

ribus ⁊ doctoꝛibus habes notabilem ſermonem de quadruplici ſtatu confeſſoꝛum. tertia parte.titu.32.cap.10.⁊ per omnes.§.

De pꝛedicatoꝛibus habes.3.par.titulo.19.capitulo pꝛimo ⁊ tertio.

De epiſcopo vel pꝛelato de quadruplici ſigno electionis a deo:⁊ nūc ad noſtros pꝛelatos ⁊c̄. tertia parte.titulo.20.cap.1.§.3.

De doctoꝝ aureolis.vide.3.par.ti.31.c.8.§.2.

De multiplici militia habes.3.ꝑ.ti.4.c.1.ꝑ to.

Triplex martyrium ſine ſanguine deſcribitur. quarta parte.titulo tertio. capitulo.3.§.2.ī fine. Et de alio vario martyrio vide ſupꝛa.

De ſacerdotibus vide.ſecunda parte. titulo.5. capitulo.8.§.2.per totum.

Pꝛo ſanctis religioſis:⁊ pꝛo recōmendatione religionis vide.3.par.titu.16.cap.pꝛimo.

De ſanctis regibus vel dominis pꝛo bono regimine.tertia parte.titu.3.cap.1.§.2.

Juſti eſt multiplex bonum. pꝛima parte. titulo 6.cap.5.§.3. ℭ Sup̄ eplis in cōi ꝯfeſſoꝝ.

Dilectus deo ⁊ hominibus ⁊c̄.Eccli.45.moralizatur.1.par.ti.2.cap.9.§.2.infra medium.

Elegit eum ex omni carne.Jſta electio deſcribitur.pꝛima parte.titu.4.cap.7.§.3.⁊ huius electionis ſunt tria ſigna ibidem.§.3.

Et dedit illi coꝛ ad pꝛecepta.de coꝛde hēs pulchꝛa notabilia. ℭ Super alia in cōmuni.

Ecce ſacerdos magnus q̄ in diebus ⁊c̄.Eccli.q̄dragesimoquarto. ℭ Super alia in cōi.

Optaui ⁊ datus eſt mihi ſenſus.Sap.7.⁊ ē doctoꝛum.de quibus vide.tertia parte. titu.32. cap.10.§.2. ℭ Super alia in cōmuni.

Juſtum deduxit dominus per vias rectas.Sapientie.10. ℭ Super alia in communi.

Doctrinis variis ⁊c̄.ad Hebꝛe.decimotertio.

ℭ Super euange.in communi confeſſoꝛum.

Sint lumbi veſtri pꝛecincti.Luc.12. vide.1.p. titu.5.ca.1.§.9. ℭ Super alio euange.

Uigilate quia neſcitis qua hoꝛa ⁊c̄. Mathei vigeſimoquarto. ℭ Super alio euange.

Homo quidam peregre pꝛoficiſcens vocauit ſeruos ſuos ⁊ dedit vni quinq̄ talēta alii duo ⁊c̄. Math.vigeſimoquinto.de iſto euangelio. vide ſupꝛa. ℭ Super alio euange.

Nemo accendit lucernam ⁊ in abſcondito ⁊c̄ Luc.11.de iſto euangelio vide ſupꝛa.

De virginibus ⁊ viduis in communi.

Uirginitas deſcribitur per thema ex pſal.per modum ſermonis ⁊ notabiliter declaratur.3.par.titu. ſecundo.cap.pꝛimo.⁊ per omnes.§. Et.4.p. titu.4.ca.7.⁊.8.⁊ ca.6.§.6.de q̄ vide ſupꝛa.

Jtem de aureolis virginuꝫ.vide tertia parte.titulo.31.capitulo.8.§.2.

Jtem de virginibus ⁊ viduis ⁊ de triplici matrimonio vide.3.par.ti.1.cap.1.§.pꝛimo.

Jtem alia de virginibus vide ſecunda parte.titulo.5.cap.8.§.1.per totum.

Uiduitas deſcribitur per moduꝫ ſermonis cū longis declarationibus.3.par.ti.2.cap.3.⁊.§ 1.2.3.⁊.4.Et.4.par.ti.4.cap.6.§.5.

Jtem de mulieribus ſanctis ⁊ caſtis vide pulchꝛa.pꝛima parte.titulo.pꝛimo.capitulo ſecūdo.§.ſecundo.per totum.Uide etiam de caſtitate ⁊ ꝯtinentia ꝓſtiꝫ v̄ginibus ⁊ viduis ſup̄ in tab. ℭ Sup̄ eplis ī cōi v̄ginū ⁊ viduaꝝ.

Confitebоꝛ tibi domine rex ⁊c̄.Eccleſi.51. ℭ Super alia epiſtola in communi.

Qui gloꝛiatur in domino gloꝛietur.2. Coꝛint. 10.Tripliciter exponitur iſta gloꝛia ⁊c̄.ſecūda par.titu.4.cap.1.§.1.per totum.

Emuloꝛ eniꝫ vos dei emulatiōe.quomodo hoc intelligitur ſecunda parte.titu.8.c.1.circa medium.ante pꝛimū.§. ℭ Super alia in cōi.

Sapientia vincit malitiam ⁊c̄.Sap.ſeptimo. ℭ Super alia de mulieribus in cōi.

Mulierem foꝛtem quis inueniet.Pꝛouer.vltimo cap. ℭ Sup̄ euan.in cōi virginum.

Simile eſt regnum celoꝛum theſauro abſcondito ⁊c̄.Math.13.

Sup̄ iſto euāge.vide.ſ. ℭ Sup̄ alio euāge.

Simile eſt regnum celoꝛum decem virginibus ⁊c̄.Math.25.Quinq̄ autem ex eis erāt fatue ⁊c̄.quid per illas ſignificatur.pꝛima parte.titulo.5.capitulo.2.§.5.in medio.

Pꝛo laude ⁊ recōmendatione religionis vide ſub littera.r.ſ.Religionis. per totum.

De fratribus pꝛedicatoꝛibus ⁊ de eoꝛūdeꝫ laude ex religione.vide ſupꝛa.

Pꝛo dedicatione eccleſie tam materiali q̄ ſpirituali vide varia notabilia.pꝛo materiali vide tertia parte.titulo duodecimo.capitulo pꝛimo.⁊ per omnes.§.etiam aliqua in ſecundo capitulo.Pꝛo ſpirituali:⁊ etiam materiali vide tertia parte.titulo duodecimo.capitulo ſexto.⁊ per omnes.§.Jtem ibidem capitulo ſeptimo.per totum.etiam capitulo decimo.per totum. Uide etiam varia notabilia ſub littera.e.ſcilicet Eccleſia.

ℭ Finiunt quintuplices tabule ſumme totius domini Antonini.Cū gratia ⁊ pꝛiuilegio ſub pena in eodem annotata.

Quamuis preſens hec tabula fuerit nuper ⁊ diligenter correcta: tamen quia multe ⁊ varie ſunt impreſſiones ſumme beati Antonini. cui preſens repertorium deſeruit. ⁊ ex hoc i aliquibus locis paragraphi cum capitulis ſunt difformes. ⁊ plura capitula ſub vno titulo ꝯtinentur ꝙ in alio libro: vnde ex huiuſmodi aliquando querens dubius redderetur quo loco preciſe materiaꝫ queſitam inueniret: non ſuperfluum arbitratus ſum vt hec dubia declinentur hanc ſubnotationem adiungere: quatenus lector eam intuens in quacunq; librorum impreſſione ſibi talia dubia occurrerint non inueniendo ſecundum ſignaturam preſentis tabule: ꝙ primum valeat quod deſiderat inuenire: ⁊ deo omnium bonorum largitori gratias agere: cuius opetam vtile repertorium impreſſum eſt.

Et primo notabis ꝙ in. 2. parte. titulo. 10. aliq libri habent tertium capitulum ſignatuꝫ bis: quia loco quarti ſignãt iterum tertium quod incipit. De iuramẽto per mẽbra dei. Sꝫ ne in errorẽ deducaris: cõputa iſtud qđ incipit. De iura. per mẽbra dei pro. 4. ⁊ alios ſucceſſiue.

Iteꝫ in tertia parte. titulo primo. aliqui libri habent capitulum decimumnonum ⁊ vigeſimũ pro vno capitulo: ⁊ aliqui faciunt duo diſtincta: vnum quod incipit. Matrimonium alterum quod incipit. Circa finem: ⁊ ſm vnã impreſſionem iſte titulus habet. 25. cap. ſꝫ alias 26. hec autem tabula ſignat. 26. capitula.

¶ Item. 3. par. titu. 1. cap. 24. habet decimum §. qui incipit. Ex notatis per modum capituli ſed hic eſt pro. §.

Item. 3. par. titu. 1. cap. 26. nonus. §. eſt per modum capli: ſed a nobis. pro. §. computatur.

Item. 3. parte. titulo quarto. cap. primo. duo primi. §. pro vno computantur.

Item. 3. parte. titulo ſexto. aliqui libri nullũ habent. §. in primo ca. aliqui habent duos: vnũ qui incipit. Quantum ad primum. Alterum qui incipit. De ſecunda parte principali. Hec tabula ſignat iſtos duos. §.

Item. 3. parte. titulo. 14 cap. primo. aliqui libri non habent. 2. §. qui incipit. Quantũ ad tertium. hec autem tabula ſignat iſtum pro ſecũdo. §. deinde alios ſucceſſiue.

Item ibidem iſte ti. 14. ſecundum aliquas impreſſiones habet decemnouem capitula. ſecundum alias habet. 20. Error hic eſt quia illa que habet ſolum. 19. cap. ſignat capitulum 12. bis: ſed ſi vis hunc errorem vitare: numera illud capitulum duodecimum quod incipit. De baptiſmo pro. 13. ⁊ alios ſucceſſiue.

Item. 3 parte. titu. 15. ca. primo. aliqui libri habent tertium. §. qui incipit. De cõmenda eccleſiarum. aliqui non. ſꝫ tabula iſta ſignat iſtũ pro tertio. §. ⁊ illum incipit. De etate beneficiorum pro. 4. ⁊ alios ſucceſſiue.

Item. 3. parte. titulo. 15. ca. 1. vigeſimus ꝑmus §. qui incipit. Hec materia. eſt per modum capituli: ſed non eſt capitulum; ſed. §. ⁊ pro. §. a nobis computabitur.

Item ibidem ti. 17. capitulum primum habet §. ſecundum. qui incipit. de ordinario confeſſore per modum capituli: ſed non eſt capitulũ ſed. §. ⁊ pro. §. in preſenti tabula numeratur.

Item ibidem titu. 19. capitulum tertium habet vnicum §. qui incipit. Primus: per modum capituli: ſed a nobis inter. §. collocabitur.

Item ibi. ti. 20. capitulo. 11. habet tertium. §. ꝑ modum capituli ſed pro. §. numeratur.

Item ibidem ti. 21. cap. 2. hꝫ ſextum. §. per modum capituli: ſed inter. §. computatur.

Item ibidem titu. 23. aliqui libri habent capitula variata: qꝛ aliqui ſignant tertium pro. 4. ſed vt hunc errorem euites vbi ſignat tertiuꝫ capl'm quod incipit. De poteſtate iuriſdictionis: tu p. 4. numerabis ⁊ alios ſucceſſiue vſq; ad ſeptimum quod incipit. Adrianus papa.

Item ti. eodem capituluꝫ. 6. habet duos. §. vnꝰ incipit. Queritur primo. alter incipit. nota multos caſus. Iſti duo. §. ſunt per modum capituli: ſed pro. §. habentur.

Item titu. 25. ca. 1. ſecũdus. §. eſt ꝑ modũ capli ⁊ non eſt ca. ſꝫ. §. vt. pro. §. in tabula ſignatur.

Item quarta parte. titulo quarto. capitulo p:io. tertius. §. ſignatur bis: ideo illum qui incipit. verecundantur autem pro. 4. numerabis: ⁊ alios ſucceſſiue.

Item quarta parte. titulo decimoquinto. capitulo quarto. loco tertij. §. ſignatum eſt quartũ ⁊ loco. 4. ſignatum eſt tertium.

Item ibidem titulo decimoquinto. habet capitulum decimum ſignatum bis ⁊ vndecimum nõ ſignatur: ſed hoc fuit errore impreſſorum.

F I N I S.

¶ Incipit tabula ſm ordinē alphabeti ſuper totam chronicā beati Antonini archiepiſcopi Florentini ordinis predicatorum.

Adam in ſtatu innocentie ſublimatꝰ: poſt lapſum eſt deprauatus: et ad mortem condemnatus prima parte titulo primo capitulo primo. in principio et in. §. ſequenti.
Archa noe ſic dei precepto eſt fabricata. 1. par. ti. primo. c. 2.
Archa figuratiue et moraliter declaratur ibidē §. primo.
Aſia vnde dicatur: et de prouincijs eius. vnde ortū habuerūt. par. 1. ti. 1. cap. 3. §. 1.
Affrica tertia pars mūdi. vnde dicatur et de prouincijs eius. par. 1. tit. 1. ca. 3. §. 3.
Aram ſic mortuus eſt. par. 1. ti. 1. c. 3. §. 5.
Abrahā ad domini preceptum peregrinatꝰ eſt et patriam reliquit. par. 1. ti. 1. c. 1. §. primo.
Abraham tentatus eſt in immolatione yſaac filij ſui quem dilexit ibidem. §. ſeptimo.
Apis filius phoronei vir yſidis: ab alijs yſis ſoror phoronei. dictus eſt parte prima. tit. ſcdo. cap. primo. §. nono.
Archa federis quando et quomodo facta eſt. parte prima. ti. 2. cap. quarto. §. 4.
Abdercis rex cretenſis floruit par. prima. titu. ſecundo. cap. 4. §. 10.
Auidis expoſitus: et miraculoſe nutritꝰ regnū cretenſe a gargaris rege cōſecutus eſt. par. prima. tit. 2. cap. 4. §. decimo.
Athenien. regnum oritur parte prima. titulo ſecundo. cap. 4. §. decimo.
Archilogus ſymonides poeta claruit. par. prima. ti. 3. cap. nono. §. 16.
Anulus quidam repertus fecit habentē inuiſibilē. par. prima. ti. 3. ca. nono. §. 16.
Arion fidicen leſbius ſaluaſ a naufragio. part. 1. titu. 3. cap. nono. §. 17.
Artaxerſes regnare cepit parte prima ti. quarto. capi. primo. §. quinto.
Anaxagoras claruit par. 1. ti. 4. c. 1. §. 21.
Artaxerſes lōgimanus cognominatus regnauit p. 1. ti. 4 ca. primo. §. 16.
Alcibiades ſocratis diſcipulus claruit. par. prima. titulo quarto. ca. 1. §. 21.
Artaxerſes mēnon filiꝰ darij in libro heſter dicitur aſſuerus. par. 1. ti. 4 c. 1. §. 23.
Archita tarentinus claruit. par. prima. titulo. 4 capitulo primo. §. 26.
Alexander magnus regnat. par. prima. ti. 4. c. 2. per totum. Et de morte ſua. ibidem. §. 15.
Ariſtotiles magiſter alexandri claruit. par. prima. ti. 4. c. 3. in corpore.
Apuleyus diſcipulus platonis. par. prima. tit. 4. cap. 3. §. primo.
Anaximenes orator hyſtorie alexandri cōpoſitor claruit. par. 1. ti. 4. ca. 3. §. 4.
Apollinis templū delphis poſitum deſcribiſ. par. prima. ti. 4. ca. 4. §. quinto.
Archiſelas philoſophus claruit par. prima. tit. 4. capitulo quarto. §. ſeptimo.
Aratus aſtrologus claruit par. prima. tit. quarto. capi. quarto. §. ſeptimo.
Antiochus theos regnauit in ſyria. par. prima ti. quarto. cap. 4. §. decimo.
Antiochus magnus iudeis infeſtus regnauit. par. prima. ti. 4. ca. 4. §. 11.
Antiochus epiphanes regnauit in ſyria. par. 1 ti. 4. c. 4. §. 12. Taliter moritur. §. 15.
Ariſtobolus iudee prefectus eſt conſtitutus. par. prima. ti. quarto. ca. 4. §. 19.
Alexandra regina regnat par. prima. ti. quarto ca. quarto. §. vigeſimo.
Antipater ydumeus pater herodis aſcalonite regnat par. 1. ti. 4. cap. 4. §. 21.
Anſeris clangore capitoliū rome ſaluaſ ab inimicis par. 1. ti. 4. cap. 5. §. 9.
Apoſtoli primo ſic vocati ſunt ad diſcipulorū numerum a ieſu. par. prima. tit. quinto. capit. primo. §. ſexto. et. §. decimo.
Apocalypſis de corpore myſtico eccleſie militantis exponitur. par. 1. ti. 6. ca. primo.
Anaſtaſius imperator hereticus imperauit. p. prima titulo. 6. ca. primo. §. ſeptimo.
Actus apoſtolorū ſummarie recitanſ p modum hyſtrionatus eſt par. prima. titu. 6. c. ſecundo.
Altare ignoti dei declaratur parte prima titulo 6. capitulo ſecundo. §. 11.
Andreas apl's taliter cōuerſatus martyrio coronatus eſt par. 1. ti. 6. cap. nono.
Apollinaris rauēna miſſus a beato petro. par. prima. ti. 6. cap. 26. §. ſecundo.
Antonius melden. epiſcopus beati dionyſij diſcipulus. par. 1. ti. 6. ca. 28. §. primo.
Adrianus elius iperator regnauit par. prima ti. ſeptimo. cap. quarto. in corpore.
Aquila orator ſecundus interpres moſaice legis poſt. 70. claruit. part. prima. titu. ſeptimo. ca. 4. in corpore. circa finem.
Alexander papa ſic eccleſiam gubernauit. par. prima. ti. ſeptimo. ca. quinto.
Anicetus papa hec inſtituit fieri. par. prima. ti. ſeptimo. cap. 6. §. primo.
Anglia ſiue britānia primo ad fidem venit. parte prima ti. ſeptimo. c. 6. §. 1. in fine.
Antonius pius adriano ſucceſſit in imperio tyrannus par. prima. ti. 7. c. 6. §. 7.
Apollonius ſtoicus claret. parte. 1. titulo. ſepti

mo.ca.6.§.7.7.§.xi.martyrio conſecratur.
Apollinaris aſie hierapolitanus epiſcopus. p. prima.ti.7.cap.6.§.10.
Aurelius comodus imperator.par.1.ti.7.cap. ſexto.§.vndecimo. 7.13.
Antoni⁹ ſanctorum carnifex cōuertit: 7 xp̄m publice confitet.p.1.ti.7.ca.6.§.13.
Antonius caracalla imperator factus.par. prima.ti.7.cap.6.§.14.
Alexander hieroſolymorum epiſcopus.parte. 1.ti.7.capitulo ſexto.§.15.
Alexāder imperator tyrānus ſic morit.par.prima.titulo.7.c.ſexto.§.17.in fine.
Antherus papa ſic eligit.par.prima.titulo. ſeptimo.ca.ſeptimo.§ ſecundo.
Agatha martyrio conſecratur.parte prima tit. 7.cap.ſeptimo.§.quinto.
Abdon 7 ſennen martyrio coronantur.par.prima.titulo ſeptimo.cap.7.§.octauo.
Apollonia virgo coronat martyrio parte p̄ma titu.7.cap.octauo.§.decimo.
Aſtirius vel aſterius martyrio coronatur part. 1.ti.ſeptimo.cap.octauo.§.vndecimo.
Aurelianus imperator gubernauit.parte p̄ma ti.7.cap.octauo.§.decimotertio.
Agapitus martyrio conſecratur.parte prima titulo ſeptimo.cap.nono.§.3.
Agricola 7 vitalis martyrio coronant.par. prima ti.octauo.c.1.§.duodecimo.
Anaſtaſia nobilis romana criſogono ſcribit 7c par.prima.ti.octauo.c.primo.§.14.
Affra conuertitur 7 martyrio cum ſuis coronatur.par.prima.ti.octauo.capit.primo.§.18.
Adrianus cum natalia vxore ſua martyrio coronatur.par.1.titulo octauo capitu.1.§.30.
Agnes virgo rome coronatur martyrio. parte prima.titulo octauo.capi.primo.§.39.
Antonius martyrio coronatur.parte prima.titulo octauo.capitulo primo.§.42.

Babilonia obſeſſa 7 deſtructa.parte 1.titu.4.cap.1.§.ſcdo.
Bragmanorum qualitas ex epiſtola alexādro miſſa relucet.par.1.ti.4.cap.ſecundo.§.13.
Biblia ex littera hebrea in grecam interpretatur a ſeptuaginta electis viris.parte prima titulo quarto.cap.quarto.§.quarto.
Brennus dux gallorum a grecis miſerabili clade victus eſt.par.prima.ti.4.ca.4.§.5.
Bellum ſamnitorum contra romanos crudele par.prima.titulo quarto.ca.quinto.§.11.
Bellum tarentinorum contra romanos.parte prima.titulo quarto.ca.5.§.duodecimo.
Bella punica.i.carthaginenſium cōtra romanos.par.prima.ti.4.c.5.§.14.7 ſequentibus:
Bellum macedonicū a romanis cōtra philippum regē.par.prima ti.quarto.c.5.§.18.
Bellum romanorum ſeruile als ſociale triplex par.prima.ti.4.ca.5.§.21.7 ſequētibus.
Bellum macedonicum ſecundum.parte p̄ma. ti.quarto.capi.5.§.vigeſimoſecundo.
Bellum egyptiorum cōtra romanos maxime tumultuoſum.par.1.ti.quarto.c.5.§.29.
Bellū mitridaticum cōtra romanos eſt exortum: par.1.titulo quarto.capi.5.§.17.
Bella ciuilia romanorum hac de cauſa ſunt exorta par.prima.ti.4.c.5.§.28.
Bella pompeij contra iulium ceſarem.par.prima.ti.4.capi.quinto.§.trigeſimoprimo.
Balduinus gotfredi frater triumphās regnauit in terra ſancta.par.1.ti.6.c.primo.§.15.
Barnabas beati Pauli ſocius in predicatione ita claruit.par.1.ti.6.ca.ſecundo.§.9.7.c.18.
Bartholomeus ſic conuerſatus 7 martyrio coronatus eſt.p. p̄ma.titulo ſexto.ca.12.
Baſilides hereſiarcha alexādrie cōmorat.p.prima.ti.ſeptimo.ca.4.in corpore circa finem.
Blandina martyr.p.p̄ma ti.7.ca.6.§.quinto.
Baſilides pbr̄ claruit.p.1.ti.7.c.6.§.7.
Baſilla virgo ab eugenia conuerſa.parte p̄ma titulo ſeptimo.capi.ſexto.§.duodecimo.
Berillus epiſcopus hereticus ab origene correptus reſilit.par.1.ti.7.ca.6.§.20.
Balbinus cū maximo pupeyano imperium rexit.par.1.ti.7.ca.7.in corpore in fine.
Benignus p̄sbyter martyrio vitā finiuit. par. prima.titulo ſeptimo.ca.9.§.ſecundo.
Babillus cum tribus pueris martyrio coronatur.par.prima titulo ſeptimo.ca.9.§.quarto.
Bonifaci⁹ romanus martyr ſubito factus.par. prima.ti.octauo.ca.primo.§.7.
Blaſius epiſcopus martyrio coronat. par.prima titulo.octauo.capi.primo.§.decimo.
Barbara virgo coronat martyrio.par.prima. titulo.octauo.capi.primo.§.decimoquinto.

Codrus rex athenien̄.mortem ſolitarie ſubijt.vt populus ſuus triumpharet.parte prima.titulo ſecundo.capitulo quarto.§.decimo.
Cyrus rex perſarum expoſitus paruulus ſaluatur.par.prima.ti.quarto.ca.primo.§. primo.
Cambiſes qui 7 artaxerſes 7 aſſuerus dicit regnare cepit.par.prima.ti.quarto.c.1.§.qnto.
Caliſtenes philoſophus claruit parte prima.titulo quarto.capi.ſecundo.§.decimo.
Caſſander apud macedones regnauit.par.prima.titulo quarto.ca.quarto.§.primo.
Crates philoſophus claruit.parte prima. titulo quarto.capi.quarto.§.ſeptimo.
Cleantes philoſophus claruit. parte prima. titulo quarto.capitulo.4.§.octauo.
Criſippus philoſophus claruit.parte prima titulo quarto.capi.4.§.octauo.

Carneades philoſophus ⁊ laborioſus miles claruit.par.prima.titulo.quarto.ca.4.§.8.
Conſules poſt tarquinū ſupbū nō reges romā rexerunt.parte prima.ti.4.c.5.§.5.
Camilli hiſtoria quare ex vrbe pulſus eſt habetur.p.1.ti.4.c.5.§.quinto.
Capitolium rome ſaluatur ab inimicis anſeris clangore.p.1.ti.4.ca.5.§.nono.
Conſilij ſecreta paruulus lepido mendacio celauit par.prima.ti.3.c.5.§.vndecimo.
Carthaginenſes ⁊ romani triplici bello punico congreſſi ſunt.par.prima.titulo quarto.capi.decimoquarto.⁊ ſequenti.
Carthago ſic diruta eſt.parte prima.titulo q̄rto.capitulo.quinto.§.decimoſeptimo.
Cometes valde magna ⁊ luminoſa apparuit.parte.1.titulo quarto.c.5.§.27.
Cathelina cōtra quē ſaluſtius fuit ſceleſte libidinis par.prima.ti.4.c.5.§.30.
Catho plures dicti ſunt.par.1.titulo quarto capitulo quinto.§.trigeſimotertio.
Cecus ſecus viam ſedēs ⁊ mendicans.moralizatur parte prima.titulo.5.c.1.§.18.
Ceci illuminati a xp̄o ſummarie recitanf.parte 1.ti.5.capi.1.§.decimoſeptimo.
Coſdroe rex perſarum eccleſiam inuadens ſic ab heraclio victus eſt.par.1.ti.6.c.1.§.9.
Concilium primum ab apoſtolis celebratū determinauit circunciſionem conuerſis nō eſſe neceſſariam.par.prima titulo.6.ca.2.§.1.
Claudius ſic imperiū romanuz conſecutus eſt.par.1.ti.6.ca.22.Et ſic moritur.§.3.
Clemens metenſis beati clementis pape patruus ita conuerſatus eſt.p.1.tit.6.c.26.
Caurānus beati Dionyſij diſcipulus.p.1.tit.6.capi.vigeſimooctauo.§.ſecundo.
Creſcentis beati Pauli apoſtoli diſcipuli vita deſcribif.p.1.ti.6.ca.28.§.ſexto.
Criſpus ⁊ gayus beati Pauli diſcipuli.par.1.ti.6.capi.vigeſimooctauo.§.ſexto.
Cletus ſecundus poſt petruz papa martyrio coronatur.p.1.ti.7.capi.ſecundo.
Clemens papa poſt cletum martyrio coronaf.p.1.ti.7.c.2.⁊.§.primo.⁊ ſequenti.
Corona virgo martyrio coronatur.p.1.titulo.7.capitulo ſexto.§.nono.
Concordius ſpoletanus martyr conſecratur.parte.1.titulo.7.c.ſexto.§.nono.
Comodus imperator tyrannus.par.1.titulo ſeptimo.cap.ſexto.§.13.
Cecilia virgo martyrio coronatur.parte prima titulo ſeptimo.ca.ſexto.§.16.
Calixti pape ſanctitas miraculoſe panditur.parte.1.ti.7.capitulo ſexto.§.18.
Cornelius papa cū ſuis exilio relegaf:⁊ tandem martyrio coronaf.p.1.ti.7.ca.7.§.11.
Cyprianus affer Carthagineñ.ep̄s martyrio coronatur.par.1.ti.ſeptimo.c.8.§.5.
Claudius iperator regnauit par.1.ti.ſeptimo.capitulo.octauo.§.12.
Charus imperator romanus.par.prima.titul.ſeptimo.capi.8.§.decimoquinto.
Carinus filius eius imperauit.parte prima.titulo ſeptimo.capi.octauo.§.15.
Ceſarius martyrio coronaf.p.1.ti.7.c.9.
Charionis martyrium cum filijs ſuis recitatur par.1.ti.7.capi.nono.§.3.
Criſantus ⁊ daria martyrio coronantur.parte.1.ti.7.ca.nono.§.quinto.
Conſtantius ceſar hec geſſit in gallis.p.1.ti.8.ca.primo.in corpore.
Criſogonus ex vinculis ſcribens anaſtaſiā confortat par.1.ti.8.c.1.§.14.
Chriſtina virgo coronatur martyrio par.p̄ma.ti.octauo.ca.primo.§.17.
Cyprianus magus conuerſus:⁊ iuſtina martyrio coronantur.par.1.ti.8.c.1 §.21.
Capraſius exemplo fidis martyrio coronatur.par.1.ti.8.ca.p̄mo.§.28.
Cucuſatus martyrio coronatur.p.prima.titulo octauo.capitulo primo.§.28.
Ciriacus cum ſmaragdo ⁊ largo ſocijs martyrio coronanf.p.1.ti.8.ca.1.§.21.
Criſtopherus martyrio coronatur.par.prima titulo.octauo.ca.p̄mo.§.41.
Cōſtantius pater magni conſtantini his claruit moribus.par.1.ti.8.c.2.§.primo.
Cōſtantinus ſigno crucis oſtēſo deuicit maxentium chriſtianorum perſecutorem.parte prima.ti.octauo.c.ſecundo.§.quinto.
Conſtantinus ſic vicit licinium.par.prima.titulo octauo.capitu.ſecundo.§.ſeptimo.
Cōſtantinus excuſatur de hereſi.quā ſibi qdaz impingūt.par.p̄ma.ti.8.c.2.§.octauo.
David in regē eligif quo regnauit.par.1.ti.3.ca.primo.
Danielis pphetia de xp̄i aduentu exponitur.parte prima.ti.3.cap.octauo.
Daniel quando prophetauit.ibidem.§.p̄mo.
Darius medus auunculus cyri quomodo monarchiam perſarum adeptus eſt.par.p̄ma.tit.4.cap.1.§.octauo.⁊ ſequenti.
Democritus philoſophus:⁊ magice artis peritus claruit.par.1.ti.4.ca.1.§.10.
Darius iſtaſpis rex perſarum.parte prima titulo quarto.capitulo.1.§.duodecimo.
Darius nothus rex perſarum.parte prima.tit.quarto.capi.primo.§.21.
Dyogenes caput cinicorū philoſophorum claruit.par.prima.ti.4.capi.1.§.24.
Dionyſius tyrānus ſicilie.par.prima.ti.quarto.ca.primo.§.vigeſimoquinto.

Demoſthenes orator claruit.parte.prima.titulo quarto.cap.primo.§.27.
Demetrius bibliothecarius ptolomei claruit.par.prima.titulo.4.ca.quarto.§.4.
Diodorus philoſophus claruit.par.prima.titulo quarto.ca.quarto.§.octauo.
Demetrius ſeleuci filius regnuz ſyrie accepit.par.prima.titulo quarto.ca.quarto.§.16.
Decius ſenior ⁊ iunior decius ali⁹ deuouerunt ſe inferis pro victoria belli.parte prima.titulo quarto.cap.5.§.decimo.
Diuitiarum cōtemptor marcus curios romanus conſul.parte prima titulo.quarto.capitulo quinto.§.decimo.
Demoniaci a xp̄o liberati recitantur ſūmarie.par.prima.titulo.5.ca.ſecundo.§.16.
Diues epulo mortuus in inferno eſt ſepultus par.prima.ti.quinto.cap.2.§.16.
Diuitie iniquitatis dicuntur multiplici ratiōe ſm diuerſos par.1.ti.5.ca.ſecundo.§.17.
Dedicatio eccleſie īſtituitur parte prima.titulo ſexto.ca.primo.§.octauo.
Dionyſius ariopagita conuertitur doctrina pauli apli.par.prima.titulo ſexto.ca.2.§.xj.
Demetrius ſeditiōem mouit contra paulum:⁊ taliter a ſcriba ſedata eſt.parte prima.titulo ſexto.cap.ſecundo.§.duodecimo.
Dyacones ſeptē ab apoſtolis in miniſteriū electi ſunt hi.par.1.ti.6.ca.25.§.ſexto.
Diſcipuli beati petri enumerātur.par.prima.titulo ſex.cap.26.⁊ ſequenti.
Diſcipuli beati pauli enumerantur.parte prima.titulo.ſexto.cap.18.
Dionyſi⁹ ariopagita beati pauli diſcipulus ſic cōuerſus eſt par.1.titulo.6.cap.28.
Domicianus frater iunior tyti ſucceſſit imperio eidem.par.1.titulo ſeptimo.c.primo.§.6.
Domicilla virgo martyrio coronatur.par.prima.titulo ſeptimo.ca.primo.§.ſeptimo.
Decem milia martyres crucifixi in monte.par.prima.titulo ſeptimo.ca.5.§.quarto.
Diaconus nomine ſanct⁹ ſic martyrio coronatur.par.prima.titulo ſeptimo.c.6.§.quinto.
Dionyſius corinthiorum epiſcopus.parte prima.titulo ſeptimo.cap.6.§.decimo.
Dij romanorum miraculoſe ruunt:⁊ deus chriſtianorum clareſcit.parte.prima.titulo.ſeptimo.capitulo ſexto.§.18.
Decius imperator tyrānus ſeptimā pſecutiōez eccleſie fecit.par.1.ti.7.ca.7.§.quinto.
Dormientes ſeptē hi ſunt:⁊ hoc tēpore fuerūt.par.prima.titulo ſeptimo.ca.7.§.ſexto.
Dionyſia virgo martyrio coronatur.parta prima.titulo ſeptimo.ca.7.§.ſeptimo.
Decium perſecutiōem in xp̄ianos effeciſſe ſic intelligitur.par.1.titulo ſeptimo.c.8.§.primo.
Dionyſius alexandrinus epiſcop⁹ martyr.par.prima.titulo ſeptimo.cap.8.§.6.
Dionyſius papa ſedem petri tenuit.par.prima titu.7.ca.8.§.16.
Daria a criſanto ſic cōuertitur parte prima.tit.ſeptimo.ca.9.§.quinto.
Diocletianus eccleſiam perſecutus eſt.par.prima ti.8.ca.primo in corpore.
Dorothea virgo martyrio coronatur.par.p̄ma ti.octauo.ca.primo.§.11.
Donatianus ⁊ rogatian⁹ fratres martyrio coronantur.par.prima.ti.octauo.ca.primo.§.29.
Dorotheus ⁊ gorgonius martyrio cōſecrauit.par.prima ti.octauo.c.2.§.35.
Diocletianus ⁊ maximianus depoſuerunt imperium iuniores ſubſtituentes.par.1.t.8.c.2.
Dorothea virgo decoratur martyrio.parte prima ti.8.cap.ſecundo.§.3.

Etas prima ⁊ ſecunda huius mūdi recitatur parte prima titu.primo.capitulo primo.
Etas ſecunda tempore noe ⁊ poſt diluuiuz.parte prima ti.1.cap.ſecundo.
Europa vnde dicatur:⁊ vbi ſita ſit cum p̄uinciis ſuis par.prima ti.1.ca.3.§.ſecundo.
Eſau ⁊ iacob geſta.par.1.ti.2.ca.1.§.nono.
Ezechiel quando ⁊ vbi p̄phetauit par.1.ti.tertio.ca.7.in corpore.⁊.§.ſequenti.
Etas tertia ortum habet ab abrahaz ad dauid.par.1.ti.ſecundo.cap.primo.
Etas quarta a dauid vſq; ad trāſmigrationem.par.prima.titulo.3.cap.primo.
Etas quinta ortum habet a captiuitate babylonica vſq; ad chriſti natiuitatē.p.1.ti.4.c.1.
Etas ſexta incepit a natiuitate xp̄i:⁊ durat vſq; in finem ſeculi.par.1.ti.5.ca.primo.
Euripides poeta claruit.parte.1.titulo.quarto.capitulo primo.§.15.
Eſdras legem ſuccenſam reparauit ⁊c̄ par.prima.ti.quarto.cap.1.§.17.
Empedocles ph̄s claruit.par.1.ti.4.ca.1.§.17.
Eſchines orator diſcipulus ſocratis.parte.prima.titulo.4.ca.primo.§.27.
Epicurus philoſophus vulgaris claruit.parte prima.ti.4.ca.3.§.quarto.
Egyptiorum bellum contra romanos ſic eſt extinctum.par.1.ti.4.cap.5.§.26.
Eliſabet mater ioannis baptiſte vxor zacharie fuit taliter cognata marie.p.1.ti.4.c.6.§.10.
Etas ſexta ortum habet ab incarnatione xp̄i p.1.ti.5.cap.1.in corpore.
Euangeliſtarum ſcripta in ſeriem hyſtorie referunt.p.1.ti.5.ca.1.§.quarto.⁊ ſequentibus.
Eraclius ſic coſdroe regem perſarum deuicit.par.1.ti.6.cap.primo.§.nono.
Epiſtole pauli ſummarie reſumuntur.par.pri

ma.titulo ſexto. ca.quinto.per totum.
Eutropius beati dionyſij diſcipulus ſic claruit. par.prima.ti.6.ca.28.§.tertio.
Eugenius beati dionyſij diſcipulus.par.prima. titulo ſexto.ca.28.§.quarto.
Epafre beati pauli diſcipuli vita recitatur.par. prima.titulo ſexto.ca.28.§.ſexto.
Eutices ꝛ victorinus martyrio coronant.par. prima.titulo ſeptimo.ca.primo.§.8.
Euſtachius cum ſuis tanta paſſus eſt pro xpo: par.prima.titulo ſeptimo.ca.5.§.3.
Egeſippus hiſtoriographus claruit.parte pri/ ma.titulo ſeptimo.ca.ſexto.§.decimo.
Eugenia virgo martyrio coronatur. par.prima. titulo ſeptimo.ca.ſexto.§.duodecimo.
Euſebius vincentius. potentianus martyrio conſecrantur.parte.prima.titulo.ſeptimo.ca pitulo.ſexto.§.13.
Emilianus imperiuꝫ vſurpauit cōtra galienū par.prima.titulo ſeptimo.ca.8.§.4.
Euticianus papa.par.1.ti.7.ca.8.§.16.
Euſebius papa.par.prima.ti.7.ca.8.§.16.
Eraſmus antiochenus epiſcopus martyrio co ronatur.par.prima.ti.8.ca.primo.§.6.
Eulalia nobilis virgo martyrio coronatur.par te prima.ti.octauo.ca.primo.§.15.
Euſemia virgo decoratur martyrio.parte pri/ ma.titulo.8.ca.primo.§.ſextodecimo.
Euſebius ceſarien.quid ꝛ quanta ſcripſit refer tur.par.prima.titulo.8.ca.ſecundo.§.9.
Famis grauiſſime remediū ī vrbe roma exēplificatur.par.1.t.4.c.5.§.8.
Federa pacis ſic ꝯcepta ſunt inter romanos ꝛ ſamnites:ꝛ iterum dirupta.par.prima.titulo quarto.ca.quinto.§.vndecimo.
Florentie origo quando:ꝛ a quibꝰ ſit fundata: par.prima.ti.4.ca.quinto.§.35.
Fauſtus ꝛ fauſtinꝰ clementis pape fratres mar tyres xpi.par.prima.ti.7.ca.2.§.primo.
Focas martyrio coronatur.par.prima.titu.ſe/ ptimo.cap.3.in corpore.
Fauſtinus ꝛ iouita martyrio coronant.par.pri ma.titulo ſeptimo.ca.5.§.ſeptimo.
Fotinꝰ epiſcopus lugdunenſis martyrio coro/ nat par.prima.titulo ſeptimo.ca.6.§.5.
Felicitas cum ſeptem filijs.parte.prima.titu/ lo.7.capitulo.6.§.6.
Fronto orator claruit.parte prima.titulo ſepti mo.ca.ſexto.§.vndecimo.
Fabianus papa martyrio coronatur.parte pri ma.titulo ſeptimo.ca ſeptimo.§.xj.
Fides xpiana a philoſophis recundiano:mar celliano:ꝛ a veriano ſic apprehenditur.parte prima.titulo ſeptimo.ca.ſeptimo.§.9.
Felix papa pmus par.1.ti.7.c.8.§.16.
Fidis virgo martyrio coronatur.par.pma.ti/ tulo octauo.capitulo primo.§.24.
Fides chriſtiana clara reddita eſt ex perſecuto/ rum flagellatione.parte prima.titulo octauo: capitulo ſecundo.§.quarto.
Gigantes vnde exorti ſunt. Et quan/ do fuerunt.parte prima.ti tulo primo.capitulo ſecundo.
Gigas rex liddorum regnauit.parte prima.ti. 3.ca.9.§.ſextodecimo.
Gorgias leontinus rhetor claruit.parte prima titulo quarto.ca.primo.§.19.
Grachi fratres tribuni romani quid geſſerint. par.prima.ti.4.ca.quinto.§.19.
Gotfredus triumphans regnauit in terra ſan/ cta.par.prima.ti.ſexto.ca.1.§.14.ꝛ ſequēti.
Gayus imperator poſt tyberium ſic cōuerſatus eſt ꝛ mortuus.parte prima.titulo ſexto.c.21.§ quarto ꝛ quinto.ꝛ ſequenti.
Geruaſius ꝛ prothaſius martyrij coronam aſſe cuti ſunt.p pma.ti.ſexto.ca.25.§.pmo.
Galienus medicus claruit.pte prima.titulo ſe/ ptimo.ca.ſexto.§.ſeptimo.
Gordianus imperator claruit.parte prima.titu lo ſeptimo.ca.ſeptimo.§.primo.
Gallus hoſtilianus cum voluſiano filio impera rauit.par.prima.titulo ſeptimo.c.7.§.10.
Galienus qui ꝛ decius imperiū aſſecutus per/ ſecutionem eccleſie ꝓhibuit:ꝛ multos imperi um vſurpantes deuicit.par.1.ti.7.c.8.§.2.
Gregorius ponticus epiſcopus in multis mira culis clarus.p.pma.ti.7.c.8.§.ſeptimo.
Gothi maxima ſtrage a claudio vincunt.parte prima titulo ſeptimo.c.8.§.duodecimo.
Gayus papa.pte.1.ti.7.c.8.§.16.
Gregorius preſbyter martyr factus.par.prima ti.octauo.ca.pmo.§.duodecimo.
Geneſius mimus cōuertitur:ꝛ ſic martyrio co/ ronat.p.pma.ti.8.ca.primo.§.decimonono.
Georgius miles martyrio coronatur. par. pri/ ma.ti.8.ca.primo.§.23.
Geminianus cum lucia vidua martyrio coro/ natur.par.prima.ti.8.c.1.§.37.
Galerius maximinus crudelis imperator.par. prima.ti.octauo.c.ſecūdo.§.3.ſic etiam expe/ ritur vltionē diuinā ꝓpter perſecutionē xpia/ nis illatā.§.4.ꝛ in per[illegible] propria.§.6.
Hercules [illegible] ſubiectꝰ ompha/ [illegible] mulieri cepit nere ꝛ alia muliebria exercere.p.1.ti.2.ca.quinto.§.1.
Heli ſacerdotis veteris teſtamēti geſta narran/ tur.par.1.ti.2.ca.6.in corpore.
Homerꝰ floruit apud athenieñ. ꝛ miſere obijt. par.1.tit.2.ca.ſexto.§.primo.
Heſquilus tragediarum ſcriptor claruit. parte 1.ti.4.capi.1.§.vndecimo.
Heſter geſta ſm ſeriem libri eiuſdem.parte pri

ma.titulo quarto.ca.primo.§.23.
Hermes trimegiſtus:qui et mercuri⁹ dicit clarui.par.pma.ti.4.capitu.3.§.ſecundo.
Heraſiſtratus medicus claruit. par.prima.titulo quarto.ca.quarto.§.decimo.
Heliodorus quare ſpoliare templū conatus eſt et q̄ō repulſus.par.1.ti.4.c.4.§.12.
Herodes aſcalonita regnauit in galilea:et tandem et in iudea.par.1.ti.4.c.4.§.22.
Hircanus cōtra ariſtobolū regnare cupiēs multa perpeſſus eſt.par.1.ti.4.c.21.
Hiatus romanis peſtilentiā exalās a curtio ſic obſtruit.par.1.ti.quarto.c.5.§.nono.
Hanibal ſenior bello punico contra romanos pugnauit.par.1.ti.quarto.ca.5.§.14.
Hānibal iunior qualia bella contra ſagontum et romanos geſſit.par.1.ti.4.c.5.§.15.
Hānibal victus eſt a ſcipione affricano.parte pma.ti.4.c.5.§.ſextodecimo.
Herodes aſchalonita citatus ad ceſarem auguſtum diſtulit necem innocentum. par.1.titulo quinto.ca.primo.§.quarto.
Hereſiarche ſeptē:et ſecte eorū recitant.parte pma titulo ſexto.ca.primo.§.ſeptimo.
Heraclius ſic coſdroe regez perſarum deuicit.par.1.ti.6.ca.primo.§.nono.
Herodis agrippe fratris herodiadis:fortuniū et infortunium par.prima.ti.6.c.21.§.3.
Herodes antipas thetrarcha galilee cum herodiade ſic interijt.par.1.ti.6.c.21.§.quarto.
Herodes agrippa ſic mortuus eſt.par.1.titulo.ſexto.ca.vigeſimoſecundo.§.3.
Hermes vrbis prefectus ſic conuertitur ad fidem.par.1.titulo.7.ca.quinto.in corpore.
Helenus monachoꝝ pater vir ſanctus claruit.par.1.ti.7.c.6.§.duodecimo.
Helius pertinax ſenex imperator eligitur.par.prima.titu.7.c.ſexto.§.14.
Hereſis nouatianorum ſic damnatur.parte prima.titulo ſeptimo.ca.7.§.vndecimo.
Inſule vnde dicantur.Et quot ſint parte prima.ti.1.ca.3.§.4.
Inachus primus rex argiuorum claruit.parte prima.ti.ſecundo.ca.primo.§.nono.
Iſis ſoror phoronei egyptijs apices litterarum dedit:et agriculturā.par.1.ti.2.c.1.§.nono.
Jacob patriarche geſta. parte prima.titulo ſecundo.capitulo.ſecundo.
Joſeph patriarche geſta.parte prima.titulo ſecundo.capitulo tertio.
Jupiter turpiter ſtuprauit europam filiam fenicis regis tyri:et ſydonis.par.1.ti.2.c.5.§.1.
Joſue et aliorum iudicum veteris teſtamēti geſta recitant ſummarie.par.1.tit.2.c.5.
Jeremia propheta quando floruit et prophetauit par.1.ti.3.cap.6.
Job quis fuerit in perſona quando floruit:et q̄ ſcripſerit par.prima.ti.3.c.9.§.12.
Joas regnauit.par.1.ti.3.c.9.§.15.
Judit hyſtoria quomodo et quo tēpore eſt facta par.prima.titulo quarto.ca.primo.§.6.
Interpretes ſeptuaginta ptolomeo bibliam ex hebreo in grecuz tranſtulerūt.parte prima. titulo quarto.capitulo quarto.§.4.
Judei liberati dediti:et priuilegiati ſunt a ptolomeo.parte prima.titulo quarto.capitu.quarto.§.tertio.et quarto.
Jeſu ſyrach eccleſiaſtici libri auctor claruit.parte.1.ti.quarto.ca.4.§.vndecimo.
Judas machabeus cum fratribus legez dei defendit.parte prima.titulo quarto.capitu.quarto.§.decimoquarto.
Jonathe machabei triumphus.part.prima.titulo quarto.ca.quarto.§.17.
Joannes hircanus ſumm⁹ ſacerdos machabeis ſucceſſit.par.1.ti.4.c.4.§.19.
Jamneus nequiſſimus iudeis prelat⁹ tyrannizat.par.1.ti.quarto.c.4.§.19.in fine.
Imperium romanū inchoatum eſt ſub iulio ceſare.par.1.ti.4.ca.quinto.in corpore.
Judas machabeus ſta romanoꝝ amicitiaz acquiſiuit.par.1.ti.quarto.ca.5.§.25.
Julius ceſar ſtrenuiſſimus contra pompeium bella geſſit.par.1.ti.quarto.c.5.§.32.
Julij ceſaris mores:qualitas corporis:et obit⁹ recitatur.par.prima.ti.4.ca.5.§.34.
Joannes baptiſta laudat a xp̄o decollatur herodis mandato.par.1.ti.5.c.1.§.13.
Ingratitudinis vicium reprehenditur.par.prima.titulo quinto.c.ſecundo.§.12.
Judicij finalis ſigna precedentia:imminentia et concurrentia recitantur.parte prima. tituloꝝ quinto.cap.quarto.§.tertio.
Initiū euāgelij ioānis.In principio erat v̄buz diffuſe exponitur.parte prima. titulo quinto.capitulo octauo.per totum.
Juſtinianus īperator codices autērizauit. par.prima.titulo ſexto.ca.pmo.§.octauo.
Juſtinus minor imperator regnauit.par.pma titulo.ſexto.ca.primo.§.nono.
Joannis euangeliſte conuerſatio recitatur.pte prima.titulo ſexto.capitulo.6.per totum. Et titulo ſeptimo.ca.primo.§.octauo.
Joannis euāgeliſte corpus vbi ſit recitant opiniones.par.prima titu.6.ca.6.§.3.
Jacobus maior frater ioannis euāgeliſte ſic cōuerſatus et martyrio coronatus eſt.part.pma titulo ſexto.c.ſeptimo.
Jacobus minor frater domini nuncupatus ſic cōuerſatus et martyrio coronatus eſt.par.prima titulo ſexto.capitulo octauo.
Juuenalis flores excerpti. parte prima. titulo.

ſexto.capitulo.vigeſimoquarto.§.ſecundo.
Juliani quatuor hoc nomine ſancti ſuiſſe reperiuntur.p.1.ti.6.c.26.§.quarto.
Jonius beati dionyſij diſcipulus: qui etiam vt magiſter caput ſecum detulit.par.prima.titulo ſexto.cap.28.§.ſecundo.
Jeroſolyme exterminiũ recitatur.par.prima.titulo.7.c.1.§.primo.⁊ ſequenti.
Joſephus hyſtoriographus claruit.par.prima titulo ſeptimo.ca primo §.quarto.
Ignatius beati ioannis euangeliſte diſcipulus martyrio coronatur.par.1.ti.7.c.1.§.vndecimo
Juſtinus philoſophus claruit.⁊ hec ſcripſit.p.1.ti.ſeptimo.c.ſexto.§.quarto.
Juſtus viennen̄.epiſcopus martyrio claruit.p.prima.titulo ſeptimo.c.ſexto.§.quinto.
Julius ſenator cum familia ſua conuertitur.p.prima titulo ſeptimo.ca.6.§.13.
Julianus imperator quantum regnauit. parte prima.ti.ſeptimo.c.6.§.14.
Julita mater quirici cũ filio martyrio coronatur.par.1.ti.3.ca.nono.§.ſecundo.
Ipolitus epiſcopus de viris illuſtribus claruit par.1.ti.7.ca.6.§.vigeſimo.
Julius africanus iter ſcriptores eccleſiaſticos nominatiſſimus claruit.parte prima.titulo ſecundo.ca.ſeptimo.in corpere.in fine.
Ipolitus cum familia ſua conuertitur.⁊ martyrio coronatur.par prima.ti.7.cap.octauo.§.9.
Julianus martyrio coronatur. parte prima. titulo ſeptimo.capi.octauo.§.decimo.
Jouilla martyrio ſe ſpōte obtulit.par.prima.titulo ſeptimo.ca.nono.§.ſecundo.
Juliana virgo martyrio coronatur. parte prima.ti.octauo.ca.primo.§.octauo.
Januarius epiſcopus ⁊ martyr.par.prima.titulo octauo.cap.primo.§.13.
Julianus baſilis ſe coniungendus matrimonio quanta geſſerit.par.prima.ti.8.ca.1.§.20.
Juſtina virgo cyprianum magum conuertit:⁊ vna ſecum ad martyrium perduxit.par.pma.titulo octauo.ca.primo.§.21.
Karolus magnus ſic eccleſiam catholicam tutauit.parte prima.titulo.ſexto.ca.primo.§.vndecimo.
Karoli magni victoria ⁊ triumphi pro eccleſia contra infideles.parte prima.titulo ſexto.ca.pmo.§.duodecimo.⁊ ſequenti.
Katerina virgo decoratur martyrio.par.pma.titulo octauo.ca.primo.§ trigeſimooctauo.
Loth ereptus eſt de interitu ſodome. pte 1.ti.2.ca.primo.§.quinto.
Libri ſalomonis qui ſint parte prima.titulo tertio.capi.quarto.in corpore.
Lex vetus data eſt in tabulis lapideis: ſed lex noua in cordibus hominum ſcripta.par. prima titulo.3.cap.ſexto.§.ſecũdo.
Ligurgus quando ⁊ quomodo floruit.par.prima.titu.3.ca.nono.§.decimoquinto.
Liſimachus philoſophus claruit.parte prima.ti.quarto.capi.ſecundo.§.decimo.
Lucretie laus inter romanas mulieres precellit par.1.ti quarto.ca.quinto.§.4.
Leges ab athenis romani tulerũt par.prima.titulo quarto.cap.5.§.ſeptimo.
Lucius ſaturninus occiſus occaſio fuit ſeditōis in vrbe parte prima.ti.quarto.ca.5 §.20.
Lazarus marthe germanus reſuſcitat a morte par.prima.ti.quinto ca.primo.§.21.
Lazarus mendicus ad ianuā diuitis epulonis ſaluatus eſt.par.1.ti.5.ca.ſecũdo.§.16.
Lucas euāgeliſta ſic cōuerſatus ⁊ martyrizatus ē par.prima.ti.ſexto.capi.decimoſeptimo.
Lazari reſuſcitati a chriſto conuerſatio.par.prima.ti.ſexto.capi.decimonono.
Longini militis conuerſi conuerſatio.par. prima.titulo ſexto.ca.25.§.ſexto.in fine.
Lucianus baluacen̄.beati petri diſcipulus.parte prima.ti.6.ca.vigeſimoſexto.§.3.
Linus papa primus poſt petrum.parte prima.titulo ſeptimo.cap.ſecundo.in corpere.
Lucius comodus imperator.par.prima.titulo ſeptimo.cap.ſexto.§.octauo.
Leonides pater Origenis martyrio conſecratur.par.prima.ti.ſeptimo.capitulo.6.§.14.
Lucius papa martyrio coronatur. parte prima ti.ſeptimo.cap.ſeptimo.§.12.
Laurentius quando paſſus ſit:⁊ ſub quo decio par.prima.ti.ſeptimo.ca.8.§.primo.⁊.8.
Leonilla poſt neptes ſuos martyrio coronatur par.prima.ti.ſeptimo.ca.9.§.ſecundo.
Lucia virgo martyrio coronatur.par.prima.titulo octauo.cap.pmo.§.trigeſimoſexto.
Lucia vidua cũ geminiano martyrio coronatur.par.prima.titu.octauo.c.1.§.37.
Lucia virgo romana martyrio coronatur. parte prima.titu.8.ca.primo.§.37.
Lucianus preſbyter martyrio coronatur. par.prima.ti.octauo.ca.1.§.45.
Licinius xpianorum perſecutor conſtantino inuidus ſic vincitur.parte prima titulo octauo.capitulo ſecundo.§.ſeptimo.
Lactantius firmianus floruit.par.prima.tit.8.capitulo.ſecundo.§.decimo.
Monſtruoſa genera hominũ quomodo attendēda ſunt par.1.ti.primo.c.ſecundo.§.ſecundo.
Minerua alias pallas dicta lanificium adinuenit.par.prima.ti.ſecũdo.ca.primo.§.9.
Moyſes quomodo natus: ⁊ quomodo expoſitus aquis in fiſcella ſaluatus ſit. parte prima.titulo ſecundo.capitulo tertio.

Moyſi geſta ⁊ ſcripta ſūmarie recitātur.parte prima.titulo ſecundo.ca.quarto.
Meſſias in lege quomodo ſit:⁊ quādo vēturus.par. prima:titulo.3.ca.ſexto.§.primo.
Meſſie veri aduentus prophetizaẽ clariſſime a Daniel.par.prima.ti.2.ca.octauo.
Manaſſes regnauit in iuda.parte prima titulo tertio.capi.nono.§.16.
Maſſilia ciuitas conſtruitur.parte prima.titulo.3.capitulo nono.§.17.
Mercurius qui ⁊ hermes trimegiſtꝰ dicitẽ claruit.par.prima.ti.quarto.ca.3.§.ſecundo.
Menander phūs claruit.par.1.ti.4.c.4.§.1.
Machabeorum libri ſūmarie recitantur.parte prima ti.quarto.ca.4.§.13.⁊ ſequenti.
Manilius torquatus filiū propriū occidit: quia cū victoria mandatum ſuū fregit.parte prima.titulo quarto.ca.quīto.§.13.
Mitridaticū bellum contra romanos exortuz eſt.par.prima.titulo.4.ca.quinto.§.27.
Marius primꝰ gayus cognominatus cōtra ſillam ciuile belluz inchoauit rome.par.prima.titulo quarto.ca.quinto.§.28.
Marcus varro hyſtoriographus claruit.par.prima.titulo quarto.ca.ſexto.§.3.
Marcus tullius cicero claruit.par.prima.titulo quarto.ca.ſexto.§.quinto.
Maria virgo ex ſemine regali exorta eſt:⁊ nata hoc tempore.parte.prima.titulo quarto.capitulo.6.§.decimo.
Marie virginis conuerſatio talis fuit in templo.ibidem.§.vndecimo.
Magi ab oriente venientes hieroſolymā obtulerunt munera xpo nato.par.1.ti.5.c.1.§.3.
Miracula xpi euāgelica ſūmarie recitanẽ.par.prima.titulo quinto.ca.primo.§.15.
Muti a xpo reſtituti aut ſanati vt audirent recitantur.par.prima.ti.5.ca.primo.§.16.
Mortui reſuſcitati a xpo ſūmarie recitāẽ.par.prima.ti.5.ca.1.§.19.⁊ ſequenti.
Maria magdalena penitēs miſericorditer eſt accepta a xpo.par. prima. ti.qnto.ca.ſecūdo.§.13.Et ſi meretrix vel virgo fuerit.ibidem.
Machomet rex ſaracenorum tales leges inſtituit.par.prima.titu.6.cap.primo.§.decimo.
Marie virginis dei genitricis cōuerſatio poſt chriſti aſcenſionez recitatur.parte.1.titulo.6.capitulo.3.per totum.
Mattheus aplūs ⁊ euāgeliſta ſic conuerſatus:⁊ martirizatus eſt.par.1.ti.6.ca.13.
Matthias apoſtolus ſic cōuerſatꝰ:⁊ martyrio coronatus eſt.par.1.ti.ſexto.ca.15.
Marci euangeliſte conuerſatio ⁊ martyriū refertur.par.prima.titulo.6.ca.ſexto.
Marie magdalene ⁊ marthe conuerſatio recitatur.par.prima.ti.6.ca.19.⁊ ſequenti.
Martialis martyrium paſſus ſub Nerone.parte prima.titulo ſexto.cap.25.§.ſecundo.
Monachi primi a.b.frontone ſancti Petri diſcipulo inſtituti ſunt.parte prima.titulo ſexto.capitulo.26.§.primo.
Metenſis ciuitas almanie ad fidem venit per Clementem beati Petri diſcipulum.par.prima.titulo ſexto.capitulo.26.§.primo.
Mēmius alias menius beati Petri diſcipulus.par.prima.titulo ſexto.cap.27.§.primo.
Maria virgo quedam martyrio coronaẽ.par.prima.titu.ſeptimo.cap.5.§.ſeptimo.
Marcus antonius verus imperator.par.pma titulo.7.cap.6.§.8.obijt.§.vndecimo.
Marcellus martyr conſecratur.par.prima.ti.ſeptimo.capitulo ſexto.§.nono.
Martina virgo romana martyrio coronatur.par.prima.titulo ſeptimo.capitulo.6.§.17.
Maximinus fraude imperium romanum eſt aſſecutus.parte.1.titu.7.cap.7.in corpore.
Maximus puppeianus imperium cum balbino gubernauit.parte prima.titulo ſeptimo.c.ſeptimo.in corpore.in fine.
Mellonis britannus conuertitur:⁊ epiſcopus conſecratur.par.1.ti.7.cap.7.§.12.
Macrinus.alias macrianus imperium contra galienū attētauit.par.1.ti.7.ca.8.§.2.⁊.3.
Marinus miles hieroſolymitanus martyrio ſe inceſſit.par.1.ti.7.cap.8.§.xj.
Minias florentinus martyrio coronatur.par.prima.titulo ſeptimo.cap.8.§.nono.
Marcellinus papa.par.1.ti.7.cap.8.§.16.
Melchiades papa.parte prima.titulo ſeptimo capitulo octauo.§.ſextodecimo.
Marius cum vxore ⁊ filijs martyrio coronaẽ.par.1.ti.7.cap.9.in corpore.
Maurus martyr.par.1.titu.7.cap.9.§.4.
Manicheus hereticus fuit tempore illo.parte prima.titu.7.cap.9.§.6.in fine.
Mauricius cum ſocijs ſuis martyrio coronaẽ par.prima.titu.8.cap.primo.§.primo.
Marcus ⁊ Marcellianus a beato Sebaſtiano confortati martyrio coronantur.parte prima.titulo octauo.cap.primo.§.quarto.
Marcellinus Petrus ⁊ Arthemius martyrio ꝯſecrantur.par.prima.titu.8.ca.primo.§.32.
Margarita virgo coronatur martyrio.parte prima.titulo.8.cap.primo.§.40.
Marinus puer martyrio coronatur.parte prima.titulo.8.cap.primo.§.44.
Maximiani crudelitas comprehenditur ſub perſecutione Diocletiani.
Maxentius tyrannus maximiani filius hec mala geſſit.parte prima.titulo octauo.capitulo ſecundo.§.ſecundo.Et ſic vincitur a Conſtantino.§.quinto.

Maximinus galerius imperator crudelis tyrannus.par.1.titu.8.cap.2 §.3. Hic experitur dei vltionem.ibidem.§.4.⁊.§.6.

Noe in ſecunda etate mundi archam fabricauit vt in diluuio ſaluaretur.par.1.ti.1.cap.2.

Noe ebrius denudatus maledixit cham: moraliter deducitur.ibidem.§.3.

Ninus rex babilonie aſſiriam obtinuit: ⁊ Niniuen metropolim ampliauit.parte prima.titulo primo.cap.3.§.ſeptimo.

Nabuchodonoſor hieruſalem obſedit: ⁊ iudeos in babilonem tranſtulit.parte prima.titu.quarto.capitulo primo.

Neemias pincerna artaxerſis coadiutor fact⁹ eſt reedificationis templi.parte prima.titulo quarto.cap.primo.§.18.

Numa pompilius primus poſt Romulũ bene rexit romam.parte.1.ti.4.cap.5.§.2.

Nicomedes rex ſic victus eſt a mitridato.par.prima.titu.4.cap.5 §.27.

Natiuitas Chriſti quando ⁊ quibus ſignis facta eſt.par.1.titulo.4.cap.ſexto.§.10.

Natiuitas Marie virginis quãdo ⁊ a quibus exorta eſt.par.1.titulo.4.cap.6.§.10.

Natiuitas Chriſti eſt triplex.eternalis: ſpũalis ⁊ temporalis.parte prima.titulo quinto.cap.octauo.per totum.

Neronis crudelitas contra Petrum ⁊ Paulũ apoſtolos apparet.par.1.ti.6.ca.4.⁊.5.

Nero ſic romanũ imperium conſecutus: ⁊ taliter conuerſatus eſt.par.1.ti.6.cap.23.

Neronis peſſimi mores enarrantur.par.1.tit.ſexto.capitulo.23.§.primo.⁊.§.ſecũdo.mors eius recitatur.

Nazarius beate perpetue filius.parte prima.titulo ſexto.capitulo.27.

Nereus ⁊ archileus paſſi ſunt ſub Domitiano parte prima.titulo ſeptimo.cap.1.§.7.

Nerua imperator ſic gubernauit.parte prima.titulo ſeptimo.cap.primo.§.octauo.

Narciſſus hieroſolymorum epiſcopus.par.1.titulo ſeptimo.capitulo.6.§.15.

Nouatiani heretici ſic dãnantur.parte prima.titulo ſeptimo.capitulo ſeptimo.§.xj.

Numerianus cari imperatoris filius ſic imperauit.parte prima.titulo ſeptimo.c.8.§.15.

Narciſſus afram conuertit.parte prima.titulo octauo.capitulo primo.§.18.

Olimpias quomodo concepit Alexãdrum magnum.par.prima.titulo quarto.capitulo ſecundo.⁊.ca.4.§.primo.quomodo morte dãnatur.

Octauianus quinqꝫ geſſit bella ciuilia.par.prima.titulo.4 capitulo ſexto.in corpore.

Octauianus forma venuſtiſſima in corpore.in re militari peritus fuit.par.1.ti.4.cap.6.§.1.

Ouidius naſo poeta famoſus claruit.par.prima.titulo quarto.cap.ſexto.§.octauo.

Oratius poeta claruit.par.1.ti.4.cap.6.§.9.

Oratio dominica ſummarie declaratur.parte prima.titulo quinto.cap.quarto.§.2.

Ordines minorum ⁊ predicatorum confirmati ſunt per Innocentium papam tertium: ⁊ quando.parte prima.titulo ſexto.capitu.primo.§.quintodecimo.

Oneſimi beati Pauli diſcipuli vita refertur.parte prima.titulo ſexto.cap.28.§.ſexto.

Origenes claruit.parte prima.titulo.7.cap.6.§.14. Et de eius doctrina.§.21.

Odenachus multa pro ro.imperio geſſit viriliter.parte prima.titulo.7.cap.8.§.tertio.

Paradiſi tres ſunt generales ſententie.parte prima titulo primo.capitulo primo.§.primo.

Phoroneus primus grecie leges dedit.parte prima.titulo ſecundo.cap.primo.§.nono.

Pallas alias minerua dicta lanificium inuenit parte prima.titu.2.cap.1.§.9.

Precepta moralia: iudicialia: ⁊ cerimonialia quomodo differunt.par.1.ti.2.cap.4.§.3.

Precepta decalogi exponũtur.parte prima.ti.ſecundo.cap.4.§.ſexto.

Prophetarum ſummarius conſtringitur.par.prima.ti.3.cap.4.⁊ ſequenti.

Paſſio Chriſti ab Iſaia prophetizata pulchre declaratur.par.1.titulo.3.cap.5.§.4.

Prophete maiores ⁊ minores.quando ⁊ quid ꝓphetarunt.parte prima.titulo tertio.c.quarto.⁊ quinqꝫ ſequentibus.

Policratus claruit.parte.1.ti.4.cap.1.§.6.

Pithagoras philoſophus claruit.par.prima.titu.4.cap.primo.§.ſeptimo.

Pindarus poeta claruit.parte prima.titulo.4.capitulo primo.§.quintodecimo.

Parmenides philoſophus logicã inuenit in monte caucaſo.par.1.titu.4.cap.1.§.17.

Plato naſcitur ⁊ claret.par.1.titu.4.capit.1.§.21.⁊.§.26.⁊ ibidem errores ſui.

Philippus rex macedonum pater Alexandri magni regnauit.parte prima.titulo quarto.capitulo ſecundo.§.primo.⁊ ſequenti.

Porus rex indie duello conflixit cum Alexandro magno.parte prima.ti.4.cap.2.§.xj.

Plotinus philoſophus Platonis diſcipulus claruit.parte prima.titu.4.cap.3.§.3.

Ptolomeus ſother primus egypti rex claruit.parte prima.titulo quarto.cap.quarto.

Philemon ph̃s claruit.par.1.titu.4.ca.4.§.1.

Polemon philoſophus claruit.parte ꝑma.titulo quarto.capitulo quarto.§.primo.

Pharus eſt turris maxima in mari ſuperfuſis

cancris fundata.par.1.titu.4.cap.4.§.3.
Ptolomeus philadelphus regnauit.par.p̄ma titulo quarto.capitulo quarto.§.quarto.Et veneno interijt.ibidem.§.decimo.
Pirrus galloꝝ dux victorioſus a mulieribus macedonie profugatur.par.1.ti.4.ca.4.§.6.
Ptolomeus euergetes regnauit.par.prima.titulo.4.cap.4.§.vndecimo.
Ptolomeus phiſcon.8.rex egyptioꝝ regnauit.par.prima.titu.4.capitulo quinto.§.26.
Pompeius magnus bella geſſit contra Juliū ceſarem.par.prima.titulo.4.cap.5.§.31.
Parabole euangelice perpulchre recitantur.ſūmarie.par.1.ti.5.c.2 in corpore:⁊.§.ſeq̄nti.
Palmarum feſtiuitas recitatur.parte prima.titulo quinto.capitulo quinto.§.quinto.
Pipinus rex francorum taliter eccleſiam tutatus eſt.par.prima.titulo ſexto.cap.1.§.xj.
Petrus heremita multa operatus ꝓ recuperatione terre ſancte.par.p̄ma.ti.6.cap.1.§.14.
Petrus apoſtolus paraliticum ſanauit:⁊ thabitam mortuam reſuſcitauit.parte prima.ti.ſexto.capitulo ſecundo.§.ſeptimo.
Paulus cōuerſus eſt ex ſaulo:⁊ predicator factus ex perſecutore.parte prima.titulo ſexto.capitulo ſecundo.§.ſextodecimo:⁊ ſequenti.
Petrus apoſtolus ita a vinculis herodis eſt abſolutus.parte.1.titu.6.cap.2.§.octauo.
Paulus iuuenē collapſuꝫ de feneſtra mortuum reſuſcitauit.par.1.titu.6.cap.ſecundo.§.12.
Paulus quomodo fit ad romā deductus.par.prima.titulo.6.ca.ſecundo.§.ſequenti.
Petri ⁊ Pauli apoſtoloꝝ precellentia recitaꝛ par.1.ti.6.cap.4.in corpore.⁊.§.ſequenti.
Petronille filie beati Petri ↄuerſatio.ibidē.§.1
Petrus apoſtolus duplici conflictu deuicit Simonem magum.parte prima.titulo ſexto.capitulo quarto.§.ſecundo.
Petrus apoſtolus ita martyrio cōpleuit curſuꝫ ſuum.parte prima.titu.6.ca.4.§.quarto.
Paulus apoſtolus ita martyrio curſum huius vite compleuit.par.1.ti.6.ca.5.per totum.
Predeſtinatio ⁊ preſciētia dei differunt.parte prima.titulo.6.ca.quinto.§.1.circa mediuꝫ.
Philippus apoſtolus taliter in terris conuerſatus martyrio coronatur.parte prima.titulo ſexto.capitulo vndecimo.
Pauline nobilis romane ludibrium.par.prima.titulo ſexto.cap.21.§.ſecundo.
Pylatus multis aduerſis circūdatus ſeipſum interemit.par.1.titulo.6.c.21.§.2.in fine.
Philo philoſophus claruit.parte prima.titulo ſexto capitulo.21.§.ſeptimo.
Perſy poete flores habentur.parte prima.titulo ſexto.capitulo.24.§.ſecundo.
Petrus apoſtolus habuit hos diſcipulos.par.prima.titulo ſexto.capitulo.26.per.§.
Potentiana his virtutibus claruit.par.prima titulo ſexto.capitulo.28.§.ſexto.
Praxedis ſacra virgo potentiane ſoror preconizatur.parte prima.ti.6.cap.28.§.ſexto.
Pauli confeſſoris beati Pauli apli diſcipuli vita refertur.parte.1.ti.6.ca.28 §.ſexto.
Perſecutio prima chriſtianoꝝ facta eſt ſub Nerone.parte prima.titulo ſexto.cap.23.
Perſecutio ſecunda facta eſt ſub Domitiano.parte.1.titulo.7.cap.primo.§.ſeptimo.
Plutarchus philoſophus claruit.parte prima titulo ſeptimo.capitulo primo.§.decimo.
Plinius ſecundus hyſtoriographus claruit.parte prima.titulo ſeptimo.cap.3.§.primo.
Peregrinus beati Sixti diſcipulus martyrio ↄſecraꝛ.par.prima.ti.ſeptimo.cap.5.§.p̄mo.
Pius papa ſic eccleſiam gubernauit.parte prima.titulo ſeptimo cap.ſexto §.primo.
Policarpus beati Joannis euangeliſte diſcipulus martyrio coronatur.parte prima.titu.ſeptimo.capitulo ſexto.§.ſecundo.
Papias epiſcopus beati Joannis auditor.parte prima.titulo ſeptimo.cap.ſexto.§.tertio.
Pontianus ſpoletane martyr conſecratur.par.prima.titulo ſeptimo.capitulo ſexto.§.ſexto.
Perſecutio tertia contra eccleſiam.par.prima.titulo ſeptimo.cap.6.ſub antonino pio.
Perſecutio quarta contra eccleſiam.par.prima titulo ſeptimo.cap.ſexto.§.octauo.ſub antonio vero:⁊ Lucio commodo.
Prothus ⁊ iacintus ſic conuertuntur cum eugenia virgine.par.1.titu.7.cap.6.§.12.
Perſecutio quinta contra eccleſiam.parte prima.titu.ſeptimo.cap.6.§.14.
Porphyrius philoſophus claruit.par.prima.titulo.7.cap.ſeptimo.in corpore.in fine.
Perſecutio ſexta ſub maximino facta eſt.parte prima.titulo ſeptimo.cap.ſexto.
Philippus imperauit.par.prima.titulo ſeptimo.ca.ſeptimo.§ p̄mo.Et ſic conuertitur ad chriſtianiſmum.§.quarto.
Pontianus papa martyrio conſecratur.parte prima.titulo ſeptimo.cap.7.§.quinto.
Pontius cum matre Julia:⁊ patre Marco cōuertuntur.parte prima.titu.7.cap.7.§.3.
Perſecutio ſeptima facta eſt ſub Decio imperatore.par.1.titu.ſeptimo.cap.7.§.quinto.
Petrus martyr alios deficientes ad martyriuꝫ animauit.parte.prima.titulo ſeptimo.capitulo ſeptimo.§.ſeptimo.
Polimorius epiſcopus cum clero ſuo martyrizatur.par.1.titu.7.cap.7.§.8.
Perſecutio octaua facta eſt ſub Ualeriano imperatore.par.prima.titu.7.cap.8.
Paulus ſamoſetanus hereticus cōdemnatur.

par. prima. titu. ſeptimo. cap. 8. §. 12. in fine.
Probus imperator imperare cepit. par. prima titulo ſeptimo. cap. 8. §. 14.
Pelagia peccatrix ſpecioſa conuertitur. par. 1. titulo ſeptimo. cap. nono. §. ſexto.
Perſecutio nona ſub aureliano. par. prima. tit. ſeptimo. capitulo octauo. §. 13.
Perſecutio decima ſub Diocletiano ⁊ maximiano. par. 1. titu. 8. cap. primo. §. primo.
Panthaleon martyrio coronatur. par. 1. titulo octauo. capitulo primo. §. 27.
Pancratius martyrio ſacrificatur. par. prima. titulo octauo. cap. primo. §. 29.
Primus ⁊ Felicianus romani martyrio coronantur. par. 1. titulo. 8. cap. primo. §. 33.
Petrus alexandrinus epiſcopus. parte prima. titulo. 8. capitulo primo. §. 46.
Perſecutio chriſtianis facta a Galerio. taliter dei vltionem experitur parte prima. titulo. 8. capitulo ſecundo. §. quarto.
Pamphilus preſbyter librorum accuratiſſimus collector martyr factus. par. 1. ti. 8. ca. 2. §. 9.
Quintiliani rethoris flores. par. prima. titu. 6. ca. 24. §. 3.
Quadratus epiſcopus athenienſis. par. prima titulo ſeptimo. cap. 4. §. ſecundo.
Quirinus ex miraculo ad fidem venit. par. prima. titu. ſeptimo. cap. 5. in corpore.
Quatuor coronati martyres. parte prima. titu. octauo. capitulo primo. §. tertio.
Quirion cũ quadraginta militibus martyrio coronatur. par. 1. ti. 8. cap. primo. §. 47.
Regnum ſcitarum quando exortũ eſt. parte prima. titulo primo. c. tertio. §. quinto.
Regnum egypti quando exortum eſt. ibidem.
Regnum aſſiriorum quando exortum eſt. par. prima. titulo primo. cap. 3. § ſexto.
Roboam regnauit in iuda: ⁊ ieroboã in decem tribubus iſrael. par. 1. titu. 3. cap. 3.
Reſurrectio mortuorũ ad finale iudicium probatur. par. prima. ti. 3. cap. ſeptimo. §. primo.
Romulus ⁊ remus: quomodo nati ⁊ educati referuntur. par. prima. ti. 4. cap. 5. §. primo.
Roma quando ⁊ a quibus cõdita eſt. par. prima. titulo. 4. capitulo quinto. §. primo.
Romanorum reges qui fuerunt. ⁊ qualiter rexerunt. par. 1. ti. 4. ca. 5. §. 2. ⁊ ſequentibus.
Romani leges ſuas cõmuni conſenſu ab athenis tulerunt. par. 1. ti. 4. cap. 5. §. ſeptimo.
Romanorũ exercitus maxime afflictus ab hannibale recitatur. par. 1. titu. 4. cap. 5. §. 15.
Reſurrectio Chriſti quando ⁊ qualiter ſit facta ſignis approbata. parte prima. titulo quinto. cap. ſeptimo. ⁊. §. ſequenti.
Romulus epiſcopus feſulanus beati Petri diſcipulus martyr. par. 1. ti. 6. cap. 26. §. 4.
Regulus ſiluaceñ. epiſcopus beati Dionyſij ſocius auditor Joannis euangeliſte. parte prima. titulo ſexto. cap. 28. §. ſecundo.
Reparata virgo coronatur martyrio. par. prima titulo ſeptimo. cap. ſeptimo. §. 7.
Romanus vir acris ingenij martyrio coronatur parte prima. titu. 8. cap. primo. §. 43.
Samuelis geſta recitantur. parte prima. titulo ſecundo. capitulo ſexto. in corpore.
Saul quomodo in regem electus: ⁊ quare repudiatus: quomodo interijt. parte prima. titulo ſecundo. capitulo ſexto.
Salomonis regimen ⁊ geſta. parte prima. titu. tertio. capitulo ſecundo.
Salomon quos libros fecerit. parte prima. titulo tertio. capitulo quarto. in corpore.
Sibille quot fuerũt: ⁊ que ſcripſerunt. par. prima. titulo tertio. capitulo nono. §. 14.
Sardanapallus qualis fuerit. parte prima. titulo tertio. cap. nono. §. quintodecimo.
Symonides archilogus poeta claruit. par. prima. titulo. 3. cap. 9. §. ſextodecimo.
Sapientes grecie ſeptem qui ſunt. par. prima. titulo quarto. cap. primo. §. tertio.
Sophocles poeta claruit. parte prima. titu. 4. capitulo primo. §. quintodecimo.
Socrates naſcitur. parte prima. titulo quarto. cap. primo. §. ſextodecimo. Et clarus habetur ibidem. §. 20. ⁊ moritur. §. 21.
Seleucus nichanor primus rex Syrie. regnauit. par. prima. titulo. 4. cap. 4. §. ſecundo.
Simon Onie filius iudeorum pontifex maximus clarus habetur. parte prima. titulo quarto. capitulo quarto. §. tertio.
Stoycorum ⁊ periparteticorum ſententie differunt. par. 1. titulo. 4. cap. quarto. §. nono.
Simon machabeus abſtulit iugum gentiũ ab iſrael. par. prima. titu. quarto. cap. 4. §. 18.
Solon athenienſibus preclaras leges tradidit. par. prima. titulo quarto. cap. 5. §. ſeptimo.
Saguntum ciuitas quam crudeliter eſt obtenta ab hannibale. parte prima. titulo quarto. capitulo quinto. §. quintodecimo.
Scipio affricanus ſic hannibalem vicit. par. 1. titulo quarto. cap. quinto. §. 16.
Saturnino Lucio occiſo ſeditio facta eſt in vrbe. parte prima. titulo. 4. cap. quinto. §. 20.
Silla dux exercitus mitridatis regis. par. prima. titulo. 4. cap. quinto. §. 27.
Silla conſul romanus crudelitate ſeuit: ⁊ ita mortuus eſt. parte prima. titulo quarto. capitulo quinto. §. vigeſimonono.
Saluſtius nobilis romanus orator claruit. parte prima. titulo quarto. cap. ſexto. §. 6.

Sermo domini in mōte reſumitur ſummarie. pte.1.ti.quinto.c.1.§.7.
Sacramenta noue legis:quādo ⁊ quomodo:a quo ⁊ ad quid ſunt inſtituta.parte prima.titulo quinto.ca.quinto.§.14.
Scīſma inter ſimachū ⁊ laurētiū parte prima ti.ſexto.ca.primo.§.ſeptimo.
Sſluerius papa in exſilium mittitur.par.pma. ti.ſexto.ca.pmo.§.octauo.
Stephanus ,ꝓthomartyr quomodo ⁊ quando martyrizatus eſt.Et quādo reliquie eius īuēte ⁊ quare feſtiuitates tranſlate ſunt parte prima.ti.ſexto.c.2.§.quarto.
Simon magus bapiſma ſuſcepit a philippo diacono.Et a petro propter ſimoniā cōdēnat᷒ par.1.ti.6.ca.ſecundo.§.5.
Sauli conuerſio:⁊ Pauli predicatio recitatur. parte.1.ti.6.c.2.§.6.
Simon magus ita a beato petro eſt conuictus par.1.ti.6.ca.4.§.2.
Simon apoſtolus ſic martyrio eſt coronat᷒.pte prima.ti.ſexto.ca.14.
Senece floſculi ex diuerſis ſuis ſcriptis recitātur parte prima.ti.6.c.24.
Senece mors ſic a nerone decreta eſt part.pma ti.ſexto.c.24.§.primo.
Sauinianus potentianus ⁊ altinus ex.72.diſcipulis chriſti.parte pma.titulo ſexto.capitulo vigeſimoquinto.§.3.
Saturnini quatuor ſancti.parte prima titul.6. ca.vigeſimoquinto.§.quinto.
Sanctinius meldeſ. epiſcopus beati dionyſij diſcipulus.par.1.ti.6.c.28.§.1.
Siſinius theodore ſancte maritus ſic cōuertit. par.pma.ti.7.c.ſecundo.§.2.
Secundus philoſophus tacitus claruit in vita pitagorica.par.1.ti.7.c.4.§.1.
Sixtus primus papa martyrio coronatur.parte.1.ti.7.ca.quinto.§.1.
Sophia cū tribus filiabus ſuis fide:ſpe:⁊ charitate martyrio coronātur. parte prima titulo ſeptimo.capi.quinto.§.quinto.
Serapia virgo antiochena martyrio coronat. par.1.ti.7.ca.quinto.§.ſexto.
Sabina virgo martyrio coronatur par.prima. titulo ſeptimo.c.5.§.6.
Sother papa hec conſtituit. parte prima titulo ſeptimo.ca.ſexto.§.primo.
Sanctus nomine ſed diaconus officio ſic coronatur martyrio.par.prima.ti.7.c.6.§.5.
Statua marmorea moueri viſa eſt:⁊ enea ſudeſecere par.1.ti.7.c.6.§.vndecimo.
Seuerus imperator tyrānus quinte perſecutionis autor.parte prima.titulo ſeptimo.capitulo ſexto.§.quartodecimo.
Secundianus ſub decio chriſtianos perſecut᷒ conuertitur parte prima.titulo ſeptimo.capitulo ſeptimo.§.nono.
Sciſma primum nouati heretici ꝯtra corneliū parte prima.ti.ſeptimo.c.7.§.11.
Stephanus archidiaconus luci ab eo in papā inſtituitur.parte prima.titulo ſeptimo capitulo ſeptimo.§.duodecimo.
Sixtus ſecundus papa eligitur.par.pma.titulo ſeptimo.c.ſeptimo.§.duodecimo.
Sixtus papa ſecundus martyrio coronat.par. prima.ti.ſeptimo.c.octauo.§.8.
Sauinus martyrio coronatur.parte prima. titulo ſeptimo.c.nono.§.primo.
Sepoſippus cum fratribus martyrio coronat. parte prima.ti.ſeptimo.c.nono.§.2.
Simphorianus martyrio coronat.parte pma titu.7.ca.nono.§.tertio.
Sebaſtianus martyrio coronatur.part.prima. titulo octauo.c.1.§.quarto.
Sabinus epiſcopus martyrio coronatur.parte prima.ti.octauo.c.1.§.12.
Sergius ⁊ bachus martyrio coronantur.parte.pma.ti.octauo.c.1.§.33.
Troie deſolatio recitatur parte prima.ti.ſecundo.ca.quinto.§.3.
Templum ſalomonis cuius forme erat. deſcribitur parte prima.ti.3.c.2.
Templum ⁊ ciuitas eius ſic viſa eſt ab ezechiele:⁊ expoſita a gregorio.parte prima titulo.3. capitulo ſeptimo.§.quarto.
Tobias quando claruit. parte prima. titulo tertio.ca.nono.§.decimotertio.
Tales mileſius claruit.par.1.tit.3.c.9.§.17.Et titulo quarto.c.primo.§.tertio.
Tēplū reedificari iudeis cyrus rex perſaꝝ licētiā dedit parte prima titu.4.capit.1.§.quarto.Et notanter darius poſt euʒ ad preces zorobabel ⁊c.par.1.ti.quarto.ca.1.§.nono.
Themiſtodis gloria.parte prima.titulo quarto capitulo primo.§.14.
Theatrū mirabile in heraclea ciuitate.parte pma.titulo quarto.c.1.§.22.
Trimegiſtus hermes:qui ⁊ mercurius dr̄ claruit.par.1.ti.quarto.c.3.§.2.
Theophraſtus philoſophus claruit. parte prima.ti.quarto.c.quarto.in corpore.
Templum apollinis poſitū delphis deſcribit. parte.1.ti.4.ca.4.§.5.
Triphon cōtra fidem interfecit ionathā ⁊c.parte.1.ti.4.c.4.§.17.in ſequenti.
Tullius hoſtilius romā rexit poſt romulū ⁊ numam pompilium par.1.ti.quarto.c.5.§.3.
Tarquinus ſuperbus vſurpauit regnuʒ romanorum:⁊ taliter expulſus.parte prima ti. 4.c. 5.§.quarto.⁊ ſequenti.

Torquatus manlius propriū filium interfecit:quia contra mādatū ſuū fecit:lꝫ cuꝫ hoſtis victoria.par.1.ti.4.c.5 §.13.
Terentius ſcriptor comediarū claruit.parte.1.ti.quarto.c.quinto.§.24.
Tyberius quāta geſſerit tēpore octauiani.parte prima.ti.quarto.c.6.§.ſecūdo.
Tullius orator eloquentiſſimus cicero claruit.parte prima.ti.quarto.c.ſexto.§.qnto.
Tentatus eſt chriſtus a diabolo taliter.par.prima.ti.quinto.c.2.§.18.
Transfiguratio chriſti ſūmarie recitatur.parte prima.titulo qnto.c.5.§.tertio.
Theodoricus rex italie hereticus ita perſecutus eſt eccleſiam. parte prima.titulo.ſexto.capitulo.primo.§.ſeptimo.
Totila rex gothorum imperiū romanum inuaſit.parte prima.ti.6.c.1.§.8.
Thimotheus paulo aſſociatus eſt predicando diſcurrens ⁊ barnaba dimiſſo.parte prima.titulo ſexto.capitulo ſecūdo.§.xj.
Thomas apl'us taliter cōuerſatus eſt ⁊ martyrio coronatus eſt.par.1.ti.6.c.1.per totum.
Tyberij imperatoris laudes ⁊ vituperiū recitātur.par.pma.ti.6.c.21.§.1.⁊ ſequēti.
Treueris almanie primo ad fidem venit.parte prima.ti.6.c.27.in corpore.
Thaurinus ebroicen.epiſcopus.parte pma.ti.ſexto.c.28.§.quarto.
Tecla.b.pauli apoſtoli diſcipula.parte prima.titulo.6.c.28.§.quinto.
Thimotheus pauli diſcipulus ſic pconizat a policrate.parte prima.ti.6.c.28.§.6.
Trophimus beati pauli diſcipulus ſic claruit.parte pma.ti.6.c.28.§.6.
Titus.b.pauli diſcipulus.parte prima.titulo.ſexto.capitulo.28.§.ſexto.
Tytus veſpaſiani filius ſic imperio claruit.parte pma.titulo.7.c.1.§.quinto.
Trayanus iperator gubernauit parte pma.titulo.7.c.1.§.9.Et ſic mortuus.c.3.§.2.
Theodora clemētis diſcipula virū ſuū ſiſinniū couertit parte pma.ti.7.ca.2.§.2.
Thaurinus ebroicen.epiſcopus ſic martirizat parte prima.titulo.7.c.5.§.2.
Theleſphorus papa ex anachoritis aſſumitur.parte.1.ti.7.c.ſexto.in corpore.
Tholomeus aſtrologus claruit.parte.1.titulo ſeptimo.cap.6.§.ſeptimo.
Theophilus antiochenus epiſcopus.par.prima.titulo.7.ca.6.§.10.
Theodocion interpres claruit.parte prima.titulo ſeptimo.c.6.§.vndecimo.
Tyburtij ⁊ valeriani fratrum conuerſio.parte prima.titulo ſeptimo.c.6.§.16.
Theopōpus hiſtoriographus. Cuius ſcripta abbreuiauit Juſtinus martyr.parte prima.titulo.7.cap.7.in corpore.in fine.
Triphon multis clarebat miraculis.parte prima.ti.7.cap.7.§.7.
Triumphus ſplendide Ualeriano rome exhibitus deſcribitur.par.1.ti.7.ca.8.§.13.
Tyburtius cum ſuis martyrio coronatur.par.prima.ti.8.cap.1.§.quinto.
Theodorus martyrio coronatur.parte prima.titulo.8.cap.primo.§.26.
Unctio qua conſecrabantur ſacerdotes ⁊ ſacra in ve.teſt.ex qua materia fiebat.par.1.ti.2.c.4.§.4.
Uarro Marcus hyſtoriographus claruit.parte prima.titu.4.cap.6.§.3.
Ualerius maximus claruit.parte prima.tit.4.capitulo.6.§.6.
Uirgilius maro poetarum maximus claruit.parte prima.ti.4.cap.6.§.7.
Uillicus diffamatus ad rationem requiſitus ē.par.1.titu.5.cap.2.§.17.
Uicia diuerſa a Chriſto reprehēduntur in euāgelicis hyſtorijs.parte prima. titulo quinto.cap.3.per totum.
Uigilius papa conſtantinopolim ſic martyrizatus eſt.parte prima.ti.6.cap.1.§.8.
Uitalis martyrium paſſus eſt.parte prima.tit.ſexto.cap.25.§.tertio.
Ueſpaſianus imperiū romanuꝫ ſic conſecutus eſt.par.1.titu.7.cap.primo.
Uictorinus ⁊ Euticës martyrio coronātur.parte prima.titu.7.cap.1.§.octauo.
Uictor martyrio conſecratur.parte prima.titulo ſeptimo.cap.6.§.nono.
Uerona ciuitas cōditur.parte prima.titulo.7.capitulo ſexto.§.vndecimo.
Uincentius Euſebius ⁊ Potentianus martyrio coronantur.parte.1.titu.7.capitulo ſexto.§.tertiodecimo.
Urbanus papa ciuis romanus ſic rexit.par.1.titu.7.capitulo.6.§.19.
Uulpianus iuriſcōſultus claruit.par.1.titulo ſeptimo.cap.6.§.vigeſimo.
Uictor ſophiſta apud athenas claruit.parte.1.titu.7.cap.7.in corpore.in fine.
Urſula quando paſſa ſit recitantur opiniones.parte prima.titu.7.cap.7.§.ſecundo.
Ualerianus imperator quante laudis primuꝫ deinde vituperij.parte prima. titulo ſeptimo cap.8.in corpore.⁊.§.ſequenti.
Ualentinus preſbyter martyrio conſecrat.parte prima.titu.7.cap.9.in corpore.
Uictor martyrio conſecratur.parte prima. titulo octauo.cap.1.§.ſecundo.
Uitalis ⁊ agricola paſſi ſunt.parte prima.titu.octauo.cap.primo.§.duodecimo.

Uincentius diaconus. Ualerius epiſcopus ſu⁹ martyrio triumphant. par. 1. ti. 8. ca. 1. §. 22.

Uitus modeſtus ⁊ creſcẽtia martyrio coronantur. par. 1. ti. 8. cap. 1. §. 24.

Ultio diuina experitur a perſecutoribus fidei chriſtiane. parte. 1. titu. 8. cap. 2. §. 4.

Xerſes rex perſarum quando ⁊ quomodo regnauit. par. 1. t. 4. c. 1 §. 13.

Xpi natiuitas quãdo ⁊ quibus ſignis facta eſt par. prima. titulo. 4. cap. 6. §. 10.

Ydola a Nino rege ortum habent. parte prima. ti. 1. cap. 3. § 7.

Yſaac naſcitur ⁊ yſmaelis ludus cum eo recitatur. parte prima. titu. 2. cap. primo § 6.

Yſaac immolatio ſuper montem. ibidem. §. 7.

Yſaias quid ⁊ quãdo prophetice exorauit. par. prima. ti. 3. cap. 5. §. primo. ⁊ ſequenti.

Ypocrates medicus claruit. parte prima. titulo quarto. capitulo primo. §. 19.

Ydola ſuis triumphum fecerunt. parte prima. titu. 4. cap. 4. §. quinto.

Zoroaſtres aſtrologus artium liberalium ⁊ magice artis inuẽtor: quomodo interijt. parte prima. titulo primo. capitulo tertio. §. 7.

Zelecus ſuo prius demum filij oculo eruto legem quam ſtatuit impleuit. parte prima. titu. tertio. cap. 9. §. 16.

Zeno philoſophus floruit. parte prima. titulo tertio. cap. nono. §. 17.

Zenophon Platonis diſcipulus claruit. parte prima. titu. 4. capitulo primo. §. 24.

Zenon ſtoicus claruit. parte prima. titulo quarto. cap. 4. §. octauo.

Zachei publicanorum principis conuerſio. par. prima. titulo quinto. cap. ſecundo. §. 14.

Zenobia mariti ſui necem viriliter vindicauit. par. prima. titu. 7. capitulo. 8. §. 3.

¶ Super ſecundam partem.

Prima hereſis fuit vniuerſalior: periculoſior: diuturnior ⁊c. parte ſecunda. titulo. 9. cap. 3.

Arrij mors ignominioſa refert. par. ſecunda. titulo. 9. cap. 4. § primo.

Athanaſius epiſcopus alexandrinus tanta perpeſſus eſt ab arrianis. par. ſecũda. ti. 9. c. 4. §. ſecũdo. ⁊ ti. 10. cap. ſecundo. per totum.

Appolinaris laodicenus epiſcopus hereticus claruit. parte ſecunda. titulo nono. capitulo quinto. §. decimo.

Ambroſius in epiſcopum eligitur. parte ſecunda. titulo nono. cap. ſexto.

Arriani notabili miraculo cõfuſi eccleſiam niſcenam deſerere compelluntur. parte ſecunda. titulo. 9. capitulo ſexto. §. 3.

Alemani a Gratiano imperatore apud argentinam maxima ſtrage proſtrati ſunt. parte ſecũda. titulo nono. capitulo ſexto. §. 6.

Ambroſius conſtãter egit contra Juſtinum ⁊ filium ſuum imperatorem arrianos. parte ſecũda titulo. 9. capitulo. 7. §. 4.

Arbogaſtes contra imperatorem Ualentinianum iuniorem dolo egit. par 2 ti. 9. c. 8. §. 1.

Ambroſius imperatorem Theodoſium ob necem circenſium ab ingreſſu eccleſie coegit. parte ſecunda. titulo nono. cap. octauo. §. tertio.

Archadius ⁊ Honorius Theodoſio in imperio ſubſtituuntur. parte ſecunda. titu. 9. ca. 9.

Athanaſij conuerſatio ⁊ geſta referunt par. ſecunda. titu. 10. cap. ſecundo. per totum.

Athanaſij preſbyteri ſanctitas relucet ex multis. par. ſecunda. ti. 10. cap. 4. §. ſecundo.

Ambroſi⁹ epiſcopus mediolan. doctor clariſſimus claret ex ſcriptis ſuis. parte ſecunda. titulo decimo. capitulo ſeptimo.

Auguſtin⁹ doctor famoſiſſimus claruit ex ſcriptis ſuis. parte ſecunda. titu. 10. cap. octauo.

Archadius imperator excõmunicatur ab Innocentio papa: q2 conſenſit Criſoſt. relegari exilio. par. ſecunda. titu. 10. cap. 9. §. 7. in fine.

Alexius ro. ſub gradu poſitus claruit. parte ſecunda. titulo decimo. capitulo. 14.

Anaſtaſius ſecundus papa romane ſedi pfuit. parte ſecunda. titulo. 11. cap. primo. §. 8.

Anaſtaſius imperator cõſtantinopolitanus hereticus fulmine perijt. par. 2. ti. 11. ca. 1. §. 9.

Anaſtaſius quãdo imperare cepit. parte ſecunda. titulo. 11. capitulo ſecundo. §. quinto.

Athalaricus regnum Italie conſequitur. parte ſecunda. titulo. 11. capitulo ſecũdo. §. ſexto.

Amalaſiũta theodorici iperatoris filia: mater athalarici prudenter imperiũ rexit. par. 2. titulo. xj. cap. ſecundo. §. ſexto. ⁊ ſequenti.

Anglia olim britãnia ſic diuiſa a ſaxonibus expugnatur. par. ſecunda. ti. xj. cap. 5. §. primo.

Attila rex hunorum hec geſſit. parte ſecunda. titulo. xj. cap. octauo. §. 1. 3. ⁊ ſequenti.

Auianus aurelianen. epũs claruit ſanctitate. par. ſecunda. ti. xj. cap. 8. §. ſexto.

Arator poeta claruit cum ſcriptis ſuis etiã theologicis. par. ſecunda. ti. xj. cap. xj. §. 7.

Amator ſanctus epiſcopus antiſiodorẽ. claruit. par. ſecunda. titulo. xj. §. 17.

Arnulphus epiſcopus pictauen. martyrio coronatur. par. 2. titulo. xj. cap. 19. §. 6.

Agapitus papa ſedem beati Petri gubernauit. par. ſecunda. titulo. 12. cap. primo. §. tertio.

Affrica recuperatur a Beliſario victis vuandalis. par. ſecunda. ti. 12. cap. 4. §. primo.

Arator poeta dyaconus romanus claruit. par. ſecunda. ti. 12. capitulo. 5. §. xj. in fine.

Albuinus longobardorum rex cum gente ſua Italiam vſurpauit. parte ſecunda. titulo duodecimo. capitulo ſexto. per totum.
Auitus abbas carnotenſis claruit. parte ſecunda. titulo. 12. capitulo octauo.
Amandus traiecten. epiſcopus claruit. parte ſecunda. titulo duodecimo. capitulo. 8. §. 9.
Andreas ſundane ciuitatis epiſcopus claruit. parte ſecunda. titu. 12. cap. 9. §. 10.
Amantius preſbyter ſimplex claruit. par. ſecū da. titulo duodecimo. cap. nono. §. 21.
Anime exiſtentia ⁊ ꝗ inuiſibilis ſit probat. parte ſecunda. titulo. 12. cap. 9. §. 2. 4. ⁊ ſequenti.
Animarum omnium commemoratio poſt feſtum omnium ſanctorum inſtituitur. parte ſecunda. titulo. 13. capitulo primo. §. primo.
Agato papa claruit. parte ſecunda. titulo. 13. capitulo primo. §. quarto.
Adeodatus papa claruit. parte ſecunda. titulo 13. capitulo primo. §. quarto.
Alchoranus liber legem machomet continēs ſic confectus eſt. par. ſecunda. ti. 13. c. 5. §. 5.
Attalas abbas luxonien. claruit. parte ſecunda titulo. 13. cap. ſexto. §. ſecundo.
Auſtragiſilus bituricen. archiepiſcopus claruit. par. ſecunda. titulo. 13. cap. ſexto. §. 5.
Aldanus epūs claruit. par. 2. ti. 13. cap. 6. §. 9.
Aurea abbatiſſa ſanctitate claruit. parte ſecunda titulo. 13. capitulo ſexto. §. 10.
Arnulphus meten. epiſcopus claruit. par. ſecū da. titulo. 13. cap. 6. §. xj. ⁊ ſequenti.
Andoenus cum adone ⁊ radone fratribus claruit. par. ſecunda. titulo. 13. cap. 6. §. 17.
Auſberthus rothomagen. archiepūs claruit. parte ſecunda. titulo. 13. cap. ſexto.
Agilus abbas reſbacen. claruit. parte ſecūda. titulo. 13. cap. ſexto. §. 22.
Audomarus tornanen. epiſcopus claruit. par. ſecunda. titulo. 13. capitulo ſexto. §. 24.
Auguſtini tranſlatio ad papiam. par. ſecunda. titu. 14. cap. primo. §. primo. ⁊ cap. 2. §. 4.
Adrianus papa claruit. parte ſecunda. titu. 14. capitulo primo. §. ſexto.
Anaſtaſius qui ⁊ arthemius dicitur imperium vſurpauit. par. ſecūda. titu. 14. ca. 2. §. primo.
Albinus abbas ⁊ epiſcopus andegauenen. parte ſecunda. titulo. 14. cap. 2. §. primo.
Amelius ⁊ amicus miro modo ſimiles hec geſſerunt mirabilia. parte ſecunda. titulo quarto decimo. capitulo tertio. in corpore.
Albinus qui ⁊ alchuinus dicitur claruit. parte ſecunda. titulo. 14. capitulo quinto.
Antonius abbas tentationibus: ac miraculis glorioſus claruit. parte ſecunda. titu. 15. capitulo tertio. §. primo. ⁊ ſequenti.
Antonij pijſſimi patris obitus. parte ſecūda. titulo. 14. cap. tertio. §. quinto. in fine.
Arſenij mores ⁊ conuerſatio. parte ſecunda. titulo. 15. capitulo octauo. §. tertio.
Ancylie virginis martyrium. parte ſecunda. titulo. 15. capitulo octauo. §. quarto.
Amonius epiſcopatum renuit. parte ſecunda. titulo. 15. capitulo octauo. §. quinto.
Appolonij ſancta ⁊ deuota ꝯuerſatio. par. ſecūda. titu. 15. capitulo nono. in corpore.
Amate virginis ⁊ aliarum plurimarum ſanctarum virginum geſta recitantur. parte ſecūda titulo. 15. capitulo. 10. §. quarto ⁊ quinto.
Adrianus ſecundus papa magnus elemoſynarius fuit. parte ſecūda. titulo ſextodecimo. capitulo primo. §. decimo.
Anaſtaſius hierarchiā Dionyſij trāſtulit. parte ſecunda. titulo ſextodecimo. capitulo pmo §. vndecimo.
Alexander ſecundus papa decretum contra ſymoniacos poſuit: ⁊ patrimonium Petri ſuſcepit. parte ſecunda. titulo. 15. cap. primo. §. 20.
Arnulfus imperator normānos deuicit. parte ſecunda. titulo. 16. capitulo ſecundo. §. 8.
Anglorum ſancti incorrupti plures numerantur. parte ſecunda. titulo. 16. cap. 6. §. quarto.
Anuli recepti per venerem mira deſponſatio. parte ſecunda. titulo. 16. cap. 7. §. quarto.
Anſelmus ſanctus epiſcopus claruit cum ſcripturis ſuis. parte ſecūda. titulo qntodecimo. capitulo vndecimo. per totum.
Anthiochie ſitus cū eius expugnatiōe a chriſtianis deſcribitur. parte ſecunda. titulo ſextodecimo. capitulo tertiodecimo. §. tertio.
Abaelardus a beato Bernardo impugnatur. parte ſecunda. titulo. 17. cap. primo. §. qnto.
Anaſtaſius ſecūdus eligitur in papam. par. ſecunda. titulo. 17. capitulo primo. §. octauo.
Adrianus quartus papa defert miſerias i Petri ſede. par. ſecunda. titulo. 17. c. primo. §. 9.
Alexander tertius papa graue ſciſma ⁊ perſecutiones a Frederico primo paſſus eſt. par. ſecunda. titulo. 17. capitulo primo. §. 10.
Alpaides virgo ſancta ⁊ celebris claruit. parte ſecunda. titulo. 17. cap. primo. §. vndecimo.
Aſtrologorum vanitates reprobantur. par. ſecunda. titulo. 17. cap. primo. §. 12.
Antiochia ab imperatore conſtantinopolitano obſidetur. parte ſecunda. titulo. 17. c. 7. §. 3.
Anthiochia a noradino turchorum potente ex chriſtianis capitur. parte ſecunda. titulo decimoſeptimo. capitulo octauo. §. ſexto.
Almaricus ſextus rex hieroſolyme plura bella in egypto geſſit. parte ſecunda. titulo decimo ſeptimo. cap. nono. §. quarto ⁊ quinto.
Alexandrie in egypto ſitus ac deſcriptio. parte ſecunda. titu. 17. cap. 9. §. 4. in fine.

Baſilius magne ſanctitatis vir fideliter operatus eſt pro eccl'ia catholica.par.2.ti.9.cap.5.§.8.⁊.c.6.§.3.
Bricius ep'o thuronen.poſt btm Martinum multa paſſus ē aduerſa.par.2.ti.10.c. xi.§.5.
Bonifacius papa primus ſedem Petri gubernauit.par.2.ti.xi.cap.1.§.1.
Boetius ob ſui ſapientiā relegat in papiā ⁊ tādē ibi occidit.par.2.ti.xi.c.2.§.4.circa finez.
Brutus filius Aſcanij filij Enee ſic triūphauit contra regem grecorum.par.2.ti.xi.cap.5.
Britannorꝫ reges hi fuerūt:⁊ tot annis regnū poſſederunt.par.2.ti.xi.cap.5.§.2.
Boecius claruit cum ſcripturis ſuis.parte ſecunda.ti.vndecimo.cap.15.
Bonifacius ſecundus papa hec in ſede Petri effecit.par.2.ti.12.cap.primo.§.primo.
Benedictus papa primus prefuit apoſtolice ſedi.par.2.ti.12.cap.1.§.ſeptimo.
Belliſarius quaſi hiſtorioſe affricam romano imperio reſtituit vuandalis victis:⁊ ꝗ aſtute theodatum Gothorum regem vſurpatorez Italie ⁊ Sicilie proſtrauit.par.2.titu.12.c.4.§.1.⁊ ſequenti.diffuſe.
Bellantium aſtutia notabilis inter vtraſqꝫ partes notatur.par.2.ti.12.cap.4.§.3.
Benedictus abbas ſpm̄ dei habere attentatur a totila.par.2.ti.12.cap.5.§.3.
Brandanus ſcotus pater trium milium monachorꝫ.par.2.ti.2.cap.5.§.xi.in fine.
Brigida regina ſuetie claruit.p.2.t.12.c.7.§.1
Brendanus abbas claruit.p.2.ti.12.c.8.§.5.
Baſolus abbas cuz findulpho preſbytero claruerunt.par.2.ti.12.cap.8.§.8.
Bonifacius ferrētis Italie ciuitatis epiſcopus claruit.par.2.ti.12.cap.9.§.5.
Benedictus monachus quidem claruit.parte 2.ti.12.cap.19.§.16.
Bonifacius papa tertius ⁊ quartus.claruerūt par.2.titu.13.cap.1.§.1.
Benedictus papa claruit.p.2.ti.13.c.1.§.5.
Beda venerabilis cum ſcripturis ſuis claruit. par.2.ti.13.cap.3.in corpore.
Brunichildis ſeua mulier poſt multa mala ſic moritur.par.2.ti.12.c.6.§.4.⁊ ti. 13.c.4.§.1.
Bathildis regina frācie claruit.par.2.titu.13. cap.quarto.§.ſexto.
Baptiſmi vigorem agnoſce ex lepra ablata.p. ſecunda.ti.13.cap.6.§.13.
Benedicti ⁊ ſcolaſtici ſororis ſue tranſlatio.p. ſecunda.ti.13.cap.6.§.32.
Bonifacius archiepiſcopus maguntinus germaniam fide illuſtrauit:⁊ hoc geſſit.parte ſecunda.titulo quatuordecimo.capitulo primo in corpore.⁊.§.ſeptimo.
Burchardus primus herbipolenſis epiſcop⁹ claruit.par.ſecūda.ti.14.cap.2.§.4.
Bartholomei trāſlatio.par.2.ti.14.c.3.§.5.
Baptiſmi exorciſmus ⁊ acceſſoria moraliȝātur ab rabano.par.2.ti.14.cap.5.§.1.
Beniamin ſcūs claruit.par.2.ti.15.c.8.§.5.
Benedictus abbas ſcūs miraculis in monaſtica vita claruit.p.2.ti.15.c.13.i corpe. ⁊.§.2.
Bonifacius monachus illeſus per ignez fuit. par.2.ti.15.cap.15.§.quarto.
Benedictus tertius papa nolēs cū lachrymis papatum iniit.parte.2.ti.16.cap.1.§.8.
Bābergenſis eccleſia fundatur ab henrico.p. 1.ti.16.cap.4.in corpore.
Balduinus ſucceſſit fratri Gotfrido i regno hieruſalem.par.2.ti.16.cap.13.§.9.
Bernardus ſanctus abbas clareuallenſis doctrinis ⁊ meritis claruit.p.2.ti.17.c.5 p to.
Balduinus quartus rex hieroſolyme cum bella plura cum infidelibus geſſiſſet:tandem capit par.2.ti.17.cap.6.§.4.⁊ ſequenti.
Bella varia xp̄ianorꝫ ꝯtra infideles in terra promiſſionis recitant.par.2.ti.17.ca.7.§.1.⁊.2.
Et in reliquis.§.⁊ capitulis ſequentibus.
Balduinus tertius rex hieruſalē aſcalonia3 cepit.p.2.ti.17.c.9.§.1.mors ei⁹ narratur.§.3.
Balduinus elephanticus rex hieruſalem vltimo regnauit.par.2.ti.17.cap.9.§.10.
Bella plurima inter regem francie Philippū ⁊ regem anglie recitantur fere per totum capitulum nonum in pluribus.§.

Conſtantinus ſia imperium a romania vocat⁹ aggreditur.par.2.titulo.9.cap.1.in corpore.
Crux ſancta ſic inuenta eſt.p.2.ti.9.c.1.§.4.
Conſtantius conſtantini magni filius heretic⁹ multa mala chriſtianis intulit.parte ſecunda. titu.9.cap.2.⁊.cap.4.
Concilium nicenum hec conſtituit.par.2.ti.9. cap.3.⁊.§.ſequenti.
Conſtantius contra Magnetium interfectorē fratris ſui conſtantis bellum excitauit.par.2. titu.9.cap.4.§.1.
Concilium mediolani a Conſtantio arrianorū fautore ꝯtra Euſebiū vercellen.eſt inſtitutum par.2.ti.9.cap.4.§.4.
Conſtantem filium Conſtantini occidentes taliter mortui ſunt par.2.ti.9.c.4.§.7.
Cōſtātinus magnus duos habuit ex patre nō ex matre germanos:videlicet conſtantium ⁊ dalmachiū.Iſte cōſtātius habuit duos filios ſ.gallū ⁊ iulianū ⁊c̄.p.2.ti.9.cap.4.§.8.
Conciliū alexandrinū contra hereſim luciferianam ꝯſtituitur ⁊c̄.par.2.ti.9.c.5.§.2.
Ciriacus ante baptiſmum iudas appellat⁹ ſancte crucis inuētor martyrio coronatur.parte ſecunda.titulo.9.cap.5.§.7.

Cura paſtoris q̄ fugienda.p.2.ti.10.ca.5.§.1.
Celeſtinus papa preſuit ſedi apoſtolice pte ſecunda.ti.11.capitulo primo.§.2.
Corporalia ſup q̄bus celebrant diuina quante ſint ſanctitatis parte ſecūda.ti.11.ca.1.§.5.
Claudianus alias mamertus ep̄s vienen̄.doctor claruit parte ſecūda.ti.xi.ca.1.§.5.
Clodoneus apud frācos regnabat infidelis ſi-conuerſus parte ſecunda.ti.xi.ca.2.§.7.
Caſſiodorus monachus claruit cuʒ ſcripturis ſuis parte ſecunda.ti.xi.ca.14.
Caſſianus antiſtes Alexādrinus claruit parte ſecunda.ti.xi.capitulo decimoſeptimo.§.4.
Cantus gregorianus autentizatur contra ambroſianum parte ſecunda.ti.12.ca.3.§.5.
Crucifixum a iudeo telo leſum ſanguineʒ effudit.parte ſecunda.ti.12.ca.5.§.xi.in fine.
Columbani abbatis geſta.p.2.ti.12.ca.6.§.6.
Carilophi heremite geſta.p.2.ti.12.ca.8.
Conſtantius monachus claruit parte ſecunda ti.12.ca.9.§.3.
Caſſius narnienſis epiſcopus claruit parte ſecunda.ti.12.ca.9.§.9.
Cerbonius populonij vrbis ep̄s claruit parte ſecunda.ti.12.capitulo nono.§.12.
Chonon papa claruit.p.2.ti.13.ca.1.§.5.
Cōſtantinus papa claruit.p.2.ti.13.ca.1.§.6.
Concilia hec quat uor tanquam euangelia ſūt autentica.parte ſecunda.ti.13.ca.2.§.1.
Clericorum vita qualiter debet regulari parte ſecunda.ti.13.capitulo. ſecundo.§.2.
Coſdroe regnū pſaruʒ:a quo expulſus fuit:ſic recuperauit.parte ſecūda.ti.13.ca.4.
Coſdroe expugnauit paleſtinā.ſpoliauit hieroſolimā:occupauit egyptum.alexandriā.libiā atq̄ȝ carthaginem.⁊ ſe vt deuʒ coli conſtituit parte ſecūda.ti.13.ca.4.§.2.⁊ ſequenti.
Conſtātinus heradij filius regnās q̄rto mēſe a nouerca extinctus eſt.p.2.ti.13.ca.4.§.5.
Conſtans eundem conſtantium patrem ſuum ſubſequitur in imperio.Ibidem.
Cōſtantinus cōſtantij illius filius imperiū cōſtantinopolitanū accepit.p.2.ti.13. ca.4.§.7.
Colūban⁹ abbas luxonien̄.p̄ multoꝝ ſanctorū monachoꝝ obijt.parte ſecūda.ti.13.c.6.§.2.
Cōſtantinus ſecundus papa tandem degradatus deponitur parte ſecunda.ti.13.ca.1.§.4.
Conſtantinus leonis ſecundi imperatoris fili⁹ imperauit parte ſecunda.ti.14.ca.2.§.4.
Cōſtantinus.v.frater leonis.cū hyrene m̄re imperium gubernauit.p.2.ti.14.ca.2.§.3.
Collatiōes varie ac deuote ſanctorum patrum recitant parte ſecūda.ti.15.ca.2.per totum.
Cheremonis collationes parte ſecunda.ti.15.capitulo ſecundo.§.10.⁊ ſequenti.
Copretis abbatis de mutio ⁊ plurib⁹ alijs narratio parte ſecunda.ti.15.ca.10.§.1.
Camaldulenſiū ordo incipit a romualdo parte ſecunda.ti.15.ca.15.in corpore.⁊.§.ſequēti.
Cluniacenſiū ordo incepit parte ſecunda.ti.15.ca.16.§.1.
Ciſtercienſium ordo dilatatus.parte ſecunda.ti.15.capitulo decimooctauo.in corpore.
Cartuſienſiū ordo initiū habuit a brunone teutonico.p.2.ti.15.ca.22.in corpore.⁊.§.1.
Comitatus flandrenſis ortum habuit parte ſecunda.ti.16.capitulo ſecūdo.§.3.
Conradus henricum ſubſtituit in imperio.p.ſecunda.ti.16.capitulo ſecundo.§.9.
Corrizantes mirabiliter puniuntur parte ſecūda.ti.16.capitulo quarto.in corpore.
Conradus.ij.potēter italiā ſubiugauit.p̄cipue longobardiā.p.2.ti.16.capitulo.4.§.1.
Cōſtantinopolis per Alexiū adipiſcitur.Et recupertus grecos pſternit.p.2.ti.16.ca.5.§.3.
Clericus damnatus ſocio ſuo apparuit.parte ſecūda.ti.16.capitulo decimoquarto.i corpe.
Caliſtus papa ſecundus henricum q̄ntum abſoluit.pacē eccleſie reddidit:⁊ decreta plra ſecit.parte ſecūda.ti.17.capitulo primo.§.2.
Celeſtinus ſecundus papa breui tempore i papatu ſedit.parte ſecunda.ti.17.ca.1.§.5.
Clemens tertius papa eccleſie preſuit parte ſecunda.ti.17.capitulo primo.§.14.
Celeſtinus tertius papa coronauit henricū parte ſecunda.ti.17.capitulo p̄mo.§.14.in fine.
Ciuitates orientales a chriſtianis capte ſūt.vʒ.tripolis ſydon.berithum ⁊c̄.parte ſecūda.ti.17.ca.6.§.1.
Conradus iperator plura in iperio geſſit.p.2.ti.17.ca.8.in corpore.Et tandē crucem p̄ liberatione oppreſſoꝝ in terra ſancta ſuſcepit infra eodem ti.⁊ ca.§.3.licet ſine fructu.
Cotarelli ſeptem milia interficiuntur parte ſecunda.ti.17.capitulo nono.§.27.

Diſputatio iudeoꝝ doctiſſimoꝝ.Et xp̄ianoꝝ pro fide coraʒ Conſtantino parte ſecūda.ti.9.ca.1.§.7.
Damaſus papa claruit.p.2.ti.9.ca.2.
Donatus grammaticus claruit parte ſecunda.ti.9.capitulo quarto.§.7.
Donatus epiſcopus Aretinus martyrio coronatur parte ſecūda.ti.9.capitulo.5.§.6.
Didimus ⁊ ſi cecus:doctor tamē clariſſim⁹.p.ſecunda.ti.10.capitulo.5.§.3.
Donatus epiſcopus claruit parte ſecūda.titu.10.capitulo decimo.§.3.
Dati⁹ mediolanen̄.ep̄s claruit.p.2.t.12.c.9.§.8
Dyalogi beati Gregorij exempla recitantur q̄ plura parte ſecunda.ti.12.ca.9.per totum.
Donus papa claruit.p.2.ti.13.ca.1.§.4.
Donatus papa claruit.p.2.ti.13.ca.1.§.4.

Dagobertus francoꝛuꝫ monarchiã impetrauit parte ſecunda.ti.13.capitulo.6.§.8.
Dedicationis eccleſie viſio pꝛeclara.parte ſecũda.ti.13.capitulo ſexto.§.8.
Diſcretionis virtus plurimum laudatur.parte ſecũda.ti.15.capitulo ſecundo.§.pꝛimo.
Danielis collatio de concupiſcentia carnis et ſpiritus.parte ſecunda.ti.15.ca.2.§.3.
Doꝛotheus thebanus duriſſime vixit.parte ſecunda.ti.15.capitulo octauo.§.6.
Dionyſij ariopagite liber de celeſti hierarchia ad pariſius mittitur.parte ſecunda.ti.16.ca.ſecũdo.in coꝛpoꝛe.
Datioꝛum gens plurimuꝫ infeſtat anglos.pte ſecũda.ti.16.capitulo ſecundo.§.2.
Dunſtanus anglicus epiſcopus cantuarienſis miraculis:⁊ pꝛophetia claruit.parte ſecũda titulo.16.capitulo ſexto fere per totum.
Datij adiunctis anglis miſere cantuariam deuaſtant.parte ſecunda.ti.16.ca.7.§.2.
Domus hoſpitalis hieroſolyme ſancti Joãnis quomõ habuit initiuꝫ.Et eius ꝯtrouerſia parte ſecũda.ti.17.capitulo nono.§.2.
Euſebius Uercelleñ.eps famoſus pꝰ athanaſium ꝯtra arrianos fuit.parte ſecunda.ti.9.ca.4.Et ti.10.c.1.§.2.
Euſebius pꝛeſbyter romanus martyrio coꝛonatur.parte.2.ti.9.ca.quarto.§.6.
Euſebius nicenus luculẽta opuſcula fecit.parte ſecunda.ti.10.capitulo pꝛimo.§.pꝛimo.
Effrem ſyrus pater deuotus in heremo ſic conuerſatus eſt.parte ſecunda.ti.10.ca.4.§.5.
Epiphanius ſanctus vir claruit.parte ſecũda.ti.10.cap.9.§.8.Et ti.xj.capitulo ſcđo.§.4.
Euticeꝭ abbas hereticus ⁊ defenſoꝛ eius dioſcoꝛus condemnantur in concilio calcedonẽſi.parte ſecunda.ti.xj.capitulo pꝛimo.§.4.
Exilio ab honoꝛico relegati hec perpeſſi ſunt.parte ſecunda.ti.xj.capitulo decimo.§.4.
Eutropius pꝛeſbyter claret cum ſcriptis ſuis.parte ſecunda.xj.capitulo vndecimo.§.6.
Eutherius lugduneñ.eps claruit.p.2.titulo.vndecimo.c.16.
Epła belliſarij ad iperatoꝛẽ.p.2.ti.12.ca.5.§.2.
Eple totile ad iperatoꝛẽ.p.2.ti.12.ca.5.§.5.
Elemoſynas maximas diſtribuit tyberius ſecũdus iperatoꝛ.⁊ theſauros nouos reinuenit.parte ſecunda.ti.12.capitulo ſexto.§.7.
Echbinus cum vignaloco młta miracula fecit.parte ſecunda.ti.12.capitulo octauo.§.7.
Equitius abbas claruit.p.2.ti.12.ca.9.§.2.
Exempla ꝙ̃ plurima ſanctoꝝ ex dyalogo beati Gregoꝛij collecta recitanť.p.2.ti.12.c.9.p to.
Euticius ⁊ floꝛentius nurſie pũincie claruerũt.parte ſecũda.ti.12.capitulo nono.§.14.
Eleuterius pater monachoꝛum claruit.par.ſecunda.ti.12.capitulo nono.§.16.
Edilttudis regina anglie tribꝰ viris nupta virgo permanſit.parte ſecunda.ti.13.ca.1.§.4.
Eugenius papa claruit.parte ſecunda.titu.13.capitulo pꝛimo.§.4.
Euſtaſius doctrinis ⁊ miraculis claruit.parte ſecunda.titu.13.capitulo ſexto.in coꝛpe.moritur.§.ſeptimo.
Eligius nouiomenſis epiſcopus claruit.parte ſecunda.ti.13.ca.6.§.15.⁊ ſequenti.
Egidius abbas claruit.parte ſecunda.titu.13.capitulo ſexto.§.33.
Eulogij geſta cum elephantioſo.parte ſecũda.titu.15.capitulo tertio.§.6.
Eufroſina ſub habitu virili in mõaſterio vixit.parte ſecunda.ti.15.capitulo octauo.§.9.
Euagrius dure tentatur a diabolo.parte ſecunda.ti.15.capitulo vndecimo.§.5.
Eugenius papa ſecundus cecatus martyrio coronatur.parte ſecunda.titulo.decimoquinto capitulo.pꝛimo.§.3.
Elfredi regis anglie ſtudia ⁊ actus.parte ſecunda.ti.16.capitulo ſecundo.§.5.
Echelſtan regis anglie gloꝛioſa geſta.parte ſecunda.ti.16.capitulo.2.§.xj.
Electoꝛes imperij numerantur per eoꝛum officia.parte ſecunda.titulo.decimoſexto.capi.quarto.in pꝛincipio.
Eccleſia reſurrectionis dominice in hieruſaleꝫ deſtruitur ⁊ reedificatur.p.2.ti.16.ca.4.§.4.
Edgardi regis anglie geſta.parte ſecunda.tit.16.capitulo ſexto.§.3.
Elphegas cantuarieñ.archiepiſcopus martyrio a datijs coꝛonatur.parte ſecunda.ti.16.capitulo ſeptimo.in coꝛpoꝛe.⁊.§.ſequenti.
Ediſſa ab infidelibus capitur.parte ſecunda.titulo.17.capitulo octauo.§.ſcđo.
Floꝛentius ſctitate ⁊ miraclis claruit.p.2.ti.9.capi.3.§.7.
Felix ſecundus papa eligitur a Conſtãtino arriano depellitur.⁊ Liberius reſtituitur.parte ſecũda.ti.9.capitulo quarto.§.5.
Felix tertius papa eccleſie romane pꝛefuit.parte ſecunda.ti.xj.capitulo pꝛimo.§.6.
Fidei chꝛiſtiane pꝛofeſſio contra arrianos habetur.parte ſecunda.ti.9.ca.decimo.§.6.
Fulgentius ruſpenſis ſanctitate cõſpicuus claruit cum ſcriptis ſuis.parte ſecũda.ti.xj.capitulo vndecimo.§.8.⁊ ſequenti.
Felix ſecundus papa hec geſſit.parte ſecunda.ti.12.capitulo pꝛimo.§.pꝛimo.
Feſtum purificationis Marie virginis inſtituitur ⁊ ceſſauit peſtis.parte ſecunda.ti.12.capitulo quinto.§.xj.circa finem.
Francoꝝ regnum ſic in quatuoꝛ filios lotharij diuiditur.parte ſecũda.ti.12.ca.6.§.3.

Fortunatus epiſcopus tudertinus claruit.par/
te ſecunda.ti.12.capitulo nono.§.6.
Fridianus lucenſis epiſcopus claruit.parte ſe/
cunda.ti.12.capi.9.§.xj.
Feſtum omnium ſanctorū.⁊ cōmemoratio om
nium animarum die ſequenti iſtituitur.par.
ſecūda.ti.13.ca.pinio.§.primo.
Focas mauritiū interfecit.⁊ romanuz imperiū
vſurpauit.parte ſecūda.ti.13.capi.quarto.
Furſeus raptus in ſpiritu:⁊ poſtea predicatio/
nibus claruit.parte ſcđa.ti.13.c.6.§.23.
Fidei chriſtiane veritas relucet ex lamina au//
rea reperta.parte ſecūda.ti.14.ca.2.§.6.
Fidei chriſtiane miraculum iudei referunt epi
ſcopo adeodato ibidem.
Formoſus papa plura aduerſa perpeſſus ſedez
Petri tenuit.parte ſecūda.ti.16.ca.1.§.14.
Florētia ab hērico.4.obſidef.p.2.t.16.c.5.§.4
Fuldeñ.clades cum pena Alary recitatur.par/
te ſecunda.ti.16.ca.9.in corpore.
Feretrum beate Marie ad varia loca portatuz
miracula fecit.p.2.ti.17.ca.1.§.3.ppe finem.
Fratres militie templi otluz habuerunt.parte
ſecūda.titu.17.capitulo ſexto.§.3.
Fulgo quartus hieroſolimoruz rex plura bella
ꝯ īfideles geſſit.parte ſecūda.ti.17.ca.7.§.2.
Federicus primus īperator plura ſtrēnue geſ/
ſit.pte ſecūda.ti.17.ca.9.in corpore.
Federici eiuſdem obitus in flumine poſt ma//
gna opa ppetrata.par.2.ti.17.ca.9.§.19.
Gloria patri ⁊c.ꝯ arriāos ab eccl'ia dcāta
ri cepit in fine pſalmorum. par.ſe
cunda.ti.9.ca.4.§.ſeptimo.
Gallicanus magiſter militie paſſus eſt marty/
rium.parte ſecunda.ti.9.capi.quinto.§.5.
Gordianus ⁊ epimachus martyrio coronātur.
parte ſecūda.ti.9.capitulo quinto.§.6.
Gratianus valentiniani fili⁹ in occidentali par
te impetrans triginta milia alemanorū apud
argētinā interfecit.p.2.ti.9.ca.6.§.6.
Gothi quare in ſolum romanuz profecti ſunt.
parte ſecunda.ti.9.capitulo nono.§.9.
Gratianus īperator hos mores habuit ⁊c.par
te ſecunda.ti.9.ca.8.Et ita eſt occiſus.§.1.
Gothorum ducenta milia cum rege ſuo pſtra/
ti ſunt.parte ſecunda.ti.9.ca.9.§.2.
Gothi romaz obſidentes victores obtinuerūt.
parte ſecunda.ti.9.capitulo nono.§.2.
Gregorius nazāzenus plurime laudis dignus
preconizatur.parte ſecunda.ti.x.ca.5.
Gentiliū littere quō ſtudēde ſint.vide hierony
mū.parte ſecūda.ti.x.capitulo ſexto.§.4.
Gelaſius papa romanam eccleſiā gubernauit.
parte ſecūda.ti.xj.capitulo primo.§.7.
Gothi ab hūnis deuicti ⁊ a ppriis ſedibus pul
ſi romano īperio victores incubabant.parte
ſecunda.ti.xj.capitulo ſeptimo.§.1.
Gothi nomē duplex ſibi īpoſuerūt ex locis.vz.
viſigothi ⁊ oſtrogoti:⁊ cathalog⁹ regū vtriuſ
qꝫ regni ſponit.p.3.ti.xj.ca.8.§.2.⁊ ſequēti.
Genſericus tanta mala romanis ⁊ per campa/
niam intulit.parte ſecunda.ti.xj.ca.x.§.xj.
German⁹ altiſiodo.ep̄s claruit.p.2.ti.xj.c.17
Genoueſa ad fidem conuerſa nummi portatio
ne claret.parte ſecunda.ti.xj.ca.17.§.1.
Genebaldi laudunenſis epiſcopi geſta referū/
tur.parte ſecunda.ti.xj.capi.18.§.primo
Genoueſa virgo pariſienſis ſanctitate claruit.
parte ſecunda.ti.xj.capitulo decimonono.
Gregorius magnus anglorum gentis miſera
rus conuerſionē effecit.p.2.ti.12.ca.1.§.7.
Gregorii magni pape.j.geſta recitantur.parte
ſecunda.ti.12.capitulo tertio.per totum.
Gothi ad fidē nr̄az ſt ꝯuerſi.p.2.ti.12.c.2.i cō.
Gregorii mors celebris facta eſt:⁊ heremite vi
ſio atteſtatur.parte ſecunda.ti.12.c.3.§.30.
Gothi ꝗꝫ m'lta mala fecerūt mediolano.⁊ aliis
ciuitatib⁹ italie.p.2.ti.12.ca.4.§.4.⁊ ſequēti
Gothorum rex totilas ꝗꝫta mala italie ciuitatib⁹
intulit.Et ꝗꝫ crudeliter tandē cuz ſuis deuict⁹
eſt.parte ſecunda.ti.12.ca.5.per totum.
German⁹ piſiēſis ep̄s claruit.p.2.ti.12.c.6.§.8
Gallus abbas.beati columbani diſcipulus cla/
ruit.parte ſecunda.ti.12.ca.6.§.6.
Gothorum vna ps viſigothi appellati deſerta he/
reſi arriana ꝯuertunt.p.2.ti.12.ca.6.§.9.
Boari confeſſoris geſta.p.2.ti.12.c.7.in corpe
Gregorius ligoneñ.ep̄s claruit.parte ſecūda.
titu.12.capi.8.§.primo.
Gregorius parienſis epiſcopus claruit.par.ſe/
cunda.ti.12.capitul ooctauo.§.ſcđo.
Gregorius turonenſis.archiepiſcopus claruit.
parte ſecunda.ti.12.capitulo octauo.§.xj.
Gothorum rex ſiſebūtus fidē ⁊ eccliaz catholicaz
fouit.pte ſecunda.ti.13.capitulo pmo.§.2.
Geoꝛicus epiſcopus metenſis claruit.parte ſe/
cunda.ti.13.capitulo ſexto.§.12.
Gregorius ſcđs papa teutones ad fidē legatis
ꝯuertit.pte ſcđa.ti.14.capitulo pmo i corpe.
Gregori⁹ terti⁹ papa claruit.p.2.ti.14.c.1.§.1.
Gangolfus martyr claruit.p.2.ti.14.c.2.§.7.
Grandimotenſis ordo ⁊ ſtephano fundationē
accepit:cuius vita ſancta manifeſtatur.parte
ſecunda.ti.15.capitulo vigeſimoprimo.
Gregorius quartus papa per ſaracenos plura
paſſus.parte ſcđa.ti.16.capi.pmo.§.4.
Gregori⁹ ſextus papa apoſtolicā dignitatez la/
befactā reſtituit.p.2.ti.16.capi.1.§.19.
Gregorius ſeptimus.henricum imperatorez:
⁊ epiſcopum maguntinum excommunicauit
⁊ in exilio moritur.parte ſecūda.titu.16.capi
tulo primo.§.vigeſimoprimo.

Guido ſummus muſicus claruit parte ſecunda ti.xvj.capitulo quarto.§.2.
Gottifredi poſt captam hieroſolymam electio in regem:⁊ eius laudes declarantur parte ſecunda.ti.16.capitulo decimotertio.§.8.
Gelaſius papa.ij.plura perpeſſus eſt. parte ſecunda.ti.18.capitulo primo.§ j.
Gilibertus a beato Bernardo diſputando vincitur.p.2.ti.17.capitulo primo.§.7.
Gregorius octauus papa ad recuperandaꝫ terram ſanctam principes incitauit.parte ſecunda.ti.17.capitulo primo.§.13.
Guelforū nomē vnde ortū habuit. parte ſcđa. ti.17.ca.8.in corpore.prope finem.
Guilielmus archiepūs bituriceñ.ſanctus,claruit.pte ſecunda.ti.17.capitulo nono.§.30.
Hibernia ſic ad fideꝫ nr̄am ↄuertiť p.2.ti.9.capi.tertio.§.7.
Hylarius vir egregius de fide ſcribens ⁊c.parte.2.titulo.9.capitulo quinto.§.2.in fine.⁊ ti.10.capi.3.per totum.
Honorius imperator conſtanter de vſurpantibus imperiuꝫ vindictam ſumpſit.parte ſecunda.titu.9.capitulo nono.§.3.
Hylarius papa eccleſiam romanam rexit.parte ſecunda.ti.xj.capitulo primo.§.5.
Hormiſda papa Petri ſedem poſſedit.perte ſecunda ti.xj.capitulo primo.§.9.
Hūni gothos vicerūt:⁊ ex proprijs ſedibus ꝓpulerunt.p.2.ti.xj.capitulo.7.§.j.
Honorius vuādalorꝫ rex pſecutioneꝫ mouit in affrica ↄtra xp̄ianos.p.2.ti.xj.§.10.
Hylarius arelatenſis epiſcopꝰ eloquentiſſimꝰ ⁊ doc.claruit.parte ſecunda.titulo.xj.capitulo decimoſexto.
Honoratus arelateñ.epiſcopus claruit.parte ſecunda.titu.xj.capitulo decimoſexto.
Hermilgildus rex viſigothorꝫ ↄuerſus ad fidē noſtram.p.2.titu.12.capitulo ſecundo.
Herculiani martyrium deſcribitur.parte ſecunda.titu.12.capitulo quinto.§.6.
Hilpericus francie rex hec geſſit contra fratrē ſuum.parte ſecunda.ti.12.ca.6.§.4.
Honoratus ducentorꝫ monachorꝫ pater claruit parte ſecunda.ti.12.capitulo nono.
Honorius primus papa claruit.parte ſecunda titu.13.capitulo primo.§.2.
Heraclius imperator claruit.parte ſecunda.ti.13.capitulo quarto.§.2.
Hildemirus melleñ.epiſcopus claruit.parte ſecunda.titu.13.capitulo ſexto.§.4.
Hyrenen vt ſola imperio preeſſet conſtantinuꝫ filium captum excecauit.parte ſecunda.ti.14.capitulo ſecundo.§.6.
Hylarionis diuina geſta.parte ſecunda.titu.1.capitulo quinto.§.2.⁊.3.
Hylarionis miracula ⁊ obitꝰ.p.2.ca.5.§.2.⁊.3
Hugo abbas cluniaceñ.vita ſpirituali viguit. parte ſecunda.ti.15.capi.decimoſexto.§.6.
Hugo gracinopolitanus epiſcopus cartuſienſes brunonem ſequitur.parte ſecunda.titu.15.capitulo.22.in corpore.
Haſtingus cum danis a corpore ſancti martini fugatur.parte ſecunda.ti.16.ca.2.§.4.
Henricus rex lanceā dn̄i imperio donauit. parte ſecunda.ti.16.capitulo ſecundo.§.10.
Hugo regnum francie expetit.parte ſecunda: ti.16.capitulo tertio.§.4.
Henricus ſecundus imperator ſanctus vir per electores imperij imperiū primꝰ habuit.parte ſecunda.ti.16.capitulo q̄rto.in corpore.
Henricꝰ idē ꝑ calicē ſancto Laurētio oblatum a dyabolo liberať.p.ſecūda.ti.⁊ ca.eiſdem.
Henricus tertius plura bona in imperio geſſit parte ſecunda.ti.16.capitulo.4.§.3.
Henricus quartus imperator fortunatus conſilio mr̄is:ſed a ſuis poſtea decipitur.parte ſecunda.ti.16.capi.quinto.in corpore.
Henricus idem a Gregorio ſeptimo excōmunicatur:⁊ rudolſus contra eum ſublimatur.parte ſecunda.ti.16.capitulo quinto.§.2.
Hildebertus ep̄s in verſibus ⁊ oratiōibus claruit.pte ſecunda.ti.16.ca.9.per totum.
Hieroſolyme obſidio ⁊ expugnatio cū eiꝰ d̄ſcriptiōe ac ſitu loci.p.2.ti.16.ca.13.§.6.⁊.7.
Honorius.ij.papa claruit.p.1.ti.17.ca.j.§.3.
Hildegardis pphetiſſa claruit.p.2.t.17.c.j.§.6
Hoſtie quedam in carnem conuerſe ſunt.par.2.titu.17.capi.primo.§.xj.
Hugo bone vallis claruit.p.2.t.17.c.j.§.14.
Henricus quintus imperator patrem ſuum ⁊ papam carceribus mancipauit.parte ſecunda ti.17.capitulo ſexto.in corpore.
Henricus ſextus imperator apuliā. occupauit deinde ſyciliam obtinuit.parte ſecunda titu.17.capitulo nono.§.25.
Henricus cum filium Fredericum regeꝫ elemanie ⁊ ſicilie fecit moritur.parte ſecunda.ti.17.capitulo nono.§.32.
Inuentio ſcē crucis ſic peracta eſt.pte ſecūda.ti.nono.ca.j.§.4.
Julius papa que conſtituit.parte ſecunda.titu.nono.capitulo ſecundo.
Innocentius papa primus.parte ſecunda.titulo nono.capitulo ſecundo.
Jacobus niſibenus claruit in concilio niceno. parte ſecūda ti.9.capitulo tertio.§.4.
India vlterior conuertitur ad fidem.parte ſecūda.ti.9.capitulo tertio.§.6.
Juuentius ⁊ florentius ſcitate floruerūt.parte ſecunda.ti.9.capitulo tertio.§.7.
Julianus apoſtata vnde originaliter venit.p.2.

ti.9.capitulo quarto.§.8.
Julianus idem imperium romanum aſſecutus eſt poſt conſtantinū hereticum.parte ſecunda ti.9.capitulo quinto.
Juliani effigies ⁊ mores ⁊ perſecutio in chriſtianos deſcribitur parte.ſecunda.titu.nono.capitulo.quinto.§.1.⁊ ſequenti.
Juliani apoſtate leges inique contra xp̄ianos. pte ſcd̄a.ti.9.capitulo quinto.§.3.
Joannes ⁊ paulus martyrio coronantur.parte ſecunda.ti.9.capitulo quinto.§.4.
Juliani apoſtate mors ſic facta eſt.parte ſecunda.ti.9.capitulo quinto.§.8.
Jouinianus imperator claruit.parte ſecunda. ti.9.capitulo quinto.§.9.
Juſtina uxor valentiniani filium eiuſdem nois hereſi arriana infecit beatū ambro.perſequēs. parte ſecunda.ti.9.ca.7.§.4.
Jeronymus doctor clariſſimus multum preconizatur. pte ſcd̄a.ti.10.capitulo ſexto.
Immunitatis eccleſie exemplū notabile.parte ſecunda.ti.10.capitulo ſeptimo.§.2.in.fine.
Joannes chriſoſtomus doctor ſolidiſſimus claruit cū ſcriptis ſuis.pte ſcd̄a.ti.10.ca.9.
Iſidorus alexandrinus a theophilo ibidē ep̄o iniurijs laceſſit.pte ſcd̄a.ti.10.ca.9.§.2.
Joannes chriſoſtomus calūnioſe cōdēnatus eſt in exiliū.pte ſcd̄a.ti.10.cap.9.§.3.⁊ ſequēti.
Joannes caſſianus claruit cum ſcriptis ſuis.parte ſcd̄a.ti.10.capitulo decimo.§.ſcd̄o.
Juſtinus primus imperator reuocauit exilio relegatos ab anaſtaſio heretico ⁊ eccl'as ab arrianis ablatas reſtituit.p.2.ti.12.ca.1.i corpe.
Joannes primus papa hec geſſit parte ſecunda.ti.12.capitulo primo.in corpore.
Juſtinus primus imperator fidem catholicam proprio cirographo cum eulogijs p̄cioſis per duos epiſcopos ad ioannem papā ſecundū tranſmiſit .parte ſecunda.titulo.duodecimo. capitulo primo.§.ſecundo.
Joannes.ij.papa p̄fuit ſedi apoſtolice.parte ſeconda.ti.duodecimo .capitulo primo §.ſcd̄o.
Joannes.3us.papa prefuit ſedi apoſtolice.parte.xj.tiduodecimo.capitulo primo.§.6.
Jeiuniū quadrageſime ſic a beato gregorio inſtituit.pte ſcd̄a.ti.duodecimo.ca.tertio.§.14.
Juſtinus maior iperauit.p.ſcd̄a.ti.12.ca.4.
Ildouatus gothorum rex cōtra belliſariū hec egit.pte ſcd̄a.ti.12.capitulo tertio.§.7.
Juſtinianus imperator multimode a gothis tribulatus eccleſiam fouit.parte ſecūda.titu.12. capitulo quinto.per totū p̄cipue.§.xj.
Juſtinus ſecundus imperator a iuſtiniano in filiū adoptatus.pte ſcd̄a.ti.12.cap.ſexto.
Judei filius ſacramentū eucharistie ſuaſu xp̄iane accepit.vide miraculū.p.2.ti.12.ca.6.§.2.
Joannes elemoſynarius patriarcha alexandrinus claruit.parte ſecunda.ti.duodecimo.c.8. §.duodecimo.⁊ ſequenti.
Iſaac de ſyria heremita claruit. parte ſecunda. ti.12.ca.nono.§.octauo.
Joannes papa quartus claruit.par.ſecunda.ti. 13.ca.primo.§.ſecundo.
Joannes quintus papa claruit.parte ſecunda. ti.13.capi.primo.§.quinto.
Joannes ſextus papa claruit.parte ſecūda.titulo.13.capitulo primo.§.6.
Joannes ſeptimus papa claruit.parte ſecunda ti.decimotertio.capi.primo.§.ſexto.
Iſidorus hyſpalenſis epiſcopus claret cū ſcriptis ſuis parte ſecunda.ti.decimotertio.cap.ſecundo in corpore.
Judei coacti ſunt fidem chriſtianam aſſumere vel occidi.parte ſecunda.tit.decimotertio.capitulo quarto.§.quarto.
Juſtinianus ſecundus conſtantini quarti filius imperauit.parte ſecunda.ti.decimotertio.c.4 §.octauo.Et exilio relegatus ita reſtituitur. ⁊ iterum reycitur.§.nono.
Jacobi maioris reliquie panduntur karolo magno.par.ſecunda.ti.14.c.4.§.4.
Joſeph abbatis collatio de vera amicitia.parte ſecunda ti.15.ca.ſecūdo.§.15.
Joannis abbatis collatio de comparatione vite cenobicite ad anachoriticaz.par.ſecunda.titu.15.c.ſecūdo.§.decimooctauo.
Joannis heremus incluſio.parte ſecunda. tit. 15.capitulo octauo.in corpore.
Joannes carpentarius futurū predixit.parte ſecunda.ti.15.ca.decimo.§.duodecimo.
Joannes gualbertus inſtitutor ordinis vallis vmbroſe miraculis.ac ſancta vita claruit.par. ſecunda.tit.15.capit.decimoſeptimo.in cor.⁊ §.ſequenti.
Joannes angelicus femina pro papa ponitur. par.ſecunda.ti.16.c.primo.
Joannes octauus papa dictis ac factis pluribus papatuz rexit.par.ſecūda.ti. decimoſexto capi.primo.§.vndecimo.
Joannes decimus papa mala a ſaracenis ⁊ hūgaris paſſus tandem ſtrangulatus fuit.parte ſecunda.titulo decimoſexto. capitulo primo. §.decimoquinto.
Joannes duodecimo papa miſerabiliter in papatu vixit contra ottonem.parte ſecunda.titulo.decimoſexto.capitulo.primo.§.16.
Joannes decimuſtertius a romanis captus per ottonem liberatur.parte ſecunda.ti.16.capit. primo.§.decimoſeptimo.
Joannes ſcotus cum ſcriptis ſuis tranſlatis libris claruit.par.ſecunda.ti.decimoſexto.capitulo ſecundo.§.tertio.

Judeorũ errores reprobantur.parte ſecunda.titu.16.ca.7.§.pmo.ꝛ ſequentibus.
Judeorum fatuitates ex thalmut.par.ſecunda.ti.16.ca.duodecimo.§.ſecũdo.in fine.
Jgnis ſacer mirabiliter torquebat hoies.parte ſecunda.ti.16.ca.decimoquarto.§.1.in fine.
Jacobi apoſtoli miracula ſcripſit calixtus papa parte ſecunda.ti.decimoſeptimo.c.1.§.2.
Joannes primus abbas clareuallis viſionẽ vidit.p.ſecũda.ti.17.c.1.§.2.in fine.
Jnnocentius ſecundus graue ſciſma ſuſtinuit.per petrum leonis.parte ſecunda.ti.decimoſeptimo.capitulo primo.§.quarto.
Joannis damaſceni liber tẽpore eugenij traducitur.par.2.ti.17.ca.primo.§.7.
Joachini abbas cum dictis ſuis claruit.par.ſecunda.ti.decimoſeptimo.ca.1.§.12.
Judei ex tota francia expulſi ſunt.parte ſecunda.ti.17.ca.nono.§.octauo.
Jheruſalem p ſaladinũ.Anno dñi.Mclxxxvij.a chriſtianis eripitur.parte ſecunda.ti.17.capitulo nono.§.decimoquinto.
Kilianus cum ſocijs ſuis martyrio cõſecratꝰ.p.2.ti.13.ca.6.§.28.
Karolomanus pipini regis francorum monachus factus claruit.parte ſecunda.ti.decimo quarto.ca.1.§.ſecundo.
Karolus magnus lõgobardos vſurpatores bonorum eccleſie ſtrauit.parte ſecunda.titu.14.capitulo primo.§.ſexto.
Karolus martellus hec geſſit.parte ſecunda.ti.14.capitulo ſecundo.§.3.
Karoli magni geſta ꝛ bella ingentia recitãtur.par.ſecunda.ti.14.c.ſecũdo.§.5.
Karolus magnus romanum imperium gubernare incipit anno ꝛc.p.2.ti.14.capi.4.
Karolus ſecundus caluus dictus imperauit.parte ſecunda.ti.16.ca.ſecundo.§.3.
Karolus tertius dictus iunior ad imperiũ ſublimatur.p.ſecunda.ti.16.c.2.§.4.
Karolus quartus iperator vidit mirabiles viſiones.par.2.ti.16.c.2.§.ſeptimo.
Kunegundis ſancta virgo vxor henrici p vomeres candentes ſe purgat.parte ſecunda.ti.16.ca.quarto.in corpore.
Liberius papa in exiliũ tradiẗ ab arrianis:precipue cõſtãtio imperatore ꝛ tandem victus tedio exilij aſſenſit cõſtantio ſubſcribẽs.par.ſecunda.ti.nono.capitulo quarto.§.4.ꝛ ſequentibus.
Leuntius ſemet caſtrauit.ideo deiectus a ſacerdotio.parte ſecunda.ti.9.ca.4.§.7.
Lucifer hereſiarca fuit.parte ſecunda.titulo.9.capitulo quinto.§.ſecundo.
Lucius epiſcopus peſſimus eccleſie perſecutor parte ſecunda.ti.9.cap.6.§.quarto.
Libertatis eccleſiaſtice exemplũ notabile.parte ſecunda.ti.10.ca.7.§.2.in fine.
Leo papa primus clarus in ſcriptis ſuis preſuit romane eccleſie.parte ſecũda.ti.vndecimo.capitulo primo.§.quarto.
Letanie dierum rogationum inſtitute ſunt hac de cauſa.parte ſecunda.titulo vndecimo.capitulo primo.§.quinto.
Leo primus imperium aſſequitur.parte.2.tit.vndecimo.capitulo ſecundo.§.2.
Lotilde vxoris clodouei francie regis laudes parte ſecunda.titulo vndecimo.capi.ſecundo.§.ſeptimo.ꝛ ſequenti.
Lupus eps trecẽ.claruit miraculis.parte ſecũda.ti.11.capitulo octauo.§.quarto.
Leo papa attilam regem hunnorum adijt:ꝛ pacem eccleſie obtinuit.par.2.tit.vndecimo.capitulo octauo.§.quinto.
Lupi.trecẽ.geſta epiſcopi tricacinẽ.recitanẗ par.2.ti.vndecimo.c.18.§.7.
Leonardus lemonicẽ.ſanctitate plenus claruit.par.ſecunda.ti.11.c.19.§.1.
Leonardus carbiginacẽ.claruit.parte ſecũda ti.11.capitulo decimonono.§.2.
Letanie exhortatio a beato Gregorio confecta.par.ſecunda.ti.12.ca.3.§.1.
Longobardorum gens italiam vſurpat conſilio narſetis.p.2.ti.12.ca.6.per totum.
Lotharius rex francorum hec geſſit:ꝛ ſic mortuus eſt.parte.2.ti.12.capitulo ſexto.§.ſecundo.ꝛ ſexto.
Longobardi romã obſederunt.parte ſecũda.ti.duodecimo.c.6.§.8.circa finem.
Locuſte terram vaſtarũt.par.2.ti.duodecimo.capitulo ſexto.§.nono.
Libertinus monachus miraculis claruit parte 2.ti.duodecimo.ca.nono.§.primo.
Leo iunior papa claruit.parte ſecunda.ti.decimotertio.capitulo primo.§.quinto.
Lotharius ꝛ theodoricus reges francie prelio colliduntur.par.ſecunda.ti.13.ca.4.§.1.
Leo ſecundus leontius appellatus imperium vſurpat.par.2.ti.3.capitulo quarto.§.9.
Lambertus traiectẽ.eps martyrio coronatur p.2.ti.13.capi.ſexto.§.26.in fine.
Leodegarius auguſtudinẽ.eps claruit.parte ſecunda.ti.13.capi.ſexto.§.27.
Leufredus abbas claruit.parte ſecunda.titulo 13.capitulo ſexto.§.trigeſimo.
Lupus ſenonẽ.epiſcopus claruit.parte ſecunda.ti.13.capitulo ſexto.§.34.
Luitprandus rex longobardorũ hec geſſit.parte ſecunda.ti.14.capitulo.1.§.primo.
Leo tertius papa ſedem petri gubernauit.parte ſecunda.titu.14.capitulo primo.§.octauo.
Leo ſecundus imperator hec geſſit.parte ſecũ

da.ti.14.capitulo.2.§.3.⁊.§.quinto.
Leonis pape tertij decreta ac geſta.parte ſecunda.ti.16.capitulo primo.in corpore.
Leo papa quartus in papam eligitur.par.ſecũda.ti.16.capitulo primo.§.6.
Leo octauus papa contra benedictum per ottonem imperatorem papatum rexit.parte ſecunda.ti.16.capitulo primo.§.decimoſexto.
Leo nonus papa teutonicus ſanctitate clar⁹.p. ſecunda.ti.decimoſexto.ca.p̄mo.§.19.
Ludouicus pius imperator plura a filijs ſuis ꝑpeſſus eſt.par.2.ti.16.c.2.in corpore.
Lotharius imperator renuncians ſeculo monachus moritur.p.2.ti.16.c.2.§.primo.
Ludouicus ſecundus imperator contra ſaracenos pugnauit.p.2.ti.16.c.ſecundo.§.ſecũdo.
Ludouicus rex germanie reliquit filios diſcordes.par.ſecunda.ti.16.ca.ſecundo.§.3.
Ludouicus rex romanoꝝ claruit imperiali benedictione.par.ſecunda.ti.16.capitulo ſecundo.§.9.Et fuit finis imperij in francia.
Lanfrancus ẽpõ cantuarieñ.quedaꝫ contra berengarij hereſim geſſit.parte ſecunda.tit.16.capitulo decimo.in corpore.⁊ ſuis.§.
Libri ſancti anſelmi ponuntur. parte ſecunda.ti.16.capitulo vndecimo.§.ſecundo.
Lancea domini ſaluatoris reperitur.par.ſecunda.ti.16.c.decimotertio.§.quinto.
Lucius ſecundus papa ad impediendũ ſenatũ repellitur.par.ſecũda.ti.17.c.17.ca.1.§.6.
Lucius tertius papa plura aduerſa a romanis patitur.par.ſecunda.ti.17.c.1.§.11.
Lotharius imperator contra bohemos ſtrageꝫ paſſus eſt.parte ſecunda. titulo decimoſeptimo.ca.ſeptimo.in corpore.
Latini in conſtantinopoli expulſi non ſine damno receſſerunt.parte ſecunda.titulo decimoſeptimo.capitulo nono.§.nono.
Maximinus ẽpõ treuereñ. tempore beati martini miraculis clarus.par.2.ti.9.cap.4.§.tertio.
Magnetius conſtantẽ filiũ conſtantini magni interfecit ⁊ finaliter ſeipſuꝫ occidit.par.ſecunda ti.nono.capi.quarto.§.7.
Maximus romanus ita imperiũ vſurpauit occiſo gratiano.par.ſecũda.ti.9.ca.7.§.primo.
Martinus ſanctus imperatorem maximuꝫ arguit.par.ſecuuda.ti.9.ca.7.§.ſecũdo.
Monachica vita laudatur a gregorio nazanzeno.parte ſecunda.ti.9.ca.5.§.ſecũdo.
Maximus thaurineñ.ẽpõ cũ ſcriptis ſuis claruit.par.ſcda.ti.10.ca.10.§.3.
Martinus thurineñ.ẽpõs virtuoſe claruit.p̃te ſecũda.ti.10.ca.11.in corpore.⁊.§.ſequenti.
Mauritius andegauen.ẽpõ claruit.parte ſecũda.ti.10.capitulo.decimotertio.
Mamertus vienneñ.epiſcop⁹ doctor claruit.ꝑte.2.ti.11.cap.primo.§.quinto.
Merlinus vates claruit.par.2.tit.11.capitulo ſecundo.§.primo.
Martianus defuncto theodoſio iuniore imperium conſecutus eſt.parte ſecunda. titulo vndecimo.ca.ſecũdo.§.ſecundo.
Marci euangeliſte corpus tranſlatum eſt ḋ alexandria ad venetias.par.ſecũda.titu.vndecimo.ca.ſecundo.§.ſecundo.in fine.
Maxentius abbas pictaueñ.claruit.par.ſecunda.ti.11.capitulo decimonono.§.quinto.
Mellonius abbas venetenſis claruit.par.ſecũda.ti.11.capitulo.decimonono.§.ſexto.
Mediolani crudeliſſime a gothis vaſtantur.ꝑte ſecunda.ti.12.ca.quarto.§.quarto.
Mauricius grecus imperator romanorum p̄mus claruit.par.2.ti.12.ca.6.§.8.
Mirabilia plura enumerãtur hoc tempore fuiſſe.par.ſecũda.ti.12.capitulo.6.§.9.
Mauricij imperatoris mors ſic p̄dicitur. parte ſecunda.ti.12.capitulo.6.§.10.
Medardus ⁊ frater ſuus vno die nati ⁊ põtifices facti claruerunt.p.2.ti.12.ca.8.§.1.
Machutes qui ⁊ maclouius dicit̃ brendani diſcipulus claruit.p.2.ti.12.ca.8.§.5.
Martinus ſolitarius in campania claruit.parte ſecunda.ti.12.capi.nono.§.decimoqn̄to.
Mennos vir ſolitarius claruit.parte ſecunda.ti.duodecimo.ca.nono.§.octauo.
Martinus papa claruit.parte ſecunda.titu.13 capitulo primo.§.tertio.
Machomet malicia recitat̃.par.2.ti.13.ca.5.
Magnobodus andegaueñ.epiſcopus claruit.parte ſecunda.ti.13.ca.ſexto.§.nono.
Michael archangelus eccleſiam in tumba maris ſibi conſtrui exigit.parte ſecunda.ti.13.capitulo ſexto.§.trigeſimo.
Mimmolus abbas floriaceñ. claruit. parte ſecunda.ti.decimotertio.ca.6.§.32.
Marie magdalene corpus transfertur parte ſecunda.tit.14.capitulo ſecundo.§.quarto.
Moyſi abbatis collatio.parte ſecunda.titu.15.capitulo ſecundo.in corpore.
Magicarum origo prima colligitur. parte ſecunda.ti.15.capi.ſecundo.§.ſeptimo.
Macharij alexandrini miracula. parte ſecunda.ti.decimoquinto.capitu.ſexto.in corpore.⁊.§.ſequentibus.
Macharij egyptij geſta.parte ſecunda.titu.15 capitulo.ſexto.§.tertio.
Malchi captiui monachi geſta. parte ſecunda ti.15.capi.ſeptimo.§.primo.
Melanie relatio de ammone ⁊ ſancto pambone.parte ſecunda.titulo decimoquinto.capit.octauo.§.quarto.

Moyſes ethiops epiſcopus martyriũ paſſus. par.2.titu.15.ca.9.in corpore.⁊.§.j.

Melania plures ſanctos patres vidit.parte ſecunda.titulo.15.capitulo decimo.§.7.

Marina ex mutatione noīs in fornicatione ſuſpecta habetur.parte ſecũda.ti.15.c.10.§.10.

Marie egyptiace penitentia.parte ſecunda.ti.15.capitulo decimo.§.decimo.

Maurus in galliā a beato Benedicto mittit.parte.2.ti.15.cap.decimoquarto in corpore.

Mirabilia que contigerunt tpe Ludouici ſecũdi imperatoris.par.2.ti.16.ca.ſecũdo.§.2.

Medericus abbas ſanctus claruit.parte ſecũda.titulo.16.capitulo tertio.§.quarto.

Mirabilia ac portenta diuerſorum locoꝝ narrantur.parte ſecunda.ti.16.cap.7.§.ſexto.

Machometi pphane legis quedā mala recitātur.parte ſecũda.ti.16.cap.12.§.5.in fine.

Malachias ſanctus epiſcopus miraculis claruit.par.ſecunda.ti.17.cap.ſecũdo.per totuꝫ.

Magoꝝ triũ regũ corpora a mediolano ad coloniā trāſſerunt.p.2.ti.17.ca.9.in corpore.

Nicenum concilium ſic congregatuꝫ hec decreuit.par.ſecũda.ti.9.cap.tertio.⁊.§.ſequenti.In quo claruit pannutius ſpiridion Jacobus niſibenus.§.4.

Nicolaus ſanctus mirre ciuitatis epiſcopꝰ claruit.parte ſecunda.ti.9.cap.tertio.§.quinto.

Nicaſius remenſis epiſcopus cum ſorore ſua Eutropia martyrio coronāt.p.2.ti.xj.c.8.§.2.

Nummus ad collum ſuſpenſus ad ↄuerſioneꝫ infidelium operam dedit.parte ſecunda.titu.xj.capitulo.17.§.primo.in fine.

Narſes contra Belliſariũ ſuperbia ⁊ odio motus cauſa fuit multorum maloꝝ.par.2.titulo 12.capitulo quarto.§.quarto.⁊ ſequenti.

Narſes contra gothos Italiaꝫ liberauit ⁊ greciam.par.ſecũda.ti.12.ca.5.§.9.⁊ ſequenti.

Nonnoſus monachus claruit.parte ſecũda.ti.duodecimo.capitulo nono.§.quarto.

Neſtoretis collatio de vita actiua ⁊ contēplatiua.pte.2.ti.15.cap.ſecundo.§.13.⁊ ſequenti.

Nicolaus papa primus lotharīuꝫ regem excōmunicauit ⁊ plura decreta fecit.par.ſecunda.titulo.10.capitulo primo.§.nono.

Nicolaus ſecũdus papa berengarij hereſim extirpauit.parte ſecũda.ti.16.cap.primo.§.20.

Nicolai ſancti corpus ad barum trāſſertur.parte ſecunda.ti.16.capitulo primo.§.22.

Normanni franciā ⁊ alia loca deuaſtarunt.parte ſecunda.ti.16.capitulo ſecundo.§.6.

Normānorum ducuꝫ conuerſio ⁊ genealogia.parte ſecunda.tit.16.capitulo ſecundo.§.8.

Nicee turchorum expulſio:⁊ in alijs locis oriētalibus per chriſtianos.parte ſecunda.titulo 16.capitulo decimotertio.§.ſecundo.

Northbertus primus inſtitutor ordinis pmonſtratē.claruit.par.ſecunda.ti.17.cap.1.§.3.

Origenis ſcripta perpeſſa ſunt altercationem magnam a doc. parte ſecunda.titulo decimo.cap.nono.§.1.

Oroſius hiſpanus hiſtoriographus claruit.parte ſecunda.titulo decimo.capit.decimo.

Odeacer poſt grauia bella doloſe occidit.par.ſecunda.titulo.xj.capitulo ſecundo.§.q̄rto.

Oratio preclara totile ad cōmilitones ſuos:⁊ alia ad romanos ⁊ mandatũ per pelagium ad imperatorem.parte ſecũda.ti.12.ca.5.§.5.

Oratio conſultoria pro morte glorioſa ſubeunda potius q̄ fuga.par.ſecũda.ti.12.ca.5.§.7.

Oldo cluniacenſium inſtitutor moralia Gregorij abbreuiauit:cuius vita deſcribitur.parte ſecunda.titulo.15.capitulo decimoſexto.i corpore.⁊.§.primo ⁊c̄.

Odilonis vita ſancta deſcribitur.parte ſecũda titu.15.capitulo decimoſexto.§.3.⁊ quarto.

Ordo templariorum ſancti Joannis per Bernardum declaratur.par.2.ti.15.cap.20.

Ordinis humiliatorum ortus ⁊ diſtinctio.parte ſecunda.titu.15.capitulo vigeſimotertio.

Oratio pulchra Gregorij ſexti pape de ſua innocentia.parte ſecũda.titu.15.cap.primo.§.19.

Otto primus glorioſiſſime imperauit.parte ſecunda.titu.16.capitulo tertio.in corpore.

Ottonis ſecundi imperiũ deſcribitur.Et plura geſta ſub eo.pte.2.titu.16.cap.3.§.3

Otto tertius imperator plura cōtra romanos geſſit.parte.2.titu.16.cap.tertio.§.quarto.

Philoſophus acutiſſimꝰ ⁊ eloquens a ſimplici confeſſore conuertitur.parte ſecunda.titu.nono.capitulo tertio.§.tertio.

Pannucius in concilio Niceno claruit.par.ſecunda.titulo nono.cap.tertio.§.quarto.

Paulus conſtantinopolitanus martyrio conſecratur.parte ſecũda.ti.9.cap.4.§.6.

Paulini confeſſoris ⁊ pontificis natalitiũ treueris celebratur.parte ſecunda.titulo nono.capitulo quarto.§.ſexto.

Paſtoralis cura q̄ fugienda ſit Gregorij nazāzeni doctrina.parte.2.titu.10.cap.5.§.pmo.

Prudentius poeta claruit cum dictis ſuis.parte ſecũda.ti.10.cap.10.§.6.

Priſcillianiſte heretici hos habuerũt errores.parte ſecunda.ti.10.cap.10.§.7.

Pelagius hereſiarcha britania fuit.par.ſecunda.titulo decimo.cap.decimo.§.8.

Paula nobiliſſima romana.poſt virtutes innumeras migrauit.par.ſecunda.ti.10.cap.15.

Perſarum reges qui fuerunt:⁊ quot annis quiſq̄ eoꝝ gubernauit.par.2.ti.xj.cap.3.

Proſper vir crudeliſſimus leonis pape nota-

rius claruit cũ ſcriptis.p.ſcđa.ti.xj.ca.xj.
Petronius epiſcopus bononienſ. auctor vitas patrum egypti.parte ſecunda.titulo. vndecimo.cap.xj.§.quinto.
Priſcianus grāmatic⁹ claruit cuz ſcriptis.parte ſecunda.titulo.xj.ca.xj.§.ſeptimo.
Paulinus epiſcopus ſe vendi permiſit pro filio vidue.par.ſecunda.ti.xj.cap.duodecimo.
Patritius brito archiepiſcopus ſcotorum fere totam hyberniam conuertit.par. ſecūda.titulo.xj.ca.18.§.ſecundo.
Purgatorium patricij tale habet exordiuz.parte ſecunda.titulo.xj.ca.18.§.ſecundo.
Pelagius ſecundus papa canonum inſtitutor ſic gubernauit apoſtolicā ſedē.par.ſcđa.ti.12.c.pmo.§.5.in fine.Et cap.ſcđo.in corpore.
Paſca quādo celebrādum ſit.patet ex miraculo.par.ſcđa.ti.duodecimo.ca.1.§.ſeptimo.
Peſtis inguinaria rome ide venit.par.ſecūda.titulo.duodecimo.ca.4.§.primo.
Prelium īgens maximis aſtutijs peractū.vide.par.ſcđa.ti.duodecimo.ca.4.§.tertio.
Paulus iconeñ.epiſcopus claruit.par. ſecunda.ti.duodecimo.ca.8.§.decimo.
Panis cōuertitur in lapidez elemoſynā negan ti.par.ſcđa.ti.13.ca.pmo.in corpore.
Phara virgo xpi cum fratrib⁹ ſuis ſanctis claruit in francia.parte ſecunda. titulo.13.capitulo.6.in corpore.
Philibertus rothomageñ.archieps claruit.p.ſecunda.ti.13.cap.ſexto.§.18.
Preiectus auerneñ.eps claruit.parte ſcđa.ti.13.cap.ſexto.§.25.
Pipinus regnum frācie aſſequitur:⁊ eccleſiaz romanam tuetur.par.ſecunda.titulo.14.cap.pmo.§.ſecundo.⁊ ſeqnti.
Paulus pmus papa vir ſanctus ⁊ mitiſſimus claruit.par.ſcđa.ti.14.ca.pmo.§.quarto.
Phillipicus hereticus occiſo iuſtiniano vſurpauit imperiū.par.ſcđa. titulo.14.cap.ſcđo.
Pariſienſe ſtudium ſta exortum eſt.par.ſecunda.titulo.14.cap.4.§.duodecimo.
Paphnucij collatio de triplici vocatione.par.ſecunda.ti.15.cap.ſecūdo.§.ſecūdo.
Piamonis collatio de diuerſis generibus monachop.par.ſcđa ti.15.cap.ſecūdo.§.17.
Pauli pmi heremite vita ex viſitatiōe.b.antonij claret.par.ſcđa.ti.15.ca.3.in corpore.
Pauli ſimplicis cōuerſio ⁊ obedientia.par.ſecunda.ti.15.ca.4.per totum.
Paſtoris abbatis doctrina.per ſecunda.titulo 15 cap.ſeptimo.in corpore.
Paphnutius ſibi ſimilem queſiuit.par.ſecunda.titulo.15.cap.decimo.§.ſecundo.
Pacomij ſchiriotici ſancti geſta.par.ſecunda.titulo.15.cap.xj.in corpore.⁊.§.pmo.
Placidus diſcipulus Benedicti martyriū patitur in ſycilia.parte ſecunda.titulo.15. capitulo.14.§.tertio.⁊ ſequen.
Premōſtratenſ ordinis fundator fuit northertus.par.ſecūda.titu.15.ca.19.
Paſcalis pmus papa corpus.b.Cecilie ex reuelatione inuenit.par.2.ti.16.cap.1.§.ſecundo.
Paſcalis decreta aliqua ſcripſit.par. ſecunda.titu.16.capitulo primo.§.ſecundo.
Polonia imperio romano tributaria efficitur par.2.ti.16.cap.quarto.§.primo.
Petrus damianus dictis ⁊ exemplis ſuis claruit.par.2.titu.16.cap.8.per totum.
Petrus alfonſus prius moyſes ex iudaiſmo cōuertitur.par.2.titu.16.ca.12.in corpore.
Paſſagiū p recuperatiōe hierlyme:⁊ aliarum regionū orientaliū.par.2.ti.16.c.13.per totū.
Partus mirabilis cuiuſdam femine. par.2.ti.16.ca.14.§.ſecundo.in fine.
Paſcalis ſecūdus papa ab imperatore henrico qnto capit ob inueſtituraz per annulū ⁊ virgam ⁊c̄.par.2.ti.17.cap.1.in corpore.
Petrus tarentaſienſis epiſcopus iuuenculam curauit. Ex cuius vulnere acus ⁊ ſudes lignei exierant.par.2.ti.17.cap.1.§.8.
Petrus monaculus abbas clareuallenſ floruit.par.2.ti.17.cap.1.§.13.
Prodigia rara ⁊ euentus tpibus henrici quinti.par.ſecūda.ti.17.cap.6.§.ſecundo.
Philippus rex francie iuuenis mira geſſit in regno.par.2.ti.17.ca.9.§.8.
Paſſagium pro recuperando hieroſolymā poſt amiſſionem per Fredericum imperatorē:⁊ ceteros.par.ſecunda.ti.17.ca.nono.§.17.
Philippus rex francie:⁊ rex anglie achon obtinuerunt.par.2.ti.17.ca.9.§.21.
Quadrageſimale ieiunium ſic inſtituitur.pte ſecunda.ti.12.cap.3.§.14.
Querele ſancti Thome epiſcopi cantuarieñ.coram papa Alexādro contra regē anglie.parte ſecunda.titu.17.cap.primo.§.decimo.
Radagaſus gothorum rex ydola rome reſtituere conatus:ſic occiditur.parte ſecunda.titulo nono.capitulo nono.§.ſecundo.
Roma a gothis depopulať miraculoſe fugientibus ad eccleſiam beati Petri parcentes.parte ſecunda.ti.9.ca.9.§.ſecundo.
Religioſorum mores illi ſunt decentes.par.ſecunda.titulo.10.cap.5.§.ſecundo.
Rufinus preſbyter acquilegieñ.claruit cū ſcriptis ſuis.par.2.ti.10.cap.10.§.primo.
Rogationum dies cum letanijs inſtitute ſunt hac ex cauſa.par.ſecunda.ti.10.cap.1.§.5.
Reges perſarum qui fuerūt:⁊ quot annis ſin-

guli preſuerunt.par.2.ti.xj.cap.3.
Reges francie a primo ad karolum magnuz fuerunt.25.par.2.titulo.xj.cap.quarto.
Reges britānie enumerantur quot annis rexerunt.par.ſecūda.titu.xj.cap.5.§.ſecundo.
Regnum vuandalorum ex ſcithia habet ortū.par.ſecunda.titu.xj.cap.ſexto.
Reges gothorum enumerantur.par.ſecunda.titu.xj.capitulo.ſeptimo.
Reges hunnorum enumerātur.parte ſecunda titulo vndecimo.capitulo octauo.
Reges longobardorum enumerantur.par.ſecunda.titulo.xj.cap.nono.
Remigius remenſis epiſcopus claruit.par.ſecunda.titulo vndecimo.capitulo.18.
Roma obſeſſa a gothis anno integro ſic tandē vicit gothos.parte ſecūda.titulo duodecimo capitulo quarto.§.tertio.
Roma a gothis obſidetur:⁊ crudeliſſime ſuperatur.par.2.ti.12.ca.5.§.3.⁊ ſequen.
Roma a belliſario ſic reſtauraſ.par.ſecunda.titulo.12.capitulo quinto.§.ſexto.
Roma iteruz a gothis poſſeſſa ſic a narſete reſtauratur.par.ſecūda.ti.12.ca.5.§.decimo.
Radegundis regina francie claruit.par.ſecunda.titu.12.capitulo octauo.§.tertio.
Regina anglie ediltrudis nomine trib⁹ viris tradita virgo permanſit.par.ſecunda.ti.duodecimo.capitulo primo.§.quarto.
Reges bulgarorum annotantur.par.ſecunda.titulo.13.capitulo quarto.§.ſeptimo. in fine.
Roboricus abbas claruit.parte ſecunda.titulo 13.capitulo ſexto.§.vndecimo.
Remaclus traiecteñ.epiſcop⁹.Rodoaldus frater ſuus treuereñ.archiepiſcopus.Seuera ſoror eorū abbatiſſa cōſanguinei ſancte gerdrudis claruerunt.par.2.titu.13.ca.6.§.14.
Richarius pontineñ.claruit.par. ſecunda.tit.13.capitulo ſexto.§.19.
Rolandi militis fortiſſimi geſta.par.ſecunda.titulo.14.capitulo.4.§.nono.
Rabbanus abbas fuldeñ.tandem archiepiſcopus maguntineñ.claruit.par.ſecunda.titulo 14.capitulo quinto.§.primo.
Religioſorum conuerſatio multipliciter commendatur.par.ſecunda.titulo.15.cap.primo.
Romualdus inſtitutor ordinis camaldulenſiū primus floruit.parte ſecunda.titulo quintodecimo.capitulo.15.in corpore.Et vita ei⁹ ponitur in.§.primo.⁊ ſequenti.
Religionum relaxatio ⁊ tepiditas narraſ.par.ſecunda.titulo quintodecimo.capitulo.23.§.primo.⁊ ſequenti.
Religionum plurimarum reformatio.parte ſecunda.titulo.15.capitulo.23.§.ſecundo.
Religio ſancte brigide in duplici monaſterio inſtituta.parte ſecunda.ti.15.cap.23.§.5.
Rollo dux normanorum cōuerſus ſummā pacem tenuit.parte.2.ti.16.cap.1.§.12.
Robertus rex francie reſponſoria ⁊ ſequētias compoſuit.par.ſecūda.ti.16.ca.primo.§.18.
Romanus imperator grecus deuincitur a perſis:qui prius totā pene aſiam minorē:⁊ alias prouincias:vt modo turchus:acquiſiuit.par.ſecunda.titu.16.cap.3.§.primo.
Richardus dux normānoruz deuotus claruit.par.2.ti.16.capitulo ſeptimo.§.3.
Reges hieruſalem per ſucceſſionem enumerātur.parte ſecunda.titu.14.cap.13.§.xj.
Rex hieruſalem fulco ⁊ imperator cōſtantinopolitan⁹ inopinata ⁊ mirabili morte mortui ſunt.par.2.ti.17.cap.8.§.primo.
Silueſter papa conſtantinum ad fidez conuertit.par.ſecunda.titulo nono.cap.primo.§.primo.⁊ ſequen.
Silueſter quando ⁊ quantum preſuit romane eccleſie.par.ſecunda.ti.9.cap.ſecundo.
Spiridion claruit in concilio niceno.par.ſecūda.titu.nono.cap.tertio §.quarto.
Sapor rex perſarum.16.milia martyrio coronauit xpicolas.par.2.ti.9.cap.4.§.tertio.
Symeon epiſcopus ſeleucie ⁊ theſifontis martyrio coronatur.par.2.ti.nono.cap.4.§.3.
Studium gentilium litterarum reprehendit non ſimpliciter.par.2.ti.10.cap.6.§.4.
Stephani prothomartyris relique inuente ſunt hoc miraculo.par.2.ti.10.cap.10.§.3.
Simbolum miſſe dominice.vz.patrem omnipotentem ⁊c̄.conſtantinopolitana ſynodo eſt effectum contra macedonium hereticum.parte ſecunda.titulo.10.cap.10.§.ſeptimo.
Sulpicius ſeuerus.Seuerus ſulpicius.In acquitania claruit.par.2.ti.10.ca.10.§.9.
Sixtus ſecundus papa eccleſie preſuit.par.ſecunda.titu.xj.cap.primo.§.3.
Simplicius papa romanam eccleſiam gubernauit.par.2.ti.xj.cap.primo.§.6.
Simachus papa contra Laurentiuz antipapez a rege confirmatur.par.2.ti.xj.ca.1.§.8.
Sigiſmundus martyrio coronatur.par.ſecunda.titu.xj.cap.2.§.nono.
Sidonius epiſcopus auerneñ.claruit cuz ſcriptis.par.ſecunda.titulo.xj.cap.13.
Simachus patricius romanus ſocer boetij claret cum ſcriptis.parte ſecunda.titulo vndecimo.capitulo.15.§.primo.
Seuerinus abbas agaunēſis claruit.par.ſecūda.titulo.xj.cap.19.§.quarto.
Siluerius papa hec perpeſſus eſt ab auguſta heretica.par.2.ti.12.cap.primo.§.quarto.
Sanſon dolenſis archiepiſcopus claruit.parte ſecunda.titulo.12.cap.octauo.§.ſexto.

Seuerus ſacerdos valerieñ. claruit. par. ſecunda. titulo. 12. cap. nono. §. ſeptimo.
Sauinus caroſme ciuitatis epiſcopus claruit. par. ſecūda. titulo. 12. capitulo nono. §. nono.
Sauinus Placentie vrbis epiſcopus claruit. parte ſecunda. titulo duodecimo. capitulo nono. §. vndecimo.
Sanctulus beato Gregorio familiariter notus claruit. par. 2. ti. 12. cap. nono. §. 20.
Sauinianus papa detrahens beato Gregorio punitur. parte ſecunda. titulo tredecimo. capitulo primo. in corpore.
Seuerinus papa claruit. parte ſecunda. tit. 13. cap. primo §. ſecundo.
Sergius papa claruit. parte ſecunda. titulo. 13 capitulo primo. §. quinto.
Sinodus nicena tanq̄ euangeliū cum alijs tribus autenticum habetur. parte ſecunda. titu. 13. capitulo ſecundo. §. primo.
Sulpicius bituriceñ. archiepiſcopus claruit. parte ſecunda. titulo. 13. cap. 6. §. 6.
Seleberga abbatiſſa claruit. par. ſecunda. titu. 13. capitulo ſexto. §. ſeptimo.
Stephanus ſecūdus papa claruit. par. ſecūda. titulo. 14. capitulo primo. §. tertio.
Stephanus tertius papa claruit depoſito ⁊ degradato conſtantino. parte ſecunda. titu. 14. capitulo primo. §. quinto.
Saluius epiſcopus ambianeñ. martyrio coronatur. par. 2. ti. 14. capitulo. 4. §. xj.
Studium pariſienſe a roma tranſlatū eſt. parte ſecunda. ti. 14. cap. 4. §. duodecimo.
Serapionis collatio de impugnatione vitioꝝ. parte ſecunda. ti. 15. capitulo ſecundo. §. 4.
Sereni collatio de mobilitate animę ⁊c. par. ſecunda. titulo. 15. cap. ſecundo. §. ſexto.
Sare abbatiſſe ⁊ ſincletice dicta memorabilia. par. 2. titulo. 15. cap. 8. §. ſecundo.
Serapion pater trium milium monachorum. par. 2. titulo. 15. capitulo. 9. §. ſecundo.
Siluani abbatis conuerſatio. par. ſecūda. titu. 15. capitulo nono. §. tertio.
Serapion ſindonius claruit. parte ſecūda. titulo. 15. capitulo decimo. §. tredecimo.
Sententie morales ſanctorum patrum recitantur. parte ſecunda. titulo. 15. capitulo. 12. in corpore ⁊. §. ſequentibus.
Scolaſtica ſoror beati Benedicti in ſpecie colūbe celum petijt. parte ſecūda. titulo. 15. capitulo tredecimo. §. nono.
Stephanus papa quartus Ludouicum imperatorem coronauit. parte ſecunda. titulo ſexto decimo. capitulo primo. §. primo.
Sergius ſecundus papa nomen ſuum primo mutauit. par. 2. ti. 16. cap. primo. §. quinto.
Sergij tertij pape crudelia facta in formoſum papam mortuum. parte ſecunda. titulo. 16. capitulo primo. §. quintodecimo.
Stephanus octauus papa germanus a romanis mutilatus. par. 2. ti. 16. cap. primo. §. 15.
Silueſter ſecundus papa prius gilbertus dictus nigromāticus miſerrimum finem habuit. p. ſecunda. titulo. 16. cap. primo. §. 18.
Stephanus rex hungarie per Gillam vxorem ſuam ad fidem conuertitur. parte ſecunda. ti. 16. capitulo quarto. in corpore.
Sciſma graue tempore Innocentij beatꝰ Bernardus per varias inquietationes mitigauit. par. 2. titu. 17. cap. 5. §. 6. ⁊ octauo.
Saladinus dominus egypti efficitur. parte ſecunda. titulo. 17. capitulo nono. §. quinto. Et regnum hieroſolymorum hoſtiliter aggreditur. j. §. decimo ⁊ vndecimo.
Saladinus achonenſem ciuitatem: ⁊ hieroſolymam in ſuam ditionem recepit. parte ſecūda. titulo. 17. capitulo nono. §. 15.
Obitus ſuus narratur. par. ſecunda. titulo. 17. capitulo nono. §. vigeſimotertio.

Theodoſius magni theodoſij imperatoris pater innocenter occiſus eſt. parte ſecunda. titulo nono. capitulo ſexto. §. quinto.
Theodoſius ſic aſſumitur a Gratiano in cōſortem imperij. parte ſecunda. titulo nono. capitulo ſeptimo.
Theodoſius ſic bello maximum tyrannum vicit. parte ſecunda. titulo nono. capitulo ſeptimo. §. tertio.
Theodoſius imperare cepit: ⁊ hos habuit mores. parte ſecunda. titulo nono. cap. octauo.
Theodoſius ſic bello vicit Eugenium ⁊ Arbogaſtem. parte ſecunda. titulo nono. capitulo octauo. §. primo.
Theodoſius eccleſias ab arrianis ablatas reſtituit: ydola vniuerſa extinxit. parte ſecunda. titulo nono. capitulo octauo. §. ſecundo.
Theodoſij obedientia beato Ambroſio obtemperauit ob necem circenſium. parte ſecunda. titulo nono. capitulo octauo. §. 3.
Theodoſius iunior imperio cum Honorio ſubſtituitur ab Archadio. parte ſecūda. titulo nono. capitulo nono. §. tertio.
Theophilus alexandrinus epiſcopus q̄ peruerſe egit contra Chriſoſtomum: ⁊ ſcripta origenis. parte ſecunda. titulo nono. capitulo decimo. §. primo. ⁊ ſequen.
Thiconius affer claruit cum ſcriptis ſuis. parte ſecunda. titulo decimo. capitulo decimo. §. primo.
Theodoſius iunior chriſtianiſſimus archadij filius imperauit cum Honorio. parte ſecunda titulo vndecimo. capitulo ſecundo.

Theodoricus hereticus imperiū maximis italie bellis conſecutus eſt. parte ſecunda. tit. vndecimo. capitulo ſecūdo. §. quarto.
Theodatus crudeliter geſſit contra benefactricem. par. ſecunda. ti. vndecimo. ca. 2. §. 6.
Theodorus epūs ſyrie claruit cum ſcriptis ſuis par. 2. ti. 11. ca. 11. §. 6.
Totilla gothorū princeps contra duces imperatoris ſic pugnauit. par. 2. ti. 12. c. 5. per totū.
Theophilus ſicalus ſic abnegatā fidē a demone recuperauit. par. 2. ti. 12. c. 6. §. ſecundo.
Thodoricus rex francie hec cōtra columbanuz geſſit par. 2. ti. 12. c. ſexto. §. ſexto.
Tiberius ſecundus imperator romanus talis fuit. par. 2. ti. 12. ca. 6. §. ſeptimo.
Theodorus papa claruit. parte ſecunda. titulo. 13. c. 1. §. ſecundo.
Teutoni ad fidem chriſtianam conuertuntur. parte ſecunda. titulo decimoquarto. capitulo primo. in corpore.
Theodoſius anaſtaſiū deponens imperiuz aſſumpſit. par. 2. ti. 14. ca. ſecūdo. §. ſecundo.
Teſtamentarij accipiant exempluz executionis par. 2. ti. 14. c. 4. §. 4.
Tentatio triplex ade et xpi. par. ſcda. ti. 15. capitulo ſecundo. §. quarto.
Theodori collatio de proſperis et aduerſis huius ſeculi. par. 2. ti. 25. ca. 2. §. 5.
Tentationes mirabiles heremitarum narrantur. par. ſecūda. ti. 15. c. 8. in corpore et prope finem. et in. §. primo.
Thaidis meretricis penitentia. par. ſecunda. titulo. 15. ca. decimo. §. 3.
Turchorum origo et dominij progreſſio. parte ſecūda. ti. 16. ca. 4. §. quinto.
Theobaldus cantuarieñ. archiepiſcopus floruit. par. ſecūda. ti. 17. c. primo. §. nono.
Thomas archiepiſcopus cantuarieñ. poſt perſecutiones multas martyrio coronatur. parte ſecunda. ti. 17. c. 3. per totum.
Tundali viſio mirabilis de penis inferni et gaudijs celi. par. 2. ti. 17. c. 4. per totum.
Tyrus ciuitas ob antiquitatem et alia laudatur par. 2. ti. 17. ca. ſexto. §. ſexto.
Tempeſtas ſeua prius inaudita narratur. part. ſecunda. ti. 17. ca. nono. §. 28.
Vigilie mortuorum celebrate ſunt primitus: par. ſcda. ti. 9. c. 4. §. 7.
Victorinus rethor claruit. et xpianus factus publice cōteſtatus eſt. par. 2. ti. 9. c. 4. §. 17.
Valentinianus imperator victorioſe gubernauit. p. ſecunda. ti. 9. c. 6. et. §. primo.
Valentinianus ſic morit. parte ſecunda. titulo nono. ca. ſexto. §. ſcdo.
Valens valentiniani frater ſub imperio ad arrianam hereſim lapſus etc. parte ſecūda. titulo nono. ca. 6. §. 3.
Valens imperator ſic a gothis eſt victus: et igne conſumptus. p. 2. ti. 9. c. 6. §. ſeptimo.
Valentinianus iunior a maximo oppreſſus regno reſtituitur per theodoſium. parte ſecūda titulo nono. cap. ſeptimo. §. quarto. Idem ſic morte extinguitur. parte ſecunda. titulo nono capitulo octauo. §. primo.
Vuandali crudeliter debacharunt per galliam et hyſpaniam. par. 2. ti. 9. ca. 9. §. tertio.
Valentinianus tertius in occidente imperium 30. annis tenuit. parte ſecunda. titulo vndecimo. ca. ſecundo. §. ſecundo.
Vuandalorum regnum vnde habet exordium par. ſecūda. ti. 11. ca. 6.
Venetiarum ciuitas edificatur. par. ſecūda. tit. vndecimo. ca. octauo. §. quarto.
Urſula cum ſodalibus ſuis martyrio coronantur. par. 2. ti. 11. ca. 8. §. ſeptimo.
Vuādali grauiter perſecuti ſunt xpianos in affrica. par. ſecūda. ti. 11. ca. decimo.
Vitaſpatruz egypti aſcribitur petronio epiſcopo. p. 2. ti. 11. ca. 11. §. quinto.
Vigilius diaconus monachorum regulaz ſcripſit. p. ſecūda. ti. 11. c. 11. §. ſexto.
Victorius rethor ſcripſit ſuper geneſim ad tempora abrahe. parte ſecunda. titulo vndecimo. cap. vndecimo. §. ſexto.
Vedaſtus attrebateñ. epiſcopus claruit. p. ſcda. ti. 11. ca. 19. §. tertio.
Vigor baiocaſineñ. epiſcopus claruit. par. ſecūda. ti. 11. c. 19. §. ſeptimo.
Vigilius papa cathedram petri poſſedit. parte ſecunda. ti. 12. ca. primo. §. quinto.
Vitagis gothorum rex contra belliſariuz ſic ſe habuit in obſidione rome. par. ſecunda. titulo 12. c. 4. §. tertio. et ſequen.
Victoria mirabilis ex induſtria mulieris. parte ſecunda. ti. 12. c. 6. §. 5.
Vitilianus papa claruit. parte ſecunda. ti. 14. c. primo. §. quarto.
Viſio mirabilis decedentium ex hoc ſeculo. par ſecūda. ti. 13. c. 3. §. ſecūdo.
Vindocus regis britānorum vnicus filius heremita efficitur. parte ſecūda. titu. tredecimo. ca. quarto. §. quinto.
Vualaricus colūbani diſcipulus claruit. parte. ſecunda. ti. 13. c. 6. §. 3.
Viſio preclara ſolennitatis celebrande in eccleſia ſancti dionyſij. parte ſecunda. titu. decimo tertio. cap. 6. §. octauo.
Vigilius anthiſiodoreñ. epiſcopus claruit. parte ſecunda. titulo decimotertio. capitulo ſexto. §. vigeſimooctauo.
Vuillibrordus epiſcopus friſonū claruit parte ſecunda. ti. 13. ca. 6. §. 28.

Uuolfrānius zouoneñ. epiſcopꝰ claruit parte
ſecunda.titulo.14.ca.ſcdo.§.2.
Uirgo ſtulta ꝓpter xp̄m agnoſcif.parte ſecun/
da.t 15 ca.decimo.§.octauo.
Uallis Umbroſe fundatio incepit.par.2.ti.15.
ca.17.in corpore.⁊ ſequenti.
Ungari per gizilam ⁊ Stephanū regē ad fidez
ↄuertuntur.par.2.ti.15.ca.primo.§.18.
Uictor tertius papa veneno in calice infecto ne
catur.par.2.ti.16.ca.primo.§.22.
Urbanus ſecūdus papa concilium in claromō
te ob paſſagium terre ſancte celebrauit. parte
ſecunda.titulo.16.cap.primo.§.23.
Uenceſlaus dux bohemie a fratre occiditur.p.
ſcd̄a.ti.16.ca.3.in corpore.
Udalricus epiſcopus Auguſteñ.ſanctitate cla
ruit.par.2.titu.16.ca.3.§.tertio.
Uindelici tributarij fiunt Henrico.3.par.ſecū/
da.titulo.16.cap.quarto.§.3.
Uilielmus dux normānoꝝ regnum anglie ob.
tinuit.par.2.titu.16.ca.5.§.primo.
Uilielmi filij Seua tempora in anglia recitanf
par.2.titulo.16.ca.quinto.§.quarto.
Uirgines ſancte in anglia claruerunt.par.ſecū
da.titulo.16.ca.ſeptimo.§.quinto.
Uas ſiue catinum in modū parapſidis qd̄ xp̄s
in cena habuit.repertum nunc ianuenſes hn̄t
par.ſecunda.titulo.16.ca.13.§.decimo.
Uiſio mirabilis pene ⁊ gaudij cuiuſdam pue/
ri.par.2.titu.17.ca.primo.§.6.in fine.
Ueneti ꝓpter pacem inter Alexandrū papaz ⁊
Federicum quedam inſignia meruerunt. par
te ſecunda titulo.17.ca.p̄mo.§.10.
Urbanus tertius ꝓpter amiſſionē terre ſancte
obijt.par.2.ti.17.ca.primo.§.12.
Ueneti tyrum capiunt:⁊ plura bella contra in/
deles per eorum ducē habuerunt.par.ſecun/
da.titulo.17.ca.6.§.ſexto.
Ydola in toto romano imperio extincta
ſunt.iuſſu Theodoſij.parte ſecū
da titulo.9.capi.8.§.2.
Ydola reſtituere voluit radagaſus.ſic id̄ occi//
ſus eſt.par.2.ti.9.ca.9.§.ſecundo.
Ymagines ſanctorum in eccleſia haberi poſſe
ſic defenditur.parte ſecunda.titulo. decimo//
quarto capitulo primo.§.1.
Yſaac collatio de oratione ⁊ ſpeciebus eius.par
te ſecunda.ti.15.ca.ſecundo.§.8.
Yſidori prouiſores pauperum conuerſatio.p.ſe
cunda.ti.15.ca.8.§.ſexto.
Zenobius epiſcopus florētinus claru
it.p.ſecunda.ti.10.ca.12.
Zeno aſſecutus eſt imperium romanum parte.
ſcd̄a.ti.xj.cap.ſecundo.§.3.⁊ ſequen.
Zacharias papa claruit.par.ſecunda.titulo q̄r/
todecimo.cap.primo.§.ſecundo.

Super tertiam partem.

ARche anime ſpirituales man
ſiones ſunt.par.3.titu/
lo.18.ca.p̄mo.§.quarto.
Arra anime quid eſt.par.3.titu.18
ca.1.§.15.⁊ ſequenti.
Abuſiones clauſtri.12.enumerantur.par.3.ti/
tulo.18.capi.ſecundo.§.10.
Alexander tertius papa claruit his ſcriptis.p.
3.titulo.18.cap.nono.§.primo.
Albigenſium hereſis cruce ſignatis expugnaf
par.3.titulo.19.cap.p̄mo.§.3.
Alexij imperatoris conſtantinopolitani geſta:
⁊ yſachij patris ſui.par.3.titulo.19.cap. ſecun
do.§.ſecundo ⁊ ſequenti.
Alexander quartus papa ſedem Petri aſſecu/
tus eſt.par.3.titulo.19.cap.8.
Armeni.aſs hermeni illius ſunt ↄditiōis. par.
3.titulo.19.ca.8.§.decimo.
Aragonum rex Petrus multa mala intulit ka/
rolo contra regnum ſycilie.⁊ tandem a frācia
interijt.par.3.titulo.20.ca.4.fere per totum.
Et.§.decimo.precipue.
Acris a ſarracenis obſeſſa ⁊ obtenta peremptis
60.milibus chriſtianorum.parte.3.titulo.20.
capitulo ſexto.§.nono.
Adolphus romanorum rex electus hac ex cau
ſa priuatur iure imperij.parte tertia titulo.20
capitulo.8.§.10.
Albi nigri florentie diuiſi ſeditionem fecerunt
par.3.ti.20.capi.8.§.13.⁊ ſequenti.
Anglie rex ita ſeuit in ſuos ob ↄſpiratiōem cō
tra eum factā.par.3.ti.21.ca.4.§.xj.
Aretinum poſt innumera bella tādē a florenti
nis pacto poſſidetur.par.3.ti.31.ca.7.§.3.
Anglici franciam ſuperant:regem cum filio ca
piunt.pariſius obſident.par.tertia.titulo.21.
cap.nono.§.ſexto.in fine.
Appellationem ad deum florētini impoſuerūt
contra ſententiam ſummi pontificis.par.3.ti/
tulo.22.cap.p̄mo.§.3.in fine.
Aretinorum direptio miſeranda recitaf.p̄te.3.
ti.22.ca.2.§.7.⁊.§.vndecimo.
Aretium emitur a florentinis pro notabili ſum
ma florenoꝝ.par.3.ti.22.ca.2.§.xj.
Albis veſtibus innumera multitudo hominuz
vtriuſq; ſexus miſericordiā domini depoſcen
do per Italiā diſcurrebat ꝓceſſionaliter cum
hymno.Stabat mater doloroſa iuxta crucem
lachrymoſa.anno domini.1399.par.tertia.ti/
tulo.2.cap.3.§.trigeſimoprimo.
Alexander quintus papa eligif ab vtriſq; cardi
nalibus tempore ſciſmatis.par.3.titulo.22.ca
pitulo quinto.§.3.⁊.§.ſexto.
Abbas panor.ab Eugenio baſile ē miſſus lega/
tus.pecunia a rege aragonuz corruptus:con/

tra euꝫ:⁊ pꝛo infelice felice Sabaudie duce ſa tegit.par.3.ti.22.ca.decimo.§.4.

Amedeus papa vel potius ydolum ſabaudie: vel baſiliſcus baſilee ſic eligitur.par.tertia.titulo.22.capitulo decimo.§.4.

Armeni grecis reductis infoꝛmationem romane eccleſie ſuſceperunt.parte tertia titulo.22.capitulo.11.§.1.in fine.

Amedeus felix nominat⁹ renunciauit papatui obediens Nicolao.5.par.3.ti.22.ca.12.

Amedeus moꝛtuus eſt tanq̄ bꝛutum ſine ſacramentoꝛum perceptione habita oppoꝛtunitate par.3.titulo.22.ca.11.§.18.

Antonius de padua:vir ſcūs oꝛdinis minoꝛuꝫ miraculis claruit par.3.ti.24.c.3.per totū.

Aſſiſiū per exercitū Federici obſidet.⁊ per.b. Clarā liberatur.par 3.ti.34.cap.6.§.3.

Alexander doctoꝛ irrefragabilis oꝛdinē minoꝛum mirabilr intrauit.p.3.ti.24.c.8.§.1.

Aluarus doctoꝛ oꝛdinis minoꝝ de plāctu eccleſie ſcripſit.par.3.ti.24.ca.8.§.2.

Achon ciuitas oꝛientis a ſaracenis capit:⁊ religioſe pſone trucidant.p.3.ti.24.c.9.§.10.

Bernardus clareuallen.abbas claruit cū ſcriptis ſuis.p.3.titulo.18.capitulo quarto per totum.

Bellū egregium floꝛentinoꝝ ꝯtra ſenenſes.p.3.ti.20.ca.1.§.6.⁊ ſequenti.

Bella diuerſa vtriuſq; foꝛtune ex pte.vide.p.3.ti.20.c.quarto.⁊ ſequenti.per totum.

Bellum ſtolidū piſanoꝝ contra genuenſes vn̄ pꝛofligati ſunt.par.3.ti.20.ca.4.§.13.

Bellum induſtrioſum floꝛentinoꝝ ⁊ aretinoꝝ par.3.ti.20.cap.ſexto.§.quarto.

Bellum ianuenſium ꝯtra venetos ſic pacificat par.3.ti.20.ca.8.§.ſeptimo.

Bellum regis frācie ꝯtra regē anglie ⁊ flādrēſes ſic paciſcit.par.3.ti.20.c.8.§.6.

Bellum flandreñ.ꝯtra frācigenas foꝛtunatuꝫ recitatur.par.3.ti.20.ca.8.§.18.⁊ ſequenti.

Bonifacius octauus papa aſtutioꝛ vulpe:magnanimioꝛ leone:ſapientioꝛ ſerpente mirabilia geſſit ꝯtra regem francie:⁊ romanos colūnenſes.par.3.ti.20.ca.8.per totum.

Benedict⁹.xj.papa claruit.p.3.ti.20.ca.9.

Beghardoꝛum:⁊ beghinaruꝫ octo erroꝛes reꝓbantur ⁊ damnant.p.3.ti.21.c.3.§.2.

Bellum ianuenſium auxilio regis ſatis arduū par.3.titulo.21.ca.4.§.ſecundo.

Bellum atrox ⁊ induſtrioſum in obſidione piſtoꝛij effectum.par.3.ti.21.cap.6.§.6.

Bn̄dictus.12.papa claruit.p.3.ti.21.c.7.

Bartolus de monte ferrato iuris ciuilis gloſatoꝛ.claruit.par.3.ti.21.cap.8.§.xj.

Bonifacius nonus papa iuuenis.34.annoꝛuꝫ indoctus ſic eccliam rexit.p.3.ti.22.ca.3.

Bellum floꝛentinoꝝ ꝯtra Joannem Galeatiuꝫ ducem Mediolaneñ.durauit.12.annis.par.3.titulo.22.capitulo.3.§.quinto.

Bellum floꝛentinoꝛum īduſtria plenum cōtra piſanos.par.3.ti.22.ca.4.§.quarto.

Bellū venetoꝝ ꝯtra dominū patauinū ꝓpter Ueronam deſcribit.par.3.ti.22.c.4.§.5.

Benedictus.13.papa poſt multa mala auiniōne ꝯtra romā ⁊ apoſtolicos Alexandrū: Gregoꝛium: Joannē tandē in concilio cōſtañ.dānatus ⁊ hereticus ſententiatus eſt. partē.3.titulo.22.cap.quinto.⁊.6.§.ſecundo.

Bohemoꝛum hereticoꝛum erroꝛes recitantur par.3.ti.22.cap.ſexto.§.3.

Braccius peruſinus tyrānus hec contra papā Martinum pꝛeſumpſit. par.3.ti.22.c.7.§.1.⁊ quarto vnde deo permittente ſubmerſus nūquam comparuit.§.quinto.

Bernardinus de oꝛdine minoꝛum pꝛedicatoꝛ egregius claruit.par.3.ti.22.ca.7.§.5.

Bellum atrox floꝛentinoꝝ aduerſa foꝛtuna cōtra ducē Mediola.p.3.ti.22.c.8.§.4.ſe.

Bꝛiſia de Mediolano eſt erepta.parte tertia titulo.22.capitulo octauo.§.

Bellum floꝛentinoꝛum contra lucam:quoꝫ īgenitum doloſum ducis Mediolani experit.p.tertia titula.22.capi.9.per totum.

Bononia ſic reddita eſt eccleſie.par.tertia.titulo.22.cap.vndecimo.§.17.

Bellum regis aragonum contra floꝛentinos.par.3.ti.22.ca.12.§.1.⁊ ſequenti.

Bernardinus canonizat.p.3.ti.22.c.12.§.3.

Bernardinus idem pꝛedicatione ⁊ vite ſanctitate clarus habetur in oꝛdine minoꝛum.par.3.titulo.24.ca.quinto.per totum.

Bernardus frater de oꝛdine frāciſci eius diſcipulus claruit.par.3.ti.24.c.7.§.5.

Bonauentura cardinalis de oꝛdine minoꝛuꝫ ſcriptis claruit.qui a Sixto 4° papa demū canonizatus eſt.par.3.ti.24.c.8.in coꝛpoꝛe.

Bertrandus cardinalis oꝛdinis minoꝝ plura ſcripſit.par.3.ti.24.c.8.§.ſecundo.

Bonauentura hec geſſit in generalatu.par.3.titulo.24.cap.9.§.ſexto.

Bꝛigida ſancta femina de regno ſuetie claruit reuelationibus ⁊ miraculis.par.3.titulo.22.capitulo vndecimo.per totum.

Contemplationis modus hr̄ in ſpūali archa aīe pſertim.par.3.ti.18.ca.1.§.5.

Charitatis laudes copioſe recitātur par.3.titulo.18.cap.pꝛimo.§.octauo.

Clauſtrū aīe Hugo folietto cōſtruere docet.p.3.ti.18.cap.ſecundo.per totum.

Clauſtri ſecuritas.⁊ ſeculi pericula recitantur.par.3.ti.18.cap.ſecundo.§.pmo.

Clauſtrum materiale exigit ordinando.parte.3.titulo.18.cap.ſecundo.§.nono.
Clauſtri abuſiones recitantur.parte tertia titulo.18.capitulo ſecundo.§.10.
Clauſtrum celeſte ſic conſtruitur parte tertie.titulo.18.capitulo ſecundo.§.12.
Clerici notabiliter reprehenduntur a.b.Bern̄.par.ti.18.c.4.§.4.ꝛ ſequenti.
Conſideratio ſui quantum confert boni.par.3.ti.18.cap.4.§.xj.ꝛ ſequenti.
Clauſtrum ingredi ſuadetur his rationibus.p te.3.titulo.18.cap.quinto.§.quinto.
Conſecratiōis mā in decreto poſita ſummarie reſumitur.p.3.ti.18.ca.6.§.quarto.
Celeſtinus tertius papa claruit:ꝛ ſcriptis ſuis par.3.ti.18.cap.9.§.quinto.
Conſtantinopolis victa a latinis ſic inuehitur.par.3.titulo.19.cap.ſecundo.§.3.
Corradinus rex damaſci.paganus hieruſalem dſtruxit ne xp̄iani damiata victa illac munitionem hr̄ent.par.3.ti.19.ca.3.§.2.
Cruce ſignati maxime teotonici damiatā obſederunt:ꝛ p̄mo triūpharūt:ſed q: legat⁹ ſuo ingenio ↄtra regē hieruſalē:ꝛ militie pſuaſum regē geſſit miſerrime victi ſunt.par.3.ti.19.ca.3.§.tertio.ꝛ ſequen.hec ſummopere attendenda ſunt in paſſagio.
Celeſtinus 4⁹ papa claruit.18.diebus preſuit eccleſie.par.3.ti.19.ca.4.§.ſexto.
Corona domini ſpinea venetis impignoratur ſed a rege frācie obtenta.p.2.ti.19.c.4.§.6.
Conſolatio bellantium ita edicitur.par.3.titu.19.capitulo.7.§.3.in fine.
Caſpios mōtes habere iudeos incluſos ſi qd veritatis hȝ.p.3.ti.19.c.8.§.8.in fine.
Clemens 4⁹ papa feliciter ſedem apoſtolicam gubernauit.par.3.ti.20.cap.1.
Conradinus eccleſie infeſtus hec peregit.parte.3.ti.20.ca.p̄mo.§.8.ꝛ ſequenti.
Carolus martellus cognomine franagena poſt multa preclara pro eccleſia vnde regnum ſicilie obtinuit.tandē hec patiſ infortunia ſiculis rebellātib⁹.par.3.ti.20.in multis locis preſertim.cap.4.§.primo.ꝛ ſequen.
Carolus ſecūdus cū Petro aragonū rege duellum inſtituit pro rege ſicilie.§.8.
Caroli genealogia recitaſ ex quo relucet quis ille vel alius ſit Carolus.§.9.ante finē.ꝛ titulo.21.cap.octauo.§.quarto.
Carmelitarum initium:ꝛ quomō habitu p̄mo reiecto: in illum habitum albuȝ venerunt.p.tertia titulo.20.cap.quinto.
Caſtrum fortiſſimum dolo ſic acquiritur.par.3.titulo.20.cap.ſexto.§.ſexto.
Celeſtinus papa heremi dilector papatum reſignauit.par.3.ti.20.cap.octauo.
Caſanus imperator tartaroꝝ xp̄ianis fauēs terram ſanctam acquiſiuit.parte.3.titulo.20.ca.8.§.octauo.ꝛ ſequen.
Columnēſes diffidarunt Bonifacio pape.par.tertia.ti.20.cap.8.§.vndecimo.
Cancellarij albi ꝛ nigri iter ſe ſeditionē fecerūt par.3.titulo.20.cap.8.§.12.
Clemēs 5⁹papa aſtutia electus admirabili hec fecit par.3.titulo.21.cap.primo.
Carolus ſecūdus migrauit ex hoc ſeculo.par.3.titulo.21.cap.ſcd̄o.§.primo.
Conſilium biceps de imperatore nouo ſuſcipiendo.par.3.ti.21.cap.2.§.quarto.
Clementinaꝝ ↄſtitutiones promulgate ꝛ autētizate ſunt in ↄcilio vienneñ.in preſentia.300.epiſcopoꝝ:ꝛ multoꝝ alioꝝ patrū clariſſimoꝝ.par.3.ti.21.ca.3.in corpore.
Clementis quinti pape mors ꝛ ſepultura.par.3.titulo.21.cap.3.§.tertio.
Carolus valeſianus frater Philippi regis francorum contra flandrenſes hec geſſit.par.tertia.titulo.21.ca.8.7.ꝛ nono.
Cometa apparuit tribus menſibus preſagium mortis Philippi regis frācie ꝛ peſtilentie:et cariſtie in parte occidentali.Anno.1305.ſicut ꝛ contigit anno.1482.ꝛ ſequenti.par.3.titulo.21.cap.tertio.§.8.in fine.
Caſtrutius tyrānus aſtutus lucam piſanam ꝛcē vſurpauit.florētinus contrarius nimis aſtutus contra eos profecit.par.3.ti.21.cap.5.multis locis.preſertim etiam.§.3.ꝛ.6.ꝛ.ca.6.qua ſi per totum preſertim.§.quarto.
Clemens 6⁹papa claruit.par.3.ti.21.ca.8.
Credita montis vel p̄ſtantie ſic exorte ſunt florentie.par.3.titulo.21.ca.8.§.ſecundo.
Cariſtie preuiſio a florentinis refertur.parte.tertia.titulo.19.cap.octauo.§.tertio.
Carolus 3⁹ſic florentinos exactionauit multa pecunia ꝛ tanta geſſit pro adeptiōe regni apulie contra Joannem reginaȝ.par.3.titulo.22.capitulo ſecundo.§.ſexto.
Ciompi.i.miniſtri artis lane ſeditiōes fecer florentie.par.3.ti.22.ca.2.§.8.
Carolus 3⁹ingratus hec contra Vrbanuȝ.6.papam geſſit.par.3.ti.22.ca.2.§.12.
Carolus 3⁹ in.regem hungarie coronat⁹ ſic miſerabiliter interijt.par.3.ti.22.ca.2.§.15.
Cariſtie ſic ſubuenitur a florentinis etiam cum communitatis diſpendio parte tertia.tit.22.capitulo ſecundo.§.17.
Concordia inter florentinos ꝛ Galeatium mediolañ.ducem cum his capitulis eſt confecta parte tertie.titu.22.ca.3.§.14.
Concilium cōſtantienſe quo periculo ſciſſmuȝ ſciſma ablatum eſt hoc exordio factum eſt.p.3.titulo.cap.quinto.§.ſecundo.

Concilio piſano quo depoſiti fuerunt. Greg. ⁊ Benedictus pro vnione eccleſie fuerũt tot patres cardinales: p̄iarche: archiepi: epi: abbates ⁊c̄. par. 3. ti. 22. ca. 5. §. 6.

Concilium conſtantienſe ita inceptum eſt. par. 3. ti. 22. capitulo. 6. §. ſecundo.

Cantilena puerorum floren̄. in contumeliã pape non eſt repreſſa. parte. 3. ti. 22. ca. 7. §. ſc̄do.

Coſma de medicis innocenter ab aduerſa factione a florẽtia relegatur. parte. 3. titulo. 22. capitulo. decimo. §. 3.

Concilium baſilienſe inſtitutũ ⁊ confirmatum propter diſſolutionem vnionis reuocatuꝫ eſt ab eugenio per abbatẽ panormitanũ: ⁊ alios preclaros legatos. par. 3. ti. 22. ca. decio. §. 4.

Conſecratio cathedralis eccleſie fit a papa hac ſolẽnitate. par. 3. ti. 22. ca. decimo. §. 7.

Clauſtra reformantur ab Eugenio papa. par. 3. titulo. vigeſimoſecũdo. ca. decimo. §. 6.

Clericorum eccleſie bona exactionantur p. 40. milibus florenorum per. 4. annos a florentinis licentia Nicolai pape: ⁊ Caliſti obtẽta. p. 3. titulo. vigeſimoſecũdo. cap̄. duodecimo. §. quinto. in fine. Al's ſemel ſine licentia in toto vendiderunt: ⁊ contra eccleſiam romanã bellis conſumpſerũt. vt parte. 3. titulo vigeſimo ſecundo. capi. primo. §. p̄mo.

Conſtantinopolis a turcis capta: ⁊ imperator eius cum ſuis occiſus. par. 3. ti. 22. ca. 13.

Conſtantinopolitana eccleſia. 12. vicibus rebellis ſe ſubtraxit ab obediẽtia romane eccleſie. hac forte de cauſa permiſit deus eã per turcũ opprimi. p. 3. ti. 22. ca. 13. §. p̄mo. ⁊ ſequẽti.

Conſtantinopolis captiuitas: ⁊ ruina deſcribitur. p. 3. titu. vigeſimoſecũdo. ca. 13. §. 14.

Caliſtus tertius papa hec geſſit pro repreſſiõe turci. par. 3. titulo. vigeſimoſecũdo. ca. 15.

Cometes quid eſt: ⁊ vnde cauſatur. par. 3. titu. vigeſimoſecũdo. capi. quintodecimo.

Cariſtia exiſtẽte ſic pauperibus ſubuenit florẽtia ſuis. parte. 3. titulo. vigeſimoſecundo. ca. 3. §. quinto. in fine. ⁊ capi. 15. §. ſecundo.

Confeſſore de fratribus mendicantiũ hic regulis cõſtringuntur. par. 3. ti. 23. ca. 5. §. 1.

Corpora mortuorum varijs ex cauſis incorrupta: ⁊ incinerata permanent. parte. 3. titu. 23. ca. 14. §. decimonono.

Clara virgo ſancta pauperum dominarũ ordinem inchoauit multis miraculis choruſcãdo par. 3. titulo. 23. ca. 6. per totum.

Confirmatio ordinis minorum. per innocẽtiũ tertiũ: ſed non bullata. deinde ab honorio tradita. par. 3. ti. 24. ca. 7. in corpore.

Capitulũ demonum vt impugnet minores cõtra tria ſubſtãtialia. p. 3. ti. 24. ca. 9. §. 4.

Conſtitutiões ac profeſſio regule ſancti Auguſtini: ⁊ eius claritas ponitur. parte tertia. titulo. vigeſimoquarto. ca. decimoquarto. §. 7.

Conſtitutiones ordinum confirmari per papã non expedit. parte. tertia. ti. ſecũdo. capi. ſc̄do §. vt im̄ediate ſupra in fine.

Defunctorũ hic penitentium exẽpla parte ſecunda. ti. 18. ca. 5. §. 3.

Decreti compilator gratianus claruit. par. tertia. titulo. decimooctauo. §. ſexto.

Decretales libri a quo collecti: ⁊ quõ diſtincti ſunt. parte. 3. titu. 18. ca. 9. Sextum decretalium Bonifacius. p. 3. ca. vigeſimo. c. 8. §. 1.

Damiata ſarracenoꝝ potentiſſima egypti ciuitas a xp̄ianis cruce ſignatis obſeſſa ⁊ victa eſt poſt quaꝫ etiam chãneos ciuitas. par. 3. ti. 19. ca. 3. §. 7. ⁊ ſequẽ. Etiaꝫ ſc̄do eſt reſtitura ex pactis: vt noſtri detenti liberarenẽ per illos. parte. 3. ti. 22. c. 8. §. vigeſimop̄mo. añ finẽ.

Decretalium liber ſextus compilatur. par. 3. titulo. decimonono. cap. quarto.

Dominicus ordinis predicatorum pater canonizatur. par. 3. ti. 19. ca. 4. in corpore.

Dolus ſenenſium florẽtinos decepit. par. 3. tit. decimonono. ca. ſeptimo. §. tertio.

Dantes florentinus notabilis poeta claruit cũ ſcriptis ſuis. par. 3. ti. 21. ca. quinto. §. ſc̄do.

Diluuium vniuerſale fuit anno vite Noe. dc. a p̄ncipio mundi. 1256.

Diſſidationis lr̃e a galeazio florẽtinis miſſe huius ſunt tenoris. par. 3. ti. 22. ca. 3. §. 5.

Ducatus dignitas collocata eſt galeazio: vt qui p̄us dicebatur comes virtutuꝫ: deinceps dux mediolanus appellaretur. parte. 3. titulo. vigeſimoſc̄do. ca. tertio. §. vigeſimoſecundo.

Degradati ſunt monachus de ordine minorũ: ⁊ egregius predicator de ordie carmelitarũ. par. 3. titulo. 22. capi. decimo.

Dioſcorus alexandrinus epiſcopus pro defenſione eutic̄etis hec mala contra eccleſiaꝫ: ⁊ papam Leonem primum fecit. parte tertia. titu. vigeſimoſc̄do. c. 13. §. 4.

Decima omnibus eccleſiaſticis perſonis eſt inſtituta pro expeditione claſſis cõtra turcos. p. tertia titulo. 22. capitulo. 14.

Decima in regno francie collecta pro expeditione ꝯtra turcos a rege obſeruatur depoſita: ſed doloſe egit cum illa contra anglos pro ſtipendio militibus ad hoc d̄putatis expeditione facta erogando. par. 3. ti. 22. ca. 16. §. 1.

Dominicus patriarcha predicatorum preconiꝫatur et multis valde diffuſe. par. 3. titulo. 23. cap. primo. §. primo. ⁊ ſequen. Et legenda ſue vite conuerſationẽ: mortem ⁊ canonizationeꝫ cõplectitur in tribus ca. ſequentibus.

Dicta ⁊ reſpõſa laudabilia fratris egidij ordinis minorum

nis minoꝝ recitantur.p.3.ti.24.c.7.§.12.
Diſceptatio varia de obſeruantia regule mino
rum.parte tertia.titu.24.capitu.nono.§.deci
mo ⁊ duodecimo.⁊ decimoquarto.
Exactiões ⁊ onera grauia a ꝑſidenti
bus impoſita rēpub.imu
tarūt.par.3.ti.19.c.6.§.tertio.
Epiſtole cicalcaꝝ tartaroꝝ ꝑncipis ad Ludoui
cum regem francie de tartaris ad fidem ꝯuer
ſis par.3.ti.19.capitulo.8.§.21.
Eamūdus epiſcopus cantuarieñ. ſanctitate cla
ruit.p.3.ti.19.capi.decimo.in corpore.
Eliſabet ſancta claruit ex multis.parte.tertia.ti
ti.19.capi.vndecimo.
Eucharistie miraculum pariſius effectum.p.3.
ti.20.c.ſexto.§.octauo.
Eccleſie romane ciuitates rebellionem contra
eccleſiam conſpirarunt cum effectu.parte ter
tia.ti.vigeſimoſecundo.c.1.§.primo.
Eccleſiarum bona florentini vendiderūt ad ac
quirendam pecuniam.ibidem.
Excōmunicatus niſi denunciatus non tenetur
vitari conſtitutione ſynodali conſtantieñ.par
te.3.ti.22.c.ſexto.§.quarto.
Eugenius quartus papa creatus.parte tertia ti
tu.22.capitulo decimo.multa.aduerſa patitur
fugatus ab vrbe etiam conſpirationes cardi
nalium contra eum: ⁊ proditoriam captionē
diuina prouidentia euaſit.parte tertia.ti.⁊ ca
pitulo vbi ſupra.§.1.⁊ ſequenti.
Eccleſiarum ⁊ clericorum bona in dñio floren
tinoꝝ exactionantur. per quatuor annos in
xl.milibus florenorum communitati in ſubſi
dium licentia nicolai.5.⁊ caliſti.obtenta.par.
3.ti.22.capitulo duodecimo.§.5.
Eccleſia orientalis multiplicibus hereſibus eſt
maculata vt diffuſe recitatur.parte tertia titu.
22.capitulo decimotertio.§.4.⁊ ſequenti.
Eucharistie veritas ſic profeſſa eſt a beato Tho
ma par.3.ti.23.capitulo ſeptimo.§.xi.
Epiſtole generalis ordinis predicatorum vni
uerſis ſuis fratribus.parte.3.ti.23.capitu. de
cimotertio.§.4.⁊ ſequenti.
Eſus carnium in ordine minorum per angelū
admiſſus ponitur.p.3.ti.24.ca.7.§.4.
Egidius tertius diſcipulus beati franciſci vita
⁊ dictus claruit.p.3.ti.24.c.7.§.xv.
Fidei xpiane miraculoſa atteſtatio parte
3.ti.9.capi.primo.§.quarto.
Franciſcus ordinis minoꝝ pater canonizat.
p.3.ti.9.capitulo quarto.in corpore.
Fredericus ſecūdus iperator ineffabiliter eccle
ſiam moleſtauit.p.3.ti.19.ca.quarto.in corpo
re.⁊ ſequenti.
Fredericus ſecundus deponitur ab imperio in
concilio lugduneñ.p.3.ti.19.c.5.§.primo.
Frederici ſecundi imperatoris origo ⁊ malicie
ſue progreſſus deſcribitur.p.3.ti.19.cap.6.
Florētinoꝝ geſta ⁊ imutatio regiminis.par.3.
ti.19.c.6.§.3.⁊.6.⁊ ſequenti.Et iterum ti.20.
capi.ſeptimo.§.2.⁊ ſequenti.
Florentini huiuſmodi dolo ſunt decepti a ſenē
ſibus.par.3.ti.19.capitulo ſeptimo.§.3.
Florentinorum infortuniū ex his accidit cau
ſis.par.3.ti.19.capitulo ſeptimo.§.4.
Fides chriſtiana triplici miraculo ſolidat.p.3.
ti.19.ca.8.§.vigeſimoſecundo.
Florentini atrociſſimo bello cōtra aretinos tri
umpharunt.par.3.ti.20.c.6.§.4.
Florentinorum ſeditio inter ſe hac cā exorta ē.
p.3.ti.20.c.7.§.1.⁊ ſe.Et eiuſdem auctoris tā
dem retributio exilij relegatio.ca.8.§.3.
Florentinoꝝ ſeditio alia.p.ti.20.c.8.§.9.
Fidei xpiane miraculū.p.3.ti.20.c.8.§.4.
Florētini diuiſi in ptes alboꝝ ⁊ nigroꝝ cācel
lioꝝ.p.3.ti.20.ca.8.§.13.⁊ ſequenti.
Florentinoꝝ ſeditio.p.3.ti.20.c.8.§.15.
Flandria ex pacto venit in poteſtatē regis fran
cie.ſed pacta non obſeruauit.p.3.ti.20.capitu
lo octauo.§.10.Et pena huius.§.17.
Flandreñ.contra francigenas victoria ſolenni
triumpharunt.parte tertia.ti.vigeſimo.ca.8.
§.decimooctauo.⁊ ſequenti.
Francigene maximo cū exercitu a flādreñ.pau
cis ſcandaloſe victi ſunt par.3.ti.20.ca.8.§.de
cimooctauo.⁊ ſequenti.
Florentinorum ſeditio periculoſiſſima.part.3.
ti.20.c.nono.§.ſecundo.
Ferraria a venetis eſt vſurpata.⁊ eccleſia roma
na ſpoliata.p.3.ti.21.c.2.in corpore ſicut.hoc
anno iteꝝ preſumūt.vꝫ.1483.⁊ ſequenti.
Florētinoꝝ ſeditione curſius occidit:⁊ tarlatū
genus aretio ex vrbe pellit.⁊ guelfi exules in
troducuntur.⁊ florentinis ſocietate colligunt
p.3.ti.21.cap.ſecundo.§.ſecundo.
Florentini ſic reſiſtebāt henrico ſexto romanoꝝ
iperatori.p.3.ti.21.c.2.§.5.⁊ ſequenti.
Florentini ſic profligati ſunt a piſanis.p.3.tit.
21.capitulo tertio.§.ſexto.
Florentini regē rubertū aſſumpſerunt in dñꝫ
ſuum per.5.annos.p.3.ti.21.c.2.§.7.
Flandria cum rege francoꝝ ꝯcordata in ſeipſa
ſeditionē effecit.p.3.ti.21.ca.4.§.9.
Fredericus dux auſtrie profligatus eſt a ludo
uico duce bauarie ambientes imperiū roma
norum electi.p.3.ti.21.capi.4.§.13.
Fraticelli aut pauperes de lugduno tanꝗ here
tici damnantur a ioanne papa.p.3.tit.vigeſi
moprimo.cap.5.§.1.
Flandrenſes ſeditione contra nobiles ſuos in
ſurrexerunt hac ex cauſa.parte.3.ti.vigeſimo
primo.capitu.quinto.§.nono.

Florentini profliguntur a caſtructio.par.3.tit.21.capitulo ſexto.§.4.

Florentia patitur inundationem maximaꝫ.parte.3.ti.21.capitulo ſexto.§.14.

Ferrarienſium victoria contra legatum ⁊ regē apulie refertur.p.3.ti.21.c.6.§.14.

Florentini ſpreto conſilio luce a germanis parua pecunia redimende.vt par.3.ti.21.ca.ſexto §.vndecimo.tandem multis damnis.⁊ expēſis emerunt: ⁊ nihilominus piſani eam obtinuerunt.vt parte tertia.ti.vigeſimoprimo.capitulo ſeptimo.§.primo.7.⁊.8.

Florentinoꝝ dñium gualterius ſic vſurpauit ꝙ re in ſeditionem verſi ſic contra eū egerūt.parte tertia.titu.21.capitulo ſeptimo.§.nono.⁊ ſequentibus duobus.

Florentinorum ſeditio plebeiorum in nobiles par.3.ti.20.capitulo octauo.

Florentini triumpharunt piſanis profligatis. parte tertia.titulo.21.capitulo nono.§.ſeptimo.⁊ econuerſo piſani vndiqꝫ florentinis ꝓdatis abegerūt ibidem: ſed finaliter florē: iterum triumpharunt.§.octauo.

Florentini occaſionantes rebellionem ciuitatū eccleſie contra pontificem ſic vltionē paſſi ſūt parte.3.ti.22.capi.primo.§.primo.

Florentini ſe excuſantes de eadē rebellione oratione pulchra: ⁊ a ſnia contra eos lata appellarunt ad deum.parte tertia.ti.22.capitulo pri.§.2.⁊ ſequenti.

Florentie ſeditio orta eſt ex miniſtris artis lane ſeua multum.par.3.ti.22.ca.2.§.3.

Florentini gallos conductos contra mediolanenſeꝫ ſic ſpe maxima ⁊ impēſis permaximis priuati ſunt propter gallorum de ſuis virib⁹ ꝓſumptionē.p.3.ti.22.c.3.§.11.

Florentie ſeditiones exorte ſic ſunt ſopite.p.3.ti.22.c.3.§.20.⁊ ſequenti.

Florentinoꝝ principalior dñs donatus relegatus eſt.parte tertia.ti.22.c.3.§.22.

Florentini emerunt piſam: qui ingrati arcē fregerunt. Inde atrox bellum contra eos part.3.ti.22.capitulo quarto.§.3.

Franciſcus de zambarellis miles ⁊ doctor vtriuſqꝫ iuris claruit.par.3.ti.vigeſimoſecūdo.c.ſexto.§.ſecundo.in fine.

Fratres ordinis mendicantiuꝫ non poſſunt ad alia monaſteria tranſferri preterꝙ ad carthuſieñ.p.3.ti.vgeſimoſecundo.c.6.§.4.

Fraticelli heretici in marchia perſecuti ſunt.p.3.ti.vigeſimoſecundo.ca.7.§.4.

Franciſcus ſfortia vt plurimi contra florentinos fuit bello conductus.p.3.ti.22.ca.8.§.9. tandem pro illis fuit ⁊ venetis. Et poſt multa cōtra picininū mediolani capitaneū.ſic ambo concordes facti.pacem inter floren. venetoſ ⁊ ducem mediolani fecerunt.c.11.§.16.

Franciſcus ſfortia picenū ſiue marchiam pape nicolao reſtituit ⁊ veniam pontificis obtinuit par.3.ti.vigeſimoſecundo.c.duodecimo.

Franciſcus ſfortia dñium mediolanēſe vſurpauit.§.ſecundo.

Fredericus tertius imperator roman⁹ coronatus eſt: par.3 ti.vigeſimoſecūdo.c.12.§.3.

Famis tempore florentini ſic ſuis ſuccurrerūt: p.3.ti.vigeſimoſcdo.c.3.§.5.in fi.⁊.c.15.§.2.

Focius patriarcha conſtantinopolitanus titulo ignatio ſuppreſſo hec mala geſſit.par.3.tit.vigeſimoſecūdo.c.3.§.13.

Fidei profeſſio de eucharıſtie ſacramēto hec eē debet.par.3.ti.23.c.7.§.11.

Franciſci beati inſtitoris ordinis minoruꝫ pulchra cōmendatio.p.ti.24.c.primo.per totuꝫ.

Franciſci beati pauperum patriarche vita ⁊ cōuerſio plena miraculis.par.3.tit.24.capitulo ſecundo.per totum.

Fratres primi ordinis aſſumpti per beatū franciſcum numerantur.parte tertia.ti.vigeſimo quarto.cap.ſeptimo.in corpore.

Fratres minores martyrium paſſi ſunt ī regno marochiorum.p.3.ti.24.c.7.§.1.

Fratres minores hec geſſerūt mirāda ī anglia.par.3.ti.24.cap.ſeptimo.§.ſecundo.

Franciſcus maronis ſubtilitates ſcoti auxit.p.3.ti.vigeſimoqrto.c.7.§.ſecūdo.

Fraticelloruꝫ opinio originē habuit.p.3.ti.24.c.nono.§.14.in fine.

Florentius epiſcopus multis prodigijs ⁊ miraculis claruit.p.3.ti.24.c.13.§.ſecūdo.

Gratianus decreti cōpilator claruit p.3.ti.18.c.6.in corpe.

Gregorius nonus papa claruit cū ſcriptis ſuis parte.3.ti.18.ca.9.§.7.⁊ ti.decimonono.cap.quarto.per totum.

Georgianorum mores ⁊ vita enarranſ.par.3.ti.19.c.3.§.3.⁊ capi.8.§.nono.

Guelſe fauentes eccl'ie ⁊ gibellini iperatori.tpe frederici ſcdi exordiū hñt.p.3.ti.19.c.6.§.2.

Gregori⁹ decim⁹ ex collegiū cardinaliū elect⁹ ē peregrinus in aplicum.p.3.ti.20.c.ſecūdo.

Guelſe ⁊ gibellinorum concordia acceptaſ per Gregoriū.x.potiſſimis rōnibus.par.3.ti.20.capi.ſecundo.§.primo.⁊ ſequenti.

Galeatius mediolanēſiū dñs perſecutionē patitur a nobili qdā pp cōmixtionē vxoris ſue ⁊ tādē ſeditio ī cōſtate ꝯ eū exoriſ.p.3.ti.21.capi.quinto.§.quarto.

Gualterus dñium florentie ſic vſurpauit.part.3.ti.21.c.7.§.9.⁊ ſequēti.⁊ ſic dñio priuaſ.

Germani ſtipendio collecti latrocinantes p italiam ita profligantur.par.3.ti.vigeſimoꝓmo cap.nono.§.4.⁊ ſequenti.

Gregorius.xi.papa eligit.p.3.ti.22.c.primo.
Galeatius mediolaneñ.dñs proſequit florentinos apte libelle ⁊c.parte tertia.titu.vigeſimo ſecundo.cap.3.fere.per totum.
Galeatius paruꝫ cōditionū vir magnificus deſcribitur.p.3.ti.22.cap.3.§.40.
Gregorius.12.eligitur in papam vir probus pro vnione eccleſie maxime laborans multas patitur inſidias a benedicto ⁊ ladiſlao rege apuliе.parte tertia.ti.vigeſimoſecundo.capitulo.quinto.⁊.§.ſequenti.
Grecorum reductio his medijs attemptat.parte.3.ti.vigeſimoſecundo.c.vndecimo.
Grecorum error cōmuniter in tribus cōſiſtebat contra que diffinitum eſt hoc modo.par.3.ti.vigeſimoſecūdo.cap.vndecimo.§.1.
Grecorum regnum exterminatum eſt in cōſtātinopolis captione a turcis ⁊ imperatore eius occiſo.p.3.ti.vigeſimoſcdo.c.13.forſitā iuſte: quia papam ſemper conati ſunt deprimere.
Greci ꝗ̄ perfide ſe.12.vicibus ſegregauerunt ab vnione romane eccleſie.par.3.ti.vigeſimo ſecundo.ca.13.§.ſecundo.⁊ ſequenti.
Gentilium dicta beatus bernardinus in predicationibus nō allegauit.p.3.ti.24.c.5.§.2.
Geſta quedam deuotorũ vel ſctōrū an ſint ſemper imitāda.p.3.ti.24.c.7.§.8.in fine.
Greci ad obedientiaꝫ romane ſedis redierunt.par.3.ti.24.cap.nono.§.ſeptimo.
Gualterius eps pictaueñ.a papa ad iuſtū iudicium dei appellauit.p.3.ti.24.c.9.§.8.
Hugo de ſancto victore cum ſcriptis ſuis claruit.par.3.ti.18.capi.primo.
Hugo de ſolſetto claruit cum ſcriptis ſuis.par.3.ti.decimooctauo.capi.ſecundo.
Helinādus hiſtoriographus claruit par.3.ti.decimooctauo.capitulo quinto.
Honorius tertius papa claruit cum ſcriptis ſuis.parte.3.ti.18.capi.nono.§.6.⁊ reſumitur.par.3.ti.19.capitulo tertio.
Hyſpania ad fidem catholicam conducitur.p.3.ti.decimoquarto.capitulo quarto.§.4.
Hyſpania potitur victoriaꝫ contra ſaracenos ⁊ regem eorum menellinuꝫ.p.3.ti.19.c.2.§.4.
Hermeni alias armeni huius ſunt conditionis.par.3.ti.19.capi.decimooctauo.§.decimo.
Honorius quartus papa claruit parte tertia.titulo vigeſimo.capi.quinto.
Henricus ſextus imperator romanoꝝ ſic electus confirmatur indignante rege francie.parte tertia titulo.vigeſimoprimo.capitulo.ſecundo.
Henrico ſexto intranti pro imperio vrbem florenti.cremoneñ.⁊ brixieñ.rebellantes multa ⁊ diuerſa egit ⁊ perpeſſus eſt.par.3.ti.21.capitulo ſecundo.§.quarto.⁊ ſequenti.
Hyſpani muneribus corrupti ꝯtra chriſtianos ⁊ dominū ſuū a turcis fuerūt.maxima cuꝫ noſtrorum ſtrage.parte tertia.titulo duodecimo capitulo quarto.§.octauo.
Hereſis bohemorum ex his relucet.par.3.titulo vigeſimoſecundo.cap.ſexto.§.3.
Heretici fraticelli expugnati ſunt i marchia romana.par.3.ti.vigeſimoſecundo.c.7.§.4.
Helye vicarij.b.frācisci poſtea generalis geſta.par.3.ti.24.cap.nono.§.ſecūdo ⁊ tertio.
Heremitarum ſancti auguſtini ordo confirmatur:⁊ vnitur per apoſtolicos.parte tertia.titu.vigeſimoquarto.cap.quartodecimo.§.3.
Habitus varij anachoritarū:⁊ heremitaruꝫ in egypto:⁊ ſancti auguſtini recitantur.par.3.ti.vigeſimoquarto.cap.decimoquarto.§.qnto.
Innocētius tertius papa claruit ſcriptis ſuis.p.3.ti.19.c.1.
Imperij ſciſma inter philippuꝫ ducem ſueuie: ⁊ ottonem ducem ſaxonie ſic ſe habuit.par.3.ti.decimonono.ca.primo.§.ſecundo.
Innocentius quartus papa ita ſummū pontificium eſt aſſecutus.par.3.ti.19.c.5.in corpore.
Jeſus nazarenus rex iudeorum fronte munita valet contra ſubitaneam morteꝫ.par.3.ti.19.cap.decimo.in corpore.circa finem.
Jacobus de vitriatico hiſtoriographus ⁊c.claruit par.3.ti.decimonono.ca.duodecimo.
Jubileus primus celebratus ⁊ inſtitutus futuris temporibus celebrandus.par.3.titulo vigeſimo.capi.octauo.§.ſecundo.
Januēñ.quaſi victores pacificati ſunt cum venetis ⁊ piſanis.par.3.ti.20.cap.8.§.7.
Imperium romanū redire ad francigenas hoc vtitur medio rex philippus.parte tertia.titu.vigeſimoprimo.ca.primo.§.quinto.
Joannite pretextu plenariarum indulgentiarū multam pecuniam congregarūt.anno.1308.par.3.ti.21.ca.2.in corpore:ſicut noſtris fecerunt temporibus.Anno dñi ⁊c.81.⁊ ſequen.
Joannes 22us papa claruit.parte tertia.titulo vigeſimoprimo.ca.quarto.
Januenſes ſe ſubiecerūt regi roberto apulie ꝓpter hoſtium obſidionem.par.3.ti.21.capitu.quarto.§.ſecundo.⁊ ſequen.
Januēñ.victoriam conſecuti ſunt de hoſtibus ħ modo.par.3.ti.21.ca.quinto.§.quinto.
Joannes andree poſt egregia opera compilata mortuus eſt in ſeua peſtilentia.parte.3.titulo.vigeſimoprimo.ca.octauo.§.3.
Indulgentias plenarias leuiſſime contulit boniſacius nonus:ſicut ſixtus quartus etiā pro eccleſijs paruis.parte tertia.titulo vigeſimoſecundo.capi.tertio.
Innocentius ſeptimus papa eligitur poſt pauca ex vrbe fugatur a romanis.parte tertia titulo.22.capi.quarto.§.primo.

Joannes dñici de ordine pdicatoꝝ vir egregius claruit.parte tertia.ti.22.capi.5.in corpore Et ti.ſi.capitulo vndecimo.§.3.
Joannes.23.papa eligitur p.3.ti.22.capitulo ſexto. Et in concilio conſtantienſi ceſſit ꝑpter vnionem eccleſie.§.2.
Joannes huſe hereſiarcha bohemorum dãnatus eſt in concilio conſtãtienſi. parte tertia.ti.22.capitulo.ſexto.§.3.
Jeronymꝰ ioannis huſſen.diſcipulus in cõcilio ꝯſtãtienſi dãnatus eſt.p.3.ti.22.ca.6.§.3.
Joannes.23.papa dictus ex ſuga concilij conſtantieñ.captus finaliter liber factus cõmiſeratione dignus florentiam venit martini pedibus prouolutus ol iuri ceſſit.parte.3.titulo.22.capitulo.7.§.ſecundo.
Jordanus pmus generalis ordinis poſt beatũ dñicum his claruit.p.3.ti.23.ca.9.
Indulgentias plenarias obtinuit beatꝰ franciſchꝰ ad eccleſiam ſancte marie de angelis.p.3.ti.24.capitulo ſeptimo.§.4.
Juniperi diſcipuli beati frãciſci ſimplicitas ac patientia mira narraẜ.p.3.ti.24.ca.7.§.8.
Joannes de firmo frater ordinis minorum ſanctitate vite ⁊ auſteritate a pueritia claruit.parte tertia.ti.24.capitulo ſeptimo.§.15.
Joannes ſcotus doctor ſubtilis claruit.parte tertia.ti.24.capitulo octauo.§.2.
Jubileũ de quinquagenario pmus iſtituit apoſtolicus.parte tertia.ti.24.ca.9.§.17.
Inſtitutio religionis ſancte brigide quo ad ſingula ſeruãda ponitur.parte tertia.ti.24.capitulo vndecimo.§.4.in fine.
Joannes bonus de mantua mire abſtinentie.⁊ vite ſanctitate claruit.parte tertia.titu.24.capitulo.13.in corpore.
Kital ſunt genꝰ ſpecialis.vt pte tertia.ti.19.capitulo octauo.§.17.
Katherina ꝺ ſenis claruit per hec geſta laudis.parte tertia.ti.23.ca.14.
Katherine de ſenis obitus tranſlatio ⁊ miracula.parte tertia.ti.23.capi.14.§.19.
Lucius papa tertius claruit cũ ſcriptis ſuis.parte tertia.ti.18.capi. nono.§.ſecundo.
Ludouicus rex francie phylippi filius ſic claruit.parte tertia.ti.19.capi.3.§.6.
Lapis grandis glatialis cremone cecidit in tẽpeſtate in quo erat crux ſaluatoris expreſſa.deſuper litteris effigiatis ieſus nazarenus rex iudeorum.parte tertia.titu.19.capitulo quarto.§.tertio in fine.
Ludouicus rex francie ſanctus ſe ⁊ regnũ ſuuȝ pro eccleſia ⁊ papa obtulit contra imperatorem fredericum:⁊ omnes alios eorum inimicos.par.3.ti.19.cap.5.in corpore.
Ludouicus rex frãcie ſic de inimicis ſuis vindicauit:⁊ cruce ſignatus cum multis proceribꝰ talia geſſit.par.3.titulo.19.ca.nono.⁊.§.ſequenti:⁊ finaliter cuȝ ſuis profligatus ab hoſtibus propter ſpoliorum concupiſcentiam.⁊ de geſtis ſue ſanctitatis.§.quarto.
Ludouicus idem paſſagium effecit.par.3. titulo.20.cap.pmo.§.duodecimo.
Ludouicus bauarie dux ꝓfligauit fredericum auſtrie ducẽ ambientes ambo imperiũ romanorum electi.par.3.ti.21.cap.4.§.13.
Ludouicus bauarie dux romanorum rex ꝺpoſitus eſt a ioanne.22. quia heretico fraticello obedientiam preſtitit.romanã ſedem contemnens.par.3.ti.21.ca.5.§.pmo.in fine.
Ludouicus idem ab epiſcopo aretino mediolani coronatus hec mala geſſit.par.3.ti.21.ca.ſexto.§.3.Et rome a colũnenſi laico preter ordinem:⁊ voluntatẽ ſũmi pontificis.§.6.
Luca.200.milibus floreñ.emitur a florentinis que olim multo minoribus fuit ſpreta. par. tertia.titulo.xj.cap.ſeptimo.§.ſeptimo.
Latrocinãtes germani poſt multa dãna illata ytalicis profligantur.parte.tertia.titu.21.capitulo.9.§.quarto.
Ladiſlaus rex apulie coronatur rex hungarie ſed poſſeſſio ſibi denegatur.parte.3.titulo vigeſimo ſecundo.cap.3.§.43.
Ladiſlaus rex apulie romam poſſedit papa depulſo vl'fugato. parte.tertia.titulo.22.capitulo.quarto.§.primo.
Ladiſlaus rex apulie iterum romaȝ carpere conatus ẽ fruſtra.⁊ plura mala geſſit ꝑ etruriã: ſed paulo poſt intentum ſuum conſecutus eſt par.3.ti.22.cap.5.§.4.⁊ ſequen.
Ladiſlaus ſic moritur.parte.3.titulo.22.capło ſexto.§.primo.in fine.
Luce dominus cum filio capitur.⁊ ciuitate ſpoliatur doloſo ingenio mediolani.par.3.titulo 22.ca.nono.§.quarto.⁊ ſequen.
Lucana vrbs multis obſidionibus moleſtatur a florẽtinis reiteratis vicibus.parte.3.titulo.22.cap.nono.⁊.xj.§.
Leonardi arentini laudes ⁊ mores recitaẜ.par.tertia.ti.22.ca.xj.§.15.in fine.
Ladiſlaus hungarie ⁊ bohemie rex veneno extinguitur.par.3.titulo.22.cap.16.§.pmo.
Lingua beati antonij paduani per bonauenturam in tranſlatiõe eius inuenta eſt rubicũda.par.3.titulo.24.ca.3.§.9.in fine.
Ludouicus rex ſycilie epiſcopus tholoſanꝰ in ordine minoruȝ ſanctitate claruit.par. tertia.titu.24.capitulo quarto.per totum.
Leo diſcipulus beati franciſci pecorella dei ab eo dictus confeſſor eius extitit.parte tertia.t.24.capitulo ſeptimo.§.9.

Ludouicus de ordine minorũ rex ⁊ epiſcopus canonizatur.p.3.ti.24.cap.14.

Meditationes hoīs cuiuſmōi debeant eſſe par.tertia.ti.18.capitulo.primo.§.nono.

Monſtra hominum q̄ʒ diuerſe forme ſūt viſa. pte tertia.ti.19.capitulo octauo.§.18.

Mortis ſubitanee remedium eſt. Jeſus nazarenus rex iudeorum.parte tertia.ti.19.capitulo decimo.in corpore.circa finem.

Marie virginis aſſumptio qualis fuit.par.tertia.ti.19.capitulo vndecimo.

Maria de Oegnies claruit ſanctitate.pte tertia.ti.19.capi.12.§.2.⁊ ſequenti.

Manfredus frederici ſecūdi nepos eccleſie hoſtis a karolo vincitur.parte tertia.ti.20.capitulo primo.§.tertio.

Martinus quartus papa claruit.parte tertia.ti.20.capitulo quarto.

Mediolaneñ.ſeditio contra galeatium dominum ſuum deſcribitur.parte tertia.ti.21.capitulo quinto.§.quarto.

Mediolanū obſidet ab exercitu eccleſie.§.7.

Maſtini tyranni doli ⁊ aſtutie eluceſcūt.parte tertia.ti.21.capitulo ſeptimo.fere per totum.

Martinus quintus papa creatur miro modo in concilio conſtantienſi.parte tertia.ti.22.capitulo ſexto.§.3.

Martini quīti pape geſta recitantur.parte tertia.ti.22.capitulo ſe primo.

Manfredus vercelleñ.ordīs p̄dicatoꝝ p̄dicabat antichriſtuʒ venturū tempore ſuo.vñ multum populum vtriuſqʒ ſexus induxit tertiā regulaʒ beati dominici ſubire.parte tertia.titu.22.capitulo ſeptimo:§.octauo.

Mediolanus dux philipp⁹ maria ſeua bella cōtra florentinos exercuit.parte tertia.ti.22.capitulo octauo.

Martinus papa florētinos odio habuit:quia non repreſſerunt canticum puerorum in contumeliam ſui.parte tertia.22.capi.7.§.2.

Monaſteria multa reformata ſunt ab eugenio papa.parte tertia.ti.22.capi.10.§.6.

Mediolanēſe dominiū duce mortuo franciſchus ſfortia vſurpat.parte tertia.ti.22.ca.duodecimo.§.ſecundo.

Marie imago ſic ſalutanda eſt doctrina Jordanis predicatoris. parte tertia.titulo. 20.capitulo.nono.§.ſecundo.

Miracula poſt obitum beati franciſci facta recitantur.parte tertia.ti.24.ca.2.§.xj.

Mulieres ⁊ viri fuerūt ſeparati in predicatione beati bernardini.parte tertia.ti.24.capitulo quinto.§.tertio.

Minores reuocati a ſtudio propter logicā parte tertia.ti.24.cap.7.§.2.in fine.

Minores aliqui martyrio coronati fuerunt ex diſcipulis beati franciſci.parte tertia.ti.24.capitulo ſeptimo.§.ſexto.

Maſſeus inter primos diſcipulos beati franciſci plura geſſit.pte tertia.ti.24.capitulo ſeptimo.§.decimo.

Miniſtri generalis ordinis minoruʒ recitanf. parte tertia.ti.24.cap.nono.per totum.

Monaſteria minorum in alemania oriri ceperunt cū ſanctis.p.ti.24.ca.9.§.ſcd̄o.

Martyres de ordine minorum recitantur plures.parte tertia.24.capi.nono.§.19.⁊.20.

Monaſteria beatus auguſtinus in triplici ei⁹ ſtatu conſtruxit.p.3.ti.24.ca.14.§.ſcd̄o.

Notiſelitos i. noſce teipſum verbuʒ appolinis ſic vere exponitur.parte tertia.titulo.18.capitulo.quinto.primo.⁊ ſequenti.

Nicolaus tertius papa claruit.parte tertia.ti.20.capitulo tertio.

Nicolaus quartus papa claruit.parte tertia.ti.20.capitulo ſexto.

Nicolaus picininus nomīe ducis mediolani multa ardua geſſit contra franciſcum ſfortiaʒ nomine floren.⁊ vene.Et inſperate ſic concordati ſunt.parte tertia.ti.22.capi.xj.§.16.

Nicolaus de tolentino ordinis heremitarū canonizatur.parte tertia.ti.22.capi.xj.§.18.

Nicolaus papa q̄ntus creatur ⁊ ablato ſciſmate ab omni eccleſia veneratur.parte tertia.ti.22.capitulo duodecimo.

Nicolaus de lyra ordinis minoꝝ expoſitor biblie claruit.parte tertia.titulo.vigeſimoq̄rto.cap.8.§.ſecundo.

Noua ſciſma inter fratres minores orta cupiētes regulam ſine additione ſeruare.parte tertia.ti.24.capitulo nono.§.17.

Nicolaus tolentinus de ordine heremitarum ſancti auguſtini.vita ſancta ⁊ miraculis clarus ſi.parte tertia.ti.24.ca.10.per totum.

Otto dux ſaxōie in imperatorē elect⁹ ſic ē a philippo victus:⁊ lʒ ab innocen.papa coronatus:tamē vt periur⁹ depoſitus ab imperio.pte tertia.titu.19.capitulo primo.§.3.⁊ capitulo ſecundo.

Ordines predicatorum ⁊ minorum confirmātur ab honorio papa parte tertia.ti.19.c.3.

Onera grauia immutationeʒ reipu. florentiſe fecerunt.parte tertia.titulo.19.capitulo.ſexto.§.tertio.Similiter titulo. vigeſimo.capitulo quarto.§.ſecundo.

Oratio preclara teglarij pro belli circūſpectione. parte tertia.ti.19.capitulo ſeptimo.§.3.

Oratio preclara farinate pro florentia obſeruāda.parte tertia.ti.19.cap.7.§.quinto.

Oratio elegans guidonis ad regem karoluʒ.

parte tertia.ti.vigeſimo.capitulo.1.§.ſcdo.
Oratio gregorij decimi pro extirpanda partia litate guelfe et gibellini.parte tertia.vigeſimo capitulo ſecundo.§.1.et.§.ſcdo.reſponſio.
Oppreſſio ſubditorum rebellionem parit exemplum.p.3.ti.vigeſimo.capitulo.4.§.ſecūdo.
Oratio plebei cuiuſdā magnatis inſectiua.p. tertia.ti.vigeſimo.capitulo.7.§.ſecundo.
Onera grauia rebellare fecerunt flandrias cō tra regem francie.parte tertia.titu.vigeſimo. capitulo octauo.§.17.
Oratio breuis et compta reſponſalis pro aduē tu romani imperatoris.parte tertia.titu.21. capitulo.ſecundo.§.3.
Oratio exulum ad florentinos pro eorum redu ctione.parte tertia.ti.21.capitulo ſexto.§.1.
Oratio pulchra contra quorūdam cōſulta pro redimenda a luce pluribus rationibus: et licet tunc ſpreta.tamen paulopoſt multis damnis redempta.parte tertia.titulo vigeſimoprimo. ca.6.§.11.et ca.7.§.7.et.48.
Oratio peruſinorum ad florentinos querulosa ſuper iniurijs illatis: et reſponſio florentinorū ſatis dura.parte tertia.ti.21.capi.7.§.4.
Oratio notabilis reprehenſibile factū colorat ſuſpitionem tollendo.parte tertia.titu.vigeſi/ moprimo.capi.octauo.§.5.ante finem.
Oratio breuis conſultoria fidem pro honeſta/ te preferens vtilitati obſeruandam.parte ter/ ti a.ti.vigeſimoprimo.ca.octauo.§.ſeptimo.
Oratio aretinorum contra exules eorum corā imperatore Karolo.par.3.titu.21.ca.9.§.1.
Oratio florentinorum ad papam excuſando re bellionem ſuarum ciuitatum: et reſponſio pō tificis.Inſuper ſententia contra eos lata.et ap pellatio interpoſita.parte tertia.tit.vigeſimo/ ſecundo.ca.1.§.ſcdo.et ſequenti.
Oratio conſultoria quō ſint cauēde inſidie ho ſtis.p.tertia.ti.vigeſimoſcdo.ca.ſcdo.§.19.
Oratio bononieñ.horrētiū litis perſeuerātiam propter pecunie deficientiā.parte.3.ti.vigeſi moſcdo.ca.3.§.10.Et rñſio florentinorū cōtra recitans incōmoda ſubſequenda.
Oratio legatorū mediolaneñ.ad florentineñ. ſuſpitionē tollere conātiū.p.3.ti.22.c.3.§.16.
Oratio conſultoria raynaldi florentini exorta ſuſpitiōe galeatij mediolaneñ.parte tertia.ti. vigeſimoſecūdo.ca.tertio.§.30.
Oratio legatorū mediolaneñ.cōtra florētinos et eorū rñſio.p.3.ti.vigeſimoſcdo.c.3.§.37.
Oratio floren.beniuolentiam captans ad piſa nos poſſeſſos.p.3.ti.vigeſimoſcdo.ca.4.§.5
Oratio leonardi aretini florētiā excuſans ob cau ſam puerorum pape contumelioſum.parte ter tia.ti.vigeſimoprimo.ca.ſeptimo.§.ſecūdo.
Oratio bartholomei florētini dolos mediolaneñ. ducis patefaciens.p.3.ti.22.ca.8.§.ſcdo.
Oratio raynaldi ſuaſoria bellum inire cōtra lucēſem dñm.p.3.ti.vigeſimoſcdo.c.9.in corpore.
Oratio Nicolai anzani econtra diſſuadet bellū et re et iniuſtitia ibidem.§.primo.
Oratio cuiuſdam florentini ad Caliſtū papam pro obedientia et reuerentia eorum offerenda. parte tertia.ti.vigeſimoſecundo.ca.16.
Oratio alia cuiuſdam florentini ad piū papam ſcdm pro ſubiectiōe et reuerētia eorū offerēda pa.par.3.ti.vigeſimoſcdo.ca.17.§.1.
Ordo mendicantium fratrum predicatorum et minorum ſumpſit exordium.parte tertia.titu lo.vigeſimotertio.§.primo.
Ordo penitentium de tertia regula minorum iſtituitur.parte tertia.ti.24.capitulo ſeptimo §.3.in principio.
Ockam male ſcripſit de poteſtate eccleſie.par/ te tertia.ti.24.capitulo octauo.§.ſecundo ꝗſi in fine.
Oſimundus epiſcopus ſareſberieñ.in anglia miraculis claruit.parte tertia.tit.14.capitulo tertiodecimo.per totum.

Penitentiū fero exemplar defuncto rum.parte tertia.titulo 18.capitulo quinto.§.tertio.
Penitentie tractatus in decreto cōtentus pul/ chre ſummatim reſumitur.parte tertia.ti.18. capitulo ſexto.§.tertio.
Petrus lōbardus epiſcopus pariſieñ.ſniarum compilator floruit.p.3.ti.18.capi.ſeptimo.
Petrus comeſtor auctor ſcolaſtice hiſtorie cla/ ruit.parte tertia.ti.18.capitulo octauo.
Philippus dux ſueuie romanum imperium ſic aſſecutus eſt: et contra ottonem electus victor extitit.parte tertia.ti.19.capitulo primo.§.ſe/ cundo.et ſequenti.
Paſſagium pro recuperatione terre ſancte or/ dinatur.parte tertia.titu.19.capitulo ſecundo §.primo.
Pueri pluſquā viginti milia in regno francie crucem acceperunt conantes ad terram ſan// ctam: licet inaniter.parte tertia.titulo.19.ca/ pitulo ſecundo.§.quarto.
Philippus rex francie ex multis laudatur.par te tertia.titulo decimonono.capitulo.3.§.qu to.Sed ex multo pluribus eſt vituperandus. parte tertia.titulo vigeſimo.capitulo octauo. §.20.et ſequenti.
Paparoiſſole tyranni dem in turchos exercuit parte tertia.titulo decimonono.capitulo octa uo.§.vndecimo.
Ptholomaida nūc acris dicta a ſaracenis ob/ tinetur ſexaginta milibus chriſtianorum inter emptis.parte tertia.titulo vigeſimo.capitulo ſexto.§.nono.

Par facta eſt iter regem ſycilie:⁊ regez arago/
nie his pacto.par.3.ti.20.ca.8.§.quinto.
Papa bonifacius ⁊ philippus rex francie op/
do ſibiinuicem infeſti hec geſſerunt.par.ter/
tia.titu.20.capi.8.§.vigeſimo.⁊ ſequen.
Philippus rex francie tota vi conatur ꝯtra ſe/
dem romanam:⁊ imperium romanum vſur/
pare cõtendit pro fine ſuo.parte tertia.titulo.
21.capi.primo.§.3.⁊.§.ſequenti.
Philippus rex francie poſt multa eccleſie ⁊ ali/
is illata ſic moritur.parte tertia.titulo vigeſi/
moprimo.c.tertio.§.4.
Piſani ſic victoriã conſequuntur contra florẽ/
tinos.par.3.ti.21.capi.3.§.ſexto.
Peſtilentia ingẽs fuit pro tertia parte hominum
⁊ cariſtia in parte occidẽtali ꝑ multas terras.
Anno.1351.par.3.ti.21.ca.3.§.octauo.
Piſtorium obſidetur: ⁊ lucratur aſtutia. parte
tertia.titu.21.ca.ſexto.§.6.
Preſtantie vel credita montis florentie ſic ha/
bent ortum.par.3.ti.21.ca.8.§.ſecundo.
Preſtantie nimis grauatam cõmunitatem red
dentes ſic ſaluo honore ſunt alleuiate. p.ter/
tia.ti.vigeſimoſcðo.ca.3.§.decimonono.
Peſtilẽtia ſeua florẽtie amplius.60.milia ho/
minum abſtulit.Anno.1347.par.tertia.titu.
vigeſimoprimo.capi.octauo.§.3.
Piſani conductis anglicis ſic florentinis pre/
dam abegerunt.par.3.ti.21.capi.9.§.7.
Peſtilentia triginta milia hominum a floren
tia abſtulit de plebeis cẽtſionis fuga bononie
ſalutis cauſa.p.3.ti.titulo.22.ca.3.§.tertio.
Papa Innocen.a romanis fugatur.par.3.titu
lo vigeſimoſcðo.capi.4.§.primo.
Piſa venditur florentinis precio ducentorum
milium florenorum.parte tertia.titu. vigeſi/
moſcðo.ca.4.§.ſcðo.Inde bellum atrox orit
arce deſtructa.⁊.§.ſequenti.
Patauium ita venit in manus venetorũ. par/
te.3.titu.22.capi.quarto.§.ſexto.
Philippus mediolani dux contra florentinos
ſatis perfido pugnauit bello.parte.3.titu.22.
capi.octauo.§. quarto.⁊ pluribꝰ ſequentibꝰ.
Idem doloſe egit contra eos in bello lucano
per ſuos ⁊ ianueñ.parte.3.titulo.vigeſimoſe/
cundo.ca.nono.§.quarto.⁊ ſequen.
Peſtilentia vrgente cõmunitas florent. dedit
tria milia floreñ.pro refectione pauperum in
fectorum.parte.3.ti.22.ca.12.§.tertio.
Pius ſecũdus papa eligit:⁊ tali oratione a flo/
rentinis ſalutatur.par.3.ti.22.ca.17.
Priuilegia fratrum mendicantium recitantur
diffuſe.parte.3.ti.23.capi.quinto.
Petrus mediolanus martyr de ordine predi/
catorum his preconizatur.parte tertia.tit.vi/
geſimotertio.capi.ſexto.
Primas hybernie plura contra minores ani/
mon. ꝓpoſuit.par.3.ti.24.ca.9.§.18.
Proculus beatus martyr bõnie paſſus miracu
lis chorũſcauit.parte tertia.titu.vigeſimoq̃r/
to.cap.13.§.tertio.⁊ quarto.
Priuilegia ordinis heremitarum ſancti augu
ſtini per apoſtolicum conceduntur.par.3.titu
lo.24.cap.quartodecimo.§.ſexto.
Queſtio notabilis diſputata ſi cardina
les tpe ſciſmatis creatis põtifi
cibus.⁊ non parẽtibus ad effectũ vnionis poſ
ſunt eligere nouum:⁊ ſciſmaticos reycere.p.
3.titulo.22.cap.5.§.ſecundo.
Queſtio quis ordo vel predicatorũ vel mino/
rum fuit orius inſtitutus vel confirmatus.p.
3.titulo.24.ca.7.in corpore.in fine.
Queſtio de paupertate xp̃i determinata fuit.p.
3.titulo.24.cap.nono.§.14.
Queſtio an licitum ſit xp̃iano intrare muſche/
tas ſaracenoꝝ.par.3.ti.24.cap.9.§.16.
Queſtio vtrum oẽs clerici vel religioſi tenean/
tur de nouiter canonizato facere officiũ.par.
tertia.titulo.24.cap.12.in fine.
Queſtio an ordo heremitarum ſancti Auguſti
ni ſit antiquior ceteris ordinibus. parte.ter.
titulo.24.cap.14.in corpore.
Religio hʒ nouẽ prerogatiuas: quia ẽ
abundans pauperi:ſufficiens
mediocri:tolerabilis diuiti:larga īfirmis:cõ/
patiens delicatis:fortibꝰ moderata ⁊c̃.par.3.
titu.8.ca.2.§.ſecundo.⁊ ſequen.
Richardus pariẽſis ſancti Victoris canonicꝰ
claruit ex ſcriptis ſuis.parte tertia.titulo.18.
capitulo tertio in corpore.
Rachel ⁊ lya cuʒ filijs moraliʒantur.par.tertia.
ti.18.ca.3.§.2.⁊ ſequenti.
Rodulfus imperator eligitur Federico depoſi
to.par.tertia.titulo vigeſimo.cap.ſecundo.§.
quinto.Et eius geſta.§.ſexto.
Romani contra papam ⁊ ſuos inſurgunt.par.
tertia.titu.22.cap.4.§.primo.
Roma traditur.Ladiſlao regi apulie a potiori
bus romanus colũnenſibus ſabinis:⁊ Paulo
vrſino.par.3.ti.22.cap.5.§.quinto.
Roma recuperatur pro Alexandro quinto pa/
pa auxilio florentinorum.par.3.titulo vigeſi/
moſecundo.cap.qnto.§.ſeptimo.
Ruſticana.18.annorum gregem paſcens regi
francie auxilio fuit aperto marte.vt anglos et
burgũdos vinceret ⁊ amiſſa recuperaret.par.
3.titulo.22.cap.nono.§.ſeptimo.
Roma recuperatur pro Eugenio induſtria Jo/
annis cornetani cardinalis bellicoſi.par.ter/
tia.titulo.22.cap.vndecimo.§.10.
Ruphini diſcipuli beati franciſci vita ſancta et
mira tentatio a diabolo.parte tertia.titulo vi/

geſimoquarto.cap.7.§.ſeptimo.
Richardus de media villa ordinis minorum claruit.parte tertia .titulo vigeſimoquarto capitulo octauo.§.primo.
Rogerius frater ꝑfecte ſanctitatis claruit.par.3.titulo.24.cap.9.§.nono.
Reuelationes diuerſe de conceptu beate virginis per Brigidam ⁊ katerinam de ſenis ponuntur.parte.3.titulo vigeſimoquarto.cap.vndecimo.§.tertio.prope finem.
Religio monaſteriorum duplicium a baſilio ꝑmo:deinde a Brigida ſancta muliere iterato inſtituitur.parte tertia.titulo vigeſimoquarto.cap.vndecimo.§.quarto.
Soldani magnificentia ⁊ dominium recitat.ꝑte.3.titu.19.caplo octauo.§.duodecimo.⁊ ſequenti.
Spolioꝝ cupidi ſic ab hoſtibus fidei nr̄e ſunt ꝓfligati.par.3.ti.19.ca.9.§.ſecundo.
Seditio florentinorum ſic exorta eſt.parte ter.ti.20.cap.ꝑmo.§.4.⁊ ſequen.
Senenſis.vicerunt florentinos plus aſtutia q̄ꝫ belli potentia.parte tertia titulo decimonono capitulo ſeptimo.§.tertio.
Societas ex diuerſis ſtipendiarijs collecta hec mala geſſerūt.parte tertia titulo vigeſimo capitulo octauo.§.decimoſexto.
Scoti bellum geſſerunt contra angliam. parte ter.titulo.21.cap.4.§.vndecimo.
Sciſma triginta annis durans exoritur hac cā par.3.titulo.22.capitulo ſecundo.
Seditio florentie a miniſtris artis lane iterum exoritur.parte tertia.titulo vigeſimoſecundo capitulo ſecundo.§.octauo.
Sigiſmundus imperium romanum ſic aſſecutus eſt.parte tertia.titulo vigeſimoſecundo.capitulo ſexto.§.primo.
Sciſma hoc diutinum ⁊ periculoſiſſimuꝫ ſic cōſtantie eſt ablatum.parte tertia.titulo vigeſimoſecundo.cap.ſexto.§.ſecundo.
Sfortia magnanimus militie dux hec geſſit parte tertia.titulo vigeſimoſecundo. capitulo ſeptimo.§.quinto. ⁊ multa cōtra florentinos vt patet capitulo octauo.⁊ nono ⁊ capitulo decimo.§.ſecundo.
Sigiſmundus imperator coronatur ab Eugenio.Anno domini.1432.parte tertia titulo vigeſimoſecundo.cap.nono.§.vndecimo.in fine.⁊ capi.decimo.§.primo.
Symbolum nicenum de verbo ad verbuꝫ proprie ponitur propter errorem male intelligentium.parte tertia.titulo vigeſimoſecundo.capitulo tredecimo.§.tertio.
Symbolum conſtantinopolitanum compoſitum ad declarationem niceni eſt de verbo ad verbum ibidem.
Summi pontifices confirmarunt ſtigmata beati franciſci.parte tertia.titulo vigeſimoquarto capitulo ſecundo.§.decimo.
Soldanum acceſſit beatus franciſcus ibi ꝑdicando.parte tertia.titulo vigeſimoquarto.capitulo ſeptimo.§.primo.
Sancia:ſycilie:moiorice:⁊ hieruſalē.regia ordinem ſancte clare ſuſcepit.parte.3.titulo vigeſimoquarto.cap.9.§.16.
Thomas de aquino claruit cum ſcriptis ſuis.parte tertia titulo 18.capitulo decimo.
Theodorus durachij dux doloſe imperatorem conſtantinopolitanum vicit.parte.3.titu.decimonono.cap.iij.§.primo.
Terra ſancta a chriſticolis ⁊ cruce ſignatis obtenta eſt.parte tertia.titulo decimonono.capitulo tertio.§.primo.
Tartari vocantur ad fidem.parte.3.titulo decimonono.capitulo quinto.§.tertio.
Tartarorum conuerſatio:mores:⁊ geſta.ibidē ⁊.§.ſequen.⁊ cap.8.per totum.
Turchie vel turquie regnum deſcribitur.parte tertia.titulo decimonono.capitulo octauo.§.duodecimo.⁊ ſequenti.
Tartari turchiam:poloniam:hungariaꝫ deuaſtarunt.parte tertia.titulo decimonono capi.octauo.§.14.⁊ ſequenti.
Tartarie regionis diſpoſitio deſcribitur. parte tertia titulo decimonono capitulo octauo.§.decimoſepiimo.
Tartari referuntur fidem chriſtianam ſuſcepiſſe.par.tertia.titulo decimonono capitulo octauo.§.vigeſimo primo.
Tartarorum rex Caſanus operam dedit pro cōſequenda terra ſancta contra ſarracenos:ſyrios ⁊ egyptiacos.Et demum ex miraculo chriſtianus efficitur.parte tertia.titulo vigeſimo.capitulo.octauo.§.8.⁊ ſequenti.
Terra ſancta victorioſe eſt conquiſita pro chriſtianis a tartaris.parte ter.titulo vigeſimo.capitulo.octauo.§.octauo.
Templarij crudeliſſime a rege frācie extinguūtur.parte tertia.titulo vigeſimoprimo. capitulo primo.§.tertio.
Turchi preualuerunt chriſtianis tradimento hyſpanorum.Nec lōgo poſt econuerſo a rhodijs ⁊ genuenſiuꝫ galeis profligati ſunt.parte tertia.titulo vigeſimoprimo.capitulo quarto.§.octauo.
Thomas de aquino canonizatur a Joanne.22.papa.parte tertia.titulo vigeſimoprimo.capitulo quinto.§.octauo.
Thome eiuſdem reliquie transferuntur . parte tertia.titulo vigeſimoprimo.capitulo dēcimo in corpore.

Torneamentum in igne florentinorum iuuentus celebrauit ab honorem regis francie: ⁊ primogeniti ſibi filii denunciati. parte tertia. titulo. 22. capitulo tertio. §. quintodecimo.

Tamburlanus chriſtianis beniuolus amorathturchorum regem vicit cathenis aureis corrui ſuo pro ſcabello colligauit. tandem capite priuauit. parte tertia. titu. 22. cap. 3. §. 37. in fine.

Tartarorum rex Amburlanus turchorum regem vicit: ⁊ turchi vincuntur a tartaris. par. tertia titulo. 22. capitulo tertio. §. 37.

Transfigurationis chriſti feſtum inſtituitur. 6. die auguſti celebrandum cum indulgentiis inſtar corporis Chriſti. par. 3. ti. 22. cap. 14.

Turchi profligati ſunt ab hungaris preſente capiſtrano. par. 3. ti. 22. cap. 14. §. primo.

Terremotus quid ſit: ⁊ vnde cauſetur. par. 3. titulo. 22. cap. 14. §. ſecundo.

Terremotus in apulia hec mala intulit. par. tertia. titulo. 22. cap. 14. §. tertio.

Thomas de aquino preconizatur et legenda ſua. par. 3. titulo. 23. capitulo ſeptimo.

Tentatio demonum contra ordinem minorum. parte. 3. titulo. 24. capitulo ſeptimo. §. tertio.

Tranſlatio auguſtini. ⁊ fratrum heremitarum ad papiã miſſio. parte. 3. titulo vigeſimoquarto. capitulo. 14. §. quarto.

Urbanus tertius papa claruit cum ſcriptis ſuis. parte tertia. titulo decimooctauo. capitulo nono. §. quarto.

Uictoria mirabilis ⁊ ingenioſa. par. 3. titu. nono. cap. octauo. §. decimo octauo.

Urbanus quartus papa claruit: ⁊ eccleſiam oppreſſam liberauit. parte tertia. titulo. 19. c. 13.

Ueneti ferrariam vſurpantes ab exercitu eccleſie ſunt profligati. parte tertia. titulo. 21. capitulo ſecundo. in corpore. Et. §. ſecundo.

Ueneti ſeditionem paſſi partis contra partem expulſam. par. 3. titu. 21. cap. ſecundo. §. 8.

Ueneti ducem ſuum capitali ſententia occiderunt. parte tertia. titu. 21. cap. 8. §. xj.

Urbanus quintus papa claruit. parte tertia. titulo. 21. capitulo decimo. in corpore.

Urbanus ſextus eligitur: ſed ſciſma cõtra eum oritur ſex ex cardinalibus propterea necari fecit. parte tertia. titulo. 22. capitulo ſecundo. in corpore. ⁊. §. primo.

Urbanus ſextus poſt multa [b]eneficia karolo tertio exhibita: hec ab eo perpeſſus eſt aduerſa. parte tertia. titulo vigeſimoſecundo. cap. ſecundo. §. duodecimo.

Uerona miſerabiliter profligata omni ſubſtantia predatur. parte tertia. titulo. 22. capitulo tertio. §. octauo.

Ueſtibus albis innumera multitudo hominum vtriuſque ſexus miſericordiam domini proclamabat. parte tertia. titulo vigeſimoſecundo. capitulo tertio. §. 31.

Uuenceſlaus ab imperio per electores deponitur: ⁊ robertus inſtituitur. parte tertia. titulo 22. capitulo tertio. §. 34.

Uerona ſic venit in dominatum venetorum. par. tertia. titulo. 22. capitulo quarto. §. quinto.

Uerona proditorie mediolanẽ tradi[tur]: ſed mox pro venetis recuperatur. parte tertia. titu. 22. capitulo vndecimo. §. nono.

Uincentius predicator egregius de ordine predicatorum canonizatur. parte tertia. titulo. 22. capitulo quartodecimo.

Uiſio ſeraphin per beatum Franciſcum: ⁊ ſtigmatum impreſſio. parte tertia. titulo. 24. capitulo ſecundo. §. ſexto.

Ualentie ordo minorum per martyres creuit. parte tertia. titulo vigeſimoquarto. cap. ſeptimo §. quartodecimo.

Uicarius generalis datur minoribus de obſeruantia per Eugenium. parte tertia. titulo. 24. capitulo nono. §. 22.

Uuenceſlaus dux bohemie a fratre martyrio coronatur. parte. 3. ti. 24. ca. 13. §. primo.

Chriſtoforus diſcipulus beati Franciſci: ⁊ plures alii claruerunt. parte tertia. titulo. 24. capitulo ſeptimo. §. 13. ⁊ ſequentibus.

Yuo ſanctus canonizatur. parte tertia. titulo. 24. capitulo nono. §. 18.

¶ Explicit tabula perutilis tam predicatoribus quam confeſſoribus ſuper totam ſummam ⁊ chronicam beati Antonini archiepiſcopi Florentini de ordine fratrum predicatorum ſtudioſiſſime correcta per fratrem Dominicum de Bugella ordinis predicatorum.

Regiſtrum

a
Tabula nuper
¶ Incipit plogꝰ
Abſtinẽtia quō
Adulterio qñ

b
fit ꝛ quomodo
ſub littera.m.
les:ꝛ vnde
Celum,quō dici

c
Creditori vtrum
decima: ꝛ quid
tas eſt noſtra
diaboli tẽtamẽtoꝛ

d
tie legali:
fis:ꝛ quomodo
Excōicantur
tuoꝛ caſibus ꝛc.

e
tarijs ꝛ cum
nem hominis
Iacob quomō
Imperatoꝛ non

f
tus:ꝛ ex
iunioꝛum qñ
cte datur gratia
nibus.ibidem

g
Miſericoꝛdie
Monachoꝛum
Moꝛs quomō
Naturalis lex

h
ibidem.cap.vj.
paupertas ſpūs
ꝛ in quibus
pena pro crimie

i
benedici.iij.pte
punire ꝛ vidicare
vel alia debita
illō obſequiū ꝛc.

k
extra moꝛiuntur
Simoniaca
tur ſimonia
ti.ſeptimo.cap.

l
Vita noſtra vt
domini eterna
ſunt maioꝛi ſnīa
eſt.iiij.parte

m
da parte.titulo
par.titulo.iij.
dominantur ſup
Iſta cōgregatio

n
ter notantur.
ta ꝛ regalis
tantur.ſ.omnis
hi ſunt qui

o
te imitatoꝛes
cutionē euāgelij.
Quantum ad
duo facit.

p
de iſto ſuperſan.
diu mundus eſt
nos abſtinere
inquirenduꝫ:in

q
tatem hereticoꝛū
ge euangelica.
iij.par.titu.v.
dem dei ꝛ

r
¶ Incipit tabu.
Carneades
ma.titulo ſexto.
ſexto.ca.xxiij.

ſ
Cura paſtoꝛis
foꝛtunatus ep̄s
titu.ix.cap.iij.
da.titulo.xiiij.

t
nis minoꝛum
Gregorius
Ludouicus

gnī.vij.chaꝛ.iiij.

¶ Venetijs per Lazaruꝫ de Soardis.qui obtinuit a dominio Veneto: ꝙ nullus poſſit imprimere: nec imprimi facere in eoruꝫ dominio ſub pena vt patet in ſuis priuilegijs. Die vlti° Februarij.1503.

Excuſatio Lazari.

Si quid forte tuos offendet lector ocellos
 Quod mihi mendoſo grammate verſus eat.
Emendare velis.nam non me Lazarus iſtis
 Confecit mendis Bibliopola tuus.
Sed turbata magis preſſoris inertia quando
 Sera dedit laſſas artibus hora manus.

Finis.

¶ Laus ſummo regi dicatur vocibus oris.
¶ Quod iam nō ceſſet merces cōdigna laboris.